

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

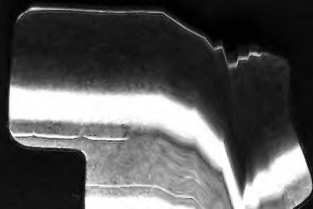
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

888

H310

S37

D

v.6

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM TOWNLEYANA

RECENSUIT

ERNESTUS MAASS

VOL. VI.

2

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDITIONIS

A G. DINDORFIO INCOHATAE

TOMUS VI

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

M DCCCLXXXVIII

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM TOWNLEYANA

RECENSUIT

ERNESTUS MAASS

TOMUS II

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

M DCCCLXXXVIII

London
HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE
AMEN CORNER, E.C.

VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

PIETATIS ERGO

196353

[*All rights reserved*]

P R A E F A T I O.

TRIBVS annis post confectum volumen prius emittenti alterum verendum est, ne ob praetermissa quaedam reprehendar.

1. Ac primum quidem iure indices omisi quamvis invitus. Etenim cum totam scholiorum in Iliadem editionem Oxoniensem nominum scriptorum grammaticarum rerum indicibus plenis adcuratisque esse ita instruendam, ut simul necessaria multa ad volumina I—IV suppleantur, appareat, re dudum perpensa, quoniam ne his sex quidem voluminibus satisfactum esse litteris Homericis sed requiri quo quae minora dicuntur scholia D comprehendantur septimum intellexi, destiti, ne indicum fasciculo excludantur quae quanti ad usum cum ceterorum codicum tum Veneti A facienda essent dixi ego primus quod sciam (vol. V p. xxii sqq.). Postea et Wilamowitzius Herm. vol. XXII p. 635 sq. et ego etiam in Hesychii lexicon bonam scholiorum minorum partem quae ad explicandas voces spectat transsumptam perspeximus, et novo nuper testimonio in relationibus Academiae Borussicae anni 1887 p. 816 sqq. vulgato papyro quodam Aegyptio apertum est iam ante saeculum tertium p. Chr. illam syllogam D exstitisse : de quo subsidio Wilamowitzii commentatio (Herm. vol. XXIII p. 142—147) adeunda est. Neutrum ego nec scholiorum 'minorum' editionem qua aegre caremus neque indices conficiam ; fore tamen spero qui conficiant.

2. Notulae meae marginales quid sibi velint, vol. I p. xiv dictum est. Qua in re ne parcior fuerim timen-

dum mihi esse video, cum, si A vel B vel uterque et plus et minus quam T in uno eodemque scholio exhibent, quamquam poteram novo signo \pm adsumpto, minus illud non simul in margine adnotaverim. Quodsi quis obiter ex solis his signis de pretio Townleyani aestimaret, missa permagna eorum quae partim quidem tenuiora ex parte tamen vel copiosiora unus ille servavit serie, aestimaret perperam. Et audivi iam benevolentes ceteroquin viros, quibus prioris voluminis dudum finitam editionem ostenderam, hac qua dixi ratione non recte de Townleyano iudicantes. Quod caveant qui his utentur! Tenendum etiam est me in comparandis codicibus AB abstinuisse de industria manibus recentioribus (A² B²).

3. Novum subsidium anno 1887 Schraderus examinato codice Laurentiano plut. XXXII 3 in Hermae Berolinensis vol. XXII p. 282–299 protulit antea propemodum neglecto: de quo quae ipse brevi Wachsmuthii relatione Museo Rhenano XVIII p. 187 inserta fisis suspicatus eram (Herm. XIX p. 287), commutata ratione quodammodo corrigenda esse iure idem dixit Schraderus. Codex igitur s. XI scriptus, Veneto B paullo antiquior, foliis 418 Iliadem cum scholiis continens non ex ipsis B et T sed ex communi horum archetypo adcurate descriptus est, ut deficientibus in B primae manus foliis 68, 69, 145, i. e. Iliadis 5. 260–353 et 11. 167–217, proba supplementa ex Laurentiano Schraderus iure repeteret p. 293–299. Quod in editione non iam licuit, Laurentianum M Schraderi cum AT nunc componam :

E.

1 258. ἑτερός γε] γενναῖον τὸ λῆμα, εἰ μὴ ἀμφοτέρων, ἀλλὰ γε τοῦ ἐτέρου κρατήσῃν πεπεισμένον. ἅμα δὲ καὶ ἀνθρωπίνως οὐ περὶ τῶν δύο ἀποφαίνεται, τὸ δὲ ὅλον τῇ Ἀθηνᾷ ἀνατίθησιν
BT =

1. λῆμα ut BT || 2. πεπεισμένον T : πέπεισται ut B

260. πολύβουλος Ἀθήνη] ἐξέκοψε διὰ τῆς θεοῦ τὸ ἑαυτοῦ
καὶ Σθενέλου ἀλαζονικόν T = . ξ . παιδευτικὸς δὲ ὁ λόγος

263. ἐπαῖξαι] νηφαλίως ἅπαντα προορᾷ, οὐκ ἐκκρουόμενος
ὑπὸ τοῦ προσδοκωμένου κινδύνου, εἶγε ὁ μὲν θεᾶς υἱός, ὁ δὲ
τοξότης ἄριστος, ὃς ἤδη καὶ ἔβαλεν αὐτόν (Π. 5. 98). πολεμι- δ
κοῦ δὲ ἀνδρὸς ἀντιποιεῖσθαι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον χρησίμων
καὶ Ἐκτωρ γοῦν τὸν Διομήδους θώρακα σπύδει λαβεῖν καὶ
“ἀσπίδα Νεστορέην” (Π. 8. 192) T =

266. υἱὸς ποιήν] προπερισπαστέον τὸ “υἱός” ἀπὸ γὰρ τοῦ
ὑἱὸς ἐστὶ κατὰ κράσιν A + T = 10

267. ἵππων ὄσοι] ὁ μὲν Αἰνείας τὸ φορτικὸν ἐκκλίνων ἐπε-
τέμετο τὸν ἔπαινον (222 sqq.), ὁ δὲ ἐπιμελέστερον ἐπαινεῖ
παραινέων τὸν Σθένελον. πόθεν δὲ οἶδεν; ἐξ αἰχμαλώτων
δηλονότι, ὅθεν καὶ Ἰδομενεὺς ἔπειτα ἔμαθε τὰ περὶ Ὀθρουεᾶ
(Π. 13. 374 sqq.). δύναται δὲ καὶ ὡς Ἀργεῖος εἰδέναί ταῦτα, δ
εἶγε Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Τροίαν T = 15

268. τῆς γενεῆς] ἀντὶ τοῦ ταύτης. καὶ λείπει τὸ ἄρθρον,
ἢ ἢ ταύτης τῆς γενεῆς T =

269. λάθρη Λαιομέδοντος] περισπούδαστοι γὰρ ἦσαν αὐτῷ.
πῶς οὖν παρὰ τῷ Πριάμῳ τὸ γένος τῶν ἵππων οὐ σφίζεται; δ
ὅτι τοὺς Λαιομέδοντος Ἡρακλῆς ἀπήγαγε πορθήσας τὴν
Ἴλιον T = 20

ὑποσχὼν θήλειας] προπαροξυτόνως ἀπὸ τοῦ θήλυς, ὡς
“θήλυς ἐέρση” (Od. 5. 467) καὶ “γυνὴ δὲ θήλυς οὖσα κούκ
ἀνδρὸς φύσιν” (Soph. Tr. 1062). οἶδε δὲ καὶ τὸ θήλεια, ὡς τὸ δ
“ἄμφω θηλείας” (Π. 2. 767) A + T = 25

272. τῷ δὲ δῦ] οὐχ ὡς ἀποθανῶν Ἀγχίσης κατέλιπεν αὐτὰς
τῷ υἱῷ, ἀλλ’ ὅτε κάκεινος ἔφηβος ἦν· νῦν γὰρ γηράσας ἐν
Δαρδανίᾳ διάγει· διὸ οὐδὲ μετὰ τῶν δημογερόντων ἐστίν.
διδάσκει δὲ πῶς δεῖ μερίζεσθαι ζῶντι πατρί T + 30

277. καρτερόθυμε] καὶ ὁ ἔπαινος τοῦ αἰεὶ ἀλαζόνος εἰρωνικός
ἐστίν T =

278. ἢ μάλα] ἢ ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ AT = . ξ . κατὰ τὸ “οἰστός”

5. ἔβαλεν T: ἔβαλλεν || 7. σπύδει Schr.: σπύδειν || 10. υἱὸς T:
ὑἱός || 11, 12. ἐπέτεμετο T || 13. παραγγέλλων τῷ Σθενέλῳ T || 14.
Ὀθρουεῶς T || 16. Τροίαν || 18. γενεᾶς T || 28. γὰρ T: δὲ || 33. ἢ in
lemmate primitus || κατὰ A: καὶ ut T

ὑποστιχθήσεται· εἰ γὰρ περισπάσομεν τὸν ἦ, ἀνηθοποίητόν ἐστιν $A + T =$. §. ἔστι δὲ τὸ μὲν “βέλος” κοινόν, ὁ δὲ “οἰστός” (ε)ἰδικόν $T =$

283. τῷ δ' ἐπὶ μακρόν] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν πρόθεσιν· 5 πρὸς γὰρ τὸ “ἄυσε” φέρεται. ἀλλ' οὐδ' εἰ πρὸς τὸ ἄρθρον ἐφέρετο, ἀνεστρέφετο (ἄν)· εἰ γὰρ μεταξὺ πέση μέρος λόγου, οὐκ ἀναστρέφεται εἰ μὴ ἐπὶ τέλει, ὡς τὸ “ἔπτυσε πο(υ)λὸν κατὰ” (? Call. p. 752 Schn.) $A + T =$

284. βέβληται κενεῶνα] ἄκρως ἀλαζῶν ὁ Πάνδαρος, ὃς 10 ἐστῶτος τοῦ πολεμίου καὶ περὶ τοῦ τόπου τῆς πληγῆς ὀρίζεται $T =$

289. ταλαύρινον] Ἀρίσταρχος ψιλοῖ τὸ ῥ. οὐ γὰρ σύνθετον αὐτὸ ἐκδέχεται, ἀλλὰ καθ' ἀπλὴν ἔννοιαν τὸν εὐτολμον, καὶ πέπεισται αὐτῷ ἢ παράδοσις. Τρύφων δὲ σύνθετον δέχεται 15 αὐτὸ παρὰ τὸ ταλαόν καὶ τὴν ῥίνον, ὁμοίως τῷ ταναόποδα ταναύποδα $AT +$

291. ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν] καὶ πῶς, φασί, πεδόθεν πολεμῶν τοιαύτην τῷ ἰππεὶ τὴν πληγὴν ἐπήνεγκεν; λύεται γοῦν διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς Ἀθηνᾶς ἢ εἰκὸς τὸν Πάνδαρον κύψαι 20 πρὸς τὸ ἐκκλίνει τὴν βολὴν $AT^2 +$

292. πρυμνήν] τὴν πρὸς τῇ ῥίζῃ $T =$. τοῦτο μὲν οὖν ὡς ἐπιθετον ὀξύνεται, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς νηὸς βαρύνεται $A + T =$

παρὰ τὸ τοῦ ἀνθερεῶνος ἔσχατον μέρος $T =$

293. ἐξεσύθη] τῆς ὀρμῆς ἐπαύσατο $T =$

25 297. χρησίμως, ἵνα ὑπεκστῶσιν οἱ ἵπποι καὶ μὴ δύνηται ἐπιβεβηκέναι αὐτοῖς ὑπερμαχῶν Αἰνείας $T =$

ἀπόρουσε] Ἡλιόδωρος ἔστιξεν εἰς τὸ “ἀπόρουσε” παρεδεδώκει γάρ, φησί, τὰ ὄπλα τῷ Πανδάρῳ, ὡς μέλλων ἠμιοχεῖν, εἶθ' οὕτω κατελθὼν ἐκδιδύσκει τὸν νεκρὸν καὶ τούτοις ὀπλί- 30 ζεται. ὅπερ ἄτοπον . . . τὸ ἐπιτηρεῖν Διομήδεα, ἄχρις οὐ (ἄν) ὀπλισθῆ Αἰνείας. ἀλλὰ μάλλον, ὡς καὶ Ἡρωδιανῶ δοκεῖ, κατὰ μὲν τὸ σιωπώμενον Πάνδαρος ὀπλίζεται, παράκειται δὲ καὶ τῷ Αἰνείᾳ τὰ ὄπλα παρὰ τὸν δῖφρον, ὡς καὶ

5. ἦυσε T || 8. κατὰ || 14. ἐκδέχεται T || 20. ἐκκλίνει || 23. scholion l. 24 adhaeret: discrevi et traieci || 25. falsum lemma παρέτρεσαν (295) delevi et ad v. 297 adscripsi, cf. T || 26. ἐπιβεβηκὸς T || ὑπερμαχεῖν T || 27, 28. παραδεδώκει || 30. lacunam indicavi ut W in T , cf. A

Νέστορι (Π. 8. 191). καὶ Ἀντομέδων παραδούς τὰς ἡνίας Ἄλκιμέδοντι αὐτὸς πολεμεί (Π. 17. 475 sqq.). ἦν οὖν τόπος <τῶν ὄπλων> τοῦ ἡμιόχου ἐν τῷ ἄρματι, ἵν' εἰ χρεία γένοιτο μαχέσωνται AT +

299. ἀλκί] ἐκ τοῦ ἄλκιμος ἐστὶ κατὰ ἀποκοπὴν. τινὲς δὲ 5 ἀπὸ τοῦ ἄλκισ αὐτό. ἐγὼ δέ φημι κατὰ μεταπλασμόν τοῦ ἦ εἶναι, ἐπειδὴ καὶ τὸ μακρὸν (<ι>) εἰς βραχὺ μεταπέπλασται AT +

302. ἰάχων] διὰ τῆς βοῆς ἀποτρέπων τοὺς ἐπιόντας ἢ πρὸς συμμαχίαν καλῶν T =. §. ἀποστέλλει δὲ τὸν λίθον, ὅτι φθάσας τὸ δόρυ προὔπεμψεν T = 10

304. νῦν βροτοί εἰσι] πολλῶ κατωτέρω τῶν ἡρωικῶν ἐστίν διὸ τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου πιστοῦται τὰς τῶν ἡρώων ὑπεροχάς T =. §. καὶ διὰ τοῦ “ρέα” δὲ καὶ διὰ τοῦ “πάλλε” τὸ εὐμεταχείριστον δηλοῖ T =

305. κατ' ἰσχίον] ἰσχίον καὶ κοτύλην τὸ πᾶν ὀστέον ἔστι 15 δὲ <κοτύλη> τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐνστρέφεται A + T =

307. τένοντε] τὰ τεταμένα λέγει νεῦρα, ὡς δύο πλατέων νεύρων συνεχόντων τὴν κοτύλην T =

309. ἔστη] ἀντὶ τοῦ ἔμεινεν, καὶ τὸ “ἐριπών” ἀντὶ τοῦ κατε- 20 νεχθεῖς AT =

ἐρείσατο] πιθανῶς οὐκ ἀνατρέπεται, ἀλλ' οὕτω μετασχηματίζεται πρὸς τὸ εὐμετακόμιστον τῆς ἀρπαζούσης μητρός T =

311. καὶ νυ κεν] οὐχ ὡς καιρίας οὔσης τῆς πληγῆς πρὸς θάνατον, ἀλλ' ἴσως δεύτερον τραῦμα ὑπὸ τῶν πολεμίων πλη- 25 γείς. καὶ ἡ Ἀφροδίτη τοῦτο δέδοικε “μή τις Δαναῶν ταχυπώλων χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο” (316, 7) T =

314. ἐχεύατο] τὸ τρυφερὸν τῆς θεοῦ διὰ τοῦ “ἐχεύατο” παρέστησεν T = 30

315. πέπλοιο] οὐχ ἵνα μὴ τρωθῆ—πῶς γὰρ <ἄν> ἐνόμισεν ἄτρωτον τὸν ἑαυτῆς πέπλον εἶναι, τιτρωσκομένων καὶ τῶν θεῶν;—ἀλλ' ὑπ' οὐδενὸς αὐτὸν τῶν πολεμίων ὀραθῆναι

3, 7. supplevi ex T || 15. ὀστέον T: θετέον || 16. supplevi ex T || 17. ἐνστρ. T: συστρ. || 20. καὶ scripsi ut feci in T: ἢ ut T || ἐριπῶ || 23. ζωῆς pro μητρός male T || 29. ἐχεύατο T: εὐχεάτο || 31. ἐνόμισεν T: -αν

θέλουσα. ὡς γὰρ αὐτοὶ οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶν ἀφανεῖς, οὕτω καὶ ἡ ἐσθῆς αὐτῶν ἀόρατος. πῶς οὖν ἐπιφέρει “μή τις Δαναῶν ταχυπῶλων χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλθαι;” ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου ἐδήλωσε καὶ τὸ ἐπόμενον· εἰ 5 γὰρ ὤφθη, ἴσως ἂν ἐτρώθη καὶ τρωθεὶς ἀπέθανεν· Διομήδης δὲ μόνος ἐπιδιώκει· τὴν ἀχλὺν γὰρ ἦν ἀφηρημένος. ἔμπροσθεν δέ, φησὶν, αὐτοῦ τὸν πέπλον ἐπέτασεν πρὸς τὸ καλύψαι αὐτόν· πτύγμα δὲ τὸ περίσσευμα ΑΤ—

319. ἐλήθετο] τὸ σπουδαῖον Διομήδους τὸ περὶ τοὺς ἵππους 10 ἐνέφηνε, συσπυδάζοντα ποιῶν τὸν ἠνίοχον T =

326. φρεσίν] ὁ μὲν Σθέnelος ὡς Ἑλλήνων τὰ ψυχικὰ προτιμᾷ, οἱ δὲ βάρβαροι τὸν Δημοκόωντα “ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι” (535) T +

15 327. γλαφυρήσιν] ὅπως ἐθάδες αὐτῶν γέωνται· ἀπειρόκαλον γὰρ τὸ εὐθέως ἐναβρύνεσθαι τοῖς ἀλλοτρίοις, ὡς Ἐκτωρ (Π. 17. 194) T =

330. Κύπριν] οἱ μὲν τὴν ἐπιθυμίαν, οἱ δὲ τὴν βαρβαρικὴν ἀφροσύνην αὐτὴν εἶναι λέγουσιν ΑΤ =

20 331. ἀναλκίς] οὐ διὰ τοῦτο ἐπέδωκεν, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἀθηνᾶς ἐντολήν. ἐγίνωσκε δέ, ὅτι τούτου χάριν ἐπέτρεπεν αὐτὴν ἐκείνη τρωθῆναι T =

332. κατακοιρανέουσιν] ἔμφασιν σημαίνει ἡ “κατά,” εἰ συνάψεις τῷ “κοιρανέουσιν” A + T =

25 333. Ἐννώ] παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνει τὸ ἐμφωνεῖν. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔνω, ὃ ἐστὶ τὸ φονεῦν· ἐνθεν καὶ αὐτοσένης καὶ Ἐννάλιος ΑΤ =. β. ἀνθρωποπαθῶς δὲ ἀναπέπλασται, ὡς Δείμος καὶ Ἐρις. εἰ δὲ θεὸς ἦν, ποῦ ἦν ἐν τῇ Θεομαχίᾳ; T =

334. ἐκίχανε] μέμνηται τοῦ ἑαυτοῦ ὁ ποιητὴς λόγῳ· εἶπε 30 γὰρ “ὑπεξέφερον πολέμοιο” (318) T +

335. ἐπορεξάμενος] τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τῆς θεοῦ· καὶ ἐπάλμενος γὰρ μόγις τὴν ἄκραν ἔτρωσε χεῖρα, ὅτι μετέωρος ἦν ἡ θεός. νῦν δὲ οὐκ ἐνεργεῖ ἡ Ἀθηνᾶ· εὐτελής γὰρ ἡ Ἀφρο-

1. θέλει ut T || 10. σπυδάζοντα T || 13. τέκεσι T, παίδεσι || θεὸς T: θεὸς || πρώτοισι T || 16. ἐναβρύνεσθαι T: ἐναβρύνεσθαι || 24. συνάπτει τὸν τῷ T || 27. ἐπέπλασται T

δίτη T = . §. ἔοικε δὲ Διομήδης ἐπιθυμίας ἅμα καὶ θυμοῦ κρατεῖν, Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης T =

337. ἀβληχρὴν] βληχρὸν τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερῆσει τοῦ ᾧ ἀβληχρὸν. οἱ δὲ τὴν εὐώνυμον ἐνταῦθα χεῖρα T — . §. τὸ δὲ “εἶθαρ” οἱ μὲν τὸ εὐθύς, οἱ δὲ τὸ κατ’ ἰθὺς, ὃ καὶ ἄμεινον T — . 5
§. “ἀντετόρησε” δὲ τὸν χροῶα δηλονότι διέτηρσεν T =

338. πέπλου] καὶ πῶς αὐτὸν προβάλλεται (315); οὐχ ὡς ἄτρωτον, ἀλλ’ ὡς ἀφανείας ποιητικόν. Διομήδης δὲ ὁ, ᾧ αὐτήν, ὑπὸ Ἀθηνᾶς συνεργούμενος T =

339. πρυμνόν] ὑπὲρ τὸ ἔσχατον τοῦ θέναρως εἰς τὴν πρὸς 10 τὸν καρπὸν συνάφειαν. θέναρ δὲ τὸ τῆς χειρὸς κοῖλον T =

ῥέει] καταχρηστικώτερόν ἐστι τὸ “ῥέει,” ὡς τὸ “νέκταρ ἐφνοχέει” (II. 3. 3). §. ἰχῶρα δὲ λέγει οὐχ οἶον ἡμεῖς οἶδαμεν, ἀλλ’ ἄλλης τινὸς οὐσίας παρὰ τὸ αἷμα. διὸ καὶ ἐπήγαγεν “οἶός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν” T = 15

341. οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσι] καὶ μὴν πολλὰ τῶν ζῶων οὐ σῖτον ἔδουσι, οὐκ οἶνον πίνουσι, καὶ οὔτε ἄναιμα οὔτε ἀθάνατά εἰσιν. δεῖ τοίνυν προσυπακούειν τῷ “πίνουσι” καὶ “ἔδουσι” ἄμβροσίαν καὶ νέκταρ, οἶον ‘οὐ πίνουσι οἶνον, ἀλλὰ νέκταρ, οὐκ ἔδουσι σῖτον, ἀλλ’ ἀμβροσίαν’ T = 20

342. ἀναίμονες] “ἀναίμονες” μὲν, ἐπεὶ οὐ τρέφονται, “ἀθάνατοι” δέ, ἐπεὶ ἀναίμονες. ὁ γὰρ θάνατος ψύζει τοῦ θερμοῦ γίνεται T =

344. μετὰ χερσίν] ἢ τῇ μετὰ χερσὶ νεφέλῃ, ἢ πρῶτων ταῖς χερσίν, ἔπειτα τῇ νεφέλῃ T = 25

348. εἶκε, Διὸς θύγατερ] προπαρασκευάζει (τὸ) μηκέτι φανῆναι αὐτήν, μηδὲ ἐν τῇ Θεομαχίᾳ T =

352. ἀλύουσα] λύσιν οὐχ εὐρίσκουσα τῶν κακῶν· διὸ οὐδὲ φθέγγεται T = . §. ψιλωτέον δὲ τὸ “ἀλύουσα” παρὰ γὰρ τὴν ἄλην γέγονεν T + 30

353. Ἴρις] ὡς κοινῶς ἅπασι τοῖς θεοῖς ὑπηρετούσα ἢ ὡς ἐρωτική T +

356. ἐκέκλιτο] ἀπὸ τοῦ κλίνω κτλ. BT =

3. ἀβληχρὸν τὸ male T || 4. οἱ δὲ T: οἶδε δὲ || 5. ταχύ pro εὐθύς T || 8. αὐτήν W in T: αὐτόν ut T || 11. θέναρως T, -ον || 26. θυγάτηρ ut T

Λ.

167. καπ πεδίον] εἰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πεδίου ὁ ἐρινεός, πῶς φησι “λαὸν δὲ στῆσον παρ’ ἐρινεόν” ἐν τῇ Ζ (433); βραχὺ οὖν διασταλτέον ἐπὶ τὸ “πεδίον·” ἐν μέσῳ γὰρ ἦν τὸ σῆμα, ὅθεν καὶ Ἀλέξανδρος τοξεύει (371) καὶ Ἐκτωρ βουλεύει (Π. 5 IO. 414), ὁ δὲ ἐρινεός παρὰ τὸ τεῖχος AT+
174. τῇ δέ τ’ ἰῆ] ὡς γὰρ ὁ λέων, φησί, φοβεῖ μὲν πάσας τὰς βοῦς, κτείνει δὲ τὴν πλησίον εὐρισκομένην, οὕτω καὶ Ἀγαμέμνων ἐδίωκε μὲν πάντας, ἀνῆρει δὲ ὃν κατελάμβανεν ὑστεροῦνται T = . φ. “ἀμολγῶ” δὲ τῷ ἐσπερινῷ τῆς νυκτὸς 10 καιρῷ, ἐν ᾧ ἀμέλγουσιν· τότε γὰρ ὁ λέων τοῖς τετράποσιν ἐπιβουλεύειν λέγεται A + T =
181. τάχ’ ἔμελλον] δι’ ὀλίγων εὐφράνας τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τὰ συνεκτικὰ ἔρχεται· δεῖ γὰρ συνωθεῖσθαι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς τὴν ἔξοδον Πατρόκλου
- 15 184. στεροπῆν] ὄργανόν τι ἦν, ὅπερ τινάσσω ἀστραπὰς ἐποίει A + T =
187. μὲν κεν ὀρᾶ] ὑψωσιν περιέχει ὁ λόγος, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ παραινοῦντος τῷ ἀπονενομημένῳ κινδυνεύοντι (ἀναχωρῆσαι) T =
- 20 191. ἢ βλήμενος] ἀξιοπίστως ἐπιδιστάζων φησὶν τὸ γὰρ ὀρίζειν ὡς τρωθήσεται λύοντος (ᾄν) ἦν τὸ μέλλον εἰσάγεσθαι πάθος ἐκ τῆς τοῦ βασιλέως πληγῆς T =
192. ἐγγυαλίξω] ἵνα μὴ λυπώμεθα, ὡς τοῖς Τρωσὶν ἠττωμένων τῶν Ἀχαιῶν ἀλλὰ Δίῃ T =
- 25 194. δὴ τ’ ἠέλιος] ἵνα εἰδότες τὸν καιρὸν τῆς ἠττης μὴ βαρέως ἀκούοιμεν τῶν λεγομένων κακῶν περὶ Ἑλλήνων T =
198. ἵπποισι] ὄρα, τί καταλαμβάνεται πράττων ὁ βάρβαρος· ἔστηκεν ἀργὸς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων, μήτε πολεμῶν μήτε ἐγκελευόμενος, ὃ οὐκ ᾄν Ἕλληνας ἐποίησεν T =
- 30 201. τεῖν] τὸ τίν Δωρικὴ ἀντωνυμία, καὶ πλεονασμῷ δὲ τοῦ ἔ γέγονε “τεῖν” διὸ φυλακτέον τὸν τόνον A + T =

10. τετράποσιν Schr.: τετραπόδοις T, τετράπους || 18, 19. supplevi ut in T || 23. ἐγγυαλίξω

211. ἐξ ὀχέων] τούτο ποιεῖ ὑπόνοιαν διδοὺς τοῖς Τρωσίν, ὡς καὶ αὐτὸς μάχεται· οὐ γὰρ ἔδει λάθρα ὑποχωρησαί, μὴ ἄρα χαλεπωτέραν ὑποψίαν τοῖς Τρωσὶ παράσχη T =

217. πρῶτος] ὡς ἂν παροξυνθεὶς ἐπὶ τῷ θράσει τῶν βαρβάρων ἐπιμένη τῇ προθυμίᾳ T =

218. ἔσπετε] ἐπὶ τοῖς μεγίστοις κτλ. BT =

5

4. Absoluto opere tot quae emendatricem manum desiderent scio relicta esse, ut per totum fere librum denuo critica ars exercenda videatur. Cedendum tamen temporis est. Itaque pauca subscribam Wilamowitzii supplementis inserta :

Π. 1. 247 (I p. 26, 23) supple <ἂν> post ἀπ.; post προπ. supplet W <τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ συνηγορῶν πάλιν τῷ ἀδελφῷ> | ib. 30 οὐδὲ W: οὐδέν | ib. 396 (38, 1) <αἱ> γυναῖκες ἦν—δράσωσι W: εἰ δράσουσιν | ib. 417 (40, 31) <ἂν> εἴπομεν conī. W: εἴπωμεν | ib. 440 (43, 1) ὡς delet W | ib. 6 πανουργῶν W deletō puncto: πανούργον || 4. 302 (p. 146, 12) τόπον ἐκτροπῆς conī. W: τρόπον ἔ. | ib. 319 (p. 147, 1) Ἀκίδωνα conī. W (cum Strabone p. 351): at apud eundem p. 348 Ἀκίδοντι, Pausanias V 5, 8 et Venetus B ut T Ἀκίδαντα || 6. 119 (p. 209, 30) ἀφέλειαν conī. W: ὠφέλειαν | ib. 150 conf. Schraderum Herm. vol. XXI p. 208, qui supplendum hoc scholion docuit ex L, de quo vide vol. I p. xxxiii | ib. 181 (213, 17) aut παρείχεν aut παρετίθει W: παρείχε παρατιθέναι || 7. 131 (241, 21) τῷ delet W | ib. 220 (247, 1) κατὰ conī. W: μετὰ || 8. 245 (261, 22) inseras *μάστιξεν] τὸν ἀέρα ἐπληξεν ὀτρύνων αὐτούς | ib. 198 (271, 34) inseras νεμέσησε] ἐβάσκηεν ὠργίσθη ἐφ' οἷς ἀναξίως εἶπεν || 10. 1 (341, 17) interpunge θεῶν τρώσεις, μ., δ., ἐκκλησίας ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν, πρ. || 11. 413 (403, 16) ἔλλω W: ἐλάω | ib. 31 ἦ conī. W: τοῦ | ib. 514 (408, 25) δύνηται deletō puncto conī. W: δύναται | ib. 515 (409, 22-3) ἔλαννε—ἔκτεμνε—ἐπίπασσε conī. W: ἐλαύνει—ἐκτέμνει—ἐπιπάσσει | ib. 521 (410, 3) καιρίων W: χωρίων | ib. 547 (411, 4)

ἄλλη W: ἄλλων | ib. 600 (414, 7) Πατρόκλου conī. W: Ἀχιλλέως | ib. 629 (416, 15) κνάνου corrigas pro κυανού | ib. 692 (421, 26) πρεσβύτατος W: -ύτης | ib. 29 Γερήνοις W ut A: Γερηνίσις | ib. 814 (429, 24) dele (ɾ) | ib. 32 adde cum W (“Ἀχιλλεῖ Π. 16. 3) | ib. 830 (430, 18) πάσσε corrige in lemmate pro πάσσει || 16. 233 (vol. II p. 176, 8) Δωδώνου servandum est, cf. Herm. vol. XXIII p. 615 || 24. 602 (p. 478, 5-9) quae uncis inclusi, ea Monro adhibita tinctura chemica se legisse testatur; idem l. 6 Πανδαρέω et l. 8 ante ὄντα legit δὲ nunc obliteratum.

5. Scholiis T¹ alterius manus (sec.) saec. XIII addita-
menta inde a p. 486 subiunxi, quibus (rec)entiora
quatenus non viderentur futtilia immiscui. Et brevia
quidem scholia et glossae supra textum, unde lemmata
ut in pr.* petivi, propemodum omnia leguntur, ampliora
in margine: quae discernere inter se signis in T¹
adhibitis nolui. Intermarginalia signavi **. Ubi lem-
mata marginalibus scholiis ego praefixi, cancellos ()
circumdedi ut soleo. Interlinearibus tacite, ut dixi, ex
textu lemmata ego adscripsi.—T² cum AB componere
operae pretium fuit: unde T³ usum esse codice exegeticae
Veneti A parti fere gemello patefactum est. Glossae
et interdum longiora quoque scholia persaepe eadem
sunt in D, ut dubitari non possit quin etiam hoc scholi-
orum corpus in T² excerptum sit.

Viros Oxonienses, qui, ut haec editio absolvi posset,
officiosa voluntate et patientia effecerunt, dum calamum
defessus sepono, animo laudo pergrato et opinor conlau-
dabunt operam his voluminibus navaturi.

Dabamus in universitate Gryphiensi m. Aug. 1888.

ERNESTUS MAASS.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ν.

1. ΖΕΪΣ δ' ἐπεὶ οὖν] διὰ τούτων σχεδὸν βοᾷ ὁ ποιητὴς οὐκ Β= 5 ἴδιον τῶν Τρώων γεγενησθαι τὸ κατόρθωμα, ἀλλὰ τοῦ Διός. περιπαθῶς δὲ ἄγαν τὸ “ νηυσί,” οἷον οὐ τῷ τείχει μόνον ἀλλὰ καὶ ταῖς ναυσίν, ἥπερ ἔτι μόνη τῶν Ἑλλήνων ἐλπίς.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν] ἐρειφθέντος τοῦ τείχους καὶ τροπῆς γε- Β= νομένης λοιπὸν ἦν ἀναστῆναι Ἀχιλλέα. ὁ δὲ ποιητὴς μῆκος ἅμα 10 καὶ ποικιλίαν περιποιεῖ διὰ τῆς ἀσχολίας τοῦ Διός. ἅμα δὲ ἐπειδὴ ἔφθασε περὶ τοῦ Ἔκτορος προειπὼν “ οὐκ ἂν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας νόσφι θεῶν” (Π. 12. 465), ἀναγκαίως τῷ ἀνυπόστατον ἔχοντι τὴν δύναμιν τὸν Ποσειδῶνα ἀντιστρατεῦει. πῶς δ' ἂν ἐτόλμησε Ποσειδῶν προελθεῖν μὴ ἀσχολουμένου Διός; §. τὸ δὲ “ ἐπεὶ” Α= 15 πολλὰ δηλοῖ, καὶ ὅτι—“ ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν” (Π. 2. 115)—καὶ ὅτε, ὡς νῦν, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἀφ' οὔ.

Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα] πρὸς τὸ δεύτερον ὑπήντησεν· πρῶτος γὰρ ΑΒ= Ἔκτωρ εἰσῆλθεν. ἰπεξεῖλε δὲ αὐτὸν ἰδίᾳ, ὡς “ (οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην.) θάναε δὲ ξανθὸς 20 Μελέαγρος” (Π. 2. 642).

2. τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι] ἕαν ἐπ' ἀμφοτέρων λέγῃ Τρώων καὶ Β= Ἑλλήνων, ἀπλούστερόν ἐστιν· ἕαν δὲ περὶ τῶν Τρώων μόνων, ἐμφαίνεται τι ἦθος, κατακερτομοῦντος τοῦ ποιητοῦ ὅτι μάτην ἐπό- νουν· οὐ γὰρ ἤμελλον ἀλώσεσθαι αἱ νῆες ὑπὸ τῶν βαρβάρων.

25 * παρὰ τῆσι] τινὲς “ πρὸς τῆσι.”

πόνον τ' ἐχέμεν] “ πόνον” τὴν ἐνέργειαν—“ παύσαντο πόνου” (Π. Β= 1. 467)—καὶ τὴν κακοπάθειαν, “ ἥ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα <νέεσθαι>” (Π. 2. 291). §. Ζηνοδοτος δὲ “ ὀχέμεν.”

1-3. inscriptiones addidi: ἀρχὴ τῆς Ν ὁμήρου textui inscriptum || 8. ἐρειφθέντος Β, ἐρριφθέντος || 9. τε pro ἅμα Β || 10. ποικιλίας Β || 15. ἐπεὶ post δ. omisi. ut Α || 23. τι om. Β || 28. ὀχέειν conji. Nauck

* οἷζύν] οἷζω οἷζώω.

A = B- 3. πάλιν τρέπεν] τὸ “πάλιν” τὴν ἀπὸ τοῦ εὐθέος μεταστροφὴν δηλοῖ, “ὅσσε πάλιν κλίνασα” (Π. 3. 427). οἱ δέ, ἀνὰ μέρος Μυσιάαν καὶ Θράκην ὄρων· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σύνθηες Ὀμήρω, “πάλιν ποίησε γέροντα” (Od. 16. 456)· καὶ εἰς τοῦπίσω, “χειρὶ 5 πάλιν ἐρύσασα” (Π. 5. 836)· καὶ ἐναντίως, “οὐδὲ πάλιν ἐρέει” (Π. 9. 56).

B = * ὅτι οὐδὲν ἀθεώρητον τῷ δημιουργῷ. §. τὸ δὲ “ὅσσε φαεινῶ”

B = (7) δι' ὧν δίδονται τοῖς ὄρωσι τὸ φάος.

4. ἐφ' ἵπποπόλων] οἱ μὲν περισσῶς τὴν “ἐπί,” οἱ δὲ ἐπὶ ἵππων 10 πολουμένων, οἱ δὲ ὄνομα ἔθνους. §. τὸ δὲ “ὄρώμενος” ἀντὶ τοῦ ὄρων.

5. * Μυσῶν] τινὲς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

A = B- καὶ Ἀγαυῶν] Ἀγαυοὶ ὄνομα ἔθνους· ἵππους δὲ ἀμέλγοντες οὔτοι τῷ γάλακτι ἐτρέφοντο. Δημήτριος δὲ ἀγαυοὺς τοὺς εὐειδεῖς.

A- 6. * γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων] Ἀβιοὶ ἔθνος, 15 οἱ γλακτοπόται. τινὲς τούτους Σαρμάτας φασίν.

A = B- Ἀβίων] πάντων Σκυθῶν ὑποκυψάντων Ἀλεξάνδρῳ μόνους Ἀβίους φασίν οὐχ ὑπεῖξαι, μόνον δὲ ἐπισκεψαμένους τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐπικηρυκεύσασθαι πρὸς αὐτόν. οὗς δικαιοτάτους φησὶ διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, ὡς καὶ “Αἰθιοπῆας” (Π. 1. 423), ἢ ὅτι οὐκ ἠθέλησαν συστρα- 20 τεῦσαι Ἀμαζόσιν εἰς Ἀσίαν. §. πῶς δὲ οὐδὲν περὶ αὐτῶν εἶπεν; καὶ γὰρ οὐδὲ περὶ τοῦ δικαιοτάτου τῶν Κενταύρων (Π. 12. 832), οὐδὲ περὶ τοῦ κερδίστου Σισύφου (Π. 6. 153).

A + B- Ἀβίων] τῶν νομάδων Σκυθῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀνάχαρσις ἐστίν· οὗς δὴ φησὶ δικαιοτάτους εἶναι ἀπάντων, ὅτι κοινοὺς ἔχουσι παιῖδας καὶ 25 γυναῖκας καὶ τὰ πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. τούτοις δὲ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει οὐδὲν τι ζῶον ἐσθίουσιν· τούτους Διοσκούρος Γαβίους φησίν (fr. 190 N.). Ἀβιοὶ δὲ ἐκλήθησαν ἢ παρὰ τὸν βίον ἢ <τὴν> βία(ν), ἢ ἅμα βιῶ πορευόμενοι, ἢ ὅτι ἄοικοι· οἱ δέ, ὅτι μακρόβιοι· λέγουσι δὲ αὐτοὺς τοὺς ὀδίτας τρέφοντας ἄλλον ἄλλῃ διαπέμπειν. 30

7. * οὐ πάμπαν] οὐδὲ ὅλως.

A = 8. * οὐ γὰρ ὄ γε] Ἀριστοφάνης “οὐ γὰρ ἔτι.”

9. * πρὸς τὸ “ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν” (Π. 1. 549).

2. εὐθέως A || 3. ἐκ δευτέρου pro ἀνὰ μέρος B || 13. schol. l. 1 i i adhaeret || 14. τὸ γάλα B || 15. Ἀβιοὶ scripsi cf. Et. M. s. v. Γλακτ., Λακτίνας conl. Bekker, Ἰάζυγες W ex Strab. 306: λαγτίνας || 16. Σαρμάτας A, Σαλμάτας || 18. μόνον B: μόνωι || 26, 27. αὐτόματος B || 27. οὐδέ τι A || 28. supplevi ex A || 29. βιῶ τουτέστι τόξῳ Eust.: βιῶν ut A

10. οὐδ' ἀλασκοπίνην] ἄλη ἀλαιός ἀλαός Αἰολικῶς. §. διδάσκει B= δὲ διαφορὰν ἐπιμελείας καὶ ῥαθυμίας. πιθανῶς δὲ τοὺς στρατηγούς B= καταστρατηγούοντας ἀλλήλων ἐποίησεν οὐ βιαζομένους· ὁ μὲν (γὰρ) Ζεὺς ἀποδημῶντος ἐν Αἰθιοπία Ποσειδῶνος ἐπανάγει Ὀδυσσεά (Od. 5 1. 28), ὁ δὲ Ποσειδῶν νῦν (ἐνεργεῖ).

11. καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων] θεωρῶν, “ἰστάμεναι θαύμαζον” (Il. 18. B= 496) καὶ “ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν” (Il. 2. 320)· γραφικῶς δὲ ἔχουσιν οἱ δύο θεοὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν θεώμενοι.

12. ἵψου] πιθανῶς τὸ “ἵψου,” ὥστε πάντα καταθεάσασθαι.

10 Σάμου—Θρηκίης] πρὸς ἀντιδιαστολὴν διὰ τὴν πρὸς Ἰθάκην, B= ἦν Σάμην καλεῖ (Il. 2. 634)· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σάμος περὶ Μυκαλησσόν, καὶ τρίτη ἐν Πελοποννήσῳ περὶ τὴν Τριφυλίαν.

Σάμου] Ἀρίσταρχος ὄρος ὀμώνυμον τῇ νήσῳ, οἱ δὲ ὑψηλοτέραν A+ εἶναι τὴν Σάμον τοῦ Ἄθω· οὐκ ἀπίθανος δὲ καὶ ἡ δίχα τοῦ μ̄ γραφῆ

15 “Σάου” τὴν γὰρ Σαώκην τὸ ὄρος παραδηλοῦσθαί φασιν.

15. ἔνθ' ἄρ' ὄ γε] τρεῖς παράλληλοι (ὄξεῖαι). A+

ἔξετο] οὐ νῦν ἔξετο, ἀλλ' ὅτε ἐκάκου τὰ Ἑλληνικὰ ὁ Ζεὺς. B= ἔδει οὖν πρῶτον εἰπεῖν ὅτι ἐκάβισεν, εἴθ' οὕτως ὅτι ἐώρα τὴν μάχην.

17. * παιπαλόεντος] ἀντὶ γενικῶν. §. ἐκτροπὰς ἔχοντος ὡς (τε)

20 πλανᾶσθαι.

18. κραιπνὰ ποσὶ προβιβιάς] πῶς οὖν ἔφη καὶ “τρὶς μὲν ὀρέ- B= ξατο” (20) ; ἢ ἀντὶ τοῦ πρόθυμα καὶ σπουδαῖα.

τρέμε δ' οὔρεα] ἐνοσίχθων γὰρ ἔστιν. Δία δὲ οὐδέποτε κατιόντα καὶ μεταμορφούμενον ποιεῖ.

25 20. τρὶς μὲν ὀρέξατο] ὑπερφυῶς τοσαύτην θάλασσαν καὶ ἔθνη B= τρισὶ βήμασι παρῆλθεν. ὑπερβαλέσθαι δὲ τοῦτο θελήσας Πίνδαρος εἰς ὑπόνοιαν ἤκε ψεύδους, “βάματι δ' ἐν πρώτῳ κυχῶν παιδ' ἐκ νεκροῦ ἄρπασε” (Pyth. 3. 43).

ἴκετο τέκμωρ] ἐπὶ τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ παρεγένετο τὰς Αἰγὰς. §.

30 τίνος δὲ ἔνεκεν ἐπὶ τὰς Αἰγὰς ἄπεισι, παρὸν ἐν Τροίᾳ εὐθύς γε- A B= νέσθαι τὴν Σαμοθράκην καταλιπόντι ; ἴσως οὖν πρὸς κατάπληξιν τῶν Τρώων ἄπεισι τὸ ξίφος ληψόμενος, ἢ ὀπλιεῖται ὡς οὐκ ἀνεξομένου

1. ἀλεός ἀλαός B || 3, 5. supplevi ex B || 6. ἰστάμενοι ut B || 7. δὲ ἰσταάτες || 10. Ἰθάκην || 14. μ A : ν || 15. Σάου· τὴν A : σαυτὴν || 12. Μυκαλησσόν etiam Steph. Byz. s. v., ubi Μυκάλην conii. Meineke; Μυκάλην conii. W || 16. supplevi ex A || 19. γενικῶν corruptum || 21. ἔφη scripsi cf. B : ἔχει || 23. Δία W : διὰ || 26. ὑπερβαλέσθαι || 30. παρὸν || 32. ἀνεξομένου Schrader: ἀνεξόμενος

Διός, ἢ τῷ ἐπιτερπεῖ τῆς φράσεως τὸ τῆς μάχης στυγνὸν διαλύει, ἢ ἀναχωρεῖ ὅπως μὴ ὑπόνοιαν δῶ τοῖς Τρωικοῖς (ἐπελευσόμενος).

A+ 21. Αἰγῆς, ἔθα δέ οἱ] ἐν Αἰγαῖς τῆς Εὐβοίας παραδόξα πολλὰ γίνεται· κατὰ γὰρ τὰς ἐτησίους τοῦ Διονύσου τελετὰς ὀργιαζουσῶν τῶν μυστιδῶν γυναικῶν βλαστάνουσιν αἱ καλούμεναι ἐφήμεροι ἄμπελοι, 5 αἴτινες ἔωθεν μὲν τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς ποιοῦνται, εἴτ' αὖ πάλιν βότρυας βαρυτάτους, καὶ τούτους πρὸ μεσημβρίας πεπαίνουσιν, πρὸς δὲ τὴν ἐσπέραν δρεπόμεναι ἄκρατον χορηγοῦσι δαψιλῇ ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ παρθένοις. οὐδεμία δὲ ἔνδεια γίνεται αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν, ἀλλ' ὅσάκις ἀναλίσκεται, τοσαυτάκις δαψιλεύεται· 10 Νικοκράτης δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐν Ἐλικῶνι ἀγῶνος οὐ ταύτας φησὶ τὰς Αἰγῆς λέγειν τὸν ποιητὴν, ἀλλ' ἑτέραν τινὰ νῆσον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, περὶ ἣν καὶ παραδοξολογία τις εἶναι μυθεύεται· τοὺς γὰρ προσορμίζοντας τῇ νήσῳ νυκτὸς ἅπαντας ἀφανεῖς γενέσθαι· διὸ μὴδὲ προσπελάζειν τινὰ.

15

B= κλυτὰ (δῶματα βένθεσι λίμνης)] τινὲς ὑποκλυζόμενα ὑπὸ θαλάσσης· οἱ δέ, διὰ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ ἐν μέσῃ θαλάσσει εἶναι τὸ ἱερόν. καὶ τῷ βάθει τὸ ἄπιστον ἐκάλυψεν.

22. χρύσεια] ἐπεὶ Ἡφαιστος αὐτὰ ἐποίησεν, ὅτε Θέτις καὶ Εὐρυνόμη αὐτὸν ὑπεδέξαντο πεσόντα (Π. 18. 398).

20

B- 23. (ὑπ' ὄχρεσφι) τιτύσκετο] ὑπέκρυπτο τοῖς ὄχρεσιν εὐτρέπιζεν. οἱ δὲ παρὰ τὸ τεύχω· “Ἡφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδᾶς πῦρ” (Π.

B- 21. 342). §. διὰ τί δὲ τοὺς ἵππους καταλιμπάνει αὐτοῦ καὶ θάττον βαδίζει (34); ἢ οὖν καλ(λ)ιγραφῆσαι βούλεται ὁ ποιητὴς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ προπαρασκευάζεται τῷ Διὶ (μαχούμενος). §. “χαλκόποδε” 25 δὲ ἡχοπόδας, “ἐρίγδουποι πόδες ἵππων” (Π. 11. 152). §. εἰσὶν Ἐριώλης καὶ Γλαῦκος, ἢ Ἐγκέλαδος καὶ Σθένιος.

25. χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε] ἀλλ' ὁρᾶται φησὶν ὑπὸ Διός· οὐκ ἴσασιν δὲ ὅτι καιρῷ τηρεῖ αὐτοῦ τὴν ἀπουσίαν.

B= χρυσὸν δ' αὐτοῦ] πάντα ποιητικά· ἀπὸ γὰρ τῆς παρ' ἡμῖν τιμω- 30 μῆνης ὕλης καὶ παρὰ θεοῖς λαμβάνει χρύσεια (τὰ) δῶματα (καὶ) χρυσαῖς τὰς ἐθείρας τῶν ἵππων. καὶ χρυσὸν αὐτὸς ἀναλαμβάνει, του-

3. Ἀχαιῶν ἐν Πελοποννήσῳ A D || 7. καὶ τοὺς || 8. τρεπόμενος, cf. Paris. 3060 (Dind. III p. 3) || χορηγοῦσι Eust.: χορηγεῖ || δαψιλῇ Eust.: δαψιλῆς || 9. ὑπ' post γ. omisi || 9, 10. κατεχομένην τὴν ἐχομένην: corr. W || 16. ὑπὸ scripsi: ἐπὶ || 18. τῷ δὲ β. B || 23, 24. καταλιμπάνων αὐτοὺς κ. θ. βαδίζων || 25. suppl. W cf. B || 27. Σθένιον legit Eust. || 30. schol. post p. 5 l. 2 i scriptum || 31. supplevi ex B

τέστι πανοπλίαν χρυσῆν, καὶ μάστιγα χρυσῆν· καὶ ἐξῆς τοῖς ἵπποις περιέβαλε πέδας χρυσαῖς. \S . ὥσπερ καὶ τὰ στερεά, “σιδηρέφ ἄξιοι ἀμφίς” (Π. 5. 723).

26. * χρυσεῖην] χρυσῆ λαβῆ χρωμένην.

- 5 27. βῆ δ' ἐλάαν] ὡς “μάστιξεν δ' ἐλάαν” (ib. 366) λείποντος τοῦ “ὥστε, (ὥστε) ἐλάαν. ἢ τὸ “ἐλάαν” ἀντὶ τοῦ ἐλάων, ὃ ἔστιν ἐλάσων. \S . τὸ δὲ “ἄταλ(λ)ε” ἐσκήρτα, ἀπὸ τῶν νηπίων ἐπὶ δὲ Ἑρμοῦ τὸ πέλαγος ΔB —διανύοντος (Od. 5. 51) οὐδὲν τοιοῦτον· τῷ δὲ θαλάσσης δεσποτῆ οἰκεία ταῦτα· ἀλλ' οὐδὲ αὐτός, ὅτε ἄνεισιν ἐξ Αἰθιοπίας θυμούμενος
10 (ib. 282).

* ὑπ' αὐτοῦ] δι' αὐτόν, ὡς “ὑπὸ τῆς νόσου ἀδυναμεῖ.” \S . τινὲς δὲ $A-B=$ γράφουσιν “ὑπ' αὐτῷ” τῷ δίφρῳ. $A-$

28. (πάντοθεν) ἐκ κευθῶν] οἱ μὲν συγκοπῆν, οἱ δὲ ὅ(τι) κευθμός $B-$ ὡς τεθμός, Ἰακῶς, ὡς βαθύλειμος βαθυλείμων. \S . ταῦτά εἰσι τὰ $\Delta B=$
15 εἰς θεν τῷ ὀ παραληγόμενα καὶ προπαροξυνόμενα, οἴκοθεν ἄλλοθεν ἐκάστοθεν ἔνδοθεν ἀπόπροθεν ἔκτοθεν πάντοθεν.

29. γηθοσύνη (δέ)] Ἄρισταρχος ὀρθῆν αὐτὴν φησιν, ὡς “ψάμμω $A+B-$ κυανῆ” (Od. 12. 243), ὁ μέντοι Ἑρωδιανὸς διὰ πολλῶν αὐτὴν δοτικὴν ἀποδείκνυσιν, οἱ δὲ “γηθόσυνα” τὰ κήτη, (εἶτα “ἢ δέ”). \S .
20 “γηθοσύνη δέ.” τόπον παρεῖχε τῷ θεῷ, φησί, ἢ θάλασσα καὶ οὐκ $B=$ ἀνίστατο κυμαίνουσα.

δίιστατο] ὠδοποιεῖ. \S . καὶ τί θαῦμα; καὶ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ φησὶ $B=$ τὸ κατὰ Παμφυλίαν πέλαγος Καλ(λ)ισθένης.

30. * ὑπένερθε] κάτωθεν.

- 25 31. εὐσκαρθμοι] εὖ σκαίροντες ἢ εὐποδες. τινὲς δὲ καὶ τὸν δρό- $A+B=$ μων σκαρθμὸν ὀνομάζουσιν, ὃ ἔστι ταχεῖς.

32. * σπέος] ἀφώτιστον, παρὰ τὴν σβέσιν. $B=$

33. Τενέδοιο] ἢ Τένεδος Τρίδος καλεῖται· ἔστι γὰρ μέση $A+$ Αἰγαίου, Ἑλλησπόντου, μέλανος κόλπου.

- 30 34. * ἔθ' ἵππους] ἄτοπον γὰρ τὸν ὁμοιωθησόμενον Κάλχαντι θεῖον ἔχειν ἄρμα. ἢ πρὸς τὸ Δία λαθεῖν.

35. βάλεν εἶδαρ] κομίσας δηλονότι· οὐ γὰρ φύει ἢ θάλασσα· πάσης δὲ ἡμᾶς ἀπέχει μαλακίας καὶ θεοὺς εἰσάγων αὐτουργοῦντας.

1. μάστιχα || 2. περιβάλλει B || 5. αὐτίκα ὡς ante λ. omisi || 6. iteratur * ἐλάαν] ἐλάων || 14. τευθμός: corr. W || 15. ἔντοθεν post οἴκοθεν omisi ut ΔB || 19. supplevi ex A || 23. Παμφύλιον || 29. Αἰγαίωτος

B- 37. * ἀρρήκτους ἀλύτους] διχῶς γὰρ δεσμός ἀφανίζεται, ἢ ῥήξει ἢ λύσει· ἄμφω οὖν παρέλαβεν.

39. Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι] ἐπὶ τὰ πρῶτα ἐπαναφέρει τὸν λόγον—
“οἱ δὲ—ἐσέχυντο—ῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύ-
χθη” (Π. 12. 469)—καίτοι ἐκεῖνο πλησίον ἦν “δ' δ' ἐς στρατὸν ἅ
ῤῥαχεται Ἀχαιῶν” (38) καὶ τὰδ' ἔπραττεν. ἀλλ' ἡ διαίρεσις ἐπὶ τοὺς
Τρῶας γέγονεν, ἵν' ἐπιζεύξειεν “ἀλλὰ Ποσειδάων—Ἀργείους ὤτρυνε” (43).

B- φλογὶ ἴσοι—ἡὲ θυέλλῃ] πρὸς τὸ εὐκίνητον ἀρπακτικὸν ἠχητικόν,
ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλογον ὄρμην· ὅθεν οὐδὲ ἐμφύχοις ἀπέικασεν, 10
οἷον λέουσιν ἢ λύκοις· ἀκόλουθα δὲ καὶ τὰ ἐπιφερόμενα ὀνόματα·
ἀπὸ γὰρ ἀνέμου καὶ πυρὸς ἤχος γίνεται.

B- 41. ἄβρομοι αὐίαχοι] φύσει γὰρ ὄντες θορυβῶδεις προσθορυβοῦσι
τῇ νίκῃ· ἔλαβε δὲ τὸν μὲν βρόμον ἀπὸ τοῦ πυρός, τὴν δὲ ἰαχὴν ἀπὸ τῆς
θυέλλης· “οὔτε πυρὸς τόσ(σ)ος γε ποτὶ βρόμος” (Π. 14. 396). 15

A+ αὐίαχοι] οἱ μὲν παρὰ τὸ αὔειν καὶ ἰάχειν, οἱ δὲ ἐξαιρεθέντος τοῦ ὦ
τὸ ὦ προσελθεῖν, ὡς ἀγανός ἀγανός, καταξάντες καυάξαντες· οἱ δὲ
“αἰαχοί,” κατ' ἐπίτασιν ὄντος τοῦ ἄ, εἶτα πλεινάσαι τὸ ὦ.

B- 43. ἀλλὰ Ποσειδάων] τὰ ἐναντία δύο ἔλαβεν· δύο γὰρ εἰσιν ὧν
χρῆ προΐστασθαι, τῶν ἀσθενῶν πρὸς διόρθωσιν καὶ τῶν ὑγιῶν πρὸς 20
παίδευσιν.

B- 45. εἰσάμενος Κάλχαντι] ἐπεὶ ὑπὲρ Ἀχιλλέως κατὰ Ἀγαμέμ-
νονος μέλλει λέγειν, πρὸς τὸ πιστωθῆναι Κάλχαντι εἰκασταί· οἱ δέ,
ὅτι ὁ ποιήσας τὸ ἐν Εὐβοίᾳ ἱερὸν Κάλχαντος ἀδελφὸς ἦν.

ἀτειρέα φωνήν] οἱ μὲν, ὅτι καὶ τῶν κηρύκων τῶν ἐννέα εἷς ἦν ὁ 25
Κάλχας· οἱ δέ, τὴν ἑαυτοῦ θεῖαν φωνήν.

46. * μεμαῶτε] τοῦ σφίζειν ἢ μάχεσθαι.

47. * σφῶ μὲν κε σώσετε] περισσὸς ὁ “κέ.”

B- 49. * ἄλλῃ] κατ' ἄλλην τάξιν· πένταχα γὰρ ἦσαν κοσμηθέντες.

50. τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ] ὑπερβάντες καθεῖλοντο. ῥ. τὸ 30

A+ δὲ “ἔξουσιν” Ἀριστοφάνης “σχήσουσιν” γράφει (51).

52. τῇ δὲ δῆ] κατὰ ταύτην τὴν τάξιν.

B- περιδείδια] ὑπερδῆδια. ῥ. οὐκ ἀναστρέφεται δὲ ἡ “περί,” ὅτε τὸ

A+ B- περισοῶς δηλοῖ.

2. ἄ. δὲ συμπεριέλαβεν B || 6. καὶ τὰδ' νοί καὶ τάδε καὶ τὰδ' W; κατὰ δ' ||
9. τὸ A: τοῦ || 13. πλέον θορυβοῦσι B, προσέλαβε || 14. τῇ νίκῃ B: τὴν νίκην
|| 17. ἀγανός D: ἀγαθός ut B || 20. περι pro πρὸς con. W || 29. παράταξιν B

53. ἦ ῥ' ὄ γ' ὀ λυσσώδης] τινὲς “ἦ ὄ γε” ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς φαμεν
 “ἦ ὁμόσας μοι παρέβη.” §. λύσσα δὲ παρὰ τὸ λελύσθαι τὰς φρένας. B=

54. ὃς Διὸς εὔχεται] φησὶ γὰρ “τιοίμην δ', ὡς τίειτ' Ἀθηναίη B+
 καὶ Ἀπόλλων” (Π. 8. 540).

5 55. * ὤδε] οὕτως ὡς νῦν ὑπομένετε.

57. * ἐρωήσασαι] ἠσυχάσαι ποιήσασαιτε.

58. * τοῦτό ἐστι (πρὸς τὸ) “Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσ(σ)α” (16).

59. ἦ, (καὶ) σκηπανίῳ] Κυρηναῖοι οὕτω τὸ σκῆπτρον. σκῆπ- B-
 τρον δὲ καὶ δόρυ Ποσειδῶνος ἢ τρίαινα. ἦ ὅτι ἐσκηπτροφόρου

10 οἱ μάντις. §. σημειωτέον δὲ ὅτι θεὸς Αἴαντι τῷ Τελαμωνίῳ βοηθεῖ.

60. κεκοπῶς] ὡς πεπληγῶς. §. αἱ δὲ Ἀριστάρχου διχῶς “κεκοπῶς” A+
 καὶ “κεκοφῶς.” ἐν δὲ τῇ Χίᾳ “κεκοπῶν.”

κεκοπῶς] λεληθότως· ἀμέλει θαυμάζουσιν αὐτοί. A+

61. ἐντεῦθεν μετατίθεται εἰς τὸν ἐπιτάφιον (Π. 23. 772), καὶ
 15 γίνεται ψεῦδος καὶ ἄτοπον· ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ “ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρατο
 καὶ αὐτῇ πάντα τελεύτα” (Od. 3. 62). ἀρκεῖ δὲ τὸ “πλήσεν
 μένεος κρατεροῖο” (60).

62. αὐτὸς δ', ὡς τ' ἴρηξ] παραβολικός, οὐ φανταστικός ὁ λόγος. B=

63. ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης] ἐφ' ὕψους γὰρ ἔστηκε θηρᾶν μέλλων. B=

20 64. ὄρνεον ἄλλο] ἕτερον (τῷ) εἶδει· τῶν γὰρ ὁμοφύλων ἰέραξ οὐχ B=
 ἄπτεται. §. τῷ δὲ “πεδίοιο” λείπει ἢ ὑπέρ. §. ἔστι δέ, “ὡς δ' ὑπὸ A=
 δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι” (Π. 21. 22).

65. ὡς ἀπὸ τῶν ἠἴξε] θέλει ἐπιγνωσθῆναι, ἵνα ἐλπίσαντες προ-
 θυμότεροι γέωνται.

25 66. ἔγνω πρόσθεν Ὀιλιῆος] ὡς ἰδίαν ἔχων δύναμιν οὐ ταχέως B-
 ἤσθετο τῆς ἐπικουρίας· ὡς δὲ ἀσθενέστερος ὁ Λοκρὸς ἐπέγνω ταχύ·
 ἦ ὅτι κωθῆς ὁ Τελαμώνιος, δὲ δὲ ὀξύτερος.

68. ἐπεὶ τις νῶι θεῶν] παρέλκει ἢ “ἐπ(ε)ί.” ἢ ὁμοίον ἐστι τῷ
 “ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας” (Π. 3. 59).

30 69. μάντ(ε)ι εἰδόμενος] οὐ διαριεῖ, ὡς τὸ “αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικῶς”
 (ib. 219).

παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι] τὸ “μάχεσθαι” συναπτόεν τῷ “καὶ (δ') A=
 ἐμοὶ αὐτῷ θυμός” (73), τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

1. ἦρ' || ἢ ὄγε || 2. ἢ ὄμ. || supra εἰκ. ἀθανάτοισι v. 53 add. pr. ἠγεμονεύει ||
 11. Ἀριστάρχου Eust., Ἀριστοφάνης A || 12. κεκοφῶς A Eust.: τετυφῶς ||
 13. post αὐτοὶ omisi ἀμφοτέρω :- || 14. lemma κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρα-
 τεροῖο (60) omisi || 15. γίνεται Bekker: γρ. || ἐπειθ' || 20. supplevi ex B ||
 21. τῷ scripsi: τὸ || 23. ἴηξεν || 30. μάντι textus || ὅστε d.

70. * οὐδ' ὄ γε] ὁ "δέ" ἀντὶ τοῦ γάρ.

B- 71. ἴχνια γὰρ μετόπισθε] ἀναχωροῦντος αὐτοῦ τὰς ἀποχαράξεις τῶν ποδῶν ἔγων, φησί, μὴ ἀπομαξαμένης ἴχνης. β. τὸ δὲ "ρέϊα" πρὸς

B- τὸ "ἀπίοντος" (72). ῥαδίως γὰρ ἀπηλλάγη ὡς θεός. καὶ συνφθὸν τὸ τάχος τῷ "αὐτὸς δ', ὡς τ' ἴρηξ" (62). β. ἴχνιον δὲ παρὰ τὸ ἕξω ἴχμαι 5

A+ ἴχνιον ἴχνιον, ὡς παίχνιον· προπαροξυτονητέον δέ. οὐ γὰρ ἔστιν ὑποκοριστικόν, ἐπεὶ ἔδει ὡς "ἐρκίον αὐλῆς" (Od. 18. 102) παροξύνεσθαι.

A- β. γράφε(τα)ι καὶ "ἴθματα." Ζηηόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης "ἴχματα."

73. * θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι] ὁ ἐντὸς στέρνων θυμός.

75. * μαιμώωσι] ἀντὶ τοῦ αἰμώωσι. 10

77. οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι] ὅρα τὸ ἦθος ὡς ἀπλοῦν· οὐδὲν μὲν γὰρ περὶ θεοῦ λέγει· ἀπλῶς δὲ τὸ παριστάμενον αὐτῷ δηλοῖ.

79. ἔσσυμαι] τὸ θέμα σύω σύσω, ὅθεν καὶ σῦς.

μενοιώω δὲ καὶ οἶος] εἰ καὶ μετὰ Διός ἔστιν, ἢ (χωρίς) τοῦ τάγματος. 15

B+ 82. χάρμη] κυρίως, οὐ τῆ μάχῃ, ἀλλὰ τῇ πρὸς πόλεμον προθυμίᾳ.

A+ ἄλλως: "χάρμη" τῇ μάχῃ· τὴν γὰρ χαρὰν χάρμα φησὶν· καὶ οὐκ ἂν ἐπήγαγε "γηθόσυναί," εἰ τὴν χαρὰν ἐδήλου.

83. τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν] "ὄπιθεν" τῶν Αἰάντων Σαλαμῖνιοι Λοκροί. 20

* τόφρα δὲ τοὺς—ᾤρσεν] ἕως ἐλάλουν.

B+ 84. ἀνείψυχον] ἀναψύξαι τὸ ἀναπαῦσαι· καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ πνευμᾶ ἔστιν.

B+ 86. καὶ σφιν ἄχος] τὴν μὲν ψυχὴν ἄχος, τὸ δὲ σῶμα κάματος ἐδάμαζεν. 25

B= δερκομένοισι Τρῶας] περιπαθῶς πάνυ, ὅτι ὀρῶντες ἐν ὄψει τὸ κακὸν ἐπαμύνειν ἦσαν ἀδύνατοι· ὅθεν καὶ ἐπαναλαμβάνει (τὸ) "τοὺς οἷ γ' εἰσορόωντες" (88)· τὰ γὰρ σχετλιώτατα τῶν δεινῶν τὰ ἐν ὄψει ἔστιν ὀρώμενα.

A+B- 88. ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λειβον] εἰς ἔσχατον προῆκται τὰ τῶν Ἑλλήνων· ὅρα γὰρ ἐπὶ τῆς παρατάξεως στρατιώτας κλάοντας ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ ταῦτα Ἑλλήνας· λεληθότως δὲ ἔκλαον. 30

89. φεύξεσθαι ὑπέκ κακοῦ] τὸ φεύγειν γενικῇ συντάσσει· "πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων" (Od. 1. 18)· ἔστι δὲ ὑποφεύξεσθαι ἐκ τοῦ κακοῦ. 35

14. suppl. W || 16. οὐ scripsi: νῦν || 20. Λοκρούς || 27. supplevi ex B

91. Λήιτον] ἔγγυς γὰρ Λοκρῶν Βοιωτοί· οὔτοι δεῦτεροι μὲν εἰσι κατ' ἀλκὴν, πρόθυμοι δὲ πάντες καὶ νέοι.

92. * Πηνέλεών θ' ἦρωα Θόαντά τε] ἐγάμει γὰρ Ἀνακτορ(ί)αν τὴν Πηνέλεω.

5 Δηίπυρον] Πύλιος ἦν, ὡς τινες· οἱ δὲ ἀδελφὸν Μηριόνου· ἰσодυναμεῖ δὲ τὸ ὄνομα τῷ Πυραίχμῳ (Π. 2. 848). §. “μήστωρας” (93) δέ, πρακτικούς μάχης.

95. αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι] λείπει τὸ ἔστω. §. Ἑλληνικῶς B = τὸ τῆς αἰδοῦς προβάλλεται, τοῖς δὲ βαρβάροις ὁ Ἔκτωρ οὐ τὸ B = 10 αἰσχρὸν ἀλλὰ τὸν φόβον· “αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπέεις” (Π. 12. 250). εὔ δὲ καὶ τῆς ἀκμῆς ὑπομιμνήσκει ἐπὶ δειλία συγγνώμην οὐ φερομένης· διὸ καὶ δις ἐπανέλαβε τὸ ὄνομα.

κοῦροι νέοι] εὐγενεῖς. §. ἔστιν οὖν αἰσχύνης ἄξια ποιεῖτε Ἑλλη- B = νες ὄντες εὐγενεῖς καὶ νέοι, (ῆ) κατὰ πεῦσιν.

15 αἰδώς, Ἀργεῖοι] τινὲς αἰδοῦς ἄξιόν ἐστιν. ἡμῖν ἔγωγε πέποιθα] αἰσχρὸν οὖν τὴν ὑπόνοιαν ἀπολέσαι, ἦν ἔχετε παρὰ τοῖς πολλοῖς.

96. νέας ἀμάς] ἦγαγε γὰρ εἰς Ἴλιον· “καὶ νή(σ)σ' ἠγήσατ' B = Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω” (Π. 1. 71). §. κατ' ἀρχὴν δὲ μόνον Δώριον A + 20 (τὸ “ἀμάς”).

* τοιαῦτα καὶ πρὸς τοὺς Διάντας· “σφῶ μὲν κε σαώσετε” (47).

* πέποιθα] ἐπεποιθεῖν.

97. εἰ δ' ἡμεῖς πολέμοιο μεθήσετε] ἐντέχνως τὸ φιλότιμον αὔξει B = τῶν νέων, τὴν αἰτίαν τοῦ σωθῆναι καὶ ἀπολέσθαι αὐτοῖς ἐπαναφέρων.

25 98. εἶδεται ἡμῶν (ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι)] φαίνεται. λείπει δὲ B = τὸ τοῦ, τοῦ ὑπὸ Τρωσὶ δαμῆναι. §. ἀντὶ τοῦ προφανές ἐστιν, ὡς ἐν τῇ A B = νῦν ἡμέρα ἀπολούμεθα.

* δαμῆναι] ἀντὶ τοῦ ὑποταχθῆναι.

101. Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας (ἰέναι νέας)] ἐν τῷ “ἡμετέρας” B = 30 μεγάλη ἐμφασις· καὶ ἔστι μυρία ὑπακοῦσαι, οἷον τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τὰς Ἑλληνικάς, τοὺς δειλοὺς ἐπὶ τὰς τῶν γενναίων, τοὺς ὀλίγους ἐπὶ τὰς τῶν πλεόνων.

* ἐν ἦθει τὰ θαύματα ταῦτα, ὡς τὸ “Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ” (123). B =

102. ἐλάφοισιν εἰκέσασ] ἐντέχνως τῷ ψόγῳ τῶν Τρώων ἐπέβαλε τὴν B =

3. suppl. W || 5. Δηίπυρον textus, Δηίπυλον || 8. Ἑλληνικῶς B: Ἑλληνικόν || 9. προβάλλεται B: προβάλλεσθαι || 11. συγγνώμης || 8. συγγνώμην ἐχούση B || 14. suppl. W || 18. νῆας || 24. ἀναφέρων B || 30. προσυπακοῦσαι B

κατηγορίαν (τῶν) Ἑλλήνων ποιοὶ γὰρ (ἄν) εἶεν οἱ ὑπὸ τοιούτων ἠττώμενοι;

A + B = 103. θῶων] παραπλήσιον ὑαίνῃ (τὸ ζῶον)· φασὶ δὲ αὐτὸ ἄμα (τῶ) τίκτεσθαι βαδίζειν· ἢ ὅτι μετὰ ἄλματός ἐστιν ἡ βαδισις αὐτοῦ.

A + B = ἦια] τὰ τοῦ εἶναι αἷτια βρώματα ἢ τοῦ ἰέναι· οἱ γὰρ πεινῶντες 5 τὰ γυνῖα βαρύνονται.

104. ἠλάσκεισθαι ἀνάκλιδες] ἐκκλίνουσαι διὰ δειλίαν καὶ ἐν ἐνὶ τόπῳ διάγουσαι, μὴ ἐπιμιγνύμεναι τοῖς ἄλλοις.

οὐδ' ἐπι χάρμη] ἔπεστιν· τινὲς δέ, οὐκ ἐπὶ μάχῃ ἠλάσκεισαι.

107. ἔκαθεν πόλιος] τὸ “ἔκαθεν πόλιος” ἔμφασιν ἔχει ἐτέρου 10 διαστήματος· ἐπιφέρει (δὲ) τὰς ναῦς, ἐν αἷς ἐστιν αὐτοῖς ἡ σωτηρία.

A + β. Ζηνόδοτος δὲ “ἐκάς” γράφει.

B = 108. ἠγεμόνος κακότητι (μεθημοσύνησί τε λαῶν)] τὰς εἰς ἀρ-
σκειαν τοῦ πλήθους· οἷδε γὰρ αὐτοὺς αἰεὶ παρὰ τὰς ἀτυχίας μεμ-
ψιμοίρως ἔχοντας τοῖς τυράννοις. 15

B = *καλῶς οὐκ εἶπεν ἀσθενείαις ἀλλὰ ‘μεθημοσύναις’ καὶ πάλιν
“τῆδε μεθημοσύνη” (121).

109. οἱ κείνῳ ἐρίσαντες (ἀμνύμενον οὐκ ἐθέλουσιν)] ἀντὶ τοῦ ἐρί-
B = ζοντες, ὡς ἦδη ψευδάμενοι. β. εὖ δὲ τὸ μὴ φάναι ‘οὐκ ἐθέλετε’ πρὸς
βασιλικούς γὰρ ἄνδρας ὁ λόγος, οὓς ἐλέγχειν ἀντικρὺς παρητήσατο. 20
ἐπὶ δὲ τὸν ὑποτεταγμένον ὄχλον τὸν λόγον ἔτρεψε, καὶ δοκεῖ μὲν κατὰ
τῶν ἄλλων λέγειν, ἢ δ' ἐπαναφορὰ πρὸς τοὺς ἀκούοντας γίνεται.

A = 110. *νηῶν] λείπει ἢ ὑπέρ.

111. *εἰ γὰρ καὶ εἶπεν “ἀασάμην, οὐδ' αὐτός” (Π. 9. 116),
ἀλλ' ἐκμειλισσόμενος τὸ πλήθος ἔλεγεν. 25

B = 115. ἀκεώμεθα] τὴν ἔριν ἢ τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως ἢ τὴν ἀμέλειαν
ἣν αὐτοῖς ὄνειδίζει.

B = ἀκεσταί] τινὲς εἰς Ἀχιλλέα· ῥᾶστον γὰρ πρὸς ἐπανόρθωσιν τὸ
ἀμαρτηθὲν τοῖς ἐναρέτοις ἀνδράσιν.

B = 117. πάντες ἄριστοι ἔοντες] τῶ ἐπαίνοῳ θεραπεύει καὶ μεῖζον 30
ἐλέγχει ὡς διαφθείροντας τὴν φύσιν τῆ ῥαθυμίας.

119. περὶ κῆρι] κατὰ ψυχὴν, ἢ ὡς τὸ “περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι” (Od. 15. 17).

B = 120. *πέπονες] τινὲς προσηνεῖς· παραμυθεῖται γὰρ αὐτούς.

B = κακὸν ποιήσετε μεῖζον] “μεῖζον” τοῦ νῦν δηλονότι. 35

1, 3. supplevi ex B || 4. τίκτεσαι B: τίκτεται || ὅτι ἀλματώδης ἡ B ||
6. τὰ B: λάβρη || 21. τὸν -ον ὄχλον B: τοῦ -ου ὄχλου || 23. περὶ A

122. αἰδῶ καὶ νέμεσιν] τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἐξ ἄλλων ἀκολου- B=
θοῦσαν μέμψιν.

*δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν] μεγάλη φιλονεικία διανίσταται πολέμου. B=

123. Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσί] μετ' ἐκστάσεως τὸ δίστιχον προ- B=
B ενεκτέον, ὡς τὸ "Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι (νέας)" (101). §. τὸ
δὲ "βοὴν ἀγαθός" πρὸς ἐρεθισμὸν αὐτῶν· καὶ "Ἐκτορα δ' ἐφράσ- B=
(σ)αντο βοὴν ἀγαθόν" (Π. 15. 671).

124. * μακρὸν ὀχῆα] ἐκάτερον.

ὀχῆα] τὸν ἐκατέρας πύλης· δύο γὰρ εἰσιν· καὶ "τὸν δ' ἐλατῆρ'
10 ἀφίει ἀκαχήμενον" (Π. 11. 702).

125. κελευτιῶν] κελευτής κελευτιῶ· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ φησι B=
"κελυτιῶντ' ἐπὶ πύργῳ" (Π. 12. 265). ἴσως δὲ καὶ τούτους κατὰ
τὸ σιωπώμενον ἐπληξε τῷ σκηπανίῳ, ὡς καὶ τοὺς Αἴαντας (60). §. τινὲς
δὲ "κελυτιῶν" ἀντὶ τοῦ ὀδηγῶν, τοὺς Ἕλληνας.

127. (οὔτ' ἂν κεν) Ἄρης ὀνόσαιο] ἀλλὰ θαυμάσειεν. ἔστι δὲ B=
μετὰ συλλογισμοῦ ὁ ἔπαινος, οὐκ αὐτοῦ τοῦ λέγοντος ἐκτιθεμένου
τὴν εἰκόνα τοῦ πράγματος, δι' ἐμφάσεως δὲ καταλείποντος τοῖς
ἀκροαταῖς σκοπεῖν ὅποιαί τινες ἦσαν.

127, 8. * ἐκ παραλλήλου ὁ "ἂν" καὶ ὁ "κέν."

A +

128. λαοσσόος] ἡ ὀρμῶσα ἢ σφύζουσα τοὺς συμμαχομένους ἢ
20 σοβοῦσα τοὺς ἐναντίους· ὅθεν καὶ ἐγρεκῦδοιμος (Hes. Th. 925).

130. φράξαντες] πάντες μὲν ἐν ἀσπίσι καὶ θώραξι καὶ κράνεσι B +
καὶ λόγχαις, τούτων δὲ οἱ μὲν πρωτοστάται κατὰ μέτωπον ἦσαν,
πάντες ὁμοίως τὰ δόρατα κατὰ προβολὴν ἔχοντες· κατόπιον δὲ τούτων
35 οἱ δευτεροστάται, κατὰ δεξιὰ πλευρὰ τῶν πρωτοστατῶν προβεβλη-
κότες δόρατα μείζω δυσὶ πήχεσιν· καὶ οἱ τρίτοι παρ' ἀμφοτέρους
ὁμοίως, ὥστε γ' ἀκμᾶς ἀνέχουσιν τὰ δόρατα· (οἱ) τέταρτοι δὲ καὶ
πέμπτοι τὰς αἰχμᾶς εἶχον ὀρθῶς, ὡς εἴ τι κενόιτο τῆς παρατάξεως
τιτρωσκομένων ἢ φονεομένων τοῦτο πληροῦν, κυκλουμένων (δὲ)
30 ποιεῖν ἀμφίστομον τὴν τάξιν.

132. * ἰππόκομοι] ἰπκείας κόμας ἔχουσαι.

B =

λαμπροῖσι φάλοισι] φάλαι συρίγγια ἐπὶ τῶν μετώπων, εἰς A = B +
ἀ καθιένται οἱ λόφοι, ὥστε τοὺς ἐκ τῶν κορυθῶν λόφους ψαύειν
ἀλλήλων.

4. θαύματος B, ἀναστάσεως || 16. αὐτοῦ B: αὐτό || 22. γε post κρ. omisi
ut B || 25, 26. προσ. B: παραβεβληκότες || 27. ὥστε τρεῖς ἀκμᾶς ἔχειν τὰ
τοῦ μετώπου προσέξοντα δόρατα Eust., ἀρχὰς pro ἀκμᾶς B || 29. ἀναπληροῖεν
Eust. || κυκλούμενοι: corr. W || suppl. W

- B= 134. ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο] αὐτὰ τὰ ἔγχη κραδαινόμενα πτυσο-
μένοις ἐφίκει.
* θρασειῶων ἀπὸ χειρῶν] θρασειαῖς ψυχαῖς ὑπηρετουσῶν, ὡς
"ἀσπίδα θοῦριν" (II. II. 32).
135. * τινὲς "σειόμενοι <δ'> ἰθὺς φρόνον," ὥστε εὐθείαν πρὸς 5
Τρῶας χωρεῖν.
- B= 136. Τρῶες δὲ προὔτυψαν] προενέσεισαν ἀθροοὶ διὰ τὴν εὐημερίαν·
οἱ δὲ προσέπεσον καὶ προενήλασαν.
* ἀολλέες] ἀθροοὶ.
137. * ἀντικρὺ(ς) μεμαῶς] ἐπ' εὐθείας ὠρμημένος. 10
- B= ὀλοοίτροχος] ὄλος τροχοειδής. οἱ δέ, ἐν τῷ τρέχειν δεινός.
- A + B= §. καλῶς βαρβαρον καὶ ἄλογον ὀρμὴν ἀψύχῳ βάρει εἴκασε διὰ
παντὸς τύπου κυλινδουμένα.
138. * στεφάνης] στεφανοειδοῦς.
- A~ στεφάνης] "στεφάνης" τῆς ἐν πλάτει ἐξοχῆς. §. ἡ δὲ "κατά" ἀντὶ 15
τῆς ἀπό, ἡ ἀντὶ τῆς ἕξ.
- B= 139. ἀσπέτῳ ὄμβρῳ] ἀναγκαίως τὸ "ἀσπέτῳ" πρὸς τὸ δυνηθῆναι
πέτρων ῥῆξαι. §. τὸ δὲ "ἀναθρόσκων" προσκρούων καὶ ἀφαλλόμενος.
- B= * ἀναιδέος] ἀνευδότου, σκληρᾶς.
- B= ἔχματα πέτρης] τὰ ἐξέχοντα καὶ μὴ ἔωντα κυλισθῆναι αὐτόν, ἡ 20
τὰ συνέχοντα τὴν πέτραν πρὸς τὸ ὄρος.
- B= 141. δ' δ' ἀσφαλῶς θέει ἔμπεδον] ἀνεμποδίστως, μὴ σφαλλόμε-
νος τῆς τοῦ θεῖν σφοδρότητος. §. τὸ δὲ "ἰσόπεδον" (142) ἀντὶ τοῦ
ὀμαλὸν πεδίον· ὄϊον, ἕως οὗ (&an) κατέλθῃ εἰς ἰσόπεδον πεδίον, ἀντὶ
τοῦ ἴσῃν ἔχον γῆν καὶ ὀμαλήν. 25
142. * ἐσσυμένος περ] ἐψύχωσε τὸν λίθον.
- B+ 143. * εἴως μὲν] ἕως τινὸς μὲν.
144. ρέα διελεύσεσθαι] οὕτως Ἀρίσταρχος. οἱ δὲ "ρεῖα δ'
B= ἐλεύσεσθαι." §. τὸ δὲ ἐξῆς, ὁ δὲ Ἔκτωρ ἕως μὲν τινος ἠπειλεῖ
εὐκόλως διελθεῖν μέχρι τῆς θαλάσσης—ἡ δὲ "διὰ" ἔμφασιν ἔχει— 30
ἀντὶ τοῦ τοὺς σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον διελεύσεσθαι.
145. ἐνέκυρσε] ἡ ἀπὸ τοῦ κύρω ἡ ἀντὶ τοῦ ἐνεκύρῃσεν.
- B= 146. μάλ' ἐγχιρμφθεῖς] ἀντὶ τοῦ λίαν ταῖς φάλαγγιν ἐμπελασθεῖς.
- A + B= 147. ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν] ἀμφοτέρωθεν βλάπτουσιν, ἀπὸ αἰγμῆς

5. ἐφρόνον || 16. post ἕξ add. sec. ἤτοι ἐξοχῆς ὄρους ut A D || 17. τὸ ἀ.
B: τῷ || 18. πέτραν B || ἀναβαλλόμενος ἀναπηδῶν D || 28, 29. ρέα διελ. ||
32. ἀντὶ W: ἀπὸ

καὶ στύρακος· τὰ δὲ ναύμαχα “κατὰ στόμα” μόνον “εἰμένα (χαλκῶ)”
(Π. 15. 389)· οὐκ ἔχουσι γὰρ στύρακα. ἢ ἀμφοτέρωθεν πρακτικοῖς·
γυ(ῖ)α γὰρ κυρίως πόδες καὶ χεῖρες δι’ ὧν πρᾶσσομέν τι.

148. * χασσάμενος πελεμίχθη] ἀντίστροφον τὸ σχῆμα.

5 149. διαπύρσιον] ἢ διαπύρσιμον ὃ ἐστὶ διαφανές, τουτέστι φωνῆ A + B =
σημήνας ὡς πυρσῶ, ἢ διαπερῶν τὰς ἀκοάς.

150. Τρῶες καὶ Λύκιοι] πῶς τοὺς διασκεδασμένους ἀνεκάλει
κελεύων; βάρβαρος ὁρμῆ καὶ ὑπερήφανος.

151. παρμένετε] ἀλλήλοισι. αὐτὸς γὰρ ἔχει Δία, καὶ οὐ B =
10 προσδεῖται τις.

152. πυργηδ[όν] [ἐ]μφά[σ]εως δὲ χάριν εἶπεν· καὶ συνέφρασον
μὲν ἀλλήλους φαλαγγηδόν, συμβαλόντες δὲ διέλυον τὴν φάλαγγα, ἐπεὶ
πῶς ὄρμων καὶ ὑπεχώρου καὶ ἐσκύλευον; καὶ ἔοικεν ὡσεὶ πρόπειρά τις
εἶναι τῆς ὑπομονῆς τῶν πολεμίων· ἢ πρὸς τὸ ἀναδέξασθαι τὸν Ἔκτορα
15 ἐπύκνωσαν ἑαυτοὺς· τοῦτον δὲ τὸν συνασπισμόν, ὡς ὁ τακτικὸς
Ἐρμόλυκος λέγει, ἐνομοθέτησε Λυκοῦργος, ἐδίδαξε δὲ Λύσανδρος
Λάκων καὶ Ἐπαμ(ε)ινώνδας, εἶτα ὑπὸ Χαριδήμου Ἀρκάδες
ἐδιδάχθησαν καὶ Μακεδόνες. β. “προβελύμην” δὲ ἀλλεκαλλήλων,
ἢ ἀλλεκαλλήλους πτύχας ἔχοντι.

20 153. ἀλλ’ οἶφ’ χάσσονται] “οἶφ’ ἄμεινον, μόνφ, ἵνα μὴ Ἐκτωρ B =
διστάξῃ ἢ τὸ “οἶω” ἀντὶ τοῦ πέπεισμαι· “ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα
χολωσέμεν” (Π. 1. 78).

εἰ ἐτεόν] ἐπεὶ ἐτεῶς· ὁ “εἰ” συναπτικὸς ἀντὶ τοῦ ἐπεί, ὡς τὸ
“χρῆ δ’, εἰ σοφὸς πέφυκας” (Eur. Phoen. 86) καὶ ὁ Εὐριπίδης
25 “οὐκουν (δικαίως), εἶπερ εἰργάσω τάδε” (Hec. 1254).

154. * θεῶν ὄριστος] ἀντωνομασία, ἀντὶ τοῦ ‘ὁ Ζεύς.’

155. ἄτρυνε μένος] τὴν προθυμίαν, παρὰ τὸ μένω τὸ προθυμοῦμαι· B =
ὄθεν καὶ ὁ μέμονα παρακείμενος.

156. Δηίφοβος δ’ ἐν τοῖσι] προσυνίστησιν αὐτόν, ὅτι μετὰ τὴν
30 Ἔκτορος τελευτὴν διεδέξατο τὴν στρατηγίαν.

158. * κοῦφα] μετέωρα.

ἵπασπίδια προποδίζων] οὐ προβάλλον τὰ ἔγχη πρὸ τῆς ἀσπίδος. A + B =
ἐν βραχεῖ δὲ δεδήλωται ὁ μετέωρα βαίνων καὶ τῶ τῆς ἀσπίδος
κύκλω τὸ σῶμα κρύπτων· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι οὐκ εἶχεν ἀμφιβρότην
35 ἀσπίδα, οὐδὲ πλαγίαν αὐτὴν ἐκράτει.

1. εἰμένα; Eust. ἐκεκαλυπτο χαλκῶ || suppl. W || 3. supplevi ex A Eust. ||
5. διαπύρσιον alterum A || 7. ἐνεκάλει: corr. W || 11. post πυργηδόν 4 litt.
evanidaæ || 16. Ἐρμόλυτος ut Eust. || 33. ὁ B: ὅτι

- B- 160. καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε] ταῦτον δι' ἀμφοῖν δηλοῦται. βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν φησὶν ὁ ποιητής· “οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον” (Od. 20. 305) καὶ “βά(λ)λ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων” (Π. 1. 52).
- B- 161. * τῆς δ' οὐ τι διήλασεν] οὐδὲ τὸ τυχὸν διήλθεν αὐτήν.
- B- 162. ἐν καυλῷ] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καυλόν, ὡς “ἄξαν' ἐν πρώτῳ ῥυ- 5 μῷ” (Π. 6. 40). λέγει δὲ τὸ καθιέμενον εἰς τὸ κοῖλον μέρος τοῦ δόρατος.
163. * δεῖσε δὲ θυμῷ] ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ.
- AB- 165. χῶσατο δ' αἰνῶς] ἢ σύγχυσις τῆς ψυχῆς· οὔτε γὰρ ἐπὶ χαρᾶς οὐδὲ ἐπὶ ὀργῆς (τίθεται). καὶ φθέγγεται μὲν οὐδέν—οὐ γὰρ οἰκείον τῷ παρόντι καιρῷ—τὴν δὲ διάθεσιν αὐτοῦ διὰ τοῦ “χῶσατο” 10 ῥήματος ὁ ποιητής παρέστησεν.
166. * ἀμφότερον] δι' ἀμφότερα.
καὶ ἔγχεος δ' ξυνέαξεν] τὸ “ὄ” ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς “ὄ μοι γέρας” (Π. 1. 120). §. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τοῦ ἠ “ξυνέηξεν.”
- B- 167. βῆ δ' ἰέναι] πιθανῶς ὁ ποιητής τοὺς μὲν ὡς τραυματίας 15 ἐξήγαγε τοῦ πολέμου, τοὺς δὲ καὶ ὄπλων ἐνδεεῖς.
- A + B- 168. οἰσόμενος] ἑαυτῷ· οἶσων δὲ καὶ ἐτέρῳ· “οἶσε θέειον, γρη῏”
B+ (Od. 22. 481)· “οἶσετε πῦρ” (Π. 16. 718). §. διὰ τί δὲ οὐκ ἔπεμψεν ἐπὶ δόρυ, ἀλλ' αὐτὸς ἄπεισιν; ἢ ὅτι ἐν τῷ βορύβῳ κεχώρισται τῶν δορυφόρων, καὶ πλησίον ἦν ἡ σκηνή, καὶ οἱ πεμπόμενοι οὐχ 20 ὁμοίως ταχύνουσι, καὶ παρὸν ὅμοιος ἦν τῷ μὴ παρόντι δόρυ οὐκ ἔχων. τὸ δὲ ὄλον, διὰ τὸ ἀναπαῦσαι τοὺς ἀκροατὰς ἀπὸ τῆς μάχης τοῦτο πράττει ὁ ποιητής, ὅπερ ἔσται Ἰδομενέως αὐτῷ συμβαλόντος (402).
- B- ὁ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο] δύο οὖν εἶχεν οἷς αὐτὸς ἐχρήτε—διάφορα γὰρ τὰ τῶν βασιλέων, ὡς καὶ ἡ Ἀχιλλέως μελίη (Π. 20. 277) 25 —ἄλλα δὲ εἶχε πολλά. §. τινὲς δὲ “ἄ οἱ,” ὡς “κῆτος, ἂ μυρία βόσκει” (Od. 12. 97).
- B- 171. Ἰμβριον αἰχμητήν] χαρίεν τὸ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ἐπισήμων τὴν διήγησιν κατὰ τὰς ἀναιρέσεις ἐκφέρειν· τὸ μὲν γὰρ προεκθέσθαι περὶ ἐκάστου μακρόν, τὸ δὲ ἐν τοῖς συμπτώμασι παραδιηγέσθαι πιθανόν. 30 §. τὸ δὲ “Μέντορος” ‘κέντορος’ ἔδει. οἰκείον γὰρ πολυίππῳ τὸ κεντεῖν.
172. Πήλαιον] ὑπὸ τὴν Ἰδην πόλιν πρὸς Θήβην· οἱ δὲ πρὸς Καρίαν· τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Πηδάσῳ.

1. τ. δὲ ἀ.: cf. B || 8. ψυχῆς W cf. B συνεχύθη τὴν ψυχὴν: χαρᾶς || οὔτε γὰρ B: οὐ μὲν || 9. οὔτε ἐπὶ B || supplevi ex B || 13. συνέαξεν || iteratur * δ] ὅτι || 14. Ζηρόδοτος A || 17. γρη῏ B, γρηο῏ || 21. ταχεῖς B || μὴ pro οὐκ B || 26. σκηπτός: согг. Heugue

175. ἀψ εἰς Ἴλιον] πάλιν ἀπὸ Πηδαίου ἦλθεν εἰς Ἴλιον· ἦδη γὰρ ἄλλοτε ἦλθεν εἰς Τροίαν διὰ τὸν γάμον.

177. ὑπ' οὐατος] ὑπὸ τὸ οὐς· κατὰ τὸ σιωπώμενον δὲ μετεσκευάστο ὁ Τεῦκρος.

§ 179. ἄρεος κορυφῆς (ἔκαθεν)] ἐν πεδίῳ γὰρ οὐ φύεται μελία. B—καὶ ἔμφασιν ἔχει ἄνωθεν πίπτουσα ἡ μελία. §. τὸ δὲ “ περιφαινο—B—μένοιο ” κύκλω περιορωμένου, “ ὅτε φαίνεται εἶον ἀπ' ἄλλων ” (Od. 9. 192), ἢ ὑπερφαινομένου.

180. τέρενα—φύλλα] τοὺς κλάδους, ὡς οὗτος τὰ ἄπλα. §. “ τέρενα ” B—10 δὲ χλωρά. ἔσκει δὲ ὁ ποιητὴς συνάχθεσθαι τῇ μελίᾳ.

181. * ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα] τὰ περι αὐτῶ ἢ ἐπ' αὐτῶ· “ ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα ” (Π. 18. 344).

184. * ἰδῶν—ἔγχος] λείπει ‘ φερόμενον. ’ B—χάλκεον ἔγχος] ἀπὸ μέρους ὡς “ λευκώλενος. ” B—

15 185. (Ἄμφιμαχον) Κτεάτου υἱ' (Ἄκτορίωνος)] ὅτι καὶ τὸ “ υἱες, ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' (ἄρ') Εὐρύτου Ἄκτορίωνε ” (Π. 2. 621) ἀντὶ τοῦ Ἄκτορίωνων.

186. κατὰ στήθος βάλε—δούπησεν δέ] διὰ γὰρ καρδίας καὶ B—πνεύμονος ἢ πληγῆ· διὸ ἔπεσεν.

20 187. * ἀράβησε] τινὲς “ ἀράδησε. ”

190. ὀρέξατο δουρὶ φαεινῶ] ἀντὶ τοῦ ὀρεζάμενος ἔψαυσεν. §. τινὲς δὲ “ ἀκόντισε. ”

191. ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἶσατο] λείπει ἢ διὰ, διὰ τοῦ χροὸς ἐπορεύθη, παρὰ τὸ ἶεναι, ὡς “ διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς ” (Π. 4. 138).

25 §. Ἀρίσταρχος δὲ “ χροὸς εἶσατο ” χροῦς ἐφάνη—οὕτω καὶ Τυρανίων, A+ῶ ἢ εὐθειᾶ—Ζηνοδοτος δὲ “ χρώς. ” ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς καὶ εὐθειᾶν καὶ γενικὴν δέχεται τὴν “ χροὸς, ” προκρίνει δὲ τὴν γενικὴν.

ἄλλως: τὴν εὐθειᾶν χρώς φησιν ὁ ποιητὴς, τὰς δὲ πλαγίας ὡς A+B—ἀπὸ τοῦ χροῦς κλίνει. καὶ συντίθησι τὴν λέξιν, “ ταμεσίχροα ” 30 (Π. 4. 511) λέγων ὡς ἀπὸ τῆς ταμεσίχρους εὐθείας καὶ μελανόχρους ἀπὸ γενικῆς ὡς εὐθειᾶν, ὅθεν καὶ παρώνυμον “ μελαγχροίης ” (Od. 16. 175) καὶ “ ἐνχροός ” δέρμα (Od. 14. 24). οὕτω δὲ (καλεῖ) καὶ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐντοσθίδιον σάρκωσιν “ χρὸς σήπεται ” (Π. 24. 414) “ ἵνα οἱ χροῦς ἔμπεδος εἴη ” (Π. 19. 39).

1. Πηδάσου: corr. W || 5. κορυφῆς ut textus || 9. φύλα || 12. στήσε || 16, 17. Ἄκτορίωνε ἄ. || 25. ἄρεος δὲ χροὸς εἶσα χροῦς εἰ, cf. A || 31. ὡς scripsi: eis || μελαγχροίης || 32. supplevi ex B

- B= πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ] ὅλος ὁ Ἔκτωρ ἢ ὁ χρώς. β. πρὸς δὲ τὸ " πᾶσαι
δ' ὠίγγυντο θύραι " τὸ σημεῖον.
* ὁ "δέ" ἀντὶ τοῦ γάρ.
- B- 192. ἀσπίδος ὀμφαλόν] τὸ μέσον ἢ τὸ ἐπιτιθέμενον αὐτῇ πρὸς
κόσμον, ὡς " μέσ(σ)ον ἐπομφάλιον " (Π. 7. 267). 5
- B= 193. ὁ δὲ χά(σ)σατ' ὀπί(σ)σω νεκρῶν ἀμφοτέρων] ὥστε
μήτε σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον μήτε τὸ τοῦ Ἴμβρίου σῶμα ῥύσασθαι.
195. Στιχίος] τινὲς " Σχεδίος " γράφουσιν· τοῦ δὲ Στιχίου ἐν τῷ
Καταλόγῳ (Π. 2. 552) οὐ μέμνηται, ὅτι οὐκ ἦν ἀναγκαῖον καὶ τοὺς δευ-
τέραν ἔχοντας τάξιν καταλέγειν. τινὲς δὲ χλευάζουσιν ὡς νεκροφόρους. 10
- B- 198. δὴ αἶγα (λέοντε)] Ζηνοδοτος " αἶγε " οὐ γὰρ συμμαχοῦσιν
ἀλλήλοις λέοντες· ἢ ὅτι τὰ ἐν (τῇ) παραβολῇ ὡς καθ' ὑπόθεσιν
δεκτέον οὐ πάντως ἀληθῆ· ἢ τοῦ ἐνὸς ἀρπάσαντος συναρπάξει ἵπαν-
τώμενος ὁ ἕτερος, ἑκατέρου τὴν ἄγραν εἰς ἑαυτὸν κατάγοντος· καὶ
Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου " εἶλκον ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλοῖο λύκοι 15
νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις " (fr. 33 N.).
κυνῶν ὑπὸ καρχαρδόντων] τοὺς Τρῶας τοῖς φυλάσσουσιν εἰκάζει
κυσί, τοὺς δὲ Ἕλληνας τοῖς ἀρπάζουσι λέουσιν.
200. ἰψοῦ ὑπὲρ γαίης] πολὺ τὸ εὐτονον αὐτῶν, εἰ μηδὲν παρα-
σύρουσι τοῦ φερομένου. 20
- * γαμφηλήσιν] γαμφηλή παρὰ τὸ κεκάμφθαι.
201. * τὸν ἰψοῦ ἔχοντε—τεύχεα συλήτην] ἀπήγαγον ἵνα συλήσαιεν.
202. * συλήτην] ἢ Δωρίον ἐστὶν ἢ ἀπὸ τοῦ συλησάτην.
* ἀπαλῆς] εὐκαμποῦ(ς).
- B+ 203. κόψεν Ὀϊλιάδης] οὐ γὰρ ἦν κατὰ τὴν τοῦ Τελαμωνίου μεγα- 25
λοπρέπειαν τὸ ἀποτεμεῖν κεφαλὴν καὶ ρίπτειν πρὸς τοὺς πολεμίους.
θερμότερος (δὲ) τὸν τρόπον ὁ Λοκρός.
- B= 204. ἦκε δέ μιν σφαιρηδόν] τὸ ἐξῆς, ἦκε δέ μιν δι' ὀμίλου συστρέ-
ψας τὴν χεῖρα πρὸς τὸ εὐτονον τῆς βολῆς· χαρίεν δὲ τὸ σύμπτωμα. δ
μὲν γὰρ ἀπλῶς ἔρ(ρ)ιψεν εἰς τοὺς πολεμίους, συνέβη δὲ παρὰ τὸν Ἔκ- 30
τορα ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ (εἰς) ἔλεγχον ὧν αὐτὸς ἀπέτυχεν.
- B- β. θαυμαστῶς δὲ τῇ ἐπεξεργασίᾳ ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς εἰπὼν " κεφαλὴν
κόψεν " (202). ὁ μὲν γὰρ Ἔκτωρ τοῦ Ἀμφιμάχου οὐδὲ τὸ κράνος ἀφε-
λεῖν ἠδυνήθη, ὁ δὲ Ἕλληνας οὐ μόνον τὰ ὄπλα ἀπεσύλησεν τοῦ Ἴμβρίου
12. suppleni ex B || 13. ἐκδεκτέον B || 13, 14. ἵπαντων B || 22. ἀπήγαγε ἵνα
συλήσῃ || 23. ἢ Δ. Δ.: δ || 26. τὸ νεκροῦ τεμεῖν B, ἄρι ἀποτεμεῖν || 31. suppleni
ex B

- ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἐλυμήνατο. ὦμὸν δέ φασι καὶ οὐχ Ἑλληνικὸν τὸ ἔργον, ἀλλὰ συγγνωστὸν ὑπὲρ φίλου ἀγανακτοῦντι· διὸ ἐπιφωνεῖ ὁ ποιητῆς “κεχλωμένος Ἀμφιμάχοιο” (203). ἀπαξ δέ που τ(οι)οῦτο πέπρακται δι’ ὄργην τοῦ Ἀχιλλέως εἰς Ἑκτορα (Π. 22. 396)· ἀλλὰ
- 5 καὶ Ἰππόλοχος αὐχένος καὶ χειρῶν ἀπεκόπη ὑπὸ Ἀγαμέμνονος· Ἀντιμάχου γὰρ παῖς ἦν, “ὅς ποτ’ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ” (Π. 11. 139).
207. * οὐνόϊο] τοῦ Ἀμφιμάχου· Κτέατος γὰρ Ποσειδῶνος. B+
210. δουρικλυτός] ἀρμόδιον τὸ ἐπίθετον· οἱ γὰρ ἄλλοι Κρῆτες τοξόται. B=
211. ἐρχόμενος παρ’ ἐταῖρου] λείπει τὸ τίνος· οἱ δὲ Ὀδυσσεώς, B-
- 10 οἱ δὲ Κοιράνου (Π. 17. 611), οἱ δὲ Θεστορίδου Ἀλκμάονος (Π. 12. 394), οἱ δὲ Ἀγαμέμνονος—φησὶ γὰρ “μάλα μέντοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος” (Π. 4. 266)—οἱ δὲ ὄνομα κύριον. ἀληθείας δὲ μίμησις τὸ μὴ πάντας φράζειν ἐξ ὀνόματος.
212. κατ’ ἰγνύην] ἰγνύη τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ γόνατος, παρὰ τὸ B=
- 15 ἰκνεῖσθαι. §. “ἤλθε” δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπηνέχθη. B=
213. ἔνεικαν] τὸ οὖν “ἤλθε κατ’ ἰγνύην” (212) ἀντὶ <τοῦ> ἀπηνέχθη, ἀκύρως.
- ἰητροῖς] κατὰ ἔθνη γὰρ ἦσαν, ὡς που φησὶν “ἰητροὶ πολυφάρμακοι” (Π. 16. 28).
- 20 214. ἦεν ἐς κλισίην] ὀπλιούμενος δηλονότι· τινὲς δέ, ἐς κλισίην τοῦ ἐταῖρου. §. οἱ δὲ “ἦν ἱεν ἐς κλισίην.”
216. * εἰσάμενος φθογγήν] νήσας, ἐπιγνοῦς. §. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν σῶμα, ὡς τὸ “δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν” (45). B-
217. ὅς πάση Πλευρῶνι] Αἰτωλὸς ὁ Ἐνδυμίωνος, Ἡλεῖος τὸ γένος, A+
- 25 Ἄπιν ἀκουσίως τὸν Φορωνέως ἀνελὼν φεύγει εἰς τὴν ἀπ’ αὐτοῦ Αἰτωλίαν προσαγορευθεῖσαν, ἴσχει δὲ παῖδα Πλευρῶνα, οὗ ἐγένοντο Κούρης καὶ Καλυδῶν, ἀφ’ ὧν αἱ πόλεις· οὕτω Δηίμαχος. §. τὸ δὲ “πάση Πλευρῶνι” ἀντὶ τοῦ ‘πάσης Πλευρῶνος’, ἦν ἤκουον οἱ Ἀκαρῶνες. A+
219. πῶ τοι ἀπειλαί] ὁ μὲν ἀκρατῆς ἀκούσας <τὸ> “καὶ τότε δὴ B-
- 30 περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη” (206) προσδοκᾷ ἀφόρητόν τινα συμβολὴν ἔσεσθαι, ὃ δὲ ἄλλα ἐπεισήγαγε, πρῶτα μὲν πεῦσιν πρὸς Ἴδομενέα κάκεινου ἀπόκρισιν, εἶτα ὀπλισμὸν Ἴδομενέως καὶ ὑπάντησιν πρὸς Μηριόνην καὶ διάλεξιν ἀμφοῖν καὶ τὸν Μηριόνην ἀναλαβόντα τὸ δόρυ, εἶτα σκέψιν αὐτῶν ποῖ χρῆ τάττεσθαι.

2. ὦμὸν post ἔργον omisi ut B || 8. ἀρμόδιον B: ῥαδίως || 12. μικήσει || 21. ἐς ἦν ἱεν κλ. || 24. Ἐνδυμίωνος || Ἡλεῖος W ex Ephoro apud Str. 463: Αἰτωλὸς || 29. supplevi ex B || 31. ἄλλα B: ἄλλας

- B=** πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ] ὅλος ὁ Ἔκτωρ ἢ ὁ χρῶς. β . πρὸς δὲ τὸ “ πᾶσαι δ' αἰγύντο θύραι ” τὸ σημεῖον.
* ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ.
- B—** 192. ἀσπίδος ὀμφαλόν] τὸ μέσον ἢ τὸ ἐπιτιθέμενον αὐτῇ πρὸς κόσμον, ὡς “ μέσ(σ)ον ἐπομφάλιον ” (Π. 7. 267). 5
- B=** 193. δὲ δὲ χά(σ)σατ' ὀπί(σ)σω νεκρῶν ἀμφοτέρων] ὥστε μήτε σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον μήτε τὸ τοῦ Ἴμβρίου σῶμα ῥύσασθαι.
195. Στιχίος] τινὲς “ Σχεδῖος ” γράφουσιν· τοῦ δὲ Στιχίου ἐν τῷ Καταλόγῳ (Π. 2. 552) οὐ μέμνηται, ὅτι οὐκ ἦν ἀναγκαῖον καὶ τοὺς δευτέρων ἔχοντας τάξιν καταλέγειν. τινὲς δὲ χλευάζουσιν ὡς νεκροφόρους. 10
- B—** 198. δὴ αἶγα (λέοντε)] Ζηνόδοτος “ αἶγε ” οὐ γὰρ συμμαχοῦσιν ἀλλήλοις λέοντες· ἢ ὅτι τὰ ἐν (τῇ) παραβολῇ ὡς καθ' ὑπόθεσιν δεκτέον οὐ πάντως ἀληθῆ· ἢ τοῦ ἐνὸς ἀρπάσαντος συναρπάζει ὑπαντάμενος ὁ ἕτερος, ἑκατέρου τὴν ἄγραν εἰς ἑαυτὸν κατὰγοντος· καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου “ εἶλκον ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλοὶ λύκοι 15
νεβρὸν φέρουσι ἀμφὶ μασχάλαις ” (fr. 33 N.).
κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων] τοὺς Τρῶας τοῖς φυλάσσουσιν εἰκάζει κυσί, τοὺς δὲ Ἕλληνας τοῖς ἀρπάζουσι λέουσιν.
200. ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης] πολὺ τὸ εὐτονον αὐτῶν, εἰ μὴδὲν παρασύρουσι τοῦ φερομένου. 20
* γαμφηλῆσιν] γαμφηλή παρὰ τὸ κεκάμφθαι.
201. * τὸν ὑψοῦ ἔχοντε—τεύχεα συλήτην] ἀπήγαγον ἵνα συλήσαιεν.
202. * συλήτην] ἢ Δωρίον ἐστὶν ἢ ἀπὸ τοῦ συλησάτην.
* ἀπαλῆς] εὐκαμποῦ(ς).
B+ 203. κόψεν Ὀϊλιάδης] οὐ γὰρ ἦν κατὰ τὴν τοῦ Τελαμωνίου μεγα- 25
λοπρέπειαν τὸ ἀποτεμεῖν κεφαλὴν καὶ ρίπτειν πρὸς τοὺς πολεμίους.
θερμότερος (δὲ) τὸν τρόπον ὁ Δοκρός.
B= 204. ἤκε δὲ μιν σφαιρηδόν] τὸ ἐξῆς, ἤκε δὲ μιν δι' ὀμίλου συστρέψας τὴν χεῖρα πρὸς τὸ εὐτονον τῆς βολῆς· χαρίεν δὲ τὸ σύμπτωμα. δ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἐρ(ρ)ῖψεν εἰς τοὺς πολεμίους, συνέβη δὲ παρὰ τὸν Ἔκ- 30
τορα ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ (εἰς) ἔλεγχον ὃν αὐτὸς ἀπέτευχεν.
B— β . θαυμαστῶς δὲ τῇ ἐπεξεργασίᾳ ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς εἰπὼν “ κεφαλὴν κόψεν ” (202). ὁ μὲν γὰρ Ἔκτωρ τοῦ Ἀμφιμάχου οὐδὲ τὸ κράνος ἀφελεῖν ἠδυνήθη, ὁ δὲ Ἕλλην οὐ μόνον τὰ ὄπλα ἀπεσύλησεν τοῦ Ἴμβρίου
12. supplevi ex B || 13. ἐδεκτέον B || 13, 14. ὑπαντῶν B || 22. ἀπήγαγεσ ἵνα συλήσῃ || 23. ἢ Δ. Δ. δ || 26. τὸ νεκροῦ τεμεῖν B, ἔφρι ἀποτεμεῖν || 31. supplevi ex B

ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἐλυμήνατο. ὦμὸν δέ φασι καὶ οὐχ Ἑλληνικὸν τὸ ἔργον, ἀλλὰ συγγνωστὸν ὑπὲρ φίλου ἀγανακτοῦντι· διὸ ἐπιφωνεῖ ὁ ποιητῆς “ κεχλωμένος Ἀμφιμάχοιο ” (203). ἅπαξ δέ που τ(οι)οῦτο πέπρακται δι’ ὄργην τοῦ Ἀχιλλέως εἰς Ἑκτορα (Π. 22. 396)· ἀλλὰ
 5 καὶ Ἰππόλοχος αὐχένος καὶ χειρῶν ἀπεκόπη ὑπὸ Ἀγαμέμνονος· Ἀντιμάχου γὰρ παῖς ἦν, “ ὅς ποτ’ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ ” (Π. 11. 139).

207. * υἰώνοιο] τοῦ Ἀμφιμάχου· Κτέατος γὰρ Ποσειδῶνος. B +

210. δουρικλυτός] ἀρμόδιον τὸ ἐπίθετον· οἱ γὰρ ἄλλοι Κρήτες τοξόται. B =

211. ἐρχόμενος παρ’ ἐταίρου] λείπει τὸ τίνος· οἱ δὲ Ὀδυσσεώς, B =
 10 αἱ δὲ Κοιράνου (Π. 17. 611), οἱ δὲ Θεστοριδου Ἀλκμάονος (Π. 12. 394), οἱ δὲ Ἀγαμέμνονος—φησὶ γὰρ “ μάλα μέντοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος ” (Π. 4. 266)—οἱ δὲ ὄνομα κύριον. ἀληθείας δὲ μίμησις τὸ μὴ πάντας φράζειν ἐξ ὀνόματος.

212. κατ’ ἰγνύην] ἰγνύη τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ γόνατος, παρὰ τὸ B =
 15 ἰκνεῖσθαι. §. “ ἤλθε ” δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπηνέχθη. B =

213. ἔνεικαν] τὸ οὖν “ ἤλθε κατ’ ἰγνύην ” (212) ἀντὶ (τοῦ) ἀπηνέχθη, ἀκύρως.

ἰητροῖς] κατὰ ἔθνη γὰρ ἦσαν, ὥς που φησὶν “ ἰητροὶ πολυφάρμακοι ” (Π. 16. 28).

20 214. ἦεν ἐς κλισίην] ὀπλιούμενος δηλονότι· τινὲς δέ, ἐς κλισίην τοῦ ἐταίρου. §. οἱ δὲ “ ἦν ἱεν ἐς κλισίην.”

216. * εἰσάμενος φθογγήν] νήσας, ἐπιγνούς. §. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν σῶμα, ὡς τὸ “ δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν ” (45). B =

217. ὃς πάση Πλευρῶν] Αἰτωλὸς ὁ Ἐνδυμίωνος, Ἥλειός τὸ γένος, A +
 25 Ἄπιν ἀκουσίως τὸν Φορωνέως ἀνελὼν φεύγει εἰς τὴν ἀπ’ αὐτοῦ Αἰτωλίαν προσαγορευθεῖσαν, ἴσχει δὲ παῖδα Πλευρῶνα, οὗ ἐγένοντο Κούρης καὶ Καλυδών, ἀφ’ ὧν αἱ πόλεις· οὕτω Δηίμαχος. §. τὸ δὲ “ πάση Πλευρῶνι ” ἀντὶ τοῦ “ πάσης Πλευρῶνος, ἦν ἄκουσι οἱ Ἀκαρῶνες. A +

219. ποῦ τοι ἀπειλαί] ὁ μὲν ἀκροατῆς ἀκούσας (τὸ) “ καὶ τότε δὴ B =
 30 περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη ” (206) προσδοκᾷ ἀφόρητόν τινα συμβολὴν ἔσεσθαι, ὃ δὲ ἄλλα ἐπεισήγαγε, πρῶτα μὲν πεῦσιν πρὸς Ἰδομενέα κάκεινον ἀπόκρισιν, εἶτα ὀπλισμὸν Ἰδομενέως καὶ ὑπάντησιν πρὸς Μηριόνην καὶ διάλεξιν ἀμφοῖν καὶ τὸν Μηριόνην ἀναλαβόντα τὸ δόρυ, εἶτα σκέψιν αὐτῶν ποῖ χρὴ τάττεσθαι.

2. ὦμὸν post ἔργον omisi ut B || 8. ἀρμόδιον B: ῥάδιος || 12. μίμησει || 21. ἐς ἦν ἱεν κλ. || 24. Ἐνδυμίωνος || Ἥλειός W ex Ephoro apud Str. 463: Αἰτωλός || 29. supplevi ex B || 31. ἄλλα B: ἄλλας

- ποῦ τοι ἀπειλαί] “ποῦ” ἀντὶ τοῦ πῆ. §. “τοί” ἀντὶ τοῦ δή.
- B =** §. “ἀπειλαί” αἱ κανχήσεις.
220. * Τρωσίν] κατὰ Τρώων.
- A -** 222. νῦν αἴτιος] Ἀρίσταρχος “νῦν γ’ αἴτιος” Ἀριστοφάνης “νῦν δ’ αἴτιος.” 5
- B =** 223. ἐπιστάμεθα π(τ)ολεμίζειν] πάντα περιέλαβεν ἐξ ὧν ἂν τις αἰτιαθεῖη ἢ γὰρ δι’ ἀπειρίαν ἢ διὰ δέος ἢ διὰ ὄκνον φεύγουσι τὰ δεινά. §. τὸ δὲ “ἐπιστάμεθα” ἀντὶ τοῦ δυνάμεθα “ἐπίστατο πῆλα
- A -** Ἀχιλλεύς” (II. 16. 142).
- A =** 224. * οὔτε τινα] “οὐδέ τινα.” 10
- δέος—ἀκήριον] κεχωρισμένον κηρός· οἱ δὲ “οὐ δέος ἔστ’ ἀπολέσθαι· οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήιος” (II. 12. 246).
225. ἀνδύεται] ἀπὸ τῶν ἀναδυμένων τὰ ζυγὰ ζῶων. §. τινὲς δὲ γράφουσιν “ἄδδύεται.”
227. νωνύμους] τινὲς ἀβρηνήτους· ὕμνον γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν 15
θρῆνον φησιν (fr. 171 B.).
- B =** 228. μενεδήιος] μένων τοὺς δηίους. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ φρόνημα· οὐ γὰρ ἀποκάμνει ταῖς τύχαις, ἀλλὰ καὶ (ἄλλους) προτρέπεται.
- A =** 229. ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὃ οἱ μεθίεντα ἴδιο] ἐνεστῶς ἀντὶ τοῦ παρφαρημένου, ὡς τὸ “ζαχρηεῖς τελέθουσι” (II. 12. 347) ἀντὶ τοῦ 20
ἐτέλεθον.
- A +** <ὄθι> μεθίεντα <ἴδθαι>] Ζηνόδοτος “ὅτις μεθίησι πόνοιο.”
230. * μῆτ’ ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ] “κέλευε” μὴ ἀπολήγειν.
- A + B -** 233. μέλπθηθρα] μετὰ κόρον γὰρ σφαιρίζουσι τὰς σάρκασι κύνες· λέων 25
δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει· καὶ Κύκλωψ “ἦσθιε δ’ ὥστε λέων” (Od. 9. 292).
234. * μεθίησι μάχεσθαι] Ἀρίσταρχος “μεθίησι πόνοιο.”
- B =** 235. ταῦτα δ’ ἅμα χρῆ] Ἑλληνικῶς πάνυ κοινοῦνται τὴν προθυμίαν ἑκάτεροι. §. τὸ δὲ “καὶ δὴ” εἶναι (236) περιπαθῶς, ὡς τῶν ἄλλων ἀποκαμόντων. 30
- A -** 237. συμφερτῆ δ’ ἀρετῆ] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης “συμ-
- B -** φερτῆ δὲ βίη.” §. εἰπὼν δὲ “καὶ μάλα λυγρῶν” οὐδεμίαν καταλείπει τοῖς γενναίοις πρόφασιν τοῦ μὴ ἀνδρίζεσθαι, εἴ(γε) καὶ δειλοὶ ἀλλή-
4. γ’ A : γὰρ || 7. περὶ ante τὰ omisi ut B || 16. θρῆνον scripsi cf. Eust. : ὕμνον || 18. supplevi ex B || 22. ὃ οἱ μεθίεντα ἴδιο textus || ὅτις A : ὅστις || 22, 27. μεθίησι π. || 31. συμφερτῆ δ’ ἀρετῆ textus || 31, 32. συμφερτῆν A || 33. supplevi ex B

λοις συμφερόμενοι ἐνάρ(ετ)α δρῶσιν ἔργα. εἰ δὲ “καὶ μάλα λυγρῶν”
 συμφερτὴ γίνεται (ἤ) ἀρετή, πῶσφ μᾶλλον, ὅτε καὶ ἀγαθοῖς ἡμεῖς
 δυνάμεθα μάχεσθαι; ἐν πᾶσιν οὖν ἄριστον ἢ κοινωνία. §. σπεύδειν δὲ
 τὸ μετὰ κακοπαθείας ἐνεργεῖν. B =

5 238. νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν] τὸ φορτικὸν ἐξέφυγεν, (εἰπὼν) ὅτι B =
 καὶ γενναίοις ἰσόμαχοί ἐσμεν ἡμεῖς. “ἐπιστα(ί)με(σ)θα” γὰρ
 ἀντὶ τοῦ δυνα(ί)μεθα.

239. * πόνον] τὴν μάχην.

241. * τεύχεα καλά] τραγῳδεῖ αὐτοῦ τὴν πανοπλίαν ὡς μέλ-
 10 λοντος ἀριστεύειν.

242. ἀστεροπῆ ἑναλίγκιος] πρὸς τὴν λαμπρότητα τῶν ὄπλων καὶ B =
 πρὸς τὸ τάχος τοῦ φοροῦντος. τάχα δὲ καὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμητικὸν τῶν
 πολεμίων φησὶ γὰρ καὶ πολέμου πολλάκις αὐτὴν εἶναι σημεῖον.

243. * χειρὶ λαβῶν] νῦν τὴν ἀστεροπὴν σκευὸς δηλοῖ.

15 245. χαλκὸς ἔλαμπε—θέοντος] οὐκ, ἐπειδὴ ἔτρεχεν, ἔλαμπεν, ἀλλ', B =
 ὅτι καὶ ἔτρεχε καὶ ἔλαμπεν ὁ χαλκός, ἀστεροπῆ αὐτὸν εἴκασεν. §. τὸ
 δὲ “περὶ στήθεσι” Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης “ἐνὶ στήθεσι” A =
 γράφουσιν.

246. θεράπων εὖς] τινὲς ὑφ' ἐν “θεραπωνεύς” ὡς Ἐτεωνεύς, οὐχ A +
 20 ὑγιῶς. §. Ζηνόδοτος δὲ “δουρικλυτός” γράφει. A +

247. μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει] μετῆι γὰρ οἰσόμενος δόρυ.
 §. “σθένος” δὲ “Ἰδομενῆος” εἶπεν, ἐπεὶ ἀριστείαν ἐπιδειξεται.

249. Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων] ἐν ἐνὶ B =
 στίχῳ καὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς φιλίας ὑπέμνησεν.

25 251. ἤέ τι βέβληται] εὐρεσιλογία, ὡς οὐ τέτρωται· ἀπιθάνως δὲ
 πληγὴν ἢ χρεῖαν ἐταίρων φησὶ δεῖν ἀποσπᾶν τῆς μάχης· ἢ δὲ
 Ἐκάβη “ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι” (II. 6. 255).

τεῖρει ἀκωκῆ] ἢ ἀκίς ἐν σοὶ οὔσα ἢ ἢ βολή, ἀπὸ τῆς ἀκωκῆς. B +
 §. τὸ δὲ “ἠέ τευ ἀγγελίης” ἀπὸ τίνος ἢ περὶ τίνος. §. τὸ δὲ “μετ' B =
 30 ἐμέ” ἢ ἐπ' ἐμέ ἢ πρὸς ἐμέ. B =

254. τὸν δ' αὖ Μηριόνης] ἐν τισὶ μετὰ τοῦτον φέρεται “Ἰδομενεῦ,
 Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων.”

256. εἴ τι τοι ἔγχος λέλειπται] εἶπε γὰρ “ὅ οἱ κλισίφει λέλειπτο”
 (168). ἢ ἐπαινῶν διστάζει, εἰ μὴ πάντα κατανάλωκε τοῖς πολεμίοις.

1. suppl. Bekker || 2. supplevi ex B || ὅτι || 5. supplevi ex B || 6.
 γενναίους B: γενναίος || 17. ἐνὶ A: ἐν || 19. εὖς θεράπων τ. || ἐν θεράπων
 εὖς || Ἐτεωνεύς A: αἰπολεύς || 30. περὶ pro πρὸς B

* τοί] ἀντὶ τοῦ δή.

A+B— 257. πᾶν γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον] πληθυντικῶ ἐνικὸν ἐπή-
γαγεν' καὶ Εὐριπίδης Ἴωνι (390) “καλυόμεσθα μὴ παθεῖν ὃ βούλο-

A+B— μαι.” ὁ. τινὲς δὲ “κατέαξα μὲν,” ἵνα ἦ, ὃ μὲν γὰρ εἶχον, κατέαξα,
ὡς “(ἢ θῆν που τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν νῆας) ἄφαρ δέ τε 5
χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν” ἄφαρ ἐλπίζεις πορθῆσαι (813, 4).

258. * ὑπερνηρόεντος] τοῦ νῦν ἀνδριζομένου.

259. * Κρητῶν ἀγός] ὁ συμμαχικὸν ἐπάγων Κρητῶν.

260. δούρατα δ', αἶ κε θέλησθα] δούρατα δέ, κἂν ἐν ζητῆς, κἂν
εἴκοσι θέλῃς, ὅ ἐστι πολλά. 10

A+B— 261. πρὸς ἐνώπια (παμφανώνοντα)] τοὺς κατὰ τὴν εἴσοδον τοίχους,
ἦτοι ἀντίους τῶν εἰσοδῶν, οἱ δέ, (τὰ) πρόθυρα δι' ὧν εἰσβάλλει τὸ
φῶς· οἱ δέ, (τὰ) δούρατα (260) παμφανώνοντα.

B= 262. οὐ γὰρ οἶω—ἐκὰς ἰστάμενος] οὐκ ἀλαζονεύεται, ἀλλ'
ἐρεθίζει αὐτὸν λεληθότως ἐπιδεικνύς, ὡς ἔστι (καὶ) πολεμίου δόρατι 15
ὠπλισμένον μὴ ἀργεῖν.

264. * δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες] ἀπὸ κοινοῦ, εἰσὶν (scil.
ἀσπίδες).

B= 265. γανώνοντες] στίλβοντες, ἀπὸ τῆς (γῆς) κομώσεως τοῖς καρποῖς.

267. καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ] διὰ τὴν συγγένειαν καὶ ἀξιο- 20
πιστίαν ἔχει σκηνὴν ἰδίαν.

B— 268. ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστιν] δηλοῖ ὡς ἄκων ὑπολείπεται τῆς
μάχης, ὅπου μὴδὲ ἐφ' ὃ ἄρμηται βαδίζειν θέλει· τινὲς δὲ οὕτως· οὐκ
ἔστι τὰ δόρατα τῶν Τρώων κατὰ τῶν πλησίων ἐλέσθαι, ὡς διαφορώτερα
κατασκευῆ ὄντα. 25

B= 269. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ—φημί] τὸ ἐν “οὐ” περιττεύει.

B+ λελασμένον ἔμμεναι] λεληθῆσθαι.

B— 270. ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι] ἐν πρώτοις. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ “φέρει
μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων” (Π. 6. 511). δοτέον δὲ Μηριόνη τὸν
ἔπαινον πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν, ὡς καὶ Ὀδυσσεὶ ἐν Φαίαιξιν (Od. 8. 180). 30
καὶ νῦν Ἰδομενεὺς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἐγκωμίων προτρέπει Μηριόνην· ὃ δὲ
ἀντεπεισάγει, ὡς αὐτεπάγγελτός ἐστιν ἐν τῇ μάχῃ.

271. * νεῖκος ὀρώρηται] ἀλλαχοῦ “καὶ (εἰ) μέγα νεῖκος ὄρηται”
(Od. 16. 98, 116).

3. Εὐρ. Ἴωνι καλυόμεσθα Bekker, Εὐρ. κωλυόμεσθα A: Εὐρ. οἰωνικῶς
λυόμεσθα || 9. δὴ κἂν || 12, 15. suppl. ex B || 13. suppl. W ||
19. στλ.βουσαι B || suppl. W ex B || τοῖς W ex B: γῆς || 25. κατασκευῆ
|| 28, 29. τὸ εἰσι μ. || 31. προτρέπεται B || 33. εἴρηται

275. οἷδ' ἀρετήν] “ἀρετήν” τὴν κατὰ τὸν πόλεμον ἀνδρ(ε)ίαν. B—
 “υἱός θ' υἱόνος τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν” (Od. 24. 515).

ταῦτα λέγεσθαι] περὶ τούτων λέγειν· οὐ χρῆται γὰρ τῷ λέγειν B—
 ἀλλὰ τῷ εἰπέμεν· “εἰπέμεν Ἀτρεΐδης” (Il. 7. 373).

5 276. λεγοίμεθα] ἀριθμοίμεθα· “ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κή- A +
 τεισιν” (Od. 4. 452).

277. ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα] ἐν μὲν γὰρ τοῖς πολέμοις ἔστι B—
 συνιδεῖν πρὸς ποίους καὶ πόσους πολεμοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς λόχοις τὰ
 τιαυτὰ ἀδηλά εἰσιν.

10 278. ἐνθ' ὅ τε δειλός] “ὅ τε” ὅς τε· καὶ τὸ ἐναντίον “μῦθος δ', ὅς
 μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος (ἔστω)” (Il. 8. 524). τὸ “ὅς” οὖν ἀντὶ
 τοῦ ὁ, καὶ τὸ ἀναπαλιν.

279. τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ] τοῦ δειλοῦ· ψυχῆς γὰρ κάκωσις B—
 (ῆ) δειλία.

15 * ἄλλῃ] ἄλλοτε.

280. οὐδέ οἱ ἀτρέμας] τὸ ἐξῆς· οὐδέ οἱ ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 ὥστε ἀτρέμας ἦσθαι.

281. ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει] ἐξηγεῖται B—
 τὸ “μετοκλάζει”· ἀκόπως δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ἀποδειλιῶντος ἐσήμανε
 20 καὶ συμμεταβάλλοντος τὸ σῶμα ταῖς τῆς ψυχῆς μεταβολαῖς· ἐξω-
 γράφησε δὲ τὸν δειλὸν καὶ τὸν ἰσχυρόν, παρακαλῶν ἡμᾶς ἐς ἀλκῆν.

ἀλλὰ μετοκλάζει] ὀκλάζων μετακαθίζεται ὁ δειλός· ἐὰν δὲ ὁ A + B =
 θυμός ὀκλάζειν ποιῆ, οὐδὲ τὰ σκέλη περιπλέκει.

283. * κῆρας διομένῳ] πολλοὺς θανάτους ὑπονοοῦντι. B—

25 284. τοῦ δ' ἀγαθοῦ] σημαίνει ἡ λέξις καὶ ‘πλουσίον’, “τοῖς ἀγαθοῦ-
 σ(ι) παραδρῶωσι χέρηες” (Od. 15. 324). νῦν δὲ τὸν ἀνδρεῖον λέγει
 καὶ τολμητίαν.

οὔτε τι λίην] οὐδὲ ὅλως, ὡς καὶ “οὐδ' ὅ γε πάμπαν ἤθελε λαὸν B—
 ὀλέσθαι” (348)· ἢ ὅτι τὸ μηδὲ ὅλως φοβεῖσθαι ἀναισθησία, ἡ δὲ
 30 ἀρετὴ μεσότης ἐστίν, οὐκ ἀκρότης.

285. * πρῶτον] ἀπαξ.

286. * καὶ ἐπὶ Νειπτολέμου “ἰπὸθεν ἐξίμεναι” (Od. II. 531).

287. ἔνθα τε (όν τε) μένος] θαρσαλέος δηλονότι. δ. τινὲς δὲ “τεόν B—
 γε.”

A +.

4. εἶπομεν Ἀτρεΐδης || 5, 6. δὲ ἡ. πρῶτ' ἔλεγες κτήτεσσιν || 14.
 suppleni ex B || 16. ἐνὶ || 22. μετακαθίζει B || 29. γὰρ pro δὲ B ||
 33. τεόν τε μένος textus, τεόν γε μ. B || ὁ ante θαρσ. omisi: τοῦ θαρ-
 σαλέου B

A + B = * ὄνοιτο] λείπει τὸ τίς.

289. οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε] καὶ ὁ Λυσίας τὸν Ἴφικράτην ποιεῖ λέγοντα "τραύματα ἔχων οὐχ ἑτέρων ἐπ' ἐμὲ ἐρχομένων, ἀλλ' αὐτὸς ἐπίων" (fr. 130 S.). <Εὐπολις> Ἀνδρογύναις "ἐκαίει' ὀλίγα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων, τῆς δειλίας σημεῖα κούχι τοῦ θράσους" (Meineke 5 Com. IV p. 687, Nauck fr. Trag. adesp. 374).

A + * οὐκ ἄν] οὕτως Ἀρίσταρχος· τινὲς δὲ "οὐ κεν."

B - 291. προμάχων ὀριστύν] ἡ μάχη μεταφορικῶς κυρίως γὰρ ὀρίζειν τὸ δίδοναι τι καὶ λαμβάνειν καὶ ὀμιλεῖν. ἀντικαταλ(λ)άσσονται δὲ σφαγὰς. οἱ δὲ ἄριστύν, καὶ ὡς ὀτρυνγφάγος, ὀδάξ, ὀκλάξ, ὀτλος. 10

B + 292. * νηπίτιοι] πνυτὸν γὰρ τὸν φρόνιμον ἔλεγον.

B = 297. * μέγα πτολέμοιο μεμηλώς] πολλὴν φροντιδα μάχης ἔχων.

B = 298. εἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης] ἐμφερεστάτη ἡ εἰκὼν δύο γὰρ δυσὶν ἀπέικασε πολεμικοῖς δαίμοσιν· ἅμα καὶ τὴν τάξιν διὰ τῆς εἰκότος 15 τετήρηκεν· ὡς γὰρ ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ ἔπεται, οὕτω καὶ ὁ Μηριόνης τῷ φίλῳ, νεώτερος πρεσβυτέρῳ καὶ τὴν τοῦ θεράποντος χώραν ἔχων.

A - B = * πόλεμόνδε μέτεισιν] ἢ τὸ "δέ" περισσὸν ἢ τὸ "μετά," ἢ ἢ 'πόλεμόνδε εἰσίν.'

B = 299. τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱός] αἰεὶ Ἐνναλίῳ ἀτάλαντον (II. 17. 20 259, 2. 651) αὐτὸν λέγων νῦν τὴν δευτέραν ἀπέδωκεν αὐτῷ τάξιν, ἐπεὶ σὺν τῷ Ἰδομενεῖ αὐτῷ ἔστιν.

ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβῆς ἔσπετο] "ἅμα ἔσπετο," ὡς τὸ "ἅμ' ἐσπόμεθα" (II. I. 158). ἀκολουθεῖ δὲ τῷ Ἄρει ὡς ἠνίσχος. οὐ γὰρ διαφόρους ἀρετὰς καταλέγει. β. τὸ δὲ "ταλάφρονα" οἱ μὲν 25 ἀπὸ τοῦ ταλῶ, ὅθεν τὸ "ταλάσσης" (829), οἱ δὲ <ἀπὸ τοῦ τῆλε>, ὡς ταλαπείριος. τινὲς δὲ παραγωγὸν φασὶ καὶ μὴ ἐγκεῖσθαι τὴν φρένα.

A + * πῶς οὖν Ἀντίμαχος τὸν Φόβον ἵππον Ἄρεός φησι "καί ῥ' ἵππους κέλετο, Δειμόν τε Φόβον τε, ζευγνύμεν" (II. 15. 119);

2. αὐχένι || ποιεῖ Bekker: οἶει || 4. Εὐπολις Ἀνδρογύναις Runkel, Μένανδρος Ἀνδρογύνῃ Preller Philologus iii. 522 || Ἀνδρογύν' ἐκαίει' ὁ. W: ἀνδρογύνης καὶ ἔτ' ὁ. || ἀνδρόγυνος ὁ. coni. Meineke l. c. || μετ' pro ἔτ' coni. idem cur. crit. in com. fr. p. 34 || τραύματα || 5. ἐξόπισθεν: corr. Meineke || καὶ οὐχι: corr. Meineke || 8. τὴν μάχην B || 10. ὁ ὀτρυνγφάγος || ὀτλος scripsi: ὀτλάς || 11. πικνὸν B || 16. γὰρ ὁ φόβος τ. B || 17. νέος τε πρ. B || 24. ἐσπόμεσθα || 26. ταλάσσης Et. M., τὸ "ταλάσση" vel τὸ "ταλάσσης" coni. W: ταλάσω || supplevi cf. Et. M. s. v. ταλαπείριος || 27. ταλαπείριος W: ταυίπτερος

301. Ἐφύρους] οἱ μὲν Θεσπρωτοὺς ἐξ Ἐφύρης ἀνελθόντας—μά- A + B-
 χιμοὶ γὰρ οὗτοι καὶ δραστήριοι—οἱ δὲ Κρανωνίου. §. “ἐτέροισι δὲ
 κῦδος ἔδωκαν” (303) εἰπὼν ἐξηγεῖται τὴν “ἐτεραλκία νίκη” (Π. 7. 26).

* Ἐφύρους μέτα] ὅτι ἐνταῦθα διετέλου· ἢ ὡς (τῶν) Θρακῶν B-
 5 μαχομένων τούτοις αἰί.

302. ἢ ἐμετὰ Φλεγυάς] οἱ μὲν Γυρτωνίους, οἱ δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας B-
 τὴν Δαυλίδα τῆς Φωκίδος, οὓς “μεγαλήτορας” οἰοεὶ δεινορέκτας
 φησὶ διὰ τὸ πεπορθηκέναι τὸν ἐν Πυθοῖ ναόν· καὶ Φερεκύδης δὲ ἰστορεῖ
 10 περὶ τῶν Φλεγυῶν· καὶ γὰρ αὐτὰς τὰς Θήβας ὑπ’ Ἀμφίονος καὶ
 Ζήθου διὰ τοῦτο τετειχίσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὰς Θήβας ὑπ’
 αὐτῶν αἰρεθῆναι Εὐρυμάχου βασιλεύοντος, καὶ ἔρημον γενέσθαι τὴν
 πόλιν μέχρι τῆς Κάδμου ἀφίξεως· ἐπὶ πλεῖον δὲ περὶ αὐτῶν διείλεκ-
 ται Ἐφορος ἀποδεικνύς ὅτι τὴν Δαυλίδα καὶ οὐ τὴν Γυρτῶνα ᾤκησαν
 15 ὄθεν καὶ παρὰ Φωκεῦσι τὸ ὑβρίζειν φλεγυᾶν λέγεσθαι· ἔστι δὲ
 15 ταῦτα ἐν τῇ τριακοστῇ τῇ Δημοφίλου. πάλαι δὲ διεφέροντο Φωκεῖς
 πρὸς Θεσσαλοὺς· διὸ καὶ τὰς Θερμοπύλας ᾤκησαν Φωκεῖς· εἰσοδοὺν
 γὰρ ἔχουσιν ἀπὸ Θεσσαλίας.

ἄλλως: Φλεγυαί ἔθνος βίαιον περὶ τὴν Γυρτῶνα, οἱ Θηβαῖοι A +
 ἐπιχειρήσαντες ὑπὸ Ἀπόλλωνος κατεταρτάθησαν.

20 306. * τὸν καὶ Μηριόνης] πλεονάζει ὁ “καί.” A +

307. * Δευκαλιδῆ] ἀπὸ τοῦ Δευκαλιωνίδη συνεκόπη· οἱ δὲ ἀπὸ B-
 τοῦ Δεύκαλος.

πῆ τ’ ἄρ μέμονας] εἰς ποῖον ὄμιλον καταδύναι, τὸν δεξιὸν ἢ τὸν
 ἀριστερόν; ποῦ μάλιστα χρεῖα συμμαχίας; §. τὸ δὲ “δεξιόφιν” (308)
 25 ἀντὶ τοῦ τὴν δεξιόν, ὡς τὸ “ἀγέληφι μετελθών” (Π. 16. 487) ἐπ’ ἀγέ-
 λην ἔλθών. §. τινὲς δὲ τὸν “ἦ” τρὶς περιέσπασαν· διαπορητικὸς
 γὰρ ἔστιν. §. “ἦ ἐπὶ δεξιόφιν” (308) ἐξῆς τοῖς βασιλευσὶν ἀμείβει
 τὰς τάξεις· λέγει οὖν οὐ τῆς νεωλκίας, ἀλλὰ τῆς παρούσης μάχης.

308. * “ἦ ἀνὰ μέσ(σ)ους” τῶν μαχομένων· οὐ γὰρ (ἐν) ταῖς
 30 Ὀδυσσεὺς ναυσίν.

309. ἐπεὶ οὐ ποθι] οὐδαμοῦ τοσοῦτον οἶμαι ἐνδεεῖς εἶναι τῶν βου- B-
 θησόντων Ἀχαιοὺς, ὅσον ἐπὶ τὰ ἀριστερά· ἐκεῖ γὰρ ἐρράγη τὸ τεῖ-

2. ἐταίροισι || 3. ἐτεραλκίαν || 4. suppl. W || 6. Γυρτωνίους Eust. :
 Γορτυνίου ut B || 7. Φ. οὐ μ. οἶον ἰδεῖν ὀρέκτας : corr. Bekker || 10.
 post tet. omisi διὰ τὸ δῖος τῶν Φλεγυῶν || 13. τὸν Γυρτῶνα || 14. φλέγυαν
 || 15. Δημοφίλους || 18. Γόρτυναν || 21. Δευκαλιωνίδη B : Δευκαλιονίδη ||
 25. ἀγέληφιν ἐπέλθωμεν || 26. ἔλθωμεν || τρὶς W : τρίτον || 27. ἀμείβειν

χος, καὶ ὁ Ἔκτωρ “μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ μάρνατο πάσης” (Π. 11. 498).

* οὐ ποθι] τινὲς δὲ “οὐ ποτε.”

313. Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος] καὶ πῶς φησιν “οἶος δὴ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο” (Od. 8. 219); οὐπω γὰρ ἦν ἤκων ἐκ Λήμιου. 5

314. καὶ ἐν σταδίῃ] καὶ τὸ δόρυ παρὰ Θεσσαλοῖς σταδῖον.

A+ 315. ἄδην ἐλώωσι] λίαν κορέσουσιν, ὡς “ἄδην ἐλάαν κακότητος” (Od. 5. 290), οἱ δὲ ἄδην ἐ(σ)σύμενον· οἱ δὲ “ἀάσωσι” παρὰ
A- τὸ ἄσπην ἐμποιεῖν. §. τὸ δὲ “αἰπύ” (317) ἀντὶ τοῦ δύσβατον χαλεπὸν
δεινόν· “σοφίαι μὲν αἰπειναί” Πίνδαρος (Ol. 9. 107). §. τὸ δὲ 10
“ἐ(σ)σεῖται” (317), εἴ ἐστι Δώριον, παροξύνεται, εἴ δὲ Ἀττικόν,
B= προπερισπᾶται. §. τὸ δὲ “ἐ(σ)σύμενον” (315) ἀντὶ τοῦ ἐφίεμενον.
B= §. “ἄδην” δὲ παρὰ τὸ ἄδος, ὃ ἐστι πλησμονή.

A- 318. κείνων νικήσαντι] Ἀρίσταρχος “κείνων.” §. τὸ “ἀ(ά)π-
A+ τους” διὰ τοῦ ᾱ. 15

319. (ᾗ)τε μὴ αὐτός γε Κρονίων] τὸ τῆς Ἀδραστείας οὖν δείκνυται ἐν οἷς βεβιάσται ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος.

B= 321. ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε] τίς ἂν οὖν εἴη ὁ Αἴας ὑπὸ τῶν ἐφαιμῖ(λ)ων ἐπαινούμενος;

B= 322. ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν] πολλάκις γὰρ 20
θεοὶ ἀνδράσιν ὁμοιοῦνται· διὸ προσέθηκε τὸ “καὶ ἔδοι.” §. “ἀκτῆν”

B- δὲ τὸ κλώμενον ἢ τὸ προηγμένον καὶ προτιμηθὲν τῶν ἄλλων.

B= 324. οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι—χωρήσειεν] θέλει λέγειν, ὅτι τὸ βίαιον Ἀχιλλέως μόνος (ἂν) Αἴας ὑπομείνειεν· φιλοτιμεῖται δὲ αἰεὶ τὴν μνήμην Ἀχιλλέως. 25

B= 325. ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν] καὶ δικαίως, ὡς πρεσβύτερος· ἢ δὲ τοῦ τάχους ὑπεξαίρεσις καὶ τὸ τῆς ἀλκῆς πιστὸν ὑποφαίνει.

B= 326. ᾧδε] οὕτως ὡς ἔχεις ὀρμῆς. §. “ἔχε” δὲ πορεύου, “τῆ ῥ' ἐ(ῖ)χεν Μενέλαος” (Π. 23. 422).

ᾧδ' ἔχε] λείπει τὴν ὀρμῆν· τινὲς δέ, ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἡμῶν 30
μέρη τοῦ στρατοῦ πορεύου.

ᾧφρα—εἰδομεν] οὐδέποτε τὸ περισπώμενον ὑποτακτικὸν συστέλλει.

A+ 327. * ἡέ τφ εὔχος ὀρέξομεν, ἡέ τις ἡμῖν] ἀπὸ κοινοῦ (τὸ) ὀρέξει.

9. ἄσπην B: ἄσπιν || δυσπρόσβατον A || iteratur * αἰπύ] δύσβατον ||
10. σοφίαι μὲν αἰπειναί Pindari codd.: σοφίας μὲν αἰ πείναι || 11. ἐάν δὲ
|| 13. πλήθος B || 14. αἰ Ἀριστάρχου A || 20. ἔδου: corr. sec. || 27.
ἐμφαίνει B

329. ἤρχ' ἴμεν] θαυμάσια <τὰ> ἤθη· παρὸν γὰρ αὐτοῖς ἦσιν- B=
χάζειν ταπτομένοις συνήθως, τὸ κοινῆ λυσιτελοῦν τοῦ ἰδία προκρίνουσιν.

332. * κεκλόμενοι] ἀναδιπλασιασμός Αἰολικός.

333. τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος] ἰσοβαρές τῶν περὶ Ἴδομενέα B=
5 Τρώων. §. τινὲς δὲ “ ὁμόσε.”

* πρυμνήσι] ἐσχάταις. B=

334. ὑπὸ λιγέων ἀνέμων] τῶν ἐτησίων· οὗτοι γὰρ θέρους πνέου- B=
σιν, ὅτε κόνις ἐστίν. εἰκότως δὲ λιγεῖς εἴρηνται· κατὰ λεπτοῦ γὰρ
πνέοντες ἀέρος ὑποσυρίττουσιν.

10 335. * ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους] ψαφάρὰ γὰρ ἐστίν B=
ἢ γῆ διὰ τὴν ἔκκαυσιν τοῦ κυνός.

336. οἷ τ' ἄμυδις] οἱ ὁμοῦ πνέοντες ὑποσύρουσι κόνιν, δι' ἧς ὁμί- B+
χλην ποιῶσιν.

337. ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη] τὸ συμπεφυρμένον αὐτῶν B=
15 εἶκασε τῇ ὑπὸ τῶν ἀνέμων μιχθείσῃ κόνει. §. τὸ δὲ “ ὁμόσε ” Ἀττικοὶ
ἐπὶ πολεμικῆς παρασκευῆς φασιν.

339. ἐφριξεν δὲ μάχη] ἐγγὺς παραβολῆς ἢ μεταφορά. ἐν B-
βραχεῖ δὲ τὸ μετέωρον τῶν δοράτων καὶ τὴν κίνησιν δηλοῖ. ὅμοιον
γάρ τι τῇ τῶν σταχύων κινήσει γέγονεν.

20 ἐφριξεν δὲ μάχη] ποιητικῶς ἔφη φρίττειν τὴν μάχην διὰ τῆς A-B=
ἀνατάσεως τῶν δοράτων.

340. ταμείχροας] ποιητικῶς ἀνέπτυξεν τὸ τμησίχροας· ἢ ἀπὸ A+
τοῦ <ταμῶ> ταμέσω.

ὅσσε δ' ἄμερδεν] χαρίεν καὶ τὸ ποικίλως τὴν κατ' εἶδος διαφορὰν B=
25 φράζειν, τὰς μὲν κόρυθας λαμπομένας, τοὺς δὲ θώρακας νεοσμῆκτους
καὶ φαεινάς τὰς ἀσπίδας· διδάσκει οὖν ἐπιμελεῖσθαι τῆς λαμπηδόνης
τῶν ὅπλων. §. “ ἄμερδεν ” δὲ ἀντὶ τοῦ ἐστέρισκε τοῦ ὄραν. B=

341. αὐγῆ χαλκείῃ] τολμηρῶς· οὐ γὰρ εἶπεν, ἢ ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ
αὐγῆ· μονονουχί οὖν ἐφλόγωσε τὰ ὅπλα ἡλίου λαμπηδόνα αὐτοῖς
30 μαρτυρῶν. ἐμφατικώτερον ἐστὶ τοῦ ἐτέρωθι εἰρημένου “ ἀμφὶ δὲ
χαλκῷ ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῆ ἢ πυρὸς αἰθεμένου ” (Π. 22. 134).
νῦν γὰρ οὐδὲ τὸ “ ὅσσε δ' ἄμερδεν ” (340).

342. * νεοσμῆκτων] οὐ ‘ καινῶν,’ ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπιθέτου τὴν B=
ἐπιμέλειαν τῶν χρωμένων ἐδήλωσεν.

1. supplevi ex B || 2. ἰδία B: ἰδίου || 5. τῶν ante Tr. omisi ut B || 10. ψαρά B, ψοφορά || 12. οἱ B: ἢ || ὑποσύρουσι B: ὑποσυρίζουσι || 15. μιχθείσῃ B || 23. ταμῶ supplevi ex AD: τῶσω suppl. sec. || 27. ἐστέρισκε B: ἐστέρηκε || 28. τυληρός || 31. αὐγῆ || 32. τὰ δ. || 33. οὐ καινῶν B: οὐκ ἂν ὦν

- A + B =** 343. θρασκευάρδιος εἶη] ἀντὶ τοῦ ἦν. ξ . κατὰ συλλογισμὸν δὲ ἡ
- B =** αὔξησις· εἰ γὰρ ὁ μόνον ὄρων ἐλυπήθη, τί μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐνεργούντων αὐτῶν δεῖ σκοπεῖν;
- A +** 344. * γηθήσειεν] ἀντὶ τοῦ ἐγήθησεν.
- B =** 345. τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε] κεχωρισμένως (φρονούντες), ἀμ-⁵ φισβητοῦντες. ξ . αὔξει δὲ τὴν μάχην, οὗ μὲν ἐργάτας οὗ δὲ θεατὰς αὐτῆς ποιῶν θεούς.
- τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε] ὁ λόγος ἀναφορικός ἐστιν, ἐπεὶ ὁ Ζεὺς βούλεται Τρωσὶ βοθηεῖν.
- A +** 346. * τετεύχαστον] διὰ (τὸ) μέτρον ἀντὶ τοῦ ἐτετευχάτην. ¹⁰
- B =** 348. κυδαίωνν Ἀχιλλῆα] τουτέστι τὸ “Διὸς δ' ἐτελείετο βουλῆ” (Π. 1. 5) ὑπὲρ παραμυθίας δὲ ταῦτα τῶν ἀκροατῶν διὰ μέσου φησὶν· σχεδὸν γὰρ ἀποδείκνυσιν ἀμφοτέρους τοῖς Ἑλληνσι βοηθῶντας, τὸν μὲν ἐνί, τὸν δὲ τῶ πληθεῖ.
- οὐδ' ὄγε πάμπαν] οὐδὲ ὅλως, οὐδὲ παντελῶς. παραμυθεῖται δὲ τὸν ¹⁵
- A +** ἀκροατήν. ξ . τὸ δὲ “Θέτιν κύδαινε” (350) ἀθετεῖ(ται) ὡς περισσόν. ταυτολογία γάρ. ξ . ἐντεῦθεν δὲ Μελανιππίδης κύουσαν ἀπὸ Διὸς Θετίην ἐκδοθῆναι Πηλεΐ διὰ τὰ ρηθέντα ὑπὸ Προμηθέως ἦτοι Θέμιδος.
- B +** 351. ὀρόθυνε] τινὲς παρὰ τὸ ὄρω καὶ τὸ θύνω, ἢ ἡ ἐνθουσιωδῶς ᾤρμα· ἄμεινον δὲ παραγωγὸν εἶναι. ²⁰
- B =** * Ἀργείους—μετελθῶν] ἡ “μετά” πρὸς τὸ “Ἀργείους.” καὶ ἔστιν ἀντὶ τῆς ἐπί, ἐπὶ Ἀργείους.
- B +** 352. ὑπεξαναδύς] “ὑπέξ” περισσόν· καὶ ἀναστρέφει δὲ αὐτὸ ἐν τῷ “ἔξυπανέστη” (Π. 2. 267). ξ . ταπεινὸς δὲ ὁ λάβρα θέλων
- B =** βοθηεῖν. ἡ διδάσκει μῆτε τοὺς φίλους παροραῖν μῆτε τοῖς φιλά-²⁵ τοις προσκρούειν. ἡ δὲ συνέχεια τῶν προθέσεων τὸν λάβρα μὲν προθύμως δὲ ἀναδύοντα τῆς ἀλὸς δηλοῖ.
353. Τρωσὶν δαμναμένους] λείπει τὸ ὄρων· ἔστι δὲ τὸ τῆς φράσεως ἀρχαῖον. Εὐπόλις ἐν Αὐτολύκοις “ἦδη γὰρ Ἀρίσταρχον στρατηγούντ' ἄχθομαι” (fr. 43 K.). ³⁰
354. ἡδ' ἴα πάτρη] μεγαλοφυῶς εἶπε τὸν οὐρανὸν θεῶν πατρίδα.
- B -** πάτρη] πατερία πατρία· οὕτω δὲ ἡ εἰς τὸν πατέρα τοῦ γένους ἀναφορὰ· ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ μία πατρία, ὁ αὐτὸς πατήρ· ἡρέμα δὲ ἀφαιρεῖ καὶ διὰ τούτων τὸ ἐπὶ γένει οἴημα τῶν ἀνθρώπων ὅτι οὐκ ἀπόχρη γενέσθαι εὖ· τιμιώτερα δὲ τὰ πλεονεκτήματα. ³⁵
3. αὐτῶν B: αὐτῶν || 5. φρονέοντε || suppleni ex D, κεχ. καὶ μετ' ἀμφισβητήσεως B || 10. suppl. W || τ. τετευχάτην A || 15. οὐδὲ παντ. scripsi: οἶον παντ. || 16. suppleni ex A || περισσός || 18. θέμιδι || 23. iteratur *ὑπεξαναδύς ὡς τὸ ὑπεξυπανέστη (sic) || 30. στρατηγούντα || 34. γενεῶ B || 35. καὶ ante τὰ del. W

355. καὶ πλείονα ἤδη] τοὺς πρεσβυτέρους αἰὲ πολυπειροτέρους Β-
 φησίν. “ἐγὼ δὲ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην—ἐπεὶ πρότερος
 γενόμεν” (Π. 19. 218). ἄμφω οὖν εἰς σύστασιν παρέλαβε, τό τε
 τῆς ἡλικίας καὶ τὸ τῆς σοφίας. οὐ γὰρ περὶ τῆς δυνάμεως εἶπεν,
 5 ὅτι ἦν ἰσχυρός, αὖξων Ποσειδῶνα καὶ τιμῇ οὐ ῥώμῃ φησὶν αὐτὸν
 εἶκειν Δίῃ. διατείνει δὲ καὶ ἐπὶ πάντων ὁ λόγος, ὅτι δεῖ αἰδεῖσθαι
 ἀδελφοὺς πρεσβυτέρους ἅμα καὶ σοφωτέρους.

357. * ἀνδρὶ ἐοικώς] ἄλλοτε ἄλλω, ὡς ἔμπροσθεν Κάλχαντι (45),
 εἶτα Θόαντι (216).

10 358. * τοὶ δ' ἔριδος] Ἀρίσταρχος “ τὼ δ' ἔριδος ” Ἀριστοφάνης “ τοί. ” Α +
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς] μικτὴ ἢ ἀλ(λ)ηγορία. ἔχει δὲ τι ἴδιον Α + Β =
 ἢ παραβολή· οὐ γὰρ ἰδίᾳ περὶ ἐκατέρου εἶπε τῆς τε εἰκόνας καὶ τοῦ
 εἰκονιζομένου πράγματος, ὅτι, ὥσπερ οἱ ἐξασφαλιζόμενοι τοὺς δεσμ-
 15 πλῆξαντες δυσδιάλυτον ποιοῦσι τὸν δεσμόν, οὕτω καὶ οἱ θεοὶ τὴν
 φιλονεικίαν τῶν στρατευμάτων ἐπλεξαν ὥστε δυσδιάλυτον αὐτὴν
 γενέσθαι· ἀλλ' ὥσπερ μεταφορᾷ κέχρηται ἀπὸ τῶν δεσμῶν ἐπὶ τὴν
 μάχην, ἔριδος πέρας καὶ πολέμου πέρας ὥσπερ σχοινίων πέρας
 ὀνομάσας καὶ τὸ ἐπαλλάξαι ὡς ἐπὶ δεσμῶ (λαβῶν) καὶ τὸ τανύσαι
 20 καὶ τὰ ἐξῆς ὀνόματα. τὸ δὲ λεγόμενον, ὅτι (ὁ) Ποσειδῶν καὶ ὁ
 Ζεὺς τὸν πόλεμον τῇ ἔριδι συνῆδσαν (καὶ) τὸ πέρας τῆς ἔριδος καὶ
 τὸ πέρας τοῦ πολέμου συμπλέξαντες ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύ-
 μασιν ἤπλωσαν αὐτό.

ἄλλως: ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ζεὺς τὸ πέρας τῆς ἔριδος καὶ τοῦ Α + Β =
 25 πολέμου συμπλέξαντες ἤπ[λω]σ[αν] αὐτὸ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στρα-
 τιωτῶν. Κράτης δὲ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων φησὶν· Τρῶες (γὰρ)
 καὶ Ἕλληνες. ἀπέστραπται δὲ ὁ Ζεὺς. ἀλλ' ἐπὶ τὸν νῦν αὐτοῦ
 ἀνεκτέον, θέλει δὲ εἰπεῖν, (ὅτι) ὃ μὲν ἔνθεν ὃ δὲ ἔνθεν εἴλκυσαν·
 ὅθεν τὸ ἀδιαλύτως μάχεσθαι παρίστησιν.

30 359. * ἐπ' ἀμφοτέροισι] διχῶς αἰ Ἀριστάρχου· καὶ “ ἐπ' ἀλλή- Α +
 λοισι. ”

360. * ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε] ὅμοιον τῷ “ κόπτε δὲ δεσμούς
 ἄρρηκτους ἀλύτους ” (Od. 8. 274).

5. φησὶν Β: φῆσαι || 10. οἱ pro τὸ Α || 14. ἐπιβαλόντες Β: ἐπιβάλλοντες
 || 17. ἐπὶ μεταφορᾶς Β || 19. ἐπαλλάξαι ὡς Β: ἐπαλλάξεως || supplevi ex
 Β || 21. Ζ. τὸ πέρας τῆ Β || 26. οἱ ante Τρ. omisi ut Β || supplevi ex
 Β || 27. οἱ ante Ἔ. omisi ut Β || δὲ scripsi cf. Β: γὰρ || 28. supplevi
 ex Β || 30. Ἀρίσταρχος Α

- A-B= 361. * μεσαιπόλιος] σπαρτιπόλιος. ὠμογέρων δὲ Ὀδυσσεύς (Π. 23. 791), γέρων δὲ ὁ Νέστωρ.
362. * Τρώεσσι] λείπει ὁ καί ' καὶ Τρώεσσι.'
- B- 363. Καβησόθεν] Κάβησα πόλις Ἑλλησποντίς, ἣ νῦν Κύβασα· οἱ δὲ Θράκης—καὶ συναῖδι ἡ ἀκολασία τοῦ γάμου—οἱ δὲ Λυκίας· 5 οἱ δὲ Καππαδοκίας, Καβασσός· οἱ δὲ τῶν Ἀγαθύρων, ὡς (τε) ἦκειν ἐκ τῆς πρὸς Αἴμον Θράκης· οἱ δὲ ἀδελφὸν Σαρπηδόου.
- A- Καβησόθεν (ἔνδον ἐόντα)] ἐν τῇ Ἀργολικῇ “Ἐκάβη(ς) νόθον υἱὸν ἐόντα” ἴσως ἀγνοία τῆς Καβήσου.
- B- ἐόντα] τινὲς “ἔνδον” (τοῦ οἴκου) Πριάμου, οἱ δὲ ἐν Ἰλίῳ, οἱ δὲ 10 “ἔνδον ἐόντα” κεκηνημένοι. ἄμεινον δὲ τὸ (“ἔνδον” ἀντὶ τοῦ) ἐν καὶ τὸ “ἐόντα” ἀντὶ τοῦ παρόντα, ὡς καὶ τὸ “δεῖπνον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἐόντων” (Od. 7. 166), ὃ ἀντιφράζων φησὶ “χαριζομένη παρεόντων.”
- B= 364. ὅς ῥα νέον πολέμοιο] κατὰ τοῦτο ἄρα καὶ φόβῃσαι τοὺς 15 Τρῳάς φησὶ τὸν Ἴδομενεά, ὅτι συμμαχίαν αὐτῶν νεωτέραν ἀφείλετο. θαυμαστῶς δὲ ἐπὶ μὲν Αἴαντος ἔφη “φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα βαλῶν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο”—γενναῖος γὰρ ὁ Ἀκάμας—“Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε” (Π. 6. 7, 8). ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀθρουνέως ἀναιρέσει οὐ σωτηρίαν φησὶ τοῖς Ἑλλήσι 20 γενέσθαι ὑπὸ Ἴδομενέως, ἀλλὰ φόβον τοῖς βαρβάροις· ἀλαζόνος γὰρ καὶ ἀνοήτου τινὸς ἀναιρεθέντος ἀπίθανόν φασιν ὡς μεγάλου τινὸς καταρθωθέντος τοὺς Ἑλληνας σεσῶσθαι. αὐξεται δὲ διὰ τοῦ φόβου τῶν Τρῳῶν καὶ ἡ τοῦ Ὀθρουνέως ἀλαζονεία, ὡς δηλονότι κάκεινων ταῖς ὑποσχέσεσι πεπιστευκότων. 25
- A= * μετὰ κλέος] Ἀριστοφάνης “κατὰ κλέος.”
- B= 365. ἤτεε δὲ Πριάμοιο] βαρβαρικὸν καὶ τοῦτο· οὐδέποτε γὰρ εὐρήσομεν παρ' Ἑλλήσι τὸ ἐπὶ μισθῷ στρατεύειν καὶ πρότερον αἰτεῖν καὶ χωρὶς ὑποσχέσεως μὴ συμμαχεῖν. ὅρα δὲ καὶ τὸν μισθόν· κόρης γὰρ ἐρῶν ἦκεν, οὐχ ὅτι βασιλικὴ ἦν ἀλλ' ὅτι εἶδος ἀρίστη· καίτοι παρ' 30 Ἑλλήσι οἱ ἀκολαστότατοι μνηστῆρές φασιν “εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν” (Od. 2. 206). καὶ τὸ “ἀνάεδνον” (366) γλίσχρον, ὅπου γε (καὶ) οἱ ἀδικώτατοι μνηστῆρες ἔδνα τῇ Πηγελόπῃ προσφέρουσι.
4. Κάβησος Eust., Κάβησα etiam B || 5. ἡ ἀκολασία Bekker, ἀκολασίφ Steph. Byz. s. v. Καβασσός: ἀκολασία || 6. Καβασσός St. B., Κάβησα Eust.: Κάβασα || 9. τῆς A: τοῦ || 10. supplevi ex B || Πριάμου B: Πριάμῳ || 12. ταμίῃ B: τιμίῃ || 33. supplevi ex B

εἶδος ἀρίστην] (αὐτῇ) τῶν ἀγάμων ἀρίστη, τῶν δὲ γαμηθειῶν B =
 Λαοδίκη (Π. 6. 252). §. τινὲς δὲ εἰς τὸ “θυγατρῶν” στίζουσιν· οἱ δὲ B =
 “εἶδος” τὴν εἶδησιν τῆς μαντείας, ὡς καὶ “Θεοκλύμενος θεοειδής”
 καὶ “Πολύ(ε)ιδος” (666) ὁ μάντις· λεληθότως δὲ ἡμῖν τὰ τῆς
 5 Κασσάνδρας ὑποφαίνει καὶ ἐν τῇ Ω (699), ἐπεὶ συνάγειν αὐτὴν
 Ἀγαμέμνονι μέλ(λ)ει.

366. * ἀνάεδνον] δίχα τοῦ δοῦναι ἔδνα. B =

367. ἀπώσμεν] αἱ Ἀριστάρχου “ἀνωσέμεν.” Ζηνοδοτος δὲ A =
 φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγῆν· τινὲς δὲ ἐπά-
 10 γουσι “φοιτῶν ἔνθα καὶ ἔνθα θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν” καὶ οἰκεῖον τῷ
 “ἦψι βιβάντα” (371).

368. τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος] φανεῖον αὐτὸν διδάσκει μὴ τὰ B =
 ὑπὲρ δύναμιν ἐπαγγέλ(λ)εσθαι μήτε μὴν ταῖς τοιαύταις πιστεύειν
 ὑποσχέ(εσ)ιν.

15 370. * αὐτοῖο τιτύσκετο] ὡς ἐπ' αὐτὸν κατεστοχάζετο. B =

371. * βιβάντα] ὡς ἰσάντα. οἰκεῖον δὲ τῷ ὑψηλόφρονι καὶ τὸ B =
 βᾶδισμα.

οὐδ' ἤρκεσε θῶρηξ] ὡς μεγαλοφρονοῦντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θῶρακι. B =

373. δ' δ' ἐπέυξατο φώνησέν τε] τινὲς δὲ “κερτομένω ἔπος B =
 20 ἦνθα” οὐ γὰρ καυχηματίαν ἐρεῖ λόγον, ἀλλὰ σαρκασμοῦ ἀνάπλεων.

374. * Ὀθρουνεῦ] (τὰ ἐκατέρων περιειργάζοντο) ἢ ἀπὸ αὐτομόλων B =
 ἢ αἰχμαλώτων· ἢ ἐκ τῶν ἐπαγγελημάτων πεφήμισται, τοῖς μὲν ἐπ'
 ἐλπίδι νίκης, τοῖς (δ') Ἐλλῆσιν ἐπ' ἀβελτηρίᾳ.

αἰνίζομαι]. ἢ ἐπαινοῦ παρὰ τὸν αἶνον ἢ φοβουμαι παρὰ τὸ αἶνον· A + B =
 25 ἢ διήγησίν σε ποιήσομαι παρὰ τὸν αἶνον, “αἶνος μὲν τοι ἀμύμων”
 (Od. 14. 508). τινὲς δὲ “αἰνίζομαι.”

375. * ἑτεόν] ἐτός ἑτεός.

376. δ' δ' ὑπέσχετο] οὐ διηγείται νῦν τὸ πραχθὲν ὁ Ἰδομενεύς, ἀλλ' B =
 ἐλέγχει· ἔστι γὰρ τὸ “δ' δέ” ἀνθ' ὑποτακτικοῦ “ὅς δὲ ὑπέσχετο”
 30 “δ' δέ οἱ παρελέξατο λάβρη” (Π. 2. 515).

377. ταῦτά γε] τινὲς ἀπιθάνως ᾤξυναν, (ἴν') ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ αὐτά. A +
 * τελέσαιμεν] οὐ ψευσαίμεθα.

1. supplevi ex B || 5. ἐπεὶ σ. W : ἐπισ. || 8. Ἀριστάρχος || 10. οἰκειῶν
 || 11. ἦψι || 14. supplevi ex B || 18. αὐτοῦ B : αὐτῷ || 20. ἐρεῖ W,
 προσφέρει B : αἰρεῖ || 21. supplevi ex Eust. || 22. ἐκ W : ἐπὶ || τῶν ἐπαγ-
 γελμάτων B : τῷ ἐπαγγέλματι || 24. φ. π. τὸν δεινὸν || 25. σὲ ποιήσομαι
 Bekker : ἐσποιήσομαι || 31. supplevi ex A || ἢ

- A + B- 381. συνώμεθα] τὰς συνθήκας συνημο(σύ)νας φησί· “συν-
μοσύνας ἀγόρευε” (Π. 22. 261). συνθήκας καὶ συμβόλαια ποιήσω-
A- μεν. φ. δασυντέον δὲ τὸ “συνώμεθα” ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴημί ἐστιν.
- A + B- φ. ἐέδνωται δὲ οἱ πενθεροί, οἱ τὰ ἔδνα λαμβάνοντες. φ. ὄξυτόνως δέ,
A+ ὡς χρυσωταί. 5
383. * τινὲς “διὰ κρατερῆς ὑσμίνης.”
- B= 384. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν] πιθανὸν τὸ ἀλαζόνι ἐπιβοηθεῖν τὸν
ὁμοιότροπον καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖσθαι. φ. τινὲς μὲν
A- “ἦλθεν ἀμύντωρ” γράφουσιν, Ἀρίσταρχος δὲ “ἦλθ' ἐπαμύντωρ.”
- B= 385. τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων] καὶ ταῦτα εἰς τὸ ἦθος Ἀσίου, ὅτι 10
οὐκ ἀφειστήκει τοῦ ἄρματος· ἄλλω γὰρ οὐδενὶ ἐπήλπιζεν ἢ τῷ κάλλει
τῶν ἵππων. τὸ ἔτοιμον οὖν δηλοῖ· οὕτω γὰρ ἦν παρεσκευασμένος
ᾧσ(τε) καταπνεῖσθαι (ὑπὸ τῶν ἵππων).
386. ὃ δὲ ἴετο—Ἴδομενεῖα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε
δουρί] ὅτι περὶ τοὺς ἵππους ἐπτόητο· νῦν δὲ ἀποδίδωσι τὸ “οὐδ' 15
ἄρ' ἔμελλεν ἵπποισι—καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν ἀψ ἀπο-
νοστήσειν” (Π. 12. 113). φ. τὸ δὲ “λαίμων ὑπ' ἀνθερεῶνα” εἰς
B= τὸν (ὑπ') ἀνθερεῶνα λαίμῳ.
- B+ 388. διαπρὸ (δὲ χαλκὸν ἔλασεν)] τινὲς περισσεύειν (φασί)
τὴν “πρὸ,” ἢ ἢ διήλασεν ἢ ἐς τὸ πρόσθεν διήλασεν. 20
- A B- 389. ἀχερωῖς] ἢ λεύκη ταύτην γὰρ ἀνήγαγεν Ἡρακλῆς ἐξ
Ἀχέροντος· οἱ δὲ τὴν αἴγειρον, καὶ “ἀχελωῖς” γράφουσιν, ἐπεὶ
φησιν “αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν” (Od. 17. 208). ὅτι δὲ μέγας
ἦν, ἀλλαχοῦ φησι “μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέ-
βοντο” (Π. 12. 136). 25
- A B- 390. βλωθρῇ] εὐα(υ)ξῆ, τινὲς δὲ ἀπαλὴν κατὰ Ἀρκάδας, οἱ δὲ
ὑψηλὴν κατὰ Βοιωτοὺς, ἢ φλοιοβαρῇ κατὰ Μάγνητας, ἢ τραχεῖαν
κατὰ Δρύοπας, ἢ ηὔξημένη(ν) κατὰ Τυρρηνοὺς, ἢ σκληρὰ(ν) κατὰ
Καρυστίους. ἄκρως γὰρ διὰ τῶν ἐπιθέτων τὰ ἰδιώματα παρίστησι,
“δρυσὶν ὑψικόμοισιν” (Od. 9. 186), “ἰτέαι ὠλεσικάρποι” (Od. 30
10. 510), ἐλαίης τανυήκεος ὄζοι, “(αἰγείρων) ὕδατοτρεφῶν” (Od.
17. 208), “τανύφλοιόν τε κράνειαν” (Π. 16. 767).

1. οὖν post φ. omisi || 2, 3. ποιήσομεν || 4. ὄξυνεται B || 6. κατὰ κρ. ὑ. :
cogr. W; κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην textus; διὰ κρατερὴν ὑσμίνην A in textu
|| 7. τὸ B: τῷ || 8. ὁμοιότροπον B: ὁμοιον τρόπον || 9. ἦλθ' ἐπαμύντωρ
textus || δὲ ἐπ' ἀμύντωρ || 10. ὤμων textus: ὤμων || 13, 18, 19. supplevi
ex B || 22. ἀχελωῖς Eust.: ἀχερωῖς || 28. δρύοπας || 31. ἐλαίης τανυήκεος
ὄζοι confusum ex Od. 23. 190 “θάμνος τανύφυλλος ἐλαίης” et Π. 16.
768 “ἔβαλον τανυήκεας ὄζους” vidit W || supplevi ex A

οὔρεσι τέκτονες] Νικίας ὑφ' ἐν “οὔρεσιτέκτονες” (οὐκ εὔ). **AB-**
 ἔδει γὰρ καὶ τὸ “οὔρεσι βουκόλοι” (571) συνάπτειν. ἄλλως τε
 ἔσονται οἱ ὄρη κατασκευάζοντες. δύο οὖν μέρη λόγου ἐστί, καὶ
 λείπει τὸ οὔσαν, ‘οὔρεσιν οὔσαν,’ ὡς τὸ “ἦν τ' ἐν ὄρεσ(σ)ι χαλκίδα
 5 κικλήσκουσι θεοί” (Π. 14. 290).

391. * νήκεσι] ὡς εὐμήκεσιν· ἐχρῆν δὲ ὡς εὐγενέσιν. **A + B-**

392. * διὰ τούτων τὴν περὶ τὸ ἄρ(μα) ματαίαν αὐτοῦ σπουδὴν **B=**
 ἐμφανίζει.

393. βεβρυχῶς] ἐναργῶς δεικνυσιν εἶδωλον ἥρωος ἐν αὐτῷ τῷ **A- B=**
 10 θυμῷ τὴν ψυχὴν ἀφιέντος καὶ ἀπριξ τῆς γῆς δεδραγμένου. τινὲς
 δὲ ἐν ἔξ ἀμφοῖν (ἐν) τῷ βρυχᾶν γὰρ φασι τοῖς ὀδύσιν ἐδράττετο
 τῆς γῆς. §. τὸ δὲ “αἱματοέσσης” μερικῶς ἀκουστέον, οἶον τῆς δι' **B=**
 αὐτοῦ αἱματοέσσης· καὶ γὰρ ἔμφασις δεδράχθαι αὐτὸν κόνεως πε-
 φουρμένης ὑπ' αὐτοῦ.

15 394. (ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος) πλήγη φρένας] ἐξεπλάγη δὲ τὰς φρένας **B=**
 ὁ ἠνίοχος αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τινι παραδόξῳ· εἰκὸς γὰρ καὶ τὸν Ἀσίου
 ἠνίοχον ἀλαξίονα τινὰ καὶ ἀνόητον εἶναι, ἀκαταμάχῃτον τὸν δεσπότην
 οἰόμενον, εἶτα ἐπὶ τῷ παραδόξῳ πτώματι ἐκπεπληγμένον.

395. ἀλύξας] στρέψας. “στρέψαι” (396) ἀλύξαι. §. πιθανὸν
 20 δὲ τὸ πλάσμα (εἰς) τὸ ἀλῶναι καὶ τοὺς ἵππους· ἐπεὶ γὰρ φθάνει **B=**
 συστήσας αὐτούς, οὐκ ἦν πιθανὸν ἐκ τοῦ εὐχεροῦς ἀλίσκεσθαι ὑπὸ
 τῶν πολεμίων. διὰ τὴν ἐκπληξιν οὖν τοῦ ἠνίοχου πιθανῶς τὸ τοιοῦτο
 πράττεται.

399. * ὃ γ' ἀσθμαίνων] χωρὶς τοῦ “(γ)ε.” **A +**

25 εὐεργέος] νῦν μάλιστα ἀρμόδιον τὸ ἐπίθετον ἐπὶ τοῦ Ἀσίου
 δίφρου· αὐτὸς τε γὰρ μέγας καὶ οἱ ἵπποι καλοὶ καὶ ὁ δίφρος εὐεργής.

401. * ἐξέλασε] ἐξελαθῆναι ἐποίησεν.

402. * καὶ “μάλα σχεδόν” ἐλθὼν ἀποτυγχάνει.

403. Ἀσίου ἀχρύνεμος] λείπει ἢ περὶ, ὡς τὸ “θυμὸν ἐταίρου **A +**
 30 χόεται αἰνῶς” (Π. 20. 29).

407. * δινωτῆν] περιφερῆ· δῖνος γὰρ ὁ τόρνος. **B=**

δύω κανόνε(σ)σι] οὐ γὰρ αὐτὴν ἔνδον ἐχίαζον πρὸς ἀσφά-
 λειαν. ἢ δὲ τοῦ Σαρπηδόνοσ αὐτούς ἐξωθεν εἶχεν. ἢ ἀντὶ πορπάκων
 αὐτοῦσ εἶχον, ὡσ Αὐτόχθων.

1. suppl. W || 7, 11. suppleni ex B || 13. αὐτοῦ B: αὐτὸν || 20.
 suppleni ex B || 22. τοῖσ πολεμίοισ || 24. suppleni ex A || 32. αὐτῆν
 Eust.: αὐτῷ || ἐχίαζον Eust.: ἐχρηζον

- A + κανόνε(σ)σ'] ἐκ πλήρους δεῖ γράφειν "κανόνεσσι."
- B- 408. ἐάλη] συνειλήθη· ἄλλος δέ τις "πρόσσω—κατέκλυε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν οὐδὲ ἐνισκίμφθη" (Π. 16. 611)· ὁ δ' Ἔκτωρ "ἀλεύατο· ἔζετο γὰρ προῖδών (Π. 22. 274)· "ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη Πουλυδάμας" (Π. 15. 520). τοσαύτη ἐστὶ τῶ ποιητῆ εὐπορία. 5
- B= 409. καρφαλέου] ἐναργεστάτη (ῆ) ὀνομασία· τοῦ γὰρ δόρατος πληγὴν μὲν οὐ ποιήσαντος διαδραμόντος δὲ ἄκρως τὸν ψόφον τῆς ἀσπίδος
- B= ἐμμήσατο. §. διὰ δὲ τοῦ "ἄυσεν" ἐλαφρὸν μὲν ἦχον, ἐπὶ πολὺ δὲ παρατεινόμενον ἔφρασε, τοῦ δόρατος καὶ τὴν ἴτν παρατρίψαντος.
- B- 411. ἀλλ' ἔβαλε] προσυνίστησι τὸν Δηίφοβον, ἐπεὶ διάδοχος Ἴο
 "Ἐκτορος ἔσται. ἀλλ' ὅρα πάλιν τὴν τέχνην· ἀποτυχία γὰρ τοῦ Ἰδομενέως ἄλλον ἀναιρεῖ κατὰ τινα τύχην ἐπιτυχῶν, ὡς καὶ τὸν Ἀμφίμαχον ἄλλο τι πράσσοντα ἀναιρεῖ (186).
- B= 412. ἦπαρ] ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ἦπαρ ὑποκάτω τῶν φρενῶν. φρένες δὲ αἱ διεξωσμέσαι τὸν ὑπὸ τῶ πνεύμονι καὶ τῇ καρδίᾳ τόπον, 15 ὅς καλεῖται διάφραγμα. §. ὑφ' ἦπαρ καὶ φρένας πέπληγεν.
- B- 413. ἔκπαγλον] ὑβριστικῶς· "ἔκπαγλον καὶ ἀεικές" (Od. 17
- B= 216). §. ἐξελέγχει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ἄκαιρον· οὐδὲν γὰρ μέγα διαπραξάμενος οὐδὲ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου οὐδέ τινα τῶν ἐπισήμων ἀνελὼν κομπάζει. σαρκασμὸς δὲ ταῦτα διὰ Ἰδομενέα. 20
415. * εἰς Ἄιδος] Ἀττικῶς.
- B= 417. Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο, Ἀντιλόχῳ (δὲ μάλιστα)] ὡς τῆς λύπης κολοβούσης τὰς ὀρμάς. διὸ καὶ Ἀχιλλεὺς καμῶν καὶ ὑπὲρ Πατρόκλου λυπούμενος οὐ κατελάμβανεν Ἐκτορα.
419. ἐταίρου] τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει· καὶ γὰρ ἦν αὐτοῦ ἐταῖρος. §. 25
- B= ἐκάλυψε δὲ αὐτὸν τῇ ἀσπίδι, ἵνα μὴ σκυλευθ(εῖ) ἡ ὑπὸ τῶν πολεμίων.
- B= 423. βαρέα στενάχοντες] ἐπὶ τῶν φερόντων. §. Ζηνοδοτος δὲ γε-
- A + B= λείως "στενάχοντα" ἐπὶ τοῦ νεκροῦ.
424. Ἰδομενέως] τινὲς περισπῶσιν· οἱ δὲ "μένος" ἀντὶ τοῦ μένου, ὡς "μέθου χίλια μέτρα" (Π. 7. 471)· οἱ δὲ "μέγα ἴετο" μεγάλως 30 ἐπεθύμει· ἄμεινον δὲ εὐθείαν εἶναι, ὡς τὸ "οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος" (Π. 21. 305).
- B= 425. νυκτὶ καλύψαι] περιφραστικῶς ἀπκτεῖναι.

1. γράφειν τὸ κανόνεσσι || 6. supplevi ex B || 6, 7. πληγὴν B : πνοιήν || 11. ἀποτυχῶν con. Bekker || 13. ἀλλ' ὅτι : corr. Bekker || 16. πεπληγμένῃ || 17. ὑβριστικῶν B || 25. καὶ W : οὐ || 27. στενάχοντε textus || 27, 28. γελοῖως B : γελοῖος || 32. τεὸν μένος || 33. ἀναιρήσαι B

426. ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς] Ἑλληνικὸν τὸ φρόνημα τὸ ὑπὲρ Β = φίλων ἐτοίμως ἔχον πεσεῖν. §. “δουπῆσαι” δὲ τὸ ἐν πολέμῳ πεσεῖν Β = ὅταν δὲ εἴπῃ “δεδουπότος Οἰδιπόδαο” (Π. 23. 679), ὡς κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς.

5 428. ἦρω Ἀλκάθου] “ἦρων” τινὲς Ἀττικῶς “ἀλλ’ εἰς ἦρων τι παρήμαρτον” Ἀριστοφάνης (fr. inc. 692 K.).

(ἦρω Ἀλκάθου,) γαμβρὸς δ’ ἦν ὑπὲρ ποικιλίας ἐξήλλαξε τὴν Β = ἀπαγγελίαν, οὐκ ἐπιμείνας ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς.

429. Ἰπποδάμειαν] ἐξ Ἐριώπιδος· αὕτη γὰρ γυνὴ Ἀγχίσου.

10 * ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ.

430. τὴν περὶ κῆρι φίλησεν] καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τοῦ Ἀλκα- Β = θούου, ὅτι δι’ ἀρετὴν τῆς ἀρίστης ἔτυχε γυναικός. ἔχει δὲ τι παι- δευτικὸν ὁ λόγος, ὅτι καὶ τοῖς γονεῦσι πρὸς τοὺς ταῖδας εὐνοια πλείων γίνεται δι’ ἀρετὴν, οὐ διὰ τὴν φύσιν. §. τὸ δὲ “περὶ κῆρι” ὑπὲρ τὸ Β = 15 τῆς φύσεως μέτρον.

432. τούνεκα (καί) μιν γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος] ποιεῖ τὰς γυναῖκας σπευδεῖν πρὸς κοσμιότητα.

ὄριστος] τινὲς ἄλλους ὑποτάσσουσι, “πρὶν Ἀττηγορίδας τρα- φέμεν καὶ Πανθ(ό)ου υἱας Πριαμίδας θ’, οἱ Τρωσὶ μετέπρεπον 20 ἰπποδάμοισιν, ἕως ἔθ’ ἦβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄθος.”

* κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσίν] ὡς “οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ’ ἄρ’ φρένας” (Π. 1. 115).

434. ὑπ’ Ἰδομενῆι Ποσειδάων ἐδάμασσεν] τοῦ πιθανοῦ ταῦτα Β = ἔχεται, μὴ ἀπίθανος φαίνεται ὁ Ἰδομενεὺς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τινα 25 κατορθῶν.

435. θέλξας (ὅσσε φαινώ)] μεταβαλὼν τῆς ὄξυωπίας· καὶ ἔστηκεν Β = ἀκίνητος οὐχ ὀρῶν, τρόπον τινα τῆς ψυχῆς νεκρῶ ἔνοικούσης τῷ σώματι· καὶ “οὐδὲ με θέλξεν” (Od. 10. 318) καὶ “ὡς οὐτι πῖων τάδε φάρμακ’ ἐθέλχθης” (ib. 326). οἶον ἀπὸ τῆς προτέρας εὐτονίας μετεβλήθη.

30 * ὅσσε φαινώ] οὐδετέρως· καὶ ἀλλαχοῦ “τὸ δὲ οἱ ὅσσε παρ ποσὶν αἱματόεντα” (617).

437. * στήλην] παρὰ τὴν στάσιν ὠνόμασται. Β +

438. στῆθος μέσον] ἐδίδαξε ποῦ κεῖται ἡ καρδία, ὡς καὶ Εὐδήμῳ δοκεῖ. Β =

2. ἔχων W: ἔχειν ut B || 20. κούριον Eust.: οὐριον || 24. ἔχεται ὡς ἂν μὴ conī. W, ἔχέτωσαν μὴ || φαίνοιτο || μὴ πως ἀπιστοῖτο Β || 26. supra μεταβαλὼν add. sec. ἀπὸ τοῦ εἰς δ θέλεις ἄγειν || 27. νεκρῶ Β: νεκρῶς || 29. προτέρας scriptis, πρὸ τοῦ conī. W: πρὶν Β, πρώτης || 30. φαινώ textus

- B= 439. * ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα] περιέρρηξε δὲ αὐτοῦ τὸν χιτῶνα.
- B= 441. αὔον] ἀντὶ τοῦ ὄξύ· καὶ ἔστιν ἀκοῦσαι σχιζομένου θώρακος ψόφον. §. “ἐρεικόμενος” δὲ ῥησσόμενος· ὅθεν ἐρειγμός καὶ ἐρεικτός. “ἤψε κατερευκτῶν χύτρας” (Aristoph. Ran. 505). §. δασυντέον δὲ
- A+ τὸ “αὔον.” 5
- B= 443. οὐρίαχον] τὴν ἐπιδορατίδα· εἰσὶν οἱ τὴν οὐράν. §. ἔδειξε δὲ
- B= ὄρμῶντα προσωτέρω τὸν σίδηρον καὶ ἀνακρούμενον τῷ παλμῷ τῆς καρδίας καὶ δηλοῖ ὡς μετὰ θάνατον τοῦ παντὸς σώματος ἔτι ζῆ ἢ καρδία.
- B= 444. ἀφίει μένος] τὴν εἰς τοῦμπροσθεν ὄρμην ὁ σίδηρος ἴστη, 10 μὴ συγχωρούμενος ὑπὸ τῆς καρδίας. οἱ δέ, τὴν ψυχὴν ἀφίεναι τὸ μένος ἐποίει.
- A-B= 446. ἄρα δὴ τι εἴσκομεν] ὄντως ἄρα δὴ τι νομίζομεν ἄξιον εἶναι τὸ τοὺς τρεῖς τούτους ἀνθ' ἐνὸς ἀνηρῆσθαι, ἐφ' ᾧ σὺ μάτην πεφιλο- 15 τίμησο. ἢ οὕτως, ἄρα ἴσον ὀφείλομεν στοχαζέσθαι τὸ τρεῖς ἀνθ' ἐνὸς πεφονεύσθαι, ἢ δῆλον ὅτι πολλῶ μείζον καὶ τριπλάσιον;
- A= §. Ζηνοδοτος δὲ “δὴ τι” χωρὶς τοῦ σ̄ γράφει.
- A= 449. ὄφρα ἴδης] οὕτω Ζηνοδοτος· Ἀρίσταρχος δὲ “ἴδη” διὰ τοῦ ι.
- * γόνος] ἀπόγονος. 20
450. ὃς πῶτον Μίνω τέκε] πρὸς κατάπληξιν τοῦ πολεμίου λεγόμενον καὶ ἡμᾶς εὐκαίρως ἐδίδαξεν. §. τὸ δὲ “ἐπιουρον” οἱ μὲν ὡς
- A+B= ἐπίσκοπον, οἱ δὲ ἀναστρέφουσι τὴν “ἐπί,” οἱ δὲ παρέλκειν αὐτὴν οἶονται. ἄμεινον δὲ τὸ πῶτον. οἱ δέ, ὅτι περισσὴ ἢ “ἐπί,” ὡς “ἐπι- 25 βουκόλος ἀνὴρ” (Od. 3. 422).
451. * Δευκαλίωνα] ἐκ Πασιφάης.
- AB= 452. Δευκαλίον δ' ἐμὲ τίκτε] “ἐμέ.” ὀρθοτομητέον τὴν ἀντωνυ- 30
- B= μίαν· ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ. §. τίκτειν δὲ τὸ κτίζειν. §. οἱ δὲ “ἐμ' ἔτικτε.”
- πολέσσω ἀνδρεσσιν] εἶπε γὰρ “ἐν δ' ἄνθρωποι πολλοὶ ἀπειρέσιοι” 30 (Od. 19. 172).
- AB= 456. * ἐταρίσσαιτο] συνεργὸν καλέσαιτο.
- B= 458. δοάσσατο] τοῦ δοκῶ παραγωγόν ἔστι δοκάσατο καὶ ἀποβολῆ
4. κατ' ἐρεικτῶν χείρας: corr. Bekker ex Ag. codd. || 6. ἐπιδ. οἴνω· οἱ || 10. σιβ. ἠφίει B || 13. τις ἐ. || 14. πεφιλοτίμησο B: ἐφλοτιμήσω || 17. Ἀρίσταρχος pro Z. A || 18, 19. χωρὶς τοῦ σ̄ A || 22. ὡς post δὲ omisi ut B || 23, 24. βούλονται B || 32. καλείοιτο B, καλέσιοιτο

τοῦ κ̄ δοάσατο, ὡς “ράδαλον (δον)ακῆα” (Π. 18. 576) ἀντὶ τοῦ κρᾶδαλον, εὐκράδατον.

460. ἐπεμήνιε] ἐμέμφετο “ὁ ξείνος δ' εἶπερ μάλα μῆνίει, ἄλγιον B— αὐτῶ” (Od. 17. 14)· “ἀλλ' ἀπομνήσει” (Od. 16. 378).

5 461. οὔτι τίσκεν] ἢ ὡς τῆς μητρὸς ἐκμηνάσης Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς B— τιμωμένον ὑπὸ τῶν Τρώων· φησὶ γὰρ “Αἰνεῖαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δῆμῳ” (Π. 11. 58)· οἱ δὲ ὅτι πολίτην τὴν ἀδελφὴν δέδωκεν Ἀλκάθῳ· καὶ γὰρ ἐγνωκῶς τὸν χρησμὸν (Π. 20. 307) οὐκ ἂν Αἰνεῖας ὑπερήσπισεν Ἐκτορος, οὐ Κύπρις Ἀνδρομάχῃ παρέσχε τὴν ἄμπυκα
10 (Π. 22. 470), οὐ τὸ σῶμα ἐφύλαξεν Ἐκτορος (Π. 23. 185).

* ἢ ‘έοντα μετ' ἀνδράσιν’ ἢ ‘μετ' ἀνδράσι τίσκεν.’ A=

464. γαμβρῶ] ἀδελφῆς ἀνδρὶ. “οἶος, σὺ(ν) γαμβρῶσι κασι- B= γῆτοισί τε σοῖσ(ιν)” (Π. 5. 474).

εἶπερ τίς σε κῆδος] κηδεία τοῦ νεκροῦ. β. τὸ δὲ “ἐπαμύνομεν” B—
15 τινὲς “ἐπαμυνέμεν” ὑγιέστερον δὲ τὸ καὶ ἑαυτὸν συναριθμεῖν τῇ ἐπικουρίᾳ πρὸς τὴν ἐκείνου αἰδῶ.

466. * τυτθόν] ἢ λέξις Θετταλῶν.

468. (θυμὸν ἐνὶ) στήθεσσι ὄρινεν] τῶν γὰρ παλμῶν αἰτία ἢ B= θέρμη τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος.

20 469. βῆ δὲ μετ' Ἴδομενεα μέγα πολέμοιο μεμηλῶς] ἢ τοῦ φίλου B= συμφορὰ ἄμαυροῖ τὴν ἐπὶ τῶ ἐχθρῶ μῆνιν.

470. φόβος λάβε] καὶ πῶς αὐτός φησὶ “δειδία δ' αἰνῶς Αἰνεῖαν ἐπιόντα” (481)· ἢ φόβον τὴν φυγὴν φησὶν· ἐπάγει γοῦν “ἀλλ' ἔμεν, ὡς ὅτε τις σῶς” (471).

25 τηλύγετον ὦς] ἦτοι μεμονωμένον ἢ γέροντ(α) ἢ τηλοῦ τῆς A— ἡλικίας ἐλθόντα· ἢ ὁ τέλος τῆς γενέσεως ἔχων, μεθ' ὃν ἄλλος οὐκ ἐτέχθη τῶ πατρί, ὡς Ὀρέστης καὶ Ἑρμιόνη· οἱ τοιοῦτοι δὲ ὡς ἐπίπαν δειλοί, ὑγρᾷ ἀνατρεφόμενοι διαίτη· οἱ δὲ ἀγαπητὸν διὰ τὸ τοῖς φίλοις ἀρῆγειν.

30 471. ἀλκι πεποιθῶς] ἀπὸ τῆς ἄλξ καὶ ἄλξω καὶ ἄλξις καὶ ἔπαλξις. B— β. ὡς μεσαιπόλιος δὲ καὶ δυσκίνητος οὐκ εἰκάζεται λένοντι ἀλλὰ τῶ δευτερεύοντι καὶ λοχῶντι τοὺς ἐπιόντας. β. κολοσυρτός δὲ ὁ μετὰ B—

3. ἐπεμέμφετο B || 5. τῆς μητρὸς ἐκμηνάσης Ἀλέξανδρον Eust. : τῆς ρέας μνησιόσης Ἀλεξάνδρῳ || 6. Αἰνεῖας ὃς || 8. καὶ W, ei conii. Bekker: δέ || 10. ἐφύλασεν || 15. ἐπαμυνέμεν Nauck: ἐπαμύναι || 18. αἰτία ἢ B: ἡτία pr., ἢ αἰτία sec. || 21. πρὸς τὸν ἐχθρὸν B || 22. supra φησὶ add. sec. κάτωθεν || 28. ἀναστρεφόμενοι

κολοφῷ ἐπισυρμός. ἢ ὁ μέγας θόρυβος· κόλον γὰρ τὸ μέγα, καὶ κολόκυμα· καὶ ὁ μεγάλην ἀφὴν ἔχων κόλαφος καλεῖται.

473. * χῶρῳ ἐν οἰπόλῳ] ὁ γὰρ μονιὸς ἀλκιμώτερος.

474. πυρὶ λάμπετον] ὡς πυρὶ, ἢ ὑπὸ πυρός· καὶ ἀλλαχοῦ δέ φησι
 “πῦρ δ’ ὀφθαλμοῖσι δεδ[ο]ρκ[ώς]” (Od. 19. 446). 5

475. ἀλέξασθαι] ἀμύν[ασθαι]. §. ἐναργῶς δὲ τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτ[ὸν] συνεκτίθεται, ὥσ(τε) μηδὲ χρεῖαν ἔχειν τοῦ ὀνόματος τούτου.

B= 477. αὔε δ’ ἐταίρους] τὸ μὲν μείναι γενναίου, [τὲ] δὲ [καλεῖν] τοὺς ἐταίρους ἀσφαλοῦς. §. καὶ τὸ “ἐσορῶν” πραγματικῶς πρόσκειται

B= ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· προδιδόντος γὰρ ἑαυτὸν τὸ τὴν παροῦσαν συμμαχίαν 10
 μὴ προσκαλεῖσθαι· οὐχ ὡς Δηήφοβος οὔν (457) [συμμαχίας δὲ βάσανος] καταλείπει τὴν τάξιν.

480. * ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται.

481. καὶ μ’ οἶψ] ἢ συναλ(ο)ιφῆ ὡς “ἦ μ’ οἶψ ἔρροντι συνήν-
 τετο νόσφιν” (Od. 4. 367). 15

B= καὶ μ’ οἶψ (ἀμύνετε· δεῖδια δ’ αἰνῶς)] ἀντὶ τοῦ μονωθέντι. §. ὁ δὲ

B= “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ· δεῖδια γάρ.

B= 484. ἦβης ἄνθος] τινὲς κέ ἐτῶν, οἱ δὲ μ’, ἐπεὶ φησιν Ἡσιόδος
 “τοῖς (δ’) ἄμα τεσσαρακονταέτης αἰζήσος ἔποιτο” (Opp. 441). τὴν
 δὲ ἦβην καὶ ἐπὶ κτηνῶν Ἡσιόδος, “ἦβης μέτρον ἔχοντε” (ib. 438), 20
 ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ φυτοῦ, “ἡμερὶς ἠβῶσα” (Od. 5. 69).

B= ὅτε κράτος ἐστὶ] ἔαν μὲν (ἦ) χρονικὸν τὸ “ὅτε,” ἔσται ἡ
 διάνοια οὕτως, ὅτε περὶ ἕκαστον ἄνδρα ἡ οἰκεία ἰσχὺς ἀκμάζει·
 ἔαν δὲ ἦ δύο μέρη λόγου, οὕτως, ὅ ἐστιν ἀνδρὶ κράτος μέγιστον, τὸ
 ἐν τῷ ἀκμαιοτάτῳ τῆς ἡλικίας ὑπάρχειν. 25

ὅτε κράτος] εὐτολμία, εὐρωστία. τινὲς δέ, ὅτε—ἐν τῷ ἀνθεῖν δη-
 λονότι—κράτος ἀνδρὶ μέγιστον.

485. * ὀμηλικίῃ] τινὲς καὶ χωρὶς τοῦ ἰ.

B= A+ τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ] ἐφ’ ᾧ νῦν ἐγώ εἰμι. §. αἰ δὲ Ἀριστάρχου “τῷδ’ ἐπί.”

B+ 486. * φέροιστο μέγα κράτος] λείπει τὸ κατ’ ἐμοῦ. 30

B= 489. * ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι] καίτοι νέος ὦν οὐχ ὑπομένει τούτου.

B= 490. Δηήφοβόν τε] ἄκρως ἐξήλεγξεν ὁ ποιητὴς τὸν Δηήφοβον

10. τὸ τὴν B: τῷ || 11, 12. ‘σ. δὲ β. aliunde invecta’ W || 14. εἴ μ’ || 16, 17. iteratur *ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ || 19. αἰζήσος εἰ B || 20. ἦβης μέτρον ἔχοντε B: μέτρον ἦβης ἔχοντες || 21. φυτῶν B || 22. supplevi ex B || 23. ὅτε B: τι || ἀκμάζει B: εἰκάζει || 28. Ζηρόδοτος δὲ “ὀμηλικίην” σὺν τῷ Ἦ A, ubi “ὀμηλικίη” σὺν τῷ ἰ conii. Cobet || 29. ἐπὶ θ. B: ἐνὶ

κοινωνὸν γὰρ τῆς μάχης τὸν Αἰνεῖαν προσλαβὼν νῦν αὐτὸς ἀφεστη-
κῶς φαίνεται.

492. (ὡς εἶτε μετὰ κτίλον) ἔσπετο μῆλα] ἀδινὰ γὰρ τὰ πρόβατα
καὶ μάλιστα ὅτε ἐπὶ ποτὸν πρόεισιν· τινὲς δὲ “κτίλον” τὸν ποιμένα.

5 493. πίομεν' ἐκ βοτάνης] “κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης πίομενος”
(Od. 10. 159)· φιλοδο(ξό)τερός πως οὗτος· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἦν,
οὐκ ἂν τὴν κατὰ Πριάμου λύπην ἐκοινοποιεῖτο τοῖς Τρωσίν.

γάννται] χαίρει· μάλιστα γὰρ αὐτὰ πιαίνει ποτόν, δοκεῖ τε Β-
μᾶλλον ὑγιαίνειν τὰ ζῷα ὅταν ὀρέγηται ποτοῦ· ὅθεν θέρους τοῖς
10 ρ' μεδιμνον ἀλὸς οἱ ποιμένες βάλλουσι διὰ πέντε ἡμερῶν. πῶς δὲ
τοὺς τοσοῦτους ἡγεμόνας ἐνὶ κτίλῳ εἴκασεν; ὅτι ἡγεμονικώτατος ἦν
ὁ Αἰνεΐας.

496. * αὐτοσχεδόν] ὡς συστάδην ἀγωνιούμενοι. A+

497. ξυστοῖσι] λείπει δόρασιν, ὡς ὅταν λέγωμεν ‘ἐν τῇ διπλῇ,’
15 λείποντος τοῦ σταῖ.

499. ἔξοχον ἄλλων] αἰ πᾶσαι “ἔξοχον.” ῥ. οἱ δὲ “ἔξοχοι ἄλλων” A =
οἱ δὲ “ἔξοχον ἄλλων,” ἐξόχως παρὰ πάντας.

502. * πρόσθεν ἀκόντισεν Ἴδομενῆος] Ἀριστοφάνης “πρόσθεν.” A +
ῥ. ὡς τὸ “οἰστευσον Μενελάου” (Π. 4. 100).

20 ἀκόντισεν Ἴδομενῆος] (πῶς ἀκοντίζει;) ὑποκεχωρήκει γὰρ Ἴδο- B =
μενεὺς ὡς πόρρωθεν ἀγωνιούμενος.

506. Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον] θαυμασίως ἀμφοτέρους μὲν ἀπο- B =
τυγχάνοντας ἀλλήλων εἰσήγαγεν, ἀλλὰ τὸν μὲν καθάπαξ μάτην
ἀφίεντα τὸ δόρυ ἐπὶ τὴν γῆν, τὸν δὲ τοῦ μὲν Αἰνεΐου ἀποτυγχάνοντα
25 ἄλλον δὲ τινα ἀναιροῦντα. τὸ δὲ ἐξαιρετὸν ἐνταῦθα παραφυλακτέον,
ὅτι κατὰ τὸ ῥήτὸν οὐκ εἶπεν ὁ ποιητὴς τὴν ἀφῆσιν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἴδο-
μενέως καὶ τὴν ἀποτυχίαν, ἀλλ' ἀπλῶς ἔφη βεβληῆσθαι τὸν Οἰνόμαον·
καίτοι τοῦτο οὐκ ἦν προκείμενον τῷ Ἴδομενεῖ, ἀλλ' ἀποτυχία τοῦ
Αἰνεΐου τοῦτον βάλλει· ὁ δὲ ὡς προηγουμένως τούτου κατεστοχα-
30 σμένου πεποιήγῃται τὸν λόγον.

* γαστέρα] λείπει ἢ κατὰ, κατὰ γαστέρα.

507. θῶρηκος γύαλον] τὸ κύτος· περιφραστικῶς δὲ θέλει εἰπεῖν B-
τὸν θώρακα.

1, 2. ἐφεστηκὼς cf. B || 6. suppl. sec. || 9. τοῖς Eust.: τοὺς || 17. ἄλλων
Spitzner: ἄλλως || 20. supplevi ex B || 24. τὸν δὲ B: τοῦ δὲ || 28. οὐ
τοῦτο προκείμενον B: οὗτος οὐκ ἦν προκείμενος || 29, 30. προηγουμένως τ.
κατεστοχασμένου B: προηγουμένου τ. καταστοχασμένου

B= διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἤφυσε] διέτεμεν, ὥστε διαιρεῖσθαι τὴν σύμφυσιν· διὰ γὰρ τὴν ὑγρότητα καὶ (διὰ) τὸ αἶι ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ πνεῦμα ἔχειν καὶ διὰ τὸ τῷ μεσεντερίῳ λαγαρῶς προσδεδέσθαι ἄτακτον ἔχοντα τὴν κήησιν ῥαδίως προπίπτειν πέφυκεν.

508. * ἄγοστῶ] πῆχει.

5

A+ 510. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα] τινὲς “οὐδ' ἄρα τᾶλλα” κατὰ κρᾶσιν, κακῶς. τινὲς δὲ “ἔτ' ἄλλο” καὶ ἄμεινον.

ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι] κατεσπεύδeto γὰρ ὑπὸ τῶν βελῶν. **β.**

B= “ἔμπεδα” δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα ὑπὸ δειλίας.

B- 513. οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι] οὔτε ὀρμηῆσαι ἐπὶ τὸ ἴδιον βέλος. τοῦτο δὲ **10** καθολικώτερον εἶπε διὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπεὶ τοι καὶ τοῦ Οἰνομάου (511) ἐξέσπασε τὸ δόρυ καὶ τοῦ Ὀθρυονέως (372 sq.) τῷ τε Ἄρει αὐτὸν εἰκάζει (500). **β.** τινὲς δὲ ὑφ' ἐν γράφοισι “μεθεόν” τὸ ἀφεθέν. ἢ ὅτι μετὰ τὸ λαβεῖν τὸ ἴδιον ἔγχος δειλὸς οὐκ ἦν, αὐτῷ ἐνὸν ἐγκλίνας καὶ φυγαδείαν ἀσπᾶσασθαι, ἀλλὰ παρὰ πόδα ὑπεχώρει μαχόμενος· **15** διὸ καὶ “βάδην” (516) εἶπεν.

B= 514. καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο—τρέσσαι δ' οὐκέτι] εἰκότως οὖν καὶ ἔμπροσθεν συτ' αὐτὸν εἶκασε, τῷ δι' ὑπομονῆς ἐδραίας οὐ δι' εὐκινήσιας ἀμυνομένῳ τοὺς ἐπιόντας. **β.** τὸ δὲ “βάδην” (516) ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πόδα.

516. ἀκόντισε Διήφοβος] ὡς ἀντεραστής Ἐλένης, ὡς μαρτυρεῖ **20** Ἴβυκος (fr. 34^b B.) καὶ Σιμωνίδης (fr. 208 B.). ἀλλ' οὔτε ἦρα “μεισιπόλιος” (361), οὔτε τὸ παρὰ Ἴβύκῳ ἀληθές· ἀλλὰ διὰ τοὺς πεσόντας. **β.** τὸ δὲ “αἰεῖ” καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου χρόνου τίθεται, ὡς “αἰεῖ δ' ἠνίοχον” (II. 23. 502). **β.** κότος (517) δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀποκειμένου χόλου. **β.** οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῷ Ἰδομενεῖ πάντας **25** συναγαγών. ἀλλ' οὔτε Αἰνεΐας οὔτε αὐτὸς ἐπέτυχεν.

517. * ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ] οὐκ ἀποκείμενον.

518. ὃ δ' Ἀσκάλαφον] τὸν Ἀσκάλαφον καὶ τὸν Ἰάλμενον Ἄρεος λέγων παῖδας οὐδὲν περὶ αὐτῶν φησι, κωμῶδῶν τοὺς δίχρα ἀρετῆς **B=** ἐπὶ γένει σεμυνομένους. **β.** Ἀσκάλαφος δὲ παρὰ τὸ ἀσκελὲς τῆς **30** ἀφῆς, ὁ λίαν σκληρός.

B- 521. βριήπιος] παρεξηλλαγμένον ἐστὶ τοῦ βοῆν ἀγαθός, ὡς ποδάρκης καὶ ποδήμεμος. ἢ διὰ τοὺς βρυγμοὺς τῶν πολεμίων.

1. διηρησθαι ut B || 2. supplevi ex B || 3, 4. προσδεδέσθαι B: προσδεδέχθαι || 6. τᾶλλα κ. || 7. ἔτι A: εἴ τι || 12. Ἄρηι || 14. δειλὸς scripsi, δέος conji. W: δε; delet Bekker || ἐνὸν delet Bekker || 17. ἀμύνετον || 25. ὄχλου: corr. Bekker || 30. ἀσκαλὲς Et. M. || 33. βρυγμοὺς B: ὀρμαγδοὺς

§. “οὐδ’ ἄρα πώ τι πέπυστο” (521) δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀνθρ(πο)παθεῖς A-B-οἱ Ὀμηρικοὶ θεοί, ἣ οὐ προσέσχηκεν ἐπεισόδιον δὲ καινὸν ἑαυτῷ προμηστειέται· οἶος γὰρ ἔσται Ἄρης ὀπλιζόμενος ἐπὶ τοὺς αὐθέντας τοῦ παιδός, δηλαδὴ ἐπὶ τοὺς ἑαυτῷ φίλους Τρῶας.

5 523. (ἄκρῳ Ὀλύμπῳ) ὑπὸ χρυσεοῖσι νέφεσσι (ἦστο)—ἐεργόμενοι (πολέμοιο) ὃ ἔστι, ταῖς πύλαις τοῦ Ὀλύμπου. ἣ ἀντὶ τοῦ ‘εἰς τὰ αἰθέρια νέφη,’ ἄπερ τῷ πλησιάζειν αὐτοῦ χρυσιζει.

527. Δηίφοβος μὲν—πήληκα (φαεινὴν ἦρπασε) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ B=σκυλεύοντες εὐρίσκονται οἱ Ἕλληνες. ἐνταῦθα δὲ ὁ Δηίφοβος ὡσπερ 10 κλοπῇ κέχρηται καὶ ὀξυλαβ(ε)ία. καὶ ὅρα τὸ ῥήμα. οὐ γὰρ ἐσκύλευσεν, ἔφη, ἀλλ’ “ἦρπασε” τὴν πήληκα. πλὴν οὐδὲ οὕτως ἀποφέρεται τὸ σκύλον, ἀλλὰ τρωθεὶς ἀφήσιν αὐτό.

* πήληκα] παρὰ τὸ πάλλεσθαι.

529. βραχίονα] Κομανὸς θηλυκῶς φησι τὴν βραχίονα, ἵνα ἀκούω- 15 μεν τὴν χεῖρα.

532. πρυμοῖο βραχίονος] ἄκρου, τοῦ πρὸς τὸν ὄμω, ὡς “νεΐαιραν B=—γαστέρα” (Π. 16. 465) καὶ “ἀπαλοῖο (δί) αὐχένος” (Π. 17. 49), ἔνθα μάλιστα ἀπαλός ἐστιν ὁ αὐχὴν.

533. τὸν δὲ Πολίτης] οὐκ ἄσημος· “βοῆν ἀγαθὸν τε Πολίτην” 20 (Π. 24. 250)· “νιεί Πριάμοιο Πολίτην” (Π. 2. 791). ἦν δὲ ἐξ Ἑκάβης. §. τὸ δὲ “τιτήνας” (534) ἀντὶ τοῦ περιλαβῶν ταῖς χερσίν, ἐκ τοῦ τιταίνω.

536. (μάχης ἢ δὲ πτολέμοιο) τῶν μαχομένων καὶ πολεμούντων. B=πολλὰς δὲ τροπὰς τῆς μάχης λαμβανούσης ἐμποδισθέντες ἀπη- 25 νέχθησαν εἰς τινα τόπον.

541. * ἔνθ’ Αἰνέας] ὡς Ἑρμέας· οὕτως Ἀρίσταρχος. AB+

* Ἀφαρῆα Καλητοριδην] Νέστορος οὗτος ἀδελφός.

542. ἐπὶ οἷ] ὀρθοτονητέον τὴν οἰ· ἀντὶ γὰρ συνθέτου παραλαμ- A=βάνεται.

30 543. ἐάφθη] ἐπηκολούθησε, παρὰ τὸ ἔπω τὸ δηλοῦν τὸ ἀκολουθῶ A+B-εἶφθη “ἐάφθη.”

ἄλλως: ἐάφθη] δασυντέον· παρὰ γὰρ τὸ ἄπτω ἀόριστος ἦφθη, A+B-κατὰ πρόσοδον τοῦ εἰ “ἐάφθη.”

1. supplevi ex B || 2. προσέσχηκεν W: προσέστησεν || κενν: corr. Bekker || 2, 3. ἑαυτῷ Bekker: ἑαυτῶν || 3. οἶον Bekker || 4. ἑαυτῶν || 6. ἀντὶ τοῦ scripsi: ἄλλα || 7. αὐτῷ || 16. ὄμω ὡς B: ἐμμόνω || νεΐαιρην || 23. lemma ἐξῆγεν πολέμοιο (536) del. et suppl. W || 24. ἐμποδισθέντες B: ἐμποδίζοντες || 26. Αἰνέας textus

544. θυμοραϊστής] τὸ ραῖσαι πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφελέσθαι τίθεται.

545. Ἀντίλοχος δέ] καὶ προσεκτικὸν τὸν νεανίαν εἰσάγει καὶ μετὰ ἐπιμελείας πάντα πράττοντα· τοιοῦτόν τι ἐνθάδε καὶ τὸ “δοκεύσας.”

A = 546. * ἀπὸ δέ] Ζηνοδοτος “διὰ δέ.” 5

B = 547. ἀνὰ νῶτα θεούσα] ἀνατομικῶς. οἶδε τὴν καλουμένην κοίλην φλέβα τὴν ἐκ δεξιῶν τῆς ράχως ἀνερχομένην ἀπὸ τοῦ ἥπατος καὶ κατὰ τὸ διάφραγμα χωροῦσαν ἐπὶ τὴν καρδίαν καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὸν τράχηλον.

B = 548. ὃ δ' ὕπτιος] ὀρθῶς ἐπὶ τὴν πλῆγὴν ἐποίησε πίπτοντα. τῆς 10 φλεβὸς γὰρ διακοπέισης καὶ μηδεμιᾶς ἀντισχέσεως γενομένης ἐπ' αὐτὸ τὸ ἀλγοῦν ἠνέχθη.

549. * χεῖρε φίλοις—πετάσας] εἰς βοήθειαν παρακαλῶν.

550. αἴνυτο τεύχεα—παπταίνων] μέγα μὲν τὸ σκυλεῦσαι, μείζον δὲ τὸ προφυλάττεσθαι. 15

551. Τρῶες δέ] ἀντὶ τοῦ Τρώων δέ. §. “παρασταδόν” Ζηνοδοτος· γράφεται δὲ καὶ “περισταδόν.”

553. εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα] τὸν εἶσω χροῖα. §. “τέρενα” δὲ τὸν νέον, ὡς τὸ “ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ” (Π. ΙΙ. 105).

B = 554. Ποσειδάων ἐνοσίχθων—ἔρυτο] ἅμα μὲν ἐπεὶ πρόγονος αὐτοῦ 20 —ὄθεν καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (3. 43) τούτῳ τῷ θεῷ φαίνονται θύοντες· διὸ καὶ “ἵπποσύνας” αὐτὸν ἐδίδαξεν (Π. 23. 307)—ἅμα δὲ ἔγκειται καὶ τὸ παιδευτικόν, ὅτι τῶν θεοφιλῶν οἱ παῖδες διασφύζονται· τί γὰρ ἐπάγει ὅτι παῖς ἦν Νέστορος, οὐχ ὅτι αὐτοῦ ἀπόγονος;

555. καὶ ἐν πολλοῖς βελέεσσιν] καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μάχαις· 25 οὐ γὰρ νῦν βάλλεται ἀλλ' οὐτάζεται. §. τὸ ἔγχος (557) τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ δεδήλωκεν.

558. * σειόμενον ἐλέλικτο] ὅμοιον τῷ “ἔγχος δὲ πτύσσοντο” (134).

B = τιτύσκετο] πᾶσα προσοχὴ παρὰ τούτῳ εὐρίσκεται, καίτοι νέφ 30 ὄντι καὶ οὐχ ὑπερέχοντι τὸ σῶμα ἀλλὰ διὰ σύνεσιν κατορθοῦντι.

559. * ἢ τευ ἀκοντίσσαι] τινός, ἀντὶ τοῦ τινά.

B = 562. ἀμενήνωσεν (δέ οἱ αἰχμῆν)] μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ φοροῦντος· μένος γὰρ αἰχμῆ οὐκ ἔχει.

B = 563. βιότιο μεγήρας] φθονήσας Ἀδάμαντι, μὴ ἀφέληται τὸν βίον

3. προσεκτικὸν W cf. l. 29: προτρεπτικὸν || 12. αὐτὸ B: αὐτῷ || 26. τὸ ἔγχος scripti: τάχιστα; quod ad “στροφάτο” (557) glossesema esse con. W

τοῦ Ἀντιλόχου ἢ φθονήσας Ἀδάμαντι τοῦ βίου καὶ ποιήσας αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. §. μεγαίρειν δὲ τὸ φθονεῖν Σαλαμίνιοι λέγουσιν.

564. σκῶλος πυρίκαυστος] σκῶλον τὸν σκόλοπα· οἱ γὰρ ἄγροι- AB =
κοι ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυρिकाυτοῦσι τὸ ἄκρον, ὅπως πιληθὲν
5 ἢ στερεώτερον. χρωῦνται δὲ αὐτῷ ἀντὶ αἰχμῆς. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ
δόρυ οὐ σφῶδρα ἐνεργὸν εἶχε τὴν δύναμιν, ἔμεινέ φησιν ἐπὶ τοσοῦτον
διελθόν, ὅσον καὶ σκῶλος περονῆσαι δύναται.

567. ἀπιόντα] προχωροῦντα, ὑποποδίζοντα· οὐ γὰρ στραφέντα· B =
διὸ ἔμπροσθεν τιτρώσκεται κατὰ τὸ ἦτρον, ὃ νευρῶδες λίαν ἐστὶ καὶ
10 ἐπώδυνον· ὅθεν οἱ διακεντοῦντες τοὺς ὑδερικοὺς οὐ κεντοῦσι κατωτέρω
τοῦ ὀμφαλοῦ, διὰ τὸ γίνεσθαι σπασμούς· ἴσως δὲ ἐντροπαλιζόμενος
ὑπεχώρει, ἐπεὶ οὐκ ἂν κατὰ τὴν ὄσφυν ἐτρώθη ἀναχωρῶν.

* μετασπόμενος] ἐπιδραμών, ἐπακυλουθήσας.

570. * ἐσπόμενος] συνακολυθῶν. §. τινὲς δὲ “σχόμενος” B =
15 συνεχόμενος. AB =

571. ἤσπαιρει] τὸ σπαίρειν καὶ τὸ σκαίρειν τινὲς συγχέουσι
ταῦτον δηλοῦν νομίζοντες, καίπερ Ὀμήρου διακρίνοντας· τὸ μὲν γὰρ
σπαίρειν μετὰ τοῦ ἄ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν λέγει ἀσπαίρειν,
“ἀσπαίροντα λαβῶν” (Od. 19. 229) καὶ “ἦ ῥα οἱ ἀσπαίρουσα καὶ
20 οὐρίαχον πελέμιξεν” (443) καὶ ὡς ἐνταῦθα, τὸ δὲ σκαίρειν οὐκέτι
μετὰ τοῦ ἄ, “μολπῆ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο” (Π. 18. 572).
ἔστιν οὖν ἡ διαφορά, ὅτι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν ἄμουςόν
τινα δηλοῖ κίνησιν, ὃ γίνεται ἐν ἰχθύσι καὶ τῷ δεδεμένῳ κατὰ τὸν
ποιητὴν βοῖ, τὸ δὲ σκαίρειν ἔμμουσον κίνησιν ὀρχηστικὴν καὶ εὐρυθ-
25 μιν· οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τῶν ἰχθύων τὸν σπάρων καὶ τὸν σκάρων
κατὰ διαφόρου(ς) ἐνοίας διαφόρως προσηγορεῦσθαι τῆς κινήσεως
οὐχ ὁμοίως ἐκατέρῳ γενομένης, τῷ δὲ σκάρῳ πάντως ὄξυτερας· ἀφ'
ἧς καὶ τὴν πολύσκαρθμον Μύριαν (Π. 2. 814) προσεῖπεν ὁ ποιητῆς
μῖαν τῶν Ἀμαζόνων, ὧς φασι (schol. Lycophr. 243), καὶ εὐσκάρθ-
30 μους ἵππους (31)· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐν συνηθείᾳ τὸ σκιρτᾶν καὶ τὸ
σκαρδαμυκτεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἴρηται.

* ἡ προσθήκη τοῦ “οὔρεσι” ἄγριον δείκνυσι τὸν ταῦρον.

572. * ἰλλάσιν] τοῖς ἐξ ἰμάτων σχοινοῖς.

3. περίκαυστος || 4. πυρκαυτοῦσι A B || 5. εἶη ut A B || στερρότερον A B ||
7. δύναται Bekker: δυνατὸν || 11. προσγίνεσθαι B || 12. οὐκ ἂν B: τοι κἀν
|| 14. σχόμενος B: ἐχόμενος || 23. ἰχθύσι || 26. ἐνοίας

544. θυμοραϊστής] τὸ ραῖσαι πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφελῆσθαι τίθεται.

545. Ἀντίλοχος δέ] καὶ προσεκτικὸν τὸν νεανίαν εἰσάγει καὶ μετὰ ἐπιμελείας πάντα πράττοντα τοιοῦτόν τι ἐνθάδε καὶ τὸ “δοκεύσας.”

A = 546. * ἀπὸ δέ] Ζηνόδοτος “διὰ δέ.”

5

B = 547. ἀνὰ νῶτα θεούσα] ἀνατομικῶς. οἶδε τὴν καλουμένην κοίλην φλέβα τὴν ἐκ δεξιῶν τῆς ράχεως ἀνερχομένην ἀπὸ τοῦ ἥπατος καὶ κατὰ τὸ διάφραγμα χωροῦσαν ἐπὶ τὴν καρδίαν καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὸν τράχηλον.

B = 548. ὃ δ' ὕπτιος] ὀρθῶς ἐπὶ τὴν πλήρη ἐποίησε πίπτοντα. τῆς 10 φλεβὸς γὰρ διακοπήσης καὶ μηδεμιᾶς ἀντισχέσεως γενομένης ἐπ' αὐτὸ τὸ ἀλγοῦν ἤνεχθη.

549. * χεῖρε φίλοις—πετάσσας] εἰς βοήθειαν παρακαλῶν.

550. αἶνυτο τεύχεα—παπταίνων] μέγα μὲν τὸ σκυλεῦσαι, μείζων δὲ τὸ προφυλάττεσθαι.

15

551. Τρῶες δέ] ἀντὶ τοῦ Τρώων δέ. §. “παρασταδόν” Ζηνόδοτος· γράφεται δὲ καὶ “περισταδόν.”

553. εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά] τὸν εἶσω χροά. §. “τέρενα” δὲ τὸν νέον, ὡς τὸ “ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ” (Π. ΙΙ. 105).

B = 554. Ποσειδάων ἐνοσίχθων—ἔρυτο] ἄμα μὲν ἐπεὶ πρόγονος αὐτοῦ 20 —ὄθεν καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (3. 43) τούτῳ τῷ θεῷ φαίνονται θύοντες· διὸ καὶ “ἵπποσύνας” αὐτὸν ἐδίδαξεν (Π. 23. 307)—ἄμα δὲ ἔγκειται καὶ τὸ παιδευτικόν, ὅτι τῶν θεοφιλῶν οἱ παῖδες διασφῆζονται· τί γὰρ ἐπάγει ὅτι παῖς ἦν Νέστορος, οὐχ ὅτι αὐτοῦ ἀπόγονος;

555. καὶ ἐν πολλοῖς βελέεσσιν] καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μάχαις· 25 οὐ γὰρ νῦν βάλλεται ἀλλ' οὐτάζεται. §. τὸ ἔγχος (557) τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ δεδήλωκεν.

558. * σείομενον ἐλέλικτο] ὅμοιον τῷ “ἔγχος δὲ πτύσσοντο” (134).

B = τιτύσκετο] πᾶσα προσοχὴ παρὰ τούτῳ εὐρίσκεται, καίτοι νέφ 30 ὄντι καὶ οὐχ ὑπερέχοντι τὸ σῶμα ἀλλὰ διὰ σύνεσιν κατορθοῦντι.

559. * ἦ τευ ἀκοντίσσαι] τινός, ἀντὶ τοῦ τινά.

B = 562. ἀμενήνωσεν (δέ οἱ αἰχμῆν)] μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ φοροῦντος· μένος γὰρ αἰχμῆ οὐκ ἔχει.

B = 563. βιότιοιο μεγήρας] φθονήσας Ἀδάμαντι, μὴ ἀφέληται τὸν βίον

3. προσεκτικὸν W cf. l. 29: προτρεπτικὸν || 12. αὐτὸ B: αὐτῷ || 26. τὸ ἔγχος scripsi: τάχιστα; quod ad “στρωφάτο” (557) glossema esse conii. W

τοῦ Ἀντιλόχου· ἢ φθονήσας Ἀδάμαντι τοῦ βίου καὶ ποιήσας αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. §. μεγαίρειν δὲ τὸ φθονεῖν Σαλαμίνοι λέγουσιν.

564. σκῶλος πυρίκαυστος] σκῶλον τὸν σκόλοπα· οἱ γὰρ ἄγροι- AB =
κοι ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυρिकाυτοῦσι τὸ ἄκρον, ὅπως πιληθὲν
B ἢ στερεώτερον. χρωῦνται δὲ αὐτῷ ἀντὶ αἰχμῆς. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ
δόρυ οὐ σφόδρα ἐνεργὸν εἶχε τὴν δύναμιν, ἔμεινέ φησιν ἐπὶ τοσοῦτον
διελθόν, ὅσον καὶ σκῶλος περονῆσαι δύναται.

567. ἀπίοντα] προχωροῦντα, ὑποποδίζοντα· οὐ γὰρ στραφέντα· B =
διὸ ἔμπροσθεν τιτρώσκεται κατὰ τὸ ἦτριον, ὃ νευρῶδες λίαν ἐστὶ καὶ
10 ἐπῶδυνον· ὅθεν οἱ διακεντοῦντες τοὺς ὑδερικοὺς οὐ κεντοῦσι κατωτέρω
τοῦ ὀμφαλοῦ, διὰ τὸ γίνεσθαι σπασμούς· ἴσως δὲ ἐντροπαλιζόμενος
ἰπεχώρει, ἐπεὶ οὐκ ἂν κατὰ τὴν ὀσφῦν ἐτρώθη ἀναχωρῶν.

* μετασπόμενος] ἐπιδραμών, ἐπακολουθήσας.

570. * ἐσπόμενος] συνακολουθῶν. §. τινὲς δὲ “σχόμενος” B =
15 συνεχόμενος. AB =

571. ἤσπαιρε] τὸ σπαίρειν καὶ τὸ σκαίρειν τινὲς συγχέουσι
ταῦτον δηλοῦν νομίζοντες, καίπερ Ὀμήρου διακρίνοντας· τὸ μὲν γὰρ
σπαίρειν μετὰ τοῦ ἄ κατὰ Ἀττικὴν συνθήειαν λέγει ἀσπαίρειν,
“ἀσπαίροντα λαβῶν” (Od. 19. 229) καὶ “ἦ ῥα οἱ ἀσπαίρουσα καὶ
20 οὐρίαχον πελέμιξεν” (443) καὶ ὡς ἐνταῦθα, τὸ δὲ σκαίρειν οὐκέτι
μετὰ τοῦ ἄ, “μολπῆ τ’ ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο” (Il. 18. 572).
ἔστιν οὖν ἡ διαφορά, ὅτι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν ἄμμουσον
τινα δηλοῖ κίνησιν, ὃ γίνεται ἐν ἰχθύσι καὶ τῷ δεδεμένῳ κατὰ τὸν
ποιητὴν βοῆ, τὸ δὲ σκαίρειν ἔμμουσον κίνησιν ὀρχηστικὴν καὶ εὐρυθ-
25 μιν· οἶμαι δ’ ἔγωγε καὶ τῶν ἰχθύων τὸν σπάρων καὶ τὸν σκάρων
κατὰ διαφόρου(ς) ἐννοίας διαφόρως προσηγορεῦσθαι τῆς κινήσεως
οὐχ ὁμοίως ἐκατέρῳ γενομένης, τῷ δὲ σκάρῳ πάντως ὀξυτέρας· ἀφ’
ἧς καὶ τὴν πολύσκαρθμον Μύριαν (Il. 2. 814) προσεῖπεν ὁ ποιητῆς
μίαν τῶν Ἀμαζόνων, ὡς φασὶ (schol. Lycophr. 243), καὶ εὐσκάρθ-
30 μους ἵππους (31)· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐν συνηθείᾳ τὸ σκιρτᾶν καὶ τὸ
σκαρδαμυκτεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἴρηται.

* ἡ προσθήκη τοῦ “οὔρεσι” ἄγριον δείκνυσι τὸν ταῦρον. B =

572. * ἰλλάσιν] τοῖς ἐξ ἱμάντων σχοινοῖς. B =

3. περίκαυστος || 4. πυρακτοῦσι A B || 5. εἶη ut A B || στερεώτερον A B ||
7. δύναται Bekker: δυνατὸν || 11. προσγίεσθαι B || 12. οὐκ ἂν B: τοὶ κἀν
|| 14. σχόμενος B: ἐχόμενος || 23. ἰχθύσι || 26. εὐνοίας

573. ὡς δὲ τυπεῖς] καὶ μὴν προεῖπε “βάλε δουρί” (567)· οἱ μὲν τὸ μέτωπον πληγείς, οἱ δὲ τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ “κατεπλήγη φίλον ἦτορ” (Π. 3. 31), οἱ δὲ ὡς τὸ “Πήδασον οὔτασεν ἵππον” (Π. 16. 467)—ἐβέβλητο γὰρ ὑπὸ Σαρπηθόνος—οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ τύπτων τοῖς ποσὶ καὶ λακτίζων. 5

574. * ὄφρα] ὡς τὸ “τοῖο δ’ ἅμα ψυχὴν (τε) καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ’ αἰχμὴν” (Π. 16. 505).

576. * Δηίπυρον] ὁμώνυμος οὔτος τῷ Πυραίχμῃ.

* κόρησιν] τινὲς κρόταφον.

A-B- 577. Θρηκίῳ μεγάλῳ] μόνου γὰρ ἐν βαρβάροις οἱ Θραῖκες μεγίστοις 10
ξίφεσι χρῶνται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπικουρικοῦ τῶν Θρακῶν ἔχει λαβῶν,
ἢ μετεπέμψατο ὡς καλλιστεῦον· οἱ δὲ τῇ καλουμένη ρομφαίᾳ. β. τὸ
B- δὲ “ἄραξεν” ἀντὶ τοῦ τοὺς ἰμάντας ἀπέτεμεν.

578. καὶ τις Ἀχαιῶν—ἐκόμισ(σ)εν] ἠδέως πάνυ καὶ ἀξιοπίσ-
τως τὸ πλῆθος ἐμφαίνει μὴ εἰπὼν τὸν ἄρανα. 15

582. Ἐλένω—ἄνακτι] παρὰ τὸ ἀνώγειν καὶ κελεύειν τοὺς μάντις,
ὡς “Τειρεσίαο ἄνακτος” (Od. II. 151).

A-B- 583. τόξου πῆχυν] οἱ μὲν κατὰ Δωριέας τὴν νευράν, οἱ δὲ τὸ
κέρας, οἱ δὲ τῷ πήχει τὸ τόξον εἶλκεν.

A- 584. τὸ δ’ ἄρ’ ὀμαρτήτην] Ἀρίσταρχος “ὀμαρτήτην” ὡς “τμήτην” 20
(Π. 7. 262) φοραῖτην, ἢ ἢ προεπίξευξις· οἱ δὲ “ἀμαρτήτην” ἅμα
προίεντο, ὡς ἀπειλήτην.

585. * νευρήφιν] τοῦ τόξου, συνεκδοχικῶς.

586. * ἔπειτα] ἀντὶ τοῦ δή· “οἱ μὲν ἔπειτα πεσ(σ)οῖσι” (Od.
I. 106). 25

587. * θώρηκος γύαλον] ἐν περιφράσει· οὐ γὰρ μέρος.

A-B- 588. (πυτόφιν)] τινὲς τὰ μὲν σιδηρᾶ πτύα, τὰ δὲ ξύλινα καὶ
τρόπον χειρὸς ἔχοντα, οἷς καὶ τὴν γῆν μεταβάλλουσι, θρίνακας· καὶ
παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς δὲ πτέα.

A-B- 589. θρόσκωσιν κύαμοι (μελανόχροες)] περιφερεῖς γὰρ ὄντες ῥᾶον 30
τῶν πυρῶν ἀφάλλονται. τῷ δὲ ἐπιθέτω κεκάλυπται τὸ ταπεινὸν τῆς
λέξεως. ταὺς δὲ κυάμους ὡς μέλανας οὐκ ἐσθίουσιν οἱ ἱερεῖς· οἱ δὲ ἱερὸν
λόγον φασίν “ἴσον κυάμους τε φαγεῖν (κεφαλᾶς τε) τοκήων” διὰ
τὸ “ψυχῆς αἰζῆων βάσιν ἔμμεναι ἢ ἀναβαθμὸν εἰς Αἶδαο δόμον,

19. εἶλκεν A: ἦκεν || 20. ὀμαρτήτην A: ὀμαρτίτην || 28. καὶ ante παρὰ
om. A || 29. πτέα legit etiam Eust. || 34. ἢ δὲ

ὅταν αὐγάς εἰσανίωσιν” οἱ δέ, ὅτι ἐπὶ Κρόνου ἄρτος (ἐξ αὐτῶν) ἦν τοῖς ἀνθρώποις, (ὔστερον δὲ μὴ γεέσθαι αὐτῶν ἐπετρέπη,) ἵνα μὴδ’ ὄλως ἐκείνου μνήμη φυλαχθεῖη.

590. πνοιῆ ὑπὸ λιγυρῆ (καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ)] ἅμα δὲ (καὶ B= 5 τίνα) καὶ πότε δεῖ λικμᾶν ἐδίδαξεν· (λέγει γὰρ) ὅτι καὶ ῥωμαλέος ἔσται ὁ λικμῶν πρὸς τὸ ἀναβάλλειν αὐτά, τὸν ἀνεμον ἔχων συνεργόν.

594. ἧ ῥ’ ἔχε] ὅπου, ὡς “ἧ ῥ’ ἴδε γυμνωθέντα” (Π. 12. 389). φ. τὸ Δ+ δὲ “χεῖρα παρακρεμάσας” (597) ὡς ἑωρακῶς διαγράφει γραφικῶς.

599. * ἐυστρόφῳ] οὐκ “ἐυστρεφεῖ.”

10 οἶδς ἀώτῳ] ἐξ ἐρίων γὰρ συνέπλεκον τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης, B- οὐχ ὡς νῦν νεύροις, ἵνα διατείνοιτο ἐν τῇ ἀπορρίψει. ἀλλα- χοῦ δὲ φησι “καὶ ἐυστρόφῳ οἶδς ἀώτῳ Ἰλιὸν ε(ί)ς ἅμ’ ἔποντο” (716). φ. πολλὰ δὲ δηλοῖ τὸ ἄωτον, ὡς φησιν Ἐπαφρόδιτος. B+

600. θεραπείῳ] δοῦλος ὄπλοφόρος κατὰ Κρήτας. φ. τὸ δὲ “ἔχε” 15 ἀντὶ τοῦ ἀντιπιοιούμενος.

603. σοί, Μενέλαε] ἀναφώνησις τοῦ ποιητοῦ ὡσπερ ἀποδεχο- μένου καὶ οἶον ἐναβρυνόμενου τῷ ἄνακτι ὡς ἰδίῳ ἀθλητῆ. φ. τὸ δὲ “σοί” ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ.

605. * ἅμαρτε] κατὰ τὸ σιωπώμενον γὰρ ἀνήρηται τὸ δόρυ. 20 παραί δέ οἱ ἐτρέπετο] ὥστε παρὰ βραχὺ γενέσθαι τὴν ἐπιτυχίαν.

608. κατεκλάσθη δ’ ἐνὶ καυλῷ] τῷ αὐλῷ τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς B= (ὄν) τὸ ξύλον ἐνίεται. φ. τὸ δὲ “ἔσχετο—σάκος” ἀντὶ τοῦ ἐπέσχε B= τὴν ὀρμὴν τοῦ δόρατος.

609. δ δὲ—χάρη] Μενέλαος ἐπὶ τῇ κλάσει. 25 καὶ ἔλπετο νίκη] Ζηνοδότος “μέγα δ’ ἔλπετο νίκην.” A=

611. ὑπ’ ἀσπίδος εἴλετο] τὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα κρυπτομένην· B- ἔφερον γὰρ πρὸς τὸ κατασχίσαι τὰς ναῦς· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μάχην ἐχρῶντο αὐταῖς· “ὄξεσι δὴ πελέκε(σ)σι καὶ ἀξίγησι” (Π. 15. 711).

612. ἐλαῖνῳ] παρὰ τὸ ἐλαία· ἐλαί(ι)νος ἦν, καὶ Ἀττικῶς ὑφή B- 30 ρηται τὸ ἱ. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Πείραιος Πειραιίδης φησί—“Πτολε- μαίου Πειραιίδαο” (Π. 4. 228)—καὶ παρὰ τὸν Ἀλκαῖον Ἀλκαίδης (Pind. Ol. 6. 68).

1. αὐγάς εἰσανίωσιν Eust. cf. Lobeck Agl. I 252: αἰγασίς ἀνίωσιν ἥ χρόνου ἥ 1, 2. supplevi ex Eust. ἥ 3. ἐκείνου Eust.: ἐκείνων ἥ μνήμη Eust.: μνήμη ἥ φυλάττοτο Eust., φυλαχθῆ ἥ 4, 5. supplevi ex B ἥ 9. οὐκ ἐυστρεφεῖ scripsi cf. A: οὐ συστρέφεῖ ἥ 11. ἀπορρίψει B: ἀπορράψει ἥ 12. ἀώτῳ πλέονες ἅμ’ ἥ 15. corruptum ἥ 22. supplevi ex B ἥ 25. μ. δ’ ἔλπετο A ἥ 30, 31. πολέμου

- B- ἀμφὶ πελέ(κ)κῳ] τῷ στελειῶ, διὰ τὸ περιέχεσθαι ὑπὸ τοῦ πελέ-
κῳς. τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν πέλεκυν οὕτως, ὡς καὶ τὸ “ἡμιπέ-
λεκ(κ)α” (Π. 23, 851) δηλοῖ. καὶ τὸ συναμφότερον “πέλεκυν
δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμῆδης” (Od. 3. 442)· κατεχρήσατο δὲ ἐπὶ
τῆς ἀξίνης πέλεκυν λέγων. 5
- Β13. ἀλλήλων (ἐφίκοντο)] λείπει ἢ κατά. §. ἡ κοινὴ “ἐφίκοντο.”
- A+ Ἀριστοφάνης “ἐφικέσθην.”
- Β15. ἄκρον ὑπὸ λόφον] ἀξιοπίστως τὸ λεπτομερέστατον ἐδή-
λωσεν.
- * προσιόντα] ἀπὸ κοινοῦ τὸ διήλασεν. 10
- Β16. * λάκε] ἤχησεν.
- Β17. αἱματόεντα] τινὲς δυϊκῶς. §. διὰ δὲ τοῦ “πέσον” ἐδήλωσεν
- B- οὐκ ἐκχυθέντας τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ’ ἐν τῇ ἰδίᾳ πῆξει ἐκπεπτωκότας.
ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ρίνος γέγονεν ἡ πληγὴ, πιθάνον ἐν-
τεῦθεν ἐξωσθῆναι τοὺς ὀφθαλμούς ἐκ ρίζης. καὶ ἔχει ἔμφασιν ὁ 15
- A+ λόγος· κοινὸν γὰρ τὸ προχυθῆναι τοὺς ὀφθαλμούς. §. διὰ τοῦ ὁ δὲ
“πέσον.” §. τὸ δὲ “παρ ποσίν” τινὲς τοῦ Μενελάου, οἱ δὲ παρα-
χρῆμα, ὡς τὸ “παρ(αι) ποσὶ κάππεσε θυμός” (Π. 15. 280).
- Β18. * ἰδνώθη] συνεκάμφθη ἐπὶ τένοντα.
- B- Β20. λείψετε θην] ὅ ἐστιν, οὐκέτι παρέσεσθε πολεμήσοντες ἐπ’ 20
αὐτάς. ἠθικὸς δὲ ὁ λόγος, ὡς τὸ “οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη
ἔνι” (Π. 8. 448).
- B- * λείψετε] λείπει ‘ἀναιρούμενοι ὡς Πείσανδρος.’
- B- Β21. ὑπερφίαλοι] ἄσπονδοι, παράνομοι. §. “ἀκόρητοι” δὲ ἡ εἰρω-
B- νικῶς, ἐπεὶ τοι φησὶν “ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί” 25
(Π. 20. 2), ἡ μὴδ’ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποδιδόντες τὴν Ἑλένην.
- B- Β22. * ὁ “μὲν” ἀντὶ τοῦ μῆν. §. ὁ δὲ νοῦς, τοῖς εἰς ἐμὲ ὑμῖν
- A B= πεπραγμένοις ἄλλο οὐδὲν ἐνδεῖτε τῶν αἰσχρῶν.
- B= Β23. κακαὶ κύνες] κατωφερεῖς δι’ Ἀλέξανδρον ἢ ἀναιδεῖς δι’
“Ἐκτορα. ἄκρως δὲ καὶ τῷ θηλυκῷ ἐχρήσατο εἰς τὴν ἀνανδρίαν τῶν 30
βαρβάρων. πρὸς δὲ τὴν λώβην (Β22) μόνην ὑπήντησεν.
- B= Β26. καὶ κτήματα πολλὰ] μετὰ γὰρ πολυτελοῦς σκευῆς, ὡς ἐπὶ
θυσίαν ἤκουσα, ἤρπαστο ὑπ’ αὐτοῦ.

6. ἡ κοινὴ: corr. Ludwich || 12. αἱματόεντε ut B || πέσον B || 13. πῆξει
B: πλῆξει || 28. ἐνδεῖτε τῶν αἰσχρῶν W: ἐνδεῖ τῶν αἰσχρῶν A, ἐνδεῖται γενέσθαι
δεινόν B, ἐνδεῖται δι’ αἰσχρῶν || 30. κατεχρήσατο B || 32. κτ. πάντα B ||
κατασκευῆς B || 33. ἤρπαστο B: ἤρπασται

* οὐκ οἶδε γὰρ αὐτὴν ἐκ Θησέως Ἰφιγένειαν ποιήσασαν.

628. * ὡς τὸ “οἱ μεμᾶσις ἡμέας ἐξεναρῖξαι ἐπὶ προτέροισι
κακοῖσιν” (Od. 22. 263).

629. * ὅτι πάντες ἦρωες καλοῦνται.

A +

5 631. ἔμμεναι ἄλλων, (ἀνδρῶν ἢ δὲ θεῶν)] τῶν μὲν ἄλλων ἀνδρῶν B—
ὅ ἐστι πάντων, τῶν δὲ ἄλλων θεῶν ὅ ἐστι λοιπῶν· λέγει δὲ ταῖς
φρεσὶ περιεῖναι τῶν ἄλλων αὐτόν.

* ἠθικὴ καὶ ἔμψυχος ἢ δικαιολογία ὡς πρὸς παρόντα τὸν Δία.

632. σέο δ' ἐκ τὰδε πάντα πέλονται] εὔ τὸ μὴ εἰπεῖν, σὺ δὲ B—
10 ἀνόητος εὐρέθης, πάντα δὲ τὰ γινόμενα ἐκ σοῦ ἐστίν. §. τὸ δὲ
“οἶον” ἀντὶ τοῦ πῶς· ἔστι δὲ μετὰ θαύματος καὶ μέμψως, ἅμα B—
μὲν ἐπεὶ ταμίας πολέμου, ἅμα δὲ ἐπεὶ Τρωσὶν ἐβοήθει διὰ Θέτιν.

634. * Τρωσίν] ὧν ἡ ψυχὴ ὑβριστικὴ ἐστίν.

636. πάντων μὲν κόρος ἐστὶ] κακείνων κόρος ἐστὶν ὧν τις ἐφίεται B—
15 πλησθῆναι μᾶλλον τῆς τοῦ πολέμου πλησμονῆς, φημί δὲ ὕπνου καὶ
φιλότητος.

καὶ φιλότητος] Πίνδαρος “κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν'
ἄθε' Ἀφροδίσια” (Nem. 7. 52).

637. μολπῆς τε γλυκερῆς] περισσὸν αὐτὸν εἶναι φασὶ τινες· ἦττων B—
20 γὰρ ἢ ἐπιθυμία (636) τῆς μολπῆς· ἢ ὅτι ἔμελεν αὐτοῖς “(χοροῦνδε
ἔρχεσθ',) ἢ ἐ χοροῖο νέου λήγοντα καθίζειν” (Π. 3. 394)· καὶ παρὰ
Φαίᾳξι δέ (Od. 8. 248)· καὶ ἕως τινὸς οἱ εὐγενεῖς νέου ὠρχοῦντο ἐν
ταῖς τραγῳδίαις· καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖν, οἱ δὲ Διοσκοῦρους φασὶν εὐρεῖν
τὴν ὄρχησιν.

25 ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο] ἀμωμήτου· ἔστι δὲ καὶ φαύλη ὄρχησις· B—
“ψεῦσταί τ' ὄρχησταί τε” (Π. 24. 261).

638. τῶν πέρ τις] τούτων μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τις κορεσθῆναι· πο- AB—
λέμου δὲ οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ψαῦσαι βούλοιο, οὐχ ὅπως διακορῆς
γενέσθαι· οἱ δὲ Τρῶες τούτου ἀκόρητοί εἰσιν, ὅπου γε καὶ τῶν
30 ἠδίστων κόρος γίνεται· ἐὰν γὰρ εἴπῃς, ὅτι πολέμου τις οὐκ ἐπι-
θυμεῖ κορεσθῆναι, δικαίως “Τρῶες μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.” τὸ δὲ
ἔξῃς, πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν, ὅτι
ἀδικήσαντες μάχονται· τοῦτο γὰρ ὕβρεως, οὐκ ἀνδρ(ε)ίας.

1. τὸ ἐκ Θ. καὶ αὐτῆς γενέσθαι τὴν Ἰ. Eust. || 2. ἐξεναρῖξιν || 17, 18. μέλι
καὶ τὰ τέρπν' ἄθε' Ἀφροδίσια Pindari codd. : μελικὰ τέρρηνα θεᾶς Ἀφροδίτας
|| 20. ἢ ὅτι ἔμελεν B : ἀλλ' ὅτι ἔμελλεν || 28. οὐδὲ τὴν ἀ. θέασασθαι βούλεται B
|| 29. ὅπου γε scipisi : ὅποτε || 30. γίνεται scipisi : γράφει

* ἐξ ἔρον εἶναι] ἀντὶ τοῦ πλησθῆναι.

- B= 640. τὰ μὲν ἔντεα (—αἱματόεντα)] τὰ μὲν αἱματόεντα ἔντεα, ὡς τὸ “ τὸν Χρῦσῃν ἠτίμασεν ἀρητῆρα ” (Π. 1. 11).
643. υἱὸς—Πυλαιμενέος] εἴπερ ἐκείνου τοῦ Πυλαιμένους ἦν υἱὸς ὁ Ἀρπαλίῳ, ἀλογώτατον ἦν μὴ φαίνεσθαι αὐτὸν ὑπερμαχοῦντα 5 τοῦ πατρός.
- B— Πυλαιμένους βασιλῆος] ἔνιοι ἐνόμιζον ταῦτα εἶναι τὸν ἐν τῇ E (576) ὑπὸ Μενελάου ἀναιρεθέντα· “ ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι, ἀρχὸν Παφλαγόνων.” ἔστιν οὖν ὁμωνυμία, ἐκείνου μὲν ἄρχοντας (όντος), τούτου δὲ βασιλέως. πολλαὶ γὰρ παρὰ τῷ 10 ποιητῇ ὁμωνυμῖαι· Σχεδίοι δύο Φωκέων ἡγούμενοι, ὃ μὲν Περιμήδους “ ἐνθ’ Ἐκτωρ μὲν (ἔλε) Σχεδίον, Περιμήδους υἱόν, ἀρχὸν Φωκῶν ” (Π. 15. 515), ὃ δὲ Ἰφίτου “ Ἐκτωρ δ’ αὐτ’ Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· ἀλλ’ ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος—ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν, Φωκῶν ὄχ’ ἄριστον ” 15 (Π. 17. 304). Εὐρυμέδοντες δύο ἠνίοχοι, ὃ μὲν Ἀγαμέμνωνος (Π. 4. 228), ὃ δὲ Νέστορος (Π. 8. 114)· καὶ κήρυκες δὲ Εὐρυβάται δύο, ὃ μὲν Ὀδυσσεώς (Π. 2. 184), ὃ δὲ Ἀγαμέμνωνος (Π. 9. 170)· καὶ Ἄδραστοι τρεῖς βάρβαροι, ὃ μὲν “ Μέρποπος Περκωσίου ” υἱὸς ὑπὸ Διομήδους ἀναιρούμενος (Π. 2. 831), ὃ δὲ ὑπὸ Μενελάου (Π. 20 6. 46), ὃ δὲ ὑπὸ Πατρόκλου (Π. 16. 694)· Ἀκάμαντες δύο, ὃ μὲν Εὐσώρου (Π. 6. 8), ὃ δὲ Ἀντήνορος (Π. 2. 822)· Ἀστύνοιοι δύο, ὃ μὲν ὑπὸ Διομήδους ἀναιρούμενος “ ἐνθ’ ἔλεν Ἀστύνοιοι ” (Π. 5. 144), τῷ δὲ ἐτέρῳ Πολυδάμας τοὺς ἴππους δίδωσιν (Π. 15. 455)· καὶ Θόωνες τρεῖς βάρβαροι· ἐφ’ ἕνα γοῦν ὄρμα Διομήδης—φησὶ γὰρ 25 “ Θόωνά τε, Φαίνοπος ” υἱόν (Π. 5. 152)—τὸν δὲ Ὀδυσσεὺς ἀναιρεῖ “ Θόωνα καὶ Ἐ(ν)νομον ἐξενάριξεν ” (Π. 11. 422), τὸν δὲ τρίτον Ἀντίλοχος, “ Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα ” (545). Μελάνιπιοι τρεῖς, τὸν μὲν Τεῦκρος ἀναιρεῖ ἐν τῇ Θ (276), τῷ δὲ δευτέρῳ Ἐκτωρ παραινεῖ ταῖς ναυσὶν ἐμπροσθεῖν (Π. 15. 546), ὃ δὲ 30 τρίτος ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεῖται (Π. 16. 695)· Ὀφελέσται δύο, (ὃ μὲν ὑπὸ Τεῦκρου (Π. 8. 274), ὃ δὲ ὑπ’ Ἀχιλλέως (Π. 21. 210)· Ὑψήνορες δύο), ὃ μὲν ὑπ’ Εὐρυπύλου (Π. 5. 76), ὃ δὲ ὑπὸ Δηϊφύ-

3. ἠτίμασεν B || 7, 8. ἐν τῇ λ ὑπὸ Διομήδους καὶ Ὀδυσσεώς ἀν. || 10. τοῦ ante ἄρχοντας et ante βασιλέως omisi ut B || supplevi ex B || 19. βάρβαροι ὁ B: βαρβάρους || 31, 32, 33. suppl. W || 33. Δηϊφύβου W: Αἴαντος

βου (Π. 13. 411)· Πυλάρται δύο, ὧν ὁ μὲν ὑπ' Αἴαντος ἀναιρεῖται
 σὺν Πυράσφ (Π. 11. 491), ὁ δὲ ὑπὸ Πατρόκλου (Π. 16. 696)
 Πείσανδροι δύο, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἀναιρεῖται (Π. 11. 143),
 ὁ δὲ ὑπὸ Μενελάου (619).

5 * Πυλαιμένεος] ἐν τῇ Ε (576) Ζηνοδοτος ἔγραφεν “ Πυλαιμένεα.”
 649. * χροά] ἀντὶ τοῦ χρωτός. A +

651. καί ῥ' ἔβαλεν γλουτὸν—αὐτὰρ ὀιστὸς ἀντικρὺ κατὰ κύστιν] B =
 δηλονότι φεῖγοντος. τοῦτο Ἑλλην οὐχ εὐρίσκεται πεπονωθός. ὡς
 ἐπίπαν δὲ ὑπὸ Μηριόνου οὕτω τιτρώσκονται.

10 654. * θυμὸν ἀποπνεύων] ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι πνεῦμα ἢ ψυχὴ. B =
 ὡς τε σκόληξ ἐπὶ γαίῃ] ἀκίνητεῖ γάρ, ἣν θίγη τις αὐτοῦ· B =
 τοῦτο δὲ οὐκ ἤδει ὁ ποιητής, εἴπερ ἦν τυφλὸς ἐκ γενετῆς.

657. ἐς δίφρον ἀνέσαντες] οὐδένα τῶν ἀποθανόντων οὕτως ἐξάγει· A - B =
 διὸ ἀθετοῦσι τὸν στίχον· δίφρω δὲ ἀπάγεται ὡς μακρὰν τῆς μάχης

15 οὔσης· ἐπὶ ναυσὶ γὰρ μάχονται. β. τὸ δὲ “ ἀνέσαντες ” ἀντὶ τοῦ A + B =
 καθίσαντες· τινὲς δὲ “ ἀναβέντες ” νεκρὸς γὰρ ἐστίν.

658. μετὰ δέ σφι πατήρ (κίε)] ὁμωνυμία γὰρ ἐστίν· τινὲς δὲ τὴν
 ψυχὴν τοῦ πατρός· καλῶς δὲ διὰ τὸν καιρὸν λόγους οὐ περιτίθησιν αὐτῶ,
 ἀλλ' ἐτέρωθι τούτους φυλάττει ἐπὶ Ἑκτορα. β. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης

20 ἀθετεῖ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἢ ἀθετεῖν φησι δεῖν ἢ ὁμωνυμίαν νομίζειν.

660. * τοῦ δὲ Πάρις—χολώθη] λείπει ἢ περί, ἵνα ἦ ‘ περὶ
 τούτου δὲ Πάρις.’

661. * ξεινὸς γάρ] ἢ μόνοις αὐτοῖς ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ξενοδόκος
 ἦν Ἀλέξανδρος.

25 662. τοῦ ὄγε χωόμενος] ἀπλοῦν τοῦτο ἦν, ‘ τοῦ ὄγε χωόμενος B =
 προῖει καὶ βάλε’ ὁ δὲ ἄλλην ἀρχὴν ἐπείσφerei “ ἦν δέ τις ” (663).

663. ἦν δέ τις Εὐχύνωρ Πολυίδου] Φερεκίδης οὕτω γενεα-
 λογεῖ· “ ἀπὸ Μελάμποδος Μαντίον, οὗ Κλειτόν, οὗ Κοίρανον, οὗ Πο-
 λυίδου ” εἶτα “ Πολυίδος ” φησί “ γαμεῖ Εὐρυδάμειαν τὴν Φυλέως τοῦ

30 Αἰγέου· τῶ δὲ γίγεται Εὐχύνωρ καὶ Κλειτός, οἱ Θήβας εἶλον σὺν τοῖς
 Ἐπιγόνοις· ἔπειτα ἐς Τροίην ἔρχονται σὺν Ἀγαμέμνονι· καὶ θήσκει
 Εὐχύνωρ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.”

664. ἀγαθός τε] ἀγαθὸς καὶ ὁ νέος, ὅτι εἰδῶς ἦκε, καὶ ὁ πατήρ, B =
 ὅτι οὐκ ἐκάλυπεν αὐτόν.

35 * Κορινθόθι] ὅτε ἦρως λέγει, * Εφυραν ὀνομάζει.

24. ἦν vscripsi: ὦν || 27, 28, 29. Πολυίδος Eust.

- B- 665. ὅς ρ' εὔ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν] οὐκ εἶπεν ὅτι τοῦτ' ὁ πατὴρ
 τὰδε προεἶπεν περὶ τοῦ τέλους, ἵνα μὴ ἀδολεσχεῖν δοκῆ, ἀλλὰ τὸ
 τελευταῖον τοῦ διηγήματος προῦθηκεν.
- B- ὅς ρ' εὔ εἰδὼς] ἵνα τῷ παραδόξῳ τῆς ἀναφωνήσεως εἰς προσοχὴν
 ἐπισπάσῃται τὸν ἀκροατὴν, εἴτα ἐξ ἀναστροφῆς (πάλιν) διηγείται. 5
 668. * ὡς Κορίνθιος γὰρ ὑπὸ Ἀγαμέμνονι ἦν (Εὐχύνωρ).
- B+ 670. * νοῦσόν τε στυγερήν] τὴν ἐν τῷ γῆρα ἔψησιν.
- B- 671. ὑπὸ γναβμοῖο] τῆς γνάθου, κατὰ τὸν ὑπὸ τὸ οὖς τόπον. οἱ
 δὲ γνάθον τὴν σιαγόνα.
 673. * δέμας] διὰ τὸ " ὤς." 10
 674. " Ἐκτωρ οὐκ ἐπέπυστο] τὸ διήγημα δαιμονίως ἐξῆρε, σιω-
 πήσας [δαιμονίως γὰρ ἦν] τὰ κατὰ τὸν Ἔκτορα, ἐφ' ᾧ ἀναστρέφει.
- B- 675. " ἐπ' ἀριστερά" τοῦ Ἔκτορος, οὐ τοῦ στρατοῦ· ἐπεὶ γὰρ ἐπ'
 ἀριστεροῖς ἐστὶν ἡ πύλη δι' ἣς εἰσῆλθεν (Π. 12.462), αὐτόπτης ἀν' ἐγένετο.
- B- 677. τοῖος γὰρ γαιήοχος] ἀντὶ τοῦ μετὰ τοσαύτης προθυμίας. 15
- B- 678. πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν] οὐ πᾶν ἦν ἔργον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ
 πρὸς τῷ αὐτῶν σθένει καὶ αὐτὸς ἐπεκούρει. καὶ (δηλοῖ) ὅτι ταῖς
 προθυμίαις συλλαμβάνει τὸ θεῖον.
- A+ 681. * Αἴαντος] τοῦ Ἀσκραῦ· ἐπάγει γὰρ " Λοκροί" (686).
- AB- 683. τεῖχος χθαμαλώτατον] ἀντὶ τοῦ χθαμαλόν, ὡς " ἀκρότατον 20
 δ' ἄρ' οἰστός" (Π. 4. 139). ἦν δὲ (χθαμαλόν) διὰ τὸ ἀφηρηθῆσαι
 τῆς ἐπάλλξεως ὑπὸ Σαρπηδόνας, ἣ ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολυαν-
 δρίου, ὡς ἠπειγμένως ποιήσαντες οὐκ ἐξωμάλισαν αὐτό· διὰ καὶ ἡ
 ὑπέρβασις τοῖς βαρβάροις δυνατὴ γέγονεν.
- A- 684. * ζαχρηεῖς] λίαν ἐπιβαροῦντες, παρὰ τὸ χραύειν. 25
- B- 685. Ἰάονες] ἄλλοι εἰσὶ (παρὰ τοὺς Ἴωνας)· οἱ Ἰάονες γάρ,
 Ἀνδρῶτιον φησί, στήλην ἔστησαν Λακεδαιμόνος διορίσαντες ἐπιγρα-
 φεῖσαν " τὰδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰάονες," Λάκωνες δὲ " τὰδ'
 ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰάονες." φ. ἦτοι Ἴωνες· Βοιωτικῶς δὲ διεῖλεν
 εἰς τὸ " Ἰάονες" εἰρηνται δὲ ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξοῦθου καὶ Κρεούσης. 30
- A+ * Ἰάονες] οἱ ἐν Πελοποννήσῳ.
- B- ἔλκεχιτώνες] οἱ μὲν (ἐν) τοῖς χιτῶσι τῶν ἐναντίων ἔλκη ποιοῦντες,
 5. supplevi ex B || διηγῆται B || 6. Ἀγαμέμνονα || 11. τὸ διήγημα scripsi :
 τομὴν τινα: lacunam post τομὴν τινα statuit W || ἐξῆρε W: ἐξεῖρε || 12. delet
 W || 13. οὐ B: ἐκ || ἐπεὶ W: εἰ ut B || 16. τοῦ θεοῦ B: τῷ θεῷ || 17. sup-
 plevi ex B || 18. συμβάλλεται B || 21. ἦν B: ἦτοι || 26. supplevi ex B || Ἰάονες γ.
 W: Ἴωνες γ. || 27. ἐπὶ add. ante Λακ. B || 27, 28. ἐπιγράφει || 28. Ἰᾶνες || 29.
 δὲ διεῖλεν scripsi, διεῖλεν Bekker: δ' εἶλεν || 32. supplevi ex B || ἔλκευ B: ἔλκευ

οὐ δέ, ὅτι μέχρι τῆς Περικλέους στρατηγίας ποδήρεις εἶχον τοὺς χιτῶνας καὶ τοὺς τέττιγας (Thuc. I. 6).

686. καὶ Φθῖοι] Φθιωταὶ οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεΐ, Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρω-Β-
 τεσιλάφ καὶ Φιλοκτῆτη. εἰσὶ δὲ αὐτῶν (τὰ) τάγματα μεταξὺ Λοκρῶν
 5 καὶ Βοιωτῶν. §. “φαιδιμόντες” δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδιμοί, παραγώγως· Β-
 οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ ἔντεα· τινὲς δὲ σύνθετον ὑπονοοῦσι τὴν λέξιν,
 (<ἴν’ ἦ>) ‘λαμπρὰς πανοπλίας ἔχοντες.’

687. * σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον] μόγις ἐπεῖχον τὸν Ἐκτορα Α-Β-
 ὀρμῶντα.

10 689. οἱ μὲν Ἀθηναίων] οὐκ ἐτήρησε τὴν τάξιν. πρώτους γὰρ
 εἶπε Βοιωτοὺς (Π. 2. 494)· κατεῖχον δὲ τὰ τάγματα τῶν περάτων
 Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριστεροῦ πρῶτοι ὄντες Βοιωτοί,
 ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ ἔσχατοι ὄντες Ἀθηναῖοι.

690. Μενεσθεύς] καὶ ἀλλαχοῦ “Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς,
 15 ἀρχοὶ Ἀθηναίων” (195).

691. αὐτὰρ Ἐπειῶν Φυλεΐδης] καὶ μὴν Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος
 Ἠλείων ἦσαν ἡγεμόνες (Π. 2. 620). Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τοὺς ἐκ Δουλι-
 χίου Ἐπειοὺς καλεῖ· ὡς γὰρ ἐξ Ἠλίδος φυγόντος Φυλέως, εἰκὸς ἦν
 αὐτῷ συναίρεσθαι τινὰς ὧν ἤρχε Μέγης· εἰ δὲ ἐκείνων νῦν μέμνηται
 20 Ἐπειῶν τῶν ἐξ Ἠλίδος, πιθανὸν ἂν εἴη ἡγεῖσθαι αὐτῶν Μέγητα ὡς
 ὄμοσθη· Ἀμφίμαχος γὰρ (Π. 13. 186) καὶ Διώρης (Π. 4. 517) οἱ τῶν
 Ἠλείων δυνάσται ἀνήρηνται, Θάλπιος δὲ καὶ Πολύξενος τραυματίζονται.

αὐτὰρ Ἐπειῶν] μεταξὺ ἦσαν Ἀθηναίων καὶ Λοκρῶν· διὸ φησιν
 “Αἶαντα ταχὺν ἢ Φυλέος υἱὸν ἄστησον” (Π. 10. 175, 6).

25 692. * Φυλεΐδης τε Μέγης τε Ἀμφίων τε Δράκίός τε] οὗτοι
 ἀντὶ Διώρου καὶ Ἀμφιμάχου ἐτάχθησαν.

694. νόθος υἱός] ἐξ Ἀλκιμάχης τῆς Αἰακοῦ ἦν ὁ Μέδων (695).

697. * Ἐριώπιδος] Φέρητος ἦν αὕτη.

701. Αἴας δ’ οὐκέτι] νῦν τοὺς Λοκρῶν ἡγεμόνας καταλέγει. §. τὸ
 30 δὲ “ἴστατο” (702) Ζηνόδοτος “χάζετο” γράφει. Α-

703. ἀλλ’ ὡς τ’ ἐν νεϊῷ] τὴν τάξιν τῆς στάσεως καὶ τὴν προ-Β-
 θυμίαν ἢ παραβολὴν δείκνυσιν.

βόε οἴνοπε] οἰνώδεις εἰς τὸ ὄραν· οἱ δὲ μέλανες, ὡς “οἴνοπα Β-

5. post π. add. sec. ὡς χαρίεις χαρίετος || 6. τὰ ζ. || 7. suppleni ex
 Β || 14. τε post Στιχίος omisi || 19. συναίρεισθαι || 20. ἂν εἴη αὐ Bekker,
 ἂν εἴη ἂν || 24. Φυλέως || ἄνωγον

πόντον" (Π. 1. 350). καὶ Πτολεμαῖος γὰρ εἰς τὸ τῆς Ἀρσινόης χιλιάρουρον τέμενος μέλανας ἀνήκε βουῖς.

- B- 705. πρύμνοισιν κεράεσσι] εἰσὶ γὰρ οἱ "κεραελκέες" (Call. Dian. 179) καλούμενοι· οἱ δὲ συμπάσχειν τοῖς ποσὶ τὰ κέρατα τῇ διατάσει τῶν νεύρων φασίν· διὸ μετὰ κάματος αὐτοὺς ἀλείφεσθαι 5 τὰ κέρατα κηρῷ ἢ ἐλαίῳ ἢ πίσσῃ, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν (H. A. B= 8. 7). β. "πρύμνοισ" δὲ τοῖς παρὰ τὴν σάρκα.
- A+ πολὺς δ' ἀνακηκίει ἰδρώς] "πολὺς ἀνακηκίει" χωρὶς τοῦ "δέ" αἰ πᾶσαι.
- B= 706. (τῶ—) ἀμφὶς ἔεργει] ἀπ' ἀλλήλων αὐτοὺς χωρίζει. 10
- B= 707. τέλος ἀρούρης] τέμνει τὸ ἄροτρον τὸ βάθος ἢ τὸ πέραστος γῆς.
- B+ 709. πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ—ἔπειντο] τὸ τληπαθὲς Αἴαντος δεικνυσιν, εἶγε πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ διαδέχονται αὐτοῦ τὸ σάκος.
710. * ἐξεδέχοντο] διεδέχοντο.
- B= 712. οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ] ληληθῶτως δεδήλωκε τὴν αἰτίαν τῆς 15 συμποίας τῶν Αἰάντων· ἐν ὀλίγῳ γὰρ χωρὶφ γιγνομένης τῆς μάχης ἀχρεῖοι ἦσαν οἱ Λοκροὶ ψιλοὶ ὄντες. καὶ ἔδει αὐτοῖς προβλήματός τινος ὑποδύντες οὖν ὑπὸ τοὺς ὀπίστας Σαλαμίνιους ὄπιθεν βάλλουσιν.
713. μίμνε φίλον κῆρ] γράφεται "ἐργ' ἐμεμήλει." πῶς οὖν ἐν τῇ Ἐπιπώλῃσει (Π. 4. 274) φησὶ "νέφος εἶπετο πεζῶν;" ἢ ὡς ταραχῆς 20 γεγονυίας καὶ ἄλλοι συνεμίχθησαν αὐτοῖς.
716. * ἀώτῳ] ἔδει ἀώτοις.
717. * ἔπειτα] ἀντὶ τοῦ δή.
- B= 719. * οἱ μὲν] οἱ Σαλαμίνιοι.
723. * λευγαλέως] ὀλεθρίως. 25
- A+B= 725. * Ἐκτορα] λείπει ἢ πρὸς.
- B= 726. Ἐκτορ, ἀμήχανος ἐσσί] ἐν καιρῷ ἀναμιμνήσκει τὸν Ἐκτορα τῆς ἰδίας συμβουλής—ἔλεγε γὰρ "μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν" (Π. 12. 216)—ἀλλ' οὐκ ἀντικρὺς αὐτὸς ἐκφέρει, ὅτι παρακούσας τῆς συμβουλής ἐκάκωσας τὴν στρατιάν· 30 ἀπήχθετο γὰρ τῷ βασιλεῖ καὶ φιλονεικότερον αὐτὸν ἐποίει καὶ ἄλλως θρασὺν ὄντα. εἰς πολλὰ οὖν τρέπει τὸν λόγον τῇ γνωμο-
- B= λογία χρώμενος. β. τὸ δὲ "ἀμήχανος" ἀνίκητος ἢ ἀπαραμύθητος, τοῖς βουλομένοις σε πείθειν ἀμηχανίαν παρέχων.
2. χιλιάρουρον W: χιλιάρουρον || ἐνήκε B || 4. συμπάσχειν B: συμπατεῖν || 8. χωρὶς τοῦ ὄ "ἀνεκηκίει" A, quod corr. Spitzner || 20. ἐπιπώλῃσει || 31. φιλονεικότερον B: φιλονεικώτερον

727. οὐνεκά τοι περι δῶκε θεός] και τοῦτο τεχνικῶς· οὐ γὰρ Β= ἀνδρείον μὲν αὐτὸν ἔφη ἀνόητον δέ, λεληθότως δὲ τὴν ἀνδρ(ε)ίαν εἰς ψόγον αὐτῷ τρέπει, αἰτίαν αὐτῷ φάσκων τοῦ ἀπειθεῖν τοῖς ὀρθῶς συμβουλεύουσιν.

5 οὐνεκά τοι περι δῶκε θεός] ἐν ἐρωτήσῃ ὁ λόγος. πραγματικῶς Α+Β= δὲ ἐν ἐνὶ (στίχῳ) θεοφίλειαν και ἀνδρ(ε)ίαν αὐτῷ μαρτυρῶν ἔτοιμον ποιεῖ πρὸς πειθῶ. §. τὸ δὲ “ παρα(ρ)ρητοῖσι ” (726) παρη- Β= γορικαῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις· αἱ δὲ συμβούλοις.

729. αὐτὸς ἐλέσθαι] πάντα εἰς θεὸν ἀναφέρει ὁ ποιητής, οἷόν
10 ἔστι και τὸ “ ἐκὼν δ’ οὐκ ἂν τις ἔλοιτο ” (Il. 3. 66)· ἀδύνατόν φησὶν ἔστιν, ἃ σὺ θέλεις, ἔχειν σε.

730. ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεός] ὅτι θεόσδοτοι αἱ ἀρεταί. §. Ζηνό- Β= δος δὲ ὁ Μαλλώτης προστίθησιν “ ἄλλω δ’ ὄρχηστύν, ἐτέρω κίθαριν Α= και αἰοιδήν.”

15 732. ἄλλω δ’ ἐν στήθεσσι] πιθανῶς ἐν πρώτοις τὸ αὐτοῦ, δεύ- Β= τερον δὲ τὸ ἴδιον ἔταξε πλεονέκτημα.

* νόον τίθει] οὕτως Ἀριστοφάνης.

733. τοῦ δέ τε πολλοί] τοῦ νοῦ. §. “ ἐπαυρίσκονται ” δὲ ἀπο- Β= λαύουσιν· “ ἐσθλὸς γὰρ κάκεινος, ὃς εὔ εἰπόντι πίθηται ” (Hes. Β= 20 Opp. 293).

734. πολεῖς] πολλούς. ἀλλ’ ἤδη προεῖπε “ τοῦ δέ τε πολλοί ” (733). Β= ἐὰν δὲ τὰς πόλεις ἀκούσωμεν, μείζων (ἔσται) ὁ ἔκαινος, ὅτι ἐνὸς ἀνδρὸς εὐβουλία και πόλεις ὅλας σφῆζει. ἀμείνων οὖν τῆς ἀνδρ(ε)ίας ἢ φρόνησις, ὅσῳ και πολυωφελεστέρα.

25 μάλιστα δέ κε] πλεονάζει ὁ “ κέ.” §. “ ἀνέγνω ” τὴν ἐκ τοῦ πράγ- Β= ματος ὠφέλειαν και τὴν σωτηρίαν. §. δεόντως ἐπάγει νῦν (735) τὴν Β= ἴδιαν γνώμην, προπαρασκευάσας πρὸς πειθῶ τὸν στρατηγόν. Β=

736. πάντῃ γὰρ σε περι στέφανος—δεδῆεν] εἶωθεν ἀπὸ τοῦ Β= “ γὰρ ” ἄρχεσθαι οὐκ αἰτιολογικῶς. §. “ στέφανος ” δὲ ὁ κύκλος, Β= 30 ἀπὸ τῆς στεφάνης τῶν γυναικῶν· οὐδένα γὰρ οἶδε στεφανούμενον ὁ ποιητής. §. ἢ δὲ “ περι ” πρὸς τὸ “ δέδῆεν,” ἢ ἢ ‘ περιλάμπει,’ οἷον Β+ περιεἴληψαι ὑπὸ τῶν πολεμίων.

737. Ἴρῶες δὲ μεγάθυμοι] τοῦτ’ ἂν εἶη ἀγαθοῦ συμβούλου τὸ Β=

6. (στίχῳ) supplevi ex B || 13. ὁμάλως τις: corr. Heyne || 21. πολεῖς textus: πολείας lemma || 22. supplevi ex B || 25. διέγνω Β || 26. και Β: ἢ || 33. μεγαλόθυμοι

μὴ μόνον τὰ καθ' ἑαυτὸν ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν κατασκέψασθαι, ὃ ποιεῖ ὁ Πολυδάμας.

ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν] ἀφ' οὗ κατέβησαν τὸ τεῖχος.

A + B = 740. πάντας ἀρίστους] ἀντὶ τοῦ ἀριστεῖς. §. πιθανῶς δὲ χρῆται

B = τῇ συμβουλῇ, ἵνα μάθῃ ὁ Ἔκτωρ τοὺς ἀνηρημένους καὶ ἀναχωρήσῃ.

B = 741. ἔθεν δ' ἂν (μάλα πᾶσαν ἐπιφρασ(σ)αίμεθα βουλήν)] ἐκ τοῦ καλέσαι τοὺς ἀρίστους βουλευσόμεθα τὸ συμφέρον.

B = 742. ἢ κεν ἐν(ὶ) νήεσσι—πέσωμεν] καθόλου τῆς ἐτέρας γνώμης ἐστὶν ὁ Πολυδάμας, ἀλλ' οὐκ αὐτὴν ἐκφέρει· ἠπίστατο γὰρ οὗ 10 δεξόμενον τὸν Ἔκτορα. ἄμφω οὖν τέθεικεν, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ἦ τὸ ἐλέσθαι. ὅτι γὰρ ὡς παράδοξον αὐτὸ πρῶτον τέθεικε, δηλον ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς “αἴ κ' ἐθέλῃσι θεός” (743), ὡς δύσκολον καὶ ἐπὶ μόνῳ θεῷ κείμενον τὸ ἐλεῖν τὰς ναῦς.

744. ἔλθωμεν ἀπήμονες] καὶ ἐντεῦθεν δηλός ἐστιν ἀναξεῦζαι βου- 15 λόμενος, ὅτι προσδοκᾷ τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐπὶ ναυσὶ μάχης· ἄπιστον γὰρ ἡγεῖται τὸ ἀπήμονας ἀναχωρῆσαι.

A- 745. ἀποστήσωνται—χρεῖος] τουτέστιν ἴσως ἀπολάβωσιν, ὡς ἐν ζυγῷ τὸ ἴσον στήσαντες καὶ ἀπομετρούμενοι ὄφλημα· χρεῖος γὰρ τὸ χρέος εἶπε καὶ ὄφλημα, οὐχ ἀπλῶς πρᾶγμα· φησὶν οὖν, δέδοικα μὴ 20 πως δανεισάμενοι χθές τὴν νίκην ἀποδῶμεν αὐτοῖς, αὐτῷ σταθμῷ στήσαντες τὸ χρέος.

A + B- ἄλλως : σταθμῷ ἀποδῶσι τὴν χθελιστὴν ἡμῶν εὐημερίαν· ἐν τῇ κόλῳ γὰρ μάχῃ εὐτύχησαν Τρῶες. στήσαι δὲ τὸ ζυγοστατήσαι καὶ ἐξισάσαι τῷ αὐτῷ μέτρῳ· θεραπεύει δὲ τὸν Ἔκτορα λεληθόσιν 25 ἐπαίνοις, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν χθές αὐτῷ καταρωθωμένων.

747. * ὃν οὐκέτι ἀγῆχου μάχης σχήσεσθαι οἶω] πλειονεκτούμενοι γὰρ ἰκετεύ(σ)ουσιν αὐτόν.

B = 748. ἄδε δ' Ἔκτορι] διδάσκει πείθεσθαι τοῖς καιροῖς. τοιοῦτος γὰρ ἦν καὶ Ἀγαμέμνων, ἐπιπλήσων Ὀδυσσεῖ (Π. 4. 339) καὶ Διομήδει ἐν 30 τῇ Ἐπιπώλῃσι (ib. 370), καὶ ὕστερον ἀνεχόμενος αὐτῶν ὀνειδιζόντων.

B + 751. * ἐρύκακε] μὴ ἔα χωρίζεσθαι.

A + B- 754. ὄρεϊ νιφόμεντι] καὶ Ὀλυμπος ἄρα ὄρος· φησὶ γὰρ “κατ'

12. αὐτὸ B : αὐτόν || 13. κ' ἐθέλῃσι B : κε ἐθέλῃσι || μ. θ. B : θεῷ μόνῳ || 15. ἔλθωμεν || 21. πως A : ὡς || 23. ἡμῶν B : ἡμῖν || 24. κόλῳ B : ἀλλῃ || 28. suppl. W || 30. ἐπιπλήσων B : ἐπετίμησεν || 31. ἐπιπώλῃσι ut B

Οὐλύμπου νιφόντος” (II. 18. 616). πρὸς δὲ μέγεθος ἢ εἰκόν, ἐπεὶ ἀκίνητόν ἐστι τὸ ὄρος. ἅμα δὲ καὶ τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ φοβερόν ὄρει παρεικάξει χιόνι κεκαλυμμένῳ· τὸ γὰρ ἄνιφον πάντως καὶ ἡμερον.

5 756. ἀγαπήνορα] τὸν δι’ ἀνδρ(ε)ίαν ἀγαπώμενον ἢ μᾶλλον, B—
ἐπεὶ βουλευτῆς ἦν· εἰκότως εἶη ἂν ἀγαπήνωρ οἶον ὁ τοὺς στρατιώτας
ποιῶν διὰ λόγων συμβουλευτικῶν ἀγαπᾶν τὴν ἀνδρ(ε)ίαν καὶ μὴ
προδιδόναι αὐτὴν δειλία, ὁ παρασκευάζων καὶ τοὺς ἀνάνδρους ἀν-
δρείους γίνεσθαι.

10 761. πάμπαν ἀπήμονας] ταχίστη συλλήψει ἐδήλωσεν ὧν μὲν A + B =
τρῶσιν, ὧν δὲ τέλεον ἀναίρεσιν· Ἐλενος γὰρ καὶ Δηίφοβος οὐκ
ἀπήμονες, Ὀθρυονεὺς δὲ καὶ Ἄσιος οὐκ ἀνώλεθροι.

763. * πρὸς τὸ δεύτερον ἀπήντηκε, πρὸς τὸ “οὐδ’ ἀνωλέθρους” B =
(761).

15 764. βεβλημένοι οὐτάμενοί τε] συλληπτικῶς· ἐβέβλητο γὰρ A + B =
Ἐλενος, οὐταστο δὲ ὁ Δηίφοβος.

765. * “ἀριστερά” τοῦ Ἐκτορος, δεξιὰ τοῦ τεύχους. B =

766. Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν] ἐσπούδαζε γὰρ αὐτῆς ἀνὴρ εἶναι, B—
ἀρπάζει δέ, ὅτε βεβίαστο ὑπὸ θεοῦ, φησὶν (II. 3. 443), “ἅμα δ’
20 εἶπετ’ ἄκοιτις” (ib. 447). οἱ δὲ τὸν τέως ὄντα· διὸ Μενέλαον οὐδέ-
ποτε πόσιν αὐτῆς εἶπεν.

768. προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν] ὡς αἴτιον τῆς μάχης, καὶ ἐπεὶ B—
δι’ αὐτὸν ὁ τῶν ἀρίστων κίνδυνος, ἐπεὶ τοι καὶ θαρσύνει τοὺς ἐταίρους
(767)· ἀλλ’ ἔχει ἦθος ὁ λόγος· αὐτὸς γὰρ αἴτιος τῆς ἐκείνων ἀπωλείας
25 γεγωνῶς, ὡς ἀναγκάσας διαβῆναι τὸ τεῖχος, ἄλλῃ τὴν αἰτίαν ἀνα-
φέρει· ὅπερ ἴδιον τῶν δυσχεραϊνόντων καὶ τὰ ἴδια ἀμαρτήματα με-
τατιθέντων. ὅπερ καὶ ἐξελέγχει ὁ Πάρις ἐν τῇ ἀποκρίσει “Ἐκτερ,
ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον <αἰτίασθαι>” (775).

769. εἶδος ἀριστε] ἐπειδὴ τὸ “γυναιμανές” συναπτει, μέμφεται B—
30 τὸ κάλλος, ὡσεὶ ἔλεγεν ‘ἐπὶ μοιχείᾳ καλλωπιζόμενε,’ ἐπεὶ τοι ἄλλα-
χοῦ “οὐχ ὄραας, οἶος κἀγώ” (II. 21. 108).

770. ποῦ τοι Δηίφοβος] ἠθικῶς ὁ “τοί” ἐνταῦθα· οὐ γὰρ B =
παρέλκει, ἀλλ’ ἔχει χώραν κυριωτάτην, ἐπεὶ καὶ τὸ ὄλον δι’ Ἀλέ-
ξανδρον πρᾶττεται.

II. δι’ ἦτο γὰρ B || 13. ὑπήνησε B || ἀνωλέθρους B || 19. ἀπαξ εἰ δὲ
ὅτε βεβίασται: COG. W || 20. οἶδε

- B = 772. νῦν ᾠλετο] εἰκονικῶς προβάλλεται τὴν φωνὴν καὶ τὸ βλέμμα τοῦ σχετλιαζόντος.
- A B = κατ' ἄρκης] ἕως τῆς ἀκροπόλεως. β. τινὲς “κρῆς” μονοσυλλάβως, A = ἐπεὶ καὶ “κρῆθεν” (Od. II. 588) φησίν.
- B = 773. <ᾠλετο πᾶσα κατ' ἄρκης Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι> σῶς 5 αἰπὺς ἄλεθρος] σφζόμενος. τ(οι)οὔτο γὰρ ὀλέθρου σφζομένου γίνεται τοῖς ἐντυγχάνουσιν. οἱ δὲ ἰσχυρός, οἱ δὲ πλήρης, οἱ δὲ σφστεός, ἴν' ἤ, νῦν σοι σφστεόν τὸν ἄλεθρον, ὃ ἐστι, νῦν ὀφείλεις σκοπῆσαι πῶς σωθήσῃ.
775. αἰτιάσασθαι] λείπει ‘θέλει’ οἱ δὲ τὸ “αἰτιάσασθαι” ἀντὶ τοῦ 10
- B = αἰτιάται. β. τὸ δὲ “ἐρωῆσαι” (776) ὑποχωρῆσαι, τὴν ἐπὶ τὰ ὀπίσω ὀρμὴν ποιῆσαι· οὐ γὰρ νῦν.
- B = 778. ἐξ οὗ γάρ] ἐξ ὅτου παρῶρμησας τοὺς ἐταίρους ἐπὶ ταῖς ναυσίν. ἡρέμα δὲ ἐλέγχει, ὅτι ἐκεῖνος αἴτιος, ἀναγκάσας ἐνταῦθα ἐλθεῖν· σαφῶς δὲ οὐ δύναται ἐλέγχειν. 15
- B = 779. * ὀμιλέομεν Δαναοῖσι] κατὰ ἴλας συμβάλλομεν.
780. * ἔταροι] περὶ ὧν ὕστερον ἠρωτήθη φησίν.
- B = 782. τετυμμένω] σύλληψις· φησὶ γὰρ “δουρὶ βραχίονα τύψεν” (529)· καὶ περὶ τοῦ ἐτέρου “τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον” (594).
- B = 786. ἀλκῆς δε(υ)ήσεσθαι, ὄση δύναμίς <γε πάρεστιν>] ὄση μοι 20 πάρεστι δύναμις, παραυξήσω τὴν ἀλκὴν.
- B = 787. * παρ δύναμιν ὃ οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν] τῶν πᾶν χρησίμων ἢ γνώμη καὶ καθ' αὐτὴν <ὑπάρχουσα>.
- A + 791. Ὀρβαῖον] ὡς Ἀλκαῖον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ αἰος εἰς σύμφωνον ἔχοντα τὴν ἄρχουσαν καταλήγουσαν προπερσπᾶσθαι θέλει. 25 β. “Ὀρβαῖον” ἀπλοῦν, Εὐμαιος σύνθετον.
- A + B = 793. ἀμοιβοί] οἱ μὲν πεζοί, οἱ δὲ ἀμειβόμενοι Πρίαμον ὑπὲρ ὧν ἐπεκούρησε Φρυξίν, οἱ δὲ διάδοχοι τῶν προκαμόντων, ἵνα ἣ ἔπαινος τῶν Ἑλλήνων διαδοχῇ μὴ κεχρημένων· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γὰρ νοητέον παρατηρητέον δὲ ὅτι κατὰ μέρος τὰς ἐπεξεργασίας ποιεῖ- 30 ται· τὸ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐγίνοντο διαδοχαὶ τῶν στρατιωτῶν, ψυχρὸν <ἂν> ἦν, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας χαρίεν.

1. ἄλετο ut textus || 6. supplevi ex B || ἄλεθρος ante γ. omisi || 6, 7. γίνεται scripsi: γράφει || γ. δ. σφζόμενος τὸ ἄλεθρον ἐμποιεῖν τοῖς ἐπ. B || 10. αἰτιάσασθαι λ. || 13. ὅπου B: ὅτε || 18. τετυμμένο || 19. τοῦ ante ἐτέρου om. B || 23. supplevi ex B || 24. Ἀλκαῖον τὰ A: ἄρχοντα || 29. κεχρημένων B: κεχωρημένων || 30. μ. τῆς ἐπ.

795. οἱ δ' ἴσαν—ἀνέμων] κατ' ἀρχὰς μὲν ἀέλλη τὴν ἔφοδον B =
αὐτῶν παρέβαλε διὰ τὸ σφοδρὸν τῆς ὀρμῆς, ὕστερον δὲ τὸ πλῆθος
εἴκασε πελάγει· ὄχλου (γὰρ) κίνησις καὶ ὀρμὴ θαλάσσης παρα-
πλήσιον. §. εἰς ἔμφασιν δὲ τῶν ἀνέμων τὸ “ἀργαλέων” πρόσκειται, B =
5 ἵνα τοὺς σφοδροὺς ἐμφήγη.

* οἱ δέ] οἱ περὶ Ἔκτορα.

796. ὑπὸ βροντῆς] <ἢ ἄελλα> μετὰ βροντῆς ἐπιφέρεται μὲν ὡς B =
ἐπὶ τὸ πέδον, ἀποσκήπτει δὲ εἰς θάλασσαν, ὃ ἐστὶ σκηπτός.

797. θεσπεσίᾳ] θείῳ, οἰονεὶ τῷ μετὰ θείου σκηπτῷ φερομένῳ, B =
10 ἢ μετὰ ὀργῆς θεῶν κατιόντι· δηλοῦν οὖν θέλει τὴν ἀπὸ θεοῦ κατα-
βεβηκυῖαν ἄελλαν.

798. κύματα παφλάζοντα] δεῖξαι θέλει καὶ φύσιν κυμάτων. B =
καί μοι δοκεῖ καὶ τὸν ἦχον μιμήσασθαι διὰ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν
τῶν σημείων τραχύτητος “παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο” εἶθ' ὅρα καὶ
15 τὸ ὁμοιοκατάληκτον “κύματα παφλάζοντα,” “κυρτὰ φαληριώοντα,”
καὶ ἔχει ἕκαστον τῶν ὀνομάτων ἰδίαν χάριν· τὰ μὲν γὰρ “παφλά-
ζοντα” πρὸς τὸν ἦχον, τὰ δὲ “κυρτὰ” πρὸς τὸν ὄγκον, τὰ δὲ “φαλη-
ριώοντα” πρὸς τὸ χροῶμα. προειπὼν δὲ “ἐν δέ τε πολλὰ κύματα”
ἐπεξηγεῖται πῶς πολλά, “πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα” (799).
20 εἰς δὲ τὴν συνέχειαν τῆς ἐπιφορᾶς τῶν πολεμ(ί)ων ἢ εἰκόν. §. τὸ
δὲ “φαληριώοντα” (799) λευκανθίζοντα τῷ ἀφρῷ, ὡς καὶ οὗτοι τῇ B =
παντευχία (800).

* παφλάζοντα] ἐν τῷ ἀναζειν ἠχοῦντα. πρὸς τὸν Τρωικὸν B =
πολεμον.

25 799. * πρὸ μὲν τ' ἄλλα] πρόσω μὲν ἄλλα. B +

805. πῆληξ] παρὰ τὸ πάλλεσθαι ὀνόμασαι. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ
κορυθαίξ.

806. * ἐπειράτο] ἐπείραζεν.

προποδίζων] ἡρέμα ἕτερον (ἐφ') ἐτέρῳ πῶδα τιθείς. B =

30 807. προβιβῶντι] μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας βαίνοντι. τῷ δὲ B =
βαδίσματι καὶ τῇ προτροπῇ δείκνυσιν ἄνδρα βάρβαρον ἐνδεικνύμενον
τὴν εὐψυχίαν.

3. supplevi ex B || 3, 4. παραπλήσια B || 7. ἐπιφέρεται B: ὑποφέρεται
|| 8. σκηπτὸν B || 9. καὶ ante σκ. omisi || 16. τὴν ante ἰδ. omisi ut B ||
19. μὲν τ' ἄλλα || 20. supplevi ex B || 25. ἄλλοι alterum || 27. κορυθαίξ
|| 29. supplevi ex B || 32. εὐτυχίαν ut B: corr. Bekker

- A+ 808. ἀλλ' οὐ σύγγχει θυμόν] μετὰ τοῦτον Ζηνοδοτος γράφει
 “λίην γάρ σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῶ.”
- A+ 809. βιβάσθων] βαρυντέον, εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβῶ ἐγένετο εἴτε ἀπὸ
 τοῦ βιβαστός. Ἀρίσταρχος δέ φησιν, ‘ἐὰν δξύνηται, ἔσται μακρὰ
 διαβάς.’
- B= 810. δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ] δαιμονίως τὸ “ἐλθέ” τὸν μὲν γὰρ
 κίνδυνον ἴδιον αὐτῶ καθίστησι διὰ τοῦ “σχεδὸν ἐλθέ,” τὴν δὲ ἀρετὴν
 κοινὴν ἀπάντων “οὐ τοι τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν” (811).
811. (οὐ τοι τι μάχης) ἀδαήμενές εἰμεν] ἀμύνειν γὰρ ἴσμεν,
 ἵνα τὴν μὲν ἀτυχίαν κοινοῖτο, τὸ δὲ ἕτερον μὴ μετρίως δὲ οὐκ ἔμπειροί 10
 ἔσμεν φησίν, ἀλλ’ οὐκ ἀδαήμενες· τούτοις δὲ ἀντιτιθ(έ)ναι ἄξιον
 τὰ Ἔκτορος, “αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας” (Π. 7. 237).
812. * μᾶστιγι] τῇ πληγῇ, μεταφορικῶς.
- B= 814. ἄφαρ] ῥαδίως, παραχρῆμα· τινὲς δὲ ἐέλλεται ἄφαρ ἐξα(λα)-
 πᾶξειν, εἰσὶ δὲ χεῖρες καὶ ἡμῖν, ὥστε ἀμύνειν· ἤ, εἰσὶ καὶ ἡμῖν 15
 χεῖρες, ὥστε ἄφαρ ἀμύνειν.
- B+ 818. ἀρήση Διὶ πατρί] οὐ προμαντεύεται ἀλλὰ στοχάζεται
 ἀκούσας Ἀχιλλεύως “ἀμφὶ δέ τοι τῆμῃ κλισίῃ—Ἔκτορα καὶ με-
 μαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἶω” (Π. 9. 654).
819. * θάσσονας ἱρήκων] πολλὴ ὑπερβολὴ τοῦ δέους. 20
822. * ἐπί] ὀπίσω.
- B- 824. ἀμαρτιεπές] τῶν βελτίστων λόγων ἀμαρτάνων, ὡς “μοιρη-
 γενές” (Π. 3. 182)· ἐπιλέλησται δὲ τοῦ “ἐπειδὴ δῶκε θεὸς μεγα-
 θός τε βίην τε καὶ πινυτήν” (Π. 7. 288)· τοιοῦτον γὰρ ὁ ἄνθρωπος·
 ὅταν μὲν κινδύνη συσχεθῆ, ταπεινοῦται, ὅταν δ’ ὑπεκρυσθῆ, ἀφη- 25
 νιάζει.
- AB- βουγαίε] τὴν γῆν ἐργαζόμενε βοῦ, διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ μὴ
 δρομικόν, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ μέγα τοῦ σώματος. ἢ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
 γαίω. ἢ ἐπειδὴ εἶπε “χερσὶν ὑφ’ ἡμετέρησιν” (816)· καὶ Ἴριος
 γὰρ ἔλεγεν “ὄν ἂν κακὰ μητισαίμην” (Od. 18. 27). οἱ δὲ “βου- 30
 καίε” ὃ ἔστιν ἄγροικε, “βουκαῖός τ’ ἀλέγει καὶ ὄρειτύπος” Νί-
 κανδρος (Ther. 5)· οἱ δὲ φασιν, ὅτι Δουλιχίται καὶ Σάμιοι τοὺς
2. πᾶσι κέκριτο θάρσει || 9. ἀμύνειν μὲν γὰρ ἴσμεν νεὶ ἀμύνειν μὲν χεῖρές
 εἰσι cf. v. 814 W, ἄμεινον γὰρ εἰσιν || 10, 11. ἐμπειροὶς φήσομεν ἀλλ’ : corr.
 Bekker || 14, 15. ἐξαλαπάξειν B || 23. ἐπεὶ τοι textus || 25. ὄτε || ὄτε
 || ὑπεκρυσθῆ || 29. καὶ Ιατρὸς : corr. Bekker || 30. καὶ μητ. || 31. βοῦ
 καὶ ὁσῶ λέγοι κ. ὄρειτύπος

ἐσθίοντας τὸ γάλα μῆδεν δὲ ἰσχύοντας βουγαίους καλοῦσιν. §. Ζη-
νοδοτος δὲ “βουγῆμε” γράφει· Ἀρίσταρχος “βουγαίε.” A+

825. Διὸς παῖς] ὄ εὐχεται, καὶ παῖς Διὸς εἶναι καὶ δι’ ὄλον B=
ὡς θεὸς καὶ ἐξ Ἥρας καὶ Ἴσος Ἀθηναῖ (καὶ Ἀπόλλωνι).

5 826. * τέκοι δέ με—[Ἡρῆ] τεχθεῖς εἶην ὑπὸ Ἥρας.

827. ὡς τίετ’ Ἀθηναίῃ] ἔνθεν Ἀθηναῖον ὑπονοοῦσιν Ὅμηρον—πα-
τρῶον γὰρ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα—ἤ, ὅτι οὗτοι μόνου πιστεύονται τὴν
αἰγίδα, τιμᾶσθαι αὐτοῦς φησιν.

829. * πεφήσεαι] ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω.

10 830. * μακρόν] κατὰ βάθους ἐρχόμενον. B=

λειριόεντα] ἀνθηρόν, σκιατραφηθέντα. §. “χρόα” δὲ καλεῖ τὴν B=
ἔως ὀστέων σάρκωσιν. B=

831. * δάψει] Ἀκαρναῆνες. §. ῥήξει.

κορέεις κύνας] ὄντως νεμεσητόν· ὁ γὰρ περὶ λύμης σώματος B+

15 ἀπειλῶν αἰκισθήσεται περὶ σῶμα.

832. * ἐπὶ νηυσίν] τινὲς “(παρὰ) νηυσίν” γράφουσιν. A=

835. ἐπίαχον] δηλονότι ἀνθιστάμενοι, ὥστε ἐκ τῆς ἐκατέρων B=
βοῆς μέγαν τινὰ ἤχον γενέσθαι.

836. * ἐπιόντας] οὗς ἐπήγετο ὁ Ἐκτωρ.

20 837. ἴκετ’ αἰθέρα] ἐν τάχει τὸ μέγεθος τῆς βοῆς ἐσήμανεν εἰς B=
ὅσον ἦρθῆ· τὸ γὰρ μέγιστον ἔξαρμα οὐρανόσ ἐστι καὶ γῆ.

Διὸς αὐγᾶς] τὸν οὐρανόν· “δι’ αἰθέρος οὐρανόν ἤκεν” (II. B=

2. 458)· οἱ δὲ “Διός” τοῦ ἡλίου, Πλατωνικῶς· οἱ δὲ τὰ ὑψηλὰ τῶν
ὀρῶν· οἱ δὲ αὐλάς, ἐπεὶ φησι “Ζηνός που τοιῆδε γ’ Ὀλυμπίου ἐνδοθεν

25 αὐλή” (Od. 4. 74), “Ζεὺς δ’ ἔλαχ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι” (II.

15. 192).

ΕΙΣ ΤΗΝ Ξ.

Καθελὼν τὸ τεῖχος ὁ ποιητὴς καὶ τοὺς Τρῶας εἰσαγαγὼν (καὶ) ἀνα- B=

λώσας τὰς πολλὰς ἐνεργείας τῶν λόγων (καὶ τὰ) περιπτώματα, τὴν

30 ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχην ὑπερτίθεται διὰ Νέστορος καὶ τῆς τοῦ Διὸς

κοιμήσεως· δείκνυσι γὰρ ὡς ἄκων ἐλιμπάνετο (Νέστωρ) τῆς μάχης

2. βουγῆμε A : βουτήμε || Ἀ. δὲ βουγαίε A : Ἀ. βησαίε || 3. εἶναι καὶ B :

καὶ εἶναι || 4. supplevi ex B || 7. Δία post Ἀπ. omisi || αἰτοὶ μ. ||

11. σκιατραφηθέντα rec. : σκιογραφηθέντα || 16. παρὰ νηυσίν A : νευσί ||

21. ἔξαρμα νεὶ διάρμα W : ἔξαλμα || 23. ἡλίου scripsi cf. Eust. : οὕτως ||

24. φ. Ζηνοδοτος τί οὗτοι ἦδε γ’ : corr. Bekker || 25. ἔλαχεν || 27. inscrip-
tionem addidi : ἀρχὴ τῆς Ξ textui inscriptum || 28, 29, 31. supplevi ex B

συνὸν Μαχάωνι διὰ τὸ αὐτὸν αἴτιον εἶναι τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας.

- B = 1. Νέστορα] ἀπάγει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὁμοειδοῦς, μὴ θέλων ἐπιμένειν τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀτυχήμασιν.
- A — οὐκ ἔλαθεν] σημαίνει καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι· “καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης—λα(ν)θ(αν)όμην” (Od. 12. 226, 7) καὶ “ἢ λαθέτ’ ἢ οὐκ ἐνόησεν” (Il. 9. 537).
- B + οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ] τὸ ἰδίωμα τῆς βοῆς οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν ὡς πάλαι πολέμων εὔειδοτα. καὶ Μενέλαος οὖν φησι “τῷ ἰκέλη, ὡς εἰ ἐβιάτο” (Il. 11. 467). 10
- B — πίνοντά περ ἔμπης] ἀκολάστως φασὶ πίνειν αὐτὸν ἢ τάχα τὸν κυκεῶνά φησιν, ὃς εἶχε καὶ οἶνον. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ “ἰαχῆ,” καὶ τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ καὶ πίνοντα τὸν Ἀσκληπιάδην προσεῖπεν· τινὲς δὲ τὸ “ἔμπης” ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τῷ Μαχάωνι, ὡς τὸ “ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανόν” (174), “σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης” (Od. 5. 205) ὁμοίως 15 παρὼν τε καὶ ἀπῶν, τόν τε “πέρ” πλεονάζειν, ὡς ἐν τῷ “μηδέ μοι ἦτορ ἐν στήθεσσι ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον” (Od. 17. 46, 7).
- B = ἄλλως: πίνοντά περ] οὐχ ὅτι παράδοξον τὸ πίνοντα κραυγῆς ἀκοῦσαι, ἀλλ’ ὅτι καὶ πίνων ὅμως παρεφύλαττε τὰ ἐπὶ τοῦ πολέμου γινόμενα· ἐπάγει οὖν “μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή” (4), δηλῶν ὅτι καὶ 20 πρὸ τῆς βοῆς προσεῖχεν· δηλοῖ οὖν, ὡς οὐδὲν (ῆ) χρεία τῶν ἠδέων κατὰ τὴν δίαίταν τοῖς σπουδαίοις ἐμποδῶν πρὸς ἐπίσκεψιν γίνεται.
- B = 2. ** (<Ἀσκληπιάδην—> προσηύδα] τὸ ἐξῆς, πρὸς Ἀσκληπιάδην. Εἰάνθης δὲ καὶ Ἀσκληπιοῦ υἱὸς Μαχάων.
3. διε Μαχᾶον] ὡς Ἀνδραῖμον. 25
- B = * ἔσται] γεγήσεται.
- B = 4. θαλερῶν] ἀπὸ τῶν φυτῶν· λείπει δὲ τῷ λόγῳ τὸ ἐστίν.
- A—B = 5. πῖνε καθήμενος] ἀντὶ τοῦ πῖθι, ὡς “διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων” (Il. 10. 199) ἀντὶ τοῦ πεσότων. ὡς δὲ ἐπιπολαίας οὔσης τῆς πληγῆς καὶ ἰατρὸς ἂν καταφρονεῖ τῆς διαίτης. §. οἱ δὲ 30 γράφουσι “μίμνε καθήμενος ἐν κλισίησιν.”
- B = 6. ** (<εἰς ὃ κε> θερμὰ λοετρά (<—θερμήνη]) προανακτησάμενος αὐτὸν ποτῶ καὶ κυκεῶνι λούει, οὐ τὰ θερμὰ δὲ “θερμήνη” (7), ἀλλὰ θερμήνη ἃ ἐστὶ θερμαντικά.

1. τῶν ἄλλων B || 9, 10. ὡς ἢ ἐβιάσατο || 17. ἐπὶ στ. || 21. supplevi ex B || 22. πρὸς τὴν τῶν σπουδαίων ἐπίσκεψιν Eust. || 32. προανακτησάμενος B: προαστήσας || 34. θερμαντικά B: θερμὰ λουτρά

7. ἄπο βρότον] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. ξ . διὰ δὲ τὸ ἀτονεῖν A + B = οὐκ εὐθέως ἔλουσεν αὐτόν. ξ . βροτὸς ὁ ἄνθρωπος ὁ φονευτός, B = βρότος δὲ ὁ φόνος. B +

8 * εἶσομαι] ὄψομαι, ἢ γνώσομαι. B =

5 εἰς περιωπὴν] ὅθεν ἔστι περιοπτεῖν ἢ κρημόνος (Π. 12. 54), B = ἢ πρύμνα νεώς, ὡς Ἀχιλλεύς (Π. 11. 600)· καὶ ξ το μὲν μόνως ἀφ' ἡφους ἰδεῖν, ἐξελθὼν δὲ τῆς σκηνῆς εἶδεν αὐτοὺς πλησίον ἤδη γεγονότας. ξ . ὄπτω ὀπή, ὡς τὸ κλέπτω κλοπή.

9. τετυγμένον] εὐτυκτον, ὡς “ ποιητὰς—πύλας ” (Π. 12. 470), B = 10 ὀρυκτὴν τάφρον (Π. 8. 179), “ ἄρμασι) κολλητοῖσιν ” (Π. 23. 286)· λείπει γὰρ ἐν ὅλοις τὸ εὔ.

9, 10. σάκος—Θρασυμήδεος] διδάσκει, ὅπως δεῖ περὶ κτημάτων B = παιῖδας πατράσι διακειῖσθαι· ἴσως δὲ ὑποχωρῶν τῆς μάχης καὶ πρῶτος νοήσας τὸ Ποσειδῶνος τὴν κρείττω ἀσπίδα ἀφῆκε τῷ υἱῷ, ἵνα 15 ἀπίων μὴ φυγῆς δοῦσαν ἀπενέγκηται, ὡς καὶ Ἐκτωρ τὸ ἄρμα λιπὼν ἄπεισιν εἰς τὴν πόλιν (Π. 6. 103).

12. ἄλκιμον] κατὰ ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὸν φοροῦντα. ξ . “ ἀκαχ- B = μένον ” δὲ ἀκὴν ἔχον, ἠκονημένον, μὴ εἶκον, σκληρόν, ἀντίτυπον. B =

13. τάχα δ' εἴσιδεν] δαιμονίως τὴν ἐπειξιν τοῦ πρεσβύτου παρέ- B + 20 στησεν· οὐ γὰρ προσωτέρω προελθὼν περισκοπεῖ, ἀλλ' ἅμα τῷ τῆς σκηνῆς ἐκτὸς γενέσθαι.

* τάχα] ταχέως. B =

14. τοὺς δὲ κλονέοντας] τῇ ἐπιφορᾷ διέστειλε τὴν ἀμφιβολίαν, B = ὡς “ ἢ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει ” (Π. 22. 151)· ἐδήλωσε γὰρ, ὡς ἢ 25 πρώτη χειμῶνος ρεῖ.

15. ἐρέριπτο δὲ τεῖχος] ἀντὶ τοῦ ἀνερήριπτο. ξ . αὔξει δὲ τὴν συμφορὰν ὡς φιλέλλην· ἢ ἔπαλξις γὰρ ἦν πεσοῦσα. B =

16. πορφύρῃ] μελαίνηται, ὅθεν καὶ “ πορφύρεος θάνατος ” (Π. 5. A + B = 83)· ἢ κατὰ βάθους κινῆται· πορφύρειν γὰρ τὸ κατὰ βάθος με- 30 ριμνᾶν.

* πορφύρῃ] Ζηνοδότος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. A =

κύματι κωφῷ] ἀφώνῳ, μηδέπω παφλάζοντι καὶ κωφῷ, οἱ δὲ τῷ A + B = ἀροῖζῳ· “ κωφὴν ” δὲ “ γαῖαν ” (Π. 24. 54) τὴν ἀναίσθητον. τοῦτο δὲ

6. μόνος pr. || 11. εὐ B: σὺν || 12. διδάσκει B: δίδαγμα || 28. πορφύρει B || μελαίνηται B || 29. κινεῖται || βάθος μ. B: βάθους || 31. ἐν τῇ Ζηνοδότου A || 32, 3. κωφὸν ὕδωρ τὸ ἄροισον B

Ἄττικοὶ “κολόκυμα” (Aristoph. Equ. 692), Αἰολεῖς (δὲ) σκώ-
ληκα καλοῦσιν. καλῶς δὲ μελαίνεσθαι τὸ πέλαγός φησι τὸ μηδέπω
ὑπαφρον γενόμενον ἐκ κυμάτων παφλαζόντων.

* κωφῶ] τινὲς “πηγῶ” γράφουσιν.

17. * λιγέων] δξέων.

18. * αὐτως] ἀπράκτως. διαφέρει το(ῦ) αὐτως.

AB- οὐδ' ἄρα τε] διὰ τοῦ “τέ” αἰ Ἄριστάρχου, ἵνα παρέλκη ὁ
“τέ.”

B- * προκυλίνδεται] ἔμπροσθεν κυλίεται τὸ κύμα.

B- <οὐδ'> ἐτέρωσε] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω, ἢ ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ “κυλίν- 10
δεται,” ὃ ἔστιν ‘οὐδὲ εἰς τοῦπίσω ἀνακάμπτει.’ φ. οὐκ ἐπὶ τοῦ
πολέμου, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ κύμα.

19. πρὶν τινα κεκριμένον <καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου>] τινὲς δὲ
‘κεκριμένον ἐκ Διός.’ φ. διδάσκει, ὅτι τὸ ἄνω θερμὸν τὸν ἀέρα κινῶν

B- ἄνεμον ποιεῖ, λῦον τὴν περικειμένην ὕλην· εἰσὶ γὰρ ἐξ ἰκμάδος· 15
καὶ “ἴκμενον οὔρον” (Π. 1. 479)· καὶ Ἰκμ(α)ῖος Ζεὺς τιμᾶται, ὁ
τῶν ἀνέμων δεσπότης (Apoll. Rhod. II. 522)· καὶ “κοιμήσας δ'
ἀνέμους χεεὶ ἔμπεδον” (Π. 12. 281).

B- * κεκριμένον] ἀπλανῆ, σταθερόν· ἢ τῶν ἄλλων κεχωρισμένον.

B- φ. οὔρος δὲ παρὰ τὸ ὀρούειν.

20. * ὄρμαινε] ὄρμα τῆ διανοία.

δαϊζόμενος] διὰ μέσου τὸ “δαϊζόμενος.” φ. τὸν δὲ δεύτερον ἢ

B+ περισπαστέον· ὡς τιμώμενος δὲ λίαν παρὰ Ἀγαμέμνονι ἄτοπον ἠγείτο
μὴ ὀρᾶν αὐτὸν τετρωμένον. ἢ ὅτι οὐδὲν δεῖ ποιεῖν ἄνευ σκέψεως·
δεῖσθαι οὖν νεόμικε τῆς σὺν ἐκείνῳ βουλῆς, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ 25
νυκτί (Π. 22. 73)· ἐπάγει γοῦν “ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ, ὅπως ἔσται
ταῦτε ἔργα, εἴ τι νόος ῥέξει” (61).

A + B- 21. διχθαδί, ἢ <μεθ' ὀμιλον>] τὸ τέλειον διχθαδία· τινὲς δὲ
“διχθαδίη,” ὡς τὸ “ἢ μ' οἴφ' ἔρροντι” (Od. 4. 368). ὥσπερ δὲ τὸ
κύμα ἀργοῦν ἔσθηκε πρὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ἀνέμου, οὕτω καὶ ὁ γέρον. 30
ἔστι δὲ ταῦτα τοῦ βουλευτικοῦ καὶ ἔμφρονος, ἐπιμένοντος πλέον
ταῖς σκέψεσιν.

24. * ἐπ' Ἀτρεΐδην] ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀτρεΐδην, ὡς “ἐπ' ἔμ' ἔρχεο”
(Π. 10. 85).

1. supplevi ex B || 17. κοιμίσας || 19. σταθρὸν B || 23. ἢ γεί τὸ ||
28. διχθαδίη τὸ τέλ. || 29. ἢ μ' οἴφ' ἔρρονται || 31. ἐπιμ. ἐπὶ πλ. B

ἀλλήλους ἐνάριζον] ἐμάχοντο γὰρ ἐκεῖνοι, πρὸς οὓς ἀπελθεῖν B = ἠβούλετο. τοῦτο γὰρ ἐπήγαγε πρὸς τὸ “ἢ μεθ’ ὄμιλον ἴοι Δαναῶν” (21).

25. λάκε δέ σφι] οἱ μὲν ἠλλάχθαι τὸν χρόνον, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ A = 5 ἐλήκει ἐνδεία τοῦ ἰ, “ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες” (Π. 21. 441), καὶ Ἰω- νικῆ συστολῆ· ὠνοματοποιῆται δέ· ὅθεν καὶ ἡ λακίς. β. “ἀμφι- γύοισι” δὲ ἀμφοτέρωθεν γυῶσαι δυναμένοις, ὅ ἐστι βλάψαι· ἢ ἀμφο- B = τέρωθεν γυῖα ἔχουσι καὶ ἐπερείδεσθαι δυναμένοις· γυῖα δὲ δοράτων τὰ ἄκρα τοῦ σιδήρου.

10 27. ξύμβληντο] συνέβαλον κατὰ συντυχίαν. ἢ, ὥσπερ ὁ Νέστωρ B = ὑπὸ τῆς βοῆς κινήθεις πρόεισιν, οὕτω καὶ οἱ συνηγμένοι τραυματῖαι ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηπὴν τεταραγμένοι ἐπὶ τῇ βοῇ ὁμοῦ προΐασιν.

28. * παρ νηῶν ἀνιόντες] τῶν πρὸς τῇ θαλάσῃ νηῶν ἐπὶ τὰς ἐν B = 15 τῷ τείχει ναῦς.

ὄσοι βεβλήατο] καὶ μὴν μόνος ἐν αὐτοῖς Διομήδης ἐβέβλητο. B = οὐκ ἔστιν οὖν σύλληψις· αἱ γὰρ συλλήψεις ἀπὸ τῶν ἴσων ἢ ἀπὸ τῶν πλε(ι)ῶνων γίνονται, ὡς καὶ (τὸ) “οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη” (128). ἔστιν οὖν εἶδος ἀντιγένους, ἀντὶ τοῦ “ὄσοι τετρωμένοι (ἦσαν)” 20 καὶ ἀλλαχῶ “ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον” (Π. 11. 612) ἀντὶ τοῦ τετρωμένου· οὐ γὰρ δὴ Ἀχιλλεὺς ἦδει, πότερον ἐκ προέσεως ἢ συστάδην τέτρωται ὁ σὺν τῷ Νέστορι.

30. πολλὸν γάρ (β) ἀπάνευθε μάχης] ἐπεξηγεῖται τὸ “ἀνι- B = 25 ἐπὶ τὴν μάχην. ἀλλὰ προληπτικῶς τὴν αἰτίαν εἶπεν· ἔδει γάρ, ‘ὀφείοντες κίον· καὶ γὰρ πολλὸν ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες.’

31. τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε εἴρυσαν] ὅτι οὐκ ἐν διστ(ο)ιχίᾳ B = ἦσαν, ὡς φησι Κράτης. εἶπε γὰρ ἂν ‘προτέρας’ καὶ ‘νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη τῶν προτέρων” (Π. 15. 656). ἔστι δὲ τὸ 30 “πρώτας” τῶν πρὸς τι, καὶ εἰσὶ πρῶται μὲν αἱ πρὸς τῇ θαλάσῃ νενεωκλημέναι—ἐξῆς γοῦν φησι “νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης” (75)—ἔσχαται δὲ αἱ πρὸς τῷ τείχει. αἱ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος νῆες πᾶσαι πρὸς τῇ θαλάσῃ ἦσαν, ὡς που φησὶν ὁ

5. ἔθηκε A, ἔθηκε Bekker || ἔ A || ἄνωρον κρ. ἔχεις A, ἄνοον κρ. ἔσχεσ || 6. ὠνοματοπεποιήται ut A Eust. || 11. πρόεισιν οὕτω B: πρόεισι διὰ τοῦτο || 18, 19. supplevi ex B || 20. ἄγεις || 21. προέσεως scripsi: ἀφέσεως B, προθέσεως || 24. ἦεισαν B: ἦσαν || 27. suppl. W || 28. νηῶν

Διομήδης “νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης” (Π. 9. 43). οὕτως Αὐτόχθων. ὁ δὲ Ἡρακλέων νῦν μὲν τὰς πρὸς τῷ τείχει καὶ πρῶτας φησί, ἐξῆς δὲ τὰς πρὸς τῇ θαλάσῃ· “νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης.” καὶ ὁ μὲν τὸ “πρύμνησι” ἀντὶ τοῦ ἐσχάταις, ὁ δὲ Ἡρακλέων “πρύμνησι” ταῖς πρύμναις. 5

A + B = 32. ἐπὶ πρύμνησι] τινὲς προπερισπάσαντες ἐσχάτας ἐξεδέξαντο, οὐχ ὑγιῶς. “πρύμνησι” οὖν ταῖς πρύμναις, καὶ “ἐπὶ” ἀντὶ τῆς παρά· “ἀλλ’ ἔρχεσθ’ ἐπὶ νηυσὶν” ἀντὶ τοῦ παρά ναυσίν· οὐ δύναται δὲ ταῖς ἐσχάταις· οὐ γὰρ πρύμνον ἄλλου ἄλλο, ἀλλ’ αὐτὸ ἑαυτοῦ. “πρύμνον σκέλος” (Π. 16. 314) τὸ περὶ ἄκραν σάρκωσι. 10

B = 33. * οὐδὲ γὰρ οὐδ’ εὐρύς] μέγας, ὡς τὸ “εὐκρείων Ἀγαμέμνων.” πλεονάζει δὲ τὸ ἐν “οὐδέ.”

A + B = 35. * προκρόσσας] κλιμακῆδόν, τὴν ἐτέραν πρὸ τῆς ἐτέρας.

B = 36. * ἠϊόνος στόμα μακρόν] διὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ κοιλότητα πρὸς τὸ καθορμίζεσθαι τὰς ναῦς. 15

B = συνεέργαθον ἄκρα] “ἄκρα” τὰ κέρατα τοῦ ναυστάθμου, ὧν ἐκτὸς οὐκ ἦν ναῦς. §. ὅσον φησὶ στόμα συνέκλειον αἱ ἄκρα τῆς

A + B = ἠϊόνος, τουτέστιν ἀπὸ κέρως ἐπὶ κέρας.

A + B = 37. ὀφείοντες] αὕτη ἢ παραγωγὴ ἢ διὰ τοῦ εἰω ἢ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ ἀπὸ μελλόντων γίνεται. κλίνεται δὲ μέχρι παρατατικῆς. 20

A B + ὀφείοντες] ὀπτικῶς ἔχοντες. §. Πτολεμαῖος “οὐ ψαύοντες.” τὸ

A + <δὲ> “ὀψάοντες”—ἔστι γὰρ παρά τὸ ὀψ ὀπός—βάρβαρον.

38. * ἔγχει (<εῖρειδόμενοι>)] καὶ Ὀδυσσεὺς γὰρ σκάζει· καὶ “τὸ δὲ δύο σκάζοντε βάτην παρά νῆας” (Π. 19. 47).

B = ἀθρόοι] πλήθους γὰρ ἀρχὴ ἢ τριάς· ἢ ὡς καὶ ἄλλων ἀσημο- 25

τέρων αὐτοῖς ἐπιμένων, ἢ ἀφῶνοι. §. Ἀρίσταρχος δὲ δασύνει τὸ

A + “ἀθρόοι.”

B = 40. πτῆξε δὲ θυμόν] τῶν μὲν γὰρ τραυμάτων κατεφρόνου ὡς γεναῖοι, τὸν θυμὸν δὲ ἤλγουν διὰ τοὺς συμμαχοὺς.

A + B = πτῆξε δὲ θυμὸν <ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν>] Ζηνοδοτος “πτῆξε” 30 καὶ “εταίρων,” ἀντὶ τοῦ ἐν ἀκινήσιᾳ ἐποίησεν—ἐπὶ τινι γὰρ χαλεπῶ τὴν ὑποχώρησιν αὐτοῦ ὑπόπτεισαν—ἢ ἐπέρρωσεν· ἢ γὰρ ἐλπίς

13. κλιμακιδόν || 14. ἑαυτῷ || 21. ψ. τι || 22. ὀψ’ αἰόντες οὐ γὰρ παρά τὸ ὀψαπος γὰρ βάρβαρον || 24. δύο || 30. Ἡρωδιανὸς pro Z. B || 31. καὶ εταίρων Lehrs, cf. A et infra p. 63, 3: καθετέρως || 32. ἀποχώρησιν B

αὐτῶν ὁ λόγος αὐτοῦ. Ἀρίσταρχος δὲ “πτῆξε” ἀντὶ τοῦ ἐταπεινώσων ἢ ἐπτόησεν· καίτοι ἠθέτει τὸν στίχον. οἱ δὲ γράφουσι “πλῆξε.”

ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν] Ζηνόδοτος “ἐταίρων” καὶ ὁ Νέστωρ γὰρ Ἀχαιὸς ἦν· ἀλλ’ ὡς “περὶ δ’ ἱρὰ θεοῖσιν ἀθανάτοισιν ἔδωκε”

5 (Od. I. 66)· καὶ ὁ λέγων γὰρ θεός.

41. * τόν] ἀντὶ τοῦ ὄν.

42. * τεταραγμένον τὸ ἦθος μὴ περιμεῖναι τὸν Νέστωρος λόγον, B = ἀλλ’ αὐτὸν ἄρξασθαι.

43. φθισήνορα] τὸν τοὺς ἄνδρας ἀναιροῦντα. καλῶς δὲ πρῶτον πυν- B = θάνεται, πῶς καταλιπὼν τὴν μάχην ἀνακεχώρηκεν· ἦδει γὰρ οὐκ ἐπι- τρέποντα ἑαυτὸν τῷ γῆρα. οὐ μὴν αἱ ἀποκρίσεις τοῦ πρεσβύτου πρὸς τοῦτο γεγόνασιν· ἀκαίρως γὰρ δισσολογεῖν ἤμελλεν ὁ ποιητής.

44. * δεῖδω] Ἀριστοφάνης “δεῖδια.”

A =

45. ὡς ποτ’ ἐπηπείλησεν] Ἀριστοφάνης “ὅς ποτε.” §. “ποτέ” δὲ A = 15 ἀντὶ τοῦ χθές· “ὄν ποτε δῶκας ἀντιθέω Ὀδυσσῆι δόμον κάτα” (Od. 22. B = 290) καὶ “οὗς ποτ’ ἀπ’ Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστορε φόβοιο” (Il. 8. 108).

46. * τῇ προτεραίᾳ ταῦτα εἶρηται, “μνημοσύνη τις ἔπειτα” B = (πρὸς δηϊοιο γενέσθω) (Il. 8. 181)· καὶ Ὀδυσσεὺς “στεύεται γὰρ τῶν ἀποκόψειν (ἄκρα κόρυμβα)” (Il. 9. 241).

20 48. * τῶς] ὡς “τῶς δέ σ’ ἀπεχθήρω” (Il. 3. 415).

A +

50. * ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον] ἐνθυμοῦνται μοι χολοῦσθαι.

53. ἢ δὴ ταῦτά γ’ ἐτοῖμα (τετεύχεται)] πρὸς τὸ “δεῖδω, μὴ δὴ B = μοι τελέσῃ ἔπος” (44) φησὶν· ταῦτα μὲν οὕτως ὡς ἐκεῖνος ἠπεί- λησεν ἔσται, καὶ οὐκ ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσειεν ὁ Ζεὺς.

25 55. ἐπέπιθμεν] συγκοπῇ τοῦ ἐπεπίθομεν, ὅθεν καὶ πεπιθῶν ἢ μετοχή· “ῥηθιδίως πεπιθεῖν” (Il. 9. 184). §. “εἴλαρ” (56) δὲ παρὰ τὸ εἰλῶ, ὡς παρὰ τὸ θένω θέναρ (Il. 5. 339).

56. * ἄρρηκτον] τινὲς ἄρρατον, ἰσχυρόν, ἀνάλωτον.

* αὐτῶν] λείπει ἡμῶν.

30 58. * γνοίης] Ἀριστοφάνης “γνοίη.”

A =

60. * ἐπιμίξ] ἀβρώς ἀναμεμιγμένοι, ὥστε τῇ ὄψει μὴ διαγιγνώ- B = σκειν τοὺς πίπτοντας.

1. πτίξε || 4. Ἀχαιὸς ἦν scripsi: Ἀχαιοῖσιν || ἀλλ’ ὡς W: ἄλλως || ἱερὰ || 7. τὸ ἦθος τὸ μὴ B || 9. τὸν τοὺς ἄνδρας Et. M.: τὸν τοὺς ἀνδρείους B, τὰς ἀνδρίας || πρῶτος B || 13. ἐν τῇ Ἀριστοφάνους A || 15. Ὀδυσσῆι || 16. ἐλόμην || μῆστορε || 16. repetitur * ποτέ] ἀπὸ τοῦ ἐχθές || 20. ἀπεχθήρω || 21. ἐνοροῦνται || 22. ῥηθ || 24. ἂν παραποιήσαι αὐτὰ ὁ Z. B

- B=** 61. ἡμεῖς δὲ φραζώμεθα] παιδευτικῶς· ἔνεστι γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀνιάτοις καὶ ἐσχάτοις πράγμασι διὰ συνέσεως ἀνασφήλαι. καὶ νῦν γοῦν ὁ Νέστωρ ἀντὶ τῶν ἀνηρημένων, ἀντὶ τοῦ διακεκομμένου τείχους ἐπὶ τὴν φρόνησιν καταφεύγει. ἐμφαντικῶς δὲ καὶ τῷ ῥήματι (χρῆται)· “ῥέξει” (62) γὰρ ἔφη, οὐ ‘μηχανήσεται,’ ὡς ἐργαζο- **B** μένου τοῦ νοῦ καὶ αὐτὰς τὰς πράξεις ἀποτελοῦντος.
62. * εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ’ οὐκ ἄμμε κελεύω] οὕτως αἰ Ἀριστάρχου.
63. * οἰκειοῦται καὶ αὐτὸς τὴν πλῆγὴν τῶν ἐταίρων. §. “ἐπεὶ” πρὸς τὸ δεύτερον ἵπαντᾶ. **IO**
- A=** 67. * ἧ ἐπί] αἰ Ἀριστάρχου καὶ “ἧ ἐπί” καὶ “οἷς ἐπί.”
- A=** 72. ὅτ[ι] τοὺς μὲν] αἰ Ἀριστάρχου “ὅτε” καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ “ὅτε πρόφρων” (71).
- AB+** 73. κυδάνει] ὡς “μελάνει δέ τε πόντος” (Π. 7. 64) καὶ “οἰδάνει ἐν στήθεσσι” (Π. 9. 554). **I5**
- B=** 75. νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύονται] ἡ ποσῶν οὐχ ὀρᾶ τὸ χρειδῶδες, ἡ τῶν ἀριστέων πειραῖται. οἶδε γάρ, ὅτι ἐν ἡσυχίᾳ μὲν τῶν πραγμάτων κειμένων ὑποπίπτουσι τοῖς ὑπερέχουσιν ἕκαστος, κινδύνου δὲ προκειμένου δηλοῦσι τὴν προαίρεσιν, οὐδὲν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας προτιμῶντες. δοκιμάζειν οὖν αὐτοὺς πάλιν βούλεται· καὶ ἠπίστατο **20** καὶ ἦδει, ὡς πρὸς σάφρονας ὁ λόγος καὶ οὐκ εὐθὺ πηδήσουσι πρὸς πρᾶξιν. βούλεται δὲ παράκλητον ἑαυτῷ ποιῆσαι τὸν στρατόν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἡγεμόνων· δι’ ἑαυτοῦ γὰρ οὐκ ἠδύνατο, ὡς τοῦ παρόντος κινδύνου διὰ τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν τὴν αἰτίαν φερόμενος.
76. * πάσας] δηλονότι τὰς ἐπὶ τοῦ πρώτου στ(ο)ίχου. **25**
- B=** 77. ὕψι δ’ ἐπ’ εὐνάων ὀρμίσσομεν] τὸ γὰρ ἕγρον ὑψηλότερον τῆς γῆς· διὸ ἀνάπλους μὲν ἡ ἀναγωγὴ, κατάπλους δὲ ἡ προσόρμισις. καὶ “ὕψου δ’ ἐν νοτίῳ τήν γ’ ὀρμισαν” (Od. 4. 785).
- B=** 78. νῆξ ἀβρότη] ἐν ἧ φόνου οὐ γίνονται—ἔλυν γὰρ νυκτὸς τὰς τάξεις—ἡ μεταληπτικῶς ἡ φῶ(τα)ς μὴ ἔχουσα· βροτὸς γὰρ ὁ φῶς. **30** καὶ Αἰσχύλος (P. 2) “ἄβροτον εἰς ἐρημίαν,” ἐν ἧ φῶς οὐ γίνεται.
- B=** 80. οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν] αἰσθάνεται αἰσχροῦ συμβουλευόν, ἀλλ’ ὅρα τί (προσ)τίθῃσιν· οὐ γὰρ ἔφη φυγεῖν τὸν πόλεμον, ὅπερ
1. ἔστι B || 2. ἀνασφήλαι B: ἀνασφᾶλαι || 5. supplevi ex B || ὡπερ ἐργ. || 12. suppl. rec., ὅτε textus || 21. πηδήσουσι B: πηδήσωσι || 25. suppl. W || 26. ὀρμίσσομεν || 28. ὕψι || 30. βροτὸς B: ἄβροτος || 31. φῶς B: φόνος || 33. supplevi ex B

ἦν ἀπρεπέστατον, ἀλλὰ κακόν. καὶ τὸ “οὐδ’ ἀνὰ νύκτα” εἰς ἐπίτασιν, καίτοι γε ἀγεννὲς (ἦν) τὸ νυκτὸς ὥσπερ δραπετεῦσαι τὴν μάχην.

83. Ἀτρεΐδῃ] καλῶς ἐπιπλήσονται παράγων τὸν Ὀδυσσεῖα περι- B = 5 εἶλε τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων, τὸ “κῦδιστε” καὶ “ἀναξ.”

ἔρκος ὀδόντων] τὸ ἐξ ὀδόντων ἔρκος· καὶ γὰρ ἦν παράδοξον τὸν B = εἰπόντα “ἰδρώσει (μέν) τευ τελαμών” (Π. 2. 388) καὶ ἀπειλήσαντα τοῖς φυγοῦσιν “ὄν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης” (ib. 391) νῦν λέγειν “οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγείν” (89).

10 84. οὐλόμενε] ὀλέθρων αἵτιε. ῥ. ὡς ἐν ἰδιάζουσι δὲ σοβαρῶς ἐπι- B = πλήσσει, καὶ ὅπως μὴ ταῦτα ἀεὶ λέγων λάθῃ εἰς Ἑλληνας εἰπὼν B = αὐτά, ἄλλως τε μετεσχηκῶς τῆς πρώτης ἀποπειράς οἶδεν, ὅτι πείρα καὶ νῦν καθήσιν· ἔχει οὖν καιρὸν ἢ παρρησία.

ἀεικελίου] ἀνομοίου ἡμῖν.

15 ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου σημαίνειν] τὸ πρῶτον ἐπιχειρήμα ἀπὸ B = τῶν ἀκούοντων λαμβάνει, ὅτι πρὸς τοιοῦτους οὐκ ἔδει συμβουλεύειν τοιαῦτα.

86. τολυπεύειν] ἐκτελεῖν “ἠδ’ ὅποσα τολύπευσα σὺν αὐτῷ καὶ πάθον” (Π. 24. 7)· ἐξ οὗ καὶ τολύπη τὸ κατε(ι)ργασμένον ἔριον.

20 87. * ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος] ὡς ἕκαστος ἡμῶν φθαρή.

88. οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν—καλλεΐφειν] τὸ δεύτερον B = ἐπιχειρήμα ἀπ’ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ὅτι, εἰ καὶ ἄλλοι ἦσαν οἱ ὑποτεταγμένοι, οὐκ ἔδει τοιαῦτα συμβουλεύειν οὐδὲ καταλείπειν τὰ προκειμένα. εἶτα τρίτον, ὅτι ἀνάξια τῆς βασιλείας ἐφθέγγατο.

25 89. καλλεΐφειν] ἢ Ζηνοδότου δὲ “ἐκπέρσειν” καὶ ἔστι μᾶλλον A = ἠθικόν.

90. σίγα] δαιμονίως προκαταλαμβάνει ὡς ἀμαρτόντος, οἷον ἀρκεῖ B = σοι πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους τὸ εἰρημένον.

μή τις (τ’) ἄλλος] ἢ “τοί” ἐστὶν ἀντὶ τοῦ σοί ἢ “τέ” πλεονάζον.

30 91. ὄν οὐ κεν ἀνὴρ—διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο] οὐδὲν γὰρ B = αἰσχρότερον οἶδεν ὁ ποιητῆς τοῦ λιποτακτεῖν· ἀμέλει καὶ Ἀγαμέμνων τοῖς μείζουσιν ἐξωνεΐδισεν (Π. 4. 223). ἀντικρὺς δὲ ἐξελέγχει, ὅτι οὐ βασιλικὸς ὁ λόγος ἐστίν· καὶ ῥητορικόν, ὅταν κατατιώμενοί

2. supplevi ex B || 7. i. τοῦ τελ. || 19. post ἔριον add. sec. ἢ παρ’ ἡμῖν τουλοῦ || 25. ἢ Ludwich : ai ut A || 26. ἠθικώτερον || 27. ἀρκεῖ B || 29. σοί W : οὐ || 31. λιποτακτεῖν B

τινας πεφεισμένως μὴ τὰς κυρίας ὀνομασίας τῶν ἀμαρτημάτων λέγωμεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὡς οὐδὲ ἰδιώτης ἀξιώσειε λέγειν.

92. * ὅτι ἦν τις ἐπιστήμη πολιτικῶν λόγων, ἣ μόνον ἀνήκει βασιλευῖσιν.

- A+ 95. * νῦν δέ σε] Ζηνοδοτος “νῦν δέ σε” Ἀριστοφάνης δὲ 5 ἀθετεῖ.
- B= 99. ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη] ἡμῖν δὲ ἀνυπέμβλητος γένηται ὄλεθρος.
- B= 101. ἀποπ(απ)τανέουσιν] περιβλέψουσι καὶ πτοη(θή)σονται, δη-
- B= λονότι περὶ τὴν καθολικὴν γινόμενοι. §. παπταίνω παπτανῶ παπτανέω. 10
- B= 102. ὄρχαμε λαῶν] ἠθικὸν τοῦτο· κατακερτομῆ γὰρ ἀντικρὺς τὴν συμβουλὴν ὡς οὐ βασιλεῖ ἀρμόζουσιν· φησὶ δὲ ‘ὁ βασιλεὺς πάντα συγχέει.’
- B= 104. ὦ Ὀδυσσεῦ] διδάσκει φέρειν <πράως> τὰς λοιδορίας, ἐὰν ἐν καιρῷ καὶ ἐπὶ συμφέροντι γίνονται. 15
* πῶς με] πῶς μου.
- B= 105. οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας] ἄριστα τρέπει τοὺς λόγους ἐπὶ ἕτερα, ὡς τὸ ὅλον ὑπὲρ Ἑλλήνων σκοπῶν.
- B= 107. νῦν δ' εἶη] ἀντὶ τοῦ ἴτω· “καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι” (Hes. Opp. 353) ἀντὶ τοῦ προσιέναι. 20
- B= 108. ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα] διδάσκει παντὸς δέχεσθαι τὴν παραίνεσιν ἐν καιρῷ κινδύνου.
108. * ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένω εἶη] διὰ τὸ λοιδορηθέντα πρόην ὑπὸ Νέστορος αἰδεῖσθαι λέγειν (Π. 2. 336).
- B= ἀσμένω] ἀπὸ τῆς ἡσμένοσ μετοχῆς ὄνομα γέγονεν· διὸ ἤμειψε 25 <τὸ> πνεῦμα.
εἶη] ἔλθοι· ὁ δὲ γε Ἔκτωρ βαρβαρικῶς, “ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες” (Π. 8. 523).
- B= 110. ἐγγὺς ἀνὴρ] “ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι” (107). τοῦτό ἐστι τὸ ἐξῆς. 30
- B+ ματεῦσομεν] καὶ ἑαυτὸν ὑποβάλλει τοῖς ζητοῦσιν· μέτριος δὲ ὁ λόγος καὶ οὐκ ἔχων ἐπίπληξιν· ἀπήρκει γὰρ Ὀδυσσεύς, ἄλλως τε τὸ ἐπιπλήσσειν θαμὰ ἀπέχθειαν, οὐ κηδεμονίαν ἐμφαίνει.

2. λέγομεν || ἀξιώσει B || 6. προηθέτει A || 7, 8. ἐπιγίνεται B || 9. περιβλέψουσι B: περιβλέφονται || supplevi ex B || 10. καθολικὴν B: καθολικὴν || γενόμενοι B || 12. βουλὴν B || 13. πάντας B || 14. Ὀδυσσεῦ || supplevi ex B || 23. τὸ Bekker: τὸν || 33. ἄμα B

112. * νεώτατος] οὕτω πᾶσαι. A =

113. πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθῶ] καίτοι ἴδια ἔχων λέγειν ὄμως τὰ τοῦ πα- B =
τρὸς προβάλλεται· τούτῳ γὰρ αὐτὸν συνέκρινεν Ἀγαμέμνων (Π. 4. 372).

114. Τυδεὺς, ὃν Θήβησι] οὐ κατὰ τοὺς τραγικούς ἐν Ἐλευσίνι
5 μετηνέχθησαν οἱ περὶ τὸν Καπανέα. §. Ὀμηρικὸν δὲ ταῖς παρεκ- B =
βάσεσι διαναπαύειν τὸν ἀκροατὴν. §. τὸ δὲ “Θήβησι” δύναται καὶ B =
ἐπίρρημα εἶναι καὶ ὄνομα. §. ὁ δὲ Τυδεὺς Οἰνέως καὶ Περιβοίας τῆς
'Ἰππότου' ὃς ἀνεψιὸς ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ Λυκωπέα καὶ Ἀλκά- A =
θου ἀπέκτεινεν τοὺς Ἀγρίου, σὺν αὐτοῖς δὲ ἄκων καὶ τὸν πατράδελφον
10 Μέλανα—συνεδαίνυτο γὰρ αὐτοῖς—καὶ φεύγων τὸν φόνον ἤκεν ἐς
Ἄργος καὶ καθαρθεὶς ὑπὸ Ἀδράστου γαμεῖ Δηϊπύλην, τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ.

* Ζηνοδοτος ἠθέτει· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει οὐδὲ ἦν. A =

115. * Πορθεῖ] οὕτω δισυλλάβως. §. ἐπίτηδες δέ, εἰ μὴ εὐ-
15 κείρως, οὐ μέμνηται Τυδεὺς ὁ ποιητής.

116. * οἴκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι] συλλήψει ἐχρή- B =
σατο· ὁ μὲν γὰρ Τυδεὺς ἐν Πλευρῶνι, ὁ δὲ Οἰνεὺς ἐν Καλυδῶνι ᾤκει.

118. * ἐμεῖο] οὕτω Ζηνοδοτος· τινὲς δὲ “ἐμοῖο,” ἢ ἡ κτητική. A +

119. αὐτόθι μίμνε] τινὲς “αὐτοῦ μίμνε,” ὡς “αὐτοῦ οἱ καὶ A =
20 σῆμα” (Π. 21. 322).

120. ὧς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε] τὴν μὲν τῆς φυγῆς αἰτίαν ἐσιώπησε, A B +
τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν καὶ πλοῦτον εἶπεν. §. “Ζεὺς” ὁ τοὺς ἐμφυλίου
ἐκδιώκων φόρους. §. ὅτι οὐχὶ φυγὰς, ὡς οἱ νεώτεροι· φησὶ γοῦν A +
“ἀλλ' ὃ μὲν αὐτοῦ μίμνε” (119). §. γέγονε δὲ ὁ Τυδεὺς ἐκ Γόργης
25 ἢ Περιβοίας.

121. * ἔγῃμ] λείπει· μίαν, τὴν Δηϊπύλην.

123. ὄρχατοι ἀμφίς] παρὰ τὸ τῷ ἔρκει ἠσφαλισθαί· ὄρχος
ὄρχατος, ὡς μέσατος (Π. 8. 223, II. 6) πάχτος (Od. 9. 187).
§. τὸ δὲ “ἀμφίς” χωρὶς τῶν ἀρουρῶν.

30 124. πρόβατα] ἀντὶ τοῦ· τὰ τετράποδα, καὶ “πρόβασι” (Od. A B +
2. 75) τὴν τῶν τετραπόδων κτήσιν, παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας
βάσεως ἐτέραν βάσιν ἔχειν.

9. τοὺς Ἀγρίου W ex AD: ἀγρόθεν || 13. οὐκ A || Ἀριστοφάνης ἠθέτει
παρὰ δὲ Ζηνοδοτῶ οὐδὲ ἦν conl. Nauck || 14, 15. εὐκαιρως Bekker: ἀκαιρως ||
18. ἐμεῖο A: ἐμοῖο textus || ἐμοῖο A: ὁμοῖο || 24. Γόργης || 31, 32. τῶν
ὀπισθίων βάσεων B, τῆς πρώτης βάσεως

τινας πεφεισμένως μὴ τὰς κυρίας ὀνομασίας τῶν ἀμαρτημάτων λέγωμεν ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὡς οὐδὲ ἰδιώτης ἀξιώσειε λέγειν.

92. * ὅτι ἦν τις ἐπιστήμη πολιτικῶν λόγων, ἢ μόνον ἀνήκει βασιλευσιν.

A+ 95. * νῦν δέ σε] Ζηνοδοτος “νῦν δέ σε.” Ἀριστοφάνης δὲ 5 ἀθετεῖ.

B= 99. ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη] ἡμῖν δὲ ἀνυπέβλητος γένηται ὄλεθρος.

B= 101. ἀποπ(απ)τανέουσιν] περιβλέψουσι καὶ πτοη(θή)σονται, δη-

B= λονότι περὶ τὴν καθολικὴν γινόμενοι. β. παπταῖνω παπτανῶ παπτανέω. 10

B= 102. ὄρχαμε λαῶν] ἠθικὸν τοῦτο κατακερτομεῖ γὰρ ἀντικρὺς τὴν συμβουλὴν ὡς οὐ βασιλεῖ ἀρμόζουσας φησὶ δὲ ὁ βασιλεὺς πάντα συγχέει.

B= 104. ᾧ Ὀδυσσεῦ] διδάσκει φέρειν (πράως) τὰς λοιδορίας, ἐὰν ἐν καιρῷ καὶ ἐπὶ συμφέροντι γίνονται. 15

* πῶς με] πῶς μου.

B= 105. οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας] ἄριστα τρέπει τοὺς λόγους ἐπὶ ἕτερα, ὡς τὸ ὄλον ὑπὲρ Ἑλλήνων σκοπῶν.

B= 107. νῦν δ' εἶη] ἀντὶ τοῦ ἴτω “καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι” (Hes. Opp. 353) ἀντὶ τοῦ προσιέναι. 20

B= 8ς τῆσδέ γ' ἀμείνονα] διδάσκει παντὸς δέχεσθαι τὴν παραίνεσιν ἐν καιρῷ κινδύνου.

108. * ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένω εἶη] διὰ τὸ λοιδορηθέντα πρῶην ὑπὸ Νέστορος αἰδεῖσθαι λέγειν (Π. 2. 336).

B= ἀσμένω] ἀπὸ τῆς ἡσμένοσ μετοχῆς ὄνομα γέγονεν διὸ ἤμειψε 25 (τὸ) πνεῦμα.

εἶη] ἔλθοι· ὁ δέ γε Ἔκτωρ βαρβαρικῶς, “ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες” (Π. 8. 523).

B= 110. ἐγγὺς ἀνήρ] “ὄς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι” (107). τοῦτο ἔστι τὸ ἐξῆς. 30

B+ ματεύσομεν] καὶ ἑαυτὸν ὑποβάλλει τοῖς ζητοῦσιν· μέτριος δὲ ὁ λόγος καὶ οὐκ ἔχων ἐπίπληξιν ἀπῆρκει γὰρ Ὀδυσσεύς, ἄλλως τε τὸ ἐπιπλήσσειν θαμὰ ἀπέχθειαν, οὐ κηδεμονίαν ἐμφαίνει.

2. λέγομεν || ἀξιώσει B || 6. προθέτει A || 7, 8. ἐπιγίνεται B || 9. περιβλέψουσι B: περιβλέφονται || supplevi ex B || 10. καθολικὴν B: καθολικῆν || γενόμενοι B || 12. βουλὴν B || 13. πάντας B || 14. Ὀδυσσεῦ || supplevi ex B || 23. τὸ Bekker: τὸν || 33. ἄμα B

* κέκαστο] ἀντὶ τοῦ ἐνίκα.

- A + 125. * ὡς ἐτεόν περ] Ἀρίσταρχος “εἰ ἐτεόν περ.”
127. πεφασμένον] ἀντὶ τοῦ φανθησόμενον, ἢ πεφασμένως.
- AB = 128. καὶ οὐτάμενοι περ] καλῶς οὐχ ὁ Νέστωρ ταῦτά φησιν, ἀλλ’ εἰς τῶν τετραμένων. δεῖ δὲ πρὸς βραχὺν στιῶσαι εἰς τὸ 5 “πέρ,” εἶτα τὸ “ἀνάγκη” ἐπαγαγεῖν, ἵν’ ὥσπερ αἰτίαν τῆς ἐξόδου ἐπιφέρῃ τὴν περιεστῶσαν ἀνάγκην.
οὐτάμενοι] εἴπερ εἶα τὸ σημαινόμενον, ἦν (ἄν) ἀπὸ τοῦ οὔτημι ἐνεστῶτος· ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ οὐτασμένοι (ὡς) ἐληλάμενοι.
- A + B = 129. * ἔθα δ’ ἔπειτ’ αὐτοὶ μὲν ἐχόμεθα δημοτῆτος] λείπει ἡ 10
B = ἀπό. §. τὸ δὲ “ἔπειτα” ἀντὶ τοῦ δ[ή].
- A - B = αὐτοὶ μὲν ἐχόμεθα δημοτῆτος] τὴν ἀφορμὴν τῆς συμβουλίας ἀπὸ τῶν Νέστωρος λόγων εἴληφεν, “εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ’ οὐκ ἄμμε κελεύω δύνεμαι· οὐ γάρ πως βεβλήμενόν ἐστι μάχεσθαι” (62).
- A = B = 131. ἐνήσομεν] τῷ πολέμῳ· οἱ δὲ “ἀνήσομεν” πείσομεν, “ἀλλ’ 15 ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο παιδ’ αἰδῆλον” (Π. 5. 880).
132. θυμῷ ἦρα φέροντες] ἐπικουρεῖν τῇ ψυχῇ θέλοντες.
134. * ἦρχε—Ἀγαμέμνων] ἀφθόως καὶ γενναίως.
- B = 136. μετ’ αὐτοὺς ἦλθε] πρὸς αὐτούς. παλαιὸς δὲ ἐστὶν ὁ λίαν γέρων, ὅθεν φησὶ “δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηὺ παλαιγενές” (Od. 22. 395). 20
- AB = παλαιῷ φωτὶ εἰκώς] καλῶς ἐπὶ τοῦ ὄχλου Κάλχαντι εἴκασται (Π. 13. 45), δι’ ὃ καὶ ἔπειθεν ὡς εὐδοκιμήσας περὶ τὸν λοιμόν, ἐπὶ Ἀγαμέμνονος δὲ οὐ—φησὶ γὰρ “ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον” (Π. 1. 82)—ἀλλ’ οὐδὲ Θόαντι (cf. Π. 13. 216)· νέος γὰρ οὗτος· νῦν δὲ ἀπλοῖκῶς ἔφη “παλαιῷ φωτί,” τίνι δέ, οὐ προσέθηκεν, ἀλλ’ ἀπήρκεσεν τὰ 25 τῆς ἡλικίας εἰς πίστιν· τὸ γὰρ προστιθέναί τὸν στίχον ἐκεῖνον “ἀντιθέφ Φοῖνικι, ὅπασιν Πηλεΐωνος” περιέργον, καὶ ἀπρεπὲς Ἀχιλλέως ἀφ-εστῶτος τῆς μάχης τὸν Φοῖνικα μὴ μόνον φαίνεσθαι μετὰ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ καὶ καταρᾶσθαι Ἀχιλλεῖ “ἀλλ’ ὃ μὲν ὡς ἀπό-λοιτο” (142). ἔστιν οὖν ὡς τὸ “ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα” (Od. 8. 30 194) καὶ “δέμας δ’ ἦικτο γυναικί” (Od. 4. 796).
- B = 139. νῦν δὴ πού Ἀχιλλῆος] αἰεὶ καταδρομὴν τινα εὐρίσκομεν τοῦ

2. αἰ Ἀριστάρχου A || 3. φρανθησόμενον: corr. Bekker || 9. suppl. W || ἐληλασμένως, cf. Et. M. s. v. || 11. supplevi ex B || 15. ἦτοι ante πείσομεν add. B || 20. γρῶν || 22. δι’ ὃ καὶ W: δι’ οὐ καὶ B, ὅπου || λιμόν || 27. καὶ ante περιέργον omisi || 29. καταρᾶσθαι

Ἄγαμέμνονος ἐν τοῖς πρὸς Ἀχιλλέα πεπραγμένοις· νῦν δὲ τούνα-
τίον. καὶ ἔστιν ἀρμόδιον τῷ καιρῷ παραμυθίαν τινὰ προσελθεῖν τῷ
Ἄγαμέμνονι, ὅτι οὐ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν δυστυχεῖ τὸ Ἑλλη-
νικόν, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἀχιλλέως ἀφροσύνην.

5 140. γηθεῖ—ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες] ὅτι τὸ ἐπιχαίρειν τοῖς κακοῖς B=
ἄφρονος ἀνδρός. §. τὸ δὲ “ἐνὶ” ἀντὶ τοῦ ἔνεισιν. §. ὁ τρόπος μετα-
τύπωσις· ἐκ συνθήκης γὰρ ἀπλοῦν ἐποίησεν. B=

141. * φύζαν] τὴν μετὰ δέους φυγὴν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζα B=
καὶ τὴν φυγὴν.

10 142. ὡς ἀπόλοιτο] οὕτως Ἕλληνες, ἢ ὡς ἡμᾶς θέλει, ἢ ὡς AB=
ἔστιν ἀνηλεής.

σιφλώσειε] περισσὸς ὁ στίχος, καὶ ἡ λέξις νεωτέρων· καὶ οἱ A+B-
μὲν ‘κακώσειεν,’ οἱ δὲ ‘μωμητὸν ποιήσειεν,’ οἱ δὲ ‘ἐκλύσειεν’—
φλῶ γάρ ἐστι τὸ [ὄρ]μῆν ἔχω, ὅθεν καὶ “οἰνόφλυξ”—οἱ δὲ σιπαλόν

15 τὸν εἶδεχθῆ.

143. * σοὶ δ’ οὐκω μάλα πάγχυ] ἀντὶ τοῦ ‘οὐδ’ ὄλωσ,’ ὡς τὸ
“οὐ νιφετός, οὐτ’ ἄρ χειμῶν πολὺς” (Od. 4. 566). §. οἱ δὲ γρά-
φουσι “σοῦ δ’ οὐποι.”

145. * κοῖσουςιν] ἐκ τοῦ παρεπομένου φεύζονται. A+

20 147. μέγ’ ἄυσεν] ἵνα δεῖξῃ, ὅτι θεὸς ἔστιν. ὅρα δὲ τὴν ποικι- B=
λίαν· ἔμπροσθεν μὲν ἐκ τοῦ ἵχνους ἐπιγινώσκεται, νῦν δὲ βοᾷ μέγα,
ἵνα ἐκ τῆς βοῆς συνῶσιν. πῶς δὲ ὁ κλέπτων τὴν μάχην βοᾷ; ἐπεὶ
εἶπεν “ἦχῆ δ’ ἀμφοτέρων ἴκετ’ αἰθέρα” (Π. 13. 837).

* πεδίοιο] λείπει ἢ διὰ. A+

25 148. * ἐννεάχιλοι] Ἀρίσταρχος ‘ἐννεὰ χεῖλη ἔχοντες,’ ἐκ μέρους
σώματος.

149. * ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος] προαλαλάζουσι γὰρ τῆς συμ-
βολῆς· ὡς τῷ θεῷ δὲ ἀλαλαγμὸν ὅμοιον δοῦσαι.

150. ἐκ στήθεσφιν ὄπα] ἐκ ψυχῆς· ἔστι γὰρ ἐν τοῖς στήθεσιν· B=
30 μέρος δὲ αὐτῆς ἢ βοή· ἐπεὶ πῶς φησιν “ὄσον κεφαλὴ χαδὲ φωτός”
(Π. 11. 462);

2. τ. παρέχειν τῷ B || 8. γίνεται B: οἱ || 11. ἀνηλεής W: ἀκλής ut AB ||
13. ἐκλύσει B || 14. suppl. sec. ut videtur || ἔχον || 18. σοὶ δ’ οὐ τοι conī.
Nauck || 19. κοῖσουςιν textus || 21. τοῦ ἤθους B || 27. προαλ. Eust.:
προαλαλάζουσι || 28. corrupta; Ὀδυσσεὺς δὲ ἀλ. ὁμ. ἄυσεν (Π. 11. 462)
conī. W cf. Eust.; an ὡς θεὸς δὲ ἀλαλαγμὸν θείων ἄυσεν ex Eust. οἰμ θεὸς
βοᾷ ὅσον ἄνδρες ἐννεὰ ἢ δέκα? || 29. ἔστι γὰρ B: ἔστιν || 30. δὲ B: γὰρ

151. μέγα σθένος] ἤτοι καθ' αὐτὸν τοῦτο φησιν, ὅτι καὶ σθένος αὐτοῖς ἐνέβαλεν, ἢ συνῆπται τῷ προκειμένῳ ὅτι διὰ βοῆς δεῖξας ἑαυτὸν ὅτι θεὸς ἦν παρώρμησε τοὺς ἀκούοντας.

B= 153. *Ἦρη δ' εἰσεῖδε] ἤδη προσδοκωμένου τοῦ κινδύνου τῶν νεῶν ἀνυπερέτως ἐτέρῳ ἐπεισοδίῳ ἐκαινοποίησε τὴν ὑπόθεσιν μετὰγει τε 5 ἡμᾶς ἐπὶ τὰ οὐράνια καὶ ἐρωτικὰς διηγῆσεις ποιεῖται, ἅμα διδάσκων μὴ νικᾶσθαι ταῖς ἡδοναῖς.

154. ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου] ἀπὸ τινος ρίου τῶν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. τὸ δὲ ρίον οἱ μὲν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἀκρωτηρίου, οἱ δὲ παρὰ τὸ ρέεσθαι προσέθηκε δὲ τὸ “στᾶσα,” ἐπεὶ πολὺ ἀπέχει Ὀλυμπος 10 *18ης.

A= *ποιπνύοντα] πινῶ πονύω πνύω, ποιπνύω ἀναδίπλωσις.

157. *Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς] ὡς ὑψιβρεμέτην.

A+ *πολυπιδάκος] ἀπὸ τῆς πολυπίδαξ· τὸ δὲ διὰ τοῦ οὐ γράφειν (scil. “πολυπιδάκου”) παντελῶς ἐστὶν ἄγροικον. 15

158. *εἰσεῖδε] περισσόν· δύναται γὰρ ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ἔγνω” (154).

στυγερός δέ οἱ ἐπλετο θυμῷ] “ἔπλετ' ἰδούση” οὕτως ἄμεινον.

B= στυγερός] καταπληκτικὸς ἢ (μσητός)· καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἦθος τῶν γυναικῶν ἀποτυγχάνουσαι γὰρ τῶν προκειμένων στυγοῦσι τοὺς 20 ἄνδρας.

B- 160. ὄππως ἐξακάφοιτο] τρία εἰσὶ δι' ὧν περιγινόμεθα, βία πειθῶ ἀπάτη. θεωροῦσα οὖν αὐτὸν ἄμαχον μὲν διὰ τὴν ἰσχὺν ἄπιστον δὲ διὰ τὴν γνώμην, ἐπὶ τὴν ἀπάτην κατέφυγεν. καὶ Ποσειδῶνα γὰρ ἑώρα λάθρα βοηθοῦντα τοῖς Ἕλλησιν. 25

*ὄππως] τινὲς “εἴ πως.”

162. *ἐντίνασαν] κοσμήσασαν· καὶ ἐπὶ Κίρκης “ἦλθ' ἐντυναμένη” (Od. 12. 18).

B- 163. παραδραβείν] Ἀττικοὶ ἀποδαρθεῖν φασιν αὐτό, ἐπεὶ τότε ἀποτιθέμεθα τὸ δρᾶν, ὃ ἐστὶ πράττειν. 30

*ἰμείραιτο] εἰς ἡμερον ἀπαχθείη.

B= 164. *ἦ χροῖῃ] τῷ αὐτοῦ σώματι τῷ ἑαυτῆς.

B= ἀπήμονα] κυρίως ἐπίθετον ὕπνου· “λύων” γὰρ “μελεδήματα

B- θυμοῦ” (Od. 20. 56). ῥ. “λιαρόν” δὲ λίαν ἀρηρότα, ὃ ἐστὶ

8. ἀπορρίου ut textus || 12. πνύω A: πνοῶ || 18. ἐπλετο ἰδ. || 19. sup-
pleni ex B || τοῦτο ἦθος B, τουτοὶ τὸ ἦθος || 32. τῷ αὐτῷ

προσκολλώμενον, ἢ θερμόν—θερμαίνει γὰρ τὸ σῶμα—ἢ παρὰ τὸ
 λαρόν, πλεονασμῷ τοῦ ἰ, ὁ δηλοῖ τὸ ἠδύ· καλῶς δὲ ἐν τῇ ἀπάτῃ τῇ ἔρω-
 τικῇ νῦν ἐκτοπίζει τῆς Ἡρας τὴν Ἀθηνᾶν, οὐ κατ' Ἀπολλώνιον, ὃς περὶ
 Μηδείας αὐτὴν εἰσάγει (συ)σκεπτομένην τῇ Ἀθηνᾶ (Arg. III. 25).

5 165. πευκαλίμησι] δριμείαις παρὰ τὴν πεύκην, ἢ πυκναῖς παρὰ Β =
 τὸ πύκα.

166. βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον] (οὐκ) ἐπὶ ὄπλα· μία γὰρ τοῖς Β =
 ἀσθενέσιν ὁδός, ἠδονῇ περιγίνεσθαι τῶν μειζόνων, ὡς καὶ ἰχθύς καὶ
 πτηνὰ ἀγρεύομεν. §. τριχῶς δὲ (168) ἡ γραφὴ ἐστὶ, “τὴν δέ” τὴν Β =
 10 κλεῖν, “τὸν δέ” τὸν θάλαμον, “τὰς δέ” τὰς θύρας.

τόν οἱ φίλος—ἔτευξεν] ἴσως (ὅτι) μόνῃς αὐτῆς υἱὸς Ἡφαιστος
 (Hes. Th. 927).

167. ἐπῆρσεν] οἱ μὲν ἐπήρσειεν, οἱ δὲ ἐπήρασσεν, οἱ δὲ ἐφήρμοσεν Β =
 §. ὅμοιον ἐστὶ τῷ “αὐτόδιον” (Od. 8. 449), “ἐπίστιον” (Od. 6.
 15 265), “μετά τ' ἤθεα” (Il. 6. 511). §. τὸ δὲ “θύρας” ἀντὶ τοῦ
 θύραν, ὡς πύλας. A +

168. κληῖδι κρυπτῇ] ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγων τοὺς θεοὺς καὶ
 κλεισί φησι κεκρῆσθαι.

169. θύρας ἐπέθηκε] γράφεται καὶ “πύλας.” §. θαυμασία δὲ ἡ
 20 μίμησις· ἐν ἀπορρήτῳ γὰρ τὰ τοιαῦτα πράττουσιν, ὡς μὴ ὑποβολι- Β =
 μαῖον ἐκ τέχνης κομμωτικῆς αὐταῖς τὸ κάλλος ἀλλὰ γνήσιον φαίνηται.
 (εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπιθεῖσα) λείπει ὁ καί.

170. ἀμβροσίῃ] νῦν μὲν ὡς ἄλειμμα, ἄλλοτε δὲ ὡς ξηρὰν τροφήν· Α =
 ἄλλο δὲ τὸ ἔλαιον “ἀμβροσίην ὑπὸ ρῖνα” (Od. 4. 445). “Πατρό-
 25 κλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην” (Il. 19. 38).

171. λύματα] παρὰ τὸ λυμαίνεσθαι τὸν χρῶτα. §. τὸ δὲ “κάθηρε” Β =
 προπαροξυτόνως, ἀπὸ τοῦ καθαίρω ἐκάθηρε, καὶ Ἰακῶς “κάθηρε.” A + Β =
 ἐλαίφ] πόθεν ἔλαιον τοῖς θεοῖς; ἄλλο ἐστὶ τὸ χρῖσμα καὶ τὸ
 πόμα καὶ ἄλλο τὸ ἄλειμμα. §. “ἔδανῶ” δὲ (172) τῷ εὐώδει, οἱ δὲ
 30 ἠδέϊ, γλυκεῖ. αἰσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ “λίχνος

4. supplevi ex Eust. || 7. supplevi ex B || 8. ἀσθενούσιν Eust. ||
 8, 9. ἰχθύς καπιτινα ἄγομεν: corr. W || 9. γραφὴ B: στροφή || 11. suppl.
 W || 13. ἐπάρασσεν || 14. ἐπίστιον || 15. μετά τ' ἤθεα corruptum; fort.
 “μετάλμενος” vel aliud psiloseos exemplum || 20. ἡ μίμησις B: τὴν
 μίμησιν || ὡς ἂν μὴ || ὑποβολιμαῖον etiam Eust.: ἐπιβολιμαῖον B || 21. φαί-
 ροιτο ut B || 22. schol. post lemma l. 23 insertum || 24. ἄλλοτε δὲ ὡς
 ἔλ.: corr. W || 25. ἀμβροσία: corr. Bekker || 28. καὶ W: ὡς || 30.
 γλυκεῖ αἰσθησις ἀντὶ Lobeck: γηλαίαις θνήσσαντι

- A + B- εἰμι καὶ τὸ πυθέσθαι" (fr. 98^d Schn.). ϕ . δασύνεται δέ· παρὰ γὰρ τὸ ἦδω ἠδανός καὶ μεταβολῇ ἔδανός· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ανος ῥηματικά βραχεῖαν θέλει εἶναι τὴν ἄρχουσαν, πιθανός τραγανός.
- A+ 172. * φαίνεται εἰδῶς μύρου χρῆσιν, τὸ δὲ ὄνομα ἀγν(ο)ῶν.
- B- 173. * κινυμένοι] ἀναχφομένου. ϕ . πολλή τῆς εὐωδίας ἢ ἐνέργεια B
B- τὸν κόσμον ἀποπλ(η)ροῦσα.
- B- 174. ἔμπης ἐς γαῖάν τε (καὶ οὐρανὸν ἴκετ' αὐτμή)] ὁμοίως. "ἔμπης μοι δοκ(έ)ει δαῖδων σέλας" (Od. 18. 354). καὶ ἄλλως δὲ ὁ νοῦς 'καίπερ ἐν τῷ θαλάμῳ κινύμενον τὸ ἔλαιον τὴν εὐωδίαν εἰς τὰ πέρατα
- A+ ἀφίει.' ϕ . σημειωτέον δέ, ὅτι ὄρος ὁ Ὀλυμπος· μεταξύ γὰρ ὠνό- 10
μασται γῆς καὶ οὐρανῶ.
175. * καλόν] καλῶς.
- B- 176. * πεξαμένη] διακρίνασα καὶ διαχωρίσασα.
- B- πλοκάμους ἔπλεξε] παρονομασία ἐτυμολογική. μέμφεται δὲ Πλάτων (? De Rep. III p. 390^d) τὸν κόσμον τῆς Ἥρας, ἀγνοῶν ὡς 15
ἀνθρωπιπαθεῖς εἰσάγει τοὺς θεούς, ἄλλως τε καὶ οὐ περισσός ὁ κόσμος· παραφυλακτέον δὲ τὸ παιδευτικόν, ὅτι οὐ κομμωτριάς εἰσήγαγε τῇ θεῷ ἀλλ' αὐτὴν ἑαυτῇ πάντα ὑπηρετοῦσαν, ἐπεὶ ῥᾶδιόν ἐστιν Ὀμήρῳ, ὥσπερ ἐπὶ Κίρκης τὰς νύμφας ἀντὶ θεραπαινῶν (Od. 10. 348), οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς μεγίστης θεᾶς σεμνάς τινας δαίμονας παραλαβεῖν. 20
- A+ 177. * ἀμβροσίους] τινὲς "καὶ μεγάλους," ἵνα μὴ λυπῇ τὸ ἀμβρόσιον συνεχὲς ὄν.
- A- 178. * ἐάνον ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη] παρονομασία ἐτυμολογική· δηλοῖ γὰρ τὸν ἐνδυτήριον πέπλον.
- A B- 179. ἔξυσε] ἐκέρκισε—ξίουσι γὰρ τὴν κρόκην πρὸς τὸ πυκνω- 25
θῆναι—οἱ δὲ ἐλέανεν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγναψε μετὰ τὸ ὑφ(ανθ)ῆναι.
- B- 180. * ἐνετῆσι] δίδωμι δοτή, τίθημι θετή, ἴημι ἐτή καὶ ἐνετή.
- A- 181. * ζώνην—ἀραρυῖαν] κατὰ δοτικὴν τὸ "ζώνη," καὶ Ἀρίσταρχος, "ζώνη ἑκατὸν θυσαίνους ἀραρυίη." 30
- B+ 182. * ἔρματα] παρὰ τὸ ἐνειρεσθαι.
- B+ λοβοῖσι] παρὰ τὸ λαμβάνειν τι καὶ δέχεσθαι λαβὸς ἦν. ϕ . "τρί-
- A + B- γληνα" (182) δὲ οἱ μὲν ἀξιοθέατα, ὡς "γλήνεα πολλὰ κεχάνδει" (Π. 24. 192), οἱ δὲ ἐκ τριῶν ζῳδίων συγκείμενα, οἱ δὲ τριόφθαλμα

1. πύθεσθαι conl. Hecker || 14. παρονομασία B: παρωνομασία || 18. ἀν ἦν pro ἐστὶν conl. W || 19. οὕτω Bekker: ὥσπερ || 23. παρωνομασία || 27. supplevi ex A B

—Ἄττικοί τριωτίδας καλοῦσιν—οἱ δὲ γ' Χαρίτων ἐκτυπώματα ἔχοντα. οὐκ οἶδε δὲ ἀριθμὸν Χαρίτων ὁ ποιητής. “μορόντα” δὲ ἐκπεπονημένα τῇ κατασκευῇ καὶ μεμεριμημένα τῇ τέχνῃ. β. τινὲς δὲ “(τρίγλην) ἀμορόντα” τοῦ ᾧ ἐπιτατικῷ ὄντος, οὐχ ὑγιῶς.

5 184. * κρηδέμνω] παρὰ τὸ δέμω ρῆμα κρήδεμνον. ἔστι δὲ μέχρι τῶν ὤμων παρειμένον, ὃ δὲ κεκρύφαλος (κόσμος κεφαλῆς) δετός καὶ ἡ παραδέσμη.

185. * παρὰ τὸ τείνομαι τατός, γείνομαι γατός, νεήγατος B= ὑπερβέσει τοῦ ἑ νηγάτεος.

10 186. * λιπαροῖσιν] τινὲς ἀηλιμμένους.

187. πάντα—κόσμον] οὐδὲν παρέλιπε τῶν γυναικείων κοσμημάτων, οὐ τὰ νίπτρα, οὐ τὴν τῶν ἀλειμμάτων περιεργίαν, οὐ τὴν ἐμπλοκὴν, οὐ τὴν ἐσθήτα, οὐ τὸν ἔξωθεν κόσμον περὶ τὰ ὄτα περὶ τὴν κεφαλὴν περὶ τοὺς πόδας. τῷ οὖν φυσικῷ κάλλει καὶ τὴν ἐκ 15 τῆς τέχνης ἠθέλησεν εὐπρέπειαν προσάψαι. καίτοι δὲ τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν γυμνᾶς γραφόντων ἢ πλασσόντων τὰς γυναῖκας, καὶ πρὸς ἀπάτην ὁ ποιητής παραλιπὼν γυμνουμένην αὐτὴν δεῖξαι, ἵνα μὴ εἰς αἰσχρὰν ἐέργειαν τὴν τῶν ἀκρωμένων διάνοιαν προκαλέσῃται, κοσμηθεῖσαν ἐνεφάνισε καὶ λόγοις πλέον χρωμάτων αὐτὴν 20 διειτύπωσεν.

188. καλε(σ)σαμένη δ' Ἀφροδίτην] οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῇ μόνος B= ὁ κόσμος, ἀλλὰ καὶ ἄλλης τινὸς συλλήψεως δεῖται. διδάσκει δὲ ὁ λόγος ὅτι αἱ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἠδοναὶ οὐ χωρὶς περιέργου τινὸς δυνάμειος γίνονται, πρὸς ἣν παρεσκευάσθαι δεῖ τὸν ἔμφρονα. 25 ἅμα δὲ κάκεινο ἐνοητέον, ὅτι οὐχ ἀπλοῦν φαίνεται τῷ Ὀμίρῳ τὸ περιγενέσθαι τοῦ σοφοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἥρα πολλὰ πραγματεύεται εἰς τὸ περιγενέσθαι Διός.

189. * τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν] δεῖ γὰρ B= τοιοῦτοις ἐγχειροῦσαν (κρύφα) εἰπεῖν, ἐπεὶ καὶ ἐν ἀπορρήτῳ τὰ 30 τοιαῦτα πράττουσιν αἱ γυναῖκες.

190. * ἢ ῥά νυ μοί τι πίθειο] ὑποθετικῶς διαλέγεται, καὶ θυγα- B= τέρα αὐτὴν καλεῖ διὰ τὴν χρείαν.

1. τριωτίδας Dindorf ex Eust. : τριόπιδας B, τριωτίδας || 5. δέμω Et. M. : δέμνω || 6. suppl. W ex Eust., κόσμος τις περὶ τὴν κεφαλὴν D Eust. ad Fl. 22. 469 || 8. γείνομαι γατός B : γειμοιγατός || νεήγατος B : νεήγατος || 13. οὐ τὴν B : οὐκ || 19. πλειόνων B || 29. supplevi ex B || ἀπορρήτοις B

191. * ἀρνήσαιο] ἀπέιποις.

B= 192. οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι] πιθανῶς τὴν ὑπὲρ τῶν στρατευμάτων διαφορὰν παρήγαγε προλαμβάνουσα τὴν ἐκείνης ἀντίρρησην.

194. πρόσβα] συγκοπῆ τοῦ (πρόσβειρα καὶ) πρόσβεια. *φ.* πῶς δὲ ἡ καλοῦσα αὐτὴν 'τέκνον' (190) περὶ κάλλους ἤμελλεν ἐρίξειν 5 αὐτῇ; πῶς δὲ <ῆ> τὸν κεστὸν ἔχουσα, *φ* καὶ Δία νικᾷ (scil. "Ἡρα 315), οὐκ ἤμελλεν αὐτῆς περιέσεσθαι; νεωτερικὴ οὖν ἡ κρίσις.

195. * τὸ "ὄ τι" ἀντὶ τοῦ ὄπερ.

B= 196. * εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν] τῶν γὰρ πραγμάτων τὰ μὲν εἰδικῶς ἄπορα, τὰ δὲ κοινῶς ἀδύνατα. 10

B= καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν] καὶ εἰ τετελεσμένον ἐτέρῳ τινὶ τυγχάνει, ὡς τὸ μὴ προγεγόμενον οὐκ ἂν ὕστερόν ποτε γένοιτο. ἡ εἰ τελεσθησόμενόν ἐστιν.

198. * ἴμερον] τινὲς τὴν τῶν ἀπόντων ἐπιθυμίαν.

B= *φ* τε σὺ πάντα δαμνᾷ] πρακτικῶς ἅπαντα· καὶ γὰρ τὸ ἐπαίρειν 15 αὐτῆς τὴν δύναμιν ἐπαγωγότατον. ἅμα δὲ καὶ σύστασιν ἔχει ὁ λόγος, ἵνα πιθανὸν φανῇ καὶ τὸν Δία τοῖς τοιούτοις κρατηθῆναι.

B= 199. δαμνᾷ] οἱ μὲν ὁμοίως τῷ "πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ" (Il. 24. 390), οἱ δὲ Δώριον αὐτὸ ἀπὸ τοῦ δάμνασαι· οὕτως Ἀρίσταρχός φησιν 'ἐπίστα' 'δύνα', ὅλον δὲ 'ἐπίστασαι.' 20

200. ὀψομένη] ἀντὶ τοῦ 'συντευξομένη', τῷ Ὀκεανῷ. *φ.* πιθανῶς

B= δὲ πλαναῖ ἐκτοπίζουσα τὸν ἔλεγχον καὶ μακρὰν καθιστᾷσα τὴν ὑποψίαν.

A+ 202. ἐν σφοῖσι] σὺν τῇ "ἐν" αἰ Ἀριστάρχου. *φ.* πιθανῶς δὲ

B= μνήμονα εὐεργεσιῶν ἑαυτὴν ὑπογράφει, εὐέλπιδα καὶ ταύτην ποιούσα 25 ὡς ἀντιληφθεμένη τὰς χάριτας.

ἀτίταλλον] ἀτίταλλειν τὸ ἐξ ἀταλοῦ τρέφειν. *φ.* τὸ δὲ "Ρείης" ὁ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ *α*, "Ρείας."

A= 206. δηρὸν <χρόνον>] ἐκ παραλλήλου· φησὶ γὰρ "αἰσχρόν τοι δηρὸν τε μένειν" (Il. 2. 298). 30

A + B= 208. εἰ κείνῳ γε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης "κείνων," ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ὁμηρικ(ώτερ)όν φησιν εἶναι 'εἰ κείνους παραπέισασα

4. supplēvi ex D || 5. ἐρίξειν Bekker: ὑβρίξειν || 6. suppl. W || κεστὸν ἔχουσα *φ* scripsi, κεστὸν ἔχουσα ἐν *φ* Bekker: κεστὸν ἐν *φ* || 10. ἰδικῶς ut B || 11. ἔσται || 15. ὥστε || πρακτικὰ B || 19. δάμναμαι: corr. Bekker || 20. *φ.* ἐπίστα || 25. ὑπογράφει W: ἀπογράφει || εὐελπιν B || 26. ἀποληφθεμένη B || 27. ἀταλοῦ W ex Apoll. Soph. et Et. M.: ἀπαλοῦ || 32. supplēvi ex A

τὴν ψυχὴν' δύναται δὲ τὸ "κείνω" ἀντὶ τοῦ κείων εἶναι, ὡς "ἄμφω δ' ἐξομένω" (Π. 3. 211).

209. ὁμωθῆναι] ὁμοιωθῆναι (<ῆ> εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν· "ὁμὸν λέχος Α-Β-εἰσαναβαίνοι" (Π. 8. 291)· οὐκ ἂν τις οὖν τὴν γνώμην κυριώτερον 5 εἴποι. φ. δασύνεται δὲ τὸ "ὁμωθῆναι." A +

210. αἰεὶ κε σφι φίλην (<τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην>)] λεληθότως Β= ὑποβάλλει, ὅτι καὶ σὲ τὴν τῆς τιμῆς μοι αἰτίαν νομιῶ φίλην.

213. * ἀγκοιήσιν] ἐκ τοῦ ἀγκῶνος ἀγκοιή, κατὰ τροπήν.

214. κεστὸν ἰμάντα] οὐκ ἔστιν ὄνομα τοῦ ἰμάντος ὁ κεστὸς ἀλλ' Α+Β- 10 ἐπίθετον διὰ τὸ πεποικίλθαι ἰμέροις καὶ τοῖς ἐξῆς, ὡς καὶ ἐπὶ Πάριδος "πολύκεστος ἰμάς" (Π. 3. 371). φ. "ἰμάντα" τὸ γὰρ ἐκτεταμένον νέας Ἀθίδος, ὡς ἀλ(λ)ᾶντα.

217. ἦ τ' ἔκλειψε νόον πύκα περ φρονεόντων] προκατασκευάζει, ἵνα Β= μὴ θαυμάζωμεν εἰ Ζεὺς ἠπάτηται. καὶ ἐπὶ θυμοῦ δέ φησιν "οἰδάνει 15 ἐν στήθεσ(σ)ι (<νόον> πύκα περ φρονεόντων" (Π. 9. 554) διδάσκων, ὡς, εἰ καὶ συνετὸς εἴη τις, ἀλίσκεται τοῖς πάθεσι τοῦ νοῦ, εἰ μὴ ἑαυτῷ προσέχοι. φ. "δαριστὺς" δὲ "κάρφασις" ἢ παραλογιστικὴ Α+Β= ὀμιλία.

219. τῆ] ὄθεν καὶ τήθη ἢ λέγουσα "δέξαι, θήλασον." θῶ γὰρ Β- 20 τὸ θηλάζω, "θήσατο μαζόν" (Π. 24. 58). καὶ ἀντιφράζει αὖ τῷ "τῆ, πῖε οἶνον" τὸ "ῶ δ' ἔδεκτο" (Od. 9. 347, 353).

ἐγκάτθεο κόλπῳ] τῷ τοῦ ἱματίου κόλπῳ, τῷ κατὰ τὸ στήθος Β= πτύγματι τοῦ πέπλου, ὡς "κόλπον ἀνιεμένη" (Π. 22. 80), ἐπεὶ 25 κάκεινη "ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο" (214), ἢ ἐπεὶ οἱ τὰ τοιαῦτα παρέχοντες παραγγέλλουσι μὴ ὀρᾶσθαι, ἵνα μὴ ἀλλοιωῖται τῆ ὄψει τὰ μαγαγεύματα.

221. <ἄπρηκτόν γε> νέεσθαι] ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψειν· οὕτως Ἀρί- Α+Β- 30 σταρχος. τινὲς δὲ τὸ "γενέεσθαι" μέσον μέλλοντα ἐξεδέξαντο διαλελυμένως, ὡς τὸ "κρανέεσθαι," γίνω γεῶ γενεῖσθαι διαιρέσει "γενέεσθαι." οὐκ ἔση οὖν ἄπρακτος οὔ προθυμῆ. καλῶς δὲ ὁ μὲν ποιητὴς κατείλοχε τὴν δύναμιν τοῦ κεστοῦ, οὐχὶ δὲ Ἀφροδίτη, πρὸς τὸ μὴ μεγαλοποιεῖν τὴν χάριν.

222. <μείδησεν>] γράφεται "γῆθησεν."

2. ἐξομένω || 5. δασυντίον Α || 19. λίξουσα Β || 20. μ. καντιφράζει αὐτῷ τὴν πίσυνον οὐδὲ ἔδεκτο: corr. Bekker || 25. ἀλλοιωίτο Β || 26. μηχανήματα Β || 28. τὸν γ. ut Β || διὸ ante μέλλοντα omisi ut Β || ἐδέξαντο Β || 29. κρ. γείνω || διαιρίσει Β: διαίρεσις

- * ὁμοίον ἔστι τῷ “χαῖρεν δὲ κληδόνι διὸς Ὀδυσσεύς” (Od. 20. 120).
- A- 223. * ἔφ] οὕτως Ἀρίσταρχος· Ζηνόδοτος δὲ “μέσφ.”
 224. * ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη] διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρα τῷ Διὸς οἴκῳ ἐνδιατᾶται. 5
- A+ 225. * ῥίον Οὐλύμποιο] ὡς ἐπὶ ὄρους· παρὰ τὸ ὄραν ἢ ῥέεσθαι.
 A+B= 226. Πιερὴν δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαθίην] Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Θυίας, κατέχων χώραν περὶ Θράκην, Μακεδονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν· ἴσχει δὲ παιδας δύο, Ἄμαθον καὶ Πίερον, ὧν αἱ πόλεις ἐν Μακεδονίᾳ. 10
- A+ Πιερὴν] οἱ μὲν μέρος Ὀλύμπου, οἱ δὲ χώραν ἀπὸ νύμφης ἢ Πίερος τοῦ Ἐλευθῆρος· Ἡμαθία δὲ πρῶν ἢ Μακεδονία.
 B- 227. ἐφ' ἵπποπόλων] ἄκρως κατονομάζει τοὺς τόπους τὰς ὁμόρους χώρας διεξιῶν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (15. 297) “ἢ δὲ Φεράς (ἐπ)έβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὐρῶ, ἠδὲ παρ' Ἡλίδι διὰν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί· 15 ἔθθεν δ' αὖ νήσοισιν.” τῇ γὰρ ὀνομασίᾳ τῶν τόπων συμπαράθευσα ἢ διάνοια τῶν ἐντυγχανόντων ἐν φαντασίᾳ καὶ ὕψει τῶν τόπων γίνεται. ἅμα οὖν τὸ ἄργον περιέφυγεν, οὐκ εὐθὺς ἀγαγὼν αὐτὴν ἐπὶ τὰ προκείμενα χωρία· μάρτυρας (γοῦν) ἐπαγόμενος τοὺς ἀκούοντας πιθανωτάτην καθίστησι τὴν διήγησιν. 20
- * ἵπποπόλων] τινὲς “ἵππονόμων.” §. λείπει δὲ ἡ πρὸς, ‘πρὸς τὰς κορυφάς,’ ἢ ἐπί.
 228. * μάρπτε ποδοῖν] οἷον τὰ ἴχνη κόνιν τῆς γῆς οὐ συνελάμβανον.
- A- 229. ἐξ Ἀθῶν δ' ἐπὶ πόντον] Ἀρίσταρχος “ἐς πόντον” Πτολεμαῖος δὲ καταδυσίην φησιν δηλοῖ (τὸ) “ἐς πόντον,” ἀγνοεῖ δὲ τὸ “ἐς πόντον ἐπηρεφείας φύγε πέτρας” (Od. 10. 131). ἄφεσιν οὖν δηλοῖ, οὐ δύσιν. τὸ δὲ “ἐλάαν ἐπὶ κύματα” (Il. 13. 27) ἐπάνω τῶν κυμάτων. καὶ “σενάτ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα.” καὶ γὰρ ἔπειτα πορεύεται
 B- εἰς τὸ Ἴλιον (281). §. τὸ δὲ “Ἀθῶν” ἐπέκτασις ποιητικῆ. §. εἴρηται 30

1. κελενδόνη || 3. μέσφ] Ἀρίσταρχος “μέσφ.” ἄλλοι δὲ “ἔφ” A || 7. Διὸς etiam A D Eust.: Δίωνος B || 8. Θυίας Lobeck: Αἰθρίας A D, Αἰθυίας ut B || κατασχῶν A || 12. Ἐλευθῆρος Eust.: Ἐλεσθῆρος || 13. ἵπποπόλων textus, ἵπποπόλων || ὁμόρους Bekker: ὁμήρου || 14. Φεὰς Strabo VIII. 350 || 15. οὐρῶ Bekker: οὐτῶ || 18, 19. τὰ προκείμενα χωρία B: τῶν προκειμένων χωρίων || 19. supplevi ex B || 19, 20. πιθανωτάτην B: πιθανῶς ταύτην || 21. ἵπποπόλων textus || 26. suppl. Bekker || 29. ἵπποπόλων || θρηκῶν ὄρεα scripsi, καὶ γὰρ ἔπειτα add. et δὲ post πορ. del. W: θερμαὶ γὰρ ἐπεὶ τί πορ.

- δὲ ἀπὸ τοῦ γίγαντος Ἄθω, (ῥ) Ποσειδῶν τὸ ὄρος ἐπέθηκεν· τούτο δὲ B—
 ὤρυξε Ξέρξης, καταπλῆξαι τοὺς Ἕλληνας θέλων. Δημήτριος δὲ ὁ Σκή-
 ψιος ψευδὲς εἶναι τοῦτό φησιν· τιμᾶται δὲ ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῷ· Αἰσχύλος
 Ἀγαμέμνονι (272) “Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐ(ξε)δέξατο·” τὸ δὲ σταδία
 5 (τ) ἀπέχον Λήμνου σκιάζει αὐτήν· καὶ ἡ παροιμία “Ἄθως σκιάζει
 πῶτα Λημνίας βοός” (Soph. fr. 703 N.). Διοκλῆ δὲ φασὶ τὸν Ῥηγῖνον
 ἀρχιτέκοντα Ἀλεξάνδρῳ ἐπαγγέλλεσθαι τὸν Ἄθω ἀνδριάντα αὐτοῦ
 κατασκευάσαι, θατέρα μὲν χειρὶ μυριάνδρον (πόλιν) κατέχοντα, θατέρα
 δὲ ποταμοὺς προῖεμενον, ὥσ(τε) τοῖς παραπλέουσιν δοκεῖν σπένδειν.
 10 * Ζηνόδοτος “ἐς πόντον.” A =
 * ἐπὶ πόντον] οὐκ οἶδεν Ἔπνον οἶκον, ὡς Ποσειδῶνος ἐν Αἰγαῖς
 (Od. 5. 381), ἐπεὶ τρίτῳ βήματι ἐκεῖ ἂν εὗρητο ἡ θεός.
 230. πόλιν θείοιο (Θόαντος)] “(Εὐβοί’ Ἀθηνῶν) ἔστι τις γείτων
 πόλις” (Eur. Ion 293), ἀντὶ τοῦ νῆσος· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ χώρα.
 15 ἐν ψηφίσματι, (ὁ παρα)τίθεται Κρατερός, ἐστὶν “Ἀγυπτον καὶ
 Λιβύην τὴν πόλεε” οἱ δὲ “πόλιν Θόαντος” Μύρινα. §. εἰσὶ δὲ αὐτῆς
 πόλεις δύο, Ἡφαιστίας καὶ Μύρινα. ἡ ὁμοίον ἐστὶ τῷ “Ἰδην δ’ B =
 ἴκοντο—Λεκτόν” (283) “Κύπρον ἴκανε—ἐς Πάφον” (Od. 8. 362).
 ἔθος γάρ ἐστιν αὐτῷ τοῖς ὅλοις τὰ μερικὰ ἐπάγειν.
 20 231. ἐνθ’ Ἔπνῳ ξύμβλητο] φίλοινοι γὰρ ὡς ἀπόγονοι Θόαντος τοῦ A - B +
 Διονύσου. καὶ Εὐνεως οἶνον πέμπει (Il. 7. 468), καὶ Ὀδυσσεὺς
 ἀπὸ Θρακῶν τὸν οἶνον δέχεται (Od. 9. 197), καὶ οἱ σὺν Ῥήσῳ κοι-
 μώμενοι ἀνηρέθησαν (Il. 10. 470), καὶ οἱ Λήμνιοι ὑπὸ τῶν γυναικῶν
 καὶ οἱ Ἀχαιοὶ ἐν Λήμνῳ πίνουσι “κρητῆρας ἐπιστεφείας οἴνοι” (Il.
 25 8. 232). ἡ διὰ Πασιθέαν τὴν γυναῖκα Ἡφαιστοῦ πάρεστιν αὐτὸς
 λιπαρῶν τυχεῖν τῆς ἀδελφῆς—τὸ δὲ χαλκεῖον Ἡφαιστοῦ ἐν Λήμνῳ—
 εἰ δὲ ὅτι Φιλοκτήτης εἶδειτο αὐτοῦ εἶναι ἐκεῖ διὰ τὰς ὀδύνας, οἱ δὲ
 ἐκ τύχης συντετυχημένοι. §. τινὲς δὲ γράφουσιν “ἐρχομένῳ κατὰ
 1. Ἄθω B: Ἀθῶω || supplevi ex Eust. || ὄρος Eust.: ὄρος || 4. supplevi
 ex B Eust. || τὸ δὲ || 5. αὐτήν Eust.: αὐτή || 6. πῶτα Et. M. s. v. Ἄθως alii
 cf. Nauck l. c.: ὧτα || Ῥηγῖνον Eust.: Ῥήμιον || 8. θατέρα Eust.: θάτερα
 bis || suppl. Bekker ex Eust. || κατέχοντα Eust.: κατέχουσαν || 9. προῖεμενον
 Eust.: προῖεμένην || ὅτι σπένδει Eust., σπένδειν || 13. suppl. Meineke Steph.
 Byz. p. 718 || 14. χώρα Bekker: χώρας || 15. suppl. Meineke, qui ante ἐν
 insert (ὡς) et delet ἐστὶν || καρτερός: corr. Meineke || 16. Μύρινα B Eust.
 || 18. ἴκοντο Eust.: εἰσαφίκανε ut B || 19. αὐτῷ B: αὐτὴν || 20. schol. per-
 tinet ad v. 213 cf. B || 21. Διονύσου Eust.: Διονυσίου || Εὐνεως Eust. ||
 22. ἀπὸ Bekker: ὑπὸ || 27. διὰ τὰς δδ. εἶναι ἐκεῖ conl. W || 28. προσγρά-
 φουσω conl. Ludwich

- φῦλα βροτῶν ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν." β. πῶς ἢ ἄλλους ἐξαπατῶσα ἀπατᾶται νῦν; ἢ οὐκ ἀλεξιφάρμακον ἀπάτης ἠγείσθαι δεῖ τὸν κεστόν· ἔστι γὰρ μόνῃς συνουσίας περιποιητικός· φιλοτιμουμένη δέ φησι περὶ αὐτοῦ "ὅτι φρεσὶ σῆσι μενοιᾶς" (221), ὡς καὶ Ἀλκίονος "σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ λέξεις" καὶ τὰ ἐξῆς (Od. 7. 318). 5 οὐδὲν οὖν ἐκώλυεν αὐτὴν τε ἀπατᾶσθαι καὶ ἄλλους ἀπατᾶν δύνασθαι. ἢ δίδωσι τὸν κεστόν, ὅπως τῇ ἀπουσίᾳ τῆς Ἥρας ἀκίνδυνοι ὡσι Τρῶες.
- B = κασιγνήτῳ Θανάτῳ] Μνησ(ίμ)αχος ὁ κωμικός "ἕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια" (III p. 579 M.). ὁ μὲν γὰρ διὰ μικρᾶς διαλύσεως τοῦ σώματος, ὃ δὲ ἀπὸ ἰσχυρᾶς γίνεται· καὶ ἐν ἀμφο- 10 τέροις ἀπρακτος δίαίτα ἀνάπαυσις κακῶν· ὃ μὲν χωρίζει ψυχὴν, ὃ δὲ συστέλλει· ἀλλ' ὃ μὲν στέρησις αἰσθήσεως, ὃ δὲ ἀφαιρέσις.
- B = 233. Ἔπνε, ἀναξ πάντων (τε) θεῶν] φησὶ γυνῶν ἀλλαγῶν "ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες—εὔδον" (II. 2. 1)· ὥσπερ δὲ τὸν κεστόν ἐθαύμα- 15 σεν, οὕτω καὶ τὸν Ἔπνον ἐσεμολόγησε, πρὸς πειθῶ αὐτὸν ἵπαγομένη.
- B = 234. ἢ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος] μνήμη χάριτος παλαιᾶς παρασκευ- 20 αστικῆ δευτέρας· ἀλλ' οὐκ ἐγύμνωσε τὴν χάριν διὰ τὰ παρακολου- θήσαντα τῷ ὕπνῳ τότε.
- A + 235. ἰδέω χάριν] αἰ Ἀριστάρχου "χάριν εἶδέω" ἀντὶ τοῦ εἰδειν. β. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀφλήσαι, ὡς Εὐριπίδης "ὦ παρθέν, εἰ 20 σῶσαιμὶ σ', εἶση μοι χάριν;" (Andr. fr. 126 N.). ἐπίτηδες δὲ αὐτὸν ὑπέμνησε τῆς προγεγονυίας χάριτος.
236. κοίμησιν] ἀντὶ τοῦ 'κο(ί)μισον' Αἰολικῶς, ὡς τὸ ψιμύθιον ψημύθιον· ἢ ἐνήλλακται τὰ τῆς διαθέσεως.
- A + * ὑπ' ὀφρύσιν] Ζηνοδοτος "ἐπ' ὀφρύσιν." 25
- B - 238. καλὸν θρόνον] ἐφύλαξε τὸν τῆς Χάριτος γάμον, εἰ ἀντιλέξει. 30 καλῶς δὲ θρόνον ὑπισχυεῖται· πρὸς ἀνάπαυσιν γὰρ πεποιήται, ὡς ὁ ὕπνος. πάντα δὲ τὰ ἠφαιστότευκτα ἄφθιτά φησιν.
- B = 239. * εἰς πίστιν τῆς ὑποσχέσεως καὶ τοῦ Ἠφαίστου μνημονεύει, 30 ὅτι καὶ ἐκ προχείρου τὴν δωρεὰν παρέξει παρὰ τοῦ νιῶν λαβοῦσα.
240. * τεύξει] δύναται καὶ εὐκτικὸν εἶναι "τεύξει" καὶ ὀριστικὸν "τεύξει."
2. ἠγ. ἐδείτο κ. Bekker || 5. λέξαιε || 7. εἰεν Τρ. || 8. supplēvi ex B Eust. || 11. ἀνάπαυσις W: ἀναπαύουσι || 14, 15. ἀπεθαύμασεν B || 15. σεμολογεῖ B || 19. Ἀριστάρχου A || 20. Εὐριπίδης ὡς πίθεν εἰς ὡς (dein vacant 7 litt.) ἢ μοι χάριν: corr. Bekker ex Laert. Diog. IV. 29 || 22. προγεγονυίας B: πορθουμένης || 23. ψιμύθιον || 24. ψημύθιον Eust.: βαρυθυμίαν || 26. καὶ θρ. || ἀντιλέξει Bekker: ἀντιλέξει B, ἀντιλέξει

θρήνυν] ἀρσενικῶς· “θρήνυν ἐφ’ ἑπταπόδην” (Π. 15. 729). καὶ B—
 “τῷ κεν ἐπισχοίης” οὐ γὰρ ἔστιν οὐδέτερον εἰς ὑ λήγων· εἴρηται
 δὲ παρὰ τὸ θράνον, ὃ ἔστι μικρὸν ὑποπόδιον.

241. * ἐπισχοίης] οὕτως Ἀττικοί· ἔνιοι δὲ “ἐπισχοίης.” A+
 5 εἰλαπινάζων] τινὲς ἐπάγουσιν “αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῶϊ κατευνηθέντε
 ἴδθαι ἀγγεῖλαι τάδε πάντα Ποσειδάωνι ἀνακτι·” ψευδὲς δέ ἐστιν· οὐ
 γὰρ ἂν ᾤμοσεν Ἥρα (Π. 15. 41), ἀλλ’ ὁ Ἔπνος διὰ τὸν γάμον
 τῆς Χάριτος ὑπὲρ τὸ αἰτηθὲν ποιεῖ.

243. * πρέσβα] ἀντὶ τοῦ πρεσβυτάτη, ὡς “διὰ θεάων.” §. τὴν B—
 10 ἴσην δὲ τιμὴν ἀνταπέδωκεν αὐτῇ. B—

245. καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα] δυσχερέστατον ποταμὸν ῥέοντα
 κοιμίσαι. §. ὁμιλητικῶς πρὸς ταῦτά φησιν ὑπηρετήσῃν, ἃ μὴ κίνδυνον B—
 αὐτῷ φέροι. τεχνικώτατα δὲ διαλέγεται, τοῦ μὲν καὶ νῦν κρατῆσαι
 τοῦ Διὸς δύνασθαι πίστιν ἐπάγων ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ Ὀλκεανῷ, τοῦ δὲ
 15 μὴ τολμῆσαι ἀπολογίαν κοιμίζων τὸ μῆδὲ πρόσθεν αὐτῷ λυσιτελεῖσαι
 τοῦτο πράξαι· ἐξ οὗ δύο χρήσιμα πράττει, τὴν τε δοθησομένην ἐπι-
 τείνει δωρεὰν καὶ τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας τὴν Ἥραν ὑπομιμνήσκει.

246. ὅς περ γένεσιν] ἐκ γὰρ ὕδατος πάντα τὰ στοιχεῖα, καὶ τὸ B—
 σπέρμα δὲ πνεῦμά ἐστιν ὑγρῷ κραθέν. ὅθεν κουροτρόφοι οἱ ποταμοὶ
 20 καὶ αἱ πηγαί· οἷς τέως ἀποκείρονται τὰς κόμας.

249. ἄλλοτε ἢ ἐπίνυσσεν] Ἀρίσταρχος “ἄλλο τεὴ ἐπίνυσ(σ)εν A+B—
 ἐφετμή,” ἢ ἢ, ἢ ἢ γὰρ με καὶ ἄλλοτε ἢ σὴ ἐπαίδενσε πρόσταξις.
 εἰ γὰρ ἦν ὅτι τῇ ἰδίᾳ ὁ Ζεὺς, ἔδει ἐπάγειν ἑ υπέρθυμος ἐὸς υἱός, ἄλλως
 τε ἀπειλῇ ἂν ἐσωφρόνισεν, οὐκ ἐφετμῇ· τὸ δ’ ἔργον λέγει κίνδυνον
 25 φέρειν, ἵνα καὶ παρωσάμενος συγγνώμην ἔχη καὶ ποιῶν δοκῇ μείζονα
 χαρίζεσθαι. §. τὸ δὲ “ἐπίνυσ(σ)εν” ἀντὶ τοῦ ἐσωφρόνισε καὶ ἐνουθέ-
 τησε μῆκετι τοῖς τοιοῦτοις ἐγχειρεῖν. B—

252. * Διὸς νόον] τὸν Δία, ὅς ἐστι νῦς κόσμου. B—

2. οὐ γὰρ W: ὅπερ || 3. τὸ B: τὸν || 4. οὕτως Ἀττικοὶ cf. Eust., οὕ-
 τως Ἀρίσταρχος conī. W: ὡς ἄσσον || δὲ ἐπίσχυες A || 5. κατευνηθέντες:
 corr. Bekker || 6. ἀγγεῖται: corr. Bekker || 6, 7. οὐκ ἂν γὰρ ἂν: corr.
 Bekker || 11. ποταμὸν Bekker: ποτὲ || 12. ὑπηρετήσαι B || δ B: ἂν ||
 15. τολμῆσαι W: ποιῆσαι B, τὸ ἀνῆσαι || πρόσθεν B: πρὸς θεὸν || 16. ἐξ
 οὐ B: ἐκ σοῦ || 17. ὑπομιμνήσκει B: ὑπέμνησεν || 20. ἀπεκείροντο W: ἀπο-
 κείρονται || 21. ἐπίνυσσεν etiam textus || Ἀ. ἄλλο τεὴ A: ἄλλοτε σὴ ||
 23. ἦν ὅτι τῇ ἰδίᾳ ὁ B: δέει τῇ (dein vacant 4 litt.) ὁ || 24. τὸ δ’ ἔργον
 λέγει W ex B: πορηρὸν δὲ || 25. φέρειν B: φέρει || τολμῶν δ. conī. W ||
 26. ἐσωφρόνησε B

- B- 253. * ἀμφιχυθείς] ὑγρὸς γὰρ ὁ ὕπνος.
- A- 255. <Κόωνδε>] τινὲς “Κόων,” ὡς καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς. β. Κῶν Κόων, ὡς σόων, διαλύσει· καὶ “χροὸς εἴσατο” (Il. 13. 191)· τὸ δὲ πρόβατον κοῖον οἱ Κᾶρες ὀνομάζουσιν· ὅθεν Κῶς ἢ πολυθρέμμων. 5
- B- εὔ ναισιμένην] ἢ δι’ εὐβοσίαν, ἢ τὴν οὐ τότε ἀλλ’ ὕστερον, ὡς τὸ “ἢ ἐ σὺ πρῶτον ἔσελθε δόμους εὔ ναιετάοντας” (Od. 17. 275)—οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν μνηστῆρων φκοῦντο τότε καλῶς—ἢ ὑπὸ γενναίων οἴκου-
- B= μένη(ν), οἱ νομίσαντες αὐτὸν ληστήν εἶναι ἐπεφάσαν αὐτῷ. β. “φίλων” δὲ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν ἰδίων, ὡς <τὸ> “ἀπὸ μὲν φίλα 10 εἴματα δύσω” (Il. 2. 261)· ἰδίᾳ γὰρ νῆι ἐκεῖσε κατήχθη.
* ἀπένεικας] καὶ ἢ μετοχή· “κεφαλὴν τε τετὴν καὶ τεύχε’ ἐνείκας” (Il. 17. 39).
- B- 257. ρίπταζων—θεούς] δηλονότι τοὺς συλλαμβάνοντας τῆ Ἥρα. ἢ δὲ ἀπότασις εἰς τὸν Ἥφαιστον· φησὶ γοῦν ἐν τῇ A (590) “ἤδη 15 γάρ με καὶ ἄλλοτ’ ἀλεξέμεναι <μεμαῶτα> ρῖψε, ποδὸς τεταγών.” ὅτι δὲ ἐπιβοηθοῦντα τῇ Ἥρα οὕτω διέβηκεν ὁ Ζεὺς, αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρεῖ· “λύσαι δ’ οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι, ρίπτασκον τεταγών ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ’ ἂν ἴκηται γῆν ὀλιγηπελέων” (Il. 15. 22). ὁ προλαβὼν ὁ Ἥφαιστος ἐξήνεγκε “πᾶν δ’ ἤμαρ 20 φερόμην, ἅμα δ’ ἡλίφ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ’ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν” (Il. 1. 592).
- B= * ἔξοχα πάντων] κατ’ ἐξοχήν, παρὰ πάντας.
- AB= 258. * ἄιστον] ἀνιστόρητον.
- AB= * ἄιστον—ἐμβαλε] ἐ(μ)βαλὼν ἐποίησεν, ὡς “βροτὸς οὐτάσεν 25 ἀνὴρ” (Il. 5. 361) οὐτάσας ἐποίησεν.
- B+ 259. εἰ μὴ Νύξ δμῆτειρα θεῶν] δαιμονίως· ὡς γὰρ τὸν Ἔπνον ἄνακτα θεῶν καὶ ἀνθρώπων φησίν, οὕτω καὶ τὴν Νύκτα δμῆτειραν θεῶν καὶ ἀνδρῶν.
- A+ * δμῆτειρα] αἰ πᾶσαι “μῆτειρα,” ἐπεὶ ἀρχαία θεός· ἄμεινον 30 δὲ “δμῆτειρα” καὶ “δεδμημένος” γὰρ “ἕπνῳ” (Od. 7. 318).
- B= 260. * ἰκόμην] ἰκέτευσσα, εἰκότως. φυσικώτερος γὰρ ὁ ἐν νυκτὶ ὕπνος τοῦ μεθ’ ἡμέραν.

2. Καλλίστρατος A: Καλλιμαχος || 6. δι’ εὐβοσίαν B: εὔβοιαν || 6, 7. τὸ τῆς σὺ || 8. ὠκέιτο τότε ἢ κῶς: corr. W || 9, 10. supplevi ex B || 11. ἐκεῖ κατῆλθεν B || 12. καὶ ὅπλ’ ἐν. || 16. supplevi ex B || 17. οὕτω scripsi: τοῦτο || 21, 22. δέ τι || 25. supplevi ex B || 26. καὶ post ἀνὴρ omisi || ἀ. ἀντὶ τοῦ οὐτ. B

261. μὴ Νυκτὶ θοῆ] τινὲς “ νυκτὶ φίλη· ” καὶ ἄμεινον· τί γὰρ B = πρὸς τιμὴν ἢ θοῆ νύξ; διδάσκει δὲ ὡς χρῆ καὶ ὄργῃς κρατεῖν εἰς πρόσωπον αἰδέσιμον ἀφορῶντας.

* ἔρδοι] ῥέξω οἱ Βοιωτοί, ῥέδω, ὑπερβέσει ἔρδω.

5 262. * ἀμήχανον] πρὸς ὃ μηχανὴν σωτηρίας οὐκ ἂν εὐρόιμην. B =

263. * τὸν δ' αὐτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη] γράφεται “ ὡς φάτο· μείδῃσεν θεὸς θεὰ λευκώλενος Ἥρη, χειρὶ τε μιν κατέρεξεν.— ”

264. τίη δὲ σὺ ταῦτα] ἄκρως διασύρει τὸ πᾶν, οὐδὲ ἀξιούσα εἰς B = ἔννοιαν αὐτὸ λαμβάνειν οὐδὲ παραβάλλειν (τὰ) παρόντα ἐκείνοις·
10 οὐ γὰρ ὁμοίως κινήθησθεσθαι τὸν Δία ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ κακωθεῖσιν, ὥσπερ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου παιδὸς ἐχαλέπηεν· καὶ ἔστιν ἠθικόν· ὡς γὰρ πρόδηλον ὅν τὸ τῆς συγκρίσεως, αὐτὸν τὸν Ἔπνον ἐρωτᾷ.

* τίη] βαρυντέον τὸν “ ἦ ” παρέλκοντα ἀντὶ τοῦ δή.

265. ἦ φῆς] τὸ μὲν βαρυνόμενον ἐρώτησιν ἀηλοῖ, τὸ δὲ περι- B =
15 σπώμενον ἀπόρησιν, ἕαν δὲ ὄξυνθῆ, πρὸς τὸν νοῦν συντάσσεται.

266. περιχώσατο παιδὸς εἰοῖ] συντόμως πάνυ· ἐν γὰρ τῷ “ παιδὸς εἰοῖ ” πάντα κατάκειται, δι' ἃ εἰκὸς ἦν ἐπ' ἐκείνῳ μᾶλλον χαλεπῆναι τὸν Δία· τεχνικῶς δὲ παρεδήλωσε καὶ τὴν χρείαν δι' ἣν θέλει κατακοιμίσαι τὸν Δία, ἵνα καὶ ἐξῆς ὁ Ἔπνος πιθανῶς φαίνηται
20 λέγων πρὸς τὸν Ποσειδῶνα “ πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμννε ” (357) ὡς ἡσθημένος τί ποτε πραγματεύεται ἢ Ἥρα ἐπὶ τῷ Δίῳ, ᾧ καὶ ὀμνησιν ἢ Ἥρα, ὡς μὴ προπεμφαμένη Ποσειδῶνα.

267. ἀλλ' ἴθι] τεχνικῶς καὶ τοῦτο· ὡς γὰρ ἤδη κείσασα οὐ- B =
κέτι αἰτεῖ, ἀλλ' ὑπουργεῖν προτρέπει. σιωπάει δὲ τῇ προτροπῇ καὶ
25 τὴν ὑπόσχεσιν.

269. ὀπιέμεναι] νομίμως γαμεῖν, εἰ δὲ ὀμιλεῖν καὶ μὴ οἶεσθαι· δι' ὅπως γὰρ αἱ ὀμιλίας.

270. χήρατο δ' Ἔπνος] πιθανῶς, ὅτε μὲν θρόνον ἀνόμασεν, οὐκ B = ἤνυσεν, ὅτε δὲ γάμον, ἐπιτείνοντος τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κεστοῦ· πρὸς
30 γὰρ ἐρωτικά μόνον δυνατώτατός ἐστιν ὁ κεστός· πιθανῶς οὖν ἢ τὸν κεστὸν φοροῦσα δύο θεοὺς δι' ἡδονῆς ἐξηπάτησεν.

4. ῥέδω scripsi, καὶ ῥέδω praefert W : ὠρέδω || ὑπερβέσει scripsi : ὑπ/ || 7. post κατ. suppl. Nauck (ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ἀνόμασεν) || 9. αὐτὸ W : αὐτὸν B, αὐτῶν || supplevi ex B || 10. κακωθεῖσιν B : κακώσων || 19.

κατακοιμίσαι coni. Bekker || πιθανῶς pr. || 23. τεχνικόν B || 26. μὴ οἶεσθαι corrupta : fort. συγγίγνεσθαι vel tale quid

- B- 271. (ἀ)άατον] οἱ μὲν, ἀάτως ἀβλαβῶς ἀπανούργως· οἱ δὲ τὸ
 ᾠ ἐπιτατικὸν περισσεύοντος τοῦ ᾠ· οἱ δὲ τὸ ᾠαῖτόν φασιν ἐγκεῖσθαι·
 οἱ δὲ ὑπερστερητικὸν φασιν εἶναι, δ ταυτόν ἐστιν ἐνὶ ἀπλῶ, ὡς τὸ “ἀνά-
 πυστα θεοὶ θέσαν” (Od. II. 274) ἀνάπυρος· ᾠατον οὖν ἐστὶ τὸ βλαπτι-
 A- κόν. §. (“Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες”) ἢ συγκολαζόμενοι αὐτῶ ἢ ὑπ’ αὐτῶ 5
 ταγέντες, ἐπεὶ πῶς κατὰ κολαζομένων ὄμνυσιν; §. ᾠμαι “ᾠται”
 (Il. 19. 91, 129) “ᾠσάμην” (Il. 9. 119) “ᾠατο—μέγα θυμῶ”
 (Il. II. 340), (καὶ ᾠατος) ὥσπερ ᾠατος καὶ ᾠτος ὁ ἀκόρεστος.
- B- Στυγὸς ὕδωρ] ὡς κατὰ ὕγρου στοιχείου ὄμνύουσιν· οἱ δέ, ὅτι
 πολέμιον θεοῖς τὸ ὕγρον πυρῶδεσιν οὖσιν, ἢ ὅτι στυγνότητος αἰτία 10
 καὶ τοῦ ἐν ἡδονῇ ζῆν (στερίσκον)· φησὶ γοῦν αὐτὴν Ἡρόδοτος (VI
 74) ἐν Νωνάκριδι πρὸς Φινεῶ τῆς Ἀρκαδίας ρεῖν.
- B- 272. * κατὰ ξηροῦ καὶ ὕγρου ὄμνύουσιν, ἐπεὶ πάντα ἐκ ξηροῦ
 καὶ ὕγρου συνίσταται.
- B- 273. * ᾠλα μαρμαρέν] τὴν ἡλίου θρεπτικὴν. ᾠαμμα ἡλίου 15
 νο(τ)ερὸν (ἢ) θάλασσα.
274. * ἀμφὶς] περὶ ποτὲ δὲ καὶ τὸ διχῶς, “ἀμφὶς φρονέοντε”
 (Il. 13. 345).
- B- 275, 6, 7. Χαρίτων μίαν—Πασιθέην—ᾠς ἔφατ’ οὐδ’ ἀπίθησεν]
 ὑποφαίνει ὡς οὐδὲ κοιμώμενον ἐπιλανθάνεσθαι δεῖ χάριτος, καὶ ὅτι καὶ 20
 ἐν ὕμνῳ ἐστὶ τις ἡδονὴ καὶ χάρις· πανδαμάτωρ γοῦν καὶ μαλθακὸς
 ἐστὶ καὶ ἡδύς· ἢ φιλοσοφώτερον ἔστιν ἀκούειν· Πίνδαρος γάρ φησι
 “παλαιὰ μὲν εὔδει χάρις” (Isthm. VII 16)—καὶ Λήθης γενεαλογοῦσι
 τὰς Χάριτας—πρὸ δὲ πάντων ὁμοῦ πεποιήται χάριτος ἄρχοντα τὸν
 Ὕπνον αἰνιττόμενος τὸ συμβαῖνον περὶ τοὺς χαρίτων τυχόντας· καὶ 25
 ὁ κωμικὸς “ᾠμ’ ἡλέηται καὶ τέθηκεν ἢ χάρις” (Men. fr. 472 M.).
- B- §. ἐπίτηδες δὲ ἢ μὲν Ἦρα ἐσιώπησε τὸ ὄνομα τῆς ἐρωμένης, ἵνα μὴ
 ὀνειδίξῃ τὸν ἔρωτα, ὁ δὲ Ὕπνος καὶ τὸ ὄνομα προσέθηκεν εἰς βεβαίωσιν·
 “Πασιθέην” δέ, ὅτι πανταχοῦ δεῖ θέειν καὶ μὴ κεκρύφθαι τὴν χάριν.
 οὐκ οἶδε δὲ τὰ παρ’ Ἡσιόδῳ (Th. 909) ὀνόματα τῶν Χαρίτων. 30
278. * ᾠμνυε] εἰκότως· πίστewς γὰρ ἔδει ἐρῶντι καὶ φοβουμένῳ.
1. supplēvi ex B || 2. ἐπιτατικὸν scripsi: ἐπὶ βάθους || τὸν || ἀναίτιον
 conl. W || 5. ἢ σ. B: ἢς σ. || 6. ᾠμαι scripsi: ᾠω ᾠομαι || 8. suppl.
 W || ᾠτος W: ᾠατος || ἀκόρεστος Apoll. Soph., ἀπλήρωτος W ex Hesych.:
 ἀπέρατος || 11. supplēvi ex B || 12. Νωνάκριδι Herodoti codd.: Νωνακρία
 || Φινεῶ || 15. ᾠαμα B || 20. οὐ κ. B || 21. ἔνεστι B || 23. ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ
 εὔδει Pindari codd. || 26. ᾠμ’ ἡλέηται ceteri testes apud Meinekium l.c.:
 ᾠμα τετέλεσται || τέθηκεν ἢ ceteri testes: τέχη κε μὴ

279. ὑποταρταρίους] ἔνταρταρίους. §. “θεοὺς δ’ ὀνόμηνεν ἄπαντας” (278): συλλήβδην καὶ θεὰς εἶπεν. §. (γράφεται καὶ) “θεὸν δ’ ὀνόμηνεν ἕκαστον.” §. τινὲς δὲ (προσ)γράφουσιν “ᾧμνε δ’ ἐκ πέτρης κατ(αλ)ειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.”

5 ὑποταρταρίους] τοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντας· οὐ γὰρ τι ἐστὶν ὑπὸ A-B+ Τάρταρον. οὐδένα δὲ αὐτῶν οἶδεν ἢ Ἰαπετόν (Π. 8. 479): παρὰ (δὲ Ἡσιόδῳ (Th. 134, 7) εἰσὶ καὶ Κρόνος Κρεῖος Ὑπερίων Κοῖος).

281. Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου] τινὲς “Λήμνοιο κατὰ μέγα ἄστυ λιπόντε.” τί γὰρ νῦν πρὸς τὴν Ἰμβρον; §. ἔστι δὲ νῆσος πρὸς τῷ

10 μέλανι κόλπῳ· ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων στάδια ρκ’.

* βήτην] ἐπὶ πελάγους. §. (“ἡέρα”) αἰεὶ διὰ τοῦ ἠ φησίν.

πρήσσετε] περῶ πρῶ, ὡς βέω βῶ, βορῶ (βρῶ), τορῶ τρῶ· B- (ὁ μέλλων πρήσω) συγκοπῆ, πέπρακα, βρώσεσθαι βέβρωκα, τέτρωκα.

283. * Ἰδην] ἀντὶ τοῦ Ἰδης· ἀλλαχού (292) “Γάργαρον ἄκρον
15 Ἰδης ἰψηλῆς.”

284. * Λεκτόν] ὡς φυτόν. A+

* τὸ δ’ ἐπὶ χέρσου βήτην] ἐπέβησαν δὲ οὔτοι τῆς χέρσου. B+

285. ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπεσεῖετο (ὑλη)] τὴν χαμαιζήλον βο- B+ τάνην φησίν· ὅτι γὰρ οὐ πατοῦσι γῆν, δῆλον ἐκ τοῦ “οὐδὲ χθόνα 20 μάρπτε ποδοῖν” (228): εἰσὶ δὲ γραφικὰ.

286. πάρος Διὸς ὄσαε ἰδέσθαι] πρὶν ἰδεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ B= Διός, ὅπως μὴ πρὸ τοῦ δέοντος αὐτὸν κοιμίση. ἐμφαντικώτατα (δὲ εἴρηται), ὡς ἅμα τῷ προσβλέψαι τινὲ εὐθύς κατακειμίζοντες.

287. εἰς ἐλάτην ἀναβάς] ἐλάτη ἐπίμηκες καὶ ἄκαρπον ὡς Ἵπνος· B= 25 ἔστι δὲ ἐπὶ ἐλάτην. §. τὸ δὲ “μακροτάτη” εἶπεν, ὡς πολλῶν οὐσῶν B= ἐκεῖ. καλῶς δὲ πρόσκειται (τὸ) “τότε” νῦν γὰρ οὐ φύεται ἐκεῖ ἐλάτη. §. καὶ ὅτι μετὰ τὰ ἥρωικα ὁ ποιητής.

* περιμήκετος] μῆκος μήκετος ἐπεκτάσει, ὡς πάχος πάχετος.

289. * καὶ ὑπὸ τοῦ ὕψους καὶ τῶν κλαῶν καὶ τῆς μεταμορφώ- B= 30 σεως οὐχ ὁράται.

290. * ὄρνιθι λογυρῇ ἐκαλίγκιος] κατὰ τὴν καθέδραν· ἢ γὰρ ὄρνις AB= οὐ καθέζεται.

3. suppl. Ludwich ex Eust. || 4. suppl. Bekker Π. p. 502, antea in schol. ed. κατ(α)ειβόμενον idem || 6. post παρα (sic) linea 26 fere litt. vacat: supplevi, cf. A B ad v. 274 || 9. τὸν Ἰ. || 11. schol. supra v. 282 scriptum: traieci || 12. ὡς βῶ B, ὡς βείω || 12, 13. supplevi ex B || 21. ἴη ut B || 23. supplevi ex B || 25. μακροτάτην || 31. ὁ γὰρ B

B = * ἦν τ' ἐν ὄρεσιν] λείπει 'διατρίβουσαν.'

291. χαλκίδα] τὸ εὐφωνον ὄνομα τοῖς θεοῖς τίθησιν· οἷδε δὲ τὰ θεῶν ὡς ὑπὸ Μουσῶν καταπνεύμενος. τινὲς δὲ φασιν αὐτὴν εἶναι. Ἀρπαλύκη, ἣ μυγεῖσα τῷ πατρὶ Κλυμένῃ κατὰ βίαν ἐψήσασα τὸν υἱὸν Πρέσβωνα παρέθηκεν αὐτῷ. ἣ ὅτι Δίῃ συνήλθεν, Ἥρα δὲ ὠρνί- 5 θωσεν αὐτήν· ἐν Χαλκίδι δὲ διήγεν ἄνθρωπος οὔσα. οἱ δὲ τὴν μητέρα τῶν Κορυβάντων Χαλκίδα φασίν. ἣ ὅτι χαλκίζει τὴν χροιάν, ἣ ὅτι κατὰ νύκτα δρᾶται. τινὲς δὲ τὴν γλαῦκα.

A = B - κύμινδι] ὅτι αἰεὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτει· ὁ γὰρ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιάν, 10 καὶ μέγεθος ὅσον ἰέραξ ὁ φασσοφόνος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (H. A. 9. 12). παρὰ δὲ τισι θηλυκῶς λέγεται· εὐεπίφορον δὲ εἰς ὕπνον τὸ ὄρειον.

B = 292. * τὸ "Γάργαρον" ἄκρον, ἣ δὲ πόλις θηλυκῶς, καὶ οἱ πολῖται Γαργαρεῖς. 15

B = 294. ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ] ἐπαναλαμβάνει τὸ "ἴδεν," ὑποφαίνων ὡς οὐκ ἐν παρέργῳ αὐτὴν εἶδεν. ἔστιν οὖν ὡς τὸ "ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν" (Π. 16. 182).

B = * πυκινὰς] πρὸς ἐπίτασιν τοῦ πάθους. δ. "ἀμφεκάλυψε" δὲ ἀντὶ 20 τοῦ ἠγρευσε, ἀπὸ τῶν δικτύων.

A = 295. * ὅτε πρώτιστον] Ἀρίσταρχος "ἔτε πρῶτόν περ."

B = 296. εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας] καὶ πῶς φησι (202) παρ' Ὀκκαοῦ αὐτὴν τρέφεσθαι· ἣ τὸ ἀτιτάλλειν (ib.) οὐκ ἐκ νηπίας· φησὶ γοῦν "ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ" (Π. 13. 27) καὶ "ταὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ" (Π. 5. 271). 25 λάθρα οὖν ἐμίγη· ὅτε δὲ ἐταρταρῶθη Κρόνος, ὡς παρθένος ὑπνοουμένη ἐξεδόθη Δίῃ ὑπὸ Τηθύος καὶ Ὀκκαοῦ. τεκοῦσαν γοῦν Ἥφαιστον προσποιεῖσθαι δίχα μίξεως κνεῖν. καὶ Κηδαλίωι τῷ Ναξίῳ παραδοῦναι χαλκευτικὴν διδάξαι· διὸ καὶ μέχρι νῦν ὑπόμνημα φυλάσσεσθαι παρὰ Ναξίοις καὶ τὸν Ἀμφιβάλῃ τῇ Ἰταλίᾳ συγκατατεθεῖ- 30 σθαι· ἄλλοι τὸν Δία φασὶν ἐν Σάμῳ λάθρα τῶν γονέων διαπαρθενεῦσαι τὴν Ἥραν· ὅθεν Σάμιοι ζήλω τῆς θεοῦ μνηστεύοντες τὰς κόρας λάθρα συκο(ι)μίζουσιν, εἶτα παρρησίᾳ τοὺς γάμους θύουσιν.

11. φασσοφόνος B || 17. ἠράσατο || 22. λήθων τε || 28. τεκεῖν Eust. || 29, 30. φυλάξασθαι || 30. συγκατατεθείσθαι Bekker: συγκατατεθείσθαι || 31. ἀπαρθενεῦσαι B || 32. μνηστεύοντες B: μνηστεύσαντες || 33. supplevi ex B Eust. || ποιούσι B

“τοκῆας” οὖν τοὺς περὶ Κρόνον καὶ Ῥεάν· ἔτιοι δὲ “τοκῆας” τοὺς προγόνους τοὺς περὶ Ὠκεανὸν (καὶ Τηθύν). “ἐκ δὲ τοκῶν τῶν αὐτῶν, οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον” (Od. 7. 54), ἵνα καὶ τὸ ἀτιτάλλειν ἐκ νηπίας τρέφειν λάβωμεν. §. ἔτιοι δὲ φασὶ παρθένον οὔσαν Ἡραν A + 5 ἐρασθῆναι Εὐρῦμεδοντος, ἐνὸς τῶν γιγάντων, καὶ ἐξ αὐτοῦ τεκεῖν τὸν Προμηθέα. Δία δὲ ἐγνωκότα τὸν μὲν тарταρῶσαι, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς σταυρῶσαι.

* φίλους] τοὺς οἰκείους· “ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω” (Π. 2. 261).

297. στῆ δ' αὐτῆς προπάρουθεν] κινηθεὶς ὑπὸ τοῦ κεστοῦ αὐτὸς B = 10 πρόσεισι τῇ γυναικί.

298. * πῆ μεμαυῖα] εἰς τίνα τόπον ὠρμημένη;

τόδ' ἰκάνεις] λείπει (τὸ) ὄρος· “ἢ ἐὼν αὐτοῦ χρεῖος ἐελ- B - δόμενος τόδ' ἰκάνει” (Od. 1. 409). μήποτε δὲ ἰσοδυναμεῖ τῷ παρ' Αἰολεῦσι ‘τυιδε.’ καὶ πληθυντικῶς “οὐχ' ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε 15 μαίνεται” (Π. 5. 185) ἀντὶ τοῦ ἐνθαδε· οὐ γινώσκει δὲ τὴν (συ)-σκευὴν διὰ τὰ πάθη, “ἄ τ' ἔκλειψε νόον πύκα (περ φρονεόντων)” (217).

299. ἴπποι δ' οὐ παρέασι] ἠθικῶς πάνυ καταπαύει τὴν ὁδὸν ὡς μὴ B - τῶν ἐπιτηδείων παρόντων, ἵνα κείσας μένειν εὖ χρήσῃται τῇ σχολῇ· οὐ γὰρ πιθανὸν ἦν ἀποτρέψαντι τῆς ὁδοῦ θέλειν ἐμπελάζειν. προ- 20 φάσει οὖν χρήται. ἢ δὲ δολίως ἐπιτείνει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρός, φάσκουσα πάντα αὐτῇ εὐτρεπῆ εἶναι πρὸς τὴν ὁδόν, “ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ” (307).

300. τὸν δὲ δολοφρονεούσα] δολίαν εἰσάγει τὴν Ἡραν καὶ ἐν τῷ B = περὶ Ἡρακλέους “δολοφροσύνησ' ἀπάτησεν” (Π. 19. 97). σχεδὸν 25 οὖν κηρύττει ὁ ποιητὴς φυλάττεσθαι τῶν γυναικῶν τοὺς λόγους.

304-6. ἀθετοῦσιν ὡς ἀμβλύοντας τὴν ἐπιθυμίαν Διός· ἀλλ' B + οὐκ ἠμβλύθη τοῦ κεστοῦ ἐπιτειναντος, ἄλλως τε περὶ ἀφροδισίων λέγουσα ἐπιτείνει τὸν πόθον καὶ πλέον ἐξάπτει.

* ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῃ.

A =

30 304. καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω] καὶ πῶς ἐν τῇ A (424) μετὰ B = τῶν θεῶν οὔσα ἐν τῷ Ὠκεανῷ οὐ διήλλαξε τὴν ἔριν; ἀλλ' ὅτι οὐ σὺν

2. supplevi ex B || 13. ἰκάνεις || ἰσοδυναμῆ: corr. Bekker || τὸ π. || 15, 16. supplevi ex B || 17. ἀρμολίως B || 18. εὖ χρήσῃται B: συγχωρήσῃται || 19. ἀποτρέψαντι. conl. W: ἀποτρέψαντα || 21. τὰ ante πρὸς add. B || 22. πρυμνῷ βρείη || 26. lemma ἔρχομαι ἀφομένη (301) del. et schol. ad v. 304-6 traiecit Hiller || 27. ἠμβλύθη B: ἠμβλήθη || 28. πλέον B: πλείονα || 29. schol. supra 307 scriptum cf. A || καὶ post ἦθ. addit Ludwig || Ζηνοδότου: corr. Bekker || 31. οὐ δ. B: μῆ

αὐτοῖς ἦν, δῆλον ἐξ ὧν ἀπ' οὐρανοῦ πέμπει τὴν Ἀθηναῶν παύσουσαν τῶν στρατηγῶν τὴν ἔριν (Π. 1. 195).

- B- 307. πρυμνωρείη] ὡς ἀκρωρεία· σημαίνει δὲ τὸ πρὸς τῇ ρίζῃ τοῦ ὄρουσ συνορίζον τῷ ἐδάφει· τὰ δὲ ὑπὸ τοῖς ἄκροις ἀκρόρεια καλοῦνται. 5

308. * ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ἰγρὴν] ἐκ τοῦ παρεπομένου τὴν γῆν· “μάλα δ' ὄκα περιστρέφεται” (Π. 5. 903) ἀντὶ τοῦ πῆγνυται.

- B- 309. σεῦ εἵνεκα] ἐντέχνως αὐτὸν γοητεύει (ὡς) τῇ ἐξουσίᾳ ἐκείνου τὰς ἰδίας ὑποστέλλουσα χρείας. καὶ γυναιξὶ δὲ νομοθετεῖ τὰς ἐξόδους ποιεῖσθαι συγκεχωρημένας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. 10

- A+ 310. * μετέπειτα χολώσεται] οἱ περὶ Ζηνοδοτὸν “μετόπισθε χολώσεται.”

- B- 313. * ὅρα οἶόν ἐστιν ἡ φιληδονία, ὑπέρβεισιν οὐ δεχόμενον καὶ τῶν καθηκόντων ἐμποιοῦν ἀμέλειαν.

- B- 314. * τραπέομεν] ἀντὶ τοῦ τρεφθῶμεν ἐκτρέπει γὰρ τοῦ δέοντος 15 ἡ ἡδονή.

- B- 315. οὐ γάρ πω ποτέ μ' ὄδδε] τίνας ἔνεκεν τοσοῦτον ἀκρατῆ παρίστησι τὸν Δία, ὥσ(τε) μὴ δύνασθαι κρατεῖν ἑαυτοῦ; φαμέν οὖν ὡς ἀπελογήσατο περὶ τούτου ἐν οἷς διαλαβὼν περὶ τοῦ κεστοῦ φησιν “(ἐνι—ἀρφασίς,) ἥ τε κλέψε νόον” (217). ἄλλως τε διδάξαι βού- 20 λεται τοὺς νέους ὁ ποιητής, ὅσον ἐστὶ χαλεπὸν μὴ κρατεῖν τῶν παθῶν, ὅπου καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς πάθει νικηθεὶς ἐξημιώθη τὴν ὄνησιν ἣν ἀπὸ τῆς ἀγρυπνίας περιεποιήσατο.

- B- (θεᾶς ἔρωσ) οὐδὲ γυναικός] ἀντὶ τοῦ θνητῆς· ἀλλαχοῦ “ἡ θεὸς ἡὲ γυνή” (Od. 10. 228). ὡς μείζονα δὲ τὸν γυναικειὸν ἐπήγαγεν 25 ἔρωτα, ἥ ὅτι ὁ τῶν ὁμοφύλων ἔρωσ οὐ λίαν ἐστὶν ἐπιτεταμένος, ὡς ὁ τῶν παρὰ φύσιν, ἥ διὰ τὸ συμπλεκτικὸν σχῆμα· “(ἡ δ' ἔπει) εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν” (Od. 23. 88). καὶ γὰρ πρῶτας τὰς θνητὰς καταλέγει. καὶ “μήτε θεῶν τό γε δεϊδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν ὄψεσθαι” (342). 30

- A- 316. * περιπροχυθείς] περισσῶς χυθείς. §. ὁ δὲ Ἴξίῳ γράφει

A- “περιπλεχθείς.”

- AB- 317. Ἴξιονίης ἀλόχοιο] τῆς ὕστερον γενομένης Ἴξίονος· παρθένους

3. πρυμνωρεία || 8. supplevi ex B || 9. ἐπιστέλλουσα B || 13. φιληδονία || ὑπόβεισιν ut B: corr. Bekker || 15. τρεφθῶμεν, cf. Eust. || 19. τούτου B: τούτων || 20. δ τε ut B || 22. παγκρατῆς || 26. ἐπιτεταμένος B: ἐπιτεταγμένος

γὰρ Ζεὺς συγγίνεται. ἐναντίον δὲ αὐτῷ τὸ “Ἀγαμειμονήν ἄλοχον” (Od. 3. 264) τὴν πρῶν Ἀγαμέμνονος.

* Ἰξιονίης ἀλόχοιο] Ἰξίονος γυνὴ Δία, Διονιέως θυγάτηρ.

A=

318. * θεόφιν] θεῶ ἢ θεοῖς· τὸ γὰρ ἴσος ὅμοιος ἀλίγκιος ἀτά-
5 λαντος δοτικῇ συντάττεται.

319. Δανάης] ἐξ Εὐρυδίκης καὶ Ἀκρισίου· Εὐφορίων “ὄνθειον Πέρσης λέων γε μὲν Εὐρυμέδοντα” (fr. 67 M.) τινὲς δὲ φασὶ πλείονα Ἡρακλέους αὐτὸν εἰργασμένον οὐ τυχεῖν δόξης, ὅτι Διόνυσον ἀνεῖλεν εἰς τὴν Λερναίαν ἐμβαλὼν λίμνην.

10 320. * ἀριδείκετον] τινὲς “πολὺ φίλτατον.”

321. * Φοίνικος κούρης] Φοίνικος καὶ Κασσιεπείας Εὐρώπη.

322. * Μίνω τε] τινὲς “Μίνωα” Ζηνόδοτος “Μίνω” Ἀρίσ-
ταρχος “Μίνων” Ἀττικῶς.

Ῥαδάμανθον] ἐπεὶ ἐμάνη περὶ τὰ ῥόδα τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου
15 προῖεμένα ἢ Εὐρώπη, Ῥαδάμανθον ἀνόμασε τὸν παῖδα.

323. * Θήβη] ἐκεῖ γὰρ ἐτέχθη Ἡρακλῆς.

324. Ἡρακλῆα] Ἀλκαῖος ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ Πύθιος “Ἡρακλέην δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἀφθιτον ἔξεις” οἱ δὲ, ὅτι Πορφυρίωνος ἐρασθέντος Ἡρας, προσκαλε-
20 σαμένης αὐτῆς, ἐλθὼν ἐβοή(θη)σεν· διὸ παρὰ τὸ ὑπὸ τῆς Ἡρας κληθῆναι Ἡρακλῆς λέγεται. β. φασὶ δὲ τὸν Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ πείσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ὅθεν Δ+
ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν “τρίεσπερον” Ἡρακλέα (Lycophr. 33) ἐποίησεν.

25 325. Διώνυσον] ἀπὸ Διὸς καὶ Νύσσης τοῦ ὄρου. οἱ δὲ Διόνυξος, ἐπεὶ Β-
κερασφόρος τεχθεὶς ἔνυξε τὸν μηρὸν τοῦ Διός. οἱ δὲ Δεῖνυσος, ἐπεὶ βασιλεὺς Νύσσης—δεῦνον (γὰρ) Ἄραβας τὸν βασιλέα, ἀπὸ τοῦ πολλὰ διανεῦσαι καὶ κατορθῶσαι—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δονεῖν τὰ σώματα. β. κατέλειψε δὲ Λῆδαν, φασίν, οὐ τὴν ἐκ Διὸς Ἐλένην—καὶ μὴν
30 Ἀντιόπην ἀφῆκε—καὶ Διώνην· . . . οὐ γὰρ, ὥς τινες ψυχρευόμενοι, ἐπεὶ πρὸ Ἀφροδίτης οὐκ ἦσαν ἔρωτες.

χάρμα] σημειωτέον, ὅτι καθ’ Ὀμηρον εὐρετῆς οἴνου Διόνυσος.

1. Ἀγαμειμοναίην || 3. Δία D : διὰ || Διονιέως Barnes : ἰονίως D, ἡμόνος || 4. ἀλίγκιος W : ἀγγίος || 7. Πέρση τελῶν γάμον Εὐρυμέδοντι coni. Lobbeck || 18. ἦρα Eust. : ἦρα || φέρων Eust. : φέρον || 19. ἔξεις Eust. : ἔξοι || οἱ Bekker, cf. Eust. : εἰ || 20. supplevi ex Eust. || 25. Διώνυσον B : Διώνυσον || Νύσσης B : Νύσσης || 27. Νύσσης || suppl. W || 29. οὐ τὴν ἐκ Διὸς corrupta ; desideratur ἴσως δι’ vel tale quid || 30. Διώνην || lacunam indicavi

- A = 328. * σέο] τινές κατ' ἀντιδιαστολήν, καὶ ὀρθοτονούσιν· ἡ δὲ χρῆσις ἐγκλίσει.
- B = 330. ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες] γυναικικῶ τῷ ἦθει ἐπιπλήττει ὡς ἀπηνυθριακότη· ἀκκίζεται δέ, ἀπάσαι αὐτὸν τῆς Ἰδῆς θέλουσα πρὸς τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπικουρίας. 5
332. * προσέφανται] πρόδηλά ἐστιν.
333. πῶς κ' ἔοι] στικτέον εἰς τὸ "ἔοι," ἀντὶ τοῦ "πῶς ἂν εἴη."
337. * ἐθέλεις] λείπει μιγῆναι.
- B = 338. ἔστιν τοι θάλαμος] δοκεῖ μὲν αἰδημόνως διαλέγεσθαι, ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ἀτεχνον αὐτῆ, ἀλλὰ θέλει τὸν Δία κατακλεῖσαι εἰς τὸ 10 δωμάτιον, ἵνα μὴ διαναστὰς ἐκ προχειροῦ θεάσῃται τὰ Ἑλληνικά.
- φίλος υἱός] καὶ "ἀλλὰ τοκῆ δύω" (Od. 8. 312)· αἰτιᾶται γάρ, ὅτι τῶν αὐτῶν Ἀρειῶν τοκῆων οὐκ ἔστιν ἀρτίπους (ib. 310), ὡς ἐκεῖνος.
340. ἔνθ' ἴομεν] ὅτι εἰς τόπον πάλιν τὸ "ἔθα." §. τοῦ δὲ 15
- A + "εὔαδε" τὴν πρώτην ψιλωτέον, τὴν δὲ δευτέραν δασυντέον.
- B = 342. "Ἥρη, μήτε θεόν] μὴ μεμφέσθω Πλάτων χρυσοῦν νέφος καὶ ἥλιον νικῶν, οἶον οὐκ ἂν οὐδὲ Ἥφαιστος ἐποίησεν, καὶ εὐνήν ἐξ ἀνθῶν (De Rep. III 390^c)· τοιοῦτος δὲ ἐστιν, ὡς καὶ Ποσειδῶν κα-
- B = λύπτων κύματι τὴν μίξιν (Od. 11. 243). §. τρεῖς δὲ εἰσι τρόποι, 20 καθ' οὓς πᾶσα ποιήσις θεωρεῖται· ὁ μιμητικὸς τοῦ ἀληθοῦς, φιλοπάτωρ, μισογύνης, ἄπιστος, παρρησιαστής, ὁ κατὰ φαντασίαν τῆς ἀληθείας, ὃν δεῖ μὴ κατὰ μέρος ἐξετάζειν—οἶον ὅτι ψυχαὶ γεύονται καὶ λαλοῦσι, πάντως ἐρεῖ τις, καὶ γλῶσσαν ἔχουσι καὶ βρό(γ)χον—τρίτος δὲ ὁ καθ' ὑπέρθειν ἀληθείας καὶ φαντασίαν, Κύκλωπες, 25 Αἰιστρυγόνες, καὶ ταῦτα τὰ περὶ θεῶν.
- B = μήτε θεόν] ἄμεινον "θεῶν," ὡς "ἀνδρῶν." πᾶς δὲ τόπος τῆ νομίμῳ μίξει θάλαμός ἐστι, τῆ δὲ ἀθέσμῳ οὐ(δεῖς). ἀμέλει Ἄρεα οὐκ ἔκρυψεν οὐδὲ ἠφαιστότευκτος ὢν ὁ θάλαμος (Od. 8. 321).
- B = 343. ἀμφικαλύψω] περιβαλῶ, ὡς τὸ "νύκτα—ἐκάλυψε" (Π. 30 5. 507) καὶ "πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν" (ib. 315).
- B = 344. οὐδ' ἂν—διαδράκιο Ἡέλιός περ] πῶς οὖν ὁ Ἵπνος διικνεῖται διὰ τοῦ νέφους; ἡ οὐχ ὁ σωματοειδῆς Ἵπνος, ἀλλὰ τὸ πάθος.

4. ἀπηνυθριακότη B || 18. καὶ εὐνήν ἐξ ἀ. post νικῶν scriptum : traieci cf. B || 18, 19. ἀνθέων ut B || 23. οὐχ post οἶον supplet Bekker || 24. supplevi ex B || 25. τρίτος δὲ ὁ B : τρίτον δὲ τὸν || φαντασίας B || 26. περὶ Bekker : παρὰ ut B || 28. suppl. W || 30. ἐκάλυψε νύκτα

346. * ἀγκάς] ἠγκαλισμένως, ὡς ἐκάς.

347. τοῖσι δ' ὑπὸ χθών] ἐμπροσθεν εἰς φορτικῷ πράγματος διή- B =
γῃσιν ἐφ' ἕτερα τὸν λόγῳ μετήγαγε, τὰ ἀπὸ τῆς γῆς φνόμενα ἄνθη
καὶ τὸ νέφος, δι' ὧν ἀπέκλεισε τοῦ περαιτέρω πολυπραγμασιεῖν ἡμᾶς.

5 νεοθηλέα ποιήν] ἀνθρῶς γράφει τὴν εὐνήν, καὶ προθεῖς τὸ γένος B =
“ποιήν” ἐπιφέρει τὸ εἶδος (348). οὐκ εἶπε δὲ ῥόδον διὰ τὸ ἀκαν-
θῶδες. §. “νεοθηλέα” δέ, ἐπεὶ τὴν ἄλλην ἐνεμήθη καὶ ἐπάτησε B =
τὰ ζῶα. κατὰ συλλογισμὸν δὲ ἐστὶν ἡ ὑπεροχή, εἶγε καὶ τὰ ἄψυχα
αἰσθάνεται τῆς δυνάμεως τοῦ θείου.

10 348. * Γάκινθον] Ἀμύκλα παῖς.

349. ὑψὸς ἔργεν] τινὲς “ἔερπεν,” οἱ δὲ “ἴκανεν,” οἱ δὲ “ἄειρεν.” A +
ἄμεινον δὲ “ἔργεν” ἀντὶ τοῦ ἀνέστελλεν, ὡς “ἐπ' ἀριστερὰ
λαὸν ἔέργων” (Π. 12. 201).

350. νεφέλην—χρυσείην] αἰθέριον, ἐπεὶ πυρῶδης ὧν ὁ αἰθήρ
15 χρυσιζει. §. ἐπάγουσι δὲ τινες “δὴ ῥα τότε ὀφθαλμοῖσι Διὸς χύτο
νῆδυμος ὕπνος.” τοῦτο γὰρ δεῖ δηλωθῆναι.

* τῷ ἐνι] τινὲς τῷ ἀπ' αὐτῶν θαλλῶ.

351. στιλπναί] ὡς παρὰ τὸ θάλπω θαλπνός, τέρπω τερπνός. A ~ B +
§. “ἔέρσαι” δὲ παρὰ τὸ ἄρσαι· ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ ἔρση. §. παρ-
20 ὀξυτόνως τὸ “ἔέρσαι” ἢ γὰρ εὐθεῖα ἔέρσα ἐστὶ, καὶ μεταβολῇ A +
τοῦ α̂ εἰς ἠ ἔέρση, ὡς ἄελλα ἀέλλη.

* ἀπέπιπτον] Ζηνόδοτος γράφει “ἀνέπιπτον” ἀντὶ τοῦ ἐπέ-
πιπτον, ὡς “χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις” (Pind. Ol. I 41).

353. * ὕπνω] τῷ πάθει.

25 354. βῆ δὲ θέειν] διὰ τὴν (ἐκ)αγγελίαν τῆς ἐρωμένης καὶ ἂ B =
μὴ κελεύεται ποιεῖ ὁ Ὕπνος· οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν συμμαχοῦντων, (ὡς)
οὐδὲ Ἥλιος (οὐδὲ) ἡ Δημήτηρ.

Δαναοῖσι—ἐπάμυνε] πόθεν μαθὼν ταῦτα ἀπαγγέλλει; ἢ συνῆκεν B =
ἐκ τοῦ εἰρημένου ὑπὸ τῆς Ἥρας “ἢ φῆς ὡς Τρώεσσι ἀρρηγέμεν
30 εὐρύοπα Ζῆν” (265).

360. Ἥρη δὲ—παρήκαφεν] οὐκ (ἦν) ἀναγκαῖον, φασί, τὸ ἀπόρ- B =
ρητον ἐξενεγκεῖν. ἢ πρὸς τὸ θαρραλεώτερον ποιῆσαι Ποσειδῶνα τὴν

4. ἀ. τὸ π. B || 5. προσθεῖς B || 10. Ἀμύκλας || 14. πυρῶδων ὁ || 15.
τότ' Ἠεγνε: τὸ τοῦ || 19. τὸ ἀέρια ποτίζειν τὰ φυτὰ ἔέρσω || 20. τὸ ἔρσαι
|| ἔρσα §. ἢ ἐν post καὶ omisi || 22, 3. ἐπέπιπτον Bekker: ἐπί || ἀπέπιπτον]
Ζηνόδοτος ἐπέπιπτον A || 25, 6, 7. supplevi ex B || 27. ἡ B: ἡ || 31.
παρεῖπαφεν || ἀναγκάως B || 32. ἐξήνεγκεν B

τέχνην (τῆς) ἥρας ἐδήλωσεν. §. τὸ δὲ “κῶμα” (359) ἢ ἀπὸ τοῦ κοίμημαί—ἔδει (δὲ) κοιμῶ κοίμημα κοῖμα—εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ κοιμῶ, ὡς δεῖμα δῶμα.

361. ἄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων] εἰ δὲ ἐνόκει Λῆμνον, ἰπέστρεψεν ἂν ἐκεῖ, ὡς (οἱ) ἄνεμοι (Od. 10. 55) καὶ Ἄρης καὶ 5 Ἀφροδίτη (Od. 8. 361, 2).

B- 362. ἀνήκεν] ἀνέπειθεν ἢ παρώρμησεν ἀπὸ τῶν ἵππων δέ, οἷς ἀνιάσι τὰς ἡνίας.

B+ 363. ἐκέλευσεν] ἐν ἤθει ὁ λόγος. διεγείρει δὲ ταῦτα λέγων.

A+B- 366. καὶ εὐχεται] οὐκ ἔλπεται] καυχηματίας γάρ ἐστιν ὁ Ἔκτωρ. 10

B- οὐνεκ Ἀχιλλεύς] ἐμείωσεν αὐτὸν οὐκ ἀλκῇ θαρροῦντα, ἀλλὰ τῇ σπάνει τῶν πολεμίων.

B- 368. οὔτι λίην] πεφεισμένως. ἄμεινόν γὰρ τοῦ οὐδ' ὄλωσ.

B- εἴ κεν οἱ ἄλλοι] ἔαν ἀλλήλους παροξύνωμεν βοηθεῖν ἀλλήλοις.

διδάσκει δὲ ὅτι δυνατὸν αὐτοὺς περιγίνεσθαι καὶ χωρὶς Ἀχιλλέως. 15

371. * ἄρισται] ἰσχυραί.

B- 372. παναίθησιν] ὀλοάμπους. §. ἔστι δὲ παρὰ τὸ παναίθη, ὡς “περιξέστη” (Od. 12. 79), ἢ παναίθης καὶ ἔκτασις. §. βαρυντέον

A+B- δὲ τὸ παναίθη. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα ὀξυνόμενα, ἐν τῇ συνθέσει μὴ γινόμενα κύρια, τότε μὲν φυλάσσει τὸν τόνον, ὅταν 20 μετὰ προθέσεως συντεθῇ, (ὡς τὸ) ἀνατολή, εἰ δὲ μετὰ ἄλλου τινός, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ἰστοδόκη καπνοδόκη. ὥστε καὶ τὸ ὑδρο(ρ)ὴ παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις Ἀττικοῖς ἀναλόγως βαρυντέον, τὸ δὲ ἀναρ(ρ)ὴ βαρυνόμενον παρ' αὐτοῖς σημειωτέον.

A- 376, 7. δς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, (ἔχη δ' ὀλίγον σάκος ὦμφ)] 25

ἀθετοῦνται· οὐκ ἂν γὰρ ἀνίσους ἐφόρησαν ἀσπίδας. τινὲς δὲ (τὸ)

“ὀλίγον” ἀνάξιον πρὸς τὴν κατασκευὴν, “μεῖζον” (377) δὲ ὁ ἄριστον ἂν

εἶπεν· ἄλλως τε ἄτοπον, μὴ τὰς κρείσσους καὶ ἀρμοδίας ἀλλὰ τὰς με-

γάλας ἀναλαβεῖν. τό τε “μενέχαρμος,” φασίν, οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής.

τί οὖν ἐστι τὸ “(τὸν) δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης” (Il. 13. 396); 30

A- * τοὺς δύο (376, 7) Ζηνοδοτος μὲν οὐδὲ γράφει, Ἀριστοφάνης δὲ ἀθετεῖ.

1. supplevi ex B || k̄ma || 2. κοιμῶ κοίμημα κοῖμα scripsi, cf. Orion : κοιματάμιμα οἶμα || 2, 3. κοιμῶ ὡς δεῖμα W : κοιμαῖνω ὡς δειμαῖνω || 4. ἐνόκει scripsi : ἔως κίεις vel κίεις || 9. διεγείρει B : λείπει || 10. οὐχ || 13. τὸ οὐδ' B, τοῦ μηδὲ || 17. ὀλοάμπους Bekker : ὀλοάμπους ut B || 18. περιξέστη || 21. συντίθηται B || supplevi ex B || 23. Ἀττικοῖς B : Ἀττικῶς || 27, 28. corrupta ; ὁ ἄριστος ἂν εἶχεν conī. W || 29. φησὶν || 30. τί Bekker : ὅτι || 31. Z. προηθέτει A

377. * ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω] ὀπλιζέσθω.

379. οὐτάμενοί περ] συλληπτικῶς τὸ “οὐτάμενοι.” Διομήδης A-B-
γὰρ βέβληται. §. καλῶς δὲ οἱ τραυματῖαι κοσμοῦσι, (διεγείροντες)
πρὸς προτροπὴν γενναίων ἔργων, ὅτι καίπερ τετρωμένοις αὐτοῖς μέλει
5 τῆς μάχης.

382. ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε] τοῦτο ποιοῦσιν, ὅπως τὰ ἀσφαλές-B-
τερα ἔχοντες οἱ ἄριστοι κινδυνεύουσι προθύμως. καὶ πῶς μετενδι-
δύσκονται; ἐπισφαλές γὰρ εἶναι δοκεῖ τὸ ἐναλλάσσειν τὰς πανοπλίας
ἐν πολέμῳ, ὅποτε καὶ τοὺς ὀπλισμένους ἐφύλαττον, “ἦ ῥ’ ἴδε
10 γυμνωθέντα βραχίονα” (Il. 12. 389) καὶ “πλευρά, τά οἱ κύψαντι”
(Il. 4. 468). ἔχουσιν οὖν σκέπη τὰς ναῦς ἀσπίδας ἀμείβουσιν
(381)· ἀλλ’ οὐκ ἂν ὠμολόγησέ τις χεῖρων εἶναι, ὅπως μὴ ἀτιμασθεῖη.
ἀλλ’ ἐωρῶντο, “οἱ (τὸ πάρος περ) θυμῷ ἤρα φέροντες ἀφεστᾶσι”
(131), εἰκός τε ἦν αὐτοὺς πεισθήσεσθαι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπὶ ναυσὶ
15 κινδύνου, ἐπεὶ καὶ οἱ πλέοντες ἐν κινδύνῳ αὐτόχειρες γίνονται τῶν
σκευῶν, τοὺς ναύτας παρωσάμενοι, εἰ ἄτεχνοί εἰσιν. πῶς τε οὐκ
ἔμελλον ἀπὸ τοῦ νῦν γενναίως πολεμεῖν ἕκαστος, εἰδὼς ὡς ζῶν ὑπὸ
πολίτου σκυλευθήσεται μὴ πολεμῶν;

* χέρεια] ὡς τὸ πλέα συγκέκοπται.

20 δόσκεν] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἔντισι δὲ “δῶκεν.” A+

383. νόροπα] ἢ τὸν εὐόρατον παρὰ τὸ νοῆσαι, οἶον νοῆρός νωρός, ὡς B-
παρὰ τὴν βοήν καὶ “βῶσαντι γεγωνεῖν” (Il. 12. 337). ὡς δὲ τῷ οἴνος
ἀντιπαράκειται οἴνοψ (καὶ τῷ σκόλος) σκόλοψ, οὕτω (τῷ) νῶρος νῶροψ.

* χαλκόν] τὴν ἐκ χαλκοῦ ὕλην.

25 385. δεινὸν ἄορ] τινὲς τὴν τρίαιναν, ἐπεὶ καὶ Ἀρκάδες καὶ Αἰτωλοὶ
πᾶν ὄπλον “ἄορ” καλοῦσιν· ὅθεν καὶ “χρυσᾶορου Ἀπόλλωνος” (Il. 5.
509) καὶ “Ἀθηναίης δολιχαόρου ἱερὸν ἄστν” (Philetas cf. infra
schol. 21. 179). ὁ δὲ ποιητὴς μόνον τὸ ξίφος, παρὰ τὸ αἰωρεῖσθαι.

387. δαί] δαίω δαίσω δαῖς δαί, ὅθεν τὸ δήιος δηϊῶν, καὶ ὡς τὸ A+
30 “λελασμένους ἵπποσυνάων” (Il. 16. 776) συνεστάλη Ἴωνικῶς· εἰ
δὲ καὶ ἀπὸ τῆς δαῖς εὐθείας ἐστίν, δξύνεται τὸ “δαί,” εἴτε ἀποκέ-
κοπται εἴτε συγκέκοπται.

388. * ἐτέρωθεν] ἐκ τῆς ἐτέρας στάσεως.

3. supplevi ex B || 7. κινδυνεύουσι ut B || 9. ἐφύλαττεν || 13. οἱ scripsi :
δε || 21. οἶον B: ὅ ἐστι || νωρός || 22. δὲ τὸ || 29. δαί, ὅθεν scripsi :
δηϊῶν || δηϊῶν W: δηϊῶν

- B- 392. ἐκλύσθη δὲ θάλασσα] ἐκλυδανίσθη συναγανακτούσα Ποσειδῶνι—ὡς “ἐκλαγξαν δ’ ἄρ’ ὀιστοί” (Π. 1. 46)—καὶ αὔξουσα τὴν βοήν τῶν Ἀχαιῶν. παρατηρητέον δὲ (ὅτι), πρὶν εἰπεῖν τι τῶν κατὰ τὴν μάχην, θορυβεῖ τὸν ἀκροατὴν.
393. * ξύνισαν] τὰ δύο στρατεύματα. 5
- B- 394-8. οὔτε θαλάσσης κῦμα—οὔτε πυρὸς—οὔτ’ ἄνεμος] περισπούδαστόν τι δηλοῖ τὰς παραβολὰς πληθύνων. τρία δὲ ταῦτα ἴσμεν ἐν ἀνθρώποις ἰσχυρότατα, θαλάσσης κίνησιν, πυρὸς βρόμον, ἀέμου ὄρμην. τί οὖν παραλέλοιπεν εἰς αὔξησιν; τὸ κῦμα πελάγιον, περιρρησόμενον ἀποκρότω τόφῳ κατὰ χαλεπὴν λύσσαν Βορέου. εἶτα τὸν βρόμον τοῦ πυρός, οὐ κατοικιδίου, ἀλλ’ “οὔρεος ἐν βήσ(σ)ῆς” (397), ὃ ἐστὶ κοιλώμασιν ψιλαὶ γὰρ αἱ ἀκρώρειαι, ὡς(τε) εἶναι ὄλου ὄρους ἐμπρησμόν. εἶτα ὁ ἄνεμος οὐ διὰ μαλακοῦ ἀέρος ἀνεμποδίστως θέων, ἀντιτυπῶν δὲ δρυσὶν ἰψηλαῖς ἀντιτετειχισμέναις τῶ πνεύματι. ἰδίως ὑπερθέσσειν, οὐ παραβολαῖς χρῆται, ὡς οὐκ ἔχων 15 εἰκάσαι τὴν φωνὴν διὰ τὸ μέγεθος· ἐκάστη δὲ τῶν εἰκόνων ἐν ἄλλοις κατ’ ἰδίαν χρησάμενος, νῦν πάσας ἅμα παραλαμβάνει. τῇ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς θαλάσσης οὕτω κέχρηται, “ὡς δ’ ὅτ’ ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο βέβρυχε μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον—τόσ(σ)ῆ ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν” (Π. 17. 263, 6), τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πυρός, “ὡς δ’ ἀναμαι- 20 μάει βάθε’ ἄγκρα θεσπιδαιῆς πῦρ οὔρεος ἀζαλέιο, βαθεῖα (δὲ) καίεται ὕλη” (Π. 20. 490), τῇ δ’ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, “ὡς δ’ εὐρός τε νότος τ’ ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν οὔρεος ἐν βήσ(σ)ῆς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην φηγόν τε—τανύφλοῖόν τε κράνειαν, αἶ τε πρὸς ἀλλήλους ἔβαλον τανυήκεας ὄζους ἠχῆ θεσπεσίῃ, πάταγος δὲ τε 25 ἀγνυμενάων” (Π. 16. 765).
- B- 394. βοάα] διὰ τοῦ “βοάα” ἐδήλωσεν, ὡς οὐκ εἰς ὀμαλήν ἠίονα ἐκπίπτει, ἀλλ’ (εἰς) ἀντίτυπον χέρσον, καὶ “(νοιῆ) βορέω” ὃς εἶωθε κύματα μακρὰ κυλίνδειν (Od. 5. 296). ῥ. καὶ διὰ τῆς ἐκτάσεως τοῦ στοιχείου μεμίμηται τὴν ἐπὶ πλείονα ἔκτασιν τοῦ ἤχου, ὡς ἐπὶ 30 τοῦ “ἠίονες βοόωσιν” (Π. 17. 265).
- B- 395. * ἀλεγεινῆ] ἀλεγεῖν παρεχούσῃ τοῖς ἐντυγχάνουσιν.
- A+ 397. * ὄρετο] τινὲς “ὄρορε.”

3. supplevi ex B || 9. τὸ scripsi, πρῶτον τὸ conī. W : οὔτε B, ὅτε || 13. ἀλλὰ δι’ ἀντίτυπων B || 15. ἰδίως ὑπερθέσσειν οὐ π. W ex B : ἰδιοπαράθεσις οὐ γὰρ π. || παραβολαῖς post ἔχων del. W || 21. βαθείης || 28. supplevi ex B

398. τόσ(σ)ον γε] Ζηνώδοτος “τόσ(σ)ος γε.” §. ὁ δὲ ἄνεμος ἐκ Α-
 παρατρέφως κάει τὰ δένδρα· τῶν δὲ τριῶν παραβολῶν τινες τὴν
 πρώτην (τρίτην) τιθέασιν.

399. * χαλεπαίνων] χαλεπῶς ἐμπίπτων.

5 400. τόσση ἄρα Τρώων] ἐν πολλοῖς “ὄσση” δίχα τοῦ τ, ὡς τὸ Α+
 “τόσ(σ)ον τίς τ’ ἐπιλεύσ[σ]ει, ὅσον τ’ ἐπὶ λᾶαν ἴησιν” (Π. 3. 12)
 καὶ “τόσ(σ)οι δ’ ὄσ(σ)οισιν” (94).

402. Αἴαντος δὲ πρῶτος (ἀκόντισε)] ὡς ἐπὶ Αἴαντα, ὡς τὸ “ὄρ Α-
 μήθη Ἀκάμαντος” (488). §. ἄρχει δὲ τῆς (συμ)βολῆς ἐκαιρό- Β=
 10 μενος, καὶ οὐ συστάδην ἀγωνίζεται πειραθεὶς τοῦ μονομαχίου.

πρῶτος ἀκόντισε] ἅμα μὲν ὡς προπετής, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἀξιώπιστον Β=
 τῷ λόγῳ πρόσκειται, ἵνα πιθανὸν γένηται τοῦτον ἀρξάμενον τῆς συμ-
 βολῆς κακόν τι καὶ παθεῖν.

403. * ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ] ἐπεὶ προσε(τέ)τραπτο αὐτῷ
 15 κατ’ ἰθύ.

404. τῇ ῥα δύο τελαμῶνε] κατὰ τὴν κλειν· τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον
 τὸ σῶμα, οὐχ, ὡς Αἰσχύλος (fr. 78 N.), τὰ περὶ τὴν μασχάλην. δηλον
 δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος· μονομαχοῦντος γὰρ αὐτοῦ πρὸς
 Διομήδην φησὶ “καὶ τότε δὴ ῥ’ Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί”
 20 (Π. 23. 822) ὡς δυναμένου καὶ τρωθῆναι· τοῦτο δὲ ὑπονοοῦσι διὰ
 τὸ μηδέποτε παρ’ Ὀμήρῳ τετρῶσθαι αὐτόν.

405. ἦτοι δὲ μὲν σάκεος] λείπει τὸ ὦν. ἐπεπτυγμένοι δὲ ἦσαν
 καὶ τὸ σάκος δὲ πόρπακα οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ τελαμῶν ἤρητο καὶ κανόνι
 μετήγετο· Κᾶρες δὲ τοὺς πόρπακας εὔρον· τινὲς δὲ πληρῷ βάλλεσθαι
 25 αὐτὸν ὑπὸ Τρώων, εἴ πως βαρηθείη ὑπὸ τοῦ πληοῦ· ἀποσεισά-
 μενον δὲ αὐτὸν δύο κολωνοὺς ποιῆσαι. ἀλλ’ οὐδὲ θεὸς φασιν αὐτῷ
 βοηθεῖ· αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι τὰ μὲν πρὸ τῆς μήιδος οὐκ εἴρηκεν
 ὁ ποιητής, παιδιὰν δὲ τὴν Διομήδους ἀριστείαν εἶναι συνεργούσης
 30 Ἀθηνᾶς, τὰς δὲ ἄλλας μὴ ἔχειν θεούς, ἀπειπόντος Διός· διὸ οὐχ
 εὔρε καιρὸν εἰσάγειν θεόν· οἱ δὲ, ὅτι τῆς ἀσπίδος ἐξέκοψε γλαῦκα·
 ὅθεν οὐκ ἐβοήθει αὐτῷ Ἀθηνᾶ.

406. τῷ οἱ ῥυσάσθην] τινὲς ὑπονοοῦσι θώρακα αὐτὸν μὴ ἔχειν ἐκ Β+
 τοῦ λέγειν, ὅτι οἱ δύο τελαμῶνες αὐτὸν ἔσωσαν.

* χῶσατο δ’ Ἔκτωρ] ὡς ἂν παρωξυγκῶς ἐφ’ ἑαυτῷ τὸν ἄριστον. Β=

3. supplevi ex A || 9. supplevi ex B || 12. κατάρξαι post ἀρξ. omisi
 ut B || 23. εἶπερ: corr. Bekker || 26. αὐτὸν scripsi: αὐτοῦς || 28. παι-
 δειαν: corr. W || τὴν δὲ π. Δ. || 31. δθεν W: δε

- B= 409. * ἀπιόντα] οὐ φεύγοντα ἐξ ὑποστροφῆς, ἀλλ' Ἴον ὑποχωροῦντα.
410. * τὰ ῥα πολλὰ] τινὲς “ ἅ μυρία βόσκει ” (Od. 12. 97). ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου Πίνδαρος (Ol. 3. 10) “ θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους αἰοδαί, ᾗ τινι, κραίνων ἐφετμάς—.” 5
411. * παρ' ἐπιμαρναμένων] ἄγαν ποιητικῶς, εὐπορίας οὕσης λίθων διὰ τὸ χωρίον.
- A+ 412. * βεβλήκει] οὕτως Ἀρίσταρχος· Ζηνόδοτος δὲ “ βεβλήκειν.” ἧ πανταχόθεν δὲ αἰτίας ἀνευρίσκει ὁ ποιητής.
- A-B= 413. στρόμβον] τινὲς τὸν ἄτρακτον ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι, οἱ 10 δὲ τὸν βέμβικα, οἱ δὲ τὸν ῥόμβον, οἱ δὲ στρωγγύλον λίθον· ὑπεροχῇ δὲ ῥόμβου, ἄνδρα τηλικούτου ἔνσπλον οὕτω δεδιῆσθαι. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου ἀκούουσιν· πῶς γὰρ ἂν ὑπὸ χερμαδίου οὕτω περιστράφη; πῶς “ ἐπ' αὐτῷ—ἀσπίς ἐάφθη ” (419); πῶς δὲ δρυὶ εἰκάζεται (414), ἧ πεσοῦσα αὐτοῦ μένει; 15
- B= 414. ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥίπῃς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖ] Δίας Ζεὺς, ὁ λίθος κεραυνός· “ Ἐκτωρ δρυὶ μεγίστη πεσοῦση ἐκ ῥιζῶν (εἰκασται).”
- B- 415. πρόριζος] ἱστορικῶς· ἅπαντα γὰρ διόβλητα τῶν δένδρων ἐκ ῥιζῶν ἀνασπᾶται. ὅθεν ἐνέφηκε καὶ ἐν τῷ “ ἐξερίπη ” (414) ψιλῆν 20 τὴν πτώσιν οὔσαν.
- A- 418. * ᾧκα] ἡ Χία καὶ ἡ Μασσαλιωτικὴ οὕτως· Ἀρίσταρχος “ ᾧκύ.”
- * ἐν κινήσιν] ἔδει εἰς κόριν.
- A-B= 419. <χειρός> δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη] ἐπ' 25 αὐτῷ τῷ δόρατι πεσόντι ἐπισυνήφθη καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἀσπίς καὶ ἡ κόρυς ἅμα τῷ ἀφεῖναι καὶ ὅλῳ τῷ σώματι συγκατηρέχθη. ἧ ἀπὸ
- A+ τοῦ ἔπω τὸ ἐπακολουθῶ εἴφθη “ ἐάφθη.”
- A- 421. * ἰάχοντες] ὡς στενάχοντες.
422. * ἀκόντιζον δὲ θαμειάς] οὐ πάντες οὐ γὰρ ἕκαστος εἶχε 30 πολλὰς.
- A-B= 424. οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν] “ οὐτάσαι ” ἐγγύς, “ βαλεῖν ” πόρρωθεν.

4. Πίνδαρος || θεόμοροι Pindari eodd.: θεόμοροι || νίσοντ' vel νίσοντ' Pind.: νείσονται || 5. ᾗ Pind.: ὡς || 10. περιστρέφει B || 16. ῥίπῃς etiam textus || 17, 18. supplevi ex B || 19. διόβλητα B: διάβλητα || 25. ἐκ δ' ἔβαλ' ἔγχος || 26. ἐπικατήφθη A || 27. ἔσων post κόρυς omisi ut B

ὄθεν ἡμάρτηται τὸ “ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς”
(Π. 4. 149).

περίβησαν ἄριστοι] εἰκότως πολὺ τὸ τῆς σπουδῆς· “αὐτὸς γὰρ B= ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ” (Π. 6. 403). ὄρα δὲ πῶς ἐπὶ τὸ ἀκρότατον 5 ἐξάγει τὰς ἀγωνίας.

427. τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὐ ἀκήδεσεν] οὐ μόνον κατείλοχε τοὺς B= ὑπερμαχοῦντας, ἀλλὰ καὶ συλλήβδην τοὺς λοιποὺς ἐπιφέρει, ὥστε πάντῃ πιθανὴν γενέσθαι τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ.

• τῶν δ' ἄλλων] Ζηνοδοτος “τῶν τ' ἄλλων.” §. οὐδὲ τῶν ἄλλων A+ 10 τις ἦν ὃς ἡμέλησεν. B=

428. εὐκύκλους] περιφερεῖς γὰρ εἰσιν αἱ ἀσπίδες, ὃ ἐστὶν ἐπιμήκεις· τινὲς δὲ τὰ σάκη ἐπιμήκη φασὶν ἀγροῦσι δέ, ὅτι ἀντιφράζει τῇ ἀσπίδι τὸ σάκος.

429. ἴκεθ' ἵππους] καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἰκέσθαι τὸ ποσι B= 15 παραγενέσθαι.

433. πόρον ἴξον] πόρους τοὺς ποταμοὺς φησι διὰ τὸ πορεύεσθαι B= αὐτῶν τὸ ρεῖθρον εἰς θάλασσαν, ὃ τῇ θαλάσῃ οὐ παρέπεται, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, ὡς “Ἀλφειοῖο πόρον” (Π. 2. 592).

εὐρεῖος ποταμοῖο] εὐρέ(ε)ος “εὐρεῖος,” ὡς ἰππέες ἰππεῖς.

20 434. τέκετο Ζεύς] ἢ ὅτι χειμάρρους, ἢ τὸ μὲν σῶμα Διός, τὸ A+ δὲ χεῦμα Ὀκεανοῦ, ἢ ὅτι τὰ πάντα ἐκ θεοῦ.

436. ὀ—ἀμπνύθη] ἀνεκτίησθε τὸ πνεῦμα, ἔμφρων ἐγένετο. B=

437. ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα] κακῶς· οὐδεὶς γὰρ ἐπὶ γονάτων A+B= καθέζεται· δύο γὰρ στάσεις, ἢ μὲν κατὰ φύσιν, ἢ δὲ ἐπὶ τῶν γονάτων 25 τῶν φησὶ γούν “στῆ δὲ γυνὴ (ἐριπών)” (Π. 8. 329). ἔστιν οὖν, ἐξόμενος δὲ τὸ αἷμα ἐπὶ τῶν γονάτων ἀπέμεσ(σ)εν, ἀντὶ τοῦ ἡμει. §. οἱ δὲ γράφουσιν “ἀπέσε(ι)σεν.” ἀνοίκειος δὲ τῷ καιρῷ ἡ ἐνέργεια. B= πάντα δὲ δυνατῶς κέφρασται, ὡς καὶ ἐπὶ Σαρπηδόνας (Π. 5. 695).

438. αὐτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί] ἐναργῶς πάνυ προσενεχθέντος B= 30 γὰρ τοῦ ὕδατος πρὸς ὀλίγον ἑαυτὸν συνέλεξε, ἐμέσας δὲ τὸ αἷμα πάλιν παρείθη.

439. βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα] “βέλος” τὸ τραῦμα· καὶ B= ἀλλαχοῦ “ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοι πέ(σ)σοι” (Π. 8. 513).

6. εὐ ἀ. || κατέλεξε B || 9. οἱ δὲ ante οὐδὲ omisi, cf. B || 18. πόρφ || 33. ὄστις

- A- 440. νόσφιν ἔοντα] οὕτως τὸ γὰρ “κίοντα” κατάχρησις.
 443. * Σάτινον] οὕτω καὶ ὁ τόνος Σατινίους δὲ ποταμὸς Φρυγίας. §. τινὲς δὲ “Σαγγαρίοιο” (445).
 445. * παρ’ ὄχθας] Ζηνόδοτος “παρ’ ὄχθης.”
- B= Σατινιόντος] ἐπήγαγε (446) τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος, διὰ τί 5
 Σάτινος ἐκαλεῖτο.
 449. * ἦλθεν] τινὲς “ἦεν.”
 450. * Προβοήνορα] ἀντὶ τοῦ Προβόην. λείπει ἢ κατά.
- B= 452. ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ] ἔδει ‘ἀγοστοῖς’ φησὶ γὰρ ὅτι τὰς χεῖρας ἐξέτεινεν, ὡς πολὺ τῆς γῆς περιλαβεῖν. §. ἀγοστός δὲ τὸ ἕως τοῦ 10
 ἀγκῶνος περὶ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπίκαμψιν τοῦ ἀγκῶνος.
 453. * ἔκπαλον] ὑπερφέανως. §. γράφεται καὶ “ἔκπαγλος.”
- B- 454. Πανθοίδαο—ἄκοντα] ἀντὶ τοῦ ‘ἐμόν’, ὡς “τὸν δ’ ἐσάωσεν ἐς ποταμοῦ προχοάς” (Od. 5. 452) ἀντὶ τοῦ ‘ἑαυτοῦ’ ἕκαστον δὲ τῶν ῥημάτων ἐναργὲς καὶ φαντασίαν ἔχον. 15
- B- 456. κόμισε χροῖ] ἐπιμελείας ἤξιωσε περιλαβὼν τῶ ἰδίῳ χρωτί. οἱ δὲ ἀπήνεγκεν.
- A= * κόμισε] χωρὶς τοῦ ν̄.
- B= 457. * σκηριπτόμενον] σκηριπτόμενον σαρκασμὸς δὲ ὁ τρόπος.
 458. Ἀργείοισι δ’ ἄχος γένετο] οὐκ ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει, ἀλλ’ ἐπὶ 20
 τῇ χλεύῃ καὶ ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα, ἵνα παροξυνθέντες προθυμότεροι γένωνται.
- B= 459. Αἴαντι—θυμὸν ὄρινεν] ἐπεὶ γὰρ οὗτος μέλλει ἀριστεύειν, πιθανὸν τῇ ἀρετῇ τοῦ ἀνδρὸς συμπρᾶξαι καὶ τὸ ἀπὸ τῶν βαρβάρων.
- A - B+ 463. λικριφίς] παρὰ τὸ λέχριον, ἄπαξ δὲ νῦν, καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ 25
 (19. 451). ὁ δὲ τόπος ὡς “ἀπρίξ.” οἱ δέ, λίαν <ἐγ>χρίμπτων καὶ προσπελάζων τῇ γῇ.
 464. Ἀρχέλοχος] Ἀρίσταρχος ἀναλογότερον τοῦ Ἀρχιλόχου, ὡς φερένικος Μενέλαος.
- B= τῶ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον] τοῦτο γὰρ ἐπεκλώσθη τὸ 30
 εἰμαρμένον.
- A - B= 465. ἐν σνεοχμῶ] τῶ συνέχοντι τὸν τράχηλον πρὸς τῇ κεφαλῇ τόπῳ, τουτέστι τῶ τελευταίῳ σπονδύλῳ. ἐπιφέρει γοῦν
 4. Z. π. ὄχθας vel ὄχθης conit. Heyne, ὄχθης W || 19. σκηριπτόμενον || 24. τὸ εστίρσι : τὸν || κ. τὸ βάρβαρον χλεύασμα B || 25. supra λέχριον add. rec. πλαγίως, cf. B || 26. supplevi ex B || 29. φέρε νίκος : corr. Bekker || 32, 33. τῇ κεφαλῇ τόπον B, τὴν κεφαλὴν τόπῳ

“νείαιτον ἀστράγαλον” καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (II. 64) “ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀστραγάλων ἑάγη.” §. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔχω ἐχμός καὶ διπλώσει (ἐεχμός), ὡς ἐέλωρ, εἶτα τροπῇ ἐοχμός, ὡς πλεχμός πλοχμός.

νείαιτον ἀστράγαλον] τὸν συνάπτοντα (τὸν τράχηλον) τῷ ἰνίῳ, B = 5 καλούμενον δὲ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν θέσιν ἐγκεφάλου. τοὺς δὲ ἐν τοῖς ποσὶν ἀστραγάλους Ἀριστοτέλης (H. A. 2, 1 p. 449^b 24) φησὶν οὔτε ἄνθρωπον ἔχειν οὔτε τῶν μονωνύχων τι καὶ ἀκεράτων.

467. πολὺ προτέρη κεφαλῇ] ἐπ(ε)ὶ τὸ ἡγεμονικὸν περὶ καρδίαν, B = φησὶν ὅτι τῆς κεφαλῆς πεσοῦσης ἀκέραιον σὺν τῇ καρδίᾳ ἔμενε τὸ 10 σῶμα. ἢ ὑπερβλικῶς τὸ τάχος ἐνέφηνε τῆς ἀναιρέσεως—οὐ γὰρ ἀφηρέθη ἡ κεφαλῇ, ὡς οὐδὲ ἡ Δόλωνος (II. IO. 457)—ἢ διὰ τὸ τοὺς τένοντας ἀφηρῆσθαι παραλέλυται ἡ κεφαλῇ.

469. Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν] οὐκ ἀκαίρως καυχᾶται, ἐκείνου κομ- B = παῖζειν ἀρξαμένου. §. Ζηνοδότος δὲ γράφει “ἀμύμωνα Πουλυδάμαντα.” A =

15 470. * Πουλυδάμα] Ζηνοδότος “Πουλυδάμαν.”

473. κασίγητος Ἀντήνορος] εἰκὸς ἀνεχᾶς πρὸ τῆς μήμιδος γεγενῆσθαι B = δι' ὧν συνησαν ἀλλήλοις, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀναιρέσει (II. 7. 416) καὶ ταῖς τα- φαῖς Ἐκτορος (II. 24. 781). ὄθεν καὶ Ὀθρυονέα ἴσασι (II. 13. 374).

474. * αὐτῷ γὰρ γενέην] Ἀριστοφάνης “αὐτῷ γὰρ (ρα) φυήν.” A +

20 475. ἢ ῥ' εὐγινώσκω(ν)] διὰ τῆς ἐπιφωνήσεως τὸ ἦθις τῶν λόγων B = παρέστησεν ὁ ποιητής, ὅτι τὸ ὄλον ἐν εἰρωνείᾳ ἐξέφερον ὡς ἀμφιβάλλων.

* Τρῶας δ' ἄχος ἔλ(λ)αζε θυμῷ] καὶ τούτους, ἐπὶ τῇ χλεύῃ.

476. 7. ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον—δ' δ' ὕφελκε] τῶν τὴν δευτέραν B = 25 τάξιν ἐχόντων ἐστὶν οὗτος. §. ποικίλως δὲ πάνυ ἀντέστρεψε τὰ πράγ- B = ματά, προτάξας μὲν τὴν ἀναίρεσιν, ἐπαγαγὼν δὲ τὸ τί πράττων ἀνηρέθη.

479. ἰόμωροι] ἰοῖς μόνον ἐπάγοντες, ἢ περὶ ἰοὺς κακοπαθόντες, ἢ B = ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες· μόνον γὰρ τὸ ὄξυ Κύπριοι, (ὄθεν) καὶ “ὕλακόμωροι” (Od. 14. 29, 16. 7). §. ὅρα δὲ ὄλον ἐστὶ τὸ βάρβαρον ἦθος. ὀνειδίζει B = γὰρ αὐτοῖς, ὡς παρὰ τοῖς Τρῶσιν οὐκ ὄντων τοξιστῶν.

30 * ἀπειλάων ἀκόρητοι] μὴ πληροῦντες τὰς ἀπειλάς, ἀπλήρωτα B = καυχώμενοι.

2. διπλώσεις: corr. Bekker || 3. τροπῇ Bekker: γράφει || 4. ἠνίω B || 7. μονώνυχων Aristoteles || 8. supplevi ex B || περὶ B: παρὰ || 11. ἀφηρέθη W: ἀνηρέθη || 14. προαρξαμένου B || 17. συνηέσων || συλλογῇ B, συναίρεσι || 19. supplevi ex A || 21. ὡς ἀμφιβέλλοντος ἐκείνου B || 24. ἀνίστρεψε B || 26. μοῖραν διδόντες B || περὶ αὐτοὺς B || 27. ἰοὺς B: τοὺς || 29. αὐτοῖς ὡς W: αὐτῷ ἴσως

481. * κατακτανέεσθε] κτανθήσεσθε.
483. * κασιγνήτοί γε ποιή] ἢ ἐπὶ τῷ κασιγνήτῳ ποιή.
- AB+ 485. Ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι] Ζηνόδοτος “ἀρης,” ἴν ἢ ἐπὶ πάσης βλάβης. §. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (16. 97) “οἷσι περ ἀνὴρ μαρναμένοισι πέποιθε.” 5
- B= 488. * ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος] λείπει ἢ κατά.
- B= ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν] ἔφρασεν αὐτὴν διὰ τοῦ “ὠρμήθη.”
- B+ 491. Ἑρμείας Τρώων (ἐ) φίλει (καὶ κτῆσιν ὄπασσεν)] τὰς εὐποτίας εἰς τοῦτον ἀνάγουσιν. διὸ τὸ κοινὸν τῶν θεῶν (ε) ἰδικὸν αὐτοῦ ἔχει διάκτορος (γὰρ καὶ) δῶτωρ ἑάων· καὶ κλέπτῃς δέ ἐστιν, ἐπεὶ εὐχερές 10
- B= ἐστιν αὐτῷ, ὡς τὸ δοῦναι, καὶ (τὸ) ἀφελέσθαι. §. ἐπιμελῶς δὲ ἐκτηνοτρόφον οἱ παλαιοί, ὡς ἐπ' Ὀδυσσεως. καὶ τῷ Τυδεΐ “τρισχίλια ἵπποι” (? Π. 20. 221) καὶ ἄλλῳ “χίλια ἵπποι” ὁμοίως καὶ “ἀλφειβόιοι” (Π. 18. 593). καὶ νόμιος (ὁ) θεός, καὶ “Ἑρμῆ, Μαιᾶδος υἱεῖ” (Od. 14. 435). 15
- B= 492. τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῦνον τέκεν] πιθανῶς εἰς τὸ παθητικὸν αὐτὸν μόνον φησὶ γενέσθαι τῷ πατρί, (καὶ) τᾶλλα αὐτῷ εὖ ἔχειν πράγματα· τετιμηῆσθαι γὰρ ὑπὸ Ἑρμοῦ. συνιστὰς οὖν τοὺς ἀναιρουμένους θεραπεύει τοὺς ἀνελόντας.
- B+ 493. * θέμεθλα] θέσιν, ρίζαν. 20
- B= 494. * γλήνην] τὴν κόρην, παρὰ τὸ γλαύσ(σ)εν.
- AB+ 499. ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών] “φῆ” ὡς· ἀλλ' ἔστι νεώτερον ἄμεινον οὖν παραλελειῖθαι τὸ ὡς—“Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθαι” (Od. 21. 215)—καὶ ἐκ παραλλήλου εἶναι τὰ “φῆ”
- B= “πέφραδεν” “ἠῦδα.” §. κώδεια δὲ ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς μήκωνος. 25 φαντάζει δὲ ἢ ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος ἐμπεπαρμένη κεφαλὴ τὴν ἐπὶ καυλῷ κώδειαν. §. . . . περὶ σκύλοισιν. §. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ “φῆ” ῥῆμα
- A= ἐκδέχεται καὶ ἀθετεῖ τὸν ἐξῆς· δύναται δὲ καὶ δισσολογία εἶναι, ὡς τὸ “τοῦσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρωσ Ἐχένης (Od. 11. 342), ὄσφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο” (Od. 7. 158), “ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' οὐό- 30 μαζεν” ἢ τὸ “πέφραδε” (500) διεσήμαινεν· πρὸς δὲ Ζηνόδοτον φαμεν, ὡς οὐδέποτε τὸ “φῆ” παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ ὡς παραλαμβάνεται.

3. οἱ περὶ Ζηνόδοτον B || 10. διάκτορος B: διάκτωρ || (γὰρ καὶ) et 11. supplevi ex B || 12. ἐπ' Bekker: ἀπὸ || 12, 13. locus turbatus, pro Τυδεΐ debebat 'Εριχθονίῳ' et pro χίλια ἵπποι fortasse “χίλι' ἰπίστη” (Π. 1. 244) || 14. suppl. W || 17. supplevi ex B || 18. δὲ pro οὖν B || 19. ἀναιρουῦντας B || 21. γλαύσσειν Et. M.: αἰγλήσσειν εἶναι B, γλαύσειν ut Orion || 23. παραλελεῖθαι, at cf. D || 24. εἶναι τὸ φησι || 27. lacunam indicavit W, cf. 11. 18. 177 || 29. ὄψι δὲ δὴ μετέειπε codd. Od. 7. 155

504. * ἐλθόντι] ὑποστρέψαντι.

* γανύσεται] μεταφορικῶς· γάνος γὰρ τὸ λάμπρυσμα. B +

505. * σὺν νησί] ἀντὶ τοῦ ἐν νήσοισιν.

508. * ἔσπετε νῦν μοι] οὐκ ἀσκόπως προσιμῶ χρήται· καινότης B =
5 γὰρ γέγονε μάχης, τῶν ἀρίστων ἀμειψάντων τὰ ὅπλα.

509. (βροτόεντ') ἀνδράγρια] ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ AB =
μὴ κείμενον ἀλλαγῶ. ἤτοι δὲ τὰ σκῦλα τὰ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρευόμενα,
ἢ ἀντ' ἀνδρῶν· ὅταν γὰρ μὴ δυνηθῶσιν ἀνελεῖν, ἀλλ' οὖν τὸν ἀναιρε-
θέντα σκυλεύουσιν. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον,
10 ἀντὶ τοῦ τίς πρῶτος τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλε τινα τῶν πολεμίων; τοῦτο
γὰρ ἀποκρίνονται αἱ Μοῦσαι. σημαίνει δὲ σκῦλα ἡγρευμένα παρὰ
ἀνδρῶν· ἀγρεῖν γὰρ τὸ λαβεῖν.

* δεῖ νοεῖν, ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐσκύλευσαν τοὺς πεσόντας. AB =

511. * Ἔρτιον] πῶς ἐν τῷ διακόσμῳ (II. 2. 858) οὐ μέμνηται
15 αὐτοῦ;

512. * καρτεροθύμων] τινὲς “βαρβαροφώνων.”

516. * Ἀτρεΐδης] ὁ Μενέλαος· φησὶ γούν “οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη A +
Ἵπερήνορος ἰπποδάμοιο” (II. 17. 24).

518. κατ' οὐταμένην] ἐτυμολογικὸς ὁ τρόπος· οὕτω δὲ φησιν A - B =
20 ἐξίεναι τὴν ψυχὴν διὰ τὸ ἅμα (τῷ) αἵματι χωρίζεσθαι αὐτήν.

521. ἐπισπέσθαι] ἐπιδιώξαι, ἐπακολουθῆσαι τῇ τῶν ποδῶν ὀρμῇ. B =

φ. παρξύνεται δὲ τὸ “ἐπισπέσθαι.” φ. τὸ δὲ “ὅμοιος” (προπαρ- A + B =
οξύνεται· τὸ γὰρ “ὅμοιος”) μεταγενεστέρων ἐστὶν Ἀττικῶν. A + B =

522. * ὅτε τε Ζεὺς] τινὲς “ὅτε δὴ θεός.”

25 * φόβον] φυγῆν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ο.

I. Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκύλοπας] ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “πάπτηνεν AB =
δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον” (II. 14. 507). ἐνθάδε γὰρ τὸ
πέρασ τῆς διώξεως προσέθηκεν.

30 διὰ τε σκύλοπας (καὶ τάφρον ἔβησαν)] ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ σκυλόπων A + B =
καὶ τάφρον, ὡς “διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” (II. 10. 298), ἢ τὸ
ἐξῆς, διέβησαν. ἢ δὲ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ ταλαίπωρον καὶ δυσ-
διδεῦτον ἐμφαίνει· οὐ γὰρ ἔφυγον “τῇ περ Ἀχαιεὶ ἐκ πεδίου

5. ἀριστίων B || 9. ἐκ δὲ τ. π. τὸ B: τὸ δὲ ἐκ τ. π. || 11. ἡγρευμένα
A B: ἥρημίνα || 12. λαμβάνειν AB || 13. προπεσόντας B || 20, 22. supplevi
ex B || 26. addidi: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν σχολίων τῆς ὀ inscriptum

νίς(σ)υτο” (Π. 12. 118), ἀλλὰ διὰ τῆς τάφρου ἔφυγον. ἡ αὐτὴ διακοπὴ καὶ ἐν τοῖς “κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν” (Od. 20. 109).

A B— 2. πολλοὶ δὲ δάμεν] τοῦτο διὰ μέσου· ἄλλοι γὰρ ἔδαμεν, ἄλλοι δὲ ἔφυγον.

B— 3. αἱ μὲν δὴ παρ’ ὄχεσφιν] οἱ ἔξω καταλειφθέντες· οὐδεὶς γὰρ 5
σὺν ἵπποις εἰσῆλθεν ἢ Ἄσιος Ἰρτακίδης (Π. 12. 110)· ἢ τοὺς
ἠνιόχους φησὶν—εἶπε γὰρ “ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων”
(ib. 76)—ἢ αὐτοὺς τοὺς ἐκφυγόντας, θέλοντας ἑαυτοὺς τε ἐκ τῆς
φυγῆς ἀναλαβεῖν καὶ περισῶσαι τὰ ἄρματα· διὸ καὶ “ἐρητύοντο”
εἶπεν. ἡ γὰρ χρεῖα αὐτὴ καὶ οὐδεὶς ἄλλος κατεῖχεν αὐτούς. οὐ 10
γὰρ ἀλλήλους ἐξεδέχοντο· τοῦτο γὰρ αἰεὶ κατηγορεῖ τοῦ ἦθους τῶν
βαρβάρων· φαίνονται γὰρ αἰεὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας φροντίζοντες.

A - B— 4. ὑπαὶ δείους] εἴωθεν Ἰωνικῶς αὐτὰ συναρρεῖν· “τοίου μιν θάρ-
σευς πῆσε” (Π. 17. 573) “ἔξ Ἐρέβευς ἄξιντα” (Π. 8. 368)
“ἡμετέρου δ’ οὐκ ἔστι γένευσ” (Od. 15. 533). ἢ ἐντελῶς “βέλεος 15
<δέ> σε τείρει ἀκωκῆ” (Π. 13. 251), “ἄστεος αἰὲν ὑπέκ κατ’ ἀμαξ-
ιτόν” (Π. 22. 146). ἀλλὰ νῦν ἡ κακοφωνία τῇ κοινῇ κράσει ἐποίησεν
αὐτὸν χρῆσθαι, καὶ ἐν τῷ “ἦ ῥα κατὰ σπείους” (Od. 9. 330). **δ**.
Ἰωνικῶς οὖν συναίγει Ὀμηρος <τὰς> γενικὰς τῶν οὐδετέρων.

ἔγρετο δὲ Ζεὺς] καιριώτατα· εἰ γὰρ ἔτι βραχὺ τῆς μάχης 20
ἀπέστησε τὸν Δία, οὐδὲν <ἂν> ἐκώλυ(σ)ε κατὰ κράτος ἀλῶνας
τοὺς βαρβάρους.

5. Ἰδης ἐν κορυφῆσι (παρὰ—Ἡρης)] ἔδει εἰπεῖν ‘ἐπὶ τῶν κο-
ρυφῶν τῆς Ἰδης μετὰ τῆς Ἡρας κοιμώμενος’ προστιθέασι δὲ καὶ
τὸ “ἔξετο δ’ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ’ ἔνδυσε χιτῶνα” (Π. 2. 42). 25

B— 6. στῆ δ’ ἄρ’ ἀναΐξας] ἀνορμῆσας τῆς κατακλίσεως, συνησθημένος
τῆς ἀπάτης καὶ ἑαυτοῦ κατεγνωκῶς ὅτι ἕπυσεν.

6, 7. Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, τοὺς μὲν ὀρνομένους] ὅτι αἰεὶ πρὸς τὸ
πρῶτον ὑπαντᾷ ὁ ποιεητής, ὡς καὶ ἐν τῷ “ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆας τε
προπάσας. Βοιωτῶν μὲν Πηγέλεως” (Π. 2. 493)· καὶ “<Ἄμφίμαχος 30
καὶ> Θάλαπιος—νῆες <ὃ> μὲν Κτεάτου” (ib. 620), “Ἀθηναίη τε καὶ
Ἡρῆ—ἦτοι Ἀθηναίη ἀέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν” (Π. 4. 20, 2) καὶ ἄλλα

B— πολλὰ (παρα)τίθησιν ὁ Ἐπαφρόδιτος. **δ**. θαυμασιῶς δὲ ἐν τάχει

1. φεύγον || 2. πυρὸν καὶ ἦσαν || 4. ἔφυγον B: ἔφευγον || 8. ἐκ om. B || 11.
ἐκδεχόμενοι B || ἦθους conl. Dindorf || 13. ὑπαὶδ δείους ut textus || 15. γενικῆ
|| 16. τείχεος αἰὲν codd. Il. || ὑπέρ || 17. φράσει B || 18. χρῆσασθαι A || 19.
suppl. W || 20. ἔτι scripsi: ἐπὶ || 21. <σ> suppl. Bekker || 23. ἐπὶ scripsi:
περὶ || 26. συναισθόμενος B || 27. καὶ B: ἦ || 28. αἰὲ W: καὶ || 33. suppl. W

πάντα παρέλαβε, τῶν μὲν τὴν φυγὴν, τῶν δὲ τὴν ἀριστείαν, τοῦ Ποσειδῶνος τὴν βοήθειαν, τοῦ Ἐκτορος τὴν πάθην, ἵνα ἐκ πολλῶν φαίνηται κεκινημένος ἐπὶ τὴν ὄργην ὁ Ζεὺς. περὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος καὶ ἀναγκαιῶς ἐπεξεργάζεται, “Ἐκτορα δ’ ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον” (9) καὶ 5 “δ’ δ’ ἀργαλέω ἔχει ἄσθματι” (10), ἵνα μὴ μόνον διὰ τὴν ἀπάτην χαλεπήνῃ, ἀλλὰ καὶ δι’ Ἐκτορα, ὃς δι’ αὐτὸν τοιαύδε ἔπαθεν φησὶ γὰρ πρὸς Πολυδάμαντα “ὃς κέλεαι Ζητὸς μὲν ἐριγδοῦπιω λαθέσθαι” (Π. 12. 235), ὡς Διὶ πεπιστευκῶς καὶ μαχόμενος. β. τὸ δὲ “ὄρινο- B = μένους” (7) μετὰ λύπης ταρασσομένους—“ὄρινηθ’ ἴδ’ οἱ ἦτορ” (Π. 10 16. 509)—μετὰ ἀπελπισμοῦ γὰρ ἔφευγον. β. τὸ δὲ “κλονέοντας” (7) B—παρὰ τὴν κλίσιν, ἣ ἀπὸ τοῦ κατακλᾶν· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ φθῖω φθόγη καὶ φθόνος.

8. μετὰ δὲ σφι] ὡς “ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν” (Π. 5. 2)· δηλοῖ δὲ B—καὶ τὴν ἐπί, ὡς “μεταίξας θάνατον τεύξειεν” (Od. 20. 11), καὶ τὴν 15 πρὸς, (ὡς τὸ) “ἀλλ’ ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ’ αὐτούς” (Π. 20. 14) καὶ τὸ “θέω μετ’ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.”

9. ἴδε κείμενον] πεπτωκότα, ὡς τὸ “δ’ δ’ ἐπ’ ἐνέα κέιτο π(έ)- B—λεθρα” (Od. 11. 577). καὶ τὸ τέθαπται “ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται” (Od. 3. 109), καὶ κυρίως “εἴματα μὲν δὴ κεῖνται” (Od. 6. 26), 20 καὶ “κεῖται Πάτροκλος” ἀντὶ τοῦ ἀνήρηται (Π. 18. 20), καὶ τὸ νεκρὸν ἐρριφθαι, “κεῖται παρ νήσ(σ)ι νέκυς” (Π. 22. 386), καὶ τὸ διάγειν, “κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ” (Π. 9. 556), καὶ τὸ ἔστιν, “θεῶν ἐν γούνασι κεῖται” (Π. 17. 514).

10. εἶαθ’ (ὃ δὲ)] Ἀρίσταρχος ψιλῶς, ἀπὸ τοῦ εἰμί ἐκδεχόμενος A + B— 25 ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον—“ἔνθ’ ἄρα οἱ μύλαι εἶατο” (Od. 20. 106)—ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς δασύνει ἀπὸ τοῦ (ἔω τοῦ) δηλοῦντος τὸ κάθημαι· καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ διέτριβον, ὡς “ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων” (Π. 24. 542)· καὶ λέγομεν παρακάθηται τὴν πόλιν ὁ στρατός· ἀντὶ τοῦ προσεδρεύει. τῶν περὶ τῶν καθημένων τὸν Πρίαμον τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ] τοῦ 30 (ἐ)πολιορκοῦντο. εἰ δὲ ἐψιλοῦτο, ἦν ἄν, φησὶ κώμμενος, ἀντὶ τοῦ ἦσαν ἔασαν· ἔστιν οὖν ‘περικύκλουν αὐτόν.’

4. ἐπεργάζεται B || εἶδε || supplevi ex B || 10. ἔφευγον B || 14. τεύξε B || 16. ‘confusa ex “θέω μετὰ (σ’ αὐθις” (Π. 10. 63) καὶ κυρίως “κάλλιστος—μετ’ ἀμύμονα Π.” (Π. 2. 674) videntur’ W || 18. τεθάφθαι con. Bekker || 19. μὲν τοι κεῖται codd. Od. || 21. παρὰ || 25. ἀντὶ τοῦ B: τὸ || 26 supplevi ex B || κάθομαι || 27. εἶμαι || τε κήδων scripsi: τ’ ἐκέει εἶδον || 28. παρακάθηται || 29. turbata || 30. ἦν scripsi: ἦ || κώμμενος corruptum: πλανώμενος con. W || 31. περικύκλουν scripsi: περικυκλοῦν

- B- κῆρ ἀπινύσσω] ἀπίνυτος [ὦν τὴν] ψυχὴν—“δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν” (Od. 5. 342)—οἱ δὲ ἀναισθητῶν πινυτὸν γὰρ τὸ αἰσ-
 B- θητόν. §. τινὲς δὲ “κῆρα <πινύσσω>.” οὐδαμοῦ δὲ τὸ πινύσσειν ἐπὶ τοῦ προσδοκᾶν ἔτ[αξεν Ὀμηρος]. πῶς δὲ δύναται προσδοκᾶν ὁ ἐσκοτωμένος καὶ ψυχορραγῶν ὑπὸ τῆς πληγῆς; 5
- A+ ἀπινύσσω] Ἀρίσταρχος διὰ δύο σ̄ Ἀριστοφάνης “ἀπινύσκων.”
 §. βαρύνεται δέ, ὡς μείρω ἀμείρω.
 * ἀργαλέφ ἔχετ' ἄσθματι] συνεχίετο οὐκ εὐπόρῳ ἀλλ' ἀσθενεῖ πνεύματι.
- A+ 11. * αἶμ' ἐμέων] καὶ ἄνω “αἶμ' ἀπέμεσ(σ)εν” (Il. 14. 437). 10
 A+ ἀφαιρότερος] ἀσθενὴς ὅσον ἀφῆ· ἐνίοτε δὲ ἐκ πλήρους φησί·
 “οὐ μὲν μοι δικέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν ἔμμεναι, ἀλλ' ὄριστος” (Od. 17. 415).
- B- 13. δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶν] πῶς ὁ κεστός οὐκ ἐπράννευ αὐτόν; ἐρώτων ἐστὶ κινήτικός· ὃ καὶ ἔπραξεν· εἰκότως δὲ <χαλεπαίνει> 15
 ψευδῆς ἀπιδειχθεὶς πρὸς Θέτιν καὶ Ἔκτορα, ᾧ ὑπέσχετο, ἕως <ἂν> δύνῃ ὁ ἥλιος, εὐδοκιμήσειν ἄλλως τε ἢ περὶ αὐτὸν ἀπάτη ὑπεροχῆς ἦν ἐλάττωσις, καὶ μετὰ τοσαύτας ἀπειλάς.
- B- 14. κακότεχνος] ὁ ἐπὶ κακῶ τεχνηθεὶς· ἔστι γὰρ καὶ χρηστός δόλος. τὸ δὲ ἐξῆς, ‘μάλα ἀμήχανε, <ἦ δὴ κακότεχνος σὸς δόλος.’ 20
- B- §. “ἀμήχανε” δέ), πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι “σὺ δ' ἀμήχανος ἐσσί, γεραιέ” (Il. 10. 167). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἄπορον “καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο” (Il. 8. 130). καὶ πολλάκις δὲ ἀμαρτάνοντες ἐπὶ τοὺς πλησίον ἄγομεν τὴν αἰτίαν.
 * ἀμήχανε] ἀμηχάνητε, ἀνίκητε. 25
- A- 15. Ἔκτορα δῖον] ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ “δῖον” ἐκάλεσε τὸν Ἔκτορα, καὶ ἐξῆς τὴν θάλασσαν “ἢ εἰς ἅλα δῖαν” (161), πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν τὰ Ὀδυσσειακά· “περὶ δ' ἱερά θεοῖσιν ἀθανάτοισιν ἔδωκε” (Od. 1. 66) καὶ “πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεοῖο λαθοίμην” (ib. 65, Il. 10. 243), οἱ δὲ παρὰ τὸ δέος, ἐπεὶ καὶ ἄδειαν τὴν ἀφο- 30
 βίαν καλοῦμεν.
 ἐφόβησε δὲ λαούς] τινὲς “ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς” ἀντὶ τοῦ

1, 4. supplevi abscissa ex B || 4. πῶς δὲ δύναται B: πρῶτος δὲ κέεται || 6. σσ || 8. οὐκ B: οὐν || 10. ἀπέμασσαν A || 11. ἀσθενεῖ B: ἀθετεῖ || 15, 20, 21. supplevi ex B || 16. ᾧ W: ὁ || 28. τὰ Ὀδυσσειακά scripti, τὰ ἐν Ὀδυσσειᾷ A: τὰ Ὀδύσσεια κακά || ἱερά || 29. Ὀδυσσοῦς

‘φοβεροὺς ἐποίησεν,’ ὡς “πάντας μὲν ῥ’ ἔλπει” (Od. 2. 91) ἀντὶ τοῦ ‘ἐλπίζειν ποιεῖ.’

16. * οὐ μάν] Δωρικῶς· ἐν ἄλλοις δὲ “καὶ μὴν οἱ τότε(ε γ’) εἰς ἀγορὴν ἴσαν” (Π. 19. 45).

5 κακορραφίης] κακομηχανίας—ἐξῆς γοῦν φησιν ἀντιφράζων B+ “κακὰ μητιόωσα” (27)—ἢ κακοσυνθεσίας· ἀλλαχοῦ πού φησιν “οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσ(σ)αμένη κακὰ ράψαι” (Π. 18. 367) καὶ “εἰνάετες—κακὰ ράπτομεν” (Od. 3. 118).

17. πρώτη ἐπαύρηαι] πριτέρα τοῦ Ποσειδῶνος—ἄμφω γὰρ B= 10 συμμαχοῦσι ταῖς Ἑλλησιν—ἢ τῶν Ἑλλήνων, ‘πρὶν τούτους ἀπονασθαι τῆς σῆς δολιότητος.’

* ἐπαύρηαι] προπαροξύνεται· ἔστι γὰρ μέσου β’ ἀορίστου. A+B=

⟨καί σε πληγῆσιν⟩ ἰμάσσω] κυρίως ‘ἰμάντι πλήξω,’ τροπικῶς B= δὲ νῦν ‘κεραυνώσω’· μάστιγα γὰρ Διὸς τὸν κεραυνὸν φησι “Διὸς 15 μάστιγι δαμέντες” (Π. 12. 37), τῷ φόβῳ τῆς χθιζῆς κεραυνοβολίας· καὶ “ὅτε γ’ ἀμφὶ Τυφωέα γαῖαν ἰμάσσει” (Π. 2. 782) ἀντὶ τοῦ κεραυνώσει. §. ἀντεστραμμένως ‘καί σε ἰμάσθλην πλήξω.’

18. * μέμνη] ἀλλαχοῦ τὸ ἐντελές· “μέμνηαι, ὅσα—πάθομεν κακά” (Π. 21 442).

20 ⟨ἢ οὐ μέμνη,⟩ ὅτε τε—ἐκρέμω] ταῦτα ὁ Ἔπνος παρέλιπεν, ὑπό- B= νοιαν φέροντα τῇ Ἑρᾷ· ἃ δὲ εἶπεν ἐκεῖνος, νῦν Ζεὺς παρέλιπεν· οὐ γὰρ ἔδει κατὰ ἀπόντος ⟨θρασύνεσθαι⟩.

20. * νεφέλησιν] ταῖς αἰθερίαις.

21. * ἐκρέμω] ἐκρέμασο, ἐκρέμαο, ἐκρέμω. B=

25 ἡλάστεον] ἄλαστα ταῦτα εἶναι ἔφασκον, ἢ ἐταράσσοντο, παρὰ B= τὴν ἄλλην.

κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον] “μακρόν,” ὅτι ὄρος· τὸν δὲ οὐρανὸν “εὐρύν” B= φησιν. §. τινὲς δὲ γράφουσι “πρὶν τότε δὴ σ’ ἀπέλυσα πεδῶν, μῦδρους δ’ ἐνὶ Γρίῃ κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσ(σ)ομένοισι 30 πυθέσθαι.” δέικνυται γὰρ ὑπὸ τῶν περιηγητῶν οἱ μῦδροι.

22. * παρασταδόν] ἢ βοθητικῶς ἀπὸ τοῦ “ὅτε—πρόφρασ(σ)α

9. iteratur * πρώτη] ἀντὶ τοῦ προτέρα || 12. προπαροξυνητέον A, προπαροξυνητέον B || μέσος δεύτερος ἀορίστος B || 16. ὅτε τ’ ἀμφὶ Τυφωεί γ. ἰμάσση codd. Π. || τυφῶ Ιγείαν i.: corr. Bekker || 17. ‘aut scribendum κεραυνώσει, ἀντεστραμμένως. ⟨κυρίως δὲ⟩ καὶ aut ante καὶ lacuna indicanda est’ W || ἰμάσθλην || 22. supplevi ex B || 26. ἄλην B: ἄλλην || 28. ποδῶν ut Eust.: corr. Heyne || 29. πέλωτο conl. Heyne || 30. περιηγητῶν Eust.: περιπηγητῶν

παρέστης" (Π. 10. 290), οἱ δὲ ὄν δὲ λάβουμί σοι παριστάμενον
πρὸς τὸ βοηθῆσαι.'

- B- 23. ἀπὸ βηλοῦ] βαθμοῦ, παρὰ τὸ βήσω, Κράτης δὲ ὡς ἤλου. οὐ
παράδοξον ἐν οὐρανῷ βηλὸν εἶναι, ὅπου καὶ πύλαι εἰσίν.
- B= 24. * ὀλιγηπελέων] ὀλίγον ἔχων τὸ πέλειον. 5
- A-B- θυμὸς ἀνίει] Ἀριστάρχος "θυμὸν." τινὲς δὲ "θυμὸς" ἀντὶ τοῦ
ὄργῃ· ἀμείνων δὲ ἢ Ἀριστάρχου γραφῇ· ἔστι γὰρ Ὀμηρικὴ ἢ φρά-
σις· "οἷ σ' ὠτειλὴν αἴμ' ἀπολικμῆσονται" (Π. 21. 122).
- B- 25. * ἀζηχῆς] σκληρά, ἀπὸ τῆς ἀζης, ἣ ἐστὶ ξηρασία ἐναντία
τοῖς θάλλουσι φυτοῖς, οἱ δέ, συνεχῆς καὶ ἀπαυστος· λέγει δὲ ἴσως 10
τὴν διὰ τὴν ἀπάτην ὄργην.
26. τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ] ἴσως, ἐπεὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀνεῖλεν
Ἡρακλῆς. φ. ἀδελφὸν δὲ πότερον Ἡρα καὶ Βορῆας ἀνέπεισαν τὰς
B+ θυέλλας, ἢ Ἡρα ἅμα Βο(ρ)ρῆ καὶ τὰς θυέλλας ἔπεισεν. φ. τὸ δὲ
A= "πιθοῦσα" ὡς δραμοῦσα τοιστέον. 15
- A=B- 27. <ἐπ'> ἀτρύγετον <πόντιν>] ἄβυσσον, τρίγα μὴ ἔχοντα, ἢ
ἄκαρπον παρὰ τὴν τρύγην, ὡς Εὐριπίδης, ἀκάριστα πεδία λέγων
τὴν θάλασσαν (Phoen. 210). καὶ οἱ μὲν τὸ Μυρτῶον, οἱ δὲ τὸ
Αἰγεῖον, οἱ δὲ ὑπὲρ τὴν ἄκρατον θάλασσαν. τινὲς δὲ φασι ἐπὶ
Πελλήνην κατὰ Γιγάντων ἀπιόντα Ἡρακλέα πλανηθῆναι. 20
28. * Κόωνδε εὐ ναιομένην] ἢ διὰ τὸ ὄνομα, ἢ διὰ τὴν πρὸς ἀλλή-
λους ὁμόνοιαν, ἣτις δυσεπίβατον ξένοις ἐποίει τὴν νῆσον· ἢ πολυᾶνδρον.
29. * ἀνήγαγον αὐτίς] πλεονάζει Ἀττικῶς ἢ ἀνά, ὡς "ἡμεῖς μὲν
στενωπὸν ἀνεπλέομεν" (Od. 12. 234) καὶ "ἐκ Τροίης ἀνιόντα"
(Od. 10. 332). φ. οἱ δὲ γράφουσιν "ἀπήγαγον αὐτίς." 25
30. * ἐμφαίνει, ὅτι καρτερὰν μάχην ἐνίκησεν.
- A+ 31. ἀπολήξῃς] δι' ἐνὸς ᾧ ὀφείλει γράφειν.
- B= * οὐκ εἶπεν ἀπατόμενος αὐτὸς παύσεσθαι, ἀλλὰ παύσειν αὐτήν,
τὴν ἁμαρτίαν τὴν ἑαυτοῦ ἐπ' ἐκείνην τρέπων.
32. * ἴδης] "ἴδη" χωρὶς τοῦ σ. 30
- A+ 33. * οὐδὲ παρὰ τοῖς περὶ Ζηνοδοτοῦ ἦν· καὶ μῆποτε περισσοῦς
ἔστιν.

3. ἤλου Eust., ἤλω || 5. ἐχόντων τοῦ π. || 6. ἀνίη || 13. βορέας B, βορέης ||
14. ἔπεισαν B: ἔπεισαν || 16. ἔχοντα B: ἔχουσαν || 19. ἄκρατος W: εὐκρατος ut
A || 20. Πελλήνην A: Παλήνην || 23. ἢ ante πλ. omisi || 27. iteratur *δι' ἐνὸς
ᾧ ὀφ. γρ. || 28. παύσεσθαι Bekker: παύσασθαι || 29. τὴν ἑαυτοῦ ἁμ. B ||
31. οὔτε: corr. W

36. ἴστω νῦν τόδε γαῖα] κατὰ τῶν προγόνων ἢ τῶν ὁμοιογενῶν ἕμνουσι B =
στοιχείων τὸ γὰρ οὐράνιον πῦρ αἰθέρα καλεῖ ὁ ποιητής. διὰ τριῶν
ἦν γὰρ ἔθος ὀμνύειν, ὡς Δράκων ἔταξε, Δία Ποσειδῶνα Ἀθηναῖαν
οἱ δὲ Δία Ποσειδῶνα Δῆμητρα, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ (κατὰ)
5 Τιμοκράτους (§ 151 p. 733 S.). καὶ ὁ ποιητής “Ζεῦ (τε)
πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων” (Π. 2. 371) καὶ “Ζεὺς—
ξενίη τέ τράπεζα ἰστίη τ’ Ὀδυσῆος)” (Od. 14. 158).

* τόδε] τοῦτο, περὶ οὗ ὁ ὄρκος ἐτέτακτο.

B =

38. * δεινότατος] σεβάσμιος· “δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον” B =
10 (Π. 18. 394).

39. νώτερον λέχος] συμπαθῶς δελεάζουσα τῆς ἐκ παίδων μίξεως B =
ἰπέμνησεν, “ὅτε πρῶτοι—(ἐ)μισγέσθην φιλότῃ” (Π. 14. 295).
εἰς ὁμόνοιαν δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλῶν ὁ ποιητής σεμνύνει τὴν
κοινωνίαν, ὄρκον αὐτὴν μέγιστον ποιῶν. ὁ μὲν οὖν Ζεὺς φιλότῃτα
15 καὶ εὐνὴν ὠνόμασεν (32), ἣ δὲ σεμνοτέραις ταῖς προσηγορίαις χρῆται
οὐκ ἀξιοῦσα ἐκφαυλίζει τὴν κοινωνίαν. διὸ καὶ προσέθηκε “τὸ μὲν
οὐκ ἂν ἐγὼ—μαῖψ ὁμόσαιμι” (40), ἀξιοπιστίαν προσφέρουσα τῷ
λόγῳ· ὅθεν καὶ ἐμειδίασεν ὁ Ζεὺς (47).

41. μὴ δι’ ἐμὴν ἰότητα] ἐσοφίστατο τὸν Δία, οὐ περὶ ὧν (κατη-
20 γορεῖ) ἀπολογουμένη—τῆς ἀπάτης—ἀλλὰ δι’ ὃ χολᾷ τούτου ἑαυτὴν
ἀλλοτριώσασα· καὶ μειδιᾷ Ζεὺς (47). §. τὸ δὲ “μὴ” ἀντιᾶ τοῦ οὐ. A +

44. τειρομένους δ’ ἐπὶ νησί] ἔλεον ὑπὲρ Ἑλλήνων κινεῖ καὶ B =
ὑπεραπολογεῖται Ποσειδῶνος.

45. παραμυθησαίμην] παραινέσαιμι· συνωνυμῆ γὰρ μῦθος καὶ B =
25 αἶνος. τοσοῦτον ἀπέχω, φησί, τοῦ ἐναντιοῦσθαί σοι, ὥσ(τε) κα-
κείνῳ παραινεῖν. §. “καὶ κείνῳ” ἐκ πλήρους ἐστὶν ὁ “καί,” ὡς
καὶ αὐτῆς ἐπακολουθησάσης τοῖς Διὸς βουλήμασιν. A +

46. * τῇ ἴμεν, ἣ κεν δὴ σύ—ἡγεμονεύης] ταύτῃ πορεύεσθαι, ἣ ἂν
κελεύης σύ, καὶ ἐν παντί σοι ἡγεμόνι χρῆσθαι.

30 47. μειδῆσεν] ἢ διὰ τὸ λέχος ἢ διὰ τὸ ἀπολογήσασθαι καὶ ὑπὲρ B =
Ποσειδῶνος ἢ διὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὴν δεῖσασαν καὶ τὰ θυμῆρη αὐτῷ
ἐπαγγελλομένην· ἐνήργει δὲ ἄρα ὁ κεστός.

49. * εἰ μὲν δὴ σύ γ’ ἔπειτα] ἐκ παραλλήλου τὸ “ἔπειτα” B =
ἀντὶ τοῦ δῆ· “δὴ τότε ἔπειτ’ ἀνεμος μὲν” (Od. 5. 391).

3. ὀμνύει B || 4. Δῆμητραν ut B || 7. supplevi ex B || 14. αὐτὸν B ||
16. μὴ θέλουσα B || 25. supplevi ex B || 34. καὶ τότε codd. Od.

A- βοῶπις] οἱ μὲν “βοῶπι,” Ἀριστοφάνης δὲ “βοῶπις” καὶ
 B= ἔστιν εὐφραδέστερον. φ. τὸ δὲ “φρονέουσα” ἀντὶ τοῦ ἴσονοῦσα.
 φ. τὸ δὲ “καθίζεις” (50) ἀπὸ μέρους ἀντὶ τοῦ εἶης. φ. γράφεται
 A+ καὶ “ἐν ἀθανάτοισι.”

B= 51. * τῷ] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. 5

B= 52. μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ] ὑπαλλακτικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ
 ὑπὸ σοῦ καὶ ἐμοῦ πραττόμενα καὶ νοούμενα.

A= 54. * κάλεσον] γράφεται καὶ “κέλευσον.”

55. (< Ἀπόλλωνα > κλυτότοξον] τινὲς “κλυτὸν αὐδὴν.” οὐκ οἶδε
 δὲ αὐτὸν Ὀμηρος ἄδοντα ἀλλὰ κιθαρίζοντα. 10

A + B= 56. ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαόν] ἀθετοῦνται ὡς περιττοὶ εἴκοσι καὶ
 δύο στίχοι, ὅτι οὐκ ἀρεστοὶ Ἦρας, καὶ οὐκ ἐμπύπτουσι ταῖς ναυσὶν
 Ἀχιλλέως. καὶ εἰ ἔκριεν ἀπολέσθαι Σαρπηδόνα, τί ἐκεῖ (Il. 16.
 433) οἰκτίζεται; καὶ ἡ παλιώξις οὐκ ὀρθῶς· ἀφ' οὗ γὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐξῆλθεν, οὐκ ἐτράπησαν Ἀχαιοί. καὶ τὸ “Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς” 15
 (71) διὰ τί γὰρ μὴ δι' Ἦρας, καίτοι παρούσης; ῥητέον οὖν ὅτι
 σχῆμά ἐστιν ἡ προανακεφαλαίωσις, ὡς Ὀδυσσεὺς προαναφωνεῖ Τη-
 λεμάχῳ τὴν μνηστηροκτονίαν, ἀλλ' οὐδὲν ἦσσαν καὶ διὰ τῶν πρακ-
 τικῶν αὐτίκα διηγεῖται (Od. 16. 258)· ἔστι δὲ τῇ Ἦρα εἰ καὶ μὴ
 νῦν τερπνά, ἀλλ' οὖν γε χαρᾶς περιπειρητικὰ τὰ λεγόμενα. πεσεῖν δὲ εἰς 20
 τὰς ναῦς (63) ἀντὶ τοῦ δεσθῆναι Ἀχιλλέως, ὡς φαμεν· ἐπέπεσεν εἰς τὰς
 χεῖράς σου· οἰκτίζεται δὲ τὸν Ἑκτορα κρίνων σὺν τῇ Ἰλίῳ ἀπολεῖσθαι
 (Il. 22. 168). πόθεν δὲ δῆλον, εἰ (< μὴ > μετὰ θάνατον Ἀχιλλέως γε-
 γόνασι τροπαί; τό τε “Ἀθηναίη(ς)” (71), ἐπεὶ σὺν Ἐπειῶ τὸν ἵππον
 ἐποίησεν (Od. 8. 493). πρὸς δὲ τούτοις παραμυθεῖται τὸν ἀκροατὴν, τὴν 25
 ἄλωσιν Τροίας σκιαγραφῶν αὐτῶ· τίς γὰρ ἂν ἠνέσχετο ἐμπιπρα-
 μένων τῶν Ἑλληνικῶν νεῶν καὶ Αἴαντος φεύγοντος, εἰ μὴ ἀπέκειτο
 ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐντυγχανόντων, ὅτι οἱ ταῦτα πράξαντες κρα-τιθί-
 σονται.

* ὄφρ' ἢ μὲν] πρὸς τὸ πρῶτον ὑπήντησεν, ὡς τὸ “ἴδε δὲ Τρῶας 30
 καὶ Ἀχαιοὺς, τοὺς μὲν ὀρινομένους” (6).

58. πρὸς δόμαθ' (ἰκέσθαι)] δύναται· εἰς Ὀλυμπον' λέγειν·
 φησὶ γινῶν “ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα” (161)· “γαῖα

· 4. μετ' ἀθανάτοισι textus || 17. προσην. B: προανακεφαλαίωσις || οὖν post
 Ὀδ. omisi ut B || 19. εἰσι B, ἔσται || 22. Σαρπηδόνα B Eust. pro τὸν Ἑκ-
 τορα || κρ. μὴ ἐν' I. B || 23. supplevi: ante γεγ. supplet W || 24. supplevi
 ex B

δ' ἔτι ξυνή καὶ μακρὸς Ὀλυμπος" (193)· καὶ ὁ Κύκλωψ "εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανόν" (Od. 9. 527).

63. * αἰεὶ ἐπὶ Ἀχαιοῶν τὸ "πέσωσι" "καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί" (Π. ΙΙ. 311).

5 64. <Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος> ὃ δ' ἀνστήσει—Πάτροκλον] Ζηνοδοτος ἐνθῆνδε ἕως τοῦ "λισσομένη" (77) οὐδὲ ἔγραφεν· εἰόκασι γὰρ Εὐριπιδεῖφ προλόγω ταῦτα· ἐναγώνιος δέ ἐστιν ὁ ποιητῆς καί, ἔαν ἄρα, σπέρμα μόνον τίθησιν· "κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή" (Π. ΙΙ. 604)· τάχα δὲ ὁ ταῦτα ποιήσας (ἐποίησεν) καὶ τὸ "φύχόμεθ' ἐς 10 Θήβην" (Π. Ι. 366) καὶ τὸ "ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασε" (Od. 23. 310).

* Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος] τινὲς λέγουσι λείπειν τὸ ἔνεκα· διὰ γὰρ τὸν Ἀχιλλῆα ἔπεσον.

69. ἐκ τοῦ δ' ἄν τει] οὐ τοῦ νῦν, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἀπολέσθαι Πάτρο- Β+
15 κλον· τινὲς δὲ ἦν ἐποίησε Πάτροκλος ἀπέλασιν τῶν νηῶν παλιῶξιν καλοῦσιν.

71. Ἴλιον αἰπὺ (ἔλωσιν)] αἰεὶ θηλυκῶς λέγει ὁ ποιητῆς· τινὲς οὖν ΔΒ+ "Ἴλιον ἐκπέρωσιν."

72. παύω] οὕτως ἄνευ τοῦ σ. φ. διὰ τί δὲ χολᾷ τοῖς Ἑλλησιν ΔΒ+
20 οὕτως; προσποιεῖται <τελειῶσαι> τὴν ἰκετεῖαν Θέτιδος <καὶ> διὰ τὴν Ἥραν. Β+

73. ἐνθαδ' εἰώσω] ἔδει εἰπεῖν ἐν τῇ μάχῃ· ἄκυρον γὰρ τὸ "ἐνθαδε." Β+

75. ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον] καὶ μὴν Θέτιδι ὑπέσχετο (Π. Ι. 528).

φ. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ (74-77) <διὰ> τὸ "τίμησόν μοι υἱόν" (Π. 25 Ι. 505)· οὐδέποτε γὰρ κατηράσατο τοῖς Ἀχαιοῖς Ἀχιλλεύς.

κάρητι] τινὲς ἀπὸ τοῦ κάρη· Ἀρίσταρχος κάρη(ς) ὡς "Δάρη(ς)" (Π. 5. 9), ἢ ἧ ἀρσενικῶς.

77. * πτολίπορθον] Ὀδυσσέα μόνον οὕτω καλεῖ διὰ τὴν Ἴλιον. ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει "αὐτὰρ ὃ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολί- 30 πορθον" (Π. 21. 551)· ἐπόρθησε γὰρ εἴκοσι πόλεις.

78. ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν] τινὲς μετὰ τούτου γράφουσι "Ζῆν ὑπεταιρβήσασα· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα."

1. δέ τι || 5. ἀναστήσει ut textus || 6. ἐνθῆνδε scripsi: ἔθεν conl. Lud-
wich, ἐνθα || 8. τίθησιν W: τιθείς || 9. supplevi: post δάμασε l. 10 supplet
W || 17. δέ pro οὖν B || 19. παύω textus: παύσω || 20. οὕτως B: δ || προσ-
ποιεῖται B: προσποίησῃ || supplevi ex B || 23. μὴν Bekker: μν || 24.
τίμησόν μοι υἱόν W: τιμήσαμεν εἶη || 31. Ζῆν' Heyne: Ζηνοδοτος || 32.
μενοῖνα Heyne: μενοῖνᾱ

79. βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων] Ζηνόδοτος “βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων.” ἀπὸ ἴσου γὰρ ἐπὶ τὸ ἴσον ἢ δίδος.

B= 80. ὡς δ' ὅταν αἰξῆ νόος] ἐν ἄλλοις ἀπλούστερον καὶ συντομώτερον “ἡ ἐ νόημα” (Od. 7. 36). ἐνθαδε (δὲ) καὶ ἐπεξεργάσατο τὸ τάχος, καὶ οὐ παντὶ νῶ (προσάπτει τὸν λόγον), ἀλλὰ πλάνητος ἀνδρός. 5

82. ἐνθ' εἶη] Ἀρίσταρχος “εἶη” ἀντὶ τοῦ πορευθεῖη ἐκ τοῦ εἶμι, τοῦ ἀνδρὸς δηλονότι λέγοντος ‘ἀπέλθοιμι (ἐκεῖ) ἢ ἐκεῖ.’

A + B= ἄλλως: ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα] τὸ “εἶην” σὺν τῶ ν (οἶ) Ἀριστάρχειοι, καὶ σημαίνειν τὸ ὑπῆρχον, ὡς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιλογιζομένου ‘ποῦ πορευοίμην.’ ὁ δὲ λόγος, ‘εἰς ἐκείνην τὴν χώραν ἢ ἐκείνην πορευ- 10
θεῖην.’

B= μενοινήσειέ τε πολλὰ] ὁ ἀνὴρ δηλονότι πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐννοήσεται.

84. ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὄμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν] ἐν ἀσχολίᾳ ὄντες μακαρίως εὐωχούμενοι διάγουσι καὶ ἐν τῇ A (533) 15
“Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην,” ὡς ἐν Διὸς ἀφωρισμένον αὐτοῖς τόπου τοιοῦτου πρὸς τὰς εὐωχίας· οἱ δὲ πρὸς τῶ Ὀλύμπῳ.

86. πάντες ἀνήξαν (καὶ δεικανόνωντο δέπασσιν)] ἐπὶ τοῦ ἐρωτικῷ συμποσίου “κάλεόν τε μιν εἶς (ἐ) ἕκαστος” (Il. 23. 203). ἀκρο- 20
θώρακες γὰρ ὄντες εἰς ἐρωτικὰ ἐκεκίνηθητο. β. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ

A, B + “δέπασσιν” “ἐπέεσσι” γράφουσιν· ἐλέγχονται δὲ ὑπὸ τοῦ “Θέ-
μιστι δὲ—δέκτο δέπας” (87).

87. * ἔασε] παρητήσατο “τὸν δ' ἐχθρὸν εἶσαι” (Hesiod. Opp. 342). 25

* Θέμιστι] θεσμός, Θέμις.

B= 88. δέκτο δέπας] οὐχὶ τοὺς ἄλλους ἠτίμασε καὶ ταύτην προῦ-
κρινεν, ἀλλ' ἔφθασέ φησι τοὺς λοιπούς· διὸ παρ' αὐτῆς λαμβάνει τὸ δέπας.

B= θέουσα] ἄμεινον “φέρουσα” ἀκατάστατον γὰρ τὸ “θέουσα,” 30
καὶ μάλιστα ἐπὶ Θέμιδος. ὑποφαίνει δὲ τὴν τάξιν τηρεῖν.

90. * τίπτε βέβηκας] λείπει τὸ οὕτως.

4. εἶπε τὸ pro ἡὲ B || 4, 5. supplēvi ex B || 5. ἀλλ' ἀπλανήτου B || 6. εἶη textus || 7. suppl. W || 8. supplēvi ex B³ || 13. ἐνοήσεται, cf. D || 16. δ' ἐὼν || 19. δ' post πάντες omisi || 28. φασι B || 30. γὰρ B: δὲ

ἀτυζομένη δὲ ἔοικας] συμβάλλεται πρὸς τὴν ἀθέτησιν τῶν πρῶν (56—77). εἰ γὰρ ἦν ἀκούσασα τὰ περὶ τῆς ἀλώσεως, οὐκ ἂν κατεπλήχθη· τάχα δὲ τεταραγμένη ὑπέστρεψε δι' ὑπόμνησιν τῆς ἀτιμίας.

91. * ἤ μάλα δὴ σε φόβησε] οὐ κατὰ προαίρεσιν ἐληλυθῆναι B—
5 ἐποίησεν, ἀλλ' ὁμοίον τι φυγῆ· οἱ δὲ ὁμοίως ἡμῖν.

93. * οἶσθα καὶ αὐτῇ πόθεν; ἢ ὅτι συνᾶκῃκεν αὐτῷ (Hes. Th. 901). ἀλλὰ κουριδίουσ αὐτούσ φησιν (Il. 14. 296).

94. ὑπερφιάλοσ] ὅτι τῶν μέσων ἐστὶν ἡ λέξις· καὶ νῦν μὲν ἐπὶ A B—
ψόγου κεῖται ἀντὶ τοῦ 'οὐκ ἔνσπονδοσ,' ἐν ἄλλοισ δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου,
10 "ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσσαι" (Od. 21. 289), εἰ μὴ λέγει,
οὗσ σὺ φῆσ εἶναι ὑπερφιάλοσ.

* ἀπηνῆσ] ἄπωθεν τοῦ νεύειν ἢ τῶν ἡνίων. B+

95. ἄρχε θεοῖσι] παρὰ γὰρ ἀνθρώποισ πολλὰ διὰ μέθην ἄτοπα B—
γίνεται. διδάσκει δὲ ὅτι δεῖ τὸ δίκαιον ἐν τοῖσ πότοισ σᾶζεσθαι.

15 96. * μετὰ πᾶσιν—ἀθανάτοισιν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πάντων ἀθα— B—
νάτων.

97. πιφάσκεται] ἐνδείκνυται, οὐ κρυφίωσ ποιεῖ. ὑπερβολικῶσ δέ B+
φησιν, ὡσ ἤδη πεπραχότοσ ταῦτα τοῦ Διόσ, ὡσ "ἐγὼ δέ κ' ἄγω
Βρισηῖδα καλλιπάρηον" (Il. 1. 184).

20 98. * κεχαρησέμεν] χαροποιήσειν. B=

99. * οὔτε θεοῖσ] πρὸσ τὸν Ἄρην ταῦτα δι' Ἀσκάλαφον (III). B—
εἶπερ τισ ἐτι νῦν δαίνυται εὐφρων] ἡθικῶσ· εἶγε ὄλωσ φιλεῖτε B—
ἡμεῖσ εὐωχεῖσθαι εὐφραίνόμενοι τὴν ψυχῆν. δολερὸν δὲ καὶ γυναι—
κεῖον ἐνέφηνεν ἦθοσ· ἀδικήσασα γὰρ Δία ἐπ' αὐτοῦ μὲν ἀπολογεῖται,
25 νῦν δὲ ἠδικῆσθαι φησι καὶ τὸν Δία ὑπερφιάλον (94) καλεῖ καὶ ἐπανί—
στησιν αὐτῷ τοὺσ θεοὺσ.

101. * ὄχθησαν] ἐμετεωρίσθησαν, ἢ ἐβαρύνθησαν, ὡσ ὄχθων προσ— B—
κειμένων, ἢ ἠχθέσθησαν, παρὰ τὸ ἄχθοσ.

ἢ δ' ἐγέλα(σ)σε χεῖλεσιν] οὗτοσ ἐστὶν ὁ Σαρδόνιοσ γέλωσ, ὁ A+ B—
30 μετὰ δηγμοῦ τῆσ καρδιάσ γινόμενοσ.

103. ἰάνθη] διεχύθη· Σοφοκλῆσ "ὡσ ἂν Διόσ μέτωπον ἐκταθῆ B—
χαρᾶ" (fr. 816 N.). ἰαίνειν δὲ κυρίωσ τὸ θερμαίνειν, "αἶψα δ'
ἰαίνετο κηρόσ" (Od. 12. 175)· θερμὰ δὲ τὰ ἰδέα.

2, 3. κατεπλήχθη W: κατεπέιχθη || 6. συνᾶκῃκεν: corr. Bekker || 7. ἀλλὰ W: τᾶλλα || 10. δαίνυσσαι B: δαίνυσθαι || 22. ὀφείλετε B

- B =** πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα (μετηῦδα)] πᾶσι μεμψαμένη ἐπὶ τῷ μὴ δέξασθαι τοὺς λόγους αὐτῆς, ἢ τῷ Διὶ μεμφομένη ἐν πᾶσιν ἡῦδα.
- A + B =** 104. μενεαίνομεν (ἀφρονέοντες)] τινὲς “ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι.”
- A + B =** 105. ἢ ἔτι (μιν) μέμαμεν—(ἢ ἔπει ἢ ἐ βίῃ)] τὸ (<ν) ἢ περισπαστέον ἔστι γὰρ διαπορητικός. τοὺς δὲ ἐξῆς βαρυντέον· εἰσὶ γὰρ 5 διαζευκτικοὶ ἢ παρα(δια)ζευκτικοί.
106. ὁ δ’ ἀφήμενος] ἄπωθεν χωριζόμενος. **β.** τὸ δὲ “φησὶν”
- B =** (107) ἀντὶ τοῦ λογίζεται, “οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι” (Od. 18. 131). ὅτι δὲ οὐ πρὸς πείραν ἀλλὰ πρὸς πειθαρχίαν οἱ λόγοι, δῆλον ἐξ ἧν φησιν “οὐκ αἰεὶς ἄ τε φησὶ θεὰ λευκώλενος” (130). 10
- B =** 108. κάρτεϊ τε σθένει τε] πρὸς τὸ “τόσ(σ)ον ἐγὼ περὶ τ’ εἰμι θεῶν” (Il. 8. 27). ὡς ταπεινόφρονας δὲ αὐτοὺς ἐλέγχει, πειράζουσα εἰ φρ(υ)άξαιτο κατὰ Διός· ὅθεν ἐκείνων σιωπησάντων ἐπικερτομοῦσα τὸν ἐπίπλαστον ἐγέλασε γέλωτα, τὸν τε Ἄρη ἐπανίστησι τῷ Διὶ καὶ τῆς συμμαχίας τῶν Τρώων ἀπανίστησιν. 15
- B =** 109. ἔχετε] ἀνέχεσθε. **β.** διδάσκει δὲ στέργειν τὴν θείαν διοίκη-
- B =** σιν. **β.** τὸ δὲ “ὅτ(τ)ι κεν ἕμμι” ἀντὶ τοῦ ἕμῶν. καὶ ταῦτα δὲ δεῖ
- B =** νοεῖν, ὡς οὐ μόνον περὶ τὸν Ἄρη δεινοῦ τινος συμβεβηκότος, ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους τῆς ὁμοίας οὔσης προσδοκίας.
- B =** 112. ὃν ἔμμεναι] ἑαυτοῦ ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ “μήτηρ μὲν τε μέ 20 φησι” (Od. 1. 215).
- B =** * τινὲς φασὶ τὸν Ἀσκάλαφον εἰς Ἑβραῖδα (μετακομισθέντα) τεθάφθαι. διὸ καὶ Σαμάρειαν καλεῖσθαι, διὰ τὸ σῆμα ὃ ἐποίησεν Ἄρης.
114. ὀλοφυρόμενος] ὁ μὲν κекίνηται εὐθύς, ὡς ἂν προπετής· καταπαύει δὲ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ὡς συνέσεως προεστηκυῖα δαίμων. 25
- A - B =** 116. τίσασθαι φόνον] οὗτός ἐστιν ὁ ἄλλοπρόσαλλος· νῦν γὰρ οὐκ ἐπίσταται οὐδ’ ὅποι βαδιεῖται· εἰ μὲν οὖν τοῖς Ἑλλήσι συμμαχήσει, ἄλλοπρόσαλλος φανεῖται, εἰ δὲ τοῖς Τρωσίν, ὡς πρόσθεν, τοῖς φονεῦσι τοῦ παιδὸς συμβαλεῖται.
- ἰόντι] οὕτω τὸ τέλειον· τινὲς δὲ “ἰόντα” τὸ δὲ “κεῖσθαι ὁμοῦ 30 νεκίεσσιν” (118) ἀντιφράζεται τῷ “αὐτοῦ πῆματ’ ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσ(σ)ιν” (Il. 5. 886)· νεκάδας γὰρ τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν φατιν.

1. προσῆδα textus || ἢ post μεμψαμένη omisi ut B || 5. βαρυντέον B : ἐγκλιτέον A, κλιτέον || 6. supplevi ex A B || 13. suppl. W : φράσαιτο B || 14. Ἄρην B, Ἄρεα || 16. ἔχεται : ἀνέχεται : corr. sec. || 17, 18. δεῖ νοεῖν B : δεινώς || 18. Ἄρην || 22. Ἑβραῖδα B : Ἑβραίαν || supplevi ex Eust. || 26. οὔτος A : νῦν ut B || 27. ὅπη B

117. * πληγέντι] ἀντί τοῦ προβλαφθέντι.

119. Δεῖμόν τε Φόβον τε] ὅτι ἐντεῦθεν ἡ πλάνη γέγρονε τοῖς Α + δεξαμένους Δεῖμον καὶ Φόβον (ἵππων) ὀνόματα· ἐν ἄλλοις γὰρ σαφῶς φησι “ τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱός ” (Il. 13. 299).

5 121. * μείζων] τοῦ πρὸς Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα χάλου. ΑΒ-

122. * χόλος καὶ μῆνις] παραλλήλως· οἱ δὲ “ χόλος ” γενικῶς. Α +

123. πᾶσι—δείσασα] ἀντί τοῦ πάντων. εἰκότως δὲ ὡς δεδοικυῖα Β— τὸν πατέρα καὶ ἦδη πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιοῦσθαι, “ ὄφρ’ εἶδῃ γλαυκῶπις ” (Il. 8. 406).

10 124. * ὦρτο δι’ ἐκ προθύρου] ἡ “ ἐκ ” πρὸς τὸ “ ὦρτο.”

λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασ(σ)εν] παραπληρωματικὸν τῇ πιπτούσῃ χιόνι.

125. ἀπὸ μὲν κεφαλῆς] καὶ ἐπὶ Ὀδυσσεῶς “ αὐτίκ’ ἀπὸ κρατὸς Α— κυνήην—καὶ σάκος ὥμοισιν, δόρυ δ’ ἔκβαλον ἔκ(σ)ε χειρός ” (Od.

15 14. 276). §. δῆλον δέ, ὡς ἀσπλίζουσα τὸν Ἄρεα ταῦτα ἔλεγεν (128). Α— οὐ γὰρ σιωπῶσα.

127. ἡ δ’ ἐπέεσσι] ὅτι ἐξ ἀναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβάνει. ὁμοίως Α + Β— καὶ τὸ “ αὐτὰρ Ἀθηναίῃ, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο ” (Il. 5. 733), εἶτα “ ἡ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διός ” (ib. 736). καθάπτεσθαι δὲ ἐστὶ καὶ τὸ
20 πρᾶννεῖν καὶ τὸ ἐξονειδίξειν· ἔστιν οὖν ‘λόγῳ προσεφώνει.’

128. μαινόμενε, φρένας ἡλέ, διέφθορας] οὕτω Πορφύριος· οὐ δεῖ ΑΒ— στίζειν εἰς τὸ “ φρένας ἡλέ,” εἶτα καθ’ αὐτὸ λέγειν “ διέφθορας,” ἀλλ’ ὅλον συνάπτειν τὸ “ φρένας ἡλὲ διέφθορας,” ἢ ἢ “ τὰς φρένας διέφθορας, ὦ ἡλέ.” §. καὶ αὐτὸς δὲ ἐπάγει πρὸς μὲν τὸ “ μαινόμενε”
25 “ ἡ νυ τοι αὐτως οὐατ’ ἀκουέμεν ἐστί,” πρὸς δὲ τὸ “ φρένας ἡλέ” “ νόος δ’ ἀπόλωλε καὶ αἰδώς,” ἢ ἢ τὸ “ ἡλέ” θερμέ· πρὸς δ’ ἀνθυπήγαγε τὸ “ αἰδώς.” οἱ γὰρ θερμοὶ ἀναιδεῖς. §. “ ἡλέ” ὡς καλέ, εἶτε ἀπικοπή ἐστὶν εἶτε συγκοπή· τὸ γὰρ τέλειον ἡλεέ· ἢ παρὰ τὴν ΑΒ— ἄλλην, ἢ ὅν πάντες ἀλεόμεθα, ἢ παρὰ τὸ θερμόν· ἔστιν οὖν “ φρένας
30 ἡλέ” ὦ πεπλατημένε τὰς φρένας.

ἢ νύ τοι αὐτως οὐατ’ ἀκουέμεν ἐστίν] εἰς τὸ μάτην ἀκούειν ἔχεις Β— τὰ ὄτα, οὐ μέντοι τὰ ἀκουόμενα διακρίναι.

* Ἀττικοὶ ἐνεργητικῶς φασὶ τὸ “ διέφθορας.” νῦν δὲ ἀντί τοῦ διέφθορασαι.

1. schol. supra v. 118 scriptum || 3. supplēvi ex A || 4. ῥήσως Α || 6. (“ μῆνις” εἰδικῶς) post γ. supplet W || 14. ἔκβαλεν || ἔκτε etiam Α || 24. ὦ ἡλέ Β: ἡ ὠλεέ || μὲν Β²: δέ || 25. δὲ τὸ Β²: τὸ δὲ || 26. ἡλεέ || 31. ἔχων Β || 32. διακρίνειν Β

130. * αἶεις] αἰσθάνη.
132. * ἀναπλήσας κακὰ πολλά] οἷον κρατῆρα κακῶν πληρώσας.
- A- 134. κακὸν μέγα πᾶσι <φυτεῦσαι>] οὕτως ἢ Ἀριστοφάνους· ἢ Ζηνοδότου δὲ “θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι.”
* φυτεῦσαι] γεννηῖσαι. 5
- B- 137. μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί] καὶ πῶς τοι-
οὔτος “πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε;” ἐπιτείνει οὖν εἰς δέος Ἄρεος· ἢ
- B+ τὸ περὶ τοὺς ἄρχοντας μιμεῖται πάθος. §. τὸ δὲ “μάρψει” κυρίως
τὸ χερσὶ συλλήφεται· μάρη γὰρ ἢ χεῖρ, ἔνθεν καὶ εὐμαρῆς. δηλοῖ
δὲ καὶ ἀπλῶς τὸ καταλαβεῖν· καὶ μάρνασθαι τὸ διὰ χειρῶν μά- 10
χεσθαι.
- B- 138. μεθέμεν χόλον υἷος ἐῆος] τοῦ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς χόλου διδά-
σκει δὲ τὸ μοιριδίον πρῶτος φέρειν, (ὡς) καὶ κατὰ θεῶν ἀπαράβατον
ὑπάρχον. §. Ζηνοδότος δὲ γράφει “υἷος ἐῖτο” τοῦτο δὲ ἐν τῷ
- A+ περὶ τίνος λόγῳ τίθεται· νῦν δὲ πρὸς πρόσωπόν ἐστι, καὶ δεῖ γρά- 15
φειν “ἐῆος” ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ.
140. πεφήσεται] πέφασμαι πέφασαι· τοῦτο ποιεῖ μετ' ὀλίγον
μέλλοντα πεφάσσομαι, ὃ ἐξέτεινε διὰ μέτρον.
- A+ ἀργαλέον δὲ πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεὴν τε <τόκον τε>] ἀδύ-
νατον “ἢ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν” (Il. 12. 63). §. ἀδύνατόν 20
- B+ φησι θεῶ τὴν ἐξ αὐτοῦ γένεσιν ἀνθρωπίνην πᾶσαν σφῆζειν.
141. * πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεὴν τε τόκον τε] παραμυθη-
τικὰ ταῦτα.
γενεὴν] τόκον· τὸ κοινὸν παραμυθητικόν. §. συστέλλει δὲ ὁ Θραξ
τὸ “ῥῦσθαι” τὸ γὰρ πλήρῆς ἐστὶ ῥέσθαι. 25
- B- 142. Ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θούρον] τὸ βίαιον τῆς ἔδρας ἢ διακοπὴ
δηλοῖ ἐστὶ γὰρ ἐνὶ ἰδρυσειν. διό τινες οὐκ ἀνέστρεφον τὴν “ἐνί”
τὸ δὲ “Ἴδρυσε” συστέλλεται, ὡς τὸ “ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν” (Il. 7.
403).
- B- 143. δώματος ἐκτός] ὁρῶσα παροξυνόμενον Ἄρη, ἵνα μὴ ἐπ' αὐτοῦ 30
πέμπουσα αὐτοὺς ἀναγκασθῆ εἰπεῖν, διὰ τί καλεῖ αὐτούς, καὶ πλέον
ἐρεθίσῃ τὸν Ἄρη διαλογισαμένη πότεριν κρύφα βούλεται αὐτοῖς
διαλεχθῆναι <ἢ> ἐπὶ πάντων, τὸ ἀσφαλέστατον εἴλετο.

8. ἐνδείκνυται B || 9. ἢ χεῖρ B : αἱ χεῖρες ut Eust. || 10. καταλαμβάνειν B ||
χειρὸς Eust. || 13. supplevi ex B || 24. παραμυθητικόν W, cf. l. 22 : παρὰ-
ληλον || 30. Ἄρη B, Ἄρεα || 32. Ἄρεα || διαλογισαμένη W, λογισαμένη B :
δηλον ἢ γουμένη || 33. supplevi ex B || ἀσφαλέστερον αἰρεῖται B

144. * θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι] “θεοῖσι μετά” ἐν θεοῖς· οὐκ ἀναστρέφεται δὲ διὰ τὴν συναλ(ο)ιφήν.

146. Ζεὺς σφῶ] τῆς σφῶϊ ἀποκοπῆ· καὶ ὀρθῆ μὲν “σφῶ δὲ μάλ’ ἠθέλετον” (Π. ΙΙ. 782), ὥστε οὐ δεῖ ἐγκλίειν. τινὲς δὲ ἐγκλίουσιν, 5 ἐπεὶ αἰτιατικὴν δηλοῖ, ἀπολελυμένως.

* ἐγκλιτέον τὴν “σφῶ.” δευτέρου γὰρ προσώπου, καὶ μετα- Δ- λαμβάνεται εἰς τὴν ὑμᾶς.

* ὅτι τάχιστα] ὡς τάχιστα.

147, 8. αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε—ἔρδειν—] οἱ δύο ἀβετοῦνται· ἔστι γὰρ Δ-Β- 10 ἐμβρόντητον τὸ λέγειν ‘ἄπιτε καὶ ὃ ἂν εἴπη τοῦτο ποιήσατε’ καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐκέλευσεν, οὐκ ἤμελλον παρακοῦειν Δίος. ἄλλως τε πῶς φησι πείθεσθαι Διὶ τοῖς καθ’ Ἑλλήνων πεμφθησομένοις; ἢ τάχα μεμψίμοιροὶ εἰσιν οἱ λόγοι, ἀπέλθετε ποιήσοντες ἃ κελεύει Ζεὺς· ἀφ’ οὗ τὸ δυσάρεστον ἐμφαίνει, ὡς φαμεν ‘ποιεῖ ὃ θέλεις.’ ὅτι δὲ 15 μεμψίμοιροι οἱ λόγοι, σιωπᾶ τὴν αἰτίαν τῆς κλήσεως, καίτοι ἀλλαγῶ παλλιλογεῖν εἰσθῶς· φυσικὸν οὖν ἐστὶ μὴδὲ μεμῆσθαι τῶν λυπηρῶν ἐπὶ πλέον· διὸ συνέτεμε τὸν λόγον. οἱ δὲ ‘κατεπτηχυῖα’ φασὶ ‘τὰς ἀπειλὰς εὐλαβεῖται,’ μὴ καθ’ ὄντι(ν) οὖν τρόπον ἐμποδισθείσης τῆς Ὁρας Ζεὺς πάλιν ἐπ’ αὐτὴν ἀγάγη τὴν αἰτίαν.

20 150. * πετέσθην] ὑπερβολικῶς· (ἢ) ἀπὸ τῆς Ἰριδος, κατὰ συνεκδοχὴν.

152. * ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ] τινὲς ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ Γαργάρου· ἔστι δὲ καὶ πόλις, ἀφ’ ἧς οἱ Γαργαρεῖς.

153. θυόεν νέφος] ἐπεὶ τοῦτο ἦν τὸ νέφος, περὶ οὗ φησι “τοῖόν τοι Δ-Β- 25 ἐγὼ νέφος” (Π. ΙΔ. 343). “θυόεν” δὲ εὐῶδες “(ὁδμῆ) κέδρου τ’ εὐκέατοιο) θύου τ’ ἀνὰ νῆσον ὀδώδει” (Od. 5. 60). φ. φασὶ δὲ οἱ φυσικοὶ τὰ ἢ σταδίοις ὑπερέχοντα τῆς γῆς ὕψη οὐ νεφερίζεσθαι· ἔστιν οὖν αἰθέριον νέφος τὸ περικείμενον Διί.

154. * τῷ δὲ πάρειθ’ ἐλθόντε] τὸ ἐξῆς, τῷ δ’ ἐλθόντε.

155. οὐδὲ σφωιν] ἐγκλιτικῶς· ἔστι γὰρ, ‘οὐδὲ ἐχολώθη αὐτοῖς Δ+Β- 30 ἰδὼν αὐτούς.’ φ. ἀόργητος δὲ ἔμεινε διὰ τὴν ταχειαν αὐτῶν παρουσίαν. Β-

157. Ἴριν δὲ προτέρην] πρεπόντως πάνυ, ἵνα ἀποστήσας τὸν Β- Ποσειδῶνα τῆς μάχης τότε παρορμήσῃ τὸν Ἑκτορα διὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἰν δὲ ἐναλλάξ τὴν τάξιν, οὐχ ἀρμόζον φανεῖται.

1. μετάγγελος ἀθανάτοισι θεοῖσι textus || 3. τῆ || ἀποκοπή coni. W || 5. αἰτιατικὴν W : αἰτιατικὴ ἢ ἀπολελυμένως scripsi, cf. Apollon. Synt. p. 97, 14 et infra p. 115, 29 : -ην || 10. ἄπιτε B : ἔπιτε || 11. ἔμελλον B || 16. φ. γὰρ ε. B || 20. suppl. W || post συνεκδοχὴν add. sec. οὐ γὰρ ὁ Ἀπόλλων πτερωτός || 26. τῆς γῆς ὕψη οὐ ν. Eust. : τὴν γῆν ὑφ’ ἡμῶν ν.

- B- 159. πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι] πάντα τὰ μέλλοντα λεχθῆναι· οὐ μεταπέμπεται δὲ αὐτόν, ἵνα μὴ τραχυνηθῆ, ὃς μὴδὲ ἐπεστράφη τῶν
- B- ἀπειλῶν τῶν ἐν τῇ Θ (405-427). §. τὸ δὲ “ἀγγεῖλαι” ἀντὶ τοῦ ἀγγεῖλον. τοῦτο δὲ προσέθηκεν, ἐπεὶ πρὸς ἴσον ἢ ἀποστολή. καλῶς δὲ καίτοι πάντων δεσπόζων λόγοις ἡμέρις χρῆται διδάσκων β πρατότητα.
- * εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἔσο.
- B- 161. εἰς ἄλα δῖαν] “δῖαν” τὴν μεγάλην· οἱ δὲ ὑγράν παρὰ τὸ διαί-
νειν, οἱ δὲ φοβεράν παρὰ τὸ δέος, ὡς “δῖα Χάρυβδις” (Od. 12. 104).
162. εἰ δὲ μοι οὐκ ἐπέεσσ' <ἐπιπέσεται>] Ἀμμώνιος “εἰ δὲ 10
B- μου.” §. εἰκότως δὲ σκληρότερον ἐπανατείνεται τῶν πρώην ἀπειλῶν
B- οὐ φροντίσαντι. §. τὸ δὲ “ἀλογήσει” οἱ μὲν “λόγον μου οὐ ποιήσεται,”
οἱ δὲ “ἀλογιστήσει καὶ μωρανεῖ.”
164. ἐπιόντα ταλάσση] τινὲς “ἐπιόντα θελήσῃ” ἀντὶ τοῦ δυνη-
θῆ· “οὐδ' ἔβηλε προρέειν” (Π. 21. 366) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠδύνατο. 15
- A+ 165. * ἐπεὶ ἔο] “ἐπεὶ εὐ” ὁμοίως τῷ “καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέ-
γιστον” (Π. 24. 293).
- B- βίη πολὺν φέρτερος—καὶ γενεῇ πρότερος] τὸ μὲν δέος, τὸ δὲ
αἰδῶ ποιεῖ. ἀρχικὸν δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ δεινοτέρου ἄρξασθαι.
- A+ 166. καὶ γενεῇ πρότερος] τινὲς ἀστερίσκους αὐτοῖς παρατιθεῖσιν ὡς 20
μεταχθεῖσιν ἀπὸ τῶν Ἰριδος λόγων (182, 3). ἢ εἴωθεν ὁ Ζεὺς μετὰ
τῶν ἀνατάσεων καὶ σύγγνωμόν τι ἐπάγειν “ (<Ἥρη> δ' οὔτι τόσου
νεμεσίζομαι” (Π. 8. 407, 421)· πῶς γὰρ ἢ Ἴρις ἄν ποτ' ἔμφρων
οὔσα πρὸς τηλικούτων ἐθρασύνετο θεὸν λέγειν ἀφ' ἐαυτῆς “ σὸν δ' οὐκ
ἔθεται φίλον ἦτορ” (182); 25
- B- * οὐκ ἔθεται (<—ἴσόν οἱ φάσθαι>] οὐκ ἐπιστρέφεται τοῦ μὴ
ἰσηγορεῖν, ἀλλ' ἰσηγορεῖ δηλονότι.
- B- 167. * στυγέουσι] καταπλήσσονται· “κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν”
(Od. 10. 113).
- A- 169. * κατ' Ἰδαίων] Ζηνοδοτος γράφει “ἐξ Ἰδαίων.” ἀρμόζει δὲ 30
μᾶλλον τὸ “κατ' Ἰδαίων” κατάβασιν γὰρ δηλοῖ, ὡς “οἷη τ' Ἄρ-
τεμις εἴσι κατ' οὔρεος” (Od. 6. 102).

5. καίτοι B: καὶ τὸ || πρὸς βίαν post ἡμ. omisi ut B || 6. πρατότητα B: πραύτητα || 11. σκληρότερος B || 13. οἱ δὲ ἀλογος γίνηται κ. B || 16. ἐπεὶ εὐ || καὶ εὐ || 20. παρατιθεῖσιν, cf. A: περιτιθεῖσιν || 22. δ' οὔτι scripsi: δι' οὐ οὐ || 23. ἄν ποτ' W: καίτοι || 27. ἰσηγορεῖν ἀλλὰ δ. ἰσηγορεῖ B, ἰσογορεῖν ἀλλ' ἰσηγορεῖν δ.

170. * ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἢ ἐχάλαζα] ταχέως B = φέρηται· τούτοις δὲ εἴκασται ἂ καὶ σημαίνει ἢ Ἴρις.

νιφὰς μὲν ἢ χιών, χάλαζα δὲ πεπηγὸς ὕδωρ μετὰ βροχῆς· B = θέλει δὲ σημαίνει τὴν ὄμβρινὴν αὐτῆς πορείαν· τὴν δὲ Ἑραν ὡς βασι- 5 λίδα νοὶ εἴκασεν (80). §. τὸ δὲ “ρίπῆς” (171) ρίψεως· ρίψει γὰρ B = παραπλήσιόν τι πάσχουσιν οἱ ἄνεμοι.

171. * (χάλαζα) ψυχρὴ ἵπαι ρίπῆς αἰθρηγενέος βορέαο] φύσει B = ψυχρά. §. “πτῆται” (170) δὲ ὑπὸ βερέου.

αἰθρηγενέος (βορέαο)] πῶς (ὁ) αἰεὶ νίφων αἰθρηγενής; ἤτοι οὖν B = 10 παρέλκει τὸ ἐπίθετον, ὡς τὸ “πῆ ἔβη Ἄνδρομάχη λευκώλενος” (II. 6. 377), ἢ ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος—διασκιδνῶσι γὰρ τὰ νέφη, “σκιδνῶντα πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνῶσιν” (II. 5. 525)—οἱ δέ, ὅτι τὸ ψύχος παρ' αὐτῷ αἶθρος ὀνομάζεται· “αἶθρω καὶ καμάτῳ δεδμημένον” (Od. 14. 318)· τάχος δὲ δίδωσι τῇ χιόνι ὁ ἄνεμος· 15 βορρᾶ δὲ πνέοντος νιφετὸς ἐπιγίνεται. καὶ ἀλλαχοῦ “νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακῆ βορέαο πεσόντος” (ib. 475).

174. γαίηοχε κυανοχαίτα] ἔδοξασεν αὐτὸν τοῖς δύο ἐπιθέτοις· B = καὶ οὐκ ἐντολήν, ἀλλ' ἀγγελίην αὐτῷ φέρει παρὰ Διός, οἶον ‘οὐχ ἐκούσα ἦκω, ὡς καὶ Ἑρμῆς “Ζεὺς με γὰρ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν” 20 (Od. 5. 99) καὶ “τὸ(ν) νῦν σ' ἠνώγει(ν) ἀποπεμπέμεν” (ib. 112).

179. κάκεινος (—πολεμίζων)] “κάκεινος” ἐκ πλήρους (Ἄρι- A = σταρχος), ὃ καὶ Ζηνοδοτος γράφει· “ποτολεμίζων” δὲ διὰ τοῦ ξ, Ἄρισταρχος δὲ διὰ τοῦ ζ. §. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς, εἰ μὴ σὺ ἄπει, ἐκεῖνος ἐλεύσεται πολεμήσων. λείπει δὲ τὸ ‘σύ.’ §. ὁ δὲ “καί” 25 πρόσκειται, ἵνα δεῖξῃ ὡς οὐκ ἄρξει Ζεὺς τῆς μάχης, ἀλλ' ἀμυν(ύ)- B = μενος παρέσται. §. τὸ δὲ “ἠπείλει” ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν. B =

180. * ἵπεξαλέασθαι] φυλάξασθαι· παρέλκουσι δὲ αἱ προθέσεις. B =

181. * σέο] ἀπολύτως.

182. * γενεῆ] τῷ χρόνῳ τῆς ἡλικίας.

30 σὸν δ' οὐκ ὄβεται φίλον ἦτορ] τὸ δὲ σὸν ἦτορ ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἰσηγορεῖν καὶ οὐκ ἐπιστρέφεται.

185. ὑπέροπλον ἔειπεν] ὑπὲρ ἑαυτόν· οἶον μείζω λόγον εἶπεν, ὑπὲρ τὴν B = δύναμιν αὐτοῦ. §. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μὴ ἀναλογούντων ὄπλων. B =

1. schol. post l. 16 scriptum || 4. ὄμβρινην W : ὄμβριαν B, ὄρθην || 12. διασκιδνῶσιν B : διασκιδνῶσι || 14. δεδμημένος || δὲ B : τε || 21, 22. supplevi ex A || 23. ζ A : σ || 25. suppl. W || 33. δύναμιν scripti : ἰσχὺν B, δυνάμειαν

186. ὁμότιμον] δ μὲν τὸ τῆς ἡλικίας, δ δὲ τὸ τῆς φύσεως προβάλλεται, ὅτι ἀδελφός.

A- 187. (τρεῖς γάρ τ') ἐκ Κρόνου] οὕτως (Ἄρισταρχος) διὰ τῶν β' κκ' καὶ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς σχολῆς· εἰ δὲ εἶη “τε Κρόνου,” λείπει ἢ ἔξ πρόθεσις, ὡς ἐν τῷ “αἰ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαστο” (Il. 18. 574). 5

A- οὖς τέκετο Ῥέα] οἱ μὲν ἐκτείνουσι τὸ $\bar{\alpha}$ —ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιρ(ρ)ήματος συστέλλουσιν—οἱ δὲ φασὶ δεῖν συστέλλειν, ἵνα δάκτυλος γίνηται, ὡς τὸ “καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα” (Il. 3. 237), “ἀνδρῶμα κρέα” (Od. 9. 347), “ἔ(σ)αστο τεύχεα” (Il. 7. 207).

188. * ἐνέροισιν] τοῖς ἐν τῇ γῇ, ὅθεν καὶ “ἔραζε” καὶ “ἐριπών” 10 καὶ “ἥριον” (Il. 23. 126).

A-B+ 189. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται] δοκεῖ ἐναντιοῦσθαι πρὸς τὸ “πάντα” τὸ “γαῖα δ' ἔτι ξυνη πάντων” (193)· οὐ γὰρ ἔτι πάντα δέδασται. λύοιτο δ' ἂν τῇ λέξει· τὸ γὰρ “πάντα” ἢ παρέλκει, ὡς ἐπὶ τοῦ “δέκα πάντα τάλαντα” (Il. 24. 232)—ἴαν δὲ λάβωμεν αὐτὸ 15 περισσόν, τί λοιπὸν δέδασται;—ἢ ἀντὶ τοῦ πλείστα· συνεχῶς γὰρ τὸ “πάντα” ἐπὶ τοῦ πλεονάζοντος τίθεται. δ . τινὲς “πάντ' ἂ δέδασται,” εἶασε δὲ τὸ $\bar{\tau}$, ὡς ἐν τῷ “ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω” (Od. 6. 265).

* τιμῆς] βασιλικῆς δηλονότι, ὡς “τιμῆς τῆς Πριάμου” (Il. 20. 181). 20

B= 190. ἦτοι ἐγών] οὐ πάντως πρῶτος, ἐπεὶ προτέτακται. διδάσκει δὲ κλῆρω ποιεῖσθαι τὰς διανομὰς καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς περὶ κλῆρον εὐτυχήσασιν. ὁ δὲ κλῆρος τὸ εὐνοϊκὸν δείκνυσι τοῦ Διός. οὐ γὰρ ἀβετεῖ τοὺς ἀδελφούς, καὶ ταῦτα δυνάμενος αὐτῇ (τε τῇ) γῇ καὶ θαλάσῃ πάντας ἀνέλκειν. 25

B- πολὴν ἄλα] ὅτι τὴν κεφαλὴν ἔχει ἀφρίζουσαν. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔαρ (Hes. Opp. 477. 492) διὰ τὴν τοῦ σίτου ξηρασίαν. οἱ δὲ “πολλήν” πλείων γὰρ τῆς γῆς. καὶ ἡ κολιὰ δὲ σημεῖον χρόνου πολλοῦ ἐστίν.

B= 191. * “ζόφον” τὰ ἀφώτιστα τῆς γῆς μέρη καὶ τὸν περὶ γῆν ἵγρον αέρα. 30

B= 192. Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανόν] πάντα τὸν ὑπὲρ γῆς αέρα τῷ Διί φησι δοθῆναι, διὰ μὲν τῶν νεφελῶν τὸν φωτιζόμενον αέρα, ὅπερ

3. (Ἄρισταρχος) supplevi ex A || 8. γίνηται A || 9. εἶαστο A, ἔαστο || 13. δ' ἔτι B: δέ τοι || γὰρ ἔτι B: γὰρ ἐπεὶ || 17. πάντα δ.: corr. W || 22. κληροποιεῖσθαι B || 24. supplevi ex B || 26. ἀφρίζουσαν B: ἀφρίζουσα pr., ἀφριρίζουσα sec. || τὸ ἔαρ W: τὸ θέρος ut B || 27. τὴν ante πολλήν omisi || 31. ἔλαχεν

ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἕως νεφελῶν, διὰ δὲ τοῦ αἰθέρος τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη
 τόπον, ὃν καὶ οὐρανὸν ὀνομάζει· ἔστι δὲ οὗτος ἄχρι τῆς ζώνης τῆς
 σελήνης καὶ τῶν πλανητῶν· ἀμέλει καὶ πύλας οὐρανοῦ τὰ νέφη ὀνο-
 μάζει, “ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος” (Π. 8. 395). πιθανῶς δὲ εἶπε
 5 κοινὴν ἀπάντων εἶναι τὴν γῆν. αἱ γὰρ ἄνωθεν (ἀπὸ) τοῦ Διὸς βολαὶ
 ἐπὶ ταῦτόν φέρονται ἕτεοῦ καὶ χιόνος καὶ χαλάζης καὶ κεραυνῶν, ἣ τε
 τοῦ Ἄιδου μοῖρα ὑπὸ γῆν ἐστὶ, καὶ τὸ περιέχον τὸ ὕδωρ οὐδὲν ἄλλ’
 ἐστὶν ἡ γῆ. §. Ζεὺς οἱ μὲν αἰθήρ, οἱ δὲ ὁ διοικῶν τὰ πάντα λόγος, AB-
 οἱ δὲ τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ κόσμου· εἶρηται δὲ παρὰ τὸ ζῶ’ τοῦ γὰρ
 10 ζῆν αἴτιος· Ποσειδῶν δὲ τὸ συνέχον τὴν θάλασσαν αἴτιον καὶ ἡ
 αὐτῆς θεία δύναμις, ἐπ(ε)ὶ πόσεως αἴτιος· διηθουμένης γὰρ θαλάσσης
 ἐκρέουσι ποταμοὶ καὶ ἕτεοι ἀναμμο ἀπὸ θαλάσσης ἔχουσιν· καὶ
 Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερίους τροπὰς μῆνα Ποσιδεῶνα καλοῦσιν·
 Ἀνακρέων “μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηῶν ἔστηκεν, νεφέλαι δ’ ὕδωρ—
 15 βαρὺ δ’ ἄγριοι χειμῶνες κατάγουσιν” (fr. 6 B.)· ὁ δὲ Ἄιδωνεύς παρὰ
 τὸ ἄω τὸ πνέω—οὐ γὰρ μόνον τὰς ψυχὰς συνέχει, αἱ εἰσι πνεῦμα, καὶ
 τοῖς καρποῖς δὲ αἴτιος ἀναπνοῆς καὶ αὐξήσεως, ἀφ’ ὧν ἡμεῖς πνέομεν·
 διὸ καὶ Ζεὺς (λέγεται) καταχθόνιος, ὅτι ζῆν ποιεῖ, καὶ (Πλούτων,
 ὅτι) πλουτεῖν—οἱ δὲ, παρὰ τὸ μὴ ὀρᾶσθαι ἢ ἀφανεῖς ἡμᾶς ποιεῖν.
 20 193. (γαῖα δ’ ἔτι) ξυηὴ πάντων] οἱ μὲν τῶν Κρονιδῶν, οἱ δὲ
 ὄλων τῶν θεῶν, ἴνα πάντας τιμῶμεν ὡς ἐφορῶντας τὰ ἀνθρώπεια, οἱ
 δὲ τὰ ὄστοιχεῖά φασιν αὐτὸν λέγειν, Δία (αἰθέρα), Ποσειδῶνα
 ὕδωρ, Ἄϊδην ἀέρα· εἶτα γῆ καὶ κατ’ ἐξοχὴν ἐν αὐτῇ ὁ Ὀλυμπος.
 §. ὅτι συναφῆς τῆς γῆς ὁ Ὀλυμπος ὡς ὄρος· τὸ δὲ ὅμοιον πεποιήκε
 25 καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (9. 21) “ναιετάω δ’ Ἰθάκην εὐδείελον, ἐν δ’ ὄρος AB+
 αὐτῇ Νήριτον”· κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης.
 194. βέομαι] ἐπιστρέφομαι, παρὰ τὴν βίαν. τιγὲς δέ, οὐκ B+
 ἀποσοβη(θή)σομαι τῆς βοηθείας διὰ τὸν Δία, ὡς τὸ “ἄφρ’ ἂν
 ἐγὼ β(ε)ῖω” (Π. 6. 113). φησὶν οὖν, ὅτι τοῦ κοινοῦ πάντως ἀπε-
 30 λαίνομαι χωρίου.

5. ἀπὸ Διὸς B || 6. ἀφένται B || 6, 7. ἡ—ἐστὶ B: τότε τὴν τοῦ Διὸς μοῖραν
 τὴν γῆν εἶναι || 10. Ποσειδῶν Eust.: Ποσειδῶνα || 10, 11. τὸ σ. αἴτ. τὴν θ. ἐπεὶ
 πόσεως αἴτιος Eust. || 11. αὐτῆς B: αὐτῆ || supplevi ex B || 12. ἀναμμο Eust.:
 νάμματα || 13. Ποσειδεῶνα B Eust., Ποσιδῶνα || 14. Ποσιδηῶν ut Eust. ||
 νεφέλαι Eust.: νεφέλας conl. Bergk, νεφέλη || ὕδατι Eust. || 15. βαρύνονται
 Eust., βαρύνει Δία τ’ conl. Bergk || ἄγριοι δὲ Eust. || παραγοῦσι Eust., παρα-
 γῦσι conl. W || 18. καὶ ὁ Z. || supplevi ex Eust. || 18, 19. supplevi ex B
 || 19. πλουτεῖν B: πλούτ pr. (h. e. et Πλούτων et πλούτων) || 21. ὄλος conl.
 W || τιμῶμεν W: τιμῶν || 23. ἄφρ. || 24. ὄς ἂν δ. A || 28. supplevi ex B

- A+B-** 196. χερσὶ δὲ μῆτι με πάγχυ κακὸν (ὡς δειδισσέσθω)] τινὲς ‘ὡς κακὸν ταῖς χερσίν,’ οἱ δὲ ‘μὴ δειδισσέσθω με χερσὶν ὑπερέχων.’ καταλιμπάνει δὲ νοεῖν, ὅτι Ζεὺς ἰσοπάμφ ἀπειλεῖ.
- B-** 197. *θυγατέρεσσιν] τὰς θηλείας προέταξε πρὸς καταβιβασμὸν. *υἷασι] πλεονασμὸν ἔχει τοῦ $\bar{\alpha}$, διὰ τὴν $\bar{\upsilon}$. τινὲς δὲ “υἷεσι,” 5 ὅπερ ἐστὶν Ἀττικὸν ἀμάρτημα.
- B+** 198. *ἐκπάγλοις] ὑπερηφάνοις.
- B-** *ἐνισσέμεν] ἐπιπλήσσειν, παρὰ τὴν ἐνιπήν.
- B-** 199. *ὄτρυνοντος] κελεύοντος ἢ ἐπιτάσσοντος· οἱ δὲ ‘καὶ μὴ ὑβρίζοντος, ἀλλὰ μόνον λέγοντος.’ 10
- B-** 201. οὕτω γὰρ δὴ (τοι) γαιήοχε] ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ τραχύτερον προ- ἤκται τὰ τῆς ἀποκρίσεως, ἐξεῦρεν ὅμοιον ἦθος διαφυλάξαι τῶν ὀργι- ζομένων, καταπαῦσαι δὲ τὴν ἀψιμαχίαν διὰ τῆς Ἴριδος. ἔχει δὲ τι ἦθος ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἀποτρέπουσα αὐτὸν συμβουλεύει, ὅτι οὐ χρὴ τόδε πράττειν, ἀλλ’ ἠθικῶς πυνθάνεται, εἰ βούλεται ἀπηῆν λόγον 15 καὶ κρατερόν ἀπαγγεῖλαι αὐτὴν τῷ Διί. καὶ ἐξῆς πάλιν τὸ ὅμοιον σχῆμα τοῦ λόγου. οὐ γὰρ λέγει ‘μετάστρεψον,’ ἀλλ’ “ἢ τι μετα- στρέψεις” πάλιν πυνθανομένη. χρηστὸν δὲ πρὸς μίμησιν ἦθος ἀγγέλου παρέλαβεν.
- B-** 203. στρεπταὶ (μέν τε φρένες ἐσθλῶν)] πρὸς τὰ ἐσθλά, φαύλων 20 δὲ πρὸς τὰ φαύλα. ἐν βραχεῖ δὲ τὸ Ἡσιόδου (Opp. 295) περιεῖληφεν “ἐσθλὸς δ’ αὖ κάκεινος, δς εὔ εἰπὸντι πίθηται.”
- B-** 204. οἷσθ’, ὡς πρεσβυτέροισιν] τοῦτο δυνατὸν ἐστὶ καὶ ἐν ἐρωτήσῃ
- B-** καὶ ἐν ἀποφάσει προάγειν. §. “ἔπονται” δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσι καὶ συμμαχοῦσιν. πιθανῶς δὲ πρὸς τὸν λέγοντα “μὴ τι με πάγχυ κακὸν 25 ὡς δειδισσέσθω” (196) οὐκέτι φησὶν, ὅτι ἰσχυρότερός σου ἐστίν, ἀλλὰ πρεσβύτερος· τὸ γὰρ τοῦ γήρωσ πλεονέκτημα (ἀν)επίφθορον, “οἷσθ’), ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες (αἰὲν ἔπονται).” §. “τοῦτο
- B-** ἔπος” (206) ἢ τὸ “στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν” (203) ἢ τὸ “ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες” (204) ἢ—δ καὶ ἄμεινον—πάντα τὸν λόγον 30 τῆς Ἴριδος. §. Ζηνόδοτος ἐσημειώσατο.
- B-** 207. ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται] καὶ Εὐρύπιδης “ἐν ἀγγέλῳ γὰρ

2. ὑπερέχων scripsi cf. A B³ D : ἢ πάγχυ || 3. δειδισσέσθω ante κ. omisi || 4. προέταξε B || 5. τὴν υἷα Bekker || 13. δέ τι B : γάρ τι || 14. οὐδέ γ. B || οὐ post ὅτι om. B || 17. ἢ B : εἰ || 21. τὸ B : τὴν || 22. πείθεται B, πείθηται || 27. suppleni ex B || 28. τὸ post τοῦτο omisi || 31. ἠθέτησε, scil. v. 206, desiderat pro ἐσ. Ludwich || 32. Εὐρυπίδης etiam B Eust. : δεσχεbat Διοσχῶλος (Cho. 773)

κρυπτός ὀρθοῦται λόγος.” “ ἄγγελον ἐσθλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν
πράγματι <παντί> φέρειν” Πίνδαρος (Pyth. 4. 278).

209. ὁμῆ πεπρωμένον <αἴση>] καταχρηστικῶς ἐπὶ θεῶν ἢ πεπρω-
μένη. ἀπὸ πρώτης γενέσεως μέχρι τέλους ἐνεχόμενον. §. τὸ δὲ “ὀ(π)- B+
5 πόταν” <ἀντὶ τοῦ ἠήκα>. §. “χολωτοῖσιν” ἀντὶ τοῦ πικροῖς, παρὰ B=
τὴν χολήν, ἢ εἰς χόλον ἐρεθίζουσιν. §. περισπαστέον δὲ τὸ “ὁμῆ.” A+

* ὁμῆ πεπρωμένον αἴση] ὁμοίᾳ μοίρᾳ μεμερισμένον. B=

211. * μὲν κε] διὰ τοῦ γ “μὲν γε.” A+

* κωμωσθηεῖς] μεμφόμενος αὐτῷ καὶ καταγνούς, ἢ μεμπτόν B=
10 ἠγγασάμενος τὸ ἀντειπεῖν αὐτῷ.

212. <ὑποεἶπω.> ἄλλο δέ τοι ἐρέω] εὐσχήμονα τὴν ἀπαλλαγὴν B=
ὀρίζεται ἐπανατείνων τὴν ὀργὴν εἰς ὕστερον, ὡς καὶ Ἀχιλλεὺς “τῶν
δ’ ἄλλων ἄ μοι ἐστί” (Π. Ι. 300). §. ἀθετοῦνται δὲ οἱ ζξ (212- A+B=
217)· πρὸς τί γὰρ ἢ ἀπειλή; ἀλλὰ φαμεν, ὡς εὐπρεπῶς ἐκοσῆται
15 θέλει. εἰ δὲ ἤκουσεν ὡς ἀλώσεται Ἴλιος, πῶς νῦν ἀπιστεῖ; ἀλλὰ καὶ
Ἀγαμέμνων “ἀλλὰ μοι αἰὸν ἄχος σέθεν ἔσσεαι” (Π. 4. 169),
καίτοι εἰδὼς παρὰ Κάλχαντος. ἄλλως τε δεῖ ἀντεπαχθῆναι τῷ
“ἀλλ’ ἦτοι—μὲν κε” (211).

214. * Ἡρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο] τιτὲς “Ἡρης A=
20 Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείω.”

215. * πεφιδῆσεται] ἀπὸ τοῦ <φείδω> φιδῶ, <ὡς> ἀπὸ τοῦ πείθω AB=
πιθῶ, τεύχω τυχῶ· “τύχησε γὰρ ἐρχομένη νῆς” (Od. 19. 291).

217. * χόλος] ἔχθρα.

219. ὡς εἰπὼν λίπε λαόν—δῖνε δὲ πόντον] ἠήκα μὲν σύμμαχον B=
25 αὐτὸν ἦγε τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐκαλλιγράφει τὴν πορείαν αὐτοῦ· νῦν δὲ
συνέτεμεν, ἐπεὶ μετὰ λύπης γίνεται.

πόθεσαν δ’ ἦρωες] ἐπὶ θάτερα γέγονεν αὐτοῖς <ἢ> μεταβολή. B=
ταχέως δὲ ἔφρασεν, ὅσον ἦν ὄφελος ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος. §. “ἦρωες” δὲ
πάντες οἱ ἐπὶ τὸ Ἴλιον στρατευσάμενοι· πολλαὶ δὲ αἰτίαι τῆς ἥττης
30 Ἑλλήνων, Ποσειδῶνος ὑποχώρησις καὶ Ἀπόλλωνος κάθοδος καὶ τῆς
αἰγίδος ἐπεισοδίων.

221. ἔρχεο—μεθ’ Ἐκτορα] ἀντὶ τοῦ πρὸς ἢ ἐπὶ. §. πρεπόντως δέ, B=
ὅτε τὸν Ποσειδῶνα μετέστησεν, ἐξέπεμψε τὸν Ἀπόλλων· οὐ γὰρ B=

1. ἔφη Eust., δ φά conl. Bergk || μεγίσταν B : μεγίστην Eust., μέγιστα ||
2. πράγματι B Eust. : πράγματα || supplevi ex B Eust. || 4. ante ἀπὸ W
del. § || 5. suppl. W ex B || 17. δι ante δεῖ omisi ut B || τῷ B : τὸ || 21.
supplevi ex AB || 27. supplevi ex B || 32. ἔρχεο || 33. Ἀπόλλωνα τότε
ἔπεμψεν B

ἄφειλεν αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ ἀντιτάττειν, ἀξιώσας ὑπ' ἐκείνου τιμηθῆναι διὰ τὸ πρεσβύτερον.

- B= 225. οἱ περ ἐνέρτεροι] “νέρτεροι” πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐν τῇ ἔρα διαγόντων μετὰ Ἀιδωνέως· ἀναξ γοῦν ἐνέρων Ἀιδωνεύς. ἔστιν οὖν ἐνερώτερος (ἐ)νέρτερος κατὰ συγκοπήν, (καὶ ἀποβολῇ νέρτερος). 5
- A+ * οἱ περ ἐνέρτεροι] Ζηνοδοτος γράφει “οἱ περ ἐνέρτατοι.”
* ἀμφίς] ἀντὶ τοῦ περί.
- B= 226. ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον] “ἐμοί” μὲν διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι ἀδελφόν, αὐτῷ δὲ διὰ τὸ μὴ βληθῆναι· τὸ γὰρ “ἀνδρωτί” (228) ἐπὶ Ποσειδῶνος κεῖται. 10
- A+ ἡδέ οἱ αὐτῷ] καθόλου ὀρθοτονητέον τὴν “οἶ,” ὅτε προηγεῖται τῷ αὐτὸς κατὰ δοτικὴν, σεσημειωμένου ὧδε τοῦ “(ἀλλὰ) οἶ (αὐτῷ) Ζεὺς ὀλέσειε βίην” (Od. 4. 667).
229. λάβ' αἰγίδα] δύο φησὶν ὁ Σιδώνιος εἶναι τὰς αἰγίδας, τὴν μὲν Διός, τὴν δὲ Ἀθηνᾶς αὐτὸ μόνον σκέπη. ἐφ' ἧς φησὶ “τὴν 15 οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός” (Il. 21. 401)· καὶ γὰρ φησὶν ἐν τῇ B (447) “αἰγιδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον,” οὐδενὸς κατεπεύγοντος ἔχειν τὸ Διὸς ὄπλον. ἐν ταῦτῳ δὲ εὐρίσκονται οἱ δύο ἔχοντες αἰγίδα. φησὶ (γὰρ) “καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα” (Il. 17. 593), καὶ μετ' ὀλίγον “ἀμφὶ δ' Ἀθήνη ἄμοις ἰφθίμοις βάλ(εν) αἰγίδα” 20 (Il. 18. 203)· ἄτοπον δὲ ἔγχος μὲν αὐτὴν ἔχειν καὶ περικεφαλαίαν, ὄπλον δὲ μὴ, καὶ Ἄρης, ὅτε Διὶ ἐμέμφετο (Od. 5. 879), εἶπεν ἄν, ὡς “καὶ τοῖς σοῖς ὄπλοις ὀπλίζεις αὐτὴν καθ' ἡμῶν.”
- B= 230. τῇ μάλ' ἐπισσειῶν φοβέειν] “μάλα” φοβεῖν, ἢ “μάλα” ἐπι-
B= σειῶν. §. Ἄρη δὲ οὐ πέμπει ὡς νεότρωτον, ἢ δι' Ἀσκάλαφον, ὅπως 25 μὴ μεταβληθῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας.
- A+ 231-5. * οἱ ἐ' ἀθετοῦνται ὑπὸ Ἀριστοφάνους ὡς ἀχρεῖοι. §. ἦ, ἵνα μὴ παντελῆ ποιήσῃται ἀπώλειαν τῶν Ἀχαιῶν, προσδιωρίσατο.
- B= 234. φράσομαι] οὐκ εἶπε βοηθήσω τοῖς Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ “φράσομαι,” ἵνα μὴ δύσθυμον ἐργάσῃται τὸν Ἀπόλλωνα. “ἔργον” δὲ τὴν 30 ἔξοδόν φησιν, “ἔπος” τὸ “ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγῃθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου” (Il. 20. 25). §. “πόνοιο” δὲ τῆς ἀλγηδόνης· “ἀτὰρ οὐ

3. τῇ ἰερᾷ || 5. supplevi ex B || 6. νέρτατοι A || 12. τοῦ ὧδε || 15. αὐτὸ

W: αὐτῷ || φησὶν ἡμ: corr. Bekker || 16. φησὶν scripsi: σφίσι || 18, 19. φησὶ καὶ τοῦτο ἄρα Kr. ἐλέγετ': corr. W || 22. Δία || 26. μετατραπῆ B || 27. schol. supra v. 232 scriptam, cf. A || 32. ἐκάστῳ B || ἀλγ. ἐτέρου

τιν' ἔχει πόνον" (Od. 13. 423) καὶ "δυσπονέος καμάτοιο" (Od. 5. 493).

237. Ἰρῆκι εἰκόως] δυοῖν θεοῖν κάθοδον ἐκφράζων ἐπὶ μὲν τῆς Ἰρίδος B = παρέλαβε καταφορὰν χαλάξης ἢ χιόνος (170), τούτοις εἰκάσας ἅ
5 καὶ σημαίνει ἢ Ἰρίς, τὸν δὲ ἱέρακα ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἱερὸς γὰρ Ἀπόλλωνος ὁ ἱέραξ. β. καὶ τὸ "φασσοφόνω" (238) δὲ οἰκείως, ἐπεὶ B = καὶ ὁ θεὸς κάτεισιν ἐπὶ φόνω τῶν Ἀχαιῶν. β. δέκα δὲ φασιν ἱεράκων γένη, (ᾶν) ἐν τῷ φασσοφόνων· φάσσα δὲ ὅμοιον τρυγόνος, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν (H. A. 9, 7 p. 613^a).

10 238. ὅς τ' ᾄκιστος] ἐπὶ δὲ ἀετοῦ "ὅς θ' ᾄμα κάρτιστός τε καὶ ᾄκιστος" (Π. 21. 253).

241. ἀμφὶ ἐ γινώσκων] ὅτι τὸ "γινώσκων" ἀντὶ τοῦ ἀναγνω- A + B = ρίζων καὶ ὑπομιμησκόμενος ἀρτίως τῆς ἐκάστου ὕψους, οὐκ ἐκ προχείρου γινώσκων τοὺς παρεστῶτας. β. ὀρθοποιητέον δὲ τὴν "ἕ." A =
15 εἰς σύνθετον γὰρ μεταλαμβάνει (τὴν ἑαυτὸν)· Χρῦσιππος δὲ ψιλοῖ τὸ ἔ ὡς περισσεύον καὶ φησιν ἀμφιγνοῶν ἀντὶ τοῦ ἀμφιβάλλον.

244. τίη δὲ σύ] ἠθικῶς πάνυ, ὡς πρὸς νοσοῦντά φαμεν 'τί κατά- B = κεισαι.' β. τὸ δὲ "νόσφιν" ἀντὶ τοῦ ἀπό· ταυτὸν γὰρ ἐστὶ τὸ "ἀπό" B = τῷ "νόσφιν."

20 245. * ὀλγῃπελέων] ὀλίγην τοῦ πέλειν ἔχων μοῖραν, ἐγγὺς τοῦ B = ἐκλειψαι.

ἢ που] διαπορητικός· διὰ περισπᾶται· τινὲς ἀποφατικός. A =

246. ὀλιγοδρανέων] τὸ "ὀλγῃπελέων" (245) μετείληφεν, (<ἴν' ἦ) B = 'ὀλίγον τὸ δρᾶν ἔχων.' β. καὶ πῶς οἶδεν (247), ὅτι θεὸς ἐστίν; ἢ B =
25 ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἐγύμνωσεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέσθαι (244, 5)· πάντες γὰρ (οἱ) Τρῶες ἤδυσαν τὸ γεγονός.

248. * αἰεὶς] αἰσθάνη.

* ὄ με] ὅτι με· "ὄ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ" (Π. 1. 120).

249. * οὓς] τοὺς αὐτοῦ.

30 βοῆν ἀγαθὸς—Αἴας] καὶ ἀλλαχοῦ "εἰ δὲ που Αἴαντός γε βοῆν ἀγαθοῖο πυθοίμην" (Π. 17. 102)· ἐπὶ δὲ Διομήδους καὶ Μενελάου συνεχῶς.

251. * νέκρας καὶ δῶμ' Αἴδαο] περιφραστικῶς τὸν Αἴδη.

6. οἰκίως B: οἰκίον || 8. suppl. W || φασσοφόνων W: φασσοφόνω || 12. ἀμφὶ δὲ || 15. μεταλαμβάνεται A || suppl. ex A || γὰρ scripsi: δὲ || 22. περισπαστίον A || iteratur * ἦ που] διαπορητικός· δ. π. τ. ἀποφατικός || 23. suppl. ex B || 24. τὸ B: τοῦ || 26. suppl. ex B || ἤδυσαν ut B || 30. Αἴ. τε

- A+ 252. * ἄφεςθαι] οἱ μὲν “ἴξεσθαι” γράφουσιν, οἱ δὲ “ἴξεῖσθαι,”
(οὐκ εὔ)· οὐ γὰρ ἄχαρις ἡ γραφή.
- A+B= ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ] ὅτι τὸ “αἶον” ἤλγησα· ἦματο γὰρ τῆς
ψυχῆς ἡ ἄλγησις, ὥστε αἰσθησιν αὐτῇ γενέσθαι.
254. * “τοῖον” οἶον οἶδας. 5
- B= Κρονίων—προέηκε] ὑπὸ μεγίστου θεοῦ φήσας πεπεμφθαι εὐέλπιδα
αὐτὸν ἀπεργάζεται.
- B= 256. * Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον] ὅτι τοῖς ὀνόμασιν ἐπήγαγε
τὸ “ρύομαι” (257).
- A+B= χρυσάορον] τὸν χρυσοῦν ἀορτήρα περὶ τὴν κιθάραν ἔχοντα— 10
καὶ Πίνδαρος χρυσάορα Ὀρφέα φησὶν (fr. 139)—τινὲς δὲ χρυσοῦν
ξίφος ἔχοντα.
- B= 258. ἀλλ’ ἄγε νῦν ἱππεῦσιν] προοικονομεῖ ἐντεῦθεν, ὥστε ἀπὸ
ἴσου ἵππους γενέσθαι τὴν μάχην, “οἱ μὲν ἀφ’ ἵππων, οἱ δ’ ἀπὸ νῆων
ἵμι μελαινάων ἐπιβάντες” (386, 7)· ἄλλως τε ἔδει ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ 15
εἰσελάσει (καὶ) περιττόν τι φαίνεσθαι· πρότερον οὖν πεζοὶ διέβαινον
τὴν τάφρον, νῦν δὲ διὰ τὸν Ἀπόλλωνα μεῖζόν τι πράττεται, ὥστε
μηδὲν ἐμποδῖον εἶναι ἐκ τῆς τάφρου περὶ τὴν εἰσέλασιν τῶν ἵππων.
- B= * ἐπότερνον] ἐπίταξον· “οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος” (Il. 15. 199) ἀντὶ
τοῦ ἐπιτάττοντος. 20
- B= * ἱππεῦσιν—πολέεσσιν] πολλοῖς ἱππεῦσιν.
259. * νηυσὶν ἐπὶ] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ νῆας.
- B= 261. λειανέω, (τρέψω δ’ ἥρωας Ἀχαιῶν)] τὴν τάφρον καταβαλῶ
τοὺς Ἀχαιοὺς τρεψάμενος, ἢ ἢ ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ.
262. ἔμπνευσε μένος μέγα] Ζηνοδοτος ὁ Μαλλώτης ἐκ τούτου 25
συνάγει, ὅτι Παιήων ἐστὶν ὁ Ἀπόλλων, εἶγε αὐτὸς ἐπιρρώνησι τὸν
Ἔκτορα. §. ἀναγκαία δὲ ἡ προσθήκη τοῦ “μέγα” πρὸς ἀνάληψιν
- B= τοῦ οὕτω κεκακωμένου.
- A+ 263. ὡς δ’ ὅτε] ταῦτα δεῖ φέρεσθαι τὰ δύο διὰ τὸ “ὡς Ἔκτωρ”
(269). ἀπὸ δὲ τοῦ “εἰθώς” (265–8) ἀθετητέον· οἰκειότερον γὰρ ἐπὶ 30
Ἀλεξάνδρου κεῖνται (Il. 6. 508–11)· οὐ γὰρ (ἀν) ἀρμόσειαν Ἔκτορι
νῦν. §. τινὲς δέ, ὡς καλὸς καὶ Ἔκτωρ· “οἱ καὶ ἐθήσαντο φηῖν
καὶ εἶδος ἀγητὸν Ἔκτορος” (Il. 22. 370)· εἰ δὲ τέτρωται, ἀλλ’
1. δ. κεισθαι conī. Ludwig || 2. οὐδὲ ἀχ. conī. W || 16. εἰσελάσει B :
εἰσελάσει || supplevi ex B || 23. καταβαλῶ W : ὡς καταβαλῶν ἢ B, κατα-
βαλῶν ἢ || 24. repetitur * ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ || 29. post lemma iteratur
ὡς δὲ ἔτε

ὑπὸ δύο θεῶν ἐπαίρεται. §. ἔστι δὲ (Ἐκτωρ) ἐπηρμένος καὶ ἐπα-
γαλλόμενος ταῖς τύχαις.

ἀκοστήσας] Κύπριοι ἀκοστάς τὰς κριβάς, οἱ δὲ παρὰ τὸν γοῖτον
‘λίαν ῥυπωθεῖς’ ἢ ‘ἄχος ἠγησάμενος τὴν στάσιν.’

5 264. * κροαίνω] τινὲς ἐπιθυμῶν.

265. ποταμοῖο] λείπει ὕδατι ἢ ἀντὶ δοτικῆς, ὃ ἔστιν ὕδατι
ποτίμα, ὡς καὶ τὸ “λοεσ(σ)άμενος ποταμοῖο” (Π. 21. 560).

* Ζηρόδοτος τοῦτον μόνον (περι)γράφει, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τοὺς
ἄλλους γ’ (266—8).

10 269. * γούνατα] τινὲς δὲ τὸ γενικόν, τὸ “γυῖα.”

270. * ὄτρυνων] τινὲς “ὄτρυνέων” οὕτω γὰρ κατηντήκει εἰς τὸ
πλήθος τῶν Τρώων.

ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν] ὅτε ἤσθετο, ὅτι ἦν ἔκλυεν αὐδὴν θεοῦ ἔστιν. B=

271. κεραόν] τινὲς τὸν ἄρσενά· οὗτος γὰρ κερασφορεῖ· τί οὖν A=

15 ἔστι τὸ “χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξοντα” παρὰ Πινδάρου (Ol.
3. 29) ;

272. * ἐσσεύοντο] αἱ πᾶσαι διὰ τοῦ ᾱ “ἐσσεύαντο.” A+

ἀγροῖωται] ἀγρόται. οὕτω δὲ τοὺς θηρευτάς φασιν Ἀπτικοί. B=

“ὄσι τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο” (Od. 16. 217).

20 273. ἠλίβατος] ἥς ἀμαρτάνομεν τῆς (ἐπι)βάσεως, “ἠλιτό- A+B-
μῆνον” (Π. 19. 118). εἰ δὲ ἦν ‘ὑφ’ ἡλίου μόνον βαινομένη, ἦν
ἀν’ τὸν μὲν θ’ ἠλίβατος πέτρη.

δάσκιος] ἢ λίαν σκιώδης ἢ δασύσκιος. §. τὸν ἔλαφον δὲ ἢ ὕλη AB=
ἔχει· καὶ ἀλλαχοῦ “ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος” (Od. 10. 159). A=

25 τὸν μὲν—εἰρύσατο] τὸν αἶγαγον (271). B=

ἠλίβατος πέτρη—εἰρύσατο] οὗτος γὰρ τῶν ὀρειβατούντων ἔστιν. B=

274. οὐδ’ ἄρα τέ σφι] περισσὸν τὸ “τέ,” τινὲς δὲ “τί σφι.” §. B=

“αἴσιμον” δὲ ἢ εἰμαρμένη· οἶδε γὰρ αὐτὴν καὶ μέχρι ζῶων B=
ἀλόγων φθάνουσαν· οἱ δὲ “αἴσιμον” ἀντὶ τοῦ καθήκον.

30 275. τῶν δέ θ’ ὑπὸ ἰαχῆς] ὑπὸ ἰαχῆς διεγερθεῖς δηλονότι. §. “λίς”
δὲ παρὰ τὸ λαρόν, ἢ τὸ ἐλεῖν, ἢ τὸ λεῖον—λεῖος γὰρ ὅλος πλὴν τῆς A=B-
χαίτης—ἢ παρὰ τὸ λίαν φθείρειν. §. τὸ δὲ “ἐφάκη—εἰς ὁδόν” ἀπὶ B=

3. Κύπριοι Eust.: Κυπρίεις || 8. suppl. Hiller || 11. οὕτω W: οὕτω || 13.
ὅτε B: ὅτι || 20. supplevi ex D || 20, 21. ἠλιτόμῆνον scripsi: ἠλιτον ἠλιον
|| 24. γράφει A || 26. ἠλιβατούντων B || 27. δὲ “τί σφι” scripsi, δ’ ἔτι σφι
coni. Lehrs, δὲ τε σφι Ludwig, qui in lemmate genuino olim τί σφι
fuisse censet: δὲ ταῖσφι—|| 28. τὸ εἰμαρμένον ut B

τοῦ ἐν ὄδῳ ἢ καὶ μεμαῶτας εἰς ὄδον πάντας ἔτρεψε καὶ στῆναι αὐτοῦ παρεσκεύασεν.

277. εἴως μὲν] Ζηνοδοτος γράφει “τείως” ἔστι δὲ ἀντα-
 B= ποδοτικόν. §. φασὶ τὸ ἔως, ὅταν ἢ μετὰ συνδέσμων, δηλοῦν τὸ ἔως
 B= τινός. §. τὸ δὲ “ὀμιλαδόν” (ἐπίρρημα) μεσότητος ἀντὶ τοῦ ὀμι- 5
 λαδῶς· καὶ ἔστιν πολεμικῶς ἢ ἀθροιστικῶς.
 B= * “αἰέν” ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τῆς μάχης.
 B= 280. παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός] ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐνενεύκει εἰς
 τοὺς πόδας, ὅπως διὰ τούτων σωθῶσιν ἢ ταῖς ψυχαῖς ἐταπεινώ-
 B= θησαν καὶ κατέπεσον. §. (τὸ “παραὶ ποσὶ”) παραντά. 10
 B= 281. (τάρβησαν—) τοῖσι δὲ—ἀγόρευε Θόας] οὐχ ὑπὸ δειλίας,
 ἀλλὰ διὰ τὸ παράδοξον τῆς ἀναστάσεως (σκοποῦντες,) μὴ καὶ θεός
 ἢ ὁ μαχόμενος. §. οὗτος δὲ Γόργης υἱὸς τῆς Οἰνέως, ὑπὸ Διομήδους
 ἀποδειχθεὶς βασιλεὺς Αἰτωλίας. §. διδάσκει δέ, ὡς δεόντως Ποσειδῶν
 αὐτῷ εἰκασταὶ (Π. 13. 216) ὡς δυναμένῳ πείθειν εὐλόγως. 15
 282. ἐπιστάμενος μὲν ἄκουτι] λείπει τὸ χρῆσθαι, ἢ τὸ “ἐπιστά-
 μενος” ἀντὶ τοῦ ‘ἐπιστήμων ἄκοντος.’
 283. * ἐν σταδίῃ] λείπει μάχη.
 284. ὅπ(τ)ότε κοῦροι] τὸ ἐξῆς, “κοῦροι Ἀχαιῶν” ὡς “υἱεῖς
 Ἀχαιῶν” ἄτοπος γὰρ ἡ τῶν παιδῶν ἄμιλλα. 20
 B+ 286. ὦ πόποι] τοῦτο ἀναφωνεῖται ἐπὶ τινὶ πάθει ὑποφαίνον τι
 παράδοξον.
 A-B= 288. ἢ θην] ὅτι τὸ “ἢ θην” ἀντὶ τοῦ ‘ὄντως σου,’ οἶον καὶ
 ἀλλαχοῦ “ἢ θήν σ’ ἐξανύω γε” (Π. 11. 365).
 * ἔλπετο] ἔδει ‘ἐπέπειστο.’ 25
 289. * θανέειν] τεθηκέναι ἢ θανεῖσθαι.
 292. * ὧς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι] τὸ πολλῶν Δαναῶν γούνατα
 λύσειν.
 B= 293. ὧδε μενοιῶν] οὕτω διαμάχεσθαι ἡμῖν προθυμούμενος (291).
 B= 295. πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας] ἵνα μὴ ἄρδην διωκόμενοι ὑπὸ τῆς 30
 ἵππου, ἦν ἑώρα νῦν περὶ Ἑκτορα, ἐμπέσωσι τῇ τάφρῳ· ἄλλως τε
 ἀσθενὴς ὄχλος ἀχρεῖος πρὸς ἄμυναν καὶ μᾶλλον τροπῆς περιποιοητικός.
 B= 297. εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν] πλεονάζει ὁ “κέν” εἰ ἐν πρώτοις αὐτὸν
 4. δηλοῦντος τὸ: corr. Bekker || 5. supplevi ex B || 9. ταῖς ψυχαῖς etiam
 B: τὰς ψυχὰς A || 10, 12. supplevi ex B || 12, 13. θεός ἢ B: θεοῖς εἴη ||
 15. ἐν λόγῳ || 21. ὑποφαίνον B: ὑποφαινώμενον || 31. ἐμπέσωσι B: ἐπιπέσωσι
 || 33. δὴ post εἴ κεν omisi

ὄντα ἐπισχῆσομεν ὑπαντήσαντες, οἷω δεῖσασθαι, καὶ τὰ ἐξῆς· ἀλλαχοῦ δὲ “ἀλλ’ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμε(σ)θα μένοντες” (Π. 22. 231).

299. <μεμαῶτα θυμῷ> δεῖσασθαι] ἀντὶ τοῦ δεῖσειν· καὶ ἔστι βίαιον. §. μέσον ὄν τὸ <“θυμῷ” οὐκ> ἐδιπλασίασεν. A-

5 300. <τοῦ μάλα μὲν> κλύον ἠδὲ πίθοντο] ἔκλυον αὐτοῦ καὶ τοῖς λεχθεῖσιν ἐπέισθησαν.

301. ἀμφ’ Αἴαντε] οὕτως οἱ περὶ Ζηνοδοτον δυϊκῶς· οἱ δὲ “ἀμφ’ Α+ Αἴαντα.”

302. Τεῦκρον <Μηριόνην τε>] οὐκ ἐπὶ πάντων ὁ “τέ” συμπε-
10 πλήρωκε τὸν λόγον.

Μέγην τε] Ἀρίσταρχος μὲν βαρύνει τὸ “Μέγην” ἱακῶς, οἱ δὲ A+ περὶ Πτολεμαῖον περισπῶσιν, ὡς ἀπὸ περισπωμένης εὐθείας, καὶ διαφορεῖσθαι φασι τὸ Μέγης ὡς Θάλης καὶ Θαλῆς. καὶ μέντοι διγῶς κλιθέντα οὐ μετέβαλε τὸν τόνον ὡς Μύκης Μύκητος καὶ Μύκου,

15 Μύνης Μύνητος καὶ Μύνου.

303. <ὕσμίνην> ἤρτυνον] παρεσκευάζον ὥστε μάχεσθαι· οἱ δὲ κατήρτιζον εἰς μάχην τοὺς ἀριστέας.

305. ἡ πληθὺς—ἀποκύντο] πρὸς τὸ σημαίνονμενον ἀπέδωκεν. A-B-
“ἡ πληθὺς” γὰρ πολλοὺς σημαίνει.

20 306. * προῦτυψαν] προενέπεσον.

* “ἤρχε” τῆς ἐμβολῆς.

307. μακρὰ βιβιάς] οὕτω τινές, ἐπεὶ καὶ “ὑψι βιβιάνα” (Π. A+
13. 371) φησὶν ἄλλοι δὲ “βιβῶν” γράφουσι καὶ περισπῶσιν· Ζηνοδοτος δὲ “βοῶν” γράφει, ἐπεὶ καὶ ἐξῆς φησιν “ἐπὶ δ’ αὐτὸς
25 ἄνυσε μάλα μέγα” (321).

309. ἀμφιδάσειαν] οἱ μὲν ἀμφίμαλ(λ)ον, οἱ δὲ κύκλω δασείαν A+B=
διὰ τοὺς θυσάνους. §. προπαροξυντέον δέ, εἴτε σύνθετόν ἐστι εἴτε A-B=
παρασύνθετον.

312. * ἀολλέες] λείπει γεγονότες.

30 ὄρτο δ’ αὐτῆ] πανταχόθεν τὴν ἐνέργειαν ἠΐξησεν, ἐκ τῆς βοῆς B=
τῶν μαχομένων, ἐκ τῶν βαλλομένων βελῶν, ἐκ τῶν δοράτων, ὧν
μὲν ἐπὶ σκοπῶν ῥιπτομένων, ὧν δὲ μάτην φερομένων.

313. * νευρῆφι] τῶν νευρῶν.

1. ἐπισχῆσομεν W: ἐπίσχωμεν ut D || 2. στέωμεν B: στίομεν || 3. cor-
ruptum || 4. ὄν τὸ scripsi cf. A: αὐτὸν || 9. ὅτε || 11. ἱακῶς W ex A ubi
Hecataeus citatur: κακῶς || 14, 15. Μύκου Μύνης scripsi cf. Eust.: μκου-
μήνης || 26. supplevi ex A B

- B= 316. πολλά δὲ καὶ μεσ(σ)ηγὺν (<—ίσταντο, λιλαιόμενα χροός ἄσαι)] “μεσ(σ)ηγὺν ἴσταντο” μεσοπαγῆ ἐγίνοντο, μέχρι τοῦ μέσου
- AB= ἐμπεπηγμένα τῆ γῆ διίσταντο. §. ἄλλως: ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ’ οὓς ἐβάλλετο ἐν τῆ δια μέσου γῆ ἐπήγνυτο.
- A= χροά λευκόν] ἀντὶ τοῦ ‘λευκοῦ χροός.’ §. ὡς ἐπίπαν δὲ λευκόχροες §
- A= οἱ παλαιοί.
- A-B= 317. λιλαιόμενα] λῶ λαίω λιλαιώ, ὡς κερῶ κεραιώ “ζωρότερον δὲ κέραε” (Il. 9. 203).
- A+B= 320. <κατ’> ἔνωπα] Ἀρίσταρχος προπερισπᾶ τὸ “ἐνώπα” ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνωπῆν ἐνώπα κατὰ μεταπλασμόν, ὡς ἰωκῆν ἰῶκα· ὁ μέντοι Ἡρω-10 διαπὸς προπαροξύνει λέγων αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τοῦ ἐνώπιον καὶ ἐνώπια, ὃ σημαίνει τὰ ἐναντία, καὶ κατὰ συγκοπῆν ἐνώπα, ὡς μηρία μῆρα καὶ σιτία σῖτα.
- κατένωπα (<ἰδών>)] τινὲς προπαροξυτώνως. §. ὡς ὁ ἐναντία ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας· οἱ δὲ ἐκ φανεροῦ πρόσθεν γὰρ αὐτὴν εἶχεν “εἰμένος 15 ὅμοιοι νεφέλην” (308).
324. θῆρε δύο] λέοντας, κατὰ Κεφαλ(λ)ήνας.
- B= θῆρε δύο] δύο μὲν λέοντας παρείληφεν, ἐπεὶ καὶ οἱ τοὺς Ἀχαιοὺς ταραττοντες δύο εἰσίν, Ἐκτωρ καὶ Ἀπόλλων. νυκτὸς δὲ οὗτοι ἐπιτιθενται· ὁ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ φόβος ἦττων. εἰς ἐπίτασιν δὲ τὴν ἀσέ-20 ληνον καὶ τῆς νυκτὸς τὸ μεσαίτατον παρείληφεν. τό τε “ἐξαπίτης” χαλεπὸν πρὸς τὸ μὴ παραφυλάξασθαι. καὶ ὁ ποιμῆν αὐτοῖς οὐ παρεστι βοηθός, ὡς οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν τοῖς Ἑλλησι συμ-25
- B= μαχεῖ. §. τὸ δὲ “ἔθελξεν” (322), ἀντὶ τοῦ παρέλυσεν· ἐσκότωσε γὰρ αὐτῶν, φησί, τὸν νοῦν διὰ τὸ τὸν λογισμόν οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ φθεί-28 ρεσθαι “λιγυρῆ θέλγουσιν (<αἰοδῆ>)” (Od. 12. 44) καὶ “θελκτῆρια πάντα τέτυκται” (Il. 14. 215).
- κλονέωσι] ἐν τῆ ἐπαύλει· νυκτὸς γὰρ ταῦτα οὐ νέμεται· φησὶ “μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν” (Il. 12. 301).
- ἀμολγῶ] ἐν ᾧ οὐ μογοῦμεν, ἕνωφ βαθεῖ κατεχομένοι, αἱ δὲ ‘ἀκμῆ’ 30 κατ’ Ἀχαιοὺς· δεινὸς δὲ ὁ ἐν σκότῳ κίνδυνος. §. ὅτι αἰεὶ πρότερον πρὸς τὸ δεύτερον ἕνωπα ὁ ποιητής.
- B= 326. ἀνάκλιδες] τότε γενόμενοι—ὡς “κυκλοτερὲς μέγα τόξον
3. ἐμπεπηγμένα B: ἐμπεπασμένα || ἄλλως B: ἀλλ’ || 14. κατενώ^π || 15 πρόσθεν textus: πρώην || 17. δύο textus || κατ’ ἐφοχῆν D || 26. θελπτούς || 28. κλονέουσιν || 30. μογοῦμεν Eust.: μολγούμεν || 31. αἰεὶ W: καὶ || πρότερον W: πρὸς τὸ πρώτον

ἔτεινεν" (Π. 4. 124)—δ ἔστι 'μηδὲ κατ' ὀλίγον ἀμύνασθαι δυναθύνετες.'

'Απόλλων ἤκε φόβον] παραφυλακτέον, ὅτι τῇ 'Ελληνικῇ φυγῇ Β= βέον αἰ ἀντιπαρατάττει.

5 328. κερασθείσης ὑσμίνης] τῆς τάξεως διαλυθείσης. β. μέγα δὲ τὸ Β= παρὸν δυστύχημα· αἱ γὰρ ἀναιρέσεις τῶν ἡγεμόνων ἢ τῶν περὶ Β= τούτους ἀριστέων ἔσονται. φησὶ γοῦν "Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς, ἀρχοὶ Ἀθηναίων" (Π. 13. 195). ὠνόμασται δὲ παρὰ τὰς στίχας (ὁ Στιχίος).

10 κερασθείσης ὑσμίνης] τῆς τάξεως διαλυθείσης. τότε γὰρ ἄλλοι Β= ἄλλη φέρονται· τούτο πρὸς τοὺς ζητοῦντας, πῶς Λεῦκος πλησίον Αἴαντος εὔρεθείς τέτρωται (Π. 4. 491).

330. τὸν μὲν Βοιωτῶν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον ὑπήντησεν· ὁ γὰρ Α= Ἀρκεσίλαος Βοιωτὸς ἔστιν· ἐξῆς δὲ πρὸς τὸ πρῶτον ὑπαντήσει.

15 333. ἦτοι ὁ μὲν νόθος] τῆς κατὰ μέρος ἱστορίας χάριν ἢ ἐπανά- Α= ληφίς· δαιμονίως δὲ τῇ ἐξαλλαγῇ χρῆται· ἄνω γὰρ (330) πρὸς τὸ δεύτερον ὑπαντήσας νῦν πρὸς τὸ πρῶτον.

νόθος] ἐξ Ἀλκιμάχης τῆς Φυλάκου ἦν ὁ Αἴας, ὅς φησι Πορφύριος ἐν τῷ Καταλόγῳ· ἀλλ' οὐ συμφωνεῖ τῷ ποιητῇ· Ἐριώπιδος 20 γὰρ φησι τὸν Αἴαντα (336).

336. γνωτὸν] γνωτὸς ὁ ἀδελφός, ὁ πλέον τῶν ἄλλων γνωριζόμενος, Α+Β= ὅθεν καὶ γνωστοὺς εἰώθαμεν καλεῖν τοὺς φίλους τοὺς γνωσκόμενους ἡμῖν πλέον ὑπὲρ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους.

μητρειῆς Ἐριώπιδος] ὁμοίως τῷ ποιητῇ καὶ Ἐλ(λ)άνικος τὴν 25 Ἐριώπην μητέρα Αἴαντός φησιν· Φερεκύδης δὲ ἐν ε' καὶ Μνασέας ἐν γ' Ἀλκιμάχην, ὁ δὲ τῶν Ναυπακτικῶν ποιητῆς διώνυμον αὐτὴν φησι (fr. 1 K.), "τὴν δὲ μεθοπλοτάτην Ἐριώπην ἐξονόμαζεν Ἀλκιμάχην δὲ πατὴρ τε καὶ Ἀδμητος καλέεσκεν."

Ἰοιλεύς] τὸν Ἰοιλέα Ζηνοδοτος ἐπόμενος Ἡσιόδῳ (fr. 136 M.) καὶ 30 Στρησιχόρῳ (fr. 84 B.) χωρὶς τοῦ ὀνομάζει Ἰλέα, τὸ δὲ (ὀ) ἄρθρον φησὶν· γελοῖον δὲ τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὕτως ἀκούειν· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ καὶ ἐπὶ δοτικῆς προσέθηκε πτώσεως, "οὐδ' ἄρ' Ἰοιλιᾶθι μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο" (Π. 13. 712). καὶ νῦν δὲ ἠδύνατο εἰπεῖν· ἦν ἔχεν Ἰοιλεύς.

337. * Ἀθηναίων] τῶν τὴν δευτέραν ἡγεμονίαν ἐχόντων.

21. Ἐριώπιδι post ἄλ. addit B || 25. ἐν πέμπτῳ Kinkel, ἐπεὶ || 26. Ναυπακτικῶν Bekker: Ναπακτίδων || 27. ἐξωνόμαζεν: corr. Bekker

338. ** καλέσκετο] ἴν' ἤ ὡς τὸ “σὴ παράκοιτις κέκλημαι”
(Π. 4. 60) ἢ ὡς τὸ “μήτηρ μὲν τε μέ φησι” (Od. I. 215).
- AB— 339. Μηκιστῆ] περισπαστέον, εἴτε κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ $\bar{\alpha}$, ὡς
Τυδῆα “Τυδῆ” (Π. 4. 384), εἴτε Δωρική ἐστίν ἡ κλίσις, Μη-
κιστέα “Μηκιστῆ” (<δ> καὶ ἄμεινον· τινὲς δὲ φασὶ κάκεινα μὴ β
κατὰ συναλ(ο)ιφῆν εἶναι, “ὧς Ἀχιλλῆ ὤτρυνε” (Π. 20. 174),
“ἐς Πηλῆ ἰκέτευσεν” (Π. 16. 574).
- B— 340. πρώτη ἐν ὑσμίνῃ] ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς· οὐ γὰρ νῦν <ῆ>
πρώτη συμβολή.
- B— 341. νείατον ὤμον] τὸν πρὸς τῷ αὐχένι· οἱ δὲ πρὸς ἀντιδια- 10
στολήν· Ἐχίος (339) γὰρ “πρώτη ἐν ὑσμίνῃ,” οὗτος δὲ νείατος.
- B— <Δηίοχον δὲ—> ὤμον ὄπισθεν] μόνον τοῦτόν φασιν Ἑλλήνων
ὄπιθε βεβλήσθαι· καὶ Ἱλιονεὺς δὲ ἐν τῇ Η (11) ὑφ' Ἐκτορος οὕτως
ἀναιρεῖται. §. τούτου δὲ οἱ ἀπόγονοι Σάμιον ἐξ Ἀθηῶν συνόκησαν.
- B— 342. φεύγοντ' ἐν προμάχοισι] τινὲς “ἐν πυμάτοισι” καὶ οἰκίον 15
τοῦτο Πάριδι. ἢ “ἐν πρώτοις τῶν διωκόντων ὧν ὁ Πάρις;” οὐκ αὐτὸν
ἐν τοῖς προμάχοισι φεύγοντα.
343. * ἐνάριζον] φονεύσαντες ἐξέδυν.
- B— 344. τάφρω—ἐνιπλήξαντες] τὴν μετὰ δέους γινομένην ἄτακτον ἐμ-
πτωσιν διὰ τῆς λέξεως ἐδήλωσεν· “ἔρκει ἐνιπλήξωσι” (Od. 22. 469). 20
- B— 345. δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ] δαιμονίως προσέθηκεν· οὐ γὰρ δι'
ἀναδρῖαν ἔπραξαν τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἀνάγκην.
- B— 346—8. Τράεσσιν ἐκέκλετο—νησὶν ἐπισσεύεσθαι—δν δ' ἂν
ἐγώ(ν)] βαρβαρική ἢ ἀπειλή καὶ τὸ πρόσταγμα θρασύ, οὐχ ὡς ὁ
Νέστωρ μουσικῶς καὶ πεπαιδευμένως φησὶν “ἀλλ' ἄνδρας κτείνομεν” 25
ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι νεκροὺς ἄμ πεδίον συλήσετε” (Π. 6. 70).
- B— §. τὸ δὲ “νησὶν ἐπισσεύεσθαι” (347) ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς
ὄρμαιν. λείπει δὲ τὸ λέγω ἢ ἀπαρέμφατά εἰσιν ἀντὶ προστακτικῶν.
349. * αὐτοῦ] ὅπου ὀραθήσεται.
μητίσομαι] τὸ πρῶτον ἔσχατον ἔθηκεν· ὁ γὰρ ἀναιρεῖν ἐπι- 30
βαλλόμενος προβουλευσάμενος τοῦτο ποιεῖ.
- B— οὐδέ νυ τὸν γε—κυρὸς λελάχωσι] ἐντεῦθεν νόμος τὸν προδό-
την μὴ θάπτεσθαι παρὰ τῶν νομοθετούντων ἐκινήθη.

4. κλίσις scripsi cf. A : κρῆσις || 5. supplevi ex B, ὅπερ μοι δοκεῖ A || 6.
Ἀχιλλῆ || 8. προαγωνισταῖς B || supplevi ex B || 12. φασιν W : φησιν ||
13. οὕτως W : οὕτος || τούτω : corr. Bekker || 18. φονεύοντες || 28. λέγω
B : λέγων || 29. ὀραθῆναι || 30. μητίσομαι

351. ἐρύουσι] τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα ἐν τῷ “ἐρύουσι.” ἐνεστὼς A + B — γάρ ἐστιν ἀντὶ μέλλοντος.

352. κατωμαδόν] κατὰ τῶν ἰδίων ὤμων, ἀφ’ οὗ τὸν βάρβαρον καὶ B — μετὰ θυμοῦ παριπνεύοντα δηλοῖ. παρὰ τοῦτο τὸ “(ὄσσα δὲ 5 δίσκου οὔρα) κατωμαδίῳ πέλονται” (Π. 23. 431).

ἤλασεν ἵππους (κεκλόμενος Τρώεσσιν ἐπὶ στίχας)] ἤλαυεν ἐπὶ B — στίχας τοὺς ἵππους, Τρωσὶ κεκλόμενος. πῶς δὲ ἤλαυεν καὶ ἐπολέμει;

354. * ὁμοκλήσαντες ἔχον—ἵππους] τοῖς ἵπποις δηλονότι.

356. ὄχθας καπέτοιο] τὰς ἀνασκαφὰς τῆς τάφρου. “καπέτοιο” B — 10 δὲ καὶ “(σκα)πέτοιο.” Ἀργεῖοι δὲ οὕτω τὴν τάφρον ὠνόμαζον.

357. γεφύρωσεν (δὲ κέλευθον)] κυρίως τὸ ἐκ ξύλων γεγομφω- μένον γέφυρα. ῥ. ἐν βραχεῖ δὲ ἔδειξε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ.

358. * ὅσον τ’ ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ] ὅσον ἐστὶ βολὴ δόρατος.

359. ὀππύτ’ ἀνήρ σθένεος πειρώμενος (ῥῆσιν)] εὖ τὸ μὴ ἀπλῶς B — 15 ἀκοντίζοντα παραλαβεῖν ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἥβης ἀποπειρώμενον, ὥστε ἐπὶ πλέον ἐξικέσθαι.

ῥῆσιν] δασυντέον· ἐπεκτέταται γὰρ τὸ ῥ, ὅπερ ἢ συνήθεια μετὰ A + προθέσεώς φησιν ‘ἀφῆ.’

360. * φαλαγγηδόν] ὡς ὀμιλαδόν· προηγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀπόλ- 20 λων.

362. ρεῖα μάλ’, ὡς ὅτε τις] καὶ πῶς τοῖς θεοῖς πολλοῦ ἐδέησε πρὸς παντελῆ ἀφανισμόν; ῥ. διαναπαύουσι δὲ τῶν πόνων οἱ παρα- B — βολαί. καὶ ταπεινὴ μὲν ἢ εἰκὼν, ὅμως πᾶσι γνωστὴ. ῥ. ἀπὸ κοινοῦ B — δὲ τὸ “συνέχε(ν)ε” (364).

25 363. ἀθύρματα] πιθανῶς καίγνιά φησι τὰ δώματα τῶν νηπίων. B —

364. * συνέχευε] συνέχεεν· οὐ γὰρ ἐκ λίθων ἦν, ἵνα εἴπη ‘κατ- 30 ἔβαλεν.’

ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων] ὄλφ γὰρ ἐφάλλεται τῷ σώματι. B — ῥ. χρῆ δὲ ἐπὶ τὸ “χερσίν” διαστείλαντα πρὸς βραχὺ ἐπάγειν καθ’ B — αὐτὸ τὸ “ἀθύρων,” ἵν’ ἢ τοῦ ὄλου ἐπεξήγησις· εἰ γὰρ συνάφομεν, 30 ἔσται ἀθύρειν τὸ πατεῖν ἀκύρως.

365. ἦμε] Ἀρίσταρχος δασύνει, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βελῶν· ὁ δὲ A + B — Ἑρῳδιανὸς ψιλοῖ· αἰεὶ γὰρ τὸ ἦ πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. οἱ δὲ

1. ὁ. ἐπὶ τὸ ἐρύουσι A || 10. suppl. W ex Herodian. Π 530 L. || 14. ἀν ante ἀνήρ omisi || 17. ἦσει δ. || 22. τῶν πόνων B: τὸν πόνον || 30. συνάφομεν B: συνάψαιμεν

338. ** καλέσκετο] ἴν' ἤ ὡς τὸ "σὴ παράκοιτις κέκλημαι" (Π. 4. 60) ἢ ὡς τὸ "μήτηρ μὲν τε μέ φησι" (Od. I. 215).
- AB— 339. Μηκιστῆ] περισπαστέον, εἴτε κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ $\bar{\alpha}$, ὡς Τυδῆα "Τυδῆ" (Π. 4. 384), εἴτε Δωρικὴ ἔστιν ἡ κλίσις, Μηκιστέα "Μηκιστῆ" (<δ> καὶ ἄμεινον· τινὲς δὲ φασὶ κακέϊνα μὴ 5 κατὰ συναλ(ο)ιφῆν εἶναι, "ὦς Ἀχιλλῆ ὄτρυνε" (Π. 20. 174), "ἐς Πηλῆ ἰκέτευσεν" (Π. 16. 574).
- B= 340. πρώτη ἐν ὑσμίνῃ] ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς· οὐ γὰρ νῦν <ῆ> πρώτη συμβολή.
- B— 341. νείατον ὄμιον] τὸν πρὸς τῷ αὐχένι· οἱ δὲ πρὸς ἀντιδια- 10 στολήν· Ἐχίος (339) γὰρ "πρῶτη ἐν ὑσμίνῃ," οὗτος δὲ νείατος.
- B= <Δηίοχον δὲ—> ὄμιον ὄπισθεν] μόνον τοῦτόν φασιν Ἑλλήνων ὄπιθε βεβλήσθαι· καὶ Ἡιονεύς δὲ ἐν τῇ Η (II) ὑφ' Ἐκτορος οὕτως ἀναιρεῖται. §. τούτου δὲ οἱ ἀπόγονοι Σάμιον ἐξ Ἀθηῶν συνόρισαν.
- B= 342. φεύγοντ' ἐν προμάχοισι] τινὲς "ἐν πυμάτοισι" καὶ οἰκείον 15 τοῦτο Πάριδι. ἢ "ἐν πρώτοις τῶν διωκόντων ὧν ὁ Πάρις," οὐκ αὐτὸν ἐν τοῖς προμάχοισι φεύγοντα.
343. * ἐνάριζον] φονεύσαντες ἐξέδυνον.
- B— 344. τάφρω—ἐνιπλήξαντες] τὴν μετὰ δέους γινομένην ἄτακτον ἔμπτωσιν διὰ τῆς λέξεως ἐδήλωσεν· "ἔρκει ἐνιπλήξωσι" (Od. 22. 469). 20
- B= 345. δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ] δαιμονίως προσέθηκεν· οὐ γὰρ δι' ἀναδρῖαν ἔπραξαν τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἀνάγκην.
- B= 346—8. Τρώεσσιν ἐκέλετο—νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι—ὄν δ' ἂν ἐγώ(>)] βαρβαρική ἢ ἀπειλή καὶ τὸ πρόσταγμα θρασύ, οὐχ ὡς ὁ Νέστορ μουσικῶς καὶ πεπαιδευμένως φησὶν "ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν" 25 ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε" (Π. 6. 70).
- B= §. τὸ δὲ "νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι" (347) ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς ὄρμαιν. λείπει δὲ τὸ λέγω ἢ ἀπαρέμφατά εἰσιν ἀντὶ προστακτικῶν.
349. * αὐτοῦ] ἔπου ὁραθήσεται.
- μητίσομαι] τὸ πρῶτον ἔσχατον ἔθηκεν· ὁ γὰρ ἀναρεῖν ἐπι- 30 βαλλόμενος πρεβουλευσάμενος τοῦτο ποιεῖ.
- B= οὐδέ νυ τόν γε—πυρὸς λελάχωσι] ἐντεῦθεν νόμος τὸν προδότην μὴ θάπτεσθαι παρὰ τῶν νομοθετούντων ἐκινήθη.

4. κλίσις scripsi cf. A : κῆσις || 5. supplevi ex B, ἔπερ μοι δοκεῖ A || 6. Ἀχιλλῆ || 8. προαγωνισταῖς B || supplevi ex B || 12. φασιν W : φησιν || 13. οὕτως W : οὗτος || τούτῳ : corr. Bekker || 18. φορεῖοντες || 28. λέγων B : λέγων || 29. φραθῆναι || 30. μητίσομαι

351. ἐρύουσι] τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα ἐν τῷ “ἐρύουσι.” ἐνεστὸς A+B—
γάρ ἐστιν ἀντὶ μέλλοντος.

352. κατωμαδόν] κατὰ τῶν ἰδίων ὤμων, ἀφ’ οὗ τὸν βάρβαρον καὶ B—
μετὰ θυμοῦ παριπνεύοντα δηλοῖ. παρὰ τοῦτο τὸ “(ὄσσα δὲ
5 δίσκου οὖρα) κατωμαδίῳ πέλονται” (Π. 23. 431).

ἤλασεν ἵππους (κεκλόμενος Τρώεσσι ἐπὶ στίχας)] ἤλαυεν ἐπὶ B—
στίχας τοὺς ἵππους, Τρωσὶ κεκλόμενος. πῶς δὲ ἤλαυεν καὶ ἐπολέμει;

354. * ὁμοκλήσαντες ἔχον—ἵππους] τοῖς ἵπποις δηλονότι.

356. ὄχθας καπέτοιο] τὰς ἀνασκαφὰς τῆς τάφρου. “καπέτοιο” B—
10 δὲ καὶ “(σκα)πέτοιο.” Ἀργεῖοι δὲ οὕτω τὴν τάφρον ὠνόμαζον.

357. γεφύρωσεν (δὲ κέλευθον)] κυρίως τὸ ἐκ ξύλων γεγομφω-
μένον γέφυρα. ῥ. ἐν βραχεῖ δὲ ἔδειξε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ.

358. * ὅσον τ’ ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ] ὅσον ἐστὶ βολὴ δόρατος.

359. ὅππότε ἀήρ σθένεος πειρώμενος (ῥῆσιν)] εὖ τὸ μὴ ἀπλῶς B—
15 ἀκοντίζοντα παραλαβεῖν ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἥβης ἀποπειρώμενον,
ὥστε ἐπὶ πλέον ἐξικέσθαι.

ῥῆσιν] δασυντέον· ἐπεκτέταται γὰρ τὸ ῥ, ὅπερ ἢ συνήθεια μετὰ A+
προθέσεώς φησιν ‘ἀφῆ.’

360. * φαλαγγηδόν] ὡς ὀμιλαδόν· προηγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀπόλ-
20 λων.

362. ρεῖα μάλ’, ὡς ὅτε τις] καὶ πῶς τοῖς θεοῖς πολλοῦ ἐδέησε
πρὸς παντελῆ ἀφανισμόν; ῥ. διαναπαύουσι δὲ τῶν πόνων οἱ παρα- B—
βολαί. καὶ ταπεινὴ μὲν ἡ εἰκὼν, ὅμως πᾶσι γνωστή. ῥ. ἀπὸ κοινοῦ B—
δὲ τὸ “συνέχε(υ)ε” (364).

25 363. ἀθύρματα] πιθανῶς παίγνιά φησι τὰ δώματα τῶν νηπίων. B—

364. * συνέχευε] συνέχεεν· οὐ γὰρ ἐκ λίθων ἦν, ἵνα εἴπη ‘κατ-
έβαλεν.’

ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων] ὅλη γὰρ ἐφάλλεται τῷ σώματι. B—
ῥ. χρῆ δὲ ἐπὶ τὸ “χερσίν” διαστείλαντα πρὸς βραχὺ ἐπάγειν καθ’ B—
30 αὐτὸ τὸ “ἀθύρων,” ἵν’ ἦ τοῦ ὄλου ἐπεξήγησις· εἰ γὰρ συνάψομεν,
ἔσται ἀθύρειν τὸ πατεῖν ἀκίρως.

365. ἦιε] Ἀρίσταρχος δασύνει, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βελῶν· ὁ δὲ A+B—
Ἡρωδιανὸς ψιλοῖ· αἰεὶ γὰρ τὸ ἦ πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. οἱ δὲ

1. ὁ. ἐπὶ τὸ ἐρύουσι A || 10. suppl. W ex Herodian. Π 530 L. || 14.
ἀν ante ἀήρ omisi || 17. ῥσει δ. || 22. τῶν πόνων B: τὸν πόνον || 30.
συνάψομεν B: συνάψαιμεν

παρὰ τὴν ἴασιν ἢ παρὰ τὸ ἶναί· ἥλιος γάρ· ἔστι δὲ περιπαθῆς ἢ ἀναφώνησις καὶ ἐμφαντικὴ τῆς δυνάμεως τοῦ θείου.

367. * ἐρητύοντο] τῆς ὀρμῆς ἐπέιχοντο.

B= 369. εὐχετόωντο] δυστυχίας ἐπίτασις καὶ σωτηρίας ἀπόγνωσις εὐχῆ θεῶν. πιθανῶς δὲ τὰς τοῦ πλήθους ἐν κεφαλαίοις εἶπε, τὴν δὲ 5 τοῦ εὐσεβεστάτου διεσαφῆσε καὶ ἐξειργάσατο Νέστορος. §. ἀπὸ μετοχῆς δὲ εἰς ῥῆμα· “τιτυσκόμενοι λάεσσι τ’ ἔβαλλον” (Π. 3. 80).

371. χεῖρ’ ὀρέγων] οὐ “χεῖρα,” ἀλλὰ “χεῖρε” δυϊκῶς. §. B= “ἀστερόεντα” δὲ οὐ τὸν τότε, ἀλλὰ τὸν φύσει ἀστερόεντα. 10

B= 372. ἐν Ἀργεῖ] Ἄργος ὅλην τὴν Ἑλλάδα. §. περισσὸς δὲ ὁ

B- “πέρ,” ὡς “φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον” (Od. 17. 47). §.

B= πιθανὸν δὲ τὸ μὴ ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἔθυσσε σωτηρίαν αἰτεῖν· οὐ γὰρ ὑπὲρ ἑαυτοῦ δέδοικεν, ἀλλ’ ὑπὲρ ἀπάντων· διὰ τοῦτο τὴν κοινὴν εὐσέβειαν προβάλλεται. 15

373. ὄιος] τινὲς “οἴος,” ἐπεὶ αἰὶ δισυλλάβως, πλὴν τοῦ “νῶτον ἔθῃκ’ ὄιος” (Π. 9. 207). §. ἢ δὲ “κατά” πρὸς τὸ “καίων.”

374. καὶ κατένευσας] ἐνέγκαι εἰς τὴν οἰκίαν.

B= καὶ κατένευσας] ἀμετάπτωτον ποιῶν τὴν ὑπόσχεσιν.

375. * τῶν] ἔδει τῶν.

Ἄλυμπιε] τινὲς <τὸν ἐν> Ἄλυμπία, <ἐπεὶ> πλησίον Πύλου 20

Πίσια.

376. * οὔτω] ὡς νῦν.

* Ἀχαιοῦς] ἡμᾶς.

B= 377. μέγα δ’ ἔκτυπε] παιδευτικὰ καὶ ταῦτα <διὰ τὸ> ἐπιση- 25 μαίνεσθαι τὸν θεὸν ἐνὸς ἀνδρὸς εὐχῆ· ἄκρως δὲ κεκράτηκε τῆς οἰκονομίας ὁ ποιητής. τὸ μὲν γὰρ μηδὲν ἐπιγενέσθαι τῷ πρεσβύτῃ σημεῖον ἀπίθανον, τὸ δὲ κατανεύειν ἤδη ἐναντίον· ὁ γὰρ μηδὲ Ἡρα πειθόμενος ἀλλὰ φυλάττων τὴν πρὸς Θέτιν ὑπόσχεσιν πῶς ἂν Δ+ ταχέως ἐπέισθη Νέστορι; §. Ζηνοδότος δὲ γράφει “μέγα δ’ ἔκλυε.” 30

378. ἀράων αἰῶν] οὐ γὰρ ἐξολώλασιν Ἕλληνας ἀλλ’ ἐνόστησαν.

379. * τὸ “ὡς” ἀντὶ τοῦ ἐπέι. §. πρὸς αὐτῶν δὲ οὔτοι τίθενται τὸ ἀγαθόν.

16. ἐπεὶ αἰεῖδι συλλάβως: corr. Bekker || 16, 17. νῶτον δ’ ἔ. || 21. sup-
plevi || Ἄλυμπία || suppl. W || 25. supplevi ex B || 26. εὐχῆ B: εὐχὴν
|| 27. μὴ δ’ B

381. ὡς τε μέγα κύμα] αἰεῖ ἑαυτὸν παρευδοκιμεῖ ὁ ποιητὴς ταῖς Β= ὁμοιώσεσιν· τί γὰρ ἐναργέστερον ἢ ἐμφαντικώτερον ἢ καθάπαξ συμφωνότερον ταύτης τῆς εἰκόνας; χειμῶνι μὲν τὸν κίνδυνον εἰκάζει, σκάφει δὲ τὸ τεῖχος, τοὺς δὲ μετὰ βοῆς ἐπιόντας κύμασιν οἱ δὲ 5 Τρῶες ὑπερέβησαν τὸ τεῖχος ὡς κύματα ναῦν. §. τὸ δὲ “εὐρυπόροιο” Β= ἀντὶ τοῦ μεγαλοπόρου, ἀναπεπταμένης· μείζονα γὰρ τὰ ἐν <τῇ> τοιαύτη θαλάσση κύματα.

382. * νῆος ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοὺς τοίχους. §. ὑψηλότερον γενόμενον τὸ κύμα τῶν τοίχων τῆς νεώς. Β+

10 384. * κατὰ τεῖχος ἔβαινον] κατέβαινον τὸ τεῖχος.

385. ἵππους δ' εἰσελάσαντες] πρὸς τὴν ἰδιότητα τῆς μάχης, ὅτι Α= οἱ μὲν ἐπιβεβηκότες ταῖς πρύμναις, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων, ἵνα ἀφ' ἕψους μάχοιντο· ἐσήλασαν δὲ τοὺς ἵππους διὰ τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος γενομένης κελεύθου.

15 ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο] ἰδιώμα φησιν Ἀρίσταρχος γεγενῆσθαι Β= περὶ τὴν μάχην. τῶν γὰρ Τρώων ἐντὸς τοῦ τεύχους γεγονότων οἱ Ἕλληες ἐπὶ τῶν πρυμνῶν μάχονται· διὸ Τρῶες, ὅπως ἀπὸ ἴσου βάλλωσιν ἕψους, ἀπὸ τῶν ἀρματειῶν δίφρων αὐτοὶ μάχονται, ὥστε ἀποστραφῆναι τοὺς ἵππους ὡς ἐπὶ τὴν Ἴλιον. ἔσσονται δὲ καὶ οἱ ἠνί- 20 οχοὶ ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν τετραμμένοι, τὰ δὲ νῶτα δόντες τοῖς πολεμίοις, οἱ δὲ παραβάται σκέποντες αὐτοὺς ἅμα καὶ μαχόμενοι· διὸ ὁ ἠνίοχος Πολυδάμαντος Κλεῖτος κατὰ τὸν αὐχένα βάλλεται (445).

386. αὐτοσχεδόν] αὐτόθεν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου· τὴν γὰρ Β= σύνεγγυς ἀντίστασιν σχεδίην καλοῦσιν. ἐκπλήσσαν δὲ τὸν ἀκροατὴν 25 ναυμαχίᾳ ἅμα ἵππομαχίαν κατέμιξεν.

388. * ξυστοῖσι] λείπει δόρασιν.

389. ναύμαχα] εἰκὸς ἀπὸ Μίνως πεπολιτεῦσθαι ναυμαχίαν παρ' Β= Ἕλλησιν· καὶ Ἀγαμέμνων “πολλῆσιν νήσοισι” ἤρχεν (Π. 2. 108). πεντηκόντεροί τε ἦσαν (Π. 2. 719)· ὅθεν οὐκ ἂν ναυσὶ φορ(τ)ηγοῖς 30 μόναις ἐχρῶντο. πεφράχθαι δὲ αὐτὰς εἰκόσ, μὴ ἀνταναχθῶσιν οἱ Τρῶες. §. πεποιήται δὲ παρὰ τὴν μάχην, ὡς ἵπποκόμος παρὰ τὴν Α-Β-

2. τί sec.: τὸ pr. ut B || 5. κύματα B: κύμα || 6. supplevi ex B || 8, 9. τοὺς τοίχους D: τοῦ τεύχους || 11. ἰσότητα primitus scripserat pr. || 14. κελευθίως sec. || 16. Τρ. ἕως τοῦ Β || 18. βάλλωσιν ut Β || 22. Κλεῖτος Β || 24. ἀκροατὴν Β: θεατὴν || 29. π. τὲ μόνον οὐκ ἂν ἦσαν ναυσὶ: corr. W || suprl. sec. || 30. αὐτοὺς

κόμην. ναυμάχος μὲν (οὖν) ὁ ἀνὴρ, ὡς παμφάγος, ναύμαχον δὲ τὸ δόρυ τὸ ξυστόν.

- B = κολλήεντα] ὑπὸ βλήτρων φησὶ γοῦν καὶ “κολλητὸν βλήτροισι” (678). οἱ δὲ φασὶ μῆπω γνωρίζεσθαι ναυμαχίαν· ὅπως δὲ ἀναστέλλοιεν τοὺς ἀπὸ γῆς ε(ἴ)ργοντας, τοῦτο ἐπετέθησαν. 5
- B = στόμα] τὸ ἄκρον, παρὰ τὸ τμητικὸν εἶναι. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐκ εἶχον κατ’ ἄμφω τὰ μέρη σίδηρον, ἐπεὶ καὶ σαυρωτῆρες προσῆσαν τοῖς καταπηγνυμένοις εἰς γῆν· ἀλλ’ ἐπὶ τῶν νεῶν ἔκειτο.
- B = 390. Πάτροκλος ὄ, εἴως μὲν] ὅταν ἐπὶ τὰ ἄκρα ἄγῃ τὴν ποιήσιν, τότε ταῖς μεταβάσεσι χρῆται συνεχῶς, τὴν προσοχὴν τῶν ἀκραστῶν 10 συνάγων μεταβαίνει οὖν ἐπὶ τὸν Πάτροκλον νῦν ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ διατρίβειν αὐτὸν παρὰ τῷ Εὐρυπύλῳ φρονόμησεν, ὅπως ἐκ τῆς ὄψεως κινηθεὶς ἐντονώτερον Ἀχιλλέως δεηθείη. πῶς δὲ ἐπιλαθόμενος Ἀχιλλέως τοσοῦτον χρόνον διάγει; ἢ οὐ πολὺς μὲν ὁ χρόνος, τὰ δὲ γεγονότα ποικίλα ἐν ὀλίγῳ καιρῷ. 15
392. * ἀγαπήνηρος] ὑπὸ τῶν ἀνδρείων ἀγαπωμένου.
393. καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις] τινὲς “ἕτερπε λόων” — τοὺς γὰρ νοσοῦντας ἔλουον· φησὶ γὰρ “εἰσόκε θερμὰ λοετρά ἐνπλόκαμος Ἐκαμήδη θερμήη” (II. 14. 6) — ἄμεινον δὲ “λόγοις” φησὶ γοῦν ἀπιῶν “ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω” (401). §. καὶ Μένανδρος 20
- B = “ἰατρός ἐστιν ὁ λόγος ἀνθρώποις νόσων ψυχῶν (γὰρ) οὗτος μόνος ἔχει κουφίσματα” (fr. 23 M.). πρὸς τὸ μὴ συγκαταπίπτειν τῷ σώματι τὴν ψυχὴν, ἀλλ’ ὑπερορᾶν τὸ βᾶρος τοῦ σώματος. §. καὶ Λητώ καὶ Ἄρτεμις τὸν Αἰνεΐαν κυδαίνουσιν (II. 5. 447).
- A + 394. * ἀκήματα] διχῶς, καὶ “ἀκέσματα.” 25
- * ἔπασσε] ἐπέπασσε.
395. * τεῖχος ἐπεσσυμένους] τὸ ἐξῆς, ἐπὶ τεῖχος ἐσσυμένους.
- A + 398. * “ἔπος ἠῦδα,” οὐ “προσηῦδα.”
400. * ἐνθαδὲ] (τὴν) ἐν τόπῳ νῦν δηλοῖ σχέσιν.
401. * ποτί] πρὸς. 30
- * τερπέτω] τῷ φαρμάκῳ.
- B = 402. σπεύσομαι] ταχυνῶ, ἐνεργῶς πορεύσομαι.

1. κόμην Eust. : μάχην || supplevi ex B || 2. τὸ ξυστόν scripsi : ἀξυλον || 5. γῆς συμπολεμοῦντας B || 7. ἐπεὶ καὶ scripsi cf. B : ἔπειτα γὰρ καὶ || 8. ἔκειτο B : κειμένοις || 9. ἀγάγῃ B || 11. ἐρευνῶν μεταβ. B || 13. δεηθῆ B || 17. λόων Nauck, λούων con. Bekker : λούων || γοῦν pro γὰρ Bekker || 20. ποτιτερπέτω || 21. supplevi ex B || 22. ἔχει θελεκτήρια schol. Aesch. Prom. 378

403. τίς δ' οἷδ', εἴ κεν οἱ] δῆλός ἐστι κεχειρωμένος τοῖς λόγοις B = Νέστορος (Π. 11. 792), δι' ὧν αὐτοὺς ἐπὶ μνήμης ἄγει. §. παρέλκει δὲ ὁ "κέν." §. "σὺν δαίμονι" δέ, ἐφαπταμένου θεοῦ.

404. ἀγαθὴ δὲ παραίφασις—ἑταίρου] (ἦ) ἔξ ἑταίρων γινομένη B = 5 παραμυθία ἀγαθὴ, οὐχ ἡ δυνάμει ρήτορείας. διὸ οὐδὲ Νέστωρ ἀλλ' οἱ φίλοι πρεσβεύουσιν ἐν ταῖς Λιταῖς.

405. τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον αὐτὰρ Ἀχαιοί] (ἔδει) B = τὸ ἔξης παραγωγεῖν, ὅτι (ὁ Πάτροκλος) παρίστατο τῷ Ἀχιλλεῖ (cf. Π. 16. 2)· ἀλλὰ τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ μέσση ἔχει τὴν μάχην.
10 πόδες φέρον] ὅτι οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον, οὐκ αὐτὸς τοὺς πόδας. A B = §. πρὸς Ζηνοδοτον (ἦ) ἀνα(φορά, ὅτι) γράφει "ρίμφ' ἐὰ γούνα φέρει" A = (Π. 6. 511).

406. Τρῶας ἐπερχομένους μένου] εἰκότως ἰσορροπος ἡ μάχη· οἱ μὲν B = γὰρ ἐλπίδι τοῦ νικᾶν ἐφράξαντο, οἱ δὲ ἀπογνώσει σωτηρίας ἐστάσιν.

15 407. * παυροτέρους περ' ἔοντας] ὅτι συμμαχοῖς ἐλάσσους Ἑλλή- A + B - νων· οἱ δὲ ἀσθενεστέροις.

408. * ποτέ] ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μέρει τῆς ἡμέρας ταύτης.

409. * ῥηξάμενοι] διαστήσαντες.

* μιγήμεναι] πλησιάσαι.

20 410. ἀλλ' ὡς (τε) στάθμη] πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἰσότητος. ἐν A-B - ἄλλοις μὲν ταλασιουργὸν παρέλαβεν, "ἦ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἶριον ἀμφὶς ἀνέλκει" (Π. 12. 434), νῦν δὲ ὑπὸ τέκτονος ἐμπείρου ἐξιθυνόμενον ξύλον πρὸς τὴν στάθμην· δυνατῶς δὲ πάντα φράζει.

* ὡς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει] τοῦ γὰρ νήιου εἴ τις οὐκ ἀκρι- B = 25 βῶσει τὴν ἰσότητα, κινδυνεύ(σ)ει ἑτεροβαροῦς γινομένης τῆς νηός.

411. * τέκτονος ἐν παλάμησι δαήμενος, ὅς ῥα τε πάσης (εὖ εἰδῆ σοφίης)] σημαίνει γὰρ ἄλλον τέκτονα.

412. εὖ εἰδῆ σοφίης] ἀντὶ τοῦ τέχνης· διὸ φασι μὴ εἶναι Ὀμήρου A-B + τὴν Ὀδύσειαν, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκεῖ σοφίαν· πᾶσαν δὲ τέχνην
30 οὕτω καλοῦσι, σοφοὺς (δὲ) τοὺς τεχνίτας καὶ τὸν κιθαρωδὸν σοφισ- τὴν Σοφοκλῆς (fr. 820 N.) καὶ τὸν ραψωδὸν Εὐπολις (fr. 447 K.), οἱ δὲ φιλόσοφοι σοφίαν (ἐπιστήμην) εἶναι θείων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ τῆς περὶ ἐκάτερον αἰτίας. §. ἰποθημοσύναις δὲ ταῖς διδασκαλίαις. B =

4. supplevi ex A || 7, 8. supplevi ex B || 11. supplevi ex A || ῥίμφ' ἐὰ A: ῥίμφα εἰ || 13. ἰσορροποῦσιν οἱ B || 21. τάλαστα ἔλκουσαν ἔλαβεν B || 25. suppl. W || 27. an δαήμονα τεκτονικῆς pro γὰρ ἄλλον τέκτονα? cf. εὖ εἰδῆ σοφίης] ἐμπειροῦ ἢ τεκτονικῆς A D || 31. Εὐπολις || 32. suppl. W ex B

- A= * εὖ εἶδῃ σοφίης] ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα σοφίαν ὠνόμασε, καὶ οὐ τὴν λογικὴν ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην.
- B= 413. (ἐπὶ) ἴσα μάχης τέτατο] πῶς ἴσοι τοσοῦτον πρότερον τῶν Τρώων (ὑπερεχόντων); ἢ τάχα τὴν στάσιν, οὐ τὴν δύναμιν· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρμάτων. 5
- B= 414. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι] δαιμονίως παρακελεύεται τῷ ἀκροατῇ μείζω τὰ ἔργα ἡγεῖσθαι τῶν λόγων, ὡς ἕνια δὲ καὶ ὑπερβαίων αὐτὰ (ὑπο)νοεῖν ἡμῖν δίδωσιν.
- A= * ὅτι ἐντεῦθεν ὁ ἐν τῇ τειχομαχίᾳ μεταπεποιήται στίχος (Π. 12. 175). §. (πύλαι ἀντὶ πύλης)· ἀρέσκει γὰρ Ἀριστάρχω 10 μίαν εἶναι πύλην.
- B= 415. εἴσατο] ὄρμησεν. ἀκέσασθαι δὲ τὴν ἤτταν θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικουρούμενος.
416. * μῆς περὶ νηὸς] ἴσως τῆς Πρωτεσιλαίου.
* ἐδύνατο] ἀνθ' ἐνικῆ τοῦ ἐδύνατο. 15
- B= 418. ἐπέλα(σ)σέ γε δαίμων] ὁ Ἀπόλλων ἢ ὁ Ζεὺς. §. παρα-
B= τήρει πάλιν τὴν προσθήκην, ὅτι τὴν ἐπὶ τὰς ναῦς παρουσίαν Ἔκτορος θεῶ ἀναφέρει.
- A= 419. Κλυτίοιο] ὅτι οὗτος ὁ Κλυτίος ἀδελφός ἐστι Πριάμου. “Λαο-
μέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν (τε) Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἴκε- 20
τάονά (τ'), ὅζων Ἄρηος” (Π. 20. 237). διὸ καὶ ἐξῆς φησιν “Ἐκτωρ
δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιόν” (422). ἀλλαχοῦ “καὶ Δόλοπα Κλυτίδην” (Π.
11. 302), υἱὸν Κλύτου, ἐπεὶ ἔδει Κλυτιάδην, εἰ μὴ συνέθλιψεν.
420. νῆα] τὴν ἀμφήριστον· προεῖπε γὰρ “τῶ δὲ μῆς περὶ νηὸς
ἔχω πόνου” (416). οὐ δεῖ οὖν γράφειν “νῆας.” §. ἀλλ' οὐδὲ τὸ 25
μέτρον ἐπιδέχεται “νῆας” γράφειν.
421. * θαλός] οἱ νεώτεροι Ἴωνες θαυλός.
425, 6. Τρῶες καὶ Λύκιοι—μῆ δὴ πως] ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ
ἐπὶ τὸ μιμητικόν. §. περισσὸς δὲ ὁ “πῶ.” οὐ γὰρ προστάσσει νῦν
μὲν μένειν, ὕστερον δὲ ὑποχωρῆσαι. 30
- B= 426. στείνει] τῷ μεταξὺ τῶν νεῶν καὶ τῆς τάξεως τῶν ἵππων
B= στενῶ τόφω.

3. τοσοῦτον B: τοσοῦτων || 3, 4. supplevi ex B || 4. τάχα στάσει οὐ
δυνάμει B || 8. supplevi ex B || 9. διεσκέασται A || 13. φυσώμενος B || 20.
τε I. || 23. συνέθλιψεν W: ἐπέλειψεν || 24, 25. 'schol. olim ad v. 417 per-
tinebat cf. A; addita reliqua l. 25, 26, postquam loco motum est' W ||
29. τὸ μικτόν

427. *σαώσατε]* ἔδει ‘σαώσωμεν.’ *φ. ἀντὶ τοῦ ἐκ (τοῦ) σκυλευ-*
θῆναι ρύσασθε, ἢ ἀβλαβῆ ἀπάξωμεν.

* *μή μιν Ἀχαιοὶ τεύχεα συλήσωσι]* ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, Ἀττικῶς. A +

428. * *ἀγῶνι]* τῇ ἀθροίσει.

5 431. *Κυθήριον]* τινὲς διὰ τῶν β' ρρ' καὶ τοὺς Κυθηρῖους δημότας
Ἀττικῆς φασιν, οὓς μᾶλλον οἰκείους εἶναι Αἴαντι.

432. * *Κυθήρισιν ζαθέοισιν]* διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι Κύπριδος.

438. *Κυθηρόθεν ἔνδον]* ἐκ Κυθήρων ἐπιδημοῦντα τοῖς ἡμῶν οἴκοις.

439. *τοκεῦσιν]* Ζηνόδοτος “τέκεσσι” οὐ πρέπει δὲ ταῖς ἡλικίαις. A + B =

10 *φ. Αἴαντος δὲ ἐκ Χειροβαφίας Φίλαιόν φασιν. φ. ὅτι δὲ ἐτίμων οἱ*
παλαιοὶ τοὺς γονεῖς, (δῆλον ἀπὸ τοῦ λέγειν) “μεμῆσθαι πατέρος B =
καὶ μητέρος” (Od. 18. 267). οἱ δὲ ἐκ τούτων φασὶ καὶ ὁμομήτριον
Αἴαντι Τεῦκρον εἶναι.

440, 1. *ιοὶ ὠκύμοροι]* οἱ ταχέως τὸν μόνον πληροῦντες, “ὠκύμορος B =
15 *δῆ μοι, τέκος, ἔσσεαι” (Il. 18. 95). φ. “τόξον” (441) δὲ ἤτοι τήντοξικὴν. ΔB +*

442. * *ξυνέηκε]* ἀντὶ τοῦ ἤκουσεν.

444. *ιοδόκον]* προπαροξυτόνως τινὲς ‘τὸν δεχόμενον ἰούς,’ ξεινο- A =.
δόκον δὲ τὸν ξενίζοντα παροξυτόνως ἢ τὸν ξένους δοκεύοντα. (καὶ)
** Ἀτταλος δὲ παροξύνει.*

20 * *βέλεα]* ἀντὶ τοῦ βέλος.

445. *Κλειτόν] (ὄξυντέον) ὁμοίως τῷ ἐπιθέτῳ, ἐπειδὴ κόσμου ἐστὶ A =*
τὸ ἐπίθετον.

447. * *δ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους]* καθ' ἵππους εἶχε τὸ ἔργον.

448. * *τῇ]* λείπει ‘κελεῖθφ.’

25 449. *Ἔκτορι καὶ Τρώε(σ)σι χαριζόμενος]* ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς A + B =
(449–451). οἱ μὲν γὰρ ἐπικούροι δεόντως ἂν λέγοιντο χαρίζεσθαι
Ἔκτορι, ὡς Πάανδαρος “ἠγεόμην Τρώε(σ)σι, φέρων χάριν Ἔκτορι
δίφ” (Il. 5. 211). ἀνοίκειον δὲ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ πολίτου τὸ
“Τρώε(σ)σι χαριζόμενος.” καὶ διὰ τὴν πληγὴν ἀθετητέος (ὁ
30 *στίχος). πῶς γὰρ ἠνίοχος ἦν. ὅπιθεν βάλλεται “ἀνχένη γὰρ οἱ*
ὄπισθεν” (451); ἄτοπον γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπεστραμμένους εἶναι τοὺς
δίφρους; ἐπρηνίσθησαν γὰρ (ἂν) οἱ παραβάται μόνον κινήθωντων τῶν

2. *ρύσασθε ἢ* scriptis: *ρύσασθαι* || 5. *Κυθηρεῖς* || 9. *τοκεῦσιν* textus: *τό-*
κοισιν || *Ζηνόδοτος* etiam A: *Ἀρίσταρχος* B || 10. *δὲ ἐκ* scriptis: *γὰρ ἐκ* || ante
A. *γὰρ lacunam* statuit W || *Χειροβαφίας* corruptum || 11. *supplevi* ex B ||
18, 21. *supplevi* ex A || 27. *φέρων χάριν* B: *χάρην φέρων* || 28. *δὲ* B: *τε* ||
29, 30. *supplevi* ex B || 31. *γὰρ ἐστὶ* B: *γρ. (= γράφουσιν) αἱ Ἀριστάρχου*

ἵππων εἰς τὴν πτέρναν ἐστῶτες τοῦ δίφρου. ποία τε χρεία τοῦτον πονεῖσθαι περὶ τοὺς ταρασσομένους τῶν πολεμίων; ὅθεν ὑπονοεῖ ὁ Ἀρίσταρχος μετετηνέχθαι τοὺς στίχους. ῥητέον δὲ πρὸς ταῦτα, ὅτι χαρίζεται Ἐκτορι ἴσως καὶ αὐτὸς ὡς (ἐπίκουρος)· Δαρδάνιος (γὰρ ἦν)· φησὶ γοῦν περὶ Εὐφόρβου τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδάμαντος, “Δάρδανος ἀνὴρ 5 Πανθοίδης” (Π. 16. 807) ἐπίκουρος ἦν. καθ’ Ὁμηρον γοῦν ἄλλη ἐστὶν ἡ Τροία καὶ ἡ Δαρδανία. πῶς δὲ οὐκ εἰκὸς ἐπαινεῖν αὐτὸν τῆς προθυμίας, ὅπου μόνος ἐπιβαίνων τῷ δίφρῳ δίχα παραιβάτου πολεμεῖ ὡς Αὐτομέδων· “ὄπιθεν” δὲ βάλλεται ἴσως στραφεῖς· ποικίλη γὰρ ἡ κίνησις τοῦ πολέμου, ὡς καὶ αὐτὸς που φησὶν “ἡμὲν ὄφ’ στρεφθέντι 10 Β- μετάφρενα γυμνωθεῖη” (Π. 12. 428). §. τὸ “ἔμπεσεν” (451) ἀντὶ τοῦ διήλθεν, ὡς τὸ “αἰχμὴ δ’ ἐξελύθη παρὰ νεῖατον ἀνθρεῶνα” (Π. 5. 293). αὐχένα γὰρ ὁ ποιητὴς τὴν πᾶσαν περιφέρειαν τοῦ τραχήλου φησὶν. ἀντιπρόσωποι οὖν ἐμάχοντο. εἰ δὲ λέγοις ‘καὶ πῶς ὠρέγοντο ἀλλήλων, μεσολαβούντων τῶν ἵππων;’ καὶ Διομῆδης τὸν ἐκταπέ- 15 λεθρον Ἄρη τέτρωκεν (Π. 5. 858, cf. 21. 407).

A + 450. * ἰεμένων] γράφεται καὶ “ἰεμένω.”

451. * αὐχένη] ὅτι αὐχὴν πᾶς ὁ τράχηλος.

* ὄπισθε] Ἀριστοφάνης “πρόσθε” γράφει· καὶ ἔστι μᾶλλον εὐλογος ἢ γραφή. 20

B = 453. ἀναξ δ’ ἐνόησε] ὁ ἀναξ τῶν ἵππων ἐναντίος ὑπήντησεν αὐτοῖς δίχα ἠνιόχου ἀπιούσιν.

456. εἰσορόωντα] ἢ φυλάσσοντα τοὺς ἵππους ἢ ἑαυτόν.

460. * μιν] ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ.

A + B = 462. * Τεῦκρον] ἀντὶ τοῦ Τεῦκρου. 25

463. * ἐυστρεφέα τε φαρέτρην] οὕτως ἄμεινον ἐκτείνειν (τὸ α).

B- ἀμύμονι τόξῳ] κατὰ μεταφορὰν τοῦ φοροῦντος ἢ ἄμωμον, “καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς” (Od. 22. 442). ἀφοσπλίζει δὲ τοὺς ἀριστεῖς φλέξει θέλων τὴν ναῦ(ν), νῦν μὲν Τεῦκρον, ἐξῆς δὲ Αἴαντα.

A + 464. * ἐρύοντι] ἀντὶ τοῦ ἐρύοντος. 30

B = 465. χαλκοβαρῆς] ἐπὶ γὰρ τὸ χαλκωθὲν μέρος καταφέρεται τῷ βάρει.

B- 467. ἐπὶ μῆδεα κείρει] τὸ ἐξῆς, ἐπικείρει· οὐκ ἔῃ αὐξεσθαι· οἰοεὶ ἐπικόπτει τὰς βουλὰς ἡμῶν.

6. γοῦν B: οδν || 8. παραβάτου || 10. ὄφ’ etiam textus || 13. δι pro γάρ B || 15. ὡς post ἵππων ut B: omisi || 16. Ἄρα ut B || 26. ἐυστρεφέων textus || 28. ἐρκίου || 29. τὰς ναῦς B

468. ὃ τε μοι βιόν] “ὃ τε” ἀντὶ τοῦ ὅστις· οἱ δὲ (ἀντὶ τοῦ) ὅτι· “ὃ τε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν” (Od. 13. 129) ἀντὶ τοῦ ὅτι.
469. * νεόστροφον] τινὲς γράφουσιν “ἐύστροφον.” A +
470. πρώιον] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει “πρώην.” §. ἔμφασιν δὲ ἔχει AB = 5 πλείονος χρόνου· τὸ δὲ “πρώιον” σημαίνει πρωίας. ἐν γὰρ τῇ κόλφ AB = μάχη ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἡμέρᾳ διερράγη ὑφ’ Ἐκτορος, “ῥήξε δὲ οἱ νευρὴν” (Il. 8. 328)· ὥστε εὐλογον, τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ πρωίας ἐμβαλεῖν τὴν νευρὰν ἐν τῷ τόξῳ.
- * ἀνέχοιτο] δέχοιτο.
- 10 472. ταρφέας ἰούς] οὐδ’ συνεχῶς βάλλεις κατὰ τῶν πολεμίων· οὐ B = γὰρ τῶν ἰῶν ἐπίθετον τὸ “ταρφέας.”
474. ἐλὼν—δόρου] εὐψύχου τὸ ἀντιπατατάσσεσθαι τῇ τύχῃ καὶ B = μὴ ἀπολήγειν πρὸς τοὺς κινδύνους.
476. * ἀσπυδεῖ] ἀκμητί.
- 15 477. * μνησώμεθα χάριμης] μὴ προώμεθα τὴν μάχην. B +
480. κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ] ὅτι οὐκ εἶχον κόρυθας οἱ τοξόται. καὶ A = ἐπὶ τῶν Λοκρῶν “οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας” (Il. 13. 714).
482. * ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ] τὴν ἀκὴν ὀξεῖαν ἔχον.
484. βλαφθέντα] βεβλαμμένα τῆς τῶν τόξων χρήσεως. B =
- 20 489. Διόθεν] ἀναγκαιῶς τὸ “Διόθεν,” ἵνα τοὺς μὲν ἐπιρρώσῃ, τοὺς B = δὲ περιδεεῖς καταστήσῃ. τῇ οὖν ἀπὸ θεῶν ἐλπίδι ἀνεγειρεῖ τὸν στρατόν.
490. ἀλκῇ] ἡ νίκη, ὅταν κατὰ προαίρεσιν θεοῦ γίνηται, φανερά B = ἐστίν. εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀπόλλων “θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσητήρα 25 Κρονίων” (254) καὶ Ἴρις “εἰσάκε νῆας” (Il. 11. 208).
491. ὀτέοισιν] πλεονασμὸς τοῦ ἐ· οἱ δὲ τοῦ τέοισι πειστικῶς ἀναφορικὸν τὸ “ὀτέοισιν.”
- ὀτέοισιν] τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄτοισιν ἐστίν. A + B =
492. * ὅτινας] ἀπὸ τοῦ ὅτις ἀναφορικῶς, ὃ καθ’ ἐν μέρος λόγου B = 30 ἐστίν· τινὲς τὸ ὀ ἀντὶ τοῦ (οὔς) πληθυντικῶς.
- * οὐκ ἐθέλησιν] ἀντὶ τοῦ μὴ θέλη.
494. ὕμεων] τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἀπόλυτος γὰρ ἐστίν· A = τινὲς δὲ παροξύνουσι διὰ τὴν μακράν, κακῶς.

5, 6. κολοβομάχη B, κόλφ μάχη || 6. ῥήξε Bekker: ἡ || 7. ἐμβαλεῖν B: ἐνήφθαι A, ἐνέβαλε || 15. προώμεθα B, καταπροδῶμεν conl. W: καταπρώμεν || 17. εἶχον

- AB= 495. * βλήμενος ἤε τυκείς] ἡ διπλῆ πρὸς τὴν διαστολὴν τοῦ
 “βλήμενος” καὶ “τυκείς.”
- B+ 496. τεθνάτω' οὐ οἱ ἀεικές] κάλλιον ταῦτα τοὺς νέους ἀναγινώσκειν
 —ἐν βραχεῖ (γὰρ) καὶ δυνατῶς καὶ κατὰ τάξιν (πάντα ἔγραψεν)
 —ἢ ἂν Τυρταῖος Λακεδαιμονίοις ἔγραψεν (fr. 10 B.). ῥητορικῶς δὲ ἐν 5
 πρᾶγμα, τὴν πόρθησιν, εἰς πολλὰ κατεμέρισεν, ὡς καὶ τὸ “ἄνδρας μὲν
 κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι” (Π. 9.
 593). καὶ Δημοσθένης αὖξων τὴν Μειδίου κακίαν φησὶν (§ 20 p. 664 a
 S.): “καταδείσαντες τοῦτον καὶ τὸ τούτου θράσος καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
 ἑταίρους καὶ τὸν πλοῦτον (καὶ) τᾶλλα δὴ ὅσα πρόσεστι τούτῳ ἔσχον 10
 ἡσυχίαν” τὸ γὰρ ἀπλοῦν (ἂν) ἦν ‘φοβηθέντες τοῦτον ἐσιώπησαν.’
- B~ τεθνάτω] οὐ κεκράτηκε τῆς φράσεως . . . εἰπὼν ‘ὅς ἂν θάνη,
 τεθνάτω’ ὃ μὲν γὰρ εἶπεν ‘ὅς ἂν ἀποθάνη, ἀποθανεῖται μὲν κερδήσει
 δὲ πολλά.’ ἢ (ὁ) “ἀλλά” (497) ἀντὶ τοῦ γάρ.
- B- 497. ἄλοχος—σὴ] ἀλλ' ἐγώ, φησί, πρὸ ἐκείνης ᾧφειλον σφ' 15
 ζεσθαί· ἀγνοεῖ δέ, ὡς περὶ πολλοῦ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν ἐποιοῦντο
 καὶ τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἐτίθεντο.
 * σὴ] εἴρηται καὶ σάος, ὅθεν σαώτερος, καὶ “σόν δ' ἀνένευσε”
 (Π. 16. 252).
- B= καὶ παῖδες ὀπίσ(σ)ω] ἡδύνατο μὲν εἰπεῖν ‘καὶ νήπια τέκνα,’ 20
 ἀλλὰ τῷ σεμνοτέρῳ ὀνόματι τῶν παιδῶν χρῆται, παῖδας καλῶν τὴν
 πᾶσαν γενεὰν καὶ διαδοχὴν. καλῆ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ “ὀπίσσω,”
 αἰώνιαν διαδοχὴν τοῦ γένους παριστάσα.
- B= 498. καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοί] εἰκότως πάντα ἐπεξερ-
 γάζεται, παραμυθίαν τῷ θανάτῳ ἐπιφέρων, ἀντιτιθεὶς τῷ θανάτῳ τὰ 25
 λυσιτελεῖ. §. “κλῆρος” δὲ ἡ οὐσία καὶ ὁ πάλος· κλήρους γὰρ
- A + B- ἔβαλλον περὶ τῶν μερίδων, “τοὶ δὲ ζῶν ἑδάσαντο—καὶ ἐπὶ κλήρους
 ἐβάλοντο” (Od. 14. 208).
- B= 500. μένος καὶ θυμόν] “μένος” τὴν προθυμίαν παρὰ τὸ μένω,
 “θυμόν” δὲ οἰνεῖ τὴν ὀρμήν, παρὰ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ. 30
4. (πάντα ἔγραψεν) supplevi ex B || 7. ἀμαθύνει B: ἀμαθύνει || 9. κατα-
 δείσαντες B: καταδήσαντες || κ. γὰρ αὐτὸν καὶ B || 10. supplevi ex B ||
 πρόσεστι τούτῳ Demosthenis codd.: πρὸς αὐτὸν τούτων || 10, 11. ἡσυχίαν ἔσχον
 Dem. codd., ἔφυγον ἐκποδῶν B || 12. τῆς συμβουλῆς B || lacunam, qua
 nomen critici cuiusdam maligni excidit, indicavit W || 13. ὃ μὲν W:
 ἐὰν || 14. suppl. Bekker || 17. προίετο legit Eust. || 23. γένους B: τέλους
 || παριστάσα Victorius: παριστάς ut B || 26. ὁ πάλος scripsi: ἐπὶ ||
 28. ἐδάσαντο || 29. post μένω omisi ὅθεν παρήχθη τὸ μένος ut B || 30. τὴν
 ψυχὴν

501. Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν] οὐ μόνον ἔργοις ἀλλὰ καὶ λόγοις B = ἀλλήλοις ἀνταγωνίζονται.

502. αἰδώς, Ἀργεῖοι] λείπει 'ἐγγινέσθω.' καλὴ δὲ παρ' Ἑλλη- B = σιν αἰδοῦς ὑπόμνησις, οὐ φόβος ἀπειλούμενος καὶ νεκρὸς ἀταφος, ὡς
5 παρ' Ἑκτορι (348).

ἄρκιον] ὠφέλιμον ἢ ἔτοιμον. B +
ἢ ἐ σωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν] σωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι B +
σωθῆναι μετὰ νίκης, ἐπεὶ τοῦ δίχα νίκης σωθῆναι κρείσσον ὁ θάνατος.

504. ἢ ἔλπεσθε] ἦθος καὶ εἰρωνεία καὶ βῆρος, μεθ' ὑποκρίσεως B =
10 αὐτοῦ τὰ ὁμολογημένα πυνθανομένου.

505. ἐμβαδόν] πεζῆ· ὅθεν ἢ μὴ πεζενομένη ἄβατος (καλεῖται). AB =
οἱ δὲ τὸν ἐμβατήριον ρυθμόν, πρὸς δὲ Λακεδαιμόνιοι νικῶντες
εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πατρίδα.

506. ἢ οὐκ ὀτρύνοντος] διόλου παραφυλακτέον, ὅτι οὐκ ἀφίσ- B =
15 ταται τοῦ τῶν νεῶν κινδύνου, ὡς ἔσχατον κίνδυνον νομίζων.

* πᾶν ἐνεργῶς ἀπὸ τοῦ ὑπογύωςπραχθέντος τὴν προτροπὴν B =
λαμβάνει.

508. οὐ μὰν ἔς γε χορόν] ἐνέργειαν τοῦ χορεύειν διὰ τοῦ ἐπικα- B =
λεῖσθαι "Τρῶες καὶ Λύκιοι" (486) οὐκ εἰς χορὸν αὐτοὺς καλεῖ.

20 509. ἡμῖν δ' οὐτίς τοῦδε (νόος)] τὸν Αἴαντα νῦν ἄριστον σύμβουλον B =
προήγαγε τοῦ πολέμου ἀναγκάζοντος· ἄπεστι μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς
ικανὸς καὶ εἰπεῖν καὶ πράξαι τυγχάνων, ἄπεστι δὲ Ὀδυσσεὺς καὶ
Διομήδης τραυματίαι γενόμενοι· ὁ δὲ Νέστωρ γέρον καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν
φαίνεσθαι ἀδύνατος.

25 510. * αὐτοσχεδίῃ] τινὲς μετὰ τοῦ ν. β. οὐδὲν ἡμῖν ἔστι προ- B =
τιμότερον ἢ χωρῆσαι εἰς χεῖρας. B =

511. βέλτερον] αἰρετώτερον καθ' ἓνα χρόνον τεθνᾶναι συντόμως A + B =
μᾶλλον ἢ περ(ισσῶς) κάμνειν (ἐν) πολυχρονίῳ μάχῃ οὕτως ὑπὸ
χειρόνων πολεμουμένους.

30 * ἓνα χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, συντόμως. B =

513. * ᾧδε] ἀντὶ τοῦ οὕτως, οὐ τοπικῶς. A +

3. λ. τὸ γινέσθω B || 8. κρείττων B || 11. ἢ A : εἰ || εἰ μὴ πεζεύοιτο B || sup-
plevi ex B || 12. ἐμβ. πορθμὸν εἰς δὲν B || 15. νομίζων scripti cf. B : ὀνόμαζον
|| 16. ἐναργῶς ut B || 18. μὰν etiam textus || ἐν. τ. χ. corrupta || τοῦ B :
τὸ || 18, 19. ἐπικαλούμενος B || 19. βοᾷ καλῶν B, καλῶν || 20. νῦν B : οὐν ||
23, 24. καὶ τῶν νεῶν φεγγόντων φαίνεται ἀδυνατῶν B || 25. ν B : ἦ || 27. ζῆν
ἢ post χρ. ut B : omisi ut A || 28. supplevi ex B || 31. τοπικῶς Bekker :
τοπικόν

- B= ἰπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν] ἀντὶ τοῦ ἰπ' ἀνδρῶν ἡσσόνων. γενναίου δὲ τὸ κὰν ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν δεινῶν φυλάττειν τὸ φρόνημα, καὶ χεῖρους ἡγεῖσθαι (καὶ) νικῶντας τοὺς Τρῶας. ἅμα δὲ καὶ πρὸς ἐντροπήν Ἑλλήνων τὸ ὑπὸ χειρόνων ἠττάσθαι.
- A- 515. Σχεδίον Περιμήδεος] ἔστι καὶ ἕτερος, Ἰφίτου παῖς· “ὁ δὲ δὲ 5 Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν, Φωκῆων ὄχ' ἄριστον” (Il. 17. 306).
516. * ἀρχὸν Φωκῆων] τινὲς “ἀρχὸν Ἀθηναίων.”
- A+ 518. * Κυλλήμιον] Ἡλεῖον· ἐπίκειον γὰρ Ἥλιδος Κυλλήμη.
519. Φυλεῖδew] τοῦ Μέγητος· ὁ γὰρ Φυλεὺς Ἡλεῖος ἦν καὶ ἰο ἀποικίαν ἤγαγεν εἰς τὰς Ἐχινάδας νήσους.
- B= 520. ὕκαιθα λιάσθη] εἰς τοῦμπροσθεν ἀνεχώρησεν ἤ, ὡς τινες, ἐκ πλαγίου ὄρμησεν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ὀρμήσας ἄπρακτον τὴν βολὴν ἐποίησεν.
- 521, 2. οὐ γὰρ Ἀπόλλων εἶα Πάνθου υἱόν] ὡς Τρῶα καὶ ἀριστέα. 15 τινὲς δὲ Πάνθου Δελφόν φασιν, ἱερέα τοῦ Ἀπόλλωνος.
526. <Λαμπετίδης, δυ> Λάμπος] <Λάμπτος Λάμπετος>, ὡς πάχος πάχτος, πλεονασμῶ τοῦ ε̄, ἀφ' οὗ τὸ “Λαμπετίδης.”
- A+ φέρτατον <υἱόν>] τῶν ἰδίων υἱῶν ἔστι δὲ ἄλλος Δόλοψ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἀναιρεθεὶς ἐν τῇ Λ (302)· “καὶ Δόλοπα Κλυτίδην.” 20
527. Λαιομεδοντιάδης] καὶ ἐν ἄλλοις “Λαιομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμῳ τε Λάμπῳ τε Κλυτίῳ τε” (Il. 20. 237)· ἦν δὲ τὸ πατρωνυμικὸν αὐτοῦ Ἰαιομεδοντίδης, ἀλλ' ἐπλεόνασε τὸ ᾱ, ὡς ἐν τῷ Λαερτιάδης.
530. γυάλοισιν] ἀντὶ τοῦ γυάλω· “θώρηκος γύαλον” γοῦν παν- 25 ταχοῦ φησιν.
- A- 531. ἐξ Ἐφύρης] τῆς ἐν Ἥλιδι, ἧς καὶ ἐν ἄλλοις μνημονεύει· “ἦ(ε) καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείριαν ἄρουραν, ἐλθεῖν” (Od. 2. 328)· οἱ δὲ τῆς Θεσπρωτίας.
- A- ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος] ποταμὸς Ἥλιδος ὁ Σε(λ)λήεις, ὃς 30 ρεῖ ἀπὸ Λασιώνος ὄρους· ἔστι δὲ καὶ Θεσπρωτίας.
532. Εὐφήτης] ζῆται περὶ τούτου τίς ἐστίν.
533. ἀλεωρήν] σκέπην, παρὰ τὸ ἀλέασθαι.

2. ἐπιφ. διαφυλάττειν τὸ B || 3. supplēvi ex B || 4. οἱ ὕ. χ. ἠτῶνται B || 15. Τρῶα || 19. φέρτατος lemma, φέρτατος ἀνδρῶν textus || 23. Λαιομεδοντιάδης: corr. Bekker || 28. ἐθέλεις

534. ὅς οἱ καὶ τότε—ἤρκεσε] περιττὸς ὁ στίχος· ἤδη γὰρ εἶπεν ἀνωτέρω (529) “ πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ.”

536. κύμβαχον] τὸ διάκενον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς, ὅθεν καὶ A—B+ κύμβια, τοιουτώδη ποτήρια. εἰς τοῦτο δὲ καθιέται ὁ λόφος. εἴρηται ὅθεν καὶ 5 δὲ παρὰ τὴν κεφαλὴν· τὴν γὰρ κεφαλὴν κύμβην ἔλεγον· ὅθεν καὶ <τὸ> κυβιστᾶν. λέγει οὖν τὸ ἄκρον τοῦ κράνους, ἐπεξηγεῖται δὲ διὰ τῆς ἐξῆς λέξεως τὸ ὄνομα, διὰ τοῦ “ ἀκρότατον.”

538. νέονφοίνικι φαεινός] φοινικῶ χρώματι νεωστὶ λελαμπρυσμένος. B=

539. ἤλπετο νίκη] ἐκάτερος αὐτῶν δηλονότι. B=

10 541. εὐράξ] τὸ μὴ ἐκ πλαγίου ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἔμπροσθεν ἢ B= ὀπισθεν, παρὰ τὸ εὖρος.

* εὐράξ] κατὰ πλάτος.

βάλε δ' ὄμω] τὸν δεξιὸν πάντως· εὐλογον γὰρ τὸν Μενέλαον μὴ B= τὰ γυμνά τοῦ σώματος ἔχοντα ἐναντία τοῖς ἐχθροῖς ἀνηρηκέναι τὸν 15 Δόλοπα, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἀσπίδος ἐσκεπασμένα.

542. * μαιμώωσα] κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν φορούντων.

543. * ἐλιάσθη] ἀπεκλίθη.

544. * τὸ μὲν εἰσιάσθη] ὁ Μέγης καὶ ὁ Μενέλαος ὄρμησαν.

545. κασιγνήτοισι] συγγενέσιν, ἢ τοῖς ἀδελφοῖς· πρὸ δὲ τῶν B= 20 ἀδελφῶν τὸν Μελάμπειον ἀνείδισεν. τινὲς δὲ ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰωσι τοὺς συγγενεῖς κασιγνήτους <φασὶ> καλεῖσθαι. ὁμοίως δὲ φησι καὶ τὸ “ ἔνθα ἔ ταρχύσουσι κασιγνήτοί τε ἔται τε ” (Π. 16. 674).

κασιγνήτοισι] ὅτι κασιγνήτους νῦν τοὺς ἀνεψιούς εἶπεν. A+

546. ἐνέμιπεν] ἐπέπληξεν, ἀπὸ τῆς ἐνιπῆς, ἣ ἔστιν ἐπίπληξις. B=

25 547. * ὄφρα] τέως. A=

εἰλίποδας βοῦς] ἐπιβάλ(λ)ουσι γὰρ τῷ προτέρῳ ποδὶ τὸν ὀπισθίδιον πόδα. β. ἀνεψιός δὲ ὁ Μελάμπειος Ἔκτορος, “ Λαομέδων δ' ἄρα Τιθησὸν τέκετο Πριάμῳ τε Λάμπων τε Κλυτίῳ θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος ” (Π. 20. 237).

30 548. * Περκώτη] Λαμψακηρῶν χώρα.

* δηίων ἀπονόσφιν] ἀπὸ τῶν <δηίων> νόσφιν.

550. * μετέπρεπε] διέπρεπεν.

3. διάκενον etiam AB: κάτακρον D, ἄκρον Et. M. s. v. || κορυφῆς etiam A: κεφαλῆς B, τῆς περικεφαλαίας D Et. M. || 6. supplevi ex B || 7. ἐξῆς ante διὰ omisi ut A || 10. οὐ τὸ ἐκ B || ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸ B || 13. δ. ὄμων ed. B || 21. supplevi ex B || 22. ταρχύωσι || 24. ἐνέμιπεν || 26. suppl. Bekker || 28. θ scripsi: τε

- B= 553. οὕτω δὴ, Μελάνιπτε] οὕτω νῦν. ὃν τρόπον νῦν μεθίμεν,
(οὕτω μεθήσομεν) καὶ οὐκ ἀντιληψόμεθα τῶν πραγμάτων;
- A= 554. * ἀνειψιοῦ] ἑκτατέον τὴν ψι διὰ τὸ μέτρον.
- A + B= 555. περὶ τεύχε' ἔπουσιν] ἢ "περὶ" πρὸς τὸ "ἔπουσι;" τὸ γὰρ
ἔπω ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κινήμασι παρὰ τῷ ποιητῇ προθέσει συν- 5
τάσσεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. διὸ τὸ "οὐ μὲν δὴ τότε μείζον ἔπει
κακόν" (Od. 12. 209), ἀντὶ τοῦ περιέπει.
* τεύχεα] λείπει 'συληῆσαι.'
- B= 556. ἀλλ' ἔπει] ἀλλ' ἔπου' τῆς γὰρ πρὸς Ἀργείους οὐκ ἀπο-
στατέον μάχης, πρὶν ἢ κατακτείνωμεν ἢ ἐκεῖνοι ἡμᾶς (ἀν)ελόντες 10
τὴν Ἴλιον πορθήσωσιν. μέγας οὖν καὶ τελευταῖος ἀγὼν πρόκειται,
ὥστε ἀναγκαῖον καὶ τὸν ἀκροατὴν τῷ ἀκμαιοτάτῳ τούτῳ μέρει τῆς
ποιήσεως προσ(σ)χεῖν.
557. κατ' ἄκρης] ὀλοτελῶς· "ἔλασεν μέγα κύμα κατ' ἄκρης"
(Od. 5. 313) ὅσον ὄλον αὐτὸν ἐβάπτισε τὸ κύμα. 15
- B= 563. αἰδομένων δ' ἀνδρῶν] τῶν αἰδουμένων ἀλλήλους καὶ ἀγωνι-
ζομένων πλείους σφύζονται ἢ περ φονεύονται· ἐπὶν δὲ φύγωσι, καὶ
ἀδοξία καὶ ἀσθένεια αὐτοὺς καταλαμβάνει.
567. * ἔρκει χαλκείῳ] στερεῶ, τῷ διὰ τῶν ἀσπίδων.
- B= 568. Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος] φαίνεταιί τις 20
ὑποῦσα αὐτοῖς φιλία διὰ τὴν γειτνίασιν, "Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων,
ὄτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο" (Od. 4. 191)· τὸ τε ὁμότροπον ἐχυρὸν πρὸς
φιλίαν· καὶ ἐν ἐτέροις δὲ φησι "περὶ γὰρ διέ ποιμένοι λαῶν, μὴ τι
πάθῃ" (Π. 5. 566)· καὶ μετὰ τὴν παράβασιν τῶν ὄρκων πρῶτος
πολέμιον ἀνεῖλεν (Π. 4. 457). 25
570. θάσσω] τῶν ἡλικιωτῶν ἢ ὡς καὶ ἐπὶ Αἴαντος, "οὐ γὰρ
οἱ τις ὅμοιος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν ἀνδρῶν τρε(σ)σάντων" (Π. 14.
521). §. τὸ δὲ "οὐδ' ἄλκιμος" πρὸς τὸ "πρῶτος δ' Ἀντίλοχος"
(Π. 4. 457) ἀναφέρεται.
- 571: εἴ τινά που—βάλοισθα] ὅτι τῷ εὐκτικῷ ἀντὶ τοῦ προσ- 30
τακτικῷ ἐχρήσατο, ὡς φησι Διονύσιος.
- B= 574. ἀμφὶ ἐ πακτήνας] τὰ περὶ ἑαυτοῦ σκοπήσας, μὴ τις
αὐτὸν ἐξαλλόμενον τῶν ἄλλων βάλῃ, ὡς καὶ Ὀδυσσεύς (Π. 4. 497).
1. νῦν om. B || 2. supplevi ex B || 3. ἐκτατέον B || 4. τῶν συγγενῶν B || 5. ἐκτατέον
A: ἐκλυτέον pr. κλυτέον voc. || ψι A: ψ || 6. διὸ W: διὰ || οἱ μὲν || 7. περιέ-
πειν || 10. suppl. W || 13. supplevi ex B || 17. πλείους B || 21. φάσχ'
|| 22. δὲ B pro τε || 23. δεῖε ποιμένα

ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάοντο (ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος) ὑπὸ δὲ αὐτοῦ Β= ἀκοντίσσαντος ἐχωρίσθησαν οἱ Τρῶες.

577. νισσόμενον πόλεμόν(δε) οὐχ ὡς νῦν αὐτοῦ πρῶτον ἐξιόντος, Β= ἀλλ' ὡς διὰ τὴν προτροπὴν Ἔκτορος ἐπὶ τὸ δρᾶσαι τι ὀρμῶντος.

5 580. θορόντα] ἐπεὶ πτοηθεὶς ἐξάλλεται τῆς κοίτης.

581. ἐτύχησε βαλῶν] τυχῶν ἔβαλεν. τοσοῦτον δὲ Ἀντίλοχος Β= μείζων Μελανίππου, ὅσον νεβροῦ κύων. τὸ ἀδεὲς δὲ καὶ ταχύ καὶ πρόθυμον τοῦ Ἀντιλόχου ἐδήλωσεν.

586. ἀλλ' ὃ γὰρ ἔτρесе (θηρὶ κακὸν ρέξαντι εἰκῶς)] δαιμονίως Β= 10 τῇ παραβολῇ κέχρηται· καὶ (γὰρ) ἡ φυγὴ τούτῳ κατὰ πρόνοιαν, οὐ κατὰ δειλίαν γίνεται.

θηρὶ—εἰκῶς] καλῶς οὐκέτι παραβέβληται κυνὶ—οὐ γὰρ ἔδει τὸν Β= ἦρωα φεύγοντι κυνὶ εἰκάξειν—ἀλλὰ λένοντι, οὐ δεδιότι τοὺς ἐναντίους, ἀλλ' ἔφοδον πλείονων (ὑφορωμένῳ) ἀγροίκων.

15 593. νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς] τοῦτο γὰρ εἶπεν ὁ Ζεὺς· “εἰσόκε ἡῶς ἐυσ(σ)έλμους ἀφίκηαι” (Π. ΙΙ. 208) καὶ “τρέψω δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς” (261).

594. * ἤγειρε μένος μέγα] ὥστε γίνεσθαι μέγα· ἢ μεγάλως.

θέλυγε] ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναπτεροῖ δὲ τὸν ἀκροατὴν προσδοκῶντα Β= 20 τὸν ἐμπρησμόν.

598. * ἐξαΐσιον] ἄδικον—τὸναντίον γὰρ ἐναΐσιμα τὰ καθή- Β= κοντα (καὶ δίκαια)—ἢ ὑπεραγόντως μεγάλην.

ἀρήν] αἵτησιν—καὶ γὰρ ἡ εὐχὴ αἵτησις παρὰ τοῦ θεοῦ τυγ- Β= χάνει—ἢ τὴν καθ' Ἑλλήνων κατάραν. ὡς φιλέλλην δὲ λοιδορεῖ 25 τὴν εὐχὴν Θέτιδος· “ἐξαΐσιον” γὰρ τὴν ἔξω τοῦ αἰσίου γινομένην φησὶν, οἷον τὴν παρὰ τὸ ὄσιον, ὅπερ σημαίνει τὸ αἶσιον.

599. τὸ γὰρ μένε μητιέτα Ζεὺς] μεγαλοφυῶς θεατὴν καθίστησι τὸν Δία τῶν γινομένων.

601. ἔμελλε παλίωξιν—θησέμεναι] ἐπιστάμενος τοὺς ἀκρωμένους Β= 30 ταῖς Ἑλληνικαῖς συμφοραῖς ἀχθομένους εὐέλπιδας ἀπεργάζεται τῇ τῆς μελλούσης νίκης προεκθέσει.

ἔμελλε] Ἀριστοφάνης Ἰακῶς γράφει “μέλλε.”

Α=

2. διεχωρίσθησαν Β || 3. οὐ νῦν πρ. ἐξιόντα Β || 4. τροπὴν Β || ὀρμῶντα Β || 5. ἢ αὐτοῦ ἐπεὶ οὐμίαι || 7. ὅσον Β: ὡς || 8. δηλοῖ Β || 10. supplevi ex Β || 13. φεύγοντα Β || 14. supplevi ex Β || 16. εἰσόκε scripsi: καὶ || 18. μέγα μένος textus || 19. ἡπάτα post χ. add. Β || 22. supplevi ex Β || 23. ἡ εὐχὴ Β: ἡσυχὴ || 30. συναχθόμενος Β || 32. Ἀριστάρχου con. M. Schmidt || μέλλε Villoiso: τοῦ μέλας Α, μέλλει

- B= 605. *μαίνεται* δ' ὡς ὅτ' Ἄρης] *ἐνεργῶς ἐκινεῖτο τῷ σώματι. καὶ χαλεπὸν μὲν ὅμως εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν καὶ σωφροῦντος Ἄρεος, δὲ δὲ τὸ "μαίνεται" προσέθηκεν. καὶ οὐ μέχρι τούτου τὴν εἰκόνα ἴσθησιν, ἀλλ' ἀφρίζειν τε αὐτῷ φησι τὸ στόμα τρόπον θηρίου καὶ τὰ ὄμματα λάμπειν ὥσπερ ἐνθουσιῶντος.* 5
- ὡς ὅτ' Ἄρης] πᾶσι τοῖς δεινοῖς αὐτὸν εἶκασεν, Ἄρει *μαινομένῳ* καὶ *πυρὶ ὕλης ἐπειλημμένῳ.*
606. *τάρφεσιν*] ἀπὸ τοῦ τάρφος. *β.* καὶ "βαθέης" δίχα τοῦ *ι.* *β.* *καλῶς δὲ καὶ τῷ πυρὶ τροφὴν δασείας ὕλης δέδωκεν.*
- B+ 607. *ἀφλοισμός]* ἀφρός κατὰ Δίτωλός· οἱ δὲ τὸν ἀφρισμόν· 10
οἱ δὲ οὐκ ἄπωθεν τοῦ φλοισμοῦ.
τὼ δὲ οἱ ὄσσε] καὶ ἀλλαχοῦ "νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπόπια"
(Π. 12. 463).
608. *ἀμφὶ δὲ πῆληξ—τινάσσετε]* *τετύπωκε τὸν κορυθαίολον.*
- A~B+ 610—4. Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ] ἀθετοῦνται στίχοι ε' ὡς περιτ- 15
τοί· οὐδὲ παρὰ Ζηηροδότην δὲ ἦσαν οἱ ε'· οὐ γὰρ διὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον
ἐτίμα αὐτόν· καὶ ὅτι "ἀπ' αἰθέρος" (610)· ἐπὶ γὰρ Ἰδης ἦν (scil.
ὁ Ζεὺς). καὶ διὰ τοῦ "μαρναμένοιο" (609) νοεῖται (τὸ) Ἐκτορος.
τινὲς δὲ τὸν "γάρ" ἀντὶ τοῦ δέ, ὡς "αὐτίκα γάρ μοι οἴσατο
θυμὸς ἀγήνωρ ἄνδρ' ἐκελεύσεσθαι" (Od. 9. 213). καὶ ἀνάγεται 20
ἢ φράσις εἰς τὰ τοιαῦτα "οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμν
—ὄφρα τί μιν προτιεῖποι" (Π. 22. 328)· "ἦλθε δ' ἐπὶ νότος
ᾧκα—ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοήν" (Od. 12. 427). "ἀπ' αἰθέρος" (610)
δέ, ὅ(τι) αἰθέριος Ζεὺς· καὶ ἡ πρόληψις δὲ σχῆμα ποιητικόν.
προσεκτικόν τε ταῦτα τὸν ἀκροατὴν καὶ περιπαθέστερον ἀπεργά- 25
ζονται. καὶ τοῦ λέγοντος χρηστὸν (τὸ) ἦθος, καὶ ὡς ἀπὸ συναλ-
γοῦντος ἢ πίστις.
616. * *ῥ* δῆ] *καθ' ἦν ὁδόν.*
618. * *ἴσχον]* ἐπειχον αὐτόν.
- B= *πυρρηδόν]* ἢ μὲν ἐμβολὴ τῶν βαρβάρων κύμασιν εἵκασται ταχὺ 30
διαλυομένοις, ἢ δὲ τῶν Ἑλλήνων καρτερία τῷ τῆς πέτρας ἀκινήτῳ
καὶ δυσπαθεῖ.

1. *ἐνεργῶς* scripsi cf. D: *ἐναργῶς* ut B || 2. *ἐννοιαν ἐλθεῖν* Dindorf: *ἐννοιαν ἀνελεῖν* ut B || 10. *ἀφρός* etiam Eust.: *ἀφρισμός* B D || 17. *ἐπὶ* W: *ἀπὸ* || 18. *supplevi* ex B || 24. *supplevi*: *ὅτι* ante ὁ add. B || 25, 26. *ἐργάζονται* B || *suppl.* Bekker || 27. ἢ *πίστις* B: *ἠπίστησεν*

619. * <πέτρη> ἡλίβατος] ψιλοῖ ἢ παραδοσις· παρὰ γὰρ τὸ A+B= ἀλιτεῖν ἔστι τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτῆς.

620. * λιγέων ἀνέμων] ἤχον ἀποτελούντων τῇ βίᾳ. B=

* κέλευθα] ἰδίως τὰς ἐφόδους. B=

5 621. * τροφόεντα] τρόφιμα.

τά τε προσερεύγεται ἀκτῇ] Ἀρίσταρχος “αὐτὴν,” δηλονότι τὴν A+B= πέτραν, ἢ ἢ τὰ ὑπὸ θαλάσσης πρὸς αὐτὴν ἐξωθούμενα.

623. * λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν] περιλαμπόμενος ὑπὸ τῶν B= ὄπλων ὡς ὑπὸ πυρός.

10 624. ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κύμα] πεπύκνωται ταῖς παραβολαῖς ὁ B= τόπος πρὸς ἔμφασιν τῶν πραγμάτων. §. ἢ δὲ “ἐν” ἐμφαίνει τὴν βίαν τοῦ κύματος· εἰς ἐπίτασιν δὲ πρόσκειται “ἀνεμοτρεφές” (625).

§. εὖ τὸ μὴ φάναί ἐπῆλθεν ἢ ἐπέδραμεν ἀλλ' ἐνέπεσε, σφοδρὰν τὴν B= βίαν δηλῶν.

15 625. ὑπαὶ νεφῶν ἀνεμοτρεφές] ηὐξημένον ὑπὸ ἀνέμου, ὡς εἶναι A+B= ὑποκάτω τῶν νεφῶν καὶ πλησιάζειν αὐτοῖς. οἱ δὲ “ἀνεμοτρεφές” τὸ εὐτονον. καὶ Σιμωνίδης “ἀνεμοτρεφῶν πυλάων” (fr. 230 B.) εἶρηκεν· ὁ δὲ κόμπος τῶν λεγομένων καὶ ὁ ψόφος τῶν ὀνομάτων οὐκ ἔῃ ἰδεῖν τὴν ναῦν ἀφρῶ κεκαλυμμένην.

20 ἢ δέ τε πᾶσα] πᾶσα δὲ ἢ ναῦς τῷ ἀφρῶ τοῦ κύματος κρύπ- AB= τεται.

626. δεινὸς ἀήτης] ὅτι ἀρρενικῶς “δεινὸς ἀήτης.” ἔνιοι δὲ ἀγνοή- A+B= σαντες πεποιήκασιν “δεινὸς ἀήτης,” ὡς “κλυτὸς Ἀμφιτρίτη” (Od. 5. 422). ἢ γὰρ ἀρσενικὴ ἐκφορὰ ἐμφαντικώτερον τὸν λόγον ἀπεργά- 25 ζεται καὶ τὸν ἄνεμον σφοδρότερον δείκνυσιν.

* ἄχνη] Ζηνόδοτος διέχεα τοῦ ἰ τὸ “ἄχνη.” A=

627. * ἰστίφ ἐμβρέμεται] προσλακτίζων αὐτῷ, τῇ βίᾳ δηλονότι. B= ναῦται] οἱ ἐν τῇ νηί· “ἢ ναύτησι τέρας” (Il. 4. 76)· ὁ δὲ B=

30 Αὐτόχθων πρὸς ἐπίτασιν τοῦ κινδύνου φησὶν· ἐπιβάτας γὰρ καὶ βραχὺς κίνδυνος κλονεῖ, ἐπὶ τοὺς καύτας δὲ ὁ φόβος φθάων μέγεθος κινδύνου μεγίστου παρίστησιν.

628. τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται] τὸ τυτθὸν γὰρ ἀπέ- A+B= χουσι τοῦ θανάτου. πρῶτος δὲ εἶπε τὸ Ἀναχάρσιδος τοῦ Σκύθου, ὃς ἐρόμενός τινα τῶν ναυτῶν πόσιν ἀπέχόμεν τοῦ ὕδατος καὶ μαθὼν

14. ἐμφαίνων B || 17. πυλῶν conl. Bergk || 20. τῷ ἀφρῶ τοῦ κ. B : ἀφρῶ τῷ τοῦ κ. || 23. ἀπή // || κλυτὸς δὲ B || 27. προσλακτίζων B : προσλακτίζον || 33. πρῶτος etiam AB || εἶπε τοῦτο Ἀναχάρσις ὁ Σκύθης B

ὡς τέσσαρας δακτύλους τοσοῦτόν φησι καὶ τοῦ θανάτου. καὶ Ἄρατος (Phaen. 299) “ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον” καὶ Καλλίμαχος “μέσον ἐπὶ ναύταις” (fr. 515 Schn.).

- B = 629. ἐδαΐζετο] διεκόπτετο ἢ ψυχὴ ἀγωνιῶσα. πρὸς τὸ τελευταῖον δὲ τῆς παραβολῆς τὸ “τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται” (627) 5 τὴν ἀνταποδοσιν ἐπήγαγε τῆς παραβολῆς.
- B = 630. ὡς τε λέων] πολλὰς ἤδη ἐφόδους λέοντων παρέλαβεν εἰς ὁμοίωσιν, νῦν δὲ ἐξεῦρέ τι καινόν· ὑπόκειται γὰρ πρωτόπειρος νομεὺς ἀνεπιστήμων τῆς πρὸς λέοντας μάχης. καὶ νεμομένας τὰς βοῦς παρέλαβεν, εἰκότως· οὐδὲ (γὰρ) Ἕλληνες ἐπὶ παρατάξεώς 10 εἰσιν ἀλλ’ ἐσκεδασμένοι, ὥστε καὶ εὐκολον εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν διὰ τὸ ἄτακτον.
- * λέων ὀλοόφρων] ἄδηλον, εἰ ὁ φύσει ὀλοόφρων.
- B = 631. εἰαμενῆ] καθῦνδρ τόπῳ. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν ἄνεσιν καὶ ἀνάδουσιν τῶν λιβάδων, οἱ δὲ τοὺς τόπους ἐξ ὧν τοῦ ὕδατος ὑπεκρύνετος 15 πόαι γίνονται, οἱ δὲ παρὰ τὸ ἔω, ἔνθα ἴσταται ὕδωρ καὶ συνῆκται.
- B = 632. οὐ πω σάφα εἰδώς] οὐ κατ’ εὐτονίαν σώματος—οἶος δήποτε γὰρ ἂν ἦ, οὐ δύναται εἶς ὧν πολεμεῖν λέοντι—ἀλλὰ κατ’ ἐμπειρίαν· ὁ γὰρ ἐμπειρος τῆς πρὸς τὸ θηρίον μάχης ἢ κύνας πριαφήκεν 20 ἢ λαμπάδας προσάγει.
- B = 633. ἔλικος] τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ συνθέτου, ὡς καὶ Διονύσιός φησιν,
- B = ἀντὶ τοῦ εἰλίπιδος. ῥ. “φονῆσι” δὲ τῷ φόνῳ, ἢ τῷ τόπῳ ἔνθα πεφόνευται ὑπὸ τοῦ λέοντος.
- A + 634. πρώτησι καὶ ὑστατήσι βόεσ(σ)ιν] ὁ “καί” ἀντὶ τοῦ ἦ, ὡς τὸ “μειλιχίους ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ” (II. 21. 339) 25 ἢ οὕτως· ποτὲ μὲν πρώταις, ποτὲ δὲ ὑστέραις.
635. * ἐν μέσσησιν] σόλοικον, εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ ‘εἰς μέσας.’
637. ὑφ’ Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρί] αὖξει Ἐκτορα συγκαταλέγων αὐτὸν τῷ Διί.
639. Κοπρῆος] Κοπρὺς παῖς τοῦ Ἥλίου Πέλοπος· ἔστι δὲ καὶ 30 ἄλλος Βοιώτιος, Ἀλιάρτου παῖς.

** ὁς Εὐρύσθηος] φάσιν Ἦρας αὐτῷ παραστάσης ἐπιτάσσειν·

2. ὁ. δεῖδια ξ. B || μέσον ἐπι conī. Schneider, μείστον ἐπεὶ Diltthey || 8. ὑπόκειται W: πρόκειται ut B || ἀπειρος conī. W || 10. supplevi ex B || 15. ἐξ ὧν scripsi: ἀφ’ ὧν B, ἐξ οὐ || 16. ἐῶ || 18. ἂν ἦ scripsi: ἂν ἔοι B, ἔοι || 19. προσαφήκεν ut B || 22. τῷ φόνῳ B: τοῦ φόνου || 30. K. Πέλοπος παῖς τοῦ Ἥλίου conī. W ex Apoll. bibl. II 5, 1 K. Πέλοπος τοῦ Ἥλίου: ἡλίου παῖς τοῦ Πέλοπος

τὸν δέ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς εἰπόντων ὡς διὰ τοῦτο ἔσοιτο ἀθάνατος, καταδέχεσθαι· οἳ δὲ παιδικὰ Ἑρακλέους θέλουσιν Εὐρυσθέα· διὸ χαρίζομεν αὐτῷ ἐπιτάσσεσθαι τοὺς ἄθλους.

640. * οἴχνεσκε] ἐπορεύετο, παρὰ τὸ ἴχνος.

5 641. * τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χειρόνος υἱὸς ἀμείνων] οὐκ εὔῃ ἢ σύγκρισις.

ἐκ πατρὸς—χειρόνος υἱὸς ἀμείνων] οὐ κεκράτηκε τῆς φράσεως, ὡς φησιν Ἄτταλος· τὸν μὲν γὰρ λίαν ἐπαινεῖ, τὸν δὲ ἀποδοκιμάζει· ὥστε οὐκ ἔστιν ἐκ συγκρίσεως ὁ λόγος.

10 642. * παντοίας] λείπει ἢ κατὰ.

* ἤμην πόδας ἠδὲ μάχεσθαι] ὅτι καὶ τὸ τάχος ἐν ταῖς ἀρεταῖς.

644. * ὅς ῥα τόθ' Ἐκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν] ὅτι οὐχ ἑκόν.

645. στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν] ὥστε οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ κατορθώ- B = σας φαίνεται ὁ Ἐκτωρ, τῇ δὲ τοῦ Περιφήτου δυστυχία συγκέχρηται·

15 τὸ γὰρ πτώμα συνέπραξε πρὸς τὸ εὐχερῆ γενέσθαι τὴν ἀναίρεσιν.

ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο] παραποδισθεῖς τῷ μήκει τῆς ἀσπίδος B = κατὰ τὴν ἄντυγα ὑπτιος κατηρέχθη. “πάλτο” δὲ ἐνεπελάσθη. οἳ δὲ ἐβλάβη Ἰακῶς γοῦν φησι τὸ πρόσθ' “ἐνὶ βλαφθείς” (647).

* (ἔστράφη,) ὅπως φυλάσσεται, συστειλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα. B =

20 651. ἀχνύμενοί περ (ἑταίρου)] λείπει ἢ περί. τινὲς δὲ Αἰολικῶς A+B = ‘περὶ ἑταίρου’ φασίν· ἀήθης δὲ ἢ τοιαύτη συναλ(ο)ιφῆ τῷ Ὀμήρῳ. Ἄτταλος δὲ συγκοπήν φησιν, ὡς ἐν τῷ “παρ Ζηνί” (Π. 4. 1).

652. αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἑδείδισαν] ὁμοίον τι πάσχουσι Μενελάῳ, ὅς φησιν “οὔτι τόσῳ νέκνος περιδεῖδια—ὄσ(σ)ον ἐμῇ κεφαλῇ

25 περιδεῖδια” (Π. 17. 240).

653. εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν] ὑπέστειλαν ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς ναῦς· A-B = εἰς γὰρ τὰ μεταξὺ διαστήματα φεύγουσι βραχὺ μέρος ὑπολείπομενοι τῶν νεῶν, ὡς τὰς πρύμνας αὐτοὺς ὑποβεβηκέναι. οἳ δέ, ὅτι ὑποχωρησάντων τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀπόψει γέγονε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν

30 τοῖς Τρωσίν.

* εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν] ἐντὸς ἑαυτῶν αἱ νῆες ἀνέλαβον τοὺς B = Ἑλληνας.

654. * πρῶται] εἰ ἦν διστιχία, ‘πρότεραι’ ἂν εἶπεν.

18. ἔβλ. ἰακῶς γοῦν φησι τὸ πρόσθ' ἐν βλαφθείς corrupta: ἔβλ. ἰακῶς. φησι γοῦν conl. W, ap ἔβλ.· καὶ σύμφησιν ὁ ποιητής, “(τῇ) δ' ἔνι βλαφθείς” ? || 19. supplevi ex B || συστειλας B: συστειλαί || 27. βρ. τι μ. B || 29. ὄψει A Eust. || 31. αἱ ἄκραι νῆες ἔλαβον B || 33. δυστυχία || προτεραίαν

- B- 656. κλισίησι] ὡς μετὰ τὰς πρῦμας τῶν πρώτων νεῶν παρε-
σκηνωμένων ἄον ταῖς πρῶραις αὐτῶν.
- B- * τῶν πρωτέων] μέμφεται Διονύσιος· οὐ γὰρ περισπᾶται τὸ
“πρωτέων,” κατὰ συνίζησιν δὲ φαίνεται.
- B- 657. * στρατόν] νῦν τὸ στρατόπεδον. 5
- B- 657, 8. αἰδῶς καὶ δέος] “αἰδῶς” μὲν, εἰ φανοῦνται κακοί, φόβος
δὲ περὶ τῶν νεῶν.
- B- 658. * ἀξηχέες] οἱ μὲν λίαν σκληρῶς, οἱ δὲ ἀδιαλείπτως.
660. * λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος] πρώην μὲν ἠΰχετο
(371), νῦν δὲ παρακαλεῖ. 10
- B+ 661. αἰδῶ θέσθε] πολὺς ὁ τῆς αἰδοῦς λόγος καὶ ἀλλήλους αἰδο-
μένων καὶ ἄλλους ἀνθρώπους.
- B- αἰδῶ—ἄλλων ἀνθρώπων] τὴν ἐξ ἄλλων παρακολουθήσουσαν ὑμῖν
αἰσχύνην.
- B- 663. παίδων] ἵνα μηδὲ ἐκείνοις ὄνειδος ἐπακολουθήσῃ δι' ὑμᾶς. 15
καλῶς δὲ ἔχει ἢ προτροπὴ τέκνων καὶ γάμων ἀσφάλειαν, πλούτου
φυλακὴν ἀναφαίρετον, γονέων ζώντων μὲν αἰδῶ τεθηκότων δὲ μνήμην.
πρεπόντως δὲ τὰ περὶ τέκνων καὶ γυναικῶν οὐ τοῖς Αἴαντος ἐμφέ-
ρεται λόγοις, ἀλλὰ τοῖς Νέστορος· πατὴρ γὰρ ἔχει τάξιν. διήκει
δὲ ἢ παράκλησις οἷς μὲν ὀλοτελῶς, οἷς δὲ μερικῶς. 20
- B- 665. * τῶν ὕπερ] δικεῖτε ἐκείνους ὄραν δεομένους.
666. * τρωπᾶσθε] ἀντὶ τοῦ τρωπᾶσθε.
- A + B- 668. τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν] ἀβητοῦνται στίχοι 5' (668—673)· οὐ
γὰρ προδιεσάφησεν, ὡς εἶχον ἀχλὺν τινα. πόθεν δὲ καὶ ἡ Ἄθηνᾶ ἄφνω
νῦν παρεφάνη συγκαθεζομένη τοῖς ἄλλοις θεοῖς; εἰ μὴ λόγοις, ὡς 25
λείπει ἄλλα ποιήματα δι' ὧν ἐδεδήλωτο ταῦτα. ἢ καὶ ἀποῦσα ἀφήρη-
ται, ὡς τὸ “εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη αὐτῶ
ποιπνύσαντι” (Il. 8. 218)· Ἰήλεφος δὲ ὡς ἐπὶ Διομήδους ἀκούει
(Il. 5. 127)· ἐν σχήματι δὲ ἐδήλωσεν, ὅτι σκότος εἶχον.
- B- 670. ἡμὲν πρὸς νηῶν] ἔδει ἐπαγαγεῖν τὸν (ῆ)δὲ, εἰ μὴ ὁ “καί” ἀντ' 30
αὐτοῦ ἔστιν, (ἴν' ἦ) ‘καὶ περὶ τὰς ναῦς καὶ περὶ τοὺς πολεμοῦντας.’
- B+ 674. οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι] οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ
Αἴαντα ἔρρωσεν ὁ λόγος τοῦ Νέστορος.

1. διὲ ὡς μ. B, τῶς μ. || 3. τῶν προτέρων textus || περισπᾶται B : περιεσπᾶτο ||
4. πρώτων || 13. παρακολουθοῦσαν B || 19. ἐπέχει B || 20. δὲ ἢ B : γὰρ ἢ || 22.
τρωπᾶσθαι textus || τρωπᾶσθαι || 23. 5' A : γ' ut B || 25. συγκαθημένη B ||
27. θῆκεν || 30, 31. supplevi ex B || 31. τῶν νεῶν et τοῦ πολέμου B

676. ἴκρια] οἱ μὲν τὰ καταστρώματα, οἱ δὲ τὰ κατὰ πρῶραν καὶ AB =
πρύμναν σανιδώματα, ἢ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα, ἢ τὰς καταγωγάς.

βιβιάσθων] ἀπὸ τοῦ βιβαστός βιβιάσθω, αἰστός αἰσθω. A +

678. δύο καὶ εἰκοσίπηχυν] ὑφ' ἐν' τοὺς γὰρ ἀριθμοὺς οὕτω προ- A =
5 φέρει διὰ τοῦ ἰ, ὡς “εἰκοσινήριτα” (Π. 22. 349). τινὲς δὲ καὶ κατὰ
παράθεσιν ὡς τὸ τρὶς καὶ δέκατος, ὥστε καὶ τὸ θηλυκὸν τρὶς καὶ δε-
κάτη. §. “βλήτροισι” δὲ τοῖς συμβλήμασιν· βλήτρον δὲ ὡς φίλτρον. B +

679. ὑφ' ἐν τὸ “κελητίζειν” παραγωγὸν γὰρ ἔστι παρὰ τὴν AB +
κέλητος γενικὴν, ἐπεὶ ἔδει ‘κέληθ' ἴζειν.’ ἀδιανοήτων δὲ τὸ ἵπποις
10 κέλητα ἴζειν. ἔστι δὲ ἀναχρονισμὸς· οὐ χρωῶνται γὰρ οἱ Ἕλληνες
κέλησιν· ἢ δὲ παραβολὴ τὸ γενναῖον αὐτοῦ καὶ εὐσταθὲς δείκνυσιν,
ἄλλοτε ἐπ' ἄλλην ναῦν αὐτοῦ μεταπηδῶντος ῥαδίως. οἱ (δὲ) δύο
ἐξευγμένοι ἵπποι ἄμιπποι καλοῦνται. §. ὅτι κέλητα μὲν αὐτοὺς οἶδε, A =
χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας κέλησιν οὐ ποιεῖ.

680. πίσυρας συναγείρεται] (“συναίρεται”) συζεύξει· “σὺν δ' B =
ἤειρεν ἰμᾶσι” (Π. 10. 499)· οἱ δὲ “συναγείρεται.” §. ἀντὶ τοῦ ‘ἐκ B =
πολλῶν δὲ οὓς ἐπιτηδείους οἶδε συνάγει (τοὺς) ἀρίστους καὶ
ἰσοταχεῖς ἐκλεξάμενος· κίνδυνος γὰρ ἐκπεσεῖν μεβαλλομένῳ ἀπὸ
ἄλλου εἰς ἄλλον.

681. μέγα προτὶ ἄστν] οὐ γὰρ ἐν μικρᾷ πόλει ταῦτα γίνεται.

682. * λαοφόρον] πολυπληθῆ.

683. ὁ δ' (ἔμπροσθεν) ἀσφαλὲς αἰεὶ θρόσκων] μέγα τὸ ἐγκώμιον B =
καὶ ἀσφαλῶς καὶ αἰεὶ ἐφαλλομένου· Δημήτριος δὲ ὁ Γουπεσὸς
(φησι) τεθεωρηκέναι τινὸς μεταβαίνοντος ἀνεμπόδιστον τηροῦντος
25 τὸν δρόμον τῶν ἵππων, κατέχοντος τοὺς χαλινούς· καὶ νῦν δὲ ἐν
Ῥώμῃ ποιούσι τινες. §. τὸ δὲ “αἰεὶ” ἀντὶ τοῦ ‘συνεχῶς κατ' ἐκείνην B =
τὴν ἡμέραν,’ ὡς τὸ “αἰεὶ δ' ἠνίοχον κινήσας ῥαδάμιγγες (ἔβαλλον)”
(Π. 23. 502).

685. * ὡς Αἴας] οὕτω καὶ ὁ Αἴας ἐνεργῶς μετῆρχτο.

688. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ μίμνεν] τινὲς ἐπισυνάπτουσι τούτῳ τῷδε·
“ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκω.”

689. * πύκα θωρηκτάων] ἐκ τοῦ παρεπομένου ‘τῶν πολεμιστῶν.’

2. ὡς post pr. ut A: omisi ut B Eust. schol. Od. 13. 74 || 3. ἀπὸ
Et. M. s. v. βιβιάω: ἀντὶ || 9. κέλητος B: κέλητος || κέληθ' ἴζειν B: κελη-
θίζειν || 12. αὐτοῦ post ναῦν om. B || 14. οὐ συνίστησιν A || 15. συνα-
γείρεται etiam textus || supplevi ex B || 15, 16. σὺν δ' ἤειρεν B: συνδίειρεν
|| 16, 17. ἐκ πολλῶν δὲ post συνάγει omisi ut B || 23. γενυπεσὸς || 24. sup-
plevi ex Eust. || τῶα -ντα Eust.

- B= 690. ἀλλ' ὡς τ' ὀρίθων] ἀπὸ καταφρονουμένων μὲν ζῶων τὴν παραβολὴν φέρει "Ἑλλησιν" καὶ "τῶν δ', ὡς τε (ψα)ρῶν νέφος" (Π. 17. 755). ἀλλὰ καὶ παραμυθεῖται ἀντιτάσσω τὸν Δία. §. τὸ δὲ
- B= "αἰετὸς αἶθων" ἢ θερμὸς ἢ ξανθὸς ἢ μέλας.
- A= 691. βοσκομενάων] εἰ ἀρσενικῶς ἐλέγοντο οἱ κύκνοι, πάντως ἂν 5 ἐπεκράτησεν καὶ τὰς γεράνους (Π. 3. 4) γὰρ φησι καὶ τὰς χήνας (Od. 15. 161, 174).
- B= 695. χειρὶ] λείπει τὸ ὡς. οἱ δὲ τῇ δυνάμει. ἢ ἐκπληκτικὸν τὸ τῆς φαντασίας, (εἰ) ἢ χεῖρ τοῦ Διὸς μέχρι τῆς γῆς φθάνει θνητὸν ὄψοῦσα.
- B= 696. δριμεῖα (μάχη)] ὀξεῖα, ἀπὸ τῶν ὄσφραντῶν, ὡς νῦν ἀρχὴν 10 τοῦ πολέμου λαβόντος.
- B= 700. οὐκ ἔφασαν φεῦξεσθαι] οὐ λέγει, ὅτι ἀπεγνωκότες τῆς σωτηρίας ἐμάχοντο, ἀλλ' ὅτι ταύτην εἶχον τὴν διάνοιαν ὡς μέχρι θανάτου μαχησόμενοι ἢ φευξόμενοι. οἱ δὲ Τρῶες ἤλιπον τὰς ναῦς ἐμπρήσειν καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς κτενεῖν. 15
704. * ἤψατο] ἐπελάβετο.
- A+ 705. ὠκυάλου] ψιλωτέον· οὐ γὰρ ἡ ἄλος ἔγκειται, ἀλλὰ παραγωγὴ ἐστὶ διὰ τοῦ ἁλος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀταλὸς βάταλος.
- B= ἢ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν] εὐπρεπῶς ἐπὶ τοιαύτην ναῦν ἐπήγαγε τὸν 20 Ἔκτορα, ἧς οὔτε τὸν ἡγεμόνα μέμψασθαι ἐνῆν μὴ κωλύσαντα τὴν οἰκείαν ναῦν ἐμπιπραμένην, τοὺς τε πολίτας συγγνώμης ἂν τις ἤξιωσεν, εἰ ἀστρατήγητοι ὄντες ἀδυνάτως ἔσχον ἐπιβοηθῆσαι· ἵνα οὖν μὴ κατὰ ζῶντός τινος ἐπάξῃ τοῦτο τὸ ὄνειδος, τὴν Πρωτεσιλάου (φησί), καὶ τὴν κατὰ τὰς πύλας οὔσαν, "ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου" (Π. 13. 681)· ἴσως δὲ καῦσαι πάσας οὐκ ἠθέλησεν. 25
- ἔνεικεν] τὰ μὲν ἐμψυχὰ φησιν ἄγεσθαι, τὰ δὲ ἄψυχα φέρεσθαι· κακῶς οὖν νῦν φησι τὸ "ἔνεικεν," καὶ ταῦτα ἐπαγαγὼν τὸ "ἀπήγαγε" (706). ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ "νῆες (δ') ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι" (Π. 7. 467) ἀντὶ τοῦ φέρουσαι.
706. * οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα αἴαν] τινὲς γράφουσιν "οὐδ' 30 — ἀφίκετο." §. περιπαθῆς ἢ προαναφώνησις.
- B= 709. τόξων] τῶν τοξευμάτων. §. "ἀμφίς" δὲ χωρὶς ἀλλήλων,
- B= (ἢ) ἀντὶ τοῦ περιέμενον, ὡς "Κρόνον ἀμφίς ἐόντες" (Π. 14. 274).

9. suppl. W || 14. μαχησόμενοι B: μαχοῦμενοι || φευξόμενοι B || 15. κτεῖναι ut B || 21. ἀξιώσαι B || 22. εἶχον B || 23. ζῶντος B: ζῶτων || supplevi ex B || 24. ὅτι κ. τ. π. πρώτη ἦν B || 28. παρέτρεσαν || 31. περιπαθῆσας ὡς πρ. || 33. supplevi ex B

ψ. “αἰκάς” ὄρμας, παρὰ τὸ αἶξ· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ αἰκή· καὶ ἐκτέταται A+B—
τὸ ἰ· παρὰ τὸ αἶ(σ)ω γὰρ γίνεται.

711. * πελέκεσσι καὶ ἀξίγησι] οὐ μόνον εἰς τὸ φονεύειν ἀλλὰ
καὶ εἰς τὸ διασχίζειν τὰς ναῦς τὰ τοιαῦτα.

5 712. * ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· ἐπιφέρει γὰρ περὶ ξιφῶν (713)· φασὶ δὲ A—B=
πληθύ(ν)ειν αὐτὸν τὰς φωνὰς τῶν ὄπλων διὰ τὸ φαντάζειν τὸν ἀκροατὴν.

713. μελάνδετα] σιδηρόδετα, ἐπεὶ φησιν (<Ἡσίοδος>) (Opp. 151) B—
“μέλας δ’ οὐκ ἔσκε σίδηρος.” οἱ δὲ μελα(ί)νας λαβὰς ἔχοντα·
τὴν δὲ λαβὴν δεσμὸν καλεῖ ὁ Σιμωνίδης (fr. 233). οἱ δὲ ἐπιμελῶς
10 ἐνδεδεμένα πρὸς τὴν λαβὴν.

714. ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν (<—ἄλλα δ’ ἀπ’ ὤμων>)] σὺν ταῖς χερσὶν B=
ἀποκοπτόμενα, ἄλλα (δὲ) σὺν ὤμοις· γελοῖον γὰρ τὸ οἶσθαι ἀπὸ τῶν
ὤμων ἐκπίπτειν τὰς μαχαίρας. ψ. διὰ δὲ τοῦ ὁ γραπτέον τὸ “πέσον.” A—

716. οὐχὶ μεθίει] ὅτι Ζηνοδοτος “οὐκ ἐμεθίει,” ὥστε βαρβαρίζειν A—
15 τὸν Ὀμηρον· ἔστι γὰρ τὸ “μεθίει” σύνθετον ἐκ τῆς μετὰ καὶ τοῦ
ἰῶ, ὡσεὶ τις λέγοι ‘ἐμετεκάλει.’

717. ἄφλαστον] οὐ τὸ ἀκροστόλιον, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης εἰς A—B=
ὔψος τεταμένον ἐκ κανονίων πλατέων, διήκοντος δι’ αὐτῶν πλατέος
κανονίου, ὠνομασμένου μὲν θρανίτου, ὑπηρεισμένου δὲ τῷ στυλίσκῳ
20 <τῷ> ὅπισθεν τοῦ κυβερνήτου. κρέμανται δὲ ἐκ τῶν κανονίων καὶ τοῦ
θρανίτου τὰ ἥνια. ἀκροστόλιον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς πτυχῆς ἀνατεῖνον ξύλον
ἐπὶ πρῶραν· πτυχὴ δὲ ἐστίν, ὅπου ζωγραφοῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ
τῆς νῆος ἐπιγράφαται ὄνομα.

* τινὲς “ἄφλαστον” γράφουσιν ἐπιρρηματικῶς, (<ἴν’ ἦ>) τὸ ἄμ- B=
25 φω ταῖς χερσὶν ἐπεστραμμένως ἐπειλήφθαι τῆς νεώς.

718. οἴσετε] ἀντὶ τοῦ ‘φέρετε’ καὶ οὐ τὸν μέλλοντα δηλοῖ, ἀλλ’ A—
ἐστὶν ἀπὸ τοῦ “οἶσε θ(έ)ειν” (Od. 22. 481).

* ἅμα δ’ αὐτοὶ ἀλλέες ὄρνυτ’ αὐτήν] ἅμα γὰρ τῇ κραυγῇ καὶ
δέος γίνεται τοῖς πολεμίοις.

30 719. νῦν ἡμῖν] ἀντὶ <τοῦ> πάντων τῶν πόνων ἰσόρροπον ἡμέραν AB=
ὁ Ζεὺς ἐχαρίσατο. ψ. ἄδηλον πότερον παρὰ γνώμην θεῶν “μολοῦσαι” B=
(720), ἢ “ἡμῖν πῆματα—ἔθεσαν” θεῶν ἀέκητι.

5. φασὶ B: οἱ || 6. suppleni ex B || 7. suppl. Bekker || 12. ἀποκοπτόμενα
B: ἀποκοπτόμεναι || suppleni ex B || 14. οὐχὶ etiam textus || 15. οὐκ ante
ἔστι omisi || 16. ἰῶ scripsi: εἴω || 18. ἀνατεταμένον Eust. || αὐτῶν Eust.:
αὐτοῦ ut B || 19, 20. ὑπ. τοῦτφ στυλίσκου δ. Eust., τῷ στυλίσκῳ τῷ B:
τῷ τοῦ στυλίσκου || 21. τὰ ἥνια B: ταυνία || 22. ἐπὶ πρῶραν ξ. B || 24. sup-
pleni ex B || 25. νῆος B || 27. οἴσαι || 30. ἀμοιβὴν A pro ἡμέραν || 32. θέσαν B

- B = 721. κακότητι γερόντων] ἀβουλίᾳ. τὸ δὲ ἴδιον ἀσθενὲς τοῖς γέρονσι
περιάπτει· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐξιέναι διὰ τὸν Ἀχιλλέα.
- A = 722. *οἳ μ' ἐθέλοντα] ὅτι κατὰ συναλ(ο)ιφὴν τὸ “<μ’> ἐθέλοντα.”
- A + 725. ἀνώγει] τινὲς περισπῶσι διὰ τὸ “ἠνώγει Πετεῶο” (Π. 12.
355)· ἀλλ’ ἔστιν (ὥσπερ ἐπὶ τοῦ) “ἀγορῆ Μενέλαου ἀνωγεν” (Π. 5
11. 139).
- B = 728. ἀναχάζετο (τυτθόν, οἰόμενος θανέσθαι)] ὅπως χρήσεται τῷ
μεγίστῳ δόρατι οἰόμενος ἀποθανεῖσθαι μᾶλλον ἢ παραχωρήσων Ἐκτορι.
- A-B = 729. θρήνην] τὴν τῶν κοπηλατῶν καθέδραν ἢ τὴν τοῦ κυβερνήτου.
Ἀττικοὶ δὲ θράνον τὸ τοῦ κοπηλάτου φασὶ καὶ θρανίτας αὐτούς. 10
731. *ἄμυνε νεῶν] λείπει ἢ κατά.
- B = 735. ἢ εἰ τινὰς φαμεν] ἄρα οἰόμεθα ἤξειν ἐπικούρους μετὰ ταῦτα·
(οὐδαμῶς). ὅμοιος δὲ τῷ πρώην (504) ἔστιν ὁ λόγος, τὸ μὲν ἐρωτή-
σεως τὸ δὲ ἀποφάσεως ἔχων.
736. *τεῖχος ἄρειον] βέλτιον οὐ κατεσκευάσαμεν. 15
- A + 737. *οὐ μὲν τι] οὕτως Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄. τινὲς δὲ
“οὐ μὲν τις.”
738. *ἢ κ’ ἀπαμυναίμεσθα] ἐν ἢ ἐπιφυγόντες ἀμννούμεθα.
- B + 739. ἑτεραλκεία δῆμον ἔχοντες] τὸν ἴδιον δῆμον νικώμενον ἔχοντες· οἳ δέ,
τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως δῆμον ἔχοντες ἑτέραν ἡμῖν ἀλκὴν περιποιοῦντα. 20
740. πόντῳ κεκλιμένοι] περικλειόμενοι. β. συνστάλται δέ, ὡς τὸ
- B - “τρὶς δὲ περιστίζας” (Od. 4. 277). ἐμφαντικῶς δὲ πάντα πέφρασται.
*ἤμεθα] διατρίβομεν.
- A + B = 741. (τῷ ἐν χερσὶ φῶς,) οὐ μελιχίῃ] σὺν τῷ ἰ τὸ “μελιχίῃ” 25
τὸ γὰρ ἐξῆς τοιοῦτόν ἐστι· διὸ τὸ τοῦ πολέμου φῶ, ἡμῖν ἐν ταῖς
χερσίν, οὐκ ἐν τῇ μελιχίᾳ ἀπαντήσῃ· ἢ οὕτως· τὸ τοῦ πολέμου
φῶς ἐν χερσίν, οὐκ ἐν προσηνεῖᾳ πολέμου· εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἰ τὸ
“μελιχίῃ,” οὕτως ἐξηγητέον· ‘οὐκ ἔστι προσηνεῖα οἰκεία πολέμου,’
ἢ ἢ τὸ ἡμιστίχιον γνωμικώτερον. 30
- B = 742. *ἔφεπ’ ἔγχει] καίτοι πολέμιον ἔχων Δία.
743. *ἐπὶ νηυσὶ] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ναῦς.
744. *σὺν πυρὶ κηλείῳ] τὸ ἐντελὲς κτητικὸν κήλειόν ἐστιν. τὸ
γὰρ κήλεον Ἰακόν.

5. supplevi ex A || 8. δόρατι:— || μ. ἀποθανεῖν B, τὸ ἀποθανεῖσθαι
μ. || παραχωρήσων scripsi: παραχωρήσειν ut B || ἔλθμενος ἀποθανεῖν
μᾶλλον ἢ παραχωρήσαι conī. W || 10. θράνητας B || 13. supplevi ex B || 26.
φῶς B: φησὶν || 27. ἢ ᾗ pro ἢ B || 30. γνωμικώτερον: corr. W ex Eust.

χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος] εἰς τὴν τοῦ Ἔκτορος χάριν διὰ τὸ παροξύνθαι ὑπ' αὐτοῦ.

745. * τὸν δέ] περισσὸς ὁ “δέ.”

746. * προπάραιθε νεῶν] ὑπὲρ νεῶν.

5

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. Ὡς οἱ μὲν περὶ νηός] οὐ περὶ Ἔκτορος καὶ Αἴαντος ποιεῖται τὸν Β—
 λόγον, ἀλλὰ περὶ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων. [οἱ μὲν γὰρ ὡς
 ἀρχηγὸν πονηρῶν ἔργων ἀπολέσθαι θέλουσιν, οἱ δὲ καὶ μετὰ θάνατον
 χάριν εἰδότες τῷ δεσπότῃ σῶσαι τὴν ναῦν προήρηνται.] ὡς μέλλων δὲ
 10 ἑτέρων μεγάλων ἐνάρχεσθαι πραγμάτων, παραγραφὴν ἐνέβαλε τὸν
 στίχον. ἔστι δὲ τοιαῦτα πολλὰ παρ' Ὀμήρῳ “ὡς οἱ μὲν Τρῶες
 φυλακὰς ἔχον” (Π. 9. 1)· “ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός”
 (Π. 11. 596)· “ὡς δὲ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός”
 (Π. 12. 1)· “ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν” (Π. 23. 1)· “ὡς
 15 δὲ μὲν ἐνθ' ἡρᾶτο” (Od. 7. 1)· “ὡς δὲ μὲν ἐνθα καθεῖδε” (Od. 6. 1,
 7. 344). ῥ. ἢ δὲ “περὶ” ἀντὶ τῆς ἐπί· ἀντιφράζει γὰρ αὐτὴν τῷ ἔνεκα Β—
 “Πατρόκλοῦ ἐπάμνουν, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνή” (Π. 18. 171)·
 “σχῆσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος” (Π. 17. 182). δηλοῖ
 δὲ καὶ τὴν ὑπέρ, “λεπτὸν καὶ περίμετρον” (Od. 2. 95), καὶ (τὸ)
 20 περισσῶς, “τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατήρ” (Π. 13. 430).

3. δάκρυα θερμά] εἰκότως ὁ πρῶτος Πάτροκλος κλαίει, τὰ μὲν Β—
 ἀκοῇ τὰ δὲ αὐτοφει τῶν δεινῶν ἐπισκοπήσας. διὸ οὐδὲ φθέγγασθαί
 τι οἶός τε ἐστὶ συγκεχυμένος ὑπὸ τῶν δακρύων, ἀλλὰ σιωπῶν ἴσταται
 διὰ τοῦ σχήματος τὸν ἔλεον ἐπαγόμενος. καὶ ἐν ταῖς Λιταῖς (Π. 9.
 25 433) ὁ Φοῖνις “δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

* μελάνυδρος] ἢ βαθύυδρος, ἣ κατὰ τοὺς φυσικοὺς μέλαν ἐστὶ Α + Β =
 τὸ ὕδωρ.

4. αἰγίλιπος ὑψηλῆς, ἥς καὶ αἶγες ἀπολ(ε)ίπονται διὰ τὸ ὕψος· Α = Β—
 ἐλαφρὰ δὲ ἔχουσι καὶ νευρώδη (τὰ) σκέλη αἱ αἶγες. οἱ δὲ τῆς μηδὲν
 30 φουόσης κατὰ Ἀργείους—δὲ γὰρ ἀποτρώγει αἶξ, ἄσπορον αὐτὸ ποιεῖ
 —οἱ δὲ καθύγρου καὶ λιπαινούσης τὰς αἶγας. ῥ. ἀθρόον δὲ ἔκχυσιν

5. addidi: ἀρχὴ τῆς π textui inscriptum || 7-9. quae inclusi hoc
 scholio aliena sunt; explicant cur de Protesilai potissimum nave
 dimicetur: habet etiam B || 16. ἔνεκα Bekker: ἐνεκάλει || 22. ὄψει B ||
 || ὅσπε B || 25. δέει || 28. supplevi ex B || 29. supplevi ex A B ||
 30. δ Bekker: ὦν || ἀποτρώγει A: ἀποτράγη || 31. ἀθρόων B

δακρύων παριστὰς κατὰ πετρῶν φησι βεῖν τὴν κρήνην· τὰ γὰρ ἀφ' ἰληλῶν φερόμενα ὕδατα σφοδροτέραν τὴν πρῶχυσιν ἐμφαίνει.

* δυοφερόν] τὸ μετὰ δονήσεως φερόμενον.

5. * ἄκτειρε] Ἀρίσταρχος γράφει “θάμβησε·” οὐ γὰρ ἂν (ἐπ)έπληξεν ἐν τῷ πυθάνεσθαι, εἴπερ ἄκτειρεν. 5

B- 7. τίπτε δεδάκρυσαι] ἄτοπός ἐστιν αὐτὸς μὲν ἕνεκα παλλακίδος κλαῶν, τὸν δὲ Πάτροκλον κόρην καλῶν ἐπὶ τοιούτοις δεινοῖς δακρύνοντα· ἴσως οὖν αὐτὸν ἐπίτηδες ἐταπείνωσε παύων τῆς ἰκετείας· ὅπως δ' ἂν τις ἤθους ἔχοι, τοὺς πέλας ψέγει· οἱ μὲν σκληροὶ τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ πρᾶγους γυναιξὶν εἰκάξουσιν, οἱ δὲ ἐπιεικεῖς τοὺς στερεοὺς ἀγρίους καὶ ἀνημέρους φασίν. καὶ νῦν ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς τὸν Πάτροκλον ὡς κόρην, ὁ δὲ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλέα ὡς πετρῶν παῖδα (35).

B- ἤυτε κούρη νηπίη] πᾶσαν ἡλικίαν εἰσαγαγὼν ὁ ποιητὴς γερόντων νέων ἐφήβων, ἐπεὶ καὶ βρέφος εἰσήγαγε τὸν Ἀστυνάκτα, θήλειαν οὐ δυνάμενος εἰσαγαγεῖν διὰ παραβολῆς τὸ λείπων πρόσωπον ἀνεπλήρωσε 15 καὶ λαβῶν εὐτελὲς πρᾶγμα μεγαλοπρεπῶς καὶ μετ' ἐναργείας αὐτὸ ἐκφέρει. δεκτέον δὲ τὴν μητέρα χερνήτιν, σπεύδουσαν “ἵνα παισὶν ἀεικία μισθὸν ἔληται” (Π. 12. 435) καὶ οὐκ ἐθέλουσαν αὐτὴν ἐξαγαγεῖν κατὰ γὰρ Ἡσίοδον “χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος” (Opp. 601).

B- ἤυτε κούρη] οὐκ ἠρκέσθη τῷ “κο(ύ)ρη,” προσέθηκε δὲ καὶ τὸ 20 “νηπίη” προανελεῖν αὐτοῦ θέλων τῇ αἰδοῖ τὴν δέησιν· ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου εἰσὶν· πολλαχῶ γὰρ ἐνδύεται τὰ ἡρωικὰ πρόσωπα.

B- 8. ἦ θ' ἅμα μητρὶ θέουσα] οὐχ ἅμα ἐκείνη θεούση καὶ αὐτὴ συνθεῖ, ἀλλὰ προσυπακουστέον τῷ “μητρί” τὸ βαδίζούση, ὅπως συνεξανύη θέουσα ἢ κόρη. 25

ἀνώγει] καὶ ὡς περισπώμενον αὐτὸ ἔκλινεν· “καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγειον εἰπεῖν ἔπος” (Π. 7. 394)· τὸ γὰρ “ἠνώγει Πρίαμός τε” ἀθλον, μὴ ὑπερσυντελίκου ἐστίν, ὡς “ἦ(ε)ἶδειν” (Apoll. Rhod. IV 1700) ἦ(ε)ἶδεν.

ἀνώγει] “ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο” (Od. 9. 44). 30

B- * ἀνώγει] αἱ γὰρ ἀξιώσεις τῶν βρεφῶν κελεύσμασιν εὐόκασιν.

B- 9. εἶανού] τοῦ ἐνδυτηρίου πέπλου. ἐν ἄλλοις γοῦν “πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον” (Π. 5. 734). σημειωτέον δέ, ὅτι καὶ ἐπὶ εὐτελοῦς

1. παριστᾶ καὶ κατὰ B || 2. σφ. ἔκχυσιν B || 3. δονηρὸν textus || 5. suppl. W || 6. ἴσται B || 7. κλαῖων τ. B || 9. ψέγει B; ψέγειν || 20. suppleni ex B || 23. συνθεούση B || 28. suppl. Bekker || 30. ἐπέθοντο

πέπλον. δηλοῖ δὲ <καί> τὸν λαμπρόν, “ἐανοῦ κασσιτέριοι” (Π. 18. 613). “ἄπτομένη” δὲ ἐπισπωμένη, “πρύμνης νεὸς ἦψατο” (Π. 15. 704), “ἦψατο δ’ ἡμιόνου” (Π. 23. 666)· καὶ τὸ καθικνεῖσθαι, “ἄπτηται κατόπισθε” (Π. 8. 339). ὅθεν καὶ καθάπτεσθαι τὸ διὰ
5 λόγων καθικνεῖσθαι.

* εἰανοῦ] λαμπροῦ.

11. * εἴβεις] κατείβεις, καταστάξεις.

12. ἢ τι Μυρμιδόνεσσι] εἰρωνευόμενος ταῦτά φησιν—ἐπίσταται B = γὰρ περὶ οὗ κλαίει—καὶ τελευταῖον τοῦτο ἐπιφέρει “ἢ σὺ Ἀργείων
10 ὀλοφύρεαι ὡς ὀλέκονται” (17);

* πάντες περιεσπά(σθη)σαν τῷ λόγῳ τῶν ἐρωτηματικῶν. A =

* πιφαύσκειαι] προορᾶς, προσημαίνεις. B =

13. * Φθίης ἐξ ἔκλυες] ἐκ Φθίας.

14. Μενoitίω] τὴν μητέρα Πατρόκλου οὐκ ὠνόμασεν ὡς
15 προθανοῦσαν ἦν δὲ Σθενέλης· ὁ δὲ Ἄκτωρ τὸ ἀνέκαθεν Μυρ-
μιδῶν.

* καλὸν διάταγμα πῶς χρῆ περὶ γονέας ἔχειν, καὶ ὡς ἡ τούτων B =
τελευταῖη πάντων ἔσχατόν ἐστι <κακόν>.

15. * ζῶει δέ] ἔδει ‘ζῶειν δέ.’

20 16. τῶν κε] περὶ ὧν ἂν· οὐχὶ ἐκάτερος περὶ τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ περὶ B =
τῶν ἀλλήλων· τοῦτο γὰρ δεῖγμα τῆς φιλίας. λείπει δὲ ἡ περὶ.

* τεθηώτων] διὰ τοῦ ἦ τὸ “τεθηώτων.” A +

17. ἢ σὺ Ἀργείων] ἠθικῶς πάνυ καὶ ἐπὶ τοῦτο ἦκε τελευταῖον, B =
καίτοι γε ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν πρόφασιν τῶν δακρύων. ἅμα δὲ καὶ ὡς
25 ἦδη μετατεθεὶς τὴν γνώμην εἰς τοὺς περὶ Ἑλλήνων προκαλεῖται
αὐτὸν λόγους· διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸν <καί> ἀπεστάλκει πρὸς
Νέστορα.

18. <ὑπερβασίης>] τῆς παραβάσεως τοῦ δικαίου. λεληθότως B =
<δὲ> ὑπεραπολογεῖται <ἑαυτοῦ>, ὡς ἀδικηθεὶς ὀργίσθη.

30 21. ᾧ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ’ Ἀχαιῶν] ὁμιλητικὴ B =
ἡ ἀρχὴ καὶ θεραπεύουσα φιλότιμον ἄνδρα. ὁ δὲ λόγος φιλικὴν ἔχει

1. supplevi ex B || τὸ λ. B || 2. νεὸς B: νεὸς || 8. schol. scriptum post p. 154, l. 19 || 9. σύ γ’ B || 10. τὰ post ὀλέκονται omisi ut B; post τὰ adnectitur schol. v. 18 || 11. supplevi ex A || κατὰ λόγον A || 12. σημαίνεις A || 15. Σθενέλης schol Pind. Ol. 107: ὅθεν ἔλησ || ὁ διάκτωρ τ. d. Μυρμιδῶν: corr. W || 17. τὸ ante πῶς omisi ut B || 18, 26, 29. supplevi ex B || 29. ὀργισται B

δέησιν, ἔλεον ἀτυχούντων, ἐπίπληξιν ἀπηνείας, μεγάλου ἔργου καὶ
ραδίως ἀνυσθησομένου ἐλπίδα.

B= * Πηλέως] οὕτω Πτολεμαῖος· οἱ δὲ ἵπομνηματισάμενοι Ἰακῶς
(“ Πηλῆος”).

B= 22. μὴ νεμέσα] λείπει (τὸ) δεδακρυμένῳ· κλαίοντί μοι φησὶ 5
μὴ μέμφου· εὐλόγως γὰρ ἐπὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀτυχήμασι τοῦτο
πράττω.

βεβίηκεν] ἀπὸ τοῦ βιῶ βιάς, καὶ διαίρεσις “ οἱ κεῖνον βιόονται”
(Od. 11. 503), “ ὡς εἶ ἐ βιάτο” (Il. 11. 467). τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ βιάζω
“ ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὡκὺς Ἀχιλλεύς” (Il. 22. 229). ἔστι δὲ 10
ὁμοιον τῷ “ ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μῶνον ἔοντα” (Od. 12. 297),
ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ.

B= 23. οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες] δαιμονίως ἐπαίρει τὸν Ἀχιλλέα, τὴν
πᾶσαν σωτηρίαν τῶν Ἑλλήνων αὐτῷ ἀνατιθεῖς καὶ διδάσκων, ὅτι
οὐδὲν ᾄθησαν τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ ἄλλοι ἀριστεῖς, ἀλλὰ κεῖνται 15
τετρωμένοι.

B= 25. βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης] τῷ μὲν καταλόγῳ τῶν τραυματιῶν
ἐκπλήσ(σ)ειν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν οἶεται, οὐ προτάττει δὲ Ἀγαμέμνονα,
ἵνα μὴ πρόηται τὴν ἔντευξιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι χαλεπήνας ὁ Ἀχιλ-
λεύς, ἀλλ’ οὐδὲ ἔσχατον· δέος γάρ, μὴ τῇ τοῦ ὀνόματος μνήμη 20
ἀνανέυσῃ πρὸς τὸ παρόν. διὸ εἰς μέσσην αὐτὸν ἔταξε χώραν. πρῶτον
δὲ Διομήδην, πρὸς ὃν μάλιστα δυσχεραίνει λέγοντα “ εἰσόκε τέκμων
Ἰλίου εὐρωμεν” (Il. 9. 48) καὶ “ μὴ ὄφελος λίσσεσθαι” (ib. 698),
εἶτα Ὀδυσσεά φίλον ὄντα καὶ χθῆς ὁμώροφον γεγονότα. Εὐρυπύλο
δὲ δέδωκε τὴν ἐσχάτην τάξιν. ὡς δὲ ἐκταραχθεῖς ἐξελάθετο Μαχά- 25
ονος, δι’ ὃν καὶ ἐπέμφθη. τάχα δὲ σιωπᾶ τὸν Μαχάονα, (ὑποφαίνων)
ὡς τούτων αὐτόπτης γεγωνὸς οὐδὲ συνένυχε Νέστορι, ἵνα μὴ δοκῇ ταῦτα
παρ’ ἐκείνου ἀκηκῶς λέγειν. τινὲς δὲ ἤθελον μὴ τετρωῖσθαι Μαχάονα,
δι’ ὃ οὐ θεραπεύεται, οὐ(δὲ) βελουκεῖται ἀλλὰ καὶ τὸν κυκεῶνα
πίνει, καὶ ὀβελίζουσι τοὺς στίχους ἐν οἷς φησιν ὁ Νέστωρ “ τοῦτον 30
δ’ ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο, ἰῶ ἀπὸ νεύρης βεβλημένον”
(Il. 11. 663), ὅτι οἶδεν ὡς οὐ διὰ Μαχάονα ἐπέμφθη· οἱ δὲ (φασιν),

5. supplevi ex B || 9. ὡς ἡ ἐ || 18. supplevi ex B || διάνοιαν B : ἡδονὴν ||
19. πρόηται Eust. : προήσθηται || 20. τίθησιν post ἔσχ. add. Eust. || γ. ἦν μὴ
B || 23. μὴδ’ ὁ. λίσσεσθαι B, μὴ ὁ. λήσεσθαι || 24. ὁμώροφον B : ὁμόροφον ||
26. supplevi ex B || 27. αὐτόπτης B : ἀπόπτης || 29. δι’ ὃν B

ὡς ἔθος Ὀμηρικόν, περὶ ὧν (ἀν) τις πεμφθῆ, μὴ παλιλ(λ)γοεῖν περὶ αὐτῶν, ὡς Θέτις πρὸς Ἀχιλλέα οὐδὲν περὶ Διός (Π. Ι. 532), οὐδὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Χρύσου (ib. 487). §. καὶ ἡ Ἴρις περὶ Ποσειδῶνος (Π. Ι5. 217).

5 * ὁ Τυδείδης] Ἀριστοφάνης δίχα ἄθρου. A =

26. * δουρὶ κλυτός] δίχα ἐπιθέτου τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὄνομα ἀναγκαίως ἔταξεν.

27. * κατὰ μηρόν] ἐπὶ τὸν μηρόν· “νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα B = μέσην” (Π. ΙΙ. 252)· καὶ ἀντὶ τῆς ἕξ· “βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο

10 (καρήνων)” (Π. Ι. 44).

28. * πολυφάρμακοι] οὐχ ἐκάστης νόσου φάρμακον ἔχοντες, ἀλλ’ B = ἐκάστη νόσῳ ποικίλας θεραπείας προσάγοντες.

τοὺς μὲν—ἀμφιπένονται] ἀμφὶ μὲν τούτους. ὅτι δὲ κατὰ ἔθνος ἦσαν B + ἱατροί, ἀπὸ Ἰδομενέως δῆλον· “ὃ δ’ ἱητροῖς ἐπιτείλας” (Π. Ι3. 213).

15 τοῦτο δὲ λέγει αὖξων τὸ δεινόν· οὐδένα γὰρ περιουδούμενον εἶδεν.

29. σὺ δ’ ἀμήχανος] ἀπροσμηχάνητος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανὴν AB = εὐρεῖν. §. ἐκείνους μὲν φησὶν ἰάσσονται (εἰ) ἱατροί, σὺ δὲ ἔοικας B = ἀνίατος εἶναι τὴν ψυχὴν.

30. χόλος] ἀντιμετείληφε τὴν μῆνιν. ἡ τάχα ἐφ’ ἑαυτοῦ εὔξατο μὴ A + B = 20 κατὰ τὸ τυχὸν ἐμπεσεῖν (εἰς) χόλον, πόσῳ (δὲ) μᾶλλον (εἰς) μῆνιν.

* καλῶς διὰ τῆς εἰς ἑαυτονὲνύχης ἀπέστρεψε τὸν Ἀχιλλέα τῆς νόσου. B =

31. αἰναρέτη] σύνθετόν ἐστι παρὰ θηλυκόν, ὡς “ὑφαγόρη” (Od. 2. A-B-

85) μισογύνη, ὃ ἀγνοοῦντες γράφουσιν “αἰν’ ἀρετῆς,” ἢ ἢ ὁ χόλος πολέμιος ταῖς ἀρεταῖς καὶ ἐχθρός· “μὴ ἐμὲ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος

25 —αἰναρέτης” ἐπεκράτησε δὲ ἡ δίχα τοῦ σ ἀνάγνωσις Ἀριστάρχειος οὔσα, καὶ ἔστιν ‘εἰς αἶνὸν χρώμενε τῇ ἀρετῇ,’ εἰς ὄλεθρον, οὐκ εἰς σωτηρίαν. δι’ ἐνὸς δὲ ὀνόματος ἔπαινον ἔμιξε καὶ ψόγον· ὅτι μὲν γὰρ ἔχει ἀρετὴν, φησὶν, ὅτι δὲ οὐκ ἐπ’ ἀγαθῶ τῶν φίλων, διαβάλλει.

αἰναρέτη. τίς σευ ἄλλος] γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ ζήλου καὶ ἐκ τῆς B = 30 μιμησεως τῶν παλαιῶν ὠφέλειά τις. ὄθεν καὶ ὁ Νέστωρ τὰς οἰκειίας διηγεῖται πράξεις, ζήλον ἐντιθεὶς τοῖς ἀκούουσιν.

33. ἰππότα Πηλεὺς] οὐκ ἦν ὡς ἔοικέ σοι πατήρ· προαιτησάμενος B = δὲ συγγνώμην διὰ τοῦ δακρύειν πικρότερον ἄπτεται τῶν ἐγκλημάτων·

11. φάρμακα B || 12. νόσῳ B: νόσων || 15. οὐτε post π. omisi, ‘natum ex -οντα supra περιουδούμενον scripto videtur’ W || περιουδούοντα B || 17, 20. supplevi ex B || 19. μῆ B: μῆδὲ || 23. αἰν’ ἀρετῆς A: αἰναρετῆς ut B || 32. προπαιτησάμενος B || 33. δακρύειν B: δακρύου

τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν φίλων ἐστί, καὶ μάλιστα, ὅταν πρὸς κρείσσους παρρησιάζωνται.

- A+B-** 34. γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα] διὰ τὸ σκυθρωπὸν καὶ ἀπα-
αίτητον τῆς θαλάσσης, καὶ μάλιστα ἐν χειμῶνι. ὅθεν καὶ τοὺς
ἀπηνεῖς Κύκλωπας καὶ Λαιστρυγόνας Ποσειδῶνός φησι καὶ Πολύ- 5
φημον Θεώσης τῆς Φόρκυος (Od. I. 71). γλαυκὴν δὲ ἀπαξ εἰπόντος
αὐτὴν Ὀμήρου Ἡσίοδος ἀντὶ κυρίου “καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν” (Th.
440).
35. ὅ τι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής] τρία μέρη λόγου, ἴν ᾗ τὸ “ὅ”
ἀντὶ τοῦ διό· περισσεύει δὲ τὸ “τι.” φ. Ἀρίσταρχος δὲ γράφει 10
“ὅτε τοι.”
- B-** * πρὸς τὰς οἰκήσεις τῶν γονέων· ὁ μὲν γὰρ ᾄκει τὸ Πήλιον ὄρος,
ἣ δὲ τὴν θάλασσαν.
- B-** 36. εἰ δέ τινα φρεσὶ] ἐρεθιστικῶς ταῦτα τῷ φιλοδόξῳ φησί, πρὸς
ὃ μάλιστα δηχθεὶς ἀπολογεῖται, ὡς οὐ δέει θανάτου πεποιθῆται τὴν 15
λειποταξίαν.
- A+B-** 41. ἴσκοντες] ὁμοιοῦντες. οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ λέγοντος τάττουσι
τὴν λέξιν. ἐντέχνως δὲ ὀνειδίσας δειλίαν ἐγγὺς ἔθηκε τὸ τῆς ὑπεροχῆς,
εἴ γε καὶ μόνῃ (ἣ) φαντασίᾳ Ἀχιλλέως ἰκανὴ τρέψασθαι τοὺς πολε-
A+ μίους. φ. τὴν δὲ ἄρχουσαν τοῦ “ἴσκοντες” συσταλέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ 20
εἶδω μέλλων εἶσω· ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ καὶ τοῦ κ̄ διαίρεσις τῆς
διφθόγγου γίνεται εἴσκω, καὶ ἀποβολῆ τῷ ε̄ ἴσκω.
- B-** 43. ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις (πολέμοιο)] ἡ περιλειπομένη αὐτοῖς
τοῦ πολέμου ἀναπνοὴ μικρὰ ἐστίν· ἔτι γὰρ ὅσον καὶ ἀπολώλασιν.
δεῖ οὖν ταχὺ ἐπιβοηθῆσαι. ἣ καὶ οὕτως ‘ὀλίγον ἐστὶ δι' οὗ ἀνάπνευσις 25
πολέμου γίνεται,’ ἵνα κατασκευάσῃ ὅτι ἐκείνους μὲν μεγάλη ὠφελή-
σομεν, αὐτοὶ δὲ ὀλίγον πονήσομεν. καὶ ἔσται σύμφωνον καὶ τὸ ἐπι-
φερόμενον “ρεῖα δέ κ' ἀκμῆτες” (44)· δεῖ γὰρ ἐπὶ τελευτῇ τοῦ λόγου
καὶ ῥάστην τὴν βοήθειαν ἀποδείξαι, ἵνα καὶ διὰ τούτου προτρέψῃται.
- B-** 46. μέγα νήπιος] ὡς ἀνενόητος τῶν μελλόντων. αἱ δὲ προαναφωνή- 30
σεις αὗται τὸν ἀκροατὴν ἐπαίρουσιν, ὡς “νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν
μάλα τῆλε λοετρῶν (<—δάμασε>)” (Π. 22. 445).

1. μάλλον B || 4. χειμῶσι B || 5. φησι W: φασὶ ut B || 6. θεώσης || 7.
καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν A: καὶ τοι γε οὐ γλαυκὴ || 12. οἰκέι B || 14. schol.
iteratur* || ἐρεθιστικῶς B schol. alt.: ἐρεθιστικῶς || 15, 16. τὴν λειποταξίαν
etiam schol. alt.: τὸ λιποτάξιον B || 17. τάττουσι B: ἄγουσι || 18. τέθεικε
B || 21. τῆ ἐπενθῆσει A || κ̄ A: ΙΓ' || 26. κατασκευάσῃ B || μέγα B

* ἔμελλεν] ἐφόκει· οὐ γὰρ αὐτὸς ἔμελλε παρακαλεῖν.

AB+

47. λιτέσθαι] ἐχρῆν μὲν αὐτὸ προπαροξύνεσθαι—ἐνεστῶτος γὰρ ἔστιν, ὡς καὶ τὸ νηγτὸν ἀπαιτεῖ—ὅμως ἢ παραδόσις παρώξυνεν ὡς μέσου ἀορίστου δευτέρου ὄν. [ὡς ἐνεστῶτος προπαρωξύνθη] τοῦτο δὲ ὡς ἐνεστῶτος παρωξύνθη· καὶ λόγου γὰρ ἔχεται· τὰ γὰρ εἰς <σ>θαι ἀπαρέμφατα τῷ ε̄ παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους τὸ ἰ συνισταλμένον, μὴ ἐπιφερομένον διπλοῦ μηδὲ δύο συμφώνων, παροξύνεται, ἰκέσθαι ἰδέσθαι λιπέσθαι πιθέσθαι λιτέσθαι.

10 * λιπέσθαι] καταλιπεῖν.

49. ὦμοι, διογενές] σχετλιάζει πρὸς τὸ “εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι” B= (36). πρὸς δὲ τὸν Πάτροκλον καὶ εὐλογος ἢ ἀγανάκτησις, ὅτι ὡς ἀγνῶν τὴν αἰτίαν τῆς μῆνιδος Ἀχιλλέως ταῦτα ἔφη· ὅθεν καὶ ἄνωθεν διηγεῖται τὸ γνωριμώτατον, ὥσπερ ἐξελέγχων αὐτὸν ὅτι τὴν αἰτίαν εἰδὼς τῆς ὀργῆς ἄλλας ὑπονοίας ἐκόμιζεν.

50. ἦν τινα οἶδα] Ἀρίσταρχος “εἰ τινα οἶδα” ἰν’ ἢ ἠθικώτερον· A-B= εἰ καὶ οἶδά τινα μαντείαν, οὐ φροντίζω· τῆς δὲ μαντείας ἐν ταῖς Λιταῖς ἐμέμνητο (Π. 9. 410).

* ἦν τινα] εἴ τις.

20 53. * ὀπότε δῆ] Ἀρίσταρχος “ὀπότε τις.”

* τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ] ἀνδρα ἀπὸ κοινοῦ.

* ἀμέρσαι] ἀποστερηῆσαι, ἀπομερίσαι καὶ ἀποδιῶσαι. ῥ. μέτριον B= δὲ τὸ μὴ φάναι κρείσσονα ἀλλ’ ὁμοιον. B=

54. * γέρας ἀψ ἀφελέσθαι] δούς πάλιν στερηῆσαι. B=

25 ὃ τε κράτει] “ὃ τε” ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅστε, ἰν’ ἢ, B= ὀπότεν ἀνὴρ, ὅστε κράτει προβεβήκη, τὸν ὁμοιον ἐθελήσῃ ἀμέρσαι. ῥ. “προβεβήκη” δὲ προῦχῃ τῶν ἄλλων. ῥ. “κράτει” δὲ τῇ ἀρχῇ, τῇ βασιλείᾳ. ἴσως δὲ ἐκείνων μέμνηται ὣν ἔλεγε Νέστωρ, “ἀλλ’ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει” (Π. 1. 281). καὶ Ἀγαμέμνων “καί μοι ὑποστήτω, ὅς(σ)ον βασιλευτέρός εἰμι” (Π. 9. 160).

* ὃ τε κράτει προβεβήκη] ὀπότεν τῷ κράτει προέχῃ.

56. κούρην, ἦν ἄρα μοι γέρας] τὸν φόβον τοῦ θανάτου ἀπωσάμενος B=

3, 4. ἢ π. παροξύνει· ἐνεστῶτος γὰρ ὄν ὡς ἀορίστου παρωξύνθη· ἔχεται δὲ κ. λόγου B || 4. inclusa delet W || 6. supplevi ex B || ε̄ B: ἰ || 8. μηδὲ B: μήτε || 10. λιτέσθαι textus || 16. ἰν’ ἢ B: ἢ || 26. προβεβήκει B: προβεβῆ || ἐθέλησεν B || 27. προβεβῆκη B, προβεβήκει || προῦχει ut B || 30. supplevi ex B

ἐπὶ τὴν ὄργην μετέστησε τὴν αἰτίαν. καὶ πρὸς εἰδῶτα μὲν φησιν, δὲ καὶ τῆς χειρὸς ἐξήγαγε τὴν παιδα καὶ τοῖς κήρυξι παρέδωκεν, ἔστι δὲ ἠθικόν. ἔθος γὰρ τοῖς θυμουμένοις καὶ πρὸς τοὺς εἰδῶτας διηγείσθαι. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη προ(σ)βαλεῖν τὴν αἰτίαν, ἐπεὶ ὑπερτίθεται τὴν ἐξοδον καὶ τῷ Πατρόκλῳ μεγάλα (θέλει) δοκεῖν χαρίζεσθαι, ἐκ- 5 διδούς αὐτὸν μεθ' ὕβριν τοσαύτην. εὖ δὲ καὶ δύο δικαιώματα προβέβληται, ὅτι παρ' Ἑλλήνων τὸ γέρας εἴληφεν, οὐ παρ' Ἀγαμέμνονος, καὶ ὅτι ἐξ ὧν ἔκαμε λαβὼν ἀφήρηται.

56. * κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον] δι' ὅλου φαίνεται τοῦ ὀνόματος κρατῶν· καὶ “γέρας,” οὐ παλλακίδα καλεῖ. 10

57. * πόλιν] τὴν Πηῆδασον οἱ τῶν Κυπρίων ποιηταί (fr. 15 K.), αὐτὸς δὲ Λυρμησόν (Π. 2. 690). σημειωτέον δὲ τοῦτο πρὸς τὸ “δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον” (Π. 1. 129), ὅτι οὐ μόνον Τροία εὐτείχ(ε)ος.

B = 58. τὴν αἶψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων] οὔτε τὸ “κρείων” 15 ἀρμόζον ἐχθρῷ παρὰ ἐχθρῷ” οὔτε τὸ “ἐκ χειρῶν ἔλετο—Ἀγαμέμνων” ἀληθές· οἱ γὰρ κήρυκες παρέλαβον αὐτήν. ῥητέον δέ, ὡς τὸ μὲν πρότερον ἐν ἧβῃ ἀναπεφώνηται, ὡσπερ εἰ ἔλεγεν ἀνασχετλιαῖζον ‘ὁ θαυμασίος καὶ κράτιστος,’ τὸ δὲ δεύτερον οὐ ψεῦδος, ὅτι τὰς αἰτίας οὐχὶ τοῖς ὑπηρεταῖς ἀλλὰ τοῖς ἐπιτάττουσι λογιστέον. ἔχει 20 δὲ καὶ ἔνδειξιν ὁ λόγος πολλὴν καὶ αὖξει τὴν κατηγορίαν. ἐν δὲ <τῇ> ῥητορικῇ καὶ ἐνὸς ὀνόματος χρῆσις εὐκαιρος τὸ ὅλον ἡτεροίωσεν.

B + 59. μετανάστην] ἐν τῇ Μα(σ)σαλιωτικῇ καὶ τῇ Ῥιανοῦ “μετα- 25 νάστιν,” καὶ ἀκούουσι τὴν Βρισηίδα· ἐδόκουν δὲ ἀτιμότεροι εἶναι οἱ μέτεικοι ὡς διὰ μοχθηρίαν τρόπων τὰς ἰδίας καταλιπόντες. “κατὰ 25 ξένου μετοίκου” ὁ κωμικός (Aristoph. Equ. 347).

B + 61. ἀσπερχές] ἄγαν ἐπιτεταμένως. 30
κεχολῶσθαι] ἀντιφράζει αὐτὸ τῷ “οὐ πρὶν μνηθμόν κατα-
πανσέμεν” (62).

62. μνηθμόν] ὄργην. ῥ. ὡς τὸ “κεκορυθμένον” (802). 30

62, 63. ἀλλ' ὅποταν—νῆας ἐμάς] μέμνηται ὧν ἐν Λιταῖς ἠπείλησε “πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον, Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι” (Π. 9. 651).

3. ἔθος B: ὁμοιον || 4, 5. supplevi ex B || 14. εὐτειχῆς conit. Bekker || 16. ἀφείλετο B || 21. supplevi ex B || 22. ἐτεροποιεῖ B, ἐποίησεν || 23, 24. μετανάστιν Lobeck Bekker: μετανάστειν || 25. ἔωντες B || 30. ὄργην D: τροφήν vel τροφή

* *μνησιμόν]* ὄργην. *φ.* ὡς τὸ “κεκορυθμένον” (802).

64. *τύνηδ' ἄμοιιν]* οὐ βούλεται ταχεῖαν κρίσιν ἐπαγαγεῖν τῷ πολέμῳ· B = διὸ κατασχῶν Ἀχιλλέα προαπώπειράν τινα διὰ Πατρόκλου πωιεῖται, ἵνα λαμπρὸν τοῦτον ἐπιδείξας λαμπρότερον αὐτῷ ἐπαγάγῃ Ἀχιλλεῖα.

5 65. ἄρχε—Μυρμιδόνες(σ)ι] Μυρμιδόνων ἄρχε πρὸς τὸ μάχεσθαι, B + ὃ ἐστὶν ἡγοῦ.

66. εἰ δὴ κυάνεον] εἰ δὴ ταῦτα εὖτως ἔχει. *φ.* ἔνιοι γράφουσιν B = “ἤ δὴ,” ἴν ἤ, ἐν ᾧ τόπῳ τὸ τῶν πολεμούντων πλῆθος ἀμετακίνητόν B = ἐστὶν ὕδεν φησὶν “ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ἰψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλιον
10 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροσπηγερέτα Ζεὺς” (297, 8).

** ἀμφιβέβηκε] περικεκύκλωκεν.

68. (ῥηγμῖνι θαλάσσης) κεκλίεται] περικλείονται τῷ τῆς θα- B + λάσσης αἰγιαλῷ. αἰεὶ δὲ ἡ κλίσσις παρ' Ὀμήρῳ τὴν περιοχὴν δηλοῖ. χώρας ὀλίγην (ἔτι μοῖραν ἔχοντες)] τῆς δὲ χώρας (ἤτοι) τοῦ
15 τόπου ὀλίγην μοῖραν οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν.

69. πόλις] τοὺς πολίτας φησὶν ἢ τὴν Τροίαν φησὶν ἐπιβεβηκέναι A-B + τῷ ναυστάθμῳ ἐναργῆ τιθεὶς φαντασίαν, ὡς ἐάν τις ἐπιβῆ νεκρῷ.

70. ** θάρσυνος] ἀντὶ μετοχῆς· πρὸς δ' ἡ διπλῆ. A = λεύσσει] ἢ πόλις ἢ οἱ Τρῶες. οὐκ ἐξέκλινον δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ αὐτόεπ- B = 20 αἶνον. μεγαλοφυῶς δὲ φθέγγεται· οὐ γὰρ ἔφη ὅτι δεδοίκασι μαχόμενον, ἀλλ' ὡς μὴδὲ τὴν αὐγὴν τῶν ὄπλων αὐτοῦ ἰφισταμένων τῶν βαρβάρων.

71. ** ἐγγύθι] ἤς καὶ μακρὰν ἀπόντες ἕμῳς δοκοῦσι πλησίον B = εἶναι διὰ φόβον.

ἐναύλους] προαναφθέγγεται τὴν παραποτάμιον μάχην· φησὶ γὰρ B + 25 ὁ Σκάμανδρος “οὐδέ τι πη δύναμαι προχέειν ῥόον—στεϊνόμενος κέκυσσιν” (Π. 21. 219). ἔναυλοι δὲ τὰ ἐν ὄρεσι κοιλάματα· οἱ δὲ “ἐναύλους” τοὺς παρὰ τὴν τάφρον τόπους, ἐνθα ἐστρατοπεδεύσαντο Τρῶες, οἱ δὲ τοὺς ἀγρούς, οἱ δὲ στενάς διώρυχας—αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ ἐπίμηκες—“ὄν ῥα τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα”
30 (Π. 21. 283).

73. ** (ἤπια) εἰδείῃ] εἰδὼς ἦν· οὐ γὰρ εἰς φιλίαν αὐτὸν προ- B = καλεῖται. καλῶς δὲ ἔφρασε τὸ εὐνοεῖν.

1. ὄργην D: τροφήν vel τροφή || confert W p. 174, 9 || 3. προανά-
πειραν B || 4. αὐτῷ vel ἐπ' αὐτῷ W: ἑαυτῷ || μετ' αὐτὸν ἐξαγάγῃ B || 8.
τὸ B: τοῦ || 10. κινήσει ut textus || 17. ἐὰν scripsi: εἰ || 19, 20. τὸ
αὐτόεπαινον B: τὸν ἑαυτὸν ἔπαινον μέγα || 22. μ. ἀπούσης οὗτοι δ. B || 27.
ἐστρατοπέδευσαν οἱ B || 28. ἔναυλος B

στρατόν] στρατόπεδον.

- B+ 74. οὐ γὰρ Ἰνδιδεῶ Διομήδεος] πρὸς τὸ “ μὴ ὄφελος λίσσασθαι ”
(Π. 9. 698) καὶ “ εἰσόκε τέκμων Ἰλίου εὐρωμεν ” (Π. 9. 48, 9), καὶ
ἐπειδὴ πρῶτος ἤριστευσε Διομήδης, εἶτα Ἀγαμέμνων.
- B= 76. οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὀπός] ὅτι στρατηγὸς ἂν οὐ θαρρεῖ προτρέ- 5
πειν τὰ πλήθη. οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ “ καὶ δ’ Ἀχιλεὺς—μάχη ἐνὶ (κυ-
διανερῆ) ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι ” (Π. 7. 113, 4) καὶ ὅτι πρὸ τῆς ἀρισ-
τείας ἐβόησεν. “ ἰδὲ ζώνυσθαι ἄνωγεν Ἀργείους ” (Π. 11. 15, 16).
αὐδήσαντος] παρακελευσαμένου.
- B= 77. ἐχθρὸς ἐκ κεφαλῆς] τὸ ἦθος τοῦ ὄργισμένου ἔτι διατηρεῖ ὁ 10
ποιητῆς· γεγόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγαμέμνονος, καθ’ οὗ καὶ
κεκίνηται, ἐνδιατρίβει βλασφημῶν.
78. περιάγνυται] περιπορεύεται.
- B+ 80. νεῶν ἀπό] οὐκ ἀφίσταται τοῦ ὀνόματος τῶν νεῶν. τοῦτο γὰρ
δι’ ὅλου παραγγέλλει, τὸν ἀπὸ τῶν νεῶν κίνδυνον ἀπόσασθαι μόνον. διὸ 15
καὶ ἐπιφέρει “ μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο νῆας ἐνιπρήσωσι ” (81, 2)
εἶτα ἐξῆς “ ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν ” (87).
(νεῶν) ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων] τὸ ἐξῆς ἀπαμύνων· οἱ δὲ ἀναστρέφουσι
τὴν “ ἀπό.”
81. ἐπικρατέως] ἰσχυρῶς. 20
μὴ δὴ πυρός] ἀντὶ τοῦ πυρί.
- B= 83. πείθεο (δ’ ὡς τοι ἐγώ] βάσκανον ἦθος ἐνθάδε ὑπόκειται οὐκ
ἔωντος τὸν φίλον ἀπολαμπρύνεσθαι τέλεον. ἀπρεπὲς δὲ καὶ τὸ παλ-
λακίδος καὶ δῶρων μεμνησθαι. ἢ ὡς φιλέταιρος ἐξίστησιν αὐτὸν τῶν
κινδύνων, εἰδὼς ὑπὲρ μὲν τῶν νεῶν ἅπαντας αὐτῷ συγκινδυνεύοντας, 25
μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι θελήσοντας συνακολουθεῖν διὰ τὸν κάματον.
πῶς οὖν οὐκ ἐκφέρει ταῦτα πρὸς τὸν Πάτροκλον, εἴπερ οὕτω δι-
νοεῖτο; ἢ τὸ μὲν ἀληθὲς εἰπὼν ἦδει Πάτροκλον τῆς ἰδίας σωτηρίας
καταφρονήσοντας, ἐφ’ ἑαυτὸν δὲ περισπάσας τὴν αἰτίαν ἦδει Πάτρο-
κλον φυλαξόμενον. ὅτι δὲ κηδεμονικῶς ταῦτα τῷ φίλῳ συμβουλεύει, 30
ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὁ ποιητῆς “ νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πη-
ληϊάδαο φύλαξεν, ἢ τ’ ἂν ὑπέκφυγε κῆρα—μέλανος θανάτοιο ” (686,
7). ὑποφαίνει δὲ τὴν προαίρεσιν ἑαυτοῦ ἐπαγαγὼν τὸ “ μὴ τις ἀπ’
6. Ἀχιλλεύς || 8. ἦδὲ || 11. οὐ W : δ ut B || 12. κινήται B : ἐκκεκίνηται
|| 13. παραπορεύεται : corr. W ex Hes. s. v. || 14. τοῦτο δὲ B || 16. δὴ
B : δὲ || 25. συγκ. B : συνκ. || 26. οὐκέτι B : οὐκ ἂν ἔτι || 28. ἢ B : εἰ
|| 31, 2. Πηληϊάδew B || 33. αὐτοῦ B

Οὐλύμποιο θεῶν" (93), εὐπρεπῶς οὐ Τρῶας ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλω δεδοικώς. οὐ βασκανίας οὖν κριτέον Ἀχιλλέα ἀλλὰ φιλειταιρίας, ὅς γε φησὶν εὐχόμενος "ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσταται πολεμίζειν" (243).

85. ἀτὰρ οἷ] ὀρθοτυνητέον τὴν "οἷ" ἄρθρον γὰρ ἐστὶ πληθυντικόν, A-B-
5 ἱν' ἦ "οἷ δὲ Ἕλληνες." φ. ἔρωτα δὲ παλλακῆς καὶ φιλαργυρίας ἐπι- B=
δείκνυνται οἱ στίχοι.

87. (ἐκ νηῶν) ἐλάσας (ἶναι πάλιν)] ἀπελάσας, φησί, μόνον τῶν B=
νηῶν ἴεσο τῆδε, μὴ φιλοτιμότερον τῆ νίκη χρώμενος καὶ διώκων.

89. μὴ σύ γ' ἀνευθεν] τοὺς β' (89, 90) ἀθετεῖ Ζηνοδοτος. A+

10 90. ἀτιμότερον δέ με] ὁ "δέ" ἀντὶ τοῦ γάρ. A+

92. ἐναιρόμενος] ἐναιρῶν.

93. μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο] τοὺς δ' ἀθετεῖ Ζηνοδοτος καὶ ἀντ' A+
αὐτῶν γράφει "μὴ σ' ἀπομουνοθέντα λάβη κορυθαίολος Ἔκτωρ," ὃν
παρῶδεϊ Διωνύσιος ὁ Θραῖξ, ἀντὶ τοῦ "λάβη" "δάκη" λέγων.

15 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο] ἐκφοβεῖ τῷ θεῷ· ὅτε δὲ λέγει "μὴδ'
Ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι" (Π. 18. 14), ἀναφέρει ἐπὶ τὸ "μὴ ἀπάνευθεν
ἐμεῖο" (89).

94. ἐμβῆ] ἐμποδῶν στῆ, ἐναντίως σοι τῆ βάσει χρήσεται. B+

95. πάλιν τροπᾶσθαι] συνηθώς· ἔστι γὰρ ποιητικόν.

20 96. ** δηριάσθαι] πολεμεῖν τε καὶ μάχεσθαι.

97. αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ] παντελῶς ἐκβλητέον τοὺς δ' στίχους· A-
πρῶτον ὅτι παιδιώδης καὶ ἀδύνατος ἢ εὐχῆ, εἶθ' ὅτι φθονερά, εἶτα
ἐρωτική. τί δὲ ἠδίκησαν οἱ Μυρμιδόνες; πῶς τε Φοῖβον ἐπικαλεῖται,
ὃν ἤκουσεν ὑπὸ Θέτιδος φονέα ἑαυτοῦ ἔσεσθαι (Π. 21. 277); τί δὲ
25 θαναμαστόν, εἰ ἐρήμην περθοῖεν πόλιν; καὶ τὸ λύνειν τὰ (τείχη) οἰκο-
δῶμων ἐστίν· πῶς δὲ τὸ "ῥῶιν" (99) εὐθείαν δηλώσει; καλῶς οὖν
φησὶν Ἀρίσταρχος Ζηνοδοτὸν ὑπωπτευκένας, ὡς εἶεν παρετεθέντες
οἱ στίχοι ὑπὸ τῶν ἀρσενικῶς ἔρωτας λεγόντων εἶναι παρ' Ὀμήρῳ καὶ
ὑπονοούντων παιδικὰ εἶναι Ἀχιλλέα Πατρόκλου.

30 98, 9. μῆτε τις οὖν Τρῶων—μῆτ(ε τις) Ἀργείων] τινὲς ὑπερβο- B=
λικῶς φασὶν ἀντὶ τοῦ ἀπόλοιτο οἱ ἀριστεῖς. ἢ καὶ δεόντως πεποιήται
τὴν εὐχὴν, τοὺς μὲν μισῶν ὡς πολεμίους, τοὺς δὲ ὡς περιδόντας

1. Ἀπόλλωνα || 3. ἐπίσται B || 4. ἀτὰρ || 5. παλλακίδος || 7. μόνον
B: μόνων || 8. φ. τῆ B: φ. δὲ τῆ || 12. δ' A: γ' || 13. αὐτῶν A: αὐτοῦ
ut B || ἀπογυνοθέντα A || 16. μὴ σύ γ' ἀνευθεν textus Π. || 18.
χρήσεται B, χρήσθαι || 19. τροπᾶσθαι || an ἀσυνήθως? || 23. ἐρωτική Bek-
ker: ἐρωτικά || 25. supplevi, cf. Eust. || 26. εὐθείαν Bekker: οὐ θείαν
|| 31. πεποιήται B: πεποίηκε || 32. ὑπεριδόντας B

ὑβριζόμενον. ἄλλως τε καὶ αὖξει τὴν εἰς Πάτροκλον χάριν, εἰ τοὺς Ἑλληνας σφύζει δι' αὐτόν, οὐς ἀπολέσθαι θέλει, ὡς οὐ κατὰ κηδεμονίαν τῶν Ἑλλήνων ἐκπέμπων τὴν συμμαχίαν, ἀλλὰ τῷ Πατρόκλῳ ἀντιλέγειν οὐ θέλων.

A + B— 99. ἐκδύμεν] παροξυτονητέον τὸ “ἐκδύμεν” ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ 5 ἐκδύμεναι ἀπαρεμφάτου, ἢ ἢ ὁ λόγος, ἡμῖν δὲ γένοιτο ἐκδύναί τὸν ὄλεθρον. καὶ λείπει τὸ εἶη. εἰ γὰρ τοῦ δύοιμεν εὐκτικῷ συγκοπῆν αὐτὸ φήσομεν, οὐ κατάλληλος ἔσται ὁ λόγος.

B= 101. ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα—Αἴας δ' οὐκέτι μίμνε] μέτεισιν ἐπὶ τὴν μάχην, ὅπως τὴν ναῦν ἐμπιπραμένην δεῖξας Ἀχιλλεῖ τὸν Πάτροκλον 10 ἐξαγάγη. καλῶς δὲ τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων χρῆται· φυγὴν γὰρ οὐκ ὠνόμασεν, ἀλλ' ὅτι μένειν οὐκ ἠδύνατο καὶ τὰς πολλὰς αἰτίας ἐπάγει. θαυμάσιον δὲ τὸ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν· εἰώθασι γὰρ οἱ ποιηταὶ φαντασίαν παρέχειν τῷ λόγῳ ἐπὶ τροπικὰ χωροῦντες, καὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἔστι πολλὰ τοιαῦτα· ἐνθάδε (δὲ) χωρὶς 15 παραβολῆς καὶ πάσης τροπικῆς ἀπαγγελίας ἐπῆρται ὁ λόγος, ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων γινομένης τῆς φράσεως.

B= ** ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα] πῶς πάντα ὑπισχνούμενος εἰδέναι οὐ λέγει ταῦτα; λέγομεν ὅτι πράγματα μὲν μνημονεύσαι ῥάδιον, οὐ μὴν λόγους· ἀφανίζονται γὰρ τὰ ἔπη πτερόεντα ὄντα. 20

102. βιάζεται γὰρ βελέεσσιν] ὑπὸ βελῶν κατεπονεῖτο· τρωτὸς ἦν ἄρα· καὶ “ὄσ(σ)ον ἐμῆ κεφαλῇ περιδειδία, μὴ τι πάθῃσιν” (Π. 17. 242).

103. δάμνα μιν Ζηρός τε νόος] μέγιστον ἐγκώμιον τοῦ Αἴαντος, ὅτι καὶ πρότερον καταστασιασθεὶς ὑπὸ Διὸς ἐπέμενεν.

B= 104. βάλλοντες] πρὸς ἐπίτασιν ἐπλεόνασε τῷ ῥήματι, “βάλλ- 25 λοντες” λέγων καὶ “βαλλομένη” (105) καὶ “βάλλετο” (ib.)· ἀμίμητα δὲ ταῦτα καὶ γραφεῦσι καὶ πλάσταις.

B+ δεινὴ(ν) δὲ (<—πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε)] τοῦτο τῆς

B= καναχῆς ἐπίθετον. διὸ σὺν τῷ ν. β. καὶ μὴ ψαύοντες μὲν ἀκοντίζουσι τὴν κεφαλὴν, ψαύοντες δὲ ἐρείδουσι τὴν ἀσπίδα, ὃ δὲ ἔστηκεν ἀκίνητος 30 [τὴν προσβολήν]. καὶ ἔστιν αὐτὸν παραβάλλοντας τῷ Ἔκτορι τὴν ὑπεροχὴν γυνῶναι· ὃ μὲν γὰρ ὑπὸ Διομήδους τὴν κόρυθα θλιβεὶς σκοτοδιναῖ, ὃ δὲ ὑπὸ πολλῶν βαλλόμενος ἀνέχεται.

4. μὴ βουλόμενος B || 7. τοῦ Bekker : τὸ || 13. εἰώθασι γ. W : ὀρώ φασι μὲν γ. ὅτι B, ὀρώ φασι γ. || 14. παρέχουσι B || 15. παρ' αὐτῷ B || ἐνταῦθα δὲ B || 16. καὶ πάσης W : τοιαύτης πάσης καὶ ut B || ἀπ' W : ἐπ' ut B || 29. διὸ W : δεινὴν B, δι' ἧς || 30. τῆς κεφαλῆς B || δὲ τύπτουσι B

106. καὶ φάλαρ' εὐποίητα] ἄμεινον οὕτω γράφειν, ἢ ἢ ' καὶ ἡ A - B +
 πῆληξ ἐβάλλ(λ)ετο καὶ τὰ φάλαρα. ἡ πῆληξ μὲν οὖν εἰς δὲ τὸν
 λόφον τιθέασι, φάλαρα δὲ τὰ κατὰ τὰς παρεῖας πίπτοντα μέρη
 διὰ τὸ φανὰ εἶναι καὶ λαμπρά· ὡς δὲ ὁ Θραῖξ, ὁ ἐκατέρωθεν αὐτῆς
 5 κόσμος.

δ δέ] ὡς περὶ ἑτέρου· ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ “δ δ' ἐρεύγετο οἶνο-
 βαρ(ε)ίων” (Od. 9. 374).

107. ἔμπεδον—ἔχων σάκος] διὰ τὸ μὴ ἔχειν τοὺς διαδεξομένους
 ὄπλοφόρους πλησίον, “οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, ὄπποτε μιν κάματός
 10 τε καὶ ἰδρώς” (Π. 13. 710, 1). §. “πάντη δέ” (111) ἀντὶ τοῦ
 γάρ. §. ἐπαινεῖται δὲ ὁ τόπος ὡς καὶ ζωγραφίας ἐναργέστερον ἔχων.
 οὐδὲ δύναντο ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι] τὸ περὶ αὐτῷ σάκος οὐδ' ὅσον
 ἐδύναντο κινήσαι.

108. ἐρείδοντες] πατάσσοντες. κυρίως δὲ ἐρείσαι τὸ ἐκ χειρὸς B =
 15 πατάξαι. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ βολῆς· “καὶ διὰ θῆρηκος πολυδαί-
 δάλου ἠρήρηστο” (Π. 3. 358).

112. ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι] ὡς παράδοξον μέλλων λέγειν τὴν B =
 ὑποχώρησιν Αἴαντος τὸν ἀκροατὴν προσεκτικώτερον ποιεῖ τοῖς παρὰ
 Μουσῶν λόγοις. συνέτεμε δὲ τὸ προοίμιον ἐπαιγόμενος τῷ καιρῷ·
 20 ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ λόγος (Π. 2. 484) ἔδειτο τερατείας ἐξαριθμησιν
 ἔχων νεῶν καὶ ἡγεμόνων, δ δὲ μιᾶς νεὸς ἐμπρησμόν.

114. δόρυ μείλιον] οὐδ' (ἀν) θεῶ εἶξεν, εἰ μὴ ἀχρεῖον αὐτῷ B =
 γέγονε τὸ δόρυ.

μείλιον ἄγχι παραστάς] πάλιν ἐπὶ τὸ κινδυνωδέστατον προήγαγε B =
 25 τὴν ὑπόθεσιν· παράδοξον γὰρ τὸ ἐγγὺς παραστήναι τὸν Ἔκτορα.
 ἀλλ' οὐδετέρου τρῶσιν ἰπέθετο, τοῦ μὲν διὰ τὴν ὑπεροχὴν, εἰ καὶ ὑπὸ
 θεοῦ νῦν καταστασιάζεται (103), τοῦ δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Διὸς βοή-
 θειαν. ἀλλ' ἔδει τὸν ἕτερόν γε βλαβῆναι ἐκ τῆς κλάσεως. διὰ μέσου
 οὖν ἐχώρησε τὴν ὑποχώρησιν Αἴαντος τῷ δόρατι περιθεῖς.

30 115. παρὰ καυλόν] “καυλόν” τὸ καθιέμενον μέρος εἰς τὴν ἐπίδο- B =
 ρατίδα.

116. ἀπάραιξε] εἰ ἀπήραξεν, πῶς ἐπιφέρει “τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ A + B -

I. καὶ φάλαρα A B: καφάλαρ' || ἢ ἢ B: ἴνα || 9. ὄτε || 11. ἐναργέ-
 στερον Bekker: ἐνεργέστερον || 15. εἴρηται scripsi: εἴρηται || 20. ἔδειτο
 ut B || 21. ἠῶν || 22. οὐδὲ θ. ut B || 23. ἐγένετο B || 25. παραστήσαι B ||
 28. ἀλλ' ἔδει scripsi: ἔδει γάρ B, ἀλλ' ἐπὶ || κλάσεως B: ἐμπλάσεως

αἰχμὴ χαλκείῃ" (117); ἔστι δὲ τάχος περὶ τὴν ἀπαγγελίαν, καὶ τὸ μὲν "ἀπάραξε" περὶ ὅλου τοῦ πράγματός φητιν, ἔπειτα τὰ κατὰ μέρος ὑποτίθησιν.

A + B = 117. πῆλε] ἐκράδαινε πρὸς τὸ διαγῶναι εἰ τέλεον ἠχρεΐωται· διασεΐσαντος δὲ αὐτοῦ ἀπέρριπται ἡ αἰχμὴ. οἱ δὲ τὸ "κόλον" 'κο- 5
λοβωθησόμενον' οἱ δὲ προειρηθῆσαι τὸ κεφάλαιον, ἐπανειληφθῆσαι δὲ ὡς γέγονεν ἕκαστον, ὡς ἐπὶ τοῦ "ὡς πολέας πέφνοντα Μενειτίου ἄλκιμον υἱὸν Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπήυρα" (827)· καὶ ἔτι ζῆ Πάτροκλος. οἱ δὲ (ἐν τῷ) "τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ" τὸν
"δέ" ἀντὶ τοῦ γάρ φασιν. 10

A - αὐτως] δίχα μάχης, ἐπεὶ διάπειρα.

A = κόλον δόρυ] ἕως νῦν παρὰ Ἰωσὶν οἱ κολοβοκέρατοι κριοὶ 'κόλοι' λέγονται.

119. γνῶ δ' Αἴας] ἑώρα γὰρ καὶ ἔβλεπεν, ὅτι παντελῶς τῆς μάχης τὰ ἐνθυμήματα ἠλάττου καὶ ἠφάνιζεν ὁ Ζεὺς, τοῖς δὲ 15
Τρωσὶν ἠβούλετο νίκη· ἢ μᾶλλον 'τὰ τῶν μαχομένων ἐνθυμήματα ἠλάττου.'

B = ρίγησεν] οὐ τὸν Ἐκτορα, ἀλλὰ τὰ τῶν θεῶν ἔργα. καὶ σχεδὸν μὲν νενίκηται, ἡ δὲ νίκη οὐ τοῦ Ἐκτορος ἀλλὰ θεῶν.

A + B + 120. κεῖρε] παρατατικός· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστίν, ἔγνω Αἴας εἰς 20
ἄπορον ἠκούσαν αὐτῷ τὴν μάχην, ὡς μὴδὲν δύνασθαι ἔτι μηχανήσασθαι. τοσοῦτον ἄρα ἐφεστὼς ὠφέλει· ὥστε καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ "ὡς οἱ μὲν περὶ νηός" (1) εἰκότως ἐξηκούμεν περὶ τοῦ Αἴαντος καὶ πάντων τῶν Τρώων.

122. χάζετο δ' ἐκ βελέων] οὐκ εἶπεν 'ἐκ νεῶν.' 25

A + B - 123. τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη] μόνως "ἀσβέστη" ἀναγνωστέον· οὕτω (γὰρ) εἶθε λέγειν "ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως" (Π. 1. 599) καὶ "φλογὶ (ε)ἵκελος Ἡφαίστοιο ἀσβέστω" (Π. 17. 88)· καὶ τὸ σχῆμα Ὀμηρικόν, καθάπερ τὸ "ρεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται" (Od. 6. 108) ἀντὶ τοῦ ἀρίγνωτος. 30

B = (κατ') ἀσβέστη] δυσκατάσβεστος. οὐ δὲ τάχιστα κατασβεσθησομένη.

2. τὰ B: τὸ || 4. ἠχρεΐωται etiam A: ἠχρήστωται B || 5. διασεΐσαντος B || 6. ἐπανηρήσθαι B || 9. καίπερ ἔτι B || 15. ἠλάττου || 17. ἠλάττου: corr. Bekker || 18. τῶν θεῶν ἔργα B: ἔργα τῶν θεῶν || 20. παρατατικῶς B || 22. μῆσασθαι A || 27. supplevi ex B

κέχυτο] ἐμφαντικῶς τῷ ῥήματι ὡς ἐπὶ ὑγροῦ καταχυθέντος ἔφη B =
 τὴν διαδοσιν τοῦ πυρός· τὰ γὰρ ὑπεκκαύματα καὶ ἡ καιομένη ὕλη
 (πέφυκεν) εὐδιάλυτος εἶναι διὰ τε τὰ ξύλυ καὶ τὸ χρίσμα τῆς
 πίττης.

5 125. μηρὸν πληξάμενος] ὦ τῆς συμφορᾶς, ὅπου γε καὶ Ἀχιλλεῖα B =
 εἰς τοιαύτην ἐπάγει μεταβολήν.

126. ἵπποκέλευθε] ἐφ' ἵππων τὴν πορείαν ποιοῦμενε. B +

127. ἐρωήν] (γράφεται) “ἰωήν” ὀρμήν, παρὰ τὸ ἰέναι. A -

128. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι] μέμνηται τῶν λόγων ἑαυτοῦ· ἠπειλεῖ B =

10 γὰρ μὴ πρότερον ἐξελεύσεσθαι, πρὶν ταῖς ναυσὶν ἐπελθεῖν τοὺς Τρῶας
 “κατὰ τε (σ)μῦξαι πυρὶ νῆας” (Π. 9. 653).

φυκτὰ πέλωνται] ὅτι ἀντὶ τοῦ πέληται. A +

129. δύσοο τεύχεα] πῶς γὰρ ἂν οὐκ ἦν φθοηρός, μάχεσθαι συγ-
 χωρῶν τῷ φίλῳ, δι' ὧν δὲ ἄριστα μάχεσθαι μέλλοι, μὴ συγ-

15 χωρῶν.

ἐγὼ δέ (κε) λαὸν ἐγείρω] δαιμονίως αὐτὸς ἐπισπεύδει, οὐκ B +
 ἐπιτρέπων πάντα τῷ φίλῳ, ἀλλὰ μέρος τι καὶ αὐτῷ.

131. κνημίδας μὲν πρῶτα] σπεύδοντα δεῖ προφέρεσθαι ταῦτα,
 ἐπιπέθησιν τῆς ἐξόδου μιμούμενον.

20 134. ἀστερόεντα] ἄστρον μορφαῖς πεποικιλμένον. B =

ποδώκεος Δίακιδας] τινὲς “κακῶν βελῶν ἀλεωρήν.” καὶ γὰρ
 “ξείνος γὰρ οἱ ἔδωκε—δηῖον ἀνδρῶν ἀλεωρήν” (Π. 15. 532, 3).

135. βάλετο ξίφος] τὸ ἴδιον ξίφος· διὸ Ἡφαιστος οὐ ποιεῖ.

140. ἔγχος δ' οὐχ ἔλετο] ἐχρῆν γὰρ τι ἐξαίρετον εἶναι τῷ Ἀχιλ- A - B =

25 λεῖ, ἄλλως τε οὐκ ἦν τέκτων Ἡφαιστος· οὐ γὰρ εἰσιν ἐν οὐρανῷ
 ξύλα. εἰκότως οὖν, ὅπερ οὐκ ἐνῆν κατασκευάσαι, τοῦτο Ἀχιλλεῖ
 τετήρηκεν. κατέκρυψε μέντοι τὸ πλάσμα τῆ τοῦ Ἀχιλλέως ὑπεροχῆ,
 δι' ἀσθένειαν οὐ δυναθῆναι φήσας τὸν Πάτροκλον καὶ τῷ δόρατι
 χρῆσθαι.

30 141. στιβαρόν] πᾶν τὸ μένον ἰσχυρὸν καὶ στιφρὸν λέγουσιν.

141, 2. τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος—πάλλειν] ἀστερίσκους ἔχουσι B +
 κακῶς ὄντες ἐν τῇ T (388, 9). β. κατὰ συλλογισμὸν ὁ ἔπαινος. B +
 ποῖον γὰρ ἦν, ὡς μὴδὲ πάλλειν αὐτὸ τοὺς ἥρωας δύνασθαι;

1. καταχεθέντος ut B || 2. ἀλλὰ γὰρ τὰ ὑπ. B, ὑπ. γὰρ || 3. supplevi
 ex B || 12. πέλωνται textus || 16. λ. ἐγείρει || 19. ἐπιπέθησιν || 25.
 ἰστὶν B || 30. στιφρὸν || 32. τῆ Γ

- B = ἄλλως : τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος—ἀλλ(ά μιν) οἶος ἐπίστατο] τῇ ἐπιστήμῃ τὴν δύναμιν προσάπτει.
- A - B - 142. ἐπίστατο] ἐδύνατο· καὶ Σοφοκλῆς (fr. inc. 817 N.) “οὐ-
πόποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι” οἱ δὲ πλάττονται λέγοντες, ὡς
Πηλεὺς μὲν παρὰ Χείρωνος ἔμαθε τὴν χρῆσιν αὐτῆς, Ἀχιλλεὺς δὲ 5
παρὰ Πηλέως, ὃ δὲ οὐδένα ἐδίδαξεν. καὶ ὁ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος ποιη-
τῆς (fr. 5 K.) “ἀμφὶ δὲ πόρκης χρύσεος ἀστράπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ
δίκροος αἰχμῆ.”
- A = 143. πόρε Χείρων] “τάμε” καὶ “πόρε,” διχῶς.
- A + 144. ἐκ κορυφῆς] καὶ “ἐν κορυφῆς.” ὁ. ἔστι δὲ ἄκρα Χειρώνειος 10
ὑπὲρ Σηπιάδος ἄκρας πρὸς ζέφυρον ἄνεμον νεύουσα, ἔνθα ᾤκει ὁ
Χείρων.
- B = 145. Αὐτομέδοντα] ζῶντος Πατρόκλου οὐκ ἦν Αὐτομέδων ἠνίοχος
Ἀχιλλέως. προπαρασκευῆ νῦν, ἵνα καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ χρησῆται
ἠνίοχῳ. 15
ζευγνύμεν] ζευγνύμεναι τὸ τέλειον.
- B + 146. τὸν μετ' Ἀχιλλῆα—τίε] παιδευτικὸν καὶ τοῦτο· τὸ γὰρ
συμμετρεῖσθαι τὰς φιλίας ἄριστον.
- B = 147. πιστότατος] πιστότατόν φησι τὸν παρὰ τὴν μάχην οὐκ
ἐγκαταλιμπάνοντα τοὺς φίλους, οἷον ὁ ἐν πολέμῳ κοινωεῖν θέλων 20
τῶν κινδύνων μεγάλην πίστιν τῆς φιλίας παρέχεται.
- B + 148. ὕπαγε ζυγόν] ὑπὸ ζυγὸν ἦγεν· καὶ ἀλλαχοῦ “τὴν ὃ γ' ὑπὸ
ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν” (Π. 23. 300).
- B + 149. Ξάνθον καὶ Βαλίον] ὃ μὲν ἀπὸ τῆς χοιᾶς, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ
πηδᾶν. εἰκὸς δὲ μετὰ θάνατον Ἀχιλλέως τὸν θόντα Ποσειδῶνα 25
πάλιν αὐτοὺς ἀνακομίσασθαι, ὡς καὶ τὸ Ἀγαμέμνωνος σκῆπτρον (cf.
Π. 2. 100, Paus. IX 40. 11). ἐν δὲ τῷ Καταλόγῳ οὐδὲν περὶ
αὐτῶν εἶπεν, ἐπεὶ οὐκ ἐπολέμουν, οὐδὲ περὶ τῶν Μυρμιδόνων.
- B + 150. τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω] καὶ αἱ Ἐριχθονίου ἐκ Βορέου, ἅμα μὲν
διὰ τὸ ὑπερβάλλον τάχος (Π. 20. 223), ἅμα δέ, ὥς φησιν Ἀρι- 30
στοτέλης (H. A. VI p. 572^a 13), ὡς ἐξανεμούμεναι ὅτε μὲν πρὸς
νότον ὅτε δὲ πρὸς βορρᾶν κύουσιν.

7. αὐτῶν || 8. δίκροος αἰχμῆ Heyne: δίκροος ἄρdis schol. Pind. Nem. VI 85, δίκρος αἰχμῆς || 9. τάμε textus || 10. κορυφῆς A: -αῖς || 11. Σηπιάδος ἄκρης || 14. προπαρασκευάζει B || 21. τῇ φίλῃ B || 28. ἐπ. μὴ ἐπ. || 29. αἱ scripti: οἱ || δορέου: corr. Bekker || 31. ἐξανεμούμενοι et οἱ lin. 29 Bekker || 32. κύουσιν etiam B: θέουσιν codd. Aristot.

“Αρπυια Ποδάργη] ὡς “Νηὶς Ἀβαρβαρέη” (Π. 6. 22)· φησὶν Α—
οὖν “τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης” (Π. 19. 400). §. “Αρπυια” δὲ Α+
θήλεια ἄνεμος.

151. ** <παρὰ ρόον>] ἠ ἔτεκεν ἠ βοσκομένη.

5 152. ἐν δὲ παρηγορίῃσιν] ἄπορον ὅτου χάριν Ἀχιλλεὺς τοῖς ἀβα- Β—
νάτοις ἵπποις θητὸν συμπλέκειν ἀξιοῖ· τὸ γὰρ χεῖρον παρὰ πολὺ
τοῖς κρείσσοσι συμπλεκόμενον αἰσχύνει φιλεῖ. ἴσως οὖν ἀρμόσει
λέγειν ὅτι τοῦτον προσέθηκεν ἐκείνοις, ἵνα ἐγκόπτοινο ἐν τῷ δρόμῳ·
μέτρ(ι)ον γὰρ εἶναι τὸ τάχος αὐτῶν ἐβούλετο καὶ οὐχ ὑπερβάλλον
10 σφοδρὰ, ἐπεὶ καὶ τούτο ἄχρηστον ἐνόησε. ἠ τάχα τὸν ἠνίοχον
ἐπαινεῖ δυνάμενον ἀναχαιτίζειν τὴν ὀρμὴν τῶν ἀθανάτων ἵππων,
ὅπως ἂν ὁ θητὸς αὐτοῖς ἰσοδρομῇ. ἠ βούλεται ὁ ποιητὴς τὴν φύσιν
ἐνδείκνυσθαι τοῦ ἥρωος, μικτὴν οὔσαν ἐκ θητοῦ (καὶ ἀθανάτου).
πῶς δὲ “ἀλεγεινοί” ὄντες “ἀνδράσι <γε θητοῖσι δαμήμεναι ἠδ’
15 ὀχέεσθαι”> (Π. 17. 77) Πατρόκλῳ ὑποτάσσονται; ἀλεγεινὸν
οὖν ἐστὶ τὸ μετὰ φροντίδος κατορθούμενον· ἠνίοχός τε ἦν αὐτοῖς
Πάτροκλος—διὸ καὶ κλάουσιν αὐτόν (Π. 17. 426)—πιθανόν τε
Αὐτομέδοντα πάλαι συνησκῆσθαι αὐτοῖς διὰ τὰ συμβαίοντα. Β=

ἄλλως : παρηγορίῃσιν] παρηρητημέναις σειραῖς πρὸς τὴν ζευξίν τοῦ
20 περισσοῦ ἵππου. διὰ τί δὲ δεῖται παρηόρου; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι θεόντως
πρὸς τὸ εἰ κάμοι ἠ τραθεῖη εἷς ἀντεπεισάγεσθαι ἀντ’ αὐτοῦ τὸν παρή-
ορον, τοῖς δὲ ἀθανάτοις ποῖον δέος ἠ τραθῆναι ἠ καμεῖν; ἔστιν οὖν εὐήθης
τοὺς μὲν Ὀμηρικοὺς θεοὺς τιτρώσκεσθαι, ἵππους δὲ μὴ. ἄλλως τε
ποικίλαι θέλει τὴν Σαρπηδόνος μάχην καὶ οὐκ ἄπρακτον αὐτὸν ἀνελεῖν.

25 155. θωρήξεν] ἄμεινον “κόσμησεν”—“τοὺς δ’ αὐτοὶ βασιλῆες
ἐκόσμεον” (Π. 14. 379)—ἑαυτὸν γὰρ ἕκαστος θωρήσσει· καὶ μὴ
εἰρημένον νοεῖται· διὰ τοῦτο “σὺν τεύχεσιν” (156).

156. λύκοι ὦς] διὰ μακροῦ ἀπέθωκεν αὐτῶ τὸ “ρόοντο” (166). Β=
κεκορεσμένοις δὲ εἶκασε καὶ ἐπὶ ποτὸν ἐρχομένοις, ἐπεὶ πεινῶντες μὲν
30 διασκεδάννυνται ἄλλος ἄλλοσε ἐς νομάς, ἐς ποτὸν δὲ ἀθρόοι ἀπίασιν.

158. οἱ τ’ ἔλαφον—μέγαν] πρὸς τὸ κορέσαι αὐτούς.

πᾶσιν δὲ παρήιον] ἀντὶ τοῦ πάντων.

159. αἵματι φοινόν] πεφοινιγμένον ἀπὸ τοῦ αἵματος. λέγει δὲ καὶ Β—

7. αἰσχύνει φιλεῖ vsgrīpai : αἰσχύνην φέρει Β, αἰσχύνει ἄλλο ἥ 9, 13.
supplevi ex Β ἥ 14, 5. suppl. W ἥ 22. δέος Β : δέον ἥ ἔστιν οὖν Β : ἔστι
δὲ ἥ 25. ἐκόσμησε ἥ 26. ὡς post καὶ omīsi ἥ 29. ποτὸν Β : ποταμὸν
ἥ 33. αἶμα σαφουῖν

“αἵματι φοινικόεσσαί” (Π. 23. 717) καὶ “χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν (Od. 14. 500) καὶ “ἠρία φοινικόεντα” (Π. 8. 116) καὶ “φοίνικι μίγη” (Π. 4. 141) καὶ Φοίνικες, ὅτι παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ᾤκουν (cf. Herod. I 1), ἣν φοινικῆν Διονύσιος καλεῖ, καὶ τὸ φυτόν, (ὅτι) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φοινίκεον ποιεῖ καρπὸν, καὶ “φοινῆεντα δράκοντα” (Π. 12. 202) ἀπὸ τοῦ φοινός, καὶ “φοίνιον αἷμα” (Od. 18. 97) ἐπὶ τοῦ Ἴρου· οὐ γὰρ πεφόνευται, ἵνα εἴπῃς ὅτι παρὰ τὸν φόνον γεγένηται ἡ λέξις.

AB+ 160. ἴασιν] ἄδε ἡ στιγμή.

AB+ 161. λάφαντες γλώσσησι] “λάφαντες” πτόμενοι. Ζηνοδοτος δὲ 10

“λάφαντες,” ἐμπλησθεῖσιν εἰκάων αὐτούς. §. ὀνοματοποιεῖται δὲ AB= ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῇ πόσει τῶν κυνῶν καὶ τῶν λύκων.

B+ ἀραιῆσιν] δασέως, λεπταῖς καὶ ἐπιμήκεσιν. οἱ δὲ ψιλῶς, βλαπτικάις.

A- 162. ἄκρον, ἐρευγόμενοι] στικτέον εἰς τὸ “ἄκρον,” ἵν’ ἡ “λάφαντες ἀπὸ τῆς κρήνης τὸ ἄκρον ὕδωρ”—οὐ γὰρ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ ὡς οἱ βόες, οὐδὲ (ὡς οἱ) λύκοι πάρδοι ἵπποι καὶ τὸ ἡμισυ τῆς ὄψεως—τινὲς δὲ τῷ “φόνον” ἐπισυνάπτουσιν “ἄκρον φόνον,” τὸ ἀνωτάτω αἷμα τοῦ καταπινομένου καὶ ὄντος ἐν τῷ στόμαχῳ. 20
φόνον αἵματος] ἀντὶ τοῦ ‘αἷμα φόνου.’

A+ 163. περιστένεται δὲ (τε) γαστήρ] Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ‘περιτείνεται’ διὰ τὴν πλησμονὴν ὡς φερέβιος φερέσβιος, οἱ δὲ ‘στίνει’ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, οἱ δὲ στενωχωρεῖται, ὡς “στεινόμενος νεκύεσσι” (Π. 21. 220).

B+ 166. ῥώντο] ἐρρωμένως περὶ αὐτὸν ἴσαντο.

B- 167. ὀτρύνων ἵππους] “ἵππους” τοὺς ἵππεάς, ὡς φαμεν νικᾶν τὴν ἵππον τῶν πολεμίων· ἢ τοὺς ἰδίους ἵππους ὀτρύνων· νοεροὶ γὰρ ἦσαν ὡς θεῖοι.

B= ἄλλως: ὀτρύνων ἵππους] ἀντὶ τοῦ ἵππεάς· ἀντέταξε γὰρ αὐτῷ 30 τὸ “ἀσπιδιώτας.”

B- 170. πενήκοντ’ ἔσαν ἄνδρες] πῶς, φασίν, ἐν ἅπασιν αὔξων Ἀχιλλ-

1. φοινικόεις || 2. σιγαλόεντα textus Π. || 3. οἱ π. B || 5. supplevi ex B || 9. ἴασιν B: ἰάσιν || 11. λάφαντες B: λάφαντες || 14. δασείας B || 18. οὐδὲ ὡς οἱ Eust.: οἱ δὲ || 19. τῷ φόνῳ || ἀποσυνάπτουσιν: corr. Bekker || 26. ῥώντ’ || ὄν post αὐτὸν omisi ut B || 30. αὐτῷ B: αὐτὸ || 32. πενήκοντα ἔσαν ἡέες

λέα τούτω μειοῖ; τινὲς μὲν οὖν, ὅτι οὐκ ἐν πλήθει ἡ ἀρετὴ· Αἴας γοῦν δώδεκα ναῦς ἔχει (Π. 2. 557). Ἀρίσταρχος δὲ φησι ἢ ἐρέτας εἶναι διὰ τὸ “ἐπὶ κληῖσιν” ἢ ναύτας πρὸς ὑπηρεσίαν, Διονύσιος δὲ τὸν μὲν ἐρετῶν ἀριθμὸν ῥκ’ τιμᾶ, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τῷ μεταξὺ 5 τούτων ἄγεσθαι, ὡς φθάνειν πάσας ἀποτε ἀνδρῶν.

πεντήκοντ’ ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν] καὶ Πίνδαρος (fr. 259) πεντ κοντηρέτμους φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι.

171. πέντε—ἡγεμόνας] τάχα πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, ἔδει καὶ Πάτροκλον ἄρχειν, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ συμπαρατάσσετο.

10 ἡγεμόνας ποιήσατο] τὸ ἐξῆς ‘ποιήσατο σημαίνειν οἷς δι’ ἀρετὴν ἐπεποιθεῖ.’

172. μέγα κρατέων] τὴν κατὰ πάντων ἔχων ἐξουσίαν· οἱ γὰρ B = τοιοῦτοι εὐρυκρέιοντες.

173. ἱῆς στιχός] τῆς μιᾶς τάξεως, παρόσον ἐπὶ στίχον ἢ τάξις 15 πορεύεται.

174. διπετέος] λαμπροῦ. καὶ Εὐριπίδης (Bacch. 1268) “λάμ- B + πρότερος ἢ πρὶν καὶ διπετέστερος.” ἐπεὶ δὲ χειμάρ(ρ)ους, πῶς “Σπερχειῶ ἀκάμαντι” (176); οἱ γὰρ πανόμενοι πόροι δοκοῦσιν ὡσπερ ἀποκαμόντες ἐστάναι. ῥ. Σπερχειὸς ἐκ Πίνδου κατιῶν καὶ 20 δι’ Αἰνιάνων καὶ Δολόπων εἰς θάλασσαν ἐρεύγεται, εἰς τὸν Μαλιακὸν ἐκδιδούς κόλπον· οἱ δὲ διὰ Μηλίδος καὶ Φαρσάλου ἐπὶ Θερμοπύλας, ἔθνα Πυλαίας Δήμητρος ἱερόν.

ἄλλως: διπετέος; τοῦ θείου ἢ τοῦ ἐκ τῶν Διὸς ὑετῶν ἀρχὴν ἔχοντος. A -

175. Πηλῆος θυγάτηρ] ἐτέρου Πηλέως. εἰ γὰρ ἦν ἀδελφιδοῦς A-B + 25 Ἀχιλλέως, κἂν ἐμνήσθη αὐτοῦ ἐν τῷ “Αἰδῆ περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐρωτῶν, καὶ ἐν ταῖς Λιταῖς φάσκων “ἔθνα δέ μοι μάλα θυμὸς ἐπέεσσυτο” (Π. 9. 398) “κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε” (Π. 19. 333) ἔφασκεν ἂν καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀπόλαυσιν. Πηλέα τε οὐκ οἶδεν ὁ ποιητῆς ἐτέρα γυναικὶ συνελθόντα. οἱ δὲ νεώτεροι ὡς ἀδελφιδοῦν

1. ὅτι B: ἦ || ἦ B: ἦ || 2. ἐρέτας B: ἀρετὰς || 3. ἐπὶ κληῖσιν B: ἐπὶ κληῖσιν ὦ || ναύτας W: λιτὰς κ’ || 4. μὲν ἐρετῶν scripsi: μέγιστον || ῥκ’: numerus corruptus || τιμᾶ scripsi: τίμιον || τὸ scripsi: τὸν || 5. ἀπὸ τε: numerus corruptus || 7. πενήκοντα ἐρετμοῦς: corr. Boeckh || 11. τὸ σημαίνειν post ἐπ. del. W || 17. ἢ πρὶν Euripidis codd.: τίς ἐστι B, ἦρι || δι B: ἐν || 19. solutionis particulam servavit B || 21. Μελιακὸν || Μηλίδος corruptum || 25. κἂν scripsi: καὶ || 29. οἱ δὲ νεώτεροι A, B, νεοτελῆ δὲ ὡς ἄ.

Ἄχιλλέως φασὶ τῆς πρώτης τάξεως ἡγεῖσθαι· ὃ καὶ μαρτυρεῖ ἐπιστήμην πολέμου· ὡς Ἄχιλλέως τε ἀδελφὴν γαμῶν ἀπερείσια δίδωσιν ἔδνα· εἰ δὲ μὴ ἐμνήσθη αὐτῆς ἐν Ἄιδου· οὐδὲ γὰρ Ὀδυσσεὺς Κτιμένης (Od. 15. 363). Φερεκύδης δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος, Σουίδας ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος, Στάφυλος ἐξ 5 Εὐρυδικῆς τῆς Ἄκτορος. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησίν, Ἡσιόδου (fr. 95 M.) καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων.

- B+ 176. Σπερχειῶ ἀκάμαντι] φασὶ Πέλωρα τὸν γίγαντα σπερχόμενον ὑπὸ Ποσειδῶνος ἄλλεσθαι εἰς τὸν ποταμὸν καὶ πληγέντα τῇ τριαίνῃ ἀποθανεῖν. 10
177. * Βῶρφ Περιήρεος υἱί] ὁ Μενέσβιος.
 Περιήρεος] Περιήρους τοῦ Διοπείδους τοῦ Μυρμιδόνος.
- A+ υἱί] προπερισπαστέον καὶ διὰ τοῦ ἰ γραπτέον.
 178. * ὄς] ὁ Περιήρης.
 ὄπιε] τὴν αὐτὴν Πολυδώρην. 15
- A+B- 179. ἐτέρης] ἀντὶ τοῦ ἑδνῆρας· διὰ τὸ μέτρον· πρὸς δὲ ἡ διπλῆ.
- A+B- 180. παρθένιος] ὁ ἐκ νομιζομένης παρθένου.
- B- τὸν τίκτε] προειπῶν τὸ κεφάλαιον ἐπὶ μέρους ἐξηγεῖται. §.
- A+B= “χορῶ” δὲ “καλή” καλλίχορος· ἀρετῆς γὰρ ἐστὶ τοῦτο παρθένων.
 διὰ τοῦτο καὶ “μετὰ μελπομένησιν” (182) αὐτῆς ἠράσθη. 20
- B- 181. κρατύς] πάντων γὰρ περιγίνεται ὁ λόγος· ὅθεν καὶ “σῶκος” (Π. 20. 72) διὰ τὸ σωκεῖν, ὃ ἐστὶν ἰσχυεῖν.
 183. ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος] ὡς διὰ τὴν ἀρετὴν ἀξιοθείσης αὐτῆς χορεύειν τῇ θεῷ, ἢ ὡς συγχορευούσης τῇ θεῷ. §. ἀβετεῖται δέ. ἠδέσθη γὰρ ἂν τὴν θεόν. 25
- B- χρυσηλακάτου] χρυσοῖς βέλεσι χρωμένης· τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινες ἠλακάτην φασίν· καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις (fr. 7)
- A+B- τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησίν. §. “κελαδεινῆς” δὲ διὰ τὰς ἐν ταῖς θήραις ἐκβοήσεις, “ἢ δ’ ἀμφ’ αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον” (Π. 9. 547), ἢ διὰ τὰς χορείας, ἢ ἐπεὶ Ἐγκέλαδον ἀπέκτεινε βιαζόμενον αὐτὴν. 30
- A- 184. ὑπερῶ ἀναβάς] ὅτι ταῖς γυναιξὶν ἀνάγαιοι θάλαμοι ἐγίνοντο πρὸς τὸ μὴ συντυγχάνειν τοῖς ἀνδράσιν· τὰ μετέωρα δὲ τῶν οἰκημάτων ᾗ Λακεδαμόνιοι καλοῦσιν, ἃ νῦν ὑπερῶα φασιν
1. ἡγεῖται B || δ W: ὡς || 2. γαμῶν B: γαμῖν || 5. Εὐρυτίωνος D: Εὐρυτίωνος || Ἀλκμαίωνος D: Ἀκμαίωνος || 8. Πέλωρα etiam B: -ία conl. W || 12. Διοπλήθους || 19. καὶ ante καλλ. omisi || ἀρετῇ γὰρ καὶ αὐτῇ π. Eust. || 23. ὡς Bekker: πῶς || 28. κελαδεινῆς B: κελαδινῇ

δύναται δὲ νῦν τοῦ ὑπερίον εἶναι ἀποκοπή καὶ τοῦ ὑπερωῖ συνα- B-
λ(ο)ιφή.

185. Ἐρμῆς δώτωρ ἑάων (Od. 8. 335), Ἐρμῆς πάντων ἀγαθῶν B-
αἴτιος· καὶ οἱ μὲν θεοὶ κοινή “δοτῆρες ἑάων,” ὁ δὲ Ἐρμῆς ἰδίᾳ
5 δοτὴρ ἑάων ὅθεν καὶ υἱὸς αὐτοῦ Εὐδωρος (186)· ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ
Ἄκακήσιον ὄρος· οἱ δὲ ὑἱὸν ἀκακήτα· προπερισπωμένως, ὡς γυμνήτα.
ἀκάκητα] ὁ μηδενὸς κακοῦ αἴτιος. A +

πόρον δέ οἱ] Ἐρμῆς αὐτῇ ἀγαθὸν δῶρον ἔδωκε τὸν υἱόν· διὸ καὶ
Εὐδωρος (186)· μέγα γὰρ δῶρον <ή> παιδοποιία.

10 187. μογοστόκος] μογοῦσα περὶ τοὺς τόκους· ἐνικῶς δὲ εἶπε τὸ
ὄνομα τοῦ συστήματος τῶν Εἰλειθυῶν, ὡς “μῆνιν ἄειδε θεά”
(Π. Ι. 1).

Εἰλειθυῖα] αἱ Εἰλειθυῖαι, ὡς “μῆνιν ἄειδε θεά” (Π. Ι. 1) ἀντὶ
τοῦ θεαί. §. αἱ λήθην ἐμποιοῦσαι ταῖς τικτούσαις.

15 188. πρὸ φώσδε] Ἀρίσταρχος χωρὶς τῆς “πρό” (<“φώσδε”>· A +
Ζηνοδοτος μᾶλλον ἐπὶ τοῦ Εὐρυσθέως ἀρμόζειν φησὶ τὸ “πρὸ
φώσ(δε)”· ἡλιτόμημος γάρ (Π. 19. 118).

ἄλλως: πρὸ φώσ(δε)] ἢ περισσεύει ἢ “πρό,” ὡς “νῆάς τε περι-
πάσας,” ἢ τόπον δηλοῖ, ὡς “διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλα(σ)σεν” (Π.

20 13. 388)· οἱ δὲ ὅτι πρὸ τοῦ γαμηθῆναι τῷ Ἐχεκλεῖ ἐγεννήθη, ὡς
καὶ τὸν Εὐρυσθέα ἢ Ἥρα “ἐκ δ’ ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡλιτόμημον
ἔοντα” (Π. 19. 118)· τοῦτο γὰρ αἰτήσασθαι Ἐρμῆν τὰς Εἰλειθυῖας.

189. τὴν μὲν] τὴν Πολυμήλην.

191. * τὸν δέ] τὸν Εὐδωρον.

25 Φύλας] πατὴρ Πολυμήλης.

192. * ἀμφαγαπαζόμενος] φιλοφρονούμενος.

195. μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον] τὸν Πάτροκλον, κατ’ ἐξοχήν. B =

196. γέρων] τινὲς γράφουσι “γερήνιος ἱππότης Φοῖνιξ,” λέγοντες B =
ὡς καὶ Νέστωρ διὰ τὸ εἶναι γέρων οὕτως ἐκαλεῖτο.

30 ἱππηλάτα Φοῖνιξ] δαιμονίως παρέλιπεν ἐπὶ τούτου τὸν πλείονα B =
λόγον, ἐπεὶ φθάνει καὶ τὸν βίον καὶ τὸ γένος αὐτοῦ διασημήνας
ἡμῖν (Π. 9. 447). οὐκ ἔδει δὲ παρὰ Πηλέως λαβόντα τὴν Δολόπων
ἀρχὴν διὰ <τὸ> γῆρας αὐτὴν ἀφαιρεθῆναι.

197. Λαέρκεος] ὁμώνυμος αὐτῷ ὁ Πύλιος χρυσοχόος (Od. 3.
35 425).

1. ὑπερωῖ σ. || 4. δοτῆρες || 5. δοτῆρ || 15, 17. supplevi ex A ||
33. supplevi ex B || αὐτῆς B

- B= 200. μή τις μοι] οὐδὲν τῶν πρακτέων παρέλιπεν, ἀλλὰ καὶ τάσσει καὶ προτρέπει διὰ τῶν ἰδίων λόγων αὐτοὺς ἐντρέπων, “μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν,” ἵνα μὴ δοκῆτε εἶναι πρὸ τῶν κινδύνων θρασεῖς, ἐν δὲ τοῖς πόνοις δειλοί.
- B= ἀπειλάων] συνήθως, ἢ τῶν καυχήσεων. πράγματα δὲ Ἀχιλλέως 5 ἐμφαίνει ὁ λόγος, τότε μὲν ὑπ(ερ)ενεγκόντος τὰς ὕβρεις, νῦν δὲ ἀντὶ προτροπῆς αὐτοῖς ταῦτα προβαλ(λ)ομένου.
202. μηνιθμόν] τὸν τῆς μήνιδος χρόνον, ὃς ἦν μετὰ τῆς παρούσης ἡμερῶν ἑκαδέκα. πρὸς τὸ ἐν τῇ Η ζήτημα.
- B= (καί μ') ἠτιάσθε] λείπει (τὸ) ‘ταῦτα λέγοντες.’ πάλιν δὲ 10 οἰκείως τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπιμεριζομένου ἀπέδωκεν. τινὲς δὲ “μη-τιάσθε” ἐνίσουσιν, οὐχ ὑγιῶς.
- A-B- 203. χόλω—σ' ἔτρεφε] διὰ τὸ ἄμετρον τῆς ὀργῆς. ἔστι δὲ ὡς Σάμος ἀντὶ τοῦ Σάμη (Π. 2. 634) καὶ “ἐν πύλῳ ἐν νεκύε(σ)σιν” (Π. 5. 397) ἀντὶ τοῦ πύλῳ. 15
204. ἀέκοντας ἐταίρους] οὐκ ἐγκαλοῦσιν, ὅτι συμμαχεῖν οὐ θέλεις, ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἐταίρους κατέχεις.
206. κακὸς χόλος] νῦν ὁμοίως ἡμῖν τὸ περὶ ψυχὴν πάθος φησίν.
- A+ 207. ταῦτά μ' (ἀγειρόμεναι θάμ' ἐβάζετε)] τὸ πλήρες ‘ταῦτά 20 μοι’ ἢ ‘ἐβάζετε εἰς ἐμὲ ταῦτα ἅμα, οὐχ ὑγιῶς. (θάμ') ἐβάζετε] Ἰακῶς τὸ “βάζετε.”
- A+ νῦν δὲ πέφανται] νῦν δὲ ἐν μέσῳ ἔστιν ἡ μάχη.
208. ἔης τὸ πρὶν—ἐράασθε] “ἔης” διήρηται ὡς τὸ “οὐ κλέος” (Π. 2. 325). §. ἐντέχνως δὲ χάριν αὐτοῖς δοκεῖ κατατίθεσθαι προ- 25
- B= πέμπων καὶ τὴν ὀρμὴν ἔρωτα κέκληκεν' καὶ ὡς ἐπιτυχόντας ὧν ἐπεθύμουν ἀνδρίζεσθαι παρακελεύεται.
- A-B- 211. ἄρθεν] ἠρμόσθησαν, δασέως· δῆλον δὲ ἐκ τῆς παραβολῆς. αἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἴν' ἢ ‘λόγοις ἐπήρθησαν καὶ φρονήματος ἐπληρώθησαν.’ 30
- Βασιλῆος] ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς βασιλεύς· διό φησιν ὁ Ἀγαμέμνων “ὄ(σ)σον βασιλεύτερός εἰμι” (Π. 9. 160).

6. suppl. Bekker || 7. πρ. αὐτὰς προβαλλομένου B || 9. ἡμέρας ἑκαδικαίας: corr. W || confert W p. 161, 1 || 10. supplevi ex B || 12. ἐνίσουσιν scripsi: στίζουσιν || 22. ἰακῶς A: ποσαχῶς || 24. ἦς τὸ lemma || ἔης δ. scripsi: ἐν ὀ δ. || 31. Ἀχιλλεὺς W: Ἀγαμέμνων

213. <δῶματος> ὑψηλοῖο] ταῦτα γὰρ μᾶλλον καταπνεῖται· ἀμ- B =
λέστερον δὲ τὰ ταπεινὰ οἰκοδομεῖται.
215. κόρυς] τινὲς “κόρυθα.” οὐ γὰρ ἐστὶν ὅμοιον τῷ πίτυς,
ἵνα εἰς ἡ ποιήσῃ τὴν αἰτιατικὴν καὶ “κόρυθα βριαρὴν” (Π. 11.
5 375) φησὶν ἐστὶ δὲ ὅμοιον τῷ ὄρνιν.
217. ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν] καὶ κατὰ στίχον ἔστασαν, ὃ ἐστὶ
<κατὰ> βάθος, καὶ κατὰ ζυγόν, ὃ ἐστὶ κατὰ μέτωπον.
218. θωρήσ(σ)οντο] γράφεται καὶ “θωρήσ(σ)εσθιν.” A =
221. ἀνέφεγε] πλεονασμῷ τοῦ ε, ὁμοίως τῷ “ἐπὶ στόμ’ ἔωσε”
10 (Π. 16. 410), Ἄττικῶς.
222. δαιδαλέης] δαίδαλα ἔλεγον τὰ ποικίλα κατασκευάσματα
ἀπὸ Δαιδάλης τῆς Μήτιδος μητρός, παρ’ ἧ Ἀθηναῖ ἐτράφη.
Θέτις—θήκε] οὐκ ἄρα κεχώρισται Πηλέως μετὰ τὴν γένεσιν A + B =
Ἀχιλλέως Θέτις, ἀλλὰ μέχρι γήρως συνῆν αὐτῷ· δῆλον δὲ καὶ ἐκ
15 τοῦ “πολλάκι γὰρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης”
(Π. 1. 396).
223. θῆκ’ ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι] οἱ περὶ Ζηνόδοτον “θῆκ’ ἐπὶ νῆος A +
ἰόντι.”
224. οὐλων τε ταπήτων] εὐειλήτων διὰ μαλακότητα, ἀφ’ οὔ και B =
20 οὔλη θρίξ.
225. τετυγμένον] εὔ πεποιημένον. ς. οὐ στρατιώτης δὲ ἀλλὰ
Πυθαγορικός τις δοκεῖ νεανίας εἶναι.
227. οὔτε τέφ(—ὔτε μὴ Διὶ πατρί)'] Ἀρίσταρχος “ὅτι” A - B =
διὰ τοῦ ι. οὐ γὰρ ὅτε Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνευ. καλῶς δὲ τῷ
25 προπάτορι Διὶ ἀφώρισε μόνῳ τὴν φιάλην.
228. τό ρα] δι’ ἐνὸς ρ αἰ Ἀριστάρχου. A =
χηλὸς οἰνοῖ κῆλος παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι, οἱ δὲ παρὰ τὸ κῆλα, B +
ὃ ἐστὶ τὰ ξύλα, οἱ δὲ παρὰ τὸ χωρῶ· Λάκωνες μὲν κιβωτὸν
βούλονται, ἄλλοι λάρνακα, Μυτιληναῖοι δὲ ἀντίπηγα.
30 θειίω] τοῦτο κατὰ ἔθος πάτριον.
231. μέσφ ἔρκει] ἐπεὶ ἐν μέσφ τοῦ οἴκου ἐρκείου Διὸς βωμὸς B -
ἴδρυται, μεσέρκειον καλοῦσι τὸν Δία. ἔρκος δὲ νῦν τὸ περίφραγμα
τῆς σκηπῆς. ἧ καὶ στρατιωτικὴ τις σκηπῆ, ἐν ἧ μέσῃ ἐσχάρα ἔκειτο.
233. Δαδωναῖε] εἰκότως τὸν πολίτην καὶ γείτονα καὶ προπάτορα AB -
7. suprl. Bekker || 9. τὸ ἐπὶ || ἔωσε scripsi: ἀνέωγεν || 14. σύρεσιν
B || 20. οὐλόθμξ B || 23. Ἄ. τὸ δε B, Ἄ. οὔτι || 26. Ἀρίσταρχος A
|| 29. Μυτιληναῖοι ut B || 30. θειία || 33. ἐν μ. τῇ ἐσχάρα: corr. W

θεὸν ἐπικαλεῖται, ὡς καὶ Πάνδαρος (εὔχεται) τῷ Λυκογενεῖ (Π. 4. 101) καὶ Χρύσης Σμινθεῖ (Π. 1. 39), ὁ δὲ Δωδωναῖος καὶ Νάϊος· ὑδρηλὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία. οἱ δὲ γράφουσι “Φηγωναῖε” Σκοτούσαιι γὰρ φασὶ παρ’ ἑαυτοῖς λόφον εἶναι φακίοντα ἀπέχοντα Σκοτούσης σταδίους μί, ἐν ᾧ Διὸς Φηγωναίου ἐστὶν 5 ἱερόν. οἱ δὲ γράφουσι “Βωδωναῖε” — πόλις γὰρ Θεσσαλίας Βωδώνη, οὗ τιμᾶσθαι τὸν Δία—τινὲς δὲ “ἀναδωδωναῖε” ἢ ἐν, παρὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν ἀγαθῶν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Δώδωνος τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης τῆς Ὀκεανοῦ, ὅς καὶ παρὰ Διὸς τὴν μαντικὴν εἰλήφει· ἄλλοι φασὶ Δευκαλίωνα μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν 10 Ἠπειρῷ γενόμενον παρὰ τῆς πελειάδος τῆς ἐπικαθημένης τῇ δρυὶ κελουσθῆναι κατοικεῖν αὐτοῦ καὶ γήμαντα Δωδώνην Ὀκεανίδα τὴν πόλιν οὕτω προσονομάσαι· ὅτι δὲ ἐν Θεσπρωτοῖς οἶδε τὸ μαντεῖον τοῦ Διός, ὁ ποιητὴς φανερὸν ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσεΐα (14. 328), καὶ Εὐριπίδης (Phoen. 982) “Θεσπρωτὸν οὐδας. σεμνὰ Δωδώνης 15 βᾶθρα;” Ὁμηρος δὲ οὐκ οἶδε τοῦ Διὸς ἱερὰν δρῦν, ἐπεὶ καὶ εἰρήκει, ὡς περὶ τῆς ἐν Ἰλίῳ (φηγοῦ) “φηγοῦ ἐν ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο” (Π. 7. 60) καὶ “Διὸς περικαλλεῖ φηγοῦ” (Π. 5. 693).

AB = *φ*. Δωδῶναι δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας. τινὲς δὲ Δωδώνην τὴν γῆν, παρόσον πάντα δίδωσιν· δυσχειμέρον (234) δέ, 20 ὅτι πάγοις καὶ κρῦμοῖς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ συνέχεται.

A-B = Πελασγικέ] (ὅτι) ὑπὸ Πελασγῶν ἱδρυται τὸ περὶ Δωδώνην τέμνος. οἱ δὲ “Πελαργικέ” ἐν γὰρ τῷ τεμένει λόφον εἶναι λευκόν, ὃν οὕτω καλεῖσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ· οἱ δὲ “Πελαστικέ,” οὗ πέλας

B = ἐστὶν ὁ ἀήρ. *φ*. “τηλόθι” δὲ “ναίων,” ἐπειδὴ ὁ αἰθὴρ ἄποθεν ἡμῶν. 25 Ζεὺς γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ ἀεροειδῆς οὐσα.

234. δυσχειμέρου] οἱ περὶ Ζηνόδοτον “πολυπίδακος,” διὰ τὸ Καλλιμάχου “κρηνέων τ’ Εὐρώπῃ μισγομένων ἑκατόν” (cf. fr. 484).

A+B- Σελλοί] “Ἐλλοί” ἀπὸ Ἐλλοῦ τοῦ Θεσσαλοῦ· οὕτω δὲ ὁ ποιητὴς καὶ οἱ παλαιοί· τινὲς δὲ “Σελλοί” ἀπὸ Σε(λ)λήντος 30 τοῦ ποταμοῦ, ὅς νῦν Ἄωος καλεῖται· ἔαν δὲ εἴπωμεν “Σελλοί,”

1. supplevi ex Steph. Byz. s. v. Δωδώνη || Λυκογενεῖ textus Π. || 3. τὰ ἐκεῖ B: ἔχει || 3, 4. Φηγωναῖε Steph.: Φηγοναῖε || 4. Σκοπούσαιοι || 5. Φηγωναίου Steph.: Φηγοναίου || 6, 7. Θ. ἢ Βωδῶν B || 7. ἀνα δωδωναῖε || 8. Δώδωνος Steph.: Δωδώνου || 10. ἄλλοι scripsi cf. Steph.: ἀλλὰ || 11. πέρα τ. πεδιάδος: corr. W ex A || 15. σεμνὰ codd. Eur.: σαμείνας || 22. supplevi ex B || 24. οὐ B: ὅτι || 28. κρηνέων Bekker: κρηναίων || 29. Σελλοῦ τ. Θετταλοῦ B || 30. an Πίνδαρος pro ποιητῆς ut AD Eust.? || 31. Ἄωος κ. scripsi: ὡς καλῶς κ.

ἔσονται περὶ πᾶσαν τὴν Δωδώνην οἰκοῦντες, οὐ περὶ τὸ τέμενος τοῦ θεοῦ· καὶ βέλτιον ἐν Δωδώνῃ γὰρ τὸ γένος ἐστὶ τῶν ἱερέων τοῦ Διὸς κατὰ διαδοχὴν· κοινὸν δὲ τοῖς πᾶσιν Ἑλλησι τὸ ἐνταῦθα ἱερόν. §. σημειωτέον, ὅτι ἄνδρας φησὶν αὐτόθι προφητεύειν.

5 235. ἀνιπτόποδες] οἱ φυλασσόμενοί τι μιαρὸν πατήσαι. ἢ μὴ A+B—
 προΐοντες τοῦ ἱεροῦ, ὡς μὴ δεῖσθαι νίπτρων—καὶ Καλλίμαχος “ἦσεν
 ἐκδοὺς σάμβαλον αὐλείου” (fr. 492 Schn.)—ἢ διὰ τὸ ὑποδε-
 δέσθαι. ἢ καθ’ ὑπόμνησιν τοῦ κατακλυσμοῦ ὅτι πεπολημένοι μετὰ
 τὸ σωθῆναι ἠΐξαντο τῷ Δίῳ· οἱ δὲ “ἀνιπτόποδας” ἀνιπαμένους
 10 ταῖς διανοαῖς, μετεωρολόγους. §. “χαμαιεῦναι” δὲ οἱ χαμαὶ B=
 ὄντες καὶ τὰ πόρρω σκοποῦντες.

236. ἡμὲν δή ποτ’ ἐμόν] τὴν ἀπὸ τῆς μητρὸς δέησιν (Π. I. 528) B—
 ἑαυτοῦ εὐχὴν νενόμικεν· ὁ γὰρ τὴν Θέτιν αὐτῷ ἀνεῖς Ἀχιλλεὺς ἦν,
 καὶ εἰς αὐτὸν ἄγεται (ἢ εὐχή). καὶ Ἀλκμᾶν γὰρ φησι “καὶ ποτ’
 15 Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἄσθ’ ἔτα(ι)ρων Κίρκα ἐπαλείψασα” (fr.
 41 B.)· οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ’ ὑπέθετο Ὀδυσσεῖ.

237. τιμήσας μὲν ἐμέ] Ζηνόδοτος οὐδὲ γράφει· Ἀριστοφάνης
 ἀθετεῖ.

240. ἀλλ’ ἔταρον πέμπω] ὡς (πρὸς) παρόντα τὸν θεὸν καὶ B=
 20 ἀγνοοῦντα διαλέγεται ἀνθρωπιῶς· πάντα γὰρ οἶδεν ὁ θεός.

ἄλλως: ἀλλ’ ἔταρον] ὁ “ἀλλά” ἀντὶ τοῦ δέ.

241. τῷ κῦδος] πρέπον Ἀχιλλεῖ δόξαι αἰτεῖσθαι πρὸ σωτηρίας· B=
 διὸ καὶ Ζεὺς διδοὺς τὸ ἕτερον τὸ μείζον αὐτῷ δίδωσι, φημί δὲ τὴν
 ἀνδραγαθίαν· οὐδεὶς γὰρ πάντα κατορβοῖ παρὰ θεοῖς τὰ αἰτούμενα.

25 243. ἐπίστηται] δύναται.

244. ἢ οἱ καὶ τότε χεῖρες] ὡς ἐρωτηματικὸν περισπαστέον.

245. ὁ(π)πότ’ ἐγὼ περ ἴω] Ἀρίσταρχος ὡς ἡνίοχόν φησιν ἦκο· B=
 λουθηκέναι Πάτρικλον Ἀχιλλεῖ ἐν οἷς φησι “κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα
 πυθέσθην ἡνίοχοιο” (Π. 17. 427), οἱ δὲ ἐν Ἰλίῳ γεγενησθαι. πῶς
 30 οὖν Ἀχιλλεῖ συναγωνίζεται ἡνίοχος ὦν; καὶ τί θαυμαστὸν ἡνιο-

5. μὴ ante τι add. B || 6. 7. οἷον ἄδικτον conl. Naeke Hes. 50, ἦσιν ἄδικτον Rauch de aetiis 18, (οὐδέ—) ἦεν ἐκδοὺς Schneider || 8. πεπ. corruptum || 14. supplevi ex B || ποτέ || 15. ἄσθ Schneiderwin ἄσθ conl. Bergk: ἄτά θ’ || suppl. Heyne || ἐπήλειψεν conl. Heyne, ἐπαλείψ’ αἶψα Bergk || 19. supplevi ex B || 20. ἀνθρωπιῶς B: ἀνθρωπιαῖως || 23. ἕτερον B: ἄτερον || τὸ μ. pr. expuncto quod antea scripserat τῷ || 24. θεῶν B || 26. ἢ οἱ pr. expuncto quod antea scripserat εἰ οἱ: εἰ οἱ καὶ textus

χοῦντα καιρῷ και ἀναρείν, ὅπου και Αὐτομέδων τοῦτο ποιεῖ (Π. 17. 517) ἠνιοχῶν Πατρόκλω;

* μῶλον] μολυσμόν.

- B- 247. ἀσκηθῆς <μοι>] ἐκ τοῦ γὰρ θεραπεύειν τὸ ὑγιαίνειν. ἢ δὲ
 B= λέξις Αἰτωλῶν. §. διὰ δὲ τῆς προσθήκης τοῦ “μοί” τὸ φιλόστοργον 5
 ἦθος δηλοῖ.
- B= 248. τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι και ἀγγεμάχοις ἐτάροισιν] ἴσον
 νομίζει θάνατον και ἀποβολὴν ὅπλων.
 249. τοῦ δ' ἔκλυε] σοφῶς και διὰ βραχέων τὸ πᾶν ἐξήνεγκεν.
 251. νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι] πρὸς τὸ πρῶτον ὑπήντησεν. 10
- A- 252. σόον] γράφεται και “σάο(ν)” διὰ τὸ “σαώτερος ὡς κε
 νέηαι” (Π. 1. 32) και “σάω δ' ἐρήρας ἐταίρους” (363). πρὸς τὸ
 “ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ και οἴκαδ' ἴκωμαι” (Π. 9. 393).
- B= 255. στῆ δὲ πάριβε] εἰκότως θεατῆς τῆς μάχης γίνεται κατα-
 δοκῶν τὸ ἀπιβησόμενον. 15
 * ἔτι δε] ἔτι γάρ.
- B= . 259. σφήκεσσι] παρόσον ὁμοθυμαδὸν ὁρμῶσι τῶν σκηνῶν και
 θυμοῦ μεστοί· θυμικὸν γὰρ σφήξ, και μάλιστα ἐνόδιος, ἀδιαλείπτως
 ἐρεθιζόμενος ὑπὸ τῶν ὀδιτῶν.
- B= 260. εἰνοδίους] παρὰ τὴν ὄδον ἔχουσι τὴν σφηκιάν. 20
- B= ἐριδμαίνωσι] εἰς ἔριν ἐμβάλλωσιν οἱ δὲ ἐρεθίζωσιν. §.
- B- “ἔθοντες” δὲ ἐξ ἔθους ἐπιόντες· “ἔθον Οἰνῆος ἀλώη” (Π. 9.
 540).
- AB= 261. αἰεὶ—] ἀθετεῖται διὰ τὴν ταυτολογίαν· τὸ γὰρ “αἰεὶ”
 ταῦτόν ἐστι τῷ “ἔθοντες,” τὸ δὲ “κερτομέοντες” τῷ “ἐριδμαίνωσι,” 25
 τὸ δὲ “ὄδῳ ἐπί” τῷ “εἰνοδίους.” ἄλλως τε ὁ ποιητῆς κερτόμησιν
- B= αἰεὶ φησι τὸ διὰ λόγων ἐρεθίζειν, οὐκ ἔργῳ. §. τινὲς δὲ “ὄδῳ ἐπι
 οἴκι” ἔχοντες” γράφουσιν ἐπὶ τῶν παιδῶν ἀκούοντες. και <εἰς τὸ>
 “κερτομέοντες” λείπει τὸ οἶ, οἱ κερτομικοί.
- B= 263. παρὰ τις τε κίων] παροδεύων τις. πλεονάζει οὖν ὁ “τέ” 30
 σύνδεσμος.
- A+ 264. 5. ἔχοντες προ(σ)σω πᾶς] πρὸς τὸ σχῆμα· και τὸ “πᾶς”
 ἴσιν τῷ ‘πάντες.’

8. νομίζει B: νομίζεις || 11. σαώτερος || 12. σὺ ante πρὸς del. W || 13.
 σάωσι || 19. ἐρεθιζόμενος B: ἐρεθιζομένη || 21. ἐμβάλλωσιν B: ἐμβάλλουσιν
 || ἐρεθίζωσιν B: ἐρεθίζουσιν || 22. εἰς ἔθος ἔχοντες B || 26. κερτομίξων B,
 κερτομείν A || 27. ἔργῳ B: ἔργων || 28. supplevi ex B

265. πρό(σ)σω πᾶς πέτεται] ἤκιστα ἂν ἴδοις σφήκα φεύγοντα, διώκοντα δὲ προθυμότετα.

267. βοή δ' ἄσβεστος] Ἀχαιῶν μὲν ἐπὶ τῇ χαρᾷ βοησάντων, Β = Τρώων δὲ θορυβηθέντων.

5 268. ἐτάροισιν ἐκέκλετο] οὐπω ἐμβάλ(λ)ουσιν εἰς τὸν πόλεμον, Β = ἀλλ' ἔτι περὶ αὐτὸν οὖσιν, ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἠκούσθη· καλῶς δὲ ἐπὶ Ἀχιλλέως μὲν ἡσυχίαν ἄγει, νῦν δὲ ἐπ' ἐξουσίας γεγωνὸς παρακαλεῖ γενναίαν καὶ φιλόστεργον παράκλησιν, φίλους τε Ἀχιλλέως καλῶν ἰσάζεσθαι παρακαλεῖ τῷ φίλῳ.

10 271. Πηλεΐδην τιμήσομεν] μέγαν αὐτοῖς ὑπογράφει σκοπὸν Β = ἀνδραγαθίας τὴν Ἀχιλλέως τιμὴν.

272. ἀγχιέμαχοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “μέγ' ἄριστος” (271). §. Σέλευκος δὲ ἀθετεῖ.

273. γῶν δὲ καὶ Ἀτρείδης] ἔμφρων ὁ Πάτροκλος ὁ παρόντα μὲν Β = 15 ἐλέγχων μετὰ παρρησίας—“νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἦν” (Π. 16. 33)—ὑπὲρ ἀπόντος δὲ τοῦ φίλου ἀπολογούμενος. τὰ αὐτὰ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ προφέρεται. ἅμα δὲ καὶ ἐμβριθῆς ἢ παράκλησις δεῖξαι σπεύδοντος Ἀγαμέμνوني, ὡς αἴτιος τῆς Ἑλληνικῆς γέγονε συμφορᾶς.

274. οὐδὲν ἔτισεν] περισσεύει τὸ “ἔν” ἔστι γὰρ “οὐκ ἔτισεν.” Α +

20 276. ἐν δ' ἔπεσον] ἀκολούθως τοῖς Ἀχιλλέως παραγγέλμασιν Β = “ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο νῆας ἐνιπρήσωσι” (81).

ἀμφὶ δὲ νῆες] οὐ πᾶσαι, ἀλλ' αἱ τῶν Μυρμιδόνων.

278. ὡς εἶδοντο Μενoitίου] αὐτοὶ μὲν οὐκ εἶδον ὡς Μενoitίου Β = υἱόν, προαναπεφώνηκε δὲ τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ποιητής.

25 279. αὐτὸν καὶ θεράπιντα] Αὐτομέδοντα ἐν τοῖς ὄπλοις ὄντα Β = Πατρόκλου φῶντο εἶναι τὸν Πάτροκλον, (Πάτροκλον δὲ) Ἀχιλλέα.

280. πᾶσιν ὀρίνθη θυμός] ἀντὶ τοῦ “πάντων.” §. ἐνδείκνται δὲ ὁ Β = ποιητής τοὺς πολλοὺς οὐκ ἀληθείᾳ, δόξῃ δὲ καὶ φαντασίᾳ (τῶν Β = πραγμάτων) ἔχομένους.

30 280, 1. φάλαγγες, ἐλπόμενοι] ἔστι τι ὅμοιον καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ (I 110) “ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἄλλης συμμαχίας ἢ τριήρεις πλεύουσαι ἐπ' Ἀἴγυπτον ἔσχεν κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας, οὐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων οὐδέν.”

1. ἴδοις Bekker: ἰδὼν || 10. τιμήσομεν || 11. τὴν Ἀχ. τιμὴν εἰς ἀνδραγαθίαν Β || 17. ἔτι post pr. del. W || ἐμβριθῆς ἢ παράκλησις Β: ἐμβριθείῃσιν παρακλήσει || 19. τὸ δὲν Ἀ || 26, 8, 9. supplevi ex Β || 30. ἔ. τὸ δ. || 31. ἐκ τῶν Thuc. codd.: ἔχον || τριήρεις Thuc. codd.: πλήρεις || 32. ἐπ' Ἀἴγυπτον Thuc. codd.: ἐπέγυρτον

- A ~ ἄλλως: φάλαγγες, ἐλπόμενοι] ἀντὶ τοῦ ἐλπομένων. Ζηνοδοτος δὲ γράφει “ἐλπόμεναι,” ἐπὶ τῶν φαλάγγων. \mathfrak{f} . ἐπαινεῖ δὲ Ἀρίσταρχος, ὅτι οὐ φεύγοντας ἐποίησεν εὐθέως, ἀλλὰ καταπλησσομένους.
281. ναῦφι] ἀπὸ εὐθείας παρήκται· δηλοῖ γὰρ γενικὴν.
283. πάπτηνεν δὲ ἕκαστος] δεινότατον τῶν ἐπῶν Ὀμήρου τοῦτο \mathfrak{B} φησιν Ἀριστοτέλης (fr. 129), ἐν \mathfrak{f} πάντες φευκτιῶσιν. καὶ οἰκείον βαρβάρων.
- B = 286. νηὶ πάρα πρυμνῇ] καλῶς τῇ κινδυνευοῦσῃ νηὶ πρώτη ἐπικουρεῖ· τοῦτο γὰρ ἔλεγεν Ἀχιλλεὺς “μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται” (128). 10
287. ὃς Παίονας ἱπποκορυστάς] Μίμνερμος (fr. 17 Bergk) “Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵπων.” ἐν δὲ τῷ Καταλόγῳ καὶ “Παίονας ἀγκυλοτόξους” (Π. 2. 848). ἡ οὔτοι ὑπὸ Ἀστεροπαῖον, οἱ δὲ ἱππεῖς ὑπὸ Πυραίχμην. ἡ διαφόρῃ ὀπίσσει ἐχρῶντο. ἡ ἵπποτοξ(ότ)αι ἦσαν. 15
288. ἐξ Ἀμυδῶνος] Ἀμυδῶν φρούριόν ἐστι Μακεδόνων περὶ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν κείμενον.
- A + B = 290. ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν (Παίονες)] ἐκ πλήρους ἡ
B = “ἀμφί.” \mathfrak{f} . τὸ δὲ ἐξῆς, περὶ αὐτὸν οἱ Παίονες ἐφόβηθεν. \mathfrak{f} . ἅμα μὲν
B = ἠὔξεται τοῦ Πατρόκλου (ἡ) ἀρετὴ οὐ τὸν τυχόντα ἀνελόντος, ἅμα \mathfrak{B} \mathfrak{B}
δὲ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀναιρεθέντος πιθανὸν φεύγειν τοὺς ἄλλους.
B = 293. κατὰ δ' ἔσβησεν] ἐπαινεῖται ταῦτα ὡς ἐν τῷ τάχει ἔχοντα καὶ ἀξιοπιστίαν, εἰ(γε) μὴ πᾶν εἶπε πεπρῆσθαι τὸ σκάφος.
B = ἔσβησεν] αἴτιος τῆς σβέσεως ἐγένετο. ἡ Πάτροκλος ἔσβησεν ὅπερ ὁ Ζεὺς ἀνῆψεν (121). 25
B = 294. ἡμιδαῆς] ἐναργῶς ἔχει τὸ “ἡμιδαῆς.” σχεδὸν γὰρ αἶρει τὰς αἰσθήσεις ἢ τῶν ὀνομάτων ἔμφασις, καὶ ἐν ὄψει τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν.
B = τοὶ δὲ φόβηθεν] ὄρα ὅτι οὐκ ἀφίσταται τοῦ ὀνόματος (cf. 290)· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ καιρὸν παρασχὸν κατασβέσαι, ἢ τῶν πολεμίων ὑποχώρησις. 30
296. * ἀλίαστος] ἀνεκλείπτος.
B = 297. ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς] ἐπεὶ ἐν ταῖς ἀκρωρείαις πυκνὰ νέφη ἐπικαθίσαντα σκοτιῖζειν εἴωθε τὸν ὑποκείμενον τόπον· μέμνηται δὲ

10. πέλωνται || 12. Παίονας Bekker: Παιῶνας || 13. ἀγκυλοτόξοι || οὔτοι Bekker: οὔτω || 19. ἅμα μὲν W: μία δὲ || 20. supplevi ex B || 27. ὄν. αἰσθησις B || 28. τοῦ ῥήματος B

αὐτοῦ ὁ ποιητής· ἔλεγε γὰρ “εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέ-
βηκεν” (66).

298. κινήση—νεφέλην] πιθανῶς οὐκ εἶπε ‘σκεδάση·’ οὐ γὰρ προ-
τροπάδην ἀπίασιν· ὅποτε δὲ προτροπάδην φεύγουσιν, “ὡς δ’ ὅτι
5 ἀπ’ Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται” (364).

299. σκοπιαί] τόποι ἐπιτήδειοι πρὸς σκοπὴν τῶν πόρρω· β. καὶ B=
ταῦτα δὲ Ὅμηρος τὰ αὐτόματα θεοῖς ἀνατίθεισιν, οἱ δὲ μετ’ αὐτὸν
μετεωρολόσχει οὐδαμοῦ προστιθέασιν ὄνομα θεοῦ. β. Νέστορος
εἰπόντος “αἶ κεν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι” (Il. II. 797) φησὶν
10 “ἄσπετος αἰθήρ” (300).

πρώονες] οἱ λόφοι τῶν ὄρων παρὰ Ἀργείοις. β. ἔστι δὲ τοῦ A=
πρῶνες διαίρεσις. A=

300. ὑπερράγη (<—αἰθήρ]) τῶν νεφῶν διαρραγέντων ὡφθη ὁ A-B=
αἰθήρ, ὡς φαμεν ῥαγῆναι τὸν ἕτερόν.

15 303. οὐ γὰρ πο—Γρῶες] δαιμονίως ἔτι συνέχει τὸν ἀγῶνα ὁ B=
ποιητής· οὐ γὰρ πιθανὸν μηδενὸς δεινοῦ γενομένου φυγεῖν προτρο-
πάδην τοὺς βαρβάρους.

304. προτροπάδην] ἀμετάστρεπτοι.

305. * ἀνίσταντο] τινὲς “ἄντα ἴσταντο.” A+

20 306. κερασθείσης] ἄλλος γὰρ ἄλλη ἔφυγεν. διὰ δὲ τῶν Μυρ-B=
μιδόνων σβέσας τὸ πῦρ καὶ τοὺς πολεμίους ἕασας τοὺς ἡγεμόνας
προήγαγεν ἀριστεύοντας, δεικνὺς ὡς οὐ σβέννυται τὸ γενναῖον τῶν
ἀνδρῶν ἐν ταῖς συμφοραῖς. οὐκ ἐδεήθησαν οὖν ἀναψύξεως, ἀλλ’
ἐκθυμότερον ἀφ’ ὧν ἔπαθον ἀμύνονται τοὺς Τρῶας.

25 309. διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασ(σ)εν] διήλασε τὸν χαλκὸν εἰς
τοῦμπροσθεν.

311, 2. Θόαντα στέρνον] ἀντὶ τοῦ Θόαντος. β. καὶ πρὸς τὴν
ὀμωσυμίαν ἢ διπλῆ. A+

312. * στέρνον] λείπει ἢ κατά.

30 313. ἐφορμηθέντα] Ἀριστοφάνης “ὑφορμηθέντα,” ἀντὶ τοῦ ὑπο-B=
χωρήσαντα· καὶ οὐκ ἄχαρις ἢ γραφή.

314. ἄλλως; ἔφθη ὀρεξάμενος] προέφθασεν ἐκτείνας.

ὀρεξάμενος] τύψας· ὁ γὰρ τύπτων ἐκτείνει τὴν χεῖρα.

ἄλλως; ὀρεξάμενος] ἀντὶ τοῦ ‘παίσας ἔφθη πρὶν οὐτάσαι.’ B=

3. κινήσει ut textus || σκεδάσει || 4. ἀπίασιν || 5. Οὐλύμπου scripsi: οὐρανοῦ
|| 9. φησὶν Bekker: φασὶν || 11, 12. τοῦ πρώουσε || 24. ἀφ’ ὧν B: παθῶν

- B= πρυμνὸν σκέλος] τὸ ἔσχατον ὡς πρὸς τὸν μηρὸν. λέγει δὲ τὴν γαστροκνημίαν.
- A - B= 315. μῦν ἀνθρώπου] μέμφονται λέγοντες τὰς πρὸς τοὺς μῦς πληγὰς ἐπαδύνους μὲν, μὴ θανασίμους δὲ διὰ τὸ μὴ συναπτειν τινὶ τῶν καιρίων. οἱ δὲ φασιν, ὡς μῦες ἐκ νευρῶν εἰσι πεπλεγμένοι καὶ ὅσιν σαρκὸς στεριφῆς· ὅθεν ἐν ταῖς διακοπαῖς αὐτῶν ὀδύνας γίνονται ἔνεκεν τῶν νευρῶν, αἰμορραγίαι δὲ διὰ τὰς φλέβας καὶ ἀρτηρίας, τελευτὴ δὲ διὰ τὰς τοῦ ἐγκεφάλου συμπαθείας· δύο γὰρ καταπεφύκασιν αὐτοῦ νεῦρα ἀπὸ νωτιαίου μυελοῦ. συμπαθεῖ δὲ καὶ ἡ καρδία τῷ ἐμπεφυκέναι αὐτῇ τὰς φλέβας. καλῶς δὲ καὶ πάχιστόν 10 φησιν (314)· ὁ γὰρ ἐν τῷ σώματι παχύτατος μῦς ἐστὶν ἐν τῇ κνήμῃ, καθάπτων ἐπὶ τὴν πτέρναν, καλούμενος τένων.
- A + B= 317. Νεστοριδαί] ἀντὶ τοῦ Νεστοριδῶν ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ 'οὐ-
B= τασαν.' β. δεῖγμα δὲ φιλαδελφίας κοινὸν παρέλαβε τῶν φονευόντων (καὶ φονευομένων), ἥδιστα δὲ κατεσχημάτισεν ὄλον τὸν λόγον. 15 * οὐτασε] τινὲς "οὐτάς."
- B= 320. Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε] ὑπερφυῆς ἢ ποικιλία. οὐ γὰρ ἔφη, ὅτι δύο ἀδελφοὶ δυσὶν ἀδελφοῖς ἐπεχώρησαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν τοῦ προτέρου ἀναίρεσιν ὁ δεύτερος ἐπαμύνων τῷ ἀδελφῷ ἐπιχωρεῖ τῷ Ἀντιλόχῳ, ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν ὁ Θρασυμήδης ὑπερμαχῶν τοῦ ἀδελφοῦ. 20 τὴν ἐκατέρου οὖν φιλαδελφίαν ἐπέφηνε, τοῦ μὲν διὰ ἀδελφὸν ἀποθανόντος, τοῦ δὲ διὰ ἀδελφὸν ἀνελόντος.
322. ἔφθη ὀρεξάμενος] προέφθασεν ἐκτείνας.
ἔφθη] τὸ ἐξῆς 'ἔφθη ὀρεξάμενος ὄμον ἄφαρ.'
- B= 324. δρὺν ἀπὸ μῦνῶν] εἰ τοῦ ἐγκεφάλου ἀποπέφυκε τὰ νεῦρα εἰς 25 νωτιαῖον μυελόν, ἐκ νεύρων δὲ οἱ μῦες, ἐκ καρδίας δὲ αἱ φλέβες εἰς τὸν μῦν, συμπάθειαν ἔχουσι καὶ τὰ καιρία· ὅθεν αἱ ἀθροαὶ τῶν μῦν πληγαὶ θανατοῦσιν.
- B- ἄλλως: δρὺν ἀπὸ μῦνῶν] τὸν ἔσχατον μῦνα τοῦ βραχίονος ἀπέδρυσεν ἢ ἀκωκῆ τοῦ δόρατος, ἀπήραξε δὲ ἕως τοῦ ὀστέου. 30
- B= ἀπὸ ὄστέον (ἄχρις ἄραξεν)] τὸ ἐξῆς, ἀπάραξεν ὀστέον.

1. ὡς ante πρὸς om. B || 4. τὸ οὐ συναπτεσθαι B || 5. μῦες B || 6. στεριφῆς ὅθεν Bekker: στεριφῆς ὅθεν B, στεριφῆσομένων || 8. τελευταῖον ut B || 10. πάχιστον αὐτὸν B, μέγιστον || 11. ὁ B: οὐ || 12. καταγόμενος ἐπὶ B || 14. παρέλαβε B: προέβαλε || 15. suprl. W || 17. ὑπερφυῆς ἢ ποικιλία B: ὑπερφυῆς τῇ ποικιλίᾳ || 19. ἐπιχωρεῖ B || 21. ἐμφαίνει B || 24. schol. scriptum ad v. 314: τραιεῖ || 27. καὶ τὰ B: πρὸς || 30. ἀπάρραξε

β. “ἄχρις” δὲ ἕως ὁστέου· τὸ γὰρ “ἄχρις” καὶ χρονικὸν καὶ B = τοπικὸν ὡς νῦν.

326. ὡς τὸ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι] ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν δαμέντες, ὡς τὸ “Ἀχιλλῆι δαμασθεῖς” (Π. 22. 55).

5 328. Ἀμισωδάρου] οὗτος Καρίας δυναστής, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγχευε Βελ(λ)εροφόντης, ὡς Ξενομήδης φησίν.

ὅς ῥα Χίμαιραν θρέψεν] ὅτι οὐ πέπλασται τὰ περὶ τὴν Χίμαιραν, πίστιν ἐπιτίθησι διὰ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ θρέψαντος. ἴσως οὖν ἐν αἰπολίῳ χίμαρος τραφεῖς ἠγριώθη· οὐδὲ μὴν ἑτεροφυῆς ἦν, ὡς Ἡσίοδος

10 ἔπλασεν (Th. 319).

329. ἀμαιμακέτην] τὴν ἀκαταμάχητον.

(ἀμαιμακέτην,) πολέσιν κακόν] ‘ἐφ’ ἦν οὐκ ἂν τις ὀρήσειεν.’

330. Αἴας δέ] πιθανῶς τὸ ζωγρῆσαι οὐκ ἄλλφ τινὶ περιέθηκεν ἢ B = τῷ Ὀϊλέως Αἴαντι· ἔστι γὰρ τάχιστος. διὸ καὶ τὸ “ἐπορούσας” 15 πρόσκειται· ἰκανώτατος γὰρ ἦν τῶν ἄλλων ἐπιδραμῶν συλλαβεῖν τινά.

333. πᾶν δ’ ὑπεθερμάνθη] ἀντὶ τοῦ ὄλου. τοῦτο δὲ ἐμφαίνει τὴν B = ἀθρόαν αἱμορραγίαν. ἀλλαχοῦ δὲ “ψυχρὸν δ’ ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσιν” (Π. 5. 75).

τὸν δὲ κατ’ ὄσσε] ἀντὶ τοῦ ‘(τοῦ) δέ.’ β. ἢ δὲ “κατά” πρὸς τὸ B = 20 ἔλαβεν. B =

335. Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνεδραμον] τὸ διήγημα κατὰ ἀνα- B = στροφήν· οὐ γὰρ πρῶτον ἀποτυχόντας εἰσάγει εἶτα διὰ τοῦτο συμπλοκομένους, ἀλλ’ ὥσπερ αἰτίαν τῆς συνδρομῆς ἀποδιδούς τὸ προγεγενημένον δεδήλωκεν, ὅτι ἀκοντίσαντες ἐπ’ ἀλλήλους ἤμαρτον.

25 336. μέλεον δ’ ἠκόντισαν] ματαίως. οἱ τραγικοὶ δὲ τὸ “μέλεον” A + B = ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ τάσσουσιν. β. ὁ δὲ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ. B =

339. φάσγανον ἐρραίσθη] ὑπὸ τῆς βίας τοῦ τύπαντος, ὡς τὸ B + Μενελάου “τριχθά τε καὶ τετραχθά” (Π. 3. 363).

αἰχένα θεῖνε] ἀντὶ παρφηγμένου τοῦ ἐπάταξε. ποικίλλει δὲ AB = 30 συνήθως τὰς πληγὰς.

340. ἔσχεθε δ’ οἶον δέρμα] μόνον δὲ τὸ δέρμα κατέσχε καὶ κατεκράτει τὴν κεφαλὴν ἐκκοπεῖσαν.

342. κιχείς] ἀπὸ τοῦ κίχημι, ἢ τῆς κιχῶν παθητικόν, ὡς τῆς A =

4. Ἀχιλλῆι || 6. Ξενομήδη, cf. schol. Ar. Lys. 447 || φησίν W : ἔφη || 9. μὴν Bekker : μὲν || 12. πολλέσιν || ἐφ’ ἦν scripsi : ἔφη γάρ || 19. sup-
pleni ex B || 25. ἀκόντισαν || 27. ἐρραίσθη B : ἐρέσθη

λιπών ἢ λιπείς, τῆς ἐριπών ἢ (ἐ)ριπείς· “ἐριπέντι Πολυνείκει” (Pind. Ol. II 43).

343. ἐπιβησόμενον] ἐπιβατικῶς ἔχοντα.

345. Ἐρύμαντα] παρὰ τὸ ἔρυμα. τινὲς δὲ “Ὀρύμαντα.”

B = κατὰ στόμα ηἰλεί χαλκῶ] ποικίλως πάνυ· φθάνει γὰρ τὸ ἐναντίον 5
διαθέμενος περὶ τὸν Πάνδαρον (Π. 5. 291). τοῦ μὲν γὰρ ἄνωθεν πλη-
γέντος τὸ δόρυ διὰ τοῦ στόματος διέρχεται, ἐνταῦθα δὲ ἢ μὲν πληγῇ
διὰ τοῦ στόματος γίνεται, διαπερᾶ δὲ τὸ δόρυ διὰ τῆς κεφαλῆς.

B = 347. κέασ(σ)ε δ' ἄρ' ὀστέα] οἰκείως ἐπὶ μὲν ὀστῶν “κέασσεν,” ἐπὶ
δὲ ὀδόντων “ἐτίναχθεν” (348), ἐπὶ δὲ τοῦ δόρατος “ἐξεπέρησε” (346). 10

B = 348. ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες] ἐπάνω τῆς ὑπερώας ἠνέχθη ἢ
πληγῇ κατὰ τὸν ἐγάφαλον, οἱ δὲ ὀδόντες κατ(ὰ τὴν) ἐπιδρομὴν

B = τοῦ δόρατος ἐξετινάχθησαν. §. “ὀστέα” (347) δὲ Ἀπολλώνιος τοὺς
σφονδύλους φησίν.

B = ἐνέπλησθεν δὲ—αἵματος ὀφθαλμοί] ἢ αἰμορραγία ὄλην τὴν 15
κεφαλὴν διελθούσα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφάνη μάλιστα· εἰσὶ γὰρ ἐξ
ὑμένων λεπτῶν ὅθεν οἱ ἰκτεριῶντες ἀπ' ὀφθαλμῶν δῆλοι τὰ πρῶτα
γίνονται τῆς χολῆς ὑποδραμούσης.

B = 350. πῆσσε χανών] ἐξεφύσησεν· καὶ ἀλλαχοῦ “ἐν δ' ἄνεμος
πῆσεν” (Π. I. 481). εἰκὸς δὲ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ φλεβῶν διακο- 20
πεισῶν προχυθὲν τὸ αἷμα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ στόματος καὶ
τῶν ῥινῶν χωρῆσαι.

A = B = 352. ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν] ὅταν ἐνὸς ἔφοδον δηλώται θέλη,
λέοντα εἰς τὴν εἰκόνα παραλαμβάνει, “ἦτοι δ' μὲν πρώτησι—
βόεσ(σ)ι” (Π. 15. 634). νῦν δὲ τὴν τοῦ πλήθους ἔφοδον ἐμφῆσαι 25
βουληθεὶς τὰ ἀγελῆδον ἐφορμῶντα ζῶα παρέλαβε, τοὺς λύκους.

ἐπέχραον] ἀθρόοι ἐπεβάρησαν, ἢ ἀθρόοι ἐπήλθοσαν.

B = 353. ὑπέκ μήλων αἰρεύμενοι] ἐξ αἰγῶν ἢ προβάτων ὑπεξαιρούμενοι.

A = B = μήλων] προβάτων καὶ αἰγῶν. καὶ ἐν ἄλλοις “μῆλ' οἶεε τε
καὶ αἴγες” (Π. 9. 84). πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουσαν τὰ θρέμ- 30
ματα οἱ παλαιοί· καὶ Εὐπολις (Carr. fr. 14 K.) προβατικὸν χορόν
φησι τὸν ἐξ αἰγῶν.

A = αἶ·τ' ἐν ὄρεσσιν] αἶ ἄρνες δηλονότι καὶ οἱ ἔριφοι. §. καλῶς δὲ

6. δ. τοῦ περὶ Π. B || 9. ἄρ' ὀστέον || δ. ἐκέασθεν || II. ὑπερώας B, ὑπερώης
|| 12. vurrepivi ex B || 14. σπονδύλους B || 25. ἔφοδον B: ἐφόδιον ||
28. ἐρεύμενοι || ὑπεξαιρούμενοι Bekker: ὑπεξυφαιρούμενοι B, ὑφαιρούμενοι
|| 33. αἶ ἔρ.

καὶ τὸ νέον καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ “ἐν ὄρεσ(σ)ιν,” ἔνθα οὐκ ἔστι φυγή.

354. διέτμαγεν] διὰ τοῦ ε̄ τὸ “διέτμαγεν,” ὡς “κόσμηθεν” A + (Π. 3. 1)· τὸ γὰρ ‘διέτμαγον’ ἐνεργητικόν ἐστιν.

5 356. ὧς Δαναοί] καὶ Μυρμιδόνας συμπεριλαμβάνει.
* ἐπέχραον] ἐπήλθοσαν.

357. δυσκελεύου] προσφυῆς τὸ ἐπίθετον· βοῶσι γὰρ καὶ οἱ διώ- B =
κοντες καὶ <οἱ> διωκόμενοι.

358. Αἴας δ’ ὁ μέγας] δαιμονίως οὐκ ἄλλω περίκειται τὸ ἐπιτηρεῖν B =
10 τὸν “Ἐκτορα ἀλλὰ τῷ Αἴαντι, εἰκότως· ἔχει γάρ τι πρὸς αὐτὸν ὁ ἦρωσ ὡς ἂν δι’ αὐτὸν ἀποκρουσθεὶς τῆς νεῶς (122)· εἰκὸς οὖν αὐτὸν σπευδεῖν ἀποδοῦναι τὴν ὁμοίαν.

Αἴας δ’ ὁ μέγας] πρὸς διαστολὴν τοῦ Ὀϊλέως. A +

361. σκέπ(τ)ετο] σκοπεῦον ἐφυλάττετο· τ(οι)οῦτον δὲ ἀκοντο- A - B -
15 δόκον φασίν.

ὀιστῶν τε ροῖζον καὶ δούπον ἀκόντων] καλῶς ἐπὶ μὲν τοῦ βαρέος B =
“δούπον,” ἐπὶ δὲ τοῦ ταχέος “ροῖζον.”

364. ἀπ’ Οὐλύμπου] τοῦ τόπου, ἔνθα τὰ νέφη ἐπικαθέζεται.

νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω] οὐ τὴν ἄνω φορὰν ποιούμενον— B =
20 πῶς γὰρ ἐξ αἰθέρος γενομένης τῆς λαίλαπος ὑψοῦται τὰ νέφη;—
ἀλλὰ τὴν εἰς πλάτος. οὕτω καὶ οἱ Τρῶες προσεδρεύοντες πρῶν τῷ
ναυστάθμῳ ἐπεξετάθησαν εἰς τὸ πεδίον.

οὐρανόν] τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη τόπον εἴωθε καλεῖν. B +

365. αἰθέρος ἐκ δίης] “Δίης” τινὲς τῆς ὑπὸ Διὸς ἀρχομένης, ὡς B =
25 Ὀδυσσηῖος δόμος (Od. 18. 353). ἦ. ὅταν ἐκ τοῦ αἰθέρος ὁ Ζεὺς ἐπιτείνῃ B =
λαίλαπα. ἦ. ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν τὸ “λαίλαπι,” B =
ἴν ἦ, ὅταν ὁ Ζεὺς ἐν λαίλαπι παρατείνῃ τὰ νέφη.

ἄλλως: αἰθέρος ἐκ δίης] ὡς ἐξ εὐδίας ἐπιταράσσεται ὁ οὐρανός,
οὕτω ταραχὴ γέγονε τῶν Τρώων.

30 368, 9. λ(ε)ῖπε δὲ λαὸν—οὓς ἀέκοντας] ὅτι πρὸς τὸν νεῦν
ἰπήτησεν.

370. πολλοὶ δ’ ἐν τάφρῳ—ἵπποι] καὶ μὴν φησιν ἔξω τὴν ἵππον B =
εἶασαν. ἀλλ’ ὁ Ἀπόλλων ἰπήλατον ὁδὸν αὐτοῖς ἐποίησεν

1. τὸ νέον W: τὸν σὸν || supplevi ex B || 3. τὸ διέτμαγεν || ἐκόσμηθεν
|| 8. supplevi ex B || 10. ἔχει γ. τι B: ἔχει γ. ἔχει || 12. τὰ δμοικα B
|| 20. γενομένης B || 23. περὶ τὰ || καλῶν || 25. Ὀδυσσηῖος νόμος: corr. W
|| τῆς αἰθερίας B || 26. τὸ scripti: τῷ

- “αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κίων ἵπκοισι κέλευθον πᾶσαν λειανέω” (Π. 15. 260) “ἵππους δ’ εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο” (ib. 385).
- B= 371. ἄξαντε] πρὸς τὰς συνωρίδας, αἷς ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, τὸ
 B- δυϊκόν. §. “πρώτῳ” δὲ “ρύμῳ” τῷ ἄκρῳ πρὸς τὸν ζυγόν· οἱ δὲ
 τῷ πρὸς τὸν ἄξονα. ὁ και μᾶλλον τρίβεται. 5
 ἄλλως: ἄξαντ’ ἐν πρώτῳ ρύμῳ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ἄρματα.”
372. σφεδανόν] ἐσπυεσμένως· οἱ δὲ συντόνας, ἄφ’ οὔ και
 σφὴν ὁ διατεινὼν πάντα και σφίγγων.
- B= 374. τμάγεν] διεκόπησαν και διεσχίσθησαν ἀπ’ ἀλλήλων. δι’
 ὧν δὲ μεστοῖ πάσας τὰς ὁδοὺς, τὸ πλήθος παρίστησι, “πολλὰ 10
 γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι” (Π. 10. 66).
- A- * ἀέλλη] ὀμγχιώδης κυριορτός.
375. * ὑπαὶ νεφέων] ἔμπροσθεν τῶν νεφῶν.
 ταυῦντο δέ] ἐμφαντικώτερον τοῦτο τοῦ ἔτρεχον.
377. ἤ πλεῖστον] ὅπου πολὺν ἐργάσασθαι φόνον ἠδύνατο. 15
378. * ἔχε] ἤλαυνε τοὺς ἵππους.
- B= φῶτες ἔπιπτον] οἱ Τρῶες, φησί, πρηνεῖς πίπτοντες ὑπὸ τοῖς
 ἄξοσιν ἐγίνοντο, εἰς οὓς και ἀνεκυμβαλίαζον οἱ δίφροι, ὡς τοὺς
 πίπτοντας αἰτίους πτωμάτων τοῖς ἐπιβάταις γίνεσθαι. πρηνεῖς δὲ
 ἔπιπτον ὡς ὄπισθεν τιτρωσκόμενοι. 20
- A+ 379. ἀνεκυμβαλίαζον] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ “ἀνακυμβαλίαζον.”
- B= §. τουτέστιν ἀνεπηῶν και ἀνεκουφίζοντο, ἀπὸ τῶν κυμβάλων ἃ προσ-
 κρούμενα ἀλλήλοισ ὑπερπηῶ. ἅμα δὲ και βομβῶδες ἔν τὸ ρῆμα
 ἔδωκεν ἔμφασιν τῇ ἀνατροπῇ. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, ἐγὼ οἶμαι ὑπὸ τῶν
 ἀξόνων πρηνεῖς ἔπιπτον ἐξ ὀχέων. οἱ γὰρ δίφροι ἀνεκυμβαλίαζον 25
 ἀνακουφίζόμενων οὖν τῶν ἀξόνων πρηνεῖς κατέπιπτον οἱ ἐπιβάται.
380. ἀντικρὺ δ’ ἄρα τάφρον] τοῦτο πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀχιλ-
 λέως ἵππων· Ἐκτωρ δὲ αὐτὸ μόνον ἐκανχήσατο, οὐ μὴν ἐτέλεσεν,
 “ἵπποι δὲ βέα τάφρον” (Π. 8. 179)· Αἰσχύλος δὲ Ἐκτορα σὺν
 τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὅπιθεν ὀρμήσαντα πηδήσαι τὴν τάφρον μὴ 30
 δεῖξαντα <τὰ> νῶτα τοῖς ἐχθροῖς (fr. 371 N.).
382. πρόσ(σ)ω ἰέμενοι] παρεκελεύετο γὰρ αὐτοὺς κατὰ τοῦ
 Ἐκτορος ὀρμαῖν.
1. προπάροιθεν ἰὼν B || 2. μάχονται B || 8. σφηνοδία τείνων: corr. Bekker
 || 9. και διεσκορπίσθησαν B || 14. τοῦ ἔτρεχον scripti: τὸ ὑποτρέχον || 24.
 οὕτως ἐγὼ οἶμαι corrupta: an οἱ ἐπιβάται; || 25. ἀνεκυμβαλίαζον B || 26.
 ἔπιπτον B || 29. Ἐκτορα Hermann: Ἀχιλλέα || 31. suppl. Bekker

383. τὸν δ' ἔκφερον] ἐξηγητόχρισαν ἴσως διὰ τῆς ἰπ' Ἀπόλλωνος B-
 γεγονυίας ὁδοῦ (Π. 15. 260). πῶς δὲ οὐ καταλαμβάνει Πάτροκλος ;
 ἢ ὅτι καὶ αὐτὸς διαφόρους ἵππους ἔχει, ὡς Αἰνείας (Π. 5. 272).
 καὶ γὰρ ἐν Ἀβύδῳ ἵπποστάσια ἔχει Πρίαμος (Π. 4. 500). ἀφ' οὗ
 5 καὶ οἱ Ἀσίου, “ὄν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι” (Π. 2. 838). ὣν καὶ
 διὰ τὴν ὑπεροχὴν ἐπιμελεῖται Ἀνδρομάχη (Π. 8. 187). ἄλλως τε
 ἄτοπον ἐπιδιώκοντα πόρρω πον ἐκείνον ἀμελεῖν τῶν λοιπῶν.

384. λαίλαπι] λαίλαψ ὁ μετὰ ὑετοῦ ἄνεμος· ποτὲ δὲ ἀπλῶς
 ὑετός, “ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριχε χθών.”

10 385. ὄπωρινῶ] τῶ μετοπωρινῶ· καταρρήγγνται γὰρ ὄμβρος πολὺς B-
 κατὰ τὸ μετόπωρον. Ὀμήρῳ δὲ οὐκ ἀρκεῖ τὸ φυσικὸν μόνον πρὸς
 αὐξήσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ ὀργὴν προσπαρέλαβεν, ὠφελῶν
 κὰν ταῖς παραβολαῖς καὶ δεικνὺς ὅσα τοῖς ἀδικοῦσι συμπίπτει
 δεινά, οὐ καθ' ἓνα μόνον, ἀλλὰ κοινῇ· ἐντεῦθεν Ἡσιόδός φησι
 15 “λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν” (Opp. 243).

387. οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ] παιδευτικὰ πρὸς τοὺς βασιλέας ταῦτα B-
 καὶ τοὺς κριτάς. οὐκοῦν ἐὰν παρὰ καιρὸν τι φαίνηται γινόμενον,
 οὐκ ἔχρην ἐπικαλεῖν τὸ δαιμόνιον. ἔοικε γὰρ κολάζειν τοὺς ἀδίκους.

(οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας)] σκολιὰς ποιήσωσι B-
 20 θέμιστας· ἢ τὸ ‘κρίναντες’ ἀπὸ κοινοῦ.

388. θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες] τὴν ἐπιστροφὴν τῶν θεῶν οὐκ B-
 ἔχοντες (ἐν) λόγῳ.

389. * τῶν δέ] τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν.

390. κλιτῦς] κλίματα ὄρων. ῥ. καὶ ἔχρην μὲν περισπᾶσθαι, ἐπεὶ AB=
 25 ἀπὸ τοῦ ‘κλιτύας,’ ἀνεγνώσθη δὲ ὄξυτόνος, ὡς τὸ “κνημίδας γραπ- AB +
 τὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων” (Od. 24. 229).

χαράδραι] κυρίως οἱ κοῖλοι τόποι, παρὰ τὸ κεχαράχθαι· νυνὶ δὲ B-
 αὶ ῥύσεις.

ἄλλως: χαράδραι] χάραδρός ἐστιν ὁ ἐν γεωλόφοις κατερρηγ- B-
 30 μένος τόπος, χαράδρα δὲ ὁ ἐν ἐπιπέδοις ἐκ ποταμῶν καὶ ὑετῶν
 ἐκρησσόμενος.

392. ἔξ ὄρεων ἐπικάρ] τὸ τέλειον “ἐπὶ κάρα,” ὃ ἐστιν ἄνωθεν A + B-

5. τὸν δ' Ἀρ. || 9. βέβριχε etiam textus || 12. τ. ἀπὸ τοῦ B || 16.
 βασιλεῖς B || 19. ποιήσωσι ut B || 22. supplevi ex B || 24. ἀποκλίσει
 AD || 25. ἦν ante ἀνεγνώσθη omisi ut B || κνημίδας || 25, 26. γραπτὰς
 etiam Apoll. Soph., ραπτὰς textus: γραπταῖ || 26. διὰ διὰ γρ. || 31. ἐκρησσό-
 μενος D: ἐκρέόμενος || 32. κάρα δ B cf. A: κάρας

κάτω. ἄμεινον δὲ ἐπικρασίως εἶναι τὸ τέλειον διὰ τὸ σύνθηες τῶν ἀποκοπῶν. οἱ δὲ 'ἐπικάρπια ἔργα μινύθει.'

- B= 393. ὡς ἵπποι] ὡς αἱ χαράδραι. κέχρηται δὲ ἐνταῦθα τῇ παραβολῇ, ὡσεὶ “μεγάλα στενάχουσι ρέουσαι” (391), εἶτα ἀντέθηκε “μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.” 5

στενάχοντο] πρὸς τοῦτο ἢ πᾶσα παραβολή· τὰ δ' ἄλλα εὐσεβείας χάριν παρέθηκεν.

- B= 395, 8. ἀψ ἐπὶ νῆας ἔεργε—μεταίτσω] θαυμάσειεν ἂν τις τὴν Ὀμήρου φύσιν κατὰ πολλὰ ὅτι λανθάνει τὰ ὅμοια λέγων, ὥστε δοκεῖν ἄλλα καὶ ἄλλα εἶναι. ταῦτα γὰρ οὐδὲν διαφέρει τῶν ἐπ' 10 Ἀχιλλεῖ λεγομένων, ὅπου κατὰ νότου φησὶν αὐτὸν τῶν πολεμίων γενόμενον τὴν ἐτέραν μοῖραν τῶν βαρβάρων διώκειν· “ἐνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδιόνδ' ἐδίωκεν” (Π. 21. 3).

ἄλλως: ἀψ ἐπὶ νῆας] πάλιν ὀπισθορμῆτους ἀπεῖργεν ἐπὶ τὰς ναῦς.

- B= 395. παλιμπετέες] παλιμπετῶς· ἀπὸ τῶν εἰς τοῦπίσω πιπτόντων 15 βελῶν. φ. ἀναμφιβόλως δὲ αὐτοὺς ἔχειν βούλεται, ὅπερ καὶ ἐπὶ Δόλωνος πράττουσιν (Π. 10. 354).

- B= 399. Πρόνου] παραβάτης ἦν, διὸ καὶ ἀσπίδα φέρει· ὁ δὲ Θέστορ ἠνίοχος αὐτοῦ.

- B= βάλε δουρί] συντόμως ἅμα καὶ κεχαρισμένως τῷ ἀκροατῇ 20 ποιεῖται τὴν ἐκδίκησιν τῶν Ἑλλήνων.

401. * ὁ δὲ Θέστορα] Θέστορα δέ.

402. * δεῦτερον ὀρμηθεῖς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “βάλε” (399).

- B= εὐξέστω] οὐ διαιρήσεις τὴν λέξιν διὰ (τὸ) μέτρον.

* εὐξέστω] ἀδιαιρέτον. 25

- A-B+ 403. ἀλείς] συστραφεῖς ἐν ἑαυτῷ.

405. γναθμόν] ἀρσενικῶς, καίτοι τῆς γνάθου θηλυκῶς λεγομένης, ἐπεὶ πᾶν ὄνομα εἰς μὸς δξύτονον ἀρσενικόν ἐστίν, ὡς λιμός.

- B= διὰ δ' αὐτοῦ πείρειν ὀδόντων] διέπειρε δὲ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, Ἀττικῶς.

- B= 406. ὑπὲρ ἄντυγος] ἐμφαντικῶς τῇ προσθήκῃ τοῦ “ὑπὲρ ἄντυγος” 30 καὶ τὸν τόπον ἔδειξε, δι' οὗ εἴλκε, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπ' ὀψιν ἤγαγεν.

- B= ἔλκε δὲ δουρὸς—ὡς ὅτε τις φῶς] παντάπασιν ἢ παραβολὴ ὁμοίω-

1. ἐπικρασίως εἶναι Bekker, ἐπὶ κρασίῳ ὡς εἶναι οὕτω B: ἐπικρασιως εἶναι || 10. γοῖν B || 11. Ἀχιλλεῖ B: Ἀχιλλέα || 16. βελῶν B: βολῶν || 17. πράττουσιν scripsi: γράφουσιν || 18. παραιβάτης B || 21. πεποιήται τὴν τῶν Ἑ. ἐκδίκησιν B, περὶ τῶν ἐκδικουμένων Ἑ. || 24. supplevi ex B || 28. ὄνομα in fine lineae fere evanidum

ται. καταδέδυκε γὰρ ἐν τῷ δίφρῳ, ὡς ὁ ἰχθύς ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ ὁ μὲν τῷ ἀγκίστρῳ, ὁ δὲ τῇ αἰχμῇ ἐνέχεται. κεχῆνασιν ἀμφότεροι. καὶ ὁ μὲν ἔλκων παραβέβληται τῷ ἀλειούντι, ὁ δὲ ἐλκόμενος τῷ ἰχθύϊ, τὸ δὲ δόρυ δι' οὗ εἴλκετο τῷ ἀλειυτικῷ καλάμῳ.

407. ἐπὶ προβλήτῃ] διδάσκει ποῦ δεῖ τοὺς ἀλειούντας καθέζε- B = σθαι, οὐ παρ' αἰγιαλῶ, ὅπου σπανίως ἰχθύς παρατρέχει.

ἱερὸν ἰχθύϊ] οἱ μὲν τὸν ἀνθίαν, ἐπεὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' περὶ A+B- ζῴων (9. 37 I p. 620^b 33) ἱστορεῖ, ὅτι “ὅπου δ' ἂν ἀνθίας ὄραθῆ, οὐκ ἀδικεῖ τι θηρίον· ὃ καὶ σημεῖον χρώμενοι κατακολυμβῶσιν οἱ σπογγιεῖς
10 καὶ καλοῦσιν ἱεροὺς ἰχθύας τούτους” οἱ δὲ χρύσοφρον, οἱ δὲ πομπίλον. ἄμεινον δὲ μέγαν καὶ ἀσυνήθη θεοῖς ἀνειμένον θαλασσίοις· οἱ δὲ διερόν. Πλάτων δὲ ἀγνωῶν ἱερὸν φησι, διὰ τὸ μὴ θηρεύεσθαι ἐπὶ τῶν ἡρωικῶν (2 Pol. III 13, p. 404^b).

408. λίνῳ] τῇ διὰ νέρων ὀρμιᾷ· καὶ ταῦτα γὰρ λίνια φασίν. §. A+B+
15 τὸ δὲ “θύραζε” ὅμοιον τῷ “δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε” (Π. 5. 694). B+ ἦνοι χαλκῷ] ἐμφώνῳ ἢ λαμπρῷ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἐνοπτ(ρ)ίσασθαι. ἄλλως: ἦνοι χαλκῷ] τῷ ἀγκίστρῳ ἀπὸ τοῦ ὄλου τὸ μερικόν. §. B= “ἦνοι” δὲ ἐμφώνῳ· μόνος γὰρ τῶν ἀψύχων φωνὴν ἔχει. οἱ Πυθα- B+ γορικοὶ γὰρ φασὶ τὸν χαλκὸν παντὶ συνηχεῖν θείῳ πνεύματι καὶ
20 ἐν νημεῖα πολλάκις ἀτρεμούντων ἀπάντων σειομένοις εἰκέναι τὰ κοῖλα χαλκώματα.

411. * ἐπεσσύμενον] γράφεται καὶ “ἐπεσσύμενος.”

ἄλλως: βάλε πέτρῳ] πῶς λίθων εὐπορεῖ ἐφ' ἄρματος ὦν; εἰοικε B= κατὰ τὸ σιωπώμενον καταβεβηκέναι, εἶτα μετὰ τὸ πλήξαι τὸν
25 Εὐρύαλον πάλιν ἐπαναβεβηκέναι. ὅτι γὰρ ἐφ' ἄρματος ἐστὶ, πάλιν ἐξῆς φησι (427) “Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου.” καὶ τὸ “ἐπεσσύμενον” ἐπὶ μὲν πεζοῦ οἰκεῖον, ἀπίθανον δὲ ἐπὶ ἰππότου.

414. θυμοραϊστῆς] φησὶ τετρασυλλάβως καὶ βαρυτόνος ὁ B= 30 Γλαῦκος· οὐδέποτε γὰρ τὸ ραῖσαι εἶπεν ἢ δισυλλάβως. πῶς οὖν τὸ “θυμοραϊστέων” (591. Π. 18. 220) διεῖλεν;

415. Ἀμφότερον] εἰς ἰδιότητα ᾤξυνεν Ἀρίσταρχος τὸ “Ἀμφι- A+

2. μὲν ἐν τῷ B || 5. ἀλίης B || 6. σπάνιος B || 7. θ' Dindorf: ιθ B, ἐννεακαιδέκατῳ || 9. ἐστι θ. codd. Arist. || σπογγίς B codd. Arist., σπογγίς || 10. ἰχθύς codd. Arist. || 13. ἐστὶν post ἢ. del. W || 23. λίθων B: λίθους || 25. ἐστὶ B: ἔστη || 27. τὸ ἐπεσσύμενον B: τότε ἐπεσσύμενος

κάτω. ἄμεινον δὲ ἐπικαρσίως εἶναι τὸ τέλειον διὰ τὸ σύνθηες τῶν ἀποκοπῶν. οἱ δὲ 'ἐπικάρπια ἔργα μινύθει.'

- B = 393. ὡς ἵπποι] ὡς αἱ χαράδραι. κέχρηται δὲ ἐνταῦθα τῇ παραβολῇ, ὡσεὶ "μεγάλα στενάχουσι ρέουσαι" (391), εἶτα ἀντέθηκε "μεγάλα στενάχοντο θέουσαι."

5

στενάχοντο] πρὸς τοῦτο ἢ πᾶσα παραβολή· τὰ δ' ἄλλα εὐσεβείας χάριν παρέθηκεν.

- B = 395, 8. ἀψ ἐπὶ νῆας ἔεργε—μεταίτσω] θαυμάσειεν ἂν τις τὴν Ὀμήρου φύσιν κατὰ πολλὰ ὅτι λανθάνει τὰ ὅμοια λέγων, ὥστε δοκεῖν ἄλλα καὶ ἄλλα εἶναι. ταῦτα γὰρ οὐδὲν διαφέρει τῶν ἐπ' ἸΟ Ἀχιλλεῖ λεγομένων, ὅπου κατὰ νότου φησὶν αὐτὸν τῶν πολεμίων γενόμενον τὴν ἐτέραν μοῖραν τῶν βαρβάρων διώκειν· "ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδιόνδ' ἐδίωκεν" (II. 21. 3).

ἄλλως: ἀψ ἐπὶ νῆας] πάλιν ὀπισθορμῆτους ἀπεῖργεν ἐπὶ τὰς ναῦς.

- B = 395. παλιμπετέες] παλιμπετῶς· ἀπὸ τῶν εἰς τυπέσιω πιπτόντων Ἰ5 βελῶν. β. ἀναμφιβόλως δὲ αὐτοὺς ἔχειν βούλεται, ὅπερ καὶ ἐπὶ Δόλωνος πράττουσιν (II. 10. 354).

- B = 399. Πρόνοον] παραβάτης ἦν, διὸ καὶ ἀσπίδα φέρει· ὁ δὲ Θέστορ ἠνίοχος αὐτοῦ.

- B = βάλε δουρί] συντόμως ἅμα καὶ κεχαρισμένως τῷ ἀκροατῇ 20 ποιεῖται τὴν ἐκδίκησιν τῶν Ἑλλήνων.

401. * ὁ δὲ Θέστορα] Θέστορα δέ.

402. * δεῦτερον ὀρμηθεῖς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ "βάλε" (399).

- B = εὐξέστω] οὐ διαιρήσεις τὴν λέξιν διὰ <τὸ> μέτρον.

* εὐξέστω] ἀδιαίρετον.

25

- A = B + 403. ἀλείς] συστραφεῖς ἐν ἑαυτῷ.

405. γναθμόν] ἀρσενικῶς, καίτοι τῆς γνάθου θηλυκῶς λεγομένης, ἐπεὶ πᾶν ὄνομα εἰς *μος* δέξυτον ἀρσενικόν ἐστίν, ὡς λιμός.

- B = διὰ δ' αὐτοῦ πείρειν ὀδόντων] διέπειρε δὲ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, Ἀττικῶς.

- B = 406. ὑπὲρ ἄντυγος] ἐμφαντικῶς τῇ προσθήκῃ τοῦ "ὑπὲρ ἄντυγος" 30 καὶ τὸν τόπον ἔδειξε, δι' οὗ εἴλκε, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπ' ὀψιν ἤγαγεν.

- B = ἔλκε δὲ δουρὸς—ὡς ὅτε τις φῶς] παντάπασιν ἢ παραβολὴ ὁμοίω-

1. ἐπικαρσίως εἶναι Bekker, ἐπὶ κρασίον ὡς εἶναι οὕτω B: ἐπικρασιως εἶναι || 10. γοῖν B || 11. Ἀχιλλεῖ B: Ἀχιλλεῖα || 16. βελῶν B: βολῶν || 17. πράττουσιν scripsi: γράφουσιν || 18. παραιβάτης B || 21. πεποιήται τὴν τῶν Ἑ. ἐκδίκησιν B, περὶ τῶν ἐκδικουμένων Ἑ. || 24. supplevi ex B || 28. ὄνομα in fine lineae fere evanidum

ται. καταδέδυκε γὰρ ἐν τῷ δίφρῳ, ὡς ὁ ἰχθύς ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ ὁ μὲν τῷ ἀγκίστρῳ, ὃ δὲ τῇ αἰχμῇ ἐνέχεται. κεχῆνασιν ἀμφότεροι. καὶ ὁ μὲν ἔλκων παραβέβληται τῷ ἀλιεύοντι, ὃ δὲ ἐλκόμενος τῷ ἰχθύι, τὸ δὲ δόρυ δι' οὗ εἴλκετο τῷ ἀλιευτικῷ καλάμῳ.

407. ἐπὶ προβλήτῃ] διδάσκει ποῦ δεῖ τοὺς ἀλιεύοντας καθέζε- B = σθαι, οὐ παρ' αἰγιαλῶ, ὅπου σπανίως ἰχθύς παρατρέχει.

ἱερὸν ἰχθύν] οἱ μὲν τὸν ἀνθίαν, ἐπεὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' περὶ A+B- ζῴων (9. 37 I p. 620^b 33) ἱστορεῖ, ὅτι "ὅπου δ' ἂν ἀνθίας ὄραθῆ, οὐκ ἀδικεῖ τι θηρίον· ὃ καὶ σημεῖόν χρώμενοι κατακολυμβῶσιν οἱ σπογγιεῖς
10 καὶ καλοῦσιν ἱεροὺς ἰχθύας τούτους·" οἱ δὲ χρύσοφρον, οἱ δὲ πομπίλον. ἄμεινον δὲ μέγαν καὶ ἀσυνήθη θεοῖς ἀνειμένον θαλασσίους· οἱ δὲ διερόν. Πλάτων δὲ ἀγνωῶν ἱερὸν φησι, διὰ τὸ μὴ θηρεύεσθαι ἐπὶ τῶν ἡρωικῶν (2 Pol. III 13, p. 404^b).

408. λίνῳ] τῇ διὰ νεύρων ὀρμιᾷ· καὶ ταῦτα γὰρ λίνια φασίν. ῥ. A+B+
15 τὸ δὲ "θύραζε" ὅμοιον τῷ "δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε" (Π. 5. 694). B+ ἦνοι χαλκῷ] ἐμφώνῳ ἢ λαμπρῷ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἐνοπι(ρ)ῖσασθαι. ἄλλως: ἦνοι χαλκῷ] τῷ ἀγκίστρῳ ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μερικόν. ῥ. B=" ἦνοι" δὲ ἐμφώνῳ· μόνος γὰρ τῶν ἀψύχων φωνὴν ἔχει. οἱ Πυθα- B+ γορικοί γὰρ φασὶ τὸν χαλκὸν παντὶ συνηχεῖν θείῳ πνεύματι καὶ
20 ἐν νημεῖα πολλάκις ἀτρεμούτων ἀπάντων σειομένοις εἰκέναι τὰ κοῖλα χαλκώματα.

411. * ἐπεσσύμενον] γράφεται καὶ "ἐπεσσύμενος."

ἄλλως: βάλε πέτρῳ] πῶς λίθων εὐπορεῖ ἐφ' ἄρματος ὄν; εἰοικε B= κατὰ τὸ σιωπώμενον καταβεβηκέναι, εἶτα μετὰ τὸ πλήξαι τὸν
25 Εὐρύαλον πάλιν ἐπαναβεβηκέναι. ὅτι γὰρ ἐφ' ἄρματος ἐστὶ, πάλιν ἐξῆς φησι (427) "Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου." καὶ τὸ "ἐπεσσύμενον" ἐπὶ μὲν πεζοῦ οἰκεῖον, ἀπίθανον δὲ ἐπὶ ἱππότου.

414. θυμοραϊστῆς] φησὶ τετρασυλλάβως καὶ βαρυτόνος ὁ B=
30 Γλαῦκος· οὐδέποτε γὰρ τὸ ραῖσαι εἶπεν ἢ δισυλλάβως. πῶς οὖν τὸ "θυμοραϊστῆων" (591. Π. 18. 220) διεῖλεν;

415. Ἀμφότερον] εἰς ἰδιότητα ᾧξενεν Ἀρίσταρχος τὸ "Ἀμφι- A+

2. μὲν ἐν τῷ B || 5. ἀλιείας B || 6. σπάνιος B || 7. θ' Dindorf: ιθ B, ἐννεακαιδεκάτῳ || 9. ἔστι θ. codd. Arist. || σπογγίεις B codd. Arist., σπογγίεις || 10. ἰχθύς codd. Arist. || 13. ἐστὶν post ἢ. del. W || 23. λίθων B: λίθους || 25. ἐστὶ B: ἔστη || 27. τὸ ἐπεσσύμενον B: τότε ἐπεσσύμενος

τερός· ἀγνοεῖ δέ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ οὐ λέγεται ἐνικῶς· τὸ γὰρ “ἀμφότερον βασιλεὺς ἀγαθός” (Π. 3. 179) μεσότητός ἐστιν ἐπίρρημα.

- B = 416. Τληπόλεμόν τε] διὰ ταχέων πάλιν καταλέγει τίσιν ἐπιτρέχει· τὸ γὰρ ἐπὶ πάντων κατὰ μέρος (ἐπ)εξεργάσασθαι ἀδόλεσχον ἦν. 5
417. καὶ Ἄργεάδην πολύμηλον] τὸ πολύμηλος ἐπίθετον, Ἄργεάδης δὲ τὸ κύριον· εἰ δὲ κύριον τὸ πολύμηλος, ἔσται τὸ Ἄργεάδης πατρωνυμικόν.
- B = 419. Σαρπηδὸν δ' ὡς οὖν ἴδεν] ἔδει γὰρ ἀπὸ τῶν πολεμίων γενέσθαι τινα ὑπεναντίωσιν τὸ γὰρ μέχρι παντὸς ἀναιρουμένους ἰο αὐτοὺς εἰσάγειν καὶ ἀπίθανον καὶ ἀργόν.
- B = ἄλλως: Σαρπηδὸν δέ] καλῶς τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν ἄριστον τῶν Τρώων φυλάττων τῷ Πατρόκλῳ τὸν ἄριστον τῶν συμμάχων ἄγει εἰς μάχην.
- A B — ἀμιτροχίτωνας] οὐχ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς θώραξιν, ἢ ἀνακώλους ἔχοντας χιτῶνας πρὸς τὸ μὴ δεῖσθαι μίτρας· οἱ δὲ ἀζώστους· 15 οὐδέποτε δὲ μίτραν φησὶ τὴν ζώνην ὁ ποιητής. ἄτοπον δὲ οὕτω καταφρονεῖν καὶ μὴ χρῆσθαι μίτρα, ὅπου καὶ Ἄρης ταύτη χρῆται. οἱ δὲ τοὺς ἅμα θώρακι σνητημένην ἔχοντας μίτραν. οἱ δὲ οὐκ ἐπὶ πάντων τὸ ἐπίθετον ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀηρημένων, οἷον ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς ἀμιτροχίτωνας γεγενημένους διὰ τὸ ἐσकुλεῦσθαι. 20
- B = 422. <νῦν> θοοὶ ἔστε] ἀγαθοὶ <καὶ ταχεῖς εἰς τὸ> πολεμεῖν γίνεσθε, ὡς τὸ “νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἔσσι”
- B = (494). §. καιρίως δὲ κεῖται τὸ “νῦν,” ὅσον ‘εἰ καὶ πρότερον ἐφεύγετε, νῦν ἐπιστρέψατε ἑαυτοὺς.’
- B = 423. ἀντήσω γὰρ ἐγώ] ἐναντίος ἦξω. ἀνύσιμοι δὲ αἱ ἐκ τῶν 25 πονούντων παραινέσεις.
ὄφρα δαεῖω] οἶδε μὲν, ὅτι οὐκ Ἀχιλλεύς· ἀγνοεῖ δέ, εἰ Πάτροκλός ἐστιν.
427. ἔκθορε] κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐπιβέβηκε τῷ ἄρματι.
- B — 428. ὡς τ' αἰγυπιοί] πρὸς τὸ ἰσοδυναμοῦν τῶν ἀντιμαχομένων τῆ, 30 εἰκόνι κέχρηται, ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὅτι ὅμοιοι ἦσαν οἱ συνιστάμενοι· διόπερ οὐχ ἑτερογενῆ ὄρνεα ὑποτίθεται.

4. 5. τίσιν ἐπιτρέχει B: τίνας ἐπιτρέχων || 5. supplevi ex B || 6. τὸ Bekker: ὁ || 7. τὸ π. scripti: ὁ π. || 9. νῦν ἴδεν || 12. καλῶς W: καὶ ὡς || 13. Πατρόκλῳ B: Ἀχιλλεῖ (in fine lineae) κλφ (in initio sequentis lineae) || 16. οὕτως || 17. ὅπου γε B || αὐτῆ B || 19. ὅτι εἶδεν B, ἐπεὶ οἶδεν || 21. supplevi ex B || 24. ἑαυτοὺς B: αὐτοὺς || 32. ἑτερογενῆ W: ἑτεροῖον ἢ

ἀγκυλοχεῖλαι] παρὰ σύνθεσιν ἐκ τοῦ ἀγκυλόχειλος, ἢ ὡς τὸ “δωδεκέται” παρὰ Κρατίνῳ (fr. 406 K.).

429. πέτρῃ ἐφ’ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε] ἄκρως τὸ ὁμοίωμα A=B—
 παρετήρησεν· οὐ γὰρ ἀφάνως συμβάλλει τὰ ζῶα ταῦτα εἰς μάχην·
 5 φησὶ γοῦν καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος μετὰ βοῆς ἐπὶ πετρῶν ταῦτα
 μάχεσθαι.

430. κεκλήγοντες] ὡς λέγοντες· ἐν δὲ τῇ ἑτέρα τῶν Ἄρι- A +
 στάρχου “κεκληγῶτες” οὕτω καὶ αἱ πλείους· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τὸ
 Αἰολικόν, μέτρου μὴ ἐπείγοντος.

10 431. τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε] ἅμα μὲν ἵνα διάστημα γένηται ἀπὸ B =
 τῆς μάχης ἐπιβάλλει ταῦτα ὁ ποιητής—οὐδὲ γὰρ ἄξιον ἦν Διὸς υἱὸν
 ὄντα τὸν Σαρπηδόνα ἀνεπισημάντως ἀνακρεθῆναι—ἅμα δὲ προσοχὴν
 ἐργάζεται τῇ τοῦ μονομαχίου σκέψει.

432. Ἥρην δὲ προσείπει] παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἦν ὁ διάλογος τῆς A +
 15 Ἥρας καὶ τοῦ Διός· πῶς γὰρ, φησὶν, ἐν τῇ Ἰδῆ εὐρηται ἡ θεός;
 οἱ δὲ ὡς ἠκούσης αὐτῆς εἰς Ἰδῆν κατὰ τὸ σιωπώμενον, ἵνα μετὰ
 τοῦ Διὸς σκέψηται τὰ περὶ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἤδη τοῦ Διὸς μετα-
 βεβλημένου τῷ γεγενησθαι ἃ ἠξίωσεν ἡ Θέτις.

433. ὦ μοι ἐγών] οὐ μεμπτέον τὸν ποιητὴν· ἡ γὰρ ἀφίεναι δεῖ B—
 20 τὴν συγγένειαν τῶν θεῶν τὴν πρὸς ἀνθρώπους ἢ τὰ ἐπόμενα αὐτῇ
 λέγειν· ἅμα δὲ καὶ παιδευτικὴ ἢ τοῦ Διὸς ὀλόφυρσις διδάσκοντος
 τοῦ ποιητοῦ, ὅτι καὶ θεοὶ τῇ εἰμαρμένῃ ἐμμένουσιν· δεῖ οὖν καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους τὰς εἰμαρμένας φέρειν γενναίως.

436. ἡ μιν ζφόν] τὸ μὲν πρῶτον ἢ ὄξυτονητέον, τὸ δὲ δεύτερον A =
 25 (438) περισπαστέον.

438. ἡ ἤδη] τὸ ἐξῆς “ἡ ἤδη—δαμάσ(σ)ω” οὐ γὰρ τοῦτο B =
 σκέπτεται ὁ Ζεὺς, εἰ ὕστερον ὑπὸ Πατρόκλῳ δαμάσει τὸν Σαρπη-
 δόνα, ἀλλ’ εἰ ἤδη δαμάσει, τουτέστι ‘νῦν ὑπὸ Πατρόκλῳ δαμάσει.’

441. πεπρωμένον αἴσῃ] κεκριμένον τῇ μοίρῃ. β. εὐπρεπῶς δὲ πάλιν AB =
 30 ἀντιλέγει, οὐ διὰ τὴν πρὸς βαρβάρους ἀπέχθειαν τὰναντία συμβου- B =
 λεύειν προσποιουμένη, ἀλλὰ διὰ τὸ καθόλου καθήκον.

445. αἶ κε ζφόν] “ζών” ἀπὸ τῆς “ἦ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἐᾶ” (Π. 5. A +
 887). β. ἔστι δὲ αὐτοῦ μητριά· σύμμαχος δὲ Ἑλλήνων ἢ Ἥρα.

2. δεδόμεται: corr. Meineke || 3. κλάζοντες ut textus || 4. ἀφάνως W :
 ἀφανῶς || 8. κεκληγῶτες A : -ότες || 14. schol. scriptum post schol. v. 450
 || 19. ἀφίεναι δεῖ W : ἀφίησι δὴ || 21. ἅμα W : ἀλλὰ || 27. σκέπτεται B :
 βούλεται || 29. αἴσῃ B : ἔστιν || κατακεκριμένον A || 32. κε ζφών etiam textus
 || 33. μητριά Bekker : -ῆ || Ἥρα scripti : μοῖρα

* δόμενδε] ὡς οἴκονδε.

- B= 446. μή τις ἔπειτα θεῶν] ἰσχυρότατα ἀντιλέγει· μιμήσεσθαι φάσκουσα καὶ τοὺς ἄλλους τὴν Διὸς διάθεσιν· χρῆ γὰρ ὑπόδειγμα ὡσπερ τοῖς ὑπηκόοις εἶναι τὸν βασιλέα. ἔστιν οὖν τὸ κατὰ παράθεσιν ἐνθύμημα. 5
- B= 449. υἱέες ἀθανάτων] Ἰάλμενος Ἄρεος, Μενέσθιος Σπερχειοῦ, Εὐδωρος Ἑρμοῦ, Ἀχιλλεὺς Θέτιδος, Αἰνεΐας Ἀφροδίτης.
- B= 450. ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί] δεξιὸν τοῦτο τῷ ἀποθύμια διαλεγόμενῳ τὸ μὲν τι ἀνατρέπειν, τὸ δὲ χαρίζεσθαι· ἀρμόδια δὲ καὶ ταῦτα τῇ μητριᾷ· συγχωρεῖ γὰρ τὸ μηδὲν ἐκείνον ὠφελούν. 10
457. τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων] ἀπόχρη ἄρα τάφος καὶ στήλη τοῖς τεθνεῶσιν· καὶ μὴ περιεργάζου πλέον.
458. οὐδ' ἀπίθησε πατῆρ] διδασκαλικὸν τὸ καὶ τὸν Δία φέρειν τὴν εἰμαρμένην.
- B= 459. αἵματοέσσας δὲ ψιάδας] ἀρμόδιος ἡ τερατεία, ἐφ' ἧρωι 15 τοιοῦτῳ καὶ πατρὸς πενθοῦντος Διὸς τὸ τὸν κόσμον μόνον οὐχὶ συνάχθεσθαι.
- B= 460. παῖδα] ἀπήρκεσεν αὐτῷ τὸ ὄνομα πρὸς ἐνδειξιν τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως.
- * ἔμελλεν] ἐφίκει. 20
- B= 463. ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος] χαρίεν τὸ πρὸ τῆς ἀναιρέσεως προαγωνάτινα γενέσθαι· ὃ μὲν γὰρ βάλλει τὸν θεράποντα, ὃ δὲ τὸν Πηδᾶσον. ἄλλως: ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος] κατ' ἀρχὴν πολλακίς ἀποτυγχάνοντας ποιῶν τοὺς βάλλοντας ἐναγώνιον ποιεῖ τὸν ἀκροατὴν.
- B= 465. νεΐαιραν (κατὰ γαστέρα)] ἀπὸ τοῦ τὰ σιτία νεῖσθαι δι' 25 αὐτῆς· οὐδαμοῦ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου χρῆται τῷ ἐπιθέτῳ. ἄλλως: γράφεται “νεΐαιρα.” ῥ. νέω νεΐαιρα, ὡς χέω χέαιρα “ιοχέαιρα.”
- A+ 467. δεύτερος ὄρμηθείς] οἱ ὑπομνηματισταὶ “δεύτερον” διὰ τοῦ ν.
- A+ ὃ δὲ Πηδᾶσον οὐτάσεν] οὐτάσαι τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. ἐνταῦθα δὲ 30 ἐπὶ τοῦ βαλεῖν τῷ ῥήματι κέχρηται· λέγει γὰρ “Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτεν” (466), ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀφιέντων τάσσεται· διὸ καὶ γράφει Ἀρίσταρχος “ὃ δὲ Πηδᾶσον ἀγλαὸν ἵππον, τὸν ῥα πιτ'

6. Ἄρεος || 13. διδασκαλικὸν W: διδακτὸν || 22. γίνεσθαι B || 27. γρ. νεΐαιρα corruptum || ὡς ante νέω omisi || 33. ῥ' ἀπό τ'

Ἡετίωνος ἔλων πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς, (ὅς) καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι, τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον."

οὔτασ(εν) ἵππων] δοκεῖ συγκεχύσθαι ἐνθάδε τὸ βαλεῖν καὶ (τὸ) A+ οὔτάσαι· καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος οὕτως ἀφήκε τὸ ἄπορον, ὁ δὲ Φι- 5 λήμων "ἤλασεν" γράφει· καὶ ἐπὶ τοῦ βαλεῖν γὰρ κεῖται τὸ ἐλάσαι, ὡς ἐκεῖ "καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα—ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο— νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασ(σ)εν" (Π. 17. 517).

468. αἰσθων] αἰω αἰστός αἰσθω, ὡς βιβάζω βιβαστός βιβάσθω. A+

469. μακόν] εἰς μῆκος ἐκταθείς, ἢ βοήσας.

10 470. κρίκε] καὶ "κρίγε" καὶ "τρίγε." ἀντα δὲ τῶν κατὰ B— μίμησιν. §. γραφικῶς δὲ ἔδειξε τὸν μὲν παρήγορον κείμενον, τὰς δὲ B— ἠνίας συγκεχυμένας, τοὺς δὲ ἵππους διεστηκότας, τὸν δὲ ζυγὸν ἠχοῦντα τῇ παρατρίψει.

* κρίκε] ἠχῆσαι ἐποίησεν.

15 471. * παρήγορος] ὁ παρηωρημένος ἵππος.

472. τοῖο μὲν Αὐτομέδων] θέλουσιν ἐμβεβηκέναι Πάτροκλον τῷ δίφρω, ἵνα κινδυνεύων καταπεσεῖν ἀναιρῇ τὸν Σαρπηδόνα.

τοῖο μὲν] τοῦ (μῆ) ἀπευθυνθῆναι τοὺς ἵππους ἢ τοῦ συγχυθῆναι τὰ ἠνία.

20 474. αἶζας ἀπέκοψε] ἐνέφηγε τὴν συντομίαν διὰ τοῦ ῥήματος· ἐπὶ δὲ Νέστορος τῷ παρατατικῷ κέχρηται "ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέτεμεν" (Π. 8. 87)· καὶ ἐπ' ἐκείνου μὲν "φασγάνῳ αἰσῶν" (ib.) φησὶν, ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐτομέδοντος "αἶζας."

οὐδὲ μάτησεν] οὐκ εἰς μάτην δὲ διεπράξατο.

25 475. τὸ δ' ἰθνηθήτην] οὐχ ὡς αἰτίαν τῆς συνόδου τῶν ἠρώων τὸ B— ἰθνηθῆναι παρέλαβε τοὺς ἵππους—οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρμάτων μάχονται—ἀλλὰ (τὰ) περὶ τοὺς ἵππους διηγησάμενος ἐπὶ τὰ περὶ τὸν Πάτροκλον μεταβαίνει λέγων "τὸ δ' αὖτις ξυνίτην" (476).

* ἰθνηθήτην] εἰς ὀρθὸν κατέστησεν.

B-

30 * ῥυτήρησι] ἔλκυστηρίοις. §. γράφεται καὶ "ῥυτήρι" ἔλκυ- B+ στηρίφ. "ἀκοντιστὰς (ἠδὲ) ῥυτήρας ὀιστῶν" (Od. 18. 262)· "οἶόν τε ῥυτήρα βιοῦ τ' ἔμμεναι" (Od. 21. 173).

481. * ἔβαλε] ἐπέτυχε.

1. suppl. Heyne ex v. 154 || 5. τὸ οὔτάσαι cf. A || 6. ὡς ἐκεῖ ἔβ. || ἀρίτιοι || ἔροτο || 12, 13. τὸ εἰ ἠχοῦν B || 13. τῇ παρατρίψει (-ίψει corr. Bekker) post ἠχοῦν add. B : ante θελ. l. 17 || 27. supplementi ex B || ε. τὰ B : ε. τοὺς || 31. ἀκοντιστὰς scripsi : ἀντὶ || ῥυτήρος ὀιστόν || 32. ἔμμεναι

- B= φρένες] τὸ ὑπὸ πνεύμονα διάζωμα τοῦ θώρακος. τοῖς δὲ τὰς φρένας τρωθεῖσιν ἔπεται ἐρεύγεσθαί τε μείζον καὶ μεγάλας τὰς ἐκπνοὰς ποιεῖσθαι.
- B= ἔρχεται] εἰργμέται εἰσίν. αἱμορραγίας οὖν γενομένης θήσκει· θάτερον γοῦν μέρος τοῦ πνεύμονος τὴν ἐκ τῶν ὑμένων ἔχει σκέπην 5 καὶ ἔστιν ἀπαθές· διὸ φθέγγεται.
ἄλλως: φρένες ἔρχεται] ἐκ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω.
- B= ἀδινὸν κῆρ] πυκνόν, παρὰ τὸ ἄδην. κέαρ δὲ φησι τὴν καρδίαν· πυκνὴ δὲ αὕτη καὶ νευρώδης κατ' οὐσίαν.
* κῆρ] τὴν καρδίαν. 10
486. * βεβρυχώς] τινὲς διὰ τοῦ κ̄, κακῶς.
- B= 487. ἤτε ταῦρον] ἢ πρώτη εἰκὼν πρὸς τὸ πτώμα καὶ τὴν ἐπὶ πολὺ ἔκτασιν, ἢ <δὲ> δευτέρα πρὸς τὴν στοναχὴν. ἅμα δὲ καὶ παραβέβληται τῇ τοῦ Σαρπηδόου πρὸς τοὺς ἄλλους Τρῶας ὑπερυχῆ ἢ ταύρου ἐν ἀγέλῃ βουῶν. 15
* μετελθών] ἐπελθών.
- A+ 488. * ἐν εἰλιπόδεσσι] γράφεται “ἐπ' εἰλιπόδεσσι.” αἱ δὲ πλείους διὰ τοῦ ν̄ “ἐν εἰλιπόδεσσι.”
- A+ 491. * μενέαινε] τὸ μένος ἠφίει, ἐλιποθύμει.
492. πέπον <πολεμιστά>] ἄμεινον γράφειν “πάρος πολεμιστά” 20 ἀντὶ τοῦ “πέπον” ἀντίκειται γὰρ τῷ “ἔν σε μάλα χρῆ.”
- B= 494. ἐελέσθω] ἐν ἐπιθυμίᾳ γινέσθω.
- B= πόλεμος κακός] τινὲς “θρασύς” γράφουσιν· πῶς γὰρ ἂν προτρέπων αὐτὸν πολεμεῖν κακὸν εἶπε τὸν πόλεμον;
* θοός] ἀγαθός, δραστηρικός. 25
- A+ 496. Σαρπηδόου] ἀντὶ τοῦ ἔμοῦ, ὡς “Νέστορι τ' ἀνδρῶν” (II. 11. 761).
- A+ 497. περιμάρναο] ἕφ' ἐν Ἀρίσταρχος· δύναται δὲ διχῶς ἀναγινώσκεσθαι ἢ πρόθεσις.
- B= 498. κατφεῖη καὶ ὄνειδος] αἴτιος αἰσχύνης καὶ ὄνειδος. §. ἐνά- 30
B= ρετος δὲ ὁ ἦρος οὐ τὸν θάνατον αἰδοῦμενος ὅσον τὸ <τὰ> λάφυρα καταλεῖψαι τοῖς πολεμίοις.
- B= 500. νεῶν ἐν ἀγῶνι] ἄμεινον παροξυτόνως ἀναγινώσκειν τὸ

2. τε Eust: τὸ ut B || μείζον B Eust.: μάλλον || 13. supplevi ex B || 15. ὡς ταύρου ut B || 19. ἐλιποθύμει A: ἐλειποθύμει || 31. ὅσον scripti: ἀλλὰ B, ὅσον || supplevi ex B

“ νέων·” οὐ γὰρ παρὰ ταῖς ναυσὶν ἐστὶν ὁ κίνδυνος νῦν. ἐστὶν οὖν ὁμοῖον τῷ “ νέων δ’ ἀλάπαζε φάλαγγας” (Π. ΙΙ. 503).

ἄλλως: νεῶν ἐν ἀγῶνι] τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν· οἱ δὲ τῇ περι A+B= τῶν νεῶν μάχη.

5 502. τέλος θανάτῳ] τὸ ἀποπνεῦσαι· καὶ διαλεγόμενος γὰρ B= τελευτᾷ.

503. * ὀφθαλμοὺς ρῖνάς τε] ὄψιν καὶ ἀναπνῆην.

504. ἔλκε—ποτὶ δὲ φρένες <αὐτῷ ἔποντο>] “ ἔλκε” “ ποτὶ” A+ “ ἔχοντο” οὕτω γραπτέον τὰ τρία.

10 ποτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο] τὰς σωματικὰς λέγει φρένας· κατ’ B= ἐκεῖνο γὰρ καὶ γέγονεν ἡ πληγὴ. τῷ δύρατί φησιν <ἐξ>ελκομένῳ οἱ ὑμένες ἐνεύχοντο τοῦ διαφράγματος.

507. λίπον ἄρματα] “ λίπεν” διὰ τοῦ ε̄· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν, A+B= ἐπειδὴ τὰ ἄρματα ἐλείφθησαν τῶν ἀνάκτων, ὅ ἐστιν ἡρημώθησαν τῶν

15 δεσποτῶν.

508. αἰόντι] παρατατικῇ φωνῇ ἀντὶ συντελικῆς, ἀντὶ τοῦ ἀκούσαντι. A-B=

510. ἐπίεξε] διὰ τοῦ ε̄· “ χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον” (Od. 12.

174)· “ ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν” (Od. 4. 287).

511. ὃ δὴ μιν Τεῦκρος] “ Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ’

20 Ἴππολόχοιο, ἰφ’ ἐπεσσύμενον βάλε τεύχεος—ῆ ρ̄ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης” (Π. 12. 387, 9).

515. πάντοσ’ ἀκούειν] Ἀρίσταρχος τὸ πλήρες ‘ πάντοσε,’ Ζηνό- A-B+ δοτος “ πάντ’ ἐσακούειν,” τινὲς δὲ “ πάντοθι·” οἱ δὲ ὡς τὸ “ πεύ- θετο γὰρ Κύπρονδε” (Π. ΙΙ. 21)· ὅταν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀφικνου-

25 μένης φήμης ἀφίξιν δηλοῖ, τῷ εἰς τόπον χρῆται.

516. ἀνέρι κηδομένῳ] ἀντὶ τοῦ ‘ ἀνέρος·’ “ Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ— δερκομένῳ” (Π. 14. 139)· “ τῆς δ’ αὐτοῦ λυτο γούνατα—σήματ’ ἀναγνούσῃ” (Od. 23. 205).

518. οὐδ’ ἐμοὶ αἶμα] οὐ δύναται ξηρανθῆναι τὸ αἶμα. ἀλλαχοῦ B-

30 δὲ τὴν ξηρασίαν φησὶν ὀδύνης <ποιητικῆν>. “ τέρσετο, <παύσατο> δ’ αἶμα, ὄξειαι δ’ ὀδύναι δύνον μένος” (Π. ΙΙ. 267).

1. ἐστὶν B: ἴσται || 5. ἀποπνεῦσαι B: διαπνεῦσαι || 6. τελευτᾷ B: ἐτελευτά || 8. ἔλκε textus Π. || ποτὶ etiam textus Π. || 11. supplevi ex B || 20. ῆ ρ̄ || 23. πάντες ἀκούειν ut A: corr. Ribbeck ex B || 25. ἡ ante φήμης delevi || 26. Ἀχ. ἔλε κῆρ || 29. schol. scriptum post schol. v. 523 || ἄλλως lemmati praefixum omisi || οὐδ’ ἐμοὶ ἔλκος || 30. prius supplevi ex B || 30, 31. τέρσετο—μένος ab antecedentibus separata et τέρσετο δ’ αἶμα pro lemmate praescripta

- A + 522. $\bar{\phi}$ παιδί ἀμύνει] “οὗ παιδὸς ἀμύνει” οὕτως ἢ γραφῆ· καὶ
λείπει ἢ περί
523. ἔλκος ἄκεσσαι] Ἀρίσταρχος ἀπαρέμφατόν φησιν, ἀγνοῶν
ὅτι τὸ ἀκῶ ἐνεργητικῶς οὐδέποτε ἔκλινεν ὁ ποιητής, ἀλλ’ ἢ παθη-
τικῶς ἢ μέσως· ἔστιν οὖν προστακτικόν. B
- B = 527. τοῦ δ’ ἔκλυε] ἀντί τοῦ ἐπήκουσεν· οὐδέποτε γὰρ ψιλῶς ἐπὶ
τοῦ ἀκοῦσαι τάσσει τὸ ῥῆμα.
- B = 530. ἔγνω—ἐνὶ φρεσὶ] τὸ γὰρ παραντίκα παύσασθαι τὴν οὐνὴν
καὶ μένουσιν αὐτὸν ἐμπλησθῆναι προφανῶς θεῖον ἦν.
- B = 532. πρῶτα μὲν ᾠτρυνεν] ὑπεκκαύματα τῷ πολέμῳ πάλιν δίδωσιν 10
ὁ ποιητής.
- A + 542. εἶρυτο] δύναται ἀπὸ τῶν εἰς μὲ εἶναι· διὸ ἐξετάθη.
- B = δίκησί (τε) καὶ σθένει] ταῦτα γὰρ σφάζει, τὸ μὲν πόλιν
καὶ οἰκήτορας, τὸ δὲ ἀπείργον τοὺς πολεμίους. Διςχύλος (fr. 372 N.)
“ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγούσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρίς τῶνδε καρτερῶ- 15
τέρα;” τὴν δὲ δίκην προέταξεν ὡς μᾶλλον βασιλεῖ συμφέρουσαν.
- B = 544. ἀλλὰ φίλοι] ἀπὸ τῶν ὀνειδιστικῶν (λόγων) εἰς τοὺς δεητικούς
ἦκε καὶ ἀπὸ τῶν περὶ τὸν Ἔκτορα ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸν λόγον μετήνεγκεν,
ὡς τὸ “Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ σέ, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγ-
χιστον θέμεναι,” εἶτα ἐξῆς “τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατε” (Il. 2. 299). 20
- B = 547. τοὺς—ἐπέφνομεν] παλαιᾶς ἀνδραγαθίας ὑπέμνησεν, ὅπως
μὴ ἀπολέσωσιν αὐτὴν τοῖς νῦν.
- A + B = 548. κατὰ κρήθην] ἀπὸ τοῦ κάρη ὀξυνομένου, ὅπερ ὁ μὲν ποιητής
οὐκ οἶδεν, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες, κρηθῆν ἦν τὸ ἀνάλογον, καὶ κατὰ
συγκοπὴν “κρηθῆν.” δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ κάρητος κρηθῆν καὶ κρηθῆν 25
“κρηθῆν.” Ἡσιόδου “τῆς καὶ ἀπὸ κρηθῆν” (Scut. 7). τινὲς “ἄκρη-
θεν,” ἐπεὶ φησι “μέγα κύμα κατ’ ἄκρης” (Od. 5. 313)· “ᾠλετο
πᾶσα (κατ’ ἄκρης)” (Il. 13. 772).
- A = B = 549. *ἔρμα] τὸ σήκωμα τῆς νεῶς πρὸς τὸ μὴ ἀνατρέπεσθαι ἐν τῷ
πλεῖν· νῦν οὖν τοῦτου ἀποθανόντος ἀνετραπή ἢ Ἴλιος. οἱ δὲ τὸ ὑποστή- 30
ριγμα· ὅθεν καὶ Πίνδαρος “ἔρεισμ’ Ἀκράγατος” εἶπε τὸν Θῆρωνα
(Ol. 2. 6)· ῥητορικῶς οὖν αὖξει τὸν οἶκτον, ἐπιμαρτυρῶν τῷ ἀποθανόντι.
- B = 557. οἳὶ περ πάρος ἦτε] προθυμίαν πρὸς τοὺς πόνους ἐργάζεται
ἢ μαρτυρία τῶν πρόσθε πονηθέντων.

4. ἔκλινεν Bekker: ἔκρινεν || 14. post οἰκ. supple ex. gr. συνέχον || 16.
προτάσσει B || 18. περὶ W: πρὸς || 23. κάρη || 24. κάρηθεν || 30. πλεῖν Eust.:
πεσεῖν ut A || ἀνατραπήσεται B || 31. ἔρεισμα ut A || 33. περ B: τε

558. ὃς πρῶτος ἐσήλατο] τῶν πεπραγμένων αὐτῷ ὑπομμνήσκει B = πρὸς ἀμύνης ὑπόμνησιν. πῶς δέ φησιν ἀλλαγῶ “ Πριαμίδῃ, ὃς— ἐσήλατο” (Π. 12. 437); ἡ ἑκάτερος τῆς ἰδίας φάλαγγος πρῶτος. ῥ. Πορφύριος δὲ ψιλοῖ τὸ “ ἐσήλατο” καὶ ἐκδέχεται τὸ ἐσάλευσε, A - 5 ἀπὸ τοῦ σάλω· ὄθεν καὶ ὁ σάλος· τοῦτο δὲ σπανίως εἴρηται· οἱ δὲ ‘ ἐβλαψεν’ ὑπερβολικῶς.

559. ἀλλ’ εἴ μιν ἀεικισ(σ)αίμεθα] ὅπερ σπεύδει δρᾶσαι, τοῦτο B = αὐτὸς κινδυνεύει παθεῖν ὑφ’ Ἐκτορος, ὡς κακέϊνος ὑπ’ Ἀχιλλέως· οὕτω τὰ τῆς Ἀδραστ(ε)ίας ἐνδείκνυται. πῶς δὲ μείλιχον ὑποστη- 10 σάμενος τὸν ἄνδρα ἦθος αὐτῷ νῦν περιέβηκεν ὤμων τῷ θέλειν λυμῆ- νασθαι σῶμα ἀναίσθητον; ἴσως οὖν τὸ προκείμενον ἀπολογία ἐστὶ τῆς ὀμότητος “ ὃς πρῶτος ἐσήλατο” (558), καὶ χαλεπαίνει δικαίως τῷ πρῶτον εἰς τὸ τεῖχος εἰσθορόντι.

ἀλλως: ἀλλ’ εἴ μιν ἀεικισσαίμεθα] “ εἴ μιν” ἀντὶ τοῦ εἶθε. 15 ῥ. Ἀρίσταρχός φησι λείπειν τὸ ‘ καλῶς ἂν γένοιτο.’ A =

561. αὐτοῦ ἀμνησμένω] αὐτοῦ πέρι, ἡ ἐνταῦθα τοπικῶς. A +

564. Τρῶες καὶ Λύκιοι] Τρῶες Ἀχαιοῖς, Λύκιοι Μυρμιδόσιν ἀνθίστανται.

567. νύκτ’ ὀλοήν] σκότον, “ ὀρώρει δ’ οὐρανὸθεν νύξ” (Od. 5. B = 20 294). καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ “ ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε” (Π. 17. 270). ἐπ’ αὐτῷ δὲ δεινὴν τὴν μάχην ἤγειρεν· μόνος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς υἱὸς Διός.

569. ὣσαν δὲ—Τρῶες—Ἀχαιούς] πιθανῶς, ὡς μὴ πάντα τοῖς B = “ Ἐλλῆσι καταχαρίζεσθαι δοκοῖη· γενομένης οὖν τῆς Γλαύκου προ- 25 τροπῆς εἰκὸς συστραφῆναι ὡς ἂν περὶ μειζόνων ἀγωνιζομένους.

ἐλίκωπας] πρὸς οὓς ἐλίσσομεν τοὺς ὄπας. B +

572. ἐν Βουδείῳ] τὸ Βουδειον πόλις Φθιώτιδος, ἀπὸ Βουδείου τοῦ AB - Ἄργου ὀνομασμένη. πῶς δ’ ἂν ἰκέτευε τὸν βασιλέα τῆς ἑαυτοῦ πόλεως; οὐ γὰρ ἦν ἔθος τοῦτο· ἴσως οὖν ἀπὸ Βουδείας τῆς ἀπ’ 30 Ὀρχομενοῦ τῆς Βοιωτίας, μητρὸς Ἐργίνου· ἐπάνυμος ἦν πόλις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὸ Βουδειον.

576. Ἴλιον εἰς εὐπωλον] ἡ “ εἰς” ἀντὶ τῆς πρὸς. ῥ. σημειωτέον B =

2. Πριαμίδης δς || 8. ὡς B: ὁμοίως || 9. supplevi ex B || 10. τὸ θ. B || 11. ἴσως scripsi: πῶς || 11, 12. ἐστὶ τῆς B: ἐστὶν || 15. αὶ Ἀριστάρχου A || 19. ὀρώρει || 20. Πατρόκλῳ B: -ου || ἤχθαιρε B: ἤχθειρε || 23. Ἀχαιοῖς || 24. γὰρ pro οὖν B || 25. ἀγωνισομένους B || 26. ἐλίκωπες || 27. Φθιώτις B || 29, 30. ἀπ’ Ὀρχομενοῦ W: ἀποκείμενον

- B = δὲ ὅτι ἕως τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας συνῆν Θέτις Πηλεΐ. §. “ἰκέτευσε” (574) δέ, ἰκέτης ἦλθεν. τὸ ἡμερον δὲ Πηλέως δαίκενται ἀπὸ Πατρόκλου (Π. 23. 88) Φοίνικος (Π. 9. 480) καὶ τούτου.
- B = 581. Πατρόκλω δ’ ἄρ’ ἄχος γένετο] δριμυτέραν τὴν μάχην ποιεῖ, οὐ τὸν τυχόντα ποιῶν ἀναιρούμενον, ἀλλ’ ἐταῖρον Πατρόκλου, 5 ἴν’ ἐπὶ τούτῳ πλέον χαλεπήγη.
- B = 582. Ἰρηκι εἰκώς] πρὸς τὴν ὄρμην καὶ τὸν ἀπ’ αὐτοῦ γενόμενον φόβον τοῖς πολεμίοις. εἶτα παρέλαβεν ἐπὶ τῶν φευγόντων τὰ ἀγγελθδὸν ἰπτάμενα τῶν ὄρων καὶ εὐκαταφρόνητα, κολοιοὺς καὶ ψᾶρας (583).
583. ψῆρας] διὰ τὸ κακόφωνον οὐ ψᾶρας, ἐκεῖ δὲ (Π. 17. 755) 10
“ὧς τε ψαρῶν” καὶ “αἰψ’ ἀγξήρανη” (Π. 21. 347). οὐ δὲ “θερμήγη” (Π. 14. 7) φησίν.
- B + 589. αἰγανέης] διὰ τὸ εἰς αἶγας νεῖσθαι. “ᾤρσαν δὲ νύμφαι— αἶγας ὄρεσκόφους—καὶ αἰγανέας—εἰλόμεθα” (Od. 9. 154, 7).
- B = αἰγανέης ταναοῖο] τεταμένης. §. οὐ βούλεται δὲ τοὺς Τρῶας τέλεον 15
- B = φεύγειν’ διὸ εἴληφε σύμμετρον ἀκοντίου διάστημα βουλόμενος σημῆναι πόσον ὑπεχώρησαν.
- A - B = 590. ἦν ῥα τ’ ἀνὴρ ἀφέη] ἦν ἀφῆ ὁ ἀνὴρ ἐν ἄθλῳ πειρώμενος ἢ καὶ ἐν πολέμῳ οὐχὶ πειρώμενος ἔτι. τίς γὰρ ἂν πείρα ἐν πολέμῳ (γένοιτο); ἀλλὰ τὸ <μὲν> “πειρώμενος” ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγῶνι μόνου βεβλημένου 20 ἀκοντίου τέτακται, τὸ δὲ “ἦε καὶ ἐν πολέμῳ” πρὸς τὸ “ἀφέη,” ἢ δὲ “ὑπό” ἀντὶ τῆς ‘μετά,’ ἢ πλεονάζει. τινὲς δὲ ‘ὑπὸ δειῶν πειραζόμενος.’
- B = 593. Γλαῦκος δὲ πρῶτος] ποικίλως χρῆται τῇ τάξει· μετὰ γὰρ τὴν τοῦ Γλαύκου προτροπὴν ἄρχεται (τοῦ) ἔργου ὁ Ἔκτωρ ὡς ἂν ὑπερέχων (553), ἐν δὲ τῇ ὑποστροφῇ τὰ πρῶτα (εἰ)α Γλαύκῳ περικείται. 25
- B = 594. ἐτράπετο] ἐδήλωσεν αὐτὸ ἐξῆς διὰ τοῦ “στρεφθεῖς ἐξαπίνης” (598). καινὸς δὲ ὁ τρόπος· ὁ (γὰρ) φεύγων ἐπιστραφεῖς κτείνει τὸν διώκοντα.
595. <Βαθυκλῆα μεγάθυμον> Χάλκωνος—υἱόν] Πρόδικος “ἀπὸ τῆς τοῦ χαλκοῦ κτήσεως καὶ Βαθυκλέα· εἰρήκει δὲ ἂν Ἐχρύσωνος” 30 ἀπὸ τῆς καλλίστης ὕλης.”
δς Ἑλλάδι] Ἑλλάς χώρα ὑπὸ Ἀχιλλεῖ.
10. οὐ scripta: τοὺς || 11. ὧς τὸ ψ. || αἰψ’ ἀγξ. scripta: αὐ μὲν ξ. || οὐ W: οὐ || 13. νεῖσθαι B: γενέσθαι || πρὸς αἰγῶν ἄγραν ἐπιτηθείου D || 14. ὄρεσκόφους || 15. πλέον B || 17. σημᾶναι ut B || 18. ἀ ἀφέη || ἢ καὶ sec. ut B: ἦκοι pr. || 20. μόνου || 20, 24, 25, 27. supplevi ex B || 30. εἰρήκει W: εἰρηκεν || 32. Ἀχιλλέως

601. στὰν δ' ἀμφ' αὐτόν] ἔστησαν περὶ τὸν Γλαῦκον ἐπιβοη- B =
θούντες τῷ προκαταρξαμένῳ τῆς ἵπποστροφῆς.

604. * Λαόγονον] ὡς ὀρίγανον. A =

* θρασὺν υἱόν] γράφεται “ φίλον υἱόν.” τί γὰρ ἐποίησε θράσους;

5 606. ὑπὸ γναθμοῦ καὶ οὐατος] μεταξὺ τοῦ ὄστοῦ τῆς σιαγόνος B =
καὶ τοῦ ὠτός.

611. πρόσω γὰρ κατέκλυε] ὑπὲρ τοῦ ἀξιοπίστου τὸν μὲν Αἰνείαν B =
ἐπιτυγχάνοντα πεποιήκεν—ἐπέτυχε γὰρ ἄν, εἰ μὴ κατέκλυεν ὁ
Μηριόνης—καὶ τὸ τοῖς Ἑλλησι κεχαρισμένον διὰ τῆς Μηριόνου
10 σωτηρίας.

612. οὐδεὶ ἐνισκίμβη] ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ ἐφέρετο.

617. καὶ ὄρχηστήν περ ἑόντα] Κρήτες γὰρ ἀσκοῦσι τὴν ἐνόπλιον A + B =
ὄρχησιν· καὶ οἱ μὲν αὐτοῖς, οἱ δὲ Νεοπτολέμῳ, οἱ δὲ Μολοσσοῖς,
οἱ δὲ Κάστορι, οἱ δὲ Διονύσῳ τὴν εὐρεσιν διδοῦσιν. ἄκρως δὲ
15 ἐξεφαύλισε τὸ εὐκίνητον τοῦ ἀνδρὸς συνεπιστάμενος ἑαυτῷ, ὅτι
αὐτὸς μὲν εὐστόχως ἀφῆκεν, διὰ δὲ τὴν ἐκείνου παρατροπὴν γέγονεν
ἢ ἀμαρτία. βουλόμενος δὲ αὐτὸν ἐλαφρὸν εἰπεῖν τοῦτο παρατρέψας
εἰς ὄρχησιν ἐχλεύασεν.

ἄλλως: καὶ ὄρχηστήν] ἔμπειροι γὰρ ὄρχήσεως Κρήτες· ἀπὸ τῆς B =
20 τῶν Κουρήτων μυθολογίας.

620. * χαλεπὸν] ἀδύνατον “χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν” (Od. 10.305). B +

621. * πάντων ἀνθρώπων—ὅς] πρὸς τὸ σχῆμα. B =

σβέσ(σ)αι μένος] σβέσις γὰρ δυνάμεως ὁ θάνατος. ἔμψυχος B =
οἷν ἢ μεταφορά, τὸ θάνατον εἰπεῖν σβέσειν δυνάμεως.

25 628. οὐ τοι Τρῶες ὄνειδ(ε)ίοις ἐπέεσσιν] ἀποτροπὴ τοῦ φιλο- B =
λοῖδορον εἶναι, ὅπου καὶ τοὺς πολεμίους οὐκ ἔᾶ λαιδορεῖν φιδάσκει
δὲ δρᾶν αὐτούς, μὴ λέγειν κακῶς.

630. * ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ] καλῇ
καὶ βραχυλόγος ἢ γνώμη.

30 633. ὡς τε δρυτόμων] πρὸς τὸ πᾶν ἀρμόζει ἢ παραβολή, πρὸς B =
τε τὸν ἀναρθρον κτύπον, ἅμα δὲ καὶ τοῖς τεμνομένοις ὅπλοις τὰ
τεμνόμενα σώματα εἴκασται, καὶ τὰ ξίφη τοῖς πελέκεσι παρα-
βέβληνται. §. τὸ δὲ “ὄρῳρει” οὐ δύναται κατὰ τῶν μαχομένων A +

9, 10. τὴν σωτηρίαν M. B || 12. ἔνοπλιον A || 21. δέ τ' Apoll. Soph. s.
v. : δέ γῆν || 24. τὸ scripti: τὸν || 26. διδάσκει B: διδάσκων || 31.
ἀναρθρον B: ἄθρον || 33. ὄρῳρει etiam textus

ἐπάγει γὰρ “ὡς τῶν ἄρνυτο δοῦπος” ἔστιν οὖν ἀνθ' ὑποτακτικοῦ τὸ
“ὀρώρει.”

A = *ὀρώρει] γράφεται “ὄρωρε.”

A = 634. *ἀκούη] Ἀριστοφάνης “αὐτή.”

A = 635. ὡς τῶν ἄρνυτο (δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης] ψιλωτέον· B
παραγωγή γάρ ἐστιν, οὐ σύνθεσις (τὸ “εὐρυοδείης”).

636. χαλκοῦ τε ῥινοῦ (τε) βοῶν τε] περισσὸς ὁ εἷς “τέ.”

B = ἄλλως: χαλκοῦ τε] τῶν χαλκῶν ἀσπίδων. “ῥινοῦ” δὲ τῶν
ἀκατεργάστων βοῶν, ὃ ἔστι τῶν λαισηίων. §. ἄμεινον δὲ φησιν Ἀρί-

A = σταρχος χωρὶς τοῦ “τέ” “βοῶν εὐποητάων,” ἢ ἢ “ῥινοῦ βοῶν.” 10

B = *εὖ ποιητάων] τῶν εὖ γεγονυιῶν.

B = 638. φραδῶμων] ἔμπειρος, ἐπιστήμων, εἰδὼς καὶ ἐγνωκὼς τὸν
Σαρπηδόνα ἀκριβῶς.

(οὐδ' ἂν ἔτι φραδῶμων περ ἀνήρ) Σαρπηδόνη δίφ] ἢ ἢ “τίς
συνήθης Σαρπηδόνη.” 15

B = 641. ὡς ὅτε μυῖαι] πρὸς τὸ πλῆθος καὶ (τὸ) πρόθυμον ἢ παρα-
βολή.

B = 642. περιγλαγίας] περισσῶς γεγαλακτωμένας, ὃ ἔστι πληθούσας
τῷ γάλακτι, ἢ περιβεβρεγμένας γάλακτι. §. πέλλα δὲ ξύλινον ἄγγος,
ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. 20

B = 647. ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου] τί δήποτε τιμήσειν ὑποσχόμενος
τὸν βασιλέα μείζον ἔβλαψεν, ὡς λέγειν αὐτὸν “ἀλλὰ τί μοι τῶν
ἦδος” (Π. 18. 80); ἢ μὴ δεόντως χρυσάμενος τῇ παρὰ Διὸς
δωρεᾷ ἀτυχεῖ· οὐ γὰρ ἀποχρῆν ἠγήσατο, εἰ μὴ τὸ πᾶν ἀπόλοιτο
τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τὰς λιτὰς οὐ προσήκατο. 25

648. ἢ ἦδη κάκεινον] ἀντὶ τοῦ εἶ· ἐκ πλήρους δὲ ὁ “καί.”

651. ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν] τοῦτον τὸν ἢ περισπαστέον.

B = 653. ὄφρ' ἦδς θεράπων] πολλή ἢ εἰς Ἀχιλλέα τιμή, ὅπου καὶ
τοῦ υἱοῦ φονέα ὄντα τὸν Πάτροκλον τιμᾷ διὰ τὴν Ἀχιλλέως τιμήν.

657. *φύγαδ' ἔτραπε] προσυπακουστέον “ἵππους.” 30

B = κέκλετο δ' ἄλλο(υ)ς] τῷ ἔργῳ, οὐ τῇ φωνῇ, ὡς τὸ “Ἀργείων
προκαλίζετο πάντας ἀρίστους” (Π. 3. 19). ἀγαθοῦ δὲ στρατηγοῦ
τὸ εἶκειν θεῶ.

7. supplevi ex B || 11. γεγονυιῶν B: γεγονότων || 15. συνήθης etiam
D || 18, 19. πλ. γάλακτος B || 19. πέλλη || βεβρεγμένας καταπέλλα δὲ B,
καταβεβρεγμένας πέλλα δὲ conl. Bekker || 20. ἀπὸ τοῦ καταπεπελεκῆσθαι B
|| 26. haec lineae 17 adherent: traieci et lemma distinxi

660. * ἴδον] ἦσθοντο.

* δεδαϊγμένον] ἀντὶ τοῦ ‘νεκρόν.’ A +

663. οἱ δ’ ἄρ’ ἄπ’ ὤμοισιν] εἰ γὰρ ἀσκύλευτον αὐτὸν ἔκλεψεν B =
 Ἀπόλλων, οὐδ’ ἂν ἐτόλμησαν Ἀχαιοὶ πρὸς τὸ τεῖχος ἐλθεῖν (698).

5 666. καὶ τότ’ Ἀπόλλωνα προσέφη] ὡς κατὰ τὸ σιωπώμενον εἰς B =
 Ἴδην ἀφικομένου Ἀπόλλωνος. μικρᾶ δὲ παρεκβάσει ἀναπαύει τὸν
 ἀκρατὴν καμόντα.

ἄλλως: καὶ τότ’ Ἀπόλλωνα (προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς)] A +
 Ζηνόδοτος “καὶ τότ’ ἄρ’ ἐξ Ἰδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν.”

10 667. εἰ δ’ ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε] ἠθέτει Ζηνόδοτος· ἄτοπον γάρ A =
 φησι τὸν ἀπειθῆ τοιαῦτα διακονεῖν. ἀλλὰ τοῦτο προστάσσεται ὡς
 τιμώμενος ἐν Λυκίᾳ.

* εἰ δ’ ἄγε] δύναται ἀντὶ τοῦ δῆ.

668. (κάθρον—) Σαρπηδόνα] ἀντὶ τοῦ Σαρπηδότος. ἴ. δύναται
 15 δὲ ἀντὶ τοῦ ‘καθαρθῆναι ποιήσον,’ ὡς “ἄλλ’ ὅτε δῆ μιν ἐγὼν
 ἐλόεν” (Od. 4. 252). ἴ. ὑπακούει δὲ Θάνατος (Ἀπόλλωνι) (672).
 Ἀπόλλωνι γὰρ ἀνάκεινται οἱ αἰφνίδιοι τῶν θανάτων.

ἄλλως: Σαρπηδόνη] οὕτω κατὰ δοτικὴν ‘κάθρον τῷ Σαρπηδόνη A +
 τὸ αἷμα.’

20 669. * ἄπο] ἄκωθεν. “πρό” δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. A + B

672. διδυμάοσιν] τελευτώντων γὰρ ἐκλείπει παντελῶς ἡ ψυχῆ, AB =
 καθευδόντων δὲ συστέλλεται ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς.

673. ἐν Λυκίῃ] ἠρῶν φαίνεται Σαρπηδότος ἐν Λυκίᾳ· τινὲς δὲ
 Γλαῦκον κατελθόντα θάψαι αὐτόν.

25 674. κασίγητοι] ἀπλοῖκῶς νῦν οἱ συγγενεῖς οὐδεὶς γὰρ ἰστόρη- AB =
 κεν αὐτοῦ ἀδελφούς.

676. * Ἀπόλλων οὐδὲν φθέγγεται ἐπείγοντος τοῦ καιροῦ. B =

684, 5. (Πάτροκλος δ’ ἵπποισι—) Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαβε] B =
 ἀλλ’ ὑποστρέφει ὁ Πάτροκλος διὰ τὸ μὴ προτροπάδην τοὺς Τρῶας
 30 φεύγειν ἀλλ’ ἔτι ἀνθίστασθαι. οἱ δέ, ἐπεὶ “νεώτεροι ἀφραδέουσιν”
 (Od. 7. 294). ὁ δὲ ποιητὴς φησιν “ἄλλ’ αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω
 νόος—ὅς οἱ καὶ τότε θυμόν” (688, 91).

687. κῆρα κακῆν] δόγμα Ὀμηρικὸν τὸ δύο τὰς Μοίρας εἶναι,

13. δῆ W: δεῖ || 14—17. schol. ad v. 678 iteratur || 15. ἄλλοτε
 δὲ ut schol. alt. || 30. ἐπεὶ B: ἔτι || 31. κρείσσω B: κρείσσον || 33.
 κῆρας pro Μοίρας codd. Π.

ὡς καὶ ἐπ' Ἀχιλλέως “διχθαδίας Μοίρας” φησὶ “φερέμεν” (Π. 9. 411).

- B = 688. ἀλλ' αἰεὶ τε Διός] συνεβούλευσε μὲν γὰρ τὰ ἄριστα ὁ Ἀχιλλεύς, κρατεῖ δὲ ἡ τοῦ Διὸς γνώμη βουλομένου αὐτὸν ἀνελεῖν ὑπὲρ ἐκδικίας Σαρπηδόνας. 5
- * Διὸς κρείσσων νόος ἡέ περ ἀνδρῶν] ἰδίως εἶπεν· ἔθει γὰρ ‘κρείσσων ἀνδρῶν.’
- B = 692. ἔθα τίνα πρῶτον—ἐξενάριξας] ἦδισταί αἱ ἀποστροφαὶ τῷ ποιητικῷ εἶδει. ἄλλως τε καὶ αἰεὶ προσπάσχει ὁ ποιητὴς τῷ Πατρόκλῳ. 10
- A + 697. * ἔλεν] Ζηνοδοτος “ἔλες.”
- A + * φύγαδε] εἰς φυγὴν.
- B = 702. ἐπ' ἀγκῶνος] <ἐπ'> ἐξοχῆς. καὶ ὁ Ἔκτωρ “πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι” (Π. 22. 97). ἵψος δὲ ἔχει ὁ ἀγκὼν ὑπὲρ μῆκος ἀνδρός, ὡς ἐγγὺς εἶναι τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐκάλξεως. 15
- B = 704. χεῖρες<σ'> ἀθανάτησι <φαιεῖν ἄσπιδα νόσσων]>] ἄμφω ταῖς χερσὶν ἀπωθύμενος τὴν ἀσπίδα, ἐμφαντικῶς.
- A + 707. * οὐ νυ τοι] “οὐ νυ πω” διὰ τοῦ “<π>ώ.”
- AB + 710. ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω] ἤκουσε γὰρ “μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων” (94), καὶ δέδωκε πρῶτος ὦν καὶ ἵπ' οὐδενὸς θεοῦ 20 βοηθούμενος· ὁ δὲ Διομήδης θερμὸς καὶ ἔχων Ἀθηναῖν (Π. 5. 443).
- A = * πολλὸν ὀπίσσω] ἐνταῦθα “πολλόν,” ἐπὶ δὲ Διομήδους “τυτθόν” (Π. 5. 443).
- A + 713. * δίζε] ἐδίσταζεν.
714. * ὀμοκλήσειεν] μετὰ ἀπειλῆς κελεύσει(εν). 25
- B = 717. Ἀσίῳ] εἰκότως τούτῳ εἶκασται, ἵνα διὰ τὴν συγγένειαν δέξηται τὴν παραίνεσιν.
- B = μήτρως] μητρὸς ἀδελφός. οἱ δὲ νεώτεροι τὸν πρὸς μητρὸς πάππον μήτρῳα καλοῦσιν.
718. αὐτοκασίγητος Ἐκάβης] Δύμαντος καὶ Εὐθόης νύμφης, 30 ὡς Φερεκύδης· Ἀθηναίων δὲ Κισσέως καὶ Τηλεκλείας, εἰ μὴ ἄρα ὀμομήτριος αὐτῇ ὁ Ἄσιος. β. νεωστὶ δὲ πάρεστιν ὁ Ἄσιος· διὸ οὐδὲ ἐν τῷ Καταλόγῳ αὐτοῦ μέμνηται.

6. ἀνδρὸς textus || 7. κρείσσων || 26. συγγένειαν Bekker : εὐγένειαν ut B Eust. || 30. νύμφης Eὐαγόρας schol. Eur. Hec. 3 || 31. Τηλεκλείας etiam schol. Eur. l. c. || Ἀθηναίων δὲ καὶ Τηλεκλείδης Κισσέως Eust.

719. δς Φρυγίη καίεσκε] ὁ δὲ ἕτερος "Ἄσιος Ἰτράκου ἐστίν"
 "Ἄσιος Ἰτράκιδης" (Π. 2. 838, 12. 96).
721. Ἔκτορ, τίπτε] ἔστι καὶ τοῦτο προτροπῆς εἶδος· μαρτυρεῖ B=
 μὲν ἀρετῆν, ἐλέγχει δὲ ὡς ἀνάξια πράττοντα.
- 5 734. * γραφικῶς τοῦτο.
 735. * ὄν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν] χειροπληθῆ.
 736. * "ἄζετο" καὶ ἀπέσχετο.
 739. μετώπιον] μεσόφρυον, (τὸ) μεταξύ τῶν ὤπων. B=
 740. ὀφρῦς σύνελεν] συνέχεται καὶ εἰς ἓν συνήγαγεν. B=
 10 741. ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον] δηλονότι ἐκθλιβέντες ὑπὸ τῶν B=
 ὀσῶν συντριβέντων.
 742. (αὐτοῦ) πρόσθε ποδῶν] ἔμπροσθεν τῶν Πατρόκλου ποδῶν B=
 ἐξακοντισθέντες, ἢ ὅπου ἔμελλε κυβιστήσας ὁ νεκρὸς ἔξειν τοὺς ποδας.
 * ἀρνευτήρι] παρὰ τοὺς ἄρνας.
 15 744. (ἐπι)κερτομέων] διὰ τοῦ "ἐπικερτομέων" τὸ ἦθος τῶν B=
 ῥηθησομένων λόγων ὑποβάλλει.
 745. * ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾶ] σαρκάζων.
 747. πολλοὺς ἂν κορέσειεν] οὐχ ὅμοια ταῦτα τῇ ἄλλῃ περὶ τοὺς A+B=
 ἦρωας διαίτη· οὐδὲ γὰρ τοὺς ἀβροδιαίτους Φαίακας ἢ μνηστῆρας
 20 τοῖς τοιοῦτοις χρωμένους εἰσήγαγεν. ἦτοι οὖν ὅπερ αὐτὸς ἠπίστατο
 τοῖς ἦρωσι περιέθηκεν, οὐχ ὡς αἰεὶ χρωμένον τοῖς ὀστρείοις πρὸς
 τροφήν τῶν ἠρώων, (πρὸς ἀνάγκην δὲ ἐν πλῆ)—τοῦτο γὰρ φησιν ὁ
 Πάτροκλος· ἐπιφέρει γοῦν "νηὸς ἀποθρώσκων" (748)—οὐδὲ γὰρ
 ἰχθύσι χρωμένους εἰσήγαγεν ἢ ὄρνισιν, ἀλλ' ὅμως δι' ἀνάγκην καὶ τοῖς
 25 τοιοῦτοις ἐπεχείρουν οἱ Ὀδυσσεὺς ἑταῖροι (Od. 4. 368). καθόλου
 γὰρ τὴν τοιαύτην χρῆσιν διὰ τὸ μικροπρεπὲς παρητήσατο, κρέασι δὲ
 ὀπταῖς χρῆσθαι αὐτοὺς φησιν, ἵνα καὶ ἐπ' Ἀχιλλέως εἰπεῖν δυνηθῇ
 "τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς" (Π. 9. 209).
 ὅρα δὲ οἶον ἦν ἰχθὺν καθαίρειν τὸν τῆς Θετίδος ἢ ζωμὸν ἔψειν.
 30 τήθεα] εἶδος ὀστρείου. ς. ὠνόμασται δὲ ὅτι ἀπόθετά· ἐστὶ καὶ AB=
 οὐκ ἐπινήχεται· προσπέπλασται γὰρ ταῖς πέτραις. B=
 * διφῶν] διαφῶν, ψηλαφῶν.
 748. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη] Ζηνοδότος "δυσπέμφελοι εἶεν" A+

4. ἀνάξια B: -ιον || 8. ὤπων Bekker: ὄτων || 9. ὀφρῦς || 13. κυβισ-
 τήσας sc̄ip̄si: κυβιστῶν B, κυβιστήσαι || 15. ἦθος καὶ τὸ εἶδος B, εἶδος
 || 20. ὅπερ B: ἦπερ || 22. supplevi ex B || 25. ἐπιχειροῦσιν B

γράφων ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἤκουεν, ὅσον δυσάρεστοι, οἱ ἐταῖροι δηλονότι, ὡς καὶ Ἡσίοδος (Opp. 722) “πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι.” ἢ ἀπλήρωτος· καὶ Ἡσίοδος (Opp. 618) “ναυτιλῆς δυσπεμφέλου” κέρδους γὰρ οὐ πύμπλαται.

B = ἄλλως : δυσπέμφελος εἶη] δυσχείμερος, ὁ πόντος δηλονότι ὁ μὴ 5

B = εὐχερῶς πέμπων τὰς ναῦς. β. κολυμβητὴν δὲ ἄκρον δείκνυσι τοῦ θηρᾶν οὐκ ἀφιστάμενον, οὐδὲ χαλεπαινούσης τῆς θαλάσσης.

752. * κεραΐζων] ἀπὸ τῶν κερατηφόρων ζῶων.

B = 753. ἔβλητο πρὸς στήθος] δαιμονίως τῇ εἰκόνι χοῖται· μέλλοντα γὰρ αὐτὸν τελευτᾶν λέοντι εἰκάζει ὑπ' ἀλκῆς καὶ προθυμίας ἐν τινι 10 ἐφόδῳ ἀνηρημένῳ· διὸ καὶ πρόσκειται “ἐγὼ τε μιν ὤλεσεν ἀλκή.” καὶ τὸ ἀντιπρόσωπον ὄντα κατὰ τὸ στήθος πληγῆναι τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ θράσους σημεῖον.

* ἐγὼ] αὐτοῦ.

756. λέονθ' ὡς] καὶ ἐπ' ἐκείνης τῆς παραβολῆς ἐσημειωσάμεθα 15 “ὡς τε δὺ' αἴγα λέοντε” (Π. 13. 198), ὅτι λέοντες οὐ διαμάχονται πρὸς ἀλλήλους περὶ ζῶον· λύεται δὲ διὰ τοῦ “πεινάοντε” (758).

B = 757. ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι] ἢ εἰκὼν ἐμφερεστάτη ἐπὶ τε τῶν μαχομένων καὶ περὶ οὗ ἡ μάχη· πεφονευμένον γὰρ ζῶον τῷ πεφονευμένῳ Κεβριόνη παραβέβληται. 20

B = 762. “Ἐκτωρ μὲν κεφαλῆφιν] ἐναργέστατα ἔδειξε τὴν ὀλκὴν τοῦ σώματος προσθεῖς καὶ τὰ μέρη, ὧν ἐχόμενοι οὗτοι ἀνθεῖλκον.

A = B = 765. ὡς δ' εὐρός τε νότος τε] ἢ παραβολὴ πρὸς τὸ συρ(ρ)άσσειν καὶ συμπλέκεσθαι ἀλλήλοις. ἔστιν οὖν ἰδεῖν διὰ τῶν ἐπῶν δύο ἀνέμων μάχην, ἐκατέρου κρατεῖν βιαζομένου· ὅμοιον δέ ἐστι τῷ “Βορέης 25 καὶ Ζέφυρος” (Π. 9. 5).

B = 766. βαθέην] εὖ τὸ “βαθέην” εἰπεῖν τὴν ὕλην σφοδρὸς γὰρ οὕτως ὁ ἄνεμος ἐμπίπτει διέξοδον οὐκ ἔχων.

A + 768. τανυήκεας] παραγωγὸν ἀντὶ τοῦ ταναοῦς, ἐπὶ δὲ τοῦ “τανυήκεας ἄορ” (Od. 10. 439) σύνθετον, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ “κελαινεφές” 30 ὁμοφωνεῖ γὰρ ἐπὶ Διὸς καὶ τοῦ αἵματος.

769. ἀγνυμενάων] ἢ ἐπὶ <τῆς> παρατελεύτου μακρότης παρίστησι τὸν ὑπὸ τῆς συμπτώσεως τῶν κλάδων ἐπεκτεινόμενον ἦχον.

3. ἀπλήρωτος Bekker: ἀπληστῶρος || 8. add. sec. καταχρηστικῶς || 15. λέοντε δε || 18. ὄστ' ὄρ. || 25. τὸ B || Βορέης etiam textus || 27. βαθείην lemma || τὸ βαθείην || 32. supplevi ex B

770. ὧς Τρῶες] τὸ συνεκτικὸν τῆς παραβολῆς τὸ “ἐπ’ ἀλλήλοισι B= θορόντες” ἐστίν.

772. * <Κεβριόνην> ἀμφ’ ὄξεία” περὶ αὐτόν, οὐκ ἐν αὐτῷ. B=

775. ὃ δὲ στροφάλυγι κονίης] καὶ ἠδέως ἐπεφώνησε καὶ περιπαθῶς.

5 ἄλλως: ὃ δὲ στροφάλυγι] “ὃ δ’ ἐν στροφάλυγι” διὰ τῆς “ἐν.” A+

780. ὑπὲρ αἴσαν] ὑπὲρ βίαν, ἢ πλεόν ἢ κατὰ μέτρον, ὑπὲρ τὸ B= καθήκον.

784. τρὶς μὲν—ἐπόρουσε] τρίτον ὀρμήσας ἐννεα ἐφόνευσεν B+ ὑπὲρ μέτρον γὰρ τὸ φονεύειν κζ’.

10 787. ἐνθ’ ἄρα τοι, Πάτροκλε] ἡ ἀποστροφή σημαίνει τὸν συναχ- B=

θόμενον. σοὶ γάρ, ὦ Πάτροκλε, τῷ οὕτως ὑπ’ Ἀχιλλέως ἀγαπω-

μένῳ, τῷ <τὸ> πᾶν εἰς σωτηρίαν τῶν Ἑλλήνων πραγματευσαμένῳ,

<τῷ> Νέστορος φιλοπόνως ἀνασχομένῳ, <τῷ> Εὐρύπυλον φιλοστόρ-

γως ἰασαμένῳ, <τῷ> ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δακρύσαντι, τῷ τὸν σκληρῶς

15 διακείμενον Ἀχιλλέα πείσαντι, <τῷ> κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τὴν

ἔξοδον κατορθώσαντι· ταῦτα πάντα ἔνεστιν ἐπαναφέροντας ἐπὶ τὴν

ἀποστροφήν ὄραν τὸ ἐν αὐτῇ περιπαθές.

789. δεινός] δεινῶς καὶ ἐπιφανῶς.

ὃ μὲν τὸν ἰόντα—οὐκ ἐνόησεν] ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. A+B=

20 792. * καταπρηγεῖ] πλατεῖα. B+

στρεφεδίνηθεν <δέ οἱ ὄσσε>] περιενεχθέντα ἐστράφη. ἐκ δύο B=

δὲ ὀνομάτων ταῦτὸ δηλούντων τραχεῖαν συνθεῖς τὴν προσηγορίαν

τὴν βίαν τῆς πληγῆς παρίστησιν.

793. κρατὸς κυνέην] ἀφοπλίζει αὐτόν, ἴσον τῇ ὀπλίσει ἀπεργα- B=

25 ζόμενος Ἔκτορα Ἀχιλλεῖ· ἅμα δὲ καὶ διαναπαύων τὸν ἀκροατὴν

ὀπλοποιίαν παρεισάγει καὶ ἐπιτερπῆ κοσμοποιίαν. οὐ θέλει δὲ μετὰ

θάνατον σκυλευθῆναι Πάτροκλον· αἰσχρὸν γὰρ Ἑλλήσιν. ἔλεον <δὲ>

καὶ ἀνδρ(ε)ῖαν Πατρόκλου φησίν, ὡς οὐκ ἄλλως κρατηθέντος ἢ ἐν τῇ

γυμνώσει τῶν ὄπλων. ἢ δὲ Ἀθηναῖ ἀντὶ τούτου τὸν Ἔκτορα ἀπατᾷ

30 (Π. 22. 214), ὡς καὶ Εὐμήλου τὸν ἄξονα <ἤξεν> ἀντὶ τῆς μάστιγος

Διομήδους (Π. 23. 390).

796. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν] ἐμπαθῶς τῷ θείῳ ὄπλῳ συνάχθεται.

797. ἱππόκομον] ἱπποῦ κόμην ἔχουσαν. διὸ καὶ προπαροξύνεται. A+B=

3. αὐτῷ Bekker: ἐαυτῷ || 5. δὲ ἐν || 6. βίαν B: λίαν || ὑπὲρ τὸ πλεόν ἐπὶ μ. B || 8. ἐπόρουσε || 12, 3, 4, 5. supplevi ex B || 15. τῆς σεαυτοῦ B || 27. supplevi ex B || 32. εἴεν

800. * ἦ] τῇ αὐτοῦ.

B = σχεδόθεν] ἐκ τοῦ σύνεγγυς χρόνου· ἢ ὡς <τὸ> “σχεδόθεν δέ οἱ

B- ἦλθεν Ἀθήνη” (Od. 2. 267). β. τὴν ἀγανάκτησιν δὲ τῶν ἀκούοντων ἰᾶται οὐκ ἐπὶ πολὺ φάσκων ἀπολαύ(σ)ειν τῶν ὄπλων τὸν Ἔκτορα. διὸ ἐπήγαγε τὸ “σχεδόθεν δέ οἱ.” 5

B- 801. πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρε(σ)σιν ἄγη—ἔγχορ] ὄλον ἐκ μέσου, καθὼς κατεῖχεν αὐτό. εἰ δὲ ἡ Πηλιάς ἦν, οὐκ ἂν ἐκλάσθη.

804. λῦσε δέ (οἱ) θύρηκα] ὅτι οὐχ ἦνωντο ἀλλὰ ζωστήρησι συνείχοντο οἱ θύρακες.

B+ 806. στῆ δὲ ταφών] ἀπεστραμμένος πρὸς τὸν θεὸν ὄπισθεν ὄντα, 10 ὃς ἅμα νοήματι αὐτὸν ἀπέδυσεν· διὸ καὶ εἰς τὰ μετάφρενα τιτρώσκειται. ἐπεστραμμένος δὲ ὑφ’ Ἐκτορος εἰς τὴν λαγὸνα τιτρώσκειται (821).

A+ 807. σχεδόθεν βάλει] Ζηνοδοτος “σχεδὸν οὔτασε” καὶ πῶς φησιν “ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος” (812); δηλοῖ δὲ τὸ σχεδόν, 15 ὡς “τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας” (Il. 20. 462). Σέλευκος δὲ φησιν οὐ δύνασθαι “σχεδό(θε)ν βάλει.”

Δάρδανος ἀνὴρ] καὶ πῶς Πάνθοος μετὰ τῶν Ἰλίων δημογερόντων καταλέγεται (Il. 3. 146); τινὲς οὖν μέτοικον αὐτὸν λέγουσιν εἶναι.

A+B= 810. καὶ γὰρ δὴ <τότε> φῶτας εἴκοσι] ὡς τῶν τότε τοιαύτην ἀσ- 20 κούτων μελέτην, ὥστε τοὺς ἀντελαύνοντας ἀνατρέψαι τῶν ἀρμάτων.

B= β. “διδασκόμενος” (811) δὲ πείραν λαμβάνων· πόλεμον δὲ τὸν ἐν Ἰλίῳ φησίν· ἔστι γὰρ νέος, ὡς καὶ ἡ <ἐπ’> αὐτοῦ παραβολὴ δηλοῖ.

φῶτας εἴκοσι] εἰκότως τὸ πρόσωπον συνίστησιν, ὡς δὴ μὴ δοκῇ ὑπὸ τοῦ τυχόντος ἀναρρεῖσθαι· τὸ ἐγκώμιον οὖν τοῦ Εὐφύρβου τῆς 25 Πατρόκλου ἀρετῆς ἐστὶν αὐξησις.

B= 814. οὐδ’ ἰπέμεινε Πάτροκλον] φιλέλλην ὁ ποιητὴς κατακωμωδῶν τὸν βάρβαρον καὶ τὴν τοῦ Πατρόκλου δύναμιν αὐξων.

B= 817. ἀψ ἐτάρων εἰς ἔθνος] ταῦτα τοῦ ἀληθοῦς ἔχεται. εἰ γὰρ προσέθηκεν, ὅτι καὶ γυμνὸς ὦν ἴετο ἐπὶ τὸν Ἔκτορα, ἐξέπιπτεν <ἄν> 30 τοῦ πιθανοῦ.

820. ἀγχίμολον] σύνεγγυς. καὶ “τὸν δ’ ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν”

2-5. schol. ad 807 iteratur || 2. supplevi ex B || 4. suppl. W || 7. ἐκλάσθη W: ἐκλίθη || 8. λίπε δὲ || 10. ἀπεστραμμένος || ὄπισθεν B, ἐπέβη || 15. δὲ W: οὖν || τὸ σχεδόν W: τῶν σχεδίων W || 20. supplevi ex A, textus potest || 21. ἀνατρέψαι A: ἀναστρέφειν ut B || 22. τὸν B: τῶν || 23. suppl. W || 24. δὴ W: ἄν || δοκοῖη || 28. τὸν βάρβαρον W: τῶν -ων || 32. ἀγχιμόλου

(Π. 24. 352). χρονικῶς δέ· “ ἀγχίμολον δὲ μετ’ αὐτὸν ἐδύσετο δῶμ’ Ὀδυσῆος ” (Od. 17. 336).

822. δούπησεν] τῷ σώματι· ὄπλα γὰρ οὐκ εἶχεν. β. ἀντὶ τοῦ Β= ἀπέθανεν, ὡς τὸ “ δεδουπότος Οἰδιπόδαο ” (Π. 23. 679) ἀντὶ τοῦ ΑΒ-5 ‘ ἀποθανόντος.’

μέγα δ’ ἦκαχε λαὸν Ἀχαιῶν] διὰ τὴν Πατρόκλου ἀρετὴν, διὰ τὸ Β= Ἀχιλλέως ἐπ’ αὐτῷ πένθος, διὰ τὴν προσδοκωμένην τροπὴν, διὰ τὸ μηδεμίαν φθάσαι ἀποδοῦναι χάριν ὡς εὐεργέτη.

823. σὺν ἀκάμαντα] ἰσχυρὸν ἰσχυρότερος. μέχρι μὲν οὖν ἴσοι Β= 10 ἦσαν, λέουσιν αὐτοὺς εἶκασε (756), νῦν δὲ ἑτερογενέσι ζῴοις καὶ ἀνίσοις.

825. πίδακος ἀμφ’ ὀλίγης] τὸ δίψος παρέλαβεν εἰς αἰτίαν τῆς Β= συμπλοκῆς, ἐπεὶ οὐδὲ ἂν περὶ ταύτης ἔρις ἦν αὐτοῖς.

ἄλλως: πίδακος ἀμφ’ ὀλίγης] ἐν μὲν γὰρ κρήνῃ ἀφθόως ρεοῦσῃ Β= 15 οὐκ εἰκὸς περὶ ὕδατος μάχεσθαι, ἐν δὲ τῇ βραχεΐᾳ πίδακι ὥσπερ ἄθλον πρόκειται τῷ νικῶντι τὸ ποτόν.

826. ἀσθμαίνοντα] φύσει γὰρ τοιοῦτος ὁ σῦς· τῷ δ’ ἠΰξεται ἡ δίψα· Β= πολλῷ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν μάχην ἀσθμαίνει. ἔστιν οὖν ἀγωνιζόμενον.

830. ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραῖζέμεν] οὐκ εἶα ἐπ’ ἄκρον φέρεσθαι 20 τὰς ἐλπιδάς.

833. τᾶων δὲ πρόσθε] ὄρα τὸ ἔμπληκτον τοῦ βαρβάρου· τὴν γὰρ Β+ ἀλαζονεῖαν ἐξελέγχων αὐτὸς εἰς τὰ ὅμοια ἐμπίπτει.

834. ὀρωρέχεται] ὀρμῶνται ἢ ἐκτέτανται, ὡς τὸ “ τανύοντο δὲ Β= μώνυχες ἵπποι ” (375).

836. ἧμαρ ἀναγκαῖον] τὸ εἰς ἀνάγκην ἄγον, ὡς “ δούλιον ἧμαρ ” Β= 25 (Π. 6. 463).

839. μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις] κατὰ τὸ πιθανὸν μιμεῖται, Β= τίνας εἰκὸς εἰρηκέναι λόγους Ἀχιλλεῶς ἐκπέμποντα Πάτροκλον.

844. 5. σοὶ γὰρ ἔδωκεν νίκην Ζεὺς] Ζεὺς ἢ Μοῖρα. ἢ ἐπεὶ αὐτὸς Β= 30 συνεχώρησεν. ὁ δὲ ἦδει ὁ ποιητής, τοῦτο τῷ ἥρωικῷ προσώπῳ περιέθηκεν.

847. τοιοῦτοι δ’ εἶπερ μοι ἐείκοσιν] ἀξιομίμητον τὸ ἦθος· οὐ γὰρ ΑΒ= κατεπλάγη τὸν θάνατον, οὐ τὸ βᾶθος τῶν ἀλγῆδόνων, οὐ τὴν ἐρημίαν

1, 2. δῶματ’ Ὀδυσσεύς codd. Od. || 9. ἰσχυρότερον Β || 10. ἑτεροίεσι || 19. ὄπου ἕ. || 30. ἦδει ὁ Β: ἴδιο

τοῦ βοηθήσοντος, ἀλλ' ἔτι φρυάγματος μεστός ἐστι καὶ ἐρεβίζει
μαῖλλον ἢ ἰκετεύει, ἀντιποιοῦμενος τῆς νίκης καὶ τελευτῶν.

A B + 850. σὺ δέ με τρίτος] πολλοστός, ὡς “ἀσπασίη τρί(λ)ιστος”
(Π. 8. 488). οἱ δὲ Μοῖραν καὶ Ἀπόλλωνα ἐν—ἄμφω γὰρ θεοί—οἱ
δὲ κατὰ κοινῆ τὴν Μοῖραν παρειλῆφθαι. τινὲς δὲ τὸ ἐξεναρίζειν 5
ἐπὶ τῶν αὐτοχειρῶν· καὶ οὕτω τρίτος Ἔκτωρ.

B = ἄλλως: σὺ δέ με τρίτος] αὔξει αὐτὸν ὡς ὑπὸ πολλῶν θεῶν καὶ
ἀνθρώπων ἀναιρεθέντα, μειοῖ δὲ τὸν Ἔκτορα ὡς Εὐφύρβου δεύ-
τερον.

B - 851. ἄλλο δέ τοι ἐρέω] δόγμα ἐστὶ τοῦτο τῷ ποιητῇ, ἀπαλλασ- 10
σομένης τὰς ψυχὰς ἔχειν τι μαντικώτερον· πλησίον γὰρ ἦδη τῆς
θείας φύσεως γινομένη ἡ ψυχὴ προγινώσκει τι τῶν μελλόντων.

852. * βέη] βιώση, ὡς “τί νυ βειόμαι, αἰνὰ παθοῦσα” (Π. 22.
431).

A = B - 854. χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος] πόθεν ὁ Πάτροκλος οἶδεν, ὅτι 15
Ἀχιλλεὺς κτενεῖ τὸν Ἔκτορα; ὡσπερ Ἀχιλλεὺς ἀκούσας παρὰ
Θέτιδος· ἢ ἐπεὶ κατ' Ἀρτέμωνα τὸν Μιλήσιον ἐν τῷ περὶ ὄνειρων,
ὅταν ἀθροισθῇ ἡ ψυχὴ ἐξ ὅλου τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἐκκριθῆναι,
μαντικωτάτη γίνεται· καὶ Πλάτων ἐν ἀπολογία Σωκράτους (p. 39°):
“καὶ γὰρ εἰμι—ἐνταῦθα, ἐν ᾧ μάλιστα ἄνθρωποι χρησιμφοδοῦσιν, 20
ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι.”

A + * δαμέντ'] ἐκ πλήρους γραπτέον τὸ “δαμέντι.”

B - 856. ψυχὴ δ' ἐκ ρέθων πταμένη] ὅτι πνεῦμα ποιὸν ἡ ψυχὴ
κατὰ παντὸς οἰκοῦν τοῦ σώματος. οἱ δὲ τοῦ προσώπου· ὕστατα
γὰρ τὸ πνεῦμα ἐντεῦθεν ἀναχωρεῖ. 25

857. ὃν πότμον γοῶσα] Πυθαγόρας φησὶν, ὡς ἀναχωροῦσα ἡ ψυχὴ
ἐν ἐκείνῳ γίνεται, ᾧ ἂν γεννωμένῳ σώματι ἢ φυτῷ κατανήσῃ.
λυπεῖται οὖν ὡς ἀκμάζον ἔῶσα σῶμα καὶ δεδοικυῖα, μὴ ποτε ἀναξίφ
περιπέσῃ. πρὸς ἀρετὴν οὖν συγκαλεῖ λέγων ὡς τὰ γενναῖα τῶν
σωμάτων ἡ ψυχὴ (καταλιποῦσα θρηεῖ). 30

B + ἀνδροτήτα] ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπότητα, ἀνθρώπου φύσιν· ἀνδρ(ε)ῖαν
γὰρ οὐ καταλείπει ἀρετὴν ἰδίαν οὔσαν.

B = 860. τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλλεύς] δειλοῦ ὁ λόγος· τὰ δὲ ὑπ'

2. τελευτῶν B: μετὰ τελευτήν || 5. κατὰ κοινῆ etiam B, κοινήν D || 10.
ἄσπε post ποιητῆ omisi || 15. Ἀχιλλῆος || 16. παρὰ A: ὑπὸ || 22.
δαμέντι etiam Eust.: δαμέντα A || 27. ἐν ante φ del. W || 30. supplevi
ex B² || 33. εἴ κεν Ἀχιλλεὺς

Ἄχιλλεύς ἀνδρεία· “τίθναθι· κῆρα δ’ ἐγὼ τότε δέξομαι” (Π. 22. 365).

867. ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν] ἡ ἀναφορὰ ἐπὶ τὸν Ποσειδῶνα· φησὶ γὰρ “Ποσειδάων δὲ πόρ’ αὐτοὺς πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, δ
5 δ’ αὐτ’ ἐμοὶ ἐγγυάλισεν” (Π. 23. 277)· φασὶ γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ὑπὸ μὲν Ποσειδῶνος τοὺς ἵππους δοθῆναι Πηλεΐ, ὑπὸ δὲ Ἡφαίστου ὄπλα καὶ ξίφος.

* ἄμβροτοι] οὐ μετέχοντες θανάτου.

θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα] τινὲς γράφουσιν “ἡματι τῷ, ὅτε γῆμε
10 Θέτιν λιπαροκρήδεμνον.” καὶ γὰρ φησὶ “τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν—
ἡματι τῷ, ὅτε σὲ βροτοῦ ἀνέρος ξμβαλον εὐνή” (Π. 18. 84).

ΕΙΣ ΤΗΝ Ρ.

1. Οὐδ’ ἔλαθ’ Ἀτρέος υἱόν] ἠδέως σφόδρα τούτοις ἀνταπέδωκεν
“οὐδ’ ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐυμελῆς ἀμέλησε Πατρόκλοιο πεσόντος
15 ἀμύμονος” (9).

2. εὖ Πατρόκλου πεσόντος πρῶτος αἰσθάνεται Μενέλαος· φησὶ A + B =
γὰρ “ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ’ ἐνθάδε τιμῆς” (92). καὶ ὅτι ὁμότροποι·
ἄμφω γὰρ ἦπιοι—“νῦν τις ἐνηΐης Πατροκλῆος δειλοῖο μνησάσθω”
(670)—ὁ δὲ Μενέλαος οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἀρχομένους πρῶτος
20 ἦν, ἀλλ’ ἤδη καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ὥστε Ἄδραστον ζωγρήσας
σώζειν ἐβούλετο. (Π. 6. 37). ἢ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος
ὀραῖται, αὐτόματος ἦει πρὸς τὴν δαῖτα (Π. 2. 408), προανέστη
τοῦ ἀδελφοῦ (Π. 10. 32), Ὀδυσσέως καταπονυμένου ἦκεν ἄγων
Αἴαντα (Π. 11. 464), ἔμεινεν ἐν τῷ Σουνίφ “ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
25 ὄφρ’ ἔταρον θάπτοι” (Od. 3. 284)· ἢ προθυμότερον ποιῶν ἑαυτῷ
σύμμαχον Ἀχιλλέα. ἄλλως τε οἱ ἄλλοι τραυματῖαι εἰσὶ πλῆν
Αἴαντος, ὃν νῦν οὐκ ἔδει ὑπέικειν Ἔκτορι.

Τρώεσσι δαμείς] Ἔκτορι καὶ Εὐφόρβῳ· καὶ τοὺς Δαρδανίους A + B =
γὰρ Τρῳάς φησιν.

30 3. κεκορυθμένους] ὄθεν καὶ κορυστῆς· ἀντιμετείληπται τὸ θ
τοῦ σ̄.

4. πρὸ αὐτοῦ || 5. ἐμῷ || 12. addidi: Ἰλιάδος ῥ’ Ὀμήρου βαψφιδίας textui
inscriptum || 16. scholion scriptum post schol. ad v. 7 || 17. εἴνεκ’
ut B || 18. ἐνήης Πατρόκλου || 21. πάντα A: -as ut B || 27. ὃν B: φ̄ ||
Ἔκτορι B: Ἔκτορα

- B- 4. ὡς τις περι πόρτακι μήτηρ] τὸν Αἴαντα λέοντι εἰκάζει “ ᾧ ῥά τε νήπι ἄγοντι ” (134), τὸν Ὀδυσσεά τῆς ταπεινώσεως χάριν (κυνί) “ ὡς δὲ κύων—ἄνδρ’ ἄγκ(ι)ήσασ’ ὑλάει ” (Od. 20. 14, 15), τὸν δὲ Μενέλαον συμπαθεῖ μὲν ζῶν, οὐ μὴν βιαιῶν τοῦτο γὰρ τῷ ἦθει τοῦ
- AB- ἀνδρὸς καὶ τῆ παρουσίῃ τύχῃ οἰκεῖον. §. εὐ δὲ ἀντὶ τοῦ βοῦς τὸ 5 “ μήτηρ ” ἔλαβε, τὸ φιλοστοργότατον τῆς φύσεως ὄνομα.
- A+B- πόρτακι] πόρταξ ὑποκοριστικῶς. τριχῶς δὲ τὸ ὄνομα παρ’ αὐτῷ λέγεται· πόρταξ, ὡς νῦν πόρις, “ ὡς δ’ ὅταν ἄγραυλοι πόριες ” (Od. 10. 410)· πόρτις, “ πόρτιος ἡὲ βοός ” (Il. 5. 162).
- A+B- 5. πρωτοτόκος] πρὸς τὸ μὴ εἶναι ἀσθενῆ, ἀλλὰ καὶ φιλόστοργον. 10 “ κινυρή ” δὲ οἰκτρόφωτος. ἰφ’ ἐν δέ, ἴν’ ἢ ἐν τῷ τίκτειν θρηνοῦσα.
- B- εἰδυῖα τόκοιο] ἐγνωκυῖα· “ νήπιον, οὐ πω εἰδὸτ’ ὁμοίου πολέμοιο ”
- B- (Il. 9. 440). §. τὸ δὲ “ κινυρή ” πρὸς τὴν Μενελάου λύπην.
- A+ 7. * οἶ] ἀντὶ τοῦ οὔ.
- A+B- 8. ὅστις τοῦ γε] αὐτοῦ, τοῦ Μενελάου ἢ Πατρόκλου. 15
- AB- 9. οὐδ’ ἄρα Πάνθου υἱός] ὡς γὰρ ἐν κληρονομίαις πρωτόλεια τῷ πρώτῳ βαλόντι δίδεται, οὕτω καὶ οὗτος τῶν ἔπλων ἀντιποιεῖται· εἰ γὰρ καὶ γεγύμνωται, εἰκὸς αὐτῷ παρακεῖσθαι τὰ ὄπλα.
- A+ 14. * οὐ γάρ τις πρότερος] λείπει ἐμοῦ.
- B- 19. Ζεῦ πάτερ] πολυκίνητος ὁ λόγος. ἐσχετλίασε πρῶτον, εἴτ’ 20 ἐλογίσατο τὴν ὑπεροψίαν τῶν Πανθοιδῶν, καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν ὑπόμνησιν τῶν πάλαι μετῆλθεν· εἴτα μετὰ ἤθους ἀπειλεῖ τῷ πολεμίῳ ἀναχωρεῖν αὐτῷ παραινῶν.
- A+B- ὑπέρβιον εὐχετάσθαι] ὑπὲρ δυνάμιν αὐχεῖν. §. καὶ τὸ μὲν σημα-
- B- νόμενεν πρὸς Εὐφορβον, ἢ δ’ ἀναφορὰ ἐπὶ Δία ὡς ἐκθαυμάζοντος τὸ 25 θράσος· ὅταν γὰρ οἱ μέτριοι ἀδικῶνται παρὰ τῶν βιαιῶν, ἄγουσι τὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν εἰς μέμψιν. καὶ ἐτέρωθι ὁ Μενέλαος ἀγανακτῶν πρὸς τὸ θεῖον παρατάττεται, “ Ζεῦ πάτερ, οὐτις σεῖο θεῶν ὀλωότερος ἄλλος ” (Il. 3. 365).
- A-B- 20. οὐτ’ οὖν πορδάλιος] πρῶτον ἔθηκε τὴν πάρδαλιν· θρασὺ γὰρ 30 (τὸ) ζῶν τοῦτο. δεύτερον δὲ τὸν λέοντα· μετὰ γὰρ θράσους καὶ ἀλκὴν ἔχει. τρίτον σὺν, οὐχ ὡς γενναιότερον, ἀλλ’ ὡς ἀλογίστῳ ὀρμῇ φερόμενον, λεόντων καὶ παρδάλεων πολλάκις τὸ παθεῖν φυλασσομέ-
- 2, 3. χάριν τῆς τε κυνὶ ἀνδρὶ || 5. βοῦς scripti, cf. A: ὀνόματος B, δούς || 12. εἰδῶτα || 17. δίδονται B || 22. τῶν B: τὴν || 23. παραινῶν B: πρὸ δεινῶν || 25. πρὸς Δ. B || 30. τὸν πάρδαλιν B || 31. supplevi ex B || 33. πορδάλεων ut B

ων· διὰ τοῦτο ἐπήνεγκεν “ οὐ̄ τε μέγιστος θυμός ” (21, 22). ἄλλως τε λέων μὲν καὶ πάρδαλις πολλάκις ἡμεροῦνται, ὁ δὲ αἰεὶ ἄγριος.
 §. διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ τὸ “ παρδάλιος.” A +

21. συὸς κάπρου] μετὰ τὸ γένος τὸ εἶδος ἐπήγαγεν, ὡς τὸ “ ἤυτε A +
 5 βοῦς ἀγέληφι μέγ’ ἔξοχος ἔπλετο πάντων, ταῦρος ” (Π. 2. 480).

23. * Πάνθου υἷες] Εὐφορβος, Πολυδάμας, Ἵπερήνωρ. B =

24. * οὐδὲ μὲν οὐδέ] περισσὸν τὸ ἐν “ οὐ(δέ).” B =

βίη Ἵπερήνωρος] ἡ πρὸ τῆς μῆνιδος ἡ νῦν κατὰ τὸ σιωπώμενον A - B -
 ἀνήρηται—οὐ γὰρ ἐν τῇ Ξ (516), “ Ἀτρείδης δ’ ἄρ’ ἔπειθ’ Ἵπερή-
 10 νορα, ποιμένα λαῶν ” φεύγων γὰρ ἐκείνος ἀνήρητο—Ὀμηρικὸν γὰρ
 ἔθος τὸ ἔνια παραλείπειν καὶ ὕστερον φράζειν. “ ἀλλ’ ἤδη με καὶ
 ἄλλοτε δουρὶ φάβησεν ” (Π. 20. 90)· “ οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεί-
 χεος ὀρνύμεναι ” (Π. 9. 353)· “ πρῶτον μὲν ἐμοὶ τε καὶ Ἡρῆ στεύτ’
 ἀγορεύων ” (Π. 5. 832).

15 25. ὄνατο] ὀνειδίσειν· (ἀπὸνητο δὲ) ὄνησιν ἔλαβεν· ὀνόσατο δὲ B =
 ἐμέμψατο.

26. ἐλέγχιστον πολεμιστήν] καὶ “ μαλθακὸς αἰχμητής ” (588).
 ἀλλ’ αἱ τῶν πολεμίων ἀποφάσεις οὐκ εἰσὶν ὄχυραί.

27. οὐδέ ἐ φημί] συγγνωστὸς ἀπαγγέλλων ἰδίας ἑαυτοῦ πράξεις· B =
 20 προσφόρος γὰρ οὐκ ἄλλου τινὸς μέμνηται ἢ ἀδελφοῦ Εὐφόρβου, ἐκ
 τῶν οἰκειῶν δυστυχημάτων ἀνακόπτων αὐτοῦ τὸ θράσος.

28. κεδνός] ὦν (ἄν) κηδοῖτό τις καὶ φροντίζει.

ἱστορία. φασὶ Πυθαγόραν ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἄργος Ἡραΐφ ἀσπίδα
 χαλκῆν θεασάμενον εἰπεῖν, ὡς ταύτην φορῶν ἀνήρητο ὑπὸ Μενελάου
 25 ὦν Εὐφορβος. στρέψαντας δὲ Ἀργείους τὴν ἀσπίδα ἰδεῖν ἐπίγραμμα
 Εὐφόρβου.

31. εἰς πληθύνιεναι] τὸ ἐξῆς “ ἐς πληθύνιεναι, πρίντι κακὸν (παθεῖν).” AB =
 ἰέναι, μηδ’ ἀντίος ἴστασο] ἡ σύνταξις ὁμοία τῇδε “ ἦδ’ ἐπὶ ἔργα
 ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόφῳ τε ἦσται ” (Od. 16. 144, 5).

30 32. ῥεχθέν] ὅτε οὐδὲν ἐστὶν ὄφελος. παροιμιακὸν δὲ τοῦτο. εὐμνη B =
 μόνευτον δὲ αὐτὸ ποιεῖ ἢ συντομία τῆς ἀπαγγελίας.

1. οὐ̄ τε B: οὕτως || 2. πάρδαλις B || 9. τῇ Ξ B: τῇ Ξτῆ || 10. ἀνήρηται B ||
 12. μάχης || 13. πρῆην codd. Π. || 15. suppl. W ex B || 21. αὐτοῦ τὸ
 θράσος B: αὐτὸν τοῦ θράσους || 24. ἀνήρηται || 25. ὄνα Εὐφορβου: corr.
 Barnes ex codice nescio quo || 27. suppleni ex B || 28. ἦδ’ περι ζ. || 31.
 αὐτὸ B: αὐτὸν || ἐπαγγελίας B

34. ἢ μάλα τίσεις] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων “ἢ τάχα τίσεις.”
* τίσεις] ὡς “τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα” (Π. 1. 42).
- AB+ 37. * ἄρητόν] ὄξυντέον· ἐπιθετικὸν γὰρ ἔστιν.
38. ἢ κεν σφιν] ὄντως.
40. Πάνθω ἐν χεῖρεσ(σ)ι βάλω καὶ Φρόντιδι] πρὸς τὸ ἔθος 5
σημειωτέον· καὶ γὰρ τῇ Ἀλκμήνῃ τὴν κεφαλὴν ἐκόμισαν Εὐ-
ρυσθέως καὶ τὴν Μελανίππου Τυδεΐ· καὶ “ἔλχ’, ἴν’ ἀπ’ ὄμοιον
κεφαλὴν τάμοι ὄξει χαλκῶ” (126).
- A= 41. ἔτι δηρόν] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων “ἐπὶ δηρόν,” ἐπεὶ καὶ
ἀλλαχοῦ φησιν “ἐπὶ δηρόν δέ μοι αἰών” (Π. 9. 415). 10
- A-B= ἀπειρήτος] οὐκ ἔσται ἀπείρατος ἡμῖν ὁ πόνος ἢ τοῦ ἀμύνεσθαι ἢ
τοῦ φεύγειν, ἀλλὰ δηλονότι διὰ πείρας ἐλευσόμεθα καὶ οὐ χωρὶς
μάχης ἐσόμεθα, ὥστε ἢ ἀνδρίσασθαι ἢ φυγεῖν.
* πόνος] ἔργον μάχης.
- A= 42. * ἦδ’ ἀλκῆς ἠδὲ φόβοιο] οὕτως Ἀρίσταρχος ἄμφω διὰ τοῦ “δέ.” 15
- A+ 44. οὐδ’ ἔρρηξεν χαλκόν] διὰ τοῦ σ “χαλκός,” ἴν’ ἢ ἢ ἐπιδορατὶς.
- B= 46. ἐπευξάμενος Διὶ πατρί] τοιοῦτος πανταχοῦ Μενέλαος, κὰν τῷ
πρὸς Ἀλέξανδρον μονομαχίῳ (Π. 3. 275).
- A+B= 47. στομάχοιο θέμεθλα] τοῦ βρόγχου τὴν θέσιν, τὰ ἔσχατα
μέρη τοῦ λαιμοῦ. 20
- AB= 48. βαρεῖν χεῖρι (πιθήσας)] τοῦ πράγματός ἐστι τὸ ἐπίθετον
βαρεῖαν γὰρ χεῖρα τὴν μετὰ βίας ἐρείδουσιν τὸ δόρυ φησίν. συν-
επιβαρύναν τὴν χεῖρα τῷ δόρατι.
- B+ 49. δι’ αὐχένος ἦλθεν] εἰκότως διήλθεν· καὶ γὰρ ἢ τρώσασα χεῖρ
βαρεῖα καὶ ὁ αὐχὴν ἀπαλός, ὥστε ἐπετήδενσε μονομάχιον ἐπιδειξάι 25
δύο καλῶν. καὶ γὰρ Μενέλαος ξανθὸς εὐμηρὸς καλλίσφυρος.
- A=B- 51. κόμαι Χαρίτεσ(σ)ιν ὄμοιαι] οὐκ εἰκὴ ἢ ἐπεξεργασία τῆς
κόμης· ἀλλ’ ἐπεὶ ἔφθη εἰπὼν (Π. 16. 795, 7) “μιάνησαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν ἰππόκομον πῆληκα
μυαίνεσθαι,” παραμυθίαν εἰσφέρει τοῖς λυπουμένοις ὑπὲρ Πατρόκλου, 30
ψευδεῖς ἀντιπαραθεῖς τρίχας ταῖς οὐ ψευδέσιν.
- A+ Χαρίτεσ(σ)ιν ὄμοιαι] ταῖς τῶν Χαρίτων. β. οἱ δὲ γράφουσι “Χα-
A+ ρίτεσ(σ)ι μέλαιнай,” ὑπὸ Χαρίτων μελανθεῖσαι· αὐτὰ γὰρ οὐλαί.
B= 52. * πλοχομοί] οἱ πεπλεγμένοι πλόκαμοι.

3. ἐπίθετον B || 7. ἴνα || 9. ἔστι δ. lemma || 12. καὶ B; ἀλλ’ || 27. κ.
δὲ X. || 29. εἶεν || πῆληκα

ἰσφῆκωντο] παρειμέναι ἄνωθεν περιεδέδεντο. καὶ “Νάστης— A-B-
 χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ’ ἴεν, ἥυτε κούρη” (Π. 2. 871, 2). ἔστι δὲ
 βαρβαρικὸς ὁ κόσμος. τ(οι)αῦτα δὲ τινες κάλυκας φασιν.

53. ἔρνος—ἐλαίης] Λαπίθαι μὲν δρυσὶν “αἶ τ’ ἄνεμον μίμνουσι B=
 5 καὶ ἕτόν” (Π. 12. 133) (εἰκάζονται), “Ἐκτωρ δὲ πεπτωκῶς δρυὶ
 κεραυνωθείσῃ (Π. 14. 414) τῷ γὰρ μεγέθει ἐκείνων ἤρμουςται ἢ
 ἀπὸ τῶν τοιούτων δένδρων εἰκῶν. ἐνταῦθα δὲ ὠραῖον γράφων τὸν
 Εὐφορβὸν ἐλαίαν παρέλαβε, δένδρον εὐειδὲς καὶ τῷ ἀειθαλεῖ τὸ
 κάλλος διαφυλάττον. σκόπει δὲ καὶ τὰς κατὰ μέρος ἐξεργασίας.
 10 τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔφη φυτοκομῆσθαι τὸ δένδρον, ἀλλ’ ὡς ἐπὶ ζῆφου
 ἐμφύχου τρέφεσθαι, δηλῶν τὸ ἥμερον καὶ εὐάγωγον τῆς φύσεως τοῦ
 φυτοῦ, οὐκ αὐτοματίζον, ἀλλ’ ἐπιμελεία γεωργῶν αὐξόμενον ἐν τόπῳ
 ἐρήμῳ φυτῶν, ἵνα μὴ ἐμποδίζη(ται) τῇ (ἐκ)φύσει τῶν πλησίον
 ριζῶν. συνεργεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ὕδωρ πρὸς αὐξήσιν· λοιπὰ δὲ ἦν τὰ
 15 τῆς ψυχῆς καὶ τὰ ἔξωθεν· διὸ παρείληφε τοὺς παντοίους ἀνέμους
 (56), ἵνα εὐτόνον γινόμενον τὸν καρπὸν φυλάττοι.

54. χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ] φυσικόν ἐστι (τὸ) κοτινοφόρους εἶναι τοὺς B-
 ὑψηλοὺς τόπους· ἀμέλει ἐν ἀκροπόλει Ἀττικῆς πρῶτον ἐφάνη.

ἄλλως: χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ] πρὸς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι ὑπὸ ὄδοιπόρων B-
 20 ἢ μὴ ἐμποδίζεσθαι τῇ ἐκφύσει τῶν πλησίον ριζῶν· ἤττον γὰρ
 εὐτροφία τὰ τοιαῦτα φυτά, ἀλλήλων τὴν εὐφυίαν ἀφαιρούμενα.

ἀναβέβρυχεν] (ἀνα)πηγάζει· τινὲς δὲ “(ἀνα)βέβροχεν” πιαίνεται AB+
 ἐξ ἕτεῶν, ὡς “(ὄς) τὸ καταβροῦειεν” (Od. 4. 222).

55. πνοιαί] ἴν’ εὐτόνον γένηται καὶ φυλάσση τὸν καρπὸν· τὰ γὰρ B-
 25 θαλπέμενα ἀσθενῆ εἰσι καὶ ἐπισκῆπτοντος ἀνέμου τὸν καρπὸν
 ἀφίησιν.

56. βρούει] θάλλει· ὄθεν καὶ ἔμβρυον. β. “ἄνθει” δὲ “λευκῷ” B-
 τῷ κυπρισμῷ τῆς ἐλαίας· οὐ γὰρ τελεσφορεῖ τὸν καρπὸν διὰ τὸ B-
 νέον.

30 57. ἐλθὼν—ἐξαπίνης] ἐπὶ μὲν τῆς τροφῆς αὐτῆς πνοᾶς ἀνέμων B-
 φησὶν (55), ἐπὶ δὲ τῆς πτώσεως ἄνεμον καὶ λαίλαπα (57).

58. ἐξέστρεψε] μετέωροι γὰρ αἶ τῆς ἐλαίας ρίζαι· διὸ καὶ B-

1. παρειμέναι οἱ B, παρειμένοι || 1, 2 καινὰ τῆς χρ. || 3, 5. supplevi ex B ||
 6. ἤρμουςται B, ἤρμουςται || 11. τρέφεσθαι B: τροφῆ || δηλῶν B: δηλοῦν
 || 12. καὶ μὴ αὐτ. B || 13. supplevi ex B || 14. ἔσται τὰ B || 16. φυλάττη B ||
 17. supplevi ex B || 22. prius supplevi ex B || alterum supplevi ex A
 Eust. || 24. ἴν’ ἐδραῖον γ. B || 26. ἀπόλλυσιν B

γυρόσε ἐπισκάπτουσι αὐτάς. ἐμφαντικῶς δὲ καὶ τὴν “ἕξ” πρόθεσιν παρέιληφε, δεικνὺς τὴν ἐλαίαν σὺν ταῖς ρίζαις ἀναβεβλημένην. λείοις δὲ χρησάμενος τοῖς ἔπεσι νῦν συνετράχυνε τῷ πάθει τὴν ἀπαγγελίαν.

καὶ ἔξετανυσ(σ)’ ἐπὶ γαίῃ] αἱ γὰρ ρίζαι αὐτῆς ἐν ἰγρῷ εἰσι 5 καὶ γυμνὸς ὁ τόπος.

- B = 61. ὡς (δ’) ὅτε τίς τε λέων] πάντα παρέβαλε πᾶσι, τὸ πλῆθος τῶν Τρώων ἀγέλη βοῶν, τὸν Εὐφορβον ὄντα ἄριστον τῇ ἀρίστη βωῶν — ὅτι δὲ ἄριστος, μαρτυρεῖ ὁ ποιητής, “Πατρόκλω περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε” (80)—τὸν κτείναντα Μενέλαον λέοντι, τὴν 10 ἀπραξίαν τῶν (Τρωικῶν) ἀριστέων βουκόλοις καὶ κυσὶν ἐπαμύνα μὴ δυναμένοις.
- A + B = 65. δῆων] σὺν τῷ ἰ, καὶ περισπάσεις διὰ τὸ “δῆου ἀλλήλους” (Π. 15. 708). τὸ γὰρ ἐντελὲς θέμα δηϊῶν ἐστίν.
- A = 66. * ἰύζουσι] οἱ νομῆες· οἱ δὲ κύνες ὑλακτοῦσιν. 15
- A + 70. * ἔνθα κε—φέροι] ἀντὶ τοῦ (ἔ) φερεν.
- A = 73. Κικόνων ἡγήτορι] πῶς ἐν τῷ Καταλόγῳ φησὶν “Εὐφημος δ’ ἀρχὸς Κικόνων ἦν” (Π. 2. 846); νοητέον οὖν, ὅτι ἦσαν μὲν τινες πρῶτοι ἄρχοντες ἐν παντὶ τάγματι, ἦσαν δὲ καὶ ὑποδέεστεροι, ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς “πέντε δ’ ἄρ’ ἡγεμόνας ποιήσατο” (Π. 16. 171). 20
- A = ἡγήτορι Μέντη] τῶν ἀμοιβαιῶν ἡγεῖτο ἴσως ὁ Μέντης. §. τινὲς γράφουσι “Πείραφ,” ἢ ἡ ὁμώνυμος τῷ Θρακί (Π. 4. 520).
75. ἀκίχητα] ἀκατάληπτα. §. προοικονομεῖ δέ, ἵνα νοῶμεν μετὰ θάνατον Ἀχιλλέως ἀνακεχωρηκέναι αὐτοὺς πρὸς τὸν δόντα.
- B = 76. ἀλεγεινοί] πολλοῦ λόγου δεόμενοι, εἰ ἀνδράσις ὑποταγήσονται· 25 ἢ δυσχερεῖς, ὃ ἐστὶν ἀδύνατοι.
83. * Ἐκτορα] ἀντὶ τοῦ Ἔκτορος.
85. τὸν μὲν ἀπαινύμενον] σχεδὸν ἔδειξε τὸ πρᾶγμα ἐν πίνακι.
- B = 86. * κατ’ οὐταμένην ὠτειλήν] κατὰ τὸ ἕξ οὐτήσεως τραῦμα.
- B = 88. ὄξεα κεκληγῶς] ἀναγκαῖον, ἢ ἐν τοσοῦτῳ ὁ Μενέλαος ἔχη 30 καιρὸν διαλογίσασθαι· ὃ μὲν γὰρ συγκαλεῖ τὸ πλῆθος, δὲ δὲ σκέπεται.

1. γυρόσε ἐ. αὐτάς B: γύρους ἐ. αὐταῖς ut Eust. || 3. συνετράχυνε Bekker: συνεπάχυνε ut B || 5. αἱ Eust.: αἶται || 7. παρέλαβε ut B || 7, 8. πάση μὲν τῇ ἀγέλῃ B || 11. supplevi ex B || 13. περισπάται B || ἀλλήλων || 22. περῶ || 28. ἀπαινύμενον textus: ἀπαινόμενον || 32. περὶ αὐτοῦ add. B

91. εἰ μὲν κε λίπω] μένειν μὲν ἢ τιμὴ Πατρόκλου καὶ ὁ φόγος B +
Ἑλλήνων προτρέπει, φεύγειν δὲ τὸ πλῆθος τῶν Τρώων.

(λίπω) *κάτα τεύχεα καλά*] τὸ ἐξῆς καταλίπω· διὸ ἀναστρεπτέον AB =
τὴν πρόθεσιν.

5 92. Πάτροκλόν (θ'), δς κεῖται] δαιμονίως ἑαυτὸν δυσωπεῖ παρα- B =
μείναι τῷ δι' αὐτὸν τελευτήσαντι.

95. * μῆ—περιστεύωσι] διστακτικὸν τὸ “ μῆ.” B =

* “ περιστήωσι ” διὰ τοῦ ἦ. A +

96. Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας] προκατασκευάζει (εἰς τὸ) πιθανὴν AB =
10 γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν.

98. ὅππότε ἀνὴρ ἐθέλη] ὅταν ἀνὴρ θέλῃ παρὰ γνώμην θεοῦ A = B +
μάχεσθαι φωτὶ ὃν κε θεὸς τιμᾶ.

πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι] παρὰ γνώμην θεοῦ· ἢ γὰρ “ πρὸς ” A +
καὶ τὴν παράδηλοῖ “ ἄριστα—πρὸς Τρώων ” (II. 6. 56)· “ καὶ πρὸς
15 δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαιμέθα ” (104).

101. * ἐκ θεόφιν] ἐκ θεῶν· περισσὴ οὖν ἢ ἕξ. B =

102. βεῖν ἀγαθοῖ] τινὲς τὴν φωνήν· σπανίως γὰρ αὐτὸν βεῖν B =
ἀγαθὸν φησιν.

105. * κακῶν—φέρτατον] ἐν κακοῖς βέλτιστον. A +

20 109. ἐντροπαλιζόμενος] οὕτω γὰρ ἀναχωρεῖ καὶ λέων, μὴ διδούς B =
τὰ κῶτα τοῖς διώκουσιν ἀλλὰ κατ' ὀλίγον ὑποβαίνων.

110. κίνες τε καὶ ἄνδρες] πολλὸς ὁ θόρυβος κυῶν ἀνδρῶν ὅπλων A = B =
βοῆς, ὅπως ἀναχωρῆ παθὼν μὲν οὐδέν, δρᾶσαι δὲ κωλυθεῖς.

ἄλλως: κίνες τε καὶ ἄνδρες—ἔγχεσι καὶ φωνῇ] πρὸς τὸ δεύτερον B =
25 ὑπήντησεν.

* δίωνται] ὡς λείπωνται· ἀπὸ δὲ τοῦ δίημι ἢ κλίσις. A =

112. παχνοῦται] πῆγνυται φρίσσει ἢ λυπεῖται· τὰ ἀηδῆ γὰρ A + B =
ψυχρὰ ἐκάλουν, ὥσπερ καὶ τὰ προσηνῆ θερμά.

μεσ(σ)αύλειο] ἐπαύλεως· ἀντιπέφρασται γὰρ τῷ “ σταθμοῖο ” A = B =
30 (110).

117. θαρσύνον(θ') ἐτάριος] ἔνδειξις καὶ τοῦτο τῆς Αἴαντος B =
ἀρετῆς εἰς μάχην προτρεπομένου οὗς Ἄπόλλων φοβεῖ.

118. * θεσπέσιον] τὸν ἐκ θεοῦ πίπτοντα. B =

7. διστακτικὸν Bekker: διστακτὸν B, δραστηκὸν || 8. περιστήωσι A:
-ήσωσι || 9. supplevi ex A || 11. ἐθλησιν || 12. κε B: καὶ || 18. φησὶν B:
φασί || 20. ὑποχωρεῖ B || 23. ἀναχώρησιν B, ἀναχωροῖ || 26. λέγονται A,
λείπονται || ἀπὸ A: ὑπὸ || δίημι A: δίωμι || 29. ἐπαύλεως B: ἐπαύλιω

120. * βραχὺς ὁ λόγος τοῦ σπευδόντος πρὸς τὴν συμμαχίαν.
- B+ 123. θυμὸν ὄρινε] ἐλυπήθη μὲν, οὐ συγκέχυται δέ, ὡς Ἀντίλοχος τῇ ἀφωνίᾳ συνεσχέθη (695).
- B- 125. Πάτροκλον—ἀπηύρα] Ἀττικῶς εἶπεν, οὐ ᾿Πατρόκλου, κατεχρήσατο δέ, ὡς ἐκεῖ “(τὰ) Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς” (Π. 5 22. 323). γυμνὸς γὰρ Πάτροκλος· καὶ “τεύχεα δ’ οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων εἶλεν” (205). ἢ ἐπεὶ τὰς κνημίδας ἔλυσεν ἢ ὡς Ὀδυσσεύς φησι “σκοπὸν εἵλομεν” (Π. 10. 561) κατὰ συνεκδοχὴν, οὕτω καὶ Ἀπόλλωνος ἀφηρημένου τὸν κοινῶν τῶν κατορθωμάτων (Π. 16. 793) συναριθμεῖ. 10
- A-B- 126. κεφαλὴν τάμι] εὐλογον προκατασκευάζει τὴν εἰς τὸν Ἐκτορα αἰκίαν λέγων, ὅτι αὐτὸς ταύτῃ διαθεῖναι τὸν Πάτροκλον ἔσπευσεν.
128. Αἴας δ’ ἐγγύθεν ἦλθε] εὐκαιρότατα ἔρχεται Αἴας ἥδη μέλλοντος Πατρόκλου σύρεσθαι.
- B- 129. Ἐκτωρ δ’ ἂψ ἐς ὄμιλον] ἀντίθετος τῷ κατὰ τὸν Μενέλαον. 15 ὁ μὲν ἀναχωρεῖ συμμαχίαν προσκαλεσόμενος, ὁ δὲ οὐχ ἵνα ὠφελήσῃ τι τοὺς φίλους, ἀλλ’ ἵνα κοσμήσῃται τοῖς ὄπλοις, ὥσπερ μειράκιον εἰς πομπὴν μέλλων προίεναι.
- A-B- 133. ὡς τις τε λέων] ἐπὶ μὲν τῆς προτέρας παραβολῆς (4) ἀντὶ τῆς βοῦς τῷ τῆς μητρὸς ἐχρήσατο ὀνόματι· ἐπεὶ δὲ ἀπεμφαῖνον 20 ἦν ἐνταῦθα κατὰ τοῦ λέοντος χρήσασθαι τινι τοιούτῳ, τῷ μὲν κυριωτέρῳ κέχρηται κατὰ τούτου, τοὺς δὲ σκύμνους αὐτοῦ τέκνα ὀνομάζει τῷ φιλοστοργῷ ὀνόματι. καλῶς δὲ καὶ νήπια ἐποίησε. τὰ τέκνα· μείζων γὰρ ἢ περὶ τούτων φροντίς.
- A+B- λέων περὶ ὧσι τέκεσ(σ)ιν] οὐ σκυμαγωγεῖ (ὁ) λέων. ἴσως οὖν 25 τὴν θήλειάν φησιν· οὐκ οἶδε γὰρ Ὀμηρὸς τὸ λέαινα· διὸ φθάσας εἰπεῖν “λέων” “ᾧ ῥα” (134) ἀρσενικῶς ἐπάγει. καὶ γὰρ φησιν “ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ Ζεὺς θῆκεν” (Π. 21. 483). ὁ δὲ Ἀντίμαχος καὶ τὸν ἄρρενά φησι σκυμαγωγεῖν. τὸ μέγεθος δὲ Αἴαντος ὑποφαίνει ἢ παραβολή.
- B- 134. νῆπι ἄγοντι] φυσικὴν οἶδε τὴν τῶν τέκνων φιλοστοργίαν. 30 ἐπὶ ὀρνίθων “μάστακ’, ἐπεὶ κε λάβησι” (Π. 9. 324), (ἐπὶ) κυνῶν “ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσ(σ)ι” (Od. 20. 14), (ἐπὶ)

2. ὄρινε || 9. τὸν κοινῶν B: τῶν κοινῶν || 12. αἰτίαν B || ταύτῃ δ. scripsi: ταύτην δ. περὶ B, ταύτην δ. || 15. τῷ B: τὸ || 23. ποιεῖ τὰ τ. B, ἐποίησατο τ. || 24. μείζων γ. ἢ π. τούτων φροντίς B, ὧν μείζων φροντίς Eust.: μεμεριζων γ. ἦν π. φόνου || 27. ᾧ ῥα W, cf. A: ὅλα || 31, 2. supplevi ex B || 32. λέων ut B || ἀμαλῆσι B: ἀμαλίσι

θρεμμάτων “ὡς τις περὶ πόρτακι μήτηρ” (4), (ἐπὶ) θηρίων ἀγρίων, ὡς νῦν.

136. ὅσσε καλύπτων] ὁ λέων. ὑπερέβαλε δὲ ὁ λόγος καὶ τὴν γραφικὴν.

141. * εἰκότως διὰ Σαρπηδόνα.

5 142. μάχης ἄρα πολλὸν ἐδέεο] δειλίαν αὐτῷ ὀνειδίζει, ἢ μάλιστα ΑΒ = κινεῖν ἔμελλεν τὸν Ἔκτορα· ἐπεὶ δὲ δικαίως ἀγανακτεῖ, φέρει αὐτὸν ὁ Ἔκτωρ ὀνειδίζοντα.

143. * φύξηλιν] παραγωγὸν ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος. Α +

144. φράξω νῦν] ὄρα τὴν τάξιν τοῦ λόγου καὶ τὴν τομὴν. πρῶ- Β =
10 τον ἔθηκε τὸ κατὰ τὸν Ἔκτορα, ὡς ἀφέστηκε τῆς μάχης καὶ ἀμελεῖ τῶν συμμαχῶν· εἶτα ἐπάγει τὸ καθ' αὐτόν, ὡς δίκαιον ποιῶν εἰ ἀποσταίη καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν Λυκίων, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπεξεργάζεται, “ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν μάρνασθαι δηίοισιν” (147, 8).

* σαώσης] διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸ “σαώσεις.” Α +

15 146. οὐ γὰρ τις Λυκίων] οἱ γὰρ στρατιῶται ὄρῶντες ἀνεκδικήτους Β = τοὺς τελευτήσαντας ἀποστήσονται τῶν κινδύνων· τοῦτο δὲ δηλοῖ διὰ τοῦ “ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν μάρνασθαι δηίοισιν” (147, 8).

147. ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν] οὐ γὰρ ἐστὶ χαριστέον σοι ἐκ Β = τοῦ μάχεσθαι· τὸ γὰρ “οὐκ ἄρα” ἀντὶ τοῦ “οὐχ ὡς ἔοικεν” “οὐκ
20 ἄρα μῦνον ἔην Ἐριδῶν γένος” (Hes. Opp. 11)· “οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδει” (Od. 17. 454).

149. πῶς κε (σὺ) χεῖρονα φῶτα] ὁ γὰρ τοῦ βασιλέως πεσόντος Β = ἀμελήσας ποῖος φανεῖται περὶ τοὺς ἐκείνου χεῖρονας;

μεθ' ὄμιλον] ἀντὶ τοῦ ἐκ πολέμου. §. Ζηνόδοτος δὲ γράφει Β +
25 “μετὰ μῶλον” ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ πολέμου. Α +

151. τὸ “κάλλιπες” τὸν ἐθελόκακον δηλοῖ. πῶς δὲ δίκαιον τὸν Β = ξένον, τὸν φίλον, τὸν σύμμαχον περιορᾶσθαι;

* ἔλωρ] ἀναίρεμα.

152. * πολλὰ] πολλαχῶς· ἢ λείπει ἢ κατὰ. Α - Β +

30 155. οἴκαδ' ἴμεν] Ἀρίσταρχος ἀπαρέμφατον· καὶ λείπει τὸ καλῶς ποιήσει. ὁ δὲ Σιδώνιος γράφει “ἴ(τ)ω.”

* πεφήσεται] φανερωθήσεται. Α +

1. supplevi ex B || 3. cf. p. 218, 5 adn. || 4. schol. ad v. 140 scriptum || 5. ἐδέεο etiam textus || 13. ἦεν Β: εἶεν || 16. τοῦ κινδύνου Β || 20. σύγε || 25. μετὰ μῶλον Barnes ex codice nescio quo: μεθ' ὄμιλου ut Α || 26. τὸ κ. Β: τὸν κ. || 30, 1. inter καλῶς et ὁ legi δολ vel ιολ: καλῶς ποιήσει corr. Ludwich ex Eust.; schol. fere evanidum || 31. Σιδώνιος || suppl. Spitzner

- B= 156. εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι] ἀπειλήσας τὴν ἐπάνοδον πάλιν προ-
τρέπει ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ὀργιζομένου καὶ κηδομένου ἐμφαίνων διάθεσιν.
- B= * λεληθότως καὶ Τρώων καθάπτεται.
159. * ἐρυσαιίμεθα] διὰ μάχης ἐλκύσαιμεν.
- A= 163. * ὅτι ἐπὶ αἰψύχων τὸ “ἀγοίμεθα.” 5
- B= 164. τοίου γὰρ θεράπων] τεχνικῶς μέγα δείκνυσι τὸ κατόρθωμα
προτρέπων αὐτούς.
- B= ἄλλως: τοίου γὰρ θεράπων] ἀξιόπιστα τὰ ἐγκώμια ὑπὸ πολε-
μίου λεγόμενα.
- B= 167. (στήμεναι ἄντα,) κατ’ ὅσσε ἰδῶν] οὐκ ἀντιμαχέσασθαι, 10
ἀλλ’ οὐδὲ ἀντιβλέψαι.
* δηῶν ἐν αὐτῇ] ἐν τῇ πρὸς τοὺς πολεμίους μάχῃ.
- A-B= 170. Γλαυκε] οὐκ εὐπορῶν ἀπολογίας πρὸς μὲν τὰ κατηγορη-
θέντα (οὐδὲν) ἀποκρίνεται, ὡς ὑβρισμένος δὲ ἀγανακτεῖ· εἶτα δὲ
καὶ τὴν αἰτίαν ψεῦδεται, εἰς τὸν Δία ἀναφέρων τὸ ὄλον. 15
- A= * τίη] Ἀττικῶς διὰ τί.
* ὑπέροπλον] ἀνάρμοστον.
- A+ 171. * ὦ πόποι] Ζηνοδοτος “ὦ πέπον.”
* περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων] ὑπερεῖναι τῶν ἄλλων.
- A+ 173. * νῦν δέ σε] γράφεται “νῦν δέ σευ.” 20
- A+ 174. * “φῆς” ἐνεστῶτος.
176. * οὐκ εὐπορῶν ἀπολογίας τὸν Δία αἰτιᾶται.
- A= 178. * ὅτε δ’ αὐτός] Ἀριστοφάνης “τότε δ’ αὐτός.”
179. ἀλλ’ ἄγε δεῦρο] ὄρα ἃ ἐπαγγέλ(λ)εται καὶ τί μέλλει
ποιεῖν. 25
- B= 181. (ἀλκῆς μάλα περ) μεμαῶτα (σχῆσω ἀμυνόμεναι)] με-
μαῶτα ἀμύνειν σχῆσω τῆς ἀλκῆς.
- AB= 186. ὄφρ’ ἂν ἐγὼ Ἀχιλλῆος] προσεδόκησεν ἂν τις αὐτὸν δυσωπη-
θέντα τοῖς λόγοις, (ὡς καὶ) αὐτὸς ἐπηγγείλατο, κινήθηναί ἐπὶ τῷ
πράγματι· ὃ δὲ ἐπιλέλησται μὲν ὢν αὐτὸς εἶπεν, ἡμέληκε δὲ τῶν 30
ὄνειδῶν, ἐπὶ δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιθυμίαν ἐξάγεται.
- A+ 190. ὄκα μάλ’ (οὐπω τῆλε)] ποσὶ μετασπῶν ἐκίχασκε τοὺς ἐταί-
ρους οὐ τῆλε.

5. schol. p. 217 l. 3 post γρ. sine lemmate propter ἄγοντι repetitum
|| ἀγώμεθα schol. alt. || 14. supplevi ex B || 26, 7. μαμαῶτα || 28. Ἀχιλ-
λῆος || 29. τοῖς λόγοις Dindorf nescio unde: τοὺς λόγους ut A B || (ὡς
καὶ) supplevi ex B: οἷς || 30. ἡμέληκε A: -ησε || 32. μάλα || 33. τῆδε

μετασπών] διαώκων. §. τινές δὲ ἐβάρυναν, οὐκ εὔ. οὐδεμία γὰρ
μετοχή ἀναβιβάζει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, εἰ μὴ ἡ ἄκων. A + B =

192. στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης] ἔπεμψε μὲν τοὺς ἐταίρους φέροντας A - B =
τὰ ὄπλα, μὴ δυηθεῖς δὲ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἀντισχεῖν μετανοεῖ καὶ
5 σπεύδει καλλωπίσασθαι, διὰ τῶν θείων ὄπλων δόξαν καὶ φυλακὴν
παρέχων ἑαυτῷ θέλων τε τοὺς Ἰρῶας ἐπιρρῶσαι καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς φυ-
βῆσαι. ἅμα δὲ καὶ ἀποδίδουσαι θέλει τὰ ὄπλα τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ ποιητής.

194. τεύχεα δύνει] οὐ γὰρ ἰσομεγέθης Ἀχιλλεῖ ὁ Ἔκτωρ· πολλοὶ
δὲ κέχρηται τούτοις τοῖς ὄπλοις, Πηλεὺς (Π. 18. 84) Ἀχιλλεὺς
10 Πάτροκλος Ἔκτωρ, καὶ πᾶσιν ἀρμόζουσιν· φύσις γὰρ αὕτη τῶν
ἠφαιστοτεύκτων, τὸ πᾶσιν ἀρμόδια γίνεσθαι.

197. γηράς] ἀποκοπὴ τοῦ γηράσας, ὡς “ὑποφθάς” (Π. 7. 144), A + B =
“ἐπιπλώς” (Π. 6. 291)· καὶ Κόριννα (fr. 35 B.) “βροντάς” ἀντὶ τοῦ
βροντήσας. τινές δὲ ἀπὸ τοῦ γήρημι γηράς, ὡς κίχρημι κιχράς ὅθεν
15 τὸ “γηράντεσσι τοκεῦσιν” (Hes. Opp. 188) παρατάσσει μᾶλλον
ἔστιν ἤπερ συντελείας, γηρῶσι τοῖς γονεῦσι καὶ ἐν παρατάσει οὔσι τοῦ
γηρᾶν, οὐχὶ τέλος λαβοῦσι τοῦ γήρω· ὁ γὰρ τέλος λαβὼν τοῦ γήρω
τέθηκεν. καὶ ἐνθάδε τὸ “γηράς” ἀντὶ τοῦ γηρᾶν, οὐχὶ γηράσας.

ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγγρά] ἠδὲ καὶ περιπαθεῖς τὸ A =
20 εὐρίσκεσθαι δυστυχέστερον τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν.

198. ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς] ἐλέγξει βουλόμενος τὴν κενοσπου- B =
δῖαν Ἔκτορος οὐκ ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου τὸν λόγον ἐποιήσατο—ἐφαί-
κετο γὰρ ἂν πρὸς ἀπέχθειαν κατηγορῶν—περιθεῖς δὲ τῷ Διὶ τοὺς
λόγους ἀξιοπιστότερον τοῦ βαρβάρου κατηγορήσεν.

201. σχετλιάζων ἐπὶ τῷ ἐπάρματι τῆς εὐτυχίας διδάσκει με- B =
τριάξειν.

202. ὃς δὴ τοι σχεδὸν ἔστι] τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἀκροατῶν θερα-
πεύσων (τὸ) μαντεῖον Διὶ περιέθηκεν.

* σχεδόν] ἐπὶ τοῦ χρόνου.

30 205. τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον] Πηλεῖ γὰρ καὶ τοῖς Πηλέως
ἐπέβαλεν αὐτὰ φορεῖν οἷς ἔδωκαν οἱ θεοί.

207. οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι] εἰ καὶ ἔμελλέ τις τῶν ἀκούοντων AB =

2. τὸ ἄκων B || 7. τοῦ post καὶ omisi ut B || ἀποδοθῆναι B || 12. γηράσας
A B: γεραῖας || 13. καὶ κ' ἄρωνα βροντάς: corr. Schneidewin || 18. γηράς
|| 21. ἰδὲ || 27. ἐστίν etiam textus || 27, 8. θεραπεύσων W: ὄρα πῶς οὖν ||
28. μαντεῖον scitipai: προσηφάνησιν Eust., ἰδὼν τῶι || 31. ἐπέβαλεν W: -ον
|| φορεῖν Bekker cf. A: φροεῖν

ἀγανακτήσειν ἐπὶ τῷ τὸν Ἔκτορα χρῆσθαι τοῖς Ἀχιλλέως ὄπλοις, μαβὼν ὅτι οὐκ ἐπὶ πολὺ (φορήσει) κἂν ἤλεσε τὸν Ἔκτορα.

B = 208. δέξεται Ἀνδρομάχῃ] πάθος ἐργάζεται ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς συναλγοῦν τὸ πρόσωπον. ἢ φιλανδρία δὲ Ἀνδρομάχης δείκνυται εἰσθυίας ὀπλιζέιν τὸν Ἔκτορα. 5

B = 209. καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν] τραγωδίαν ἔχει τὸ ἐπὶ κυρώσει
B = μεγάλων παθῶν νεῦμα. §. ἔνευσε νικῆσαι· τὸ γὰρ ἀποθανεῖν ἐπέπρωτο.

B = 210. δὺ δέ μιν Ἄρης] διὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν ὄπλων. §. “Ἄρης”

AB = δὲ πολεμικὴ ἐπιθυμία.

B + 211. ἐνύαλιος] φονικός, παρὰ τὸ ἔνω· ὅθεν αὐθέντης συντέθεται. 10

213. ἰνδάλλετο] ὠμοιοῦτο. §. “Πηλείωνι” (214) οὕτως Ἀρίσταρ-

A + χος.

A + 214. μεγαθύμου Πηλείωνος] Ἀρίσταρχος “μεγαθύμω Πηλείωνι” Ζηνοδοτος “Πηληιάδω Ἀχιλλῆος.”

B = 216. Μέσθλην τε Γλαυκόν τε] προπαρασκευή τις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ 15
τῆς μάχης ἔοικε γίνεσθαι. ἅμα δὲ καὶ ἀκόλουθον τῇ κενοδοξίᾳ Ἔκτορος (τὸ) καθ' ἕκαστον ἐνδείκνυσθαι τὴν κτῆσιν τῶν ὄπλων καὶ καταφανῆσαι ὅμοιον τῷ Ἀχιλλεῖ.

B = * Μέσθλην τε Γλαυκόν τε Μένοντά τε Θερσίλοχόν τε] ἠδέως πᾶν καὶ ἀρχαιοπρεπῶς τῇ ἐπαλληλίᾳ τοῦ συνδέσμου ἐχρήσατο. 20

A + 218. Φόρκυν] ὡς βότρυ· οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐκτείνει(ν) τὸ ὤ. καὶ γὰρ διὰ τὸ μέτρον ἐκτέταται ἐν τῷ “Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε” (Π. 2. 862).

A + (Χρόμιν)] “Μυσῶν δ' αὖ Χρόμης ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνοστής” (ib. 858). 25

B = 220. κέκλυτε, μυρία φῦλα] ἐπῆρται πάλιν τῇ εὐτυχίᾳ.

B = καὶ ἄλλως: ὑπὸ τοῦ Γλαύκου δεινῶς ὀνειδισθεῖς ἀνταποδίδωσι τοῖς ἐπικούροις τὴν ὕβριν. παραβάλωμεν δὲ Ἑλληνικῷ βάρβαρον ἦθος· ἄμφω προτρέπουσι τοὺς στρατοὺς ἐπὶ τὴν μάχην, Ἔκτωρ καὶ Μενέλαος· ἀλλ' ὃ μὲν οὐδὲ ῥῆμα φιλοφροσύνης εἶπεν, ὃ δὲ “ὦ 30
φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες” (248)· καὶ ὃ μὲν δημοσίας τιμῆς καὶ σιτήσεως ὑπομιμνήσκει (250), ὃ δὲ δῶρων καὶ ἐδωδῆς (225) φορτικὴν καὶ δουλοπρεπῆ ὀνειδιζῶν αὐτοῖς δόσιν, καὶ ἐκτρίβειν τὴν ἀρχὴν φησι

2. supplevi ex A || κἂν ἢ. A: ἢ. ἂν B, καὶ ἢ. || 10. ἔνω B Et. M: ἐνὺ || 14. Ἀχιλλῆος || 17. supplevi ex B || 20. ἐπαλληλία B: ἐπαγγελία || 24. Χρόμος || δὲ Χρόμης codd. Π. || linea 25 cum lemmate l. 27 iuncta et ad schol. v. 220 pro lemmate scripta || 28. παραλάβωμεν B

(225) πρὸς τὸ τούτων χάρισμα, ὁμολογῶν ὡς ἄκων καὶ μισθῷ προτρέπει. ὁ δὲ νέμεσιν προβάλλε(τα)ι (254).

221. πληθὺν διζήμενος] ἐπὶ σωτηρία φησὶν ὑμᾶς ἤγειρον, οὐ μεγάλην ἑμαυτῷ σπουδάζων περιβαλέσθαι τὴν ἀρχήν.

5 225. δῶροισι κατατρύχω (<—λαούς]) ἀναγκάζω αὐτοὺς ὑμῖν A + δίδδουαι: “ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους” (Od. 15. 309).

ἄλλως: δῶροισι κατατρύχω] ὄρα τὸ αἰσχρόν· κατατρύχειν τοὺς AB— ὑπηκόους φησὶν, ἵνα ἐκ τούτων εὐπορῶσιν οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ ὁμολογῶν, ὅτι ἄκων δίδωσιν, ὁμολογεῖ καὶ ἄχθεσθαι τοῖς λαμβά-

10 νουσιιν.

226. * ἀέξω] ἀγάλλω, λαμπρύνω.

227. ἰθὺς τετραμμένος] ὄρα τὴν εὐήθειαν· ἀξιοῖ ἀντὶ τῶν τροφῶν AB— αἷς παρέσχεν αὐτοὺς ἀντιδοῦναι τὰς ψυχάς.

ἢ ἀπολέσθω ἢ σαωθήτω] ὡς χαλεπαίνων τῷ ἀδήλῳ τῆς τύχης B— 15 τὴν χεῖρῳ ἐλπίδα προῦθηκεν.

228. * ὀαριστύς] συμβολή.

230. εἶξῃ δὲ οἱ Αἴας] ἐμφαντικῶς· οὐ γὰρ εἶπε ‘κρατήσει B— Αἴαντος,’ ‘εἶξει’ δὲ μόνον, ἀντὶ σύμπαντος τοῦ πλήθους παραλαβὼν τοῦτον, καὶ εἰκότως· κατέπληξε γὰρ αὐτὸν ἐκ τοῦ μονομαχίου (Π.

20 7. 244 sq.) καὶ τῆς τοῦ λίθου βολῆς (Π. 14. 409).

231. (τῶν]) γράφεται “τῷ.” A +

233. * βρίσαντες] στίφος ποιήσαντες, συνασπίσαντες. A + B—

234. * ἔλπετο θυμός] “ἤθελε θυμός.” Ἀριστοφάνης δὲ “ἔλ- A + πετο” γράφει.

25 235. νεκρὸν—ἐρύειν] οὐκ ἀπεικὸς μὲν τὸ ἐλπίζει ταῦτα τοὺς B— Τρῶας· ὄρα δὲ πῶς ἀντέθηκε τῷ παντὶ πλήθει τῶν Τρώων τὸν Αἴαντα.

236. νήπιοι] ἐπεὶ ἐδεινοποίησε τὴν προθυμίαν τῶν Τρώων, διὰ B— τοῦτο προαναφώνει τὸ ἐσόμενον εἰς εὐθυμίαν τῶν ἀκουόντων.

30 * πολέσσιιν] ἀντὶ τοῦ ‘πολλῶν.’ A =

237. * εἶπε—Μενέλαον] λείπει ἢ πρός. A +

238. ἔλπομαι αὐτῷ περ] τὸ Περιπατητικὸν δόγμα πρῶτος Ὁμηρος B—

2. προτρέ [γρ. τῶι] πει, inclusa postea in spatio nescio cur vacuo relicto add. pr.; pertinent ad v. 231, ubi edidi || supplevi ex B || 3. ἤγειρον scripsi: ἤγαγον || 5. ἀναγκάζω A B² D: -ων || 13. ὦν παρέιχεν B || αὐτοῖς; om. B || 17. εἶξῃ B: εἶξει || 19. αὐτὸν pro τοῦτον B || 29. τοῦτο B: τοῦτου || 30. πολέσσιιν textus

οἶδεν, ὅτι οὐκ ἀπαθὴς ὁ ἐνάρετος. ὁμολογεῖ μὲν γὰρ δεδιέναι ὁ Αἴας, ἀλλὰ οὐ φεύγει, συμμαχίαν δὲ αἰτεῖ.

- B- 240. οὔτι τόσον νέκυος περιδείδια] καὶ δὴ οἱ δημοτικοί φασιν
 “εἰ καὶ μοῖρα παρ’ ἀνέρι τῷδε” (421). ἢ ὡς κυβερνήτης ἀγαθὸς
 προσκοπεῖ τὸν ἐσόμενον κλυθῶνα τῆς μάχης, ἐν δὲ τοῖς πρακτέοις 5
 ἀριστεύει· ἢ τάχα τὸν ἀκροατὴν ἐγερῶν (ὁ ποιητῆς) καὶ αὐτὸν
 τὸν ἰσχυρότατον ἀγωνιῶντα παρίστησιν.
- A- (νέκυος) περιδείδια] κατὰ Ἀρίσταρχον ἀναστρεπτέον τὴν πρό-
 θεσιν—τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶ ‘περὶ νέκυος’—ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὑφ’ ἐν.
- A+B- 242. κεφαλῇ περιδείδια] ἢ “περὶ” ἀντὶ τῆς ὑπέρ, ἢ ἢ ὑπὲρ 10
 ἐμῆς κεφαλῆς. διὸ καὶ σημεῖον παράκειται.
243. πολέμοιο νέφος—Ἐκτωρ] ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου. β. ἄλλως:
- B- ἐπεὶ ὁ Ἐκτωρ τὸ νέφος τοῦ πολέμου ἐπάγων, ὃ ἐστὶ τὸ πλῆθος, πάν-
 τοθεν ἡμᾶς περικαλύπτει. β. νέφος δὲ οὐκ οὐράνιον ἀλλὰ πολέμου.
- A+B- 245. ἦν τις ἀκούση] ἀκούση καὶ μὴ καταπτῆξῃ τὸν πόλεμον. ἢ διὰ 15
 τὸν κτύπον τῶν ἀσπίδων καὶ τὸν θόρυβον τῶν μαχομένων· ὃ καὶ ἄμεινον.
- B- 248. ὃ φίλοι Ἀργείων] τεθεῖσα ἐκ παραλλήλου ἢ δημηγορία
 αὐτῆ τῆ τοῦ Ἐκτορος ἤλεγξε μὲν τὸ τῶν βαρβάρων ἀνόητον, ἔδειξε δὲ
 τὴν Ἑλληνικὴν σύνεσιν. (εἰς) γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὁ μὲν Ἐκτωρ τρο-
 φὴν ἐγκαλέσας ὠνείδισε μᾶλλον ἢ ἐδυσώπησεν, ὁ δὲ Μενέλαος τιμῆς 20
 αὐτοῦς ὑπομνήσας ἤς ἐτύγγανον παρὰ τῷ βασιλεῖ προὔτρέψατο.
- AB- 250. δῆμια] τὰ ἐκ τῶν κοινῶν χρημάτων χορηγούμενα.
251. * “τιμῆ” καὶ γέρας βασιλέων.
254. * αὐτός] αὐτόματος.
- A-B- 255. Πάτροκλον] αὐτῷ τῷ ὀνόματι ἠρκέσθη πρὸς δυσώπησιν. 25
 αἰδέσθητε, (φησί), Πάτροκλον ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι, οὐδὲν τῶν
 προσόντων αὐτῷ προσλαβῶν, οὐ τὸ μειλίχιον, οὐ τὸ φιλέταιρον, οὐ τὸ
 σωτήριον, ὡς καὶ τῆς Ἑλένης τὸ ὄνομα ἤρκεσε τῷ Εὐριπίδῃ
 (Οἴ. 81) πρὸς πᾶσαν λαιδορίαν, “Ἑλένη, τί σοι λέγειμι ἄν.”
- B- 256. * Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας] προπετῆς οὗτος καὶ ταχὺς τῆ γνώμη. 30
- A- 260. τίς κεν ἦσιν φρεσίν] ἢ ἀποσιώπησις τὸ πλῆθος ἠῤῥησεν.
- A+ 262. * προὔτυψαν] προενέσεισαν.

1. ἐνάρετος Bekker: ἀνάρετος ut B || 6. ἐγείρων ut B || supplevi ex B
 || 12. ἄλλως W: ἢ B, ἀλλὰ || 14. post περικαλύπτει iteravit pr. ἄλλ’ ἐπεὶ
 ὡς νέφος ὁ Ἐκτωρ πάντα περικαλύπτει || 15. πόλεμον B: -ιον || 19. supplevi
 ex B || γὰρ τὸ B: τὸ γὰρ || 21. προετρέψατο B || 23. βασιλεύει || 26. sup-
 plevi ex B || 29. Ἑλένη B: Ἑλένη || 30. τὴν γνώμην B || 31. ἦσιν ἐν φρ.

263. ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι] οὐ μόνον ρέυματι ποταμῶν οὐδὲ κύ- B =
ματι θαλάσσης εἶκασε τὸν ἦχον, ἀλλ' ἄμφω συνέπλεξεν· καὶ ἔστιν
ἰδεῖν κύμα μέγα θαλάσσης ἐπιφερόμενον ποταμῶν ρέυματι καὶ τῷ
ἀνακόπτεσθαι βρυχώμενον καὶ τὰς ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ θαλασσίας
5 ἠϊόνας ἠχούσας, δ' ἐμμῆσατο διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ “βοῶσιν.”
αὕτη ἡ εἰκὼν Πλάτωνος ἔκαυσε τὰ ποιήματα· οὕτως ἐναργέστερον τοῦ
ὀρωμένου τὸ ἀκουόμενον παρέστησεν. δεικτικὸν δὲ καὶ τὸ “ἐρευγομένης”
(265). τὸ δὲ “ἔξω” τὴν ἐπὶ πλείστον ἔκχυσιν τῆς θαλάσσης δηλοῖ.

* προχοῆσι] εἰς θάλασσαν ἐκροαῖς. A +

10 διωπετέος] ἐξ ὄμβρου συγκινουμένου. §. μεγαλοφῶς δὲ οὐδένα παρε- B =
λάμβανε τῶν ἀενάων ποταμῶν—ἡρεμαιότεροι γὰρ οὗτοι—ἀλλὰ B =
χειμάρρουν πρὸς τε τὸ αὐξῆσαι τὸ μέγεθος τῆς βῆς καὶ πρὸς τὸ
ἐπιδείξαι τὴν ἐναντίωσιν. συμπράττει δὲ τῇ φαντασίᾳ καὶ ἡ τῶν
φῶνων τραχύτης καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ “βοῶσιν.”

15 264. βέβρυχεν] ὠνοματοποιοῖται. §. Ἀριστοφάνης δὲ “βε- B =
βρύχη” γράφει. §. “(βέβρυχεν—) ποτὶ ῥόον” δὲ ἀντὶ τοῦ ἀντιπίπτει A =
πρὸς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ. B =

265. ἠϊόνες βοῶσιν] Σόλωνά φασι τὸν νομοθέτην μιμησάμενον τὴν A = B +
Ὀμήρου ποίησιν ἐν ἅπασιν ἐνθάδε γενομένων καὶ προ(σ)σχόντα
20 τῷ στίχῳ σφόδρα κατ' εὐεξίαν ἐπιτετε(υ)γμένῃ διαπορῆσαι καὶ
θαυμάσαντα κατακαῦσαι τὰ ἴδια σκέμματα. τῆς γὰρ ἐπαλλήλου
τῶν ὑδάτων ἐκβολῆς ἡ τοῦ “βοῶσιν” ἀναδίπλωσις ὁμοίαν ἀπετέ-
λεσε συνφθίαν. καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει “οὔτε θαλάσσης
κύμα τόσον βοῶα” (Π. 14. 394).

25 268. φραχθέντες σάκεσιν] ὡς τὸ “φράξαντο δὲ νῆας ἔρκει χαλ-
κεῖφ” (Π. 15. 566, 7). §. Ζηνόδοτος δὲ γράφει “ἀρθέντες.” A =

269. ἡέρα πολλήν] ἐπὶ τιμῇ Πατρόκλου τοῦτο φαίνεται πρᾶτ- A = B =
των, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Σαρπηδόος (Π. 16. 459) “αἵματοέσσας δὲ
ψιάδας.” καίτοι δὲ ὑποσχημένος Ἐκτορι “ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα
30 κράτος ἐγγυαλίξω” (206) νῦν φαίνεται κηδόμενος τοῦ Πατρόκλου·
εὐσεβῆς γὰρ δι' ὕλης τῆς ποιήσεως εὐρίσκεται.

1, 3. ποταμοῦ B || 4. βρυχώμενον B: βρυχώμενον || 6. ἐναργέστερον B:
ἐνεργέστερον || 10. συγκινουμένου B: συγκειμένου || 11. ἀενάων ut B || 12.
χειμάρρουν B: χειμάρους || 14. βοῶσιν B: βοῶσιν || 16. suppl. Dindorf ||
ἀντιπίπτει B: ἀντιπίπτων || 20. εὐεξίαν A: εὐταξίαν || supplevi ex A ||
23. συνφθίαν A: συνοθίαν B, συνωθίαν || 29. ὑποσχημένος B || ἀτάρ τοίνυν
γε || 30. ἐγγυαλίξαι ut B

272. μίσησεν δ' ἄρα] πιθανή ἢ προαναφώνησις, ἵνα μαθόντες τὸ πέρασ ἀνεχώμεθα τῶν κινδύνων.

A-B= ἄλλως: μίσησεν] μισητὸν ἠγγήσατο. καινῶς δὲ ἔφρασεν, ὅτι καταβρωθῆναι κυσὶν αὐτὸν οὐκ ἠθέλησεν.

B= 277. ἀλλὰ νέκυν ἐρούοντο] μικροψυχίας κατηγόρημα, εἰ τῆς τῶν Β πολεμίων ἡμέλου σφαγῆς, καὶ ταῦτα ἐπιθυμοῦντες διὰ τὸ ἐλκύσαι τὸν νεκρόν.

B= 281. συὶ (ε)ἵκελος] εὖ τὸ μὴ λέοντα παραλαβεῖν ἀλλὰ κάπρον ζῶον φεῦγον· οὗτος γὰρ εἴωθεν ἐν ταῖς φυγαῖς στρέφεσθαι πυκνῶς καὶ τοὺς διώκοντας ἀναρεῖν. καὶ ἀλλαχοῦ φησι “ταρφέα τε στρέ- 10 φεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων” (Π. 12. 47).

ἄλλως: οὗτος γὰρ τάχιστα μεταστρέφεται ἐν ταῖς φυγαῖς.

285. * ρεῖα—ἐκέδασσε] ρεῖα ἐσκέδασεν.

286. οἱ περὶ Πατρόκλῳ (βέβασαν)] ἀντὶ τοῦ ‘τῶν περὶ Πατρόκλῳ’ ἢ ὁμοίον ἐστι τῷ “ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, ἐλπόμενοι 15 παρὰ ναῦφι” (Π. 16. 280, 1).

B= 290. δησάμενος] ἐναργῆς καὶ καινωπρεπῆς ἢ διάθεσις· ἐπεὶ γὰρ δέδιδε πλησιάζων τοῖς ἀντιπάλωις, ἔλκει τὸ σῶμα κεκρυμμένως. διὸ καὶ κατὰ κεφαλῆς πλήσσεται.

παρὰ σφυρὸν (ἀμφὶ τένοντας)] ἢ “παρά” πρὸς τὸ “δησάμενος” 20 ὁ δὲ “Ἐκτωρ περὶ ταῦτα τέτρηται (Π. 22. 396).

292. ἰεμένῳ περ] Ἀρίσταρχος “ἰεμένων” διὰ τοῦ ῆ, πληθυντικῶς.

B= 297. παρ' αὐλόν] τινὲς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, ἐπεὶ καὶ τὰς αἰγανέας “δολιχαύλους” φησὶν (Od. 9. 156). οἱ δὲ τὸν ἄκρον ἐξακοντισμὸν τοῦ αἵματος, ὡς ἐκείνῳ συνεκπηδήσαντος τοῦ ἐγκεφάλου. 25 καὶ ἀλλαχοῦ “αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν” (Od. 22. 18)· παρακεκινδυνευμένον δὲ τι ἐξενήνοχεν· θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐκράθη ὁ ἐγκέφαλος τῷ αἵματι· διὸ καὶ ἔφη αὐτὸν αἱματόεντα (298).

B= 298. αἴθι] παρὰ τῷ Πατρόκλῳ, πρὶν τι δρᾶσαι, πρὶν ἐλκύσαι.

B= 300. ἄγχι—ἐπὶ νεκρῷ] ἐναντίον τὸ “ἄγχι” τῷ “ἐπί,” ἢ ἀντὶ 30 τῆς παρὰ.

301. Λαρίσης] οὐ τῆς ἐν Τροίᾳ· οὐ γὰρ ἂν εἴρηκε “τῆλε” ἀλλ'

10. ταρφέας τε || 12. φυγαῖς scripsi, cf. l. 9 : πληγαῖς || 17. ἐναργῆς Bekker : ἐνεργῆς ut B || 15. ἐλκόμενοι || 18. πλησιάζων B : πλησιάζειν || κεκρυμμένος B || 19. πλήττεται B || 22. ἰεμένων post ῆ iteravit pr. || 25. ἐκείνῳ συνεκπηδ. W, cf. Eust. : ἄνω που πηδ. B, ἐκεῖ ἄνω πηδ. || 27. δὲ ἐτι || γὰρ scripsi : δὲ ut B || 30. τῷ ᾄ. τὸ B

ἔστιν ὁμώνυμος Λάρισσα ἐν Κύμῃ, ἣ ἀπέχει χιλίους διακοσίους σταδίους τῆς Ἰλίου (ἦν) φασὶ τὴν Φρικωνίδα Λάρισσαν.

οὐδὲ τοκεῦσιν] φέκτισατο περὶ τὴν διήγησιν ἰκανῶς.

302. * θρέπτρα] σὺν τῷ ῥ γραπτέον καὶ παροξυτονητέον.

5 306, 7. (Ἰφίτου υἱόν,) Φωκῶν ὄχ' ἄριστον] καὶ ἄλλος 'Περιμή-
δεος υἱὸς ἀρχὸς Φωκῶν' (Π. 15. 515). β. πολλὴ δὲ ἡ ποικιλία· νῦν B =
γὰρ προεῖπε τοῦ θανάτου τὸ γένος, ἄνω δὲ τὸ ἐναντίον (302).

* ἐν κλειτῷ Πανοπηί] ἐν τῷ ἐνδοξῷ Πανοπεῖ.

310. * νείατον ὤμου] τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ ὤμου, ὡς "νειαίρη B =
10 δ' ἐν γαστρί" (Π. 5. 539).

312. * Φόρκυνα] ἀπὸ τῆς Φόρκυ.

313. * Ἰπποθῶφ περιβάντα] ὅτι πρὸς δοτικὴν.

* μέσην κατὰ γαστέρα] τὸν ὀμφαλόν.

B =

314. θῶρηκος γυάλον] κατὰ περίφρασιν τὸν θώρακα.

15 διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς (ἔψυσε)] παράδοξον τὸ διὰ τῆς ἐπιφανείας B =
τοῦ σώματος προχυθῆναι ἔντερα, τὸ δὲ διὰ τοῦ θώρακος πολὺ θαυμα-
σιώτερον· ἐνόησον γὰρ οἷα ἡ θεωρία.

317. ἐρύσαντο δὲ νεκρούς] πῶς μὴ καὶ Πάτροκλον εἴλκυσαν; ὅτι B =
περὶ τοῦτον οἱ Τρῶες σπουδαιότεροι ἦσαν, τῶν δὲ ἰδίων νεκρῶν
20 ἡμέλουν.

321. καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν] ἀντὶ τοῦ 'γνώμην Διός' ὀργιζομένου B =
γὰρ Ἀχιλλέως τιμᾶν ἤθελε Τρῶας, (ὡς) καὶ δι' Ἰριδος ὑπέσχετο.
"δύη τ' ἠέλιος" (455) καὶ "ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυα-
λίξω" (206).

25 324. κήρυκι] διὰ τὸ μέτρον συσταλτέον τὴν ῥυ. β. τὸ δὲ B =
"Ἡπυτιδῆ" τινὲς πατρωνυμικῶς· ἀλλ' (ἀπὸ τοῦ) Ἡπύτης Ἡπυ- B =
τάδης (ἄν) ἦν· ἔστιν οὖν παραγωγὸν ἀπὸ τῷ "ἠπύτα κῆρυξ" (Π. 7.
384).

325. * ἡ ἡλικία καὶ ἡ φιλία ἐτοίμη πρὸς πειθῶ.

B =

30 327. καὶ ὑπὲρ θεόν] ἀπέφυγε τὸ κοινὸν τῷ εἰπεῖν 'καὶ ἐναντιου- B =
μένου θεοῦ.' προτρεπτικὸς δ' ὁ λόγος καὶ ἐλεγκτικὸς.

328. ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας] ἀξιόπιστος ὁ λόγος περικείμενος κήρυκος B =
πρόσωπον· πλάνητες γὰρ οὔτοι καὶ πολλὰ ἱστορηκότες. εὔρακα

2. suppl. Barnes nescio unde || 3. οἰκτίσατο || 7. γεγονός B || 11. Φόρκυν
ante ἀπὸ omisiā || 22. supplevi ex B || δι' B: παρ' || 23. δύητα ἡ. || αὐτάρ
|| 26. supplevi ex B || 30. τῷ B: τὸ || 31. θεοῦ B: δι' οὐ || 33. πρόσωπον
B: προσώφφ

ὄν, φησί, καὶ τῷ πλήθει ἤττονας καὶ τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν βοήθειαν ἐναντίαν ἔχοντας ἐπὶ μόνῳ κατορθοῦντας τῷ σθένει. ἐλεγκτικῶς δὲ ἡ παράθεσις γίνεται.

- B= 330. πληθεῖ τε σφετέρῳ] τῷ ἰδίῳ πλήθει, οὐκ ἐπικουρικῶ. §. τὸ
 B= δὲ “ὑπερδέα” σφῶδρα ἐνδεᾶ, ὥστε ἕξεστι καὶ ἐπὶ τῶν λειπομένων 5
 τῷ ἀριθμῷ πλήθος ὀνομάζειν. τὸ δὲ σχῆμα ἐκ τοῦ ἐναντίου δεί-
 κνυται, ὅτι ἕτεροι καὶ ὑπὸ θεῶν οὐ βοηθούμενοι καὶ τῷ πλήθει ὀλίγοι
 ὄντες γενναίως μάχονται. ἐλέγχει δὲ τοὺς μὴ μαχομένους καὶ
 πολυπληθείᾳ προὔχοντας καὶ συμμαχία θεοῦ.
 B= 332. ἄσπετον] μέγα· ᾧ οὐκ ἂν τις παρακολυθήσειε διὰ τὸ 10
 μέγεθος.
 334. ἔγνω ἐσάντα ἰδῶν] ἔγνω τοίνυν καὶ ἡ Ἑλένη τὴν Ἀφρο-
 δίτην (Π. 3. 396). §. “ἐσάντα ἰδῶν” ἀντὶ τοῦ ἀντικρύς.
 338. * ὁ “ἀλλά” πρὸς τὸ “(τῷ ῥ’) ἰθὺς Δαναῶν” (340).
 B+ 339. * “ἕπατον μῆστωρα” μέγιστον ποιητήν. 15
 340. * ἰθὺς Δαναῶν] ἐπ’ εὐθείας ὡς αὐτούς.
 348. * Ἀπισάονα] “Ἀμυθάονα” τινὲς οὕτως.
 351. * προσυνίστησι τὴν παραποτάμιον μάχην (Π. 21).
 B= 358. οὔτε τινὰ προμάχεσθαι] καὶ Νέστωρ τοῦτο παραινεῖ·
 “μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡυρόρηφι πεποιθὼς ὄϊος πρόσθ’ ἄλλων 20
 μεμάτων Τρώεσ(σ)ι μάχεσθαι” (Π. 4. 303, 4). καὶ γὰρ οὐχ ἤττον
 λυπεῖ τοῦ φεύγοντος ὁ προμαχῶν, διασπῶν τὴν τάξιν.
 359. * βεβήμεν] ἀπὸ τοῦ βεβάναι ἀπαρεμφάτου.
 360. * ᾧς Αἴας ἐπέτελλε] τῷ προνοεῖσθαι τῶν ἐταίρων.
 361. * ἀγχηστῖνοι] ἐγγὺς ἀλλήλων. 25
 363. καὶ Δαναῶν] ὡς παραδόξον εἰσήγαγε τὸ καὶ τινὰς τῶν
 Δαναῶν πίπτειν.
 B= 364. μέμνητο γὰρ αἰεὶ] στρατηγικῶς δείκνυσι πόθεν γίνεται
 νίκη, οὐ τὸ ἰδίᾳ λυσιτελὲς σκοποῦντος ἐκάστου, μᾶλλον δὲ τὸ τοῦ
 πλησίον. καὶ “ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν” (Π. 3. 9). 30
 σωτήριον ἄρα ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ ἢ πρὸς τοὺς φίλους εἴνοια.
 365. αἰπύν] προσάντη. §. “φόνον” δὲ δεῖ γράφειν, οὐ “πό-
 νον.”

5. ἐνδεῆ B || ἕξεστι B || 10. μεγάλως B || 17. Ἀμυθάονα scripsi : ἀπίθανον
 || 21. μαιμάτω || μάχεσθαι:—καὶ disiunctum: coniunxi ut B || 30.
 μαιμαῶτες || 31. εἴνοια B: ἔνοια

366. οὐδέ κε φαίης] ὑπελάμβανες ἂν ἔκλειψιν εἶναι τῶν στοι-
χειῶν αὐτῶν.

368. ἤερι γάρ] ὑπὲρ τοῦ δεινῶσαι τὴν μάχην εἰς τὸ τυχὸν μέρος
τῶν πληγῶν φερομένων.

5 μάχης ἐπὶ θ' ὅσον ἄριστοι] τὸ ἐξῆς 'ἐφ' ὅσον' καὶ οὐκ
ἀναστρεπτέον. ὁ δὲ "τέ" πλεονάζει· ἔστι γὰρ ὁ λόγος καὶ ὁ νοῦς
οὕτως· ἐφ' ὅσον οἱ ἄριστοι ἔστασαν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀέρι κατείχον-
(το). ῥ. Ζηηόδοτος "ἐπὶ τόσσον." Ἀρστοφάνης "μάχη ἔνι."

ἄλλως: μάχης ἐπὶ θ' (ὄσσοι)] περισσὸς ὁ "τέ" ἔστι δὲ 'ὅσοι γὰρ B =
10 ἄριστοι ἐπὶ τῇ μάχῃ περιίσταντο τὸν Μενουτιάδην, ἤερι κατείχοντο.'

372. νέφος δ' οὐ φαίνεται] οὔτε χαμόθεν ἦν νέφος ἰδεῖν οὔτε ἐπὶ B =
ῥους ἀναβάν. τὴν βαθεῖαν οὖν αἰθρίαν ἐδήλωσεν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς
αἰθρίαις ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ὀρῶν νέφη.

373. * γαίης] λείπει ἢ ἀπό.

15 μεταπαυόμενοι] ἐκ διαδοχῆς ἀναπαυόμενοι. καὶ Ἀρίσταρχός φησιν, B =
ὡς ἀντιποιεῖται μὲν ὁ λέγων 'ἐμόν ἐστι,' μεταποιεῖται δὲ ὁ 'καὶ ἐμόν
ἔστιν.'

377. δύο δ' οὐκ—πεπύσθη] οὐχ ὡς τῶν ἄλλων πυθομένων—ἄτοπον B =
γὰρ ἐπὶ παντὸς διαβῆναι τὴν φήμην—ἀλλὰ τῶν ἀρίστων. τοῦτο δὲ
20 ποιεῖ, ἐπεὶ θάτερον αὐτῶν ἀποστέλλειν ἐθέλει φίλτατον ὄντα Ἀχιλλεῖ.

381. ἐπισοσσομένῳ] ἐπιβλέποντες, ἵνα τῶν μὲν πιπτόντων ὑπερ- B =
μαχοῖεν, τοὺς δὲ φυγάδας προτρέποιντο.

ἄλλως: προορώμενοι καὶ προδοκῶντες μῆτε ἀποθνήσκειν τοὺς B =
ἐταίρους μῆτε φεύγειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάξεως ἔμενον.

25 384. * τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει] τοῖς περὶ B =
Πάτροκλον ἐν τῷ λειπομένῳ παντὶ μέρει τῆς ἡμέρας.

386. γούνατά τε] εὖ τὸ μὴ ἐπὶ κεφαλαίου τὰ μέλη φράσαι, B =
ἀλλὰ κατὰ μέρος ὄλον ἐπελθεῖν τὸ σῶμα· ταῦτο γὰρ καὶ ἐνάργειαν
προβάλλει καὶ τῆς τλαιπωρίας τὸ μέγεθος δείκνυσιν. τὰ δὲ μέσα
30 καὶ τὸν θώρακα ῥάδια πρὸς ἰδρῶτα ὄντα παρέλιπεν. ἀκατάλληλον
δὲ τὸ "ὀφθαλμοὶ παλάσσετε." ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ "ἔνθα Ποσειδάων

1. ἂν scripsi: οὖν || 3. τὸ τυχὸν W: ὁ τύχοι || 5. ἐπεὶ θ' pr.: corr.
rec. || ὅσον scripsi, ὅσον Athous: ὄσοι || 8. supplevi ex scholio altero
l. 10 || 9. ἐπεὶ θ' pr.: corr. rec. || 10. τὸν Μενουτιάδην B: τῷ -η || 12.
ἀναβάν W: ἀναβάττα B, ἀναβάντας || 15. schol. ad v. 375 scriptum lem-
mate ἀφισταστές praeposito || 21. ἐπισοσσομένῳ || 22, 23. cohaerent ut
in B || 23. ἄλλως B: ἀλλὰ nullo scholii finiti signo praescripto

- κατ' ἄρ' ἔζητο καὶ θεοὶ ἄλλοι" (Π. 20. 149). πρὸς μὲν τὰ γούνατα τὸ
 "παλάσσετε" προσυπακούομεν, (πρὸς) δὲ τὰ πληθυντικὰ παλάσσοντο.
- B- 389. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο] ἐνδείξασθαι θέλων καὶ τὴν βίαν τῶν
 ἐλκόντων καὶ τὴν τοῦ ἐλκομένου σώματος τλαιπωρίαν δορὰν διατεινο-
 μένην παραλαμβάνει καὶ ταύτην ἀκμαίαν, ἣτις πολλὴν ἐπίδοσιν 5
 ποιεῖται, καὶ ἐλαίφ' διάβροχον· τούτῳ γὰρ μαλαττόμενα τὰ κατε-
 σκληρότα ἀνιέται. πολλοὺς δὲ τοὺς ἔλκοντάς φησιν· οὐπω γὰρ
 ἐπασσάλευον τὰς βύρσας ἴσως. ἔστι δὲ ἐξ εὐτελοῦς μὲν ἢ εἰκῶν,
 τῇ δὲ ἐναργεῖα κεκοσμημένη.
 * ταύροιο βοός] "βοῦς ἀγέληφι—ταῦρος" (Π. 2. 480, 1). 10
 ταύροιο βοός] ἔδει προτάσσειν τὸ γενικὸν τοῦ (ε)ἰδικοῦ, ὡς
 "ἤτε βοῦς ἀγέληφι—ταῦρος" (Π. 2. 480, 1)· ἔστι δὲ Ἀττικὸν
 τὸ οὕτω συντάττειν.
 392. κυκλόσε] Ζηνοδοτος "κύκλω" Ἀρίσταρχος "κύκλος," ὡς
 "πληθῆς—ἀπονέοντο" (Π. 15. 305)· καὶ ἐπὶ Μενελάου ὁμοίως ἐν 15
 τῇ Δ' (212)· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπίρρημα, καὶ παροξύνουσι, ἀλλ' ἔδει
 'κυκλόφι.'
- B+ 393. τάνυται δέ τε] τὸ γὰρ πάχος λεπτυνόμενον εἰς μέγεθος ἄγεται.
 395. * εἴλκεον] Ἀρίσταρχος. β. ὅτι πλεονάζει τὸ ἰ.
 398. λαοσσός] ὁ τοὺς λαοὺς παρορμῶν· φησὶ γὰρ "ᾤρσε—τοὺς 20
 μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη" (Π. 4. 439).
 399. ὀνόσαιτο] ψέξαι. "ἦ ο(ῦ)νεσθ', ὅτε μοι Κρονίδης" (Π. 24.
 241) ἀντὶ τοῦ 'ψέγετέ με καὶ εὐτελίζετε.'
- B= 401. οὐδ' ἄρα πῶ τι ἤδεε] εἴωθε συμπάθειαν ἐγείρειν διὰ τούτων,
 ἐπὶ οἱ τὰ μέγιστα δυστυχοῦντες ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κακῶν ᾧσι καὶ ἐπὶ 25
 φιλανθρωποτέρων φέρωνται ἐλπιδῶν, ὡς Ἀνδρομάχη (Π. 23. 437)
 καὶ Δόλων (Π. 10. 350) καὶ νῦν Ἀχιλλεύς.
 404-425. τείχει ὑπὸ Τρώων] Ζηνοδοτος ἀπὸ τοῦ "τείχει ὑπὸ
 Τρώων" (404) ἕως τοῦ "χάλκεον οὐρανόν" (425) οὐ γράφει· Ἀρί-
 σταρχος μόνον ἀθετεῖ "ὡς δέ τις αὖ Τρώων" (420). 30
 τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῶ] διὸ αὐτὸν οὐ προσεδόκα.
 B= 407. ἐκπέρειν πτολίεθρον] παιδευτικὸς ὁ λόγος, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς
 ἐλπίσι πεποιθένας.

2. τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τὸ B || ὀφθαλμοὶ ante παλάσσοντο omisi ut B
 || 7. ἀνιέται || 9. κεκόσμηται B || 11. βοὸς ταύρου ante πρ. omisi || 14.
 Ἄ. κύκλωσον ὡς: corr. Bekker || 22. supplevi ex Π. codd. || 25. ᾧσι
 scripsi: εἰεν ut B || 26. φέρωνται B: φέρονται

409. Διός—νόμα] τὴν εἰμαρμένην· “ὃ γάρ τ’ εὖ οἶδεν B—
ἅπαντα (μοῖράν τ’ ἀμμορίην τε)” (Od. 20. 75, 6). τινὲς δὲ τῶν
φιλοσόφων μοῖραν ἔλεγον τὸν λόγον τοῦ Διός.

410. δὴ τότε(ε γ’) οὐ οἱ ἔειπε] οὐκ ἔστι περισσός, ἀλλ’ ὡς τὸ
5 “δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ—ἀλλ’ οὐ οἱ τότε(ε γ’) ἔχραισμί
Ἄρτεμις” (Il. 5. 51, 3).

413. ἐγχιρίπτοντο] τινὲς “ἐγχιρίπτοντο,” ὡς τὸ “ζῶν ἐνι-
χριφθέντα πύλησιν” (405).

415. ὃ φίλοι] πολλὴ σπουδὴ ἐκατέρῳ στρατῷ τοῦ νεκροῦ κρατῆ B—
10 σαι, τοῖς μὲν αἰδουμένοις δεύτερον ἀμαρτεῖν εἰς Ἀχιλλέα, τοῖς δὲ
ἀμύνασθαι Ἀχιλλέα ὧν ἔπαθον πρότερον.

417. * ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη] εὐθέως ὠφέλιμον εἶη. §. ὅτι δεῖ
προτιθέναί τὴν εὐκλειαν τῆς σωτηρίας. B=

421. εἰ καὶ μοῖρα παρ’ ἀνέρι] οἱ μὲν Ἕλληνες ἀποθανεῖν εὐ- B=
15 χονται τοῦ νεκροῦ μὴ κρατήσαντες, οἱ δὲ μελλητικῶς φάσκουσιν εἰ
καὶ μοιρίδιον ἡμῖν ἀποθανεῖν, τῆς μάχης οὐ δεῖ ἀφίστασθαι.

424. * σιδήρειος] ὁ στερεός. B+

425. δι’ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο] ἀτρύτου, ἢ ἐπειδὴ οὐδὲ αὐτὸς B=
ὁμοίως τῇ θαλάσῃ τρυγᾶται.

20 426. ἵπποι δ’ Αἰακίδαο] μετὰγει τὸν λόγον ἀπὸ τῶν συνεχῶν B—
φόνων. ἔστι δὲ τὸ ζῶν φρενῆρες καὶ οἰκειότητα φυσικὴν ἔχον πρὸς
τοὺς τρέφοντας· Ἐκτωρ γοῦν τοῖς ἵπποις διαλέγεται· οὔτοι δὲ
ὡς ἀθάνατοι καὶ πλείονα τὴν αἴσθησιν ἔχουσιν.

427. * πυθέσθην] ἤσθητο.

25 430. μάστιγι βοῆ] τῇ ταχυποῖῳ. §. “ἐπεμαίετο” δὲ ἀντὶ τοῦ B=
ἐφῆπτετο. B+

431. * ἀρειῆ] κυρίως, τῇ ἐν πολέμῳ ἀπειλῇ.

432. * ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον] καθὸ μέρος αὐτοῦ πλατύτερός B+
ἔστιν.

30 434. ἀλλ’ ὥστε στήλη] τοὺς μὲν Λαπίθαις δρυσὶν ἐρριζωμέναις B—
εἵκασεν (Il. 12. 132), ἐνθαδὲ δὲ ἔχει τι πλεόν ἢ παραβολή· οὐ γὰρ
τὴν στάσιν μόνον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὴν ποιὰν τὴν ἐπὶ τῷ πένθει.

5. ἀλλ’ οἱ || 7. τινὲς ἐγχιρίπτοντο; ἐγχιρίπτοντο conl. Ludwich || 7, 8.
ἐγχιρμφθέντα || 10. ἀμαρτεῖν B: ἐλθεῖν || 11. ἀμύνασθαι B || 21. φόνων
W: πόνων ut B || 28. ἑαυτοῦ πλατύτατος B, αὐτοῦ πλατύτερος || 32.
ποιότητα τὴν B

πρὸς γὰρ τὴν κατηγῆ στάσιν ἢ παραβολή, ἅμα δὲ ὅτι καὶ ἀσεβῆς τὸ κινεῖν στήλην.

B- 437. οὔδεις ἐνισκήψαντε] ἐμπήξαντες, διὰ ὑπερβολήν.

* σφι] ἀντὶ τοῦ ‘σφῶν.’

439. θαλερῆ δὲ—χαίτη] πρῶτος συνεῖδε τοῖς καλοῖς ἵπποις 5 ἀρμόδιον χαίτην, οὐ μόνον καλὴν ἀλλὰ καὶ βαθεῖαν.

B= 440. * ἀμφοτέρωσσι] “ἀμφοτέροισι” τοῖς ἵπποις δηλονότι.

B= 442. κινήσας δὲ κάρη] τὸ ὄλον εἰς καταβολὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· εἰ γὰρ οἱ ἵπποι διὰ τὸ συνωμιληκῆναι ἀνθρώποις ἐν χαλεποῖς γίνονται καὶ διὰ τοῦτο δειλοί, πόσῳ μᾶλλον αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι· εἴτα 10 καὶ κατασκευάζει φήσας πάντων ζώων εἶναι χερίστον τὸν ἄνθρωπον· πλεονεκτοῦμεν γὰρ τῶν ζώων τῷ λογισμῷ μόνῳ, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ ἐνδέεστεροί ἐσμεν, αὐτῷ δὲ ᾧ δοκοῦμεν πλεονεκτεῖν τὴν ἀντίληψιν τῶν κακῶν ποιούμεθα. διδάσκει δὲ μὴ μέγα φρονεῖν. ἔχει δὲ ἀξιοπιστίαν ὁ λόγος ὑπὸ θεοῦ λεγόμενος. 15

B= 446. οἰζυρώτερον ἀνδρός] πᾶν μὲν οὖν ἐμψυχον ὑποπέπτωκεν ἀτυχίαις, πλέον δὲ ἄνθρωπος.

B= 447. πάντων, ὅσσα τε γαῖαν] ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλλων· λείπει ἢ κατὰ.

448. * ἀλλ’ οὐ μάν—] ἵνα μὴ ἀγωνιῶμεν καὶ περὶ τῶν ἵππων.

449. οὐ γὰρ ἐάσω] τινὲς “οὐδέ τις ἄλλος,” ἵνα μὴ ζητῶμεν τοὺς 20 ἵππους· οἱ δὲ φασιν, ὡς οὐ πάντα ἀνααιρεῖ, οὐδὲ τὸν Διομήδους θώρακα (Π. 5. 189), οὐ τὸ σκῆπτρον Ἀγαμέμνηνος (Π. 2. 107), οὐ τὰ ὄπλα τὰ δοθέντα Νεοπτολέμῳ.

451. * σφῶν] ὑμῖν.

* γούνεσσι] ἀπὸ τῆς γούνης εὐθείας ἢ ἀπὸ τοῦ γούνας, τροπῆ. 25

B+ 453. ἔτι γὰρ σφισι] ἀνεξόμεθα οὖν μαθόντες τὴν προθεσίαν τῆς εὐημερίας.

454. εἰσόκε νῆας] μετήγαγε τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ Ἑκταρος ἐπὶ τοὺς Τρῶας.

456. <ἐνέπνευσεν> μένος ἤν] οὕτως Ἀρίσταρχος· Ζηνίδωτος δὲ 30 “μένος πολυθαρσὲς ἐνήκεν” καὶ προστίθεισιν “αὐτὸς δ’ Οὐλυμπόνδε μετ’ ἀθανάτοισι βεβήκει.”

458. ** ῥίμφα φέρων] γράφεται “ῥίμφ’ ἔφερον.”

3. οὔδεις ἐνισκίψαντε textus, οὐδ’ εἰ ἐνισκήψαντες || ἐμπλήξαντες; cf. schol. D ad Π. 16. 612 || 6. χαίτην Bekker: καὶ τὴν || 11. κατασκευάζει B: κατασκευάζειν || 13. ἐν post ἐσμέν: omisi ut B || 16. οἰζυρώτερον || 17. πλέον B: πλείον || 20-23. cf. schol. ad Π. 16. 149 || 25. τὸ ante γούνος omisi || 30. supplevi ex B

459. τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων] κρείττον τῷδε ἀλέξειν τῷ ἐταίρῳ B = φετο. ἄλλως τε καὶ οἱ ἵπποι ἐκέϊσε αὐτὸν ἤγαγον.

* ἀχνύμενός περ ἐταίρου] λείπει ἢ περί.

461. * τὸ “ρέα” ἀνευ τοῦ ἰ πᾶσαι εἶχον.

5 463. * ἦρει] κατελάμβανεν· “ἐκ δέκα ποδῶν ἦρει λέγων τοὺς B = ρήτορας” (Eur. fr. 94 K.). νῦν δὲ ‘ἀνήρει.’

464. ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ] ἱερὸν ἄρμα τὸ ἀνεπίβατον ἄλλῃ ἢ Ἀχιλλεῖ B = καὶ ὑπὸ ἀθανάτων ἵππων φερόμενον.

465. καὶ ἐπίσχειν] οἱ περὶ Ἀρίσταρχον “ἐπίσχειν” κατὰ
10 παρατατικόν, οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀσκαλωνίτην κατὰ ἀόριστον ὡς λαβεῖν·
καὶ ὁ Ἡρωδιανὸς δὲ “ἐπίσχειν” παροξυτόνως· εἰ μὴ τις λέγοι, ὅτι
ἔθος ἐστὶ τῷ ἀορίστῳ συντάττεσθαι τὴν ἐπί.

477. * θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος] ἴσος θεοῖς ἐν τῷ κατεργάσασθαι B =
θαί τι.

15 481. βοηθῶον ἄρμα] Ἀρίσταρχος ὑφ' ἐν “βοηθῶον,” οἱ ἀπὸ
τῆς σχολῆς διηρημένως.

ἄλλως: βοηθῶον] τὸ ἐν τῇ μάχῃ ταχύ· οὐ θέλει δὲ ἀπράκτως
παραγαγεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς (τὸ) ὄχημα τοῦ Ἀχιλλεύως.

483. Αὐτομέδων δ' ἀπίρουσε] τοῦ ἰδίου ἄρματος, οἷα Αἰνεΐας B =
20 (Il. 5. 297) μεταγαγὼν (ἀπὸ) τῶν ὤμων τὴν ἀσπίδα, τὸ δὲ δόρυ
ἀρπάσας παρακείμενον.

νόησε δὲ—Ἐκτωρ] εὐτυχῆσας τῆς πανοπλίας ἐπιθυμεῖ καὶ τῶν B =
ἵππων. προτρέπεται δὲ τὸν Αἰνεΐαν οὐ μόνον ὡς ἀριστεία, ἀλλὰ καὶ
ὡς ἀσχάλλοντα ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἰδίων ἵππων (Il. 5. 323).

25 492. βοέης] συλληπτικῶς· ἦν γὰρ εἶχεν ὁ Ἐκτωρ, οὐ βοεΐα ἦν. B =

493. * παλὺς δέ] ὁ “δέ” ἀπὸ τοῦ γάρ.

494. Ἄρητος] Ἄρατος Ἄρητος καὶ Ἀρήτη Ἰακῶς. καὶ κοινὸν
γέγονεν.

30 505. * φοβῆσαί τε στίχας] “φοβῆσαι δὲ στίχας” διὰ τοῦ “δέ,”
οὐ “τέ.”

507. Αἴαντα] πιθανὸν ἀνακεχωρηκός τοῦ Ἐκτορος καὶ τὸν B =
Αἴαντα τολμηῆσαι καταλιπεῖν τὸ σῶμα τοῖς μετ' αὐτὸν ἀρίστοις.

1. τότε B, τῷδε || 2. ὡς ante φ. omisi ut B || ἄγουσι B || 4. schol. supra
v. 463 scriptum: traiecit et ρέα ex ἦρει corr. Ludwig || 10. Ἀσκαλῶνα:
corr. Bekker || 12. ἀτάττεσθαι: corr. Bekker || 13. εἰς τὸ B || 19. οἷα
scripti: δε || Αἰνεΐας W: Πάνδαρος || 20. τὸν νῶτον: suppl. et corr. W, cf.
schol. A ad 5. 297 || 29. ἐφάβησε alterum

- B- 514. θεῶν ἐν γούνασι κεῖται] τοῖς κόλποις, ὡς “πολλάκι γούνασιν —ἐφεσ(σ)άμενος” (Od. 16. 443)—ὁ ἔστι ‘πρόχειρα πάντα ἔχουσιν οἱ θεοί· οἱ δὲ ἐν τῇ τῶν θεῶν δυνάμει, ἀπὸ μέρους.
515. * μελήσει] ἀντὶ εὐκτικῷ τοῦ ‘μελήσαι.’
- B- 520. ὡς δ’ ὅταν ὄξυν] ἄμφω ἠΰξησε, τὸν μὲν πέλεκυν τῇ ὀξύτητι, 5 τὸν δὲ ἄνδρα τῷ “αἰζήος,” ὡς εὐτονωτέραν τὴν καταφορὰν γενέσθαι. ὁ δὲ τόπος τῆς πληγῆς καιριώτατος· ὅπισθε γάρ φησι κεράτων εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νεύρων.
- B- 521. ἐξόπιθεν κεράων] περὶ γὰρ τὰς ρίζας τῶν κεράτων πυκνὰ κεῖται τὰ νεῦρα. 10
- B+ 522. ἵνα τάμη (διὰ) πᾶσαν] ἦν γὰρ μὴ ὅλον διακοπῇ τὸ νεῦρον, οὐ πίπτει ὁ βοῦς. καὶ τὸ μὲν ἐξῆς ἔστι ‘διατάμη,’ τῇ δὲ διακοπῇ τῆς λέξεως μεμίμηται τὸ γινόμενον. οὐκ ἀναστρέφεται δὲ ἡ “διά,” ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ Δία αἰτιατικῇ.
- B- ὁ δὲ προθορῶν] βοῶν μὲν οἰκεῖον τὸ προπίπτειν, τῶν δὲ ἄλλων ζῴων 15 τὸ ἀνακλᾶσθαι.
- B- 523. προθορῶν πέσεν ὕπτιος] προπίπτειν μέλλοντα βίαιος οὔσα ἢ πληγῇ ἀέτρεψεν. ἢ δὲ παραβολὴ πρὸς τὸ προθορεῖν μόνον. καὶ οὗτος προέθορε μὲν ὡς ταῦρος, οὐκ ἔπεσε δὲ ὡς ταῦρος.
- B- 524. νηδυίοισι] τοῖς κατὰ τὴν νηδὺν σπλάγγχοις· ἄπαξ δὲ 20 εἴρηται ἢ λέξις.
- B- 529. ἔνθα δ’ ἔπειτ’ ἀφίει] τότε δὲ ἴσθη τὴν ὀρμὴν ὁ σίδηρος. ὅταν γὰρ μηκέτι προῖένα ἰσχύσῃ, τὸ τνηκαῦτα ἰστάμενος κραδαίνεται.
533. τοὺς ὑποταρβήσαντες] μηδέπω τινὸς δεινοῦ γεγονότος φεύγουσιν. 25
535. Ἄρητον δὲ κατ’ αὐθι λίπον] ἠδέως πάνυ ἐπεφάνησε τῷ ὄλω ἔργῳ τῷ περὶ τὸν Ἔκτορα.
- B- 537. καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα] ἴδιον τῷ παρ’ ἐλπίδα εὐτυχίσαντι καὶ πλέον τι φθέγγεσθαι κατὰ τῶν ἐχθρῶν.
539. κῆρ ἄχεος μεθέηκα] ἐπανῆκα τὴν ψυχὴν τῆς ἐπὶ Πατρόκλῳ 30 λύπης.
* καταπέφνων] Ἀρίσταρχος ὡς τέμωνων.
541. * ἀνὰ δ’ αὐτὸς ἔβαινε] ἀνέβαινε ὑπερβεν.
542. κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς] ἢ διακοπῇ τῆς λέξεως τὸν εἰς πολλὰ
1. πολλάκις || 4. τὸ μ. || 9. schol. cum l. 15. cohaeret novi lemmatis signo omissio || ἐξόπισθε || 11. ἵνα || 17. προπίπτειν B: προσπίπτειν || 18. ἀνίστρεψεν conl. Villoiso || 30, 31. τῆς—λύπης Athous: τῆ—λύπη

διεσπασμένον παρέστησε ταῦρον, οὐ τοῦ μέτρου ἀπαιτοῦντος· παρῆν γὰρ φάσαι ‘ταῦρον κατεθιδῶς’ καὶ Ἀνακρέων “διὰ δέρην κόψε μέσσην, καὶ δὲ λῶπος ἐσχίσθη” (fr. 80 B.).

543. ἀψ' δ' ἐπὶ Γατρόκλῳ] εἰκότως, τῶν περὶ τὸν Ἑκτορα ὑπο-
5 στρεψάντων ἐπὶ τὸ σῶμα.

545. προῆκε γὰρ—Ζεὺς] Ζηνοδοτος ἀθετεῖ· τινὲς οὐδὲ γρά-
φουσιν· πῶς γὰρ ἐν τῇ Ἰδῆ ὣν ὁ Ζεὺς αὐτὴν πέμπει, ἢ δὲ “οὐρα-
νόθεν” (548) κάτεισιν; ἢ ὅτι οὐρανὸν τὸν ὑπερνήφειον ὀνομάζει τόπον.

547. πορφυρέην] ἀπὸ μέρους τὴν ποικίλην, ἢ ὅτι ἔχει τινὰ B=
10 πορφυρίζοντα.

πορφυρέην Ἴριν] πιθανῶς τὴν τῆς θεοῦ κατάβασιν θειοτέρα εἰκόνι B-
ὁμοίωσεν· καὶ ἀλλαχοῦ “ὄλον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς” (Π. 4.
75).

τί ἔστιν Ἴρις: ὅταν ἐξ ἐναντίας νέφος τῷ ἡλίῳ στῆ πεπλημένον B-
15 καὶ πλήρες ὕδατος, αἱ δὲ ἀκτῖνες προσπίπτουσι τῷ νέφει καὶ κα-
θάπερ ἀπὸ κέντρου τοῦ ἡλίου περιγράφουσι κύκλους, τότε τοῦ μὲν
τῶν ἀκτῖνων ἐρυθροῦ ἀνεμιμένου πρὸς τὸ κροκοειδές, τοῦ δὲ ἐν τῷ
νέφει μέλανος ἐκλυομένου πρὸς κυάνεον (ἢ) κρᾶσις ἀμφοῖν Ἴρις
ἔστιν. καὶ Ἀναξαγόρας δὲ φησιν “Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῆσι
20 νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ. χειμῶνος οὖν ἔστι σύμβολον· τὸ
γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἀνεμὸν ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον.”
τοῦτο οὖν πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας, πρὸς δὲ τοὺς ἀπείρους τὸν
πόλεμον.

548. * ἐξ] περισσῆ ἢ “ἕξ.”

25 549. * δυσθαλπέος] κακοῦ εἰς θάλψιν.

550. μῆλα δὲ κῆδει] “μῆλα” πάντα τὰ θρέμματα, “μῆλα
δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν” (Od. 23. 356)· καὶ
Ἡσίοδος “βουδώρα πάντα” (Opp. 504) φησίν, ‘ἀπὸ τοῦ βοῶς
πάντα’ δηλῶν.

30 551. πυκάσασα ἔ αὐτήν] οὐδέποτε ὁ ποιητὴς οἶδε σύνθεσιν ἀν-
ωνυμίας.

553. πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱόν] οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἐπεὶ φαίνεται οὗτος B=
μόνος ἄγωνιῶν ὑπὲρ Πατρόκλου.

2. διὰ δὲ δέρην ἔκοψε Eust. ad Π. 15. 1 || 3. καὶ δὲ λοπὸς Eust., κοδδελωπὸς
|| 2, 3. διὰ δέρην ἔκοψε μέσσην, καὶ δὲ λῶπος conl. Bergk || 14. τί ἔστιν
Ἴρις in margine iteratum || 18. supplevi ex B || 20. ἀντιλάμπων ||
25. δυσθαλπέος sec. : θυσθαλπέος pr. || 27. τά μοι

- B=** 555. εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν] δύο γάρ ἐστιν οἷς μάλιστα γνωρίζομεν, φωνή καὶ εἶδος. εἰκότως δὲ Φοῖνικι εἴκασται· ἤγειτο γὰρ καὶ αὐτὸς φάλαγγος, καὶ μέλει αὐτῷ λίαν Πατρόκλου. ἄμα δὲ καὶ τὸ γῆρας ἱκανὸν πρὸς αἰδῶ.
- B+** 556. κατηφείη] ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη ἔχειν. 5
- B=** 557. Ἀχιλλῆος ἀγαυῶν] διατρέπει αὐτὸν τῇ μνήμῃ Ἀχιλλέως, εὖ δέονται πρὸς τὴν μάχην.
559. * “ἔχεο” τοῦ πολέμου ἢ τοῦ νεκροῦ.
- B-** 564. (μάλα γάρ με—) ἐσεμάσαστο θυμόν] ἔπληξέ μου τὴν ψυχὴν· μάσ(σ)ασθαι γὰρ τὸ ἄψασθαι· “χεῖρ’ ἐπιμασ(σ)άμενος” (Od. 9. 10302)· “ἐπεμαίετ’ ἄρ’ ἵππους” (Π. 5. 748)· “τὸν δ’ ἐπιμα(σ)σάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος” (Od. 9. 446). καὶ μέχρι νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ‘ἦψατό μεν ὁ θάνατος τοῦδε τοῦ φίλου ἢ συγγενοῦς.’
- B+** 565. * πυρός] διὰ τὸ εὐκίνητον. 15
- B=** 568. ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἤρησατο πάντων] “ἔνεστι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένοιε τοῦδε· τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο” (Eur. Hipp. 7, 8).
569. ὅμοισι καὶ (ἐν) γούνεσσιν] ταῦτα γὰρ τῶν μελῶν ἐνεργεῖ μάλιστα. 20
- B=** 570. μινίης θάρσος] πιθανῶς οὐ μινία αὐτὸν εἴκασεν—ἦν γὰρ (ἂν) οὐ κατὰ ἥρωικὸν ἀξίωμα ἢ εἰκὼν—ἀλλὰ τὸ θάρσος αὐτῆς προσέθηκεν ἢ θεός.
- B=** ἄλλως: μινίης θάρσος.] καὶ ἐπὶ τὰ ἐλάχιστα κατάγεται τὸ ἀρμόδιον τῷ πράγματι ζητῶν. αἱ δὲ ποιητικαὶ λέξεις ἐπικαλύπτουσι τὸ ταπεινόν. πρὸς τὸ ἴταμόν οὖν καὶ ἐπίμονον ἢ εἰκὼν.
572. * λαρόν] ἀπολαυστικόν, παρὰ τὸ λῶ, ὃ ἔστι θέλω.
573. * πλῆσεν φρένας ἀμφὶ μελαινας] ἢ “ἀμφί” πρὸς τὸ “πλῆσεν.”
- B=** 575. ἔσκε δ’ ἐνὶ Τρώε(σ)σι] ἐπισημαίνεται πάντα, πόλιν ὄνομα γένος φιλίαν, ὡς ἀνιχνεύσας τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ Ἡετίων ὀμῶνυμος τῷ τῆς Ἀνδρομάχης πατρί· εἰ δὲ ἦν τῶν Κιλικίων ὁ Ποδῆς, εἶπεν ἂν ‘μάλιστα τῶν βασιλέων ἐτίμα αὐτὸν ὁ Ἐκτωρ’,

1. ἔστιν W: ἔστι ἐν || 2. ‘ἀν γνωρίζομεθα?’ W || 6. Ἀχιλλῆος ἀγ. || ἐντρέπει B || 12. Πολύφημος vsgr̄pi: Διομήδης || 32. δὲ ἦν B: ἦν δὲ

οὐ “δήμου.” προαπόλονται δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἀνδρομάχης (Π. 6. 421).
καὶ τὸ “ἀφνειός” (576) δείκνυσιν, ὡς ἕτερος ἦν· ὁ γὰρ τοῦ
Ἀνδρομάχης πατρὸς οἶκος ἡρήμωτο.

577. * δήμου] τῶν δημοτῶν.

5 εἰλαπιναστής] σύσσιτος, ἐν τῷ εὐωχεῖσθαι φίλος· οἱ δὲ παρά- B-
σιτος. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ παρασίτου εἴρηται ἐν Ἐλπίδι παρ’ Ἐπι-
χάρμῳ (fr. 1 p. 225 Log.).

583. * Ἀσιάδῃ] Ἀσίου παιδί.

584. φίλτατος ἔσκεν] ἐπεὶ περὶ φίλου ὀνειδίζει, δεόντως φίλῳ B +
10 ὁμοίωται.

588. * μαλθακός] οὐ πιστὸς ὁ ψόγος. A -

593. ἔλετ’ αἰγίδα] ἠτοιμάσατο πρὸς τὴν χρῆσιν, ὡς “χερσὶ
τρίαιναν ἐλὼν” (Od. 5. 292).

αἰγίδα—μαρμαρένῃ] τοῖς ἀμυνομένοις “μαρμαρένῃ,” τοῖς δὲ B =
15 καταπονουμένοις “ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν” (Π. 4. 167).

594. * ἐκάλυψε] τῇ αἰγίδι, ὡς Ἀρίσταρχος.

597. πρῶτος Πηνέλεως] οὐ δειλός, εἴπερ εἴκει Δίῳ. εἰ δὲ “πρῶτος,” B =
τέτρωται γὰρ καὶ “πρῶτον τετραμμένος” (598). ὅτι δὲ γενναῖος,
(συμ)φεύγουσι πάντες. εἰ δ’ ἀσθενής, πῶς ὁ Ποσειδῶν “Τεῦκρον
20 ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἤλθε κελύων Πηνελεῶν θ’ ἦρωα” (Π.
13. 92);

599. * ἄκρον ἐπιλί[γ]δην] κατ’ ἐπιδρομὴν· οἱ δὲ ἐπιξεστικῶς· AB +
καὶ πῶς “ὄστέον ἄχρισ;”

600. Πουλυδάμαντος] οὐ προειπὼν τὸν τρώσαντα νῦν διεσάφησε, B =
25 ποικίλλων τῇ χάριτι καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ.

601. Λήϊτον αὖθι] ἔοικεν εἰς συμμαχίαν καταγεγενησθαι τὸ
τῶν Βοιωτῶν τάγμα· οἱ γὰρ ἡγεμόνες αὐτῶν εἰσιν οἱ τετρωμένοι.

603. ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο] καὶ φηγόντας ἐγκωμιάζει τοὺς Ἑλληνας. B =

605. Ἔκτορα δ’ Ἰδομενεύς] σκόπει τὸ τῆς ἀπαγγελίας τάχος· B =
30 προειπὼν γὰρ τὰ περὶ τῆς βουλῆς τοῦ Ἔκτορος καὶ ἐφορμῆσεως
ἐπὶ τὸν Λήϊτον νῦν ἐν μέσῳ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρετὴν διηγείται, (ὅτι)
καίπερ πεφοβημένοι ἀρτίως ὑπὸ Διὸς ἀγωνίζονται· εἴτα πάλιν
μεταβαίνει ἐπὶ τὸν Ἔκτορα.

1. προαπόλονται B || 6. (πρῶτον) ante εἴρ. supplet W || 11. confert
W Ath. V p. 188 || 12. ἔλετο || 16. schol. ad ἐκάλυψε v. 591 super
scriptum: traieci || 19. supplevi ex B || 22. suppl. sec. || 26. γεγενησθαι
κατὰ τὸ: corr. W || 27. αὐτῶν B: αὐτὸν || 31. supplevi ex B

- A=** 607. * ἐν καυλῶ] κατὰ τὸν καυλόν.
- A=** * δόρυ] ἢ ἐπιδορατίς, ὡς πρῶρας οὔσης τοῦ στύρακος.
- A + B=** τοὶ δ' ἐβόησαν] ἐκπληχθέντες μὴ τι πάθοι, οὐκ 'ἐφόβηθεν" διώκουσι γὰρ οὗτοι· οὕτως Ἀρίσταρχος.
- AB=** 608. Ἴδομενεὺς ἀκόντισε] ὡς Ἴδομενεὰ βάλοι ἐστῶτα ἐν τῷ 5
 δίφρῳ· ὃς πεζὸς ἐλθὼν ἐκ τοῦ ναυστάθμου πεσὼν ἂν ἤψωσε
 <τοὺς> Τρῶας, εἰ μὴ Κοίρανος αὐτῷ παρέστηκεν τὸ ἄρμα,
 ὃς ἐκ Λύκτου Μηριόνη συνεστράτευσεν ἠνίοχος ὦν τοῦ Μηριόνου
 (611). τριπῆς γὰρ γεγυίας μεσαιπόλιος ὦν ὁ Ἴδομενεὺς ἀπώλετο
 ἂν "οὐ γὰρ εἶ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι" (Π. 13. 512). 10
 ἔστι δὲ ἡ φράσις ὡς "τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Μενεπτόλεμος Πολυ-
 ποίτης, υἱὸς Πειριθόιοι, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς" (Π. 2. 740, 1)
 καὶ μετὰ ταῦτα "οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς" (ib. 745).
 φθάσαντος οὖν ἤδη ἀναβῆναι Ἴδομενεὺς ὁ παρεστὼς ἠνίοχος
 ἐπλήγη. 15
612. πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα] ὁ Ἴδομενεὺς δηλονότι· διὸ εἰς τὸ ἄρμα
 τοῦ Μηριόνου ἀνήλθεν.
615. καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν] καινὸν καὶ περιπαθὲς τὸ σύμ-
 πτωμα.
- AB=** 617. τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο—ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας] ὑπὸ τὴν σιαγόνα 20
 διαβὰν τὸ δόρυ ἀνέσχε διὰ τῆς ἐτέρας· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδύνατον
 τοῦτο, τοῦ μὲν Ἑκτορος πεζοῦ βαλόντος, τῷ δὲ ἄρματι ἐπιβεβηκότος
 τοῦ βληθέντος.
- AB=** γναθμοῖο] εἰκότως πλαγία ἢ πληγὴ γίνεται περιστρέφοντος αὐτοῦ
 τοὺς ἵππους. 6. ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς, αὐτὰρ Μηριόναο ὀπαυόνά θ' ἠνιοχόν 25
B= τε Κοίρανον, τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο· τὰ δὲ ἄλλα ἐν μέσῳ. διόπερ
 ἐδέησε καὶ περισσοῦ τοῦ ἄρθρου.
- B=** 618. δόρυ πρυμνόν] ἢ ἐπιδορατίς, ὡς πρῶρας οὔσης τοῦ στύρακος.
- B=** 620. καὶ τὰ γε Μηριόνης] τὸ ἐξῆς, καὶ τὰ γε Μηριόνης ἐκ
 πεδίου ἔλαβε κύβας. ἀνελάμενος, φησί, χαμόθεν τὰ ἠῖα ἐπιδίδωσι 30
 τῷ Ἴδομενεῖ αὐτὸς πεζὸς ὦν· ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἄρματι,
 δηλαῖ τὸ "μάστιε νῦν" (622). φιλικὸν δὲ τὸ ἦθος τοῦ Ἑλληνος·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς νέος καὶ ἀκμάζων ἔτι κινδυνεύειν βούλεται, τὸν δὲ
 μεσαιπόλιον ἀποπέμπει τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ ποριζόμενος.

3. πάθη || 5. Ἴδομενεὺς βάλη || 7. supplevi ex B || 8. ἐς B: ὡς || 11.
 ἔσται || 25. θ' post M, omisi ut B

628. τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε] ὅτι ἐπὶ δυοῖν τὸ “ τοῖσι.”

632. * ἔμπης] ὅμως.

634. αὐτοὶ περ φραζώμεθα] ἐμφαντικὸν τὸ “ αὐτοὶ περ,” ὅσον B = ἡμεῖς μόνοι οἱ καταλελειμμένοι ὑπὸ τῶν φευγόντων. ἢ τῇ ἰδίᾳ B ἀρετῇ, οὐ τῇ ἀπὸ θεῶν συλλήψει. ζηλωτὰ δὲ ταῦτα· καὶ τὸν Δία (γὰρ) πολέμιον οἶδε καὶ οὐ καταλείπει τὸν νεκρόν.

637. οἷ που νῦν ὀρώοντες] “ οἷ που δεῦρο.” τινὲς “ οἷ που νῦν,” A + κακῶς.

640. εἷη δ' ὅστις ἑταῖρος] ἐπεὶ τελευταῖον βοήθημα τουτί, (εἰς B = 10 τοῦτο εἰκότως) καταφεύγει.

643. * οὐ πῆ] τινὲς “ οὐ που” ἀντὶ τοῦ “ ἐν τινι τόπῳ.” A -

645. ἀλλὰ σὺ ρῦσαι] θαυμαστὸν τὸ ἦθος· οὐ γὰρ σωτηρίαν A - B = αἰτεῖ, ἀλλὰ (τὸ) μὴ ἐμπυδίζεσθαι ἀπὸ ἔργων ἀγαθῶν. διὸ καίπερ ἐναντιούμενος ὑπακούει Ζεὺς.

15 648. δάκρυ χέοντα] κατὰ παράλειψιν ἢ διήγησις· ἄνω γὰρ οὐδὲν B = εἰπὼν περὶ δακρῶν τούτῳ ἐνέφηεν. §. περιπαθῶς δὲ λίαν εἰσάγει τὰ A + B = πράγματα, εἶγε Αἴας δακρύνει· οὐ γὰρ ἐν ἄλλοις εὐρίσκομεν αὐτὸν δεδακρυκότα.

652. αἶ κεν ἴδῃαι ζρόν] ἔμφασιν ἔχει τῆς δυσπραγίας τὸ “ αἶ AB = 20 κεν,” ὡς οὐκ ἐλπίζοντος ἔτι ζῆν οὐδὲ τοῦτον.

657. ὡς τις τε λέων] πολλαὶ αἱ εἰκόνες κατὰ τοῦ ἥρωος. πρῶτον A = B + γὰρ αὐτὸν εἶκασε διὰ τὴν φιλοστοργίαν βοῖ (4), νῦν δὲ λέοντι ἀκούσιον ποιουμένην ἀναχώρησιν· καὶ ἐξῆς (674) διὰ τὴν ὄξυδορκίαν ἀετῶ παρέβαλεν αὐτόν.

25 659. * “ πῖαρ” ἐκ παρεπομένου τὸ ζῆν. A +

663. καιόμεναί τε δεταί] καὶ Ἀριστοτέλης (H. A. IX c. 44 B = p. 629^b) φησὶ λέοντα μάλιστα τὸ πῦρ δεδοικέναι. §. “ δεταί” δὲ B = ὄξυτόνως αἱ συνδεδεμένα ἐκ ξύλων λαμπάδες.

664. * τετιηότι θυμῷ] κακωθέντι ὑπὸ λύπης. A -

30 666. ἀέκων] πρὸς τοῦτο μόνον ἢ παραβολή· τὰ δὲ ἐν μέσῳ πρὸς B = οὐδὲν ἐξείργασται.

1. δυοῖν W: δύο || 2. ὁμοίως A || 6. supplevi ex B || οὐ καταλείπει B: οὐκ ἐπιλείπει || 9, 10. supplevi ex B || 11. οὐ που Ludwig ex A: οὐτω || 13. supplevi ex B || 15. ἢ κατὰ παρ. διήγ. || 16. τούτῳ W: τοῦτο ut B || περιπαθῶς A: -ῆ ut B || δὲ λίαν B: δειλίαν || 19. δυσπραγίας B: δειλίας || 21. κατὰ om. B || 22, 3. λέοντι ἀκούσιον B: ἀκούσιον λέοντι || 23. ἀναχώρησιν B: ἀποχώρησιν || 25. ἐκ παρεπομένου A: παρεκπορευομένου || 27. δεταί rec. in gasura: δαιταί pr.

- A+B=** 667. ἀργαλέου πρὸ φόβοιο] ἀντὶ τοῦ ὑπό· “ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτος” (Π. 24. 734).
- B=** 670. νῦν τις ἐνείης Πατροκλῆος] πολλαὶ μὲν αἰ τοῦ ἥρωος ἀρεταί· νῦν δὲ παρέλαβε τὴν μάλιστα δυσωπῆσαι δυναμένην. ὅτι δὲ πρῶτος ἦν, δῆλον ἐξ ὧν τῶν βασιλέων διαφερομένων ἤσυχάζει· φιλο- 5
στόργως δὲ τὸν Εὐρύπυλον ἰάται (Π. 11. 844), κλαίει πρὸς Ἀχιλλεῖα (Π. 16. 4).
- A=** 671. πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο] αὐξητικὸν τὸ “πᾶσιν,” οὐκ Ἀχιλλεῖ μόνον, ἀλλὰ κοινῶς πᾶσιν.
- B=** 674. ὃν ῥα τέ φασιν] ἀξιοπίστως τὸ “φασίν” προσέθηκεν, ὡς 10
πρὸ τοῦ ἐπιβαλέσθαι τῇ ποιήσει ἐξητακῶς ἀκριβῶς ἅπαντα. §. φησὶ
- ΔB=** δὲ καὶ Ἀριστοτέλης (H. A. IX c. 34 p. 620^a), ὡς ἴσθησι τοὺς νεοσσούς πρὸς ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν· καὶ ὁ μὲν δυνηθεὶς ὄραν τοῦ ἀετοῦ υἱός ἐστιν, ὁ δὲ μὴ ἐκβέβληται καὶ γέγονεν ἀλαιοέτος.
- B=** 676. ὑψόθι] πάντοθεν αὖξει τὴν ὄξυωπίαν· ὑψηλὸς ὧν γὰρ πέτε- 15
ται, τὸ δὲ κατασκοπούμενον λαγώς, καὶ τῇ χροῖᾳ γεᾶδες ὡς μὴ ῥαδίως διακρίνεσθαι, καὶ τῷ μεγέθει βραχύ. καὶ βοηθεὶ ὁ θάμνος, ὑψ’ οὗ κέκρυπται ὁ λαγώς.
- A+B=** 681. ζῶοντα ἴδοιτο] “ἴδοιτο” τὰ ὅσσε· οἱ δὲ ἐνικῶς “ἴδοιτο,” ἴν’ ἢ τὰ ὅσσε ἴδοιτο· ὡς τὰ παιδιά παίξει· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σχολῆς 20
“ἴδοιτο” γράφουσιν.
- B=** 689. ἄριστος Ἀχαιῶν] παρατήρει, ποσάκις εἰπὼν περὶ τῆς ἀναιρέσεως Πατρόκλου οὐδαμοῦ προσκορῆς ἐφάνη.
- ΔB=** 695. ἀφασίῃ] πανταχόθεν ἐπεσημῆματο τὸ πένθος, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ μηδὲ πυθέσθαι τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς. γίνεται οὖν ἢ 25
σιωπὴ παντὸς λόγου μείζων. ἔστι φίλος Πατρόκλω, ὡς πού καὶ ἐν τῇ Νεκυ(ί)ᾳ φησὶ “καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμόμνος Ἀντιλόχοιο” (Od. 11. 468). πρὸς τῇ φιλίᾳ αὐτοῦ Νέστωρ αἴτιος ἐγεγόνει τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
- B=** ἄλλως: ἀφασίῃ] ἄριστα φρονόμηκεν ὁ ποιητὴς τὴν τοῦ Πατρό- 30
κλου ἄ(γ)νοϊαν (θανάτου), ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ἀνδρομάχης (Π. 22. 445)· καὶ γὰρ αὕτη ἐκτὸς τῆς ὑπονοίας οὔσα τοῦ τεθηκέναι τὸν Ἐκτορα ἐν χαλεπωτέρῳ γίνεται πένθει ἀκούσασα.
4. νῦν δὲ B: τὴν δὲ νῦν || 14. ἀναιετος B || 15. ὑψόθεν || 16. δὲ B: γὰρ || 17. βοηθεὶ ὁ θ. B: βοήθεια θ. || 18. ὑψ’ οὐ B, ὑψ’ ἢ || 20. ὅσσεα || 26. ὡς Bekker: δε || 29. τοῦ θανάτου B: τῷ θανάτῳ || 30. φρονόμησεν B || 31. supplevi ex B

700. τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον] τρόπον τινὰ τὸ πένθος A + B = ἀράμενον αὐτὸν ἄχετο· φησὶ γοῦν “πόδες φέρον.” β. ἐφ’ ἄρματος δὲ A - B = οὐκ ἄπεισιν ὡς ταπεινῶν ἄγγελος· ἢ τὸ πένθος (αὐτὸν τοῦτο) συνιδεῖν οὐκ ἐβ. καὶ Πηνελόπη γοῦν οὐκέτι “ἔτλη δῖφρῳ ἐφέξεσθαι”
- 5 (Od. 4. 716) ἀκούσασα περὶ τοῦ παιδός. τινὲς δὲ Λαοδόκῳ παραδοῦναι τὰ ὄπλα, ὅπως δοκῇ ἐκείνους τοῖς πολεμίοις Ἀντίλοχος εἶναι, τὸ δὲ ἄρμα καταλιπεῖν τῷ πατρί, εἰ δέοι φυγεῖν· ἀλλ’ εἶχεν ὁ Νέστορ ἴδιον ἄρμα καὶ Εὐρυμέδοντα ἠνίοχον. ἄμεινον οἶν διὰ τὸ πένθος (Π. 11. 620).
- 10 703. * ἔθεν] ἀντὶ τοῦ ‘ἔθεν.’
705. ἀλλ’ ὅ γε τοῖσιν μὲν] ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. A + B =
711. οὐ γὰρ πως ἂν γυμνὸς ἐών] πολλάκις γὰρ ὑπὸ περι-B = στάσεως πράξαντές τι ὕστερον συνορῶμεν τὸ ἀδύνατον αὐτοῦ. τὰ δὲ τοῦ Πατρόκλου οὐκ ἐνδύεται ὄπλα, ἢ ὡς ἐλάσσω τοῦ σώματος, ἢ
- 15 (ᾧτι) οὐκ εἶχεν.
712. ἡμεῖς δὲ—φραζόμεθα] γενναῖον πρὸς προτροπὴν τὸ ἀπὸ B = τῶν ἰδίων ἐνδείκνυσθαι καὶ μὴ περιμένειν τὴν ἐτέρων ἐπικουρίαν.
720. Ἴσον θυμὸν ἔχοντες] πάντοθεν προτρέπει τὸν Λοκρόν. καὶ B = Ἀλέξανδρος ἐν Πέρσαις ὄρῳν τινὰ Ἀλέξανδρον ἀνδριζόμενον ἴσος,
- 20 φησὶν, ὄφθητι τῆς ὁμωνυμίας.
722. οἱ δ’ ἄρα νεκρὸν] ἐγγὺς τῶν νεῶν θέλουσι κομίσει, ἵνα κἂν B = κατακουῶνται βοηθήσῃ Ἀχιλλεύς. διὰ δὲ τοῦ “ἀγκάζοντο” τὸ σπουδαῖον καὶ μοχθηρὸν ἐνέφηεν.
- ἀγκάζοντο] ἐμφαντικῶς ἐμήνησε τοὺς ὥσπερ περιειληφότας τὸν B =
- 25 νεκρὸν· καίτοι ἐνὶν καὶ ἄλλως εἰπεῖν ‘ἐρύοντο’ ἀλλ’ οὐκ ἦν οἰκεῖον τῆς προσηνείας Πατρόκλου τὸ ἔλκεσθαι.
725. κύνες(σ)ιν εἰοκότες] πρὸς τὸ θράσος τῶν Τρώων ἢ παρα-B = βολή· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ θάρσους παρίστησι τὸ “βλημένῳ” (726). ἀλλὰ καὶ τὸ “ἐλίξεται” (728) συμπράττει· στρέφεται γὰρ τοῦτο
- 30 μόνον τῶν ζῴων διακόμενον, ὁ κάπρος.
727. εἴως μὲν γάρ] ἕως. λείπει τινός. B =
731. * οἱ μὲν ἐγγὺς “ξίφεσιν,” οἱ δὲ πόρρω δόρασιν. B =
733. * τῶν δέ] περισσὸς ὁ “δέ.”
737. ἦντε πῦρ] ὃ κατὰ μεταφορὰν ἐξήγαγεν ἐτέρωθι καυστείρην B =
3. ταπεινῶν B: ταπεινῶν || supplevi ex B || 20. ὄφθητι B: ὄφθη || 24. περ. ὥσπερ ut B: traiecit W

τὴν μάχην λέγων (Π. 4. 342, 12. 316), νῦν ἐπεξεργασάμενος εἰς παραβολὴν ἄγει. ἠϋξῆσε δὲ αὐτὸ διὰ τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ αἰφνιδίου, ἵνα λαυθάνον νέμηται.

- B =** 742. ὡς θ' ἡμίονοι] βόες μὲν ἰσορρόπως ἔλκουσιν ἐκάτερος φέρων τὸ ἴδιον βάρος, ἡμίονοι δὲ (δι)ωθόμενοι τὸ βάρος ἀντιμετα- 5
βάλλουσιν ἀλλήλοις. τοιοῦτον ἔπασχον καὶ οἱ τὸν νεκρὸν κομίζοντες εὐχερῆ τὴν διόδον διὰ τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων οὐκ
B = ἔχοντες. §. κατὰ τὰς ἀποκλίσεις τοῦ φερομένου ἐκάτερος ἐβαρεῖτο, διὸ ἐπιτείνων τὸ ταλαίπωρον αὐτῶν σκολιὰν παρέλαβεν ὁδὸν καὶ μακρὸν τὸ ἐλκόμενον ζύλον διὰ τῆς ὁδοῦ. 10
- B +** (κρατερὸν μένος) ἀμφιβαλόντες] ἰσοβαρήσαντες τῇ δοκῷ τὴν προθυμίαν, ὡς τὸ “ἡλικες ἰσοφόροι” (Od. 18. 373).
746. ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε] οὕτω διὰ τῶν β' μ' τινὲς δὲ “οἱ μὲν ἄρ' ἐμμεμαῶτε.”
- B =** 747. πρῶν] προουχὴ ὄρους. §. “ἰσχάνει” δὲ τῆς εἰς θάλασσαν 15
B = ἐκρύσεως.
- B =** ὡς τε πρῶν] ἄκρως οὐκ ἐμφύχοις αὐτοὺς εἶκασεν, ἀλλ' ἀσαλεύτοις πηρόσιν ἀντέχουσι ποταμοῖς. ἔστι δὲ ἡ εἰκὼν ὅλη πρὸς ὄλον. Αἴαντες γὰρ ἐρριζωμένῳ ὄρει εἰσὶ παραβεβλημένοι, ὕδατι δὲ οἱ Τρῶες. ὡς δὲ ὁ πρῶν κωλύει τὸ ἐπιφερόμενον ὕδωρ εἰς τὸ χωρίον 20
ἐλθεῖν, τὸ δὲ περιχεόμενον εἰς τὸ ὑποκείμενον πεδίον ρεῖ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ σώματι Πατρόκλου ἐδραίως ἐστῶτες ἀπέτρεπον τοῦ σώματος τοὺς Τρῶας ἐπ' ἄλλο μέρος.
- B =** 748. διαπρύσιον] ὡς διόλου προήκειν καὶ διατετάσθαι τοῦ πεδίου τὸν πρῶνα. 25
750. πᾶσι ῥόον πεδίωνδε τίθησιν] ἀποστρέφει τὰ ρεύματα πάντων.
751. * οὐδέ τε μιν] “οὐδέ τι μιν” Ἀριστοφάνης “οὐδέ τι μῆν.”
- B =** 755. τῶν δ', ὡς τε ψαρῶν] ταπεινοῖ τοὺς Ἑλληνας τῇ παραβολῇ 30
πρὸς σύγκρ[ι]σιν τοῦ πολεμοῦντος Διός. τὴν αὐτὴν δὲ εἰκόνα καὶ ἐπὶ τῶν βαρβάρων ἔλαβεν, ὅτε αὐτο(ῦ)ς ὁ Πάτροκλος ἐδῶκεν “ἵρηκι εἰοικῶς ὠκέι, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε” (Π. 16.

1. νῦν ἐπεξεργ. B: ξυπεπεξεργ. || 4. ὄστ' || 5. supplevi ex B || 20. δὲ ὁ B: γὰρ ἡ || 21. περιχεόμενον ut B: corr. W || 31. suppl. rec. || 32. supplevi ex B

583). ἀλλ' ἐκεῖνοι οὐκ ἐναντιωμένον θεοῦ ταῦτα πάσχουσιν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ διώκοντος, τούτοις δὲ ὁ Ζεὺς αἵτιος τῆς ταπεινῆς εἰκόνας.

ψαρῶν νέφος] τὴν ἀγέλην νέφος ὠνόμασεν οὐ διὰ τὸ πλήθος μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπισκιάζει τὸν ἄερα τῆ πυκνότητι.

- 5 ἄλλως : ψαρῶν] διὰ τὴν εὐφωνίαν· ἐκεῖ δὲ “ κολοιοὺς τε ψῆράς B—
 τε” (Π. 16. 583)· συναγελαστικὸν δὲ ὁ κολοιοὺς καὶ φιλάλληλον, ὡς
 ἡ παροιμία· “ καὶ γὰρ κολοιοὺς ποτὶ κολοιοὺν ἰζάνει” (cf. Zenob. II 47).
 μαρτυρεῖ καὶ ὁ τῆς θήρας αὐτῶν τρόπος. ἐλαίου πλήρη κρατῆρα
 τιθέασιν, οἱ δὲ κολοιοὶ ἐπιβάντες τῷ χειλεί (καὶ) ἀφορῶντες εἰς τὴν
 10 σκίαν ἑαυτῶν ἄλλους κολοιοὺς ὄραν νομίζουσιν· εἶτα ἔμπροσθεν τῷ
 ἐλαίῳ, ὡς πρὸς τοὺς ἐταίρους δῆθεν κατιόντες, ἀλίσκονται συγκαλ-
 ληθέντες τὰ πτερὰ τῷ ἐλαίῳ. πολὺ τε μᾶλλον ἀγγελῆδον αὐτῶν ἢ
 πῆσις γίνεται ἰδόντων ἰέρακα καὶ τοῦ φόβου τὴν φωνὴν συστρέ-
 φοντος βοῶσιν ὄξυ καὶ συνηστραμμένον· τοῦτο Ὀμηρος “ οὔλον” (756)
 15 λέγει· τῶν δὲ ἠδομένων ὀρνέων χαλαρὰ καὶ ἀνειμένη ἐστὶν ἡ φωνή.
 ἐπὶ μὲν οὖν Τρώων ἔλαβε τοὺς κολοιοὺς διὰ τὸ παραχῶδες καὶ
 ἀνόητον, ἐπὶ δὲ Ἑλλήνων διὰ τὸ φιλάλληλον. αἰεὶ γὰρ ἡ πῆσις
 αὐτῶν ἀγγελῆδον γίνεται.

756. * οὔλον κεκλήγοντες] πρὸς τὸ σημαινόμενον ὑπήντησεν. B=

20 757. ὅς τις μικρῆσι] ὁ γὰρ αἰετὸς μεγάλας) φονεύει. ἐπὶ δὲ B=
 τῶν λίαν ἀσθενῶν οὐδέποτε ‘ τυτθῆσι’ εἶπεν.

759. * οὔλον κεκλήγοντες] πρὸς τὸ σημαινόμενον ὑπήντησεν.

760. τεύχεα—πέσον] πεφεισμένως οὐκ εἶπεν ‘ ἀπέβαλον τὰ B=
 ὄπλα,’ ἵνα μὴ ριψάσπιδας εἶπη, ἀλλ’ ‘ ἔπεσον,’ ὡς οὐχ ἔκοντι
 25 ριψάντων, ἀλλ’ ἐκ τύχης τοῦ παθήματος γενομένου. καὶ τὸ μὲν
 πρᾶγμα μεμῆνυται, οὐδὲν δὲ αἰσχρὸν τῶν Ἑλλήνων κατεῖπεν.

761. πολέμου δ’ οὐ γίνεται ἔρωή] οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγειν B=
 καὶ φεύγειν αὐτοὺς καὶ μὴ γίνεσθαι ἔρωήν τοῦ πολέμου· ἔφηνγε
 μὲν γὰρ ὁ πολὺς καὶ χυδαῖος τῶν Ἑλλήνων (ὄχλος), οὐχ ὑπερώου
 30 δὲ οἱ Αἴαντες καὶ οἱ ὑπερμαχοῦντες τοῦ νεκροῦ.

(οὐ γίνεται) ἔρωή] οὐκ ἐπίσχεσις, ἀλλὰ τούναντίον αὔξησης. B=

3. schol. sine lemmate post γίνεται l. 18 repetitur δὲ particula coniunctum || 4. καὶ ὅτι schol. alt. || 6. φιλόφωνον B || 7. αἰετὸς π. Zen. || ποτὶ D. Zen.: παρά ut B || τὸ κολοιοὺν εἰκασταί B || 9. χειλεῖ B: τείχει || supplevi ex B || 10. ἔμπροσθεν W, ἐμπύπτοντες Eust.: ἐπιπεσόντες ut B || 11. ἐταίρους BD: ἐτέρους || 13, 14. συστρέφοντος scripsi: συστραφέτος ut B || 15. χαλαρὰ Eust.: χαρὰ ἢ ἀνειμένη ε. || post φωνή signum scholii finiti:— || 25. γενομένου B || 29. supplevi ex B || ὑπερώου scripsi: ὑπερώου ut B

ΕΙΣ ΤΗΝ Σ.

- A+B+ 1. Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός] τινές· “δέμας” τὸ σῶμα, τὸ δὲ σῶμα εἶδος, εἶδος δὲ ὁ τρόπος, “δέμας πυρός” ὁ τρόπος τοῦ πυρός. ὠλόθρευον ἀλλήλους ὡς πῦρ.
- B= δέμας πυρός] λείπει τὸ ὡσεί, ‘ὡσεί πυρός’ ὡς πῦρ γὰρ 5 ἐμάχοντο μετὰ πάσης ἐνεργείας· καὶ γὰρ τὴν μάχην καυστείρην
- B= λέγει. §. ποικίλλει δὲ πάλιν μετὰ τῶν ἡμῶς ἐπὶ τὰς σκηνάς.
- AB= 3. προπάροιθε νεῶν] τοπικῶς, ὡς τὸ “καὶ δ’ ἔβαλε προπάροιθε νεῶς” (Od. 9. 482). ἀλλὰ καὶ χρονικῶς, “οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος” (Od. 11. 483). 10
- AB= ὀρθοκραιράων] κατὰ πρύμναν καὶ πρῶραν ἀνατεταμένων, ὀρθοκροφάλων· κραιῖρα γὰρ ἡ κεφαλή.
- AB= 4. τὰ φρονέοντ’ ἀνὰ θυμόν] οἱ περὶ τῶν φίλων ἀγωνιῶντες ἐν τοῖς κινδύνοις δυσέλπιδές εἰσιν. ἔστι δὲ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ προληπτικὸς ὁ νοῦς. 15
- B= 6. ὦ μοι ἐγῶ] περιπαθῶς ἄγαν ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται ἐπὶ τῇ ὑπονοουμένη τῷ φίλου συμφορᾷ. μεγαλοφυῶς δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς τῶν Ἀχαιῶν στοχαζέται πεπτακέναι Πάτροκλον· οὐκ ἂν γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἔφυγον.
- * τί τ’ ἄρ’ αὐτε] τί δὴ πάλιν. 20
- B= 7. νηυσὶν ἔπι κλονέονται] ἐπὶ τὰς ναῦς. §. ἀναστρεπτεῖον τὴν
- AB= πρόθεσιν ὁμοίως τῷ “νηυσὶν ἔπι προέηκα” (439).
- B= ἀτουζόμενοι] βεβλαμμένοι, ἢ φεύγοντες· πεποιήται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἄτη.
- A+B- 10. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον] Ἄκτωρ Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, 25 ἀπὸ Ὀποῦντος πόλεως, μετὰ δὲ τὸ τεκεῖν Αἰακὸν ὑπὸ Διὸς τὴν Αἴγιναν γήμας ἔμενεν (ἐν) Οἰνῶνῃ· καὶ γίνεται αὐτῷ Μενόιτιος (ὁ) τοῦ Πατρόκλου (πατήρ)· ὅθεν Μυρμιδόνα ἀναγκαίως τὸν Πάτροκλον καλεῖ. διὸ καὶ “ἄριστον,” οὐ κρείττω εἶπεν. ἐπὶ γὰρ πρὸς πολλοὺς ὁμογενεῖς συγκρίνωμεν, τῷ ὑπερθετικῷ χρώματι, οἷον 30 πλουσιώτατος Ἀλεξανδρέων Πτολεμαῖος, εἰ δὲ πρὸς ἀλλογενεῖς, τῷ

1. addidi: ἀρχὴ τῆς σ' Ὀμήρου Ἰλιάδος textui inscriptum || 9. οὗτος ἀ. ut B || 11. ὀρθοκραιράων vsq.: ὀρθοκρεράων pr. || 12. κραιῖρα B: κέρα || 14. προληπτικὸς B: -ὤς || 16. περιπαθῶς B: προσπαθῶς || 27. Αἴγιναν γήμας scripsi, cf. ABD: αἶγα ἡμᾶς || supplevi ex BD || Οἰνῶνῃ BD, Ὀποῦντι A: Οἰνῶνῃ

συγκριτικῶ. τὸ γὰρ συγκριτικὸν οὕτω τὴν τελείαν εἴληχε λέξιν, ἀμέλει γέ τοι καὶ ἔτι ἐπιτείνεται· τὸ δὲ ὑπερβητικὸν τὸ τέλος εἴληχεν. τῷ δὲ ἐντελεῖ συγκρινόμενον οὐκ ἀχθεσθήσεται τὸ πλήθος, τῷ γε μὴν ἀτελεῖ.

5 ἄλλως: Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον] ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστο- A + φάνους οὐκ ἐφέροντο οἱ δύο (10, 11). δύναται δὲ Μυρμιδόνων λέγειν τὸν ἄριστον ὄσον τῆς Μυρμιδόνων στρατιᾶς—διὸ καὶ ἄριστον, οὐ κρείττω εἶπεν—ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν ἄριστον· συνηρίθμητο γὰρ αὐτοῖς, εἰ καὶ Δοκρὸς ἦν.

10 ἄλλως: Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον] πιθανὸν τὸ μὴ ὀνομαστὶ περὶ A + B— τοῦ Πατρόκλου προειρηκέναι τὴν Θέτιν· καὶ γὰρ ὁ τῶν χρησμῶν χαρακτήρ τοιοῦτος, ἐχόμενος τοῦ ἀμφιβόλου. διὸ καὶ μετὰ τὰς ἀποβάσεις ὀρῶνται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀλκινόου (Od. 13. 172).

12. ἢ μάλα δὴ τέθνηκε] ἀντὶ τοῦ λίαν κατείληφα, ὅτι τέθνηκεν, A + B =

15 μάλα οἶδα καὶ πέπεισμαι.

13. σχέτλιος] τλήμων. §. ἀναφαίνεται δὲ ἐνταῦθα ἡ γνώμη AB + τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτι κατὰ πρόνοιαν τῷ φίλῳ ἀπέχεσθαι τοῦ τεύχους B = συνεβούλευεν, οὐ βασκαίνων αὐτῷ (Il. 16. 87).

14. ἐπὶ νῆας ἴμεν] Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης “ἐπὶ νῆας A + 20 ἴμεν.”

“Ἐκτορι] ἀπὸ μέρους τοῖς Ἴτρωσίν. ἔφη γὰρ “Τρῶας ἐναιρό- B = μενος, προτὶ Ἴλιον” (Il. 16. 92).

17. ἀλεγεινῆ] ὥσπερ συναλγῶν ἐπὶ τῇ Πατρόκλου συμφορᾷ ὁ B = ποιητῆς ἐπιφωνεῖ, ὅτι ἀλεγεινῆ ἀγγελία (τὸ) τὸν Πάτροκλον ἀγ- 25 γείλαι τετελευτηκότα.

18. ὦ μοι Πηλέως υἱέ] περιπαθῶς καὶ ἀξίως τῆς φιλίας ἀνα- AB = φθέγγεται, οὐκ ἐπὶ τὸν τεθνεῶτα οὐδ’ ἐπὶ τὸν ἀκούοντα, ἀλλ’ ἐφ’ ἑαυτὸν ἀνευεγκὸν τὴν ἀτυχίαν διὰ γὰρ τοῦ “μοι” οἰκειοῦται τὴν συμφορὰν. §. τὸ δὲ “Πηλέως” τοιοῦτου πατρὸς μετριάξει τὰς B = 30 συμφορὰς. §. διὰ δὲ τοῦ “λυγρῆς” ἔνοιαν αὐτῷ τοῦ δεινοῦ B = δίδωσιν.

20. κεῖται Πάτροκλος] ἱκανῶς ἐτάχυνε τὸ(ν) κακάγγελον ἐν B = ὄλοις δύο στίχοις· καὶ ἐν βραχεῖ πάντα ἐδήλωσε, τὸν ἀποθανόντα, τοὺς

5. τῇ Ῥιανοῦ || 7. στρατείας || 17. τοῦ φίλου B || 19. ἴμεν || 20. ἴμεν A: ἴναι || 24. (τῷ) B || 28. ὦμοι B, οἴμοι || 29. τὸ Bekker: τοῦ ut B || 29, 30. τὴν συμφορὰν Eust., ταῖς συμφοραῖς ut B || 32. supplevi ex B || 33. τέσσαρσι στίχοις B

ὑπερμαχομένους, τὸν κτείναντα. οὐκ ἐξήλωσαν δὲ τοῦτο <ί> τραγικοί, ἀλλὰ τοῖς λυπουμένοις μακρὰς ἐπάγουσι τὰς διηγήσεις τῶν συμφορῶν.

AB= ἄλλως: κείται Πάτροκλος] προδοὺς ἔχνη τῆς συμφορᾶς τῶ δακρύφ και τῇ προφωνήσει οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται· αἰφνίδιον γὰρ προσπεσόντα τοῖς ἀκούουσι τὰ δεινὰ ἐξίστησιν. 5

B= ἄλλως: κείται Πάτροκλος] οἶον οὐκ ἀνῆρπασται. ῥ. διὰ δὲ τοῦ

B= “ἀμφὶ μάχονται” εὐμενῇ τοῖς Ἀχαιοῖς αὐτὸν καθίστησιν.

22. * ἄχεος νεφέλη] “λύπη(ς) χειμῶν.”

A-B- 23. κόνιν αἰθαλόεσσα] τὴν σποδὸν φησιν· “μέλαιν’ ἀμφίζανε τέφρη” (25)· οἱ δὲ τεφρώδη κοινορτόν· και ἐπὶ Πριάμου, “ἀμφὶ δὲ 10 πολλὴ κόπρος ἔην κεφαλῇ τε και αὐχένι” (Il. 24. 163, 4).

AB- 25. νεκταρέφ] εὐώδει, ἢ εὐπρεπεῖ, ἢ θείφ, παρὰ τὸ νέκταρ.

A- 26. μεγαλωστί] Ἀνακρέων “ἰρωστί (fr. 149 B).” Φερεκράτης “ταχεωστί” (fr. 239 K.). “νεωστί.” ἔδει δὲ μεγαλιστί, ὡς φρυγιστί ῥωμαῖστί. 15

B= 28. δμωαὶ δέ] φιλοπενθῆς γυνή, βάρβαρος, αἰχμάλωτος, και διὰ τὸ πρῶτον τοῦ ἀποθανόντος και <τὴν> τιμὴν τοῦ ζῶντος. εἰ δὲ αὐται θρηνοῦσι, πῶς οὐκ Ἀχιλλεύς; ἐκ περιουσίας δὲ τοῦτό φησιν· μὴ μνησθέντος γοῶν οὐδεὶς <ἄν> ἐπεζήτησεν.

31. πεπλήγοντο] ἐκπληκτικὸν τῶσαῦται θεαὶ κοπτόμεναι περὶ τὴν 20 Θέτιν θρηνοῦσαν.

* πεπλήγοντο] ἔτυπτον· ἢ πληγεῖσαι ἦσαν.

33. χεῖρας ἔχων Ἀχιλλῆος] πανταχόθεν ἐκίνησεν ἀνωτέρω μὲν τοῖς ἐνεργήμασι, νῦν δὲ τῇ ἐξ ἐτέρων σπουδῇ· οἶδε γὰρ τοὺς μεγαλαψύχους ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς ἐρωμωμένους. 25

B= 34. δεῖδτε γάρ] τινές· ἐφοβεῖτο γὰρ Ἀχιλλεύς, μὴ και ἀποδειροτομήσειεν Ἐκτωρ Πάτροκλον· ὁ δὲ Ἀντίλοχος, φασί, πρὸς τὸ μὴ ἐπιχεῖν τὴν κόνιν κατεῖχεν αὐτόν· ὡς φιλέταιρος δὲ τοῦτο ὑπνοοεῖ Ἀχιλλεύς.

A= * ἀπαμήσειε] Ἀρίσταρχος “ἀπαμήσειε.” Ζηνοδοτος “ἀπο- 30 τμήσειε.”

B= 35. ἄκουσε δέ] πρὸς κατασκευὴν τῆς μεγαλοφωνίας Ἀχιλλέως· “τρὶς

1. supplevi ex B || 3. τὰ ἔχνη B || 13. ἰρωστί Apollonius in Bekkeri Anecd. II p. 572, 15: ἠρωστί ut A || 14. ταχέως τινές ὡστί: correxi cf. Apollonium l.c. || δει δὲ || 17. supplevi ex B || 23. Ἀχιλλῆος || 26, 27. ἀποδειροτομήση B, ἀπεδειροτόμησεν || 27. φασί B: φησὶ || 28. ἐπιχεῖν ut B || 30. Ἀ. ἀπαμήσειε A: ἀποτμήσειε

μὲν (ἀπὸ) τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς, τρὶς δὲ κυκλήθησαν
Τρῶες" (228, 9). συνετῶς δὲ οἰμώξαντα μόνον αὐτὸν παρεισάγει· λόγον
γὰρ οἰκεῖον εὐρέσθαι οὐκ ἐνῆν εὐθέως τηλικαύτη συμφορᾶ πεπληγῶτι.

37. * κώκυσε] θρηνητικὸν ἀνεφθέγγετο.

B =

5 38. Νηρηίδες ἦσαν] ἐντεῦθεν πλανηθέντες οἱ περὶ Ἡσιόδου (Th.
244) Νηρέως ἀνέγραψαν θυγατέρας [καὶ Θέτιν], τοῦ ποιητοῦ παρὰ τὸ
κεῖν τὴν λέξιν ποιησαμένου, ὅθεν καὶ νῆσος καὶ ναρὸν τὸ ρευστικόν.
ἦσαν δὲ Πρωτέως, φησὶν (Od. 4. 365), ἢ Φόρκυος (Od. 1. 72). οὗτοι
γὰρ γέροντες εἰνάλοι παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ "ὀψόμεναί τε γέρονθ'
10 ἄλιον" (141).

44. Δεξαμένη τε] τινὲς ὀξυτόνως διὰ τὸ Δεξαμενός. τί οὖν εἶποιεν B =
ἐπὶ τοῦ Δαναός Δανάη κολωνός κολώνη;

50. * ἀργύφειον] παρὰ τὸ ἀργόν.

51. πεπλήγοντο] ἐκπληκτικὸν τοσαῦται θεαὶ κοπτόμεναι περὶ τὴν
15 Θέτιν θρηνοῦσαν (cf. schol. v. 31).

53. * εἶδετε] διὰ μέτρον συνέστειλεν.

A =

57. θρέψασα] ὅτι (οὐκ) ἐχωρίσθη Πηλέως, καὶ "τὸν δ' οὐχ A +
ἰποδέξομαι αὐτίς" (59).

γουνῷ ἀλωῆς] γουνόν τινες τὸ γεῶλοφον, ὃ καὶ τῶν καταγιγῶν A - B =
20 ἀπῆλλακται καὶ (ταῖς πραεῖαις) αὔραις αὔξει τὰ φυτά.

59. τὸν δ' οὐχ ἰποδέξομαι] οὐκοῦν δεινότερα τῶν θητῶν πέπονθεν B =
ἢ Θέτις· κεκέρδηκε γὰρ ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως τὸ πρὸ πολλοῦ
λυπεῖσθαι καὶ πενθεῖν τὸν υἱόν, προειδυῖα τὴν τελευταίην.

63. * ἴδοιμι] συντύχοιμι· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (9. 229) "ὄφρ' B +
25 αὐτόν τε ἴδοιμι."

64. ὅττι μιν ἵκετο πένθος] ἀντὶ τοῦ ὅπερ.

ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν "ἀπί" τότε γὰρ A + B =
οὐκ ἀναστρέφεται, ὅτε δηλοῦσα τὸ ἄπωθεν συντάσσεται γενικῇ μὴ
πιπτουσῶν μεταξὺ ἄλλων λέξεων "ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο" (Π. 2.
30 292), "ἀπὸ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς" (Π. 13. 696), "ἀπὸ
τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ" (Π. 9. 353). μὴ πιπτουσῶν δὲ μεταξὺ
ἄλλων λέξεων διὰ τὸ "ἄπο πλυνοὶ εἰσι πόλῃος" (Od. 6. 40)
(προσέθηκα). ἐνθάδε γὰρ ἀναστρέφεται ἢ "ἀπό."

1. supplevi ex B || 6. inclusa delet W || 6, 7. παραποιεῖν || 9. ποιη-
τῇ W: Ποσειδῶν || 13. π. τὸν ἀργυφον, cf. Et. M. s. v. || 16. schol. ad
v. 52 scriptum || 17. supplevi ex A || 19. τὸ B: τὸν || 20. supplevi
ex B || 32. πόλῃος B: πόλιος || 33. supplevi ex A: πρόσκειται addit B

67. κῦμα—ρήγνυτο] τὴν ἐνέργειαν ἐσήμανεν, ὡς καὶ ἐπὶ Ποσειδῶνος (Π. 13. 27). οὐκ ἀνθηρογραφεῖ δὲ διὰ τὸ κατηφές.

AB= 68. ἐπισχερῶ] ὀξύνεται. τοῦτο δὲ σεσημειώται, καὶ τὸ ἰώ' οὐδὲν γὰρ εἰς ᾧ λήγον ἐπίρρημα ὀξύνεται, εἰ μὴ τὰ δύο ταῦτα.

B= * ἐπισχερῶ] ἐφεξῆς. 5

B= 71. κωκύσασα] πάλιν κωκῦει θεασαμένη τὴν κατάστασιν τοῦ παιδὸς καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ὄψεως κινήθεισα.

B= κάρη λάβε] περιπαθές τὸ σχῆμα· οὐ γὰρ φιλοφρονεῖται, ὡς Πηνελόπη “κύσ(σ)ε δέ μιν κεφαλὴν” (Od. 16. 15).

B= 75. εὔχεο] κατὰ τὸ λεληθός· ἢ ἐπεὶ φησι “πολλὰ δὲ μητρὶ 10 φίλῃ ἠρήσατο” (Π. 1. 351)· καὶ αὐτὸς “ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες” (Π. 16. 236).

A+ 76. ἀλήμεναι] ὅλος (ὁ) σχηματισμὸς τοῦ ἀλῆναι ψιλοῦται.

B= 77. ἀεκήλια] ἂ ἄκοντες πάσχομεν, ὃ ἐστὶ δυσχερῆ. §. Ἀρίσταρ-

A+B= χος δὲ “ἀεκήλια” τὰ ἀναγκάζοντα αὐτοὺς σιωπᾶν. ἢ παρὰ τὸ 15 ἔκηλος ‘οὐχ ἡσυχαιᾶ οὐδ' εἰρηναῖα.’

B= 80. ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδους] ὑπερβολὴ φιλίας, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν ἦδει ὡς ἡ ζωὴ τοῦ φίλου.

B= 82. * Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ] Πυθαγόρ(ε)ιοι “τί ἐστὶ φίλος; ἄλλος ἐγώ.” 20

B= τὸν ἀπώλεσα] περιπαθῶς πάνυ ὡς ἐπὶ κτήματος μεγάλου τοῦ φίλου.

83. * ἀπέδυσσε] τινὲς “ἀπέλυσσε” διὰ τὸ “λύσε δέ οἱ θῶρηκα” (Π. 16. 804).

B= 84. τὰ μὲν Πηλῆι] δεῖνὸν αὐτῷ δοκεῖ λάφυρον γενέσθαι πολε- 25 μίων κτῆμα πατρὸς καὶ δῶρα θεῶν. κινεῖται δὲ καὶ τῷ τοῦ Ἔκτορος φθόνῳ· πρὸς τοῦτον γὰρ φιλότιμος Ἀχιλλεύς· ἅμα δέ, ἐπεὶ καὶ ἐν χρεῖα αὐτῶν καθέστηκεν· διὸ πολυλογοῖ περὶ αὐτῶν.

B= 86. ὡς ὄφελος] φιλομήτωρ ὁ εὐχόμενος μὴ γενέσθαι, ὅπως μὴ γεγονὸς λυπήσῃ τὴν μητέρα. 30

B= αἴθι—ναίειν] “αἴθι” ἀναφορικῶς, ἐκεῖ ἐν τῷ τόπῳ τῶν Νηρηίδων, ὡς καὶ ὁ Κάλχας “πολεμίζομεν αἴθι” (Π. 2. 238) ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ ἐν Τροίᾳ.

87. * ἀγαγέσθαι] ὡς τὸ “λελαβέσθαι” (Od. 4. 388).

1. ῥήγνυτο κῦμα || 4. ᾠ B: ὦ || 8. περιπαθές B: περιπευθές || 9. κ. δ' ἦρα κ., cf. Od. 19. 417 || 11. ἦ μὲν || 13. suppl. W ex A || 16. ἡσύχια μηδὲ B || 25, 26. πολεμίζω B || 28. αὐτῶν B: αὐτόν

88. καὶ σοὶ πένθος] ἠθικὸν καὶ βιωφελές· εἰώθαμεν γὰρ λέγειν ὡς B = αἴτιοί (ἔσμεν) τῶν κακῶν τοῖς φίλοις.

89. παιδὸς ἀποφθιμένοις] συμφορὰν ἑαυτὸν τῇ τεκούσῃ γεγενῆ B = σθαι ὁμιλογῶν ἔλειν ἑαυτῷ θηραῖται.

5 92. πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρί] ἔδει ‘πρότερος’ δύο γὰρ εἰσιν. B = φ. ἐμφαντικῶς δὲ ἄγαν πάντα μὲν ὁμοῦ συνήγαγε τὰ κεφάλαια, οὐ B = μετ’ ἄλλους δὲ ἐπιθυμεῖν φησι τῆς Ἐκτορος ἀναιρέσεως, ἀλλὰ πρῶτον ἐκεῖνον ἀναιρεῖν.

* πρῶτος] ἀντὶ τοῦ πρότερος.

10 ὑπὸ δουρί] τὴν “ ὑπό ” οἱ μὲν συντάσσοντες τῷ “ δουρί ” ὀρθοτ- B = νοῦσιν, οἱ δὲ τῷ “ ἐμῷ ” ἀναστρέφουσιν.

* ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση] τὴν μὲν “ ἀπό ” οὐκ ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ B = ‘ ἀπολέση.’

93. * Πατρόκλοις δ’ ἔλωρα—ἀποτίσῃ] ὑπὲρ ὧν εἴλκυσεν, ἵνα B = 15 ἔλκυσθῆ.

95. ὠκύμορος δὴ μοι] περιπαθῶς ἀνεβόησεν ἀποτρέπουσα τῆς B = ἐξόδου τὸν Ἀχιλλέα.

96. αὐτίκα γάρ τοι] περιπαθῆς καὶ τοῦτο, τὴν αὐτὴν εἶναι προθεσ- B = μίαν Ἀχιλλεῖ τῆς τε τοῦ ἐχθροῦ τιμωρίας καὶ τῆς αὐτοῦ 20 μεταλλαγῆς.

98. αὐτίκα τεθναίνῃ] διὰ (τί) τὸν Ἀχιλλέα οὕτως ἀνόμαλον B = πεποιήκεν, ὅς γε ὅτε ζῆν τεθνάναι ἐβούλετο, τεθνεὺς δὲ ζῆν, “ βουλοί- μνη κ’ ἐπάρουρος ἔων ” (Od. II. 488) ; ἢ οὔτε τὸ τεθνάναι δι’ αὐτὸ αἰρεῖσθαι φαίνεται οὔτε (τὸ) ζῆν, ἀλλὰ μόνα τὰ καλὰ ἔργα, καὶ 25 ὅπως πράττη ταῦτα. ἵνα μὲν οὖν βοηθήσῃ τῷ Πατρόκλῳ, “ αὐτίκα τεθναίνῃ ” φησίν, ἵνα δὲ τῷ πατρί, ζῆν ἐθέλει. ὥστε καλῶν ἔργων προκειμένων ὁ φιλόκαλος καὶ ζῶν τεθνάναι αἰρήσεται, εἰ μέλλοι καλὸν τι πράξειν ἀποθανών, καὶ τεθνεὺς ἀναβιώσασθαι, εἰ μέλλοι τῶν κατ’ ἀρετὴν τι πράξειν ἀναζήσας.

30 ἄλλως : αὐτίκα τεθναίνῃ] καλὸν πρὸς φιλειταιρίαν, εἶγε τοσοῦτοις B = μὴ πεισθεῖς δάροις δίχα τούτων καὶ θάνατον αἰρεῖται ὑπὲρ φίλου.

ἄλλως : αὐτίκα τεθναίνῃ] τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆσάμενος, ᾧ καὶ ἡ B = Θέτις, τὸν δι’ ἀρετὴν καταφρονῶντα θανάτου ἐνέφηεν.

2. supplevi ex B || 13. ἀπολέσει || 15. ἀποτελευσθῆ B || 21. suppl. voc. || 24. supplevi ex B || 28. πράξειν W : πράξει ut B || καὶ W : ἢ || τε- θνεὺς Eust. : βεβαίως || ἀναβιώσασθαι Eust., -ώσκεισθαι conl. W : -ώσεισθαι || 29. πράξει B || 32. φ B : ὡς

- B- 100. ἐμείο δ' ἔδησεν] ὡς τὸ "ἤ μάλα πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος δεύη" (Od. 1. 253). καὶ Σοφοκλῆς (Trach. 1175) "δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδέ γ' ἀνδρὶ σύμμαχον." §. ὅτι εἴωθε τῷ "ἐπεὶ" (101) μὴ ἐπαγαγεῖν ἀνταπόδοσιν.
- B= ἄλλως: ἔδησεν] ἐδέησεν. §. "ἀρῆς" δὲ τῆς βλάβης, ὡς τὸ 5
- A+B= "Μέντορ, ἄμυνον ἀρῆν" (Od. 22. 208). ἐμοῦ γάρ, φησίν, ἐδέησε τῷ Πατρόκλῳ, ὥστε με βοηθὸν τῆς βλάβης γενέσθαι. §. περι-
A= σπαστέον δὲ τὸ "δῆσεν." τὸ γὰρ ἔ τοῦ "δέ" ἐστίν.
- A+B= ἀρῆς ἀλκτῆρα] τινὲς "Ἄρεω" τοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ Ἄρεως· καὶ ἔστιν ὁ λόγος τοιοῦτος· ἐμοῦ δὲ ἐδέησε τὸ ἀλεξήτῃρα 10 γενέσθαι τοῦ Ἄρεος, καθ' ὃν ἀπώλετο ὁ Πάτροκλος.
- A+B- 101. νῦν δ', ἐπεὶ] τὸ ἐξῆς· νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νόμαί γε, εἶμι, ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετήρα κιχείω, ὡς καὶ "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνέικεσας—νῦν αὐτ' εἴ μ' ἐθέλεις" (Il. 3. 59, 67), τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. οἱ δὲ οὕτως· ἐπεὶ νόστου ἐστέρημαι, οὐδὲ τοῦτο 15 ἐγένετο μοι τὸ ἐπαρκέσαι τῷ φίλῳ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν (τοῖς ἀναιρεθεῖσιν) ὑπὸ Ἐκτορος κατὰ τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.
- A= 102. * γενόμην φάος] τοῦτο κατ' ἰδίαν.
- B= 104. ἄχθος ἀρούρης] "ἄχθος" διὰ τὴν ἀπραξίαν· (δηλοῖ δ' ἄμα) τὸ μέγεθος τοῦ ἥρωος, εἶγε ἢ πάντα φέρουσα γῆ αὐτὸν οὐ φέρει. 20
- A-B- 105. τοῖος ἑών] ἔθος τοῖς παλαιοῖς ἐγκωμιάζειν ἑαυτούς, ὡς πρὸς Φαίακας Ὀδυσσεύς (Od. 8. 179) καὶ πρὸς Λυκάονα Ἀχιλλεύς (Il. 21. 108). νῦν δὲ αὖξων ἑαυτὸν ἑαυτοῦ κατηγορίαν φησίν, ὅτι καὶ τοιοῦτος ὢν οὐκ ἐπήμυνεν· τὸ δὲ τῶν λόγων ἐκὼν παρεχώρησεν· ὅτι γὰρ ῥήτωρ, μαρτυρεῖ ἢ Ἰ ραψφδία· ἀλλὰ τῷ διελεῖν τὸν ἔπαινον 25 ἀπελύσατο τὸν φθόνον.
- B= ἄλλως: τοῖος ἑών] ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν ἀνεμέσσητον τὸ ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν.
- A+ 107. ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν] Ἡράκλειτος (fr. 43 Byw.) σύγχυσιν αὐτὸν εὐχεσθαι ἀπάντων φησίν· κατὰ γὰρ ἐναντίωσιν τὰ πάντα 30 συνέχεσθαι. ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ χειρὸν ἄγουσαν ἔριν νῦν φησιν. ἄλλως τε δοτέον τοῦτο, φλεγμαίνοντος τοῦ πάθους.
- B= 108. πολύφρονά περ] ἀπολογία αὕτη Ἀχιλλέως, (ὅτι) καὶ
1. ἢ δὴ πολλὸν codd. Od. || 2. Ὀδυσσῆος δεύει || 3. σ' αὖ Sophoclis codd.: σοῦ || τῷ δέγε || 5. ἐδέησε lemma || 9. ἄρεω A Eust.: ἄρεος || ἄρεος A Eust.: ἄρεος || 19. suppl. W, cf. Eust. || 20. τοῦ μεγέθους B, cf. Eust. || εἶγε ἢ B, cf. Eust.: ἢ τε || 22. Ἀχιλλέως || 31. συνέχεσθαι W, cf. A Eust.: -εται || 33. suppleni ex B

περὶ τοὺς ἄγαν φρονίμους τὸ πάθος συμβαίνει. §. χαλεπήναι δὲ εἰς B = χαλεπότητα ἀχθῆναι.

109. μέλιτος καταλειβομένοι] τοῦ ἐν τοῖς μελισ(σ)ουργείοις B + καταστάζοντος, ἢ οὐ τοσοῦτο συμβέβηκεν.

5 110. ἀέξεται ἤυτε καπνός] θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν AB - αἵματος διὰ ὄρεξιν ἀντιλυπῆσεως. τοῦτον δὲ τὸν ὄρον πρῶτος Ὀμηρος παρέδωκεν· καπνὸν γὰρ τὸ πῦρ φησι, “ κάπνι(σ)σάν τε κατὰ κλισίας” (Π. 2. 399) καὶ “ὥς δ’ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ’ ἴκηται” (207). ἄτοπον γὰρ λαμπούση φλογὶ καπνὸν εἰκάζειν. ζέσις
10 δὲ οὐκ ἂν χωρὶς πυρώσεως γένοιτο. ἤδονῃ δὲ παρέπεται τοῖς ὀργιζομένοις διὰ τὸ σπευδεῖν ἀμύνασθαι τὸν ἀντίπαλον.

111. ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] ἡρέμα παραπολογεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι B = ἄλλος αἴτιος τῆς ὀργῆς κατέστη.

112. ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι] ἤδη τινὰ μετόνοιαν ἴσχειν B =
15 φησίν. ὅρα μέντοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὀργῆς· τὸ γὰρ “ἀχνύμενοί περ” τοιοῦτόν ἐστι, καίπερ ἠδικημένοι καὶ δικαίως ἂν ἐπ’ αὐτοῖς ἐπὶ πλεῖον μνήσαντες. οὐκοῦν δύο ὄντων τῶν παθῶν περὶ τὴν ψυχὴν Ἀχιλλέως, ὀργῆς καὶ λύπης, θάτερον κεκράτηκεν. καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τοιοῦτόν τι ὑποβάλλει, ὅτι ὑπὸ μείζονος ἀνάγκης κρατηθῆναι
20 δεῖ τὴν ὀργὴν· πάντων γὰρ μείζον τὸ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ πάθος· διὸ δεῖ τὴν μῆνιν ἀπορρίψαντα τιμωρήσασθαι τοὺς πολεμίους. §. “θυμόν” B = (113) δὲ τὸ θυμικὸν πάθος, τὴν ὀργὴν.

113. *θυμόν—δαμάσαντες] τὸ αἴτιον τοῦ πάθους διὰ τῆς μεταφορᾶς ἐδήλωσεν.

25 115. κῆρα δ’ ἐγώ] γενναία ἢ ὑπομονὴ τῆς εἰμαρμένης. ἐμφαν B - τικὸν δὲ καὶ τὸ “δέξομαι,” οἷον προθύμως ὑποστήσομαι. ἐντεῦθεν εἰληπται τὸ “ἄγου δέ μ’, ὧ Ζεῦ καὶ σύ γ’, ἢ Πεπρωμένη, ὅποι ποθ’ ὑμῖν εἶμι διατεταγμένος” (Cleanth. fr. theol. 11 Wachsm.).

117. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ] περισσῇ ἢ μία ἀπόφασις. §. καὶ ὅτι B =
30 θνητὸς Ἡρακλῆς, πρὸς τὰ ἐν τῇ Νεκυίᾳ ἀθετούμενα (Od. 11. 611). A + §. ἀρμόζει δὲ (τὸ) Ἡράκλειον παραδειγμα Ἀχιλλεῖ—παραμυθία γὰρ A - B - τῶν ἐν συμφοραῖς ἢ περὶ τοὺς κρείσσους (ἀτυχία)—πρὸς τὴν μητέρα,

3. supplevi ex B || 4. οὐ W: φ || 10. γίνοιτο B || ἢ δὴν A || 17. δύο ὄντων τῶν π. B: δυοῖν ὄντων π. || 20. γὰρ B: δὲ || 27. ἄγου δέ μ’ Cleanth.: ἄγε δὴ μ’ Epict. enrh. 52, ἄγοις δέ μ’ || σύ γ’ Cleanth. Epict.: οὐχ || ὅποι Cleanth. Epict.: ὅποια || 28. εἶμι Cleanth. Epict.: εἰ μὴ || 31. ἀρμόζει scripsi, ἤρμοσεν conji. W: ἡρμεῖ || 31, 32. supplevi ex B

ὅτι οὐδὲν παράδοξον πείσεται, τὰ αὐτὰ Διὶ πάσχουσα περὶ <τὸν> παῖδα.

- A-B= 121. κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω] ἡ μὲν Θέτις ἀπειργε τῆς ἐξόδου διὰ τὸν θάνατον, ὃ δὲ δαιμονίως ἀντέθηκεν ὅτι τῶν τετελευτηκότων ἴδιον ἡ ἀργία καὶ τὸ ἀπρακτον καὶ τὸ κείσθαι. τίς οὖν χρεῖα καὶ ἐν τῷ 5 ζῆν τὴν ἀπραξίαν τοῦ θανάτου μιμνεῖσθαι;
- B= 122. καὶ τίνα Τρωιάδων] ἤδη ὑπ' ὄψιν λαμβάνει τὰ ἀκολουθή-
σοντα τοῖς πολεμίοις δεινά, ὥσπερ ἐμπιμπλάμενος τῆς ἐκ τῶν πολε-
μίων τιμωρίας διὰ τῆς ἐλπίδος.
- A-B= 125. γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι] δώδεκα μὲν 10
<ἡμέρας> ἡ ἐκδημία τῶν θεῶν, τρεῖς δὲ ἐν ταῖς παρατάξεσιν τὸν δὲ
ὀλίγον χρόνον πολὺν ἠγειται διὰ τὸ "ποθέεσκεν αὐτὴν τε πόλεμόν τε"
(Π. I. 492). ἀλλὰ καὶ ὁ ποιητὴς φησι "δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ'
ἀλεγεινῆς" (Π. 19. 46), οὐ πρὸς τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἀλλὰ πρὸς τὴν
ποικιλίαν τῶν συμφορῶν ἀφορῶν. 15
- A= * γνοῖεν] ἵνα γνοῖεν.
- B= 126. μηδέ μ' ἔρκε] τὸν πλείω λόγον αὐτῆς περιτέμνει ὡς ἐμπο-
δίζοντα τῇ σπουδῇ. ἔστι δὲ ὅμοιον <τὸ> Πινδάρου (Ol. I. 84), "ἀλλ'
ἐμοὶ μὲν ἄεθλος οὗτος ὑποκείσεται" ὅλος δὲ ὦν πρὸς τῇ ἐκδικίᾳ τοῦ
φίλου οὐδὲ ἐπιλογίζεται τὸ κατὰ τὰ ὄπλα, ὅτι ἀπορος αὐτῷ νῦν ἡ 20
ἔξοδος.
- A-B= 129. τειρομένοις ἐτάροισιν] γενναῖον καὶ τῆς Θέτιδος τὸ ἦθος, ἐν
δευτέρῳ τιθεμένης τὴν ἴδιαν συμφορὰν τῆς τοῦ παιδὸς εὐκλείας καὶ
ἐπαινούσης τὸν ὑπὲρ τῶν φίλων κίνδυνον, ὃς λυπεῖν ἔμελλε τὴν μητέρα.
130. ἔντεα—Τρώεσ(σ)ιν ἔχονται] ὑπὸ Τρώων. 25
- B= 131. χάλκεα] κεχαλκευμένα· καὶ τὸν χρυσοχόον γὰρ χαλκία
καλεῖ "ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήμα—οἷσιν τε
χρυσὸν εἰργάζετο" (Od. 3. 432, 5) καὶ "ἦν ἄρα χαλκεὺς Ἕφαιστος"
<ἐ>ποίησεν (Π. 15. 309).
136. νεῦμαι] ὡς "διογενεὺς" (Π. 9. 106). "Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν 30
B= κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ" (Od. 24. 398). φ. ἐπαγγέλλεται δὲ εἰδῦναι
"Ἕφαιστον <όντα> ἄριστον δημιουργὸν καὶ χάριτας εἰδῶτα αὐτῇ
πολλάς.

10. πολ. μαχοίμην δ. || 11. suppl. ex B || 12. ποθέεσκε δ' codd. Π. ||
18. ὅμοιος con. Bekker || suppl. W || 19. οὗτος ἄεθλος Pindari codd. ||
30. διογενεὺς, cf. schol. AD ad Π. 9. 106 || Ὀδυσσεὺς || 31, 32. Ἡ. τὸν ἀρ. B

141. ὀφόμεναί τε γέροντα] νόμους τίθεται παισὶ συνεῖναι γονεῦσι B = καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπουσίας, ὅτε χωρισθεῖεν, ἀπολογεῖσθαι· τούτο γὰρ δηλοῖ τὸ “καὶ οἱ πάντ’ ἀγορεύσατε” (142).
143. αἶ κε θέλῃσιν] πρὸς μὲν τὸν Ἀχιλλέα διωρίσατο, ὅτι πάντως A-B = 5 οἶσει ὄπλα παρ’ Ἡφαιστοῦ, πρὸς δὲ τὰς ἀδελφὰς ἀμφιβόλως· φορτικὸν γὰρ ἦν πρὸς ὁμοτίμους θρασύτερον διαλέγεσθαι, ὥσπερ ἐπιτάττειν μέλλουσαν τῷ Ἡφαιστῷ.
145. αἶ δ’ ὑπὸ κῦμα] αἶ διαιρέσεις θαυμασταί· αἶ μὲν ταδε B-ἔπραττον, ἡ δὲ Θέτις ἀπῆει πρὸς τὸν Ἡφαιστοῦ, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ ἐν 10 τοιούτοις ἦσαν. καὶ ἐπιφέρει πάλιν τὰ κατὰ τὴν μάχην.
148. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ θεσπεσίῳ] τὸ διάκενον τῆς πορείας Θέτιδος B = ποικίλλει ταῖς περὶ Πάτροκλον πράξεσιν.
ἄλλως: αὐτὰρ Ἀχαιοὶ] δαιμονίως ἀναλαμβάνει, ἀφ’ ὧν ἀπέλιπεν. B-ἦν δὲ ταῦτα τὰ ἔπη “πολλὰ—τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ’ ἀμφί τε 15 τάφρον φευγόντων” (Π. 17. 760).
151. οὐδέ κε Πάτροκλον] τοῖς μὲν ἀκροαταῖς ἐν ἐλπίδι ἦν ἐξειλ- B = κύσθαι Πάτροκλον, δὲ δὲ πάλιν ἐπιταράττει τὴν διάνοιαν, ἵνα ἐπὶ τὸ ἀκμαιότατον προαγαγὼν τὴν ἀγωνίαν πιθαυὴν ποιήσῃται καὶ τὴν Ἀχιλλέως ἔξοδον.
- 20 158. ἔμπεδον] ἀπὸ τῶν ἐν τῷ πῆδῳ οἰκοδομῶν ἦτοι φυτῶν. B =
160. * μέγα ἰάχων] πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων. B =
161. λέοντα] παντάπασιν εἰκασται, λέοντι μὲν ὁ Ἔκτωρ, ὁ δὲ B = νεκρὸς σώματι ζῶου, ἄψυχον ἀψύχῳ, οἱ δὲ Αἴαντες ποιμέσιν. ἐπιτέταται δὲ τῇ πείνῃ ὁ λέων.
- 25 168. κρύβδα Διός] διὰ τί “κρύβδα Διός;” καὶ μὴν φησι B = “μίσησεν δ’ ἄρα μιν δῆϊων κυσὶ κύρμα γενέσθαι” (Π. 17. 272). ἀλλ’ ἐπεὶ ὑπέσχετο Ἔκτορι ἀριστεύσειν ἕως ἑσπέρας, προανίστησιν Ἀχιλλέα λάθρα Διός· εἰκὸς δὲ μετὰ τὴν ἔξοδον ἐπιστῆσαι Δία· ὄθεν φησὶν “ἔπρηξας καὶ ἔπειτα” (357).
- 30 171. Πατρόκλῳ ἐπάμυνον] Ἀρίσταρχος “Πατρόκλου” κατὰ A + γενικὴν· καὶ λέει ἡ περὶ.
176. κεφαλὴν δέ ἐ] πάντα ὑπὲρ παροξυσμοῦ προστίθησιν· B = οἶδε γὰρ προεντεταλμένοι αὐτὸν ὑπὸ Θέτιδος μὴ ἐξίεναι.
179. Τρῳῆσι κυσίν] δαιμονίως διέτεμε τὴν αἰκίαν, καὶ τὸ μὲν B =
5. οἶσα B || 12. Πάτροκλον Bekker: Πατρόκλου ut B || 16. d. ἐλπίε B || 24. ἐπείγεται δὲ καὶ B, ἐπιτέτακται δὲ || 24. post λέων suppl. W (καὶ ὁ Ἔκτωρ τῇ φιλοτιμίᾳ) || 27. ἀριστεύειν B

- ἐν τῇ διηγῆσει ἐξήνεγκεν, ὅτι ἀνασταυρῶσαι τὴν κεφαλὴν βούλεται
 Ἐκτωρ, τὸ δὲ ἐν τῇ προτροπῇ κατάκειται, ὅτι ἀνόσιον ὑπὸ κυνῶν
 αἰκισθέντα περιδεῖν τὸν Πάτροκλον.
- B = 180. * σοὶ λῶβῃ] ὡς φιλεταίρῳ καὶ πρακτικῷ.
- B = 182. τίς γὰρ σε θεῶν—ἦκεν] ἀναγκαιῶς γνῶναι βούλεται, εἰ 5
 τῆς κελευσάσης μένειν ἀξιοπιστότερός ἐστιν ὁ προστάσων ἐξιέναι.
- B = 185. οὐδ' οἶδε Κρονίδης] δεόντως καὶ τυῦτο, ἵνα ἐπισπεύσῃ τὴν
 ἔξοδον, πρὶν μαθεῖν τὸν Δία.
- B = 188. πῶς γὰρ ἴω] θαυμαστοὶ οἱ διάλογοι ἐν συντόμῳ τὰς
 ἐρωτήσεις περιέχοντες· ἔδει γὰρ καὶ τὴν ἀπορίαν τῶν ὄπλων καὶ 10
 τὰ παρὰ τῆς μητρὸς ἀντιθεῖναι.
- AB + 191. παροισέμεν] Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ
 μὴ ἀμφιβάλλεσθαι τὸν λόγον, καίτοι τῶν συναλειφομένων μὴ ἀνα-
 στρεφομένων. ἐπέισθη δὲ καὶ ἡ παράδοσις Ἀριστάρχῳ.
- AB + 192. ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα—τεύχεα] φασὶν Αὐτομέδοντα φο- 15
 ρεῖν τὰ Πατρόκλου, ὅπως δόξῃ εἶναι Πάτροκλος. καὶ μείζονα μὲν
 (ἀν) ἄρμωσθεῖν ἤσσαν, οὐ μέντοι τὸ ἀνάπαλι· ὥστε οὐκ ἠδύνατο
 τοῖς Αὐτομέδοντος ὀπλισθῆναι Ἀχιλλεύς. ἡ τῷ μεγέθει ἴσα,
 ἀσθενῆ δὲ τὰ τοῦ Αὐτομέδοντος. διὸ οὐχ ἤρμωσεν Ἀχιλλεῖ προπη-
 δῶντι εἰς πάντα κίνδυνον. 20
- B = 194. ἔλπομαι] λείπει τὸ ὅτι· ἀλλὰ ἔλπομαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν
 πρώτοιισιν ὀμιλεῖ.
- A + 198. αὐτως] Ζηνοδοτος “ αὐτός,” ἀντὶ τοῦ ψιλῶς ‘ δίχα ὄπλων.’
 204. ὅμοις ἰφθίμοισι] ἀξιοπρεπῆς ἡ τερατεία καὶ μείζων τῆς
 (ἐπὶ) Διομήδους (Il. 5. 122), εἶγε τὴν οἰκείαν αἰγίδα περιτίθησιν 25
 αὐτῷ· Ἀχιλλεύς δὲ οὐ γινώσκει τὴν ἐνέργειαν τῆς θεοῦ.
 206. * ἐκ δ' αὐτοῦ] “ αὐτοῦ ” τοῦ νέφους.
- A + B = 207. ὡς δ' ὅτε καπνός] Ἀρίσταρχος “ ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον
 ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἴκηται ” καὶ γὰρ ἄποπὸν φησὶ πῦρ εἰκάζεσθαι καπνῷ·
 οἱ δὲ καπνὸν τὸ πῦρ φασὶν ἐκ τοῦ παρεπομένου, ὡς (τὸ) “ κάπνισ- 30
 (σ)άν τε κατὰ κλισίας ” (Il. 2. 399). οἱ δὲ διὰ τὸ πλείον ὑψοῦσθαι
 τὸν καπνὸν τοῦ πυρὸς καὶ μάλιστα ἡμέρας ὀρᾶσθαι. καλῶς δὲ ἀπὸ
 πολέμου ἢ εἰκῶν καὶ νησιωτῶν, οἷς ἄπορος ἡ φυγὴ, πόρρω τε
 ἀπακισμένοι μεγάλων καὶ συνεχῶν πυρῶν δέονται· οὐδενὸς δὲ
3. αἰκισθέντα pr. postea in margine ut B : antea αἰκισθέντα scripserat
 || 9. πῶς τ' ἄρ' B || 15. ἀλλ' οὐδὲ τευ || 16. δόξῃ Π. εἶναι B : δόξειεν εἶναι
 Π. || 17. supplevi : ἴσως add. B || 18. ἢ B : εἰ || 30. supplevi ex B

ἐπιπροσθούντος διὰ τοῦ πελάγους φανήσονται· μετὰ δὲ δύσιν ἡλίον (210) οὐκ ἀμαυρωθήσονται ὑπὸ τοῦ δυνατωτάτου πυρός· ἀλλ' οὐδὲ νύξ βαθεῖα ὑπόκειται, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ σκότους κρύπτηται ὁ καπνός.

209. * Ἄρηι] ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. A =

5 210. * ἄστεος ἐκ σφετέρου] Ζηνοδοτος “ἄστου ^{πικρῶ} σφετέρου.” A =

211. * πυρσοί τε φλεγέθουσι] καὶ Πίνδαρος “αἰθόμενον πῦρ ἄτε διαπρέπει νυκτί” (Ol. I. I, 2).

213. * Ἄρεως] Ἀρίσταρχος “Ἄρεω” ἀπὸ τοῦ Ἄρεως. A =

215. * ἀπὸ τεύχεος] ἄπωθεν τοῦ τεύχους. A =

10 216. * μητρός δὲ—ὠπίζει' ἐφετμήν] ἐτρέπετο τῷ λογισμῷ ἐπὶ B = τὴν ἐντολὴν τῆς μητρός.

217. ἦσσε] ἐπεὶ ἄπιστον ἦν ἐν τοσοῦτῳ θορύβῳ μὴ μόνον ἀκουσθῆ- AB = ναὶ ἀλλὰ καὶ φοβῆσαι, τὴν Ἀθηναῖαν συνεπιφθεγγομένην παρέλαβεν.

219. σάλπιγξ] αὐτὸς μὲν εἶδε σάλπιγγα, οὐκ εἰσάγει δὲ (τοὺς) A + B =

15 ἦρωας εἰδόμενος. β. Μήλας δὲ Ἡρακλέους καὶ Ὀμφάλης ἐν τῇ καθόδῳ τῶν Ἡρακλειδῶν σαλπίζων κατέπληξε τοὺς πολεμίους. β. σαλπίγγων δὲ εἶδη εἶ. πρώτη ἡ Ἑλληνική, μακρὰ τὸ σχῆμα, ἦν Τυρρηνοῖς B +

εὔρεν ἡ Ἀθηναῖα· διὸ καὶ “Σάλπιγξ” παρὰ Ἀργείοις τιμᾶται. δευτέρα ἡ στρογγύλη ὑπὸ Αἰγυπτίων εὐρημένη, ἦν χροῦν καλοῦσιν· χροῦνται 20 δὲ αὐτῇ πρὸς θυσίαν καλοῦντες τοὺς ὄχλους δι' αὐτῆς· ἦν ευρεν Ὀσιρις. τρίτη ἡ Γαλατικὴ χωνευτή, οὐ πάνυ μεγάλη, τὸν κώδωνα

θηρίου ἔχουσα, ἔσωθεν δὲ εἰρόμενον αὐλὸν μολίβ(δ)ιονον, εἰς ὃν ἐμφυσῶσιν οἱ σαλπιγκταί· ἔστι δὲ ὀξύφωνος καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν Κελτῶν κάρνυξ. τετάρτη ἡ Παφλαγονική, ἣτις μείζων μὲν

25 ἔστι τῆς Ἑλληνικῆς, τὸν δὲ κώδωνα βοῶς προτομήν ἔχει· ἔστι δὲ βαρύφωνος καὶ ἀναφυσητή· καλεῖται δὲ βόινος. πέμπτη Μηδική, τὸν αὐλὸν καλάμινον τὸν δὲ κώδωνα βαρύφωνα ἔχουσα, ὀγκόφωτος

ἡ δ' ἕκτη Τυρσηνικὴ ὁμοίᾳ Φρυγίᾳ αὐλῶ, τὸν κώδωνα κεκλασμένον ἔχουσα· ἔστι δὲ λίαν ὀξύφωνος· καλεῖται δὲ λιγῦν. ταύτης εἰσὶν

30 εὔρεται Τυρσηνοί, οὐ τῆς παρ' Ἑλλήσιν.

1. φανήσονται (scil. οἱ πυρσοί) etiam Eust.: -εται conii. W (scil. ὁ καπνός) || 2. δε ante οὐκ omisi || ἀμαυρωθήσεται || 3. κρύπτοιο ut B || 6. αἰθόμενον Pindari codd.: αἰσθόμενον || 13. φοβῆσαι W: φονεῖσαι || 14. supplevi ex A || 15. Μήλας] Ἀρχώνας schol. Soph. Ai. 17, Τυρσηνός Paus. II 21, 3, Hyg. fab. 274. || 16. σαλπίζων scripsi: ἀγαθὸν || 19. καλουμένη χροῦν Eust. || 22. θηρίομορφον ἔχ. Eust. || δὲ ἔσωθεν: traieci, cf. Eust. || 25. προτομήν Eust.: πρὸς τομήν || 26. βόινος etiam Eust. || 27. post ὄγκ. iteratur καλεῖται δὲ πέμπτη Μηδική || 28. ἡ δ' ἕκτη scripsi, ἕκτη Eust.: ἐκλεκτή

- A-B+ ὑπὸ θυμοραϊστέων] ἢ πλεονάζει ἢ “ὑπό,” (ἦ) τὸ ἐξῆς, ὡς δ’ ὄτ’ ἀριζήλη φωνὴ ὑπὸ δηίων, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ “δηίων.”
- B= 220. * περιπλομένων] περικαθεζομένων.
224. ὄχρα] καινὸν εἶδος καὶ ἄξιον Ἀχιλλέως, τῇ βοῇ ἀνατρεπόμενα ἄρματα καὶ τοῖς ἰδίοις δόρασι περιπέιροντα τοὺς ὄχουμένους. 5
* ὄσσοντο γάρ] οἱ ἵπποι ἢ οἱ ἐπιβάται.
- A-B= 230. δωδέκα] ἄδηλον, εἰ καθ’ ἐκάστην κραυγὴν δώδεκα. τοσοῦτος γὰρ ἦν ὁ τάραχος τῆς φάλαγγος, ὡς περιπταίοντας τοῖς ἄρμασιν ἀπολέσθαι.
231. * σφοῖσι] ἀντὶ τοῦ ἀλλήλων. 10
- A-B= 236. ἐν φέρτρῳ] φορεῖφ. ἐπὶ ἀσπίδος δὲ ἢ τινος τοιοῦτου φέρουσιν.
238. νοστήσαντα] ἀφικόμενον εἰς τὸν τόπον οὗ ἐχωρίσθη.
- A+B- 239. ἠέλιον δὲ—πέμψεν] ἐπεὶ ὑπέσχετο Ζεὺς “δὴ τ’ ἠέλιος” (Il. 17. 455). Ἀπόλλων δὲ ὁ ἥλιος, ὃς ἄκων δύνει· ἠπίστατο γὰρ 15 πρὸς ἀριστείαν Τρωσὶ δεδομένην παρὰ Διὸς τὴν ἡμέραν ταύτην (Il. 8. 72). μυθικῶς δὲ τοῦτο, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (23. 243) “ἦῶ δ’ αὐτε ῥύσατ’ ἐπ’ Ὀκεανῶ.”
244. * ἔλυσαν ὑφ’ ἄρμασιν] τοὺς ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν.
- B= 245. εἰς δ’ ἀγορῆν] ἄκρως τὴν ποίαν αὐτῶν δηλοῖ· πλῆθος γὰρ 20 ἔστι συντρέχον εἰς ἐκκλησίαν, οὐ στρατηγοῦ καλοῦντος ἀλλὰ τοῦ φόβου· καὶ ἐστῶτες ἐκκλησιάζουσιν, οὐδὲ τὸν ἡμερινὸν πόνον ὀλίγη παραμυθησάμενοι· καὶ ἰδιώτης δημηγορεῖ, τὸν στρατηγὸν παρωσάμενος.
- A= πάρος δόρπιο] εἰς ἐπίτασιν, ὅτι καὶ πρὸ τῆς τροφῆς ἐκκλησιάζον 25 κατήπειγε γὰρ ὁ φόβος.
- A- 246. ὀρθῶν δ’ ἐσταῶτων] ἐπεὶ δηλοῖ καὶ τὸ μετεωρισθῆναι τὸ σῶμα—“ὀρθοθεῖς ἐνδυνε” (Il. 10. 21)—προσέθηκε τὸ “ἐσταῶτων.”
- B= 248. * δηρὸν δέ] ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ. 30
- A-B= 250. πρόσ(σ)ω καὶ ὀπί(σ)σω] σύστασιν τινα ἐποιήσατο τοῦ μέλλοντος ῥηθῆσεσθαι λόγου· συνετοῦ γὰρ ἀνδρὸς πρὸς τὰ μέλλοντα ἀρμόζεσθαι καὶ προγνωστικώτερον τῶν ἄλλων φαίνεσθαι, ὅπερ καὶ ἐν
9. ἀπῶλυσθαι B || 16. δοθείσαν B, διδομένην || 17, 18. ἦως δ’ αὐτ’ ἐρύσατ’ || 22. τὸν ἡμερινὸν πόνον B: τῶν -ῶν -ων || 28. δέ post ὀρθ. add. codd. Il. || 28, 29. τὸ ἐφεσταῶτων || 30. ὁ B: τὸ || 31. ἐποιήσαντο B || 31, 32. ἐπ. τοῦ μ. ῥῆθ. B: ἐπ. μ. δέ ῥῆθ. || 33. προνουστικώτερον B

λοιδορίας μέρει παραλαμβάνει· “οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσ(σ)ω καὶ ὀπίσ(σ)ω” (Π. Ι. 343).

ἄλλως: πρόσ(σ)ω καὶ ὀπίσ(σ)ω] “πρόσ(σ)ω” τὸ παρελθόν, B = ἐπειδὴ τὸ ἔμπροσθεν βλέπεται· καλεῖται δὲ πρόνοια. “ὀπίσ(σ)ω” B δὲ τὸ μέλλον, ὅτι ἀφανές ἐστίν· καλεῖται δὲ ἀγγίνοια.

251. “Ἐκτορι δ’ ἦεν ἑταῖρος] διὸ παρρησιάζεται αἰεὶ πρὸς τὸ συμ- B = φέρον αὐτῷ· ὥστε δεῖ τοὺς ἑταίρους οὐ τὰ προσφιλῆ ἀλλὰ τὰ συμ- φέροντα λέγειν.

ἰῆ δ’ ἐν νυκτὶ γέγοντο] πῶς ἐν μιᾷ νυκτὶ γινόμενοι τοσοῦτον ἀλλή- A =
10 λων διαφέρουσι, τῆς συμπαθείας τῶν οὐρανίων ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους ἐχούσης; ἔστιν οὖν (διαφορὰ τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἐν νυκτὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῆς ὥρας ἀκρίβειαν). Ἡράκλειτος (cf. Bywater ad Heracl. fr. 119) ἐντεῦθεν ἀστρολόγον φησὶν “Ὀμηρον καὶ ἐν οἷς φησι “μοῖραν δ’ οὐ τινὰ φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, οὐ κακὸν
15 οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται” (Π. 6. 488, 9).

νυκτὶ γέγοντο] ἔννοιαν ἔχει τινὰ γενναίαν τὸ λεγόμενον, ὅτι οὐκ ἐν A - B = ταῖς ἡλικίαις ἀλλὰ παρὰ τὰς φύσεις ἢ σύνεσις τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεται.

252. ἀλλ’ δ’ μὲν—μύθοισιν] δαιμονίως τῇ διαιρέσει, ὡς καὶ ἐν
20 ἄλλοις· “μύθων τε ρῆτῆρ’ ἔμμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων” (Π. 9. 443) καὶ “οἱ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ’ ἐστὲ μάχεσθαι” (Π. Ι. 258) καὶ “νείας αὖ πιτυτοὺς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους” (Od. 4. 211).

254. ἀμφὶ μάλα φράζεσθε] εἰς ἐπίτασιν αὐτοὺς ἄγει εὐθύς διὰ B = τῆς εἰσβολῆς, λέγων ὅτι πολλῆς ἐπισκέψεως τὰ παρόντα δεῖται·
25 δεῖ γὰρ πρῶτον τὸν σύμβουλον δεῖξαι ὅτι περὶ μεγάλων ἢ σκέψις. καὶ τὸ “φίλοι” προσαγωγόν, ἵνα ἐμφήγη τὴν κηδεμονίαν.

κέλομαι γὰρ ἔγωγε ἄστυδε νῦν ἵεναι] κεφάλαια συμβου- B = λευτικά τὸ καλόν, τὸ δυνατόν, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ συμφέρον· ὦν τὸ καλὸν πρὸς δόξαν ὄρα· παρῆκε δὲ διὰ τὸν καιρόν· τὸ γὰρ ἀναχωρεῖν
30 πλήρες ἀδοξίας· τοῖς δὲ ἄλλοις ἀγωνίζεται· καὶ γὰρ δυνατόν φησι τὸ ἀναχωρεῖν νῦν, τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ἀδύνατον καταληφθέντων ὑπὸ Ἀχιλλεύς· καὶ δυνατόν τὸ ἀπὸ τείχους πολεμεῖν, εἰ δὲ κατα- λάβοι Ἀχιλλεύς, οὐ· τὸ δὲ συμφέρον, ὅτι νῦν ἀβλαβεῖς ἀπελευ-

11, 12. supplevi ex A || 18. ἐπιγίνεται B || 20. ἔμμεναι || 24. ὅτι B : ὅστε || 25. δεῖ scripsi : ἔδει ut B || 31. καταληφθέντων W : καταλειφθέντας B, -ηφθέντας

σονται. ἀναγκαῖον δὲ ἡ φυλακὴ τῆς Ἰλίου, νυκτὸς μὲν ἀγρυπ-
νούντων, ἡμέρας δὲ ἀπὸ τείχους πολεμούντων.

- B= νῦν ἰέναι] ἔμφασιν ἔχει τὸ “νῦν.” ὃ γὰρ ὑποβάλλει, τοιοῦτὸν
ἐστίν· νῦν πορεύεσθε, μὴ περιμένετε τὴν μεθ’ ἡμέραν φυγῆν· τότε
γὰρ πάντως φεύξεσθε βιασθέντες ὑπὸ Ἀχιλλέως. ἄμεινον οὖν 5
προνοῆσαι τῆς ἀσφαλείας καὶ προλαβεῖν τὸν κίνδυνον.
- A= 256. * ἐκάς δέ] ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ.
- B= 257. οὗτος ἀνὴρ] οὗτος δὲ ἔχομεν ἐν νῷ. ἠθικὸν δὲ τὸ μὴ ὀνομά-
σαι Ἀχιλλέα· ἐν γὰρ τῷ “οὗτος” μείζονα τὴν ἔμφασιν εἰργάσατο.
- B= 258. ῥήϊτεροι <πολεμίζειν>] ἀναγκαῖα ἢ ἀπαγγελία· ῥάδιοι εἰς 10
τὸ πολεμεῖν, ὃ ἐστὶν εὐήγητοι.
- B= 259. χαίρεσκον γάρ] ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο, ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ κατ’
ἴδιον ὄκνον ἀναχωρεῖν κελεύει ἀλλὰ διὰ τὸ ἐμπειρώς ἔχειν Ἀχιλ-
λέως.
- A= * ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων] ἐπαυλιζόμενος ταῖς ναυσίν. 15
- A+B= 262. ὑπέρβιος] τοῦτο ἰδίᾳ ἀναγνωστέον. ἢ ἐστὶν ὑπεράγων τῇ βίᾳ.
- A-B= 264. μένος Ἄρηος δατέονται] μερίζονται τὸν πόλεμον νικῶντες
καὶ νικώμενοι· ἢ ἄλλος ἄλλο τι πράσσοντες μερίζονται τὰ τοῦ πο-
λέμου ἔργα, ὃ μὲν τοξεύων, ὃ δὲ ἀκοντίζων, ὃ δὲ σκυλεύων.
- A+ 265. ἠδὲ γυναικῶν] ἐξηγητικόν ἐστὶ τοῦ “ἀμυνόμεναι ὄρεσ(σ)ι” 20
(Π. 5. 486) καὶ “ἰάρων ἕνεκα σφετεράων” (Π. 9. 327).
266. πίθεσθέ μοι] Τυρανίῳ παρῶξυνε τὸ “πίθεσθε,” ἀγνοῶν ὅτι
μεταγενεστέρων Ἰώνων ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ‘πίθεσθε’ ‘λαβέσθε.’
- B- ὦδε γὰρ ἔσται] δαιμονίως κινεῖ τὸ σχῆμα, οὐχ ὑπόνοιαν ἀλλ’
ἀλήθειαν βεβαίαν προβαλλόμενος. 25
- B= 268. εἰ δ’ ἄμμε κιχήσεται] ἄκρως προτρέπει ἀρπάσαι τὸν καιρὸν
καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀσφαλείας προνοῆσαι.
- AB= 269. ἔρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν] καιρίως κεῖται καὶ τὸ “σὺν τεύχε-
σιν” ἄοπλος γὰρ ἦν, φησί, πρὸς τῷ καιρῷ καὶ νύκτα ἐπιγεγονέναι· διόπερ
νῦν ἡμῶν ἀπέσχετο. 30
- AB= 270. γνώσεται] γνώσεται πάσχων κακῶς ὑπ’ αὐτοῦ. §. διὰ τί
- B= δὲ μὴ ἰδίᾳ ταῦτα πρὸς Ἐκτορά φησιν; ὅτι συνέρρευσε ἐξαίφνης
τὸ πλῆθος εἰς ἐκκλησίαν.

1. ἡ φυλακὴ B: τὴν φυλακὴν || 7. ὁ A: τὸ || 10. ἀναγκαῖα ἢ B cf. l. 12:
ἀπτικῶς ἔχει || ῥάδιοι B: ῥάδια || 16. ὑπεράγων B: -ον || 24. σχῆμα W:
σῶμα || 27. τὴν ἀσφάλειαν B || 29. ἀοπλος B

271. πολλοὺς δὲ κύνες] οὐκ ἐν βλασφημίᾳ ταῦτά φησιν ἀλλὰ A + B = ἐκφοβεῖ, ἵνα δέξωνται τὴν συμβουλήν.

272. ἀπ' οὐατος] εἶθε δὴ τοῦτο οὐχ ὅπως μὴ ἴδοιμι, ἀλλὰ μὴδὲ A + B = ἀκούσαιμι.

5 274. νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν] διὰ νυκτὸς κρατερῶς A - B = βουλευσόμεθα· τὴν δὲ πόλιν οἱ πύργοι σώσουσιν.

σθένος ἔξομεν] “σθένος” τὴν δύναμιν, ὅ ἐστι τὴν στρατιάν. οὕτω B - και οἱ συγγραφεῖς δύναμιν καλοῦσι τὸ στράτευμα· και Σοφοκλῆς (fr. inc. 818 N.) “Ἐνετοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἦδιον εἶ
10 χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει·” φησὶν οὖν, ὡς νυκτὸς ἐν ἐκκλησίᾳ βουλευσόμενοι συναΐξουσι τὸν στρατόν. ἢ ἰσχυροποιήσομεν ἑαυτοὺς ἠθροισμένοι, τουτέστιν “ἐν τῷ ἠθροῖσθαι φυλαχθισόμεθα·” τὸ γὰρ “εἰν ἀγορῇ” νῦν οὐκ ἐν (τῇ) ἐκκλησίᾳ σημαίνει, ἀλλ' ἐν τῷ ἠθροῖσματι.

275. ὑψηλαί τε πύλαι] νῦν αἱ δίοδοι· ἀλλαχοῦ δὲ ἐπὶ τῶν θυρῶν, B -
15 “ἐν χερσὶ πύλας ἔχετε” (Il. 21. 531)· “ἔρρηξεν δὲ πύλας και μακρὸν ὄχηα” (Il. 13. 124)· “μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον” (Il. 12. 460).

277. πρῶι δ' ὑπιοῖ(οι)] τὸ “πρῶι” και ἔως ἕκτης ὥρας δηλοῖ· διὸ B = προσέθηκε τὸ “ὑπιοῖοι.” Φιλῆμων “μεμίσθωνται με δείλης πρωίας” (fr. inc. 116 M.), ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης δείλης.

280. ἀψ πάλιν—ἐπὶ νῆας] ἀναγκαίως τῷ προδεδιδαγμένῳ κιν- B =
δύνη (τῷ) ἐκ τοῦ μένειν ἀντέθηκε τὴν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως ἀσφάλειαν, και ὅτι (ὁ) πολέμιος μᾶλλον κινδυνεύσει ἤπερ ἡμεῖς.

* ἀψ πάλιν] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

281. ἡλασκάζων] πλανῶν, παρὰ τὴν ἄλην· “ἐμὸν μένος ἡλασκά- A - B =
25 ζει” (Od. 9. 457). ὑποφαίνει δὲ ἡ λέξις τὸν μετὰ ἀναστροφῆς ἐλαύνοντα τοὺς ἵππους και διαπειρόμενον εἰσελάσαι εἰς τὴν πόλιν.

283. πρίν μιν κύνες—ἔδονται] οἷον τεθνήξεται πρότερον ἢ πέρσει, A + B =
ὡς “οὐ λύσω· πρίν μιν και γῆρας ἔπεισιν” (Il. 1. 29).

284. * ὑπόδρα ἰδῶν] τὸ βλέμμα δηλοῖ, ὅτι δυσaráστως ἔχει B =
30 πρὸς τοὺς λόγους.

285. Πο(υ)λυδάμα] τυραννικὴ ἢ εἰσβολή· οὐ γὰρ ὅτι μὴ B =
σύμφορα εἰσηγήσατο ἀνατρέπει, ἀλλ' ὡς οὐχ ἡδέα.

3. εἶθε δὲ B || 6. βουλευσόμεθα B: -σώμεθα || 9. Ἐνετοῖσιν Hecker: ἐν τοῖσιν || ἐκλελεγμένοις Schneidewin: ἐκλελειμμένοις || ἴδιον: corr. Hecker || 10. χωροῖμεν: corr. Nauck || 14. τῶν πυλῶν B || 18. ὑπ' ἠοῖ οἱ || Φιλῆμων B Eust.: φίλοι ἡμῶν || μεμίσθωνται etiam B: -ωται Eust. || 24, 5. ἀλυσκάζει B || 31. τυραννικῶς τῇ εἰσβολῇ, cf. B

- A+ ἄλλως: Πρ(υ)λυδάμα] δίχα τοῦ ἦ, ὡς “Λαιοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε” (Od. 8. 153);
- A-B= 286. ἀλήμεναι] ἢ μὲν τῆς ἀσφαλείας φροντίζων σεμνοῖς ὀνόμασιν ἐχρήσατο, ἢ δὲ μετατίθησι τὰ ὀνόματα δυσωπῶν τοὺς ἀκούοντας, “ἀλήμεναι” λέγων τὸ ἀναχωρῆσαι καὶ “ἐ(ε)λμένοι ἐνδοθὶ πύργων” 5
- B= (287). §. ὁ τοῦ Ἔκτορος λόγος μετὰ τοῦ καλοῦ καὶ τὸ συμφέρον ἔχει, τουτέστι, συμφέροντος μέρος ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τῶν χρημάτων, ἅπερ πολυχρονίῳ πολέμῳ ἐξαναλωθῆσαι λέγει, ὅτι μείζων ἢ βλάβη πολιορκουμένων ἢ τῇ συμβολῇ κρίσιν διδόντων.
287. ἢ οὐπω κεκόρησθε] πρὸς τὸ “κέλομαι γὰρ ἔγωγε ἄστυδε 10 νῦν ἰέναι” (254, 5).
- B= 288. μέρορες ἄνθρωποι] οἱ μερισθεῖσαν καὶ διαρθρωθεῖσαν τὴν ὄπα ἔχοντες. οἱ δὲ τὴν κτῆσιν μερισθέντες τῶν ζῶων.
- A+ 291. πολλὰ δὲ—Φρυγίην] πρὸς τὴν διαίρεσιν τῆς Τροίας καὶ Φρυγίας, ὅτι δύο, καὶ Λυδία οὐπω ἐκαλεῖτο. 15
- A~ 292. κτήματα περνάμεν(α)] κυρίως ἐπὶ τῶν διαπεπραμένων ζῶων, ἢ ἐπεὶ χρυσίου μὴ ὄντος ταῦτα ἐδέχοντο οἱ ἐπίκουροι.
- B- 293. ὅτε ἐρ μοι] βαρβαρικῶς τὸ πᾶν εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρει, μη-δαμοῦ ἐκείνον ἀντιτιθεῖς ὅτι κρείσσω ὁ ἐξίω ἐπ’ αὐτούς.
- B= 294. κῦδος ἀρέσθαι] στρατηγικῶς μὲν αὐτοὺς ὑπέμνησε τῆς 20 εὐνοίας τοῦ θεοῦ.
- B= 296. οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπέισται· οὐ γὰρ ἑάσω] εἰ μέχρι τοῦ “ἐπιπέισται” προήγαγε τὸν λόγον, ἔννοιαν (ἀν) ἐδίδου ὡς μὴ πειδομένων ἕκοντι Πουλυδάμαντι <τῶν> Τρώων· ἢ δὲ τυραννικῶς τὴν κρίσιν οὐ τῷ πλῆθει κατέλιπεν, ἀλλ’ ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν περι- 25 ἔσπασεν, ὡς διὰ φόβον Ἔκτορος οὐ πεισομένων αὐτῶν.
- A-B= 300. ὃς κτεάτε(σ)σιν] ἐμφαίνει, ὡς Πολυδάμας πλούσιος ὦν δειλιᾷ προκινδυνεύειν. φησὶν οὖν, ὅστις τῶν Τρώων λυπεῖ τὸ κοινὸν αὐτὸς ἔχων πλείστην οὐσίαν, ἐκείνην δημεύεσθω· καὶ ἔστι τοῦτο προτρεπτικὸν τοῦ πλήθους. ἀλλ’ ὑπονοεῖ τοὺς πλουσίους ὀκνεῖν ἐκ- 30 στρατεῦσθαι δειλιῶντας κινδυνεύειν.
- A-B= 301. λαῖσι δότω] ὁ πλούσιος δότω τοῖς ἄλλοις, ὅπως αὐτοὺς συμμάχους ἔχη καὶ φύλακας τῶν ἰδίων.

8. μείζων ἢ B: μείζονι || 9. κρίσιν B: κρίσει || 13. ‘corrupta ex ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ζῶων cf. Et. M.’ W || 16. διαπεπραμένων scripsi: διαπερωμένων || 18-21. haec recte in B copulari patet ex μὲν particula l. 20 || 24. supplevi ex B || 29. ἐκείνην B: -η || ἔστι B: ὅτι || 33. ἔχου ut B

302. * τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν] λείπει ὁ γάρ.

305. εἰ δ' ἔτεόν] καλὸν τὸ διστάζειν καὶ τὸ τέως μὴ δοῦναι ὅτι ἀνέστη. B =
 ἄλλως : εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν] οἶεται διὰ τὸ σῶμα Πατρόκλου
 αὐτὸν ἐξεληλυθέναι.

5 * παρὰ ναῦφιν] ἀπὸ τῶν νεῶν. B =

306. * ἄλγιον] ἐπίπονον. B +

* ἐθέλησι] λείπει τὸ μάχεσθαι. B =

307. * δυσηγέος] διὰ τοὺς ἀναιρουμένους.

10 ἀλλὰ μάλ' αὐτην] προτρεπτικῶς φησὶν ἑαυτὸν ἐπιδώσειν τῷ κινδύνῳ· B =
 ἅμα δὲ θαρρεῖ τοῖς ὄπλοις καὶ <τῷ> ἄοπλον εἶναι τὸν Ἀχιλλέα.

307, 8. αὐτην στήσομαι] πρὸς τὸ δοκοῦν εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι AB =
 ἀμείνων Ἀχιλλεύς, δημοκοπικῶς ἀντέθηκε τὴν ἐν πολέμοις ἀδελίαν.

309. ξυνὸς Ἐνυάλιος] ὡς τὸ “ἐπιμιξέ δέ τε μαίνεται Ἄρης” A - B =
 (Od. II. 537). ταῦτα δὲ λεγόμενα πρὸς νέους καταφρονεῖν διδά-
 15 σκουσιν, ὡς μὴ ἔχόντων τῶν κρεισσόνων κατὰ τῶν ἔλασσόνων ἐλπίδα.

311. ἐκ γάρ σφεων φρένας] δείκνυσιν, ὅτι τῆς ἑαυτοῦ γνώμης B =
 αὐτοκράτωρ ἐστὶν οὐδεὶς.

312. Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησα(ν)] πιθανὴ ἡ οἰκονομία· εἰ γὰρ ἔφυγον B -
 εἰς τὴν πόλιν, ταῦτα <ἂν> τοῖς ἐν ἀρχῇ ἐγένετο, τειχῆρεις οἱ Τρῶες καὶ
 20 πολιορκία· καὶ οὐδ' ἂν ὁ Ἐκτωρ ἀπώλετο κωλυόμενος ὑπὸ τῶν δη-
 μογερόντων προελθεῖν, ὡς καὶ αὐτός που λέγει “οἶ με θέλοντα μάχεσθαι
 ἐπὶ πρύμνησι νέεσ(σ)ιν αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαοί”
 (II. 15. 722, 3).

ἄλλως: Ἐκτορι μὲν—ἐπήνησα(ν)] ἡ ἐλπίς τοῦ δημοβορῆσαι οὐκ B -
 25 εἶα αὐτοὺς προνοῆσαι τὸ μέλλον καὶ ἡ τοῦ Ἐκτορος ὑπόσχεσις ἐπαγ-
 γειλαμένου ὑποστήσασθαι τὸν Ἀχιλλέα· πρὸς <δὲ> τὴν ὅλην ποιήσιν
 οἰκονομικῶς διέθετο ταῦτα ὁ ποιητής· πεισθέντων γὰρ τῷ Πολυδά-
 μαντι τῶν Τρώων ἐξαγώνιον ἂν κατέστη τὸ λοιπὸν μέρος τῆς Ἰλιάδος.

* ἐπήνησαν] συνέβητο. A -

30 313. οὔτις] “οὔτι” γράφει Ἐπαφρόδιτος, ἢ ἡ ἀντί τοῦ οὐ
 δύναται δὲ τὸ “ἐπήνησαν” (312) κοινὸν εἶναι.

316. ἀδινεῦ—γόσιο] λεπτοῦ καὶ ἀσθενοῦς, ὡς “μῆλ' ἀδινά” B +
 (Od. I. 92, 4. 320)· τοιοῦτον γὰρ τὸ φθέγμα τῶν λυπουμένων· οὐ δὲ
 δαψιλοῦς, παρὰ τὸ ἄδην.

2. τὸ W : ἔτι B, αὐτὸ || 10. supplevi ex B || 12. δημοκοπικῶς || 18.
 ἐπήνησα || 21. οἶ με θέλοντα λέναι ἐ. || 24. ἐπήνησα || 25. ἐφ B || 26.
 τε supplet B || 27. διέθετο B : δὲ ἔθετο || 29. συγκατέθετο A || 31. ἐπήνησαν
 || 33. τοῦ λυπουμένου B

B+ 317. χειῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους] τὰς ἑαυτοῦ χειῖρας ἐπιθεῖς τοῖς στήθεσι τοῦ ἑταίρου.

B= 318. ὡς τε λῖς ἠγυένειος] ἀκολουθῶς τῷ Ἀχιλλέως ἀξιώματι τὴν εἰκόνα παρέλαβεν, οὐκ ἄλλω τινὶ ζῷῳ ἀλλὰ λέοντι παραβαλὼν καὶ τὴν λύπην τῇ λύπῃ ὁμοιώσας· οὐδὲν γὰρ (ἂν) ἐμφαντικώτερον φανείη 5 πρὸς τὸ δεῖξαι τὴν Πατρόκλου φιλίαν τῆς πρὸς τὰ τέκνα τῶν γεγεννηκότων διαθέσεως. ὅλον δὲ πρὸς ὅλον παραβέβληται· τό τε γὰρ λυπούμενον ἅμα καὶ ὀργιζόμενον διὰ τῆς παραβολῆς ἔδειξε, καὶ ἐκατέρων ἢ λύπη παραπλησία ἀπολειφθέντων τῆς βοηθείας, καὶ ἢ τὸν ἐλαφηβόλον ζητοῦσα τῷ παρὰ τοῦ Ἑκτορος δίκην λαβεῖν 10 ἐπειγομένην.

λῖς ἠγυένειος] δύο μόνα τίκει λέων, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων (VI c. 30, p. 579^b 1).

ἠγυένειος] θήλεια· ταύτης γὰρ τὸ γένειον κάλλιον, χαίτη δὲ τοῦ ἄρσενος. 15

A+ 319. σκύμνους] (σκύμνος) ὡς ὕμνος, ὅτε ἐστὶ κατ' ἰδιότητα· ὅτε μέντοι ἐπὶ ἀνδρός, ὀξύνεται· ἀναλογώτερον δὲ τὸ βαρυνόμενον.

A- ἐλαφηβόλος] τοῦτο ἴσως πρῶτον ἤγρευται, ἀφ' οὗ ἔμεινε τὸ ὄνομα· ἢ ὅτι τάχιστον τῶν ἄλλων (ἐλαφος).

320. * ὕστερος ἐλθῶν] ὕστερον τῶν ἀρπασάντων. 20

321. * ἴχνι' ἐρευνῶν] ἄριστα γὰρ ἰχθυεῖν.

B= 322. δριμύς] ἀπὸ τῶν γενομένων παρήγαγεν.

A-B- 324. ἦ ῥ' ἄλιον] περιπαθὲς τὸ προοίμιον· μάλιστα γὰρ οἱ ἐν ἀξίᾳ μὴ πληροῦντες τὰς ὑποσχέσεις ἄχθονται. διὸ “ἐκβαλον” φησὶν.

AB= 325. θαρσύνων — Μενoitιον] περιπαθὲς καὶ τοῦτο, ὅτι εὐλαβοῦς 25 πατὴρ ἀπέσπασα τὸν Πάτροκλον, οὐκ ἂν ἐκπέμψαντος τὸν υἱὸν εἰ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ὑποσχέσεις.

326. * εἰς Ὀπόεντα—ἀπάξειν] ὡς προσεδόκα.

B= περίκλυτον υἱὸν ἀπάξειν] “περίκλυτον ἀπάξειν” ἀντὶ τοῦ ἔνδοξον γεγόμενον ἐκ τῆς νίκης. 30

B- 327. Ἴλιον ἐκπέσαντα] ἀνατυπωσάμενος ἑαυτῷ πλείονα ἠδέα ὁ Ἀχιλλεύς, πορθουμένην Ἴλιον καὶ ἑαυτὸν σὺν τῷ φίλῳ ἀπονο-

5. supplevi ex B || 6. τῆς B: τῇ || 6, 7. γεγεννηκότων διαθέσεως B: γενηκωτάτων διαθέσει ὡς || 9. ἀπολειφθέντων B: ἀπολειφθέντι || 14, 15. τοῦ ἄρσενος sc̄ip̄si: οἱ ἄρσενες || 16. σκύμνος || supplevi ex A || 18. ἤγρευται W: ἠγόρευται || 31. ἠδέα B: ἰδέαν || 32. πορθούμενον B

στοῦντα καὶ ἀποδιδόντα Μενοιτίῳ τὸν Πάτροκλον, οὐκ ἐπὶ τῶ θανάτῳ μόνον ἀποδύρεται ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι λυπεῖται τοῖς ἀπὸ τῆς ἐλπίδος προσδοκηθεῖσιν. δῆλον δὲ ὡς οὐδὲ(ν) ἐν Φθίᾳ περὶ τῆς Ἀχιλλέως εἰμαρμένης εἶπεν ἡ Θέτις. οὐ γὰρ ἂν πρὸ τῆς ἐξόδου ταῦτα 5 ἵπισχνεῖτο περὶ τοῦ Πατρόκλου τῶ Μενοιτίῳ· τινὲς δὲ φασι, οἴκοι μὲν πυθέσθαι ἀπιστεῖν δέ, οἴμενον ἐκφοβεῖν αὐτὸν τὴν μητέρα πρὸς τὸ μὴ κινδυνεύειν.

328. ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρες(σ)ι] κλάει, ὅτι μὴ ἔστιν εἷς τῶν πορθησόντων τὴν Τροίαν.

10 331. ἰππηλάτα] ἰππικός, οὐ φυγᾶς, ὡς οἱ νεώτεροι. §. ἄκρως δὲ B— ἀντιτίθησι τῶ Μενοιτίῳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ὅτι οὐ μόνος αὐτὸς τὰ B— ὅμοια πείσεται τῶ φίλῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅμοια καρτερήσουσι τῶ Μενοιτίῳ.

332. * οὐδὲ Θέτις μήτηρ] ὅτι συνῶκει τῶ Πηλεΐ ἡ Θέτις. A+

15 333. ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε] περιπαθὲς καὶ ἠθικὸν τὸ πρὸς τοὺς B— θενωῦτας διαλέγεσθαι ὡς πρὸς ζῶντας· καὶ ἔστι ἐμψυχον τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν λόγων.

334. οὐ σε πρὶν κτεριῶ] πῶς φησιν ἄταφον εἶσω τὸ σῶμα' τῆς B— τοῦ Ἐκτορος ἀναιρέσεως ἀδήλου οὐσης; ῥητέον δέ, ὅτι ἠκηκόει παρὰ 20 τῆς μητρός· “οὐδέ ἐ φημι—ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῶ” (133). §. ὅτι οὐδέποτε τὰς Ἑλληνίδας ‘βαθυκόλπους’ φησίν (339).

335. * τεύχεα] τοῦ γὰρ ἀφελομένου κτῆμα γέγονεν. B+ 25 μεγαθύμου] αὔξει τὸν θάνατον τοῦ φίλου καὶ τὴν ἐπικουρίαν B— αὐτοῦ.

336. * ἀποδειροτομήσω] δεῖρη κυρίως ἢ τῶν ἀλόγων, παρ' ὅσον B+ ἐκείθεν ἐκδέρονται.

338. * αὐτως] ὡς ἔχεις.

339. βαθύκολποι] οὐδέποτε τὰς Ἑλληνίδας ‘βαθυκόλπους’ 30 φησίν· πῶς οὖν Ζηνηδοτος γράφει “ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι” (Π. 2. 484);

341. * τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα] ἐκ τοῦ παρεπομένου· οἱ κτώμενοι B— γὰρ κακοπαθοῦσιν.

342. πιείρας] εὐγείους· “ἐπεὶ μάλα πῖαρ ἵπ' οὔδας” (Od. 9. B—

3. supplevi ex B || 6. αὐτὸν || 9. πορθησόντων || 18. εἶσω B: ἐφ || 25. ἑαυτοῦ B, αὐτοῦ

- B = 135). ϕ . φιλοστόργως δὲ τὸν Πάτροκλον συνεργὸν ἀπέφηνε τῶν κατορθωμάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ οἰκτιρίζεται εἰς τὰ κατ' αὐτόν.
344. στήσαι τρίποδα] ὡς συνήθους ὄντος καίειν πρῶτον, εἶτα ἐπιτιθέναί τὸν τρίποδα ὕστερον.
345. * βρότον] τὸ ἀπὸ τοῦ φόνου αἷμα. 5
- B = 346. οἱ δὲ λοετροχόον] εἰς ταπεινῶν πραγμάτων ἀπαγγελίαν ἐμπεισῶν ἐκάλυψε τῇ συνθέσει τῶν ἐπιθέτων. τὸ δὲ τὰ μικρὰ καὶ ἄδοξα μεγαλοπρεπῶς ἐξευεγκεῖν καὶ σεμνῶς ἀπαγγεῖλαι θαυμασίας ἐστὶ δυνάμειος.
- * λοετροχόον] εἰς ἃν τὰ λουτρά χεῖται.
- B = 349. ἦροπι χαλκῷ] “ ἦροπι ” ἐν ᾧ ἔστιν ἐνοπρίζεσθαι· ἔστιν οὖν 10
- B + ὡς τὸ “ φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην ” (Π. 8. 555).
350. * ἤλειψαν] ὅτι ἀρχαῖον τὸ ἔθος.
351. ὠτειλάς] συλληπτικῶς καὶ τὴν Εὐφόρβου ὠτειλήν φησιν
- A + B = (Π. 16. 806). καλῶς οὖν ἀπὸ τῆς Ἑκτορος καὶ τὰς ἄλλας οὕτως εἶπεν (ib. 820). 15
- A - B = ἀλείφατος ἐνεώροιο] ξηραντικῷ ἐλαίῳ χρῆται, ὃ φυλάσσει τοὺς νεκρούς, ὡς τὸ κέδρινον.
- A + B = 352. ἐανῶ] ὅτι οὐ λαμπρῶ· ἐπάγει γὰρ “ καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῶ. ” ἔστιν οὖν λεπτῶ, ὡς “ ἐανοῦ κασ(σ)ιτέροιο ” (613) τοῦ εἰς λεπτὸν ἐλαθέντος· οἱ δὲ “ ἐανῶ ” τῷ ἐνδυτικῷ, οἱ δὲ ἐξ ἀντιφρά- 20
- σεως τῷ ποικίλῳ· οἱ δέ, ὃ φασιν Ἀττικοὶ λῆδιον.
- * λιτί] λεπτῶ, ὡς τὸ “ ἐανοῦ κασ(σ)ιτέροιο ” (613) ἀντὶ τοῦ λεπτοῦ.
356. Ζεὺς δ' Ἡρην] κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐξ Ἰδης εἰς Ὀλυμπον
- A + γέγονεν ὁ Ζεὺς.
- ἄλλως: Ζεὺς δ' Ἡρην] Ζηνοδώρω τῷ συγγραφέαντι περὶ τῆς Ὀμήρου 25
- B = συνηθείας τὰ δέκα βιβλία συγγέγραπται καὶ περὶ τούτου τοῦ τόπου· ἐν ᾧ συγγράμματι πειράται ἀποδεικνύειν διεσκευασμένον τόπον τοῦτον ἐπὼν ιγ'. πρῶτον γὰρ φησι τὰς εἰσαγομένας τῶν θεῶν ὀμιλίας οὐκ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως παραλαμβάνεσθαι, ἀλλὰ ἢ ὑπὲρ διδασχῆς τινὸς τῶν εἰς τὴν Ἰλιάδα συντελούντων πραγμάτων ἢ καὶ ὑπὲρ ἐπιδείξεως 30
- ἱστορίας παλαιᾶς, ὅον τὴν Διώνην πρὸς Ἀφροδίτην λέγουσαν “ τέτλαθι, τέκνον ἐμόν—πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν—(τλή μὲν) Ἄρης ” (Π. 5. 382 sq.)—ἱστορίαν γὰρ παλαιὰν ἐκτίθεται—(καὶ) τὴν Ἀθηνᾶς
1. δὲ B: γὰρ || ἰποφαίμει B || 2. ἐαυτῶν ut B || 10. ἐνοπρίσασθαι B || 14. καὶ τὰς ἄλλας οὕτως scripsi cf. A, καὶ τὰς πλείους οὕτως ex. gr. coniecerat W: νίας πεπληγῶς || 21. ποικίλλῳ || 27. ἀποδεικνύειν B || 28. ἐπὼν ιγ' B: εἰπὼν ιγ' || 33. Ἀθηνᾶς Valckenaer: δι' Ἡρας

πρὸς Δία ἐπικερτόμησιν, “Ζεῦ πάτερ, ἢ ρά τι μοι κεχολώσεται, ὅττι
 κεν εἶπω; ἢ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶδων ἀνιείσα” (ib. 421, 2),
 ὑπὲρ διδαχῆς ὅτι ὑπὸ Ἀφροδίτης ἠπατήθη ἡ Ἑλένη· ἀλλὰ καὶ τὰς
 ἄλλας ὁμιλίας τῶν θεῶν οὐκ εἰκῆ παραλαμβάνεσθαι φησιν. ταύτην
 5 δὲ οὔτε ἱστορίαν τινά φησι λέγειν οὔτε τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι
 πλέον τι προστιθέσθαι. ἔπειτα μέλλοντα τὸν Ὅμηρον διατίθεσθαι τὰ
 παρὰ Ἥφαιστου πρὸς Θέτιν οὐκ ἂν πρὸ ταύτης ἄλλην διάλεξιν θεῶν
 παραλαβεῖν, ποικίλλειν ὅλως σπουδάζοντα τὴν ποιήσιν, καὶ ἀπὸ μὲν
 τῶν ἀνθρωπίνων ἐπὶ τὰ θεῖα, ἀπὸ δὲ τῶν θείων ἐπὶ τὰ ἀνθρώπινα με-
 10 ταβάλλειν εἰωθότα· οὐκ ἂν οὖν ἐκαλλήλως τὰ ὅμοια διατίθεσθαι. εἶτα
 (ἀνόητον τὸ) λέγειν “ἐρηξας καὶ ἔπειτα” (357) ὡς ἐκ πείσματος
 παρηκολουθηκότα τοῖς γενομένοις· οὐδὲ γὰρ ῥητῶς δεδηλωκένας τὸν
 ποιητὴν ὅτι ταῦτα ὕστερον ἔμαθεν ὁ Ζεὺς, ὥσπερ ἐν τῇ Α (522) “ἀλλὰ
 σὺ μὲν—αὐτίς ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ Ἥρη” εἶτα “οὐδέ μιν Ἥρη
 15 ἠγροίησεν ἰδοῦσα” (ib. 536, 7). ἔπειτα ἄλογον, τῇ μὲν Ἥρᾳ χαλεπαί-
 νειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς Ἰριδος ἀποστολῇ, τῇ δὲ Ἀθηνᾶ μὴδὲ κατὰ βραχὺ
 τῇ καὶ συμπαραστάσῃ Ἀχιλλεῖ καὶ τὸ πῦρ δεῖξάσῃ πρὸς κατάπληξιν
 τῶν πολεμίων, ὅποτε γε ἔμπροσθεν (Π. 8. 407) τῇ μὲν Ἥρᾳ συγγι-
 νόσκειν φησὶ τὸν Δία, τῇ δὲ Ἀθηνᾶ χαλεπαίνειν πλέον. ἔτι τε πολλὴν
 20 (τὴν) ἀλογίαν φαίνεσθαι, εἰ παρὰ καιρὸν ἡλίου δύνοντος ὑπὸ Ἥρας
 (239) οὐδὲν περὶ τούτου ἐγκαλεῖ ὁ Ζεὺς παρεργχειρουμένης τῆς τοῦ
 κόσμου τάξεως. πῶς τε οὐκ ἐναντίον φάσκειν περὶ Διὸς “μίσησεν δ’
 ἄρα μιν θεῶν κυσὶ κύρμα γενέσθαι Τρωῆσιν· τῷ καὶ (οἱ) ἀμυνέμεν
 ἄρσεν ἑταίρους” (Π. 17. 272, 3), νῦν δὲ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ αὐτοῦ
 25 ἀγανακτεῖν; οὐδὲν γὰρ ἄλλο πέπρακται ἐκ τῆς Ἀχιλλέως ἀναστά-
 σεως ἢ τοῦτο μόνον τὸ μὴδὲν παθεῖν τὸ σῶμα. πῶς τε τὴν ἀπὸ τῆς
 Ἰδης μετάβασιν τοῦ Διὸς οὐ δεδήλωκεν; ἀλλὰ τοῦτο ἐν ἄλλοις
 στίχοις μὴ ἀμφισβητούμενον οὐχ ἰκανὸν πρὸς κατηγορίαν· συγχω-
 ρητέον (γὰρ) κατὰ τὸ σιωπώμενον τοῦτο γεγενῆσθαι· ὅπου δὲ τᾶλλα
 30 σαφρά ἐστι καὶ ὑποπτα, καὶ τοῦτο ὑποπτον. ἢ γε μὴν ἀπολογία τῆς
 Ἥρας καὶ ἀνόητως ἔχει· δέον γὰρ προβάλλεσθαι, ὅτι κακὸν οὐδὲν

3. ὑπὲρ W: ὑπὸ || ὅτι B: ὅτε || ἀπὸ B || 5. οὔτε ἱστορίαν τινά post
 προστιθέσθαι 1.6 scripta: traieci ut B || 6. ἔπειτα B: ἐπὶ τὰ || 7. παρὰ B:
 περὶ || ταύτης scripta: αὐτῆς ut B || 8. λαβεῖν B || 10. διαθέσθαι: corr. W ||
 11. suppl. W ex B || 12. παρηκολουθηκότος τοῦ γενομένου B || 17. συμ-
 πραξία B || 19. ἔτι W: ὅτι || 19, 20. καὶ ὅτι πολλή ἢ -ία φαίνεται B || 20.
 suppl. W || 27. τοῦτο B: ταυτὸ || 29. suppl. W || 31. προβαλίσθαι B

εἰργάσατο τοὺς Τρῶας σώσασα τὸν Πάτροκλον, ὅπερ καὶ τῷ Διὶ ἐκεχάριστο, φησὶν “οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι κοτεσσαμένη κακὰ βραῖλαι” (367)· οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττει νῦν ἢ συκοφαντεῖ ἑαυτήν. ταῦτα ὡς ἐν κεφαλαίοις ὑπὸ τοῦ Ζηνοδώρου συγγέγραπται. ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἰγ’ στίχων τὰ λοιπὰ ἔχει ἁρμονίαν. 5

B = 357. ἔπρηξας καὶ ἔπειτα] περισσὸς ὁ “καί.” ἧ. τὸ δὲ “ἔπειτα”

B = ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. ἧ. ἠθικῶς δὲ διαλέγεται ὡς ἐπιμεινάσης αὐτῆς

B = τῇ αὐτῇ βουλῇ. ἐμψύχως δὲ τὴν ὑπερβολὴν ἔδειξε τῆς φιλίας.

B = 362. καὶ μὲν δὴ που τις] οὔτε ἀρνεῖται τὸ γεγονός οὔτε ὡς δικαίως ἔπραξε παρρησιάζεται· θεραπεύουσα δὲ τὸν Δία ἠθικῶς 10 φησιν, ὅτι δίκαιον ἦν ἐκτελεσθῆναι τὰ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆ, οὔση καὶ γυναικὶ καὶ ἀδελφῇ.

B = ἄλλως: καὶ μὲν δὴ που τις] ὀργισθεὶς αὐτῷ δ (ἀν) προθῆται ποιήσειν αὐτὸς πράσσει.

363. * καὶ οὐ τόσα μῦθεα οἶδεν] ὡς ἡ θεία φύσις. 15

B = 367. οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔμελλον. ἧ. ἐπερωτημα-

B = τικὸς δὲ ἐστὶν ὁ λόγος.

B = 368. πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον] κυρίως τὸ ἐν πλήθει λέγειν ἀγορεύειν (καὶ) τὸ “ἀλλήλους” (ἐπὶ πλήθους. ταῦτα δὲ) ἐπὶ δύο ἔταξε καταχρηστικῶς. 20

B + 370. ἀστερόντα] λαμπρόν· φησὶ γοῦν “ἀστὴρ δ’ ὡς ἀπέλαμπε” (Il. 6. 295).

B = 372. ἰδρώνοντα] πρὸ πολλοῦ ταῦτα ἀκινύονται ἐπὶ τῆς A βραχυδίας, (τὸ) δημιουργὸν τὸν θεὸν τοῦτον εἰσῆχθαι καὶ τοὺς θαλάμους τοῖς θεοῖς κατασκευάζοντα (Il. 1. 608) καὶ τὸ σκῆπτρον τῷ Διὶ 25 (Il. 2. 102), ἵν’ ἐπὶ τῆς μείζονος χρείας μὴ παράδοξον φανῇ τὸ χαλκία τινὰ τῶν θεῶν εἰσάγεσθαι.

A + B = ἐλισσόμενον περὶ φύσας] εἰλούμενον· ἢ ὅτι ἡ πυρώδης οὐσία εἰλεῖται.

A - B = 373. σπεύδοντα] οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν νῦν κεῖται τὸ σπεύδειν— ἐργάζεται γὰρ οὐ δεόμενος τῶν ἀναγκαίων—ἀλλ’ ὅτι βραθυμεῖν οὐ δεῖ, 30 ὅπου καὶ θεοὶ ἐργάζονται. τὰ δὲ ἔμψυχα ἔργα πίστιν τῆς ἀσπίδοποιίας ἔχει καὶ τοῦ συμπτώματος τῶν ποδῶν ἀναπλήρωσιν τὴν τέχνην· δῆλος δὲ ἐστὶν εἰδῶς μηχανικῆν.

2. ρέξει B || 5. τὸ λοιπὸν B || 7. ἐξ ἀρχῆς pro αὐτῆς B || 11, 12. αὐτῆς οδσης κ. -ὸς κ. -ῆς B || 14. πράσσει scriptis: ποιεί B, πράσσειν || 16. ἐπερ. B: ὑπερ. || 19, 24. supplevi ex B || 28. ἡ Δ: καὶ ut B || 30. δὲ pro γὰρ ut B || 32, 33. καὶ —τέχνην om. B

εείκοσι πάντας] ὡς “εἴκοσι δ’ ἔκβαλε πάντα” (Od. 5. 244),
 “οἱ δ’ ἐννέα πάντες ἀνέσταν” (Il. 7. 161). §. τὸ δὲ σπευδειν οὐκ
 ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν.

374. **μεγάροιο**] τοῦ τῶν θεῶν, ὅτε ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶεν συνηγμένοι
 5 πάντες.

375. **ὑπὸ κύκλα** (— **θῆκεν**)] ἢ “ὑπό” πρὸς τὸ “θῆκεν.” τινὲς A = B —
 δὲ ὑπόκυκλα ὡς ὑποπόδια, κακῶς· τὸ μέντοι “τάλαρόν θ’ ὑπόκυκλον
 ἔθηκεν” (Od. 4. 131) ὑφ’ ἐν καὶ ἔχει οὐδετέρου παρασχηματισμόν.

376. **δυσαίατ’ ἀγῶνα**] οὕτως· ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέροις “θεῖον κατὰ A +
 10 δῶμα νέοιντο.”

377. **θαῦμα ἰδέσθαι**] διὰ τῶν τοιούτων προσθηκῶν γίνεται πιστὸς B =
 ὁ λόγος· ὁμολογεῖ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητής, ὅτι θαυμαστὰ εἰσάγεται
 καὶ ἐκπλήττοντα.

378. **τόσ(σ)ον μὲν ἔχον τέλος**] “τόσ(σ)ον” ἀντὶ τοῦ ὄλον, A + B —
 15 ὡς “τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν” (Il. 23. 454). οὕτω γὰρ φησι
 πρὸς τὰ παρ’ ὀλίγον τετελεσμένα· οἱ δὲ γλωσσογράφοι “τόσ(σ)ον”
 ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα· οἱ δὲ, ἐπὶ τοσοῦτον ἔσχον (τὸ) τέλος, ὥστε τῶν
 ὄτων προσδεῖσθαι· τινὲς δὲ “τόσ(σ)ον” τὸ λοιπόν.

379. **ἤρτυε**] ἠτοίμαζε. B =
 20 **κόπτε δὲ δεσμούς]** ἤλαυνε τοὺς ἤλους, ὥστε καταπειραὶ τὰ ὄτα. B =
 §. **μείζων δὲ ἢ χάρις τοῦ καταλιπόντος ἡμιτελὲς τὸ ἔργον.** AB =
κόπτε] ἤλαυνε. “δεσμούς” δὲ τὰς λαβὰς· ἢ τοὺς ἤλους B =
 ἐῆρην.

382. **Χάρις λιπαροκρήδεμος]** προὔπαντᾷ τῇ εὐεργετησάσῃ (ἢ) A = B =
 25 τοῦ Ἡφαίστου Χάρις, ὅτι δεῖ τοὺς εὐεργέτας εἰκόμως ἀμείβεσθαι.
 διὰ δὲ τὸ χαριέντα εἶναι τὰ δημιουργήματα Χάριν αὐτῷ καὶ Ἀφρο-
 δίτην συνοικίζουσιν. ἢ ὡς πλουσίῳ συνοικεῖ· τούτοις γὰρ ἔκεται τὸ
 χαρίζεσθαι.

λιπαροκρήδεμος] καὶ ἀλλαχοῦ “λιπαρὰ κρήδεμα” τὰ λαμπρά.
 30 383. **καλῆ]** τί γὰρ χάριτος τῷ διδόντι ἠδύτερον καὶ τῷ λαμβάνοντι; B =
 τὴν ὄπυιε] τινὲς Θάλειαν αὐτήν, οἱ δὲ Ἀγλαίαν ὀνομάζεσθαι.

4. *στε scripta* : *θαν* || 6. *ἔθηκε τ.* || 7. *ὑπὸ κύκλον* || 8. *ἔπασσεν codd.*
 Od. || 9. *δυσείατ’* ut *textus* || 10. *νέονται A* || 12, 13. *εἰσι κ. B* || 15. *τοῖον* ||
 17. *supplevi ex B* || 23. *ἐῆρην W* : *ἐνήργει* || 24. *προὔπαντᾷ B* : *προπαντῶν*
 || *supplevi ex B* || 25. *δεῖ τοὺς B* : *δείται καὶ* || 29. *ἀ. λιπαροκρήδεμα* ||
 30. *χάριτος B* : *χάριτες* || *καὶ B* : *ἢ*

- AB— ὤπνιει] παρὰ τὴν ὄπα, ὄβεν καὶ ὄαροι, ἢ διὰ τὰς ὀμιλίας τὰς πρὸ τῶν γάμων, (ἦ) ἀπὸ τοῦ ὀπάζειν, ἦν πεποιήται ἐκ μνηστείας, ἢ παρὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα, ὡς τὸ “εἰ κείνος—ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεῖσι” (Od. 18. 254, 19. 127).
- B— 384. ἐν τ’ ἄρα οἱ] ἡ χρηστὴ προσηγορία τὸ ἦθος ἐνδείκνυται B
- B— Ἐφαισίου, ὡς αἰεὶ ἐκείνου μεμνημένου αὐτῆς. β. ἄγαν δὲ ὁ στίχος (385) συντετρόχασται τῇ προθυμίᾳ τῆς ἐρωτήσεως.
385. τίπτε, Θέτι] ἐπαινετὸς ὁ ἄρχων τοῦ λόγου καὶ μὴ περιμείνας τὴν αἴτησιν, καὶ τὸ σύντομον τοῦ ἐπειγομένου ἀποδοῦναι, καὶ τὸ σῶφρον τῆς ἐπαγγελίας ὡς δυνατὰ ἐπαγγελιομένου. 10
- A— Θέτι τανύπεπλε] Ζηνοδοτος “Θέτις τανύπεπλος ἰκάνεις ἡμέτερόνδε.”
- AB— 386. πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἐν ἦθει δέ, ὡς φαμεν ‘τί σὺ πρὸς ἡμᾶς; οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας παραγίνεσθαι.’ * οὔτι] ἀντὶ τοῦ ‘οὐδ’ ὅλως.’ 15
- B— 387. * προτέρω] ἀντὶ τοῦ ‘ἐμπροσθεν.’
- B— 392. Ἐφαιστε, πρόμολ’ ὄδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει] σύντομος ὁ λόγος καὶ πρέπων Χάριτι σπενδούση πρὸς ἀποδοσιν.
- AB— ὄδε] οὕτως ὡς ἔχει(ς) σχήματος· οὕτω γὰρ ἂν σπουδαῖος φαίνοιτο, ὡς καὶ Ἀχιλλεὺς “αὐτῇ σὺν φόρμυγι” (Il. 9. 194) 20 καὶ “γεῖτονες ἄζωστοι ἔκιον” (Hes. Opp. 345)· οἱ δὲ πλεονάζειν τὸ ‘οὕτως’—ὡς “στῆθ’ οὕτω ἀπόπροθεν” (Od. 6. 218)—ἐπεὶ τοι καὶ συντίθησι τὰ σκεῖη καὶ ἀπονίζεται (413)· οὐδέποτε δὲ τὸ “ὄδε” τοπικῶς παρὰ τῷ ποιητῇ λαμβάνεται.
- A-B— 394. ἦ ρά νυ μοι] οὐκ ἐμέλλησεν ὁ Ἐφαιστος· οὐδὲ γὰρ προελ- 25 θὼν καὶ θεασάμενος τὴν Θέτιν ἤρξατο τῶν λόγων, ἀλλ’ ἐντὸς ὧν ἀναβοᾷ· ἐξῆς γοῦν ἐπιφέρει “ἦ, καὶ ἀπ’ ἀκμοθέτοιο” (410).
- B— β. ἄκρως δὲ παιδεύει ὁ λόγος πρὸς τὸ μεμνηθῆναι χαρίτων.
- B— 395. ἦ μ’ ἐσάωσε] καλῶς αὐτὸς μέμνηται τῆς εὐεργεσίας, οὐ Θέτις· ονειδιζούσης γὰρ (ἂν) ἦν· ὡς Δημοσθένης “ἐγὼ νομίζω τὸν 30 εὖ παθόντα δεῖν αἰεὶ μεμνηθῆναι πάντα τὸν χρόνον, τὸν ποιήσαντα δὲ εὐθύς ἐπιλελῆσθαι” (de Cor. p. 603^a S.). ὁ δὲ Ζεὺς—οὐ γὰρ ἔδει τὸν τύραννον ὀμολογεῖσθαι τὸ μέλλειν δεδέσθαι—λόγῳ μὲν οὐχ ὀμολογεῖ,
1. ὄπα A || 2. suppleni ex A || 8, 9. περιμείναι || 13. οὐδαμῶς B: οὐδένα ὡς || 14. τί σοὶ B || 19. suppl. sec. || σπουδαῖον || 23. ἐποικτί- ζεται || 30, 31. τὸν μὲν ἐδ codd. Dem. || 31. αἰεὶ om. codd. Dem. || τὸν δὲ π. codd. Dem. || 32. ἔδει γὰρ αὐτὸν B || 33. τῷ μ. B

ἔργῳ δὲ ἀποδίδωσιν. χρηστὸν οὖν τὸ ἦθος ἐπικουρούσης αἰεὶ τοῖς
 δεομένοις, Ἡφαίστῳ Διονύσῳ (Π. 6. 136, Od. 24. 74) Διί (Π.
 1. 401). καὶ τῆς ποιήσεως οἰκονομία ἢ τῆς Θέτιδος χρηστυῆθαι·
 Διὶ μὲν ἀμύνει, ἵνα καὶ κακώσῃ Ἑλλήνας, Ἡφαίστῳ δέ, ἵνα ποιήσῃ
 5 Ἀχιλλεῖ τὴν πανοπλίαν, Διονύσῳ δὲ τὸν ἀμφιφορῆα, ἵνα τῷ Ἀχιλλεῖ
 ἦ σορός. καὶ τάφῳ γὰρ αὐτὸν κοσμηῆσαι πέρα τῶν ἄλλων βούλεται.
 φιλότεκνος δὲ ἢ πάσης εὐεργεσίας ἀμοιβῆν εἰς τὸν παῖδα καταθεμένη.
 τῆλε πεσόντα] τινὲς ‘γεννηθέντα.’ “πέση μετὰ πο(σ)σὶ Β-
 γυναικὸς” (Π. 19. 110) καὶ ἀποδοθέν. ἧ. φασὶ κρύφα μιγνυμένην
 10 Διὶ τετοκέαι· διὸ καὶ κεκρυφέναι παρ’ Ὀκεανῷ· οὗ καὶ ἐτρέφετο.

ἄλλως: τῆλε πεσόντα] οὐ λέγει, ὅτι ἄνωθεν ἀπ’ οὐρανοῦ ἔρριψεν Β=
 αὐτὸν ἢ μήτηρ, ἀλλὰ τὸ “πεσόντα” τεχθέντα ἐστίν· τὸ δὲ “τῆλε”
 ἀπὸ τοῦ τηλόθι, παρὰ τῷ Ὀκεανῷ γεννηθέντα.

396. κυνώπιδος] ἐπὶ μνήμῃν ἔλθων τῶν ἀτυχημάτων λοιδορεῖται Β=
 15 τῇ μητρί. ἧ. γράφεται δὲ καὶ “βοώπιδος.”

397. χαλὸν ἐόντα] ἢ μὲν τοῦ παιδὸς <τὴν> δοῖαν πρόεκρινεν, ἢ Β=
 δὲ Θέτις τὸν ξένον εἰ καὶ χαλὸς ἦν οὐκ ἀπεβάλετο.

398. Εὐρυνόμη τε] εὐχάριστος ὁ καὶ τῆς ἀποιούσης εὐεργέτιδος Β=
 μνημονεύων. μᾶλλον δὲ ἦθος ἐμφαίνει ἐπαναληφθὲν τὸ ὄνομα.
 20 ἄλλως: Εὐρυνόμη] ἐπαναλαμβάνει, ὡς τῆς Χάριτος μητρὸς οὔσης Α-
 Εὐρυνόμης· “οἱ δ’ ἔνεκ’ Εὐρυνόμη Τιτηνιαὸς εἶπ’ ἔτικτεν” (Callim.
 fr. 471).

399. ἀφορροῦ] ταχυρροῦ, ἐπειδὴ <ταχύς> καὶ Ὀκεανός, ἢ Β=
 παλιρροῦ διὰ τὸ κύκλῳ περιθεῖν.

25 400. τῆσι παρ’ εἰνάτεες] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν “παρά,” ἐπεὶ πᾶσα Α-Β=
 πρόθεσις συναληθιμμένη καὶ μὴ ἔχουσα ἀνάπαυσιν οὐκ ἀναστρέφεται.
 σεσημειώται τὸ “στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο παρ’ οἰσέμεν ἔντεα” (191).

δαίδαλα] μικρὰ τορευμάτα, ὡς καὶ ἐπὶ Ὀδυσσέως “πάροιθε δὲ Β-
 δαίδαλον ἦεν” (Od. 19. 227). οἰκεῖα δὲ ταῦτα καὶ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ
 30 δημιουργοῦ καὶ ταῖς ὑποδεξαμέναις αὐτὸν θεαῖς· τελειωθείς δὲ
 ἔμψυχα δημιουργεῖ.

δαίδαλα πολλά] οἱ περὶ Ἀριστοφάνη “δαίδαλα πάντα.” Α +

401. κάλυκας] ἐμφερῆ ῥόδοις· οἱ δὲ δακτυλίους· οἱ δὲ ἐνώτια· Α = Β-

4. ἀμύνει Β: ἀμύνειω || 6. εἶη || 9. καὶ ἀποδοθέν corrupta: ἀν καὶ μὴ
 βληθέντα ex l. 11? || 10. οὐ εscrīpai: οὕτω || 16. suppl. W || 21. οἱδ’
 (vel οἰδ’) ἔνεκ’ codd. Apollon. de conī. p. 505 B.: οἱ δὲ με κ’ || εἶπ’ W,
 εἶπον conī. Schneider, εἶπερ conī. Hermann: εἶπερ vel εἶπ’ legi

οἱ δὲ χρυσᾶς σύριγγας τοὺς πλοκάμους περιεχύσας φασίν, “οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο” (Il. 17. 52).

- B- 403. οὐδέ τις ἄλλος] δεῖγμα χρηστότητος· οὐ γὰρ μόνον ἔλαβον καὶ ἔτρεφον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρρήτῳ φυλακῇ, μὴ καὶ λάθοι ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ Κρόνου. 5
406. ἢ νῦν ἡμέτερον] πρὸς τὸ πρῶτον ὑπήντησεν.
- A + B- 407. ζφάγρια] χαριστήρια τοῦ εἰς τὸ ζῆν ἤχθαι· μετὰ δὲ τοῦ (<ι>), ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης φησὶ “τὸ ζῶιον κάκιστον ἔκτῃται βίον” (Sem. Amorg. fr. 13 B.) περὶ τοῦ κανθάρου.
- B+ 409. ὄπλα τε πάντα] “ὄπλα” τὰ πρὸς τι εὐθετοῦντα· “ὄπλ' ἰο ἐν χερσὶν ἔχων” (Od. 3. 433).
- B- 410. ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη] καλῶς θεὸν διαγράφων θαυμά τι αὐτὸν εἶναι μέγα φησίν· ἔστιν οὖν ‘τέρας μέγα.’
- A + B- τὸ γὰρ “πέλωρ” ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. β. τὸ δὲ “αἶητον” Ἡρωδιανὸς σχηματίζει παρὰ τὸ εἰμί ἐτόν αἶητον αἶητον τὸ μέγα καὶ ἀνύπαρκτον 15 καὶ παρὰ μηδενὶ ὄν· οἱ δὲ ὠρμημένοι, παρὰ τὸ “δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν αἶητο” (Il. 21. 386)· τινὲς δὲ ‘αἰτηθὼν χωλεῖον,’ ἐπεὶ τὰ γαμψώνυχα τῶν ὀρνέων χωλεύει· οἱ δὲ παρὰ τὸ αἶθω, τὸ πυρῶδες.
- AB- * ἀκμοθέτοιο] τοῦ πρὸς τῶ ἀκμοθέτῳ ἔργον.
- B- 411. * ἀραιαί] λεπταί· εἰ δὲ ψιλῶς, βεβλαμμένα. 20
413. λάρνακα] (<τοῦ>το Ἑλληνικόν· τὸ δὲ ἀντίπηξ δωρικὸν καὶ [γαζοφυλάκιον] ἀρτάβη Περσικόν.
414. * σπόγγῳ—ἀπεμόργνυ] ἵνα εὐπρεπῶς συντύχη.
- B- 415. αὐχένα τε στιβαρόν] ἄνωθεν γὰρ παχεῖς εἰσὶν οἱ τὰ κάτω μέρη πεπηρωμένοι. 25
- B- λαχνήντα] ἢ γὰρ πυρῶδης οὐσία καὶ ἐν ἡμῖν αἰτία τῆς τῶν τριχῶν ἐκφύσεως.
- B- 416. χιτῶνα] ὡς ἐργάτης, οὐ φᾶρος.
- A+ (<ἐλε δὲ> σκῆπτρον παχύ] ὡς χωλός· ἢ ὅτι δίχα ὕλης οὐ σφάζεται πῦρ.
418. χρύσεια] καὶ τοῦτο πάλιν προπαρασκευῆ εἰς τὴν 30
- ὄπλοποιίαν, ὅτι καὶ τὰς θεραπαίνας εἶχεν ὑφ' ἑαυτοῦ δεδη-
4. ἀπορρήφ φ. μὴ τι πάθοι conī. W || 7. supplevi ex Et. M. p. 413, 24 || 8. ὁ pro τὸ conī. Bekker || ζῶιον Et. M. l. c., ζῶιον conī. Bekker: ζῶον || ἔκτῃται Bekker: κέκτῃται || 10. εὔθετα B || 12, 13. καὶ θεὸν διαγράφαι || 15. ἀνυπέβλητον B || 17. ὁ αἰτηθὼν B || χωλεῖων ut B || 18. ante χωλεύει add. sec. ἐπὶ τῆς γῆς πησσομένων (?) τῶν ὀνύχων || 21. δωρικὸν Heyne: δῶρον || 22. delet W || 23. ἀπομόργνυ sec. in rasura || 27. τριχῶν versipis, cf. B: φυτῶν || 30. ταῦτα

μιουργημένας· αξιοπίστως δὲ τὸ “ἔστι” (419) καὶ “ἴσασι” (420)·
ὡς γὰρ πεπεισμένος καὶ παρηκολουθηκῶς ἐκφέρει ταῦτα.

* οἶδεν ἄρα καὶ ἀνδριαντοπλαστικὴν.

420. * ἔργ’ ἴσασι] τὰ τῆς ταλασιουργίας.

5 421. * ὕπαιθα] ἔμπροσθεν.

ἔρρων] ἐπαχθῶς διὰ τὴν χάλωσιν βαδίζων. A -

426. αὐδα ὅτι φρονέεις] οὐκοῦν καὶ αὐτὸς τοῦτο ἐπισημαίνεται B =
τὸ χρεῖαν τινὸς ἔχουσαν ἤκειν τὴν Θέτιν τῷ πρόσθεν οὐκ εἰωθυῖαν
τοῦτο πράσσειν.

10 429. ἢ ἄρα δὴ τις ὄσαι θεαί] ἐμιμήσατο ἦθος θηλειῶν, οὐ περὶ B -
ᾧν ἠρώτηται ἀποκρινομένη ἀλλὰ περὶ ᾧν ἐλυπεῖτο· καὶ οὐδὲ ταῖς
εὐεργεσίαις ἐμαρτύρησε λέγουσα “ναὶ δὴ ταῦτά γε (—κατὰ μοῖραν
ἔειπες” Od. 20. 37 al.).

432. ἐκ μὲν (μ’) ἀλλάνων] ἔοικεν ἀγνοεῖν τὰ περὶ Ψαμάθης

15 ὁ ποιητῆς (cf. Hes. Th. 1004).

ἀνδρὶ δάμασ(σ)εν] καὶ πῶς φησιν Ἥρα “καὶ ἀνδρὶ πόρον παρα- B -
κοιτιν” (Π. 24. 60); ἢ ὅτι τῶν συμβαινόντων τῷ Διδί τὴν αἰτίαν
ἀναφέρουσιν ὡς ἄρχοντι· ἢ κατὰ τὴν νέαν ἱστορίαν, ὅτι αὐτὸς αὐτῇ
αἴτιος γέγονε τοῦ γάμου.

20 433. ἔτλην] οἰκεία ἢ λέξεις ἐπὶ τῆς ἀκούσης. B =

434. πολλὰ μά(α)] ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι τὰς μεταμορφώσεις A -
αὐτῆς φασιν· ἔστιν οὖν ‘ἐπὶ πολὺ οὐ θέλουσα.’

γῆραι—ἀρημένως] βεβλαμμένος τῇ ταπεινώσει τοῦ γῆρας. B =

435. ἄλλα δέ μοι νῦν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς B =
25 ἄλγε’ ἔδωκεν” (431).

437. ἔξοχον ἠρώων] κατὰ τοῦτο γὰρ ζητεῖ, ὅτι οὐ μόνον υἱοῦ B =
ἀλλὰ καὶ ἀριστέως στερησεται.

438. θρέψασα] οὐκοῦν τὸν Ἀχιλλέα ὁ ποιητῆς ὑπὲρ τῆς μητρὸς A +
τεθράφθαι φησιν.

30 442. ὄφρα δέ μοι ζώῃ] πάντα οὖν δεῖνὰ τὰ περὶ τὸν υἱόν, ὅτι καὶ B =
ᾧκύμορος (458) καὶ τὸν βραχὺν τοῦτον χρόνον λυπεῖται.

444. κούρην, ἣν ἄρα οἱ] ἀνακεφαλαίωσις αὐτῆς κακῶς οὖν ἀθετεῖ B =
Ἀρίσταρχος. πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον τὰ μὲν περὶ τοῦ γάμου παλαιά
τε ὄντα καὶ πᾶσι δῆλα λέγειν, σιωπᾶν δὲ δι’ ὃ ἦλθεν;

35 457. ἰκάνομαι] ἰκετεύω. §. ἀπὸ ἐλέου δὲ ἤρξατο καὶ εἰς ἔλεον B =
κατέπαυσε τὸν λόγον, οὐχ ὡς ἀπαιτοῦσα χάριν ἀλλὰ δεομένη. A - B =

1. ἐστί scriptis: ἐσί || 7. ἐκ τούτου B || 8. τῷ πρ. B: τὸ || 12, 13. suppl.
W || 26. ζητεῖ corruptum

- AB= 458. *υἱεὶ ἐμ' (ἄκυμῶρφ)] ἄνευ τοῦ ἰ τὸ "ἐμῶ" ἐκτέθλιπται γάρ.*
 B= *ἄκυμῶρφ] ἔλεον ἐκίνησε πρὸς ὀλιγοχρόνιον χρῆσιν αἰτουμένη τὴν
 χάριν τῷ υἱῶ.*
- A+B= 460. *καὶ θάρηχι· ὃ γὰρ ἦν οἶ] τινὲς ἐπὶ τοῦ θώρακος τὸ "ὄ" ἀλλὰ
 πάντα ἀπόλεσε, καὶ οὐκ ἄν περὶ τῆς ἀπωλείας μόνον ἐπὶ τοῦ 5
 θώρακος εἶπεν. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ "ἑταῖρος," καὶ λείπειν 'ταῦτα.'*
 B= *τινὲς δέ, "ἄ γὰρ ἦν οἶ" ὄπλα. ῥ. πῶς δὲ ξίφος οὐκ αἰτεῖ; τινὲς
 οὖν φασιν ξίφος Νηρέα παρ' Ἡφαιστοῦ ἔχοντα δοῦναι Θέτιδι,
 τὴν δὲ Ἀχιλλεῖ. ἢ ὅτι καὶ ἄλλα εἶχε ἰσοπαλῆ τῷ ἀπολομένῳ.*
- B= 463. *μή τοι ταῦτα] τὰ περὶ τῶν ὄπλων, περὶ ὧν νῦν διαλέγεται· 10
 ταῦτα γὰρ ὑπάρξει, ὅσα ἐστὶν ἐπὶ τῷ Ἡφαιστῷ.*
- B= 464. *αἶ γάρ μιν] εὐχρηστον ἦθος εὐχομένου δύνασθαι πρὸς
 ἀπόδοσιν χάριτος οὐ μόνον τὰ αἰτηθέντα (ποιεῖν), ἀλλὰ περὶ ὧν
 ἀδύνατός ἐστιν.*
- B= 466. *παρέσσεται] παρ' αὐτῶ ἔσται. ῥ. ἐτοίμως δὲ ἐπαγγέλλεται, 15*
 B= *οὐ τόπον, οὐ χρόνον προβαλλόμενος. καὶ ἡ μὲν ὡς δεομένη μακρη-
 γορεῖ, ὃ δὲ οὐ λόγων αὐτῇ δευτέρων καιρὸν δίδωσι τῇ σπουδῇ, ἐπειδὴ
 ἄτοπον ἦν ἐν τῇ ἐξόδῳ σπεύδοντος Ἀχιλλέως διηγεῖσθαι περὶ τῶν
 ὄπλων, καὶ ἵνα μὴ τὸν τῆς νυκτὸς καιρὸν ἀναλώσῃ τῇ ὀπλοποιᾷ.*
- A+ * *παρέσσεται] οἱ περὶ Ἀριστοφάνην "παρέξομαι." 20*
 470. *χοάνοισιν] ἀῖθλον τὸ γένος· λέγει δὲ 'τοῖς ἀγγείοις, εἰς
 ἃ τήκεται ὁ χαλκός,' ἅπερ ἐστὶ παρ' ἡμῖν πῆλινα.
 ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων] δηλονότι αὐτόμαται· εἰ δὲ ἔμψυχα αὐτοῦ
 τὰ ἔργα, διὰ τί χρῆ ἀπιστεῖν περὶ τῶν κατασκευαζομένων;*
- A+ * *ἐείκοσι πᾶσαι] τὸ "πᾶσαι" συνήθως παρέλκει ὁ ποιητής. 25*
- A+ 471. *εὐπρηστον] παρὰ τὸ ἔπρησεν. τινὲς δὲ "εὐπρηκτον."*
- B= 472. *ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι] κεκράτηκεν ἀρρήτου πράγματος, ὅτι
 εἰ σπεύδοι Ἡφαιστος καὶ αὐταὶ ἠπειγόνο καὶ τεχνικῶς ἐφύσων.
 καὶ τὸ "παντοίην" (471) οὖν τοιοῦτόν ἐστιν, ποτὲ μὲν ἐπρημένην
 αὐτμὴν ποτὲ δὲ σύμμετρον. 30*
- σπεύδοντι] σπεύδειν ὁμοίως ἡμῖν (cf. p. 261, 29).*
- B= 474. *ἀτειρέα] κοινὸν καὶ ἐπὶ τοῦ κασ(σ)ιτέρου τὸ "ἀτειρέα,"*

1. ἐμῶ in lemmate || 6. ἵνα λίπη τ. B || 13. supplevi ex B || 14. ἀδυνάτως ἔχει B || post lineam 22 lemma ἐείκοσι πᾶσαι sine scholio scriptum spatio circa 36 litteris relicto || 26. τὸ ἔπρησε || εὐπρηκτον A: ἔπρηστον || 27. ἀρρήτου B: ἀρίστου || 28. ἔσπευδε B || αὐταὶ B || 31. σπεύδειν W: -δε

εἶγε ἡ κτημῖς ἐξ αὐτοῦ, καὶ βάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἀγήνορος καὶ οὐκ εἶκει (Π. 21. 592).

ἄλλως : ἀτειρέα] τῶν γὰρ ἄλλων χωνευομένων ἐλαυνόμενος αὐτὸς B = πολὺν εἰς τὸ δημιουργηθῆναι (τῷ τεχνίτῃ παρέχει κόπον).

5 476. θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῃ] δαιμονίως τὸν πλάστην αὐτὸς διέπλασεν, B = ὡσπερ ἐπὶ σκηπῆς ἐκκυκλήσας καὶ δεῖξας ἡμῖν ἐν φανεροῖ τὸ ἐργαστήριον. μεγάλην δὲ σφῦραν ἔλαβεν· οὐπω γὰρ τοῦ λεπτουργεῖν καιρὸς, ἀλλὰ πρῶτον ἐξελάσαι τὴν ὕλην. εἰς δὲ τὸ τορευεῖν ἄλλοις χρῆται ἐργαλείοις (οἷς) καὶ τὰς πόρπας ἐποίει.

10 477. ραιστῆρα κρατερήν] Ζηνοδότος “ κρατερόν.” A = 479. πάντοσε] ἔδει πάντοθεν εἰπεῖν. φ. γὰρ “ αὐτὰ(ρ) ἐν αὐτῷ ” (481).

480. τρίπλακα] τρίπτυχον. B =

μαρμαρέην] διὰ τὸν ἐπικεχυμένον Ὀκεανόν. φ. τινές φασὶ τὰς B =

15 μὲν βοείας εἰκότως δεῖσθαι πολλῶν πτυχῶν.

483. γαῖαν ἔτενξ(ε)] “ γαῖαν ” λείπειν φασὶ τὸ ‘ ὡς, ὃ παρ’ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἀπέθετο.

Ἀγαλλῖς ἡ Κερκυραία φησὶ πιθανῶς, ὡς Ἡφαιστος, Ἐριχθονίου A + πατὴρ ὢν, τὴν ἀρχαιογονίαν τῆς Ἀττικῆς ἐγκατέγραψε τῇ ἀσπίδι.

20 γῆν μὲν, ὅτι αὐτόχθονες (οἱ Ἀθηναῖοι)· οὐρανόν, πρὸς δὲν συνηστήσαντο τὴν πολιτείαν (Aristot. fr. 385)· θάλασσαν (483), ἐφ’ ἧς οἰκοῦσι δύο πόλεις, Ἐλευσίνα καὶ Ἀττικὴν. καὶ γάμος μὲν (cf. 491 sqq.)

Ἀθηνησί πρῶτον εὐρηται ὑπὸ Κέκροπος, ὅθεν καὶ διφυᾶ φησιν αὐτὸν λέγεσθαι ὁ Χάραξ, ὅτι τὸ ἐκ δύο φύεσθαι δι’ αὐτὸν πρῶτον ἔγνωσαν

25 ἄνθρωποι· διὸ τὸ ξένον αἱ γυναῖκες ἰστάμεναι ἐθαύμαζον (496). καὶ δίκη φοινικὴ ἐκεῖ πρῶτον περὶ Ἀλιρροδίου (cf. 497 sqq.). περὶ Ἐλευσίνα δὲ δύο στρατοὶ Φόρβαντος ἐξ Ἀκαρνανίας καὶ Εὐμόλπου ἐκ Θράκης (cf. 509 sqq.). προσεστήκασιν δ’ Ἄρης μὲν ἀπολυθεὶς τοῦ φόνου, Ἀθηναῖα δὲ ὡς πολιάς. εἰ δὲ φησιν “ ἄλλον ζῶν ἔχουσα

30 νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, ἄλλον τεθνεῖωτα ” (536)· οὗτοι γὰρ ἀπέθανον ἀπὸ τῶν Ἐλευσινίων Ἰμμάραδος ὁ Εὐμόλπου, Κλυτίος ὁ Ἀγριόπου

1. εἶγε ἡ Bekker : ἦ τε ἡ || 4. πολὺν B : πολλῆς || suppl. ex B || 9. suppl. W || 10. κρατερόν etiam textus || 11. pertinere ultima ad ea quae post πτυχῶν l. 15 desunt censet W || 14. post Ὀκ. add. sec. δε κυκλοῖ πάσαν χθόνα || 15. cf. ad. l. 11 || 16, 17. corrupta || 18. in margine ἰστορία || Ἀγαλλῖς ἡ -a Ath. I 14^d : Ἀγαλλίας ὁ -os AD Eust., Δαλλῖς ἡ -a || 20. γῆν Bekker : τὴν || αὐτόχθονες pr. || 23. δε post εὐρ. del. W || 24. ὅτι τοὺς δύο φύετας δι’, cf. Eust. || 26. φοινικὴ Bekker : φοινικὴ || 28. -σι δ’ W : -σι || 29. ζῶν || 31. ἀπὸ W : ὑπὸ

τοῦ Κύκλωπος, Ἐγρεμος (ὁ) Εὐρυνόμου τῶν μετὰ Φόρβαντος. καὶ ἄροτρον (542) δὲ πρῶτος Ἐπιμενίδης ὁ καὶ Βουζύγης ἔξευξεν (Aristot. fr. 386). “τρίπολον” δὲ τὴν ἄρουράν φησιν, ἐπεὶ Τριπόλεμος πρῶτος ἔσπειρε σῖτον, ὃν βασιλέα (556) φησίν. ἐν δὲ τισιν ἐγράφετο μετὰ τὸν “ἤμων ὀξείας δρεπάνας” (551) “καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλα- 5 οδώρου.” καὶ βοῦν φησι θύεσθαι (559)· ἐκεῖσε γὰρ πρῶτος ἔθυσσε βοῦν Θαύλων φυγαδευθεὶς (δι’ αὐτό). οἶνόν τε Ἰκάριος εὔρεν (cf. 561). ὁ δὲ χορὸς (590) ὁ πεμφθεὶς μετὰ Θησέως ἐπὶ Κρήτην. §. συμβουλευτικά δὲ ἐστὶ πάντα. ἡ γὰρ εἰρηνευομένη πόλις ὑπνοοῖν παρέχει Τρωσίν, ὅσων ἂν ἀπέλασαν ἀγαθῶν, εἰ εἰρήνευον, ἡ δὲ πολεμουμένη τὴν 10 διχόνοιαν αὐτῶν· κάκει γὰρ οἱ μὲν τὰ Πάριδος, οἱ δὲ τὰ Ἀντήνορος ἐφρόνου. καὶ οἱ μὲν περὶ Διούσιόν φασι αὐτεκίνητα αὐτὰ εἶναι ὡς τοὺς τρίποδας (373), οἱ δὲ περὶ Ἀριστόνικον (οὐ) συντίθενται, ἐπεὶ μὴ εἰσι παρὰ θεοῖς. τί οὖν οἱ κύνες Ἀλκινόου (Od. 7. 91); τοῦτο πλάσμα ἦν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πλάσμα· δίδονται γοῦν τῷ ναυαγεῖν 15 μέλλοντι Ὀδυσσεῖ (Od. 5. 351). (οὐκ) ἄρα ἄτρωτα τὰ Ἡφαιστότευκτα—καὶ πῶς οὐκ ἄτοποι τοὺς μὲν θεοὺς τιτρώσκεισθαι, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν μὴ;—οὐ γὰρ ἂν ἐδέησε πεντάπτυχον ποιῆσαι τὴν ἀσπίδα.

484. ἡέλιόν τ’ ἀκάμαντα] τινὲς μέγαν· “ὡς δ’ ὅτε σὺν ἀκάμαντα” (Π. 16. 823).

B = σελήνην τε πλήθουσαι] τινὲς ποτε πλήθουσαν, ὡς “ἡέκομος Νιόβη” (Π. 24. 602). οἱ δὲ φυσικοὶ αἰεὶ φασι τὸ ἡμισφαίριον αὐτῆς τὸ προστετραμμένον πλήθειν, εἰ καὶ μὴ φαίνεται ἡμῖν. οἱ δὲ τὴν πληρωτικὴν σωματῶν, κογχυλίῶν τε καὶ δένδρων καὶ ποταμῶν καὶ θαλάσσης καὶ τῶν ἄλλων.

488. ἡ τ’ αὐτοῦ στρέφεται] ὅτι κυκλοτερὴς ἐστὶν ὁ οὐρανός, 25 δηλοῖ τὸ “στρέφεται” ὡς καὶ τὸ “ἔστεφάνωται” (485).

B = ἄλλως: ἡ τ’ αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ’ Ὠρίωνα δοκεύει] ἅμα μὲν χαριέντως ὡς κυνηγόν, ἅμα δὲ ὅτι καὶ τὴν αὐτὴν κίνησιν αὐτῷ ποιεῖται, ὡς που φησὶν ὁ Ἄρατος (226) “ὅς ῥα τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα οὐδὲν ἀφαυρότερον τροχάει Κυνοσουρίδος Ἄρκτου” (226, 7). 30 οὐκ ὀνομάζει δὲ τὴν ἄλλην, ἐπεὶ τῶν ἐπιφανεστέρων μέμνηται. §. τινὲς δὲ φασι ἀντὶ τοῦ ‘καὶ (ἡ),’ ἴν’ ἡ ‘καὶ Κυνόσουρα’ αὐτῇ γὰρ “μειοτέρη—πᾶσα περιστρέφεται στροφάλλυγι” (Arat. 43).

1. τῶν W: τοῦ || 2. Ἐπιμενίδης Aristot.: ἐκεῖ Μαινίδος || 4. φασίν || ἐγράφετο Bekker: ἔγραφε || 7. suppl. W; cf. Androt. fr. 13 || 8. συμβουλευτικά Bekker, συμβολικά conl. W: συμβουλευτικός || 12. αὐτεκίνητα W ex Eust. p. 1148: αὐτοὶ ἴν’ ἡ τὰ || 13. συντιθέντες || 16. suppl. W || δὲ post ἄρα omisi || 22. αὐτῆς B: αὐτοῖς || 22, 23. αἰεὶ post pr. omisi ut B || 24. τῶν ἄλλων B: Ἄκεανού || 28, 29. ὅσπερ B || 31. ἐπειδὴ B, ἐπὶ || μέμνηται B: μνησθῆναι || 32. ἀκαι: suppl. W

ἀλλὰ πρῶτα μὲν ἄμφω ἄμαξαι ὀνομάζονται, ὡς καὶ Ἄρατος
 (27) “ἀτὰρ καλέονται ἄμαξαι.” ἄλλως τε ὅτε τὸ “τέ”
 ὑποτάσσει ὁ ποιητὴς τῷ ἄρθρῳ, οὐ σημαίνει “καί.” “ὄν τε καὶ
 ὑψὸς ἔοντα” (Π. 17. 676). “ὄν τε κύν’ Ὀρίωνος” (Π. 22. 29).
 5 “ἦ τε καὶ αἰγίλιπος πέτρης” (Π. 9. 15). “ἦ τ’ ἀνὰ ῥῶτα θεούσα”
 (Π. 13. 547). οἱ δὲ τὸ “Ἄρκτον” ἀντὶ πληθυντικοῦ, ὡς τὸ
 “θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα” (Hes. Scut. 388).

489. οἴη δ’ ἄμμορος] τὸ “οἴη” οὐκ ἔχει τὴν σύγκρισιν πρὸς A - B +
 ἅπαντα τὰ ζῳδια, ἀλλὰ πρὸς μόνα τὰ ἐντετυπωμένα τῇ ἀσπίδι.

10 490. ἐν δὲ δύο ποιήσε πόλεις] ἐπὶ τὰ ἐπίγεια φέρεται. διοικου- B -
 μένου δὲ τοῦ βίου πολέμου καὶ εἰρήνης τὰ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς καιροῖς
 συμβαίοντα πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἀμείνου παραβέβληται· ἐπειδὴ δὲ
 ἡ μὲν Ἰλιάς ὄψιν εἶχε πολέμου, ἀμνημόνευτος δὲ ἦν ἡ εἰρήνη, τοῦ
 πολέμου πρὸς ὀλίγον ἐμνήσθη—καὶ τούτου οὐκ εἶχεν ἡ Ἰλιάς τὸν
 15 λόχον—τὸ δὲ περὶ τῶν εἰρηνικῶν ἐμήκνεν. ἀναγκαῖον (δὲ) τῷ βίῳ
 τὰ ἐναντία διδόναι πόλεμον καὶ εἰρήνην, ἡδονὴν τε καὶ πόνους.

492. ὑπὸ λαμπομενάων] ἢ “ὑπό” ἀντὶ τῆς μετά. §. Ἀθήνησι A + B =
 δὲ οὕτω τὰς νύμφας ἄγουσιν. A - B =

493. ὑμέναιος] ὕμνος ὁ ἐπὶ ὁμονοίᾳ ἀδόμενος· ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ A + B =
 20 καίειν.

495. αὐλοῖ] εἰ Φρυξὶ ὁ αὐλός, ἄρα τῆς ποτε εἰρηνευομένης Ἰλίου B =
 παράδειγμα ἢ πόλις· καὶ ὅτε γὰρ νυκτηγετοῦσι Ἴρῳες, αὐλοῦσι
 (Π. 10. 13), παρὰ δὲ Ἑλλήσιν οὐδαμοῦ αὐλός.

βοὴν ἔχον] οὐχ ὡς ἀποτελε(υ)μένου ἤχου τινός, ἀλλ’ ὕσον τὰ B =
 25 εἰδῶλα ὡς αὐλοῦντα καὶ κιθαρίζοντα (ἦν).

496. * θαύμαζον] ἐθεώρουν. A + B =

497. ἀγορῆ] ὁ τόπος ἐν ᾧ ἀγείρονται. §. ἡδονὴν δὲ διαγράψας μέτει- B =
 σιν ἐπὶ τοὺς (τὰ) τ(οι)αῦτα τηροῦντας νόμους. ἔστι δὲ ἡ στάσις A - B =
 καταστοχαστική, τοῦ μὲν λέγουτος δεδωκέναι τὴν ποιήν, τοῦ δὲ ἀρ-
 30 νοιμένου εἰληφέναι, ἣν παρέχοντες ἔφευγον τὸ ἔγκλημα τοῦ φόνου.

498. * ποιηῆς] προστίμου· ἅ καὶ ὑποφόνια καλοῦσιν. A + B =

2. τὸ δὴ κ. cod. Ar. || 4. ἦ τε κ. || 10. δύο || 14. τοῦτο pr.: corr. sive
 pr. sive sec. || 15. ἐμήκνεν Bekker: ἐμνήσθη B, μηκύειν || supplevi ex B
 || 16. διδόναι W, cf. B: εἶναι || 19. ὕμνος scripsi, cf. Et. M. s. v.: ὁμονοίας
 || 20. καίειν A, εὐνάειν B: κάζειν || 21. ποτὲ W: τότε ut B || εἰρηνευοῦσης B
 || 22. νυκτηγετοῦσι B: νυκτιγεροῦσι || 24. β. ἔχων || ὅσον scripsi: ὅλον ||
 24, 25, 28. supplevi ex B || 30. ποιηῆν post εἰλ. del. W || ἦν B: οἱ || 31.
 δ καὶ ὑποφόνιον B

- B = 499. ὃ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι] ὃ μὲν διεβεβαιούτο λέγων
 δεδωκέναι τὸ ἄρκουν πρὸς ὄλον τὸ ἀδίκημα.
- A ~ 500. δῆμῳ πιφαιύσκων] τοῖς περιστώσιν τοῦ δήμου διασαφῶν.
- A ~ B = 501. ἄμφω δ' ἰέσθη] ἄμφω δὲ μάρτυρα παρεῖχον τῶν λεγο-
 μένων, καὶ ἐπὶ τούτῳ εἴθηντο τὸ πέρασ τῆς δίκης· ἀντὶ τοῦ ἤθελον B
 ἄμφω ἐπὶ τῷ μάρτυρι τὸ πέρασ τῆς δίκης γίνεσθαι.
- A + B = 502. λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήκουν] ἐπεφώνουν ἀμφοτέρωθεν
 βοηθοὶ ἀμφοτέροις.
- A + ἀμφοτέροισιν (ἐπήκουν ἀμφὶς ἀρωγί)] Ζηνοδοτος "ἀμφοτέρωθεν,"
 ἢ Μασσαλιωτικὴ δὲ " (ἀμφοτέρωθεν) ἐπήκουν ἀμφὶς ἀρωγῆ." 10
- B = 503. οἱ δὲ γέροντες] γέροντας ἀξιῶ δικάζειν ὡς συνέσει καὶ
 πολυπειρίᾳ προὔχοντας, τὸν δὲ τόπον αὐτῶν ἱερὸν (φησὶν 504)· ὥστε
 εἰς τὸ θεῖον (ἄν) ἀσεβεῖν δοκοῖεν οἳ τε παρακρίνοντες καὶ οἱ ἀπει-
 θοῦντες. §. ἐν δ' Ἀρεῖφ πάγῳ γέροντες δικάζουσιν.
504. ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ] Θέμιδος γὰρ ἱερά τὰ δικαστήρια. 15
- AB = 505. ἡεροφώνων] ἄν ἢ φωνὴ μέχρι τοῦ ἐμφανοῦς ἰκνεῖται, ὃ
 ἐν ἄλλῳ εἶπε " φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν" (Π. 15. 686).
- B - ἡεροφώνων] τῶν ἀέρα φωνούντων—ἀῆρ γὰρ πεπληγμένος ἐστὶν
 ἢ φωνή—ἢ ἔωθεν συγκαλούντων.
- A - B - 506. τοῖσι δ' ἔπειτα] συμπεριέφερον τὰ σκῆπτρα τοῖς λεγομένοις, 20
 ὡς καὶ οἱ δημηγοροῦντες· ὅθεν καὶ Ὀδυσσεὺς ἔδοξεν ἀμαθῆς εἶναι, ὅτε τὸ
 σκῆπτρον οὐκ ἐνώμα (Π. 3. 218)· οὐπω γὰρ ἀνέδην τὰς χεῖρας ἐκίνουν.
- A + B = ἀμοιβηδῆς] οὐ πάντες βουλευσάμενοι μίαν ἐξέφερον γνώμην,
 ἐναλλάξ δὲ ἕκαστος τὸ δοκοῦν δίκαιον ἀπεφαίνετο. §. Ἀρίσταρχος δὲ
- AB - " ἀμοιβηδόν," ὡς " κλαγγηδόν" (Π. 2. 463)· ἀντὶ τοῦ κατὰ τάξιν τῆς 25
 ἡλικίας, ὡς καὶ ἡ γερουσία Λακεδαιμονίων.
- A - B = 507. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι] ἐπὶ δικαιοσύνην παρακαλῶν τοὺς
 δικαστὰς ἄθλον δικαιοκρισίας φησὶν αὐτοῖς παρὰ τῶν δικαζομένων
 δίδοσθαι. ἀθλον δὲ πότερον πρὸς ἓν ἢ πρὸς δύο ἀπέθετο, ἵνα ὁ
 ἤττηθεὶς δῶ τῷ δικαστῇ, πρὸς τὸ συκοφαντεῖν πολλούς. τοῦτο δὲ 30
 καλεῖται συνηγορικὸν τέλος.
- B = 509. τὴν δ' ἐτέρην πόλιν] οὕτως ἐξηγητέον· πόλιν τινὰ περικαθ-
 εσθέντες δύο πολεμίων στρατοὶ τὴν λείαν ἀφείλοντο. καὶ τὴν
 κτῆσιν δὲ διανείμασθαι ἠνάγκαζον ἐπὶ τῷ καταθέσθαι τὸν πόλεμον.

5. ἔθεντο B || 8. ἀμφοτέροις om. B || 10. supplevi ex A || ἐπίπνουν A ||
 -οισιν ἐποίπνουν conl. Spitzner || 18. τῶν τὸν ἄ. B, τὸν ἄ. || 20. schol.
 scriptum ad v. 523 || 21. ἀμαθῆς pr. || 30. διὰ pro πρὸς B

οἱ δὲ πολῖται οὐκ ἐπειθοντο, ἀλλὰ σκοποὺς πέμφαντες ἐλόχων, ὅποτε ἦγοντα τὰ θρέμματα αὐτῶν ἐπὶ νομῆν ἀφέλειντο τῶν πολεμίων. καὶ δὴ τοῦτο ποιούσιν. εἰ δὲ τὸν θόρυβον ἀκούσαντες— ἔτυχον γὰρ περὶ τούτου σκεπτόμενοι, πότερον ἀρκεσθήσονται τῇ

5 λείᾳ ἢ πολεμήσουσι πάλιν—ἐπιβάντες τῶν ἵππων συνήψαν πόλεμον. δύο στρατοί] ἢ ὁ πολιορκῶν καὶ (ὁ) πολιορκούμενος, ἢ δύο ἐπὶ A+B= διαφόροις ἦκοντες αἰτίαις, ὁμονόησαντες δὲ κατὰ τῆς πόλεως.

510. δίχα δὲ σφιν ἦνδανε βουλή] τοῖς πολιορκουῖσιν ἐσχισμένη B= ἢ γνώμη· ἐὰν μὲν θελήσωσι διανείμασθαι τὰ κτήματα, ἀπαλλάτ- 10 τεσθαι τῆς πολιορκίας, ἐὰν δὲ ἀπειθῶσι, πορθῆσαι τὴν πόλιν.

511. ἢ ἐ διαπραθείει] ἐψύχεται ἢ γραφή, ὡς καὶ τὰ ἀφανῆ B= δηλοῦσθαι τοῖς ὀρῶσιν. β. τὸ δὲ “πάντα” πρὸς τὰ σημαίνόμενα B= (κτήματα) ἀπέδωκεν.

ἢ ἄνδιχα] ἦν ἔθος, ὡς καὶ Ἐκτωρ φησὶ “μή τι κατακρύψαι, 15 ἀλλ’ ἄνδιχα” (Π. 22. 120).

513. <οἱ δ’> οὐ πω κείοντο] τὸ πω παρέλκει, ὡς τὸ “οὐδέ πω B= Ἀτρεΐδew ὅπως ἔκλυον” (Π. 16. 76). οἱ πολῖται δὲ οὐκ ἐπειθοντο.

λόχῳ δ’ ὑπεθωρήσοντο] δεῖ νοεῖν τοὺς πολεμίους ἀφηρηθῆσαι τὴν B= λείαν, ἣν λοχῶσιν οἱ πολῖται ἰδίαν οὔσαν.

20 514, 15. τεῖχος μὲν β’ ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα ρύατ’ A+B= ἐφεσταότες] τινὲς εἰς τὸ “ρύατ” στίζουσιν, ἢ δ’ ἔδει ἐπάγεσθαι τοῦτο ἐν μέσῳ κείται· ἔδει γὰρ ‘μετὰ δ’ ἀνέρες ἐφεσταότες,’ <ὡς> τὸ “εἰ δέ κ’ Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων” (Π. 20. 138) καὶ “ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε βέουσι Κώκυτός τε” 25 (Od. 10. 513). πρὸς δὲ τὸ ἀρσενικὸν ἀπέδωκεν, ὡς ἐν τῷ “μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην—ἀλλ’ ἅμα πάντες” (Π. 8. 7, 8), “ἦίθει καὶ παρθέναι—ὄρχευντο—χειρας ἔχοντες” (593), “Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων—τούτων ἀνέντες” (Π. 5. 760, 1).

ἄλοχοί τε] ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις (VIII c. 2 p. 829^e) ἀξιοῖ B= 30 γυμνάζεσθαι γυναῖκας τὰ πολεμικὰ παρ’ Ὀμήρῳ μαθῶν. καὶ Σανροματῶν αἱ γυναῖκες τὴν αὐτὴν τοῖς ἀνδράσιν ἐνδύσαι στολὴν πολεμουσιν.

2. ἦγοντα W: ἦξουσι B, ἦγοντα || 4. πότερον B: ὁπότερον || 5. πολεμήσουσι W: πολεμήσουεν || 6. δύο in lemmate || 9. ἦν ἢ B || 10. εἰ δὲ || 11. ἐμψυχός ἐστιν B, ἐψύχωτο || 13. supplevi ex B || 14. κατακρύψειν codd. Π. || 18. ὑπερθωρήσοντο || 21. ἴνα B pro ἢ || 22. κήτηαι conp. propter B Villoiso || 22. suppl. W || 27. ὄρχευντο codd. Π. || 31. ἐνδύμεται B

- B= 516. οἱ δ' ἴσαν] οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐξήσαν εἰς τὸν λόχον.
- B= * ὡς ἠδικημένοις συλλαμβάνουσιν οἱ θεοὶ καλοῦσιν.
- B= 518. καλῶ καὶ μεγάλῳ] μεγάλη δύναμις, οὐ μεγάθει.
* ὡς τε θεῶ περ] ὡς ἄν, ὡς τὸ “ρέϊα μάλ' ὡς τε θεός”
(Π. 3. 381). 5
- B- 519. ὑπ' ὀλίγονες] ἦττους τῷ μεγέθει τοῦ σώματος, ὁ δὲ Ἐπαφρόδιτος τῇ δυνάμει. περισσὴ δὲ ἡ “ὑπό.” φασὶ δὲ Ὀμηρον τὸ ὀλίγος οὐδέποτε ἐπ' ἀριθμοῦ τάσσειν, ἀλλ' ἐπὶ μεγέθους· “νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανός” (Od. 9. 515).
- B= 520. * εἴκε] ἀντὶ τοῦ ἐφικτὸν ἦν, ἔπρεπεν. 10
- B= 521. ἐν ποταμῷ] ἀντὶ τοῦ παρὰ ποταμῷ. ῥ. “βοτοῖσι” δὲ γραπ-
- B= τέον, ὅθεν καὶ βοτῆρες (Od. 15. 504) καὶ βοτάνη.
- AB+ ἀρδμός] καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα “ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηγετανοί” (Od. 13.
- A+B- 247). ῥ. ἐκτατέον δὲ τὴν ἄρχουσαν τοῦ “ἀρδμός.” καὶ τὸ ἄρδω γάρ·
“τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν” (Aristoph. Equ. 96). 15
- B- 523. τοῖσι δ' ἔπειτα] αὐτοῖς τοῖς ἐνεδρεύουσι, τοῖς ἀπὸ τῆς
πολιορκουμένης πόλεως.
- B= 525. οἱ δὲ τάχα προγένοντο] οἱ βοῦς καὶ τὰ μῆλα· περὶ ἀμ-
φοτέρων γὰρ ὁ λόγος.
- A+B- 526. δόλον δ' οὐ τι προνόησαν] διὰ τὸ ἀπροσδόκητον—οὐ γὰρ 20
εἰκὸς ἦν τοὺς πολιορκουμένους τοῖς πολιορκουῦσιν ἐπελθεῖν—ἢ πρὸς
τῇ μουσικῇ ὄντες.
- B= 528. * τάμνοντο] ἀπήλαυνον.
- B= 530. οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο] δηλονότι οἱ πολιορκοῦντες, ὧν τὰ
ποιήμια ἠλαύνετο. 25
- B= 531. ἱράων προπάρουθε] τῶν βουλευτηρίων.
- B= 535. ἐν δ' Ἐρις, ἐν δὲ Κυδοιμός] κατὰ τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων
καὶ τὰς ὀνομασίας εἶρηκεν.
536. * ἄουτον] ὁ Κυδοιμός.
537. τεθνεῶτα] ἡ Μοῖρα. <ἡ> ἡ αὐτὴ τῶν τριῶν ἐδέδρακτο. 30
νοητέον δέ, ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ταγματῶν εἰσὶν οἱ πεσόντες.
538. δαφιοεῶν] λίαν πεφοινιγμένων ἀπὸ τοῦ αἵματος.

2. ἀπ θεοὶ πολεμοῦσιν ? || 8. ὀλίγον ut B || ἀριθμοῦ B: -ῶν || 8, 9. νῦν
δέ με ὦν οὐτιδανός καὶ ὀλίγος || 15. sequitur schol. ad v. 506, cf. p.
274, 19 || ἄλλως ante lemma omisi || 20. lemma οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέ-
δραμον praescriptum || 25. ἠλαύνετο B: περιηλαύνετο || 28. ἔθηκεν B || 30.
suppl. W

ἄλλως : δαφουινῶν] “δαφουινόν” προπαροξυτόνως.

ἄλλως : δαφουινῶν] κάκ τούτων φαίνεται γραφικὴν εἰδῶς. κατὰ χρώματα γὰρ ποικίλλει.

539. ὡς τε ζφοῖ] οὐκ ἄρα ζφᾶ ἤν τὰ ἐπιγεγραμμένα, ἀλλ’ ὅμοια ζφοῖς. B =

5 541. ἐν δ’ ἐτίθει νεῖόν] τῆς εἰρηνευομένης δηλονότι αὐτῆ ἢ γῆ· οἱ γὰρ πολιορκοῦντες (πορθοῦσι) τὴν πολεμουμένην χώραν.

ἄλλως : ἐν δ’ ἐτίθει νεῖόν] τρίτον ἐστὶ τοῦτο· μετὰ γὰρ τὰ θεῖα B = καὶ τὰς πόλεις γεωργίον τι παραλαμβάνει. δαιμονίως δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων ὑπέδειξεν, εἰς ὅποιαν ποτὲ γῆν δεῖ πόνον κατατίθεσθαι, εἰς 10 μαλακὴν καὶ εὐβωλον.

542. εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ’ ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ] ἀκολούθως B = τῷ ἐπιθέτῳ τὴν γὰρ εὐρεῖαν πολλοῖς ζεύγεσί φησιν ἀρούσθαι.

545. τοῖσι δ’ ἔπειτα] πλουσίου ὁ ἀγρός, παρ’ ὃν πονοῦσι μὲν B = αὐλακίζοντες ἐν βάθει τὴν γῆν, ἀνακτῶνται δὲ αὐτοὺς τῷ πόματι.

15 546. ὄγμους] οὔτε τὴν ἐπίστιχον φυτεῖαν φησὶν Ἐπαφρόδιτος B = οὔτε παρὰ τὸ οἶγειν· φησὶ γοῦν “ὄγμον ἐλαύνωσιν” (Π. II. 68)· ἔστιν οὖν, ὡς Ἡρακλέων, ‘τὰς ἐλκύσεις’ παρὰ τὸ ἔλκω ὄγμος— καὶ ὄλιξ γὰρ λέγεται—ἢ ‘τὴν συνέχειαν τῶν αὐλάκων.’

547. ἰέμενοι] ἔσπενδον περὶ τὰ ἔργα διὰ τὸ ἐπίχειρα αὐτοῖς B = 20 κείσθαι τὴν πόσιν.

548. ἢ δὲ μελαίνετο] ἢ ὀπίσω τοῦ ἀρότρου γῆ ἐμελαίνεται. A + φ. ἄπιστον δὲ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θαυμάζειν πιστὸν εἰργάσατο (549).

ἀρηρομένη] ἢ ἐνδεὶ τὸ σίγμα ἀπὸ τοῦ ἀρηρομένη· ἢ παρὰ τὸ B = ἀρῶ ἀροτῶ ἠροτῆμαι ἠροτῆμένη ἠρομένη ἀρηρομένη· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρῶ 25 ἄρωμι ἀρούς ἠρομένος, ἠρομένη, Ἀττικῶς ἀρηρομένη.

550. ἐν δ’ ἐτίθει τέμενος] δαιμονίως πᾶσαν ἰδέαν γεωργίας κατέ- B + γραψε τῇ ἀσπίδι περὶ ἀρότρου, περὶ θερισμοῦ. εἶτα δὲ ἀμπελόφυτον τὸ χωρίον διετύπωσεν.

βαθὺ λήιον] “βασιλήιον.” φ. τὸν δεσπότην τοῦ κλήρου βασιλέα 30 (556) φησὶν. ἢ βασιλικὸν αὐτό φησι, τὸ καλλιστεῦον θέλων διαγράψαι. B =

551. δρεπάνας] Ἰωνικῶς· οὔτοι γὰρ τρέπουσι πάντα εἰς θηλυκά, B = τάφρη κύρτη ἀστραγάλη.

552. δράγματα] ὧν ἐπιλαβόμενοι θερίζουσι καὶ ταμόντες ἔῳσι B + κείσθαι.

14. πόψ B || 18. ἐλξ B, ὄλιξ Ath. XI 494 f || λέγοντα || 19. περὶ scripsi : παρὰ ut B || ἐπὶ χεῖρα ut B || 21. γῆ scripsi : ἢ || 30. β. αὐτῷ περιτίθησι κάλλος τὸ B || 33. τεμόντες ut B

μετ' ὄγμων] ἐπὶ τὰς τοῦ ἀρότρου τομάς, παρὰ τὸ οἶγω· ἢ ἔλ-
κυσίς παρὰ τὸ ἄγω.

- A-B = 553. ἐλ(λ)εδανοῖσι] τοῖς τῶν σταχύων δεσμοῖς, οὓς οὐλοδέτας
καλοῦσιν· οὐλαὶ γὰρ αἱ κριθαί.
- B = 557. εἰστήκει] καὶ τὸ ἐφεστάναι αὐτὸν πιθανὸν καὶ τὸ χαίρειν 5
ἐπὶ τοῖς ἔργοις καὶ τὸ μὴ κατεπεύγοντος αὐτοῦ τὰ ἔργα γίνεσθαι· δεῖ
γὰρ μὴ φόβω ἀλλὰ πραότητι τὸν βασιλέα ζητεῖν (τὸ) ὑπουργεῖσθαι.
558. κήρυκες δὲ—ὑπὸ δρυῖ] πρὸς ὑπόμνησιν τῆς ἀπὸ τῶν δρυῶν
τροφῆς· καλῶς δὲ καρπιζόμενοι θύουσιν. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ νῦν τοὺς
περὶ ἱερουργίαν πονουμένους Κήρυκας φασιν. 10
- B = 560. ἐρίθοισιν] ἔριθοι πάντες οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι, καὶ μάλιστα
οἱ τὴν ἔραν.
- ἄλφιστα πόλλ' ἐπάλυνον] ἔμασσον ἢ ἔφυρον.
- B = 561. ἐνδ' ἐτίθει σταφυλῆσι] ὡς ἐνγραφῆ κατακλωμένες βότρυσι δει-
B = κνυσι τὰς ἀμπέλους. §. πάντα δὲ τέλεια ἔγραψε, “σελήνητε πλήθουσαν” 15
(484) καὶ τὸ λήιον βαθύ (550) καὶ τὴν ἀλὼν ἠδὴ κεκαρποφορηκυῖαν, ἵνα
περικαλλῆ τὴν φαντασίαν παρέχοι τῶν ἐντετυπωμένων ὁ δημιουργός.
563. κάμαξι] καλάμοις ὀξέσιν. §. πολυειδῶς δὲ τὰς ἀμπέλους
B + φράζει· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν χθαμαλαὶ κατ' ὄρχους εἰσὶν ἐν οἷς φησιν
“ὄρχους δέ μοι ὦδ' ὀνόμηνας” (Od. 24. 341), αἱ δὲ σκέπουσαι τὸ 20
σπέος Καλυψοῦς (Od. 5. 68).
564. <κυανένῃ> κάπετον] τὴν ληνόν. §. Ζηνόδοτος δὲ φησιν ἀπὸ
B = χαλκοῦ κεκαυμένον· ἄλλοι . . . §. πρὸς τὸ δυσεπιχείρητον τοῖς κακουρ-
γεῖν βουλομένοις <εἶναι> καὶ ἡ τάφος ἔσκαπται καὶ τὸ τειχίον
προβέβληται· ὅθεν ἐπιφέρει “μία δ' οἶη ἀταρπιτός” (565), ὅπως 25
οἱ μὴ διὰ ταύτης ἰόντες κατάφωροι εἶεν ὡς κλέψαι θέλοντες.
- B = 567. παρθενικαὶ δέ] καλῶς οἱ θάλλοντες καρποὶ ὑπὸ θαλλόντων
φέρονται σωμαίων.
- A = 568. <πλεκτοῖσιν ταλάροισι φέρον> μελιθδέα καρπὸν] οὕτως αἰ
'Αριστάρχου. 30
569. φόρμιγγι λιγείῃ] δηλονότι τέρπων καὶ ἐπικουφίζων τὸν πόνον.
3. ἀσταχύων B || ad v. 553 ἀμαλλοδετήρες marginale scholion signo
superscripto indicatum casu om. pr.: add. sec.* οἱ δραματοδέτας
|| 5. ἐφεστάναι αὐτὸν B: ἐφεστᾶν ἑαυτὸν || 7. supplēvi ex B || ὑπουργεῖ-
σθαι B: ὑπουργεῖν || 17. παρέχοι τῶν scripsi: παρεχόντων B, παρεχουσῶν ||
18. καλάμοις ὀξέσι Hesych. s. v.: καλάμαξι || 20. ὀνόμηνας || 23. ἄλλοι et
lacunam W: ἀλλὰ || 24. supplēvi ex B || 26. δι' αὐτῆς B || 29. suppl.
Ludwich ex A

570. λίνον] και ἐπὶ τοῦ ἱματίου και ἐπὶ τοῦ ἄσματος· και ἐπὶ A + πάντων βαρύνεται.

ἄλλως : λίνον δ' ὑπὸ καλόν] Ἀρίσταρχος εἶδος φθῆς τὸ(ν) λίνον, AB + ὡς παιᾶνα ἢ τι τοιοῦτον. β. ἢ δὲ περὶ τὸν λίνον ἰστερία και παρὰ B—
5 Φιλοχόρφῳ ἐν τῇ 1β' και παρὰ Μελανιππίδῃ. ἢ τε καλουμένη “Σφαῖρα” ποιήμᾳ ἐστὶν εἰς τὸν λίνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα. ὁ δὲ Φιλόχορος ὑπ' Ἀπόλλωνός φησιν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι, ὅτι τὸ λίνον καταλύσας πρῶτος χορδαῖς ἐχρήσατο εἰς τὰ ὄργανα. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Θήβαις ταφῆναι και τιμᾶσθαι ὑπὸ ποιητῶν ἐν θρηνώδεσιν ἀπαρ-
10 χαῖς· ἐπιγραφὴ ἐστὶν ἐν Θήβαις· “ὦ λίνε πᾶσι θεοῖσι τετιμένη, σοὶ γὰρ ἔδωκαν ἀθάνατοι πρῶτῳ μέλος ἀνθρώποισιν αἰεῖσαι ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μοῦσαι δὲ σε θρήνεον αὐταὶ μυρόμεναι μολπῆσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγάς.”

ἄλλως : “κρύπτω τὸν θεὸν ἄνδρα λίνον, Μουσῶν θεράποντα, τὸν
15 πολυθρήνητον λίνον Ἀΐλιον· ἢ δὲ πατρῷα φοιβ(ε)ρίοις βέλεσιν γῆ κατέχει φθίμενον.” και Ἡσιόδος (fr. inc. 211) “Οὐρανὴ δ' (ἄρ') ἔτικτε λίνον, πολυήρατον υἱόν· ὃν δὴ (ὄ)σοι βροτοὶ εἰσιν αἰοδοὶ και κιθαρισταί, πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε, ἀρχόμενοι δὲ λίνον και λήγοντες καλέουσιν” ὁ μέντοι Ἡρακλέα
20 διδάξας μουσικὴν ἕτερος παρὰ τοῦτόν ἐστιν.

λίνον] οἱ μὲν, ὅτι τὸ πρῶτον ἀντὶ χορδῶν λίνῳ ἐχρῶντο πρὸς τὴν A + B—
κιθάραν ἀπομεινάντος τοῦ ὀνόματος—ὡς και λίθον τὴν ἄγκυραν καλοῦσιν ἕως νῦν—οἱ δέ, ὅτι ὡς ἄγροικος ὁ παῖς λίνον ἐν(ε)τετάκει τῇ κιθάρᾳ. Ἀρίσταρχος ὄνομα ὕμνου ἐπὶ λίνῳ τῷ ἥρωι. ἔστι δὲ
25 οὗτος φθῆς εὐρετῆς Οὐρανίας υἱός, ὃν ἀνεῖλεν Ἀπόλλων, ἐπεὶ τὸ λίνον καταλύσας χορδαῖς ἔτεινεν ὄργανον.

571. ῥήσσουντες] εἰ και ἑτέροις ὀνόμασιν ἐχρήσατο ὡς ἐπὶ ἀγροίκων, μὴ οὖν ὑπερέβαλε τὰ Ἡσιόδου (Theog. 3. 4) “πόσ(σ) ἀπαλοῖσιν ὄρχευντα(ι)” ἐπὶ θεῶν και εὐρύθμων.

30 572. ποσὶ σκαίροντες] τὸ σκαίρειν μετὰ τοῦ ᾱ φησὶν ὁ ποιητῆς B—
κατὰ Ἀττικούς—“ἀσκαίροντα (δ') ἔπειτα” (Od. 12. 254), “ἢ ῥα οἱ ἀσκαίρουσα” (Il. 13. 443), “ἀσκαίροντα λάων” (Od. 19. 229),

1. αἵματος || 3. supplevi ex B Eust. || 11. πρῶτῳ B Eust.: πρῶτοι || 13. ἡλίου Eust.: ἡελίου || 15. πατρῷα || suppl. Bekker || βέλεσιν Bekker: μελέσιν || 16, 17. supplevi ex Eust. || 17. αἰοδοὶ Eust.: αἰθῖδαι ut videtur || 18. εἰλαπίναις Eust.: εἰλαπίν^{αις} pr. || εἰλ. ἢδὲ χοροῖσιν Eust. || 19. δὲ Eust.: τε || 28. ‘ἀν ἡμίστε προ μὴ οὖν!’ W || ὑπερέβαλε W: παρέβαλε

“ ἤσπαιρ’, ὡς ὅτε βοῦς ” (Π. 13. 571)—τὸ δὲ σκαίρειν οὐκέτι. τὸ μὲν οὖν σπαίρειν ἄμυσόν τινα δηλοῖ κίνησιν, ὃ τινες ἐπ’ ἰχθύσι καὶ τῶ δεδεμένῳ κατὰ τὸν ποιητὴν βοῖ (λαμβάνουσι) (ib.), τὸ δὲ σκαίρειν ἔμμουσιν κίνησιν ὄρχηστικὴν καὶ εὐρυθμον. οἶμαι δὲ ἔγωγε καὶ τῶν ἰχθύων τὸν σκάρων καὶ τὸν σκάρων οὕτω προσηγορεῦσθαι, τῆς κινή- 5 σεως οὐχ ὁμοίως ἐκατέρῳ γινομένης, τῶ δὲ σκάρῳ πάντως ὄξυτέρας. καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Ἀλιευτικοῖς (I. 134) “ καὶ σκάρων, ὃς δὴ μῦθος ἐν ἰχθύσι πᾶσιν ἀναυδοῖς φθέγγεται ἰκαμένη λαλαγήν ” ἀφεί- καὶ τὴν πολύσκαρμον Μύρινάν φησιν ὁ ποιητὴς (Π. 2. 814) μίαν τῶν Ἀμαζόνων· καὶ εὐσκάρμους ἵππους (Π. 13. 31). 10

B = 573. ὀρθοκραίρων] εὐκερῶ γὰρ οἱ κάλλιστοι βόες. ὀρθοκεράτων δὲ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν κριῶν.

B = 574. χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε] ὑπὲρ τοῦ ἐξαλλαγῆν τινα φαίνεσθαι περὶ τὴν χρυσαῖαν τὰς δύο ὕλας παρέλαβεν.

B + 575. μυκηθμῶ δ’ ἀπὸ κόπρου (ἐπεσσεύοντο)] παραδόξως καὶ τὴν 15 φωνὴν ἐμμήσατο. ὅτε δὲ ἐξίασιν τῶν βοοστασιῶν, ταχεῖς τε καὶ σκιρτῶντές εἰσιν.

A + 576. παρὰ ῥοδανόν] Ζηνόδοτος “ ῥαδαλόν ” τὸνεὐκράδαντον διὰ τὸ ὕψος.

B = ἄλλως: παρὰ ῥοδανόν] τὸν ῥαδίως ἀναφύοντα, ἢ τὸν εὐκίνητον διὰ λεπτότητα· καὶ ῥοδανίζειν γὰρ αἱ γυναῖκες τὸ συνεχῶς τινάσ- 20 σειν τὴν κρόκην. οἱ δὲ “ ῥοανόν ” ῥευστικόν, κατὰ πλεονασμόν. οἱ δὲ <“ ῥαδαλοδονακῆ ”> τὸν ἰσχυροκαλαμῶδη ἐκ τῶν δύο. §. Ζηνόδοτος

B = δὲ γράφει “ ῥαδαλόν ” εὐκίνητον, οἰοῦναι κραδανόν τινα ὄντα, παρὰ τὸ κραδαίνεσθαι.

A - B = ἄλλως: παρὰ ῥοδανόν δονακῆ] παρὰ τὸν καλαμῶνα τὸν δι’ ἰσ- 25 χνότητά εὐκράδαντον.

A + 579. σμερδαλέω δὲ λέοντε] Ζηνόδοτος “ κυανέω δὲ λέοντε.”

B + 580. ἐρύγμηλον] ἐρυγήτορα· ἐρυγεῖν γὰρ τὸ μετὰ βίας ἀνασπᾶν τὸ πνεῦμα· καὶ “ ἤρυγεν ἐλκόμενος ” (Π. 20. 404) καὶ “ ἐρευγο- 30 μένης ἀλὸς ἔξω ” (Π. 17. 265).

A + B = ἄλλως: ἐρύγμηλον] προπαροξυτόνως τὸ “ ἐρύγμηλον ” ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ ἐρύγω ἐρύγηλος καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ̄ ἐρύγμηλος.

2. ἐπ’ W: ἐν ut B || ἰχθύσι || 3. suppl. W ex B || 7. σκάρων Opp. codd.: σκάρου ut B || 8. λαλαγήν etiam Opp. codd.: λαλίην B || 11. ὀρθο- κρεράων lemma || εὐκεροῖ B || ὀρθοκραίρων B || 15. παραδόξως B: παρά- δοξον || 18. ραδαλόν A et infra l. 23: ῥοδανόν || 22. supplevi ex Eust. || 23. ραδαλόν etiam A Et. M.: κραδαλόν B || 27. κυανέω δὲ λέοντε A: κυάνοιο δὲ -ετ || 29, 30. ἐρευγόμενος

583. λαφύσσετον] ἔδει δια τοῦ ἦ· ἡ ἐνεστώσ ἐστιν ἀντι παρὰ-
 χηκότος. β. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺ κενούν. B=

584. αὐτως ἐ(ν)δίεσαν ταχέας κύνας] μάτην ἠφίεσαν ἐπὶ τοὺς
 λέοντας.

5 ἐ(ν)δίεσαν] ἐδιώκον, παρὰ τὸ δῖμημι· “τρὶς περὶ ἄστῳ μέγα A+B-
 Πριάμου δῖον” (Π. 22. 251) ἀντὶ τοῦ ἐδιώχθην.

586. * ἰστάμενοι—ἀλέοντο] γραφικῶς ἔδειξε τὸ πᾶν.

587. ἐν δὲ νομὸν ποίησε] φασὶν Ἀθηναίους πρῶτον (ἐπι)νοῆσαι
 τὴν ἐξ ἐρίων ἐσθῆτα· ὅθεν καὶ τὸν πέπλον προσφέρουσιν. β. ἐν ἔαρι δέ
 10 φασὶ μόνον νέμεσθαι τὰ πρόβατα (588).

588. ἐν καλῇ βήσση] οἱ μὲν βόες παρὰ ποταμόν, αἱ δὲ οἶες ἐν B=
 βήσση, ὅ ἐστι κοιλώματι γῆς, ὥστε βαίνεσθαι, οὐ γεωλόφῳ.

589. σταθμύς] τὰς κατ’ ἀγρούς στάσεις τῶν θρεμμάτων “ἐνθα ΔB-
 κεν ᾗ παρ σταθμῶ” (Od. 14. 32), “σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι”
 15 (Od. 17. 187) καὶ “παρὰ σταθμὸν μεγάραιο” (ib. 96) καὶ
 “ἦ τε σταθμὸν ἔχουσα” (Π. 12. 434).

* κλισίας] τὰς τῶν ποιμένων οἰκίας.

AB=

* σηκούς] ἐνθα κοιμῶνται τὰ θρέμματα.

AB=

590. ἐν δὲ χορὸν ποίησε] τὸν πρὸς χορείαν (τόπον)· δῆλον δὲ A-B=
 20 κάκ τοῦ ἐπιφερομένου “ἐνθα μὲν ἠίθειο—ἄρχευντο” (593, 4), δη-
 λονότι ἐν τῷ τόφῳ.

ἐν δὲ χορὸν ποίησε] ἐν ποικιλίᾳ εἰργάζετο, οἶον κίονάς τε καὶ
 ἀνδριάντας τῷ τόφῳ προκοσμήσας ἐν κύκλῳ· ἢ ὅτι ἐξ ἀρσένων καὶ
 θηλειῶν ἦν.

25 591. τῷ ἴκελον, οἶόν ποτε] πολυθρύλητον ἐνθάδε τὸ ζήτημα, πῶς A+B=
 ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον μιμεῖται. καὶ οἱ μὲν ψιλοῦσι τὸ “οἶον,” συν-
 άπτοντες αὐτὸ τῷ “ἴκελον,” μιμητὴν τῶν ἔργων Ἐφαισίου ποι-
 οῦντες τὸν Δαιδαλον, ἴν’ ἢ “τούτῳ μόνον ὁ Δαιδαλος ἐποίησεν
 ὁμοιον χορὸν,” δὲ δὲ Ἐφαιστος δηλονότι πολλὰ τοιαῦτα εἰργάσατο.
 30 ἄμεινον δὲ ἐκέῖνο φάσκειν· πρόφην διακεχωρισμένως χορευόντων
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πρῶτοι οἱ μετὰ Θησέως σωθέντες ἐκ τοῦ λα-
 βυρίνθου ἠίθειο καὶ παρθένοι ἀναμιξὲ ἐχόρευσαν ὅπερ μόνον ὁ θεὸς
 ἐμιμήσατο, οὐ τὸ κάλλος οὐδὲ τὴν τέχνην Δαιδάλου. ἴσως δὲ

8. suppl. Bekker || 11. ὡς ut B || 14. παρὰ || 22. explicat lemma
 “ἐν δὲ χορὸν ποικίλλε” || 25. πολυθρύλητον B: -ύλλητον || 30. ἐπεὶ
 ante πρ. omisi, cf. B

καὶ διδάσκει ὁ ποιητὴς μιμεῖσθαι τὰ χρηστά, εἰ καὶ ἐξ εὐτελῶν εἶεν.

A = 592. * 'Αριάδνη] Ζηνοδοτος " 'Αριδήλη."

A + B = 593. ἀλφεισίβοιαι] τέλειαι, θρέμματα ἤδη δεξάμεναι παρὰ μη-
στήρων. 5

ἄλλως: ἀλφεισίβοιαι] αἱ λαμπραὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν.

AB = 595. λεπτὰς ὀθόνας] ἐνδυτηρίους πέπλους, παρὰ τὸ ἔσθος, ἐσθόνη
τις οὖσα.

B = 596. ἦκα στίλβοντας ἐλαίφ] οὐ καταλάμπρους, ἀλλ' ἠσυχῆ ὡς
ἔλαιον στίλβοντας. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ " ἠνία λευκ' ἐλέφαντι" 10
(Π. 5. 583) ἀντὶ τοῦ λευκά, ἐμπερηῆ ἐλέφαντι. λείπει οὖν τὸ ὡς,
ὡς ἐλαίφ.

597. καὶ ῥ' αἰ μὲν καλὰς στεφάνας] οἰκεῖος ὁ κόσμος ἐπὶ τε
ἄρρένων καὶ γυναικῶν.

AB - 599. ἐπισταμένοισι πόδεσ(σ)ιν] ἐπιστήμοσιν, ἐπιστημονικοῖς. 15

B = β. τὴν δὲ ὀξύτητα τῆς ἐν κύκλῳ κινήσεως αὐτῶν τροχῷ εἴκασε
καὶ τούτῳ κεραμεικῷ· ὀξύτερος γὰρ ἔστιν εἰς κίνησιν θατέρου·
καλῶς δὲ καὶ τὸ " ἄρμενον" (600)· εἶτε γὰρ μεῖζον εἶτε ἔλαττον
γένεοιτο, ἐμποδίζει τῇ χρεῖᾳ.

600. ρεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχόν] τὸ παράδειγμα πρὸς τὴν 20
ὀξύτητα τοῦ τάχους· οὐδὲν γὰρ ὀξύτερον εἰς μεταφορὰν τροχοῦ κε-

B = ραμεικοῦ. β. καὶ τὸ " πειρήσεται" (601) θαυμάσιον· οὐδέπω γὰρ
ἐργαζόμενον τὸν τροχὸν παρέλαβεν· ἐν γὰρ τῷ ἐργάζεσθαι ὁ πηλὸς
βαρύνων ἐμποδίζει πρὸς τὸ ὀξύ.

B = 602. ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον] ποτὲ μὲν κυκλοτερῆ τὸν δρόμον 25
ἐποιοῦντο, ποτὲ δὲ ἀντιμέτωποι ἀλλήλοις γινόμενοι κατ' ὄρθον δι'
ἀλλήλων ἔθειον.

B = 603. πολλὸς δ' ἡμερόντα] ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν θεωμένων ἐξῆρε
τὸ κάλλος καὶ τὴν τέχνην τῶν ὀρχουμένων.

AB = 605. κυβιστήρες] οἱ μετὰ κυβιστήσεως ὀρχούμενοι. 30

607. ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο] πειρῶνται τινες
ἀπὸ τούτου λέγειν μὴ εἶναι καθ' Ὀμηρον σφαιροειδῆ τὸν κόσμον.
τὸν γὰρ Ὀκεανὸν ἔξω τῶν ἄστρον ἔθηκεν.

3. 'Αριδήλη W ex Hes. s.v. 'Αριδήλα· ἢ 'Αριάδνη Κρήτες: 'Αριήη A,
'Αρηήη || 7. πέπλους B: τόπους || 9. οὐκ ἄγαν λαμπροῦς conl. Villoiso,
at cf. Stephani thesaurum s.v. || 23. ἔλαβεν B || 29. ὀρχουμένων Bekker:
θεωμένων || 30. κυβιστήρες textus: κυβιστητήρες lemma

610. τευξ' ἄρα οἱ θώρηκα] ἔφθη ἐκφράσαι τὸν Ἀγαμέμνωνος B+
θώρακα (Π. 11. 19), ὃς ἦν ἡφαιστότευκτος, ὡς καὶ τὴν Πατρόκλου
πυρὰν δεινολογήσας (Π. 23. 107 sq.) τὴν Ἔκτορος παρέδραμεν.

613. κνημίδας (ἑανοῦ κασσιτέριοι)] τῇ μαλακῇ ὕλῃ διὰ τὸ B=
5 εὐτυκτον χρῆται εἰς τὰς κνημίδας.

ἑανοῦ κασσιτέριοι] μαλακοῦ, λεπτοῦ, λαμπροῦ. B=

614. ὄπλα κάμεν] ὅτι τὰ πολεμιστήρια “ὄπλα” ὁμοίως ἡμῖν B=
εἶπε νῦν· διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κατασκευασμάτων τῷ “κάμεν”
ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν.

10 616. ἡ δ' ἴρηξ ὡς] ὄξειαν αὐτῆς τὴν ἀπαλλαγὴν πεποίηκε σπεν- B=
δούσης τὴν ὑπόσχεσιν πληρῶσαι τῷ παιδί.

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

1. ἀπ' Ὀκεανοῦ ροάων] Βοιώτιος ἡ φωνή· καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ες B-
ἀρσενικῶν· “Ἄρτεμι Κρητῶν πότνια τοξοφόρων” (cf. Schneider
15 Call. Π p. 775)· “λαοὶ τοξοχίτωνες, ἀκούετε Σειρηναίων” Ἐπί-
χαρμος (fr. inc. 32 L.). καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ὄς· “καλοὶ νησάων
ἀστέρεις” (Schneider l. c.). καὶ ἀπὸ οὐδετέρων, “βλεφάρων τ' ἀπο
κυανέων” (Hes. Scut. 7).

ἀπ' Ὀκεανοῦ ροάων] καὶ ἐξ ἡρωικοῦ προσώπου φησὶν “οὐδὲ σέ
20 γ' ἠριγένεια ἀπ' Ὀκεανοῦ ροάων” (Od. 22. 197).

2. ὄρνυθ' ὄθεν καὶ ὄρθρος, ὁ ὄρνυς ἡμᾶς.

φώως] τὸ τοῦ ἡλίου ἢ τὸ ἴδιον.

4. περικείμενον] περιπεπλεγμένον· διὸ οὐκ ἀναστρεπτεῖον τὴν A+B=
πρόθεσιν, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. ῥ. μόνον οὐχὶ δὲ διὰ τῆς μεταφορᾶς B=
25 τὸν τῷ νεκρῷ προσηλωμένον ἐδήλωσεν. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς “ἀμφ'
αὐτῷ χυμένη” (284) φησὶν.

5. κλαίοντα] πάντας τοὺς ἥρωας ἀπλότητος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ A=B-
δάκρυα ἄγει, Ἀγαμέμνονα (Π. 9. 14) Πάτροκλον (Π. 16. 3) Ὀδυσσεά
(Od. 8. 523)· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας ἔλαβεν· αἰεὶ δὲ
30 “ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοὶ” (Zenob. I 14). ῥ. “λιγέως” δὲ ὀξέως ἢ AB=
ἡδέως· “μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ” (Od. 15. 400).

5. εὐποίητον B || 11. textui subscriptum τέλος τῆς σ || 12. addidi:
ἀρχῆς τῆς Ἰλιάδος Ὀμήρου textui inscriptum || 15. τοξοχίτωνες Bekker,
χαλκοχίτωνες conl. Ahrens De Dial. dor. p. 229: τοξοχίτωνος || 15, 16.
pro Ἐπίχαρμος Ahrens conl. Καλλίμαχος || 25, 6. ἀμφω τῷ χ. || 30. ἀγαθοὶ
δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες Zenob. || 31. ῥθεται B

- A = 6. μύροντο] ἔχοντο· ὅθεν καὶ μύρον τὸ πρῶτον ἐκχυθὲν δάκρυον ἀπὸ Μύρρας τῆς μιγείσης τῶ πατρί.
- B = 7, 8. ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ—τιῦτον μὲν ἑάσωμεν] δαιμονίως ἀμφότερα· καὶ διὰ μὲν τῆς λέξεως ταύτης ἐνδείκνυται, ὅτι μάταιόν τι καὶ περιττὸν ποιεῖ νεκρῶ συμπεπλεγμένος, διὰ δὲ τοῦ “ἑάσωμεν 5 ἀχύνμενοι περ” ὡς συμπάσχουσα ὑπάγεται τὸν παῖδα.
- B = 9. ἐπειδὴ πρῶτα (θεῶν ἰότητι)] “πρῶτα” ἀντὶ τοῦ ἄπαξ. §.
- B = “ἰότητι” δὲ ὀρμῇ, παρὰ τὸ ἰέναι. ἐπεὶ πάντα εἰς θεοὺς ἀναφέρεται, χρῆ, φησίν, εἴκειν τῷ μοιριδίῳ. §. γράφεται καὶ “θεοῦ ἰπὸ χειρί.”
- A = 10. τύνη] αἰεὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ λαμβάνει αὐτὸ ὁ ποιητής. 10
- B = 10, 11. τεύχεα—καλά] ὁ τῶν ὄπλων ἔπαινος χρήσιμος εἰς τὸ ἐπεγεῖρειν τὸν φιλότιμον Ἀχιλλέα.
- B = 11. οἶ' οὐ πω τις ἀνήρ] νῦν γὰρ φιλοτιμησάμενος Ἡφαιστος ἀμείνω τῶν πρῶν ἐργασται.
13. τὰ δ' ἀνέβραχε] ψόφιν ποιὸν ἀπετέλεσεν. 15
- B + ἄλλως : ἀνέβραχε] ἀντὶ τοῦ φωνῆν ἀφήκεν. ἐψύχωσε δὲ τὰ ὄπλα διὰ τοῦ “ἔβραχε,” ὡς καὶ ἐπὶ Ἄρεος “τόσον ἔβραχ' Ἄρης, ἄτος πολέμοιο” (Π. 5. 863). τοιοῦτον “ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἴστοί” (Π. 1. 46) παρὰ τὸ “Τρῶες μὲν κλαγγῇ” (Π. 3. 2)· ἐντεῦθεν τινες ἐμψυχα τὰ ὄπλα ἐνόμισαν εἶναι· διὰ τοῦτο εἰκότως καὶ οἱ Μυρμιδόνες δεδοίκασιν. 20 δαίδαλα] παρὰ τὸ δαῖναι· ὅθεν καὶ δαίδαλος καὶ δαίμων (Archil. fr. 3 B.).
- B = 14. οὐδέ τις ἔτλη] πρὸς τὴν αὐγὴν αὐτῶν ἀδυνατούντων ἀντοφθαλμῆσαι τί πείσονται ἄρα Τρῶες ;
- B = 16. ἔδου χόλος] πολλή ἢ ὑπεροχὴ τῶν ἄλλων· οὐ μόνον γὰρ παρα- 25 μένει, ἀλλὰ καὶ θυμοῦται ὑπὲρ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἄλλων· ἠρέθισται γὰρ τῇ ὁμοιότητι. ἢ ὅτι “αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος” (Od. 16. 294).
- B = 17. ὡσεὶ σέλας ἐξεφάανθεν] ὡς πῦρ ἐφάνησαν ὑπὸ τε θυμοῦ καὶ B = τῆς ἀνταυγάσεως τῶν ὄπλων. §. “σέλας” δὲ τὸ νυκτερινὸν φῶς, 30 ἀφ' οὗ καὶ σελήνη· ἢ πᾶν πῦρ, παρὰ τὸ σαλεύεσθαι.
- B = 18. ἐν χεῖρεσσιν ἔχων] ψηλαφῶν· οὐ γὰρ εἰς χεῖρας αὐτῶ ἐνετίθετο. §. τινὲς δὲ γράφουσι “τέρπετο δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶν.”

2. ὑπὸ conl. Bekker || Μύρρας Eust. : Μύρης A, Μύρρης || 4. λέξεως B : θίξεως || 5. ἑάσωμεν B || 12. διεγεῖραι B || 17. Ἄρεω || ἄτος || 18, 19. πρὸς τὸ || 23, 24. ἀδυνατούντες ἀντοφθαλμῆν καὶ τί || 33. ἀνετίθετο ut B

θεοῦ (ἀγλαὰ) δῶρα] παρὰ θεοῦ δωρηθέντα· διὸ ἀναστρεπτέον, ὡς B = καὶ ἐν τῷ “ Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο ” (10).

21. ὄπλα] νῦν τὰ πολεμικά. καὶ τὰ τῆς νεώς, “ ὄπλα τε πάντα B + εἰς ἄντλον ” (Od. 12. 410, 1) καὶ “ ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκῆια ”

5 (Od. 3. 433).

21, 2. οἷ' ἐπεικῆς ἔργα] ἐν ἑαυτῷ τὸ πρᾶγμα τὴν ὑπερβολὴν B = ἔχον ὑπεροχὴν οὐκ ἐπιδέχεται μείζονα. καὶ Ἀνακρέων “ κομᾶζει δ' ὡς Διόνυσος ” (fr. 131 B.) αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας.

23. * θωρήξομαι] ὠπλισμένος μαχοῦμαι.

10 24. * μή μοι] συμπαθείας τὸ “ μοί.” B = ἄλκιμον υἱόν] τινὲς “ ἀγλαὸν υἱόν,” ἵνα ἀρμόζῃ τῇ αἰκίᾳ ἢ B + ὑπόμνησις τοῦ κάλλους.

25. χαλκοτύπους] χαλκῷ τετυπωμένας· συλληπτικῶς δὲ εἶπε B = πάσας “ ὠτειλάς ” πεσόντα γὰρ πολλοὶ ἔτρωσαν, ὡς καὶ Ἔκτορα· 15 “ οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη ” (Π. 22. 371).

26. εὐλὰς ἐγγεῖωνται] ἐντίκτουσι γὰρ αἱ μυῖαι τι ταῖς σαρξίν, B = ἐξ οὗ οἱ σκώληκες γενῶνται.

εὐλὴ ὁ σκώληξ ἀπὸ τῆς εἰλήσεως. B +

27. ἐκ δ' αἰὼν πέφαται] ὁ βίος καὶ ἡ ζωὴ πεφόνευται καὶ παρή- A + 20 ρηται· τοῦτο δὲ διὰ μέσου.

[κατὰ δὲ χροᾶ πάντα] σαπήη] ὁ νεκρὸς κατασαπῆ τὸν χροᾶ. B = Ἀττικῶς δὲ ἔχει ἡ σύνταξις.

30. ἀλαλκεῖν] Ἀριστοφάνης “ ἀλαλκέμεν.” §. “ ἄγρια ” δὲ θρα- σέα.

25 30, 1. ἄγρια φῦλα, μυῖας] ἀντὶ τοῦ μυῖων ἢ “ τὰς μυῖας, αἷ B = εἰσιν ἄγρια φῦλα.

31. ἀρηιφάτους] ὑπὸ σιδήρου πεφονευμένους. ἐξῆρε δὲ τὰς μυῖας B = ταῖς λέξεσιν.

32. τελεσφόρον] τὸν τελειοῦντα τὰ φυόμενα. B =

30 33. * ἢ καὶ ἀρείων] τοῦ νῦν.

36. δύσειο δ' ἀλκῆν] τινὲς τὴν πανοπλίαν· ἔστι δὲ ὡς τὸ “ ἀναι- B = δεῖν ἐπειμῆνε ” (Π. 1. 149).

7. ἔχον B: ἔχειν || ὑπερβολὴν conii. Schneidewin || 8. δ' ὡς Διόνυσος (Δεόνυσος praefert W) scripsi, δ' ὡς δη (vel ει) Διόνυσος conii. Schneidewin, δ' ὅπως δεῖ Διόνυσον Hartung: δὲ ὡς ἂν δεῖ Διόνυσος || κ. δ' ὡς ἂν δη conii. Bergk || 17. ἐξ ὧν B || γίνονται B || 21. χροᾶ B: χροᾶ

37. μένος—ἐνῆκεν] ἠσθενήκει γὰρ τῇ ἀγρυπνίᾳ καὶ τῇ λύπῃ.
38. (νέκταρ) ἐρυθρόν] αἵματος ποιητικόν, ἢ ὅμοιον οἶνω τὴν χροιάν.
39. στάξε] συλληπτικῶς ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας· ἢ ὡς μιξάσης αὐτά·
ρίνων] τινὲς τῶν βυρσῶν. §. μετὰ δὲ τὸ “ἐμπεδος εἶη” γρά-
φεται (“ἢ μὲν ἄρ’ ὡς ἔρξασ’ ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα”). 5
40. βῆ παρὰ θίνα] οὐκ ἀναμένει δια κηρύκων συνάγειν· καὶ
Ἀγαμέμνων δὲ “μετὰ πρώτοισι πονεῖτο” (Π. 9. 12).
- A+ 41. * ἥρωας Ἀχαιοῦς] τινὲς τοὺς βασιλεῖς νῦν.
- A+ 42. καὶ ῥ’ οἶπερ τὸ πάρος περ] τοὺς γ’ στίχους τούτους (42—44)
τοῖς ἐξῆς συνάπτειν βέλτιον ὑποστίζοντας εἰς τὸ “νηῶν” (43) 10
“δοτῆρες” (44) “μένεσκον” (42)· εἰς δὲ τὸ “Ἀχαιοῦς” (41)
τελείαν στιγμῆν θετέον.
* οἶ περ] Μυρμιδόνες· ἢ οἱ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.
44. παρὰ νηυσὶν ἔσαν] τινὲς ἀπὸ κοινοῦ τὸ “οἶ” (43), ‘καὶ οἱ
ταμίαι παρὰ νηυσίν.’ 15
σίτοιο δοτῆρες] σῖτον καὶ τὸν ἀκατέργαστον—“σίτος ἀθέσφατος”
(Od. 13. 244)—καὶ τὸν εἰργασμένον, “σίτου θ’ ἄπτεσθιν” (Od. 4. 60).
- B— πυρὸν δὲ μόνως τὸν ἀκατέργαστον. §. ἔνδειξις δὲ τῆς ἀρετῆς Ἀχιλ-
λέως ἔχει ἢ τοῦ τοσοῦτου πλήθους συνέλευσις καὶ νόμον ἀτελείας
κυβερνήταις καὶ σίτου χορηγοῖς. 20
- B= σῖτον τὸν εἰργασμένον καὶ ἀκατέργαστον, πυρὸν δὲ τὸν ἀκα-
τέργαστον.
- B= 46. ἐξεφάνη (δηρὸν δὲ—ἐπέπαυτο)] αἰφνιδίον ὤφθη. §. ὁ δὲ
B= “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ.
47. σκάζοντε] καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἢ πλευρὰ ἐμποδῖός ἐστι τετρω- 25
μένω.
- B= 49. ἔγχει ἐρειδομένω] ἐκάτερος τῷ ἰδίῳ ἔγχει, ὡς “φεύγωμεν—
φίλην ἐς πατρίδα γαίαν” (Π. 2. 140).
50. πρώτη ἀγορῆ] καὶ ἀλλαχοῦ “ἔδρη τε κρέασίν τε” (Π. 8.
162). 30
- A+ 51. δεύτετος] ὅτι δεύτερος ὑπερθετικῶς, ἢ παρὰ τὸ δεύεσθαι.
53. Κόων Ἀντηνοριδῆς] Φερεκίδης Κύνωνά φησιν· ἄμεινον δὲ
παρὰ τὴν σύνεσιν· Ἀντήνορος γὰρ αὐτὸν λέγει.

5. versum suppl. Ludwig in aliquot codicibus textui Iliadis in-
sertum || 10. συνάπτεσθαι A || 17. σίτου τ’ ἄ. || 20. σίτου χορηγοῖς
scripti: σιτοχορηγοῖς || 23. αἰφνιδίως B

56. Ἀτρείδῃ, ἣ ἄρ τι] οὕτως Ἡρωδιανός· τὸν δὲ “ἦ” σύνδεσ- A-B =
μον περισπαστέον· ἔστι γὰρ διστακτικὸς τῆς κλητικῆς ἀνάπαυσιν
δεχομένης.

ἣ ἄρ τι τοῦ ἀμφοτέροισιν ἄρειον] ἄρά σοι δοκεῖ τὰ τῆς A-B =
5 ἔριδος καλῶς ἡμῖν προκεχωρηκέναι; τινὲς δὲ ἐγκλίνουσι τὸν “ἦ” καθ’
ὑπερβατὸν αὐτὸν συντάσσοντες τῷ “πέρ (57),” ἵνα τὸ ὄλον τοιοῦτον
ἦ, ἄρ τι τοῦτο ἀμφοτέροις ἔπλετο (ἄρειον) ἤπερ ὅτε ἡμεῖς ἀχύν-
μενοι μενεήναμεν.

ἄρειον] ἢ Χία “ὄνειαρ.” ἢ Μασσαλιωτικὴ “ἄμεινον.” A =

10 58. ἔριδι μενεήναμεν] ὡς “ἔριδι ξινέηκε μάχεσθαι” (Π. I. 8). B =
β. πιθανῶς δὲ ἐπ’ ἄμφω τὴν αἰτίαν ἤγαγεν· καὶ κούρην, οὐ γέρας B =
αὐτὴν καλεῖ, ταῖς διαλλαγαῖς πρεπόντως τὰς ἀληθείας ἐκτιθεῖς.

60. ἤματι τῷ] παρατυπία ὅτε ἐπέβη ἢ λεία τῆς νεώς. δεινοποιεῖ B =
δὲ διὰ τὴν τελευταίην Πατρόκλου.

15 61. οὐδ’ ἔλω] τοῦτο ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ οὐδύνης πάσχουσι
(οἱ) τελευτῶντες.

62. δυσμενέων ὑπὸ χερσίν] οὐκ ἀναγκαῖον ἀναστρέφειν τὴν “ὑπό.” A +
ἀπομνησίαντος] ὑφ’ ἐν, ἣ δὲ “ἀπό” ἀντὶ τῆς ἐπί, ὡς “Πριάμφ A+B =
ἐπεμήνιε δίφ” (Π. I3. 460)· ἢ ‘παντελῶς μνησίαντος.’ Χαμαι-
20 λέων δὲ γράφει “ἐπιμνησίαντος.”

63. Ἐκτορι μὲν] ὁ μὲν Νέστωρ ἔλεγεν “ἣ κεν γηθήσαι Πρία- B =
μος” (Π. I. 255), ὃ δὲ παρωξυμένως ἀντὶ τοῦ Πριάμου τὸν
Ἐκτορα.

Ἰτρῶσι τὸ κέρδιον] ἀντωνυμία ἐστὶ τὸ “τό” οὐ μὴν διασταλτέον A =
25 κατ’ αὐτό, ὡς ἔδοξέ τισιν.

64. δηρὸν—μνησέσθαι] τῶν γὰρ κακῶν μόγις ἐπιλανθανόμεθα. B =
διὸ καὶ ‘ἄλαστά’ φησιν αὐτά.

67. * νῦν] ἀρτίως.

68. * ἀσκελέως] ἄγαν σκληρῶς.

30 69. ἄρτυνον] τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐξόδου ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀναφέρει B =
ὁμοιοητικῶς.

71. ἰαύειν] παραυλίζεσθαι. σαρκαστικὸς δὲ ὁ λόγος. A + B =

72. ἀσπασίως] ἠδέως ἢ ἀπροσδοκῆτως. B =

γόνυ κάμψειν] διὰ τὴν σύντονον φυγὴν. B =

2. διστακτικὸς A: ἀρκτικὸς || 7. supplevi ex B || 13. ἐνίβη || 16.
surpl. W || 22. παρωξυμένος B || 25. αὐτό A: -ά

75. μῆνιν ἀποειπόντος] ἀντέφρασεν αὐτὸ τῷ “παύω χόλον” (67).
- B= 76. τοῖσι δέ] τούτοις οἷς Ἀχιλλεὺς ἐδημηγόρησεν.
- A+ ἄλλως : τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε (ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων)] οὕτω καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν δὲ τῇ Μασσαλιωτικῇ “τοῖσι δ’ ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ’ ἔλκεος ἄλγεα πάσχων αὐτόθεν ἐξ ἔδρης.”
- B+ 77. αὐτόθεν ἐξ ἔδρης] φησὶν Ἐπαφρόδιτος, ὅτι καθεζόμενος ἐδημηγόρει, ὅπως μὴ ἔκπυστοι οἱ μῦθοι γέγονται ταπεινοὶ ὄντες.
- B= ἄλλως : αὐτόθεν] μὴ ἀναστάς—φησὶ γοῦν ἐξῆς “ἀν δ’ Ἀγαμέμνων ἴστατο” (249, 250)—ἢ οὐ προελθὼν εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν, ἢ ἢ, ἀναστάς ἐδημηγόρει οὐκ ἐν μέσοις, ἀλλ’ ἐκ τῆς ἔδρας τῶν ἀριστέων. 10
- A+B= 79. ἐσταότος μὲν] τινὲς “ἐσταότως” ἀντὶ τοῦ εὐσταθῶς ἀπὸ μετοχῆς, (ὡς) ἀρκούντως ἐβελόντως. οἱ δὲ φασι τοὺς φιλαχιλλεῖς κραυγάζειν καὶ ὑποκρούειν, ὡς τὸ “τὸν δ’ ἄρ’ ὑποβλήθη ἡμείβετο” 15 (Π. 1. 292). καλὸν οὖν σιωπῇ τοῦ ἐσταότος ἀκούειν καὶ μὴ ὑποκρούειν θορύβῳ τὸν λέγοντα.
- A+B= 80. ὑββάλλειν] ὑποκρούεσθαι θορύβῳ τὸν λέγοντα.
- B= 82. βλάβεται δέ] βλάπτω βλάβω ὡς κρύπτω κρύβω.
- B+ λιγύς περ ἑών] καὶ λίαν ὑπάρχει σαφῆς. 20
- B= 83. ἐνδείξομαι] εὐμενίσασθαι γὰρ αὐτὸν ταπεινοῖς βούλεται λόγους.
- A-B= ἄλλως : ἐνδείξομαι] ἀπερείσω τὸν λόγον· καὶ “ἀριδείκετος,” πρὸς ὃν ἀπεριδεῖ τις τὸν λόγον δι’ ἀξίωμα.
- B= 84. * σύνθεσθε] κατὰ νῦν λάβετε. 25
- B= 85. τοῦτον—μῦθον ἔειπον] “τοῦτον” τὸν “ἢ ἄρ τι τοῦ ἀμφοτέρωσις ἄρειον” (56). εὐνοίαν δὲ αὐτοῖς παρ’ Ἀχιλλέως πορίζεται ὡς ἀγανακτήσασιν ἐπὶ τῇ ὕβρει αὐτοῦ· ἐλελύπητο γὰρ καὶ εἰς Ἑλλάδας ὡς μὴ ἐπαμύναντας τῷ δι’ αὐτοὺς ὑβρισθέντι.
- B- Ἀχαιοὶ—ἔειπον] Νέστωρ “σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ εἶξας 30 —ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, ἠτίμησας” (Π. 9. 109, 111), Θερωσίτης “ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ’ ἀμείνονα φῶτα, ἠτίμησεν” (Π. 2. 239, 240), καὶ “οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνόμενοι οὐκ ἐθέλουσιν” (Π. 13. 109).

1. ἀπειπόντος textus || 3. supplevi ex textu cod. || 9. ἢ ante μὴ omisi ut B || 12. βασιλέων B || 15. ὑποκρούεσθαι τὸν λόγον ὡς τὸ B || 20. ὑπάρχει || σαφῆς scripti : σοφός ut B

86. ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι] πιθανῶς οὐκ ἐπὶ ὀπότερον αὐτῶν ἄγει B = τὴν αἰτίαν. καὶ νῦν (γὰρ) οἱ ἀδυνατοῦντες ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀπολογεῖσθαι τῇ εἰμαρμένῃ τὸ ὄλον αἴτιον ἀναφέρουσιν.

87. ἡεροφοῖτις] τινὲς τὸ ἦ ἄρθρον ἐδέξαντο, ἢ ἢ "ἡ ἐροφοῖτις" A - B - 5 παρὰ τὴν ἔραν, ἢ ἐν τῇ γῆ φοιτῶσα ἢ ὅλον ἐρεβοφοῖτις. ἔναι δὲ "ἱροπῶτις" παρὰ τὸ Αἰσχύλειον (fr. 447 N.) . . . παρὰ τὸ εἰς ἔριν νεύειν· οἱ δὲ "εἰαροπῶτις," ἐγκειμένον τοῦ εἶαρ, ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμινίου αἷμα· ἄμεινον δὲ γράφειν "ἡεροφοῖτις," ὃ ἐστὶν ἡ ἐξ ἀφανοῦς φοιτῶσα. οὕτως Ἡρωδιανός.

10 89. ὅτ' Ἀχιλλῆος] ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. B =

90. ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; (θεὸς διὰ πάντα τελευτᾶ)] στικτέον ἐπὶ A + B = τὸ "ῥέξαιμι" καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου, ἢ οὗτος μὲν καθολικὸς (ὁ λόγος) ἢ θεὸς τὸ πάντων ἔχει τέλος, τὸ δὲ ἐξῆς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν. φ. τινὲς γράφουσι "θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται." A + 15 θεὸς διὰ πάντα] οὐδεμία λέξις ἀπλῆ κατὰ τὴν Ἰάδα καὶ τὴν Α - Ἀθίδα κατ' ἐπιπολιὸν ἔχει τὸ σδ.

. ἄλλως : θεὸς διὰ πάντα τελευτᾶ] Λεσβοκλῆς διαιρεῖ εἰς τὸν "δῆ" B = σύνδεσμον καὶ τὸ 'ἰα' ὄνομα, ἢ ἢ "μία δὴ θεὸς ἢ Ἄτη τὸ πάντων ἔχει τέλος."

20 ἄλλως : θεὸς διὰ πάντα] ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὴν ἠγεῖται AB - τὴν "διά," ὁ δὲ Δίδυμος σημαίνει τὸ δι' ὄλου, ὡς διαλείτης ὁ διόλου ἀμαρτάνων· ἢ δι' ἑαυτῆς πάντα τελεῖ· Ἑλλάνικος δὲ "θεόσδια" τὰ θεόσδοτα. γράφεται καὶ "θεούς," ἵνα λείπῃ ἡ διά.

91. πρέσβα] κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Εὐμενίδας τὰς Ἐρινῦς, ἐπεὶ B + 25 πῶς αὐτὴν οὐλομένη(ν καλεῖ) (92);

ἄλλως : πρέσβα] ἀπὸ τοῦ πρέσβει(ρ)α συγκέκοπται. ἢ παράκει- B - ται τῷ πρέσβυς.

Διὸς θυγάτηρ Ἄτη] ἐπειδὴ πάντων αἴτιος ὁ Ζεὺς· συγγνώμην δὲ B - ἑαυτῷ ποριζόμενος ὡς θεοβλαβεῖ αὔξει τὴν δαίμονα ὡς ὑπὸ μεγίστης

30 θεοῦ βλαπτόμενος, καὶ ἵνα τοὺς ἀμαρτάνοντας μὴ μέμφεσθαι τὸς.

ἄαται] τινὲς τὸ "ἄαται" διηρήσθαι φασιν· καὶ προπαροξύνουσιν.

2. γὰρ οἱ B : εἰ || 6. lacunam indicavi || 7. Et. M. ὁ αἵματοπότης 'ἡεροπότης' ἐτ' ἔαρ || 10. αὐτὸν B : αὐτοῦς || 12. οὗτος B : οὕτως || καθολικὸς AB : καθολικῶς || 13. supplevi ex AB || ἢ B : ἢ || 14. θεοὺς A : θεός || 21. τὸ B cf. A : ὡς || δηλείτης A || 23. γράφεται Ludwich : γράφει || corrupta : ἵνα μὴ παράκλη ἢ διὰ coni. Ludwich ex A || 25. supplevi ex B || 26. supplevi ex Eust. || 29. ἑαυτῷ B : αὐτῷ || θεοβλαβεῖ B : -ῆ || 31. ἄ post φ. : del W

- A+ 92. τῇ μὲν θ'] Ἀριστοφάνης “τῇ μὲν (θ’).” ἢ κατὰ ἀντίπτωσιν.
 B= οὐ γὰρ ἐπ’ οὐδεις] ἐπὶ οὐδεις· οὐδεμία γὰρ βλάβη πίπτει χαμαί, ἀλλ’ εἰς κεφαλὴν τινος ἀποσκήπτει τὴν ἀτυχίαν.
 B= ἀπαλοὶ πόδες] λανθάνει γὰρ ἐπιφοιτῶσα· ἢ ὅτι αἱ πρῶται τῆς Ἄτης ἀρχαὶ ἀπαλαί. ὅταν δὲ εἶπη “ἢ δ’ Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ β ἀρτίπος” (II. 9. 505), τὴν τοὺς ὑβρίσαντας ἰκέτην μετερχομένην δηλοῖ.
 B= 93. κατ’ ἀνδρῶν κράατα βαίνει] ἢ ὅτι τὸν νοῦν βλαπτόμεθα, ὄ(ς) ἐστὶν ἐν τῇ κεφαλῇ· ἢ ὅτι ταπεινοῦσα τῇ μετανοίᾳ.
 B= “κατά” ἀντὶ τῆς ἐπί, ἴν’ ἢ ἐπὶ ἀνδρῶν κράατα. 10
 B= 94. κατὰ δ’ οὖν ἕτερον γε πῆδησεν] “ἕτερον” τὸν ἓνα τῶν ἐριζόντων. ἢ οὐκ ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἕτερον.
 B= 95. καὶ γὰρ δῆ—ποτε Ζῆν’ ἄσατο] ἐν ὧς ἐλεεινολογεῖται ἑαυτὸν, εἰκάζων τῷ μεγίστῳ θεῷ· μακρολογεῖ δὲ θεραπεύων Ἀχιλλεῖα, ὡς οὐκ αὐτὸς αὐτῷ τῆς ἀπωλείας αἰτίως Πατρόκλον· καλῶς δὲ 15 ἐκ Πελοποννήσου τὸ παράδειγμα ἔλαβεν.
 A+ Ζῆν’ ἄσατο] ἐν ἀπάσαις “Ζεὺς ἄσατο.” ἐν δὲ ταῖς εἰκαιότεραις “Ζῆν’ ἄσατο.” δ. ἀντὶ τοῦ ἔβλαψεν.
 B= 96. φάσ’ ἔμμεναι] φασίν· ἀδῆλα γὰρ τὰ περὶ θεῶν. ἢ φασιν ὅτ. καὶ τὸν Ζῆνα ἀάσατο, ὃ ἐστὶν ἔβλαψεν. 20
 B+ 97. * θῆλυς] ἀσθενεστέρα.
 99. εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ] παρὰ γὰρ ταῖς Ἡλέκτραις πύλαις ἐτέχθη Ἡρακλῆς.
 B= 101. κέκλυτέ μευ] δεόντως εἰς τοῦτο ἤλθε τὸ διήγημα· ὡς γὰρ ἠνιάτο Ζεὺς ὄρων τὸν Ἡρακλέα ὑποτασσόμενον, οὕτω κἀγώ. πῶς 25 δὲ τὰ παρὰ θεοῖς οἶδε γινόμενα; ῥητέον δὲ ὅτι κοινὸν ὄντα τὸν μῦθον παρείληφεν.
 B= 103. μογοστόκος] ἢ παραιρουμένη τὸν μόγον τῶν τοκετῶν.
 B+ 104. ἐκφανεῖ] ἐξάξει· φησὶ γὰρ “ἐκ δ’ ἄγαγε πρὸ φώσδε” (118). 30
 B= 105. οἱ θ’ αἵματος] μεγάλη παραίνεσις πρὸς τὸ μὴ ἐπιорκεῖν, εἶγε καὶ ἀμφιβόλου ὄντος (τοῦ) ‘ἐξ ἐμεῦ αἵματος’—δηλοῖ γὰρ καὶ υἱοὺς καὶ ἀπογόνους—οὐ παρέβη ὁ Ζεὺς τὸ ἐπάγγελμα.

1. suppl. W ex A || 6. ἀρτίπους ut B || ἰκέτην B: -w || 9. supplevi ex B || 11, 12. ἐριζόντων Eust.: παροργισάντων B, ὀριζόντων || 13. ἀάσατο || 22. Ἡλεκτράιαις; corr. W || 24. μοι in lemmate || 32. supplevi ex B || γὰρ B: δὲ || 33. δὲ ante ὁ omisi ut B

αἵματος ἐξ ἐμεῦ] μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ‘γένους’—φησὶ γοῦν B+
 “τοῦνεκ’ ἀναίμονές εἰσιν” (Π. 5. 342)—ἢ ‘οἵτινες αἱμά μου
 εἰσίν.’

107. ψευστήσεις] ὑφ’ ἐν Ἀρίσταρχος ἀντικειμένως τῷ ἀληθεύσεις·
 5 ἄτοπον γὰρ τὸ διαιρεῖν “ψεύστης εἷς.”

ἄλλως: ψευστήσεις] ψεύσεις· ἄτοπον γὰρ λέγειν Διὶ ‘ψεύστης
 εἷς(ς).’

ἄλλως: ψευστήσεις] εἰκότως ψεύδουσα αὐτὸν φησιν ἐρεθίζουσα B=
 ἐπὶ τὸν ὄρκον.

10 108. εἰ δ’ ἄγε νῦν μοι ὄμο(σ)σον] διὰ τί μὴ νεῦσαι αὐτὸν A+B—
 κελεύεις; “οὐδ’ ἀτελεῦτήτον (ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω” (Π. 1. 527))·
 ἢ, ὡς φοβουμένη μὴ μεταθῆ, ἐπὶ τὸ ἰσχυρότερον ἔρχεται.

110. μετὰ προσ(σ)ί γυναικός] μεταξὺ τῶν ποδῶν. εὐσχημόνως B=
 δὲ καὶ σοφῶς ἀνήγγεκε τὴν λοχείαν.

15 115. Ἀχαιικόν] τὸ ἐν Πελοποννήσῳ, ὃ καὶ Ἰασον” (Od. 18. 246) A—
 καὶ “ἰππόβοτον” καλεῖ.

116. ἄλοχον Σθενέλου] οἱ μὲν Ἀμφιβίαν τὴν Πέλοπος, οἱ δὲ A+
 Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος, Ἡσιόδος δὲ (fr. 111 M.) Νικίπην
 φησὶ τὴν Πέλοπος.

20 Σθενέλου Περσηιάδα] πέντε παῖδες γεγόνασι Περσέως καὶ B—
 Ἀνδρομεδῆς· Ἀλκαῖος, οὗ καὶ Λαιονόμης ἢ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος
 Ἀμφιτρύων· Ἡλεκτρίων, οὗ καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος Ἀλκμήνη·
 Ἔλος, ἀφ’ οὗ πόλις τῆς Λακωνικῆς Ἔλος· Μήστωρ, οὗ Ἰπποθόη
 ἢ Πτερελάω γαμηθεῖσα· Σθέnelος, οὗ καὶ Μενίπης Εὐρύστειος.

25 117. μείς] Ἰωνικόν ἐστίν· κλίνεται δὲ ὡς τὸ μήν. A+B=

118. ἐκ δ’ ἄγαγε πρὸ φώωσδε] ἢ “πρό” δηλοῖ τὸ ‘πρὸ τοῦ δέοντος.’
 ἡλιτόμηρον] τῶν δέοντων ἡμαρτηκότα μηνῶν. A+

119. σχέθε δ’ Εἰλειθυίας] ὠδῖνας, κατὰ μετωνυμίαν, ὡς Ἄρης ὁ A+B=
 σίδηρος Ἡφαιστος τὸ πῦρ. β. Ἰστρος δὲ φησιν, ὠδινούσης Ἀλκμήνης

30 τὰς χεῖρας συσχεῖν τὰς Μοίρας, γαλῆς δὲ παρελθούσης ἀναλύσαι·
 καὶ τεχθέντος αὐτοῦ νομισθῆναι Γαλῆν εἶναι αὐτῷ τροφόν.

120. ἀγγελέουσα] μέλλουσα ἀπαγγέλλειν τὰ γεγονότα. B=

5. ψ. ἦς || 10. τί B: γὰρ || 11. suppl. W ex A || 12. μεταθεθῆ ut B:
 corr. W || 14. ἀνήγγεκε B: μετήγγεκε || 23. Ἔλος prius scripsi, ἔλειος B:
 ἔλλας Apollod. Π 4, 5, ἀλλιος || Ἔλος scripsi: ἦλος || 28. iteratur Εἰλει-
 θυίας] ὠδῖνας, μετωνυμικῶς || 30. συσχεῖν: corr. W || ἀπολύσαι || 31.
 Galanthis Ovid. Met. IX 307, Γαλαθίας Nicander apud Ant. Lib. 29

123. Σθενέλοιο πάις] δῆλον ἐκ τούτου, ὡς περὶ ἰδιώτου τοῦ Σθενέλου διηγεῖται, ἐπεὶ τί παραδόξον ἦν πατρῶαν ἀρχὴν λαβεῖν τὸν Εὐρυσθέα; ταῦτόν δὲ καὶ ἐπὶ Ἡρακλέους παρακολουθεῖ οὐ γὰρ βασιλέως παῖς ἦν, ἀλλὰ διὰ τὸν Δία ἐβασίλευσεν ἄν.

- A + B = Περσηϊάδαο] βέλτιον στίζειν εἰς τὸ “Περσηϊάδαο” καὶ καθ’ 5
 ἑαυτὸ τὸ “σὸν γένος” ἔαν, ἵνα λείπη τὸ ἐστίν.
- B = 126. κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο] οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τῆς λιπαροπλοκάμου εἶλε τὴν Ἄτην’ φησὶ γοῦν (93) “κράατα βαίνει.” ἀλλ’ οὐδέποτε πλοκάμους ἐπὶ ἀνδρὸς εἶπεν τί οὖν ἐστὶ τὸ “πλοχμοὶ θ’, οἱ χρυσῶ τε” (Π. 17. 52); οἱ δὲ τὸ “κεφαλῆς λιπα- 10
 ροπλοκάμοιο” ἐπὶ τῆς Ἄτης ἤκουσαν’ ἀλλ’ οὐδέποτε ἐκ κεφαλῆς ῥιπτοῦνται παρ’ Ὀμήρῳ, ἀλλ’ ἡ ποδὸς ὡς Ἡφαιστος (Π. 1. 591), ἡ χειρὸς ὡς Ἀστυάναξ (Π. 24. 735), “ρίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου.” ἐροῦμεν δὲ ὅτι ἐκεῖνοι ἄρσενες ἦσαν’ ἄτποιν δὲ γυναικὶ ῥίπτεσθαι ποδὸς. λιπαροπλόκαμος δὲ ἡ Ἄτη, ὅτι ξηρασίας αἰτία 15
 τοῖς βλαπτομένοις, ὡς καὶ ὁ Ὑπνος γρηγορῶν τοὺς ἄλλους ὑπνοῦν ποιεῖ.
- B = 131. τάχα δ’ ἴκετο ἔργ’ ἀνθρώπων] τὴν γῆν’ ταύτην γὰρ ἐργάζονται οἱ ἄνθρωποι. §. εἰς Ἴλιον δὲ ἠνέχθαι φασίν, ἀφ’ οὗ καὶ Ἄτης 20
 λόφος.
- B = 132. τὴν αἰεὶ στενάχεσκε] δι’ ἦν. ἐπαινετέον δὲ τὸ ἀψευδὲς Διὸς καὶ ἀμετάβλητον’ οὐ γὰρ εἶπεν ὡς Εὐριπίδης (Hipp. 612) “ἡ γλῶσσ’ ὁμῶμοκε.”
133. * ἔργον ἀεικές] πράξιιν ὑβριστικὴν.
 ἀέθλων] καμάτων’ εἰσὶ δὲ καθ’ Ὀμηρον Κέρβερος (Π. 8. 368, 25
 Od. II. 623) καὶ οἱ Λαομέδοντος ἵπποι (Π. 5. 640).
- B = 139. καὶ ἄλλους ὄρνυθι (<—λαούς>)] ἡ σύμπαντας—ἀποδίδωσι γὰρ αὐτῷ πάλιν τὴν στρατηγίαν—ἡ τοὺς Μυρμιδόνας πάντας.
- B = 140. παρασχεῖν] ἀντὶ τοῦ παράσχω’ ἡ λείπει τὸ ἔτοιμός
 B = εἶμι. §. μεγαλοφρόνως δὲ καίτοι αὐτοματίζονται Ἀχιλλεῖ δίδωσι 30
 B = δῶρα.
141. χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν] τῇ νυκτὶ τῆς χθὲς ἡμέρας’ οὐ γὰρ ἄλλως τὸ χθὲς συμφωνήσει. φαίνεται οὖν εἰδῶς προϋποστᾶσαν τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας.

3. παρηκολούθει || 13. ἔχων ut B || 14. ἄρσενες B || 29. παράσχω B : παρέχω

142. ἐπειγόμενός περ Ἄρηος] ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἢ εἰς Ἄρηά Β= ἐπειγόμενος.

143. θεράποντες] οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος θεράποντας καλεῖ τοὺς Β= δούλους, ἀλλὰ τοὺς ὑποδεστέρους καὶ ὑπηρετικούς τῶν φίλων.

5 144. οἴσουσι] συλληπτικῶς· τὰ γὰρ ἔμψυχα οὐ φέρονται, Β= ἀλλὰ ἄγονται.

* ὃ τοι μενοεικέα δώσω] ὅτι ἀρεστὰ δώσω.

147. δῶρα μὲν] ὑποστικτέον εἰς τὸ “ἐθέλησθα,” τοῦ “ παρα- Β= σχήμεν” ἀντὶ τοῦ παράσχε κειμένου καὶ τοῦ “ἐχέμεν” (148) ἀντὶ 10 τοῦ ἔχε. β. ἢ δὲ “πάρα” (148) παροξυνομένη σημαίνει τὸ πάρεστιν. Β= β. ὑποστικτέον μετὰ τὸ “ἐπεικίε” καὶ μετὰ τὸ “ἐχέμεν” τε- Β= λειώσεις δὲ εἰς τὸ “πάρα σοι” ἀντὶ τοῦ “πάρεστί σοι.”

παρασχήμεν] ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ “παράσχε”· τινὲς δὲ “πάρα σοι” ἀντὶ (τοῦ) πάρεστί σοι. β. καλῶς δὲ φησι καὶ δέχεσθαι Β= 15 τὰ δῶρα, ἵνα μὴ εὐτελίξειν αὐτὰ δοκῆ, καὶ συγχωρεῖν, ὅπως μὴ ἐπὶ μισθῷ πολεμεῖν, ἐπὶ δὲ ἐκδικήσει τοῦ φίλου.

149. κλοταπεύειν] τινὲς καλολογεῖν, οἰονεὶ κλυταπεύειν. ἢ κλέπ- Β= τειν τὴν μάχην.

150. ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον] τὸ ἀναιρεθῆναι τὸν Ἔκτορα Β= 20 καὶ δίκην λαβεῖν ὑπὲρ Πατρόκλου.

151. ὡς κε τις αὐτ’ Ἀχιλλῆα] ὅπως ἂν ἐμέ, ὡς τὸ “Ζῆν’, ὕπατον Β= μῆστωρα” (Π. 8. 22)· ἠθικῶς δὲ ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐμέ, φησίν, Ἀχιλλέα, ὃν οὐ προσεδόκων οἱ Τρῶες φανήσεσθαι.

152. ὀλέκοντα φάλαγγας] ὑποστικτέον εἰς τὸ “φάλαγγας.” Β= 25 β. ὁ δὲ λόγος, ὡς ἂν θεάσῃται Ἀχιλλέα μαχόμενον, οὕτω καὶ αὐτὸς μαχέσθω.

153. ὧδέ τις ὑμείων] οὕτω δὲ τις ὑμῶν μαχέσθω, ὡς ἂν Β= ἐμὲ ἴδοι Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας, μεμνημένος τοῦ μιμνεῖσθαι με.

30 154. προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς] Νέστωρ σιωπᾶ· ὑποκτος Β= γάρ ἐστι τῷ Ἀχιλλεῖ διὰ τὸν θάνατον Πατρόκλου.

156. νῆστιας ὄτρυνε] οὐ δι’ ἑαυτὸν συμπάρεστι γοῦν αὐτῷ Β= ἀσιτῶν. ἐπαίρει δὲ Ἀχιλλέα προτάσων τὸν ἔπαινον (155). καὶ ὁ μὲν

10. εἰ δὲ Β || 13. παράσχε ut Β || 16. πολεμεῖν Β: πολεμοίη || 17. κλυταπεύειν posterius Β || 21. καὶ τις αὐτ’ Ἀχιλλῆα || 25. ὅς ἂν || 26. μαχέσθω Athous: θεάσθω || 27. ὧδε δὲ τις || 28. οὖν post mem. del. W ut Β || 32. ὄτρυνεν

ὡς ὀργιζόμενος οὐ συνορᾷ, ὃ δὲ καθεστηκῶς σκοπεῖ τὸ εὖ ἔχον. ἔστι δὲ παρρησιαστικός καὶ φίλος αὐτῷ.

- B= 157. ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται φύλοπις] ἐπαγωγῶς συμβουλεύει τῇ προθυμίᾳ τοῦ σπευδόντος, καὶ ὃν νῦν δοκεῖ καταργεῖν χρόνον ὑστερον ἀπολήψεσθαι φάσκει αὐτὸν ἐν τῇ παρατάσει τῆς μάχης. 5
161. μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή] “μένος” ὑπομονή, “ἀλκή” ἀλέξεις.
- B= 163. ἄκμηνος (σίτοιιο)] ἄγευστος, παρὰ τὴν ἀκμήν· οὕτω δὲ τὴν ἀσιτίαν Αἰολεῖς λέγουσιν. τινὲς δὲ ‘μὴ καμῶν ἐν παρασκευῇ ἀρίστου.’ οἱ δὲ ‘ἀκμάζων ἐν ἀσιτίᾳ.’ ἢ ὁ χωρὶς ἰκμάδος, ὁ ξηρός.
- B= 165. λάβρη γυῖα βαρύνεται] ἀντὶ τοῦ ‘κατ’ ὀλίγον ἐπέρχεται ὁ κάματος.’
 γυῖα βαρύνεται] ἔνια τῶν ὀνομάτων ἀναμίλλητά ἐστι τῷ ποιητῇ καὶ τὴν σημασίαν ἐναργεστάτην ἔχοντα, ὡς κἀνθάδε βαρύνεσθαι φησι τὰ γυῖα.
- B= 166. *δίψα] *Ἴσως Ἀττικοὶ δίψος λέγουσιν. 15
- B= 167. οἴνοιο κορροσάμενος] καὶ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις (I c. 15 p. 649^b) φησὶ πίνοντα τὸν ἄνθρωπον ἰλεώτερον ἢ πρότερον γίνεσθαι ἀγαθῶν τε ἐλπίδων καὶ δυνάμεως πληροῦσθαι παρρησίας τε μεστοῦσθαι καὶ ἐλευθερίας, πάσης δὲ ἀφοβίας, ὡς πρᾶξαι ἀόκνως. καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ τὸν ἄκρατον πίνοντες ὀπλίζονται. 20
- B= 170. πρὶν πάντα ἐρωῆσαι] πρὶν παύσασθαι τῆς μάχης
- B= ἄπαντας. §. οἱ δὲ παροξύνουσι τὸ “ἐρωῆσαι” ἀντὶ τοῦ ἐρωῆσειεν.
- B= 171. λαὸν—σκέδασον] πάλιν ἠθικῶς ἐπ’ ἐκείνῳ τὴν ἐξουσίαν καταλείπει τοῦ κελεῦσαι, ὡς ἂν μὴ δοκῇ ἐξ ἐπιτάγματος τούτου συχωρεῖν, ἀλλ’ ἐκουσίως πεισθεῖς ὁ Ἀχιλλεύς. 25
- B= ἄνωχθι] καὶ τοῦτο εὐπρεπῶς οὐ γὰρ ἀντιλέγει καθάπαξ ἀλλὰ τὰ τοῦ συμβούλου πράττει, τὴν μὲν ἐξουσίαν τοῦ παντὸς ἀπονέμων Ἀχιλλεῖ, παρακαλῶν δὲ (δείπνου) ἐπιμεληθῆναι τοῖς στρατιώταις ἐπιτρέψαι.
- B= 172. ὄπλεσθαι] ἐκ τοῦ ὀπλέεσθαι συγκέκοπται· φησὶ γὰρ “ὄπλεον” (Od. 6. 73) ἀντὶ τοῦ ἠτοίμαζον. 30
- B= τὰ δὲ δῶρα—οἰσέτω] εἰκότως περὶ τῶν δῶρων ὑφηγεῖται, τὸ κεκρυμμένον ὑπ’ ἀμφοτέρων σαφηνίσαι βουλόμενος· αὐτὸς γὰρ πρὸς βεν-

5. φάσκει B: -ειν || 8. καμῶν ἐν παρασκευῇ Eust.: παραβαλὼν ἐν ἀκμῇ ut B || 15. καὶ ante Ἀ. del. W ut B || 18, 19. μεστοῦται || 19. δὲ Platonis codd.: καὶ B, τε || ὅστε Platonis codd. || 24. δοκοῖη B || τούτου B: τοῦ || 26. τοῦτο εὐπρεπῶς B: οὕτως ἀπρεπῶς || 30. ὄπλεον B

σάμενος σπεύδει δι' ἑαυτοῦ ἀποδοθῆναι αὐτά. ἢ καὶ εἰδὼς αὐτὸν φιλοῦντα Βρισηίδα διὰ προφάσεως αὐτὴν (ἀν)άγει.

174. σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς] γενναίως (χρῆται) τῷ διανοή- Β =
ματι· οὐ γὰρ ἔφη, ὡς ἂν πλουσιώτερος γένῃ, ἀλλὰ τὸ τῆς τιμῆς
5 προβάλλεται. β. τὸ δὲ “ἰανθῆς” διὰ τὴν τιμὴν. τούτῳ τῷ διανοή- Β +
ματι ἀρμόττει καὶ τὸ “ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσιν.”
ἠδὲ γὰρ τὸ ἐπὶ πολλῶν φαίνεσθαι τιμώμενον.

175. ὀμνύετω δέ τοι ὄρκον] καὶ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀρχόμενον Β =
τοῦ λόγου τοῦτο προσθεῖναι μειρακιῶδες ἂν ἐφάνη, καὶ (τὸ) τὸν
10 Ἀχιλλέα τοῦτο ἀπαιτεῖν ἀναίσχυντον καὶ τῷ καιρῷ οὐχ ἀρμόττον
κειμένου Πατρόκλου περὶ τῆς παλλακίδος ἀκριβολογεῖσθαι. ἄκρως
οὖν ὁ διαλλακτῆς τὸ παρ' ἀμφοτέρων σιωπηθὲν ἐξελέγχει, καὶ διὰ τῶν
ὄρκων πεῖσαι τὸν Ἀχιλλέα σπουδάξων μέμνηται γὰρ ὢν πρὸς τὴν
πρεσβείαν ἔλεγεν Ἀχιλλεὺς “τῇ παριαύων τερπέσθω” (Π. 9. 336, 7).
15 ὅτι δὲ καὶ Ἀγαμέμνων ἐτοίμως εἶχεν ὁμόσαι, δῆλον ἐξ ὧν ὑπισχνεῖται
τοὺς πρέσβεις ἐκπέμπων “μετὰ δ' ἔσσεται ἦν ποτ' ἀπηύρων κούρην
Βρισηῆος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι”
(ib. 131, 2). καλῶς οὖν συνιστὰς αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην ἐπὶ τοῦ
στρατοῦ φησιν “ὀμνύετω δέ τοι ὄρκον.” ὅθεν καὶ ὁ βασιλεὺς φησι
20 “χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας” (185).

179. δαιτὶ—πιεῖρη] πρὸς τὸ μὴ ἄσιτον αὐτὸν ἐξελεθεῖν. σεμνοποιεῖ Β =
δὲ τὴν τροφήν, βασιλικὴν ἐστίασιν αὐτὴν καλῶν.

180. ἵνα μὴ τι δίκης] τοῦ δικαίου· ἵνα μηδὲν ἐνδέῃ σοι τῶν Β =
δικαίων. τὰ δῶρα (172) διὰ τὴν ἄμυναν, ὄρκον (175) διὰ τὴν ἐρω-
25 μένην, ἐστίασιν (179) διὰ τὴν ὕβριν.

183. * “ὅτε τις” ἀπὸ κοινοῦ βασιλεὺς.

χαλεπήνη] χαλεπότητος καὶ ἀδικίας ἄρξη· θαρρούντως ταῦτά Β =
φησιν Ὀδυσσεύς, ὅτι πολλάκις ἀκήκοεν Ἀγαμέμνονος “ἐγὼ δ'
ἤρχον χαλεπαίνων” (Π. 2. 378).

30 188. πρὸς δαίμονος] κατὰ· ὡς ὀρκίζοντές φαμεν ‘πρὸς Διός.’

190. ὄφρα κε] ἀνταπέδωκε τῷ “τέως” (189) τὸ “ὄφρα.”

193. * κούρητας] νέους ἔτι κομῶντας.

1. ἑαυτοῦ Β: αὐτοῦ || 2. suppl. W || 3. supplevi ex B || 9. τοῦ λόγου Β: τῶν λόγων || supplevi ex B || 10. τῷ Β: ὀφ || 13. ὄρκων W: ὄρκων || 23, 24. τοῦ δικαίου Β || 26. ὅτε τις scriptis: ὅτι πᾶς || 27. ἀρξη Β: ἀρξει

194. ἐνεικέμεν] “ἐνεικέμεν” τὰ εἰστέα. “ἀγέμεν” (195) δὲ
 (τὰς) γυναῖκας.
 ἄλλως: ἐνεικέμεν] ὡς λαβέμεν· παρὰ τὴν ἐνείκων μετοχὴν καὶ
 ῥῆμα τὸ ἐνείκω.
- B= 197. κάπρον] περὶ ἀφροδισίων ὄμνυς κάπρον θύει, ἢ ὡς μὴ ὅ
 ἐγνωσμένου τοῖς Ἑλλησι τοῦ περὶ Ἀδώνιδος μύθου, ἢ ὅτι περὶ
 τοῦ μὴ συγγεγονέναι ὄμνυσι, θύει τὸ ἐναντίον. πρὸς δὲ τὰ ὄρκια
 τρισὶν ἐχρῶντο Ἀττικοί, κάπρω κριῶ ταύρω.
- B= ταμέειν] λείπει τὸ ὥστε. τῶν δὲ ὄρκιων ἐτέμοντο τοὺς λαιμούς·
 ὄθεν καὶ ὄρκιοτομεῖν ἔλεγον. 10
- B= 201. * “μετά” μετὰ ταῦτα.
- B= 202. * μένος—ἦσιν] ὄργη κατὰ τῶν πολεμίων ὑπάρχη.
- B= 203. οἷ μὲν κέαται] ἵνα μὴ δοκῆ διὰ Πάτροκλον μόνον πολεμεῖν,
 κοινοποιεῖ τὸν λόγον.
- B= 205. * ὀτρύνετον] πρὸς Ὀδυσσέα καὶ Ἀγαμέμνονα. 15
- B= 207. νῆστιας ἀκμήνους] νῆστις μὲν ὁ οὐ πάντως λιμώσων,
 ἄκμηνος δὲ ὁ εἰς ἀκμὴν ἦκων τοῦ πεινῆν.
- B+ 208. μετὰ δόρπον] “μέγα” τὸ μετὰ εὐφροσύνης. οἱ δὲ γρά-
 φουσι “μετά” ἀντὶ τοῦ “μετὰ τὸ νικῆσαι.”
- B+ * τισαίμεθα] ἐκπράξαιμεν. 20
- B= 209. οὐ πως ἂν ἔμοι γε] εἰ καὶ ὑμῖν, ἀλλ’ οὐκ ἐμοί.
 κατὰ λαιμὸν ἰείη] ψιλῶς· καὶ παράκειται τὸ ἵνα ἀπαρέμφατον.
 212. κείται ἀνὰ πρόθυρον] τὸ μέγεθος ἐπέφηρε τοῦ Πατρόκλου,
 ὡς “κεῖτ’ ἔντοσθ’ ἄντροιο” (Od. 9. 298).
- B= ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος] πρὸς τὴν θύραν ὄρων, ὡς ἔθους ὄντος 25
 τούτου. προὔτιθεσαν δὲ αὐτούς, εἶτα ἔθαπτον, εἶτα ἐτυμβοχόουον,
 εἶτα ἐκτέριζον.
- B= 216. ᾧ Ἀχιλεῦ] ἤρξατο μὲν, ὡς ἂν τις μάλιστα θεραπεύσειε
 νέον φιλότιμον, προεπαινέσας δὲ ἀνεπιφθόνως ἑαυτῷ ἀποδίδωσι τὰ
 τῆς φρονήσεως, διὰ γῆρας τοῦτο φάσκων ἔχειν, ᾧ εἴξειεν (ἂν) 30
 νεώτερος ἐλπίδι τοῦ ἔσσεσθαι συνετώτερος γεγηρακῶς.
- B= 218. νοήματί γε προβαλοίμην] διαβόητος ἢ διαστολὴ καὶ ἀναφέ-
 ρεται εἰς Ἀριστοκλέα· ἀπρεπὲς γὰρ δοκεῖ (αὐτῷ) τὸ “πολλόν”

2. suppl. W || 7. θύων B, θύειν || 12. ὑπάρχη BD: -ει || 17. πεινῆν sec.
 ut B: πίνειν pr. || 18. μέγα τὸ scripsi: μετὰ τὸ ut B || 30. ᾧ εἴξειεν (ἂν)
 scripsi: ὁ εἴξει γε || 30, 31. ᾧ εἴξει γενναίωτερος B || 33. suppleni ex B

(219) συνάπτειν τοῖς ἡγουμένοις. ἐμοὶ μέντοι οὐδεμίαν ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν δοκεῖ· τὴν γὰρ ἐναντίαν ἀρετὴν ἀπένειμεν Ὀδυσσεὺς Ἀχιλλεΐ. ὡς γὰρ τῷ “κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος” (217) προσκεῖται τὸ “οὐκ ὀλίγον περ,” οὕτω κἀνθάδε τὸ “πολλόν.” βέλτιον 5 οὖν τοῖς ἄλλοις συνάπτειν αὐτό, ἢ ἢ ὅμοιον τῷ “ἀλλ’ ὃ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὃ δ’ ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα” (Π. 18. 252)· ἀπὸ κοινου γὰρ τὸ “πολλόν.” ἄλλοι τινες “πολλὸν ἐπεὶ πρότερος (γενόμεν),” ἀντὶ τοῦ ‘ἐπειδὴ πολὺ πρότερος ἐγενόμεν,’ ἵνα μὴ παροξύνηται Ἀχιλλεύς. ἀλλ’ αἰεὶ ἄρχει (τὸ) ‘ἐπεὶ’ παρ’ Ὀμήρῳ καὶ τὸ “πολλόν” ὑποτάσ- 10 σεται αὐτῷ· “ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπίδευεαι ἀνδρῶν” (Π. 5. 636)· “ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ” (Π. 1. 156).

219. πλείονα οἶδα] καὶ αὐτὸς φησιν “ἀγορῇ δέ τ’ ἀμείνονός εἰσι καὶ ἄλλοι” (Π. 18. 106).

220. μύθοισιν ἐμοῖσιν] τοῖς ἀπὸ τῶν λόγων προτασσομένοις B = 15 ἔργοις.

221. αἰψά τε φυλόπιδος] ὁ τρόπος μικτὴ ἀλληγορία· εἰ γὰρ B = εἶπε ‘ταμίης καρποῖο τέτυκται’ (224), τελεία (ἀν) ἦν ἀλληγορία. ἄμητος δέ ἐστιν ὁ καιρὸς τοῦ ἀμᾶν, βαρυτόνος, ὡς καὶ παρ’ Ἡσιόδῳ “ἄρχεσθ’ ἀμήτοιο” (Opf. 382)· ὀξύνεται δὲ αὐτὸς ὁ καρπός. 20 ὁ δὲ νοῦς, τροπῆς γενομένης ὀλίγον χρόνον διώξαντες πολλὰ καταβαλοῦμεν τῶν πολεμίων σώματα.

222. * καλάμην] τοὺς νεκρούς. B =

223. ἐπὴν κλίνησι τάλαντα] ὅταν κλῖμα γένηται τῆς μάχης, B = ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλοὶ πεσοῦνται.

25 226. ἐπήτριμοι] ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὕφεσιν ἐπαλλήλων στημόνων, B = ἀ ἦτρια καλεῖται καὶ ἕτερα ἐφ’ ἑτέροις ἐστίν.

228. κατθάπτειν] ἀντὶ τοῦ καίειν. καὶ ἡ Πατρόκλου ψυχὴ ὅτε B = φησὶ “θάπτε με ὄτ(τ)ι τάχιστα” (Π. 23. 71), ἀντὶ τοῦ καίε με· καὶ “φिटροὺς δ’ αἰψα ταμόντες—θάπτομεν ἀχρῦμενοι” (Od. 12. 30 II). οὐ πάντα δὲ λέγει νεκρὸν, ἀλλὰ τοὺς ἐν πολέμῳ.

229. ἡματι] τῇ ἡμέρᾳ τῆς ταφῆς. ταῦτα δὲ πρὸς παραμυθίαν B =

3. εἰς B: ἦς || 4. περ B: γε || 7. ἀλλά τινες B || 9. supplevi ex B || ἐπεὶ παρ’ Ὀ. B: παρ’ Ὀ. ἐπεὶ || 10. ἐκείνων B || 19. καρπὸς etiam B Athous: θερσιμός Hesych. v. v. || 25. ἐπήτριμοι || 27. ψυχῇ B: φησὶν || 28. supplevi ex B || 30. iteratur * || δὲ om. schol. alt. || νεκρὸν λέγει schol. alt. || τῶν ἐν schol. alt.

- B = τὴν ἐπὶ Πατρόκλῳ φησίν. φ. βραχὺ δὲ διασταλείον ἐπὶ τὸ
 “ ἔχοντας.”
- B = 231. μεμνήσθαι πόσιος] τοσοῦτον εἰς ἀρετὴν ὁ ποιητὴς ὀρᾷ, ὅτι
 καὶ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ταύτης ἔνεκα δεῖν προσφέρεσθαι φησιν.
- B = 233, 4. μηδέ τις ἄλλην λαῶν ὄτρυντύν] μὴ τις τῶν λαῶν τὴν ἐξ 5
 ἑτέρου ὄτρυντύν ἐκδεχέσθω, ἀλλ’ αὐτοκέλευστος ἐξίτω. ἔστι δὲ
 ἡ λέξις Ἐρατοσθένους καὶ Ἐρατοσθένους χαίρει ταῖς τοιαύταις
 ἐκφοραῖς “ πολλὴ ἀντιμαχητὺς” (fr. 36 H.)
- B = 235. κακὸν ἔσσειται] “ κακόν ” ἐκείνῳ τῷ περιμένοντι. ποῖον
 κακόν; “ οὐ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐς(σ)εῖται φυγέειν κίνας” (Il. 2. 10
 392, 3).
- B = 238. ὀπάσασα] διὰ φωνῆς ἐπέκρινε, παρὰ τὴν ὄπα· ἡ ὄπαδους
 ἔλαβεν. ἡ δὲ ὀφθαλμῶν ἐπελέξατο, παρὰ τοὺς ὄπας.
 240. Λυκομήδεα] Κῆρς ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος (fr.
 109 M.) καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης. 15
- B = 245. ἀμύμονα] κρεῖσσον τῶν ἔργων ἐστὶ τὸ ἐπίθετον.
 246. ἐπ’ (<, ἀτὰρ ὀγδοάτην)] Ζηνοδότος “ ἔξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην,”
 τοῦ ποιητοῦ λέγοντος “ δώσω δ’ ἐπὶ γυναικας—Λεσβιδας”
 (Il. 9. 128)· ἡ δὲ Βρισηῖς Λυρνησις ἦν.
 250. θεῶ ἐναλίγκιος] ἡ τῷ Ἑρμῇ—οὗτος γὰρ θεὸς κηρύκων— 20
 ἡ ἀκαταπόνητος τὴν φωνήν.
- B = 252. χεῖρесси μάχαιραν] τῇ μὲν γὰρ λαιᾷ ἀντελάβετο τοῦ
 κουλεοῦ, τῇ δὲ δεξιᾷ τῆς λαβῆς.
- B = μάχαιραν] τὴν παραξιφίδα φησίν ἦν νῦν ζωνομάχαιραν κα-
 λοῦμεν. 25
253. ἄωρτο] ἄωρτο, ἐώργει, εἴωθα. πλεονάζει τὸ ᾠ.
- B = 254. ἀπὸ τρίχας] ἀπῆρχοντο τῶν τριχῶν θεοῖς, ὅτι κοσμοῦσιν
 ἡμᾶς αἱ τρίχες, ἡ ὅτι ἐσθῆτος εὐρημένης οὐκέτι τετριχωμένους
 ἐχρῶντο δέρμασιν.
 255. ἐπ’ αὐτόφιν εἴατο] τὸ ἐξῆς ἐφείατο αὐτοῦ· ἡ ἐπ’ αὐτοῖς, 30
 τῷ τε Ἀγαμέμνονι καὶ Ταλθυβίῳ.
- B = 257. εὐξάμενος] “ εὐχόμενος ” οὐ γὰρ εὐξάτο ἤδη.

1. Πατρόκλῳ B: -ου || εἰς τὸ B || 5. τῶν ἄλλων in lemmate || 8. ἀντι-
 μαχιστὺς B, -ηστὺς conl. Bernhardy || 12. ἐπεσπάσατο π. B || 13. ἐπελέξατο
 W: προσελάβετο B, ἐπεδείξατο || 17. αὐτὰρ || 23. κουλεοῦ B: κωλεοῦ || 24.
 παραξιφίδα Cobet: περιξιφίδα ut B || ζωνομάχαιραν B: ζώνην || 26.
 ἔωρτο alt. || 30. ἐπ’ αὐτοῖς scripsi: ἀπ’ αὐτοῦ

258. ἴστω] μαρτυρεῖτω, ὅθεν καὶ ἴστωρ ὁ μάρτυς. “ἴστορα δ’ Β-
Ἀτρεΐδην” (Π. 23. 486).

ἄλλως: ἴστω νῦν] φοβερὰ αἱ ἀραὶ ζῶντι μὲν κινδύνους ἐπάγουσαι Β=
ἐκ Διὸς καὶ Ἡλίου, τεθνεῶτι δὲ κολασμὸν ἐξ Ἐρινύων. §. δείκνυσι Β=
5 δὲ ὅτι δεινὸν στρατηγῶ ἀκολασίας ψόγος.

259. αἶθ’ ὑπὸ γαῖαν] τινὲς “οἶ τε,” ἐπὶ Πλούτωνος καὶ Περσε-
φόνης.

261. μὴ μὲν ἐγῶ] ὡς τὸ “μὴ δι’ ἐμὴν ἰότητα” (Π. 15. 41).
“μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ” (Π. 10. 330).

10 262. οὔτ’ εὐνῆς πρόφασιν] οὔτε κίτης χάριν, τουτέστι τοῦ Β=
στρῶσαι, ὑπερβολικῶς· οὐ γὰρ περὶ μίξεως (λέγει).

263. ἀπροτίμαστος] ἀνέπαφος· μάσασθαι γὰρ τὸ ἐφάψασθαι Β=
“μάλιστ’ ἐσεμάσ(σ)ατο θυμόν” (Π. 20. 425)· καὶ Εὐφορίων
“Μοῦσαι ἐποιήσαντο καὶ ἀπροτίμαστος Ὀμηρος” (fr. 62 M.). οὔ
15 δυσχερὲς ἐφικέσθαι τῆς δυνάμεως.

265. ὅτι σφ’ ἀλίτῃται ὁμός(σ)ας] δς ὁμόσας (εἰς) αὐτοὺς Β=
ἀμάρτη. §. τὸ δὲ “σφέ” ἐσθ’ ὅτε καὶ ἐπὶ ἐνικοῦ· “καὶ γὰρ σφε
πάρος” (Π. 11. 111).

267. πολιῆς ἀλός] λευκῆς ἢ τιμίας ἢ πολλῆς· ὡς γὰρ παρὰ τὸ Β=
20 ἔσχατος ἐσχάτη ἐσχατιά—“ἀγροῦ ἐπ’ ἐσχατιῆς” Od. 5. 489)—
σκοπή σκοπιά—“ἔστην δ’ ἐς σκοπιήν” (Od. 10. 97)—οὔτω καὶ
παρὰ τὸ πολλός πολλή τὸ διὰ πολλοῦ χρόνου ἐρχόμενον πολιὰ.
μῆ(ποτε) ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐπὶ λευκῆς ἐστίν· ἀλλὰ εἴρηται
μὲν, ἐπ(ε)ὶ πολλῶ χρόνῳ ἤκει· ἀπὸ δὲ τούτου τὸ λευκή· οὔτως
25 Ἡρωδιανός ἐν ἐπιμερισμῶ τῶ “οὐ (φυτὸν)—οὐκ ὄγγη, οὐ πρα-
σιή τοι” (Od. 24. 246, 7).

* πολιῆς] λευκῆς ἢ πλοῖμης. Β=

λαῖτμα] λάταμα τὸ ἔκταμα, ὃ ἐστι ‘μέγα κύμα.’ Β+

268. βόσιν] ὡς ποτὸν πόσις δοτὸν δόσις, οὔτω βοτὸν βόσις. Β=

30 ἄλλως: βόσιν ἰχθύσιν] παρὰ τὴν ἡίονα ἄρα ἢ ἐκκλησία. Β=

5. στρατηγῶς Β || 11. supplevi ex Β || 13. ἐσεμάσαστο || 14. ποιή-
σαντο conl. Bekker || 15. schol. iteratur ἄλλως: ἀνεπιτίμαστος (corr.
ἀπροτ.) ἀνέπαφος καὶ “ἀπροτίμαστος Ὀμηρος” || 16. ὅτι σφ’ Β || 21. δὲ
σκοπιήν codd. Od. || 23. suppl. W ex Β || 24. supplevi ex Β || ἤκει
Β: ἤκει W: οὔτως W: ὁ || 25. ἐπ. τῶου οὐκ || 28. τί post ἐστὶ
omisi ut Β || iteratur * λάταμα τὸ στόμα (ἔκταμα corr. W) || 30. τῆ
ἡίονι; cf. Β

- B = 270. Ζεῦ πάτερ] διὰ τὸν ὄρκον πιστεύσας τῇ σφραροσύνῃ τοῦ βασιλέως ἐπὶ θεὸν ἄγει τὴν αἰτίαν τῆς μῆνιδος.
- B- δίδοισθα] οἱ μὲν βαρύνουσιν ὡς Αἰολικόν—ἀπὸ τοῦ δίδοιμι δίδοις δίδοισθα ὡς τίθησθα—οἱ δὲ περισπῶσιν, ἐπέκτασιν οἰόμενοι· φησὶ γοῦν “πολλὰ δίδοι” (Π. 9. 519). 5
- B+ 273. ἀμήχανος] τὸ “ἀμήχανος” τῷ ἔξῃς συναπτόεν, ἵνα ἐπὶ τοῦ Διὸς ἦ, πρὸς ὃν οὐδεὶς τι μηχανήσασθαι δύναται. οἱ δὲ “ἀμήχανον—θάνατον.”
- B = 276. * λῦσεν δ' ἀγορήν] αὐτὸς γὰρ καὶ ἤγειρεν αὐτήν.
- B = αἰψήρην] ταχέως· λαίψηρόν δὲ τὸ ἐν χρόνῳ συντόμως γινόμενον. 10
- B- * αἰψήρην] ἐπιρρημα(τικῶς).
278. δῶρα δὲ Μυρμιδόνες] δεξιῶς πάντα μεμέριστα καὶ ἐπεξεργασίας τετύχηκεν.
- B- 279. Ἀχιλλῆος θείοιο] ἢ πρὸς σύστασιν Πατρόκλου θεῖον αὐτὸν λέγοντος (Π. 16. 798)· ἢ πειραθεῖσα διαθέσεως αὐτοῦ ἢ γυνὴ θεῖον 15 αὐτὸν καλεῖ (297), ὡς τὸν Μύνητα (296).
- B = 281. ἵππους δ' εἰς ἀγέλην] “ἀγέλην” ἵππων φησὶ τὸ συναχθὲν πλήθος· οὐ γὰρ ἀζεύκτων ἵππων ἀγέλην ἐπήγετο ὁ Ἀχιλλεύς.
- B = ἀγέλην] οὐ φορβάδων ἵππων ἀλλὰ πολεμιστηρίων, ὧν τοὺς ἠνιόχους ἀνείλεν. οὐ γὰρ δεδαμασμένους ἤδη μετὰ φορβάδων 20 ἔβαλλον.
- B+ 282. Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτα] ἐνθάδε μόνον αὐτὴν παρέλαβεν, ὡς καὶ Φοῖνικα ἐν τῇ Γ· ἔστι δὲ φίλανδρος, ὡς ἀπὸ τῶν ῥηθησομένων καὶ τοῦ “ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν” (Π. 1. 348). καὶ οἱ μὲν δημογέροντες περὶ Ἑλένης φασὶν “αἰνῶς ἀθανάτησι” (Π. 3. 158), 25 ὁ δὲ ποιητὴς τῇ καλλιστενύσῃ τῶν θεῶν αὐτὴν εἰκάζει. ἐπεὶ γὰρ ἐπ' ἀλλοδαπῆς τέθηκε Πάτροκλος, ἐνθα μὴ πάρεισι συγγενεῖς γυναῖκες, αἱ λίαν χεῖν δάκρυα φιλοῦσι, χορὸν αἰχμαλωτῶν πεποιήκε θρηνοῦντα ἐξάρχοντος ἐνδόξου προσώπου. ὁ δὲ τόπος μέσου χαρακτῆρος ὑπάρχων τῷ μὲν διηγηματικῷ σεμνῶς κέφρασται καὶ λίαν ἐστὶ 30 γραφικός, τῷ δὲ μιμητικῷ συμπαθῆς καὶ γοερός· τὸ γὰρ τοιοῦτον πρόσωπον τὸ θεαῖς ἐοικός (286), ὑπὲρ οὗ Ἀχιλλεύς πλείστοις κακοῖς ἐνέβαλε τοὺς ὁμοφύλους, οὗ χάριν ἀρνεῖται γάμον βασιλίδος (Π. 9.

1. τοῦ ὄρκου; cf. B || 14. cf. B ad v. 297 || Ἀχιλλέως ante Π. del. W || 17. ἵππων scripsi: ἵππους || 24. τοῦ B: τούτου || 26. ταύτην B || 28. μάλιστα κινεῖν B || 32. ὑπὲρ scripsi: περὶ ut B

388), ποῖον οὐκ ἂν οἶκτον κινήσειεν ἔλεεινὰς προΐεμενον φωνὰς καὶ πηγὰς δακρύων τά τε κάλλιστα τοῦ σώματος αἰκίζόμενον μέλη;

χρυσῇ Ἀφροδίτῃ] ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῖν τιμίας ὕλης τὴν ἐντιμόν Β= φησιν.

5 283. * δεδαϊγμένον] λελωβημένον. Β=

ὄξει χαλκῷ] παλαιὰ ἢ χρῆσις τοῦ χαλκὸν ὀνομάζειν τὸν Β= σίδηρον. ἀμέλει καὶ χαλκέας λέγομεν τοὺς τὸν σίδηρον ἐργαζομένους.

284. ἀμφ' αὐτῷ χυμένη] ἢ συντομία τῆς φράσεως τὸ περι- Β= 10 παθὲς καὶ σπουδαῖον ἐμφαίνει τῆς γυναικός.

χυμένη] πρὸς τὸ ἀπαλὸν τοῦ γυναικείου σώματος. ἐπὶ δὲ Ἀχιλ- Β= λέως "Πατρόκλῳ περικείμενον" (4) φησίν.

λίγ' ἐκώκυε] εἰς ἠδονὴν προαγομένη τοὺς ἀκούοντας, ὡς "Θέτις Β= γόου ἡμερον ὄρσεν" (Il. 23. 14): "μετὰ γὰρ τε καὶ ἄλγεσι τέρ- 15 πεται ἀνήρ" (Od. 15. 400).

* ἄμυσσεν] παρατατικῶς τὸ γὰρ 'ἄμυξε' τὴν τάχιστα συντέλειαν (ἂν) ἐδήλου.

285. ἀπαλὴν δειρῆν] ἐπέτεινε τὸν οἶκτον ἢ ἀπαλὴ δειρῆ καὶ τὸ Β= καλὸν πρόσωπον. δοκεῖ δὲ καὶ αὐτὸς συνάχθεσθαι αἰκίζομένη αὐτῇ, 20 ὡς ἀνοίκειον τὰ οὕτω καλὰ μέλη ἀμύσσεσθαι.

287. Πάτροκλέ μοι δειλῇ] ἀξιοπίστως ἔχει τὰ τοῦ θρήνου· οὐ Β= γὰρ τὰ ἐπ' αὐτῷ ἀπολοφύρεται, ἀλλὰ διὰ τὸν ἐκείνου θάνατον τὰ αὐτῇ ἐπακολουθήσονται.

288. ζφὸν μὲν σε ἔλ(ε)ιπον] τὸ μεταξὺ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου Β= 25 βράχιστον ὄν καὶ τὸ διάφορον αὐτῶν ἐξίστησι τὴν Βρισηίδα.

ζφὸν μὲν σε ἔλ(ε)ιπον] παρατατικαῖς ἐχρήσατο φωναῖς ὡς μόγις Β= ἄκουσα πεπορευμένη καὶ πάλιν βραδέως ὑποστρέψασα διὰ τὸ μὴ ἠδῶς θεάσασθαι τὸ πτώμα Πατρόκλου· διὸ καὶ ἐπήγαγε "κακὸν ἐκ κακοῦ" (290): τῆς γὰρ παρ' (Ἀγαμέμνονι διατριβῆς, φησί, τοῦτό 30 μοι χεῖρον).

291. ἀνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με] σωφροσύνης δεῖγμα ὁ παρὰ γονέων Β=

1. προΐεμενον Β: προκειμένων || 2. αἰκίζόμενον Β: -η || 9. συντομία Β: ἀντωνυμία || 11. ἀπαλὸν Β: παλαιὸν || 13. προκαλουμένη Β || 14. μέγα Β || 16. γὰρ ἀμύσσει || 22. ἀπολοφύρεται Β: ἐπολ. || 23. ἐπ' ante αὐτῇ del. W ut Β || ἐπακολουθήσαντα Β || 27. πάλιν Β: τὰ μὲν || 29, 30. suppleni ex Β quae imperita ligatoris manus in infimo margine reseculit

- νυμφίος. φιλάνδρου δὲ γυναικὸς προθεῖναι τῆς τῶν ἀδελφῶν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀπόλειαν· τοιαύτη δὲ καὶ Ἀνδρομάχη (Π. 6. 429). *β.* κατὰ δὲ Μνασέαν Βρισέως υἱὸς ἦν Ἡετίων. *β.* οἰκείον δὲ τοῖς πενθοῦσι
- B= καταφέρεσθαι ἐπὶ τὴν μνήμην τῶν οἰκείων κακῶν.
- B= $\overline{\phi}$ ἔδοσαν με] τινὲς $\overline{\phi}$ με ἠγγύησαν καὶ ἐμνήστευσαν· παρθένος 5 γάρ· διὸ καὶ κόρη λέγεται.
- B= πατήρ καὶ πότνια μήτηρ] ὡς τὸ πρῶτον αἴτιον ἔχοντας τοῦ πατρὸς αὐτὸν προτίθησιν. καὶ ἐπὶ τῶν ἡμιθέων “σὲ μὲν Πηλῆος—μητρὸς δ’ ἐκ Θέτιδος” (Π. 20. 206) “υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο—μήτηρ δὲ οἱ ἐστ’ Ἀφροδίτη” (Π. 5. 247, 8). 10
- B+ 292. εἶδον πρὸ π(τ)όλιος] ἐπιτείνεται τῇ ὄψει τὰ παθήματα. καὶ ὁ Σοφοκλῆς (Oed. R. 1238) “ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.”
293. μία γεινατο μήτηρ] καὶ τούναντίον “ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἔκτορος” (Π. 21. 95).
- B= 294. κηδείους] προσφιλεῖς, πεφροντισμένους μοι· ἢ ἀνίαν μοι 15
- B= παρασχόντας. *β.* ἀπαραμύθητον δὲ τὸ ἅμα πάντας ἀποθανεῖν· εἰ γὰρ καθεῖς ἦν, τῇ ἐλπίδι τῶν περιλ(ε)ιπομένων ἐκουφίζετ’ (ἀν) τὸ
- B= πένθος. *β.* τὸ δὲ “ἐπέσπον” τὸ πρόθυμον τῶν ὑπερμαχοῦντων δηλοῖ τῆς πατρίδος· οὐ γὰρ φησιν, ὅτι ἐπῆλθεν αὐτοῖς θάνατος, ἀλλ’ αὐτοὶ πρὸς τὸν θάνατον ἠυτομόλησαν. 20
- B= 295. ἄνδρ’ ἐμόν] ἔμφασιν φιλανδρίας ἔχει τὸ δεύτερον μνησθῆναι τοῦ ἀνδρός.
- B= 296. θεῖοιο Μίνητος] ποικίλως ἐμνήσθη τοῦ ἀνδρὸς κοινῇ τε καὶ (ε)ιδικῇ προσηγορίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα θεῖον αὐτὸν καλεῖ.
- B= 298. κουριδίην] λείπει τὸ ὡς, ὡς “Τηλεμάχῳ ἐτάρω (τε) 25 κασιγνήτῳ (τε) ἔσεσθον” (Od. 21. 216).
- B= ἄξειν τ’ ἐν(ι) νηυσίν] ἐπίτασιν ἔχει ταῦτα· οὐ γὰρ μόνον ἄχρι τῆς ἐν Ἰλίῳ διατριβῆς (ἔλεγεν ἔχειν αὐτὴν ὄμμενον), ἀλλὰ καὶ ναυτικῶ στόλῳ πολυτελεῶς ἀγαγῶν εἰς Φθίαν ἐκεῖ τὸν γάμον ἐπιτελέσειν· ὡς πρῶτος δὲ πολλὴν ὑπέφαινε αὐτῇ ἐλπίδα. 30
- B= 300. μείλιχον αἶε] ἐπεὶ ἔδοκει τοῖς θρήνοις ὑπερεκπίπτειν ἀλλότριον τῷ γένει ἀνθρώπων οὕτως ὀλοφυρομένη, δαιμονίως ἄμφω ὁ

1. τὸ προθ. B || τῆς B: τῇ || 2. δὲ scripsi: γάρ || 5. με ἠγγύησαν B: ἐνεγγύησαν || 8. ὅτι ante καὶ del. W || Πηλέως || 17. prius supplevi ex B || ἐκουφίζετο || 18. ἐπέσπον B: -ων || 24. supplevi ex B || 25. κουριδίον || 25, 26. ἐταίρω κασιγνήτῳ || 28. supplevi ex B || 29. ἐπιτελέσαι B || 32. ἀνθρώπων B: -ώπων

ποιητῆς τετήρηκε, καὶ πάθος ἐπαγόμενος διὰ τοῦ προσώπου τῆς Βρισηίδος καὶ ὑπὲρ τοῦ πιθανὸν τὸν λόγον καταστῆναι αἰτίαν θεὸς τῆς τοιαύτης εὐνοίας τὴν ἀπὸ τοῦ Πατρόκλου κηδεμονίαν πρὸς τὴν γυναῖκα.

5 ἄλλως: μείλιχον αἰεῖ] διδάσκει ἀντιποιεῖσθαι πράττης, εἶγε B = καὶ μετὰ θάνατον εὐνοίαν πορίζεται τοῖς ἔχουσιν.

302. Πάτροκλον πρόφασιν] οὐ γὰρ ἦσαν πειραθεῖσαι αὐτοῦ.

306. κελεύετε] παρακαλεῖτε· καὶ “ἐπήμεον ὡς ἐκέλευον” (Π. 4. 380) ἀντὶ τοῦ παρεκάλουν.

10 ποτῆτος] ποτῆς· ἐκ τοῦ ‘ποτότης’ συγκέκοπται.

308. δύνα δ’ ἐς ἥλιον] ἕως δύνει ὁ ἥλιος.

310. δοιῶ δ’ Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς] εἰκότως ὡς B = ἂν βασιλεῖς (καὶ) Ὀδυσσεύς—διαλλακτῆς γὰρ γέγονεν—ἀλλὰ καὶ ὁ Νέστωρ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ ὁ Ἴδομενεὺς ὁμοίως. Φοῖνιξ δὲ οὐ μόνον διὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ (ὡς) διδάσκαλος Ἀχιλλέως. πῶς δὲ Αἴας συγγενὴς ὦν οὐ συμπάρεστιν; ὀργίζεται διὰ τὴν πρεσβείαν· βαρῦμνησις γάρ. καὶ πῶς τὸν ἐπιτάφιον ἀγωνίζεται (Π. 23. 838); ἀρετῆς χάριν καὶ φιλίας Πατρόκλου.

καὶ δῖος Ὀδυσσεύς] συνεκδεκτέον τὸ ‘ἔμενον.’

20 312. τέρποντες] πειρώμενοι τέρπειν, ἢ ἀποτρέποντες τῆς λύπης. B = οἶδε δὲ καὶ τὸ παραμυθητικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας ὁ ποιητῆς.

313. πολέμου στόμα] τὸ τομώτατον καὶ ἀναλωτικώτατον. B =

314. ἀνευείκατο] ἀνήνεγκεν ἐκ στέρνων τὴν φωνὴν ἀβρόαν. B =

316. * λαρόν] ἠδὺ καὶ ἀπολαυστικόν. B =

25 παρὰ δεῖπνον] ἀπὸ τῶν γινομένων ὁ θρῆνος· ἐπεὶ γὰρ ἤτουν B = αὐτὸν φαγεῖν, ὑπομιμνήσκεται τραπέζης ἢν ὁ φίλος αὐτῷ παρεῖθαι πολλάκις. ἠθικὸν δὲ τὸ ὡς ζῶντι διαλέγεσθαι τῷ νεκρῷ. καὶ “λαρόν δεῖπνον” φησὶ τὸ ὑπὸ τῶν τοῦ φιλουμένου χειρῶν παρατιθέμενον.

30 317. ὀτραλέως] ἀντὶ τοῦ ‘καὶ τοὺς ἄλλους παροξύνων.’ §. ση- B + μειωτέον δὲ ὅτι καὶ πρὸ τῆς μῆνιδος παρατάξεις ἐγίνοντο. B =

322. τοῦ πατρός] ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου τὴν ἐξοχὴν παρίστησιν. B = τοῦτο δέ, ὅτι ὁ μὲν ἠῤῥατο πρὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν, τῷ δὲ ὠφείλετο

1. ἐπαγόμενος B: ἐπεὶ (vel ἐτεῖ) ὁ ἀγόμενος || 5. μείλιχον || 11. εἰς ἦ. || 13, 15. supplevi ex B || 28. φίλου B || 28, 29. παρατιθέμενον B: παρατιθέμενον || 30. παροτρύνων B

τὸ ζῆν, καὶ ὅτι πρόσφατον πάθος τοῦ μέλλοντος ἐπικρατεῖ. καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ νεότητος οὐκ ἔστι νευροσητὸν τὸ λεγόμενον.

322, β. οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς—ἡὲ τόν] σχῆμα ἀπὸ γενικῆς ἐπὶ αἰτιατικῆν τὴν μετάβασιν ἔχον.

B+ 323. τέρεν] καὶ “βαλερόν.” τὰ γὰρ θάλλοντα ἀπαλὰ φύλ(λ)α 5 ἔχει.

324. *ἄλλοδαπῶ] παραγωγή, οὐ σύνθεσις, ὡς φησιν Ἐπαφροδίτος.

B+ 325. ριγεδανῆς] στρυγητῆς· τὰ γὰρ λυπηρὰ ψύχει παραβάλλει· καὶ περὶ αὐτῆς φησιν Ἑλένη “〈δᾶερ〉 ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυόσεως” (Π. β. 344).

B- 326. δς Σκύρω—ἐνὶ τρέφεται] τινὲς μὲν ἐκεῖ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Θέτιδος, δὲ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ἀναξενγγύντα αὐτὸν ἀπὸ Τηλέφου προσορμισθῆναι ἐκεῖ· “Πηλεΐδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα· ἔνθα γ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἴκετο νυκτὸς ἐκείνης” (fg. 4 K.). ἔστι δὲ νῆσος ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ λιμένας ἔχουσα Ἀχιλλεῖον καὶ 15 Κρήσιον. ᾤκησαν δὲ αὐτοῦ καὶ Δόλοπες, μοῖρα Θεσσαλῶν. Νεοπτόλεμος δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ὠνόμασται, ὅτι νέος ὦν ἐπολέμησεν. ἔστι δέ, ὡς τινες, ἐξ Ἰφιγενείας· φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι κλαπεῖσα εἰς Σκῦρον ἐξετέθη. οὐκ ἦσαν δὲ ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης ἕως τῆς ἀλώσεως κ' ἔτη οὐκέτι γὰρ ἂν καιρὸν εἶχε γαμηθῆναι Πηνελόπῃ 20 καὶ Τηλέμαχος ἦν ἂν λ' ἐτῶν “παῖς—νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων” (Od. 4. 817, 8), καὶ “καὶ οὐ πω χειρὶ πέποιθα ἄνδρ' ἀπαλέξασθαι” (Od. 16. 71).

327. Νεοπτόλεμος] τὴν ἰδίαν ἀτυχίαν οὐδέεται ὡς ἴσως αὐτὸν καὶ νιοῦ στερεήσουσαν. 25

335. τυτθὸν ἔτι ζῶντα] δαιμονίως ἐνέφηγε τὸν ὀλίγως ζῶντα διὰ τὴν ἀσθένειαν.

A+ ἀκάχησθαι] τινὲς περισπῶσιν ὡς Ἀττικὸν παρατατικόν.

339. μνησάμενοι τὰ ἕκαστος] ὁμοίον ἔστι τῷ “Πάτροκλον πρόφασιν” (302).

ἄλλως: μνησάμενοι τὰ ἕκαστος] ὁμοίον ἔστι τῷ “οἱ δὲ ἕκαστος—σπεύσαντες” (Π. 9. 656, 7). 30

1. τοῦ B: δῆπου || 2. λέγειν B || 5. τέρεν καὶ βαλερόν pro lemmate scriptum: discrevi || 8. περιβάλλει ut B || 9. αὐτῆς φ. εἵνεκ' ἐμεῖο || 13. φέρε Σκῦρόνδε B Eust.: φέρειν οὐρωνδε || 14. ἐνθ' ὃ γ' Eust. || εἰς || ἴκετο Eust.: ἄκετο || 15. ἐπὶ W: πρὸς Eust., ἐν ut B || 16. αὐτοῦ W: ἐν αὐτῇ Eust., αὐτὸ || 20. οὐκέτι W: οὐκ ἂν || 22. καὶ ἐπεὶ οὕτω

342. δὴ πάμπαν] ἔθος ἔχει ἀπὸ τοῦ “δὴ” ἄρχεσθαι· ἔδει γὰρ ‘πάμπαν δὴ.’

ἀποίχεται] κεχώρισαι. §. “ἔθος” δὲ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ εἶ. B=
ὄθεν καὶ “ἠοίη” (Hes. Scut. 1). B+

5 343. μέμβλεται] συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β̄.
ἄλλως : μέμβλεται] διδάσκει μὴ ἀμνηστεῖν τῶν φίλων.

344. * προπάροιθε] χρονικὸν καὶ τοπικόν.

347. (ἀμβροσίην) ἐρατεινήν] εὐνοχίας αἰτίαν· αὕτη γὰρ ἐρατεινή·
“δαιτὸς ἐπιδράτου” (Π. 9. 228). §. ἄσιτον μὲν αὐτὸν ποιεῖ διὰ
10 τὸ πάθος τοῦ φίλου, διὰ δὲ τὸ (ἄ)πιστον εἰς θεοὺς ἀνάγει τὴν αἰτίαν.

350. ἄρη] τῷ ἰκτίνα. οἱ δέ, ζῶον θαλάσσιον πολεμοῦν λάρφα καὶ A = B =
βρένθα (Aristot. H. A. p. 609^a 24). φιλεῖ δὲ τὴν τροφήν ἣν ἂν
συνάγη φυλάσσειν ἐπὶ τοῖς κάρφεσι, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖν τοῖς
νεοσσοῖς· οἰκείως οὖν εἴκασε τὴν Ἀθηνᾶν. οἱ δέ, ὅτι ἐφ’ ὕψους
15 ἰπάταμενον εὐχερῶς ὅπου θέλει καταράσσει.

357. ταρφειαί] κυρίως ἐπὶ τῆς εὐτραφοῦς ὕλης ἢ λέξις.

* Διός] τοῦ ἀέρος.

358. αἰθρηγενέος] τοῦ γεννώντος αἰθρίαν, τουτέστι τὸ ψῦχος. B =
ἐνίστε δὲ καὶ τὸν αἰθρίας αἴτιον· ἔστι δὲ μαχόμενον τῷ ‘ψυχραὶ
20 νιφάδες’ (357). §. . . αὕτη γὰρ προτέρα ἐκδόσει συμφωνεῖ.

361. κραταιγύαλοι] περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ κραταιοί. A =

362. γέλασ(σ)ε δὲ πᾶσα περὶ χθών] περιήστραψεν· ἀπὸ γὰρ B =
τῶν τοιούτων περιστίλψεων διάχυσις γίνεται τοῦ περὶ γῆν ἀέρος.
τινὲς δὲ τὸ “περὶ” ἀντὶ τοῦ περισσῶς.

25 365. ὀδόντων—καναχή] ἔπριε τοὺς ὀδόντας, οὐχῶς Δόλων (Π. 10. 375).

366. ἐν δὲ οἱ ἦτορ δῦν ἄχος] μετὰ τὰς τοῦ σώματος ἐκφράσεις
εἶτα καὶ τῆς ψυχῆς τὴν διάθεσιν δηλοῖ.

368. * κάμε τεύχων] ὁ τρόπος ἀντίφρασις.

374. ἀπάνευθε σέλας γένετο] πόρρω διέβη ἢ ἐκλαμψις.

30 ἤυτε μήνης] καλῶς οὐχ ἠλίφ· εἴκασται διὰ τὴν τῶν ὑλῶν μελανό- B =
τητα· ἐπιθέουσι γὰρ τινες καὶ τῇ σελήνῃ μέλαινας φαντασῆσαι ἐν
τῷ περιλάμπειν.

1. πάμπαν sec. : πάντα pr. || 3. τὸν || εἶω Et. M. s. v. ἔθος : ἦω ut B
|| 4. ἠοίη B : ἡ οἴη || 10. suppl. W || 12. βρένθα Aristot. codd. :
βρένθα ut A || 12, 13. ἂν συνάγη A B : ἀνάγει || 13. κάρφεισιν Eust. : γάμφεισιν
B, τάρφεισιν ut A || ἐπιχορηγεῖν B : -εῖ ut A || 15. καταράσσει Eust. :
καταράσσει ut A B || 20. lacunam indicavi ; dicere Didymus de v. 365-8
etiam in posteriore Aristarchi editione secundum schol. A ad v. 365
servatis videtur || 25. ἐπρία || 30. ὑλῶν sec. ut Eust. : ἄλλων pr. ut B
VOL. VI. X

- * μήνης] ἔσθην τὸ σκοτεινῶς σημαίνει μνηίνειν φαμέν.
- B- 377. τοὺς δὲ—ἄελλαι] οὐκ ἔωνται, φησίν, ὑπὸ τῶν πνοῶν πλησιάζουσι τῇ γῆ, ὡς καὶ ἐπ' Ὀδυσσέως (Od. 5. 435).
- B= 381. ἢ δ' ἀστὴρ ὧς ἀπέλαμπεν] πιθανὴ ἢ ὁμοίότης· ἀσπίδα μὲν σελήνη (374), κράνος δὲ ἀστέρη, Ἀχιλλέα δὲ ἠλίφ' παραβάλλει (398). 5
- B= 382. ἱπποῦρις] καταχρηστικῶς. β. “ἔθειραι” δὲ αἱ τμηληθεῖσαι τρίχες. κακῶς οὖν Καλλίμαχος “ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι” (fr. 308 Schn.).
- B= 384. πειρήθη] ἀλλόμενος, ὅπως εἰδῆ πότερον ἔσφιγεται ἢ σαλεύεται περὶ τῷ σώματι. 10
385. εἴ οἱ ἐφαρμόσ(σ)ειε] ἡ συμμετρία γὰρ αὐτὰ ποιεῖ κοῦφα, ὡς εἰ μείζονα ἦν βαρέα (ἀν) ὑπῆρχεν· καὶ τὰ πτερὰ δὲ πολλὴν ἀρμονίαν ἔχουσιν.
- B= ἐντρέχει] εἰ συνάλλεσθαι τοῖς ὅπλοις δύναται.
- A= 386. εὔτε] συστολὴ ἀπὸ τοῦ ‘ἤυτε.’ β. γράφεται “αὔτε,” ἵνα 15
- A+ λείπη τὸ ὄς.
- B+ ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν] τινὲς ‘ἐμετεώριζεν ὁ κόσμος.’
- A+B= 387. 8. ἐκ δ' ἄρα σύριγγος—ἐσπάσατ' ἔγχος—τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν] (& καὶ) ἐπὶ Πατρόκλου κεῖνται (Il. 16. 141), ἵνα
- B= γνῶμεν διὰ τί παρέλιπεν αὐτὸ Πάτροκλος. β. “βριθὺ” δὲ ἐπώδυνον 20
- τὸ γὰρ βάρος ἐπὶ δυράτων ἄχρηστον.
389. ἐπίστατο] εἰώθει· ποιεῖ γὰρ Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι διδασκόμενον πάλαι τὴν μελίαν.
- A+ 392. * Ἄλκιμος] ὁ Ἄλκιμῶν (Il. 16. 197).
393. ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν] ‘θέσαν’ ἀντὶ τοῦ “ἔσαν” 25
- κατὰ παράληψιν τοῦ θ.
- B= λέπαδνα] τοὺς καθιεμένους κατὰ τῶν ἱππέων τραχήλων (περι)στηθίους ἱμάντας.
- B= 396. (χειρὶ λαβῶν) ἀραρυῖαν] χειρὶ ἀραρυῖαν, οὐκ ἐξολισθαίνουσιν τῆς χειρός. 30
- B= 398. ὡς τ' ἠλέκτωρ] περὶ τοῦ θώρακος ἔφη “φαινότερον πυρὸς ἀνγῆς” (Il. 18. 610)· περὶ δὲ τοῦ σάκου “σέλας γένετ' ἤντε μήνης” (374)· περὶ δὲ τῆς κόρυθος “ἢ δ' ἀστὴρ ὧς ἀπέλαμπεν” (381)· εἰκότως οὖν αὐτὸν τὸν ὀπλισμένον ἠλίφ' ἀπεικάζει.
- A+B+ ἠλέκτωρ] ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος· ἢ παρὰ τὸ μὴ κοιμᾶσθαι 35

4. ὁμοίωσις B || ἀσπίδα B : -ος || 5. κράνος B : -ους || 7. ἐπὶ Suidas s. v. κτεῖς : ἐπεὶ || 15. αὔτε A : αὔται || 19. suppl. W ex B || 27. supplevi ex B

εἰλούμενον· διὸ ἵππους αὐτῶ οὐχ ὑποζεύγνυσι, τὸν δὲ οὐρανὸν ὄχημα αὐτοῦ φησιν. ἢ μᾶλλον ὁ μὴ κοιμίζων· τὰ γὰρ εἰς τῶρ κατ' ἐνεργείας τάσσει, σημάτων κοσμήτων. λέγω δὲ τὸ κοιμίζω· “λέξον δὴ με τάχιστα” (Π. 24. 635).

5 Ἐπερίων] καὶ ὅτε γὰρ δοκοῦμεν αὐτὸν κάτω φέρεσθαι, κυκλοῖ Β = τὴν γῆν καὶ ὑπεράνω ἡμῶν ἐστίν.

401. ἄλλως δὴ φράζεσθε] ἄλλως φράζεσθε ἢ ὡς ἐπὶ Πατρόκλῳ. Β = ἔστι δὲ ὁ μὲν Αὐτομέδων θνητός, οἱ δὲ ἵπποι ἀθάνατοι· διὸ μᾶλλον ἐγκαλεῖ τοῖς σφίξειν δυναμένοις. ἢ ὅτι διὰ τῶν ἵππων καὶ τῶ ἠνίοχῳ
10 ἐγκαλεῖ, ἢ ὅτι “τάχα κεν καὶ ἀνάιτιον αἰτιόωτο” (Π. 11. 654).

402. * ἑῶμεν] κορσεσθῶμεν.

A +

403. μῆδ' ὡς Πάτροκλον] ἠθικὰ ταῦτα· εἰώθαμεν γὰρ καὶ τοῖς παρατυχοῦσιν ἐγκαλεῖν.

405. ἤμυσε] παρέκλινε τὴν κεφαλὴν, ἐπιστρέφων ἑαυτὸν ὥστε ΑΒ =
15 ἀντίος τῶ Ἀχιλλεῖ γενέσθαι, καὶ πρὸς αὐτὸν φθέγγεται.

406. ζεύγλης] ζεύγλη τὸ ὑπὸ τὸν ζυγὸν μέρος, εἰς δ' ὁ τράχηλος Β = ἐντίθεται.

407. αἰδήντα] λογικοῦ ζῆου φωνὴν ἔχοντα. οὐκ εὐκρεπὲς δέ, Β =
φασί, τὴν Ἥραν παραιτίαν λύπης γενέσθαι τῶ Ἀχιλλεῖ. ρητέον
20 δὲ ὅτι εἰς πρᾶγμα τολμηρὸν καταβαίνων ὁ ποιητὴς τὸ φωνῆς μετέχοντας ἵππους εἰσάγειν θεῶ περιάπτει τὴν αἰτίαν, καὶ Ἥρᾳ, ἐπεὶ φωνὴ ἐστίν ἀὴρ πεπληγμένος. τί δὲ ἄτοπον, ὅπου γε καὶ Θέτις προεῖπεν (Π. 18. 96) “αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος;”

ἄλλως: αἰδήντα] εἰ θείας μετέχουσι φύσεως, τί ἄτοπον καὶ
25 φωνεῖν; πρῶτος δὲ Ὅμηρος τοῦτο ἐποίησεν, Ἡσιόδου ἐπὶ τοῦ ἱέρακος (Opp. 203), Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ (fr. 86 B.) καὶ Αἴσωπος ὕστερον κατεχρήσα(ν)τα.

411. νοχελία παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κέλλειν· ὅθεν καὶ χελώνη λέγεται. Β =

413. * ἀλλὰ θεῶν ὄριστος] ἥλιος γὰρ μεῖζον τῶν ἀστέρων. Β =

30 415. ἄμα πνοιῇ Ζεφύροιο] τοῦτο γὰρ παρὰ τοῦ πατρὸς Ζεφύρου ἔχουσιν· ἢ ὑπερβολικῶς.

416. (ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι·) ἀλλὰ σοι αὐτῶ] τὴν εὐλογίαν τοῦ πατρὸς ἄλλοθεν, οὐκ οἴκοθεν κομίζει· δῆλον δέ, ὡς ἀθάνατοι ὄντες τῶν ἀνθρωπίνων ἐπύθοντο λόγων.

2. ἡμᾶς pro μὴ Β || 13. παρακαλοῦσιν: corr. W || 19. φασί Β: φησὶ || 27. suppl. W || 28. νοχελία pro lemmate scriptum || 29. ὁ post γὰρ ut Β: del. W || 33. εὐλογίαν tentavi: ἁμαρτίαν || 34. ἐπύθοντο scripti: πύθονται

- * μήνης] ἔθεν τὸ σκοτεινῶς σημαίνει μνηύειν φαμέν.
- B- 377. τοὺς δὲ—ἄλλαι] οὐκ ἔωνται, φησίν, ὑπὸ τῶν πρῶν πλησιάζουσαι τῇ γῆ, ὡς καὶ ἐπ' Ὀδυσσεύς (Od. 5. 435).
- B= 381. ἢ δ' ἀστὴρ ὡς ἀπέλαμπεν] πιθανὴ ἢ ὁμοίότης· ἀσπίδα μὲν σελήνη (374), κρᾶνος δὲ ἀστὴρ, Ἀχιλλεῖα δὲ ἠλίφ παραβάλλει (398). 5
- B= 382. ἵππουρις] καταχρηστικῶς. φ. “ἔθειραι” δὲ αἱ τμηληθεῖσαι τρίχες. κακῶς οὖν Καλλίμαχος “ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι” (fr. 308 Schn.).
- B= 384. πειρήθη] ἀλλόμενος, ὅπως εἰδῆ πότερον ἔσφυγεται ἢ σαλεύεται περὶ τῷ σώματι. 10
385. εἴ οἱ ἐφαρμόσ(σ)ειε] ἢ συμμετρία γὰρ αὐτὰ ποιεῖ κοῦφα, ὡς εἰ μείζονα ἦν βαρέα (ἄν) ὑπῆρχεν· καὶ τὰ πτερὰ δὲ πολλὴν ἁρμονίαν ἔχουσιν.
- B= ἐντρέχοι] εἰ συναλλεσθαι τοῖς ὄπλοις δύνατο.
- A= 386. εὐτε] συστολὴ ἀπὸ τοῦ ἠύτε. φ. γράφεται “αὔτε,” ἵνα 15
- A+ λείπη τὸ ὡς.
- B+ ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν] τινὲς ἔμετεώριζεν ὁ κόσμος.
- A+B= 387, 8. ἐκ δ' ἄρα σύριγγος—ἐσπάσαι' ἔγχοις—τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν] <καὶ> ἐπὶ Πατρόκλου κεῖνται (Il. 16. 141), ἵνα 20
- B= γινώμεν διὰ τί παρέλιπεν αὐτὸ Πάτροκλος. φ. “βριθύ” δὲ ἐπώδυνον· 20 τὸ γὰρ βάρος ἐπὶ δυράτων ἄχρηστον.
389. ἐπίστατο] εἰώθει· ποιεῖ γὰρ Ἀχιλλεῖα παρὰ Χείρωνι διδασκόμενον πάλλιν τὴν μελίαν.
- A+ 392. * Ἀλκιμος] ὁ Ἀλκιμέδων (Il. 16. 197).
393. ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν] ἔσαν' ἀντὶ τοῦ “ἔσαν” 25 κατὰ παράληψιν τοῦ θ.
- B= λέπαδνα] τοὺς καθιεμένους κατὰ τῶν ἵππειων τραχήλων (περι)στηθίους ἱμάντας.
- B= 396. (χειρὶ λαβῶν) ἀραρυῖαν] χειρὶ ἀραρυῖαν, οὐκ ἐξολισθαίνουσιν τῆς χειρός. 30
- B= 398. ὡς τ' ἠλέκτωρ] περὶ τοῦ θώρακος ἔφη “φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς” (Il. 18. 610)· περὶ δὲ τοῦ σάκου “σέλας γένετ' ἦτε μήνης” (374)· περὶ δὲ τῆς κόρυθος “ἢ δ' ἀστὴρ ὡς ἀπέλαμπεν” (381)· εἰκότως οὖν αὐτὸν τὸν ὀπλισμένον ἠλίφ ἀπεικάζει.
- A B+ ἠλέκτωρ] ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος· ἢ παρὰ τὸ μὴ κοιμᾶσθαι 35

4. ὁμοίωσις B || ἀσπίδα B : -ος || 5. κρᾶνος B : -ους || 7. ἐπὶ Suidas s. v. κτεῖς : ἐπεὶ || 15. αὔτε A : αὐτα || 19. suppl. W ex B || 27. supplevi ex B

εἰλούμενον· διὸ ἵππους αὐτῶ οὐχ ὑποζεύγνυσι, τὸν δὲ οὐρανὸν ὄχημα αὐτοῦ φησιν. ἢ μᾶλλον ὁ μὴ κοιμίζων· τὰ γὰρ εἰς τῶρ κατ' ἐνεργείας τάσσει, σημάντων κοσμήτων. λέγω δὲ τὸ κοιμίζω· “λέξον δὴ με τάχιστα” (Π. 24. 635).

5 Ἐπερίων] καὶ ὅτε γὰρ δοκοῦμεν αὐτὸν κάτω φέρεσθαι, κυκλοῖ Β = τὴν γῆν καὶ ὑπεράνω ἡμῶν ἐστίν.

401. ἄλλως δὴ φράζεσθε] ἄλλως φράζεσθε ἢ ὡς ἐπὶ Πατρόκλῳ. Β = ἔστι δὲ ὁ μὲν Αὐτομέδων θνητός, οἱ δὲ ἵπποι ἀθάνατοι· διὸ μᾶλλον ἐγκαλεῖ τοῖς σφίξειν δυναμένοις. ἢ ὅτι διὰ τῶν ἵππων καὶ τῶ ἠνιόχῳ
10 ἐγκαλεῖ, ἢ ὅτι “τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόφτο” (Π. 11. 654).

402. * ἐῶμεν] κορεσθῶμεν. A +

403. μῆδ' ὡς Πάτροκλον] ἠθικὰ ταῦτα· εἰώθαμεν γὰρ καὶ τοῖς παρατυχοῦσιν ἐγκαλεῖν.

405. ἤμυσε] παρέκλινε τὴν κεφαλὴν, ἐπιστρέφων ἑαυτὸν ὥστε ΑΒ =
15 ἀντίος τῶ Ἀχιλλεῖ γενέσθαι, καὶ πρὸς αὐτὸν φθέγγεται.

406. ζεύγλης] ζεύγλη τὸ ὑπὸ τὸν ζυγὸν μέρος, εἰς δ' ὁ τράχηλος Β = ἐντίθεται.

407. αὐδήντα] λογικοῦ ζῆου φωνὴν ἔχοντα. οὐκ εὐκρεπὲς δέ, Β =
φασί, τὴν Ἥραν παραιτίαν λύπης γενέσθαι τῶ Ἀχιλλεῖ. ῥήτεον
20 δὲ ὅτι εἰς πρᾶγμα τολμηρὸν καταβαίνων ὁ ποιητὴς τὸ φωνῆς μετέχοντας ἵππους εἰσάγειν θεῶν περιάπτει τὴν αἰτίαν, καὶ Ἥρα, ἐπεὶ φωνὴ ἐστίν ἀὴρ πεπληγμένος. τί δὲ ἄτοπον, ὅπου γε καὶ Θέτις πρεῖπεν (Π. 18. 96) “αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος;”

ἄλλως: αὐδήντα] εἰ θείας μετέχουσι φύσεως, τί ἄτοπον καὶ
25 φωνεῖν; πρῶτος δὲ Ὅμηρος τοῦτο ἐποίησεν, Ἡσιόδου ἐπὶ τοῦ ἱέρακος (Opp. 203), Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ (fr. 86 B.) καὶ Αἴσωπος ὕστερον κατεχρήσα(ν)τα.

411. νοχελία παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κέλλειν· ὅθεν καὶ χελώνη λέγεται. Β =

413. * ἀλλὰ θεῶν ὄριστος] ἥλιος γὰρ μείζων τῶν ἀστέρων. Β =

30 415. ἄμα νοιῆ Ζεφύριοι] τοῦτο γὰρ παρὰ τοῦ πατρὸς Ζεφύρου ἔχουσιν· ἢ ὑπερβολικῶς.

416. (ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι·) ἀλλὰ σοι αὐτῶ] τὴν εὐλογίαν τοῦ πατρὸς ἄλλοθεν, οὐκ οἴκοθεν κομίζει· δῆλον δέ, ὡς ἀθάνατοι ὄντες τῶν ἀνθρωπίνων ἐπύθοντο λόγων.

2. ἡμᾶς pro μὴ Β || 13. παρακαλοῦσιν: corr. W || 19. φασί Β: φησὶ || 27. suppl. W || 28. νοχελία pro lemmate scriptum || 29. ὁ post γὰρ ut Β: del. W || 33. εὐλογίαν tentavi: ἀμαρτίαν || 34. ἐπύθοντο scripsi: πύθονται

- B+ 417. θεῶ τε καὶ ἀνέρι] φασὶν ὡς ἐν σχήματι Πάριδος Ἀπόλλων ἐτόξευσε αὐτόν.
- A-B= 418. Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν] ἐπίσκοποι γὰρ εἰσι τῶν παρὰ φύσιν. ἢ τὸν περὶ θανάτου λόγον ἀνεγράψαντο.
- B- 423. ἄδην ἐλάσαι κακότητος] ἀθρόως κορέσαι ἢ συγκλείσαι. 5
- B= §. μεγαλοφυῶς δὲ οὐδὲ πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος ἀποτρέπεται τῆς ὀρμῆς ὥσπερ πρὸ τοῦ θανάτου ἀνδρίσασθαι μέλλων.
424. * ἐν πρώτοις] ἀπὸ τοῦ εἰς ἥρωας τοὺς τῶν Ἀχαιῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Υ.

- B- 2. ἀμφὶ σέ, Πηλέως υἱέ] ὅτι τῆς ὑπαιθρίου στρατιᾶς ἡγεμὼν 10
- B= ἦν. §. προσφωνεῖ δὲ ὁ ποιητὴς ἥρωικοῖς μὲν προσώποις πέντε, Ἀχιλλεῖ Μενελάῳ (Π. 4. 127) Μελανίππῳ (Π. 15. 582) Πατρόκλῳ (Π. 16. 20) Εὐμαίῳ (Od. 14. 55), θεῶν δὲ Ἀπόλλωνι “ἀμφὶ σέ, ἦιε Φοῖβε” (152).
- A-B- μάχης ἀκόρητος] ἐὰν πληθυντικῶς γράφωμεν, ἐπὶ τέλους ἢ στιγμῇ 15 τίθεται· ἐὰν δὲ ἐνικῶς “ἀκόρητον,” ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου τοῦ ὀνόματος, ἐπὶ τὸ “ἀκόρητον” <βραχὺ διαστελλεται>.
- B- 4. Θέμιστι κέλευσε] πρὸς μὲν τὰς ψιλὰς ἀγγελίας Ἴριδι χρῆται· ὅταν δὲ μεῖζον τι δέη διοικῆσαι, τὸν Ἑρμῆν ἀποστέλλει· νῦν δέ, ὡς νομιμωτάτης ἐσομένης τῆς ἀγορᾶς καὶ τέλος ἐπιθεῖναι μελλούσης 20 τοῖς πράγμασι, πρὸς τὴν σύγκλητον τῇ Θέμιδι χρῆται, οὐχ ὡς κήρυκι ἀλλ’ ὅτι καὶ τὰς τῶν “ἀνδρῶν ἀγορᾶς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει” (Od. 2. 69) διὰ τὸ κατὰ νόμους ἐγχειρεῖν τοῖς πρακτέοις ἢ μὴ καὶ Ὠραι δὲ αὐτῆς παιδες, ἐπεὶ τῇ δικαιοπραγίᾳ τὰ φνόμενα σφίζεται. 25
- B= Ζεὺς δὲ Θέμιστι κέλευσε] μεγαλοφυῆς ἢ Ἀχιλλέως ἕξοδος, ὅπου γε ἐκκλησία θεῶν δι’ αὐτὸν γίνεται καὶ θεομαχία.
- A+ κρατὸς ἀπ’ Οὐλύμπιοι πολυπτύχου] βέλτιον τοῖς ἄνω προσ- νέμειν.
- B+ ἄλλως: κρατὸς ἀπ’ Οὐλύμπιοι] ἐκέισε γὰρ ὁ οἶκος τοῦ Διός. 30
- B- §. “πολυπτύχου” δὲ πολλὰς ἀνακλίσεις ἔχοντος· ἢ ἰσχυροῦ, ἀπὸ
4. ἀνεγρ. corrumpum || 5. ἐλ. πολέμοιο codd. Π. || 7. ὀρμήσεως B || 9. addidi || 10. Πηλέος B || ὑπαιθρίου scripsi: ὑπαιτίου || στρατιᾶς B: -είας || 15. εἴπωμεν B, γρ. || 16. post ἀκ. omisi ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένων et supplevi, cf. A B || 21. σύγκλησω || 24, 25. σφύζομενα φέεται: corr. W || 31. ἀνακλίσεις etiam B Eust.: ἀποκλίσεις D

τῶν πολυπτύχων ἀσπίδων· ἢ ὅτι ἡ σφαίρας ἔχει ὁ οὐρανός, μίαν τῶν ἀπλανῶν, ἐπὶ τῶν πλανήτων.

7. οὔτε τις οὖν ποταμῶν—νόσφ' Ὀκεανοῖο] πρόγονος γὰρ θεῶν A· (Π. 14. 201, 302), ἵνα μὴ τοῖς ἀπογόνοις ἑαυτοῦ παρῆ πολέμοισιν.

5 ἄλλως: οὔτε τις οὖν ποταμῶν] προοικονομεῖ Ἀχιλλεῖ ἀντίπαλον προαγαγεῖν Σκάμανδρον τὸν ποταμόν (Π. 21. 233).

νόσφ' Ὀκεανοῖο] τὴν Γῆν παρῆκε μὴ διορισάμενος εἶτε παραγέγονεν B + εἶτε οὔ. ἀλλὰ καὶ βέλτιον περὶ αὐτῆς ὑπονοεῖν ὡς ἀπολειπομένης τοῦ συλλόγου. ἢ τάχα ὡς ὠμολογημένον αὐτὸ παρῆκεν ὁ ποιητής· 10 ἀνάγκη γὰρ μένοντος τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τὴν Γῆν μένειν· περὶ γὰρ ταύτην τὸ ὕδωρ.

8. οὔτ' ἄρα νυμφῶν] τὴν γὰρ Λητὴν μίαν τῶν νυμφῶν οἶεται, ὅθεν καὶ παίζουσι μετὰ τῆς Ἀρτέμιδος αἱ νύμφαι· “γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ” (Od. 6. 106).

15 9. καὶ πίσσα] πίσω πίσος, ὡς μύω μύσω μύσος· τοῖς γὰρ B + μαιφόνους οὐκ ἔζη προσφωνεῖν τινα.

11. αἰθούσῃσιν] αἱ αἰθουσαι ἐξέδραι στυλωταί εἰσιν ἢ τόποι A + B· ὑφ' ἡλίου καταλαμπόμενοι. §. τινὲς δὲ γράφουσιν “ἐνίδρανον,” A + καθέδρας οἰηθέντες εἶναι τὰς αἰθούσας.

20 12. *Ἡφαιστος—ἰδυήσιν πραπίδεσσιν] παντοδαπὸς τεχνίτης.

13. Διὸς ἔνδον] ἐν Διός, ὡς “εἴσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον” (Π. A + 21. 125) ἀντὶ τοῦ εἰς ἀλὸς κόλπον.

13, 14. οὐδ' ἐνοσίχθων ηἰκούστησε] ἐπεὶ πρότερον ἐξελαθῆναι A· B = φησιν αὐτὸν τῆς μάχης ὑπὸ τοῦ Διός (Π. 15. 218), ὥσπερ τι 25 παραδόξον εἰσάγει, ὅτι οὐκ ἐμνησικάκησε τῆς ὕβρεως ἀλλὰ πειθαρχῶν φαίνεται, καὶ οὐ μόνον συνῆλθεν ἀλλὰ καὶ τοῦ λόγου κατάρχει (16).

16. τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε] ἀξίωμα ἐμφαίνει αὐτοῦ ὡς προλαμ- B = βάνοντος τοὺς λόγους τοῦ Διός. §. τὸ δὲ “αὔτε” παραπληροῖ, ἢ B = σημαίνει τὸ πάλιν, ἵνα φαίνεται ἀπομνημονεύων ἠθικῶς τῶν πρόσθεν,

30 ὅτε αὐτοῖς ἀπηγόρευε μάχεσθαι (Π. 8. 7).

21. *ῶν] λείπει ἀνδρῶν. B =

μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ] “πατήρ” γὰρ “ἀνδρῶν τε θεῶν B = τε” παρέλκει δὲ ὁ “πέρ.”

4. παρείη Eust. || 5. ποταμῶ || 9. ὠμολογημένον αὐτὸ B: -ων -φ || 15. πείσος B || 16. προσβλέπειν τινί B || 17. στυλωταί A: στύλων τε || 23. ἐξελαθῆναι B: ἐξελασθῆναι || 27. παραλ. B || 32. μύλλουσι ut textus

- AB= 23. ἤμενος] τὸ “ἤμενος” βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν, ἵνα μὴ δύο μετοχαὶ ἀσυνδέτως κέωνται.
- B= τέρψομαι] διὰ τὸ σφάζεσθαι τὸ μοιρίδιον, ἢ ἀλισκομένης τῆς Ἰλίου. ἐπάγει γοῦν τὴν αἰτίαν, “εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται, οὐδὲ μίνυθ' ἔξουσι” (26, 7). 5
- B= 25. ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ'] τοῖς μὲν Ἀχαιοῖς, μὴ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος νῦν Ἀχιλλεὺς τοξευθῆ, τοῖς δὲ Τρωσὶ, μὴ ὑπὸ Ἀχιλλέως πάντες ἀπόλωνται. ἐκτραγηδῶν δὲ τὰς ποιήσεις θεῶν παρατάξεις συμμίσγει αὐταῖς.
- B= 26. εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος] δόξειεν ἂν τούναντίον ἢ ὁ Ζεὺς 10
βούλεται γίνεσθαι τῶν θεῶν ἐκπεμπομένων ἐπὶ τὴν μάχην. ὁ μὲν γὰρ φησιν, εἰ μὴ παραγένοιτο, οὐδὲ πρὸς ὀλίγον ἀνέξουσιν οἱ Τρῶες μαχόμενοι τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐκ δὲ τοῦ ἀφικνεῖσθαι αὐτοὺς μᾶλλον ἰσχυρότερος γίνεται τῷ εἶναι τοὺς Ἑλληνικοὺς θεοὺς ἰσχυροτέρους τῶν Τρωικῶν· εἰ δὲ καὶ ἴσοι ἦσαν, περιττὴ (<ἂν> ἦν ἡ ἐπικουρία 15 τῶν θεῶν. ἐὰν γὰρ δύο ἀνίστοις ἴσα προστεθῆ, τὰ ὅλα ἐστὶν ἄνισα· ἢ γὰρ αὐτὴ ὑπεροχὴ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπερεχόντων μένει. ἐροῦμεν δέ, ὡς οὐ διὰ τὴν μάχην τῶν θεῶν ἡ κάθοδος γέγονεν, ἀλλ' ἵνα πρόφασις ἀπάτης Ἀχιλλεῖ γένηται (<δι>) Ἀπόλλωνος (Π. 21. 599), δυνηθῆ δὲ καὶ Σκάμανδρος παρεμποδίσαι Ἀχιλλεῖ. 20
28. καὶ δέ τε μιν καὶ πρόσθεν] ἔτι καὶ πρόσθεν αὐτὸν ὀρῶντες ἔτρεμον.
*καὶ δέ τε μιν] διὰ τοῦ ἰ “καὶ δέ τι μιν.”
- A+ 29. *αἰνῶς] δύναται τὸ “αἰνῶς” ἐκατέροις συντάσσεσθαι.
30. δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος] τινὲς γράφουσιν ἀντὶ τοῦ “δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος” “οὐ μέντοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι ζωῦ Ἀχιλλῆος Ἰλίου 25 ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτελίεθρον· πέρσει δουράτεός (<θ>) ἵππος καὶ μῆτις Ἐπειοῦ.” πῶς γὰρ ὁ εἰδὼς “μοῖράν τ' ἀμμορίην τε” (Od. 20. 76) νῦν διστάζει;
- A+B— ὑπὲρ μόρον] Ἀριστοφάνης καὶ οἱ πλείους ὑφ' ἐν προηγέκωντο τὸ “ὑπέρμορον,” ὡς ὑπέρβιον· ἀντὶ ἐπιρ(ρ)ήματος δὲ τοῦ ὑπερμόρωσ 30 κεῖται, ὡς καὶ τὸ πληθυντικόν, “ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα” (Π. 2. 155). δύναται μέντοι καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα (1. 35) “ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον” κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι.
1. ἄνω A: ἄλλοις ut B || 11. ὁ B: οἱ || 19. suppl. W || 22. τοῦ ἰ A: τοῦτο || 25. Ἀχιλλῆος || 26. πέρσει δουράτεός θ' Spitzner, πέρσε δὲ δουράτεός con. Heyne, δουράτεός δ' ἵππος πέρσει Nauck, πέρσει δουράτεός Ludwig: ἔπερσε δουράτεός

33. "Ἠρη μὲν] "Ἡρα εἰς νόμιμον γάμον ἀδικηθέντι Μενελάῳ A= βοηθεῖ, Ἄθηνᾶ δὲ τοῖς δικαίως καὶ φρονίμως μαχομένοις. B=

34. ἠδὲ Ποσειδάων] νησιῶται γὰρ οἱ πλείους Ἑλλήνων" καὶ "εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγῶν δῶρ' ἀνάγουσιν" (Il. 8. 203)· ἢ διὰ 5 Λαομέδοντα.

ἐριούνης] ὁ ἐρευνητικός—λόγος γὰρ ἐστίν—ἢ ὁ μέγιστος ὠφελῶν πλεονάζοντος τοῦ ὕ, οἱ δὲ τραγικοὶ τὸν καταχθόνιον ἐπεὶ οὖν μετὰ B= λόγου ποιοῦνται τὴν μάχην οἱ Ἕλληνες, βοηθεῖ αὐτοῖς· ἅμα δὲ καὶ διὰ Κυ(λ)λήνην.

10 36. "Ἠφαιστος δ' ἅμα] πολέμιος Ἄρει, φίλος Ἄθηνᾶ. "Ἠφαιστος δέδασεν καὶ Παλλὰς Ἄθηνῃ" (Od. 6. 233), B= καὶ "μητρὶ φίλην ἐπίηρα φέρων" (Il. 1. 572). καὶ ὅτι τεχνικὸν τὸ Ἑλληνικόν.

βλεμεαίων] οἷον βλεμεαίων ὡς ὑδρηλὸς διὰ τὸ πῦρ (Il. 18. 15 398)· ἢ ἐπεὶ τὰ ἄνω δεινός ἐστι καὶ "πέλωρ αἴητον" (ib. 410).

37. ῥῶοντο] ἐρρωμένως ἐπειρῶντο βαδίζειν. B=

38. Τρῶας Ἄρης] ἀρπαγῆς καὶ βίας ὁ Ἄρης δεσπόζει· φησὶ δὲ B= "ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες" (Il. 24. 262).

20 39. ἀκερσεκόμη] ἐπεὶ κουροτρόφος· ἐπὶ δὲ τοῖς πένθεσιν ἐκεί- B= ροντο. <τούτῳ> οὖν εὐχόμεθα [ἀπενθ]εῖς ἡμᾶς διατηρεῖν.

40. Ξάνθος τε] ὅτι οὐ προσυστήσας τὴν διωνυμίαν τοῦ Ξάνθου A+ κατεχρήσατο (cf. 74).

φιλομειδῆς—Ἀφροδίτη] χορῶν γὰρ δεσπόζει σὺν Ἀρτέμιδι· οἱ B+ 25 δὲ Τρῶες "χοροῖτυπήσιν ἄριστοι" (ib. 261)· τοξόται τέ εἰσιν οὗτοι οἱ θεοί, τοξόται δὲ καὶ οἱ Τρῶες.

φιλομειδῆς] γράφεται "Διὸς θυγάτηρ" ἄτοπον γὰρ τὸ "φιλομειδῆς" ἐπὶ τῆς πολεμούσης. §. "Αἰδης οὐ βοηθεῖ—ἰπωλείαις γὰρ ἤδεται—οὐδὲ Ἥλιος· ἢ γὰρ ἂν πάντας ὁμοίως ἔβλαψεν B= 30 σκοτοποιῶν· Δημήτηρ δὲ καὶ Διόνυσος καρποφόροι ὄντες ἄχθονται τῷ πολέμῳ δηοῦντι τοὺς καρπούς.

44. Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον] ἀντὶ τοῦ A= Τρῶων, ὡς "Τρῶας δὲ στίχας—Ἄρης ἄτρυνε" (Il. 5. 461).

11. δαΐδαι || 14. οἷον βλεμίων || καὶ ante διὰ omisi || 19. ἀρπακτῆρες codd. Il.: ἀρπαστῆρες || 21. supplevi prius ex B || 29. οὐδὲ scripsi: οὔτε || πάντας post ὁμ. iteratum: omisi || 31. διὰ B, δηοῦντι || 32. schol. cum l. 23 cohaeret omisso ad verba Τρῶας—ἕκαστον lemmatis signo

- B- 48. ἄρτο δ' Ἔρις—λαοσσός] πῶς λαοσσόν τὴν Ἔριν προσηγό-
 ρευσεν; οὐ γὰρ σφάζουσα βλέπεται] ἀλλὰ φθειρούσα μᾶλλον τὰ
 πλήθη. ῥήτεον δὲ ὅτι ἔριν οὐ φησιν αὐτὴν τὴν θεὸν—οὐ γὰρ
 προεῖπεν αὐτὴν ἐν τῷ λόγῳ—ἀλλὰ τὴν τῶν θεῶν τῶν Τρωικῶν τε
 καὶ Ἑλληνικῶν φιλονεικίαν· ἢ γὰρ τούτων πρὸς ἀλλήλους ἔρις B
 σωστικὴ ἐγένετο τῶν ἀνδρῶν. ἔστιν οὖν ὁμοιον τῷ “ἄρσε δὲ τοὺς
 μὲν Ἄρης” (Π. 4. 439).
- B= Ἔρις—λαοσσός] ἢ τοὺς λαοὺς σείουσα καὶ παρορμῶσα.
 ἄλλως: ἄρτο δ' Ἔρις—αὐε δ' Ἀθήνη] πανταχόθεν τὴν ἐνέργειαν
 [κιν]εῖ [καὶ] οἶ[δε] μὲν σάλπιγγας ὁ ποιητής, τοὺς δὲ ἦρωας οὐ ποιεῖ 10
 χρωμένους τεραστιωτέρας οἰόμενος τὰς τῶν [ἀνδρῶν καὶ] θεῶν
 μεγαλοφωνίας.
- B- 52. κατ' ἀκροτάτης πόλιος] ἰδίως διαλύσας τὴν λέξιν ὑπερτέθεικε
 τὸ ἄκρον αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ ἄκρης “ἀκροτάτης” εἰπών.
- A+ 53. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ] οὕτως Ἀρίσταρχος, ὡς Ἀχαιῶν 15
 B- λιμένα (cf. Strabo p. 595). β. τὴν δὲ πρόβεισιν ἢ συνήθεια οὐκ
 ἀναστρέφει, καίτοι δυναμένην ἀναστρέφεσθαι.
- B- ἐπὶ Καλλικολώνῃ] Δημήτριος ὁ Σκήψιος Καλλικόλωνον καλεῖ-
 σθαί φησι λόφον σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, κείσθαι δὲ μεταξὺ
 Ἰλίων κόμης καὶ Σιμουῦντος· ἀπέχει δὲ Σιμουῦντος μὲν στάδια 20
 πέντε, Ἰλίων δὲ κόμης δέκα. θεοῖς δὲ ἀνατίθησιν αὐτὴν ὡς
 πλήθουσαν λιβάσι καὶ λειμῶσιν.
 56. δεινὸν δὲ βρόντησε] φαντασίαν ποιεῖ, ὡς περὶ τῶν ὄλων
 κίνδυνον εἶναι δοκεῖ(ν).
- A= 58. γαῖαν ἀπειρεσίην] ὅτι διέστειλε τῆς γῆς τὰ ὄρη, ὡς ἐκεῖ 25
 “γαῖα δ' ἔτι ξυὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος” (Π. 15. 193).
- B+ 59. (πολυ)πίδακος] πίδαξ παρὰ τὸ ἰδίῳ τὸ ἰδρῶ· ἰδρῶτα γὰρ
 γῆς τὰς πηγὰς οἱ φυσικοὶ λέγουσιν.
- B= 61. ἔδδεισεν δ' ὑπένερθε] εἰ ὁ τοῦ θανάτου δεσπότης δέδιδε, τίνα
 χρῆ νομίζειν περὶ τοὺς ἀνθρώπους συμβῆναι διάθεσιν; οὐ παρατάσ- 30
 σει δὲ Ἀἰδὴν· ἀπωλείαις γὰρ ἦδεται. ἢ καὶ σεμνότερον αὐτὸν
 νομίσας· Δία γοῦν καταχθόνιον αὐτὸν καλεῖ (Π. 9. 457).
 62. ἐκ θρόνου ἄρτο] ἐκπληκτικὸν τοῦτο, μὴ μόνον δεῖσαι ἀλλὰ
 καὶ ἀναθορεῖν τοῦ θρόνου· εἶτα καὶ τὸ “ἴαχε” κινήτικόν τῆς δια-
 νοίας τοῦ δέσαντος.

4. τῶν scripta: πῶς || 6. ἐγένετο B || 18. αὐτὸν ante καλ.: omisi ut
 B || 20, 21 κωμῶν || 23. τὸν ὄλων: corr. W || 26. δέ τοι || 27. ἰδῶ τὸ ut B

65. *εὐρώεντα] ὅτι πάντα χωρεῖ.

68. ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος] λοιμῶν αἴτιος ὁ Ἀπόλλων τοῦ Β-
 περιγεῖου μέρους σὺν Ἀρτέμιδι δεσπότης ἄν, ὑγείας δὲ Ποσειδῶν διὰ
 τῶν πνοῶν, εἶγε φησὶν “Ὠκεανὸς ἀνίησιν” (Od. 4. 568) “ἱκμεῖον”
 5 τε “οὖρον” καὶ ἀποκαθαίροντα. εἰσὶν ἀλλήλοισ ἀντιπαθεῖς φύσει.
 χολᾶ δὲ Ἀπόλλωνι ὡς ἐπικουροῦντι παρὰ τὸ δέον Ἰγρωσίν. ς. σέβε δὲ Β-
 θεούς, εἰδῶς ὅτι εἰς τὸ κεχαρισμένον τῶν φίλων καὶ ἀλλήλοισ μάχον-
 ται. ὅσον δὲ κακὸν ἢ στάσις, ὅτε καὶ πρεσβυτέροις νέους ἀντιτάσσει.

69. ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη] ἢ φρόνησις· διὸ καὶ Β=
 10 φυλάττει τὰς ἀκροπόλεις· ὁ δὲ Ἄρης ταραχῶδης (καὶ) ἀλλοπρόσ-
 αλλος. παρθένος ἢ Ἀθηνᾶ, ὁ δὲ Ἄρης μοιχός· καὶ ὁ Τρωικὸς δὲ
 πόλεμος ἐκ μοιχείας τὴν ἀρχὴν εἴληφεν.

Ἐνυαλίῳ] Ἐνυάλιος παρὰ τὸ αὖειν, ὃ ἐστὶ βοᾶν—φησὶ γοῦν Β-
 “ῶ(σ)ον τ' ἐνεάχιλοι” (Il. 5. 860)—ἢ παρὰ τὸ ἔνω, ὅθεν
 15 αὐτοέντης.

70. Ἡρη δ' ἀντέστη] ὁ μὲν συνάπτων τῷ αἰθέρι ὑγρὸς ἀήρ Β+
 σωτήριός ἐστι—διὸ καὶ τελεία καὶ Εἰλειθυῶν μήτηρ ἢ Ἡρα—
 ὁ δὲ περίγειος ἀήρ ὑπὸ Ἀρτέμιδος· ὅθεν φησὶν “ἐπεὶ σε λέοντα
 γυναιξίν (Ζεὺς θῆκεν)” (Il. 21. 483). οἱ δέ, ὅτι ἢ μὲν σελήνη ἢ
 20 δὲ Ἡρα ἀήρ, δι' ἣν ἔκλειψις γίνεται.

⟨Ληγοῖ δ'⟩ ἀντέστη] τινὲς “ἄντα ἔστη·” οὐδέποτε δὲ τὸ Β+
 “ἄντα” ἄλλη συντάσσεται πτώσει ἢ γενικῇ.

72. Λητῶ ἢ λήθη, ὅτι λήθην ἀμαρτημάτων δι' αὐτῆς αἰτοῦνται
 λαβεῖν παρὰ τῶν παιδῶν.

25 σῶκος] ὡς παρὰ τὸ θάσσω θᾶκος σάω σάκος, οὕτω σφῶω σῶκος. Β+

73. ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο] τὸ ὕδωρ τῷ πυρὶ Ξάνθος δὲ καλεῖται, Β-
 ἐπεὶ τὰ σώματα τῶν λουομένων ἢ τοὺς καρποὺς ξανθίζει, οἱ δέ, ὅτι
 πρὸ τῆς κρίσεως Ἀφροδίτῃ λουσαμένη αὐτοῦ ξανθὴ γέγονεν. ς.
 ἐνταῦθα δὲ μόνον τὴν διωνυμίαν ἐπεσημῆματο (74).

30 74. ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί] παρὰ Μουσῶν ταῦτα εἶδεν· τινὲς Β=
 δὲ τὰ εὐφραδέστερά φασιν αὐτὸν ἀνατιθέναι (τοῖς θεοῖς).

75, 6. Ἀχιλλεὺς Ἐκτορος ἄντα] ἐφαμίλλους θεοῖς δείκνυσι Β=
 τοὺς ἥρωας, παράλληλον θεῖς τὴν μνήμην αὐτῶν.

5. εἰς ἀλώσεις ἀντιποθεῖ φύσιν : corr. W || 8. ὅτε Β : ὅτι || 10. sup-
 plevi ex B || 16. συναπτόμενος Β || 18. Ἀρτέμιδι ἀνάκειται Β || 19. οἱ
 W : εἰ || 20. γίνεται scripsi : γρ. || 23. Λητῶ pro lemmate scriptum ||
 31. ἀνατ. W : παρατ.

- B= 76. Ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαιέτο δῦναι ὄμιλον] εἰς τὴν
Ἔκτορος ἐναντίαν μάχην.
- A+B= 77. μάλιστά γε] “ μάλιστά ἐ ” μάλιστα αὐτόν, οὕτως.
- B= 78. ταλαύρινον] ἐν τῷ πολεμῆϊν ὑπομονητικόν.
- A= 79. Αἰείαν δ' ἰθύς] ὅτι ἐπ' εὐθείας καὶ κατ' ἐναντίον. 5
- B= ἄλλως: Αἰείαν δ' ἰθύς] ἀμβλύων αὐτοῦ τὴν καθ' Ἐκτορος
ὄρμην. §. παράδοξον δὲ τὸ μονομάχιον, καὶ τοὺς ἐκ β' θεαινῶν
πολεμῆϊν ἐναγώνιον.
- B= 83. πῶ τοι ἀπειλαί] παιδευτικά καὶ ταῦτα, τῆς παρὰ τοῖς
συμποσίοις προπετίας ἀπαλλάσσοντα, δι' ὧν φησι τὸν Αἰείαν διὰ 10
τὰς παρ' οἴνφ ὑποσχέσεις ὀλίγου δεῖν κινδυνεῦσαι. τοιαῦτα δὲ καὶ
τὰ παρ' Ἑλλησίν ἐστιν ἀκούσαι: “ πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν
εἶναι ἄριστοι, ἄς, (ὁ) πότ' ἐν Λήμνφ κενεαυχέες ἠγοράσθε—
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο, Ἰρώων ἄνθ' ἑκατόν γε διηκο-
σίων τε ” (Π. 8. 229—233)· οἱ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις ὡς παρά- 15
δοξόν τι, Ἀχιλλεῖ συστήναι.
- A+B= 84. ὑπίσχεο εἰνοποτάζων] πίνων ἔφη, οὐχὶ ἐσθίων. κάκει ἄρα δεόντως
ἀθετεῖται οὗτος ὁ στίχος “ ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραίων ”
- A+B= (Π. 8. 231). §. βασιλεῖς δὲ καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας ἔλεγον·
“ δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες ” (Od. 8. 390). 20
- A+B= 89. οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα] διόλου παρατηρητέον, ὅτι κατὰ
μέρος τὰ ἔργα τοῦ Ἀχιλλέως δεόντως δεδήλωκεν: “ δώδεκα δὲ σὺν
νηυσὶ πόλεις—πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι ” (Π. 9. 328, 9). νῦν δὲ καὶ
ἄξιοπιστότερον τὸ παρὰ τοῦ πολεμίου ἐγκώμιον.
- B= 90. δουρὶ φόβησεν] φιλαλήθης ὡς τὴν ἤτταν οὐκ ἀποκρύπτει. 25
- B= 94. Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης] εὐπρεπῶς ἐπεκάλυψε τὴν ἤτταν,
φάμενος Ἀθηναῖν αὐτῷ συλλαμβάνεσθαι.
- B= 95. τίθει φάος] σωτηρίαν, ὡς “ φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν ” (Π.
6. 6), “ ἦν που τι φῶς Δαναοῖσι γένομαι ” (Π. 16. 39).
- B= 98. πάρα εἷς γε θεῶν] εὐπρεπῶς καὶ τοῦτο, ἵνα διὰ τὴν τῶν 30
θεῶν βοήθειαν καὶ μὴ διὰ τὴν ἰδίαν δειλίαν ὀκνεῖν δεκῆ.
- 100, 1. (εἰ δὲ θεός περ) ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος] ἐξ ἴσου
ὑπὸ θεῶν βοηθουμένων ἡμῶν.

3. μάλιστά γε etiam textus || 5. καταναντίον || 9. τῆς B: τοῖς || 18.
ὀρθοκραίων

101. τείνειεν] τροπικῶς τῷ ῥήματι ἀπὸ τῶν ζυγῶν κέχρηται. B=

104, 5. καὶ σὺ θεοῖς—εὐχεο] ἀναιρεῖ τὴν πρόφασιν ἐπ' εὐχαῖς θεοῦ ἀναπέμπων τὸν Αἰνείαν.

105. καὶ δὲ σέ φασι] ὀρθοτονητέον τὴν ἀνωθυμίαν καὶ τὸν A + B "δέ" ἀντὶ τοῦ γὰρ ἀκουστέον.

107. ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐστι] σεσημειῖται πρὸς τοὺς ἐξῆς ἄκαιρον A = γενεαλογίαν ἔχοντας, καὶ ὅτι ἐκ Διὸς ἢ Ἀφροδίτῃ καθ' Ὁμηρον.

108. ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκόν] ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο· καταπλήξει B = γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀχιλλεύς, ὅπερ ἔδει προλαβεῖν τὸν θεόν, πρὸ τῆς 10 συμβολῆς.

109. λευγαλέοις] εὐτελέσι καὶ ἀχρείοις· πρὸς τοὺς ἐκδεχομένους A + B = τὸν "λευγαλέον θάνατον" (Π. 21. 281) ἀντὶ τοῦ λυγρόν.

113. οὐλαμόν] τὸ πύκνωμα, ἀπὸ τῆς οὐλότῃτος, ἢ τὴν εἴλησιν. AB =

114. ἢ δ' ἄμυδις] Ἀρίσταρχος ἄρθρον ἐκδέχεται τὸ "ἦ" AB + 15 ὑποτακτικόν, τὸν δὲ "δέ" παραπληρωματικόν σύνδεσμον· "οὐδ' ἔλαβε λευκώλενον Ἡρην—ἢ δ' ἄμυδις καλέσασα θεούς·" Ζηνοδοτος δὲ περισπᾷ τὸν "ἦ" καὶ ψιλοῖ ῥῆμα ἐκδεχόμενος, (ὡς) τὸ "ἦ καὶ κναέησιν·" (Π. 1. 528), καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ, "ἦ δ' ἄμυδις καλέσασα θεούς ρεῖα ζώοντας" ἔφη δὲ εἰς ἐν συναγαγοῦσα 20 τοὺς θεούς· οὐ χρῆται δὲ Ὁμηρος τῷ "ἦ" ῥήματι ἐν ἀρχῇ ἀλλ' εἰρημένους αὐτὸ ἐπάγει, τὸ δὲ ἔφη· καὶ λεχθησομένων προτίθησιν, ὡς ἐν τῷ "τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη" (Π. 4. 153), καὶ εἰρημένους ἐπάγει, "ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναΐξας" (Π. 1. 584).

ἄμυδις] ψιλοῦται καίτοι παρὰ τὸ ἅμα παρηγμένον καὶ τάχα AB = 25 ἀμάδις αὐτὸ ἔδει εἶναι ὡς "χαμάδις," τροπῆς δὲ ἅπαξ γενομένης Αἰολικῆς τοῦ \bar{a} εἰς \bar{u} ἐφιλώθη Αἰολικῶς καὶ τὸ πνεῦμα. προπαροξύνεται δὲ ὁμοίως τῷ "ἄλλυδις" καὶ ἐστι δύο ταῦτα προπαροξυνόμενα τῶν εἰς \bar{dis} ἐπιρρημάτων τῷ \bar{u} παραληγόμενα. ὅτι δὲ ψιλοῦται, δηλοῖ καὶ ἡ συναλ(ο)ιφή· "οἱ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλης 30 ἰστᾶσιν ὀμίχλην" (Π. 13. 336).

καλέσασα] Ζηνοδοτος οὕτως, Ἀρίσταρχος "στήσασα." A +

115. Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη] δι' ὑπερχῆν τούτους προσεφώνησεν.

2. schol. p. 314, l. 33 adhaeret || σὺν θ. || 7. ἢ Ἀφροδίτῃ A : ἦρα || 15. δὲ δὴ || 18. κναέησιν A : κίνησιν || 21. αὐτὸς πᾶσι: corr. Ludwich ex l. 22 || λεχθησομένον || προστίθησι: corr. Ludwich || 24. ὁμοῦ δν pro ἅμα παρηγμένον B || 25. ἀμάδις B : ἀμύδις || 29. supplevi ex B || 32. Ἀθήνα

- A + B =** 125-8. ἠθέτηται στίχοι δ' ὡς ἐναντιούμενοι τοῖς ὑπὸ Διὸς εἰρη-
 μένοις, "δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ" (30). ἡ
 αὖξει τὴν πρὸς ἐκείνον φιλοστοργίαν τῷ δεδοικέναι.
- B +** 127. ἄσσα οἱ αἶσα] τὸν τοῦ παντὸς λόγον Ζῆνα καλεῖ, ἐπεὶ τοῦ
 ζῆν αἴτιος, Δία δέ, ἐπεὶ διὰ τοῦτον τὰ πάντα, αἶσαν δὲ παρὰ τὸ 5
 δαίω τὸ μερίζω καὶ μοῖραν· εἰμαρμένην παρὰ τὸ μείρω· πεπρωμένην,
 ὅτι πάντας εἰς πέρας ἄγει· Λάχεσιν δὲ παρὰ τὸ ἕκαστον λαγχάνειν
 "ἢ περ λάχε γεινόμενόν περ" (Π. 23. 79)· πρόνοιαν δὲ δι' ὧν
 εὐρύοπα καλεῖ αὐτόν. τῆς δὲ ἀνάγκης ἀπαραβάτου αἰτίας οὐσης
 φησὶν "ἀναγκαίη γὰρ ἐπέιγαι" (Od. 19. 73). τύχην γὰρ οὐκ ἰο
 οἶδεν, ἀλλὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς· "οὐνεκά μοι τύχε πολλά" (Π. 11.
 684).
- B =** 133. μὴ χαλέπαινε παρέκ νόου] παρὰ τὸν καθήκοντα νόον.
- B =** φ. πρεσβυτικῶς δὲ πάνυ οὐ βούλεται μάχης ἄρχειν.
134. ἔριδι ξυνελά(σ)σαι] λείπει τὸ μάχεσθαι, ἢ ἢ ὡς τὸ "τίς 15
 τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνήκε" (Π. 1. 8).
137. ἐκ πάτου] πόρρω, ἔξω. φ. "έέ" (171) πλεονασμῷ τοῦ
A = κατ' ἀρχὴν ἔ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐ οἶ' εἰοί· ἅμα δὲ τῷ πλεο-
 νασμῷ ἀνέδραμε τὸ πνεῦμα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων.
- A +** 138. εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης] τὸ σχῆμα Ἀλκμανικὸν 20
 καλεῖται· κατακορέστερον γὰρ αὐτῷ χρῆται ὁ Ἀλκμάν. ἔστι δὲ
 προεπιζευξίς ὅμοιον τῷ "ἢ μὲν δὴ θάρσος—Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ
 Ἀθήνη" (Od. 14. 216).
- A = B =** ἄλλως: εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι] Ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ
 τοῦ ὠ γραφὴν λέγει δὲ καὶ διὰ τοῦ <ῆ> γράφεσθαι "ἄρχωσιν." 25
 ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων] οὕτως Ἀρίσταρχος. καὶ ὁ "ῆ" ἀντὶ τοῦ
 καί. φ. ἔμφασιν δὲ ἔχει τὸ ὀκνεῖν μὲν ἄρχεσθαι, θαρρεῖν δέ, ὡς καὶ
 προλαβόντες ἠττηθήσονται. φ. γράφεται "εἰ δέ κεν ὦς ἄρχωσιν
 Ἄρης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων."
- B =** 140. παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτοῖς, οὐ παρ' αὐτά· προεῖπε γὰρ 30
 "αὐτίκα."
145. τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον] εὐκαίρως Τρωικὴν ἱστορίαν παρέ-
 λαβε Τληπόλεμος αἶρων τὴν ἀρετὴν τοῦ πατρὸς (Π. 5. 638).

1. lemma ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθωσιν (126) omisi ut B || 8.
 ἦπερ || 17. iteratur* πόρρω, ἔξω || 18. σὺ οἶ' εἰοί: corr. W || τῷ A:
 πως || 22. τ' Ἄρης || 22, 23. καὶ Παλλὰς Ἀθήνη || 28. εἰδικῶς ὡς ἀρχ.

δ. “ἀμφίχυτον” δὲ τὸ περικεχωσμένον—φησὶ γὰρ “χεύαντες δὲ B= τὸ σῆμα πάλιν κίον” (Π. 23. 257)—ὅτι οὐκ ἐκ λίθων, ἀλλ’ ἐξ ἀναχώματος ἦν, ὑπὲρ τοῦ ῥαδίως ἀνατρέχειν τὸν Ἡρακλέα ἐπ’ αὐτὸ τὴν τοῦ κήτους ὑποφεύγοντα ἔφοδον.

5 147. ὄφρα τὸ κῆτος] οὔτε ποῖον κῆτος οὔτε τίνος ἕνεκα, ὡς διαβεβοημένης τῆς ἱστορίας.

τὸ κῆτος] ὡς διαδεδομένης τῆς ἱστορίας τῷ ἄρθρῳ κέχρηται. A+

149. καὶ θεοὶ ἄλλοι] οὐ πάντες, ἀλλ’ οἱ Ἑλληνικοὶ παραδοκοῦσι B= γὰρ τὴν ἐκείνων καταρχήν.

10 152. ἦε Φοῖβε] παρὰ τὸ ἰέναι τὰ βέλη, καὶ δασύνεται· οἱ δὲ B= παρὰ τὴν ἴασιν, καὶ ψιλοῦται.

154. δυσηλεγέος] κακοκοιμήτου—οὐκ ἔστι γὰρ αὐτὸν κοιμηθῆναι B= δίχα πολλῶν θανόντων—ἢ κακὰς φροντίδας ἔχοντος. εἰ δὲ θεοὶ ἰκνοῦσι πολεμεῖν, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς.

15 155. * κέλευε] βοθηεῖν οἷς βούλονται.

157. κάρκαιρε δὲ γαῖα] τινὲς εἰς τὸ “γαῖα” διαστέλλουσιν.

ἄλλως: κάρκαιρε] ἐκραδαίνεται, ἐσειέτο. B+

161. Αἰνείας δὲ πρῶτος] ἔδει εἰπεῖν ‘πρότερος’.

* πρῶτος] πρότερος.

20 162. νευστάζων κόρυθι] ἐξωγράφησεν ἅπαντα.

βριαρῆ] καταπληκτικῆ, ὡς “βριθύ, μέγα, στιβαρόν” (Π. 5. B= 746)· οὐ γὰρ ἐγκώμιον δόρατος τὸ βαρύ.

164. λέων ὧς] λέοντι εἴκασται οὐ πεινάοντι (Π. 3. 25) ἢ τὸ B= πῖαρ ἐλεῖν θέλonti (Π. 17. 659) ἢ σκυμναγωγοῦντι (Π. 18. 319)

25 ἢ σταθμοὺς πορθοῦντι (Π. 16. 752), ἀλλὰ ὅλην χώραν λυμαινομένην, ἣν γεωργεῖν μὴ δυνάμενοι συνίασι κατ’ αὐτοῦ. ὁ δὲ πρῶτα μὲν φλαυρίζει ὡς ὅτε θελήσειε κρατεῖν αὐτῶν δυνάμενος· ἐπὰν δὲ βληθῆ, ἐρεθίζεται καὶ συστρέφει ἑαυτὸν ἐτοιμάζων πρὸς τὸ πηδῆσαι.

166. πρῶτον μὲν ἀτίζων] καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων 30 (IX p. 629^b 10) ἱστορεῖ, ὅτι οὐδέποτε δεδοικὸς τὸ ζῶον οὐδὲ ὑποπτέυει ἔφοδον· ἦν δὲ ὑπὸ περιστάσεως ἀναγκασθῆ φυγεῖν, ὑπὸ σκέλος χωρεῖ.

168. δουρὶ βάλη] καὶ μὴ τετρωμένον τρωθέντι λέοντι εἰκάζει· B=

1. περικεχυμένον B || 10. Φοῖβῳ || 13. θανόντων scripti: θανάτων ut B || 23. τὸ B: τοι || 27. φάλλως κινεῖται B || 31, 32. κατὰ σκέλος Aristot. codd. || 33. βάλλει

τότε γὰρ ἰσχυρότερος ἑαυτοῦ γίνεται ἢ ὅτι, ὅσον τὸ καθ' ἑαυτόν, ἔτρωσεν αὐτὸν ἀκοντίσας ὁ Αἰνεΐας (262)· τότε γοῦν ὡς τρωθεὶς ὤρμησεν τὰ γὰρ πρῶτα καὶ ἀπέτρεπεν αὐτὸν καθ' Ἐκτορος ὠρμημένους.

- B- 168. * ἑάλῃ] συνεστράφη πρὸς τὸ πηδῆσαι. 5
- B- 169. ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ] εἰ μὲν ἔστιν εὐθείας τὸ “κραδίῃ,” τοιοῦτόν ἔστιν ‘στένει ἢ καρδιά’ ἥτις ἔστιν ἦτορ, εἰ δὲ δοτικῆς, ἀγγεῖον τῆς ψυχῆς ὑπονοητέον τὴν καρδίαν. τὸ δὲ πρότερον ὀμηρικώτερον φησὶ γὰρ “τέτλαθι—κραδίῃ” (Od. 20. 18) καὶ ἐπάγει “καθαπτόμενος φίλον ἦτορ” (ib. 22). θερμὸς δὲ φύσει ὦν ἐπὶ 10 πλέον θερμαίνεται· διὸ στένει.
- B+ 170, I. <οὔρῃ—> μαστίεται] ἔχει γὰρ ὑπ’ αὐτῇ κέντρον μέλαν ὡς κεράτιον.
- B- 172. γλαυκίῳ] ἔμπυρον ὄρων, παρὰ τὸ γλαύ(σ)σω, ἀφ’ οὗ καὶ γλαυξ, ὃ μόνον τῶν γαμφωνύχων καὶ σαρκοφάγων οὐ τίκει τυφλὰ 15 διὰ τὸ πολὺ πυρῶδες, ὃ περ(ι) τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, ὃ τμητικὸν ὄν διεγείρει τὴν θέαν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις τῶν νυκτῶν ὄρᾳ.
- A-B- 180. ἀθεοῦνται στίχοι ἐπτὰ ὡς καὶ τὴν διάνοιαν ἀπρεπεῖς καὶ τὴν σύνθεσιν εὐτελεῖς. πῶς γὰρ ὁ τοσοῦτον σπεύδων κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμβλυ(ν)ται τοσοῦτον; ἢ τάχα ἔντεχνοι οἱ λόγοι· μέγιστον 20 γὰρ εἰς κατάπληξιν τῶν ὀμοφύλων φεύγων ὁ πρῶτος ὄφθει, καὶ στρατηγικὸν τὸ ἀκινδύνως φοβεῖν τοὺς πολεμίους. καὶ καθ’ Ἐκτορος ἔχει τὴν πᾶσαν ὀρμὴν· φησὶ γὰρ “Ἐκτορος ἄντα μάλιστα” (76). εἰκότως οὖν πρῶτα μὲν ὀρμῇ λέοντος αὐτὸν ἐκδειματοῖ, ὡς δὲ μένει, λόγοις, σπεύδων ἐπὶ Ἐκτορα. ἄλλως τε κερτομεῖ τὸν 25 Αἰνεΐαν ὡς ἐνεδρεύοντα τῇ Πριάμου ἀρχῇ.
- B- ἐλπόμενον—ἀνάξειν] ἐντέχνως τὸ κατόρθωμα ἄξιον βασιλείας ἀποφαίνει.
- B- 181. τιμῆς τῆς Πριάμου] λείπει τὸ ἀντί. ἢ ἐν Τρωσὶν ἀνάξειν τῆς τιμῆς Πριάμου. 30
- B+ 183. ἀεσίφρων] κοῦφος τὴν φρένα.
- B- 188. ἢ οὐ μέμνη] ἔθος ἀρχαῖον τὸ ἐξονειδίξειν δειλίαν καὶ ἀχαρι-

6. <ἐπ’> ante εἰθ. suppl. W || 7. δοτικῆς B: -ὡς || 15. supra γλαυξ add. sec. κοικού[φας] || 16. supplevi ex B || 17. διεγείρει B: διαρεῖ || 18. omisi lemma Αἰνεΐα τί σοι τόσον (178) ut B || 20. supplevi ex B || ἔντεχνοι B: -εἰς || 25. τε W: καὶ || a praecedenti seiunctum et ἄλλως pro lemmate scriptum: corr. W || 29. τὸ ἀντί B: παντί

στίαν· καὶ ἀλλαχοῦ “ ὅτε δεῦρο πατήρ τεὸς ἴκετο φεύγων” (Od. 16. 424). καὶ τὸ μὲν ἀμεταστρεπτι φεύγειν ὀνειδισμός ἐστιν ἐσχάτης δειλίας, αὐτὸς δὲ φησιν ἐλεῖν καὶ τὴν ὑποδεξαμένην αὐτὸν πόλιν.

βοῶν ἄπο, μόνον ἔοντα] ἀναστρεπτέον τὴν ἀπό· τινὲς δὲ τῷ A+B=5 “σεῦα” (189) συντάσσουσιν αὐτήν. β. Ἀριστοφάνης δὲ γράφει A+ “βοῶν ἔπι.”

194. Ζεὺς ἐρ(ρ)ύσατο] σώσασθαι αὐτὸν φησι τὸν θεόν, ἐπειδὴ ἐν Λυρνη(σ)σῶ οὐκ ἔτυχεν ὦν, ὅτε ἐπόρθει αὐτήν ὁ Ἀχιλλεύς.

195. ἀλλ’ οὐ νῦν σε ῥύεσθαι] ἕως τοῦ “πρίν τι κακὸν παθῆιν” A+B=10 (198) μετηνέχθησαν ἀπὸ τῆς Εὐφόρβου πρὸς Μενέλαον (συ)-στάσεως (Il. 17. 30-32).

196. ἀλλά σ’ ἔγω γε] ὄρῶν αὐτοῦ τὴν προθυμίαν σημειοῦται τὸν B=ἐσόμενον αὐτῷ ὄλεθρον.

200. μὴ δὴ μ’ ἐπέεσσι] ἀποσιωπᾷ τὰ περὶ τῆς ἥττης· ἀπρεπὲς B=15 γὰρ τὸ συνομολογεῖν πρὸς τὸν πολέμιον. ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα λόγῳ εὐπρεπέστερον αὐτὰ ἀνωμολόγησεν (90).

202. ἤμην κερτομίας] “κερτομίας” τοὺς σαρκασμούς, οὓς εἶπεν B=ὡς περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μαχομένου. πιθανῶς δὲ τοῖς λόγοις Ἀπόλλωνος (106) καταχρῆται ὑπομιμνήσκων αὐτόν, ὅτι ἀμείνους 20 γενέσεως τυγχάνει.

αἴσυλα] τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. B=

204. * πρόκλυτ’ ἀκούοντες] προκλυόμενα καὶ προηκουσμένα.

205-9. ἀθετοῦνται στίχοι ε’, ἀκαίρως περὶ τοῦ γένους παλιλ- A+ λογούμενοι.

25 210. ἕτεροι—φίλον παῖδα κλαύσονται] διὰ τὸ πρὸς δύο εἶναι B= τοὺς γυνέας ἐκατέρου. δῆλον δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἔτι ζῆ Ἀγχιΐσης.

211. σήμερον] ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι τὸ “σήμερον” A~B= πρὸς διάφορον στιγμήν.

213. εἰ δὲ θέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι] ἔοικε λέγειν ὡς τὸ κατὰ 30 μητέρα μὲν γένος τοιοῦτον, εἰ δὲ καὶ τὸ κατὰ πατέρα θέλεις, πολλοῖς ὄν γινώριμον, ἄκουε.

ἄλλως: εἰ δ’ ἐθέλεις καὶ ταῦτα] παρῆκται ἢ ὁμιλία κατ’ αἴτησιν B+ ποιητικὴν πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκρατῶν, ἵνα τὴν Ἑρωικὴν γενεαλογίαν

7. σώσασθαι vscripsi: σπάσασθαι || 9. ἕως τοῦ νῦν πρ. || 10. supplevi ex A || 16. ἀνωμολ. || 19. μείονος B pro ἀμείονος || 23. lemma σὲ μὲν Πηλῆος omisi, cf. A || 23, 24. παλλιλογούμενοι || 25. πρὸς ante δύο om. B || 32. κατὰ συνήθειαν B: κατ’ αἴτησιν

μάθωμεν. ἢ ὅτι τοῖς πολεμίοις ἐξεταζόμενα (τὰ) γένη λαμπρότητα φέρει μεγίστην· τοὺς γὰρ εὐγενεῖς καὶ εὐψύχους νομίζουσιν. αἰεὶ δὲ σπεύδει ὁ ποιητὴς παραπλέκειν τὰ ἀρχαῖα γένη, ὥσπερ ἐν τῇ Γλαύκου καὶ Διομήδους συστάσει ὅλον τὸ Αἰόλου γένος εἶπεν (Π. β. 154), ἀλλὰ καὶ (τὸ) τῶν Μελαμποδιδῶν ἐπὶ τοῦ Θεοκλυμένου 5 (Od. 15. 225) καὶ ἐν τῇ Νεκυῖᾳ μυρία ὄσα, καίτοι οὐχ ὑποσχόμενος γενεαλογίας γράφειν.

Α+ * δαήμεναι] ἀντὶ τοῦ δάηθι.

215. Δάρδανον αὖ πρῶτον] οὐ ψιλὸν παντάπασι ποιεῖται τὸν κατάλογον, προστίθησι δέ τι δόξης χάριν. 10

Α= 216. Δαρδανίην] ἐν τῇ Ἰδῆ· ἑτέρα δὲ τῆς Ἰλίου Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία· οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν. β. διὰ γὰρ τὰς

Α= νομάς καὶ τοὺς ὑετοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι πρῶην ᾤκουν· ὅθεν καὶ πόλεις τὰς ἀκροπόλεις καλοῦσιν.

Α= 219. Δάρδανος] υἱὸς Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διός· 15 οὗτος ᾤκει ἐν Σαμοθράκῃ· τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ συμβάντος ἀσκὸν κατασκευάσας καὶ ἰπποδὺς εἰς αὐτὸν ἐφέρετο τοῖς ὕδασι· προσοκειλάς δὲ τῇ Ἰδῆ τὴν Δαρδανίαν ἔκτισεν.

Β+ 221. ἵπποι—βουκκλέοντο] καὶ Εὐριπίδης (Phoen. 28) “ἵππο-

Α= βουκόλοι.” β. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν κατὰ ἔστι γὰρ ‘κατὰ ἔλος.’ 20

Β- ἔλος ἀτά βουκκλέοντο] ἡδονταὶ τοῖς ἔλεσιν καὶ τοῖς θολεροῖς τῶν ὑδάτων αἱ ἵπποι, καὶ ἔστι φιλόλουτρον τὸ ζῶν· διὸ καὶ τοῦ ποταμίου ἵππου ἡ φύσις οὕτω συνέστηκεν (Aristot. H. A. VIII p. 605^a 13).

Β= 223. τάων καὶ Βορέης] ἀδηλον μὴ τῶν πῶλων ἡράσθη. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης (H. A. VI p. 572^a 8) ὀρμητικωτάτην εἶναι τὴν ἵππον 25 πρὸς συνδυασμὸν καὶ ἐξανεμουμένην πρὸς ἄρκτον ἢ πρὸς νότον τίκτειν.

ΑΒ= ἄλλως: τάων καὶ Βορέης] λείπει τὸ τινῶν ‘τούτων τινῶν’ οὐ γὰρ πασῶν ἡράσθη.

Α= 224. παρελέξατο κυανοχαίτης] καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπεβήσατο· καὶ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ θεοῦ ὑπήνητησεν. 30

Α= ἄλλως: παρελέξατο] γράφεται “ἵπφω δ’ εἰσάμενος ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.”

ΑΒ+ 227. ἀνθέρικων] ὑπερβολικῶς εἶπεν ἔστι δὲ ἀνθέρικος τοῦ ἀσφοδέλου καυλός. αἱ δὲ τοὺς ἀθήρας τοῦ σίτου φασίν, ὡς καὶ Ἡσιόδος

1. supplevi ex B || 2. νομίζουσιν B: -εσθαι || 9. ὀνόμασι || 15. τῆς ante Ἡ. del. W ut A || 23. συνέστηκεν Aristot. codd.: συνήχθη || 33. τοῦ B: τῆς

(fr. 137 M.) ἐκλαβὼν ἐπὶ Ἰφίκλου φησὶν “ὅς ῥ’ ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων φοίτασκε ποδασσιν.” καὶ ἔστι παρὰ τὸ ἀθέρικος πλεονασμῷ τοῦ ῥ’ διὸ καὶ “ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν” (226) φησὶν ταῦτα γὰρ φέρει ἢ ζεῖδωρος, οὐκ ἀσφοδέλους.

5 228. ἀλλ’ ὅτε δὴ σκιρτῶεν] αἰ Ἄριστάρχου “ἀλλ’ ὅτε δέ” αἰ A-B+ κοινὰ “ἀλλ’ ὅτε δὴ.”

229. ῥήγμῖνος] τῆς ἐπιφανείας· “ἡμεῖς μὲν κόπησιν ἄλως A-B= ῥήγμῖνα βαθεῖαν” (Od. 12. 214).

231. τρεῖς παῖδες] Τρωὸς καὶ Καλλιρόης τῆς Σκαμάνδρου, ὡς
10 Ἐλ(λ)άνικος.

233. ὅς δὴ κάλλιστος] ἔσχατον αὐτὸν ὀνομάσας πάλιν ἀνέλαβεν, B= ἐπεὶ περ αὐτῷ γένος οὐχ ὑπελείπετο.

234. τὸν καὶ ἀνηρείψαντο] ὑφ’ ἐν τὸ “ἀνηρείψαντο.” τινὲς δὲ A+B= τὸν “ἄν” σύνδεσμον ἀνεδέξαντο, ἵν’ ἦ ὁ λόγος οὕτω ‘τοῦτον δὲ
15 ὅσον ἔνεκα τοῦ κάλλους καὶ ἀνηρείψαντο ἄν οἱ θεοί,’ δηλονότι εἰ μὴ ἐτεβήκει. καὶ γὰρ οὐδέποτε, φασί, παρὰ τῷ ποιητῇ εἰσάγεται οἰνοχοεῖν ὁ Γανυμήδης. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λεκτέον, πρῶτον μὲν ὡς οὐδέποτε χωρὶς τοῦ ἄν ὁ ποιητὴς λέγει τὸ “ἠρείψαντο” ἔπειτα
20 μὲν ἑτέροις λέγει “δῶχ’ υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος” (Π. 5. 266). τὸ δὲ πάντων μεῖζον, ὁ “καί” συμπλεκτικὸς ἐπιζητεῖ πράγματα ἃ συμπλέκει, ὁ δὲ “ἄν” ἀναιρετικὸς ἔστι τῶν προϋπαρχόντων· πῶς οὖν δύναται συνταχθῆναι ὁ “ἄν” τῷ “καί”; εἰ δὲ φασιν, ὡς οὐ φαίνεται διακονούμενος τοῖς θεοῖς, ἴστωσαν ὅτι δύο συμπόσια παρεισάγονται τῶν θεῶν τῷ ποιητῇ καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ γέλωτος ἔνεκεν Ἡφαι-
25 στος (Π. 1. 598) οἰνοχοεῖ, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ἡβη (Π. 4. 2)· παρεῖναι γὰρ αὐτὸν οὐκ εἰκὸς εἰς καταστροφὴν Ἰλίου βουλευομένους θεοῖς.

ἀνηρείψαντο θεοί] Μνασίας μὲν φησὶν ὑπὸ Ταντάλου ἠρπάσθαι καὶ A-B= ἐν κυνηγεσίῳ πεσόντα ταφῆναι ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ κατὰ τὸ ἱερόν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, Δωσιᾶδης δὲ ἠρπάσθαι ὑπὸ Μίνω· καὶ ὁ λιμὴν
30 ὅθεν ἠρπάσθη Ἀρπάγια καλεῖται· οἱ δὲ Μίνωος ἀξιούντος μιγῆναι κατακρημνίσαι ἑαυτὸν, τὸν δὲ θάψαι καὶ πλάσασθαι τῷ πατρὶ ὡς θύελλα καὶ νέφος ἦρπασεν αὐτὸν εἰς οὐρανόν· οὗ δὲ μετὰ κυνηγεσίαν ἀφπνύσαντα διασπαραχθῆναι ὑπὸ θηρῶν, οὗ δὲ κεραυνωθῆναι· ἤρξατο

1. ἀλλ’ ἐπὶ π. Eust. ad Π. 2. 695 || 1, 2. πυραμίνων ἀθέρων Eust. : πυρίης ἀθέρας schol. Laur. Ap. Rhod. 1. 45, πυραμίνους ἀθέρας ut B || 2. δρομάσσκε Eust. || ἀθέρικος || 7. ἡμεῖς || post ἐπιφ. sec. addit τῆς θαλάσσης || 21. προϋπαρχόντων B: -χθόντων || 30. Ἀρπάγια Steph. Byz.: Ἀρπαγίας ut B

δὲ ἀπὸ Λακόνων παιδραστεία τῶν γυμνασίας ἐπινοησάντων· τῇ γὰρ εὐεξία τῶν σωμάτων ἐκινήθησαν κατ' ἀλλήλων. ῥητῶς δὲ φησιν, ὅτι οὐ Ζεὺς ἤρπασεν ἀλλ' οἱ θεοὶ καὶ ἴνα οἰνοχοῇ· ἔθος γὰρ ἦν, ὡς καὶ Σαμφῶ φησι (fr. 139 B.), νέους εὐγενεῖς εὐπρεπεῖς οἰνοχοεῖν “κοῦροι μὲν κρητῆρας” (Il. I. 470), “ῥινοχοεῖ δ' υἱὸς Μενελάου” (Od. 15. 141)· ἴσως οὖν νέου ἀποθανόντος αὐτοῦ ἐπλάσαντο· καὶ ὁ πειητῆς δὲ τὸ ἀλαζονικὸν τῶν βαρβάρων εἰδὼς οὐχ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν μῦθον εἶπεν, ἀλλ' Ἡβην φησὶν οἰνοχοεῖν (Il. 4. 2).

- A = 235. κάλλεος εἵνεκα οἴο] ἀνηρεΐψαντο κάλλεος εἵνεκα οἴο· <ῆ> ἴν' ἀθανάτοισι μετεῖη κάλλεος εἵνεκα οἴο. 10
236. Ἰλος δ' αὖ τέκεθ' υἱόν] ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀδράστου. τέκεθ' υἱόν] ἐκ Βατ(ε)ίας τῆς Τεύκρου, ὡς Ἐ(λ)λάνικος.
237. Τιθωνὸν τέκετο] ἐκ Στρυμοῦς τῆς Σκαμάνδρου.
239. * Ἀγχίσην] ἐξ Ἐρυθ(ε)ίας τῆς Ἰλου.
- B = 240. Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα] ἀπὸ τοῦ ἀρίστου τῶν Πρια- 15 μιδῶν ἠρέκεσθη τὸ σύμπαν δηλῶσαι γένος.
- B = 242. Ζεὺς δ' ἀρετήν] “ἀρετήν” τὴν ἀνδρ(ε)ίαν—τοῦτο δὲ διὰ τὸν ὀνειδισμόν τῆς φυγῆς, ὡς Ἐκτωρ “ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ” (Il. 17. 177)—ἢ τὴν βασιλικὴν δόξαν. φησὶν οὖν, ὅτι νῦν μὲν οὗτοι ἔχουσιν, ἴσως δὲ καὶ ἡμεῖς σχήσομεν. 20
246. ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθῆσασθαι] τεχνικῶς οὐκ ἀπλογοεῖται μὲν περὶ τῆς φυγῆς, διασύρει δὲ τὸ ὀνειδίζειν.
247. ἐκατόζυγος] ἤδη οὖν καὶ ἐπὶ τῶν Τρωικῶν τηλικαῦται νῆες· ἢ τὴν πολύκωπόν φησιν.
248. στρεπτή δὲ γλῶσσα] ταχεῖα ἢ ἀντιστροφή. 25
- A - B = 249. πολὺς νομός] “νόμος,” ὥστε πολλὰ νεμεθῆναι καὶ ἐπιδραμεῖν καὶ ψέξαι καὶ ἐπαινέσαι· πρῶτος γὰρ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν οἶδε τὸν εἰς ἑκάτερα λόγον.
- B = ἄλλως: πολὺς νομός] τινὲς “νόμος” κάλλιον δὲ ὀξύνειν, πανταχόθεν τοῦ λόγου ἰόντος καὶ νεμομένου. 30
- B = 250. ὅπ(π)οῖόν κ' εἶψησθα ἔπος] καθολικὸς ὁ λόγος ἀμοιβὴν δεικνύς φαύλων τε καὶ χρηστῶν λόγων· ὃν Ἡστίδος ἐμέρισεν, “εἰ δὲ κακὸν εἴπεις” (Opp. 721).
- A + B = 251. τὴ ἔριδας] ὁ “ῆ” τῷ μὲν “τί” ὑπτασσόμενος ὀξύνεται, τῷ δ' “εἶ” περισπᾶται. 35

9. supplevi ex A || 13. Στρυμοῦς scripti cf. schol. A ad Γ 250, Τρυμοῦς Bekker: πομμοῦς || 24. πολυκωπον W: πολύκαρπον || 34. ἐγκλίεται A

252. ὡς τε γυναῖκας] φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης (H. A. 608^b 10) B-
 ‘γυνή ἀνδρὸς ἐπιφθονώτερον, μεμψιμοιρότερον, φιλολοῖδορον (μᾶλ-
 λον), φιλοπληκτικώτερον, μᾶλλον ἀρίδακρυ.’

253. αἶ τε χολωσάμεναι ἔριδος περί] περί ἔριδος εἰς χόλον B-
 5 ἀχθεῖσαι. τοῦτο ἐπὶ βαρβάρων γυναικῶν.

255. πόλλ’ ἔτεά τε καὶ οὐκί] “πολλά τ’ ἔοντα καὶ οὐκί” εὐτως A=B-
 αἶ Ἀριστάρχου, ἀντὶ τοῦ ‘τά τε ταῖς ἀληθεία(ι)ς ὄντα καὶ οὐ.’ τὰ
 δὲ εἰκαιότερα τῶν ἀντιγράφων “πόλλ’ ἔτεά τε.”

259. ἐν διωῶ σάκει] τῷ διωωῶ. “διωωτὴν φορέεσκε, δύο κανόνεσ” A +
 10 ἀραρυῖαν” (Π. 13. 407)· καὶ ἔστι τὸ μὲν “διωῶ” διὰ τοῦ ἰ, τὸ δὲ
 “σάκει” κατὰ διαίρεσιν τρισυλλάβως, τὸ δὲ “ἔλασε” διὰ τοῦ ε.

* δειωῶ] “διωῶ” τῷ διωωῶ.

265. ῥηῖδια] δυνατά. “ἐνθ’ οὐ κεν ρέα ἴππος” (Π. 12. 58) B-
 εἰσὶ δὲ τρωτὰ τὰ Ἠφαιστότευκτα, ὡς δῆλον ἐξ ἄν Ἐκτωρ φέρων
 15 τὰ Ἀχιλλέως ὑπὸ Ἴδομενέως βάλλεται — “ἐν καυλῷ δ’ ἐάγη
 δόλιχον δόρυ” (Π. 17. 607)—καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀστεροπαίου, “οὐδὲ
 διαπρό” δυνήσατο (Π. 21. 164) Ἄρης τε τιτρώσκεται “νεάτον ἐς
 κενεῶνα” (Π. 5. 857) καὶ Ἀρηῖθος, “ἅ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης”
 (Π. 7. 146). καὶ Διομήδης (Π. 5. 99 conl. 8. 195)· καὶ νῦν δύο γε
 20 πτύχες. φησὶν οὖν, ὅτι τρωτὰ μὲν, “οὐ ῥηῖδια” δέ. ἡ δὲ κημίς
 (Π. 21. 594), ὡς περιφερῆς καὶ εὐόλισθος, οὐ βέβληται· οὐ δὲ τὸ
 “ἔλασ(σ)ε” (269) συνέκρουσεν, ὡς μὴ τὰς πτύχας πάσας δυνηθέντος
 συγκροῦσαι τοῦ πολεμίου.

266. οὐδ’ ὑποείκειν] οὐχ ὅσον τρωθῆναι, ἀλλ’ οὐδ’ ἐνδοῦναι πρὸς A-
 25 τὰ ἐξῆς ἀθετούμενα (269-72).

267. οὐδὲ τότ’ Αἰνεῖαιο] οὐκ ἀρκεῖ τὸ ‘ἄτρωτα ἦν,’ ἀλλ’ ‘οὐδ’
 Αἰνεΐας ἔτρωσεν αὐτά’ φησιν.

269-72. ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασ(σ)ε—] οὔτοι καὶ προηθετοῦντο A +
 παρ’ ἐνίοις τῶν σοφιστῶν, ἐν ἐνίοις δὲ ἐφέροντο.

30 ἔλασ(σ)ε διὰ πτύχας] ἔπληξε· “πολέες γὰρ ἐπ’ αὐτῷ χαλκὸν
 ἔλασ(σ)αν” (Π. 24. 421).

270. ἐπεὶ πέντε πτύχας] φησὶν ὁ Αὐτόχθων πρώτην εἶναι τὴν B-

1. Ἀριστοφάνης B, ὁ κωμικὸς Eust. || 2. φθορῶτερον Ag. codd. || sup-
 plevi ex Aristot. || φιλοπληκτικώτερον etiam Eust.: πληκτικώτερον Ag. codd.
 || 4. χόλον B: -ῆν || 6. τε ὄντα: corr. Lehrs; π. τά τε κ. A || 7. ταῖς A: τῆς ||
 supplevi ex A || 9. δεωῶ in lemmate || φορέουσα A || 11. διὲ τὸ || ε̄ escripti:
 σ || 15. ἐν καυλῷ post ἰδ. del. W || 19. δύο γε W: διὰ τὸ || 20. πρῶτα:
 corr. Bekker || 22. μηδὲ πτ. conl. Bekker || 28. δύο || 30. πολλέες

- χρυσῆν ὡς τιμίαν, δευτέραν δὲ τὴν χαλκῆν ὡς ἰσχυράν, μέσας τὰς δύο κασσιτερίνας συνάπτειν δυναμένας τὰς πτύχας καὶ πάλιν τὴν χαλκῆν.
- B= 271. τὰς δύο χαλκείας] μέσῃ νομιστέον τὴν χρυσῆν ἀπαλώ-
 τερὸς γὰρ ὦν ὁ χρυσὸς ἐκκελυμένον τὸ δόρυ μετὰ τὴν τῶν χαλκῶν
 βίαν εὐχερῶς ὑποδέχεται. ὅτι (γὰρ) οὐκ ἦν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς 5
 ἀσπίδος ὁ χρυσός, δηλοῖ δὲ ὦν φησι τεχνώμενον "Ἡφαιστον τὴν
 ἀσπίδα τὸ μὲν τορεύειν ἐκ χαλκοῦ τὸ δὲ ἐκ κασσιτέρου, μηδέποτε
 δὲ ἐκ χαλκοῦ, (τσιούτου) τοῦ ἐδάφους ὑπόντος· τινὲς δὲ φασὶ πρώτην
 εἶναι τὴν χαλκῆν, δευτέραν δὲ τὴν κασσιτερίνην, τρίτην τὴν χρυσῆν,
 τετάρτην κασσιτερίνην, πέμπτην χαλκῆν. 10
- B= 272. τὴν δὲ μίαν χρυσῆν] ὅτι μὲν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ ἡ χρυσῆ, δῆλον
 ἐξ ὧν φησι "χρυσείη περ εὐῦσα" (Π. 18. 549) καὶ οὐκ ἂν τὴν καλ-
 λιστεύουσαν ἀπέκρυψεν· τὸ δὲ "ἔσχετο" τῆς ὀρμῆς ἐπαύσατο
 οὐχ ὅτι οὐκ ἔτρωσεν, ἀλλ' ὅτι τὸ πλατὺ τῆς ἐπιδορατίδος οὐ διῆλθεν
 ἀλλ' ἐνεσχέθη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐν τῷ χρυσῷ. τοῦ (γὰρ) δόρατος 15
 ἡ μὲν ἀκμὴ τιτρώσκει, τὸ δὲ πλάτος τέμνει. τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς
 ἀκμῆς νύξιν ἐδέξατο ὁ χρυσὸς καὶ διὰ τοῦτο καὶ (ὁ) ὑποκείμενος
 χαλκός, τὴν δὲ ἐκ τοῦ πλάτους τομὴν οὐκέτι παρεδέξατο ὁ χρυσός·
 οὐκοῦν ἢ πρὸς τὸ πλάτος τοῦ σιδήρου ἀντίβασις τῆς χρυσοῦς
 ἐπέσχε τὴν δι' ὄλου διακοπὴν τῆς ἀσπίδος. 20
- A+ 273. δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς] Ζηνόδοτος "δεύτερον αὐτ' Ἀχι-
 λεὺς μελίην ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νύξ' εὐχαλκον ἀμύμονος Αἰνεΐας,"
 ὥστε ἐκ χειρὸς τετρωσθαι ἀλλὰ μὴ βεβλησθαι.
- B= 275. ἀντιγ' ὑπὸ πρώτῃ] τὴν ἄκραν, ὡς τὸ "ἐν πρώτῳ ῥυμῷ"
 B= (Π. 6. 40). β. πρὸς τὸ εὐκατάκλειστον δὲ λεπτύνεται ὁ χαλκός. 25
- B= 277. λάκε] διεκόπη, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις λακίδας λέγουσι
 τὰς διακοπάς.
- A+ 279. * σαφῶς παρίστησιν, ὅτι βέβληται.
- A+ 283. * ἄγχι πάγῃ] τὸ "ἄγχι" παγῆναι οὐκ ἄλλως ἐστὶν ἢ ἐκ
 πρῆσεως. 30
284. ἐπόρουσε] καὶ τοῦτο σημεῖόν ἐστι τοῦ ἠκοντικένας τὸ δόρυ.
- A= 288. ἔνθα κεν Αἰνεΐας] πάντα ἤρηται ἕως τοῦ "εἰ μὴ ἄρ' ὄξῃ

5, 15. supplevi ex B || 8. suppl. W || 15. χρυσέφ || 17. δι' αὐτοῦ ὅ. B ||
 supplevi ex B || 21. Ἀχιλλεύς prius || 22. ἰθυπτίωνα A: -ονα; μελίη
 ἰθυπτίωνι conī. Heyne || ἀσπίδα A: ἔπειτα || νύξ' εὐχαλκον A, νύξ' ἐς χαλκόν
 conī. Villoiso: νύξε χαλκόν || 24. τὸ ἐν B: ἐν τῷ || 26. λέγει cf. B D ||
 30. πρῆσεως A: προαιρέσεως || 31. ἠκοντικένας

νόησε" (291) διορθωτέον οὖν αὐτὰ ὡς τὰ ἐν τῇ Βῆτα (261) "εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβῶν" καὶ τὰ ἐξῆς.

289. ἢ κόρυθ' ἢ ἐ σάκος, (τό οἱ ἤρκεσε)] ἢ τὸ σάκος, ἢ αὐτὸ ΔΒ = τὸ πρᾶγμα τὸ βληθῆναι τὴν κόρυθα ἢ τὸ σάκος, ἅπερ οὐκ ἤμελλε 5 βληθέντα ὄλεθρον ἐπάξειν τῷ Ἀχιλλεῖ· ἰσχυρὰ γὰρ ἦσαν.

290. σχεδὸν ἄορι] ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, καὶ οὐχ ὡς ἡμεῖς. §. πρὸς τὸ σχῆμα, 'τὸν δὲ—τὴν ψυχὴν ἀφείλετο.' A =

291. Ποσειδάων] πῶς ἢ Ἀφροδίτῃ τὰν υἱὸν οὐ σφίξει; δεδιεν Β + Ἀθηᾶν.

10 292. αὐτίκ(α δ') ἀθανάτοισι] ἅμα τῷ διανοήματι δεῖ νοῆσαι Β = καὶ τὸν λόγον τῶν θεῶν, εἶγε καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν τοιοῦτόν ἐστιν. "ὡς δ' ὅταν αἶξῃ νόος ἀνέρος" (Π. 15. 80) καὶ "τρὶς μὲν ὀρέξαι ἰών" (Π. 13. 20).

293. ἦ μοι ἄχος—Αἰνεῖας] λείπει ἢ περὶ, 'περὶ Αἰνείου.' A + B =

15 299. δῶρα θεοῖσι] καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (1. 66, 7) "ὅς περὶ μὲν νόον Α + ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν ἀθανάτοισιν ἔδωκε." καὶ οὐδὲ ἐκεῖσε εἶπεν 'ἡμῖν.'

304. Δαρδάνου] προἰστόρησεν ἤδη (215), τίς ὁ Δάρδανος, ἵνα μὴ νῦν ζητῶμεν.

20 306. ἤχθηρε Κρονίων] διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὄρκων. B =

307. Αἰνεῖας βίη] οἱ μὲν διὰ Ῥωμαίους φασίν, ἅπερ εἰδέναι τὸν ποιητὴν ἐκ τῶν Σιβύλλης χρησμῶν, οἱ δὲ ὅτι Αἰολεῖς ἐξέβαλον τοὺς ἀπογόνους Αἰνείου· πταίουσι δὲ ὅσοι φασὶ τοῦτο εἰδυῖαν Ἀφροδίτην μηχανήσασθαι τὸν Τρωικὸν πόλεμον.

25 ἄλλως: Αἰνεῖας βίη] τινὲς "Αἰνεῖω γενεή." A +

311. * δις περισσεύει ὁ "κέν." A +

313. πολεῖς ὠμόσ(σ)αμεν ὄρκους] καὶ γὰρ φησὶν "ἴστω νῦν τὸδε γαῖα καὶ οὐρανός—καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ—σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νώτερον λέχος" (Π. 15. 36-9).

30 323. ἀσπίδος ἐξέρυσεν] ἀθετοῦσιν τινες τοὺς στίχους (322-4) ὡς Α + Β = ἐναντίους τοῖς προκειμένοις. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τῇ ἀσπίδι τὸ δόρυ· φησὶ γὰρ "ἢ δὲ διὰ πρὸ Πηλῖας ἤϊξε (<ν> μελίη" (276) καὶ "ἐγχεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη" (Π. 21. 69). εἶοικε δὲ τοιοῦτόν τι

6. σχεδὸν ante ἐγγύς om. Bekker || 6, 7. πρὸς τὸ σχῆμα τὸν δὲ Α: καὶ σχημάτων δὲ || 10. κυῆσαι Β || 16. ἱερὰ || 21. scil. Alexander Polyhistor, cf. Hermae Berolinensis t. XVIII 329 || 25. Αἰνεῖω Α: -σο || 22. scil. Demetrius Scaepsius || 27. πολλεῖς || 31. ἔστη con. Bekker || 32. ἢ δὲ codd. Π.: ὡς

σχῆμα περι τὴν πληγὴν γεγενῆσθαι· κατὰ μὲν γὰρ τὴν αἰχμὴν ἐ(μ)πεπήγει τῇ γῆ, κατὰ δὲ τὸν στύρακα τῇ ἀσπίδι· ὅθεν τῆς ἀσπίδος προσερειδομένης τῷ σώματι τὸ ξίφος ἐπισπάσασθαι μὴ δυνάμενος ὤρμησεν ἐπὶ τὸν λίθον.

325. Αἰνεῖαν δ' ἔσ(σ)ευεν] πολλή τις ἔμφασις Ποσειδῶνος τὸν 5 ἦρωα τοσοῦτον διάστημα μετεωρίσαντος.

A+B= 327. ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας] ἄμεινον μὴ ἀναστρέφειν τὴν “ἀπό,” ἢ ἢ ‘ἀπορούσας.’

A+B= 329. Καύκωνες] περὶ Παφλαγονίαν φασὶν οἰκεῖν τοὺς Καύκωνας. καὶ πῶς οὐ συγκατέλεξεν αὐτοὺς ἐν τῷ Καταλόγῳ (cf. Π. 2. 855); ἢ οὖν ἐπήλυδές εἰσιν ἢ ἐν τοῖς Λέλεξι περιέχονται. τινὲς δὲ καὶ φέρουσι τὸ “Καύκωνας <δ>” αὐτ’ ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμειβος, οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον.”

A= 331. καί μιν φωνήσας] Ζηνοδότος “καί μιν νεικ(ε)ίων.” ‘Ριανὸς “τὸν καὶ νεικ(ε)ίων προσέφη.” 15

A+B= 332. ἀτέοντα] ἀφροντιστοῦντα· Καλλίμαχος “Μουσέων κε(ι)νὸς ἀνὴρ ἀτέει” (fr. 537 Schn.).

A+B= ἄλλως: ἀτέοντα] ἀφροντιστοῦντα, “ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων” (166) ἢ φρενοβλαβοῦντα.

AB= ἄλλως: ἀτέοντα] ὡς νεόντα· ἔστι γὰρ τῆς πρώτης συζυγίας 20 τῶν περισπωμένων.

A=B= 334. ὃς σεῦ ἄμα] ὀρθοτονητέον διὰ τὴν ἀντιδιαστολήν, ὡς ἐν τῷ “ὃς σεῦ ἀνευθεν ἑών” (Π. 2. 27).

B= * φίλτερος] πολλάκις γὰρ καὶ τοῦ ἰσχυροῦ περιγίνεται ὁ θεοφιλής. 25

B= 335. ἀλλ’ ἀναχωρῆσαι] οὐ μόνον διασφάζει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἰποθήκας τῆς σωτηρίας δίδωσιν.

B= συμβλήσεται] ἀπροοράτως συμβάλης· πρὸς κατάπληξιν τοῦτο· φησὶ γὰρ “Μοῖραν δ’ οὐ τινά φημι πεφυγμένον” (Π. 6. 488).

342. * μέγα] ἀντὶ τοῦ ἀθρόως. 30

346. ἐφέηκα] οὐκ εἶπεν ‘ἔνυξα’ ἢ ‘οὔτασα’ μάχεται οὖν ἢ

A+ Ζηνοδότειος γραφή (cf. ad v. 273).

2. supplevi ex B || 3. δόρατι B || 11. λέξει B || 12. supplevi ex Strab. XII 542 || Ἀμειβος ἢ ἀμύμων Eust., ἀμύμων Strabo || 13. δώματ’ ἔναιον Strabo Eust. || 14. νεικίων pr. primitus ut A: νεικίων pr. postea || 14, 15. ‘Ριανὸς τὸν Cramer ex A: ρεία νόστον || 15. supplevi ex A || 16. μουσαῖον A || κείνος A || 17. ἀτέει A: ἀτελεῖ

357. το(σ)ούσ(δ') ἀνθρώπους] οἱ περὶ Ἀρίσταρχον ἐν παρολκῇ A + λαμβάνουσι τὸν “δε” οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ τὸ “το(σ)οῦς.”

362. στιχὸς εἶμι διαμπερές] ἕως τοῦ πέρατος τῆς φάλαγγος. B +

5 367. καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι] εἰς τὰ ἔργα κελεύει ἀφορᾶν, οὐκ B + εἰς τὰς ἐπαγγελίας.

370. κολουεῖ] ἀτελὲς ποιεῖ, ὡς τὸ “ἐνικλᾶν, ὅτ(τ)ι νοήσω” B + (Π. 8. 408).

372. εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικε] ποικίλον τὸ διανόημα, καὶ πολὺν ἐν AB =
10 βραχεῖ νοῦν ἔχον καὶ διὰ τῆς ἀναλήψεως ἐμφαίνον ὑπερβολὴν τῆς ἀμφοῖν δυνάμεως, πυρὸς μὲν ὀξύτητα, σιδήρου δὲ καρτερίαν παραλαβόν.

376. μηκέτι πάμπαν—προμάχιζε] μὴ προμάχει, ἀλλὰ σὺν τοῖς B = ἄλλοις αὐτὸν δέχον.

15 ἄλλως: μηκέτι πάμπαν] ταμειεύεται ὁ ποιητὴς τὸ πρόσωπον B = Ἔκτορος εἰς τὰ τελευταῖα.

378. (ἡ βάλῃ) ἡ ἐ σχεδὸν ἄορι τύψῃ] ἀντὶ τοῦ “σχεδὴν” A + ἀντέθηκε δὲ αὐτῷ τὸ “βάλῃ.”

383. ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην] ἔθος μὲν αὐτῷ ποικίλλειν ἐν ταῖς B =
20 ἐπίδηγησεν τὸν λόγον, νυνὶ δὲ καιριώτατα χρῆται τῷ τοιούτῳ εἶδει· μετὰ γὰρ τοσαύτας μάχας καὶ ἀναιρέσεις ἔδει καλλωπίσασαι χρῆσασθαι ἕξωθεν διὰ τὸ προσκορές, ἅμα δὲ καὶ περὶ τοῦ συστήσαι τὸν πρῶτον ἐπ’ Ἀχιλλέως ἀνηρημένον, ὅτι οὐκ ἦν τῶν τυχόντων.

384. *ὄν νύμφη τέκε] ἐν τισὶ τῶν φαύλων ἀντιγράφων μετὰ τοῦ A =
25 τ “τὸν νύμφη τέκε.”

385. Ἔλῃς ἐν πίονι δήμῳ] Ἔλῃ διὰ τοῦ δ ἢ τῆς Λυδίας πόλις, A - B = Ἔλῃ δὲ τῆς Βοιωτίας διὰ τοῦ λ. “Ἔλῃ ἐν οἰκίᾳ ναίων” (Π. 7. 221).

386. τὸν δ’ ἰθύς μεμαῶτα] σημειοῦνται τινές, ὅτι ‘εἰς εὐθύ A = B - ὀρμῶντα.’

30 387. πᾶσα κεάσθη] “πᾶσα” ἀντὶ τοῦ ὄλῃ “πάντα νέκυν AB - καταεῖνυον” (Π. 23. 135).

388. δούπησεν] ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. A + B =

390. ἐνθάδε] δεικτικῶς, ὡς “ἐνθάδε κ’ αὖθι μένων” (Od. 5. 208). AB +

4. lemmati supra add. sec. διὰ τῆς τάξεως ἔλθω || 7. νοήσω etiam in textu || 9. ποικίλον B: ἀγκίλον || 10. ἔπαναλήψεως B || 16. Ἔκτορος delet W || 17. ἀέρι τύψει || 23. πρῶτος B || 33. κ’ αὖθι μ. A: καθμ.

§. σημειωτέον δέ, ὡς διὰ ἀκριβείας ἴσασιν ἀλλήλους, ὡς καὶ Δόλωνα (οἱ) περὶ Διομήδην (Π. 10. 447).

391. ὄθι τοι τέμενος πατρίων] κώμη ἐστὶ Λυδίας Ἄλαθα, ἐνθα φησὶν Ἡρόδοτος (? I 93). . . βωμὸν Ἰφιδίωνος καὶ ἄγαλμα λίθινον Κολοσσικὸν ἠκρωτηριασμένον ἀρχαίῳ τύπῳ εἰργασμένον καὶ τοὺς 5 περὶ τὴν λίμνην καλάμους συνδονεῖσθαι εἰλειδίους, ὡς φησιν “ ὄθι τοι τέμενος πατρίων ἐστίν.”

392. Ἔλλω ἐπ' ἰχθυόεντι] Ἔλλος νῦν Φρύγιος καλεῖται· ἐκβάλλει δὲ μεταξὺ Θυατείρων καὶ Σάρδεων.

B = ἄλλως: Ἔλλω ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῷ διήεντι] τὸ σχῆμα 10

B = ὁμοιοπλάτων. §. ἐν βραχεὶ δὲ τό τε πλῆθος ἔδειξε τῶν ἰχθύων τοῦ τε Ἐρμου τὸ ταχὺ τῶν ρευμάτων καὶ γὰρ δύσπλωτός ἐστιν.

B = 394. ἐπὶ σώτροις δατέοντο] ἐναργῶς ἔδειξεν αἰκισμὸν σώματος ὑπὸ τῶν παραθεόντων τροχῶν διαιρουμένου.

B = 395. Δημολέοντα] ἐν ὀλίγοις ὅλα δεδήλωκε, τὸ ὄνομα, τὸν τρόπον, 15 τὸν πατέρα, τὸν τόπον ἐφ' ὃν ἡ πληγὴ, ὅτι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ ὅτι διὰ τῆς κυνέης, καὶ κατὰ ποῖον μέρος τῆς κεφαλῆς, καὶ μέχρι ποῦ διήλθεν, ὅτι “ ῥῆς ὀστέον” (399).

A = * Δημολέοντα] Ἀρίσταρχος (τινὲς δὲ) “ Δηλιέοντα.”

A+B = 396. ἐσθλὸν ἀλεξητήρα μάχης] ἐν ἐκ τῶν τριῶν λέξεων σχ- 20 μαίνεται, ἐν πολέμῳ ἀγαθὸν δυνατὸν δὲ καὶ ἐν τῷ “ ἐσθλόν” στίζειν.

B = 397. κατὰ κρόταφον] καὶ ἡ περὶ τὰς πληγὰς ποικιλία θαυμασία. ἄμφω γὰρ κατὰ τῆς κεφαλῆς τέτρωνται· ἀλλ' ὁ μὲν πρόσω ἰέμενος κατὰ μέσσην τὴν κεφαλὴν πλήσσεται, ὁ δὲ ἤδη παρατρέχων, ὡς ἔοικε, καὶ εἰς φυγὴν ὀρμώμενος διὰ τοῦ κροτάφου, ὁ δὲ τρίτος 25 κατὰ τὸ μετάφρενον ἀπεστραμμένος τιτρώσκεται.

403. * θυμὸν ἄισθε] ἀπέπνεεν.

A+B = 404. ἤρυγεν ἐλκόμενος] Νηλεὺς, φασίν, ἐ' Μιλήτῳ ἱερὸν Ποσειδῶνος Ἐλικωνίου ἰδρύσατο κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Ἐλικῇ τῆς Ἀχαιίας. σύνθηες δὲ τοῖς αὐτόσε καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπιτελεῖν τὰς 30

2. suppl. Bekker || 3. Tala Isigonus Paradox. ed. West. p. 191 || 4. lacunam indicavi || Ἰφιδίωνος || 6. cf. Strabo XIII 626 φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν τοὺς καλάθους (corr. καλάμους) κατὰ τὰς ἐορτάς cf. Gæde, de Dem. Scæpsio p. 40 || εἰλειδίους corruptum || 7. ἦεν || 8. Φρύγιος Strabo: Ὀρρίγιος || 13. ἐν σώτροις || αἰκισμὸν B: ἀλισμὸν || 14. διαιρουμένου B: -ον || 19. supplevi ex A || 25. διὰ B: κατὰ || 28. ἤραγεν || Νηλεὺς A D Eust.: Ἀπλεὺς || 30. τοῖς ἐκεί B || ἐπιτελεῖν W, ἐκτελεῖν ego conieceram: ἐγκυκλείν ut B

θυσίας τῷ θεῷ σημεῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς τῶν ταύρων ἐρυγῆς·
βοώντων γὰρ τῶν ταύρων δοκοῦσιν εὐμενῆ τε εἶναι τὸν θεὸν καὶ τὴν
θυσίαν ἀσπάξασθαι.

ἄλλως: ἤρυγεν] εἰκότως ἀνερυγγάνων τὸ αἶμα καὶ ὀξέως ἀπο- B-
5 θήσκει· τὴν γὰρ τραχεῖαν ἀρτηρίαν διεκόπη (καὶ) τὸν στόμαχον
διήρηται, ὃ ἐστὶ τὸν οἰσοφάγον, καὶ μέχρι τοῦ θυμοῦ φθάνει τὸ
δόρυ. θυμὸς δὲ ἐστὶν ὑμῆν μεταξὺ τῶν κλειδῶν κείμενος πρὸς τὸ μὴ
πλήττεσθαι ὑπὸ τοῦ ὄστοῦ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν.

Ἐλικώνιον] Αἰολεῖς παρὰ τὰς γενικὰς τῶν πρωτοτύπων ποιοῦσι B-
10 κτητικὸς τύπος, ἐτέρων ἐτερόνιος, ἄλ(λ)ων ἄλ(λ)ώνιος, ἐτυμώ-
νιος, ἀνεμώνιος καὶ διὰ τὴν εὐφωσίαν ἀνεμώνιος, Ἐλικῶν Ἐλικώνιος·
φησὶν οὖν τὸν ἐν Ἐλικῇ τῆς Ἀχαΐας τιμώμενον. τὰ δὲ διὰ τοῦ ὄς,
εἰ μὲν τὸ πρωτότυπον εἰς ὄς, διὰ τοῦ ἡσῖος, Ἰθακήσιος ἀπὸ τοῦ
15 Ἰθακος, Ὀχρήσιος, βροτήσιος, ἐτήσιος, μεθοδήσιος, εἰ δὲ τρέπειτο τὸ
ἡ τοῦ πρωτοτύπου εἰς ᾧ παρὰ Δωριεῦσι, διὰ τοῦ ᾧ, Πρυμνάσιον,
Κορυφάσιον. οὕτως ἔχει καὶ τὸ κοράσιον, ὃ μᾶλλον ἐστὶ Μακεδονικόν.

406. ὡς ἄρα—ἐρυγόντα] πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ “ἤρυγεν” (404)
τὸ σημεῖον.

ἐρυγόντα] παροξυτονητέον τὴν μετοχήν· β' γὰρ ἐστὶν ἀόριστος, A +
20 ὡς ἐδήλωσε τὸ “ἤρυγεν ἐλκόμενος” (404).

410. πόδες(σ)ι δὲ πάντας ἐνίκα] τοὺς νόθους· ὁ γὰρ Πολίτης B =
“σκοπὸς ἔξε ποδάκ(ε)ίησι πεποιθώς” (Π. 2. 792). ἐπινοεῖ δὲ
ἐκάστῳ τὸ πρὸς διήγησιν ἡδύ.

411. ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων] τὸ πλεονέκτημά φησὶν ἀνέπεισεν B =
25 αὐτὸν ἀντιστῆναι Ἀχιλλεῖ ἐλπίσαντα ταχέως ἀναφεύξασθαι.

414. νῶτα παραίσσοντος] παρακλίνοντος τὰ νῶτα. B =

(παρ)αίσσοντα] σύντομος ὁ λόγος τοῦ πρὸς τιμωρίαν σπεύδοντος,
καίτοι πρὸς Αἰνείαν πλείους ἀποτέταται λόγους.

ὅθι ζωστήρος ὄχητες] ἢ δι' ὅλου κρίκοις συνέχεσθαι τὸν ζωστήρα B =
30 πρὸς τὸν θώρακα νοητέον, ἢ καθ' ὑπερβατὸν ἐκδεκτέον, ἀντικρὺ δὲ
διέσχε παρ' ὀμφαλόν, ὅθι ζωστήρος ὄχητες χρύσειοι σύνεχον.

415. καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ] ὅτι διπλοὶ οἱ θώρακες κατὰ τὸν AB =
τῆς ζώσεως τόπον.

1. τῷ θεῷ B: τῶν θεῶν || 4. ἀνερυγγάνων sec. ut B: -ον || 5. suppl. sec.
|| 7. ὑμῆν B: ἄδην || 10. ἐτέρων Eust., ἐτερόν B: ἐταίρων || ἐτερόνιος B Eust.:
ἐταιρώνιος || supplevi ex Eust. || 10, 11. ἐτυμώνιος Eust.: ἐτοιμώνιος ut B ||
11. καὶ Eust.: ὃ || ἀνεμώνιος Eust.: ἀνεμόνος || 13. ἀνεμώνιος ante 'I. omisi ||
22. supplevi ex B || 25. φεύξασθαι B

- B= 418. *πρὸτι οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς*] προσέλαβεν ἑαυτοῦ
τὰ ἔντερα ἀποκυλισθεῖς.
- A=B- ἄλλως: *πρὸτι οἷ*] *περισπαστέον τὴν "οἷ"* ἔστι γὰρ πρὸς
ἑαυτόν.
- B= 422. *ἀλλ' ἀντίος ἦλθε*] ὁ γὰρ ἔλεος ἀμελεῖν αὐτὸν τῆς ψυχῆς 5
τε καὶ τῆς ἐντολῆς Ἀπόλλωνος ποιεῖ.
- B= 424. *ἀνέπαλτο*] ἐδήλωσεν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἑαυτοῦ μείζω γενό-
μενον.
- B= 425. *ἔσεμάσ(σ)ατο θυμόν*] ἤψατο τῆς ψυχῆς, ἢ ἐκηλίδωσεν.
- B= 427. **ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας*] ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν στάσεων 10
διαστήμασιν.
- B= 434. *σὺ μὲν ἐσθλός*] εἰρωνεία· προεῖρηται "τὸν δ' οὐ ταρβήσας"
(430).
- B+ 435. *θεῶν ἐν γούνασι κεῖται*] ἰκεσίαις ἢ λιταῖς ἢ κόλποις.
- A= 436. *χειρότερος*] *χέρ(ε)ιος χερ(ε)ιότερος*, συγκοπῆ καὶ πλεο- 15
νασμῶ χειρότερος.
437. *καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροιθεν*] "πάροιθεν" ὅτε τὸν Πάτρο-
κλον ἀνήρηκεν (Π. 16. 820).
- A= *ὄξυ πάροιθεν*] συναπτέον τὸ "ὄξυ πάροιθεν" δηλοῖ γὰρ τὸ
'ὠξυμμένον κατὰ τὸ ἔμπροσθεν.' 20
- ΔB= 439. *πνοιῆ*] ἐπὶ τὸ "πνοιῆ" βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέ-
στερον.
ἄλλως: πνοιῆ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπεν] καταγέλαστα ταῦτα,
ὡς φησιν Ἡρακλέων.
- B= 440. *ψύξασα*] τῇ κινήσει τῆς χειρὸς (ἡρέμα ἐξανεμίσασα) 25
"ψύχεος ἰμείρων κατελέξατο" (Od. 10. 155).
- A+ ἄλλως: *ψύξασα*] *πνεύσασα*, *φυσήσασα*.
- A+B= 451. *ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκότων*] ᾧ ἔοικας εὐ-
χεσθαι παραγενόμενος εἰς τὰς μάχας.
- B= 452. *ἦ θῆν σ' ἐξανύω*] καὶ τῆς νῦν ἀποτυχίας εἰς θεοὺς ἀνήγαγε 30
τὴν αἰτίαν καὶ τῆς αὔθις ἐπιτυχίας.
- A+ ἄλλως: *ἦ θῆν*] *περισπαστέον τὸν "ἦ"* ἔστι γὰρ βεβαιωτικός.
- ΔB- *ἐξανύω*] *βαρυντέον τὸ "ἀνύω"* ἐνεστῶτος γὰρ ἔστιν ἀντὶ μέλ-
λοντος, ὡς τὸ ἐρύω (Π. 22. 67).

2. ἀποκλιθεῖς B || 15. χέριος χειρώτερος: supplevi et correxi ex A ||
25. suppl. W ex B || 26. παρελέξατο B || 31. αὔθις B: αὐτῆς || 33.
ἐνεστῶς B

454. νῦν δ' ἄλλους] ὡς πρόσθεν ἀποτυχῶν τοῦ Αἰνείου εἰς τὸ Β= πλῆθος τρέπεται (194), οὕτω καὶ νῦν.

* ἐπιείσομαι] ἐπιπορεύσομαι. B=

456. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασε] ἐπιτρέχει τὸν τῶν βαρβάρων θάνατον, Β= 5 ἐπὶ τῇ εὐχερείᾳ καὶ ὀξύτητι τοῦ Ἀχιλλέως ταχύνας τὸν λόγον.

460. Λαόγονον καὶ Δάρδανον] παρέλιπε τούτων τὰς πληγὰς, Β= ὅπως μὴ προσκορεῖς ὑπάρχοιεν.

462. τὸν μὲν δουρὶ βαλῶν] εἰκότως τὸν πρῶτον διὰ βολῆς Β= ἀναιρεῖ, πλησίον δὲ γενόμενος τὸν ἕτερον τῷ ξίφει.

10 τὸ(ν) δὲ σχεδὸν—τύψας] σχεδὸν παίσας· ἀντέθηκε δὲ τὸ Α= “βάλε.”

463-9. ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε] παραλλάσσω τὸ ὁμοειδὲς ἐποίησέ Α+Β= τίνα ἰκετεύοντα. τὸ ἐξῆς, Τρῶα δ' Ἀλαστοριδῆν φασιγάνω οὔτα καθ' ἧπαρ, καὶ τὰ λοιπὰ διὰ μέσου. ἢ κοινὸν τὸ “ἔτυψεν” ἐκδεκ- 15 τέον ἀπὸ τοῦ “σχεδὸν ἄορι τύψας” (462).

464. εἴ πως εὐ πεφίδοιτο] ἢ μὲν “εὖ” ἐγκλίνεται, τὸ δὲ “πῶς” Α+Β= οὐ πάντως ὀξυνθήσεται· καὶ ἐμελέτησε πολλάκις ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένων μὴ ὀξύνεσθαι, “οὐ πως ἔστ', Ἀγέλαιε” (Od. 22. 136)· “μή πως με προῖδῶν” (Od. 4. 396)· “οὐ πω μίν φασιν φαγέμεν” 30 (Od. 16. 143). οὕτως οὖν καὶ τὸ “εἴ πως εὐ” οὐκ ἀναγκαστικὴν ἔξει τὴν ἐπὶ τοῦ πῶς ὀξεῖαν· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος γενόμενος κατ' αὐτὴν τὴν προσφῶδιαν τοῦτο μόνον ἀπεφάνητο· ἐγκλίνειν δεῖ τῷ τόνῳ καὶ δασύνειν τὴν τρίτην συλλαβὴν· δηλοῖ γὰρ “εἴ πως αὐτοῦ.”

467. οὐ γὰρ τοι γλυκύθυμος] οὐκ ἀνειμένος τῷ θυμῷ καὶ ἠψίο- Α+Β= 25 φρων, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου σκληρὸς καὶ χαλεπός.

οὐ γὰρ τοι γλυκύθυμος ἀνὴρ—οὐδ' ἀγανόφρων] ὁ μὲν γὰρ ὡς Β= ἀκμάζοντος τοῦ πένθους περίλυπός ἐστιν—ὅτε γὰρ βάπτομεν τοὺς φίλους, τότε μάλιστα στερίσκεσθαι αὐτῶν ἐλπίζοντες αὐξομεν τὴν ὀδύνην—ὁ δὲ ποιητὴς οὐκ ἐπαινῶν τὸ θυμικὸν οὐκ ἀγανόφρονα αὐτὸν 30 καλεῖ, ὡς τὸ “ἀεικέα μῆδετο ἔργα” (Π. 22. 395).

γλυκύθυμος] γλυκὺ τὸ ἀνειμένον· “σπεῦδε μὴ γλυκὺς γένη.”

470. ἧπαρ ὄλισθεν] ὄλισθηρὰ γὰρ ἡ φύσις τοῦ ἧπατος· αἰμορ- ΑΒ= ραγία δὲ πολλὴ γέγονε δύο μεγίστων ἀγγείων διηρημένων τοῦ

9. ἀναιρεῖ post ξ. deleui ut B || 11. βάλ' || 16. εὖ bis ut infra || ἢ Α: εἰ || 19. οὐπω μί κε φασι || 26. ὁ μὲν γὰρ Β: ἀκμήν || 31. γλυκὺς W: γλύκιος || frg. ignotum videtur || 32. ἢ παρῳλισθεν

ἥπατος, καὶ τῆς κοίλης, ἣ κατὰ κυρτὰ ἔγκειται, <καί> τῆς πύλης, ἣτις ἐστὶ κατὰ τὰ σιμά.

B- μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ] τὸ μέλαν αἷμα κατὰ τοῦ ἥπατος ἐκ-
κρινίζον τὸν τοῦ χιτῶνος κόλπων ἐνεφύσησεν· διὰ οὖν τοῦ ῥ τὸ “ἐνε-
πρησε” (471) γραπτέον. 5

473. δουρὶ κατ' οὐ(α)ς] ὄρα, ὅσαι πληγαὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς
ἠνέχθησαν· ἣ μὲν “μέ(σ)σην κακ κεφαλῆν” (387, 475), ἣ δὲ
“κατὰ κρόταφον” (397)· οὗτος δὲ διὰ τοῦ ὠτός.

ἄλλως: δουρὶ] σπενύδων οὐκ εἶπεν οὐδὲ ὅπως τὸ ξίφος ἀπέθετο.

B- 476. ὑπεθερμάνθη ξίφος] δαιμονίως τὸ βάθος τῆς πληγῆς <παρ- 10
ἔδειξεν>.

A- 478. ξυνέχουσι τένοντες] “τένοντες” τὰ συντείνοντα τὰς συνα-
φὰς τῶν νεύρων.

B- * τένοντες] “τένοντες” εἰσὶν αἱ ἀπονευρώσεις τῶν μυῶν, δι' ὧν
γίνονται ἐκτάσεις καὶ κάμψεις. 15

481. πρόσθ' ὀρόων] Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ θ “πρόσ' ὀρόων.”

B+ 483. σφονδυλίω] τινὲς εὐθείαν λαμβάνουσι τὸ “σφονδυλίον.”

A+B- 484. Πείρω υἱόν] ὡς Μενέλεω· ἣ γὰρ εὐθειά ἐστὶ Πείρωος,
ὅπερ ἐν ἄλλοις Πείρωος (Π. 2. 844) λέγεται καὶ Πείρωος (Π. 4. 520).
ὁ δὲ Ζηνόδοτος “Πειρέως” γράφει ἀπὸ τῆς Πειρεὺς εὐθείας. 20

485. Ῥίγμον] ἀπὸ τοῦ ῥήγμός Αἰολικῶς αὐτό(ν) φασιν εἰρῆσθαι
“Ῥήγμον” καὶ γὰρ τὸ(ν) ῥήγνύμενόν φασιν· ἔνιοι δὲ “Ῥίγμονα”
λέγουσιν εἶναι τὸ τέλειον.

ἄλλως: Ῥίγμονα] τινὲς ἀπ' εὐθείας τῆς Ῥίγμων.

486. μέσ(σ)ον ἄκοντι] “ἄκοντι” καταχρηστικῶς τῇ μελίᾳ, εἰ μὴ 25
καὶ ἄλλο ἔτυχεν ἔχων δόρυ.

490. ὡς δ' ἀναμαιμάει] οὗτός ἐστι περὶ οὗ φησιν “εἰ—χειρας
ἔοικε” (372). §. πολλάκις δὲ χρῆσάμενος τῇ ἀπὸ τοῦ πυρὸς παρα-

B- βολῇ ἐμψύχω νῦν τῇ ὀνοματοποιίᾳ χρῆται μαιμαῶν λέγων τὸ πῦρ ὡς
πᾶσαν ἐπειγόμενον τὴν ὕλην ἀναλῶσαι. πάντα δὲ πᾶσι παρα- 30
βέβληται. ἣ τε γὰρ προθυμία τοῦ Ἀχιλλέως ὁμοία τῇ τοῦ πυρὸς
ὄρμῃ καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀναιρουμένων ὁμοιον τῷ τῆς ὕλης βάθει

1. κοίλης W ex Poll. Π 225: κοιλίας || τῆς τε π. B || 2. σιμά W ex Galen.

Π 575 || 8. οὗτος W: ὅπως || 10, 11. supplevi ex B || 16. χ. τὸ θ “πρὸς θ
ὀρόων” vel προσορόων coni. Ludwich || 17. σφονδυλίφ lemma || τὸ B: τὴν
|| 20. Πειρέως A: -εος || 21. ῥήγμός scripta: ῥίγμον || φησιν: corr. W || 21, 22.
suppl. W ex Eust. || 22. Ῥήγμον ex Eust.: ῥίγμον || 25. ἄκοντι W: ἀπαντα

καὶ τὸ εὐμεταχειρίστον τῶν Τρώων τῷ τῆς ὕλης καταξήρῳ ἀπέικασται, ἔν τε τῷ “εἰλυφάζει” τὴν ἐπὶ πλεῖον εἴλησιν τοῦ πυρὸς ἔδειξεν. ἀναμαιμάει] μετ’ ἐνθουσιασμοῦ ἀναβάλλει τὴν κίνησιν.

491. * ἀζαλέοιο] ξηρὰν ἔχοντος ὕλην.

5 494. ῥέε δ’ αἵματι γαῖα] ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἐρρεῖτο.

495. ὡς δ’ ὅτε τις ζεύξει] ὄλον ὄλῳ παραβέβληται.

497. βοῶν ὑπὸ ποσ(σ)ί] οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν “ὑπό” ἔστι γὰρ ΔΒ = ὑπὸ ποσίν, ὡς κἀκεῖ “ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσ(σ)ὶ κοινίσσαλος” (Π. 3. 13).

502. κῦδος ἀρέσθαι] “κῦδος” ἦται τὸ ἐκ τῆς ἀναιρέσεως Ἐκ- Β = 10 τορος, (ῆ) καὶ τὸ ἐκ τοῦ συνειλῆσαι τοὺς πολεμίους εἰς τὸ ἄστυ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Φ.

1. πόρον ἴξον] τὸν πορευτὸν αὐτοῦ τόπον, οἱ δὲ τὸν ῥοῦν, οἱ δὲ πόρον Δ + Β = Ξάνθου κατὰ περίφρασιν τὸν Ξάνθον. φ. Ἀριστοφάνης γράφει “ρόον.” Δ = ἐυρεῖος] ἀπὸ τοῦ εὐρύς, καὶ κατ’ ἐπέκθεσιν τοῦ ἰ ἢ ἀπὸ τοῦ 15 εὐρέης εὐρέ(ε)ος, καὶ κράσει.

2. Ξάνθου δινήεντος] “Ξάνθος” ὅτι ξανθὰς ποιεῖ τὰς τρίχας, Β = “δινήεντος” δὲ τοῦ περιφερῆ ρεύματα ἔχοντος.

ὄν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς] πῶς ὕστερον μὲν φησιν ἐπὶ τοῦ Β = Ὀκεανοῦ “ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοί” (196), νῦν δὲ Διὸς τὸν 20 Ξάνθον γενεαλογεῖ; ῥητέον δὲ ὅτι τοῦ μὲν θεοῦ πατὴρ ὁ Ζεὺς, τοῦ δὲ ρεύματος χορηγὸς ὁ Ὀκεανός· “ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοί” (196)· “πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.” διὰ δὲ τὸ πλεόν χειμάρρου ἐῖναι τὸν Ξάνθον Διὸς αὐτὸν φησιν· φησὶ γοῦν “ὄρθυνον ἐναύλους” (312)· “ὄν ῥα τ’ ἐναυλος ἀπόερση χειμῶνι περῶντα” (283).

25 ἄλλως: ὄν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς] ὡς “υἱὸς Πειριβοῖο, τὸν Α + ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς” (Π. 2. 741), καὶ “ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ” (Π. 15. 85).

3. ἔθα διατμήξας] θαυμαστὴν τινὰ τὴν φαντασίαν ὑποτίθεται, Β + ἰφ’ ἐνὸς τοσαύτας μυριάδας ἀνδρῶν διαιρεθῆναι, καὶ μεταξὺ τῶν δυεῖν 30 αὐτὸν τάξῃσιν εἶναι ἀπονειμάμενον αὐτῶν τὴν ἐτέραν μοῖραν.

2. εἰλυφάζει Β: -ειν || 6. ζεύξει || 10. supplevi ex Β || 11. inscriptionem addidi || 14. τοῦ εὐρέως || 15. suppl. Bekker || 16. Ξάνθου alterum Β || 21. post ποταμοί add. sec. ὡς δὲ θεοῦ ὁ Ζεὺς || 24. ἀπόερσει || 27. δόμῳ W: δὲ ὁμοῦ || 29. δυοῖν Β

- B= 5. ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο] τὸ τῆς κμέσεως ἔδειξεν, ὅτι, δι' ἧς ἐδίωκον Τρῶες, ταύτη διώκονται· καὶ ὁ φησιν “ὁμοίου πτολέμοιο,” τοῦτο νῦν καὶ τόπῳ δείκνυσιν ἐμφανῶς.
- A= ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἐκτωρ] τοῦτο ἂν τις σημειώσαιτο πρὸς τὸ “τινάσσετο μαινομένοιο” (Π. 15. 609)· τινὲς γὰρ γράφουσι 5 “μαρναμένοιο.”
- B= ἐμαίνετο] ἐνθουσιωδῶς ἐμάχετο. διὸ οὐκ εἶπεν ὅτ' ἐμάρνατο.
- B+ 6. προχέοντο] ὡς ἐπὶ τῶν προβάτων “ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται” (Π. 5. 141). φ. εἰ δὲ Ἡρα ὁ ἀὴρ κατὰ τοὺς φυσικούς, πῶς τοῖς μὲν ἐπιχειταί, τοῖς δὲ οὐ; ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖ “ἀχλὺν θεσπεσίην κατέ- 10 χευε” (Od. 7. 41, 2) τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ Ποσειδῶν τῷ Ἀχιλλεῖ ἀχλὺν ἐπέχει (Π. 20. 321)· ὥστε οὖν ἐκπεσόντας τῆς πόλεως ἐμπεσεῖν τῷ ποταμῷ, τοῦτο ποιεῖ ἡ Ἡρα.
- B= πεφυζότες] δειλιῶντες· “θεσπεσίη ἔχε φύζα” (Π. 9. 2), ἀντὶ τοῦ δειλία. 15
- B= 7. πίτνα] ἐξέτεινε, “πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας” (Od. 11. 392).
- B= 8. * εἰλεῦντο] συνωθούντο.
- B= 9. ἐν δ' ἔπεσον] οὐκ εἶπεν ἐνέβησαν, ἀλλ' “ἐνέπεσον” τὸ ἀκούσιον τῆς φυγῆς θέλων σημάναι.
- B= πατάγῳ] πάταγος ψόφος ἐκ τριῶν μιγνύμενος, ὄπλων, βοῆς, 20 ὕδατος. καὶ Θεουκιδίδης (7. 84) “(ὡς δὲ γίνονται) ἐπὶ αὐτῷ, ἐμπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ.”
ἄλλως: πατάγα—βράχε—ἰαχον—ἀλαλητῷ] πάντα ταῦτα συνήγαγε πρὸς ἔμφασιν.
- B+ 10. ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἰαχον] αἱ περὶ αὐτὸν ὄχθαι ἀμ- 25 φίαχον· ἢ πρὸς ἔμφασιν αἱ δύο κεῖνται προθέσεις· ἢ ὡς συναῖδουσαι τοῖς ἐγχωρίοις. ἔμφασιν δὲ ἔχει ὁ τόπος ἐφ' ἑκατέραν ὄχθην τοῦ ψόφου καὶ τῆς βοῆς ἀνακλωμένων.
11. ἔνθα καὶ ἔνθα] οἱ μὲν πρὸς τὸ ἀνωφερές, οἱ δὲ πρὸς τὸ κατωφερές “ἐλισσόμενοι” καὶ ἔμπροσθεν “ἡμίσεες δὲ ἐς ποταμὸν 30 εἰλεῦντο” (7, 8)· ἢ ἐπὶ πολλοὺς τόπους διερρίφθαι τοὺς νηχομένους φησὶν· διὰ γὰρ τούτου τοὺς οὐκ εὐχερῶς νήχεσθαι δυναμένους διὰ τὴν σφυδρότητα τοῦ ρεύματος δείκνυσιν.

4. τοῦτο ἂν A: τοῦτον || 5. μαινομένοιο || 6. μαρναμένοιο || 10. ἐπιχέεται || 19. φωνῆς: corr. W || 20. γινόμενος B || 21. suppleni ex Thuc. || αὐτῷ Thuc.: ταυτὸν || 22. ἐσπίπτουσιν Thuc.

12. ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ρίπῃς] ἐπει ταπεινὴ ἢ εἰκόν, ἐφαίδρυνεν αὐτὴν B-
λέξεσι, τῷ “ ρίπῃς ” καὶ τῷ “ ἡρέβονται. ” ἄπτουσι δὲ οἱ γεωργοὶ
πῦρ διώκοντες αὐτὰς) τοῦ σπόρου. ἐμπερέστατα δὲ ἐφ' ἑκατέρου
τῆ εἰκόνι κέχρηται· τὸ μὲν γὰρ ἀκαταμάχητον τοῦ διώκοντος πυρὶ
5 παρέβαλε, τὸ δὲ ἄπρακτον τῶν φευγόντων ἀκρίσιν. ἐντεῦθεν τινες
Κύπριόν φασι τὸν ποταμόν· κατά τινας γὰρ χρόνους ὀχλεῖται ἢ
Κύπρος ὑπὸ ἀκρίδων, ὡς Κυρήνη καὶ ἡ Βάρκη.

ἀκρίδες] παρὰ τὸ κρᾶν, ὃ ἔστιν ἐσθίειν—“ ὃς αἰζήων ἔκραε κηδε- A=B-
μόνας ” (Callim. fr. 200 Schn.)—ἢ ἀκρίζειν, ὃ ἔστι τὰ ἄκρα ἐσθίειν.

10 φ. βροῦχος δὲ παρὰ τὸ βρύκειν.

ἡρέβονται] ἐρεθίζονται. πλεονάζει γὰρ τὸ ἦ, ὡς “ ἡμίει ” (Π. B-
2. 148).

14. ὄρμενον] ψιλωτέον τὸ “ ὄρμενον. ” ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄρω ἔστι A=B-
ψιλουμένου καὶ βαρυνόμενου ὄρομενον ὄρμενον κατὰ συγκοπήν, ἢ ἐκ
15 τοῦ ὄρμενον συστολῆ καὶ ἀναδρομῆ τοῦ τόνου.

· πτώσσοуси καθ' ὕδωρ] ἐμπίπτουσι καταπτήξασαι. B=

16. κελάδων ἐπιμίξ] τὸ μὲν “ κελάδων ” βαρυντέον—φησὶ γοῦν A+B-
“ παρ' ποταμόν κελάδοντα ” (Π. 18. 576) οὐ κελαδοῦντα—τὸ
δὲ “ ἐπιμίξ ” ὄξυτοσητέον.

20 17. αὐτὰρ ὁ διογενῆς] μόνον τοῦτον εἴτω δίχα τοῦ κυρίου καλεῖ.

ὄχθη] ὄχθη καὶ κρημνὸς ταῦτόν· φησὶ γοῦν “ μεσοπαγῆς δ' ἄρ'
ἔθηκε κατ' ὄχθης ” (172) καὶ “ οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ” (175). ὄχθαι
δὲ οἱ παραποτάμιοι κρημνοί.

18. κεκλιμένον μυρίκησιν] περικεκλεισμένον, κεκρυμμένον. φ. οὐ
25 δηλοῖ, πῶς ἀνάλαβεν αὐτό. φ. πᾶσαν ἰδέαν μάχης διελθὼν ἐν τῷ A+
πεδίῳ καὶ περὶ τὸ τεῖχος καὶ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ καινόν τι ἐξεῦρεν ἐπὶ
τῆ Ἀχιλλέως ἐξόδῳ τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, οὐ μόνον τὴν
μονοειδειαν περισταμένους ἀλλὰ καὶ καινὰς διαθέσεις ἐπεισφέρων τῆ
ποιήσει· τετάρτην γὰρ ταύτην συνιστὰς μάχην ἐπὶ λήξει τῆς
30 ποιήσεως, ἐπεὶ μὴ ἀξιομάχους οἶδε βαρβάρους Ἀχιλλεῖ καὶ ἄτοπον
εἰς ἀκατέργαστον λῆξαι τὴν ποίησιν, θεῶν τε μάχην παρεισάγει

2. ρίπῃς B: ρίπῃ || καίουσι B || 3. supplevi ex B Eust. || τῶν σπορίμων
Eust. || 8. κρᾶν sec. ut A: γρᾶν pr. ut Et. M. p. 219, 22 || 8, 9. κηδεμόνας A:
-όνα Galen. in Lex. Hipp. p. 546 Fr., -όνος ut Et. M. || 14. ψιλούμενον
B || βαρυνόμενον B || 15. συστολῆ καὶ ἀναδρομῆ scripsi, cf. A: συνδρομῆ καὶ
ἀναδόσει || 16. καταπληχθεῖσαι B || 22. δύναται: corr. W || 26. ἐπὶ W: ἐν

καὶ τὸν ποταμὸν καθίστησιν, εὐλογὸν ἀφορμὴν λαβὼν τὴν ἀπὸ τῶν νεκρῶν στένωσιν.

ἄλλως: κεκλιμένον μυρίκησιν, ὃ δ' ἔσθορε] Πυθοκλῆς ὡς ἐν περιφέρειται τὸ "ὄδε," ἢ ἢ ἀντὶ τοῦ "καί," ὡς ἠδέ καὶ ἰδέ.

A= ὃ δ' ἔσθορε] γράφεται καὶ "ἔσθορε." ἔνιοι δὲ γράφουσιν 5
"αὐτὸς δ' αἰψ' ἐπόρουσεν."

B- 20. τύπτε δ' ἐπιστροφάδην] συνεστραμμένως ἰσχυρῶς, ἢ μηδένα τόπον παραλιμπάνων, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Τειχομαχίας "πάντη δὴ πύργου καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν" (Π. 12. 430)· ἐκατέρωθεν γὰρ ὑπ' ὅψιν ἦγαγε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πλῆθος τῶν 10 ἀναιρουμένων παρέστησεν.

B- 22. ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος] καλῶς τὰ τῆς παραβολῆς· ὅτε μὲν γὰρ ὁ διώκων ἐπὶ γῆς ἦν οἱ δὲ φεύγοντες εἰς τὸν ποταμὸν συνωθοῦντο, τὸν μὲν πυρὶ τοὺς δὲ ἀκρίσιν ὁμοίωσεν· ὅτε δὲ ἐν ὕδατι ὁ διώκων καὶ οἱ διωκόμενοι, πρὸς τὸν ὑποκείμενον τόπον ἢ παραβολὴν συναῖδει. καλῶς 15 δὲ καὶ δελφῖνι εἰκασταί· θαλασσίας γὰρ δαίμονος υἱός. ὡς ἰχθύος δὲ ὄντος τοῦ δελφίνος τὸ "ἄλλοι" εἶπεν· καὶ Πίνδαρος "ἰχθὺν παιδοφάγον" (fr. 306 B.) ἐπὶ τοῦ κήτους.

B- μεγακήτεος] μέγα κύτος ἔχοντος, ὡς "μεγακήτεϊ νηί" (Π. 8. 222), ἢ μεγάλου κήτους. 20

B+ 23. μυχοῦς] τὰς διαδύσεις παρὰ τὴν νύκτα.

25. ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο] δῖνας ἔχοντος καὶ ἤδη ἀκροκελαινιόωντος (249).

B- 26. πτώσσειν] κατέπτησσαν ταπεινῶντες αὐτούς. φ. "κρημνοῦς"

B= δὲ τὰς ἐπικρεμαμένας τοῖς ὕδασι ὄχθας. 25

κάμε χεῖρας ἐναίρων] Ἐρμόδωρος ὁ ραίφωδός "χεῖρας ἐναίρων" ἤκουε 'χειροκοπῶν', κατεχρήσατο δέ· κυρίως γὰρ ἐναίρειν τὸ σκυλεύειν, ὅθεν καὶ "κατηναρισμένας" φησὶν ὁ Σοφοκλῆς (Δίας. 26).

B= 27. δωδέκα λέξατο] ὡς εἰς θυσίαν μέλλων παριστάνειν τὴν 30

B= καλουμένην δωδεκάδα. φ. μεγάλην δὲ τὴν ὑπεροχὴν διὰ τούτου παρίστησιν ἐπιλέξασθαι αὐτὸν τοὺς αἰχμαλώτους λέγων οἴους καὶ ὄσους ἠβούλετο, εἶτα καὶ τούτους καθ' ἓνα συνδῆσαι ὥσπερ ἀνδράποδα προτείνοντα(ς) τὰς χεῖρας.

5. ἔσθορε A: ἔθορε || 17. δὲ scripti: τε || 21. καταδύσεις B || 34. suppleni ex B

29. ἐξῆγε θύραζε] καταχρηστικῶς, ὡς καὶ “ἐκ πόντοιο θύραζε” (Il. 16. 408).

31. τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον] περιπαθῶς ἄγαν· ταῦτα γὰρ ἀφορμὴ B = γέγονε τῶν δεσμῶν αὐτοῖς, ἃ εἰς σωτηρίαν ἐπήγοντο.

5 εὐ στρεπτοῖσι χιτῶσιν] ἀντὶ τοῦ (εὐ)κλώστοις· ἐνήθετο γὰρ καὶ B = ἢ κρόκη. οὐδέπω δὲ ἐγινώσκετο τριῖσις κρόκης, ἀλλὰ νῆσις· Μένανδρος “κρόκην δὲ νήσεις στήμονα” (fr. 301 M.).

34. ἐνθ' υἱεῖ] περισπαστέον καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραπτέον B = τὸ εἰ· καὶ γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῆς υἱεύς.

10 ἄλλως: ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο] μετέβαλεν εἰς ἄλλην διάθεσιν ποι- B = κίλλων τὴν διήγησιν. πρῶτος οὖν καὶ τὸ τῶν περιπετειῶν εἶδος ἔδειξε, ποικίλον ὃν καὶ θεατρικὸν καὶ κινητικόν. πάντα δὲ λέγων ἀληθοποιεῖται τὸν λόγον.

36. * οὐκ ἐθέλοντα] ἀντὶ τοῦ πρὸς βίαν. B =

15 37. ἐννύχιος] εἶπε γὰρ “πολλὰς μὲν ἀνύπνους νύκτας ἴαυον” (Il. 9. 325).

ὁ δ' ἔρινεόν—τάμνε νέους ὄρηκας] ἀπὸ τοῦ γενικοῦ εἰς τὸ εἰδικόν A + B = μεταβέβηκεν. ὄρηξ δὲ ψιλοῦται· ἔστι γὰρ παρὰ τὸ ὄρω, πλεονασμῶ τοῦ π̄, εἰ καὶ (ὁ) λόγος κελεύει αὐτὸ δασύνεσθαι· τὸ γὰρ ᾱ καὶ 20 τὸ ε̄ εἰς ῥ̄ καταλήξαντα ἐπομένου τοῦ π̄ δασύνεσθαι θέλει, ἄρπη ἔρπε· οἷς συνεξομοιοῦσι καὶ τὸ ὄρηξ.

ἄλλως: ὁ δ' ἔρινεόν ὀξεί χαλκῶ τάμνε] εἰ διαστείλαμεν βραχὺ AB + ἐπὶ τὸ “τάμνε,” εὐλογώτερον ἂν γένοιτο τὸ σχῆμα.

ἄλλως: ὁ δ' ἔρινεόν] ἀντὶ τοῦ ἔρινεοῦ, ὡς “γυναῖκά τε θήσατο A + B = 25 μαζόν” (Il. 24. 58) καὶ “οἶνοχόον βάλε χεῖρα” (Od. 18. 396). τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ξύλου. οὐ γὰρ εὐθετεῖ ὁ ἔρινεὸς εἰς ἄρματα· εἴη ἂν οὖν ξύλον ἀντὶ τοῦ ξύλου τεθεικῶς.

39. τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον] ἀναγκαιῶς προεκτίθεται τὰ περὶ αὐτὸν B = ἅπαντα, ἵνα ἐξῆς ἰκετεύοντος αὐτοῦ γνώριμος ὁ λόγος καθεστήκη.

30 ἀνώιστον] ἀνεπιλόγιστον· νώισασθαι γὰρ τὸ νῆσαι. παρὰ τὸ B = (ὁ)ῖσασθαι ἀνώιστον καὶ κατ' ἐπέκτασιν.

40. (Λῆμνον) ἐκτιμένην] ἤδη γὰρ αὐτὴν ᾤκουν Ἕλληνες τῶν Ἀργιναυτῶν· κυρίως δὲ περάσαι τὸ εἰς πέραν ἀποδόσθαι.

* Λῆμνον] λείπει ἢ εἰς.

5. supplevi ex B || 6. οὐδέπω W: οὐδέποτε ut B || 7. νῆσει καὶ στ. B || 15. γὰρ post μ. omisi || 29. καθεστή B || 31. ἀνώιστον || 33. scho- lion ad v. 58 scriptum: traiecit W

41. ἄγων] ἴσως κελεύσας Πατρόκλῳ, ὡς καὶ “ λούσασ’ ἐν ποταμῶ ” (Od. 7. 296).
- B = 42. ξεινός μιν ἐλύσατο] ἐπιξενωθείς ἡλευθέρωσεν. §. τὸ δὲ ἐξῆς,
 AB = ξεινός μιν ἐλύσατο Ἰμβριος Ἡετίων.
43. Ἰμβριος Ἡετίων] πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, καὶ ὅτι φίλοι τοῖς 5
 “ Ἐλλησιν οἱ Λήμνιοι, ἐχθροὶ δὲ τοῖς Τρωσίν, ἐπεὶ τοι διὰ τί δὴ μὴ
 τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀπέδωκαν;
 Ἄρισβη (ν)] μεταξὺ Περκώτης καὶ τῆς Ἀβύδου.
- B = 46. * ἐλθὼν ἐκ Λήμνιοι] σωθεὶς ἀπὸ τῆς Λημνίας δουλείας.
- B = 48. καὶ οὐκ ἐθέλοντα] περισσὸς ὁ “ καί.” ἴσως δὲ τὸ φιλόψυχον 10
 αὐτοῦ κωμφοεῖ καὶ διὰ τοῦ πρώτου (36).
- B = 50. * γυμνόν] οὕτω γὰρ καὶ ἐγνωρίσθη.
 οὐδ’ ἔχεν ἔγχος] ὅμοιον τὸ σχῆμα τῶ “ ἰοῖσιντε τιτυσκόμενοι λάεσσί
 τ’ ἔβαλλον ” (Π. 3. 80)· ἴσως δὲ καὶ διὰ τῆς ἐξαλλαγῆς χλευάζει τὸ
 πρόσωπον, ὡς οὐδὲ τῶν ἀμυντηρίων ἑαυτῶ τι καταλιπεῖν ὑπέμεινεν. 15
54. * ᾧ πόποι] “ πόποι ” οἱ θεοὶ παρὰ τὸ ἐποπτεύειν πάντα.
- B = 55. ἦ μάλα δὴ Τρῶες] ὑπερβολικῶς εἶπε, τάχα Τρῶες καὶ ἐξ
 “ Αἰδοῦ φεύξονται, ὅπου θαλασσοκρατούντων Ἑλλήνων ἀπὸ νήσου ἐφυγεν.
 A - B = μεγαλήτορες] Πῖος στίζει εἰς τὸ “ μεγαλήτορες,” εἶτα τὸ ἐξῆς
 ἐν ἧθει φησὶν ἀναφωνήσας ‘διαναστήσονται ἄρα καὶ οἱ τεθνεῶτες, εἴ- 20
 περ καὶ οὗτος ἴσχυσε διαπεραιωθῆναι.’
- A + 57. φυγῶν ὑπὸς (νηλεὲς ἤμαρ)] ἐπεὶ οὐδέποτε πρόθεσις ἀντι προ-
 θέσεως κειμένη ἀναστρέφεται.
- B = 60. ἀλλ’ ἄγε δὴ—δουρός] γενναῖον ἦθος καὶ ἐπάνω τῶν δεινῶν
 κείμενον ἢ εἰρωνεῖα παρίστησιν. 25
63. (γῆ) φυσίζωος] οὐ καλὸν τὸ ἐπίθετον ἐπὶ νεκρῶν καὶ τύμβων
 ταττόμενον.
- B = 64. ὡς ᾤρμαινε μένων] ὁ μὲν περιμένει διὰ τὴν ὑπεροχὴν τε-
 θαρρηκῶς ἑαυτῶ καὶ οὐχ οἷον ἀρπάζων τὸν καιρὸν, ὃ δὲ ἐμπέδως
 (πάντα) ὀρῶν ἄφυκτα ἑαυτῶ αὐτὸς πρόσσεισιν. 30
- B = 65. περὶ δ’ ἤθελε] ἐπιτείνει τὸ φιλόζων, ὅπως συγγνώμην ἔχῃ
 παρατείνων τὰ τῆς δέησεως.

1. καὶ λούσ’ textus Od., λούσας || 6. τί δὴ μὴ tentavi: τί μὴ Bekker, τοῦ ἄγον μὴ || 9. Λημνίας || 10. schol. ad 36 iterum scriptum || 14. ἐξαλλαγείσης || 18. ἐφυγον ut B: corr. W || 26. φυσίζωος ut textus || 28. περιμένει rec. ut B: περιτέμνει pr. || 30. suppl. W ex B || αὐτῶ B || 31. ἔχοι ut B

67. δόρυ μακρόν] ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀνέλαβε τὸ δόρυ. A =

68. οὐτάμεναι] ὥστε οὐκ ἀφῆκε τὸ δόρυ ἀλλ' ἐνέπηξε τῇ γῆ. τὸ γὰρ οὐτῆσαι ἐπὶ τοῦ τρῶσαι. β. ἔστι δὲ ὥσπερ ἐν γραφῇ θεάσασθαι B = τὸν μὲν ἐπανατεινόμενον τὸ δόρυ τρῶσαι θέλοντα, τὸν δὲ φθάσαντα 5 τὴν πληγὴν καὶ τοῖς γόνασι προσπίπτοντα, καὶ τὴν μὲν αἰχμὴν τῇ γῆ προσπεπηγυῖαν, τὸν δὲ καὶ τῶν γονάτων ἐχόμενον καὶ τὸ δόρυ κατέχοντα τοῦ κτείνοντος.

70. χροὸς ἄμεναι] “ἄσασθε κλαυμοῖο” (Π. 24. 717). β. ἐναγώνιον δὲ τὸ ἐνιαχοῦ ἀποτυγχάνειν καὶ παρέχειν καιρὸν τοῖς ἐλλεινολογήμασιν.

10 73. καὶ μιν λισσόμενος] τοῦτον τινες προστιθέασιν οὐ φερόμενον A = ἐν ταῖς Ἀριστάρχου. τινὲς δὲ γράφουσι “καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος.”

74. αἶδεο] ὡς ἰκέτην προσδέχου. δύο γὰρ πρὸς σωτηρίαν B = ἀνυστικά, αἰδῶς καὶ ἔλεος.

75. ἀντί τοι] ὡς ἀντιάνειρα (Π. 3. 183) καὶ ἀντίκλιδα. β. “ἰκέταο” B = 15 δὲ τοῦ εἰς τὴν ἐστίαν ἤκοντος καὶ ἰκετεύοντος. πιθανὴ δὲ ἡ ἐπανάληψις· ὁ γὰρ αἰχμάλωτος ἰκέτην ἐαυτόν φησιν—ἰκέτην γάρ, φησί, κυρίως καλοῦμεν τὸν ἐκουσίως καταφυγόντα—ὁ δὲ τῷ ὀμωρόφιῳ γεγονέναι καὶ τροφῆς μετεσχηκέναι εἰς τὸ τῶν ἰκετῶν δίκαιον ἐαυτὸν τάττει.

* ἀντί τοι εἴμ' ἰκέταο] ἴσος ἰκέτη.

A + B =

20 76. * “πρώτῳ” ζένων.

ἄκτην] ἡ ἄγουσα ἡμᾶς καὶ πορεύεσθαι ποιοῦσα. ἄτιπον δὲ τὸν μετα- B + δόντα τροφῆς, ἐξ ἧς ἄνθρωποι ζῶμεν, τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖσθαι. καὶ “Δημητέρος” φησὶν εἰς δεισιδαιμονίαν παρακαλῶν. καὶ ὁ μὲν εἰς τροφήν ἐπὶ τῷ πωλῆσαι παρέλαβεν, ὁ δὲ τοῦτο εἰς τὸ τῶν ἰκετῶν δίκαιον ἔταξεν. 25 καὶ θαυμάσαι ἄξιον τὴν εὐπορίαν τοῦ ποιητοῦ. πολεμῖφ γὰρ πρωτόφφ λόγον περιθεις ὅμως εὐπόρησε πρὸς τὴν σωτηρίαν εὐλόγου προφάσεως.

80. λύμην] εὐκτικῶς· πρὸς ὃ φησι “μῆ μοι ἄποινα πιφαύσκεο” B = (99)· ἀφ' οὗ καὶ πληθυντικαὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, “λέλυντο δὲ γυῖα ἐκάστου” (Od. 18. 238). συνέσταλται δὲ διὰ (τὸ) μέτρον.

30 83. μέλλω που ἀπέχθεσθαι] ἔοικα ἀπεχθῆς γεγονέναι. β. ἄκρωσ A + B = δὲ διαγράφει δειλόν, ἀπεγνωκότα μὲν, ὅμως δὲ δεόμενον τῆς σω- B = τηρίας. ἔχεται γὰρ ἀπάντων ἢ ἀμείνων ἐλπίς.

5. πίπτοια B || 8. θασσθαι || 11. ταῖς A : τοῖς || 14. ἀντίκλεισ arud Poll. x 22 || 16. φησὶ alt. delet W ut B || 17. ὀμωρόφιος Bekker : ὀμορρόφιος B, ὀμορόφιος || 24. ἔλαβεν B, παρέλαβεν : ἔταξεν scripsi ex l. 19, τάττει conl. W || 26. εὐλόγου B : -ως || 28. ἀφ' W : ἐφ' || 31, 32. 'aut pcst σωφ. deest (τυχεῖν) aut verba τῆς—ἐλπίς sunt scriptoris nescio cuius' W

- B= 85. Λαοθόη] ἵνα δείξῃ, ὅτι καὶ πρὸς μητρὸς εὐγενῆς ἐστίν. ἅμα δὲ ὅτι οἱ ἐν τύχαις μεγίσταις ἐλεοῦνται ἀτυχοῦντες.
86. * Ἄλτω, ὃς Λελέγεσ(σ)ιν] φασὶ Πριάμον πρὸ τῆς Ἐκάβης γῆμαι τὴν Λαοθόην, πασῶν τῶν Ἀσιατίδων εὐγενείας ἕνεκα προκρίναντα τὸν γάμον τῆς κόρης. 5
- B= ἄλλως: * Ἄλταο] τὸ αὐτὸ ὄνομα διχῶς ἐσχημάτισεν, “* Ἄλταο” ὡς Ἀτρεΐδαο καὶ “* Ἄλτω” ὡς Μενέλεω].
- AB= ἄλλως: * Ἄλτω] πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὀνόματος τὸ σημεῖον.
- A= Λελέγεσ(σ)ι—ἀνάσσει] Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ἰ τὸ “ἀνάσσει” οἱ δὲ χωρὶς οὐκ ἀλόγως γὰρ περὶ Πηδάσου ὡς πεπορθημένης, 10
 “πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πηδάσον” (Π. 20. 92), εἰ μὴ ἄρα φαίμεν πεπορθῆσθαι μὲν πρότερον τὴν Πηδάσον, ἀνειληφέναι δὲ πάλιν τὴν ἀρχὴν τὸν Ἄλτην.
87. ὑπὸ Σατιόεντι] ‘ἐπὶ’ τοῖς ποταμοῖς φαμεν κεῖσθαι τὰς πόλεις. 15
- B= 88. τοῦ δ’ ἔχε θυγατέρα] αὔξει τὸ γένος Πριάμον λέγων ἐπίδεικασθαι τὴν συγγένειαν * Ἄλτου ἄλλοτριῶν δὲ ἑαυτὸν τοῦ γένους * Ἐκτορός (φησι), “πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας.”
89. σὺ δ’ ἄμφω δευροτομήσεις] “σὺ δέ” ἐν ἐρωτήσῃ τινές, ἵνα μὴ εἰδῶς πάλιν παρακαλῆ. καταχρηστικῶς δὲ ‘ἀναιρήσεις.’ 20
- A+ 95. οὐχ ὁμογαστριος] Ζηνόδοτος “ιογαστριος,” ἐπεὶ ἐν ἄλλοις ἔφη “ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν” (Π. 24. 496) καὶ “ἰῆ ἄρα γεινόμεθ’ αἴση” (Π. 22. 477).
- B= 96. ἐνηέα τε] τῷ ἐπιθέτῳ τοῦ φίλου μαλάσσειν αὐτὸν οἶεται, διδάσκων αὐτὸν ζηλοῦν τὴν προσήθειαν τοῦ φίλου. 25
- B= 99. νήπιε] διὰ τοῦ ἐπιθέτου πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ πείθειν ἐξέκοπεν. μή μοι ἄποινα] τινές, ἐπεὶ ἔλεγεν “ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον” (79) ἢ ἐπεὶ διὰ τοῦ “μή με κτεῖνε” (95) τοῦτο ὑπέφηεν, ἢ διὰ τοῦ “νῦν δ’ ἐλύμην” (80).
100. * ἐπισκεῖν αἴσιμον ἦμαρ] ἐπὶ τὴν πεπρωμένην ἐλθεῖν. 30
- AB= 101. πεφιδέσθαι] παροξυτόνως, ὡς τὸ “ἰκέσθαι” (Π. 1. 19) ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.
- B= 105. περὶ δ’ αὖ Πριάμοιο] ὃ μὲν ὡς ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ προὔβάλετο (88), ὃ δὲ διὰ τοῦτο φονεῖν αὐτὸν φησιν.
9. ἀνάσσειν lemma || ὦ τὸ ἀνάσσειν: corr. Hoffmann || 14. ἐπὶ textus || 15. πολλὰς || 18. supplevi ex B || 19. δὲ post τ. del. W || 24. ἐν ante τῷ ut B: omisi

ἄλλως: *περὶ δ' αὖ Πριάμοιο*] δ μὲν ἔλεγεν ὅτι οὐκ εἰμί' Ἐκάβης, B =
δ δὲ ἀντέθηκεν ὅτι Πριάμου παῖς ἐστίν.

106. ἀλλὰ φίλος, θάνε καὶ σὺ] τινὲς ἀξιοῦσι μετὰ τὸ "θάνε" B =
στίζειν, ἢ ἢ 'φίλος θάνεν ὁ Πάτροκλος.'

5 ἄλλως: ἀλλὰ φίλος, θάνε καὶ σὺ] πιθανὴ ἢ εἰρωνεία καὶ πρὸς B =
τὸν ξενίαν προβαλλόμενον (76). θανάτου δὲ κρείσσων ὦν παραμυ-
θεῖται τὸν ἀγενῶς τοῦ ζῆν ἐφιέμενον.

* οὕτως] διὰ τοῦ ὀ αἰ πᾶσαι. A =

108. καλὸς τε μέγας τε] ὀπότερον γὰρ ἂν θατέρου στερηθῆ, πρὸς
10 σωματικὸν κόσμον ἀτελές.

110. ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοί] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν "ἐπί" τὸ A-B-
γὰρ ἐξῆς ἐστίν 'ἐπ' ἐμοί,' ἢ ἢ 'ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐμοὶ ἔσσεται' τινὲς
δὲ τελείαν δόντες ἐν τῷ προτέρῳ τὸν ἐξῆς ὡς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς
προφέρονται τὸν "ἔσσεται ἢ ἠώς" καὶ τὴν ἐπι ἀναστρέφουσιν, ἢ ἢ
15 'ἔπεστιν' οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Νικίας. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον,
ὡσπερ ἔχει καὶ τὰ τῆς παραδόσεως.

ἄλλως: ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοί] στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ AB-
στίχου, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ἀρίσταρχον δοκεῖ, καὶ τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἄλλης
ἀρχῆς, "ἔσσεται (ἢ) ἠώς ἢ δειλή." τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτον
20 ἔστ(α)ί τις ὄρθρος ἢ μεσημβρία ἢ δειλινὴ ὥρα, καθ' ἣν καμὲ τις
ἀνελεῖ. καὶ χωρὶς τοῦ σ τὸ "δειλή," ὡς καὶ Διδυμὸς φησιν.

111. ἠώς] ἔωθεν ἕως μεσημβρίας, ὡς τὸ "ὄφρα μὲν ἠώς ἦν"
(Il. 8. 66) καὶ "πᾶσαν δ' ἠοίην" (Od. 4. 447) "ἔνδιος δ' ὁ γέρων"
(ib. 450), ἢ δὲ μετὰ μεσημβρίαν ἕως ἐσπέρας δειλή ἦς τὸ μὲν
25 πρῶτον δειλὴν πρῶϊν, τὸ δὲ πρὸς ἐσπέραν δειλὴν ὀψίαν Ἀττικοί
φασιν. τρισὶ δὲ διαστήμασιν ὄρισε τὴν ἡμέραν διὰ τὸ μηδέπω
ὠροσκοπίαν παραδεδοσθαι.

* δειλῆς] ὄλαι εὐθειάι εἰσιν διχῶς οὖν τοῦ ζ ἢ δειλή. AB +

112. Ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἔλῃται] τῷ σιδήρῳ συνείληπται δὲ ἀπὸ τοῦ B-
30 Ἄρῃ. τινὲς δὲ "ἄρῃ" βλάβῃ, βέλους ἢ δόρατος.

113. ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν] πέπεισται γὰρ ὡς οὐδεὶς B =
αὐτῷ συνελθὼν συσταδὴν ἀνελεῖ.

114. τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο] "αὐτοῦ" ἐν ᾧ ἦν τόπῳ ἰκετεύων. B =

8. schol. supra v. 107 scriptum: traieci ut A || 12. τὸ ἐξῆς post ἢ
del. W || 13. ἄλλης dubitanter W, cf. l. 18: τινὸς || 21. ἀνελεῖ W,
ἀνέλη A: ἀναίρει || 24. ἦς W: ἢ || 28. ἔλω || 32. μαχεῖται B

- AB= 115. χεῖρε πετάσ(σ)ας] ἀπογνοῦς ἤδη τὸν σύντομον αἰρεῖται θάνατον.
- B- 120. ποταμόνδε λαβών] τὸ μὲν τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ ὄντας ἐμβάντα ἀναιρεῖν συγγνωστόν, τὸ δὲ καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀναιρουμένους εἰς τὸ ρεῖθρον ἐμβάλλειν αἰτίαν πιθανὴν παρέχει τῷ ποταμῷ εἰς τὴν 5 κατ' Ἀχιλλέως ἐπιβουλήν. ἔπειτα καὶ κατ' αὐτοῦ βλασφημεῖ, “οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ' εὐρροος ἀργυροδίνης ἀρκέσει” (130). θηρώμενος οὖν ὁ ποιητὴς τὴν πρὸς τὸν ποταμὸν μάχην ζητεῖ πιθανὰς αἰτίας.
- AB- 122. ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο] περισπαστέον τὸ “ἐνταυθοῖ.” ἔστι γὰρ 10 ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἀττικῶς· τὸ δὲ “ἦσο” δασυντέον. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν, ἢ ἢ ἀπὸ τοῦ ἴσθι· ἔνοι δὲ γράφουσιν “ἐνταυθοῖ νῦν κείσο,” ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.
ἄλλως: ἐνταυθοῖ] Ἀττικόν ἐστίν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνταυθί. §. “ἦσο”
- B= δὲ διάγε ἢ ὑπαρχε. 15
- B- 123. ἀκηδέες] οὐ κηδόμενοι· οἱ δέ, ὡς “ἀηλεές” ἐπὶ τοῦ Λυκάονος (57).
- B+ οὐδὲ σε μήτηρ] ἐπεὶ πολλὰ περὶ τῆς μητρὸς προῦβάλετο “μινυθάδιον δέ με μήτηρ γείνατο—τῆς δὲ δύο γενόμε(σ)θα” (84 sqq.), ὥσπερ ἐμπιπλάμενος τῆς κατὰ τῶν πολέμιων κολάσεως τοῦτο 20 φησιν.
124. * ἐνθεμένη] κηδεύσασα.
- A+B= 125. * εἶσω ἀλός] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀλός.
- A+B= 126. θρῆσκων τις κατὰ κῦμα] οὕτως αἱ Ἀριστάρχου “μέλαιναν φρίκ' ἐπαῖξει,” ἢ δὲ Χία “μελαίνη φρίχ' ὑπαῖξει.” οὕτω δὲ αὐτὸ 25 Ἀριστάρχου ἐξηγήσατο· τῶν ἰχθύων τις κατὰ τὸ κῦμα θρῆσκων, ὃ ἐστὶ κολυμβῶν, ἐπὶ τὴν φρίκα αἶζει, ἵνα φάγη σε φερόμενον. δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα ἰχθὺν φερομένου τινὸς γεύεσθαι ἄνω μετέωρον ἐπὶ τὴν φρίκα τῆς θαλάσσης ἐλθεῖν. τὸ δὲ πᾶν οὕτως· νεοσφαγῆς μὲν οὖν ὦν καταδύσῃ ἐπὶ τὸ βάθος τοῦ ποταμοῦ, ἔνθα σὺν ταῖς ἰχθύσιν 30 ὦν ἀπολιχμηθῆσθαι τοῦ αἵματος· ἐπὶ πλέον δὲ σε ἄταφον ὄντα καὶ μετεωρισθέντα ἐκβαλεῖ παρὰ θάλασσαν ὁ ποταμός, ἔνθα τις τῶν

1. ἦδη W: κᾶν ut A || 3, 4. ἐπιβάντα ut B || 11. ἦσον || 15. iteratur * ὑπαρχε || 18, 19. μινυθάδιος || 19. δύο || 25. ἐπαῖξει etiam B: ὑπαῖξει A || μελαίνη Heyne: μελαίνη || φρίχ' || ὑπαῖξει B: ὑπαῖξει || αὐτὸ W: -ὄς || 27, 28. ὑπὸ A || 31. ἀπολιχμηθῆσθαι

ἰχθύων σε κατέδεται ἐπὶ τὴν φρίκα φερόμενος. Φιλητᾶς δὲ ἀρε-
κό μονος τῇ “ ὑπαλύξει ” γραφῇ φησιν, ὡς ἐκεῖνος ὁ λιπανθεὶς
ἰχθύς ὑπὸ τοῦ δημοῦ τὴν ψυχρασίαν ὑπαλύξει.

127. * ἰχθύς ὅς κε φάγησι] Ἀριστοφάνης “ ὡς κε φάγησι.” A =

5 129. * κεραΐζων] ἐρημῶν.

130. οὐδ’ ὑμῖν ποταμὸς περ] ἕως τοῦ “ οὐς ἐπὶ νηυσὶ βοῆσιν ” A +
(135) Ἀριστοφάνης ἠθέτηκεν ὡς παρεμβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀπορούν-
των διὰ τί ὁ ποταμὸς ὀργίζεται, καίτοι σαφῶς αὐτοῦ λέγοντος
“ Ξάνθος ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων αἰζηῶν ” (146)· εἰ γὰρ
10 ἐβλασφημήθη ὁ ποταμὸς, ἔλεγεν ἂν τοῦτο πρὸς Ἡραν (369) καὶ
“ Ἡφαιστον (357).

131. * δηθα] νῦν ἀντὶ τοῦ ‘ ἐκ πολλοῦ χρόνου.’ B =
πολεῖς] οὕτω τινές· ἠθέτετε δὲ αὐτοὺς Ἀριστοφάνης· ἄμεινον οὖν A +
“ πολέας.”

15 132. * μώνυχας] τὰ ὀρμητικώτατα γὰρ τῶν ζῴων αὐτᾶ ἀφιαῖσιν.

135. * νόσφιν ἐμείο] λείπει ‘ ὄντος.’ B =

136. ποταμὸς δὲ χολώσατο] οὐχ ὅτι ἐβλασφημήθη, ἐπεὶ καὶ
πρὸς Ἡραν τοῦτο εἰρήκει καὶ πρὸς Ἡφαιστον—φησὶ γοῦν “ ἐπεὶ
κεχόλωτο δαΐκταμένον ” (146)—ἀλλὰ διὰ τὸ τοὺς ἐπὶ γῆς ἀναιρου-
20 μένους εἰς αὐτὸν ῥίπτεσθαι.

χολώσατο—μᾶλλον] ῥιφέντος Λυκάονος ἤρκται τοῦ θυμοῦ· νῦν δὲ B =
μᾶλλον διὰ τὸ κακῶς ἀκοῦσαι.

137. * πόνοιο] τοῦ κατὰ τὴν μάχην ἔργου.

140. Ἀστεροπαῖφ ἐπᾶλτο] πῶς, φησί, πρὸ ἐ ἡμερῶν τὸν κατάλο- B =
25 γον ποιησάμενος Ἀστεροπαῖον παρέλιπε λέγοντα ῥητῶς πρὸ ἐα ἡ-
μερῶν ἐληλυθέναι (156); καὶ οἱ μὲν ὑποτάσσουσι στίχον ἐν τῷ τῶν
Παιόνων καταλόγῳ “ αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παιόνας ἀγκυλοτόξους ”
(Π. 2. 848) “ Πηλεγόνος θ’ υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος, ” ὃν καὶ
ἐν πολλαῖς τῶν Ἰλιάδων φέρεσθαι. οὐ θαυμαστὸν τὸ παραλελειφθαι
30 αὐτὸν ἐν τῷ καταλόγῳ· μόνων γὰρ ἐμνήσθη τῶν τὴν κυρίαν ἡγεμονίαν
ἐχόντων, ἐν δὲ τῷ κατὰ μέρος καὶ τοὺς μετ’ ἐκείνους τεταγμένους
παρέλαβεν, ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων ἐν μὲν γὰρ τῷ καταλόγῳ Μενεσθέα
φησὶν εἶναι τὸν ἡγεμόνα (Π. 2. 552), ἐν δὲ τῇ ἐπὶ ναυσὶ μάχῃ “ οἱ

4. κε alt. A : καὶ || 6. ἐν δ’ ὑμῖν || 15. αὐτᾶ W : -οῖς || 22. διὰ τὸ
κακῶς ἀκοῦσαι B : καὶ τοῦ ἀκοῦσαι || 29. (οἱ δὲ φασιν) ante οὐ sur-
plet W

μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσι—Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἑὺς” (Π. 13. 689, 91). ταῦτόν οὖν ἐστὶ καὶ ἐπὶ Ἀστεροπαίου. ὁ μὲν (γὰρ) Πυραΐχμης τὴν πρώτην ἡγεμονίαν εἶχε, τὴν δὲ δευτέραν Ἀστεροπαῖος, νυνὶ μέντοι τὴν πᾶσαν ἡγεμονίαν αὐτῷ ἀνατίθησι διὰ τὸ τὸν Πυραΐχμην ὑπὸ Πατρόκλου ἀνηρῆσθαι, ὥσπερ καὶ Πρωτεσι- 5 λάου ἀποθανόντος ὀρῶμεν τὸν Ποδάρκην ἄρχοντα (Π. 2. 704).

B= 141. υἱεὶ Πηλεγονός· τὸν δ' Ἄξιος] καὶ τίς χρεῖα τοῦ πατρός, μέλλοντος αὐτοῦ γενεαλογεῖν αὐτόν (158); ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀγνῶς Ἀχιλλεῖ—τῶν γὰρ ἐπηλύδων ἦν—ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸ γένος, ὁ δὲ ποιητῆς ἵνα μὴ ἐπιμένοι τῷ οἰκείῳ καταλόγῳ συνέτεμε καὶ τὴν 10 μητέρα ἐδίδαξεν (142).

A= 142. Ἀκεσσαμενοῖ] ὄξυντέον τὸ Ἀκεσσαμένος, ἵνα ὄνομα γένηται, ὡς Δεξαμένος καὶ Τισαμένος.

145. μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ] δαιμονίως οὐκ ἀθρόαν τὴν τοῦ ποταμοῦ ὀργὴν εἰσάγει, ἀλλὰ πρῶτον μὲν δι' ἑτέρου ἐπιβουλεύει τῷ Ἀχιλλεῖ, 15 εἶτα δ' αὐτὸς ἄψεται (234).

B= ἄλλως: μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ] ὅτι ψυχικὴ ἀρετὴ ἡ δύναμις. πιθανὸν δὲ ποταμοῦ αὐτὸν ἀπόγονον εἶναι, ὅπως ἐπὶ πλέον ἐρεθίσῃ τὸν ποταμόν.

B= 147. οὐδ' ἐλέαιρεν] Πῖος ψυχρόν φησι τὸ ἐπίθετον, ἄν τε ἐπὶ τῶν Τρώων—πῶς γὰρ ἄξιον ἐγκαλεῖν Ἀχιλλεῖ, ὅτι οὐκ ἐλεεῖ τοὺς πολε- 20 μίους;—εἶτε ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ὅτι αὐτὸν οὐκ ἠλέει, οὐχ ἀρμόζον ἐπὶ θεοῦ.

B= 150. τίς πῶθεν εἷς ἀνδρῶν] πιθανὴ ἡ εἰσβολὴ ἐκ τοῦ καιροῦ, ὅτι τῶν ἄλλων φευγόντων οὗτος ἀντέστη.

* ὁ μὲν] τινὲς “ὁ μου.”

25

B= 155. δολιχεγγχέας] καὶ πῶς ἐν τῷ καταλόγῳ (Π. 2. 848) φησὶν αὐτοὺς ἀγκυλοτόξους; καὶ γὰρ καὶ Τεῦκρος ἐπαμφοτερίζει· ἴσως δὲ δισσοῦν ἦν τὸ γένος, καὶ οἱ μὲν ὑπὸ Πυραΐχμης, οἱ δὲ ὑπ' Ἀστεροπαίου εἰσίν.

156. εἰλήλουθα] ἀντὶ τοῦ ‘ᾠχόμην,’ ὡς “ᾠμῶξαν ἀολλέες” (Π. 30 23. 12) ἀντὶ τοῦ ᾠμῶζον, ὥστε πρὸ ἰα' ἡμερῶν ἐκ Παιονίας ἐξεληλυθέναι· διὰ τούτου δὲ λύσις τοῦ πῶς πρὸ ε' ἡμερῶν τὸν κατάλογον ποιησάμενος οὐκ ἐμνήσθη τοῦ Ἀστεροπαίου· οὐπω γὰρ ἦν φθάσας.

2. ἴστα B || 3. supplevi ex B || 6. ἄρχοντα Bekker, cf. Eust.: ἔχοντα || 8. ἀγνῶς scripsi, μὴ γνώριμος B: ἀγνῶς || 14. ἀθρόαν W: -ον || 16. ἄψεται scripsi: ἀφέξεται || 19. ἄν W: κἂν || 25. ὁ μου Nauck, ὁ μοι conl. W: ὁμοῦ || 32. τοῦ Bekker: τὸ

162. ἀμαρτῆ] περισπᾶται καὶ σὺν τῷ ἰ γράφεται—ἔστι γὰρ παρὰ A + τὸ ἀμαρτῶ—ὁ δὲ Ἀρίσταρχος δίχα τοῦ ἰ, ἀπὸ τοῦ ἀμαρτῆδην λέγων ἀποκεκόφθαι τὴν λέξιν, κακῶς.

δούρασιν ἀμφίς] δίχα· “τὼ δ’ ἀμφίς φρονέοντε” (Π. 13. B = 5 345). “εὐξοὺν ἀμφίς ἔεργει” (ib. 706) εἰς ἑκάτερα διείργει· καὶ “εἴριον ἀμφίς ἀνέλκει” (Π. 12. 434)· “ἀμφίς ἑάγη” (Π. 11. 559)· ἀμφίβολον δὲ πότερον ‘ἀμαρτῆ ἀνέσχετο’ ἢ ‘ἀμαρτῆ ἀμφίς.’ ἐξ ἑκατέρου μέρους· ὁ καὶ ἄμεινον· περιδέξιον γὰρ ἔστιν.

* ἀμφίς] “ἄμφω” ἢ Μασσαλιωτικῆ.

A =

10 163. περιδέξιος] τινὲς ἀντὶ τοῦ ὑπερδέξιος, μεγαλοδέξιος ὡς “πε- B = ρίεσσι γυναικῶν” (Od. 18. 248). οἱ δὲ ἀμφιδέξιος. β. τὴν δὲ ἀσπίδα ἀπέβαλεν ὡς δύσχρηστον ἐν ὕδασιν· δύναται δὲ καὶ πελτάριον ἔχειν, ὡς οἱ τοξόται.

165. χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε] οὐκοῦν ἐπιπόλαιος ἦν ὁ χρυσός. εἰ δέ B = 15 φησιν, ὅτι μέχρι τινὸς ἔρρηξεν, μέσση τακτέον τὴν χρυσοῦν πτύχα κατὰ Πορφύριον.

166. * ἐπιγράβδην] ὡς ἐπιξέει(ν).

167. σῦτο δ’ αἶμα] ὑπὸ μόνου τούτου Ἀχιλλεὺς τιτρώσκειται. AB = ἢ δ’ ὑπὲρ αὐτοῦ] ὡς τὸ “νεφέλη δέ μιν—τὸ μὲν οὔ ποτ’ ἔρωει” 20 (Od. 12. 74, 5), οὕτω καὶ νῦν πρὸς τὴν συνώνυμον μελίαν ὑπήνητησεν (162).

169. ἰθυπτίωνα] ἀπὸ τοῦ “ἰθὺ βέλος πέτεται” (Π. 20. 99)· B = μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ φοροῦντος τὸ πλεονέκτημα ἐπὶ τὸ φοροῦμενον μετήγαγεν. ἔστιν οὖν ‘κατ’ εὐθὺ πετομένην.’

25 ἄλλως: ἰθυπτίωνα] Ἀρίσταρχος “ἰθυκτίωνα,” ὃ ἔστιν ἐπ’ εὐθείας A = ἔχουσαν τὰς κτηδόνας καὶ τὰς ἐν τοῖς ξύλοις διαφύσεις.

172. μεσ(σ)οπαλές] μέχρι τοῦ μέσου παλλόμενον· οὕτω γὰρ τὸ B = μετὰ βίας ἐκπεμφθὲν σημαίνει, ὅτι μέχρι τοῦ μέσου καταπεπηγὸς τὸ δόρυ περὶ τὸν οὐρίαχον ἐπάλλετο. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὑποκειμενον 30 ἔδαφος τελματῶδες ὄν. τοῦτο δὲ οἰκονομεῖ, ἵν’ ἐξῆς ἐπιχειρῶν Ἀστεροπαῖος ἀνεγκύσαι αὐτὸ (ἀ)δύνατος ᾗ, ἢ ὅτι πᾶν δόρυ ἐκ μέσου πάλλεται.

* μεσσοπαγές] “μεσοπαλές” οὕτω διὰ τοῦ λ.

A +

2. δίχα scripsi cf. A: διὰ || 10. μεγαλοδέξιος B: μεγάλως δεξιὸς || 13. πελτάριον Bekker: πελάρτιον || 24. πετομένην B: -ον || 25. Ζηρόδοτος A || 26. κτηδόνας scripsi: κτεδόνας A, κτιδόνας Eust., ἀκτεδόνας

- A+ 173. Πηλεΐδης δέ] ἐπανεΐληφεν, ὡς περὶ ἐτέρου διαλεγόμενος.
- A+ 174. * ἄλτ' ἐπὶ οἷ] ἀπόλυτος ἢ "οἷ."
 175. * οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο] γραφικῶς.
 179. ἄορι] τῷ δόρατι· Φιλητᾶς "καὶ κεν Ἀθηναίης δολιχαῶρον"
 ἀντὶ τοῦ 'μέγα δόρυ ἐχούσης.' 5
- B= * Ἀχιλεὺς σχεδόν] λείπει <τὸ> 'ἐλθών.
- B- 181. χολάδες] τὰ ἔντερα, ἀπὸ τῆς κοιλότητος ἢ τοῦ κεχαλάσθαι, ὅθεν καὶ κῶλον· οἱ δὲ <ἴτι> τὰ ἔντερα τὴν ξανθὴν ἔχει χολήν· τῆς γὰρ χολῆς ἢ μὲν ξανθὴ, ὅθεν ὁ ἴκτερος, ἢ δὲ μέλαινα, ἀπ' ἧς αἱ μελαγχολίαι. 10
- B- 184, 5. Κρονίωνος παισίν] ἀντὶ τοῦ ἐκγόνοις. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδρηίδος τῆς Σκεΐρωνος Πηλεΐς, οὗ Ἀχιλλεύς.
- A+B= 185. ποταμοῖο περ] περισσὸς ὁ "πέρ'." δ. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ
 A+ "ἐκγεγαῶτι" κατὰ δοτικὴν.
- B- 186. φῆσθα] προπερισπαστέον· παρατατικῷ γάρ ἐστιν. Τυραν- 15
 νίω(ν) δὲ βαρύνει ὡς ἐνεστῶτος χρόνου καὶ μετὰ τοῦ ἰ γράφει.
 ποταμοῦ γένος] ἀλλὰ καὶ Αἴγινα Ἀσσωπῶν οὐκ εὐτελεῖζει οὖν τοὺς ποταμούς, ἀλλὰ Δία προκρίνει, ἄλλως τε τὰ τῶν πατέρων αἰεὶ προκρίνει ὁ ποιητής.
189. Αἰακός] ἐπειδὴ αἰετῶ εἰκασθεὶς ἐμίγη αὐτῇ, τὸν παῖδα 20
 Αἰακὸν ὠνόμασεν.
- B+ 190. ἀλιμυρήντων] κυρίως μύρεσθαι τὸ ἐπὶ μόρῃ τινὸς θρηνεῖν. φησὶ δὲ "οὐδὲ τι πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν" (219).
 192. καὶ γὰρ σοι ποταμός] ἦτοι περὶ τοῦ Ἀξιοῦ φησιν οἶον 'πάρεστί σοι ποταμὸς ὁ πρόγονος' ἢ καὶ μᾶλλον 'παρεστί σοι ὁ 25
 Ξάνθος,' ἵνα διὰ τούτου ἐπὶ τὴν ὄργην προκαλῆται τὸν Ξάνθον.
- AB+ ἄλλως: καὶ γὰρ σοι ποταμός] ἢ συναπτέον μέχρι τοῦ χραισμεῖν, ἢ στικτέον ἐπὶ τὸ "μέγας" <ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ "εἰ δύναται τι">).
194. οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος] ἢ ἀρχαία Ἑλλάς περὶ Δωδώνην καὶ 30
 Σελλοὺς ἔκειτο, ὅθεν ὁ Ἀχελῷος ἐκρέων δι' Αἰτωλίας εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν ἐξῆει κόλπον, ἄχρις οὗ Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέστρεψεν· μέγιστος οὖν τῶν ταύτη ποταμῶν ὁ Ἀχελῷος. διὸ Ἀχελῷος πᾶν πηγαῖον ὕδωρ·
 7. ἄ post ἔντερα omisi ut B || 8. supplevi ex B || 12. Ἐνδρηίδος scripsi cf. Paus. II 29, 10 alios, Μενεδηίδος con. Bekker: Μενεδηίδης || 16. suppl. sec. || 28, 29. suppl. W ex A || 30. ἀρχή || 32. ἐπέστρεψεν || 33. Ἀχελῷος alt. W: -ον

καὶ τὸ ἐν Δωδώνῃ δὲ μαντεῖον (ἐν) ἅπασι τοῖς χρησμοῖς κελεύει
 θύειν Ἀχελῷῳ.

Ἀχελῷος] πρεσβύτερον τῶν ἄλλων ἤγηται τὸν Ἀχελῷον διὸ B +
 καὶ κρείοντα αὐτὸν φησιν.

5 195. ἄλλως: “οὔτε” διὰ τοῦ τέ· τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν στίχον A +
 θέλοντες ἐξ Ἀχελῷου ρεῖν τὸν γὰρ αὐτὸν Ὠκεανῷ Ἀχελῷον φασιν.

196. πᾶσα θάλασσα] δηλονότι ὅλη ἢ ἐπεὶ πολλὰ πελάγη εἰσίν, AB =
 Ἀτλαντικόν, Λιγυστικόν, Τυρρηρικόν, Λιβυκόν, Μυρτώον, Αἰγύπτιον,
 Παμφύλιον, Ἰκάριον, Αἰγαῖον, Ἑλλησποντος, Μέλας κόλπος, Εὐ-

10 ξεινος, Κασπία, Ἐρυθρά.

197. καὶ φρεῖατα μακρά] βαθέα· καὶ “ἠόνος προπάροιθε βα- B =
 θεῖης” (Π. 2. 92) ἀντὶ τοῦ τῆς μακρᾶς. φ. “νάουσι” δὲ πιδύουσιν.

200. καὶ ἐκ κρημνοῦ] ἀντιπέφρακε τῇ ὄχθῃ τὸν κρημόν. A +

202. δίαινε] διαίνεσθαι κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι.

15 203. ἐγγέλυνε] χωρίζει αὐτὰς τῶν ἰχθύων, ἐπεὶ οὔτε ἐξ ὀχείας A + B =
 γίνονται οὔτε ζῶα τίκτουσι οὔτε σπερματικούς ἔχουσι πόρους οὐδ’
 εἰς θῆλυ καὶ ἄρρεν διακρίνονται, ἀλλ’ ἐκ τῶν καλουμένων γῆς ἐντέρων
 αὐτόματα συνίστανται ἐν τῷ πληθῶ, ζῶσι δὲ ὄμβρῳ καὶ ὕδατι. φασὶ
 δὲ καὶ ἀλληλοφάγους αὐτὰς εἶναι καὶ ζῆν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἔτη. καὶ ἐν
 20 τῷ ἀγορανομικῷ δὲ νόμῳ Ἀθηναίων διέσταλται ἰχθύων καὶ ἐγγελύων
 τέλη. καὶ φησιν, ὡς καὶ οἱ ἐν βάθει ἰχθύες ἀνέβρασσον ἐσθίοντες
 αὐτό(ν)· ἢ ὅτι μάλιστα τῶν ἄλλων ἰχθύων σαρκοφαγοῦσιν.

204. δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες] περὶ γὰρ τοὺς B =
 νεφροὺς πολλή ἐστὶν ἡ πιμελή. εἴρηται δὲ νεφροί, ἀφ’ ὧν νεί-
 25 φεται τὰ οὔρα. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἕρας τῇ γλώσση ἐπαίρειν
 ἐρέπτεσθαι. φ. συναπτόν δὲ ὅλον τὸν στίχον τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶ δημὸν AB =
 ἐπινεφρίδιον. τὸ δὲ “ἐρεπτόμενοι” καὶ “κείροντες” δισσολογεῖται.

κείροντες] ἀπλήστως ἐσθίοντες· ὅθεν ὁ κόρος. AB =

205. Παίονας ἀγκυλοτόξους]... διεπολέμου γὰρ πρὸς τοὺς ὁμόρους
 30 Θεσσαλοῦς· διὸ τὴν διαφορὰν συνέστησεν... ὡς Λυδίων καὶ Λυκίων.

206. * πεφοβήατο] συνδεδιωγμένοι ἦσαν.

1. suppl. W || 3. μέζονα pro πρ. B || 5. lemma οὐδὲ κρείων post ἄλλως
 omisi, cf. A || 15. praescrispsit pr. in margine ὅρα περὶ ἐγγελύων || 16.
 οὐδ’ scripsi: οὐκ || 22. supplevi ex B || 29. Π. ἱπποκορυστὰς in textu
 || lacunam indicavi, in qua distinctum erat inter Π. ἀγκυλοτόξους (Π.
 10. 428) et Π. ἱπποκορυστὰς (Π. 16. 287) Thessalorum vicinos || 30.
 lacunam indicavi || pro Λυδίων conji. W Κιλίκων

214. *περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις*] τοιοῦτόν τι ἐστὶν ὃ λέγει 'ἐν ᾧ διὰ τοὺς θεοὺς κρατεῖς, ἀδικεῖς.'
- B= αἴσυλα] ἐστερημένα αἴσης, ὅ ἐστι τῆς ἰσότητος. β. οὐκ ἀνα-
- AB= στρεπτόν δὲ τὴν "περί" ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ περισσῶς.
217. * γ' ἐλάσας] τινὲς "πελάσας." 5
- B= 218. ἐρατεινὰ ῥέεθρα] καλῶς τὸ ἐπίθετον εἰς ἔνδειξιν τοῦ ὅτι τὰ τοιαῦτα ῥεύματα μεμιάνται.
219. * προχέειν ῥόον] ἐπεὶ καὶ προχοαὶ τὰ ῥεύματα.
- B- εἰς ἄλλα δῖαν] μεγάλην, ἀπὸ τοῦ Διός, ἢ παρὰ τὸ δέος, ἢ ὅτι θρηπτικὴ τῶν οὐρανίων. 10
- A- 221. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον] ἀπὸ τοῦ ἦδω τινὲς οἴομενοι τὸ "ἕασον" κατὰ διαίρεσιν τῆς ἀ συλλαβῆς ἐδάσαναν, ἵνα σημαίη τὸ πληρώθητι· ἄμεινον δὲ ψιλοῦν ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἕαω τὸ ἕασον.
- B+ * ἕασον] τινὲς πληρώθητι, παρὰ τὸ ἄσαι.
ἄγη μ' ἔχει] θαυμασμός παρὰ τὸ ἄγαν. 15
- B- 223. ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε] ἀμφιβόλως συγκατατίθεται ἀφέξεσθαι τῆς εἰς τὸν ποταμὸν τῶν νεκρῶν ἐμβολῆς· εἶθ' ἐξῆς παραβαίνει τὰς συνθήκας· καὶ πάλιν ἐπεισβαίνει τῷ ῥείθρῳ "ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἔνθορε μέσσω κρημνοῦ ἀπαίξας" (233, 4). 20
227. * δαίμονι ἴσος] ἀκμῆς ὡς θεός.
- B= 229. οὐ σύ γε βουλας εἰρύσασα Κρονίωνος] διὰ τὸ "ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου" (Π. 20. 25). καὶ πρὸς τὸ "εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται" (ib. 26). ὑπομμνήσκει οὖν, ὅτι δεῖ κωλύειν ἀριστεύοντα οὕτω τὸν Ἀχιλλεῖα, 25 ἐξουσίαν ἄπαξ δόντος τοῦ Διός.
- B- 232. δαίελος ὀψὲ δύνων] τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν, ὀψίαν δαίλην ὑπὸ Ἀττικῶν λεγομένην, αὐτὸς ἀρσενικῶς 'ὀψὲ δύνοντα δαίελον' ἔφη· τινὲς δὲ 'δαίλη,' ἐπεὶ δειλότεροι τότε γίνονται, τὸ νυκτερινὸν οἰωνοζόμενοι
- A+ σκότος. β. δαίλη δαίελος, προπαροξυτόνως, ὡς (ἔσπερα) ἔσπερος. 30
* σκιάση] σκίασμα γὰρ γῆς ἢ νύξ.
- B- 234. ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων] ἐδεινοποίησε τὸν τόπον τοῖς ὀνόμασιν· τὸ μὲν γὰρ "ἐπέσσυτο" σφοδρὰν τὴν ὄρμην παρίστησιν, τὸ δὲ οἴδμα ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετήνεγκε, τὸ δὲ "θύων" ὄρμῶν

13. τοῦ ἕαω τὸ || 27. τὴν πρὸς ante τὴν omisi ut B || ὑπὸ B: ἀπὸ || 28. οὗτος B || 29. γίνονται B: ἐγίνοντο || 30. supplevi ex A || 32. λόγον B

ἐμμανῶς. ἡ μεταφορὰ δὲ τοῦ κυκᾶσθαι (235) τὸν ποταμὸν (ταρατ-
τόμενον παρίστησιν)· καὶ (τὸ) ‘οἴδματι θύειν’ καὶ ὀρίνειν τὰ κύματα
καὶ τοὺς νεκροὺς ὠθεῖν.

235. ὥσε δὲ νεκρούς] θείας ἐνεργείας τὸ μιᾷ ὀρμῇ τοὺς μὲν
5 νεκροὺς ἐκβάλλειν, τοὺς δὲ ζῶντας ἐγκρύπτειν κολποῦντα ἑαυτόν,
τὸν δὲ Ἀχιλλεῖα περιίστασθαι· διὸ εἶπε ‘πάντα ῥέεθρα ὀρinen’
ἀντὶ τοῦ ‘διήγειρεν.’

239. κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλῃσιν] τὸ ὁμοιοτέλειον
δίδωσι πλάτος τῷ ποταμῷ.

10 241. ἄθει δ’ ἐν σάκει] ἀντίπαλος γάρ ἐστιν Ἡφαίστου τοῦ
δημιουργοῦ.

242, 3. πτελέην—εὐφυνία] κυριολεξία, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ “καί μοι
φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν” (Od. 10. 303).

243. ἐκ ριζῶν ἐπιποῦσα] οὐ παρέλκει τὸ “ἐκ ριζῶν” βα- B =
15 θύρ(ρ)ιζον γὰρ τὸ δένδρον. ὅθεν καὶ ὄλφ συγκατηνέχθη τῷ κρημνῷ.

244. κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν] τὴν συνεχομένην ὑπὸ τῶν ριζῶν B =
γῆν πᾶσαν διέλυσεν. φ. προπερισπωμένως δὲ τὸ “διῶσεν.” A + B =

246. ἐκ λίμνης ἀνορούσας] οὕτως ἡ γραφή· οἱ δὲ “ἐκ δίνης” A +
καὶ ἕτεραι “ἐκ λίμνης” εἰ μὴ δὲ τὸ εὐσταθὲς ὕδωρ Ὠκεανοῦ, οὐ
20 καλεῖ οὕτως· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (5. 337) “ἀνεδύσατο λίμνης.” τινὲς
δὲ καὶ “ρίπῆς” γράφουσιν.

247. ποσὶ κραιπινοῖσι] εἰ τοὺς πολεμίους διώκων ἀκύντατός ἐστι, B =
χρῆ ἐννοεῖν, περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας δεδοικὸς ποῖος ἦν.

249. ἀροκελαινιόων] σκυθρωπάζων διὰ τῆς ἐπιφανείας.

25 ἄλλως : ἀροκελαινιόων] ἐπὶ μὲν τῶν τῆς θαλάσσης κυμάτων λέγει B =
“κυρτὰ φαληριόωντα” (Il. 13. 799)· ἀκριβέστατα δὲ ἐπὶ τῶν
ποταμῶν παρεφύλαξεν· κυμαινομένων γὰρ αὐτῶν μέλαινα ἡ ἐπιφάνεια
ὁράται. τῇ δὲ παραγωγῇ καὶ τῇ συνθέσει τῶν λέξεων εἰδείξεν ἐπαι-
ρόμενον καὶ μελαινόμενον κύμα.

30 παύσειε πόνοι] Ἀριστοφάνης “φόνιο,” ὁ δὲ Ἀρίσταρχος A +
“πόνοι,” τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργου.

251. δουρὸς ἐρωῆ] “ἐρωῆ” μεθ’ ὀρμῆς βοῆ.

252. αἰετοῦ οἴματ’ ἔχων] λέοντι (Il. 20. 164) δελφῖνι (22) αἰετῷ
αὐτὸν εἶκασεν. καλεῖται δὲ μέλας αἰετὸς καὶ φασσοφόνος· ἔστι δὲ

35 μικρὸς μὲν, τῶν δὲ ἄλλων ἰσχυρότερος.

1, 2. supplevi ex B

- A-B= μέλανος τοῦ θηρητῆρος] Ἀριστοτέλης “μελανόστου” ἀναγινώσκει, τοῦ μέλανα ὅσα ἔχοντος· ἀγνοεῖ δὲ ὡς οὐ δεῖ ἀπὸ τῶν ἀφανῶν ποιεῖσθαι τὰ ἐπίθετα. οἱ δὲ “μελανόσσου,” μέλανας ὀφθαλμοὺς ἔχοντος. Ἀρίσταρχος “μέλανός του” ἀντὶ τοῦ τινός. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ ἐγκλιτικὸν οὐδέπω λέγει· ἄμεινον οὖν 5 ἄρθρον αὐτὸ δέχεσθαι· οὐ γὰρ αἰεὶ λείπει τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητὴς.
 ὅτι μέλανα ὅσα ἔχουσιν οἱ αἰετοί, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων.
- B- 257. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγός] ἀπὸ τοῦ ἀδρου ἐπὶ τὸ ἰσχυρὸν ἔρχεται καὶ ἀνθρόν. ἢ δὲ παραβολὴ πρὸς τὴν ταχείαν ἐπιφορὰν 10 καὶ τὴν παραλλαγὴν τοῦ ὕδατος. κόσμου δὲ ἕνεκα παρεδιηγῆσατο τὰ λοιπά. “ἢ ἕτε κούρη νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θέουσα” (Π. 16. 7, 8) καὶ τὰ ἐξῆς· παραφυλάττει δὲ τὴν ἐπεξεργασίαν· “ἀπὸ κρήνης” τὴν φορὰν τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ δαψιλές τῆς ἐπιρρύσεως, ἐν κατάντει δὲ χωρίῳ (258) πρὸς τὸ συνεχὲς καὶ ταχὺ τοῦ ρεύματος. 15
- B= ὀχετηγός] ὑδραγωγός· ὀχετοὶ γὰρ αἱ ἐπιρρύσεις.
 258. ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύει] “ἡγεμονεύει” ὀδηγῶν τὸν ῥόον τοῦ ὕδατος.
- B= 259. μάκελλα ἢ σκαλὶς ἢ μονόθεν κέλλουσα καὶ κινούσα· δίκελλα γὰρ ἢ διχόθεν κέλλουσα. 20
- B= ἀμάρη ἢ ὑδρορόη, παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ αἶρειν, ἢ παρὰ τὸ μὴ εἶν τὰ παραπεφυκότα αὐτῇ μαραίνεσθαι.
- B= ἄλλως· ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων] τὰ κωλύματα τῆς διάρρυχος ἐκβάλλων.
- B= 260. * ὑπὸ ψηφίδες] ἢ “ὑπό” πρὸς τὸ “ὀχλεῦνται” (261), 25 ἢ ἢ ὑποκινοῦνται.
- B= 261. κελαρύζει] μετὰ κελάδου ρεῖ, κατὰ ἀντίθεσιν λακερύζει.
- A- 262. φθάνει] Ἀρίσταρχος ἐξέτεινε τὸ ᾧ διὰ τὸ μέτρον· Ζηνώδοτος “φθανεῖ” ὡς νοσεῖ.
- B= 264. * λαψηρόν] λίαν ταχύν. 30
- B= 265. ἐ(σ)σάκι δ' ὀρμήσειε] τινὲς ἀντὶ τοῦ διανοήσειε. §. γράφε-
- AB= ται καὶ “οἰμήσειε.” προκρίνει δὲ τὴν διὰ τοῦ ρ γραφὴν Ἀρίσταρχος.
 1. fr. om. Rose, cf. l. 7 || 2. μέλανα B: μέλανα || 3. μέλανας B: μέλανας || 7. schol. post μαρ. l. 22 scriptum: traieci || fr. om. Rose, cf. Schrader Porph. p. 274; ‘in Zoicis Aristotelis haec lecta esse iniuria negatur’ W || 19. μάκελλα pro lemmate scriptum; item ἀμάρη || μονόθεν κ. Eust.: μακ. || 21. αἶρειν scripsi, cf. E. M. s. v. ἀμάρη: ῥεῖν ut B || 27. λακερύζει B: -ίζει

266, 7. εἴ μιν ἅπαντες ἀθάνατοι φοβέουσι] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴδένα B = βοηθὸν ἔχει, ἀλλὰ πάντας ἐπιβούλους· ἢ εἰ ἄρα δύναται τισι τῶν θεῶν καὶ εἰς μάχην ἔλθειν.

269. πλάζ' ὤμους καθύπερθεν] ὄλον τὸ πεδίον πέλαγος γεγενη- B-
5 μένον ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔδειξεν, ὥστε καὶ τοὺς ὤμους ἐπικλύζειν τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ πρὸς μὲν ἀλήθειαν ταῦτα οὐ πιθανά—τί γὰρ ἐπράττετο περὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας; ἀπίθανον γὰρ μόνον τον Ἀχιλλέα ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ταῦτα πάσχειν—ὡς δὲ ἐν ποιήσει παραδέκτα. καὶ οὕτω τῇ ἀπαγγελίᾳ κατάρθωται, ὥστ' οὐδ' ἀνίησι
10 τὸν ἀκροατὴν ἐπιλογίσασθαί τι τῶν λεγομένων, εἰ ἀληθὲς ἦν ἢ μὴ· ὅτι γὰρ εἰς τὸ πεδίον τραπόμενον τὸν ποταμὸν ταῦτα δρᾶν φησι, δῆλον ἐκ τοῦ “ἄφορρον δ' ἄρα κῦμα” (382).

πλάζ' ὤμους] πλάσσειν. ἐπλησ(σ)εν, ὡς καὶ “δύο τ' ἤματα κύματι πηγῶ πλάζετο” (Od. 5. 388)· ἀλλὰ καὶ “πλάζε δὲ πίνοντας”
15 (Od. 2. 396) καὶ “πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης” (Od. 1. 75).

ἰψόσε πο(σ)σὶν ἐπήδα] ἵνα ὑπερβάληται τὸ κῦμα. B-

271. λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν] ὡς προφθάσαντος τοῦ ῥεύματος τὸν ἦρωα.

κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν] ὑπήσθιεν, ὑπέσπα. ἐμφαντικῶς δὲ B =
20 τὴν κατὰ μικρὸν ὑπονοστοῦσαν γῆν ἔδειξεν, ὅπως ἀκρατῆς εἶη τῆς βάσεως ὁ ἦρας.

273. ὡς οὐ τις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη] ἐμὲ τὸν ἐλεεινόν. ἢ B =
λείπει τὸ ὄντα. β. τὸν ἀκλεῆ δὲ θάνατον οὐδύρεται. καὶ Λεωνίδας ὁ B =
Λάκων χεῖρα βληθεὶς οὐδύρετο, ὅτι μὴ ἔχων τὴν χεῖρα τελευτᾷ.

274. ἔπειτα—καὶ τί πάθοιμι] “ἔπειτα” μετὰ τὸ σωθῆναι ἐκ
25 τοῦ ποταμοῦ.

275. * οὐρανώων] θεῶν· οὐ γὰρ Θέτις οὐρανία.

276. ψεύδεσ(σ)ιν ἔθελγεν] μεγαλοπρεπῶς τῇ τοιοῦτου θανάτου B =
ἐλπιδὶ θέλγεσθαί φησιν ὥσπερ ἠδέσι λόγοις πιστεύσας· λυπεῖ οὖν
30 αὐτὸν οὐχ ἢ τελευτῇ ἀλλ' ὁ τρόπος.

ἄλλως: ψεύδεσ(σ)ιν] ὡς βέλεσιν, ἀπὸ τοῦ ψεῦδος. οὐ γὰρ A+B =
ἐπίκειται τινι ἐπιθετικῶς.

278. λαψηρωῖς—βελέεσ(σ)ιν] τοῖς αἰφνίδιον ἀποκτείνουσιν. B =

13. δύο ἔτι || 14. πελάζετο || 17. λάβρος textus: λάβρος || 23, 24. ὁ Λάκων Bekker: ὁ δ' ἄκων || 28. ἐπὶ post μ. ut B: omisi || 32. ἐπιθετικῶς B: -φ || 33. ἀποκτείνουσιν B: ἀποκτείνουσι

- B= 279. ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι] ὄρα τὸ μεγαλοφυές· οὐ γὰρ μόνον τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον αἰρεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἀναιρεθῆναι. ἔοικεν οὖν καὶ ἡ Θέτις δικαίως ἀποκρίψασθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν Ἀπόλλω ἀντὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου παραλαβεῖν (278).
- B= τέτραφε] ἀντὶ τοῦ ἐτράφη· τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ τούτου τοῦ ῥή- 5
ματος ἀντὶ παθητικῶν τάσσει.
- B= 280. ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν] οὐχ ὅτι καὶ νῦν οὐκ ἀγαθὸς ὁ Ἀχιλλεύς, κὰν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ διαφθαρή, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν ὃ λέγει, ἀγαθὸν ὄντα καὶ πράττοντά τι γενναίον.
- A+ 281. λευγαλέῳ] χαλεπῶ, οὐ 'διύργῳ' ὡς Ἡσίοδος. τί γὰρ ἐπὶ 10
τοῦ "λευγάλεοι τ' ἐσόμε(σ)θα" (Od. 2. 61);
282. ἐρχθέντ' (ἐν μεγάλῳ ποταμῶ)] παρὰ τὸ ἔρσαι· κυρίως τὸ
A-B ἐν ὕδατι ἀπολέσθαι. ῥ. ψιλωτέον δέ. ἔστι γὰρ παρὰ τὸ εἶργω.
'Αττικοὶ δὲ δασύνουσιν. ῥ. ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ "εἶρχθέντα."
- B= παῖδα συφορβόν] πρὸς τὸ ἀγεννὲς καὶ εὐτελὲς τοῦ θανάτου· καὶ 15
διὰ τῆς ἡλικίας καὶ διὰ τοῦ ἐπιτηδεύματος ταπεινοὶ τὸ πρόσωπον
παίδι δὲ συφορβῶ ἑαυτὸν εἰκάξει ὁ λέγων "καλὸς τε μέγας τε"
- A= (108). ῥ. σημειοῦνται δέ τινες ὡς ἄπαξ εἰρημένον.
- B= 283. ἔναυλος] χειμάρρους διὰ στενοῦ (τόπου) καὶ περιμηκούς
ποιούμενος τὴν ῥύτιν. 20
- B= 284. τῶ δὲ μάλ' ὄκα] ἔδει γὰρ πολλοῦ τάχους εἰς τὸ ἀνακτῆ-
σασθαι τὸν οὕτως ἠθυμηκότα· διὸ δύο θεοὶ προσίασιν, καὶ οὐ μόνον
διαλέγονται, ἀλλὰ καὶ τῆς δεξιᾶς πίστιν παρέχουσιν.
- B+ 286. χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσ(σ)ιν] διὰ τῆς
δεξιᾶς πίστιν ἐποιήσαντο. 25
- B= 288. μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μηδέ τι τάρβει] ἱκαναὶ αἱ προσθήκαι
ὑπὲρ τοῦ θαρρῆσαι Ἀχιλλέα, ὅτι θεοὶ τε εἰσὶν οἱ συμμαχοῦντες καὶ
Ζεὺς ὁ ἐπινεύσας καὶ τὸ μοιρίδιον οὕτω ἐληλυθός· πρὸς δὲ τοὺς
ζητοῦντας, πῶς διαλέγονται μὲν αὐτῶ οἱ θεοί, οὐκ ἐπιβοηθοῦσι δέ,
ῥητέον ὅτι ἕτερος ἦν ὁ ἀντιτεταγμένος τῶ Σκαμάνδρῳ (213). 30
- B- * τρέε] ὑποχώρει.
289. ἐπιτάρροβοι] πλεονάζει ὁ τάρ, ὡς ἐν τῶ ἀταρτηρός.
290. ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] ἡμάρτηται, ὅτι τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα
οὐ προσέθηκεν. ῥ. κατὰ τὸ σιωπώμενον δὲ ἴσως ἐκελεύσθησαν.
1. ὄφελ' ἥ 8. φθαρεῖη B, διαφθαρεῖη ἥ 10. fr. editoribus ignotum ἥ
11, 19. supplevi ex B ἥ 12. τὸ ἔρσαι W ex Et. M. p. 377, 46: τὴν
ἔρσαν ἥ 22. δὲ post διὸ om. W ἥ πάρεσιν B ἥ 28. μ. οὕτως B

292. λωφήσει] κοπ(ι)άσει· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων.

293. αἶ κε πίθηαι] οὐ πάνυ οἰκείον φησιν αὐτὸ ὁ Πίος· διὰ τί Β= γὰρ ἤμελλε μὴ πεισθῆσθαι καὶ θεοῖς καὶ τὰ κεχαρισμένα συμβουλεύουσιν; τάχα οὖν πρὸς τὰ ἐξῆς ἐστὶ “σὺ δ’ Ἔκτορι θυμὸν 5 ἀπούρας αἶψ’ ἐπὶ νῆας ἴμεν” (296, 7). ὁῶσι γὰρ αὐτὸν ἐπιτεταμένως ἔχοντα πρὸς τὸν φόνον τῶν πολεμίων καὶ δυσκόλως ἀφεξόμενον τῆς σφαγῆς, κἂν Ἔκτορος κρατήσῃ.

294. μὴ πρὶν παύειν χεῖρας] ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον· τὸ ΑΒ= γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ ἐστίν.

10 295. Ἰλιόφιν] συνήθης καὶ Θηβαίοις ὁ σχηματισμός.

296. ὅς κε φύγησι] ἀντὶ τοῦ ‘ὅς ἂν φύγη.’ καὶ “Ἔκτορι” ἀντὶ Α+ τοῦ Ἔκτορος.

ὅς κε φύγησι] στικτέον εἰς τὸ “φύγησι” τὸ δὲ ἐξῆς ἀπὸ ἄλλης ΑΒ= ἀρχῆς, τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀντὶ προστακτικοῦ κειμένου.

15 298. * τὼ μὲν ἄρ’ ὧς εἰπόντε] συλληπτικόν.

299. αὐτὰρ ὁ βῆ] τὸ ἐξῆς ‘αὐτὰρ ὁ βῆ ἐς πεδίον’ τὰ δὲ ἄλλα ΑΒ= διὰ μέσου εἴρηται.

ἄλλως: αὐτὰρ ὁ βῆ] ὑπεκκαύματα δέδωκε τῇ ἀπαγγελίᾳ, τὸν Β= μὲν ὑπὸ θεῶν ῥώσας, τὸν δὲ Σκάμανδρον μᾶλλον προσεπιτιθέμενον 20 καὶ προσεταιριζόμενον κατ’ αὐτοῦ (εἰπών).

301. δαῖ κταμένων] ἄμεινον κατὰ διάστασιν ἀναγινώσκειν τὸ Α+Β= “δαῖ κταμένων,” ὡς τὸ “Ἄρηι κταμένῳ” (Π. 22. 72).

302. πλῶον καὶ ἔκνες] ἀλλὰ τριταῖοι πλέουσιν. ἢ οὖν ὑπὸ ὀργῆς Β= ἐπῆρε κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως τὰ σώματα, ἢ ‘ἐν τῇ μάχῃ ἀπολομένων.’

25 303. * πρὸς ῥόον αἰσσοτος ἀν’ ἰθύν] ἀνὰ τὴν φορὰν τοῦ ὕδατος Β= ὀρμῶντος.

305. ἔληγεν] ἔπαυεν, ὡς τὸ “Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ’ αἰεῖ” (Π. 13. 424).

306. κόρυς(σ)ε] ἐμετεώριζεν ἢ ὤπλιζε κατὰ Ἀχιλλέως. Β=

30 307. ὑψόσ’ ἀειρόμενος] μετεωριζόμενος· “ἴστατ’ ἀειρομένη” (Π. 2. 151).

308. φίλε κασίγητε] καὶ ἀδελφὸν παρακαλεῖ καὶ κατὰ ἀνθρώπου Β= καὶ ὑπὲρ φιλουμένης πόλεως.

1. suppl. W || δὲ post κοπ. omisi || 6. ἀφεξόμενον Β: ἀφέξσθαι ||

10. Θηβαίους Bekker: Θηβαῖος || 11. φύγοι in lemmate || φύγοι alt. ut Α || 20. supplevi ex Β || 22. Ἄρηι κταμένων ut Β || 24. ἀπολομένων W: -όμενοι || 33. φίλης Β

310. κατὰ μόθον] γράφεται “κακὸν θεόν” οἷον κακὸν ἐπίκουρον.
 B= §. Τρῶες οὐ μενέουσιν, ἀλλ’ ὄξυλαβείας χρεία πρὸς τὸ σῶσαι αὐτούς.
- B= 312. * ὀρόθνονον ἐναύλους] τοὺς χειμά(ρ)ρους, τὰς στενάς διώρυχας.
 314. φίτρων καὶ λάων] πολλή ἢ ὀρμή κελεύοντος καὶ τὰ παρα-
 κείμενα κατασπᾶν φυτὰ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας λίθους. 5
315. * μέμονεν] διανοεῖται.
- B= 316. οὔτε βίην χραισμησέμεν] δαιμονίως κατείλοχε πάντα οἷς
 ἐπλημένους Ἀχιλλεὺς ὑπερηφάνως διέκειτο, ὑπὸ ἀνδρ(ε)ίας, ὑπὸ
 κάλλους, ὑπὸ τῆς πανοπλίας.
- A+ 317. τὰ τεύχεα καλᾶ] μετάθεσις ἄρθρου, ὡς “τὸν Χρῦσση 10
 ἠτίμησ’ ἀρητῆρα” (Π. Ι. 11).
- B= * νεϊόθι] πρὸς τῷ κατωτάτῳ τῆς θαλάσσης.
- A+ 318. * ἰλύος] μέτρου χάριν ἐκτέταται τὸ ὕ.
- A= 319. εἰλύσω ψαμάθοισιν] ἐὰν μὲν διὰ τοῦ εἰ “εἰλύσω,” δηλοῖ τὸ
 εἰλήσω, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ι, σκεπάσω ἀφανίσω παρὰ τὴν ἰλύν, ὡσεὶ 15
 ἔλεγε ‘τῇ ἰλύι καλύψω.’ διχῶς οὖν ἡ γραφή.
- A= χέραδος] τὸ “χέραδος” οὐδέτερον, προπαροξυτόνως, ὡς κίναδος·
 καὶ Πίνδαρος δὲ (cf. Pyth. VI 13) τὴν δοτικὴν ἐξήνεγκε “χεράδει,”
 ὡς μεγέθει· ἅπαξ δὲ εἴρηται παρ’ Ὀμήρῳ.
- AB- ἄλλως: χέραδος] τὸ πληθὸς τῶν ποταμιῶν ἢ θαλασσιῶν ψήφων, 20
 ἢ τῶν εἰς χερμάδια ἐπιτηδείων λίθων, ἢ πᾶσαν συρρέουσιν ἀκα-
 θαρσίαν ἐκ τῶν ὑδάτων κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου κατὰ
 τὴν σύρσιν· ἀντιφράζει γοῦν αὐτῷ “πολὺν δ’ ὀρυμαγδὸν ἐπῆρε
 φιτρῶν” (313).
- A+B= 320. ἐπιστήσονται] δυνήσονται· “ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς” 25
 (Π. 16. 142).
- AB= 321. ἄσιν] τὸν ἐν Ἰδασι (συρφετὸν) ξηρόν, ἀπὸ τῆς ἄξης· οἱ
 δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ δεῖσαν· ὄθεν καὶ ἄσιον τὸν λειμῶνα ἤκουσαν
 (Π. 2. 461).
- AB+ 323. τυμβοχοῆσ’] ἀπαρέμφατον ῥῆμα τὸ “τυμβοχοῆσαι” ὃ δὲ 30
 λέγει· οὐκ ἔσται αὐτῷ χρεία χώσεως τάφου· ὃ δὲ Κράτης ὡς οἰνοχόσης.
- B= 325. μορμύρων] ἀναβράσσω ἢ θηριούμενος, παρὰ τὴν μορμῶ. ἔστι

7. κατείλοχε Bekker: -ηχε || 13. ἐκτέταται A: τέταπται || 17. κίναδος
 W: κίναδος ut B || 20. ψηφίδων B || 21. χερμάδια Dindorf in Thesaurο:
 χερμαδίας ut B || 22. ἤχου scripsi: στίχου || 23, 24. ὄρυε φ. codd. Iliadis
 || 27. supplevi ex B || καὶ ante ξ. add. B

δὲ ἀπαραμίλλητα ταῦτα τοῦ Ὀμήρου· οὐ γὰρ μόνον τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ὀνομάτων ἀλλὰ καὶ τῇ ἐννοίᾳ κατάρθωται· ἔστι δὲ ἰδεῖν κῆμα μετέωρον αἵματι καὶ ἀφρῶν μεμιγμένον, καὶ τούτῳ ἐπιπλέοντα τὰ σώματα.

327. κατὰ δ' ἤρεε] καθήρει, κατέβαλλεν. ϕ . δασυντέον δὲ τὸ $A=B+$
5 “ἤρεε,” <ἴν> ἢ κατελάμβανεν· τὸ γὰρ αἰρῶ περισπώμενον καὶ δασυνόμενον δηλοῖ τὸ καταλαμβάναω.

328. Ἥρη δὲ μέγ' αὔσε] κατὰ συλλογισμὸν ἐνέφηγε τὸν κίνδυνον· οἰκεῖον δὲ τὸ σχῆμα θηλείᾳ.

329. * ἀποέρσειε] Κυπρίων ἢ λέξις. $A=$

10 331. ὄρσοο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος] εἰς τὸ “τέκος” ἢ στιγμή· $AB-$
τὸ δὲ ἐξῆς ‘αὐτὰρ ἐγὼ εἴσομαι ζεφύριοι καὶ νότιοι χαλεπὴν ὄρσοοσα θύελλαν ἐξ ἀλόθεν.’

κυλλοπόδιον] προπαροξυτόνως. ϕ . λέγει ‘εἰ καὶ κυλλοποδίων εἶ, $A+B=$
ὅμως ὄρσοο.’ ϕ . διδασκαλία δὲ στρατηγικῶν· εὐμήχανον <γὰρ>
15 εἶναι <δεῖ> καὶ συνορᾶν ταχέως δύνασθαι τίνα καὶ ποῖα τίσι καὶ $B-$
ποίοις μάχεται, καὶ τίνων ἀφεκτέον, καὶ τίσι πολεμητέον. νῦν γὰρ ἀντίπαλον Σκαμάνδρῳ πέμπει τὸν υἱόν· ἐξῆς δὲ Ἑρμῆς ἀπολέγει τῇ Λητοῖ (498) καὶ Ἀπόλλων Ποσειδῶνι (467).

* κυλλοπόδιον] ἄκαιρον καὶ ἀπρεπὲς τὸ ἐπίθετον. $A+$

20 332. * ἠίσκομεν] <εἰκότως> νομίζομεν, ὅτι ὕδωρ πυρὶ ἐναντίον. $B=$

333. * πιφαύσκειο] ἐνδείκνυε, ἐξύφαπτε. $B=$

334. ζεφύριοι] ζεφύριος παρὰ τὸν ζόφον, ἐπεὶ ἀπὸ δύσεως ἦν $B=$
ζόφον καλεῖ.

ἀργεστήν τὸν νότον, ἐπεὶ ἀπὸ Ἄργους εἰς τὴν Τροίαν πνεῖ.

25 “χαλεπὴν θύελλαν” φησὶ τὴν ἐκ β' κεκραμένην ἀνέμων.

335. * εἴσομαι] πορεύ(σ)ομαι.

336. Τρώων κεφαλᾶς] κατὰ περίφρασιν τοὺς Τρῶας. $B=$
κῆραι] προπερισπᾶται· οὐ γὰρ ἐστὶν εὐκτικόν, ἀλλ' ἀπαρέμφατον. $A=$

337. φλέγμα] τὴν φλόγα, ὡς “καῦμα—θεσπέσιον” (Hes. Th. $AB-$
30 700) ἀντὶ τοῦ καῦσις.

* κακόν] κακοποιόν.

339. * καὶ ἀρειῆ] ἀπειλῆ. ϕ . ὁ “καί” ἀντὶ τοῦ ἦ.

341. * ἰάχουσα] ὡς φέρουσα.

2. δὲ B: γὰρ || 5. suppl. W || ἦ W: ἦ || 14, 15. supplevi ex B || 16. πολεμητέον B: -ιστέον || 20. suppl. W ex B || 23. ζοφοπνοῖαν B || 24. ἀργεστήν pro lemmate scriptum || 25. κεκραμένην W: κρεμαμένην || 26. supplevi ex D || 28. κῆε

342. * τιτύσκετο] παρεσκεύαζεν.

B+ 343. ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο] ἵνα ἀναξηράνη τὸ εἰς αὐτὸ ἔκκεχυ-
B+ μένον ὕδωρ. §. “καίε δὲ νεκρούς,” Ἀχιλλῆα δὲ οὐ· οὐδὲ γὰρ ὁ
Σκάμανδρος τοὺς Τρῶας ἀπέπνιγεν ἐν ἑαυτῷ.

B- 346. ὀπωρινὸς βορέης] ἰσχυροὶ γὰρ κατὰ τὴν ὀπώραν οἱ βορέαι 5
πνέουσιν. εὐκταῖον δὲ ἀρδευθεῖση γῆ βορ(ρ)ᾶν ἐπιβαλεῖν· πυκ-
νουμένης γὰρ τῆς ἐπιφανείας δύνει κατὰ ρίζων ἢ νοτὶς ὑπὲρ τοῦ
ἀποθεῖναι τὸ ὑγρόν· ὀπωρινὸς δὲ ὁ θερινὸς κατὰ Σικωνίους.

B= ἄλλως: ὀπωρινὸς βορέης] οἱ γὰρ ἐτησῖαι ξηρότεροι τοῦ ἐν χειμῶνι
πνέοντος βορέου. 10

A+ 347. ἂν ξηράνη] μετὰ τοῦ ἦ. καὶ “θερμήνη” (Π. 14. 7) μέν
φησιν, ἀλλ’ οὐ “ξηρήνη” διὰ τὸ κακόφωνον, ὡς “ψαρῶν” (Π.
17. 755) καὶ “ψήρας” (Π. 16. 583). Ἀριστοφάνης. δὲ γράφει
“αἰψ’ ἐξαήνη.”

348. ἐξηράνη πεδίον] οἰκονομικὸν τοῦτο, ἵνα τὰ ἐξῆς διάθῃται. 15

B= 350. καίοντο πτελέαι] δηλονότι ὑποφυγόντος τοῦ ποταμοῦ καὶ
εἰς τὸ ἴδιον ρεῖθρον τραπομένου τοῦ ὕδατος.

B= 351. λωτός τε] τοῖς ὑπ’ αὐτοῦ τρεφομένοις ὕλη χρῆται κατ’ αὐτοῦ.

A= ἦδὲ κύπειρον] αἱ ἐκ τῶν πόλεων “κύπαιρον.”

353. τεύροντ’ ἐγγέλυες] καὶ τὰς ἐγγέλυας εἰπεῖν καιομένας 20
οὐ πάνυ ἀρμόδιον· οὐ γὰρ οὖν καὶ αὐτῶν ἄπτεται τὸ πῦρ, ἀλλὰ
πνοῇ μόνον καὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ πυρὸς <τεύρονται>.

* τεύροντ’ ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθύες] ὑπερβολὴ τὸ κατὰ βάθη
κάεσθαι.

A= ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθύες] ὅτι διέστειλε τὰς ἐγγέλεις τῶν ἰχθύων. 25

B= 354. κυβίστων] σημαντικώτερον οὐκ ἂν εὐροιμεν ὄνομα. οὐ γὰρ
ἀναπάλλεσθαι τοὺς ἰχθύς ἔφη, ὅπερ καὶ χωρὶς πυρὸς συμβαίη ἂν,
ἀλλὰ τοὺς ἀναπαλλομένους τε ἅμα καὶ καταδυομένους πάλιν ὑπὸ
τῆς φλογὸς διὰ τοῦ ῥήματος ἔδειξεν.

356. καίετο δ’ ἰς ποταμοῖο] Πτολεμαῖος ὁ Πινδαρίων τὸν καὶ 30
σύνδεσμον καὶ τὴν ἑ ἀντωνυμίαν ἐνόμιζεν.

ἄλλως: καίετο δ’ ἰς] τινὲς “καὶ ἐ τὸδε,” ἴν’ ἢ ‘καὶ αὐτὸν
τὸδε εἶπεν ἰς ποταμοῖο.’

6. ἐπιβαλεῖν Bekker: ἐπιλαβεῖν ut B || 9. ἐτησῖαι B: ἐτήσιοι || 14.
ἐξαήνη Spitzner, ἐξαναίη Heyne: ἐξαναίειν || 21. οὖν W: οἶον || 22.
suppl. W || 25. ἐγγέλεις A: -us || 28. ὑπὸ Bekker: ἀπὸ ut B

357. οὐ τις σοί γε θεῶν—ἀντιφερίζει(ν)] ἀνίκητον γὰρ τὸ πῦρ· B—
καὶ σιδήρον γοῦν μαλάσσει καὶ οὐδὲ ὑπὸ ἄλλου μαραίνεται, ἀλλ'
ὑφ' ἑαυτοῦ· καὶ Ζεὺς πύρινον ἔχει τὸ δόρυ· λεπτομερεστάτη γὰρ ἡ
οὐσία τοῦ πυρὸς (καὶ) διὰ πάντων διικνουμένη.

5 οὐ τις σοι—θεῶν δύνатаι] εὐφυῶς ἄγαν ἤτταν ὁμολογούμενος καὶ
τοὺς ἄλλους θεοὺς συμπεριλαμβάνει.

361. ἀνὰ δ' ἔφλυε] ἀνέζει δέ· ἔνθεν καὶ τὸ ἐκ θερμότητος ἀνά· B—
στημα φλυκτῖς, καὶ φλύαρος ὁ ἀναζέων τοῖς λόγοις. §. ἐμφαντικῶς B—
δὲ ἄγαν ὡς ἐπὶ ἀγγείου καιομένου. εἶτα καὶ τῇ εἰκόνι τοιαύτη
10 χρήσεται (362).

362. ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον] ἐμφαντικῶς τὸ “ἔνδον,” ἵνα καὶ τὴν B—
κοιλότητα δείξῃ καὶ τὴν κάτωθεν ἀνάξουσιν. κοῖλα δὲ ἀμφότερα, καὶ
ὁ ποταμὸς καὶ ὁ λέβης.

362, 4. ἄλλως : ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος—ἀμβολάδην] B—
15 τὸ ἐξῆς, ζεῖ ἔνδον πάντοθεν ἀμβολάδην. καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν
ζεόντων φαμέν ἀναβάλλειν τὸ χαλκίον. ἀναζει οὖν πάντοθεν διὰ
τὴν τῆς φλογὸς ὑπερβολήν. διὸ καὶ ἐπάγει “ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα
κεῖται” (364).

363. κνίσση μελδόμενος] σὺν τῷ ν' Ἀρίσταρχος “κνίσσην.” τὸ δὲ A + B—
20 “μελδόμενος” ἀντὶ τοῦ τήκων. “κνίσσην” δὲ πᾶν τὸ πιμελές. τινὲς
δὲ οὐδετέρως ἤκουον ‘τὰ κνίσση,’ καὶ τὸ “μελδόμενος” ἀντὶ ἐνεργη-
τικῷ τοῦ μέλδων, ὃ ἔστι τήκων· ἀλλ' οὐδὲν τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων
ἀδαιρέτον ἔστι παρ' Ὀμήρῳ κατὰ τὸ πληθυντικόν· τείχεα γὰρ καὶ
βέλεα λέγει· τί οὖν ἔστι τὸ “Γηλέμαχος τεμένη νέμεται” (Od.
25 II. 185) οὕτως οὖν καὶ τὰ “κνίσση μελδόμενος;” ἀλλ' αἰεὶ παρ'
Ὀμήρῳ ἡ κνῖσα θηλυκῶς εἴρηται. Ἐρμογένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐ' προβλημάτων γράφει “κνίσση μελδόμενος,” ἢ ἢ ‘τῇ κνίσση μελδο-
μενος·’ τινὲς δὲ “κνίσση μελδομένου,” ἢ ἢ σὺς τηκεμένου τὴν
κνίσσαν μέλδειν δὲ κυρίως τὸ τὰ μέλη ἔδειν· ἄμεινον δὲ τῇ συνή-
30 θει γραφῇ χρῆσθαι “κνίσση μελδόμενος” ἀντὶ τοῦ λιπαιόμενος.
καὶ ἔστι “μελδόμενος” ἀντὶ τοῦ τὰ μέλη ἀλδόμενος, ὡς ἀλλαχοῦ
“μέλε' ἦλδανε πειμένι λαῶν” (Od. 18. 70)· σημαίνει δὲ ἡ κνῖσα
καὶ τὴν ἐκ τῶν κρεῶν ἀναθυμίασιν, ὅταν λέγῃ “καὶ τότε με κνίσσης

3. γὰρ B : δὲ || 4. supplevi ex B || 8. φλυκτῖς B : φλυκτὸς || 16.
χαλκίον B : -εῖον || 26. εἴρηται B : εὔρηται || 27. μελδόμενος prius B :
-έου || 27, 28. μελδόμενος B : -έου || 28. ἢ ἢ Schrader : δὴ

ἀμφήλυθεν ἠδὺς αὐτμή” (Od. 12. 369) καὶ “κνίση δ’ οὐρανὸν ἴκεν” (Π. 1. 317). σημαίνει δὲ καὶ τὸ λίπος, ὡς ἐπὶ τῶν γαστέρων ἔφη “ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος” (Od. 18. 119). σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπίπλου, ὡς ὅταν λέγῃ “κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες” (Π. 1. 460)· διπλᾶ γὰρ ποιήσαντες τὰ κνίση 5 τοὺς μηροὺς ἐκάλυψαν. “δίπτυχα” δὲ τὰ κνίση “π(οίη)σάντες,” ἐπεὶ γὰρ δύο οἱ μηροί, τὸν ἐπίπλου εἰς δύο διελόντες ἐκάτερον τῶν μηρῶν θατέρω μέρει τοῦ ἐπίπλου ἐκάλυπτον. καὶ ἔστιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ ἐνικὸν οὐδέτερον, “τὸ κνίσος ὀπτῶν ἄλλυεις τοὺς γείτονας” (fr. adesp. 335^a M.).

10

ἄλλως : κνίση μελδόμενος] τὴν πιμέλην τήκων· ἡ. τινες δὲ οὐδέτερος ἤκουον, τὰ κνίση· τινες δὲ “μελδομένου,” ἴν’ ἢ σοὺς τηκομένου τὴν κνίσαν· μέλδειν δὲ κυρίως τὸ τὰ μέλη ἔδειν.

B+ σιάλιε] σιτευτοῦ. ἡ. καὶ αὐτὸς μὲν κρεῶν ἐφθῶν οἶδε χρῆσιν, τοὺς δὲ ἤρωας οὐκ εἰσάγει χρωμένους· πῶς οὖν βοείους ποδας 15 ἐσθίουσι μνηστῆρες (Od. 20. 299); οὐ γὰρ ἂν ᾤπτησαν ποδας.

365. ὡς τοῦ καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλέγετο] καὶ πῶς μὴ ἐκαίετο ὁ Ἀχιλλεύς; ἀλλ’ ὥσπερ ὁ Σκάμανδρος Ἀχιλλέα μὲν ἔπνιγεν, “ζφούς δὲ σάω κατὰ καλὰ ρέεθρα κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλησιν” (238), οὕτω καὶ ὁ Ἡφαιστος πᾶν μὲν ὑφάπτει τὸ 20 ἄλλο τοῦ ποταμοῦ πλὴν ἐκείνου τοῦ τόπου, ἔθθα ἦν Ἀχιλλεύς.

* ζέε δ’ ὕδωρ] γράφεται καὶ “σχέτο δ’ ὕδωρ” ἦγουν τῆς ὀρμῆς.

A+B- 366. οὐδ’ ἔθελε προρέειν] οὐκ ἠδύνατο. καὶ “ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες” (Od. 1. 250) καὶ “ἤθελε Μηριόνης, 25

B= μάλα δ’ ἤθελε (Νέστορος υἱός)” (Π. 10. 229). ἡ. “αὐτμή” ἔξατμιζομένη πυρῶδης πνοῆς. τὸ μὲν (γὰρ) καθαρὸν ὕδωρ ὡς τὴν ἰδίαν φύσιν ἔχον ἀκολούθως ὅπῃ θέλει ρεῖ, τὸ δὲ θερμαίν(ο)ν βραδύπορον γίνεται, πολὺ τῆς δυνάμεως ἀφρηγμένον· καὶ ὁ μὲν Ἡφαιστος ἢ πυρῶδης ἐστὶν ὅλη οὐσία, ὁ δὲ Σκάμανδρος μέρος τῆς οὐσίας. 30

B= 369. * τίπτε] ἐπὶ τίνι αἰτίᾳ.

B- ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδει] “ἔχραε” ὠρμησεν, ὥστε λυπεῖν· “μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον” (Od. 2. 50).

6. δὲ τὰ scripsi : αὐτὰ || 12. μελδομένου scripsi : ἡμελλομένου || 27. supplevi ex B || ὡς B : εἰς || 28. supplevi ex B || 29. γίνεται sec. ut B : γρ. pr. || ὁ μὲν scripsi : ὅτι

370. ἐξ ἄλλων] παρὰ τοὺς ἄλλους Ἑλληνικοὺς θεοὺς, ἢ ὑπὲρ AB-
 τοὺς ἄλλους συμμάχους (τῶν) Τρώων ὄρμησέ με λυπεῖν. βέλτιον
 οὐ ἢ συνήθεια τοῖς ἄνω συντάσσει τὸ “ἐξ ἄλλων.”
 οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιός εἰμι] τοῦ μὴ ἀλίσκεσθαι τὴν Τροίαν.
- 5 373. ἐπὶ καὶ τὸδ' ὁμοῦμαι] ἐπὶ τούτοις καὶ τοδε ὁμοῦμαι μετὰ B=
 τὸ λῆξαι, ἢ ἐπομοῦμαι.
374. ἐπὶ Τρώεσ(σ)ιν ἀλεξήσιν] τὸ ἐξῆς ἐπαλεξήσιν. B=
 375. μαλερῶ] παρὰ τὴν ἀλέαν πλεονασμῶ τοῦ μ. ἢ παρὰ τὸ B+
 μαλεῖν, ὃ ἐστὶν ἀφανίζειν.
- 10 376. καιομένη] ἀναφωνεῖ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας εὐκαιρῶς ὁ B=
 ποιητῆς· οὐ γὰρ προκίψει μέχρι τούτων τὸ σύγγραμμα τῷ Ὀμήρῳ.
379. ἀγακλέες] εὐκαιρον πρὸς τὴν νίκην τὸ ἐπίθετον. B=
 380. στυφελίζειν] σκληρῶς τύπτειν. B+
 382. αἴφορρον δ' ἄρα κῦμα] ἐπιφερές ὄν τὸ ἔπος ἐδήλωσε τὴν
- 15 κατάστασιν καὶ πρόχυσιν τοῦ ποταμοῦ, ὡς τὴν ἔκτασιν τὸ “ἀκρο-
 κελαινιῶν” (249).
385. ἐν δ' ἄλλοισι] τὸ ἐξῆς ‘ἐπέπεσεν.’ §. ἔνδοξος δὲ Ἀχιλλεύς,
 οὗ τὴν γένεσιν ἄδουσι θεοὶ καὶ τὴν τελευτὴν καὶ τὸν πόλεμον.
388. ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός] εἰ πόλεμον θεῶν κελεύ- B=
 20 σματι οὐρανοῦ διήγειρεν. ἢ περιήχησε διαδεδομένης τῆς φωνῆς,
 ὃ φησιν ἀλλαχοῦ “ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα” (Il. 13. 837).
 καιὸν δὲ ἐξήτησε διανόημα σαλπίζειν τὸν οὐρανὸν φήσας· εἰ γὰρ εἶπεν
 ‘ἐβρόντησεν,’ οὐδὲν παραδοξὸν οὐδὲ καταπληκτικὸν (ἄν) εἰσήγεν.
 σάλπιγξεν] πάλιν σάλπιγγα αὐτὸς μὲν οἶδε, τοὺς δὲ ἤρωας οὐκ A+
 25 εἰσάγει χρωμένους (cf. Il. 18. 219).
389. (ἐ)γάλασ(σ)ε δὲ οἱ φίλον ἦτορ] διὰ τὸ ἦκιστα ἐπιχειρη- B=
 θῆναι παρὰ τῶν διχουούτων καὶ Μένανδρος (fr. inc. 30) “καὶ
 τοῦτο θύων οὐδεπόποτ' ἠυξάμην ἐγὼ τὸ σῶζειν τὴν ἐμὴν οἰκίαν, ἀλλὰ
 παρέλιπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν ἔνδον παρ' αὐτῷ πρᾶγμα χρησιμώτα-
 30 τον.” τοιοῦτο καὶ τὸ “χαῖρε νόφ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν θηριώοντο” (Od.
 8. 78). ἢ ἐπεὶ ὄρα περι ἀρετῆς αὐτοὺς ἀγωνιζομένους, χαίρει ὁ Ζεὺς.

2. supplevi ex B || 10. καιομένην || 14. ἐπιφερές corruptum || 19.
 πόλεμον B: πολέμων || 23. supplevi ex B || 28, 29. οὐδέποτε θύων
 εὐξάμην ἄλλως σῶζεσθαι τὴν οἰκίαν ἢ στάσιν οἰκετῶν εἶναι ἐν αὐτῇ B || 28.
 σφῆεν Buecheler Mus. Rhen. 42 p. 200 : σφῆον || <Δί> οἰκίαν supplet
 Buech., <συν>οικίαν Fiorillo apud Meinekium || ἀλλ' οὐ conji. Buech.
 || 29. αὐτῷ Meineke: αὐτῷ || 30. χαίρειν οἴφ' ὅτ'

- B= 392. *ρίνοτόρες*] πρώτων γὰρ δεῖ τῆς τῶν ἀσπίδων τρώσεως, εἶτα τῶν σωμαίων ἐφικέσθαι.
- A+ 394. *κυνάμυια*] ἀναϊδῆς καὶ θρασεῖα ἢ αἰμοπότις, ὃ ἔστι κρότων. (ἦ) ἔστι κινόμυια ἢ κινούσα τοὺς μύας τῶν ὀφθαλμῶν καὶ μὴ ἤρε-
- A+B= *μαῖον ἔχουσα τὸ βλέμμα. φ. <“ἄητον”>* (395) *μέγα, παρὰ τὴν αἶαν. 5*
 * *κυνάμυια*] συνθέτως.
395. *θάρσος ἄητον ἔχουσα*] δύναται καθ' ἑαυτὸ λέγεσθαι τὸ ἡμιστίχιον κατὰ κλητικὴν πτώσιν ὡς *θάρσος ἄητον ἔχουσα.*
 ἄλλως: *θάρσος ἄητον*] ἠώρητο ἢ ὄρμα ἀλλήλοισ ἀντιπνεόντων.
μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν] μετεωρισμὸς δέ σε ψυχῆς; 10
 ἀνέπεισεν.
- B= 396. ἦ οὐ μέμνη] *κακῶς ἤττης ἑαυτοῦ ὑπομνησκει*—ἔδει γὰρ αὐτόν, ὡς Ζεὺς “ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν” (II. 15. 18)—
 ἢ θέλει αὐτὴν πληξάει ὡς δίκην νῦν ληψόμενος.
397. * *πανόψιον*] *φανερῶς, οὐ πειρωμένη λανθάνει(ν).* 15
- A+B= *πανόψιον*] πάντων ἔσχατον—ἢ γὰρ ὀψία ἔσχατος καιρὸς—ἵνα λέγῃ ‘τὸ δὲ πάντων ἔσχατον αὐτὴ λαβοῦσα τὸ ἔγγχος ἔπληξάς με.’ ἢ τὸ ὀλόλαμπρον, ὡς ταυτόν εἶναι τῷ πάνοπτον πρωτοτύπῳ. Ἀντίμαχος δὲ γράφει “ἵπνοσόψιον.” καὶ τίποτε δι' αὐτοῦ θέλει δηλοῦσθαι ἄμεινον; 20
- B= 398. *ἰθὺς ἐμεῦ ὄσας*] ἐξ ἐναντίας μου ἤρειςας δόρυ.
- B= 399. *ἀποτισέμεν*] ἐκτίσειν διὰ τιμωρίας.
 401. οὐδὲ Διὸς θάμνησι *κεραυνός*] αὐτοῦ γὰρ ὄπλον. φ. οὐχ ὡς τοῦ Ἄρεος ἐκεῖσε βαλότος, ἀλλὰ τῆς Ἀθηναῶν μετενεγκούσης πρὸς τὸ μὴ τραθῆναι. 25
- B= 402. * *τῆ*] ἐκεῖ.
- B= 405. * *οὔρον ἀρούρης*] ὄριον γῆς.
- B= 406. *βάλε*—*κατ' αὐχένα*] διὰ τί *κατ' αὐχένα* βάλλεται Ἄρης; ὅτι ὑψαύχην ἢ ὕβρις.
- A+B= 407. πόσον ἔχει τὸ πέλεθρον; τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ἑκατόν, 30
- B= *πήχεις δὲ ἐξ ἠκοντα ἐξ δίμοιρον. φ. εἰ δὲ ζητοῖς πῶς ἔφθασεν ὁ Διομήδης τὸν τηλικούτων τρῶσαι, ἴσθι ὡς Ἀθήνης συνεργούσης.*

2. ἀφικέσθαι || 3. αἰμοποτεῖ: corr. W || 3, 4. κρότωνοί εἰσι κ. || 4. κινόμυια Eust.: *κυνῶν μύια* || τοὺς μύας Eust., τὸν μῦν conl. Heyne: *μυῖαν sec.*, μού /// pr. || 9. θυμὸς ἄητον || 15. δὲ post π. del. Bekker || suppl. Bekker || 23. ὄπλον W ex A: ὀπτέον || 24. Διὸς conl. W pro Ἄρεος || 28. διὰ τί—Ἄρης ante πόσον l. 30 scripta: traieci

408. * ἀμφαράβησε] ἄραβος κυρίως ἢ ἐν Ἄρει βοή. B+

410, 1. ὄσσον ἀρείων εὐχομ' ἐγών] ἔστι γὰρ ἢ μὲν ἐξ ἀνδρὸς μόνου, B-
 δ δὲ καὶ ἐκ γυναικός. καὶ ἢ μὲν ἔνοπλος γεννηθεῖσα συμπεφυκυῖαν
 τοῖς ὄπλοις τὴν ἀρετὴν ἔχει· καὶ ταύτης ὁ πατὴρ ἅμα τῇ γενέσει
 5 νίκην ἐποίησεν· ἄλλως τε τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν αἰεὶ πέφυκεν.

412. Ἐρινίας] κατάρας. “οὐτῶ” δέ, πρὸς τοὺς κρείσσονας B=
 ἐθέλων μάχεσθαι.

415. * πάλιν τράπην] παρέτρεψεν.

416. τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα (<—Ἄφροδίτη) δειῖ γὰρ κρᾶσιν B-
 10 εἶναι τῶν ἠθῶν· Ἀρμονίαν γοῦν παῖδα ἐσχέκασιν· ἢ ὅτι τὰ πλεόν
 διὰ γυναικας οἱ πόλεμοι. ἀνταμείβεται γὰρ αὐτῷ τῆς χρήσεως
 τῶν ἵππων· Ἡρα δὲ ἀπέχεται τῆς Ἀφροδίτης διὰ τὸν κεστόν.

417. μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν] τὸ ζωτικὸν πνεῦμα συνέλεξεν. B=
 §. ἐν παρατατικῷ δὲ τὸ “ἐσαγείρατο” Ἀρίσταρχος. B-

15 419. αὐτίκ' Ἀθηναίην] ὅτι τὸν πολέμιον αὐτῆς ὠφελεῖν ἐπι-
 χειρεῖ.

422. * κλόνον] ἐν ᾧ κλίνεται τὰ πράγματα. A=

424. ἐπιεισαμένη] ἐφορμήσασα, “εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν” (Π. 21. A+B-
 335)· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσα.

20 πρὸς στήθεα] ὅπου ἢ ἀφροσύνη· (ἀντ)ήρκει δὲ οὐδὲ τῇ πληγῇ B-
 τῆς χειρός.

428. τοιοῦτοι νῦν πάντες] αἰεὶ τὸ “νῦν” φυλάσσον τὸν χρόνον καὶ A+B-
 τὸν τόνον φυλάσσει· ἦν που δὲ συσταλῆ διὰ μέτρον, ἐγκλίνεται·
 “δεῦρό νυν ἢ τρίποδος” (Π. 23. 485)· “ἐκτελέει ὅσα πού νυν ἐέλ-

25 πεται” (Π. 10. 105).

430. τλήμονες] εὐτολμοι. οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ δυστυχοῦς τιθέασι A-B=
 τὴν λέξιν.

435. κρείων] ὁ τῆς αὐξήσεως αἴτιος· ἕγρος γάρ, καὶ κραίνειν AB=
 τὸ πληροῦν.

30 436. διέσταμεν] οὐ πολεμοῦμεν, οὐ μιν γνύμεθα—μιν γῆναι γὰρ A+B=
 λέγει τὸ πολεμῆσαι—ὡς αἰσχρὸν μὲν τῶν ὁμοφύλων μαχομένων
 ἀργεῖν, καὶ πρεσβύτην (δὲ) ἄρχειν μάχης (δεινότερον).

437. ἀμαχητί] συστελλόμενον Δώριον, ἐκτεινόμενον δὲ Ἀττικόν.

4. ταύτης Eust.: -ην || 8. πάλιν textus || 11. πόλεμοι B Eust.: -ιοι ||
 ἀνταμείβεται B: ἀνταμείβετο || αὐτῶν || 22. νῦν alterum B: ἦν || 23. ἦν
 B: εἰ || 30. μιν γῆναι scripta: μιν γνύσθαι B, μιν γνῆναι || 32. suppl. W
 ex B

- B= 440. * καλόν] τὸ ἄρχειν.
- B= 441. * ἔχες] εἶχες.
- A= 442. μέμνηται] ἐνθάδε “ μέμνηται ” διπλῆ γὰρ ἡ χρῆσις (cf. II. 23. 648).
- B= 444. παρ Διός] τινὲς ἐξ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ Διὸς οἴκου· “ ἐν Διὸς 5 εἰλεῖται ” * Αρατος (222).
- A+B= θητεύσαμεν] οὐ παραδίδωσι τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἐθήτευσαν.
 ἄλλως : θητεύσαμεν] ἠθέλησαν γὰρ συνδῆσαι τὸν Δία “ Ποσειδάων καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ” (II. 1. 400)· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ πειρᾶσ(θ)αι τὴν ὕβριν Λαομέδοντος· “ καί τε θεοὶ ξείνοισιν εὐκότες ”¹⁰ (Od. 17. 485)· ὡς ἀποθανόντος οὖν τοῦ αἰτίου, τιμώμενος νῦν ἐν Ἰλίῳ Κίλλη Χρῦση Τενέῳ βοηθεῖ αὐτοῖς· οἱ δὲ δύο φασὶν ἐργασαμένους ἀμισθὶ ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι καὶ Ποσειδῶνι· οἱ δέ, ὅτι ἀπὸ τῶν ἱερατικῶν χρημάτων ᾠκοδόμησαν αὐτά.
- B+ 445. μισθῶ ἔπι ρῆτῃ] καὶ αἱ ὄρισμένα συνθῆκαι ρῆτραι. ¹⁵
- A~B= 447. ἴν’ ἄρρηκτος πόλις εἶη] ἀσφάλιος γὰρ καὶ θεμελιούχος ὁ Ποσειδῶν· διαφωνεῖ δὲ ταῦτα τοῖς ἐν τῇ Τειχοποιίᾳ ἀθετουμένοις (II. 7. 443-64).
- A+B= 448. βουκολέεσκες] νόμιος γὰρ ὁ θεός· οἱ δὲ ἐπεὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν λοιμῶν ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἄρχονται, αὐτοῖς ἐπέστησαν, ὅπως ἀνα-²⁰ βαλλόμενος τούτων ἄπτεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων ἀπέχεται.
- B= 450. πολυγηθῆες ὄραι] αἱ πολλοῖς αἰτίαι τοῦ χαίρειν· αὐξοῦσι γὰρ τοὺς καρπούς. ἢ εἰς πολ(λ)ὴν χαρὰν ἄγουσαι τοὺς καρπιζομένους.
- B+ 451. * ἐξέφερον] ἐμήνουν.
- B= βιήσατο μισθόν] ἀντὶ τοῦ ἀπεστέρησε μετὰ βίας. ²⁵
- B= * νῶι βιήσατο μισθόν] παρὰ τὸ μεῖον. ἐβιήσατο ἡμᾶς τὸν μισθόν· μισθὸς ἐλαχίστη ἀμοιβὴ παρὰ τὸ μεῖον.
 453. πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν δήσειν] ἐξαγκωνίσαι.
- A= 454. τηλεδαπάων] οὕτως Ἀρίσταρχος· αἱ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων “ θηλυτεράων.” ³⁰
- B= ἄλλως : τηλεδαπάων] τηλοῦ τὸ πέδον ἔχουσῶν ἢ μακρὰν ἀπὸ τῆς Τροίας οὐσῶν· καταχρηστικῶς οὖν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους πρᾶθῆναι φημέν τινα.
 456. * ἄψορροι] ὀπισόρμητοι εἰς οὐρανόν.

2. εἶχες B: ἔχεις || 12. οἱ Bekker: εἰ || 14. ἐκοδόμησαν W: -εν ||
 23. ἢ B: αἱ || 29. οὕτως A: οὗτος

458. τοῦ δὴ—λαοῖσι] ἐν ἤθει ταῦτα.

οὐδὲ μεθ' ἡμέων] λείπει γενόμενος.

462. οὐκ ἄν με σαόφρονα] τινές φασιν ἐγγὺς γεγενότος Ποσειδῶνος μηκέτι δύνασθαι τὸν τοξότην πολεμεῖν.

5 * σαόφρονα] συνετόν.

464. δειλῶν] ἀτυχῶν· Δείλας γὰρ πρῶτος τὸν εἰς φόνους κλῆρον B + εὔρεν, ὡς φησι Θεόκλυτος.

465. ζαφλεγέες] μεγαλόφρονες· καὶ ταῦτα θητήν φησι τροφήν B— ἐσθίοντες, οὐ σιτούμενοι ἀμβροσίαν ὡς ἡμεῖς· ὅταν δὲ ἀποβλέψῃ
10 εἰς τὴν θεῖαν φύσιν ὁ ποιητής, τότε τὰ ἀνθρώπινα πράγματα ἐξευτελίζει.

* ζαφλεγέες] λαμπροί.

466. * ἀκήριοι] νεκρούμενοι.

467. δηριαάσθων] τὸ δεύτερον $\bar{\alpha}$ ἐκτατέον ὡς περ ἐπὶ τοῦ ἀδαι- A + B =
15 ρέτου.

468. αἶδετο γὰρ ῥα πατροκασιγήτιο] ἄλλως τε ὁ ἥλιος ἐκ B = θαλάσσης τρέφεται. πῶς οὖν ἔδει μάχεσθαι;

469. πατροκασιγήτιο] τοῦτον οὐ μὲν πάτρας, οἱ δὲ θεῖον καλοῦσιν. μιγήμεναι] συμβαλεῖν· ἔστι δὲ παιδευτικά, ὡς τὸ “Λητοῖ, ἐγὼ B—
20 δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον γάρ” (498) καὶ “ἀλλά τει οὐκ ἐθέλουσα Ποσειδάωνι μάχεσθαι” (Od. 13. 341).

* μιγήμεναι] τινὲς γράφουσι “δαμήμεναι.”

470. πότνια θηρῶν] δεσπότις. μεταβαλὼν οὖν φησιν Ἐνακρέων A + B—
“δέσποινα Ἄρτεμι θηρῶν” (fr. I B.). οἰκεῖον δὲ ταύτῃ τὸ προπετές,
25 διὸ καὶ περιπίπτει βλάβῃ. ὥστε καὶ τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ Θεομαχίᾳ τολμηρότερον ἀφορμὰς ἔχει Ἄρην καὶ Ἄρτεμιν.

471. Ἄρτεμις ἀγροτέρῃ] περισσὸς ὁ στίχος. δ . οὕτω δὲ παρὰ A + Συρακοσίοις καὶ Ἀθηναίοις τιμᾶται· “τῇ δ' Ἀγροτέρα παρήνεσα κατὰ χιλίων εὐχὴν ποιήσασθαι” (Ag. Equ. 660).

30 οὐεῖδειον] ὡς τέλειον καὶ ὄρειον· οὕτω γὰρ ἐκπίπτει καὶ τὰ τῆς A + παραγωγῆς, εἰ μὴ τὸ $\bar{\alpha}$ παραλήγοι ἐν τῷ εἰς ὅς λήγοντι οὐδετέρῳ, ἢ δύο σύμφωνα κατὰ διάστασιν, οἷον ἔλος ἔλειος, ὄρος ὄρειος· παρητησάμεθα δύο σύμφωνα διὰ τὸ ἔρκος ἔρκιος τὸ $\bar{\alpha}$ διὰ τὸ πέλαγος

6. Δεῖλας Eust.: δειλᾶς || πρῶτος Eust.: -ον || 23. μεταβαλὼν B: μεταλαβὼν || 24. Ἄρτεμι B et codd. Hephaestionis: -ις || 28, 29. κατὰ χιλίων παρήνεσα codd. Ag.

πελάγιος, ἄγος ἄγιος· τὸ γὰρ Ἀργεῖος οὐκ ἀπὸ οὐδετέρου παρῆκται, ἄλλως τε καὶ ἔχει δύο σύμφωνα.

B+ 473. * μέλεον] ἄμοχθον.

B= 474. * ἀνεμώλιον αὐτως] ἀνεμωλίως ἀπράκτως.

A~ 475-7. μὴ σευ νῦν ἔτι] παραπεποιήνται πως ἐκείθεν οἱ στίχοι 5
 “πολλάκι γὰρ σεο πατὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης” (Il.
 I. 396). τί δὲ καὶ βουλόμενος συνεχῶς τοῦτο ἐκαυχᾶτο ὁ
 Ἀπόλλων;

B- 478. τὴν δ' οὔτι προσέφη] προεῖρηκε γὰρ τὴν αἰτίαν τῆς παραι-
 τήσεως “αἶδετο γὰρ ῥα πατροκασιγήντιο μιγήμεναι ἐν παλά- 10
 μῃσιν” (469). ὥστε δισσολογεῖν οὐκ ἔχρην αὐτόν.

A=B- 479. ἀλλὰ χολωσαμένη] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “προσέφη” αὐτως οὔν
 κάκει “παῖδά τε σοι ἀγέμεν Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην” (Il. I.
 443). ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ “ἀγέμεν.” καὶ περιττὸς ὁ ἐξῆς “ρέξαι
 ὑπὲρ Δαναῶν” (ib. 444). 15

B= 482. χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφερίζειν] ἐξ ἐναντίας τὸ ἐμὸν
 μένος φέρειν. ἐπεὶ δὲ εἶπε “τί νυ τόξον ἔχεις,” φησὶν ὅτι, εἰ καὶ
 τοξοφόρος εἶ, χαλεπή σοι πολέμιος ἔσομαι.

B= 483. λέοντα] λέαιναν· οὐδέποτε δὲ παρ' Ὀμήρῳ εἴρηται τὸ
 λέαινα. 20

* ἐπεὶ σε λέοντα] ἐπεὶ λέαινάν σε.

B+ 484. κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλησθα] προΐσταται γὰρ ἡ Ἄρτεμις
 τοκετῶν, ἐπεὶ περὶ τὰς πανσελήνουσ εὐτοκώταται αἱ γυναῖκες,
 ὧς φησι Χρῦσιππος.

B+ 485. θῆρας ἐναίρειν] φονεύειν ἢ σκυλεύειν. περιάπτεται γὰρ 25
 νεβρίδας· Ἀλκμᾶν “ἐσσαμένα πέρι δέρματα θηρῶν” (fr. 18 B.).
 β. σημειοῦνται δὲ τινες, ὅτι ἕναρα ἐπὶ ἀλόγων ζῴων οὐκ ἔστιν.

486. ἀγροτέρας] τινὲς τὰς μὴ ταχέως γηρώσας.

* ἀγροτέρας] ἀγριωτέρας.

A+B= 487. εἰ δ' ἐθέλεις, πολέμοιο δαήμεναι] στικτέον εἰς τὸ “δαήμεναι” 30
 ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάθη.

B= 489. ἐπὶ καρπῷ χειῖρας] “ἐπὶ καρπῷ” τῆς Ἀρτέμιδος·
 ἔμφασιν δὲ ἔχει πολλῆς δυνάμεως.

6. εὐχομένου || 19. εὔρηται || 26. ἐσσαμέναι; ἐπαμέναι apogr. V, unde
 ἐπαμμένα conit. Welcker, ἐπαμμένα Bergk, ἐπειμένα Hartung || περί Bergk
 ceteri: παρά || 31. δάθη B: δάηαι || iteratur* δαήμεναι] ἀντὶ τοῦ δάθη

490. ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα] ποιητικῶς ἀντὶ τῶν βελῶν “τόξα” B = φησίν. ἢ τὴν πᾶσαν τοξικὴν κατασκευὴν.

* τόξα] τὰ τοξεύματα.

492. ἐντροπαλιζομένη] ἐξ ὑποστροφῆς ἀνθισταμένη. αἱ δὲ A-B = 5 πλείους κατ' αἰτιατικὴν, ἢ ἢ ' ἐκτρέπουσα(ν) τὰς ὄψεις πρὸς τὰς τῆς χειρὸς καταφοράς.'

493. * ὕπαιθα] ἔμπροσθεν.

πέλεια] Ἀριστοτέλης (H. N. 544^b 2) φησὶ μικροτέραν τῆς περιστερᾶς εἶναι καὶ ὑπέρυθρον καὶ ταχύπουν.

10 ἄλλως: πέλεια] ὡς κράτεια· ἔστι δὲ καὶ πελειᾶς ὄξυτόνωσ, A + ὡς μαῖα καὶ μαιᾶς.

495. χηραμόν] ἀπὸ τοῦ χωρεῖν, (πέτραν) διαγωγὰς ἔχουσιν B = πολλὰς, ὡς τι χωρεῖσθαι. §. σημειωτέον δέ, ὅτι προεξηγήσατο AB- τὶς ἢ χηραμός, κοίλη πέτρα, ἐπεξηγηεῖσθαι εἰσθῶς, οὐ προεξη- 15 γεῖσθαι “ νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ” (Π. 8. 248).

οὐδ' ἄρα τῇ γε αἰλώμεναι] καὶ ἐπ' ἀλόγοις μοιρίδιον αἶδεν, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώποις.

498. ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι] ἄτοπον γὰρ τὸν λόγιον καὶ B- εἰρηκὸν θεὸν μάχεσθαι. ἢ ὡς φιλῶν μίξεις· καὶ γὰρ μετ' 20 Ἀφροδίτης ἐθέλει δεθῆναι (Od. 8. 342), καὶ Πελασγοὶ δὲ ἐντετα- μένον τὸν Ἑρμῆν ἰδρύνονται· ἄλλως τε ἄνοπλος ἐκάτερος, καὶ ἄτοπος ἢ δίχα ὅπλων μάχη.

499. πληκτίζεσθαι] μάχεσθαι. τῶν ἅπαξ δὲ εἰρημένων ἢ λέξεις. B =

501. εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι] ἄτυφος· διὸ λογικὸς θεὸς ὃς οὐδὲ B + 28 ἀδοξίας φροντίζει.

502. Λητὼ δὲ συναίνυτο] ἴσως πρὸς τὸ σκῦλα μὴ μεῖναι τῆς B- θυγατρὸς, ὅπερ ἐκ περιουσίας ὁ ποιητὴς προσῆψεν.

καμπύλα τόξα] μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ τόξου τὰ βέλη· ἢ συλληπ- A+B- τικῶς τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη· ὡς δὲ χοῖνιξ τὸ μετροῦν καὶ μετροῦ- 30 μενον, οὕτω καὶ τόξα ἐπὶ ἐκατέρου δεκτέον.

506. δακρυόεσσα δέ] ἀφελὴς ἢ διάθεσις καὶ παρθένω πρόπουσα· B + Ἀφροδίτη δὲ ὡς γεγαμημένη τῆς Διώνης . . . ἐκεί(νη) “δ' ἐν γούνασι πῖπτε” (Π. 5. 370) διὰ τὸ καταπονεῖσθαι τῇ πληγῇ.

5. suppl. ex B || 12. suppl. W ex B || 16. ἐπ' W: ἐν || 28. τόξα alt. || 29. γὰρ χ. B || 32. γεγαμημένη B: -ης || lacunam indicavi: 'de interceptis cf. B' W || suppl. W ex B || 33. διὰ τὸ B: διὰ τῷ

- B = 507. ἐάνος τρέμε] καιρίως διὰ τῆς ἐσθῆτος <τὸ> σῶμα ἐνέφηνε
τρέμον.
- A = τὴν δὲ προτὶ οἷ<εἶλε>] ὀρθοτονητέον τὴν “οἷ,” ἐπεὶ εἰς σύνθετον
<μεταλαμβάνεται>. §. προσελάβετο ἑαυτῷ, τουτέστιν προσεπε-
πτύξατο. 5
508. * ἠδὺ γελάσσας] ἠθικῶς.
- B + 509. τίς νυ σε] ἀγνοεῖν προσποιούμενος.
- B = 511. ἐυστέφανος] στέφανος ἐπικεφάλιος γυναικῶν κόσμος. §.
- B + “κελαδεινή” δέ τινες παρὰ τὸ κῆλα. ἢ ὅτι Ἐγκέλαδον σὺν
Ἐρῳῖνι ἀνεῖλε βιαζόμενον αὐτήν. 10
- A + ἄλλως: ἐυστέφανος κελαδεινή] ἠρέσθη τοῖς ἐπιθέτοις· περιττὸς
οὖν κἀκεῖ ὁ “Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδιον φάτο μῦθον”
(471).
512. σὴ μ’ ἄλοχος] πιθανῶς καὶ αὐτὸν πιθανοποιεῖται διὰ τῆς
ἀλόχου. 15
- AB + 513. νεῖκος ἐτύχθη] “νεῖκε’ ἐτύχθη” πληθυντικῶς· καὶ “ἐφῆπ-
ται” ἀντὶ τοῦ ἐπισυνδέεται ἠϋξῆται.
- B = 514. ὧς οἶ μὲν τοιαῦτα] οὔτε γὰρ ἀπολύσασθαι <θέλει> Ἦραν
τοῦ ἐγκλήματος, ἵνα μὴ λυπῆ τὴν ὑβρισθεῖσαν, οὔτε ἐγκαλεῖν [τῆ
ἀπολυθείσῃ]. 20
515. αὐτὰρ Ἀπόλλων] προοικονομεῖ πάλιν εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα
ὑπολειφθεὶς μόνος πλανήσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀπὸ τοῦ τείχους.
516. μέμβλετο γὰρ οἶ] διασταλτέον μετὰ τὸ “οἷ.”
* πόλλος] Αἰολικῶς, ὡς “ἀκτῆνας” καὶ ψημύθιον.
- A + 519. * χωόμενοι] συγκεχυμένοι. 25
- B = 522. ὧς δ’ ὅτε καπνὸς ἰών—ἄστεος αἰθομένοιο] πηλίκον δέ ἐστι
τὸ πῦρ οὗ τὸ τέλος ἀπτεται τοῦ οὐρανοῦ; καὶ τοῦτο θεόπεμπτον
(523), ἵνα μὴ ταχέως σβεννύηται. τὴν ἐπὶ πλείστον δὲ νέμησιν τοῦ
Ἀχιλλέως ἢ παραβιλή τοῦ πυρὸς ἐνέφηγεν.
- B = 526. εἰστήκει δ’ ὁ γέρων] ἐναργῶς ὁ τῆς ἀγωνίας μεστὸς 30
δεικνύται γέρων ἐπιβεβηκῶς τοῖς τείχεσιν. μεταγαγὼν δὲ ὁ ποιητὴς
τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὰ ἔνδον οὐκ ἄλλω πιθανὸν ἐνόμισε προσκεῖσθαι

1. supplevi ex B || 4. supplevi ex A || 8. κόσμος B: κοινός || 9. τὸ
B: τὰ || κῆλα Eust.: κοῖλα || 14. σὴμ’ || πιθανολογεῖται conl. Bekker
|| 17. iteratur * ἐφῆπται] ἐπισυνδέεται || 19, 20. inclusa om. B || 23.
τοῦ οἶ || 24. ψημύθιον Et. M. p. 603, 56: ψμηύθιον || 28. νέμειν B

τὰ τῆς διατάξεως ἢ τῷ Πριάμῳ βασιλεὺς γάρ ἐστι καὶ συνε-
τός, τῶν δὲ ἔργων διὰ τὴν ἡλικίαν ἀπεχόμενος.

* θείου] παρόσον θεοποιήτόν ἐστι τὸ τεῖχος.

AB =

528. * ἄφαρ] ταχέως.

5 πεφυζότες] ὄθεν ἄφυζαν τὸν λέοντα Ἡσιόδος εἶπεν (fr. A=B+
238 M.).

530. ὀτρυνέων] τοῦ καιροῦ ἐπείγοντος καὶ ὁ γέρων στρατηγεῖ ἐπὶ B=
τῇ σωτηρίᾳ τῶν φευγόντων.

ἄλλως: ὀτρύνων παρὰ τεῖχος] χωρὶς τοῦ ε, ἤδη ἐνεργῶν καὶ A+

10 οὐ μέλλων.

* ὀτρυνέων] ὡς μέλλων περισπᾶται καὶ διήρηται.

531. ἐν χερσὶ πύλας] πᾶσαν φιλοφροσύνην τὴν πρὸς τοὺς φύλακας B=
ὁ καιρὸς ἀφαιρεῖται. Νέστωρ δ' "οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε"

(Π. 10. 192). β. "πύλας" δὲ νῦν τὰς θύρας, ὡς τὸ "εἴ τιν'

15 ἐταίρων ἐκ πολέμου φεύγοντα" (Π. 12. 122).

533. * κλονέων] καὶ κλόνις ἢ εὐκίνητος ὁσφύς.

λόγι' ἔσσεσθαι] πρεσβυτικῶς ὄρα τὸν καιρὸν, ὅτι εἰς κακὸν προχω- B=
ρήσειν εἰκὸς τὰ πράγματα, καὶ ὀλοθρευθῆσεσθαι φησι τοὺς Τρῶας.

534. * ἀλέντες] ἐκκλίναντες ἢ συστραφέντες.

B+

20 536. μὴ οὔλος ἀνὴρ] καὶ Καλλίμαχος (fr. 507) "οὔλου μητέρ' B=
* Ἀρης," ὀλοθρευτικῶν.

B =

(οὔλος—) εἰς τεῖχος ἄλῃται] ἄθρους ὀρμήσῃ ἢ μετὰ πλήθους.

ἄλῃται] ψιλῶς· ἔστι γὰρ μέσος ἀόριστος ὑπερσυντελικὸς A+
ἀκόλουθος τῷ ἀλῆναι ἀπαρεμφάτῳ παθητικῷ δευτέρῳ αἰρίστῳ καὶ

25 μετοχητῇ τῇ "αὐτὰρ ἐπεὶ—ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες" (534).

537. ἀπῶσαν ὄχῃας] ἀπεκρούσαντο ὡς συνεκτικούς ὄντας τῶν B=
πυλῶν.

538. τεύξαν φάος] παρέσχον τοῖς φεύγουσιν, ὡς ἐκεῖ "φῶος δ' AB+
ἐτάροισιν ἔθηκεν" (Π. 6. 6). οὐ δεόντως οὖν ἀθετοῦνται ἰπὸ

30 Ζηνοδότου.

* φάος] σωτηρίαν τοῖς φεύγουσι Τρωτίν.

B =

5. ἀφυζαν Bekker: ἀφύζαν || *Ἴωνες ἐκάλου B pro Ἡσιόδος εἶπεν
|| 8. τῆς σωτηρίας || 14. iteratur *θύρας || 18. εἰκος || 20. μητέρα
|| 22. ὀρμήσει || 26. ἀπεκρούσαντο B: ἀνεκρούσαντο || 28. παρέσχον
B: -οντο

- A = 539. ἀμύναι] οὕτως ἢ γραφή, παροξυτόνως· ἔστι γὰρ εὐκτική·
τινὲς μέντοι “ἀλάλκοι” γράφουσιν.
- B = * ἀντίος] τῷ Ἀχιλλεῖ.
- B = 541. δίψῃ καρχαλέοι] ξηραίνει γὰρ καὶ τραχύνει τὴν γλῶσσαν ἢ
δίψα ἢ πολλή. 5
- B = κεκοιμένοι] ἄκρως ὑπέγραψε τὴν φυγὴν καὶ τὸ σχῆμα τῶν
διωκομένων.
- A = 542. δὲ σφεδανῶν] οὕτω “σφεδανῶν,” ἐπερρωμένος τῷ θυμῷ,
καθάπερ τὸ φονῶν. περισπαστέον δὲ ὡς στεφανῶν.
- B + σφεδανῶν] κατεπεύγων αὐτοὺς ἢ ἐπαιρόμενος τῷ θυμῷ ἢ φονε- 10
τικός παρὰ τὸ φονῶν.
* λύσσα] (ἢ) ἐκλύουσα τοὺς λογισμοὺς ἀνία.
- B = 543. κῦδος ἀρέσθαι] τὸν Ἔκτορα, ἐφ’ ᾧ φησιν “ἠράμεθα μέγα
κῦδος, ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον” (Π. 22. 393).
- B = 544. Τροίην] τὴν Ἴλιον· οὐκ ἔστι γὰρ (ἢ) χώρα, πύλας ἔχουσα, 15
ἀλλὰ πόλις.
- A = ἄλλως: Τροίην] ὅτι ὁμανύμως τῇ χώρᾳ τὴν Ἴλιον εἶρηκεν.
- A = 550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] τινὲς “Ἀχιλλεῖα Πηλείωνα,” πρὸς
τὸ ἐπίθετον ξενισθέντες. ἀλλ’ ἤδη αὐτὸς εἶπε “δώδεκα δὴ σὺν
νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξα” (Π. 9. 328). ἐπὶ δὲ Ὀδυσσεὺς πλεονάζει 20
τῷ ἐπιθέτῳ διὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν.
553. * ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος] λείπει ‘διωκόμενος.’
554. * τῇ περ] ὄπου.
- B = 555. αἰρήσει με καὶ ὧς, (καὶ) ἀνάκλιδα δειροτομήσει] καὶ
οὕτως συλλήψεταιί με καὶ οὐδ’ ἀμυνόμενον ἀναιρήσει. 25
- B = 556. εἰ δ’ ἂν ἐγὼ τούτους μὲν] διὰ τὸν “εἰ” σύνδεσμον ὑπο-
στικτέον μετὰ τὸ “ῥωπήια δύω,” τοῦ ἐξῆς συνδέσμου περιττεύοντος
τοῦ “δέ.” δύναται δὲ στίξεσθαι ἐπὶ τὸ “δύω,” τοῦ “εἰ” συνδέσμου
κειμένου ἀντὶ τοῦ ἄρα διαπορητικοῦ. οὕτω δὲ ἔσται ὁ “ἂν”
περιττός. 30

8. οἱ δέ σε δαφνῶν lemma || ἐπαιρόμενος pr. in textu: ἐπερρωμένος pr.
supra add. || οὕτω ante ἐπ. del. W || 10. στεφανῶν lemma || ἐπαι-
ρόμενος B: ἐπερρωμένος || 15. ἔστι B: ἐν || supplevi ex B || 18.
πτολίπορθον (550) sec. in marg.: πελώριον (527) pr. || schol. v. 527
adscriptum: traieci; v. 548-550 desunt in textu || ad 26 * ἀνάκλιδα]
δείξας δηλονότι scriptum: non intellego || 28 τοῦ δύω B

558. πεδίον Ἰλίου] τὸ πρὸς τῷ τάφῳ Ἰλου. ὁ δὲ Κράτης A+B= “Ἰδίου” γράφει, ἢ ἢ τὸ τῆ Ἰδῆ ὑποκείμενον.
559. ῥώπῃα δύω] λοχίῳ ἐν ταῖς θαμνώδεσι τόποις. B=
561. ἰδρῶ ἀποψυχθεῖς] πνεύμασι τὸν ἰδρῶτα Ξηράνας. B=
- 5 563. ἀπαιρόμενον] ἀντὶ τοῦ ἀπαίροντα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν νηῶν B= τῶν ἐπαιρουσῶν εἰς τὸν πλοῦν τοὺς ἰστούς.
567. εἰ δέ κεν οἱ προπάρειθε] ἐνταῦθα ὁμολογουμένως ὁ εἰ A= διαπορητικός ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἄρα κείμενος.
568. καὶ γὰρ θην τούτῳ] ὁ διαλογισμὸς ἀνθρώπινος, ὅτι ἐν σῶμα B= 10 καὶ μία ψυχὴ καὶ τρωτὸς ὁ χρώς· ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ οὐδαμοῦ ἐνθυμεῖται. εἰ δὲ τοιαῦτα πάντες ἐνενοῦν, μαχόμενοι ἔπειτ’ οὐκ ἂν ἔδεισαν ποτε τοὺς πολεμίους ἐπιόντας.
569. θνητὸν δέ ἐ φάσ’ ἀθροπκι] “φασί.” τούτο εἰρωνευόμενός φησιν. δοκῶ, καὶ αὐτὸς θνητός ἐστιν.
- 15 570. ἀθετεῖται ὡς λύων τὸν ἐπιλογισμὸν· κρέμασθαι γὰρ τις A+ νομίσας τὸν λόγον προσέθηκε τὸν στίχον.
571. Ἀχιλλῆα ἀλείς μένεν] συστρέψας τὸ πρῶτον εἰς φυγὴν ὀρμῶ- B= μενον σῶμα ἔμενον.
573. ἤτε πρόδαλις] θυμικὸν καὶ πολεμικὸν ζῷον μέχρι θανάτου. B= 20 τοσοῦτον τῶν ἀγρίων προὔχει ὅσον ἐκεῖνα τῶν ἡμέρων. ἐν δὲ παράδασι καὶ ἄρκτοις τὰ θήλεα ἰσχυρότερα (Aristot. H. A. p. 608 a 34). οὕτω δὲ ἐπιτέτευκται, ὅτι μηδὲ αὐτὸς Ὀμηρος ἄλλην μάχην παράδαλις ἐτόλμησεν εἰπεῖν.
- * πρόδαλις] διὰ τοῦ ᾱ “πάρδαλις.” A+
- 25 575. ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ] Ἀρίσταρχός τινάς φησι γράφειν AB= “κυνυλαγμὸν” καὶ Στησίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι· φησὶ γοῦν “ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμοῖο” (fr. 85 B.)· οὐχ ὀρῶμεν δὲ τι πλεῖον ἐκ τῆς συνθέσεως· ὁ γὰρ ὑλαγμὸς καὶ χωρὶς τοῦ προσκεῖσθαι τὸ ὄνομα ἰδίως ἐπὶ κινῶν ἀκούεται, ὡς ὁ χρεμετισμὸς ἐπὶ τῶν 30 ἵππων. ἄλλως τε τὰ εἰς ᾗμος ῥηματικὰ μετὰ προθέσεως πέφυκε συντίθεσθαι, τῆς αὐτῆς τάσεως μενούσης, μετ’ ἄλλου δὲ οὐδενός, οἷον παιγμός ἐμπαιγμός κηρυγμός ἐκκηρυγμός. καὶ τὸ ὑλαγμός

11. ἐπεὶ || 15. lemma ὡς εἰπὼν (571) omisi et scholion ad v. 570 traieci ut A || 20. ἀγρίων W: ἄλλων ut B || 27. ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμοῖ B, ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμοῦ Eust. || 28. πλεόν B || 31. τάσεως B: στάσεως

οὖν παρὰ τὸ ὑλάσσω γεγινὸς οὐ συντεθήσεται μετ' ἄλλου μέρους λόγου. σύνδεσμος οὖν ἐστὶν ὁ “κέν” ἐν τῷ “ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ.”

ἄλλως: ἐπεὶ κεν] τινὰς φησὶν Ἀρίσταρχος γράφειν “κυνυλαγμὸν” οἷον κυνῶν ὑλαγμὸν οὕτω καὶ Ζηνοδοτος.

* ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν] ἐκ πλήρους ὁ “κέν” σύνδεσμος. 5

576. φθάμενός μιν] αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων “φθάμενός τις.”

A = ἡ οὐτάσῃ ἢ ἐβάλησιν] πρὸς τὸ διάφορον τῶν σημαιομένων.

B = 577. περὶ δουρὶ πεπαρμένῃ] φησὶν Ἡρακλέων ἐν Ῥώμῃ τοῦτο τεθεῆσθαι. ὁ δὲ βαλὼν, φησί, τὸ πάλιον ὃ περιέκειτο ἐτέρῳ περιέθηκεν ὠπλισμένῳ καὶ ἀκμηῆτι, ὅπως ἐπ' ἐκείνον τραπή. 10

A + 578. * ξυμβλήμεναι] ξυμβαλέσθαι αἰκίσασθαι.

B = 582. * τιτύσκειτο] κατεστοχάζετο.

A + B = 583. ἢ δῆπου] περισπῶμεν τὸν “ἦ” σύνδεσμον, ἠθικὸν καὶ ἐρωτηματικὸν νῦν ὄντα.

A + 586. ἀνέρες εἰμέν] ἐν ταῖς πλείοσιν “ἄνδρες ἔειμεν.” 15

A + 587. * οἷ κε πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἰῶν]... ἐν τισὶ τῶν εἰκαιτέρων “(οἷ κε πρόσθε φίλων) τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἰῶν.”

B = 588. ἐνθάδε πύτμον ἐφέψεις] τῇ πεπρωμένῃ ἐνθάδε ἀκολουθήσεις.

A + β. τινὲς δὲ ἀναστρέφουσι τὴν “ἐπί” οὐκ εὔ.

B = 589. * ἔκπαγλος] προπετής, θρασύς. 20

B = 591. * κνήμην] τὴν κνημίδα.

A = 594. * θεοῦ] ὅτι ἄτρωτα τὰ ὄπλα. πρὸς τὰ ἠβητημένα (Π. 19. 365-8).

595. * ὠρμήσατ' Ἀγήνορος] ὡς τὸ “ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος” (Π. 14. 488). 25

597. * ἠέρι πολλῇ] τῇ ἀέρι τῇ σκοτιά.

B + 598. * ἠσύχιον] λάθρα ἢ ἀθόρυβον.

599. * ἀποέργαθε] διὰ τοῦ ἐτέρου εἰ.

AB = 602. ἕως ὃ τόν] ὑποστικτέον εἰς τὸ “ποσὶν οἴσιν” (605) ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις “ἕως ὃ τὸν πεδίον διώκετο—τόφρ' ἄλλοι.” 30

B = * πυροφόροιο] εὐθέτω πρὸς ἄροσιν.

B = 605. ὡς αἰεὶ ἔλποιο κυχήσεσθαι] θηγὴν ἐμιμεῖτο ταχυτήτα, καταλείπων ἐλπίδα τῷ διώκοντι.

7. οὐτάσει || 9. θωράκιον B: ‘πάλιον est pallium’ W || 11. συμβαλεῖν A, ξυμβαλοῦσθαι || 13. καὶ B: κατ' || 15. πλείοσιν A: πόλεισιν || 16. lacunam indicavi ex A supplendam || 17. supplevi ex A || 27. ἀθούρυβος B || 29. ποσὶν οἴσιν etiam B || 30. post ἀντ. omisi τόφρ' ἄλλοι Τρώες ut B

606. πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ] πεφοβημένοι ἦλθον ὑπὸ τοῦ Β-ὀμίλου.

610. * ἀσπασίως] ἀσπάσιοι, ἄσμενοι ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν σωτηρίᾳ οὐκ ἔχοντες καιρόν.

5 611. ὃν τινα τῶνδε πόδες] ὡς εἶχε πιδῶν ἕκαστος ἐσφίζετο, τῶν Β=συμμάχων οὐ μεμνημένος, ἕκαστος δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸν σκοπῶν. σάωσαν] εὐκτικὸν τὸ “σαῶσαι” ἀντὶ τοῦ σαώσειεν. A+

ΕΙΣ ΤΗΝ Χ.

1. πεφυζότες] καὶ τὴν μετὰ δέους κατάπληξιν οὕτω καλεῖ. Β-10 ἔστιν οὖν δεδειλιακότες· φησὶ γοῦν “Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες” (Π. 21. 528). καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ “τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤτε νεβροί” (Π. 4. 243). ἔστιν οὖν φύζα φυζῶ, ὡς κίσσα κισσῶ· καὶ μέσος παρακείμενος πέφυζα, οὗ ἡ μετοχὴ πεφυζώς.

15 ἤτε νεβροί] ἐπὶ τὸ “νεβροί” βραχὺ διασταλτέον. A+B=νεβροί] οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἰόντες, ἡ ‘νέποροι’ οἱ μηδέπω AB=πορεύεσθαι δυνάμενοι.

2. ἰδρῶ ἀπειψύχοντο] ἀντὶ τοῦ τὸν ἰδρῶτα ἀνέμφ ἀνέψυχον. AB+χαριέστερον δὲ τὸ “ἀπειψύχοντο.”

20 ἄλλως : ἰδρῶ] ὡς παρὰ τὸ εἰκῶ εἰκῶς αἰδῶ αἰδώς, οὕτως “ἰδρῶ” ὅθεν καὶ ἀναλογώτεροι Αἰολεῖς, θηλυκῶς λέγοντες.

ἀκέοντο] κυρίως ἀκεῖσθαι, τὸ ἄχος ἰᾶσθαι καὶ τὸ ὃ δὴ ποτε θερα- Β=πέυειν ὅθεν Φρύγες ἀκεστήν τὸν ἱατρὸν καὶ Ἀθηναῖοι ἀκέστορα.

δίψαν] δίψα Ἰακῶς· δίψος Ἀττικῶς. B=

25 3. κεκλιμένοι—ἐπάλξεσιν] ἦτοι ἐπαναπαυόμενοι καὶ ἐπεριδόμενοι Β=ταῖς ἐπάλξεσι διὰ τὸν κόπον τῆς μάχης, ὡς Αὐτόχθων καὶ Ἐπαφρόδιτος· χαριέν γὰρ τὸ μὴ ἀναχωρεῖν ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσδραμόντας εἰς τὴν πόλιν. ἡ ἐπάλξεσιν ἔφη ἀπὸ μέρους ἀντὶ τοῦ ‘ὄλω τῶ τείχει.’ §. “κεκλιμένοι” δὲ περιεχόμενοι, ὡς “(ἐν γὰρ Τρώων) A+30 πεδία—(πόντω) κεκλιμένοι” (Π. 15. 739, 40).

3. ἐμπειρία || 4. post κ. suppl. W ex. gr. (τοῦ ἀλλήλων προνοεῖσθαι) || 6. μὴ pro οὐ B || 8. addidi : Ἰλιάδος Χ Ὀμήρου textui inscriptum || 10. αὐτὰρ || 11. τίπτ' αὐτως B || 13. κίσσα κισσῶ B : κίσσα κισσῶ || 18. ἀψύχον Eust. : ἀνέψυχοντο B, ἵνα τὸ πνέοντο || 21. ἀναλογώτερον conl. Bekker || δὲ post θ. del. Bekker || 23. ἀκέστορα D : ἀκέστριαν ut B || 24. Ἰωνικῶς B

5. Ἔκτορα δ' αὐτοῦ] αὐτόθι, ἔνθα Σκαιαί εἰσιν ἤδη δέ τι τῶν ἐξῆς προαναφανεῖ, ὅτι κατέσχευεν αὐτὸν ἡ μοῖρα ἐπὶ κακῶ μεῖναι.
- B- 6. πυλάων τε Σκαιάων] ἐν ἀριστερᾷ κείνται τοῦ τείχους αἱ πύλαι, καλοῦνται δὲ Δαρδάναιαι.
10. * ἀσπερχές] ἀδιαλείπτως, εἶγε καὶ θεὸν διώκεις. 5
- B- 11. Τρώων πόνος] τὸ κατὰ τῶν Τρώων ἔργον· ἡ ἄρα οὐ κεκόπασαι διώκων τοὺς Τρῶας ;
- A + B- * ἐφόβησας] εἰς φυγὴν ἔτρεψας.
12. εἰς ἄστν ἄλεν] λείπει τὸ 'ἀφικόμενοι,' ἐπεὶ ἔδει εἶναι ἦλον· ἡ τὸ "ἄλεν" ἀντὶ τοῦ ἐξέκλιναν. 10
- B- σὺ—δεῦρο λιάσθης] σοῦ ὄδε ἀποκλίναντος ἐκεῖνοι ἐσώθησαν.
13. σύνδεσμος ὁ "τοί". φησὶ δὲ "οὐ γὰρ φονεύσιμός εἰμι."
- B+ 15. ἐκάεργε] στοχάζεται ἡ ἀπὸ τοῦ "μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων" (Π. 16. 94) ἡ τοῦ "λαίηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσ(σ)ιν" (Π. 21. 278) ἡ ἀπὸ τῆς τοξικῆς σκευῆς. 15
ἄμα γὰρ λέγων ἀνέφηγεν ἑαυτὸν τῇ στολῇ οἶος ἦν.
- B- ὀλωτάτε] ὀλέθρου παρασκευαστικέ· ἡ ὁ λοιμῶν αἴτιος· οἱ δὲ γράφουσι "δολώτατε" διὰ τὸ "δόλω δ' ἄρ' ἔβελγεν Ἀπόλλων" (Π. 21. 604). ἐκθύμως δὲ παρρησιάζεται, ἀφηρημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐταῖρον καὶ νίκην. καὶ ἔστιν ὡς τὸ "δικαιοτάτος Κενταύρων" (Π. 11. 832). 20
* ὀλωτάτε] ἐμοὶ δηλονότι.
18. ἐμὲ—κῦδος ἀφείλεο] 'ἐμὲ ἀφείλεο' Ἀττικῶς, ὡς τὸ "ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες" (Π. 1. 299). β. τὸ δὲ "ἀφείλεο" διὰ τοῦ εὐο γράφεται.
- B- 20. ἦ σ' ἂν τισαίμην] ἐτισάμην σε ἂν. γενναῖος ὁ μὴ καταπλησ- 25
A- σόμενος τὸν φονέα. β. ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς τὸν στίχον ἀναγνωστέον ψιλουμένου τοῦ ἦ.
- B- εἴ μοι δύναμίς γε παρείη] δύναμις ἴση τῇ σῆ· προφέρεσθαι δὲ ταῦτα δεῖ οὐ τεβαρρηκυῖα φωνῇ, ἀλλ' ὡς ἂν εἶπει ἀνὴρ γενναῖος μεγαλόφρων ἀπειλῶν θεῶ. 30
- B- 22. ἀεθλοφόρος] νικητής. πρὸς τὸ τάχος καὶ τὸ σοβαρόν· καὶ μᾶλλον κέλῃτι αὐτὸν εἰκάζει· εἷς γὰρ ὄχημα οὐ φέρει. κέλῃτα

1. Σκαιαί voc.: Σκαιαί pr. || 8. ἔτρεψας || 9. ἦλον scripsi, cf. Et. M. s. v.: τί δλεν || 12. lemma ἐπεὶ οὔτι (19) omisi et ad v. 13 scholion trivieci || 18. γὰρ ἔθ. B || 19. ὑπ' αὐτοῦ W: ἑαυτοῦ || 22. ἐμὲ alt. W: ἐμείο || 25, 26. καταπλησόμενος ut B

οὖν φησιν ἀμιλλώμενον ὀχήματι, ὥστε καὶ τὸ νικᾶν. Ἄλέξανδρον δὲ στατῶ ἵππῳ (εἰκάξει) (Il. 6. 506).

23. * πεδίῳ] διὰ τοῦ πεδίου.

A + B-

24. * λαιψηρά] ἀντὶ τοῦ λαιψηρῶς.

B+

5 25. τὸν δ' ὁ γέρον—ἴδεν] ἡ γὰρ περὶ τὸν υἱὸν εὖνοια παραιρεῖται τὴν ἀμβλυωπίαν τοῦ γήρωσ. ἄλλως τε προτρέχει τῶν αἰσθήσεων ὁ νοῦς· καὶ “νοῦς ὄρᾳ καὶ νοῦς ἀκούει” (Erich. fr. inc. 2 Lor.)· ὡς καὶ “Νέστωρ—πρῶτος κτύπον ἄιε” (Il. 10. 532)· ὀξυτέρους γὰρ περὶ τὰς αἰσθήσεις τοὺς προήκοντας ποιεῖ.

B-

10 26. * πεδίῳ] πάλιν διὰ πεδίου.

B-

27. ὅς ῥα τ' ὀπώρης εἶσιν] ἀνεισιν. ἔδει δὲ πρὸ ὀπώρας εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολή.

A + B-

28. ἀστράσι] οἱ μὲν ὡς δέρμασιν, οἱ δὲ ὡς κεμάσιν. ῥ. οἱ μὲν κατὰ μεταπλασμὸν ὡς ἔγκασι πρόβασι, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀστήρ, ὡς πατράσιν.

A + B-

15 32. ὡς τοῦ χαλκός] ἔδει χρυσὸς ἔλαμπεν, ἀπὸ κρείσσονος καὶ λαμπροτέρου, εἰ μὴ ὅτι καὶ χαλκὸς ἐκέκρατο· φησὶ γοῦν “χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλ(λ)εν” (Il. 18. 474).

ἄλλως: ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε] συμφωνεῖ τοῦτο τῷ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀσπίδος εἶναι τὴν χαλκῆν πτυχήν.

20 34. ἡψὸς' ἀνασχόμενος] πρῶτον τοῖς θεοῖς ἄρας τὰς χεῖρας οὕτω κόπτει τὴν κεφαλὴν.

B-

μέγ(α δ') οἰμῶζας (ἐγεγώνει)] ἄηλον τίνος τὸ “μέγα.” ῥ. ἄξιον δὲ ζητήσεως πῶς μηδεὶς πολεμεῖ Ἔκτορι. ῥ. ... ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ σχήματος, ἴν', εἰ τύχει μὴ ἀκούσας τῶν λεγομένων, ἀλλ' οὖν τὸ σχῆμα τοῦ πατρὸς ὄρων οἰκτεῖρη τὸν γέροντα· γραφικῶς οὖν κεῖται τὸ σχῆμα.

B+

37. * ὀρεγνύς] ὡς ἐπ' αὐτὸν ἐκτείνων τὰς χεῖρας.

B-

38. Ἔκτορ, μή μοι μίμνε] πιθανῶς διεῖλε τὸν οἶκτον εἰς μόρια, τό τε πρὸ θανάτου καὶ (τὸ) μετὰ θάνατον, ἵνα μήτε μακρὸς εἴη μήτε ἀσυμπαθής. πῶς οὖν Ἀλεξάνδρου μὲν τὸ μينوμάχιον οὐ καρτερεῖ θεωρεῖν (Il. 3. 306), Ἔκτορος δέ; ἢ ὅτι ὁ μὲν ἐν τῷ πεδίῳ συνέβαλεν, ὁ δὲ πρὸ τοῦ τείχους, ἔθθα παρῆσαν πάντες τῷ μεγέθει τοῦ κινδύνου καταπλησσομένοι. ἄλλως τε ἐκείνων μὲν ἀπῶν ἔᾶ πολεμεῖν,

B+

5. παραιρεῖται B: παραιτείται || 13. κέρασιν: corr. W || μὲν alterum W:

δέ || 22. τίνος Bekker: τινός || 23. lacunam indicavi ex B supplendam

|| 24. λεγομένων B: ὀρωμένων || 28. μέρη B, πρόσωπα

εἰδὼς ὀλίγων λειπόμενον Μενελάου καὶ τῶν θανάτων πρόξενον γεγνοτα, τὸν δὲ μένων ἰκετεύει μὴ πολεμεῖν, τὸ διάφορον τῆς ἰσχύος ἑκατέρων εἰδὼς· ἄλλως τε οὐ θεατής, ἰκέτης δ' ἐπιμένει.

B~ * “τοῦτον” δεικνυσι τὸν λάμποντα.

39. οἶος ἄνευθ' ἄλλων] ὡς Ἀγαμέμνων “μῆδ' ἔθει' ἐξ ἔριδος” 5
(Π. 7. III): ἀγαθὸν δὲ τοῦτο, μὴ οὕτω φιλοστεκνεῖν ὡς καὶ ἀπα-
τᾶσθαι περὶ τὴν κρίσιν τὰ βελτίω ὑπειληφότα περὶ τῶν παίδων.

A-B= 41. αἶθε θεοῖσι φίλος] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ‘εἶθε ἐχθρὸς τοῖς θεοῖς
γένοιτο.’ ὁμοίως εἶπε τῷ “τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ” (Π. 9. 378).
σημειοῦνται δὲ τινες, ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δεδήλωκεν. 10

A=B- 42. ἔδονται] Ἀρίσταρχος “ἔδοιεν.” ῥ. ἀ δὲ ἀπέχεται τῷ παιδί,
B= ταῦτα καταρᾶται τῷ πολεμίῳ.

B= 44. υἱῶν πολλῶν] καὶ τοῦτο εἰς ἔλεον, ὡς <ἄξιον> καὶ διὰ τὴν τῶν
ἄλλων παίδων ἀποβολὴν ἐλεῆσαι τὸν πατέρα. ἅμα δὲ καὶ ὑπομι-
μῆσκει τῆς Ἀχιλλέως δεινότητος. 15

B+ εὖνι] ὅ ἐστιν εὐναζόμενον, ἐξ οὗ τὸ ἡσυχάζοντα, ἐξ οὗ καὶ ἡρημα-
μένον, ἐξ οὗ ἑστερημένον ἢ παρὰ τὴν ἐνὸς γενικὴν <εἷς> εὖνις,
μεμονωμένος.

45. τηλεδαπάων] τινὲς “θηλυτεράων” διὰ τὸ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον
ὑπὸ θηλειῶν βασιλεύεσθαι· ἀλλ' οὐκ εἰς ταύτας μόνον ἐπωλοῦντο. 20
ἢ εὐγείων· ἀλλ' “οὐ τις—νήσων ἱππῆλατος οὐδ' εὐλείμων” (Od.
4. 607).

A+ 48. * τούς μοι] σὺν τῷ τ “τούς μοι.”

B= * κρείουσα] ἀντὶ τοῦ βασιλικωτάτη, ὡς τὸ “διὰ γυναικῶν.”

B+ 49. εἰ μὲν ζῶουσι] ἐλεεινὴ καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ πατρός. ἦδει γὰρ 25
ὁ Ἔκτωρ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τῶν ἀδελφῶν καὶ ἴσως ἂν αὐτὸν καὶ
ἐπὶ τούτῳ ἠλέησεν.

AB+ ἦ τ' ἂν ἔπειτ'—ἀπολυσόμεθα] πλεονάζει ὁ “ἂν.”

50. χαλκοῦ τε χρυσοῦ τε—ἔστι γὰρ ἔνδον] κοινὸν τὸ ‘χαλκὸς
καὶ χρυσός.’ 30

* ἔστι] δεῖ προσλαβεῖν τὸ ‘χαλκὸς καὶ χρυσός.’

51. πολλὰ γὰρ ὄπασε] διπλῆ δὲ πρὸς τὸ ἔθος· καὶ Ἀγαμέμνων
“ἐπιμείλια δῶσω” (Π. 9. 147).

1. τῶν θανάτων πρόξενον corrupta || 11. ἔδοιεν etiam A: ἔδοιτο B ||
13. supplevi ex B || κἂν B pro καὶ || 16. ἡσυχάζον B || 17. supplevi
ex B || 25. λίαν pro καὶ B || 27. τούτῳ scripti: το /// || 28. ἔπειτα

ὄνομάκλυτος] Ἀρίσταρχος ὑφ' ἐν ὧς “πασιμέλουσα” (Od. 12. A+B=70). ἐν δὲ Ὀδυσσεΐα “ὄνομα κλυτὸς Δῖθων” (Od. 19. 183) κατὰ παράθεσιν. εἰ δέ φασιν ‘οὐκ ἔστιν ἐξ οὐδετέρου καὶ ἀρσενικοῦ σύνθετον,’ τί ἔστι τὸ Ἀστυάναξ καὶ ποιηματογράφος;

5 Ἀθηνόκριτός φησι τὸν Ὅμηρον πρῶν Ἄλτην καλεῖσθαι διὰ τὸ AB+ἐπαινεῖν αὐτὸν “ὄνομάκλυτος.” κατὰ σύνθεσιν οὖν, ὡς τοξόκλυτος· ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρῳ (fr. 312) τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμφῳ χαρακτῆρι· “ὄνομακλύτα” γάρ ἐστιν.

* παιδὶ γέρων] αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων “παιδὶ φίλῃ” Ἀριστοφά- A-
10 νης “πολλά.”

52. καὶ εἰν' Αἰδαο δόμοισιν ἄλγος ἐμῶ θυμῷ] οὕτω δεῖ συνάπτειν, A+ἵνα ἐπιταθῇ, ὡς τὸ “αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' εταίρου” (390).

53. ταὶ τεκόμεσθα] ὡς “Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο” (Il. 20. B=
15 215).

54. λαοῖσιν ἄλλοισι μινυθαδιώτερον] οὐδεὶς γὰρ αὐτοὺς ποθήσει B=σοῦ περιόντος. ἄκρως δὲ ὑπερηύξησεν τὴν μὲν γὰρ τῶν ἄλλων παῖδων ἀναίρεσιν μόνοις φησὶ τοῖς γονεῦσι πένθος παρασχεῖν, τὸν δὲ Ἔκτορος θάνατον δημοσίαν ἔσεσθαι συμφορὰν, ἵνα, εἰ καὶ πρὸς
20 τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ὀλιγωροίη, ἀλλὰ οὖν τῶν κοινῇ συμφερόντων προνοησάμενος (ἀποσταίη τοῦ κινδύνου).

55. * Ἀχιλῆϊ] ἀντὶ τοῦ ὑπ' Ἀχιλλέως. A+

56. τεῖχος] τὴν πόλιν· Καλλίμαχος “ὁ δ' ἐκ Λακρῶν τείχεος B+Ἰταλικοῦ” (fr. 493). φιλοπάτριδα δὲ ὄντα ὑπομιμνήσκει τῆς
25 πόλεως. §. τινὲς δὲ συμπαθέστερον γράφουσιν “ἐμὸν θάλος.” B-

* ἐμὸν τέκος] γράφεται καὶ “ἐμὸν θάλος.”

56, 7. ὄφρα σώσης Τρῶας] φιλότιμον αὐτὸν εἰδὼς ὑπήλλαξε τὴν B=δόξαν, πρὸς εὐκλειαν καὶ κοινὴν σωτηρίαν αὐτῷ τὴν φυγὴν εἶναι λέγων.

57. Τρῶας καὶ Τρωάδας] ἦτοι στικτέον μετὰ τὸ “Τρωάδας,” A+B-
30 ἵνα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀπαγορευτικὸς ὁ λόγος γένηται, “μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης” εἰ δὲ συνάπτοιμεν, ἔσται καὶ τὰ ἐξῆς ὑποτακτικά.

1. πᾶσι μέλουσα || 2. ὄνομάκλυτος || 4. σύνθετον B: συνθέτου || 5. ‘an Ἀθηνόκλης’ W || 6-8. ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Π. καὶ περίκλυτος B || 9, 10. iteratur scholion in margine || 10. supplet Ludwig (παιδὶ γὰρ ὄπασε) πολλά (γέρον) || 12. μεμνήσομαι || 17. ὑπερηύξησεν B: τῇ αὐξήσει || 19. ἔσεσθαι B: ἴσσεσθαι || 20. ὀλιγωροίη B: -ρωε || 21. supplevi ex B || 28. ἀδοξίαν B || λέγει B

- B= 58. φίλης αἰῶνος] οἰκεία ταῦτα πατρὶ καὶ γέροντι καὶ πείσαι θέλοντι, ἐγκωμιάζειν τὸ ζῆν καὶ ἐπὶ φιλοψυχίαν παρακαλεῖν. ἀντιτέθεικε δὲ τῇ τοῦ ἐχθροῦ δόξῃ τὴν αὐτοῦ ἀτυχίαν (59) εἰς φ(θ)όνον κινῶν τὸν Ἑκτορα. ἀπὸ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἢ κατασκευή. §. αἰὼν δὲ παρὰ τὸ αἰεὶ, ἢ τὸν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς χρόνον. 5
- A+ 59. πρὸς δ' ἐμέ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον] ὁ στίχος ἐστὶν ὅλος θαυμαστός ἐκ τῶν ἢ μερῶν τοῦ λόγου συγκεείμενος.
- B- ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον] φρονέων ἀντὶ τοῦ φρονήσας εὖ ἢ ἔτι ζῶν· τὸ ζωτικὸν γὰρ φρένας καλεῖ “ποτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔπαυτο” (Π. 16. 504), ὡς ἐπὶ Πατρόκλου τεθνεῶτος “ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔτι πάμπαν” 10 (Π. 23. 104), ὃ ἐστὶ τὸ συνεκτικὸν τοῦ ζῆν· ἢ ἕως ἕξεστί μοι φρονῆσαι. §. τινὲς δὲ “ἔτι ζῶντ' ἐλέησον.”
- A= * ἐμέ] ὀρθοτονητέον τὴν “ἐμέ” ἀντωνυμίαν.
- AB= 60. ἐπὶ γήραος οὐδῶ] ἐξ' ὄφ' τοῦ βίου, ἐφ' ᾧ ἦδη πεπέρανται ὁ βίος, καὶ διεξελέγηθεν ἐξ αὐτοῦ. 15
- B= 61. 2. ἐπιδόντα υἱάς τ' ὀλλυμένους] ἐναργῶς πέφρακε τὰ τῶν πορθήσεων, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις· “ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε” (Π. 9. 593). καὶ μὴ γράψας δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ὅμως ἐδήλωσεν αὐτῆς τὰ παθήματα, πᾶσαν ἡλικίαν τὴν ἐν πολέμῳ τι πάσχουσαν παραλαβών. ταῖς δὲ γυναιξίν ἢ εἰς τὸ σῶμα ὕβρις μείζων (πάντων). 20 δαιμονίως δὲ ταῦτα ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν ἐν βραχεῖ, χρησάμενος ἅμα καὶ ἀπεριέργως ταῖς λέξεσιν· οὐ γὰρ ὑπορόφους ἢ δαιδαλέους θαλάμους λέγει οὐδὲ θύγατρας καλλικόμους ἢ καλλισφύρους, ἀλλ' ἀπήλλακται τῶν ἐπιθέτων αὐτῶ τὰ δυστυχοῦντα τῶν σωμαίων.
- B= 63. κεραῖζομένους] παρὰ τὰ κέρατα· ὄθεν τὸν ἄθυμον καὶ ἀόργητον 25 ἀκέρατον λέγουσιν.
καὶ νήπια τέκνα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ Κασ(σ)άνδρας καὶ Ἀστυάνακτος ἐρρῆ μῦθος παρὰ τοῖς τραγικοῖς.
- B= 65. * νουός] τὰς τῶν υἱῶν γυναῖκας.
- B= 66. αὐτὸν δ' ἄν] περισσός ὁ “ἄν.” §. ‘πρώταις’ δὲ θύραις ταῖς 30
- B- αὐλείοις, ταῖς ὑπὸ τὴν εἴσοδον πρώταις. ἐντεῦθεν ὑπὸ τῶ βωμῶ τοῦ

2. ἄρι ante τὸ omisi ut B || 3. supplevi ex B || 6. ὁ στίχος A: ὡς || 8. τὸ ante εἰ omisi ut B || 11. μοι scripsi: σοι || 14. iteratur * οὐδῶ] ἐξ' ὄφ' || ἐπεραιώθη B || 20. μείζων B: μείζον || supplevi ex B || 21. δαιμονίως post ὕβρις ut B: traiecit W || πάντα δὲ B pro δὲ ταῦτα || ὑπ' ὄψιν B: ὑπόληψιν

ἐρκ(ε)ίου Διός φασιν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι. φησὶ γοῦν “μηρί’ ἔκγε—
αὐλῆς [ἐ]ν χορτῶ” (Π. 11. 3, 774).

πύματόν με] καὶ τὸ “πύματον” οἰκτρόν, οἷον ἐπιδόντα τὰ τῆς B=
πορθήσεως δεινά.

5 67. ὠμησταιί] ὠμηστικής ὀρχηστής παραγωγά, οὐ σύνθετα. “ὠμη- A-B-
στής καὶ ἄπιστος” (Π. 24. 207). §. τὸ δὲ “ἐρύουσιν” ἐνεστώς A+B=
ἐστὶν ἀντὶ μέλλοντος. οἰκτροτάτη δὲ ἡ καὶ μετὰ θάνατον αἰκία
καὶ ὅτι οὐδὲ ἐν τοῖς βασιλείοις ταφήσεται, ἀλλ’ ἐκριφήσεται.

68. ῥέθων] τῶν μελῶν. §. δείκνυσι δὲ ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ AB=
10 ζωτικὸν καὶ ψυχικὸν ἐστὶν. ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι’ ὧν ῥέζομέν AB=
τι· Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον καὶ ῥεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους
φασίν. Διωνύσιος δὲ καὶ νῦν τὸ πρόσωπόν φησι δηλοῦσθαι διὰ
γὰρ μυκτήρων ἢ στόματος ἐκπνέομεν, καίτοι γε τοῦ ποιητοῦ
λέγοντος (Π. 14. 518) “ψυχὴ δὲ κατ’ οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτο.”

15 69. πυλαωρούς] τινὲς “θυραωρούς·” πύλας γὰρ ἐπὶ πόλεως AB+
φησιν· παλαιὸν δὲ ἔθος τηρεῖσθαι τοὺς πυλῶνας κυσίην, ἵνα βαύ-
ζοντες δηλοῖεν ἐν τοῖς ἔνδοις τοὺς ξένους. “θυραωρούς·” οἷον γραπτέον
θυροφύλακας.

70. ἀλύσσοντες] ἄγαν λυσσῶντες· τοῦτο γὰρ τοῖς κατοικιδίοις A+B-
20 συμβαίνει κυσίην, ἐπὶν γενύσονται σώματος. οἱ δὲ “ἐν ἄλῃ ὄντες,
ὡς τὸ “ἡ δ’ ἀλύουσι’ ἀπεβήσεται” (Π. 5. 352). οἱ δὲ παρὰ τὴν
ἄλυν, ὃ ἐστὶ παίγιον, “ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον” (Od. 18. 333), οἷον
“κυνῶν μέλπηθρα” (Π. 13. 233).

71. * ἐν προθύροισι] ἀντὶ τοῦ παρὰ προθύροις.

25 νέφ’ δέ τε πάντ’ ἐπέοικεν] δοκεῖ τοῦτο προτρεπτικὸν εἶναι μᾶλλον B=
ἐπὶ θάνατον ἢ ἀποτρεπτικόν· καίτοι φαίνεται βουλόμενος πείθειν
τὸν Ἔκτορα εἰσιέναι εἰς τὸ τεῖχος καὶ μὴ ὑπομένειν τὸν Ἀχιλ-
λέα. ῥητέον δὲ ὅτι τῷ ἄπαξ ἀναγκασθέντι ἀποθανεῖν νέφ’ τοῦτο
ἔοικεν, ὃ δὲ τὸν ἐκ προπετείας ὑφίστατο θάνατον. διὸ σαφηνίζει
30 τὸν νοῦν “πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ [ὅττι φαίη],” ὡς ἄρα
καλὸν τὸ ἀποθανεῖν ὑπὲρ πατρίδος καὶ οἰκείων ἐπὶ λυσιτελείᾳ τῶν
προσηκόντων, ἢ ἤ, πάντα δὲ τὰ τῆς αἰκίας [καλά] εἰσι τῷ θανόντι,

5. παραγωγά, B: -όν || 8. ταφήσεται B || 9. τῶν B: ὅτι || 16. κυσίην
ἵνα secundum B: ὄθεν || 17. δηλοῖεν B: δηλοῖ ἐν || πυλαωρούς conl. et
§ post γρ. ponit W, cf. A || 20. λόντες B || 28. τοῦτο B: τοῦτφ || 30.
δῶ ἄντε πάντα omisi ut B || καλὰ B: κάλλα || 30, 32. evanida supplevi
ex B

ἐὰν ἐκ τοῦ ἀπιθανεῖν καλόν τι φανῆ καὶ λυσιτελέες. σὺ δέ, φησί,
 ῥηφοκινδύνως ταῦτα βούλει παθεῖν, οὐκ ὠφελῶν τοὺς οἰκείους.

- A = 73. * ὅττι φανῆ] οὕτως Ἀρίσταρχος.
 74. πολίον τε κάρη] κάρη καὶ γένειον τῶν οἰκτρῶν ἐστὶ μερῶν
 καὶ ἃ κομῶσιν οἱ πενθούντες. 5
- A B = 75. αἰδῶ τ' αἰσχύνουσι] αἰδοῖα, ἣ τὴν ἀπὸ τῆς ὕψεως τοῦ σώματος
 ἐντροπήν.
- B = 77. ἣ ῥ' ὁ γέρων] ἀφ' ὧν ἤρξατο, ἐνταῦθα καὶ ἔληξεν. “ ὦμωξεν
 δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσίν ” (33). “ ἣ ῥ' ὁ γέρων,
 πολίας δ' <ἄρ'> ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσί ” (77). 10
- B = 79. μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν] παθητικὰ ταῦτα καὶ κόρον φέροντα
 τῷ μήκει· ταμιεύεται δὲ τὴν Ἀνδρομάχην ἐπὶ νεκρῷ καὶ συρομένῳ
 τῷ Ἐκτορι (Il. 22. 476), ἵνα μὴ πάλιν οἱ αὐτοὶ θρηνώσιν.
- A + B = 80. κόλπον ἀνιεμένη] γυμνοῦσα τὸ περὶ τοὺς μαζοὺς κόλπωμα
 καὶ “ αἶγας ἀνιεμένους ” (Od. 2. 300) γυμνοῦντας, ἐξ οὗ τὸ 15
 ἐκδέροντας. κινητικὸν δὲ καὶ γραφικὸν τὸ σχῆμα. ἔδειξε δὲ ὅσον
 φιλοτεκνότεραι γυναῖκες· ὃ μὲν γὰρ περὶ ἑαυτοῦ δέδιεν, ἣ δὲ περὶ
 τοῦ παιδὸς καὶ ἄνω καὶ κάτω βοᾷ “ φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή ”
 (87), τῶν ἐπὶ τῇ πατρίδι δεινῶν ἐπιλελησμένη. παρατηρητέον δὲ
 καὶ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου, ἀπὸ μετασχῆς εἰς ῥῆμα μεταβαῖνον. 20
- B = ἄλλως: κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν] τὰ γεν-
 νήσαντα καὶ θρέψαντα μέρη, ὡς “ ἀπὸ κόλπου μητρὸς Ἐλευθυίης
 ἦλθετε βουλευμένης ” (Schneider Callim. II p. 775). ἐλέγετο δὲ
 κόλπος τὸ ἐπάνω τῆς ζώνης κόλπωμα τοῦ πέπλου· ὅθεν καὶ προκόλ-
 πιον· περὶ γὰρ τὰς ὁσφῦς ἐζώννου(ν)το. 25
- B = 82. τέκνον ἐμόν] οὐκ ἀρκεῖται, ὡς ἀλλαχοῦ, τῷ “ τέκνον, τίπτε
 λιπὼν πόλεμον ” (Il. 6. 254), ἀλλὰ καὶ “ ἐμόν ” διὰ τὸ παραχρῶδες
 καὶ ἐναγώνιον τῆς ψυχῆς (προσέθηκεν).
- B = τὰδε τ' αἰδέο] ἀντιδοῦναι τούτοις χάριν ὑπὲρ ὧν σοι ἐποίησαν.
- B + 82, 3. καί μ' ἐλέησον αὐτήν] εἰ μὴ σαυτὸν ἐλεείς. τινὲς δὲ παρ' 30
 Ἰωσιν “ αὐτήν ” τὴν μητέρα λέγεσθαι, “ τέκν' ἔφαγεν στρουθοῖο καὶ
 αὐτήν ” (Il. 2. 317).

4. ἐστὶ scripsi, 'fort. ἦπται' W : ἦται || 6. αἰσχύνουσι textus : -ηον ||
 καὶ ante τοῦ omisi ut B || 7. ἐντροπήν scripsi : αἰσχύνην B, ἐκτροπήν || 13.
 θρηνώσιν scripsi : θρήνοι ᾄσιν B, θρηνώειν || 18. καὶ post θ. ut B : omisi ||
 22. Ἐλευθυίης || 23. ἦλθετε Bekker : -ετο || 28. supplevi, cf. B || 29. σε
 rec. || 30, 31. παρίωσι ταύτην : corr. Bekker || iteratur* ad v. 80
 “ αὐτήν ” τὴν μητέρα παρ' Ἰωσιν

ἄλλως: καί μ' ἐλέησον αὐτήν] ἦτοι συναπτόεν μέχρι τοῦ A-B-
 “ἐπέσχον” καὶ ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς “τῶν μνησαί, φίλε τέκνον,” ἢ
 στικτέον εἰς τὸ “αὐτήν,” εἴτ’ ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς “εἴ ποτέ τοι λαθι-
 κηδέα μαζὸν ἐπέσχον.” ἔστι δὲ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ “ἐπέσχον.”

5 83. λαθικηδέα] καὶ “ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ”
 (II. 6. 251).

84. φίλε τέκνον] ἄκρως οὐκ ἀφίσταται τῶν κοινῶν ὀνομάτων ἐν τῷ B=
 “τέκνον ἐμὸν—τῶν μνησαί, φίλε τέκνον, φίλον θάλας, δὴν τέκον αὐτή.”

* φίλε τέκνον] πρὸς τὸ σημαϊνόμενον. A+B=

10 * ἄμυνε] ἄμυνου. AB=

85. τείχεος ἐντός] ἱκανὰ δὴ πρὸς πειθῶ· οὐ γὰρ ἀποστήναι τῆς B=
 μάχης αὐτῷ συμβουλεύει ἀλλὰ μετ’ ἀσφαλείας μάχεσθαι.

ἐντός ἰών] “ἑών” γραπτέον, οὐκ “ἰών.” §. “πρόμος” δὲ A+B=
 πρὸ τῶν ἄλλων μαχόμενος, οὐχ ὁ βασιλεύς. A+B=

15 86. σχέτλιος] ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ Ἑκτορος. ἐπιφωνήσεις δὲ συνεχεῖς B+
 ἀπαιτεῖ τὸ πάθος.

87. κλαύσομαι] φίλοικτον χρῆμα γυνή. καὶ τοῦτο μέγα τοῖς B=
 τεθνεῶσιν ᾤοντο.

88. οὐδ’ ἄλοχος] ὡς φιλογύνην ὑπέμνησε τῆς γυναικός. “πολύ- B-
 20 ὄωρος” δὲ ἢ εὐμορφος· περὶ γὰρ τούτων πολλὰ δίδοται ἔδνα· “ἐκ
 δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πύρε μυρία ἔδνα” (472).

* τὸ “μέγα” ἐπὶ τόπου νῦν. B=

89. κύνες—κατέδονται] οἶδεν αὐτὸν τοῦτο δεδοικότα μάλιστα· B+
 “σῶμα δὲ οἰκαδ’ ἐμὸν δόμεναι πάλιν” (II. 7. 79).

25 90. (προσ)αυδήτην] ἢ παρατατικοῦ ἐστὶ Δωρικοῦ ἢ ἀορίστου
 συγκεκριμένου· ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ παρατατικοῦ τὴν ἀδιάλειπτον
 δηλοῦσθαι δέησιν.

* προσαυδήτην] Δωρικῶς.

91. πολλὰ λισσομένῳ] σημαίνει, ὅτι πολλὰ παραλέλοιπεν, ἃ δεῖ B=
 30 προσεπινοεῖν.

οὐδ’ Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον] ἔστι γὰρ θρασὺς καὶ ἔτοιμος, ἀλόγιστος B=
 δὲ καὶ ἀμετάβλητος.

* οὐδ’ Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον] Ἑκτορι δὲ θυμὸν οὐκ ἔπειθον. A+

93. ἐπὶ χειρῇ] ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ζῴων ξυλόχους τε καὶ εὐνάς A+B=

7: φίλον τέκος lemma || 12. ἀπομάχεσθαι B || 15. Ἑκτορος W, Ἀχιλ-
 λέως conieceram: βασιλέως || ἐπιφωνήσεις B: ἐκφωνήσεις || 17. φίλοικτον
 B || 18. ᾤοντο B: οἶονται || 20. εἶδδοτο B || 32. ἀμετάβλητος B: εὐμ-

φησι—δύνα(ν)ται γὰρ καὶ ἕτερα ζῶα χωρῆσαι—νῦν δὲ χειάν τὴν αὐτὸν μόνον χωροῦσαν καὶ τρόπον τινὰ ἔλντρον αὐτοῦ οὔσαν. “οὐδὸς —ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται” (Od. 18. 17). ἢ ὅτι δίκην ὕδατος ἐκχεῖται εἰς αὐτὴν τὸ θηρίον. ἀγριώτερα δὲ τὰ ἐν ἐρήμῳ γεννώμενα.

- A- * ὀρέστερος] ἔν τισι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων “ὀρέστερον ἄνδρα δοκεύη.” 5
- B+ 94. βεβρωκῶς κακὰ φάρμακα] φασιν αὐτὸν ἐσθίοντα μύρμηκας καὶ κανθαρίδας μετὰ τὴν φώλευσιν ἰοῦ πληροῦσθαι καὶ ἐρεβίζεσθαι λυσσαῖν τε <ἐπιθυμοῦντά> που ἀπιμάξασθαι τὸν ἐνοχλοῦντα ἰόν (Aristot. fr. 372 R.).
- B+ 95. σμερδαλέον δὲ δέδορκε] εἰκαστικῶς· βλέπων γὰρ χαλεπὸν ἰο ἐλίσσει τὴν σπεῖραν περὶ τὴν χειάν· γίνεται οὖν ὅ τε ἐλιγμὸς τῶν σφονδύλων χαλεπὸς ἐπὶ μάχῃ τεθηγμένῳ δεινόν τε τὸ βλέμμα. ἢ δὲ τροφή ὕλη τῆς ὀργῆς, ἢ δὲ στάσις τεκμήριον τῆς βράμης, ὁ δὲ τόπος ἔρημος καὶ ἀνήμερος.
- B- 97. πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι] παρὰ τὸ προέχον τοῦ πύργου, ὡς “νείατον ἰ5 ἀνθερεῶνα” (Il. 5. 293) καὶ “νεΐαιραν—γαστέρα” (Il. 16. 465).
- B- ἄλλως: πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι] ὑπονοητέον τὴν οἰκοδομίαν κάτωθεν οὔσαν πλατεῖαν καταλήγειν εἰς στενόν. ἢ ‘πύργου προὔχοντα’ τὸ τοῦ πύργου προέχον, ὡς “νεΐαιραν—γαστέρα” ἔστι δὲ πλινθίῳ παραπλήσιον τοῦτο. 20
- B- πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι] ἢ “ἐπὶ” ἀντὶ τῆς παρά, ὡς “ἀλλὰ μάχεσθ’ ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες” (Il. 15. 494). ὡς ἀνδριαντοπλάστης δὲ νῦν μὲν τοῦτον, ὕστερον δὲ ἐπὶ τῆς μελίας ἰδρύει τὸν Ἀχιλλέα (225).
- B- 99. εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω] διαπόρησις ὁ τρόπος. δείκνυσι δὲ ὅσον κακὸν ἢ φιλοτιμία· διὰ γὰρ τὸ μὴ ἀκοῦσαι <κακὸς> ὑπὸ 25 κακωτέρου “Ἐκτωρ ἦ(φι) βίηφι” (107) ἀπόλλυται. καὶ ἔστι μὲν ὁ λογισμὸς γενναίου φρονήματος, ἄλλως δὲ ἄφρονος· κακὸν γὰρ κακῷ ἠθέλησεν ἰάσασθαι.
- B- 100. ἐλεγχεῖν ἀναθήσει] ἀντὶ τοῦ ἀνάψει. καὶ γὰρ “ἀγάλματ’ ἀνῆψεν” (Od. 3. 274) ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκεν. Ἀττικοὶ δὲ φασιν ἀνα- 30 θεῖναι τὸ φορτίον ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. οἱ δὲ αὐξήσει.
- B- 101. ὅς μ’ ἐκέλευε] καὶ τὸ ἐξῆς, ὅς μ’ ἐκέλευε νύχθ’ ὑπο τήνδ’ ὅλην Τρωσὶ <ποτὶ> πτόλιν ἠγήσασθαι· οὐ γὰρ νυκτὸς ὄρησεν

5. δοκεύη A: -ει || 8. supplevi ex B || που B: τοῦ || 12. τε scripsi: δὲ || 17. οἰκοδομήν B || 18. πλατεῖαν B: πελαγίαν || 25. supplevi ex B || 29. περιάψει || 33. ἠγήσασθαι B

'Αχιλλεύς· στικτέον ὄν εἰς τὸ “ὄλοήν.” ἔαν γὰρ συνάψωμεν, ἐναντίον φαίνεται· οὐ γὰρ γυκτὸς ὄρμησεν 'Αχιλλεύς, γυκτὸς μέντοι ὁ Πολυδάμας συνεβούλευσεν (Π. 18. 254).

103. * κέρδιον] καὶ “κάλλιον,” διχῶς.

5 105. καὶ Τρωάδας] τὰ γὰρ τῶν γυναικῶν ὄνειδη χαλεπότερα. B =

106. κακώτερος] ἀντὶ τοῦ ἦσσαν· οὐ γὰρ κακὸς Ἔκτωρ. ἔθος δὲ B = τοῖς χείρισι ψέγειν τὰ τῶν κρείσσων ἔργα καὶ τοῖς μείζουσιν ἀνιαρὸν τὸ ὑπὸ ἡσσόνων κακολογεῖσθαι.

108. * τότ' ἄν] περισσὸς ὁ “ἄν.”

10 * κέρδιον] καὶ “κάλλιον,” διχῶς. A +

109. ἄνην] λείπει ἐλθόντα.

ἢ 'Αχιλλῆα κατακτείναντα] οἰωνίζεται νῦν ἐν κινδύνῳ ὧν περὶ B = αὐτοῦ πρότερον λέγειν τι τῶν δυσχερῶν.

110. <ἡέ κεν> αὐτῷ ὀλέσθαι] ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι, ὡς “'Αχιλλῆι A =

15 δαμασθεῖς” (55). φ. ὁ δὲ “κέν” περισσός. A +

* πρὸ πόλης] ὑπὲρ τῆς πόλεως· φασὶ πρὸ τῆς πόλεως ἀγωνίζεται. B =

111. εἰ δέ κεν ἀσπίδα—καταθείομαι] ἤρτηται μέχρι τοῦ (122) A + B =

“ἀλλὰ τί μοι ταῦτα,” καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἀνταπεδόθη. ἦτοι οὖν διαπορητικός ἐστὶν ὁ λόγος ἄρα τὴν ἀσπίδα κατάθωμαι καὶ τὴν 20 περικεφαλαίαν καὶ τὰ καὶ τὰ ποιήσω ἢ κομματικῶς εἴρηται ἔαν κατάθωμαι καὶ πορευθῶ· δύναται δὲ καὶ ἠθικῶς ὁ Ἔκτωρ ἄπαξ ἐν μετανεία γενόμενος πρὶν ἀνταποδοῦναι διακόψαι τὸν λόγον· στίζομεν οὖν αὐτὸν ὡς πλήρη.

ἀσπίδα—καταθείομαι] ὅπως μὴ δοκῇ ὡς πολέμιος προσιέναι. ἢ B =

25 ἵνα μὴ διὰ τῆς θέας τῶν ὄπλων ἔτι αὐτὸν πυρώσῃ. ὅσον δὲ ἐστὶν ἐν ταῖς νίκαις ἀφόρητος, τοσοῦτον ἐν ταῖς ἀτυχίαις ταπεινός. ἄλλως τε τὸ μὲν ἅπαντα ἐνθυμείσθαι συνετοῦ, τὸ δὲ ἐκλέγεσθαι τὰ ἄριστα γενναίου.

113. ἀντίος] τινὲς ἰκέτης· ὅθεν ἀνταῖος ἰκέσιος Ζεὺς παρὰ

30 Ἴπποβότῃ.

116. * “ἦ τε” ἢ ἀρπαγὴ τῆς Ἑλένης.

117. ἄμα δ' ἀμφὶς 'Αχαιοῖς] ἄμα τῇ προτέρῃ ὑποσχέσει δηλονότι. B = <ἄμα> ἀμφὶς 'Αχαιοῖς] χωρὶς ὧν Ἀλέξανδρος ἤρπασεν. οἱ δὲ τὸ B =

11. ἐλθόντα W: ἐδέοντο || 12. 'Αχιλλῆα || 13. αὐτοῦ scripsi: αὐτῶν || 14. 'Αχιλλῆι || 16. ὑπὲρ AB: πρὸ || 20. ἢ A: καὶ || 24. πολεμίῳ B || 25. ἐπ' αὐτὸν ὀρμήσῃ B || 30 ? || 33. 'Αχαιῶν

- “ἀμφίς” ἀντὶ τοῦ δίχα, ὅ ἐστιν εἰς δύο. τὸ δὲ ἔθος καὶ ἐν τῇ Ὀπλοποιίᾳ (Π. 18. 502) ταύτην οὖν ἴσως καλεῖ Ἀγαμέμνων ποιήν (Π. 3. 290).
- B = 119. Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε] μετὰ τὴν πρὸς Ἀχιλλεῖα ὑπόσχεσιν.
- B = §. “γερούσιον” δὲ σεμνόν, ἢ τὸν τοῖς γέρουσιν ὀφείλοντα προτείνεισθαι.
- B = * Τρωσὶν δέ] παρὰ Τρώων δέ. 5
120. δάσασθαι] μέλλοντός ἐστιν· διὸ διὰ τοῦ ἐ.
- A = 121. * χωρὶς τοῦ δ “ἀλλὰ τίη.”
ἀλλὰ τίη μὲ ταῦτα] ἀρίστη ἀνάγνωσις ἦδε.
- B = 122. ἴκωμαι ἰών] διὰ τοῦ “ἰών” ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ “ἴκωμαι” ἀντὶ τοῦ ἰκετεύσω, ὡς “τὴν ἰκόμην φεύγων” (Π. 14. 260). ἀνάπαλιν 10 δὲ ἐκεῖ “ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε” (Π. 16. 574) ἀντὶ τοῦ παρεγένετο.
- A = * ἴκωμαι] ὡς λέγωμαι.
- B = 124. αἰδέσεται] μετὰ αἰδοῦς δέξεται, ὡς “αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα” (Π. 1. 23) καὶ “αἰδοίοισιν ἔδωκα” (Od. 15. 373) ἀντὶ τοῦ ἰκέταις· ἐπιμελῶς δὲ τοῦτο τίθησιν ἐπὶ τῶν ἰκετῶν. 15
- B = 125. ὡς τε γυναῖκα] τοῦτο γὰρ αἰσχρὸν ἡγήται, εἰ δίχα τῶν ὄπλων ἀποθανέιται.
- A + B = 126. ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης τῷ ὀαριζέμεναι] ληρῶδες ἀρχαιο-
λογίας διηγεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ τὸ παλαιὸν ὀρεινόμενον ὄντων τῶν ἀνθρώπων
ἐκεῖσε τίκτεσθαι, ἢ ἐπεὶ ‘μελιηγενεῖς’ λέγονται οἱ πρόην ἄνδρες 20
καὶ ‘λαοὶ’ ἀπὸ τῶν λίθων Δευκαλίωνος, ἢ χρησμοὺς διηγεῖσθαι—
Δωδῶνῃ γὰρ δρυς, πέτρα δὲ Πυθῶν—ἢ περιττολογεῖν, ἀπὸ τῶν περὶ
τὰς δρυς φύλλων καὶ περὶ τὰς πέτρας κυμάτων. ἢ οὐκ ἔστιν αὐτῷ
τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους διηγεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων.
127. ὀαριζέμεναι] ὀμιλεῖν προσπαίξειν· ὄαροι δὲ αἱ ὀμιλῖαι, ἐπειδὴ 25
ὁμοῦ τοὺς συνιόντας ὀρμόττουσιν, ἢ ὅτι τὸ ὄας συντίθενται δῆθεν ὡς
μὴ συνιέντες εὐθὺς, ἀλλ' ὀμιλοῦσι μακρὰ καὶ ἀπηρητημένα, ἐναπο-
λαύοντες ἐπὶ πολὺ τῆς πρὸς ἀλλήλους θέας.
- B = παρθένος ἡϊθέος τε] καλῶς τὸ φλύαρον τῶν λόγων ἀκάκων ὀμιλίαις
παραβάλλει μύθοις παλαιοῖς τερπομένων. διὰ δὲ τὴν πολυλογίαν 30
τῇ ἀναλήψει ἐχρήσατο.
- B = 129. ἔριδι ξυνελαυνέμεν] εἰς ἔριν ἢ μετ' ἔριδος. §. τὸ δὲ “ὄτ(τ)ι
A + τάχιστα” ἑκατέρους δύναται προσδίδουσαι.
- B = 130. (ε)ἴδομεν] λείπει τὸ ‘ἴνα.’ ὅμως, καίτοι προλογισάμενος,
οὐ μένει τὴν θέαν Ἀχιλλέως ἀλλὰ νικᾶται τῷ πάθει. 35
6. ε Hoffmann Φ und X I p. 242 : σ || 24. διηγεῖσθαι Bekker : -οίτο
|| 26. ἐτίθενται : corr. W

131. σχεδὸν ἦλθεν] ὑφ' ἐν πάντα πράττεται. οἱ μὲν δέονται, ὃ B= δὲ ἔπεισιν, ὃ δὲ διαλογίζεται. ἅμα δὲ πάντα λέγειν ἀδύνατον.

132. Ἴσος] τινὲς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἀντὶ τοῦ ὅμοιος, ἐπεὶ καὶ τὸ “εἰσάμενος” ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθεῖς.

5 κορυθαίκι] τῷ κινουῦντι ἐν τοῖς πολέμοις τὴν περικεφαλαίαν· B= ὡς “τριχάικες” (Od. 19. 177) καὶ “κορυθαίολος.” “ἀμφὶ δὲ πῆληξ σμερδαλέν κροτάφοισι τινάσσετο” (Il. 15. 608, 9).

133. σείων Πηλιᾶδα (μελίην)] δόρυ.

ἄλλως: σείων Πηλιᾶδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὄμων] οὗτος ὁ στίχος 10 μετατιθέμενος Ἰωνικὸς γίνεται ἀπὸ μείζονος ‘σειών μελίην Πηλιᾶδα δεξιὸν κατ’ ὄμων’ (Sotades ap. Hephaest. 2, 5 G.). ἀλλ’ ἡ σύνθεσις καὶ τὸν ἄρρηνα τόν(ον) τεθήλυκεν.

134. *χαλκός] ὁ τῆς παντευχίας χαλκός.

135. ἡλείου ἀνιόντος] πρὶν διασκεδάσαι τὰς αὐγὰς, ὅτε καὶ ὄρα- B= 15 θῆναι δύναται.

ἄλλως: ἡ ἡλείου] ἰγρότερος ὁ στίχος ἐγένετο τῇ παραλληλίᾳ τῶν φωνηέντων.

136. Ἔκτορα] ὑπερβατῶς, Ἔκτορα δὲ ἔλε τρόμος. B=

137. ὀπίσω] φεύγει γὰρ ἐπὶ τὸν ἐρινεὸν καὶ τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα B= 20 εἰς τὰ δεξιὰ τῆς πόλεως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἀπὸ τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τῶν ἀριστερῶν μερῶν ἀναστρέφει. ἡ “ὀπίσω” ἀντὶ τοῦ κατὰ νότου, καὶ “πύλας” ἐφ’ ὧν ὁ Πρίαμος εἰστήκει.

*βῆ δέ] βῆ γάρ. “φοβηθεῖς” δὲ φεύγων· ἡ ἔβη ὥστε φεύγειν. B=

139. ἤντε κίρκος] ὄρειος γάρ ἐστι καὶ ὀξύπτερος καλεῖται διὰ B= 25 τὸ τάχος τῆς πτήσεως.

140. *οἴμησε] ὄρμησεν, ὡς τὸ “οἶμα λέοντος ἔχων” (Il. 16. 752).

141. φοβεῖται] ἀντὶ τοῦ φεύγει, καὶ τὸ “ὑπαιθα” ἀντὶ τοῦ AB+ ἔμπροσθεν.

142. τάρφε’ ἐπαῖσσει] ἐγγυὲς γὰρ γεγονὼς πυκνὰς τὰς ἐπιπτήσεις B= 30 ποιεῖ καὶ βοᾷ τῇ τοῦ λαβεῖν ἐλπίδι. ἰδίωμα δὲ φωνῆς τὸ λεληκέναι, ὡς τὸ κλάζειν.

143. *ἰθύς] πάλιν ‘κατ’ εὐθειαν.’

*τρέσε] μετὰ δέους ἔφυγεν.

8. post δόρυ add. Ἰωνικῶς ἀπὸ μείζονων γενίσθαι corrig. ex l. 10 || Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος γίνεται || 10. Ἰωνικῶς: corr. Bekker || 12. suppl. apogr. V || 14. διασκεδάσει ut B || 17. add. sec. διὰ τοῦτο ἰγρὰ λέγονται τὰ φωνήεντα

144. * λαιψηρά] ἀντὶ τοῦ λίαν ταχέως.
145. παρὰ σκοπιήν] “σκοπιήν” τὸ Αἰσούητου μνήμα· φησὶ γυῖν
 “τύμβω ἐπ’ ἀκροτάτῳ Αἰσούηται” (Π. 2. 793).
- B- ἐριεῖν] τὸν παρὰ τῷ Ἴλου μνήματι ἐριεῖν.
- B- 146. τείχεος—ὑπέκ κατ’ ἀμαξιτόν] ἐμφαντικώτατα κείνται αἱ 5
 προθέσεις, τοῦ μὲν ὑποδύναι τὸ τεῖχος σπουδάζοντος, τοῦ δὲ ἐξωθοῦντος
 αὐτόν· ὁ δὲ λόγος ‘κατὰ τὴν ὑπὸ τὸ τεῖχος ἀμαξιτὸν ἔτρεχον.’
- B- τείχεος αἰέν] τὸ ἐξῆς, κατ’ ἀμαξιτὸν αἰέν ἐσσεύοντο ὑπέκ τείχεος.
 δηλοῦσι δὲ αἱ προθέσεις τὸν μὲν ὑποδύναι τὸ τεῖχος σπουδάζοντα,
 τὸν δὲ ἐξωθοῦντα αὐτόν. 10
- B- ὑπέκ κατ’ ἀμαξιτόν] Ἀττικῶς πεπλεόνακε ταῖς προθέσει τὸ δυσ-
 ἐλικτον τοῦ δρόμου παριστάς.
- B+ * κατ’ ἀμαξιτόν] τὴν λεωφόρον “ἤ περ ἄμαξαι ἄστυδ’ ἀφ’
 A+B- ὑψηλῶν ὀρέων” (Od. 10. 103). φ. βραχὺ δὲ διασταλτέον μετὰ τὸ
 “ὑπέκ” τὸ γὰρ ἐξῆς ‘ὑπέκ τείχεος κατ’ ἀμαξιτόν.’ 15
- B- 147. κρουῶν δ’ ἴκανον] δαιμονίως τὸν τῆς διώξεως καιρὸν οὐκ ἄργον
 κατέλιπε, ἀλλ’ ὥσπερ διατριβὴν ποριζόμενος τῇ ἀκοῇ τοὺς μὲν
 τρέχειν φησίν, αὐτὸς δὲ ψυχαγωγεῖ τὸν ἀκροατὴν.
- B- κρουοὶ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὀρέων μετὰ ψόφου καὶ κρούσεως νάοντες
 (χειμάρροι)· “κρουῶν ἐκ μεγάλων” (Π. 4. 454)· αἱ δὲ ἀληθιναὶ 20
 πηγαὶ Σκαμάνδρου κατὰ ἀνατολὰς τῆς Ἰδῆς πρὸ τ’ σταδίων τῆς
 Ἰλίου εἰσὶν ἴσως δὲ ὑπόγειος ῥέων ἐξ Ἰδῆς ὧδε ὀράται.
- B- ἄλλως: καὶ πῶς ἐν τῇ M (19) ἀπὸ τῆς Ἰδῆς φησὶν ἔχειν αὐτὸν τὰς
 πηγὰς; ῥητέον οὖν, ὅτι νῦν φησὶ τὰς πηγὰς ταύτας ἀναβλύζειν ἀπὸ
 τοῦ Σκαμάνδρου, ἵνα λείπῃ ἢ ἀπό, ‘ἀπὸ Σκαμάνδρου’ οὐ δὲ τοπικώτερον 25
 ἱστορεῦντες δύο λιβάδας εἶναι ἐτέρας τῶν ἀπὸ τῆς Ἰδῆς πηγῶν, ἃς εἰς
 τὸν Σκάμανδρον ἐμβάλλειν· μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τοῦ τείχους τρέχει
 ὁ Ἔκτωρ ἴσως, ἀναστηριζόμενος ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὸ Ἀχιλλέως.
- B- 149. ὕδατι—ῥέει] ἢ ῥεῖται ὕδατι, ἢ ὕδωρ ῥεεῖ· προσληπτέον δὲ τὸ
 ‘χειμῶν.’ φασὶ δὲ καὶ τὰς ἐν Ἰδῆ πηγὰς τοῦτο πάσχειν. 30
151. εἰκυῖα χαλάξῃ] ἀντὶ τοῦ εἰκότος ἢ εἰκός.
- B- 152. ἢ χιόνι ψυχρῇ] ψυχροτέρα γὰρ χαλάξῃς χιόν· καὶ θέρου

13. τῇ περ || 15. post ὑπέκ prius omisi κατ’ ἀμαξιτόν ut A B || 16. κρουῶν || 19. lemma κρουῶν ἐκ μεγάλων omisi ut B, cf. l. 20 || 20. supplēvi ex B || 21. τριακοσίων Eust., γ’ B || 23. schol. cum l. 25 coniunctum et ἀλλὰ scriptum: corr. Schrader || 31. εἰκότος W: -ως

γὰρ γίνεται χάλασα. ὁ δὲ κρύσταλλος καὶ τῆς χιόνος ψυχρότερος. ϕ .
 ὑγρὸν δὲ ἐποίησε τὸν στίχον τῇ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν φωνηέντων παραλήψει.

153. * ἐπ' αὐτάων] ἀντὶ τοῦ παρ' αὐταῖς. A +

ἐγγυς ἕασιν] οὐ τῆς πόλεως ἀλλ' ἀλλήλων, ἐπεὶ τοι ἔδει καὶ
 5 <ἐν> τῷ πολέμῳ ἀδεῶς ἐξιέναι αὐτάς· ϕ . “ἕασι” δὲ ἀντὶ τοῦ ἦσαν.

154. καλσί] ἐκ καλῶν λίθων γεγονότες ἢ διαυγές ὕδωρ ἔχοντες. B =

158. πρόσθε μὲν ἐσθλός] ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον ὑπήντησε καὶ τῷ
 ἀντιθέτῳ σχήματι χρῆται.

δίωκε δέ μιν] αἰεὶ τὸ διώκειν ἐπὶ τοῦ φεύγοντός τινος κατόπιν B =
 10 ἐπιτρέχοντος τίθησιν.

159. ἐπεὶ οὐχ ἱερίων] καὶ νῦν Οἰταῖοι Ἡρακλεῖ πεντετῆριον
 ἀγῶνα ποιῶντες βύρσας διδῶσιν. ϕ . καὶ ἱερεῖον μὲν πᾶν θῦμα, B =
 ἰδίως δὲ παρ' Ἀττικοῖς τὸ πρόβατον.

160. ἀρνύσθην] ἄρνησθαι τὸ ἀντὶ τινος λαμβάνειν τι. B =

15 161. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς] ἐλεεινὸν τὸ θατέρου ἴδιον κοινὸν ἄθλον B +
 αὐτοῖς παρέχειν. καὶ ἦν τῷ Ἀχιλλεῖ ἐκ περιουσίας ὁ κίνδυνος.

* Ἐκτορος] λείπει ἢ περὶ.

162. ἀεθλοφόροι] οὐχ ἀπλῶς δρόμον ἵππων παρέλαβεν, ἀλλ' A - B =
 ἀγωνιστῶν, καὶ οὐ καθολικῶς δρόμον ἀλλὰ τὸν περὶ <τὰ> τέρματα,
 20 ὅτε δεξιέτερον θέουσι πλησιαζούσης τῆς νίκης. εἰς δὲ τὴν προθυμίαν
 καὶ τὸ τοῦ ἄθλου ὅτι “μέγα” (163)· ὡς περὶ μεγάλων γὰρ πάσῃ
 προθυμίᾳ χρῶνται.

περὶ τέρματα] τὰ τέλη τῆς νίκης.

163. ῥίμφα] ῥαδίως καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ταχέως. B -

25 164. ἀνδρὸς καταθενειῶτος] ἐπὶ ἀνδρὸς τεθνεῶτος. οὐκ οἶδε δὲ A - B =
 στεφανίτας ἀλλ' ἐπιταφίους ἀγῶνας.

165. περιδινηθήτην] ὡς ἀπὸ τόνου περιεστράφησαν· ἐξ οὗ τὸ B =
 τάχος καὶ τὸ πρὸς μίαν γραμμὴν τρέχειν. ϕ . πῶς δὲ φασιν ὁ ποδω-
 κίστατος πάντων οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἐκτορα; πρόσχειρον μὲν οὖν τὸ B =
 30 λέγειν, ὅτι Ἀπόλλωνα ἔχει συμμαχοῦντα· καὶ τοῦτο δὲ λέγεται, ὅτι
 ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀνάριστός ἐστι πενθήρης προκαμῶν ὑπὸ Ἐάνθου καὶ
 Ἀγήνορος (II. 21. 595), ὁ δὲ Ἐκτωρ καὶ ἀναπέπαιται παρὰ τῷ
 τείχει καὶ περὶ ψυχῆς τρέχει, οὐκ ἦν τε ἐξ εὐθείας ἢ δίωξις τῷ
 Ἀχιλλεῖ προῦπετρέχοντι καὶ ἐκκλίνοντι τὸν Ἐκτορα τῆς πόλεως.

5. ἐξιέναι || 19. καθολικὸν B || supplevi ex B || 25. τοῦ ante τ. :
 om. B || 31. ἄριστος B

166. θεοὶ δὲ—ὄρωντο] ἀπὸ τῆς Ἰδης εἰρών· ὅταν δὲ ἔλθῃ εἰς Ἰδην Ζεὺς, ἐπὶ τῷ ἐπισειῆσαι αὐτοῖς τὴν αἰγίδα παραγίνεται.
- B- 168. ἄνδρα διωκόμενον] ἀντὶ τοῦ διώκοντα. ἄπονον γὰρ μεμνησθαι μὲν Ἔκτορος, μὴ γε μὴν Ἀχιλλέως. ἔστιν οὖν ὡς τὸ “ἔως ἃ τὸν πεδίσιω διώκετο” (Π. 21. 602). 5
- A + B = 170. *Ἔκτορος] λείπει ἢ περὶ.
- B = *ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην] τοῦτο πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν.
- A + B = 172. *ἐν πόλει ἀκροτάτῃ] ἀντὶ τοῦ ἀκροπόλει, ὡς “ἀκροτάτῃ κορυφῇ” (Π. 1. 499, 5. 754). 10
- B = 174. φράζεσθε θεοί] διδάσκει παρρησίας μεταδιδόναι τοῖς ἀρχομένοις καὶ κοινωνεῖν αὐτοῖς τῆς βουλῆς.
- B = 181. οὐ τοι—ἐπαινέομεν] εὖ τὸ μὴ εἰπεῖν ‘μεμφόμεθά σοι.’
- B = 183, 4. οὐ νυ τι θυμῷ πρόφρονι] ταῦτὸν (ἦ) εἰμαρμένη παρὰ θεοῖς ὁ νόμος παρὰ ἀνθρώποις· ὡς οὖν ὁ παρ’ ἡμῖν κριτῆς οὐ παρανόμως 15 δικάζει, οὐδὲ Ζεὺς παρὰ τὴν εἰμαρμένην. πολλὰκίς δὲ καὶ ἡπιότητος χάριν καὶ βιάζεσθαι σπουδαζόμεν τὸν νόμον. τοῦτό φησι καὶ Ζεὺς, ὅτι ἦδειν τὸ δίκαιον τῆς εἰμαρμένης, διὰ δὲ τὸ δίκαιον τοῦτο εἶπον, ἵνα ἦ τὸ “τοί” σύνδεσμος παραπληρωματικός.
- A + μετηνέχθη(σαν) ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν θεῶν (Π. 8. 39, 20 40) καὶ εἰσιν ἐνταῦθα οικειότεροι· ἐκεῖ γὰρ ὀργίζεται.
- A + B = 185. μηδὲ τ’ ἐρώει] ἀποχώρει· “ἐρωῆσαι πολέμοιο” (Π. 13. 776, 19. 170).
- B = 189. ὄρεσφι] δι’ ὄρων ἢ ἐν ὄρε(σ)ιν. φ. περισσὸν δὲ τὸ “ἐλάφοιο.”
- B = ὁ γὰρ νεβρὸς ἐπὶ ἐλάφῳ μόνον, ὡς καὶ μῶσχος ἐπὶ βοῶν καὶ πῶλος 25 ἐφ’ ἵππου λέγεται.
- A + B = 190. διὰ τ’ ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας] ἀντὶ τοῦ δι’ ἀγκῶν καὶ διὰ βησσῶν, ὡς τὸ “διὰ τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” (Π. 10. 298).
- B = ἄλλως: διὰ τ’ ἄγκεα] τοῦ ὄρους τὸ μὲν ἀνωτάτω ἀκρῶρεια(ι), τὰ δὲ ὑψηλὰ σκοπια(ί), τὰ δὲ προνευεκότα πρῶνες, (τὰ δὲ) κλίματα 30 κλιτύες, τὰ βάσιμα βῆσσαι, τὰ κοῖλα ἄγκη, τὰ σύνδενδρα νάπαι, τὰ κάτω πρυμνώρεια, ἢ δὲ παρὰ ταῖς πρυμνωρείαις πεδιάς παρῶρεια.

1. ὄρωντο || ‘debebat τοῦ Ὀλύμπου’ W || 5. διώκεται || 14. τοι θ. || supplevi ex B || 19. ἦ B: εἶη || ὁ τοί B || 20. lemma πρόφρονι μυθήομαι (184) delevi ad 183, 4 scholion traieci supplevi ut A || 21. οικειότερον || 22. μηδ’ ἔτ’ || 24, 29, 30. supplevi ex B || 32. παρῶριον B || add. sec in margine δρα ὡς τὰ μέρη τῶν ὄρων ὀνομάζονται

191. καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ] ὑποπεσών. §. “θάμνῳ” δὲ τῆ B =
 συμφυάδι, παρὰ τὸ θαμινόν. B =

192. ἔμπεδον] ἀνενδότως. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἐναποτετυπωμένον ἴχνος B =
 ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ νεβροῦ. §. τὰς Δαρδανίας πύλας
 5 ἀνατολικὰς θέλουσι, Σκαιὰς δὲ πρὸς δυσμὴν νεουούσας.

193. ὡς Ἐκτωρ οὐ λῆθε] ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν δίωξιν μόνον. B =
 οὐδὲ γὰρ κρύπτεται ὁ Ἐκτωρ. ἢ ὅτι καὶ αὐτὸς καιρὸν παρεφύλαττε
 (τοῦ) ὑποφυγεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡς ὁ νεβρὸς εἰς τὸν θάμνον.

194. ὅσ(σ)άκι δ' ὀρμήσειε] ὀσάκισ ἂν κατὰ τὰς πύλας γενό- B =
 10 μενος Ἐκτωρ ἐβούλετο παρεισθῆναι εἰς τὴν πόλιν ἐπειχθεὶς τῷ δρόμῳ,
 τὸν ἔνδον δρόμον ἔχων Ἀχιλλεὺς ἐδίωκεν εἰς τὸ πεδίον.

* ἰρμήσειε] ἀντὶ τοῦ διελογίζετο.

196. * εἴπωσ οἱ καθύπερθεν ἀλάλοικεν] “οἱ” δύναται καὶ ἄρθρον εἶναι.

197. προπάροιθεν] πρότερος αὐτοῦ γινόμενος πρὸς τῆ πόλει ἀπέ- A + B =
 15 στρεφεν αὐτὸν εἰς τοῦπίσω. ἐπὶ χρόνου οὖν τὸ “προπάροιθεν.”

ὑποστρέψασκε] καὶ “παρα(σ)τρέψασκε” διχῶς.

199. ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] τὸ ἄπρακτον θέλοι δηλῶσαι· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι B =
 φαντασία καὶ οὐκ ἀλήθεια εἰσίν, οὕτω καὶ οὗτοι οὐδὲν ἤνουν, οὔτε
 αὐτὸς τὸ φεύγειν οὔτε οὗτος τὸ καταλαβεῖν· δοκοῦν γὰρ ἑκάτερον
 20 γενέσθαι οὐδέτερον γίνεται. καλῶς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν μετάφρασιν
 ἐλήλυθε “φεύγοντ(α)” “ἀλύξαι” “μάρψαι” “διώκειν.”

ἄλλως: ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] ἀθετοῦνται οἱ γ' (199—201) διὰ τὸ A +
 ἀσθενὲς τῆς φράσεως καὶ ὅτι ὑπεκλύουσι τὴν ποδώκειαν Ἀχιλλέως.

201. μάρψαι ποσίν] ὅτι τὸ “μάρψαι” ἐπὶ ποδῶν ἔταξεν.

25 202. ὑπεξέφυγεν] γράφεται “ὑπεξέφερεν,” ἢ ἢ ὅμοιον τῷ A +
 “ὑπέκ θανάτοιο φέρονται” (II. 15. 628).

203. πύματόν τε καὶ ὕστατον] αἱ δύο αἰτίαι Ἀπόλλων Βηθηδὸς καὶ
 Ἀχιλλεὺς ἐμποδιζόμενος πρὸς τὸ μῆ (βαλεῖν) ἀνανεῶν τοῖς Ἀχαιοῖς..

* πύματόν τε καὶ ὕστατον] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

30 205. ἀνένευε] Μεγακλειδῆς πλαστὴν εἶναι τὴν μονομαχίαν φησίν· B +
 πῶς γὰρ . . . τὰ Ἐφαισιστότευκτα ὄπλα εἰσίν;

1. δὲ B: δεῖ || 2. θαμινόν B || 4. νεβροῦ B || 8. suppl. W || 10.
 παρεισθῆναι B: παραδῦναι || 12. διελογίζετο || 13. οἱ scripsi: οὐ || 14.
 πρότερος A: πρῶτος ut B || τὴν πόλιν B || 16. suppl. Bekker || 17.
 ἐκεῖνα ut B || 18. φαντασία B || ἀλήθεια B || 28. ἀνανεῶν: suppl. et
 corr. W ex A || 31. lacunam indicavi, de interceptis vide B || ante
 τὰ suppl. W (πρὸς τί δέ)

206. οὐδ' ἔα ἰέμεναι] τοῦ γὰρ ἐχθροῦ αὐτόχειρ βούλεται γενέσθαι.

- B= 208. ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον] Διοκλῆς φησὶν, ὅτι συμβαίνει τῷ κύκλῳ περιτρέχοντι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεσθαι τετράκις, B= ὅταν τρεῖς συμπληρώσῃ κύκλους. β. φασὶ δὲ τὸν παλαιὸν περίβολον 5
 A= Τροίας τριάκοντα σταδίων εἶναι. β. σημειοῦνται δὲ τινες διὰ τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι “τρὶς περὶ ἄστου μέγα Πριάμου δῖον” (251) καὶ “ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον.”

209. ἐτίθαινε τάλαντα] ἴσως ἀλληγορεῖ τὴν Διὸς γνώμην πῶς περὶ τῶν ἐνεστώτων ἐσκέπτετο· φησὶ γοῦν ἀλλαχοῦ “γῶ γὰρ Διὸς 10 ἱρὰ τάλαντα” (Π. 16. 658).

210. ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] ἐντεῦθεν Αἰσχύλος τὴν Ψυχοστασίαν (p. 69 N.) ἐτυπώσατο φαύλως ἐκδεξάμενος τὸ εἰρημένον.

- B= ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] κῆρας τὰς μοῖρας—γελαῖ δὲ τὸν μῦθον ὁ Ζώϊλος· ποδαπαὶ γὰρ αἱ Μοῖραι ἐν ταῖς πλάστιγξι, καθήμεναι ἢ 15 ἐστηκῦναι; — οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐξεδέχετο Αἰσχύλος (p. 69 N.)· ἐπάγει γὰρ “τὴν μὲν” (211). τὸ κέαρ δὲ λέγεται οὐδετέρως ἐπὶ τῆς ψυχῆς. ὡς δὲ οἱ καταδικάζοντες τὴν ψῆφον ἐπιφέρουσιν ὑπὲρ τοῦ κυρῶσαι, οὕτω καὶ ὁ Ζεὺς τῷ ζυγῷ χρῆται.

212. ἔλκε δὲ μέσσα] Χρῦσιππος “ῥῦμα” γράφει· τὴν γὰρ 20 ῥοπήν τοῦ ζυγοῦ ῥύμην καλεῖσθαι.

- B= 213. ἄρχετο δ' εἰς Ἄϊδα] ὑπερβολικῶς, ὡς ἤδη τοῦ Ἔκτορος κατὰ τὸν τῆς πεπρωμένης λόγον μηκέτι ἐν τοῖς ζῶσιν ὄντες· ἢ ὅσον ἐπὶ τῇ τοῦ Διὸς ψῆφῳ.

214. Πηλεΐωναδ' ἴκανε] ὡς τόπον, ὡς “Ο(ῦ)λυμπόνδε.” 25

- B= 218. δηώσαντε] καταπολεμήσαντας.

219. πεφυγμένον—γενέσθαι] ἀντὶ τοῦ φυγεῖν.

- B= 221. προπροκυλινδόμενος (πατρὸς Διός)] πρὸ τοῦ Διὸς προκυλινδόμενος. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ ἰκετεύοντες· “λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον” (414). τινὲς δὲ προασπίζον τοῦ Διός, ἐπειδὴ εἶπε 30 “τῇ μάλ' ἐπι(σ)σειών” (Π. 15. 230).

- B= 222. ἄμπνυε] ἐν σεαυτῷ γενοῦ, ἀπὸ τοῦ πνεύματος.

223. πεπιθήσω] μετ' ὀλίγον μέλλων· ἢ διπλασιασμός.

- B+ 227. Δηιφόβῳ] οὗτος οὖν μετὰ θάνατον Πάριδος ἡγήσατο τῆς

στρατιᾶς. καὶ “ποτὶ δῶμα(τα) Δηϊφύβειο βήμεναι—ἦτ’ Ἄρηα”
(Od. 8. 517) ὡς ἄρχοντας.

229. ἦθεῖ] σεπτικὴ φωνὴ πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν· καὶ Εὐμαιος A + B =
“ἀλλὰ μιν ἦθεῖον καλέω” (Od. 14. 147) ἀντὶ τοῦ ὡς πρεσβύτερον
5 ἀδελφὸν σέβω καὶ αἰδοῦμαι. ἔστι δὲ ὑποκτεῦσαι τῶν Πριαμιδῶν
πρεσβύτατον εἶναι τὸν Ἔκτορα.

231. ἀλλ’ ἄγε δὴ στέωμεν] ἄτοπον θεὸν οὖσαν πλανᾶν τὸν Ἔκτορα. ἦ B +
τὰ ἴσα πράττει Ἀπόλλωνι, ἐπεὶ κάκεινος ἐπέθετο Πατρόκλῳ μαχομένῳ
(Il. 16. 793).

10 234. γνωτῶν] γνωτὸς ὁ ἀδελφός, παρὰ τὸ πλεον τῶν ἄλλων γνω- B =
ρίζεσθαι.

235. τιμήσασθαι] λείπει τὸ σέ, ἴν’ ἦ ‘νῦν δὲ καὶ μάλλον κατὰ B =
νοῦν ἔχω τιμῆσαί σε.’

241. τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσι ἀπαντες] τοίως, ὡς μηδένα συγχω- B =
15 ρεῖν πολεμεῖν αὐτῶν.

243, 4. μὴ δ’ ἔτι δούρων ἔστω φειδωλῆ] ἐκ τοῦ παρεπομένου
‘μαχεσώμεθα.’ οὕτω γὰρ οὐ φεῖδονται δοράτων.

244. φειδωλῆ] βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ “φειδωλῆ” καὶ A +
“εἶδομεν,” τὰ δὲ ἀλλὰ συναπτέον ἕως “γλαφυράς” (246).

20 245. νῶι κατακτείνεας] εὔ τὸν κίνδυνον ἐκοινοποίησατο, τὴν δὲ B =
νίκην μόνῳ περιῆψεν Ἔκτορι (246).

247. καὶ κερδοσύνη] ἢ περισσὸς ὁ “καί,” ἢ τὸ “φαμένη” ἀντὶ B =
τοῦ ἔφη. ἢ πρὸς τῷ ταῦτα εἰρηκέναι δολίως καὶ παραλογιστικῶς
“ἠγήσατο.”

25 250. * φοβήσομαι] φεύξομαι. A +

251. τρίς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμου δῖον] “δῖον” ἔδεισα· “περὶ B +
γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν” (Il. 9. 433, 11. 557). ἢ ἐδῶχθην,
“ἀπὸ μεγάρου δῖεσθαι” (Od. 17. 398). ἢ φοβηθεὶς ἔφυγον.

* δῖον] αἱ χαριέστερα “δῖες.” A =

30 253. ἔλοιμί κεν] θρασύνεται ἐν τῇ κλήσει καὶ τὰ ἀμείνω πρῶτα B =
λέγει καὶ ἐξῆς “οὐ γὰρ ἐγὼ σ’ ἔκπαυλον ἀεικίῳ” (256). τὸ δὲ
θρᾶσὺν νῦν αὐτοῦ ἐλεεινόν ἐστὶν ἐκ φενακισμοῦ καὶ πλάνης ἐγεγρόμενον.

254. ἀλλ’ ἄγε δεῦρο] δύο τὰ παρακλευστικά.

6. πρεσβύτατον W : -τερον ut B || 14, 15. συγχωρεῖσθαι B || 17. οὔτοι :
corr. W || 26. Πριάμοιο || 28. μεγάρου Bekker : στρατοῖο ut B || 33.
δύο scriptis: δύο

- B— ἐπιδώμεθα] ἢ δῶμεν ἑαυτοῖς μάρτυρας καὶ ἀναδόχους, ἢ ἐπόπτας ποιήσωμεν πρὸς τὸ ἰδεῖν, ἢ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέψωμεν οὐ εἰσιν οἱ θεοί, ἢ μαρτυροποιήσωμεθα—τῶς γὰρ μάρτυρας Ἀττικοὶ ἰδύους φασίν—οἱ δὲ ἐπικαλεσώμεθα.
- B+ 255. **ἀρμονιάων] τῶν συμβόλων. 5
256. *ἀεικιῶ] Ἀττικὸς μέλλων.
- A+ 257. καμμοίνην] τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην. §. περὶ ὃ δὲ μά-
B= λιστα δέδιεν, αἰκίζόμενος ὃ Ἔκτωρ οἶκτον κινεῖ.
- B= *καμμοίνην] τὴν μονομερῆ νίκην.
- B= 261. Ἔκτορ—ἄλαστε] ἄλαστόν φησι τὸν ἀνεπίληστα κακὰ 10
δεδρακότα.
- A+B— συνημοσύνας] συνηκάς· οἱ γὰρ συντιθέμενοι εἰς ταῦτὸν ἀφιαῖσι τὴν γνώμην. διὸ καὶ δασύνεται· ἔστι γὰρ παρὰ τὸ ἴημι σύμβολα· “σύνεσις τε δῦο ποταμῶν” (Od. 10. 515) ἀντὶ τοῦ συμβολῆ.
262. ὡς οὐκ ἔστι λέουσι] ἐντεῦθεν τὸν περὶ λέόντων καὶ ἀνθρώπων 15
μῦθον Αἴσωπος ἀνέπλασεν.
263. οὐδὲ λύκοι τε] γνωρίμους τὰς εἰκόνας οὔσας ἐπικεφαλαίων παρατρέχει.
- B~ ἄλλως: οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] ἐντεῦθεν ἡ παροιμία “(ὡς λύκοι) ἄρνα, φιλοῦσιν ἔρασταί” (cf. Diogen. VIII 76, p. 320). 20
- B= 265. ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι] ἀντὶ τοῦ φιλῆσαι ἀλλήλους.
- A=B— 266. πρὶν γ’ ἢ ἕτερόν γε πεσόντα] εἰς τοῦτο ἡ διάνοια καταστρέφει, ὅτι πρότερον συμβήσεται τὸν ἕτερον ἡμῶν πεσεῖν πρὶν ἢ ὄρκους ἡμᾶς ποιήσασθαι, ὡς τὸ “πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκῳ” (Il. 1. 29). 25
268. *παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο] πρᾶσσε ὃ δύνασαι.
- B— 270. οὐ τοι ἔτ’ ἔσθ’ ὑπάλυξις] ἡ καύχησις ὑπὲρ ἀνθρώπων οὐκ ἀνατιθέντα τῇ τύχῃ τὰς ἐλπίδας. ἢ, ἐπεὶ εἶπεν Ἀθηνα “Ἔκτορα δηώσαντε” (218), θαρρῶν τῇ θεῷ διαβεβαιούται τὸ μέλλον.
- B— 272. ἐμῶν ἐτάρων] Μυρμιδόνων οὐδένα ῥητῶς ἀνήρηκεν. ‘τῶν 30
Ἀχαιῶν’ οὖν φησιν· ὃ δὲ νοῦς· νῦν δώσεις ἀθρόας δίκας ὑπὲρ τῆς λύπης τῆς ἐμῆς.

4. ἰδύους W : δήους || 14. δύο || 17. οὔσας scripsi : οὐ τὰς || 19. supplevi ex Plat. Phaedr. p. 211 et Diogeniano ; οὕτως φιλοῦσι λύκοι τοὺς ἄρνας, ὡς φιλοῦσιν ἀπερασταί B, cf. Haupt op. II 404 || 20. ad ἄρνα add. rec. τὴν ἐρωμένην || 29. δηώσαντα || 32. λυπήσεως τ. B

274. καὶ τὸ μὲν ἄντα] ἐναγώνιον μὲν ποιεῖ τὴν στάσιν τὰ κατὰ Β= δόξαν τῶν ἀκροατῶν ἐκκλίνων καὶ λογοποιῶν ἕτερα.

ἠλεύατο] κινεῖ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀκροατῶν, ὡς τάχα ἂν περιγενη-
σομένου τοῦ Ἑκτορος.

5 277. λάθε δ' Ἑκτορα] ἐκείνον γὰρ ἐπιλειψάσης τῆς Μοίρας Β= ἔωσιν οἱ θεοί.

280. ἦτι ἔφης γε] ἔφης γε μὲν διὰ τὸ “ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Β+ Ἀθήνη ἔγχει ἐμῷ δαμάα” (270).

281. ἀρτιεπῆς] εὐεπῆς, ἀπηρτισμένος εἰς τὸ λέγειν ὥστε πιστεύ- Β=
10 εσθαι. β. σημειοῦται δὲ Ἀρίσταρχος, ὅτι οὐκ ἐπὶ ἐπαίνου τὸ “ἀρ- Α+
τιεπῆς.”

ἐπίκλοπος] ἡσκηκῶς λόγοις ἀπατᾶν, οἱ δὲ ἐπιθυμητής—κλέπ- Α-Β-
τεσθαι γὰρ τὸ ὀρέγεσθαι, “καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων” (Od. 21.
397)—ἢ ἀσκῶν διὰ λόγων παραλογίζεσθαι, ὡς τὸ “κλέπτε νόψ”
15 (Π. Ι. 132).

283. οὐ μὲν μοι φεύγοντι] ὃ ἐστὶν “οὐκ ἀποτρέψεις με λόγοις.”

284. ἰθὺς μεμαῶτι] εἰς τοῦμπροσθεν κατὰ σοῦ χωροῦντι. ἀγαθὰ Β=
δὲ ταῦτα τοῖς νέοις πρὸς μίμησιν.

διὰ στήθεσφιν ἔλασ(σ)ον] εἰρωνεία τοῦτο, καὶ μόνον. Α~

20 285. * εἴ τοι ἔδωκε θεός] ὡς αὐτὸς ἔφη (271).

ἄλευαι] προπαροξυτόνως ἔστι γὰρ προστακτικόν. ἐν εἰρωνείᾳ δέ ΑΒ=
φησι τοῦτο.

290. οὐδ' ἀφάμαρτεν] οὐκ ἀφάμαρτε δέ.

291. χώσατο δ' Ἑκτωρ] συνεχύθη τὴν διάνοιαν. Α+

25 293. κατηφήσας] κάτω τὰ φάη ἔχων. Β=

294. ἐκάλει] αἰ τῶν πόλεων “ἐβόα.”

λευκάσπιδα] ἄπαξ ἐχρήσατο. τὸ παράσημεν δὲ τῶν ὄπλων τὴν Α+Β=
ἀρετὴν ἐμφαίνει τοῦ φοροῦντος.

295. ἦτεέ μιν δόρυ] ἠδέως χρῆται τῷ ἀσυνδέτῳ ἄλλα καὶ τῇ
30 ἐπιφορᾷ ἐλεεινότατον.

300. νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι (θάνατος κακός)] βραχὺ διασταλ- ΑΒ=
τέον εἰς τὸ “κακός” στικτέον δὲ εἰς τὸ “οὐδέ τ' ἀνευθεν” τὸ
γὰρ “οὐδ' ἀλέη” (301) καθ' αὐτὸ προενεκτέον, λείποντος τοῦ ἔστιν.

2. ἀκροατῶν W: ἀχαιῶν || 7. δὴ σε || 9. εἰς τὸ Β: ἐν τῷ || 12.
* iteratur ἐπιθυμητής || 17. χωροῦντι Β: -ος || 19. καὶ μόνον corrupta ||
30. ἐλεεινότατον W: -άτη

B- οὐδέ τ' ἀνευθεν] “οὐδέ” οὐ γάρ· αἰεὶ δὲ δύο ἔχει δόρατα, “πάλλων δ' ὄξέα δοῦρα” (Il. 5. 495 al.), “δοῖα δὲ χερσὶ δοῦρ' ἔχεν” (Il. 12. 464, 5). πῶς οὖν οὐκ ἔχει νῦν δύο; ἢ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔοικε θάτερον ἀποβεβληκέναι ἐν τῷ δρόμῳ.

ἄλλως: οὐδέ τ' ἀνευθεν] ὡς τὸ “οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ 5 μίνυθα” (Od. 15. 494).

B+ 301. οὐδ' ἀλέη] ἀλέη δὲ οὐ, ὃ ἔστιν οὐδὲ ἄλυξις.

πάλαι τότε] παροῖθέ γε. ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέραις “πάλαι τό γε φίλτερον.”

A+B= 304. ἀσπουδί] δίχα τάλαιπωρίας. 10

B- 305. ἀλλὰ μέγα ῥέξας] λείπει ἀγαθόν· Ἄλκμαν (fr. 50 B.) “μέγα γείτοιν γείτοιν.” ἢ κακὸν εἰς τοὺς πολεμίους, ὡς “σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν” (Il. 4. 161) καὶ “ἔπαθον μεγάλα.”

B= καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι] ὡς καὶ τοὺς ἐσομένους πυθέσθαι.

B= 307. τέτατο] ἀπὸ τελαμῶνος ἤρτηται. 15

A+B- 308. ἀλείς] ἀθρόον ἑαυτὸν συστρέψας· οἱ γὰρ εἰς δρόμον ἑαυτοὺς δόντες οὐκ ἀνειμένως πορεύονται ἀλλὰ συστρέφονται· κάκεῖ οὖν “αἰετοῦ οἴματ' ἔχων” (Il. 21. 252) οὐκ ὄμματα.

309. διὰ νεφέων] τινὲς “ἀπὸ νεφέων.”

A+B= 310. ἀμαλήν] ἀπαλήν, κατὰ συγγένειαν τῶν στοιχείων. οἱ δὲ ἅμα 20 τῇ μητρὶ ἀλαμένην, οἱ δὲ τὴν μὴ ἔχουσαν μαλλόν, ὃ ἔστι ἰσχυρόν. ἢ πτώκα] ἰδίως τὸ πτώξ ἐπὶ λαγωῦ.

314. κόρυθι δ' ἐπένευσε] οὗτός ἐστιν ὁ κορυθαίξ.

315. καλαὶ δέ] αἱ πλείους “δειναὶ δέ.”

A= * ἔθειραι] νῦν καταχρηστικῶς αἱ χαῖται τῆς κόρυθος. 25

B+ 317. νυκτὸς ἀμολγῶ] καὶ τὴν ἑσπέραν ἀμολγὸν καλεῖ· καὶ τότε γὰρ ἀμέλγονται <τὰ> θρέμματα.

318. ἔσπερος] τὸν ἑσπερον Πέρσαι μὲν Τήρων, Ἕλληνες δὲ Ἀπόλλωνά φασιν.

B+ ἄλλως: ἔσπερος] “ἔσπερος” ἔω πέρας ἂν καλεῖται δὲ ὁ ἔσπερος 30 καὶ ἑωσφόρος κατὰ καιρῶν μεταβολάς· ὅταν μὲν προηγούμενος ἡλίου ἐπικαταδύνη αὐτῷ πρῶτος τῶν ἄλλων, ἔσπερος, ὅταν δὲ ἐπόμενος τῷ ἡλίῳ προανατείλῃ, τότε ἑωσφόρος καλεῖται. κάλλιστος

7. οὔτε ἄλ. || 23. scholion scriptum post l. 24 et ἄλλως lemmati praeifixum || 24. lemma κόρυθι δ' ἀνευθεν deleui et καλαὶ δέ scripsi ut A || 29. Ἀφροδίτην coni. W || 32. συνδύη B

δέ ἐστιν, ἐπεὶ μέγας καὶ προσηγής, Ἀφροδίτης χάριτας ἀπυλάμπων. θαυμασιῶς οὖν ὁ ποιητής, ὅτε μὲν ἐστιν ἑωσφόρος, φησὶν “ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἠοῦς” (Od. 13. 94) καὶ “εἶσι φῶς ἐρέων” (Il. 23. 226) — ὀρῶμεν γὰρ αὐτὸν ἀνατέλλοντα ὑπὲρ 5 τὸν ὀρίζοντα — ὅτε δὲ ἐστιν ἔσπερος, οὐδεὶς αὐτὸν ὀρᾷ ἀνατέλλοντα, ἀλλ’ ὑπὲρ τὴν γῆν μετέωρον ἰστάμενον ἐν τῷ δύνοντι τοῦ οὐρανοῦ μέρει.

ἴσταται ἀστήρ] καὶ μὴν τῶν πλανήτων ἐστὶν ὁ τῆς Ἀφροδίτης B = ἢ οὖν ἀντὶ τοῦ ἀνίσταται ἀνατέλλει ἢ πρὸς τὴν ἡμῶν φαντασίαν, 10 καθὸ οὐ δυνάμεθα συνιδεῖν τὸν δρόμον αὐτοῦ.

319. εὐήκεος] καλὴν ἀκὴν ἐχούσης. B =

321. ὄπη εἴξειε] ὅπου χωρήσειεν ἢ αἰχμῇ. καὶ ἀλλαχοῦ B = “πλευρά, τά οἱ κύφαντι παρ’ ἀσπίδος” (Il. 4. 468). φυλάσσεται γὰρ τὰ τοῦ Πατρόκλου ὄπλα τρῶσαι· ἐμφαίνει δέ, ὅσον ἐρεθισμὸν 15 ἐνεποιεῖ Ἀχιλλεῖ ἢ θεὰ αὐτῶν.

322. τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν] ὅταν τὸ μὲν ἀπολειπόμενον A - B = ἔλασσον ἦ, τὸ δὲ γεγονὸς πλεῖον, “τόσ(σ)ον” φησὶν “τό(σ)σον μὲν ἔχον τέλος” (Il. 18. 378) “τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν” (Il. 23. 454). ‘τὸ μὲν ἄλλο σῶμα κατείχето κρυπτόμενον.’ οἱ δὲ 20 γλωσσογράφοι “τίσον” ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα.

324. φαίνεται δὲ κληῖδες] ἐν τισι “φαῖνον δ’ ἦ κληῖδες,” ἴν’ A + B = ἦ οὕτως· τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἔσκεπεν τὰ τεύχη, ἐκείνον δὲ τὸν τόπον ἔφαινον, ὅπου αἱ κληῖδες τῆς λαυκανίης τὸν αἰχένα συνέχουσιν.

25 ἄλλως: φαίνεται δὲ κληῖδες] ἐφαίνοτο δὲ κατὰ τὴν λαυκανίαν, B + ἦπερ αἱ κληῖδες αἱ ἀπὸ τῶν ὤμων διήκουσαι συνέχουσι τὸν αἰχένα.

326. ἐπί οἱ] ἐπὶ αὐτῷ. β. ὀρθοτονητέον δὲ τὴν “αἰ.”

328. οὐδ’ ἄρ’ ἀπ’ ἀσφάραγον] ἴσως ἐκκλίνας αὐτοῦ πλαγία B = 30 γέγονεν ἢ τομῇ· εἴθε δὲ τὰ ἐκ τύχης ὡς ἐξ αἰτίας λέγειν. “ἦλθε δ’ ἐπὶ νότος ὤκα—ὄφρ’ ἔτι τὴν ὀλοήν” (Od. 12. 427, 8) “ἄρσαν—νύμφαι—ἵνα δειπήσειαν ἐταῖροι” (Od. 9. 154). οἰκονομικὸν δὲ

4, 5. πρὸ τοῦ ὀρίζοντος B || 14. Πατρόκλου scripti: πατρός || 15. αὐτῶν W: -οῦ || 17. ἦ scripti: εἴη || 21. κληῖδες ἴν’ A: κληῖδουσιν || 23. ἔφαινον scripti: ἔσκεπον || 29. ἀσφάραγος B || 30. ψυχῆς B || 32. ὄφρα δεῖπν.

καὶ τοῦτο, ἵνα καὶ ἀποβνήσκων μὴ ἀπροσφώνητος ἤ· ἔστι δὲ πρό-
ληψις ὁ τρόπος.

331. ἀτάρ που ἔφησ] “ἄφαρ” ἀντὶ τοῦ εὐθέως, κούφως, ἀφρόνως.
ἴσως ἐπεὶ ἔλεγε “τίς ὄ οἶδ”, εἴ κ’ Ἀχιλλεύς—φθῆη ἐμῶ ὑπὸ
δουρί” (Π. 16. 860).

332. σῶς] τινὲς ἐκ τοῦ σόος· ἀλλ’ ἔδει σοῦς. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ
σαούς· Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὰ β’ οὐ εἰς ῶ συναλείφει. ἐπὶ νηῶν
δὲ τινες ἐπὶ νέας τε καὶ εἰσιν αὐταὶ ἀντὶ τοῦ νεῶν.

οὐδέν] ψιλῶς, ἵνα παρέλκη τὸ δὲν· δύναται δὲ καὶ δασέως. ὅ· ἔστι
δὲ (τὸ “ἐμέ”) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

B= 333. μέγ’ ἀμείνων] “ἀμείνων” σοῦ δηλονότι· οὐ γὰρ φιλῶν
Πάτροκλον συνέκρινεν ἂν αὐτὸν ἑαυτῶ.

B= 334. μετόπισθε] ἢ τοπικῶς, ὡς τὸ “νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν
γυνάξομαι” (Od. 11. 66), ἢ χρονικῶς ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.

B= 335. σὲ μὲν κύνες] ἀφορμὴν αὐτῶ δέδωκε δεήσεως ἀπειλήσας
περὶ τῆς αἰκίσεως· πολλὴν γὰρ πρόνοιαν εἶχε τοῦ θάπτεσθαι.

B= 336. αἰκῶς] οἱ μὲν δυσλλάβως αὐτὸ προφέρονται, οἱ δὲ συνε-
στάλθαι φασίν. περισπᾶται δὲ ἔστι γὰρ ἐκ τοῦ αἰκίως πεπονηθός, ὃ
σημαίνει τὸ αἰκιστικῶς καὶ χαλεπῶς.

αἰκῶς] “αἰκίως” Ἀντίμαχος, κακῶς.

B= 337. ὀλιγοδρανέων] ὀλίγον τοῦ δρᾶν ἔχων. πολὺς δὲ ἔλεος τοῦ
πρὸς τῶ τελευτᾶν φωνῆν ἀφιέντος.

B= 338. λίσσομ’ ὑπὲρ ψυχῆς] κατὰ ψυχῆς, ὡς τὸ “καί μιν ὑπὲρ
πατρός καὶ μητέρος” (Π. 24. 466).

B= 346, 8. αἰ γὰρ πῶς αὐτόν με] τὸ ἐξῆς, ἀνδρῶν οὐκ ἔστιν ὃς
σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι· αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς
ἀνείη ἅμ’ ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι. μεταξὺ δὲ ἀνεφώνησε τὸ
“οἶά μ’ ἔοργας.” ἔστι δὲ ὡς “ὠμὸν βεβρώθοις” (Π. 4. 35) καὶ
“ἔσθήμεναι προσφῦσα” (Π. 24. 213).

B= 347. ἀποταμνόμενον] ἐκλύει τὴν ἔμφασιν τὸ “ἀποταμνόμενον,”
εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ ἀποσπαράσσοντα κεῖται.

A= κρέα ἔδμεναι] κατὰ συστολήν τὸ “κρέα,” ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ·
ἐκτείνει δὲ Τυραννίων· ἀλλ’ οὐδέποτε ὁ ποιητῆς “κρέαα” εἶπεν.

1. ἡ scripti: εἴη || 4. Ἀχιλλεύς || 7, 8. corrupta || 13. ὄπισθεν ut B
|| 18. αἰκίως scripti: αἰκῶς A, αἰκακῶς || 18. πεπονηθός || 20. οἱ περὶ
Ἀντίμαχον A, ubi Ἀρίσταρχον con. Lehrs || 22. τὸ B || 27. ἀνήη B

348. ὡς οὐκ' ἔσθ' (ὄς—)] οὐδὲ νεκρὸς ὢν ἔξεις τὸν βοηθήσοντα.

349. εἰκοσινήριτα] ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον, ὡς τὸ “εἰκοσάβωια” AB—
(Od. I. 431). παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ εἰκοσιν ἀριθμὸς εἰς ἡλίγων
συντέθειται· τὸ γὰρ ν τοῦ εἰκοσίν ἐστίν καὶ ἔστι τὰ εἰκοσάκις
5 ἐρίζοντα καὶ ἰσοῦμενα· “Νέστωρ οἶος ἔριζεν” (Il. 2. 555)
“ἐρίζεμεν οὐκ ἐβελήσω” (Od. 8. 223) καὶ “μεγήριτα τέκνα
θεῶν” (Hes. Th. 240) οἷον θεαῖς ἐρίζοντα.

ἄλλως: εἰκοσινήριτα] εἰκοσαπλᾶ, εἰκοσάκις ἐξισοῦμενα τοῖς ὑπὸ A+B=
σοῦ νοουμένοις δώροις· τὸ γὰρ ἐρίζειν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξισοῦσθαι
10 τάσσεται.

349, 50. ἄποινα στήσωσι] παραστήσωσιν, ἢ ἰσόσταθμά σοι B=
κομίσωσιν.

351. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν] οὐκ ἔστι σύνθετον, ἐπεὶ ἀμαρτήσεται.
χρυσῶ ἐρύσασθαι] πρὸς χρυσὸν ἀντιστήσαι. τοῦτο δὲ ἕπερ- B+
15 βολικῶς εἶπεν. ὁ μέντοι Αἰσχύλος ἐν Ἔκτορος λύτροις (p. 65 N.)
ἀληθὲς αὐτὸ ἐξεδέξατο.

354. κατὰ πάντα δάσσονται] ὅλον κατέδονται. ἔμφασιν δὲ ἔχει A—B=
τῆς διακοπῆς τὸ ὑπερβατόν.

355. τὸν δὲ καταθήσκων] δαιμονίως τῶν καιρῶν στοχάζεσθαι· B=
20 ἔμπροσθεν μὲν γὰρ “ὀλιγυδρανέων” (337) παρ' αὐτὴν τὴν τρωῶσιν,
νυνὶ δὲ ἤδη ἀποθνήσκων.

356. ἢ σ' εὖ γινώσκων] περισπαστέον τὸν “ἦ” ἔστι γὰρ A=
βεβαιωτικός.

προτιόσσομαι] προσφθέγγομαι, παρὰ τὴν ὄσσαν. ἀλλ' οὐκ B—
25 οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ὄσσα ἐπὶ θνητῆς φωνῆς. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ
προ(σ)ορῶμαι, ὡς “ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλόν” (Od. I. 115).

358. μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένομαι] μὴ ὁ ἐμὸς θάνατος τὸν ἐκ B—
θεῶν φθόνον ἐπὶ σὲ ἐρεθίσῃ, ἐπεὶ καὶ αὐτόν σε δεήσει ὑπὸ Τρώων
ἐλκυσθῆναι.

30 359. ἤματι τῶ] τῇ ἐξῆς μετὰ τὰς ταφὰς ἀνηρέθη, “αὐτικά
γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος” (Il. 18. 96).

ὅτε κέν σε Πάρις] οἱ μὲν, ὅτι μαντεύονται περὶ ἀποβίωσιν. §. B+
ἀριστεύσει . . . παρέχουσι δὲ καὶ Ἀπόλλωνα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
Τένεδον ἀνεῖλε τὸν Ἀπόλλωνος.

19. δὲ B: καὶ || τὸν καιρὸν B || 26. προοῶμαι B, -ώμην || 27. μή
τι τοι || 27, 28. τὴν ἐκ θ. μῆριν B || 28. φθόνον W: θάνατον || 32. αἰ
ψυχὰ post ἀπ. add. B || 33. lacunam indicavi ex B supplendam

362. ἐκ ρέθειον] Αἰολεῖς τὸ πρόσωπον ρέθος.
- B = 365. τέθναθι] ἰπερβολὴ ὀργῆς τὸ καὶ πρὸς νεκρὸν διαλέγεσθαι.
- B = κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι] καλὸν τοῖς νέοις μεμνηθῆσαι τῶν ἐπῶν ὁ δὲ Ἔκτωρ φιλοψυχῶν πρὸς τὸν Πάτροκλόν φησι “τί νυ μοι μαντεύεαι αἰὼν ἄλεθρον” (Π. 16. 859). 5
367. καὶ ἐκ νεκροῦ εἰρύ(σ)σατο] ἔστι πάλιν ὡς ἐπὶ γραφῆς τὸ πᾶν σκοπήσα.
- B = 369. περιδραμον] ὡς γὰρ ἐπὶ παράδοξον πᾶγμα συνθέουσιν.
- B = 370. οἱ καὶ θήσαντο] καὶ ταῦτα εἰς οἶκτον τοῦ ἀνηρημένου.
- B = 371. οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί] δημῶδους πλήθους τὸ πάθος· 10
 αὖξει δὲ τὴν ἀρετὴν τοῦ κειμένου· ὁ εἰδυῖα Ἀνδρομάχη φησι
 “χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ” (Π. 24. 736).
 δύο δὲ συνέχονται πάθεσιν, ἐκπλήξει τε καὶ μίσει.
 ἀνουτητί] εἰ μὴ ἔτρωσεν αὐτόν.
- B = 373. ἦ μάλα δῆ] ὁ λόγος σαρκαστικός, ὅταν ἐν ἐπαίνῳ 15
 λεγόμενος ψόγον ἔχη, ὡς τὸ “ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ” (Π. 16. 745)
 καὶ “ᾄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα” (Π. 13. 381).
- B = 375. (εἶπεσκε καὶ) οὐτήσασκε] ἅμα λέγοντες καὶ ἐτίτρωσκον.
 τὸ δὲ ὁμοιοτέλευτον σχῆμα οὐκ ἐπὶ τέλους· ἔνθεν λανθάνει τὸν ἀκρατὴν προσέχοντα ταῖς αἰκίαις Ἔκτορος. 20
- A = 379. ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα] σημειῶδες, ὅτι καὶ ἀκεφάλους χρῆται
 ὁ ποιητής· ὥστε οὐ δεῖ προπερισπᾶν τὸ “φίλε κασίγνητε” (Π. 21.
 308).
- A + B = ἄλλως: ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα] τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος προὔθηκεν·
 ἔδει γὰρ εἰπεῖν ‘δεῦτε, πειραθῶμεν, εἰ καταλείψουσι πόλιν ἄκρην’ 25
 ἐπειδὴ τόνδε ἄνδρα· ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ “πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρη-
 κομώντες” (Π. 7. 328).
- B = ἄλλως: ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα] παιδευτικὸν καὶ τοῦτο πρὸς εὐσέ-
 βειαν· ἐπὶ τηλικούτῳ γὰρ κατορθώματι οὐδὲν ἀλαζονεύεται.
- B = 381. εἰ δ' ἄγετε] στρατηγικῶς μὲν τὸν καιρὸν συνήσισι, κατα- 30
 πλήσσω τούς πολεμίους παρὰ τὴν πτώσιν τῶν ἀπολωλότων,
 φιλοστόργως δὲ μετάγεται τὸ φιλέταιρον προτιθεὶς τοῦ φιλοτίμου.
 385. ἀλλὰ τί μοι ταῦτα] ἐνταῦθα ἀνακύνπει τὸ δεξιὸν τῆς οἰ-
 κονομίας τὸ πρὸ τῆς Πατρόκλου ταφῆς ἐξιέναι τὸν Ἀχιλλέα.

11. αἶψαι scripsi: αἶψων || 15. ὁ λόγος B: /// κτερος || 21. σημειωτέον
 D || 32. προβείσ B

ἄλλως: ἀλλὰ τῆ μοι ταῦτα] οἱ περὶ Ἡροδίκον φασὶ προφασί-
 ζεσθαι αὐτὸν τὸν περὶ τὰς Σκαιὰς πόλεμον.

390. αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείβι] ἀμέλει καὶ ἐν Ἐιδου συνὼν αὐτῷ B +
 ὀράται (Π. 11. 468). κάλλιστον οὖν πρὸς φιλειταιρίαν.

5 391. νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα] πῶς τὸν πολέμιον Ἀπόλλωνα B-
 ἄδει; ἦ, ὡς Τρῶες Ἀθηναῖν (Π. 6. 87 sqq.), εὐμενίζονται τὸν
 θεόν, ἢ εὖρημα μὲν αὐτοῦ ὁ παιάν, οὐ πάντως δὲ εἰς αὐτὸν ὁ ὕμνος·
 μετὰ δὲ τὴν νίκην τοῦ δράκοντος αὐτὸν ἐξεῦρεν.

παιήονα] ὅτι οὐ μόνον συμποτικὴ ἢ πάλαι μουσικὴ ἀλλὰ καὶ εἰς B-
 10 θρήνου (ἐπιτηδεῖα)· ἦτις καὶ μέχρι τῶν Πυθαγορ(ε)ίων ἐθαυμάζετο,
 καλουμένη κάθαρσις· περὶ δὲ τὴν ἑαρινὴν εἰς ταῦτον συνιόντες ἤκουον
 ἐνός, ὃς μέσος καθήμενος ἦδε λύριον ἔχων ταῖς ἡρεμαῖοις ἀρμονίαις·
 Ἀχιλλεὺς δὲ μόνος (Π. 9. 189) καὶ Πάρις (Π. 3. 54) ἄδει παρ'
 Ὀμήρῳ, ὃ μὲν ὑπὸ Χείρωνος τοῦ καὶ Ὀρφέα παιδεύσαντος, ὃ δὲ ἐν
 15 Ἰδῆ τραφεῖς, οὓ διέτριψαν οἱ Ἰδαῖοι δάκτυλοι μουσικώτατοι
 γεγονότες καὶ πολλὰ εἰς τήνδε τὴν τέχνην (συμβαλλόμενοι),
 ὧν ἓνα Κρινόεντά φασιν, ὃς πρῶτος Μούσαις ἔθυσεν, οὗ
 ἀπόγονος Τέρπανδρος ὁ Ἀντισσαῖος. ἐπὶ δὲ τοῦ "ὄς τ' ἐφέηκε
 20 ἄδειν φησίν, ἀλλὰ τὸ "μάλα" τό τε "ἀπαλὸν γελάσαι"
 (ib. 465), ὃ ἐστὶ καγχάσαι ἢ δὲ ἀπαλὴ ὄρχησις μόθων καὶ
 βαυκισμὸς καὶ σχεδισμὸς ἅπαντα τοῖς μαλακοῖς διδοται.

ἄλλως: παιήονα] τὸν ἐπὶ καταπαύσει κακῶν ἀδόμενον ἢ ἐπὶ τῷ
 μῆ γενέσθαι.

25 393. ἠράμεθα] Ἑλληνικῶς κοινοποιεῖ τὴν νίκην καὶ ἀναζωπυρῶν τὸ B-
 συμμαχικὸν οὐχεταιί φησι Τρωσὶ τὰ πράγματα μετὰ τελευτὴν Ἑκτορος.

395. * αἰκία] αἰκιστ(ικ)ά. B +

396. μετόπισθε ποδῶν] ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν μέρους τοῦ κατὰ τὴν B-
 πτέρναν ἕως ἐπὶ τὸ σφυρόν, ὥστε ὅλην λύσασθαι τὴν ἀγκύλην

30 Λεπτινῆς δὲ κακῶς φησιν "ἐκ πτέρνης" (397) τοῦ ἄρματος.

401, 2. χαῖται—πίμπλαντο] "πίγναντο" ἐξεπεάννυτο διὰ τοῦ B +
 τ. ῥ. τινὲς δὲ "πίγναντο."

10. supplevi ex B || 12. μέσος Bekker: -οις || 13. ἄδει scripsi: οἶδε
 || 15. Ἰδαῖοι Bekker: Ἰουδαῖοι || μουσικώτατοι Bekker: -τεροι || 16.
 suppl. W || 18. ὁ Bekker: οὗ || 20. διὰ post ἀλλὰ del. W || τε W: δὲ
 || 21. καγχάσαι scripsi: καὶ ἄσαι || 22. σχεδιασμός conī. Heyne || 25.
 ἀναζωπυρῶν B: ἀναζωποισῶν || 27. supplevi ex B || 29. ἕως scripsi: ὡς
 || 32. πίδναντο: corr. Ludwich

403. τότε δὲ Ζεὺς] πῶς ὁ καὶ παρὰ τὴν εἰμαρμένην θέλων σφῆξιν οὐκ ἤμυεν; ἢ ὅτι παρείπετο τῷ θανάτῳ ἢ αἰκία. ἔασας οὖν ἀποθανεῖν καὶ αἰκισθῆναι εἶασεν. ἢ τὸ “δῶκεν” ἀντὶ τοῦ ‘οὐκ ἤμυεν.’

B = 405. ἢ δὲ νυ μήτηρ] οὐ λειποψυχεῖ ὡς ἔθας φόνων υἱῶν καὶ 5 προαρξαμένη τῆς λύπης ἐν τῷ διώκεσθαι αὐτόν (81). τῇ δὲ Ἄνδρομάχῃ ἀβροῦν προσέεπεσε τὸ πάθος.

406. (τίλλε κόμην), ἀπὸ δὲ λιπαρὴν (ἔρριψε καλύπτρην)] ἤλλαξε τὴν τάξιν· ῥίψασα γὰρ ἔτιλλεν.

B = 408. ᾤμωξεν—πατήρ] ἐπὶ δὲ τῆς θηλείας “κώκυσε” (407) 10 ἢ μὲν γὰρ ἀνάρθρως, ὃ δὲ μετὰ λόγου. καὶ ἐξῆς (409), κωκυτῶ τ’ εἶχοντο γυναικείῳ καὶ οἰμωγῇ ἀνδρῶν.

A + 410. ὡσεὶ ἄπασα] τινὲς τὸ “ὡσεὶ” διὰ τοῦ ἰ γράφουσι καὶ δασύνουσι, ἀντωνυμίαν ἐκδεχόμενοι τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ ὡς αὐτή· ἀλλ’ οὐ χρῆται αὐτῇ ὁ ποιητής. Συφοκλῆς Οἰνομάω 15 (fr. 427 N.) “ἢ μὲν ὡς ἰ θάσσον’, ἢ δ’ ὡς ἰ τέκει παιδα” ἔστιν οὖν δίφθογγος.

ἄλλως: ὡσεὶ ἄπασα] καὶ Θουκυδίδης (VII c. 75) “οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἀλίσκομένη ἐώκεσαν.”

411. ὀφρυόεσσα] ἐπὶ ὀφρυώδους τόπου κειμένη. 20

B + 414. κατὰ κόπριν] “κόπριν” τὰ κόπρια· ἔστι δὲ καὶ ἐπίγραμμα, ὃ εἰς Ἐπίχαρμον (fr. spur. 20 L.) ἀναφέρεται “εἰμὶ νεκρὸς, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ’ ἢ κόπρος ἔστιν· εἰ δ’ ἢ γῆ θεὸς ἔστ’, οὐ νεκρὸς ἀλλὰ θεός.”

415. ἔξονομακλήδην] οὐ κοινῶς ἀλλ’ ἰδίως. 25

B = 416. καὶ μ’ οἶον ἔασατε] ὄνειδιστικῶς· εἰ καὶ ὑμεῖς οὐ δοκεῖτε ἐξελθεῖν, ἐμὲ μόνον ἔασατε.

A - κηδόμενοι περ] Ἀρίσταρχος “κηδόμενοι” ὃ δὲ “πέρ” πλεονάζει.

418. λίσσωμαι] λείπει ὃ ἴνα, ‘ἴνα λίσσωμαι.’

B = (λίσσωμαι) ἀτάσθαλον] λιδορῶν ἰκετεῦει, ἐπεὶ στασιάζει ἐπ’ 30 αὐτῷ τῷ πάθει.

B = 419. ἦν πως ἡλικίην] προμελετᾷ τὴν ἰκετηρίαν.

II. ἀνάρθρως W: -ος ut B || ὃ B: ἢ || 16. ἢ μὲν ὡς ἰ θάσσον’ ἢ δ’ ὡς ἰ τέκει π. Dindorf: εἰ μὲν ὡσεὶ θάσσονα εἶδως εἰτέκει π. Apollonius de pron. p. 70 B., ἢ μὲν ὡσεὶ θάσσονα ἢ δὲ ὡσιτέξου π. || 19. ἐκπεπυλιωρημένη Thuc. codd. || 23. δ’ ἢ alt. Hartung: δὲ || 23, 24. κόπρος γῆ δ’ ἢ κόπρος ἢ δὲ γῆ νεκρὸς omissis ceteris B et Leidensis de quo cf. Herm. XIX p. 540 || 24. θεός Cobet: νεκρὸς || 29. λίσσωμαι lemma

420. καὶ δὲ νυ τῷ γε πατήρ] τοῦτο πρῶτον ἰκετεύων προβάλλεται B =
 “μῆσαι πατρὸς σεῖο” (Π. 24. 486).
423. τηλεθάοντας] ἀντὶ τοῦ ‘θήλεα(ς) ὄντα(ς)’ οὐ γὰρ
 ἔγκειται τὸ ‘τῆλε.’
- 5 425. κατοίσεται] κατοίσει.
428. δυσάμμορος] δεδιπλασίακε πρὸς τὴν ἐπίτασιν τὸ γὰρ $\overline{\text{δυσ}}$ B =
 καὶ $\bar{\alpha}$ ταῦτὸν δηλοῦσιν.
429. στενάχοντο πολῖται] “στενάχοντο γέροντες” ἄμεινον δέ A –
 ἀρμόζοντα γὰρ πατράσιν εἶρηκεν.
- 10 430. ἀδινῶ] οἰκτροῦ κατὰ Αἰτωλούς· Ἀρίσταρχος ἀθρόου. B +
431. τέκνον] ἢ συνεχῆς ἀνάκλησις ἐπικουφίζει. B =
 τί νυ βεῖομαι] <“βίωμα”> οὕτως Ἀρίσταρχος ‘πῶς ζήσομαι.’ A – B =
- §. τὸ δὲ “αἰνὰ τεκοῦσα” ὡς τὸ “δυσαριστοτόκεια” (Π. 18. 54). B =
 τινὲς δὲ “παθυῦσα.”
- 15 432, 3. ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἤμαρ (εὐχολή—πελέεσκεο)] καθ’ AB =
 ἐκάστην οὖν ἡμέραν ὡς θεῶ σωτῆρι σοὶ ἠύχοντο· καὶ ὁ ζῶν ἰσόθεος
 (434) νῦν οὐδὲ νεκρὸς εὐτυχής.
433. εὐχολή] ἐμοὶ μὲν δόξα, τοῖς δὲ πολίταις ὄφελος. AB =
437. ἄλοχος δ’ οὐ πω] ἅμα πάντα γέγονεν—ἀμέλει καὶ ἐξελθοῦσα
- 20 ἀκμῆν εὐρίσκει αὐτὸν ὑπὸ τῶν ταχέων ἵππων ἐλκόμενον—ἀλλ’
 ἀδύνατον πάντα ὑφ’ ἐν διηγῆσασθαι.
- οὐπω τι πέπυστο] ἢ τὰ αὐτὰ γὰρ ἂν εἶπε τοῖς γενεῦσι καὶ
 περισσῇ ἐφαίνετο, ἢ ἐλεινότερον εἰποῦσα καὶ ἐλύετο (<ἂν> ἢ ὑπόθεσις.
440. ἰστὸν ὑφαίνε] οἰκειῶς ἔχει ὁ μυχὸς πρὸς τὸ μὴ ραδίως B =
- 25 αἰσθέσθαι.
441. δίπλακα (πορφυρέην)] διπλοῖδα, ἣν οἶόν τε διπλῆν περι- B =
 βάλλεσθαι. §. γράφεται καὶ “μαρμαρέην.”
- θρόνα] τὰ βαπτὰ ἔρια, κατὰ μετωνυμίαν, ὁμοίως τοῖς ποιούσι τὰ A = B –
 ποιούμενα.
- 30 ἔπασσεν] πάσσειν Κύπριοι τὸ ποικίλλειν· ἀφ’ οὗ καὶ ὁ παστός. AB =
443. τρίποδα] αὖξει τὸ πάθος· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τοῦ ἐνοεῖν AB =
 τι τῶν συμβεβηκότων, ὡς καὶ λουτρὰ τῷ ἀνδρὶ παρασκευάζειν,
 μονουχιῇ ὀρῶσα αὐτόν· διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ ποιητῆς συμπαθῶς
 τὸ “νηπίη οὐδ’ ἐνόησεν” (445), ὥσπερ ἐλεῶν τὴν ἀγνοίαν αὐτῆς.
3. suppl. Bekker || 4. τῆλε Et. M. v. v.: τῆδε || 12. supplevi ex B ||
 17. εὐτυχής B: -εῖς || 23. ἢ ὑπόθεσις W: ἢ ὑπὸ θεοῦ || 24. μυχὸς cf.
 B: μῦθος || 26. οἶόν τε B: οἶονται || 26, 27. περιβαλέσθαι B || 28. μετων-
 μίαν scripsi: μετουσίαν ut A

445. τῆλε λοετρῶν] εἰώθαμεν λέγειν, ὅτι 'οὐκ ἐν τούτῳ ὁ παρών ἐστι καιρός.'

446. χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν] τὸ γὰρ προακουόμενον πάθος ἐκλύεται, τὸ δὲ παράδοξον ἀνιά.

B= 448. τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα] ἀνυπέρβλητον τὸ πάθος· ἐνοεῖν γὰρ 5
 χρὴ ποδαπὴ ἔσται ἐπιγνοῦσα τὴν συμφορὰν, ὅποτε ἐν ἀμφιβόλῳ τῇ
 ὑπονοίᾳ κατείληπται μὲν τρόμφ, ὅπερ σημαίνει διὰ τοῦ "τῆς δ'
 ἐλελίχθη γυῖα," ἀκρατῆς δὲ γέγονε τῶν ἐν χερσίν. οὐ γὰρ ἐκβάλλει
 τὴν κερκίδα ὡς ἐγνωκυῖα τὸ κακόν, ἀλλὰ χαλασθέντων αὐτῇ τῶν
 μελῶν ἐκπίπτει τῶν χειρῶν. 10

ἐλελίχθη] τρόμφ περιεσεῖσθη.

κερκίς] παρὰ τὸ κρέκειν· ἐπῆδον γὰρ αὐταῖς.

450. ὅτιν' ἔργα] ἄμεινον "ἀτι(ν)" ἀντὶ τοῦ ἄτινα.

B= 451. ἐκυρῆς] δι' ἔθους μὲν γὰρ οἰμωγῆς ἤκουε, τὸ δὲ τῆς 15
 Ἑκάβης ἐξέειπεν αὐτήν.

B= 452. πάλлетαι ἦτορ] ἐμφαντικῶς δηλοῖ τὴν ψυχὴν ἐκπηθῆσαι
 βιαζομένην.

B= 452, 3. γοῦνα πῆγνυται] Καλλίμαχος "ἐκόλλησαν γὰρ ἀνῖαι
 γυ(ύ)νατα" (Lan. Pall. 83).

B= 455. θρασὺν Ἐκτορα] οἶδε γὰρ αὐτοῦ τὸ φιλότιμον· φησὶ 20
 γοῦν "φθίσει σε τὸ σὸν μένος" (Π. 6. 407). §. ὅτι εἶωθεν
 ὁ ποιητῆς τὸ ἐν ἐν δύο περικοπαῖς φράζειν.

457. ἀγνηροῖς ἀλεγεινῆς] τῆς ἐμοὶ λυπηρᾶς.

459. προβέεσκε] ἐβόα γοῦν "δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος
 ἔμμεναι" (Π. 7. 75). 25

τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἰκῶν] οὐδενὶ παραχωρῶν τὴν ἑαυτοῦ ψυχικὴν
 δύναμιν.

460. μαινάδι ἴση] μαινομένη εἰοικυῖα.

B= 463. παπτήνασα] εὖ τὸ μὴ πυθέσθαι παρ' ἐτέρων· ἀλλὰ ψυχῆς
 ταρασσομένης ἔργον τὸ αὐτόπτην ἐθέλειν γενέσθαι. 30

B= 465. ἀκηδέστως] ἐπὶ τῆς Ἀχιλλέως διαθέσεως "ἀκηδέστως."

1. ἴ || 7. τρόμφ B: τρόμφ || ὡ post τοῦ omisi ut B; signum scholii
 finiti ibidem delevi et schol. cum sequentibus verbis coniunxi ut B
 || τῆς δ' ἑλ. γυῖα pro lemme scripta || 8. ἀποβάλλει B, εἰσβάλλει ||
 13. δτιν' textus: ὅτι || supplevi ex B || 18. ἀνῖαι || 19. γοῦνα etiam
 B || 28. super μαινάδι add. rec. Βάκχη et post ἕ. ὁμοία Βάκχη || 29. πυθέσθαι
 B: πείθεσθαι || 31. ἐπὶ B: ἀπό

οἶκτον δὲ ἔχει καὶ τὸ ἐν ὄψει τῶν φιλάτων ἔλκεσθαι, οὐδενὸς ἀμύνειν δυναμένου.

466. τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν] τῆς μὲν τὸ πάθος ἐμάρανεν ἢ κατ' B = ὀλόγον ὄψις, τὴν δὲ ἢ αἰφνίδιος ὄψις ἐπάταξεν.

5 467. ἀπὸ δὲ ψυχῆν ἐκάπτυσ(σ)εν] ὑπερβολικῶς 'ἐξέπνευσεν.' B =

468. τῆλε δ' ἀπὸ κρατός] καὶ πῶς ἀποψύξασα ἐνεργεῖ; ἔστι δὲ B + σύνθηες Ὁμήρῳ τὸ ὀφειλόμενον ἀπλῶς ἐρμηνεύεσθαι ἐν δυσὶ περι- κοπαῖς ἐκφέρειν.

χέε] οὕτως αἱ κοιναί. Ἀρίσταρχος δὲ "βάλε." A =

10 δέσματα σιγαλόεντα] εἰς μνήμην ἄγει τῆς παλαιᾶς εὐδαιμονίας, B =

ὅπως τῇ μεταβολῇ αὐξήσῃ τὸν οἶκτον. μὴ ἔων δὲ ἡμᾶς ἄσχημόν τι σκοπεῖν περὶ τὸ πτώμα τῆς γυναικός, ἡσχολῆκέ τε ἡμᾶς περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιέστησε τὰς συγγενεῖς. ὅρα δὲ καὶ ἐν τοῖς λεπτοτάτοις τὴν παρατήρησιν τοῦ ποιητοῦ. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς Ἑκά-

15 βης διὰ συντόμων εἶπεν "ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην" (406) —

ἐνὸς γὰρ ἔδει καλύμματος τῇ πρεσβύτιδι — ἐπὶ δὲ ταύτης ὡς ἂν νέας καὶ γυναικός τοῦ μάλιστα εὐδοκιμοῦντος ἐπεξεργασίᾳ κέχρηται.

469. ἄμπυκα (κεκρύφαλον τε)] κεκρύφαλος ὁ κροκύφαντος.

ἀναδέσμη σειρὰ ἦν κύκλω περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦνται. A = B =

20 καλεῖται δὲ ἵπ' ἐνίων καλαυδέκη. κρήδεμνον δὲ τὸ μαφόριον

"σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα" (Od. I. 334).

473. γαλόφ] πρὸ μιᾶς ὁ τόνος· οὐδέποτε γὰρ παρὰ τῷ ποιητῇ A = συμφώνου προηγουμένου τοῦ ὦ τρίτῃ ἀπὸ τέλους εὐρέθη ἢ ὀξεῖα· τοῦτο δὲ φημι πρὸς τὸ παρ' Ἀττικοῖς φιλόγελως καὶ δύσερως.

25 ἄλλως: γαλόφ] οὕτω τῇ γυναικὶ αἱ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφαί. AB =

"εἰνατέρες" δὲ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας.

474. μετὰ σφίσιν] ὀρθοτονητέον τὴν "σφίσιν" εἰς σύνθεσιν A + γὰρ λαμβάνεται.

ἀτυζομένην] ταρασσομένην, ἄτη συνεχομένην· ἢ (ἐαυτὴν) ἀπορ- B =

30 ρῖψαι τοῦ τείχους θέλουσαν· ἔλεγε γὰρ "ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη σεῦ ἀφαρματούση χθόνα δύμεναι" (Il. 6. 410). ἔστι δὲ ἰδεῖν οἰκτροτά- τῃν ὄψιν, ἐκείθεν μὲν κατεχόμενον ἐξελθεῖν θέλοντα ἐπὶ Ἀχιλλέα

3. 'τῆς scil. Hecubae' W || 7. σύνθηες B: συνήθης || 8. ταῦτα post ἐκφ. delevi; natum videtur ex αὐτὰρ quod in B subsequitur || 9. αἱ κοιναί A: ἢ καινὴ || 17. μάλλον B || 19. ἀναδέσμη pro lemmate scriptum || 20. καλαυδέκη vel καλανδέκη legi, καλαυδάκη A || μαφόριον etiam Eust., μαφορτο Serv. Aen. I 282: ὠμοφόριον Leidensis || 29. supplevi ex B || 32. Πρίαμον post μὲν omisi

καὶ θανατῶντα τὸν γέροντα, ἐντεῦθεν δὲ τὴν Ἀνδρομάχην ὑπὸ τῶν
 γυναικῶν διειλημμένην.

- AB+ 475. ἄμπνυτο] “ἔμπνυτο” διὰ τοῦ ε̄, ἀντὶ τοῦ ἔμπνους ἐγένετο,
 ἐν ἑαυτῇ τὸ πνεῦμα συνῆξεν.
- B= θυμὸς ἀγέρθη] ἠθροίσθη ἢ ψυχὴ ἐσκορπισμένη. 5
- B= 476. ἀμβλήθη] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπὸ τῶν παρεστώτων, ἀλλ’ ἐκ
 προοιμίων.
- B= 477. Ἔκτορ, (ἐγὼ δύστηνος)] ἠθικὸς ὁ λόγος καὶ ἀρμόδιος γυ-
 ναϊκί. 6. στικτέον δὲ μετὰ τὸ “Ἔκτορ” καὶ “δύστηνος.”
- AB= 478. ἐγὼ δύστηνος] ὁ γὰρ ἀποθανὼν πάντων κακῶν ἀπήλλακται. 10
- A= 478. κατὰ δῶμα] αἱ κοιναὶ “ἐνὶ οἴκῳ.”
- A+ 480. τυτθὸν (εἰούσαν)] ἀντὶ τοῦ τυτθῆν, ὡς “θερμὸς αὐτμῆ”
 (Hes. Th. 696).
- A= 481. (δύσμορος) αἰνόμορον] οὕτως “αἰνόμορον,” ὥστε τὸν μὲν
 Ἡετίωνα δύσμορον λέγεσθαι, “αἰνόμορον” δὲ τὴν Ἀνδρομάχην. 15
- A+ 484. νήπιος αὐτῶς] ὡσαύτως νήπιός ἐστιν ὡς καὶ πρότερον.
- B= ἄλλως: νήπιος αὐτῶς] “αὐτῶς” ὡς ἐγὼ χήρα καὶ οὗτος νήπιος, ἢ
 ματαιῶς γεγενημένος, (<ἵν’> ἢ ἔν αὐτῶς ἐτέκομεν. σύνθηες δὲ γυναιξὶν
 ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀνδρῶν τῆς ὀρφανίας τῶν υἱῶν μνημονεύειν καὶ τὴν
 κοινὴν παιδοποιίαν ἀπολοφύρεσθαι. 20
- B= 485. τέκομεν σύ τ’ ἐγὼ τε] οἶδεν ὅτι πρὸς τὴν γένεσιν τῶν
 παίδων γυνὴ καὶ ἀνὴρ σπέρμα καταβάλλονται.
 οὔτε σὺ τούτῳ] τὸ σχῆμα ἀντιμεταβολή. 6. δαιμονίως δὲ
- B= ἔμιξε τὸ πάθος, ἐφ’ ἐκατέρῳ οἴκτον κινούσα, ἐπὶ τε τῷ ἀπολειφθέντι
 τῆς τοῦ πατρὸς ἀρετῆς ἐπὶ τε τῷ μὴ ἀπολαύσαντι τοῦ παιδός. 25
- A+B= 487. ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε] ἕως τοῦ “δακρυόεις δὲ τ’ ἄνεισιν”
 (499) ἀθετοῦνται στίχοι 17, ὡς καὶ τὴν σύνθεσιν εὐτελεῖς καὶ τῷ
 καιρῷ ἀνάρμοστοι· ἀδολεσχίαν γὰρ ποιούσι τοσοῦτῳ προσώπῳ
 περικείμενοι. ἀλλὰ σύνθηες γυναιξὶ φλυαρεῖν ἐν τοῖς πένθεσι καὶ
 μάλιστα ἐπὶ τοῖς παισὶ πάθος κινεῖν. 30
- B= 488. πόνος καὶ κῆδεα] ἢ ἀτυχία πάντα τὰ χεῖρῳ προσδοκᾶν
 ἐπάγεται.
- B= 489. ἄλλοι γὰρ οἱ] ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἐσχατογήρως, ἔργον δὲ
 σῶσαι χρήματὰ ἐστιν ὀρφανοῦ παιδός.

17. οὗτος νήπιος B: τοῦτο νήπιον || 18. γεγενημένον || (<ἵν’> ἢ W: ἢ || 23.
 ἀντὶ μεταβολῆς || δὲ scripsi: γὰρ || 24. ἐκατέρῳ B: -ων || 29. πένθεσι B:
 πάθει || 30. πάθει pro παιτὶ B || 33. ἔργον ἐσχάτου γήρως B pro ἐσχ.

ἀπιυρίσσουσιν] ἀφαιρήσονται. B =

490. ἤμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα] τὸ τῆς ὄρφανίας ἤμαρ τῶν AB =
ἡλικιωτῶν ἔρημον τίθησι τὸν παῖδα. ἔνιοι δὲ διεσταλμένως “πᾶν,”
εἶτα “ἀφήλικα,” ἢ ἢ πᾶν ἤμαρ τὸν ὄρφανικὸν παῖδα ἀφήλικα
5 τίθησιν, ὃ ἔστιν ἐκτὸς τῶν ἡλικιωτῶν.

491. πάντα δ' ὑπεμνήμυκε] πάντα αὐτῷ καταπέπτωκε καὶ AB =
κατακέκλιται, παρὰ τὸ ἡμῶ ἐμνήμυκα, καὶ περισσὸν τὸ ν. ἢ πάντα
αὐτὸν εἰς ἀνάμνησιν ἄγει τοῦ δυσφορεῖν. β. οὐδετέρως δὲ τὰ “παρειά.” A + B =

494. κοτύλην] εἶδος ποτηρίου, οἱ δὲ τὸ κύλον τῆς χειρός. A + B =

10 495. ὑπερώην] ὁ Παριαρ[ο]ς τὰ οὖλα ἀπὸ μέρους δὲ τὸ (ὄλον) στόμα. B +

496. ἀμφιθαλής] ὁ ἐπ' ἀμφοῖν εὐδαιμών· καὶ γὰρ “θαλίη ἐνὶ B +
πολλῇ” (Π. 9. 143) τῇ εὐδαιμονίᾳ.

497. πεπληγώς] ἀντὶ τοῦ πλήσσω. A =

* ἐνίσσων] ἄμεινον “ἐνίπτων.”

15 500. Ἀστυάναξ] τὸ ἀπὸ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ συμβᾶν ὄνομα B =
λέγουσα πλέον οἰκτιζέται· καὶ ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ (506).

501. μυελόν] ἐσήμανεν οἷσι καὶ ὅσοις δεῖ τίθηνεῖσθαι τοὺς παῖδας. B =
εὔ δὲ τὸ ἀβροδίαιτον ἐδήλωσε μονογενοῦς καὶ βασιλικῷ παιδός.

502. νηπιαχέων] παραγωγόν ἐστὶ τὸ ῥῆμα παρὰ τὸ νηπίαχος, A =
20 ὡς ἵππος ἵππεύω.

503. ἐν ἀγκαλίδεσσι] ἔχουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις στρωμνὴν AB =
σύμμετρον· ἢ ὡς τῆς τροφοῦ συγκοιμημένης αὐτῷ. ἐμείωσε δὲ
τὴν λέξιν ὁμοίως τῇ βραχύτητι τοῦ παιδός.

504. θαλέων] ἠδυσμάτων. B =

25 505. πάθῃσι] πάθοι. A +

507. ἔρυσσ] συνεῖχες.

509. αἰόλαι] εὐκίνητοι. πιθανῶς δὲ ἀνέστρεψεν ἐπὶ τοὺς ὄδυρμούς, B =
ἀφ' ὧν καὶ τὴν εἰσβολὴν πεποιήται.

511. λεπτά τε καὶ χαρίεντα] οὐ τὴν ταλασίαν ἑαυτῆς ἀλλὰ B =
30 τὴν δυστυχίαν Ἐκτορος ἐμφαίνει, δι' αὐτὸν οὕτως ἐπιμελῶς
ἐργασαμένη.

512. ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα] παθητικὰ ταῦτα καὶ βιωτικὰ συνα- B =
φανίζουσι γὰρ τοῖς θεωνῶσι τὰ κάλλιστα, εἰς ἑτέρων ἦκειν αὐτὰ

3. ἀμφηλικιωτῶν B, ἀφηλικιωτῶν || 6. ὑπεμνήμυκε B: ὑπεμήμυκε || 7. ἐμή-
μυκα B: ἐμήμυκε || 10. scil. Neoptolemus || supplevi (ὄλον) ex B || 25.
πάθῃσι scripsi: ἀπὸ πατρός || πάθοι W ex A: -ος cf. ad p. 404, 11 || 27.
ὄδυρμούς B: ὄδυρομένους

χρήσιν φυλασσόμενοι· ἔστιν οὖν “ἀλλ’ ἦ τοι” ἀλλὰ ὄντως σοι· ἢ ἐγὼ μὲν φλέξω, σοὶ δὲ οὐκ ὄφελος· διὸ ψιλώσομεν τὸ “οὐδέν” (513), ὡς περισσοῦ ὄντος τοῦ ἔν· ὃ καὶ ἄμεινον.

513. (ἐγ)κείσεαι] κείσεαι κείση. §. ἐνετίθετο γὰρ τὰ σώματα τοῖς ἱματίοις, ὡς ἀπὸ Λαέρτου (Od. 2. 99 al.) καὶ Ἔκτορος (Il. 24. 5 720) δῆλον· ἔστι δὲ γυναικεῖον, ὡς τότε (ἄν) ὠφελίμου οὔσης τῆς ἐσθῆτος, εἰ συνέκειτο αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ψ.

- A— 1. πτόλις] Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἢ λέξις· κείται δὲ καὶ παρὰ κωμικῶ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Σωσίππῳ (fr. 44 K.). 10
 ὅτι τὸ πτόλις καὶ παρὰ κωμικοῖς.
- AB= 2. νῆας] τὸν τόπον τῶν νηῶν.
- B= Ἑλλήσποντον] τὴν μέχρι Σιγείου θάλασσαν.
- B= 3. * ἐσκίδναντο] ἀπ’ ἀλλήλων ἐχωρίζοντο.
- A+B= 4. * ἀποσκίδνασθαι] ἀφ’ ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι· ἢ παρέλκει ἢ 15
 “ἀπό,” ὡς ἐν τῷ “ἀπητίμησε” (Il. 13. 113).
6. (Μυρμιδόνες) ταχύπωλοι] καὶ ὁ θεὸς ἐν τῷ πρὸς Αἰγυεῖς χρησμῶ “ἵππον Θεσσαλικήν” (cf. Anth. Pal. XIV 73, schol. Theocr. XIV 47).
- A— 7. μὴ δὴ πω] μὴδέπω. Λακροὶ δὲ οἱ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ χρῶνται τῷ ἤ 20
 ἀντὶ τοῦ ἔ.
- B— 8. αὐτοῖς] λείπει ἢ σὺν, ὡς τὸ “αὐτῶ γωρυτῶ” (Od. 21. 54).
- B+ 10. τεταρπόμε(σ)θα γόοις] Αἰσχύλος (fr. 375) “οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα.”
- B= 12. οἱ δ’ ᾤμωξαν] ἰάσατο τὸ ἀπρεπὲς τοῦ κλαίειν ἐνόπλους στρα- 25
 τιώτας διὰ τῆς Θέτιδος. καὶ ἤρχεν Ἀχιλλεὺς τῆς οἰμωγῆς, οἱ δὲ συνόμωξαν, ὥσπερ ἐνδόσιμον λαβόντες ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως.
14. μετὰ δὲ σφι Θέτις] ἢ καὶ αὐτὴ ἀνακαλουμένη ἢ θεία δυνάμει ἐμπνεύσασα συμπάθειαν αὐτοῖς.
- AB= 15. τεύχεα φωτῶν] τινὲς διαστέλλουσιν ἐπὶ τὸ “τεύχεα,” ἵνα, 30
 φασί, τοῖς τῶν ἀνθρώπων δάκρυσιν αἷ τε ψάμαθοι καὶ τὰ ὄπλα βρέχεται· τερατῶδες γὰρ τὸ δακρύνειν τὰ ὄπλα.
1. ἦ τοι W : ἦτοι || 4. κῆσαι κῆση || σώματα scripsi : ὄπλα || 8. addidi || 10. Ἀναξανδρίδῃ Meineke Com. I p. 373 : Ἀλεξανδρίδῃ || 11. schol. p. 403, 25 post πάθος additum : traiecit W || 20. ante Λ. omisi ὡς τὸ εἰς κόρακας, quod ad Il. 22. 498 refert W || 23. οἷ τε schol. Soph. El. 286 || 24. ἐρείσματα schol. Soph. || 28. ἦ κ. W : ἦ κ.

16. τοῖον γὰρ πόθειον] “ τοῖον ” αὐξητικῶς κατὰ ἔμφασιν· οἱ δὲ A=B+ γλωσσογράφου ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν ἤκουσαν.

μήσταρα φόβοιο] μήσασθαι φυγὴν πολεμίοις δυνάμενον. B=

17. ἄλλως: ἀδινού—γόσιο] ἀθρόου, οἰκτροῦ· δεῖ γὰρ ἐν τοῖς θρήνοις B= 5 προιέναι μὲν ἀθρόον τὸ πνεῦμα, μὴ δυνάμενον δὲ φέρειν ὑπεκλύεσθαι.

18. χεῖρας ἐπ’ ἀνδροφόνους] δίχα δύναται, ἐάν τε αὐτὸς ἢ ὁ τὰς AB= χεῖρας ἐπιτιθεῖς τῷ φίλῳ, ἐάν τε τὰς ἐκείνου χεῖρας τοῖς στήθεσι λέγῃ τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπιτιθένας.

19. χαῖρέ μοι, ᾧ Πάτροκλε] οἴκτου κινητικὸν ἢ πρὸς νεκροὺς AB= 10 ὁμίλια. κατέχεται δὲ τῇ κοινῇ ἐννοίᾳ ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ἔοικεν ἀηδὲς τι τὸν θάνατον ὑπειληφέναι· τοῦτο γοῦν ἐν ὑπερβολῇ φησὶ “ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν ” ὧν χαῖρε, οἶον, εἰ ἔστι παραμυθία καὶ χαρὰ ἐν τοῖς τετελευτηκόσι, ταύτην δέχου παρ’ ἡμῶν.

20. τελέω] ὅσον οὕτω ‘ τελέσω.’

15 21. “ δάσασθαι ” ἔδει μέλλοντος εἶναι ‘ δάσεσθαι.’ δάσασθαι] οἱ μὲν Ἔκτορα δάσασθαι λείποντος τοῦ τέ, οἱ δὲ μερί- B= σασθαι. εἰώθασι δὲ κύνες ἄλλος ἄλλοθεν ἀποσπᾶν καὶ μερίζεσθαι τὸ σῶμα.

24. ἀεικέα μῆδετο ἔργα] ἀπειοικότα διετίθει ἔργα—τούτε δὲ ἐστὶ B= 20 τὸ ἐπὶ στόμα ἐκτεῖναι τὸ σῶμα καὶ ἐνυβρίζειν τῷ οὐκ ἀντιλαμ- βανομένῳ “ κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ” (Il. 24. 54)—ἢ τοῦτο ἀεικέες τὸν μείζω παρὰ τῇ τοῦ ἠσσυνοῦ ἐρριφθαι σκηνη.

μῆδετο ἔργα] νῦν ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο. B+

26. οἱ δὲ—ἕκαστοι] ἀντὶ τοῦ ‘ τῶν δὲ ἕκαστος.’ B=

25 28. παρὰ νη] λείπει ‘ καὶ σκηνη,’ ὡς “ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ” (Il. 1. 329)· φησὶ γοῦν “ ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαίγμενος ὀξεί χαλκῷ κεῖται ” (Il. 19. 24).

29. τάφον] ἰδίως νῦν ἐπὶ τοῦ μὴ ταφέντος· φησὶ γοῦν “ χεῦαντες B= δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον αὐτὰρ ἔπειτα ” (257) καὶ ἐπ’ Αἰγίσθου 30 “ δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν—αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθεν ” (Od. 3. 309, 11)· εἰ δὲ εὐρήκει αὐτόν, οὐκ ἂν εἴασε ταφῆναι· φησὶ γοῦν “ τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν ” (ib. 258), εἰ μὴ τὸ “ δαίνυ ” ἀντὶ τοῦ παρεσκευάζεν. Κύπριοι δὲ “ τάφον ” τὸν φόνον· “ πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα(ς) ” (Od. 24. 87), ὃ ἐστὶ φόνον.

4. γόου || 15. lemma ἀδινού γόου (17) omisi et v. 21 scholion adscripsi || 16. te W: i || 17. ἄλλοσε alt. B || 19. δετο post μῆδετο omisi || 31. τῷ καὶ

- B- 30. πολλοί] ἢ ἐπανάληψις τοῦ “πολλοί” (31) τὸ πλῆθος ἐμφαίνει καὶ τὸ ἀόριστον.
- B- βόες ἀργοί] ταχεῖς· ἀλλὰ εἰλίποδες. λευκαί· ἀλλ’ οὐ θύεται λευκὸν τοῖς τεθνεῶσιν· δῆλον ἐκ τοῦ “ἐνθ’ οἷν ἀρνεῖον ῥέζειν θῆλυν τε μέλαιναν” (Od. 10. 527) καὶ “οἷν ἱερευσέμεν οἶφ παμμέλανα” (ib. 524). ἢ οὖν μετὰ τὸ ἐκδαρῆναι διὰ τὴν πιμελήν. ἢ ὅτι οὐ τῷ Πατρόκλῳ, ἀλλ’ εἰς τὸ δεῖπνον τῶν ζώντων τοὺς βόας ἔθουν. ἢ ἀργῶς, ὅ ἐστι ταχέως, ὡς “ταχέες δ’ ἰππῆες ἄγερθεν” (287). τινὲς δὲ “ἀργοί” συνεχεῖς, ταχεῖς, ἀδιάλειπτοι· ἢ “ἀργῶ—σιδήρῳ” τῷ πολιῶ. 5 10
- B- ἄλλως: ὀρέχθεον] κατὰ μίμησιν ἤχου τραχέος πεποιήται τὸ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἔστενον ἀναιρούμενοι. ἢ ἐξετείνοντο ἀποθνήσκοντες, ὡς τὸ “κεῖτο μέγας μεγαλωστί” (Π. 16. 776). 30, 1. σιδήρῳ σφαζόμενοι] τινὲς ἀθετοῦσιν ὡς οὐκ ὄντος σιδήρου τότε· τί οὖν φασὶ “πολιόν τε σιδήρον” (Π. 9. 366). 15
- B- 31. μηκάδες] οὐκέτι ὀρέχθεον, ἀλλ’ ἐμήκαζον.
33. εὐόμενοι ταυύοντο] ἀντὶ τοῦ τὴν πιμελήν ἐτήκοντο.
- B- ἄλλως: εὐόμενοι <ταυύοντο>] εὖναι τὸ τὰς τρίχας ἀποκαίειν. “εὔσε—μίστυ<λ>λέν τε” (Od. 14. 75). ‘ἐκτεταμένοι ὠπτῶντο.’
- B- 34. ἀμφὶ νέκυν—ἔρρεεν] οὐχ ὅτι ἤπτετο τοῦ νεκροῦ—κεῖται γὰρ ἐν τοῖς λέχεσιν—ἀλλὰ περὶ αὐτόν.
- B+ κοτυλήρυτον] δαιφιλές, κοτύλη ἀρνούμενον. καθόλου δὲ κοτύλας ἐκάλουσιν τὰ κοῖλα· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (fr. 56 N.) τὰ κύμβαλα—“ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.” ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ποτηρίου ἢ κοτύλη—“κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ” (Π. 22. 494) “κοτύλην καὶ πύρρον” (Od. 15. 312)—καὶ τὸ περὶ τὸν μηρὸν καὶ τὸ τῶν πολυπόδων καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· καὶ παιδιὰ δὲ τις ἐν κοτύλῃ λέγεται, ἐπειδὴν τὰς χεῖρας κοιλάναντες εἰς τοῦπίσω δεχώμεθα τινα ἐπιβεβηκότα μὲν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ, ταῖς δὲ χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κατειληφότα· ταύτην δὲ οἱ μὲν ἐπιδιφρισμὸν καλοῦσιν, οἱ δὲ κρικαδίαν, οἱ δὲ ἀπόρραξιν· καὶ κοτυλίσκον κρατήρα, ὃν στέφοντες παρατιθέασιν Δίῳ ἐν ταῖς θυσίαις. 20 30
4. λευκά B || ῥέζειν ut B || 6. παμμέλανα B: παμμέλαιναν || 9. ἀδιάλειπτον || 15. φασὶ W: φησὶ || 16. iteratur schol. ὀρέχθεον] ἀλλ’ ἐμήκαζον || 19. ἐκτεταμένοι ὠπτῶντο sc̄rip̄si, cf. D ἀντὶ τοῦ ταυύόμενοι εὖοντο ἤγουν τεινόμενοι ἐφλέγοντο: ἐκτεταμένοι ὠλωπίωντο || 24. ὀτοβεῖ Eust.: ἤχεῖ B, στοβεῖ || 26. πύρρον καὶ κοτύλην ut B || 27. καὶ αἱ τ. π. φολίδες B || 28. ἐγκοτύλη Pau- sanias ap. Eust. alii || 29. δεχόμεθα || καὶ post τινὰ omisi

- ἄλλως : κοτυλήρyton] παρὰ τὸ ἀρύσω ἀρυτός κοτυλάρυτος. B =
36. εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον] ἀντὶ τοῦ πρὸς. A + B =
37. σπουδῇ] μόγις. §. παροξυτόνως δὲ τὸ “κεπιθόντες” ἔστι γὰρ B =
 δευτέρου ἀορίστου. AB =
- 5 χωόμενον] συγκεχυμένον. B +
39. κέλευσαν] “κέλευσαν” πληθυντικῶς, οἱ βασιλεῖς ἐκέλευσαν. A = B =
 οὕτως Ἀρίσταρχος.
40. ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι] φιλικῶς ἄγαν προειλήφασι μὲν γάρ, B =
 ὅτι οὐκ ἐβελήσει, παρασκευάζονται δὲ ὅμως. τοῦτο δὲ δηλοῖ διὰ τοῦ
- 10 “εἰ πεπίθαιεν.”
41. βρότον] τὸ ἀπὸ φόνου αἷμα· οἱ δὲ τὸν πηλόν. B =
42. ἡρνεῖτο] παρὰ τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας.
 στερεῶς] ἀνευδῆως.
43. οὐ μὰ Ζῆνι] ὅτι τὴν ἄρνησιν καὶ ἀπόμοσιν ὁμοῦ ἔθηκεν. AB =
- 15 ἕπατος καὶ ἄριστος] δυνάμει καὶ τιμῇ τῶν ἄλλων προῦχων θεῶν. B =
44. καρῆατος] ἀπὸ τῆς καρῆαρ, ὡς ἧπατος.
 ἄλλως : καρῆατος] λείπει τὸ ἔμοῦ· ἀσεβεῖν γὰρ οἱ φιλόστοργοι B =
 νομίζουσι τὴν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν προτιθέντες τῆς κηδείας.
48. πειθόμεθα] ἄκρως διὰ τοῦ “πειθόμεθα” τὸ πρὸς βίαν δείκνυσιν. B =
- 20 ἄλλως : πειθόμεθα] οὐ “τερπόμεθα.” A =
50. παρὰ τε σχεῖν ὡς ἐπεικῆς] παρασχεῖν ὡς ἀρμόζει καὶ B =
 καθήκει.
53. θάσσον ἀπ’ ὀφθαλμῶν] ἀντὶ τοῦ ἵνα ταχύτερον ἐκτὸς τῆς AB =
 ὄψεως ἡμῶν γένηται.
- 25 ἐπὶ ἔργα τράπωνται] ὡς ἐπὶ τιμῇ τοῦ νεκροῦ ἀργίας κατεχούσης B =
 τὸ στράτευμα.
55. ἐσσυμένως] οὐ παρέλκει νῦν τὸ “ἐσσυμένως,” ἀλλ’ ἐσπέρας B =
 οὔσης καὶ κομίσει τὴν ὕλην παρασκευαζομένους ἔδει ταχῆσαι τὸ
 δεῖπνον. ἀποσιωπᾶ δὲ τὴν περὶ τὸ δεῖπνον διάθεσιν· ἐν πένθει γὰρ
- 30 καὶ κατηφεία τὰ πράγματα.
- δόρπον ἐφοπλίσ(σ)αντες] οὐχ οἱ Μυρμιδόνες· τούτοις γὰρ τὸν B =
 τάφον ἔδαινον.
59. ἐπὶ θινί] πρέπουσα κοίτη τῷ πενθοῦντι καὶ ἀλύοντι. τάχα AB =

7. Ἡρωδιανὸς B || 12. χεῖρας Et. M. s. v. : τρίχας ut B || 14. ὅτι A : ἐτι
 || 15. τῶν post pr. omisi ut B || 17. λείπει B : λόγου || 19. πρὸς B : παρὰ
 || 22. καθῆκεν || 25. τιμῇ

δὲ καὶ τὰς παρηγορίας, τῶν φίλων οὐ φέρων καθ' αὐτὸν τρέπεται, σχολάζειν τῷ πένθει θέλων.

61. κλύζεσκον] τινὲς ἐπέκλυζον.

A= 63. νῆδυμος] ὅτι μετὰ τοῦ ν̄ ἢ λέξις.

μάλα γὰρ κάμε] δικαίως οὖν προφρονόμει τὸν δρόμον Ἀχιλλέως, 5 ὅπως περιπαθὲς ἐπεισόδιον ἐνέγκῃ· πῶς γὰρ ἂν ὁ ἄφροντις οὕτω βαθεῖ ἐβλήθη ἕνῃ;

64. Ἔκτορ' ἐπαίσσων] τὸ πλῆρες ἐπὶ Ἔκτορι, ὡς “Κίρκη ἐπήϊξα” (Od. 10. 322).

B= 65. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ] πιθανὴ ἢ περιπέτεια· μετὰ γὰρ τοὺς Ἀχιλλέως θρήνους ἐξεῦρέ τι καινότερον καὶ τῷ τετελευηκότι λόγους περιτίθῃσι διὰ τοῦ ὀνείρου.

A=B= 66. καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα] ἐντεύθεν Ἀντισθένης ὁμοσχήμενάς φησι τὰς ψυχὰς τοῖς περιέχουσι σώμασιν. Χρῦσιππος δὲ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματός φησιν αὐτὰς σφαιροειδεῖς γενέσθαι. 15

ΔB= 67. καὶ φωνήν] ἄκρως ἐπεξεργάζεται τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀνείρου· ἔναυλος γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ τοῦ φίλου τύπος.

B= 69. εὔδεις] πλήρης φιλοστοργίας ὁ λόγος καὶ ἠθικῆς μέμψεως.

B= αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ] “λελασμένος” δὲ ὑπάρχεις ἀντὶ τοῦ (ἐπι)λέλησαι, ὡς “ληρεῖς ἔχων” (Aristoph. Ran. 512). 20

B= 70. οὐ μὲν μεν ζῶντος] περιπαθὲς τὸ ἀναμῆσαι τῆς φιλίας. μαρτυρῶν δὲ αὐτοῦ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἐπιμέλειαν καὶ νῦν ἐπὶ τὰ ἴσα προτρέπεται.

71. πύλας Ἀΐδαο] ‘πύλας Ἄϊδου’ τὸν Ἀχέροντα· ἐκεῖ γὰρ εἰσιν αἱ τῶν κολαζομένων ψυχαί, οὗ τοὺς περὶ Τιτυὸν εἶδεν Ὀδυσσεύς (Od. 11. 576). ὁμοίως καὶ Ὀμηρος ἐκεῖνο Ἄϊδην καλεῖ· ἴσως δὲ πρὸς τὸ πεῖσαι φαντάζει· πῶς γὰρ ἄταφοι (οἱ) μνηστῆρες διαβαίνουσιν (Od. 24. 9) ;

72. τῆλέ με (ἔργουσι)] ἀπόλυτος ἢ “μέ.”

εἶδωλα καμόντων] ὄρισε τί ἐστὶ ψυχῆ.

30

73. οὐδέ με] οἶδε γὰρ ἑαυτὸν αὐτίκα θανούμενον.

B= 74. εὐρυπυλές] τὸ πᾶσιν ἠπλωμένον.

A+ 75. καί μοι δὸς τὴν χειρ', ὀλοφύρομαι] λείπει τὸ ἴνα.

75, 6. οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις νεῖσομαι] οὐκ ἐλεύσομαί σοι εἰς ὄψιν·

6. οὕτως ἔμφροντις B³ || 7. βαθεῖ B²: -έως || 8, 9. Κίρκη ἐπήϊξεν || 12. περιτίθῃσι B: περιθείς || 20. suppleni ex B || 27. suppl. W || 32. ἐφπλωμένον B

οὐδέποτε γὰρ κηδευθεῖσα ψυχὴ παρ' αὐτῶ φαντάζεται· ἴσως δὲ τοῦτο ποιεῖ, τοὺς ἐναγισμοὺς τῶν πολλῶν ἀποτρέπων.

78. βουλὰς—βουλευσομεν] γενναίως οὐδενὸς τῶν ἡδέων ἐμνήσθη, B= ἀλλ' ἐν οἷς περὶ τῶν συμφερόντων ἐβουλευόντο.

5 79. ἀμφέχανε] κατέπιεν “εἰ δ' ἄμ(μ)ε χάνοι περὶ πάντας B+ ὄλεθρος” ἀντὶ τοῦ καταπίοι.

λάχε] ὅθεν μία τῶν Μοιρῶν Λάχεσις· παρείληφε δὲ ὅτι τῇ A= γενέσει συνδιατάσσεται καὶ ὁ τῆς τελευταίας καιρὸς· ὅθεν Ζηνόδοτος ὁ Κρατῆτ(ε)ῖος Χαλδαῖον τὸν Ὀμηρὸν φησιν.

10 80. καὶ δὲ σοὶ αὐτῶ] εὐαγγελίζεται αὐτῶ μετ' οὐ πολὺ συνέσει· B= σθαι αὐτῶ, ὅπως μὴ ἀμελῇ τῆς κηδείας.

81. εὐγγενέων] τῶν καλοὺς ἀγροὺς ἐχόντων· οἱ δὲ “ε(ὐ)η· A+D= φενέων” παρὰ τὸ ἄφ' νος, εὔ τῶ ἀφένφ χρωμένων.

82. καὶ ἐφήσομαι] ὅθεν Ἀχιλλεύς φησι “καί μοι—ἕκαστ' 15 ἐπετέλλει” (95).

83. μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε] εἶτα ἐπιφέρει “ἀλλ' ὁμοῦ” (84). ἐμφαίνεται δὲ ἦθος τοῦ ἄγαν ἐπιθυμοῦντος διὰ τοῦ σαφέστερον τὴν ἐπιθυμίαν ἐπαναλαβεῖν.

τιθήμεναι] Λάκωνες τὸ θάπτειν “τιθήμεναι” φασίν.

20 86. ἀνδροκτασίης] καταχρηστικῶς· παῖδα γὰρ ἀνεῖλεν, ὃν (οἶ) AB+ μὲν Κλεισώνυμον, οἱ δὲ Αἰανῆ, οἱ δὲ Λύσανδρον καλεῖσθαι· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν παρὰ Ὀθρυονεῖ τῶ γραμματιστῆ, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν Ἀστραγαλισταῖς (p. 635 N.).

88. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς] αἰ πλείους “ἀμφ' ἀστραγά· A+ 25 λησιν ἐρίσσας·” καὶ ἔστιν Ἰωνικὸν τὸ ἀστραγάλη.

89. ἰππότα] οἱ νεώτεροί φασι διὰ τὸν Εὐρυτιῶνος τοῦ Ἴρου φόνον.

90. ὀνόμηνεν] καλεῖσθαι ἐποίησεν, ὃ ἔστιν εἶναι· “σὴ παρά· B= κοιτις κέκλημαι” (II. 4. 60) ἀντὶ τοῦ εἰμί.

91. σορός] ἡ ἔσω ὠροῦσα, ὃ ἔστι φυλάττουσα. ἄπαξ δὲ χρῆ· A= 30 ται τῇ λέξει.

92. χρύσεος ἀμφιφορέυς] τοῦτόν φασι Διόνυσον παρὰ Ἠφαί· A+ στου λαβόντα ἐν Νάξῳ Θέτιδι χαρίσασθαι, ἐπειδὴ δικώμενον ὑπὸ Λυκούργου ἐδέξατο (cf. Od. 24. 74).

5, 6. *versum ignotum om.* Schneider post Callim. II || 9. δὲ ante ὁ omisi ut A || 11. καὶ ante ὅπως omisi || 15. ἐπέτελλεν || 21. Αἰανῆ Bekker: Αἰάνην Eust., Ἐανῆ || 23. Ἀστραγαλισταῖς Meineke ex v. 88 : ἀστρολογισταῖς || 25. ἐρίσσας A

- A + B**— ἄλλως: χρύσεος ἀμφιφορέυς] οὐ σορὸν δέδωκεν ἡ μήτηρ—δυσοιώνισ-
τον γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντι—ἀλλ' ἴσως μεστὸν οἴνου, ὃν ἀξιοῖ σορὸν
γενέσθαι. ἐν πάσαις δὲ οὐκ ἦν ὁ στίχος· καὶ Ἀρίσταρχος ἐκ τῆς
(δευτέρας) Νεκυίας αὐτὸν ἐσπᾶσθαι φησὶν “δῶκε δὲ μήτηρ χρύσειον
ἀμφιφορῆα” (Od. 24. 73, 4). ἀλλ' ἐκεῖ εὐλογος πρὸς ὕψωσιν τῆς 5
ταφῆς.
- B**— 94. τίπτε μοι, ἡθεῖη] βραχὺς ὁ λόγος καὶ ἐμφαίνων τὸν σπεύ-
δοντα πρὸς τὴν ἀμοιβήν· μῆκος δὲ λόγου ὄκνον χάριτος ἀναδέχεται.
ἡθεῖη] Χαμαιλέων γράφει “ὦ θεῖη·” γελοῖον δὲ ἐπὶ νεκρῷ τὸ
“θεῖη.” 10
97. ἀμφιβαλόντες] ἀμφιχυθέντες· “ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλόν”
(Od. 16. 214).
99. ὠρέξατο] ἐπεθύμησε, τὰς χεῖρας ὠρέξεν.
- B**— 100. ἤτε καπνός] διὰ τὸ λεπτὸν καὶ πνευματῶδες· ἢ πρὸς τὴν
κίνησιν· Ζωῖλος δὲ φησιν, ὅτι “ἀλλ' ὁ καπνὸς ἄνω φέρεται.” 15
- B**— 101. τετριγυῖα] ἐλεεινὰ βούωσα, ὡς ἐπὶ τῶν νεοσσῶν (Il. 2.
314).
- B**— 102. (συμ)πλατάγησεν] ἐπὶ τῇ παραδόξῳ φαντασίᾳ τὰς
χεῖρας συνέκρουσεν.
- B**— ἔπος δ' ὀλοφυδνόν] ὁ μετὰ τίλσεως τῶν τριχῶν οἴκτος· “ὦλοψας 20
δὲ βίγηφι” (Callim. in Dian. 77).
- A ~ B**— 104. ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν] “φρένες” τινὲς σῶμα· μέρος
γὰρ σώματος αἱ φρένες. τοῦτο δὲ εἶπε, παρ' ὅσον ἐκταθεὶς οὐκ ἔλαβεν.
κάλλιον δὲ, ὅτι φρένας οἱ τεθνεῶτες οὐκ ἔχουσιν. ἐμέμφετο γὰρ
ὡς ἡμελημένος· καὶ μὴν οἱ ἄταφοι προμαντεύονται· ἢ εἰσὶ μὲν, οὐ 25
μὴν πάμπαν. β. γράφεται δὲ καὶ “πᾶσαι.”
- B**— 107. θέσκελον αὐτῷ] θεοείκελον, ὡσεὶ θεοῦ τὴν ὁμοιότητα κατα-
σκευάσαντος.
- B**— 108. ὑφ' ἡμερον ᾤρσε] ὑπερβολὴ πένθους ἐστίν· ὥστε οἱ τὰς
παραμυθίας ὀφείλοντες προσφέρειν αὐτοὶ κατάρχονται τῶν δακρύων. 30
110. ἀμφὶ νέκυν] Ἀττικῶς ἐξέτεινε τὸ “νέκυν.”
111. οὐρῆάς τ' ὠτρυνε] “οἱ δ', ὡς ἡμίονοι κρατερὸν μένος
ἀμφιβαλόντες ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσ(σ)αν ἀταρπὸν”
(Il. 17. 742, 3).

4. supplevi ex A || 5. εὐλογος W: εὐλόγως || 32. οἶδ' ὡστ' ἡμ.

ἄλλως : οὐρῆάς τε] ἐν πολλοῖς χωρὶς τοῦ “τέ.” A=

113. Μηριόνης] Κρήτη γὰρ ὀρεινὴ καὶ δενδροφόρος.

116. πάραντά τε] μήτε ἀνωφερῆ μήτε κατωφερῆ, ἀλλ' ἰθύ- B=
τομα.

5 117. πολυπιδάκου] “πίδακος ἀμφ' ὀλίγης” (Π. 16. 825). A+
οὕτως οὖν “πολυπιδάκος.”

119, 20. κτυπέουσai πῖπτον] ἤλλακται ἢ τάξις A+B=

120. διαπλήσσοντες] διακόπτοντες πρὸς τὴν συμμετρίαν· καὶ A+B=
“τῶ οἱ ἀποπλήξας κεφαλῆν” (Od. 10. 440)· τὸ δὲ “διαπλίσσοντες”

10 τοῖς ποσὶ διαβάντες.

121. ταῖ δὲ χθόνα ποσ(σ)ὶ δατεῦντο] διέκοπτον ταῖς ὄπλαῖς τὸ AB=
ἔδαφος, ἢ διεμερίζοντο τοῖς ποσὶ τὴν γῆν· μερισμῶ γὰρ ὁμοίον
ἔστιν ἄλλοτε ἄλλῃ τιθεμένων τῶν ποδῶν.

123. πάντες—φιτροῦς φέρον] νόμος στρατιωτικὸς μὴ κούφους AB=

15 ἐν ταῖς χρείαις διατελεῖν.

125. ἐπισχερω] ἐφεξῆς, παρὰ τὸ ἄλλο ἐπ' ἄλλῃ τὴν σχέσιν AB=
ἔχειν.

126. ἠρίον] παρὰ τὴν ἔραν.

ἠδέ οἱ αὐτῶ] ἴσως ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο ἀναπεφώνηκεν ὁ ποιητής.

20 130. χαλκὸν ζώνυσθαι] Ἀριστοτέλης (Pol. fr. 476 R.) φησὶ τοὺς
πρυλεῖς Ἀχιλλέως (εὐρημα)· τοὺς δὲ Ἀχαιοὺς τὸν νόμον εἰς Κύπρον
κομίσαι· τῶν γὰρ βασιλέων κηδευομένων αὐτὸς προηγῆται πυρριχίζων
ὁ στρατός.

131. * ἐν τεύχεσιν] ἀντὶ τοῦ εἰς τεύχη. B=

25 132. * δίφροισι] ἀντὶ τοῦ εἰς δίφρους. R=

παραιβάται] ὧδε μόνον αὐτοὺς ὠνόμασεν ἐκεῖ δὲ σημαίνει,
“Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περίκλυτος” (Π. 11. 104).

133, 4. ** (μετὰ δὲ νέφος—πεζῶν μυρίοι)] πρὸς τὸ σχῆμα. A~

135. καταεῖνον] τὸ πλῆθος ἐμφαίνει τῶν κειρομένων. B+

30 ἄλλως : καταεῖνον] “εἴλουον” εἴλουον· “εἴνουον” δὲ περιεκάλυπτον AB=
ἀντὶ (τοῦ) εἴνουον δασύνεται δὲ τὸ “εἴνουον” Ἀρίσταρχος δὲ
“εἴνουσαν.”

3, 4. εὐθύτομα B || 9. διαπλίσσοντες Cobet : -ήσσοντες ut B || 18. ἔραν
scripsi : ἦραν || 19. αὐτῆ in lemmate || 20, 21. cf. schol. Pind. Pyth. II
127 || 30. * καταεῖνον] περιεκάλυπτον iteratur

136. *κάρη ἔχε*] ἔθος φασὶ παρὰ Λινδίοις τοῦτο.

B- 139. *μενοεικέα—ῥλην*] τὴν ἀρεσκομένην Ἀχιλλεῖ· ἢ τὴν πρέπουσαν τῇ πυρᾷ. φησὶ γοῦν “παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπεικίκες” (50). *μετ(εν)ήνεκται* δὲ ἀπὸ τῶν ζώντων· κυρίως γὰρ ἂν εἴποι τις μενοεικίς τὸ τῷ μένει ἀρεστὸν καὶ καταθύμιον. 5

A= 141. *ξανθὴν—χαίτην*] καὶ ὁ Πάρις εἶχε χαίτην, ἀλλ’ ἐπὶ γυναιμανία καὶ ἀπάτη.

A+B- 142. *τὴν ῥα Σπερχειῶ*] τοῖς ποταμοῖς ἔτρεφον τὰς κόμας, ἐπεὶ κουροτρόφοι νομίζονται· καὶ τοῖς γαμοῦσι δὲ τὸ λουτρὸν ἐξ αὐτῶν ἐκόμιζον γοῖν ὠϊνιζόμενοι, καὶ τοῖς πρὸ γάμων τελευτῶσιν ἢ λουτροφόρος κάλπις ἐτίθετο· ὅτι δὲ τὸ ὑγρὸν αὖξει, καὶ παῖδες πρώτῃ τροφῇ χρῶνται τῇ ὑγρᾷ· τινὲς δὲ τρόφιμόν φασὶ τὸ ὕδωρ καὶ τοὺς βουλιμιῶντας πίνοντας κορέννυσθαι.

ἄλλως: *τὴν ῥα Σπερχειῶ*] ὡς συγγενεῖ—Πολυδώραν γὰρ εἶχε τὴν Πηλέως θυγατέρα—ἢ ὅτι ἀπὸ Φθίου τοῦ Σπερχειοῦ Φθία. 15
B- δῆλον δέ, ὅτι ἐν Τροίᾳ ἤκουσε, διὰ τὸ περὶ αὐτοῦ λόγιον. §. “ἔνορχα” (147) (ἔθνον) τοῖς ποταμοῖς, καὶ Ποσειδῶνι δέ, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὑγροῦ τὴν γένεσιν εἶναι, “Ὀκεανόν τε, θεῶν γένεσιν” (Π. 14. 201, 302). σκεπτέον δέ, μὴ “μῆλα” ὦν τοὺς ταύρους φησὶν· τούτους γὰρ τοῖς ποταμοῖς καθ’ Ὀμηρον θύουσι, “δηθὰ πολεῖς ἱερέυετε ταύρους” (Π. 20 21. 131) “ταῦρον—Ἀλφειῶ” (Π. 11. 728).

B= 143. *ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον*] ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Σπερχειὸν ἀποβλέψας.

146. *σοί τε κόμην κερέειν*] καὶ Ἀντίμαχος φησὶ (fr. 60 K) τῷ Κηφισῶ κατὰ τὴν Λίλαιαν τεθυκέναι τὴν κόμην. . . . 25

152, 3. *κόμην—θῆκεν*] παθητικῶς, οὐχ ὡς οἱ λοιποὶ ἐπέρριψεν.

B= 155. *εἰ μὴ Ἀχιλλεύς*] τοσοῦτος ὁ θρῆνος, ὅτι καὶ Ἀχιλλεύς ἔγνω τὴν ἀμετρίαν.

B= 157. *γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι*] λείπει τὸ ὕστερον. ἐνέφηγε δὲ διὰ τοῦ “ὦν δ’ ἀπὸ πυρκαϊῆς” (158). 30

ἄλλως: *γόοιο μὲν ἔστι*] ἐπαγγελτικῶς προενεκτέον τὸ “ἔστι,” ὡς “ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός” (549).

1. *σχέθε* in textu || Λινδίοις Bekker: κλιυδίοις || 3. *πυρᾷ* B: πυρῶ || 4. *τε* post τῷ omisi || 6, 7. *γυναμανεῖα* || 10. *αὐτῶν* scripsi: -ῆς || 17. *supplevi* ex D || 20. *πολλεῖς* || 25. *lacunam* indicavi; *deest* nomen *sacrificantis*

160. κηδέος] ὄξυτόνως παρὰ τὸ κηδεύω, ὡς λοχεύω λοχεός. A+B-
οἱ δὲ πλείους “λοχείοιο” ἀναγιώσκουσιν, ὡς ἀνθρώποιο.

ἄλλως: κηδέος] κηδεύσιμος ἢ κηδιστος. ς. τὸ δὲ ἐξῆς ‘ παρα- B-
μενόντων.’ A+B=

5 163. κηδεμόνες] οἱ μάλιστα ἀνιώμενοι διὰ τοῦτο καὶ φροντί- A-
ζοντες.

164. πυρὴν ἐκατόμπεδον] ἐκατὸν ποδῶν ἔχουσαν πλευράν, ὡς A+B=
καὶ “τετράπους λίθος.”

ἔνθα καὶ ἔνθα] ἐκ παντὸς μέρους.

10 165. ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη] ἐν τῷ ἀνωτάτῳ αὐτῆς καὶ μέσῳ, ὡς τὸ B=
“ρίνος ὑπερ πυμάτης” (Il. 13. 616).

168. δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε] πρὸς τὸ τὴν πιμελὴν ἐξυ[παφ]βῆναι AB=
τοῦτο ποιεῖ ὁ Ἀχιλλεύς.

169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει] περὶ αὐτὸν ἐσώρε(ν)σεν ὑπὲρ B-
15 τοῦ καὶ τὴν ἀπ’ ἐκείνων πιμελὴν (συμ)πράσσειν τι πρὸς τὴν
καῦσιν. ἅμα δὲ καὶ τοῦ περὶ τὸν νεκρὸν εὐσχήμονος ἔνεκεν. συν-
σπᾶσθαι γὰρ τὰ καιόμενα τῶν σωμάτων εἴωθεν.

δρατὰ] “ταυτὶ δεδραται” Ἀριστοφάνης (Pac. 1039). ἐν ἐνίοις A+
δὲ γράφεται “δρετά.”

20 171. πρὸς λέχεια] ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὅτι θερμαινόμενα B+
ἀναξέουσι καὶ προχέονται ἐπὶ τὸν νεκρὸν.

πίσυρας—ἴππους] κατὰ πλευρὰ(ν) ἕνα· οἰκειὸς δὲ τῷ νεκρῷ ὁ
ἴσος ἀριθμός· διὰ τοῦτο Ποσειδῶνι θ θύουσιν (Od. 3. 8).

174. ἐνέβαλ(λ)ε πυρῇ δύο] ἴσως τὸ ὠμόν αὐτοῦ εἰδῶς ὁ πατήρ B-
25 μουσικὴν αὐτὸν ἐδίδαξεν· πλέον δὲ αὐτὸν ἠγγρίωσεν ὁ Πατρόκλου
θάνατος, ὡς τοὺς κύναις καὶ τοὺς Τρῶας καίειν· διὸ ὥσπερ ἀγανακτῶν
ὁ ποιητὴς φησι “κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο” (176).

177. πυρὸς μένος—σιδήρεον] ἄμφω γὰρ τμητικά, πῦρ καὶ σίδηρος. AB=

179. χαῖρέ μοι] ἀντὶ τοῦ ἤδου, ὅτι σοι τὰ πρὸς ἠδονὴν ἀπεπλή- B=
30 ρωσα.

184. ἀπειλήσας] συνήθως ἡμῖν· ὡς τὸ “ἀπειλήσαν γὰρ οἱ
ἄλλοι” (Il. 2. 665). ς. διὰ δὲ τῆς ἀναφωνήσεως ἐθεράπευσε τὸν B=
ἀκροατὴν· ἤδη γὰρ συνέπασχε τῇ τοῦ Ἔκτορος αἰκία.

7. ἐκατόμπεδον || 12. supplevi ex B: ἐξαφθῆναι sec. || 14. νῆει B: νῆε
|| ἐσώρευεν B || 15. πιμελὴν B: πημελὴν || supplevi ex B || 19. δρετά A:
δρατὰ || 21. προσχέονται

- A+ 186. *ρόδόντι—ἐλαίῳ*] τὴν χρῆσιν μὲν τοῦ μύρου οἶδεν, οὐ μὴν τὸ ὄνομα. οἰκείον δὲ τὸ ἀλείφειν τῇ θεῷ (Π. 14. 171).
187. *ἐλκυστάζων*] ὡς “νευστάζων” (Π. 20. 162 al.)
- B- 190, 1. *μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο* (σκήλει ἀμφὶ περὶ χροᾶ)] μὴ πρὶν ἀπολυθῆναι τοῖς οἰκείοις τὸ σῶμα σκελετοποιήσειεν. οἱ δὲ τὸν περὶ 5 τοῖς μέλεσι χροᾶ.
191. *σκήλειε*] εὐκτικῶς.
- B= 192. *οὐδὲ πυρῆ—καίετο*] τὴν ἔμφασιν τῶν ὑγρῶν ἐμφαίνει, νικησάντων τὸ πῦρ.
194. *δοιοῖς—ἀνέμοισιν*] οὐκ ἄτοπον θεοὺς καλεῖν ἐπὶ τεθνεῶσιν, 10 ὅπου καὶ ἐν πολέμοις καλοῦσι καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων νεκροφορεῖ (Π. 16. 676).
- B= 195. *Βορέη καὶ Ζεφύρῳ*] ὡς *Θραξίν· Θράκη* δὲ πλησίον τῆς Τροίας.
196. *δέπαί*] ὅτι συνηρημένως· ἀλλαχού δὲ “ἐν δέπαί χρυσέῳ” 15 (Od. 20. 261).
197. *φλεγθοῖατο*] Εὐφορίων κακῶς τῷ ῥήματι ἐνικῶς χρῆται (fr. 162 M.).
- A=B+ 198. (*ῥλη τ'*) *ἔσσεύατο*] ὄρμην λάβοι ἀπὸ δὲ τῶν ἐμφύχων μετῆκται. χωρὶς δὲ τοῦ ῥ τὸ “ῥλη” οἱ δὲ “ῥλην τε σεύατο” ἀντὶ τοῦ ὄρμήσειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ῥλην. 20
- B+ 199. *μετ' ἄγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν*] Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνέμους ἦλθεν, ὡς Ἀρχίλοχος “μετέρχομαί σε σύμβολον ποιεύμενος” (fr. 44 B.). οὐκ ἐποίησε δὲ ἐκείνους ἀκούοντας, ἐπειδὴ τοῦτο κατὰ δόξαν ἦν. ...
- AB- 200. *δυσάεος*] οὐκ αἰεὶ, ἀλλὰ χειμῶνι. ἔστι γὰρ χειμῶνος μὲν 25 *δυσαῆς*, θέρους δὲ *προσηνῆς*: “*Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει*” (Od. 7. 119).
202. *βηλῶ*] τῷ βαθμῶ.
203. *πάντες ἀνήξαν*] ἔστι γὰρ ἐρωμένη *Ζεφύρου*· ἀφ' ὧν καὶ τὸν Ἐρωτὰ φασιν· ἴσως δὲ ἀκροθώρακες ὄντες ἐρῶσιν αὐτῆς. 30
- B= 205. *οὐχ ἔδος*] οὐχ ἔδραστéον.

5. σκελετώδες ποιήσειεν B || 11. αὐτὸς W : -οὺς || 14. legit schol. ‘δέπα ἐλλιτάνευεν’ || ἀλλαχού δὲ post δὲ iteratum : omisi || 18. iteratur ἀντὶ τοῦ ‘ὄρμην λάβοι’ || 19. τε σεύατο Cobet : ἔσσεύατο AB, -οντο || 22. σε schol. Pind. Ol. XII 10 : ἐς || σύμβολον schol. Pind. : -ουλον ut B || 22, 23. ποιουμένη vel ποιούμενος schol. Pind., om. B || 24. lacunam indicavi ex B suppleddam || 25. χειμῶνος B : -νι

206. Αἰθίοπων ἐς γαῖαν] πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐνοχλούντων B =
 ψεύδεται. χθὲς γὰρ θεαταὶ ἦσαν τῆς μάχης καὶ ἔωθεν φιλονεικοῦσι
 περὶ Ἔκτορος.

ἄλλως: Αἰθίοπων ἐς γαῖαν] χαρίεν ἐν παρέργῳ δεδήλωκεν, B =
 5 ὅτι ἀπηλλάγησαν οἱ θεοὶ τοῦ πολέμου καὶ ὥσπερ ἐκ τῆς φροντίδος
 κατέστησαν, πέρασ ἐχόντων ἤδη τῶν περὶ τὴν Ἀχιλλέως βούλησιν.
 διὸ παρὰ τοῖς Αἰθίοψι φησι πανηγυρίζουσιν.

ἐς γαῖαν] αἱ τῶν πόλεων “ἐς δῆμον.” A =

208. κελαδειόν] ἢν ἄνω (200) δυσασῆ εἶπεν. B +

10 214. πόντον ἴκανον] τὸν Θράκιον πόντον καὶ Ἑλλάσποντον.

218. ὃ δὲ ἀννυχος] πολὺ τὸ ἐταιρικὸν τισαύτην φέροντος B =
 ἀγρυπνίαν καὶ χοῶς χρομένου.

221. ὅτι δωδεκασύλλαβος. A +

222. ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδός] αὐξητικῶς ὅλη ἔχει ἢ παραβολή B =
 15 εἰς γὰρ ἔνδειξιν στοργῆς πατρικῆς παραβέβληται. ἀλλ’ οὐκ ἤρκεσεν
 Ὀμήρῳ τὰ τῆς εἰκόνος· οὐ γὰρ τὴν τυχοῦσαν ἡλικίαν τοῦ παιδὸς
 παρέλαβεν ἀλλὰ νυμφίον, τέλειον μὲν, παῖδων δὲ οὐπω πατέρα,
 ὥστε καὶ παῖδας ὄψεσθαι τοῦ παιδὸς προσδοκήσας μετὰ τῆς
 δευτέρας ἐλπίδος καὶ τὴν πρώτην ἀπολώλεκεν.

20 223. νυμφίου] δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὸν ἤδη πατέρα παῖδων· “νυμ- AB =
 φίον ἐν μεγάροις μίαν οἴην παῖδα λιπόντα” (Od. 7. 65).

225. ἐρπύζων—στεναχίζων] διὰ τῶν παρατατικῶν τὸ ἀδιάλειπτον B =
 τῆς λύπης σημαίνει.

ἄλλως: ἐρπύζων] ἢ βαρεῖα κίνησις τὴν ταπεινώσιν Ἀχιλλέως δηλοῖ. B =

25 226. ἔωσφόρος εἴσι φώος ἐρέων ἐπὶ γαῖαν] ἢ “ἐπί” πρὸς τὸ
 “εἴσι.” οὐκ ἀναστρέφεται δὲ διὰ τὸ μεταξὺ τεθεῖσθαι ἕτερον
 μέρος λόγου.

* * (ἔωσφόρος)] λείπει ‘ἀστήρ.’

φώος ἐρέων] “ὅς τε μάλιστα ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἡὺς
 30 ἠριγενείης” (Od. 13. 93, 4).

228. ἐμαραίνεται] καὶ ἐκεῖ οὖν “φλόξ ἐμαράνη” (Il. 9. 212)
 γραπτέον.

229. οἱ δ’ ἄνεμοι] εἰ οὖν αὐτεξούσιοι οἱ ἄνεμοι, τετεράτευται τὰ
 περὶ τοῦ Αἰόλου.

8. ἐς A: εἰς || 13. lemma οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδι χέε, δεῦτε δὲ γαῖαν
 (220) om. et scholion ad v. 221 adscripsit W ut A

- AB= 232. ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος] ἐξέφρασε τὸν μετὰ πολλὴν ἀγρυπνίαν
εἰς ὕπνον ὀλίγον ἀποκλίναντα.
- AB= ὄρουσε] διὰ τοῦ “ὄρουσε” τὸ τάχος ἐνεφάνισε τοῦ ὕπνου διὰ
τὸ πολλὴν ἐπελθεῖν τὴν ἀγρυπνίαν.
- AB= 234. δοῦπος ἔγειρεν] τῶν γὰρ λυπουμένων ἐπιπόλαιος ὁ ὕπνος. 5
239. ὅστέα—λέγωμεν] τοῖς ἄλλοις τὸ σβέσαι ἐπιτάσσει, συμ-
περιλαμβάνει δ' ἑαυτὸν εἰς τὴν ὄστολογίαν.
- B= 243. φιάλη] ἀγγεῖον λεβητοειδὲς ἐκπεπλατυσμένον ἄνωθεν.
φησὶν οὖν “ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον” (270). §. “δημῶ” δὲ
- AB= τὰ ὅσῃ καλύπτει πρὸς τὸ ληφαινόμενα μὴ εὔσηπτα εἶναι. 10
δίπλακι] ὅτι ἀρσενικῶς.
244. κεύθωμαι] ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, πορεύωμαι· τινὲς δὲ
“κεύθωμαι,” οὐκ εὔ.
- B= 245. πολλόν] μέγαν· “πολλὸς γὰρ τις ἴκειτο” (Π. 7. 156).
<πολλόν>] ἀντὶ τοῦ μέγα. 15
- B= 246. <ἐπεικέα> τοῖον] ἠθικῶς τὸ “τοῖον.” ἀντὶ τοῦ τοιοῦτον
σύμμετρον.
- AB= 248. δεύτεροι] ὕστεροι· καὶ “δεύτατος ἦλθεν” (Π. 19. 51)
ἀντὶ τοῦ “ἔσχατος” γενναίως οὐκ οἰκτίζεται τὸν θάνατον.
254. λιτὶ] ἀποικίλτω· τοιοῦτο δὲ καὶ Ἀνδρομάχη φησὶν “ἐπεὶ 20
οὐκ ἐγκείσαι αὐτοῖς” (Π. 22. 513).
- A+ ἄλλως: λιτὶ] ὀξύτωνος· μεταπλασμὸς γὰρ ἐστὶ τοῦ λιτῶ. τὸ λίτα
αἰτιατικὴ ἐστὶ μεταπλασθεῖσα ἀπὸ τοῦ λιτήν, ἐπεὶ οὐδεμίαν αἰτιατικὴν
εἰς ἁ λήγουσα ὠξύνθη εἰ μὴ ἢ τινὰ ἀόριστος οὔσα πρὸς τὸ τίνα εὐκτικήν.
- B= 255. τορνῶσαντο δὲ σῆμα] ὡς ὁ ζωγράφος προὔπηγάφει πρῶτον, 25
οὔτω καὶ οὔτοι προδιέγραψαν τὸ σχῆμα τοῦ τάφου. τὸ δὲ τορνο-
γραφεῖν κυκλοτερῆ δείκνυσι τὸν τάφον.
- B= 258. <ἴξανεν εὐρύν ἀγῶνα>] καθεσθῆναι ἐποίησε τὸ πολὺ πλῆθος·
ἢ εἰς εὐρύχωρον τόπον, ἵνα λίπη ἢ εἰς.
- B= 259. νηῶν] τοῦ τόπου· ἐν νεωκληθείῃσιν γὰρ νηὶ οὐδὲν τίθεται οὐδὲ 30
διατρίβει τις ἐν αὐτῇ· φησὶ γοῦν “οἰσόμεναι κλισίηθεν” (564).
ἄλλως: νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα] καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθέτηται
τοῦτο (259—61).

3. ἐνεφάνισε etiam A: ἐνέφηγε B || 5. ἐπιπόλαιος B: ἐπιτολῆς || 12. ἐκε-
λεύθωμαι lemma, κεύθωμαι textus || τοῦ κελεύθωμαι πορεύωμαι || 15. πολλόν in
textu signo notatum || 20. τοιοῦτος || 23. λιτήν A: λίτον || 23, 24. οὐδεμίαν
αἰτιατικὴν εἰς ἁ λήγουσα || 25. πρῶτον B: πρώτη

262. ἰππεῦσιν] τινές “ἵπποισιν” κατὰ τούτων γὰρ τὸ ἐπίθετον, οὐ τῶν ἰππέων.

263. γυναῖκα (<—ἐργ’ ἰδυῖαν] γυναῖκα μὲν τίθησι τῷ νίκησαντι, B = ὅτι σιφίας δεῖ πρὸς τὴν νίκην, τρίποδα δὲ διὰ τὴν στάσιν.

5 264. (δνωκαι)εικοσίμετρον] ὑφ’ ἓν, οἶον τὸ “δνωκαιεκοσίπηχυν” (Π. 15. 678).

265. τῷ δευτέρῳ] ὁ μετὰ τὸν ἡνίοχον δεύτερος ὁ ἵππος· τῷ δὲ τρίτῳ ἀνεῦρε τὸν τρίποδα.

266. ἐξετέα] οἱ πλείους παροξυτόως τὸ “ἐξετέα” ἀνέγνωσαν, A + 10 οἷς καὶ ἡ παραδοσις ἐπέισθη.

βρέφεις] ἐναντίως ἡμῖν τὸ ἔμβρυον, τὸ δὲ τεχθέν “ἔμβρυον” (Od. 9. 245)· βρῦειν γὰρ τὸ αὔξασθαι· “καὶ τε βρῦει ἀνθεὶ λευκῶ” (Π. 17. 56).

268. τέσσαρα μέτρα] ὅτι ὤριστο τὸ μέτρον.

15 κεχανδότα] ἀντὶ τοῦ χανδάνοντα. “λευκόν” δὲ καινόν. B =

269. δύο χρυσοῖο τάλαντα] πῶς τῷ τετάρτῳ μείζον πάντων τίθη- A - B +
σιν; φησὶν οὖν Ἀριστοτέλης (fr. 164) οὐκ εἶναι τὸ τάλαντον ὠρισμένον τότε τοῖς παλαιοῖς· νῦν μὲν γὰρ ὡς ἦτιον ἵππου, ἐν δὲ ταῖς Λιταῖς (Π. 9. 122) ὡς μέγιστον· ἔστιν οὖν ἀντίμετρον· καὶ Ἀλκίονος φησὶ
20 “φᾶρος—ἐνπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνέικατε” (Od. 8. 392, 3), αὐτὸς δὲ ὡς μείζον δώσων “τόδ’ ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω” (ib. 430)· νῦν δὲ ῥκ’ δραχμῶν ἔχει τὸ τάλαντον, τὸ δὲ παλαιὸν ὁ μὲν Πολέμαρχος ὄ δραχμῶν, Θεόφραστος δὲ ἰδ’, Τίμαιος δὲ κδ’.

270. ἀμφίθετον φιάλην] οἱ μὲν ἐξ ἀμφοῖν μεροῖν αἰρομένην, οἱ B =
25 δὲ πανταχόθεν ἰσταμένην. χαλκίον δὲ λεβητῶδες ἦν δύο ὄτα ἀμφοτέρωθεν ἔχον, δι’ ὧν ἐβαστάζετο.

ἀπύρωτον] διὰ τί “ἀπύρωτον;” ὡς δὴ καὶ ἀναθε(μα)τῖαιων οὐσῶν τοιοῦτων φιαλῶν, ὡς εἰς ἣν ἐτέθη τὰ ὄστα Πατρόκλου.

271. καὶ μῦθοι—ἔειπε] οὐ διὰ κήρυκος—οὐ γὰρ πρὸς πάντας B =
30 φησιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀριστεῖς—ᾧστε οὐ κατὰ τὰ ἔθη τὰ παλαιά.

273. δεδεγμένα] διχῶς· εἰ μὲν διὰ τοῦ γ, ἀντὶ τοῦ ἐπιδεδειγ- A +
μένα, εἰ δὲ διὰ τοῦ χ, ἀντὶ τοῦ ἐκδεχόμενα, ὡς ἐπὶ ἐμφύχων.

274. εἰ μὲν νῦν] συσταλτέον τὸ “νῦν” ἀντὶ γὰρ τοῦ δή.

5. ὡς post οἶον delevi: καὶ coni. W || 7. corrupta || 8. ἀνεῦρον || 10. οἷς W: ἦς || ἐπέισθη A: ἐπηνέθη || 16. δύο || 25. ἀγγείον B || 27. τί scripsi: τοῦ || suppl. Bekker || 27, 28. ὡς post ἀναθ. scriptum: trahit post φ. W || 30. παρὰ pro κατὰ coni. W

275. πρῶτα] πρωτεῖα.

277. ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι] πρὸς τὸν φθόνον· οὐ γὰρ αἰσχροὺν ἀθανάτους ἤσασθαι.

Ποσειδάων] ὁ ἵππιος θεός.

280. τίου γὰρ κλέος] λαβόμενος μικρᾶς ἀφορμῆς πάλιν ἐπὶ 5 τὴν μνήμην ἔρχεται τοῦ φίλου.

A = 281. ὅς σφωιν] δι' ἐνὸς σ, ὡς τὸ “ὅ σφιν εὐφρονέων” ἐγκλιτικὸν δὲ “σφωίν” ἔστι γὰρ γ' προσώπου.

B + 282. λοέσσας] ἐντεῦθεν Ξενοφῶν (Hipp. 5. 6) τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καταπλύνειν ὕδατι ἀξιοῖ καὶ τὸ προκόμιον. τρίτον δὲ κοτύλης 10 ἐλαίου τὸ πᾶν ἀνθρώπου τέγγει σῶμα.

A - B = 287. ταχέες δ' ἵππηες] ἀντὶ τοῦ ταχέως, ὡς καὶ τὸ “λύσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν” (Il. 19. 276).

288. Εὐμηλος] ὡς Θετταλικὰς ἵππους ἔχων καὶ ὑπὸ Ἀπόλλωνος τραφεῖς (αὖς Il. 2. 766).

15

B = 289. ἵπποσύνη ἐκέκαστο] οὐ μόνον οὖν ἀρετῇ ἵππων θαρρῶν ἀνέστη πρῶτος ἀλλὰ καὶ τέχνη ἵππικῇ.

291. ἵππους δὲ Ἴρφούς] ἐπιδείκνυται τοὺς ἐξ ἀριστείας ληφθέντας, οὐ (τοὺς) κλαπέοντας· ἄλλως τε ὅτι μέλλουσι νικᾶν τοὺς Ἀπολλωνοτραφεῖς τούτους παρέλαβεν· πῶς δὲ ὁ ἔναγχος τρωθεὶς ἀγωνίζεται; 20 ὅτι εἶχεν τὰ σώματα εὐφορώτερα τῶν νῦν καὶ τοὺς Ἀσκληπιάδας ἰατρευτάς.

οὓς ποτ' ἀπηύρα] ὡς τὸ “ὄν ποτ' ἔδωκας ἀντιβίφ' Ὀδυσσῆι”

A + (Od. 22. 290, 1). §. “Ἴρφούς” δέ, ὡς πολλούς.

B = 293. Μενέλαος] εἰς τιμὴν Ἀχιλλέως. ἄτοπος δ' ἦν ἠσώμενος 25 Ἀγαμέμνων· τὸ δὲ μῆδέτερον τῶν βασιλέων ἀγωνίσασθαι ἀπρεπές.

B - 295. Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην] ἔπαινος τοῦ δυναμένου κατευθύνειν τὸ ἐξ ἀνομ(ο)ίων ζεῦγος. ἰσχανώσά τε τοῦ δρόμου (300) ἢ Αἶθη οὐκ ἐδίδου ἀνοχὴν τῷ Ποδάργῳ τοῦ θηλυμανεῖν. καὶ ὁ τὴν Ἰτιανομαχίαν δὲ γράψας (fr. 3 K.) δύο ἄρρενάς φησιν Ἡλίου καὶ 30 δύο θηλείας. ὑπαινίσσεται ὁ ποιητής, ὡς ὅτι περὶ τὰ παιδουργὰ μόρια μόνον διαφέρειν ὀφείλουσιν ἄρρεν τε καὶ θῆλυ, κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ πρακτικὸν τοῦ βίου οὐδεμία αὐτοῖς διαφορὰ.

B = ἄλλως: Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην] ἵνα τρόπον τινὰ κινή ἀγωνί-

19. suppl. W || 19, 20. Ἀπόλλωνος τραφεῖς: corr. W || 20. παρέλαβεν Bekker: -θεν || 21. εὐφορώτερα W: διαφορώτερα || 23. τὸ οὓς || Ὀδυσσῆι || 31. καὶ ante ἵπ. add. B || παιδουργὰ B: ποδαργὰ

ζοινο. §. πρὸς δὲ τὸ φιλαδελφον. οὐκ ἐντυγχάνοντα περὶ τῆς ἵππου B = πεποιήκεν αὐτὸν τὰδελφῶ, ἀλλὰ ἐπ' ἐξουσίας ὑποζεύγνυσιν "Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν εὖν τε."

Πόδαργον] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ ἵππος Μενελάου.

5 296. Ἐχέπωλος] τύραννος Σικυωνίος τις ἦν ὑπὸ Ἀγαμέμνονα.

§. κρείττον(α) δὲ ἠγήσατο πολεμιστὴν ἵππον ἤπερ ἀπόλεμον ἄν- AB = θρωπον Ἀγαμέμνων.

ἄλλως : Ἐχέπωλος] Ἀκουσίλαος ἐν τρίτῳ γενεαλογιῶν κύριον ἤκουσε τὸ "Ἐχέπωλος" οὕτως. "Κλεωνύμου δ' Ἀγχίσης, τοῦ δὲ
10 Ἐχέπωλος." καὶ Φερεκύδης ἐν τῷ γ'. "Κλεώνυμος δὲ ὁ Πέλοπος
ᾤκει Κλεωνῆσι καταστήσαντος Ἀτρέως· τοῦ δὲ γίνεται Ἀγχίσης,
τοῦ δὲ Ἐχέπωλος." §. οὐ μάτην καὶ Ἀντίλοχος ἀγωνίζεται· B =
ἵππικου γὰρ πατρός ἐστι καὶ παρέξει τῷ πατρὶ ἀφορμὴν ὑποθήκας
τινας ὑπὲρ τῆς ἠνιοχείας παραδοῦναι, ἄλλως τε καὶ ἀπόγονός ἐστιν
15 ἵππιου θεοῦ Ποσειδῶνος.

297. ἵνα μή οἱ ἔπιθ' ἀπεσέμνυε τὴν ἵππον· δῆλον γάρ, ὅτι B = οὕτως ἦν εὐγενῆς ὥστε καὶ λύτρων ἀστρατείας δοθῆναι.

303. Πυληγενέες δὲ οἱ ἵπποι] τινὲς γράφουσι "παλαιγενέες" B =
"ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος" (445). τὸ δὲ "ὠκύποδες"
20 ἐπὶ νεότητες, ὡς Πρίαμος ἐυμελῆς καὶ πεδίῳ "ἀνθεμόεντι"
τῷ Σκαμανδρίῳ (Π. 2. 467).

305. εἰς ἀγαθὰ φρονέων] ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτὸν σωφρονίζων καὶ B = ἐμβιβάζων αὐτὸν εἰς νίκην· καλῶς δὲ προδιδάσκει περὶ τῆς ἵππικῆς, ἐν ὅσῳ Μηριόνης εὐτρεπίζεται (351).

25 306. ἐφίλησαν] τὸ μὲν φιλεῖν ἐπ' ἀμφοτέρων δεκτέον, τὸ δὲ A = τῆς ἵππικῆς (307) ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος· συλληπτικῶς δὲ εἴρηται, ὡς ἐπὶ τοῦ "Κύπρις τε καὶ ἀργυρόταξος Ἀπόλλων ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες" (Π. 5. 760)· ἴσως δὲ διὰ τὸ τάχος τῶν νηῶν "αἶ θ' ἀλὸς ἵπποι" (Od. 4. 708) ἵππιος [νομίζεται].

30 307. ἐδίδαξεν] οὕτως ἐνικῶς ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος. A +

310. τῷ τ' οἶω] τὸ τέλειον τῷ τοι οἶω' σπανία ἢ συναλ(ο)ιφή. B = τινὲς δὲ τὸν "τέ" οἶονται· καὶ ἔστι περισσός.

311. τῶν ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοῖ] ὁ "δέ" παρέλκει, ὁ δὲ "μέν" ἀντὶ τοῦ μῆν, ὅ ἐστιν "οὐ μῆν."

2. ἀλλὰ μετ' B || 6. supplevi ex B || § A, ἵππρ || 9. Κλεονύμου || 18. παλαιγενέες B: -έων || 29. inclusa praene evanida

- B+ ἀφάρτεροι] παρὰ τὸ ἄφαρ· ταχύτατοι.
- B+ 312. πλείονα] οὐκ εἶπεν, ὅτι κρείσσων αὐτῶν τυγχάνεις.
- B= 314. προφύγησιν ἄεθλα] οὐχ ὡς ἀμοίρου ἄθλου αὐτοῦ ἔσομένου, ἀλλ' ἵνα μὴ πέμπτος μείνῃ· εἰ γὰρ ἄεθλόν ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον, ἄρα τὸ πέμπτον οὐκ ἔστιν ἄεθλον. 5
- B= 315. μήτι τοι δρυτόμος] ἵνα κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ξύλου καὶ ἀρμονίαν κόπτη, καὶ μὴ κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ἀλλὰ πρὸς τὸ πνεῦμα, ὅπως ἀποκλῆ τὸ λειπόμενον· καλῶς δὲ ἔδειξεν, ὅτι ὁ
- B= μάλιστα βίας ἔργον εἶναι δοκεῖ τοῦτο τέχνης δεῖται. §. τῇ δὲ ἐπαγωγῇ (316) πρῶτος Ὀμηρος χρῆται. 10
- B= 316. κυβερνήτης] μέγας ἐστὶ κυβερνήτης ὁ ἐν χειμῶνι ὀρθῆν ἄγων τὴν ναῦν.
- A=B- 317. ἐρεχθομένην] ἐρεβομένην, ὃ ἐστὶν ἐρεθιζομένην, ὡς τὸ “θυμὸν ἐρέχθων” (Od. 5. 83) ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζων. ἢ “ἐεργομένην” ἀντὶ τοῦ συνεχομένην. 15
- B= 319. ἄλλος μὲν θ' ἵπποισι] ἐναντιότητος ἔλαβεν ἐνθυμήματα, τέχνης ἐπιτυχίαν καὶ ἀμάρτημα ἀτεχνίας. οἱ μὲν γὰρ φησὶν ἀτεχνεῖς ὄντες, ἵππων δὲ γενναίων ἐπιτυχόντες, τὴν ἐπιτυχίαν εἰς ἦτταν ἐκτήσαντο, οὐ περιγινόμενοι τῶν ἵππων, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εὐθυδρομεῖν πλείστην ὁδὸν εἰλούμενοι· ὁ δὲ τεχνίτης, ὅταν βραδεῖς 20 ἔχει ἵππους, τάχιον τοῦ τέλους ἐφικνεῖται εὐθυδρομῶν.
- A+ ἄλλος μὲν] τινὲς μὲν δασύνοντες ὡς ἄρθρον ἀντὶ τοῦ “ὁ μὲν,” ὡς “ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη” (Il. 13. 278).
- B= 322. κέρδεα] τέχνην· “κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος” (515). 25
- B= 323. στρέφει] κάμπτει ἐγγὺς τοῦ καμπτήρος, ἵνα μὴ ἐξαγώνιος αὐτῷ γένηται ὁ δρόμος.
- B= 328. οὐ καταπίθεται ὄμβρω] Θεόφραστός φησὶν (Hist. Plant. 5. 4, 3) αὐτὸ κατορυσσόμενον ἢ ἐν λίμναις βρεχόμενον μὴ σήπεται· ἐν δὲ θαλάσῃ σήπεται. 30
- B- 330. ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ] ταῖς συμπτώσεσι ταῖς ἀπὸ εὐρυχωρίας εἰς στενὸν ἀγμὸν συγκλειομέναις· καὶ “ἐπὶ στήθος συνοχωκότες” (Il. 2. 218)· τὸ σιγματοειδὲς οὖν τῶν σταδίων συνοχὴν φησιν.

5. πέμπτον B: ἐν || 8. ἀποκλῶ || 17. ἀτεχνίας scripti: ἐπιτυχίας || οἱ B: εἰ || 18. ἵππων B: ἐπὶ τῶν || 18, 19. τῇ ἐπιτυχίᾳ τὴν ἦτταν B || 20. εἰλούμενοι B: εἰλούνται || 24. τέχνην W cf. B: ἐχρῆν || 27. αὐτῷ B: τοῖσι || 30. ἐν Theophr.: ἐὰν || 32. συνοχωκότες

λεῖος δ' ἵπποδρομος ἀμφίς] “ἀμφίς” μετὰ τὴν ἀποστένωσιν B-
οἱ δὲ χωρίς, μετὰ τὴν τελευταίην.

331. ἡ τευ σῆμα βροτοῖο] Ἀρίσταρχος γράφει “ἡὲ σκῖρος ἔην,
νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς” σκῖρον δὲ τὴν ρίζαν διὰ τὸ ἐσκιάσθαι
5 ὅθεν τὸ σκιάδ(ε)ιον Ἀττικοὶ σκῖρον καλοῦσιν.

335. κλιθῆναι—ἦκα] κλιθῆναι ἡρέμα πρὸς τὸ μὴ τρέψαι τὸν B-
δίφρον, ἀλλὰ καὶ κουφισθῆναι τὸν δεξιὸν (ἵππον) καὶ περιδραμεῖν.
ὁ δὲ ἀριστερὸς σχολαίτερον ἀνύει.

336. ἦκ' ἐπ' ἀριστερά] τὸ πλήρες ‘ἦκα.’ A =

10 339. δοάσεται] φαντασθῆ, νομισθῆ. B =

340. λίθου δ' ἀλέασθαι] τοῦ προειρημένου λίθου. “λᾶε δὲ τοῦ B-
ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκοί (329).

343. ἔσεται] τινὲς δίχα τοῦ Ἷ.
εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἔσο. B +

15 345. οὐκ ἔσθ' ὅς κε σε—μετάλμενος] οὐδεὶς (ἄν) μετὰ σὲ ὄρμῶν B-
καταλάβοι σε οὐδὲ παρελεύσεται.

346. Ἀρείονα] ἴσως, ἐπεὶ ἐν Σικυῶνι γέγονεν ὁ Ἀρείων, οὗ ἑδόκει
ἡ Αἴθη ἀπόγονος εἶναι.

347. Ἀδρήστου—ἵππον—ἦ (τοὺς) Λαομέδοντος] ὑπερβολικῶς
20 καὶ τὰ ἐν ἐκατέρᾳ ἡεῖρω διαφέροντα γένη τῶν ἵππων παρέλαβεν.

ὁς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν] Ὅμηρος μὲν ἀπλῶς, ὅτι θειοτέρας ἦν A +
φύσεως, οἱ δὲ νεώτεροι Ποσειδῶνος καὶ Ἀρπυρίας αὐτὸν γενεαλογοῦσιν,
οἱ δὲ ἐν τῷ κύκλῳ Ποσειδῶνος καὶ Ἐρινύος. καὶ Ποσειδῶν μὲν αὐτὸν
Κοπρεῖ τῷ Ἀλιαρτίῳ δίδωσιν, ὁ δὲ Κοπρεὺς Ἡρακλεῖ, (ὁς) καὶ
25 Κύκνον ἀνεῖλεν ἐν Παγασαῖς ἐπ' αὐτοῦ μαχόμενος. ἔπειτα αὐτὸν
δίδωσιν Ἀδράστῳ.

348. τράφεν] ἐπὶ παθητικῷ τέτραφεν. β. τῷ “τέτραφεν” ἐπὶ
παθητικῷ χρῆται, ὡς ἐκεῖ “ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὁς ἐνθάδε
τέτραφ' ἄριστος” (Il. 21. 279).

30 350. ἐκάστου πείρατα] “πείρατα” τὰ ἀποβησόμενα ἀπὸ τῆς B-
ἐμπειρίας.

351. Μηριόνης] οὐδὲ ὁ Μηριόνης αὐτῷ ἀσκόπως πρὸς τὴν ἀγω- B =
νίαν παρέιληπται, ἀλλ' ἵνα διαῆθται τὰ περὶ τὸν Ἰδομενεά περιέ-

1. δὲ ante μ. omisi || 3. ἦτοι || σκῖρος || 4. αὐ θέτο Eust.: ἄνθετο || σκῖρον
|| 5. suppl. W || 6. μὴ τρέψαι Bekker: μὴ στέψαι B, μήτε στρέψαι || 7.
suppleni ex B || 12. λευκὸ B || 16. παρελθοι B || 17. οὐ sc̄r̄psi: εὐ ||
24. Ἀλιωρτίῳ

B- χοντα φιλονεικίαν ὄχλω πρέπουσαν. §. ἐναγώνιον συνίστησι τὸν ἀγῶνα, εἶγε ὁ πρῶτος ὕστατος καὶ ὁ ὕστατος πρῶτος ὀράται. ἦν δὲ ὁ δρόμος οὐ δόλιχος. κάμπτουσι γάρ, ἀλλ' οὐδὲ πολλάκις κάμπτουσιν· ἔδει γὰρ πολλάκις εἰπεῖν τὸν καμπτήρα. διάυλος οὖν ἐστὶ μακρότατος· διὸ καὶ σκοπὸς κάθηται Φοῖνιξ καὶ σημαίνει τὸ τέρμα τηλόθεν, 5 μὴ ποτέ τις ἐντὸς δρόμου κάμψῃ. ἅπαξ γὰρ ὀρῶνται ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ ἅπαξ φιλονεικοῦσι περὶ αὐτῶν. εἰ δὲ λέγει “ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον” (373), τῶν δύο τὸν ἔσχατόν φησιν.

A+ 358. μεταστοιχεί] ἐπὶ στίχον, ὡς τὸ “μετὰ Ξάνθον τε” (Π. 5.152) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ξάνθον· στίχος δὲ ἢ ἐπὶ τὸ βάθος στάσις τῶν χορευτῶν 10 οὐ γὰρ κατὰ μέτωπον ἔστησαν, ἐπεὶ διὰ τί ὁ κληρὸς ἐπάλλη; οὐ γὰρ ἔγραφον τοὺς στίχους ὡς νῦν ἡμεῖς κατὰ μέτωπον, ἀλλὰ κατὰ βάθος· ἐν(α) γὰρ γράψαντες ἕτερον ἔγραφον καὶ τρίτον καὶ τέταρτον.

A+B= 361. μεμνέφτο] προπαροξυτονητέον καὶ μετὰ τοῦ ἰ γραπτέον τὸ

A+ “μεμνέφτο.” §. πληθυντικῶς δὲ προενεκτέον τὸ “δρόμους.” 15

B= ἄλλως: “μεμνέφτο” ἐπιμελοῖτο· “μεμνησθαι πατρός καὶ μητ(έ)ρος (Od. 18. 257).

B= 362. οἱ δ' ἄρα πάντες] πᾶσαν φαντασίαν ἐναργῶς προβέβληται,

B- ὡς μηδὲν ἦττον τῶν θεατῶν ἐσχηκέναι τοὺς ἀκροατάς. §. οὐδὲ καὶ τὰ ἄρματα ἐν τοῖς πετρώδεσιν αἶρεται (369). 20

B- 365. νόσφι νεῶν] ἤρξαντο μὲν ἀπὸ Σιγείου, ἔθα ἦν Ἀχιλλεύς, ἔτρεχον δὲ ἐπὶ Ῥοίτειον νόσφιν οὖν νεῶν τῶν πρὸς τῷ αἰγιαλῷ νεωκληθισῶν. κατὰ δὲ Ἀρίσταρχον ὁ δρόμος γέγονεν ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ τείχους ἄχρι τῆς θαλάσσης ἑ σταδίων διαστήματι.

B= 370. ἔστασαν] βεβαία αὐτῶν ἢ στάσις, οὐ πιπτόντων τῇ ἀναβολῇ 25 τῶν ἀρμάτων.

B= 372. οἱ δ' ἐπέοντο] πρὸς γὰρ τῷ τέλει τῆς νίκης ταχύνουσι πλέον. κονίοντες] κοινορτούμενοι ἢ ἐγκονοῦντες.

A+ 374. ἐφ' ἀλός] οὕτως Ἀρίσταρχος· αἰ δὲ πλείους “ἀφ' ἀλός.”

A= 377. τὰς δὲ μέτ' ἐξέφερον] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν “μετά,” ἐπεὶ 30 μέσος ἐστὶν ὁ “δέ.”

378. Τρώιοι, (οὐδέ τι πολλὸν ἀνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς)] ὅτι δις τὸ αὐτό.

2. ὕστατος W bis: ὑστερος bis || 4. δὲ pro γὰρ B || εἰπεῖν W: εἶναι || 7. λέγοις || 9. X. γε || 15. προσνεκτέον || 19. οὐδὲ καὶ corrupta cf. B || 24. διαστ. post τείχους: traieci ut Eust. || πεντεσταδίῳ W nihil traiciens

οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθε] φιλονεικίαν κινεῖ τοῖς ἀκούουσι τὸ ἐφάμιλλον τῶν ἀγωνιστῶν.

382. ἀμφήριστον] ἀμφισβητήσιμον. B =

383. εἰ μὴ Τυδέος υἱί] συναγωνιᾶν αὐτοῖς ποιεῖ τοὺς θεατὰς κατὰ 5 Πίνδαρον “πολλοὶ δὲ καὶ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῆ” (Ol. 6. 11).

κοτέσσατο Φοῖβος] σεμνοποιῆσαι πάλιν θέλων τὸν ἀγῶνα καὶ B = θεοὺς συμφιλονεικοῦντας εἰσάγει. κατὰ Διομήδους δὲ χωρεῖ ὁ Ἀπόλλων, ὅτι “οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο” (Π. 5. 434), καὶ ὡς ἵπκο-βουκόλος Ἀδμήτου.

10 385. χωρομένοιο] συγχεομένου ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ. A - B =

387. οἱ δέ] οἱ ἵπποι. B =

388. ἐλεφηράμενος] μετὰ παραλογίας βλάβας. B =

391. ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱόν] δεῖ οὖν καὶ τὰς ἐπικουρίας παρα- B = πεφυλαγμένως ποιεῖσθαι, ὅπως μὴ μᾶλλον, ὣν προϊστάμεθα, τούτους

15 βλάψωμεν.

392. ἐτ(ρ)άχυνε τὴν ἀπαγγελίαν μιμούμενος ψόφον ἀρμάτων B = κλωμένων.

393. ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην] τῆς προκειμένης ὁδοῦ χωρὶς ἔδραμον. B = ἐλύσθη] συνερρήν, κατειλήθη, ὡς “λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς” B =

20 (Od. 9. 433).

396. θρυλίχθη] ἡ ὀνοματοποιία τοῦ “θρυλίχθη” τὴν ταραχὴν τοῦ B = θραυσθέντος προσώπου δηλοῖ.

397. θαλερῆ—φωνῆ] σύντονος. B +

398. παρατρέψας] νηφαλιωτάτη ἢ προσθήκη. τούτο γὰρ ἦν B = 25 δεξιῶ ἠνιόχου, τὸ μὴ ἐπενεχθῆναι τῷ συντετριμμένῳ δίφρῳ.

παρατρέψας ἔχε] ἵνα παρελάσῃ τὸν ἐντὸς ἔχων δρόμον ὀρθότερον καὶ φθάσῃ ἐπὶ τὸν καμπτήρα· ὁ δὲ Μενέλαος ἐξωτέρω τὸν ἀσφαλέστερον ἤλαυνε δρόμον.

401. τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε] ἐπέκειτο τούτῳ Μενέλαος· εἰκότως 30 δὲ τούτου τρίτον παρέλαβεν, οὗ καὶ τοὺς ἵππους κατονομασίας ἤξωσεν.

403. ἔμβητον] ἠθικὴ ἢ προσφώνησις καὶ συνήθης, ὅπου καὶ ὀνό- B + ματα αὐτοῖς εἰώθασι τιθέναι.

5. ποναθῆ etiam Pindari codd. || 11. οἱ ἵπποι lemmati addita || 12. βλάβας B: γράψας || 15. βλάπτωμεν B || 16. schol. lineae 11 adnexum: discrevit et traiecit W ut B || suppl. W || 24. νηφαλιωτάτη B || 26. artius schol. infra ad v. 423 legitur || μὴ supra παρατρέψας in lemmate add. pr. || εἶχε in lemmate || 31. ἠθικὴ sec.: ἠθικὴ pr. ut videtur

τιταίνετον] ἀντὶ τοῦ τιταίνεσθε.

- B- 405. οἷσιν Ἀθήνη] τὴν ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς βοήθειαν στοχάζεται, ὡς οὐκ ἀσύνετος. καὶ Αἴας (782) “ἦ μὲν ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ μήτηρ ὡς Ὀδυσῆι παρίσταται.”
- B= 408. ἐλεγχεῖν καταχευή] αἰδοῖ καὶ φόβῳ διεγείρει αὐτούς. 5
- B= 413. ἀποκηδήσαντε] ἀφροντι(στή)σαντες, ἀμελήσαντες.
- A- 414. ἐφομαρτεῖτον] Ἀρίσταρχος “ἐφαμαρτεῖτον.”
417. ὑποδδείςαντες] διὰ τοῦ ἐτέρου δ τὸ “ὑποδδείςαντες.”
- A + B- 419. στεῖνος ὁδοῦ] βαρυντέον τὸ “στεῖνος,” ὡς τὸ μάκρος παρὰ Ἀριστοφάνει (Αν. 1131): “ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.” 10
- B= ἄλλως: στεῖνος ὁδοῦ] τὸ γενικώτερον προέταξεν, ὅτι ἦν στενὴ ἡ ὁδός· εἶτα ἐπάγει “ῥωχμὸς ἔην” (420), ὃ ἐστὶ χάσμα ἐκ ρύακος γενόμενον.
- B= ἄλλως: στεῖνος ὁδοῦ κοίλης] στείνωμα κοιλάδας ἔχον παρακειμένας. 15
- B= 420. ῥωχμὸς ἔην] ἔκρηξίς τις μικρὸν ἀνωτέρω τοῦ καμπτήρος. ἐν δεξιᾷ ταύτης Μενέλαος ἤλαυνεν.
421. ἐξέρρηξεν ὁδοῖο] Ἀτικῶς, ἀντὶ τοῦ ὁδοῖο.
χῶρον ἅπαντα] Ἀριστοφάνης “χῶ(μ)α ἔνερθεν.”
- A + 422. τῆ ρ’ εἶχεν] χωρὶς τοῦ τ “ἦ ρ’ εἶχεν.” “ἦ” ὅπου, ὑπὸ τῆ 20 στενῆ ὁδῷ.
- B= ἀματροχιάς] τὰς εἰς ταῦτὸ συνόδους τῶν τροχῶν.
- B= 423. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας] ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς τὰς ῥωγάδας ἐαυτὸν δούς.
- B= παρατρέψας] ἵνα παρελάσῃ τὸν ἐντὸς ἔχων δρόμον ὀρθότερον 25 καὶ φθάσῃ ἐπὶ τὸν καμπτήρα. ὁ δὲ Μενέλαος ἐξωτέρω τὸν ἀσφαλέστερον ἤλαυνε δρόμον.
- B= 426. ἀφραδέως] ἀπείρωσ· οὐ γὰρ οἶδεν, ὅτι κακουργεῖ.
- B= ἄνεχε] ἄνω ἔχε, μὴ ἐπίκεισο.
- B- 427. εὐρύτερη παρελάσσεις] “παρελάσ(σ)αι.” λείπει τὸ ἔσται· 30 ὅταν παρέλθῃς τὸ στενόν, ἔσται ταχέως εὐρύτερα, ὥστε (παρ)ελάσαι.

3. ἦ μὲν || 4. Ὀδυσῆι || 6. supplevi ex B || 7. ἐφαμαρτεῖτον A: ἐφομαρτεῖτον || 10. τοῦ Αἴ. codd.: τοὺς || 11. τὸ B: τοῦτο || ἡ post στενὴ om. B || 13. γεγενημένον B || 14, 15. περικεμένας B || 16. τις B: τῆς || 19. suppl. Ludwig: χῶρον conl. Heyne || 20. ἦ ρ’ A: ἦ || ἦ ὅπ. scripsi: ἦ ὅπ. || 30, 31. suppl. Heyne

428. κύρσας] συρράξας, συμπεσών. B +
430. ὡς οὐκ αἰούτι ἐοικώς] προσποιούμενος μὴ ἀκούειν. B =
431. δίσκου—κατωμαδίω] τοῦ κατὰ τοῦ ὄμου βαλλομένου· B =
 ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν ρίπτουσιν.
- 5 οὔρα] ὀρήματα, ὡς “ ὄσσον τ’ ἐν νειῶ οὔρον πέλει ἡμίονοιιν ”
 (Od. 8. 124).
433. αἰ δέ] “ τοὶ δέ.” θήλεια γὰρ καὶ ἄρσην.
 ἠρώησαν] ἵπεχώρησαν. B =
440. ἔρρ’, ἐπεὶ οὐ σ’ ἔτυμόν γε φαμὲν πεπνῦσθαι] ὅτι ἀκολουθοῦσιν B =
- 10 ἀλλήλαις αἰ ἀρεταί· οὐ γὰρ φρόνιμος ὁ ἀδικῶν.
445. ἀτέμβονται] στέρονται, οἱ δὲ γλωσσογράφοι μέμφονται. B =
451. ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος] φιλικῶς ἄγαν· ἀγωνιᾷ γὰρ διὰ B +
 τὸν φίλον.
452. τοῖο δ’ ἀνευθεν] χωρὶς ὄντος τοῦ ὀμοκλητῆρος, τουτέστι B =
- 15 μακρὰν ἀπόντος τοῦ ἠνιόχου.
454. ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον] “ τόσον ” ἀντὶ τοῦ ὅλου· οὕτω γάρ A - B =
 φησι πρὸς τὰ παρ’ ὀλίγον τετελεσμένα· οἱ δὲ γλωσσογράφοι
 “ τόσον ” ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα. Χαμαιλέων δὲ φησι τοὺς τοιούτους
 ἵππους ἀρίστους εἶναι.
- 20 455. * μῆνη] ὅτι πάντων μήτηρ.
458. οἷς ἐγὼν—αὐγάζομαι] καὶ ταῦτα εἰσθότα ἐν τοῖς ἀγῶσιν· B =
 θρύπτονται γὰρ ὡς ἀκριβέστερον θεώμενοί τινες καὶ ἐν ἤθει καταλαζο-
 νεύονται τῶν πολλῶν.
 ἢ καὶ ὑμεῖς] τοῦτο ἠθικῶς.
- 25 459. παροίτεροι] παρὰ τὸ πάρος καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἰ, ὡς ἐν τῶ A - B =
 “ μυχοίτατος ” (Od. 21. 146). οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πάροιθεν το-
 πικοῦ.
461. κεῖσέ (γε)] εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον πορευόμε(εν)αι· ἔστι δὲ
 ὡς τὸ “ τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν ” (Π. 4. 455) ἀντὶ
 30 τοῦ τηλόθι, καὶ “ (πέυθετο γὰρ) Κύπρονδε ” (Π. 11. 21). §. Ζηνό- A +
 δοτος δὲ γράφει “ κεῖθί γε.”
462. τὰς πρῶτα ἴδον] καμπτούσας μὲν γὰρ αὐτὰς εἶδεν, οὐκέτι AB -
 δὲ μετὰ τὸ κάμψαι. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸς ἔπεσε.

3. τῶν ὄμων B || φερομένου B || 7. sequitur schol. quod etiam ad
 v. 454 ut in B adscriptum est lemma τόσον ἐπιδραμέτην γραβίχο
 || 26. μυχοίτατοι || 32. πρῶτα B: πρώτας

- B= 463. νῦν δ' οὐ πω] περισσὸν τὸ “πώ” τὸ δὲ “πῆ” τὴν εἰς τόπον δηλοῖ σχέσιν.
- A= 464. παπταίνετον] Ἀρίσταρχος “παπταίνεται.”
465. ἤ ἐ τὸν ἠνίοχον] ἔρω(τη)ματικῶς διὸ περισπαῖται.
* ἠνίοχον] τὸν ἱππέα. 5
- B+ 466. καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας] ἀπέτυχε τοῦ ἐλίξαι.
- B= 468. ἐξηρώησαν] ἔξω ὄρμησαν τοῦ δρόμου κουφισθεῖσαι τοῦ ἠνίοχου.
- A= 471. Αἰτωλὸς γενεήν] ἀθετεῖται ὡς ληρώδης. καὶ (πῶς) πρὸς τέλει τῆς ποιήσεως γεγωνὸς διασαφεῖν ἐθέλει τὸν προγνωσθέντα 10 Διομήδην παρ' αὐτοῦ.
- AB= 473. τὸν δ' αἰσχροῦς] πρόγλωσσος αἰεὶ καὶ θρασὺς Αἴας καὶ νῦν τὸ ἴδιον νόσημα φυσικῶς ἐτέρῳ ἐπιτίθησιν· διὸ ἐπὶ τῇ γλώσση κολλάζεται νῦν τε καὶ ἐν τῷ ναυαγίῳ (Od. 4. 504).
- B= 474. τί πάρος λαβρέυεαι] λάβρως καὶ οὐ μετ' ἐπιστάσεως λαλεῖς. 15
475. * διένται] ἐλαύνονται.
- B= 476. οὔτε νεώτατός ἐσσι] ἀγροικώδης μὲν ἢ λοιδορία, ἀλλὰ μιμεῖται διαθέσεις θεατῶν· δέδοται τῷ ποιητῇ πᾶν εἶδος κινεῖν πρὸς ψυχαγωγίαν.
- B= 477. ὀξύτατον] τμητικὴ γὰρ ἡ θέα τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος. 20
478. μύθοις λαβρέυεαι] ἐμφαντικῶς μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν λάβρως ἐσθιόντων.
479. πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες] εἰς τὸ λαβρέυσθαι. §. τινὲς δὲ “οὔτε τοι ὀξύτερον κεφαλῆς—πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες” (477—9). καὶ πῶς δύναται ὑπερθετικῶς ἐπῆχθαι συγκριτικόν; 25
ἄλλως: πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λαβρέυσθαι· ὃ μὴ νήσας τις προσέθηκε τὸν ἐξῆς στίχον.
- A+ 480. * παροίτεραι] τοπικῶς.
* “πάρος” χρονικῶς.
- AB+ 481. εὐληρα] ἄπαξ χρῆται. ὁ δὲ Παριανὸς φησι καὶ ἐπὶ ἱματίων 30 καὶ δεσμῶν τίθεσθαι τὴν λέξιν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ εἰλῶ εἴληρα.
- A= 483. νεῖκει ἄριστε] Ἀρίσταρχος “νεῖκος ἄριστε,” ὡς “εἶδος ἄριστε” (Il. 3. 39).
- B+ κακοφραδές] κακὰ ἐπιλογιζόμενε.

1. δὲ scriptis: γὰρ || 4. suppl. sec. || 7. ἐξερώησαν || 9. suppl. W || 13. τῆς γλώσσης || 18. δέδοκται B || 30. scil. Neoptolemus: Ἡρωδιανὸς B

485. δεῦρό νυν] “δεῦρο” καὶ εἰς τοῦτον τὸν τόπον—“ἡ δεῦρο μὲν B-
 ἔποντο” (Π. 3. 240)—καὶ ἐγκελευστικῶς, “δεῦρ’ ἀγ’ ἰών” (Od. 12.
 184). §. συσταλτέον δὲ ἐνθάδε τὸ “νύν” διὰ τὸ μέτρον. AB=
 περιδώμεθα] συνθώμεθα. καὶ λείπει ἡ περί, περί τρίποδος. A~B=
 5 486. * ἴστορα] συνθηκοφύλακα. AB+
 487. ἵνα γνώης] γνώης, πότεροι ἵπποι πρῶτοι. AB=
 490. προτέρω (ἔτ’) ἔρις γένητο] εἰς τοῦμπροσθεν ἂν διέβη τὰ B=
 τῆς ἔριδος.
 491. εἰ μὴ Ἀχιλλεύς] ὡς ἀγωνοθέτης γὰρ προϊστάται τῆς εὐκοσ- B=
 10 μίας.
 493. κακοῖς] ἄμεινον ἀντ’ αὐτοῦ γράφειν “ἀναξ” προεῖπε γὰρ
 “χαλεποῖσι” (492).
 497. τότε δὲ γνώσεσθε] τοιοῦτοι καὶ ἐν τοῖς νῦν ἀγῶσι τινὲς
 πρεσβυτικοὶ καὶ εὐσταθεῖς θεαταὶ μῆδὲν πρὸ τοῦ καιροῦ προλαμβά-
 15 νειν ἀξιοῦντες.
 500. μάστι] ἀπὸ τῆς μάστιος Ἰωνικῶς, ὡς “Θέτι” καὶ “μάστι(ν) A-
 βάλειν” φησιν (Od. 15. 182).
 καταωμαδόν] κατὰ (τῶν ὤμων) τῶν ἰδίων ἵππων τὴν μάστιγα B-
 ἐπαίρων, ὡς τὸ “κατωμαδίοιο” (431).
 20 501. ἀερέσθη] τοῦτο πρὸς τὸ γαῦρον καὶ εὐρυθμῶν τῶν ποδῶν. B=
 502. αἰεὶ δ’ ἠνίοχον] “ἠνίοχον” τὸν Διομήδην, ὡς “θραστὺν B-
 ἠνίοχον φορέοντες Ἐκτορα” (Π. 8. 89)· τί οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τοὺς
 ἠνίοχους ἱππῆας ἐν τῇ Λ (52) καλεῖ; ἔστι δὲ τὸ “αἰεὶ” ὡς τὸ
 “αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο” (Π. 1. 52).
 25 503. ἄρματα δὲ χρυσῷ] διὰ τῆς πολυτελείας θαυμαστὴν δει-
 κνυσι τὴν θέαν· ψύχωσε δὲ αὐτά, ὡς καὶ αὐτῶν ὀρμώντων αὐτο-
 κινήτως.
 504. οὐδέ τι πολλή—ἀρματροχιῇ] ὡς μὴ πάνυ χαράσσειν τὴν B=
 γῆν. §. μέτρον δὲ ἔχουσα ἡ ὑπερβολὴ πιστεύεται.
 30 506. ἐν λεπτῇ κονίῃ] μᾶλλον ἐμφαίνει τὴν κουφότητα.
 507. στῆ δέ] ἀντὶ τοῦ τοῦ δρόμου ἐπαύσατο. B=
 μέσφ ἐν ἀγῶνι] τῷ ἀθροίσματι. B=
 509. ἐκ δίφροιο—παμφανώντος] ὥστε καὶ ἐκεῖ τὸ “πρὸς ἐνώπια A+
 παμφανώνοντα” (Π. 8. 435) τῶν ἀρμάτων ἐπίθετον.

6. γῶψ in lemmate || 16. μάστιγ’ in lemmate || μάστιος A: -γος ||
 18. supplevi ex B || 19. καταωμαδίου || 20. ἀβρὸν B pro γαῦρον

- B= 510. οὐδ' ἐμάτησεν] οὐ μάταιον ἠγήσατο τὸ λαβεῖν τὸ ἄεθλον.
ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἠφροντίστησεν, ἀφ' οὗ τὸ οὐκ ἠμέλησε νοητέον.
- A= 512, 513. δῶκε δ' ἄγειν—γυναῖκα καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν]
οἷ διεσάφησε τὸ “ἄγειν” πρὸς τὸ “φέρειν.”
- A+ 514. Ἀντίλοχος Νηληϊός] ἀπὸ πάππου· Νηλεὺς γὰρ θεοῦ· τὸ οὖν 5
“τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο” (Od. 1. 40) Ἀγαμέμνονος, οὐκ Ὀρέστου,
καὶ τὸ “μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο” (Π. 2. 763) τοῦ Ἀδμήτου.
- B= 515. κέρδεσιν, οὗ τι τάχει] Ἀντίλοχος μὲν διδαχθεὶς ἐκ Ποσει-
δῶνος παρατρέχει, ὃ δὲ ταχεῖς ἵππους ἔχων μέλλει παραδραμεῖν.
- B= 517. τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται] προσφυσεστάτη εἰκὼνι χρῆται· τὰ 10
γὰρ διαστήματα τῶν ἀρμάτων ἀπὸ τῆς ὁμοίας χρείας δέχεται τὴν
εἰκόνα.
- B= 520. ἄγχι—τρέχει] ὅσον γὰρ διαβαίνει ὁ ἵππος τρέχων, τοσοῦτον
ἔπεται ὁ τροχός.
- A+B= 521. πεδίω θέοντος] λείπει ἢ διά. 15
- A-B- 523. δίσκουρα] τινὲς δύο μέρη κατὰ συναλ(ο)ιφήν, ἐπειδὴ φησιν
“ὄσ(σ)α δὲ δίσκου οὔρα” (431). ἄμεινον δὲ τὸ σύνθετον· καὶ γὰρ
ἀπὸ τῶν κατὰ τῶν ὤμων φησὶ “κατωμαδίω” (ib.).
524. ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠΰ] ὡς τὸ “ἦ γὰρ τε μάλιστά τε
θυμὸν ὀφελLEN.” 20
- B+ 529. λείπετο—δουρὸς ἐρωήν] τὴν ἔκτασιν, ὡς τὸ “ἐρωήσει περὶ
δουρί” (Π. 1. 303, Od. 16. 441).
- A+B- 531. ἦκιστος] παρὰ τὸ ἦκα, ὃ δηλοῖ τὸ ἠσυχῆ. ἀφ' οὗ καὶ τὸ
ἦκιστα, ὃ ἐναντίον ἐστὶ τῷ μάλιστα· οἱ δὲ παρὰ τὸ ἔχω, ὃ ἐστὶν
ἐπέχω· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἦσσον, ἀμαθῶς. 25
- AB= ἦκιστος δ' ἦν αὐτός] παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ “ἦκιστος” ψιλοῦται καὶ
δηλοῖ τὸ ἐλάσσω, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς δασύνεται καὶ σημαίνει τὸ οὐδ'
ὄλως.
- A-B= 533. ἔλκων ἄρματα (καλὰ ἐλαίνων πρόσσοθεν ἵππους)] (ἐκ) τῶν
ἔμπροσθεν αὐτοῦς ἔλκων, ὃ ἐστὶ διὰ τῶν ἀγωγέων, καὶ τῇ μάλιστα 30
τοὺς ἀνχένας τύπτων.
- AB= πρόσσοθεν] συστολή ἐστὶ τοῦ πρόσσοθεν καὶ ὁ αὐτὸς τόνος.
- B- 536. λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος] διδάσκει τοὺς παρὰ τὴν ἀξίαν ἀτυ-

3. ὠτώεντα textus: ὠτώεντα || 13. διαβαίνει B: ἐπιβαίνει || 19, 20. ‘an
τῇ γὰρ ῥα μάλιστά γε θ. ὀφελLEN (Od. 4. 366), ubi traditur ὄρινα’ W ||
29. supplevi ex A || 30. αὐτοῦς ἔλκων post ἀγ. iteratum: omisi

χοῦντας ἔλεειν καὶ μὴ τῆς ἀρετῆς ἔαν ὑπερτερεῖν τὴν τύχην· ἄλλως τε καὶ Θεσσαλὸς ὁ Εὐμηλος.

537, 538. ἀέθλιον—δύτερα] ἵνα μὴ δοκῇ ὕπουλος εἶναι Διομήδει B—
διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν φθάσασαν ἐγγενέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἐν τῇ πρὸς
5 Βαῖαντα μάχῃ τοῦ πλήθους ἐπίσης ἀπαλλάξαντος αὐτοὺς δίδωσι τὸ
ξίφος αὐτῶ (824).

538. δεύτερα] φιλάτω γὰρ ὄντι Ἀντιλόχῳ οὐκ οἶεται λύπη
παρέξειν ἐν τούτῳ. §. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων καὶ τούτους τοὺς A +
εὐτελεῖς φέρει β' στίχους “(τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος,) τέτρατα ξαν-
10 θὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων εἰς Ἴδομενῆος.”

543. ᾧ Ἀχιλεῦ] Νέστορος υἱὸς ἐστὶ λέγειν τε καὶ πράσσειν B =
δυνατός· τὸ μὲν γὰρ “κεχολώσομαι” ἀπλουστάτης διαθέσεώς ἐστι
καὶ φιλεταιρίας, τὸν δὲ Μενέλαον ἠπιότητι νικᾷ. καὶ μεμίμηται
νέου χρηστὸν τρόπον ὁ ποιητής.

15 544. ἄεθλον] εὐδετέρως· εἴθε δὲ καὶ ἀρσενικῶς λέγειν ὁ ποιητής. B =

546. ἀλλ' ᾧφελεν ἀθανάτοισιν] ἐναντιώσῃ οὖν τοῖς θεοῖς, εἰ, ὁ
ἀφήρηται ἐκεῖνοι, αὐτὸς δώσεις.

548. καί τοι φίλον] “φίλος” ὀφείλει. A -

549. ἔστι τοι] ἐπαγγελτικῶς τὸ “ἔστι” διὸ ὀξέως.

20 556. χαίρων Ἀντιλόχῳ] λείπει ἢ ἐπί. ὅσῳ δὲ διατέταται πρὸς B =
αὐτόν, τοσοῦτῳ πλέον δέδεικται τὸ γνήσιον τῆς εἰς αὐτόν ἐταιρίας,
καὶ οὐκ ἀναβάλλεται τὸ δῶρον.

561. ᾧ περὶ χεῦμα—κασσιτέριοι] ἐδήλωσε τὸν ἐπικεχυμένον τε A + B
καὶ πεπηγμένον τῷ θώρακι κασσίτερον. ἴσως οὖν περισσεύει ἢ
25 “περί·” διὸ οὐκ ἀναστρεπτόν αὐτήν.

566. θυμὸν ἀχεύων] οὐ διὰ σμικρολογίαν ἐφίεται τοῦ μείζονος A = B—
ἄθλου, ἀλλὰ φύσει πάντες νικᾶν θέλομεν. φιλότιμος οὖν ἐστὶ περὶ
τὴν νίκην. ὅτι δὲ οὐ δύσερις, εἶδειξε παραχρῆμα διαλυσάμενος.
μέμφεται δὲ αὐτῶ ἀπατήσαντι καὶ παρὰ τὴν ἥρωικὴν ἀπλότητα
30 κακουργήσαντι. καὶ Ἀχιλλεὺς “ἐκ—δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν”
(Π. 9. 375).

1. τύχην *sec. ut* B: δίκην || 3. δεύτερον || 8. παρέξειν Bekker: ἴζειν
|| τινὰ *scripsi*: τινές || 9. φέρει *scripsi*: φασὶ || *supplevi* ex A || 11.
Ἀχιλλεῦ || πράσσειν *scripsi*: πράξει || λόγῳ καὶ πράξει B || 16. ἐναν-
τιώσῃ B: -σει || 19. ἐπαγγελματικῶς *coni. Bekker* || *sequitur schol. quod*
etiam ad v. 593 p. 430, 34 adscriptum est, eodem lemmate praefixo:
omisi || 20. διατέταται B: -ακται || 23. ἐπικεχ. W: ἐκεκεχ *ut* B || 24.
δόρατι B

- B- 568. σκῆπτρον ἔθηκε] σκῆπτρον δέχεται διὰ τὸ δημηγορεῖν, “σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ κῆρυξ Πεισῆνωρ” (Od. 2. 37, 8), ὁ δὲ Ἀντίλοχος πρὸς μόνον Μενέλαον διαλέγεται.
- B= 570. πρόσθεν πεπνυμένε] φρόνιμον αὐτὸν εἰπὼν ἔδειξεν, ὡς ἐκὼν ἤμαρτεν. οὗτω δὲ καὶ τὸ ἔγκλημα μεῖζον ἀποφανεῖται. 5
- B= 574. ἐς μέσου—δικάσ(σ)ατε] μέσοι γένησθε, μὴ ἑτεροβαρεῖς.
- B= ἄλλως: ἐς μέσον] ἐξ ἴσου καὶ ἐκ παραλλήλου ἐπιφέρει “μῆδ’ ἐπ’ ἀρωγῇ.” καὶ ἔστιν ἡ διάνοια θαρροῦντος τῷ δικαίῳ· οὐδένα γὰρ αὐτῶν καταχαρίσασθαι ἀξιοῖ, ἵνα μὴ δοῖη διὰ τὸ ἀξίωμα (πλεονεκτεῖν).
576. ψεύδεσσι] ὡς ψεύσμασιν. 10
- B- 579. αὐτὸς δικάσω] ἔδειξεν, ὅτι τῷ εἰς ὄρκον προκαλουμένῳ οὐκέτι δεῖ (ἀντειπεῖν ἴσον γὰρ τῷ) ἀπώσασθαι ἰκέτην.
581. διοτρεφές] περισσὸν τὸ ἐπίθετον, ὡς “διὸν Ἀλέξανδρον” (Π. 3. 352) “Ἀνδρομάχη λευκώλενος” (Π. 6. 377) “ὄρσοο, κυλλοπόδιον” (Π. 21. 331). §. ὁ δὲ στίχος περισσός· ἄλλοι φασί, “θωπεύει 15 Νέστερα· ἀλλ’ οὐ πρόπει τῷ φλεγμαινόντι θωπεῦσαι.
- B+ 582, 3. ἰμάσθλην—ραδινὴν] λεπτήν, ἐπιμήκη.
- B= 585. ὄμνυθι] εἰκότως ἐπὶ ὄρκον καταφεύγει· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ πλήθους γενομένης τῆς ἐπιθέσεως, οὐδ’ ὄντων μαρτύρων, ἐπὶ τὸ συνειδὸς ἔρχεται τοῦ Ἀντιλόχου. 20
587. ἄσχεο] οὕτως Ἀρίσταρχος· ὁ δὲ Σιδώνιος διὰ β’ σσ, ὡς τὸ “καδδραβέτην” (Od. 15. 494).
- B= 589. ὑπερβασίαι] παραβάσεις τοῦ δέοντος. ἔγνω δέ, ὡς οἱ εἰκοντες νικῶσι τοὺς φίλους. τὸ δὲ συγγνώμην δεχόμενον εἰς ἀπολογίαν φέρει, τὴν ἡλικίαν. 25
- B= 590. κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆνις] ὀξύτερος κατὰ κίνησιν καὶ πράξιν· ἡ δὲ βουλὴ ἀσθενής.
- B- 591, 2. ἵππον δέ τοι—δώσω] φιλοτίμως τὴν μὲν νίκην προσποιεῖται, τοῦ δὲ ἄθλου, φησίν, ἐξίσταται ἐκὼν ὁ γὰρ λέγων “αὐτὸς δώσω” κατασκευάζει, ὅτι ἐμὴν οὖσαν λήψῃ αὐτὴν οὐκ ἐκ 30 μέσου ἀλλὰ παρ’ ἐμοῦ. τούτῳ συναῖδει καὶ τὸ “εἰ καὶ νυ κεν οἴκοθεν ἄλλο” (592). διὰ γὰρ τοῦ “ἄλλο” διδάσκει, ὅτι καὶ τοῦτο οἴκοθεν ἐστὶ καὶ ἤδη ἐμὸν ἴδιον.
- B= 593. μεῖζον ἐπαίτησειας] ἐπὶ τῷ ἵππῳ αἰτήσεως μεῖζόν τι.
8. αὐτῶν B: -ῶ || 9. suppl. W ex Eust. || 12. suppl. W || οὐκ ἔστιν ὁ ἀντερῶν B || 16. θωπεῦσαι Heyne: θύσαι || 19. γνωμέης B || 29. ἐξίστασθαι conl. W

594. ἡ σοί γε, διοτρεφές] θεραπευτικῶς ἀγαθὸν <καὶ> θεοφιλῆ B = αὐτὸν καὶ ἰσόθεον ἀποδείκνυσιν. πρὸς μὲν οὖν Ἀχιλλῆα τῇ δικαιο-
λογικῇ στάσει ἐχρήσατο, νῦν δὲ τῇ παρορμητικῇ, ἀφιστάμενος μὲν
τοῦ δικαιολογεῖν, θεραπεία δὲ καὶ τιμῇ ὁμιλητικῶς ἀνακτώμενος.

5 595. ἐκ θυμοῦ πεσεῖν] πιθανῶς τὴν ἔχθραν ἔκπτωσιν τῆς φιλίας B = φησίν.

596. καὶ ἵππον ἄγων] ἠθικὸν τὸ αὐτοχειρὶ ἄγοντα παραδοῦναι.

597, 8. θυμὸς ἰάνθη] ἐπὶ τῇ τιμῇ.

598. ἰάνθη] καὶ οἱ γεωργοὶ μεταφέροντες γελᾶν τὰ φυτὰ καὶ B =
10 ἰλαρὰ εἶναι λέγουσιν.

ὡς εἶ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση] ὥσπερ τὸ λήιον περιχυθὲν τῇ B =
δρόσῳ φαιδρύνεται ἐκ τῆς πρωϊνῆς στυγνότητος μεταβαῖνον.

599. ὅτε φρίσσουσιν] ὅτε τελειοῦνται οἱ στάχυες· τότε γὰρ B =
φανερὰ γίνεται ἡ δρόσος, οὐχ ὅτε εἰσὶ ταπεινοί. ἡ ἀνορθοῦνται, ἡ
15 κινεῦνται. ἔστι δὲ καὶ πρὸς πολεμίους πρῶος Μενέλαος.

603. ἀσειφρων] ἀνεμῶλια φρονῶν ἢ βλαψίφρων. B =

604. νεΐη] νεότης· οἱ δὲ περὶ Ἀντίμαχον γράφουσι “νόημα.” A +

605. δεύτερον αὐτῷ ἀλέασθαι] δείκνυσιν ὡς σκαιοῦ μὲν τὸ μὴ B =
συγγνώμην καθάπαξ ἀμαρτάνοντι, ἀσθενεῖς δὲ τὸ πολλάκις.

20 * δεύτερον] “ὑστερον.” A =

608. σὸς τε πατήρ] διὰ τούτου καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ὁμολογεῖ χάριν. B =

610. ἐμήν περ εὐσσαν] ἄκρως ἐλέγχει Ὀμηρος τὰς φύσεις τῶν B =
ἀνθρώπων, ὅτι καὶ νέοις καὶ πρεσβυτέροις ἐνέστακται τὸ φιλότιμον.
ὄρα γὰρ ὅτι μεθ' ὅσους λόγους ἀντιποιεῖται τῆς νίκης, παραχωρεῖ <ν>
25 δὲ τοῦ ἰδίου ἄθλου φησὶν ἐκόν.

612. Νοήμονι] ὄνομα· ὃ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (6. 630, 648) “υἱὸς B =
Φρονίσιον Νοήμων.” δεῖ δὲ τοιοῦτον εἶναι τὸν Ἀντιλόχου ἑταῖρον.

616. τὴν Νέστορι δῶκεν] ἀγαθὸς ἐστὶ νομοθέτης ἀξίων καὶ φρο- B =
νήσεως ἄθλα τίθεσθαι. παρ' Ὀμήρου τοίνυν διδαχθεὶς Ἴσοκράτης
30 (4. 1) ἐπιτιμᾷ τοῖς μὴ τιθεῖσιν ἄθλα συνέσεως. ὥσπερ δὲ τὸν
Βασιλέα, οὕτω καὶ τὸν συννετὸν ἀκονιτὶ στεφανοῖ (891).

617. φέρων] ἠΰξησε τὴν φιλοτιμίαν οὐ διὰ θεράποντος διδούς. B =

619. Πατρόκλοιο τάφου] τῆς ταφῆς, ὡς ἔσπερον καὶ πύλον
ἡ τοῦ ἐπιταφίου, ὡς “ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα” (680).

1. supplevi ex B || 8. iteratur * * sine lemmate || 14. ἀνορθοῦνται
B: οὖν ἀνορθοῦνται || 24. supplevi ex B

- A + B = 622. οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσειαι] “ἐσδύσειαι.” οὐδέποτε γὰρ
 “Ὀμηρος τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς κέχρηται.
- B = 624. ἐδέξατο χαίρων] ἐπὶ τῇ τιμῇ.
- A + B = 627. οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα—πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες] ἐξηγγεῖται
 τί ἐστι “γυῖα.” 5
- B = 627, 8. οὐ γὰρ ἔτ'—αἰσσοῦνται ἐλαφραὶ] ὅταν γὰρ ἐξασθενήσῃ
 τὸ κινεῖν πνεῦμα, βαρέα γίνεται τὰ μέλη.
- B = 630. ὡς ὅποτε κρείοντα] αἰεὶ οἰκείους παραδειγμασι χρῆται. ὅταν
 μὲν γὰρ τινα ἐπὶ μονομάχιον ἐξασταῖν θείῃ, τὰ περὶ Ἐρευ-
 θαλίωνα λέγει (Π. 4. 319). ὅταν δὲ Ἀχιλλεῖα ἐπὶ τὴν μάχην 10
 (Π. 7. 136), τὰ περὶ τὸν Ἡλ[ει]ακὸν πόλεμον καὶ ἐν ταῖς ἐπὶ
 Πατρόκλῳ ἄθλοις παλαιοῦ ἐπιταφίου μέμνηται ἀγῶνος.
- B = 631. βασιλῆος] περὶ βασιλέως· ἢ οἱ τοῦ βασιλέως παῖδες.
 633. οὐτ' Αἰτωλῶν] τινὲς τῶν Ἡλείων, ἀπὸ Ὀξύλου. ψευδὲς
 δέ· οὐ γὰρ ἐπὶ Νέστορος ἢ Κάθοδος· (διὰ δὲ) τῶν Ἐπειῶν τοὺς 15
 Ἡλείους δηλοῖ (632) “Ἡλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί” (Od.
 13. 275)· “Αἰτωλῶν” δὲ τῶν ἀγωνιζομένων· φησὶ γοῦν “Ἀγκαῖον
 δὲ πάλη Πλευρώνιον” (635).
- B = 634. Κλυτομήδεα] οἰκείον πύκτη τὸ ὄνομα· δεῖ γὰρ αὐτὸν μη-
 χανᾶσθαι. 20
- B + 635. Ἀγκαῖον δὲ πάλη] παρὰ τὸ “ἀγκὰς ἀλλήλων λαβέτην”
 (711)· ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὰς πλευρὰς Πλευρώνιος. ἴσως δὲ ἀπὸ
 τῆς θέας ἀναστὰς ἠγωνίσαστο τοῦ κήρυκος βοήσαντος. καὶ ἐν
 Ὀδυσσεΐα “μή τις τοι—ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ” (Od. 18. 334).
- B = 636. Ἰφικλον] ἰφίκωλος· ἴσως δὲ τὸν Φυλακίδην φησὶν (Π. 13. 25
 698).
637. Φυλῆα] τὸν Αὐγείου φησὶν ἴσως υἱόν. ῥ. ἄκραν δὲ εὐεξίαν
 σώματος ἔχει, εἶγε τὰ κοῦφά τε ἅμα καὶ βαρέα νικᾷ.
- AB = 640. παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτοῖς.
- B + 641. δίδυμοι] συμφυεῖς, ὡς Ἀρίσταρχος· οὐκ ἔστι δέ. 30
643. ὡς ποτ' ἔον] ἀπὸ τοῦ ἔω.
644. ἐμὲ δὲ χρῆ γήραι λυγρῶ] ὅτι τὰ καθ' ἡλικίαν αἰεὶ ποιεῖν
 ἀρμόζει.
- A = ἄλλως· ἐμὲ δὲ χρῆ γήραι λυγρῶ] ἐπιτέτευκται ὁ στίχος ταῖς

11. erasa suppl. sec. || 15. suppl. W || 17. ἀγωνιζομένων W ex Eust.
 παρατυχόντων τῶ ἀγῶνι· ἀρπαζομένων

κοιναῖς, ὥστ' ἦν θέλωμεν καὶ ἴαμβος ἔσται, ὡς τὸ “σμύρνης ἀκράτου καὶ κέδρου ηὐλεῖ καπνῶ.” (cf. Schneider Callim. p. 477 fr. an. 343).

646. κτερίζει] γεραρὸν αὐτοῦ τὸν νέκυν ἄθλοισ πρίει· παρὰ τὸ B = 5 κτέρας, ὅ ἐστι κτήμα. “τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον” (Il. 10. 216).

648. ὡς μεν αἰεὶ μέμνησαι ἐνήεος] ἀντὶ τοῦ ἐνηῶς ἢ ὡς τὸ “οἶκον ἄτιμον ἔδεις” (Od. 16. 431) μετὰ ἀτιμίας, οὕτω καὶ νῦν μετὰ προσηείας.

649. τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι] ὑψωσεν ἑαυτὸν ὡς ὀφεί- B = 10 λοντα τιμᾶσθαι, εὐλόγιστον ἀποδείξας τὸν τιμῆσαντα· τίνος γὰρ ἄλλου ἔδειτο πρεσβύτης διηγουκῶς μὲν τοσαῦτα ἐπὶ νεότητος, εἰς χάριν δὲ φίλων στρατεύων νῦν, ἐπ' ἀξιώματος δὲ ὧν τοιούτου καὶ παίδων πατῆρ καὶ οἴκου εὐδαιμόνος δεσπότης; ἴσως δὲ τὸ “τιμῆς” νῦν ὡς ἐπὶ ὀνίων.

652. ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε] εὖ τὸ ὑπομείναι τὴν φλυαρίαν 15 τοῦ γέροντος εἰς τὴν ἐκείνου τιμῆν.

αἶνον] τὸν ἀπόκρυφον καὶ ἐσχηματισμένον λόγον, ἐπεὶ ἔδοκει B = αὐτῷ ἐν ὑπονοίᾳ εἶναι· νυνὶ δὲ τεθεράπευκεν, ὡς τὸ “αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας” (Od. 14. 508). οὐ γὰρ τὸν ἔπαινόν φησιν.

653. πυγμαχίης ἀλεγεινῆς] πολυφρόντιδος καὶ ἐπισκέψεως δευ- B = 20 μένη(ς).

654. ἡμίονον ταλαεργόν] πρὸς τὴν ὑπομονὴν τοῦ πύκτου καὶ ὁ B = ἄθλος.

ταλαεργόν] ὑπομένουσιν πρὸς τὰ ἔργα. διὸ καὶ τὸ “ἀλγίστη 25 δαμάτασθαι” (655)· σφριγῶσα γὰρ οὐκ εἶκε τῷ ζυγῶ.

656. τῷ δ' ἄρα νικηθέντι—δέπας] οἰκείως τὸ “δέπας” τῷ νικω- B = μένῳ πρὸς ἀνάκτησιν δίψους, ἀφ' οὗ μάλιστα νικῶνται ἢ ὅτι οἱ πόται ἡσσωῶνται ἔργων τοιούτων.

658. Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι—ἄνδρε—ᾧπερ ἀρίστω] τοὺς ἀρί- A ~ B + 30 στοὺς καλεῖ διὰ τὸ ἐναγώνιον· οὐ τοσοῦτον ἐπὶ ἰδιώτῃ ὅσον ἐπὶ μεγάλῳ ἀγωνιῶμεν· ἴσους δὲ τῶν κειμένων καλεῖ, ὅπως μηδὲ εἰς ἀτιμάζηται δίχα ἐπάθλου ἀναχωρῶν.

660. πῖξ μάλ' ἀνασχομένῳ (πεπληγέμεν)] δυνατωτέρα γὰρ ἢ 30 πυγμῇ ἄνωθεν ἐπαγομένη· τὸ δὲ “πεπληγέμεν” πλησσειν.

6. αἰεὶ || ἐνήεος || 21. supplevi ex B || 24. περὶ D || 25. cf. p. 434, 5 || 27, 28. οἱ πόται B: ὅποτε || 29. ᾧπερ || 30. ἐπὶ ἰδ. scripsi: ἔπε. ἰδ. || 32. ἀτιμάζοιτο

- A+ 661. *καμμονίην*] τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην· οὐκ ἂν εἴποι αὐτὸ ἐπὶ δρομέων.
664. *ἦς τε μέγας τε*] τὸ γὰρ μῆκος συμβάλλεται πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς ἄνωθεν πληγῆς.
665. <Πανοπεύς> στρατεύσας σὺν Ἀμφιτρώωνι κατὰ Τηλεβοῶν 5 ἐκ τῶν κοινῶν λαφύρων κεκλοφῶς Λαγαρίαν ἴσχει υἱὸν Ἐπειόν, ὃς ὑδροφόρει τοῖς Ἀχαιοῖς· ἐλέησασα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ . . . ἐν τοῖς χορευταῖς . . . “*φημι τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον*” ἀντὶ τοῦ ὃς νίκην μὴ περιποιήσαι “*τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ*” *ζημίαν* (Simonid. fr. 173). 10
- B= Ἐπειός] οὐκ ἄρα τῶν ἀρχόντων μόνων ὁ ἀγών. ἦν δὲ ὡς ἔοικεν καὶ τέχνη παρ’ αὐτοῖς τῆς πυγμαῆς, οὐ μόνον ἡ δύναμις.
- B- 666. *ἄφατο δ’ ἡμίονου*] πολὺ τὸ ἦθος καὶ ἀγωνιστικόν. πάντας δὲ τοὺς μεγάλους ἡσῶν τοῦτον στέφει, προδιατυπῶν ἡμῖν τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν τοῦ ἵππου κατασκευήν· ἡ τάχα ὅτι αἱ χεῖρες τετυ- 15 λωμέναί τῶν τοιούτων.
- AB= 670. *μάχης ἐπιδεύομαι*] τὸ ὁμολογεῖν ἐφ’ οἷς τις ἡσῶται πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ὧν τις ἐπαγγέλλεται.
- B= 674. *κηδεμόνες*] οἱ κηδόμενοι αὐτοῦ.
- B= 675. *ἐξοίσουσιν*] φοραδὴν δηλονότι. 20
- B= 676. *ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ*] διὰ τὸ ὑπερήφανον τῆς ἀπειλής.
- B= 677. *Εὐρύαλος*] τρίτος ἐστὶ βασιλεὺς Ἀργείων μετὰ Διομήδην καὶ Σθένηλον. ἔστι γὰρ Μηκιστέως, Μηκιστεὺς δὲ καὶ Ἀδραστος Ταλαοῦ παῖδες γεγόνασιν.
- οἷος ἀνίστατο*] οὕτως ἔχει καὶ τὸ “*Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώ- 25 νιον, ὅς μοι ἄνεστη*” (635).
- A - 679. *ὅς ποτε Θήβατ* (δ’ ἔλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο)] ὅτι βασιλεύοντα ἐν Θήβαις φησὶν ἀπολέσθαι, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι· καὶ Ἡσίοδος δὲ φησὶν (fr. 45 M.) ἐν Θήβαις αὐτοῦ ἀποθανόντος Ἀργείαν τὴν Ἀδράστου σὺν ἄλλοις ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν κηδείαν τοῦ Οἰδί- 30 ποδος.
- A - *δεδουπότος Οἰδιπόδαο*] ἡ ὡς ὑπερπαθήσαντος καὶ ρίψαντος ἑαυτὸν

4. ἄνωθεν τῆς || 6. Λαγαρίαν Meineke ad Steph. Byz. s. v. : Ἐλαγάρειαν || 5. schol. post ζυγῶ p. 433, 25 adiungitur : traiecit Bekker || 7, 8. lacunas indicavi ex Athenaeo X 456° explendas || 8. φέρειν Ath. : φορεῖν || 9. μὴ W : μοι || Πανοπηιάθῃ δώσειν μέγα Ath. : Πανοπηῆ δηλώσειν μετὰ || 13. ἦθος W : ἦθος B, εἶδος || 23. δὲ B pro γὰρ

ἐξ ἕψους, ἢ καταχρηστικῶς ἀποθανόντος, ὡς τὸ “ὀ δ’ Ἀτρείδην ἐναρίζει” (Π. 1. 191) κυρίως δὲ τὸ σκυλεύει.

ἄλλως: ὅς ποτε Θήβαοδε] ὁ Μηκιστεύς· πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον A+B= ἱπαντᾶ, καὶ συναῖδει ἢ ἡλικία.

5 680. ἐς τάφον] ἐπιτάφιον. B=
πάντας ἐνίκα] ἢ τοὺς πύκτας ἢ τὸν ἄριστον νικήσας πάντων περι-
γέγονεν.

681. τὸν μὲν Τυδείδης] οἶδε καὶ τὰς παραινήσεις τῶν παιδιστρι-
βῶν ὁ ποιητής.

10 ἄλλως: τὸν μὲν Τυδείδης] διὰ τὴν συγγένειαν· ἔστι γὰρ Δημ- B=
πύλης τῆς Ἀδράστου καὶ γαμεῖ Αἰγιάλειαν τὴν Ἀδράστου· ὁ δὲ
Εὐρύαλος Μηκιστέως ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀδράστου.

683. ζῶμα δέ οἱ πρῶτον] κατὰ τὴν ιδ’ Ὀλυμπιάδα ἐφ’ Ἴππο- AB=
μένους Ἀθήνησιν ἄρχοντος Ὀλυμπίασι σταδίων θεόντων ἐν περι-
15 ζώμασι συνέβη ἓνα αὐτῶν Ὀρσιππον ἐμποδισθέντα ὑπὸ τοῦ περι-
ζώματος πεσεῖν καὶ τελευτῆσαι. ὅθεν ἐβασπίσθη γυμνοὺς ἀγωνί-
ζεσθαι· ὅθεν καὶ γυμνάσια οἱ τόποι, ἐν οἷς διεπονοῦντο· νεώτερος
οὖν Ἡσίοδος (fr. 27 M.), γυμνὸν εἰσάγων Ἴππομένη ἀγωνιζόμενον
Ἀταλάντη.

20 684. δῆσεν ἱμάντας] οὔτοι γὰρ οἱ ἱμάντες βαρεῖς καὶ ἐπι-
τῆδαιοι. . . .

686. ἀνασχομένω] ἀνατεινόμενοι. B+
χερσὶ στιβαρῆσιν] τοῦτο πλεονέκτημα πύκτου.

688. χρομάδος] ὠνοματοποίησε τὸν ψόφον· ἅμα γὰρ καὶ τρίζου- AB=
25 σιν οἱ πύκται ἐπάγοντες τὴν πληγὴν.

690. κόψε δὲ παπτήναντα] προδεδειχότος τὸ παρήιον Ἐπειοῦ
περιβλέψατο καὶ οὕτως ἐπλήγη· “ἄρνυτο” (689) οὖν ἐπῆρτο·
καὶ Θεόκριτός φησιν (22. 102) “ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς.”

691. ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα] εἰκότως· ὀστώδης γὰρ ὁ τόπος καὶ B=
30 διασεῖσαι πᾶσαν τὴν κεφαλὴν δυνάμενος.

692. ὡς δ’ ὄβ’ ὑπὸ φρικὸς Βορέω] ὅταν ἀρχομένου πνεῖν ἀνέμου B=
ἐπιστίζηται τὸ πέλαγος, τότε ἄλλονται οἱ ἰχθύες· καὶ ἐκεῖ “μέ-

2. σκυλεύει || 3. Θήβαις || 4. τῇ ἡλικίᾳ B || 11. Αἰγιάλειαν scripti:
Εὐρύαλειαν || 13. κατὰ AD: μετὰ || λ’ καὶ δευτέραν D || 15. Ὀρσιππον
Eust.: Ὀρσιππον AD, Ἐρσιππον || 19. Ἀταλάντη Eust.: ταλάντη || 20.
δῶκεν iu. textus || 21. lacunam indicavit W || 24. ὠνοματοποίησε B:
ὠνομ. || 26. προδεδειχότι

- λαινα(ν) φρήχ' ὑπαλύξει" (Π. 21. 126). ἐναργές δὲ τὸ τῆς εἰκόνης ἀναπηδᾷ γὰρ ἐκάτερος καὶ πάλιν ἀναφέρεται.
οἱ δὲ γράφουσιν "ὑπαὶ ῥίπῃς."
693. θίν' ἐπί] τὸ τέλειον ἐπὶ θινί.
ἄλλως : θίν' (ἐν φυκίοντι)] τὸ τέλειον θινί' καὶ ὅτι ἀρσενικῶς. 5
- B= 695. χερσὶ λαβῶν ὤρθωσε] καὶ ἄχρι νῦν τὸ ἔθος τὸ μὴ πεσόντα πλήσσειν πύκτην.
- B- 697. αἶμα παχὺ] πολὺ· τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιάλφ λεπτύνεται. ἐναργῶς δὲ αὐτὸν παρέστησεν.
698. καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα—ἔσαν] ἢ "κατά" πρὸς τὸ "ἔσαν." 10
- B= 701. δεικνύμενος Δαναοῖσι] φιλοτιμούμενος.
702. τρίποδ' ἐμπυριβήτην] οὐκ ἀναθεματικόν, (ἀλλὰ) πρὸς τὸ μετὰ τοὺς ἰδρωτάς ἀπολούσασθαι.
- B= 704. νικηθέντι γυναῖκα] διὰ τὸ μαλακὸν καὶ ἀσθενές.
705. τίον] συνετίμων. 15
- A~ 707. ὄρνυσθε] εἰκάσι τὸ παλαιὸν δύο μόνοις προτίθεσθαι πυγμῆς καὶ πάλης ἀγῶνας· διὸ μένοι δύο ἀνίστανται ἀγωνιούμενοι.
- B= 708. Τελαμώνιος Αἴας] ὅτι ἐφάμιλλος ἀνδρ(ε)ῖα τέχνης.
709. ἂν δ' Ὀδυσσεύς] ἴσως ὑπὸ Ἀθηναῖς ἰάθησαν τὰ ἔλκη (cf. Π. 14. 379). 20
711. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων] ἀντὶ τοῦ 'ἀλλήλω,' ὡς "ἄμφω δ' ἔξομένων" (Π. 3. 211) ἀντὶ τοῦ 'ἔξομένω.'
- B- 712. ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες] οἱ συστάται· ἀποτελοῦσι δὲ τὸ σχῆμα τοῦ λ στοιχείου, οἱ δέ, (ὅτι) τιθεῖσι τὰς δοκοὺς τὰς παχείας πρὸς τὰς λεπτάς. 25
- B= ἄλλως : ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες] παλαιὸς καὶ ἀγροικῶδης ὁ τρόπος· τὴν γὰρ εὐόνημον ἐκάτερος ὑπὸ τὴν πλευρὰν ὑπέβαλε τοῦ (ἀντ)αγωνιστοῦ, τῇ δὲ δεξιᾷ κρατῶν τὴν ὑποβεβλημένην ἐκάτερος τοῦ λαιοῦ ἀγκῶνος τοῦ ἐναντίου ἐλάβετο, τοῖς δὲ μετώποις ἀντηρεῖδοντο. ποτὲ δὲ τὸ "ἀγκὰς" περιβολὴν χειρῶν δηλοῖ. 30
- B= 714. τετρίγει δ' ἄρα νῶτα] τοῦτο πρὸς τὸ βίαιον τῆς διατάσεως καὶ τὸ τῶν σωμάτων στερεόν.
- B= 716. πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες] τοσοῦτον ἦν βίαιος ἢ πρόστριψις. δεινὴ δὲ ἡ καρτερία καὶ τῶν ὑπομενόντων καὶ τῶν σφιγγόντων. δηλοῖ
1. φρήχ' ὑπαλύξει || 3. schol. 1. 1 post ὑπ. insertum : discrevi || 6. τὸ ante ἔθος om. B || 8. σιέλω ut B || 19. Ὀδυσσεύς || 23. 26. ἀμείνονες || 24. suppl. W || 28. κρατῶν scripti : κρατεῖ

δὲ ὡς ἡ αὐτὴ μὲν ἦν αὐτοῖς τάσις, μετέστησαν δ' ἐπὶ πολλὰ μέρη τοῦ σώματος· ἐπεὶ πῶς (ἄν) ὁ κελύς ἰδρῶς ἔρρει;

718. τρίποδος περὶ ποιητοῖο] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν “περί.” A + B = δύναται γὰρ ἰσοδυναμεῖν τῷ περισσῶς· ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτως πεποιημένου.

5 720. ἰς Ὀδυσῆος] ἢ μετὰ τέχνης· τούτῳ γὰρ ἐνίκα· ἔστι γὰρ ὁ B = Ὀδυσσεὺς παλαιστής, εἶγε καὶ τὸν Φιλομηλ(ε)ῖδην κατεπάλαισεν (Od. 17. 134).

721. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον] οὐδὲν γὰρ ἀηδέστερον θεαταῖς ἐστὶν B = ἢ παλαισταὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐφαμίλλως ἰσορροποῦντες.

10 ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί] ἢ γραφὴ “ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.” καὶ τὸ A = “ἀνίαζον” εἰς ἀνίαν ἦγον, ὡς “Κίκονες κλίναν δαμάσαντες Ἀχαιούς” (Od. 9. 59) εἰς κλίσειν ἦγον.

724. ἢ μ' ἀνάειρε] εἰκότως προκαλεῖται· πέποιθε γὰρ ἄν καταγω- B = νίσασθαι τῇ ἰσχύι. εἰώθασι δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦτο ποιεῖν ὃ καλεῖ- 15 ται λαβὴ καὶ ἀντιδιδόνα ἀλλήλοις ἢ τὸν νῶτον ἢ τὸν αὐχένα ἢ τὸν πῶδα πολλαίκις.

725. ὡς εἰπὼν ἀνάειρε] ὡς εἰωθότων τῶν πρώην ἰσχύι καταγωνίσασθαι καὶ οὐ δόλω.

726. κώληπα τυχῶν] “κώληπα” τὴν ἰγνύην. β. ὑπτιασθέντος δ' B + 20 Αἴαντος Ὀδυσσεὺς (726) ἐπὶ τὰ ἴδια στήθη πίπτει. δύναται δὲ καὶ B = ἐπὶ τὰ τοῦ Αἴαντος.

728. θάμβησάν τε] τὸν βουγίον (Il. 13. 824) ὑπὸ τοῦ ὤμι- B = γέροντος (791) ὄρωντες νικώμενον.

729. δεύτερος αὐτ' ἀνάειρε] τὸ σχῆμα πρώτος εὔρε Κερκυῶν 25 καλεῖται δ' ἰγνυῶν ὑφαίρεσις, ὡς φησι Σώπατρος.

730. κίνησεν δ' ἄρα τυτθόν] εἰς ἕψος μὲν ἄραι διὰ τὸ μέγεθος B = οὐ δύναται καὶ ἵνα μὴ ὃ ἐποίησε πάθη, ἄρας δὲ τοσοῦτον ὅσον τῆς στάσεως παρακινήσῃαι τῷ δεξιῷ γόνατι παρατρίψας τὸ ἀριστερὸν αὐτοῦ σκέλος ἔπεσεν· καὶ πλάγιοι πίπτουσιν· ἔστιν οὖν 30 τὸ δεύτερον πτώμα Ὀδυσσεύς (cf. 727)· οἱ δὲ, ὅτι καμῶν τῇ ἐντάσει τοῦ βάρους συναπεκύλισεν αὐτῷ τὸν ἀντίπαλον· εἰ δὲ εἰς ἕψος αὐτὸν ἦρεν, ἐδαπάνησεν ἄν τῷ βάρει τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· τὸ μέντοι σχῆμα οἱ μὲν παράπλαστον, οἱ δὲ παρακαταγωγὴν ὀνομάζουσιν.

1. τάσις W: στάσις || 4. τῷ B: τοῦ || 5. Ὀδυσῆος || 13. ἄν καταγ. scripsi ex l. 17, 8: ἀγ. B, αὐτὸν ἀγ. || 25. δὲ ἰγνυῶν Eust., δὲ τοῦ ἄν || ἀφαίρεσις Eust. || 30. καμῶν B: κατ' ὤμων || 33. μεταπλασμόν Eust.; παραπλασιασμόν con. Heyne

- A+** 731. ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν] πάντες τὴν “ἐν” πρόθεσιν ἐδέξαντο·
Λεπτίνης δὲ μόνος ἐπὶ ἀριθμῷ.
735. ἐρίδισθον] λείπει ἢ διὰ, οἶον ‘διερίδισθε.’ §. “τρίβεσθε”
- B-** δὲ καταπονείσθε κακῶντες ἑαυτούς.
- B-** 736. νίκη δ’ ἀμφοτέροισιν] τινὲς φασιν, ὅτι τὸ πρῶτον Ὀδυσ- 5
σέως, τὸ δεύτερον κοινόν. δὲ δὲ χαρίζεται ὡς συγγενεῖ, καθὰ καὶ
Εὐμήλωφ (536)· ἔστι δὲ ψεῦδος.
741. κρητῆρα τετυγμένον] ὡς “ξεστὴν—τράπεζαν” (Od. 1. 138) καὶ
“τρίποδος περὶ ποιητοῦ” (718) “Τίρυνθά τε τειχῆεσσον” (Il. 2. 559).
ἐξ δ’ ἄρα μέτρα] ὠρισμένον ἴσως ἦν τὸ μέτρον. 10
- B-** 742. ἐνίκα πᾶσαν ἐπ’ αἶψαν] ἐνίκησε τοὺς ἄλλους δηλοῦντι κρατῆρας.
- B-** 743. ἐπεὶ Σιδόνες] ἄριστοι τεχνῖται οἱ Σιδόνες· “ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων” (Il. 6. 289) καὶ “Σιδόνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι”
(Od. 15. 425)· τὸ δὲ εἶδος εἰπὼν τὸ γένος ἐπήγαγεν, ὡς τὸ “Δου-
λιχίωιο Ἐχινάων θ’ ἱεράων νήσων” (Il. 2. 625)· πρῶτοι δὲ Φοίνικες 15
τὰ μέγιστα διεπέρασαν πελάγη.
- B+** 745. στήσαν δ’ ἐν λιμένεσσι] ὄρμισαν.
751. λαισθήϊ] ἢ συνήθεια “λαισθήιον ἔκφερ’ ἄεθλον” (785)· οὐ
γὰρ κλί(ε)ται λαισθεύς, ὡς τινες· γέγονε δὲ παρὰ τὸ λείπω.
- A-** 757. στὰν δὲ μεταστοιχί] διπλῆ καὶ ἀστερικός· πῶς γὰρ κλήρου 20
μὴ βληθέντος ἴστανται “μεταστοιχί;” μετήκται οὖν ἀπὸ τοῦ ἵπο-
δρομικοῦ ἀγῶνος ὁ στίχος (358). δόλιχος δὲ ἦν ὁ δρόμος καὶ ἢ
ἄφεςις (758) ἀπὸ τῶν καμπτήρων.
- B+** 758. τοῖσι δ’ ἀπὸ νόσσης τέτατο δρόμος] ἐπεὶ μὴ κάμπτουσιν,
οὐ ταμιεύουσιν εἰς τέλος τὸ τάχος ἀλλ’ εὐθέως προπηδῶσιν. 25
- B-** 762. πηνίον] παρὰ τὸν Πᾶνα· οὗτος γὰρ εὐρέτης ἕφασμάτων.
οἱ δὲ ὑφήνιον τὸ ὑπὸ τοὺς μίτους ὄν.
- B-** παρέκ μίτον] ἀντὶ τοῦ παρὰ μίτον. οὐκ ὀκνεῖ δὲ καὶ τὴν γυναικωνί-
τιν παραλαμβάνειν· “ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἶριον” (Il. 12. 434).
- B=** 764. ἴχνια τύπτε] πολλή (ἢ) ἀγχιστεία, εἶγε φθάνει τὸ βῆμα 30
τὴν καταφερομένην ἐπὶ τὸ ἴχνος κόνιν, ἣν ὁ προτρέχων ἀνέστησεν.
- B-** 765. αὐτμένα] τὴν ἀναπνύην καὶ τὸ ἄσθμα· τοῦτο δὲ ὡς
καλιβωτέρου ὄντος Αἴαντος.
- A+** * αὐτμένα] ὡς ποιμένα.

3. cf. p. 440, 3 || 6. δ δὲ scripsi, cf. B: ὅπερ || ἢ post χ. omisi
ut B || 15. Ἐχινάων || 17. προσώρμισαν B || 20. στή δὲ || 30. eur-
plevi ex B || 32. ἄδημα: corr. W

ἀυτμένα] παρὰ τὸ αὐώ, ὃ ἐστὶ φωνῶ· φωνῆς δὲ γένεσις B—
πνοή καὶ ἀήρ· καὶ θηλυκῶς δὲ αὐτμῆ ἢ πνοή.

767. μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον] πρὸς τὸ εὐνοϊκὸν τῶν Ἑλλήνων. B—
χρειωδέστερος γάρ· ὁ δὲ πρὸς πάντας ἀπηγής· καλῶς δὲ προσέθηκε
5 τὸ “μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον” τοῖς γὰρ ἀμελοῦσιν ἄτοπον
συναγωνίζεσθαι.

768. ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμου] τὸ ἔσχατον τοῦ B=
δρόμου.

770. κλῦθι, θεά] συντόμως καὶ ἀρμυδίως τῷ καιρῷ· ἀσθμαίνει B=
10 γὰρ καὶ σπεύδει.

772. γυῖα δ' ἔθηκεν ἔλαφρά] φασὶ τοῖς προτρέχουσι δίκην πτερῶν
εἶναι τὰς χεῖρας.

ἄλλως: γυῖα δ' ἔθηκεν ἔλαφρά] περισσὸς ὁ στίχος καὶ λύων τὸ A—B+
ἐναγώνιον οὐδὲ γὰρ βεβαρημένα ἦν αὐτῷ τὰ μέλη. ἄλλως τε
15 ἦρκει πρὸς τὴν νίκην τὸ πεσεῖν Αἴαντα· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, καὶ προει-
λήφει ἂν αὐτόν· μετῆκται οὖν ἀπὸ τῶν περὶ Διομήδους (Π. 5. 122).

775. κέχυτ' ὄνθος] ὑπὸ Ὀδυσσεῶς συνεχόμενος καὶ ὑπεκβάς AB=
τοῦ δέοντος δρόμου πίπτει.

777. πλήτο στόμα] κεχηνῶς οὖν ἔτρεχεν· ὁ δὲ τὸν πρεσβύτην AB=
20 λαβραγόραν εἰπὼν (474) κατὰ τοῦ στόματος κολάζεται.

783. μήτηρ ὡς Ὀδυσῆι] διὰ τοῦτο ἴσως φησὶ “καὶ ἐχθόμενός περ
'Αθήνη” (Od. 4. 502), ὅτι τὴν παρθένον εἰκασε μητρί· ὁ δὲ Ἴστρος
ἐκτεθῆναι ὑπὸ Ἀντικλείας Ὀδυσσεῆα φησὶν ἐν Ἀλαλκομεναῖς τῆς
Βοιωτίας, ἣ ἐστὶν ἱερὰ Ἀθηναῖς.

25 785. Ἀντίλοχος δὲ—λοισθήμιν] πάντας τοὺς διαφέροντας ποιεῖ B—
ἡσσωμένους· διὸ καὶ Ἀντίλοχον. ἢ ὅτι νέων ἐστὶ πωδωκέστατος.

786. μειδιῶν] προλαμβάνων τὸν κατάγελον καὶ ὑπεκλύων τὸ B=
φιλότιμον τῶν νικησάντων.

789. προγενέστερος] τὰς ἡλικίας ἐσήμανε τῶν ἠρώων· ἐστὶ γὰρ B=
30 Ἀντίλοχος νέος, μείζων Αἴας, εἶτα ὁ Τελαμώνιος, εἶτα Ὀδυσσεύς,
εἶτα Ἰδομενεύς, εἶτα Νέστωρ.

791. ὠμογέροντα] τὸν μὴ καθηψημένον ὑπὸ τοῦ γήρωσ· ἢ δὲ A—B—
μεταφωρὰ ἀπὸ τῶν κρεῶν καὶ “ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν” (Od. 15.
357), ὡς καὶ ἐφθὸν τῷ γήρα φασίν.

19. ad πρεσβύτην sec. superscriptit τὸν Ἰδομενεῆ || 21. Ὀδυσσῆι || 27.
κατάγελον || 34. φησὶν A

ἀργαλέν δέ] φησιν οὖν ‘οὐχ ἤσσηται Ὀδυσσεῖ, ἀλλὰ τῇ Ἀθηναῖ.’

792. ἐριδῆσεσθαι] ἀπὸ τοῦ ἐρίδω, ὅθεν τὸ “ἐριδαίνετον ὦδε” (Π. Ι. 574)· ἐν δέ τισι τῶν ὑπομνημάτων γράφεται “ἐρίζεσθαι.” εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ] “Ἀχιλλῆι,” διὰ τοῦ η. 5
- B- 793. κύδηνεν δέ—[Πηλείωνα] ὑψωσεν, γαῦρον ἐπίεισεν. καὶ “ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει” (Π. 6. 509).
- B= 794. τὸν δ’ Ἀχιλεὺς] ὅσον ἐπιδέξιος ὁμιλία δύναται, ἀπὸ τοῦ Ἀντιλόχου ἐδήλωσεν.
- A~ 795. οὐ μὲν τοι (μέλεος)] μάταιος, οὐκ οἰκτρὸς, ὡς οἱ τραγικαί. 10
796. ἀλλὰ τοι ἡμίταλanton] ἀλλὰ καίτοι ἐπιχειρήσαντι αὐτὸν ἀφελέσθαι τὸν ἄθλον πρόην οὐκ ἐμνησικάκησεν, ἀλλ’ ἠΰξησε. . . διὰ τὴν παροιμίαν φησὶν παροιμιῶδες γὰρ τὸ “ἀθάνατοι τιμῶσι” (788). ἢ ὅτι ἄριστος ὦν ἤττηται, ὡς Εὐμηλος (536).
- A+ 800. Σαρπηδόντος] ὡς Χαλκωδόντος τῷ τόφῳ. 15
- B+ 802. ἀνδρε δύω] ἔοικε σκιαμαχία εἶναι· ὅτι γὰρ οὐκ εἰς θάνατον, φησὶ “καὶ σφιν δαῖτ’ ἀγαθὴν παραθήσομαι” (810). τὰ δὲ ἄθλα τῆς δόξης οὐ μεγάλα.
- A=B- 805. ὀρεξάμενος] πατάξας, ἐκ τοῦ παρεπομένου· συμβαίνει γὰρ τοῖς πατάσσουσιν ἐκτείνεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρέξαι. 20
- A- 806. ψαύση δ’ ἐνδίων] ἀθετεῖ τὸν στίχον Ἀρίσταρχος· οὐ γὰρ εἰς τ(οῦτο) ὁ ἀγών. “ἐνδίων” δὲ ἀκούει τῶν ἐνδον τοῦ χρωτός· τό τε “διά τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” μετῆκται ἀπὸ τῆς Δολων(ε)ίας (Π. ΙΟ. 469)· οἱ δὲ “ἐνδίων” τῶν ἐντὸς ὄπλων Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω γράφει “ὄππότερός κε πρόσθεν ἐπιγράψας χροῖα καλὸν φθῆη 25 ἐπευξάμενος διά τ’ ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρῶν.”
- AB+ ἐνδίων] παρὰ τὸ ἐνδον ὡς ἔντερον.
810. δαῖτ’ ἀγαθὴν] δεῖ γὰρ ἐπικυδέστερόν τι ἔχειν τὴν ἵπλο-
μαχίαν.
815. θάμβος δ’ ἔχεν] ἐν βραχεῖ τὴν διάθεσιν τῶν θεατῶν 30
παρέστησεν.
817. τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν] ὠρέχθη(σαν) ἀντὶ τοῦ ἐπάταξαν.
3. ἐριδῆσεσθαι textus || 5. Ἀχιλλῆι alterum: corr. Nauck || 8. Ἀχιλλεὺς || 11. ‘ἀλλὰ aut delendum aut in Ἀχιλλεῖ mutandum’ W || ἐπιχειρήσαντα: corr. W || 12. ἠΰξῃ || lacunam indicavit W || 16. σκιαμαχία || 22. τὸ ἄγων: suppl. W || 25. ὅτι πότερος || πρῶτος pro πρόσθεν Eust. || 26. ἀνρὸς Eust. || 27. ἔντερον A: εἰνόν || 32. suppl. Bekker || ἐπάταξαν Bekker: -εν

818. κατ' ἀσπίδα] ἀπλοϊκώτερον· ὁ δὲ κακοτεχνῶν ἐπὶ τὸν B-
αὐχένα (21). τινὲς δὲ τὴν ὀπλομαχίαν Διομῆδην εὐρεῖν φασιν.

821. ἐπ' αὐχένι κύρσε] κύρσων ἐτύγχανεν· διὸ δὴ καὶ “περι- B-
δείσαντες Ἀχαιοὶ—ἐκέλευσαν” (822, 3). ἢ ὅτι οἱ κρείττους ἠττώται·
5 ἢ ἐπεὶ κέκμηκε τῇ ἐπὶ νηυσὶ μάχῃ, Διομῆδης δὲ ἀναπέπαιται.

823. παυσταμένους ἐκέλευσαν] ἀνδρῶν ἀγαθῶν σωτηρίαν ἐπί- B+
προσθεν τίθενται τῆς ἰδίας ἠδονῆς.

824, 5. αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν] ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, ἄτοπόν τε A-
φησὶν ἰώμενον τὴν ἔχθραν Διομῆδους ἐτέραν αἶρειν πρὸς Αἴαντα
10 στάσι· ἄλλως τε εἶπεν “ὑπότερός κε φθῆσιν” (805)· ὁ δὲ οὐκ
ἔτρωσεν. οἱ δέ, διαλυομένων αὐτῶν ἴδια Ἀχιλλέως γενέσθαι τὰ
ἔπλα, ὥσπερ ἐπὶ τῆς πάλης· ἐπειδὴ οὖν ἐκείσε (736) ἔδωρῆσατο
Αἴαντι, νῦν Διομῆδει.

ἄλλως: αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν] καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτε A-
15 τοὺς β'.

825. ἐντμήτω τελαμῶν] “ἐνδμήτω” εὖ κατασκευασθέντι· οὐκ B-
ῆσαν γὰρ δερμάτινοι παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

826. θῆκεν σόλον] ὥσπερ τοῖς μονομαχοῦσιν ἔπλα, καὶ τοῖς δισκεύ- B+
ουσι τὸν σόλον· διὸ οὐδὲ δευτερεῖα τίθησιν· οὐ γὰρ ἦν αὐτὸν διαιρεῖν·
20 ἢ ὡς καταφρονητοῦ ἀσκήματος καὶ μὴ ἔχοντος ἐνάρετον ἐπίδειξιν.

σόλον] παρὰ τὸ ὄλον σεύεσθαι· ἔστι δὲ χαλκοῦς· ὁ γὰρ σίδηρος B+
οὐ χωνεύεται· καὶ ὅταν εἴπη “ποιμὴν οὐδ' ἀροτῆρ” (835) σημαίνει,
ὡς ἀλλάξει τοῦ χαλκοῦ τὸν σίδηρον. ὁ (δὲ) δίσκος λίθος ἦν κυκλο-
τερῆς, μεσόθεν ὀπῆν ἔχων ἐξ ἧς ἐχάλων καλώδιον πρὸς τὸ
25 μετεωρίζοντας ὀλίγον ρίπτειν αὐτόν· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (8. 190)
“βόμβησεν δὲ λίθος.”

* αὐτοχόωνον] εἰκῆ χωνευμένον. B+

829. τὸν δ' ἄγετ' ἐν νῆσ(σ)ι.] τὰ ἐπὶ νεῶς φερόμενα ἄγεσθαι
φησιν· φιλόκαλος δὲ Ἡετίων, ὃς ζῆλον τῶν κτημάτων (ἐν)έβαλεν
30 Ἀχιλλεῖ.

833. (πέντε) περιπλομένους ἐνιαυτούς] οὐ σταθμῶ τὸ βάρος B-
ἐνέφηεν, ἀλλὰ χρήσει πολυχρονίῳ.

834. ἀτεμβομένους γε σιδήρου ποιμῆν] “ποιμῆν” δεῖται σιδήρου B-

8. Τυδείδης || 10. τε Bekker: δέ || 12. πάλης Bekker: πλάτης || 14.
Τυδείδης || 21. σεύεσθαι Orion Et. M.: ἔχεσθαι || 23. ἀλλάξει B: -η ||
supplevi ex B || λίθος ἦν B: λίθως || 24. ἐχάλων B: ἐστὶν ἄλλο || 27.
post κεχ. adl. sec. εἶτε εἶναι παίγιον || 30. Ἀχιλλὰ || 33. τε

πρὸς τὸ χειμῶνος κόπτειν θαλλοὺς καὶ ἀκάνθας εἰς φραγμοὺς καὶ ξύλα πρὸς κλισίων κατασκευήν.

ἄλλως: ἀτεμβόμενος] στερόμενος· εἰ δὲ μὴ καταδεχόμεθα τὸν σόλον χαλκοῦν εἶναι ἀλλὰ σιδηροῦν, ἔσται τὸ “ αὐτοχόωνον ” (826) καταχρηστικῶς τὸν εἰκῆ γεγονότα. 5

B+ 838. ἂν δ' Αἴας] δῆλον οὖν, ὡς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις διελύθη ὁ Αἴας. ἢ ἐνδεικνύμενος τὴν ἐν ἄλλοις ἄσκησιν, ἢ ἰάσασθαι θέλων τὰ φθάσαντα.

B- 840. γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί] τοῦτο θέλει εἰπεῖν, ὅτι καταγελάστως ἔρριψεν ἐπ' ὀλίγον βαλῶν, ἢ εὐχερῶς τὴν χεῖρα σχηματίσας, ἢ μὴ διαστήσας τὸ πῶδε. 10

843. πάντων] ἐπὶ δύο ἢ τριῶν.

A+ καὶ ὑπέβαλε σήματα πάντων] μετενήνεκται ὁ στίχος ἀπὸ τῆς Φαιακίας (Od. 8. 192)· γελοῖον γὰρ τὸ “ πάντων ” ἐπὶ δύο. ἀλλὰ φέρουσι τὸ “ εἰσέλθετε, μὴδ' ἅμα πάντες ” (Od. 21. 230)· ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν Ὀδυσσεὺς καταριθμεῖ· “ πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὕμμες ” (ib. 231). 15

B= 845. καλαύροπα] ρέπω ρέψω ρέψ ρόψ καὶ καλαῦριψ.

B= ἄλλως: καλαύροπα] ράβδον καλὴν ροπήν ἔχουσαν. βάλλουσι δὲ αὐτήν, ὅτε συνελθούσας βούλονται διακρίναι τὰς βοῦς. ἔχει δὲ ἐν τῷ κάτω μέρει δεσμόν, εἰς ὃν εἴρουσι τὴν χεῖρα. καὶ Ἀντίμαχος 20 “ πάντες δ' ἐν χεῖρεσσι καλαύροπας οὐατοέσσας ” (fr. 61 K.). τῶν δὲ ἅπαξ εἰρημένων ἢ λέξις.

B= 846. πέτεται διὰ βοῦς] διὰ βοῶν, ὡς “ διὰ τ' ἔντεα ” (806).

A+B= 850. ἰέντα σιδήρου] μέλανα, ὡς “ ἰοειδέα πόντον ” (Od. 11. 107). οἱ δὲ εἰς βελῶν ἐργασίαν ἐπιτήδειον, ἐξ οὗ τὸν καθαρόν· ἢ γὰρ εἰς λεπ- 25 τὰ κατασκευὴν καθαροῦ δεῖται σιδήρου. ἦ. ὡς τοῖς δισκεύουσι τὸν σόλον (826).

A+B= 851. πελέκεας] διστόμους πελέκεις, δίχα τῶν στελεῶν· οἱ δὲ ὄνομα σταθμοῦ ἐξάμνου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς οὕτω λεγόμενον· οἱ δὲ κατὰ τινὰς τάλαντον σιδήρου, κατὰ δὲ ἐνίους ἑκατὸν μνᾶς· οἱ δὲ 30 ἂν τιθέντες δι' αὐτῶν ἐτόξευον. καὶ ἔστι χαρίεν· ὡς γὰρ τοῖς μονμάχοις ἄθλον τέθεικε πανοπλίαν καὶ τοῖς δισκεύουσιν αὐτὸν τὸν δίσκον, οὕτω τοῖς τοξέουσιν πελέκεας, οἷς εἰώθασιν χρῆσθαι. δύο δὲ τίθησι διὰ τὸ μὴ εἶναι πολλοὺς ἀρίστους τοξότας τοῖς Ἀχαιοῖς.

1. εἰς B: οἷς || 6. ἐν ante τοῖς del. Bekker || 11. πάντες || 16. ὕμμες || 19. ὅτε B: ὅτι || συνενωθείσας B || 23. τέταται δ. || 29. iteratur * ὄνομα σταθμοῦ

ἡμιπέλει (κ)α] μονοστόμους πελέκεας. B-

854. μηρίνῳ] τῇ σπάρτῳ· παρὰ τὸ μὴ ῥύεσθαι.

⟨δῆσεν ποδός· ὡς ⟨ἄρ'⟩ ἀνώγει] “ἦς γάρ” καὶ “ὡς γάρ” A=
διχῶς· ἔνιοι δὲ “δῆσεν ποδα.”

5 855. ὅς μὲν κε βάλλῃ] λείπει τὸ ‘τάδε λέγων.’ εἴωθε δὲ μεταβαίνειν A-B-
ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν. β. ἔστι δὲ δυσχερέστερον B-
τὸ τῆς περιστερᾶς· τοῦ ἐνός γὰρ δέδεται ποδός καὶ πτερουσομένη
δυσχερῆς ἐστὶ πρὸς τὴν βολήν. ἔδει δὲ μὴ προειπεῖν τὸ τῆς
μηρίνου ἀλλ’ ὕστερον ὡς ἐναγώνιον συμβεβηκὸς εἰπεῖν.

10 858. ἦσων γὰρ δὴ κείνος] τοῦτο μεταξὺ κείμενον ἦθος ἔχει.
ὃ δ’ οἴσεται] β’ μέρη λόγου τὸ “ὃ δέ,” ἢ ἡ ‘οἴσεται δέ,’ A+
ὡς “ἡ δὲ χιτῶν’ ἐνδῦσα” (Π. 5. 736, 8. 387) ἐνδῦσα δέ.

859. βίῃ Τεύκροιο] καὶ πῶς φησιν “οἶος δὴ με Φιλοκτῆτης B=
ἀπεκαίνυτο τόξῳ” (Od. 8. 219); καυχᾶται δέ, ὡς καὶ τὸ “δουρὶ δ’
15 ἀκοντίζῳ ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἰστῶ” (ib. 229).

861. κλήρους δ’ ἐν κυνέῃ] ἴσως γὰρ ὁ πρῶτος φθάσας βαλεῖ τὴν B=
ἄρην καὶ νικήσει.

862. Τεῦκρος δὲ πρῶτος] ἔδει πρότερος.

863. ἐπικρατέως] ἰσχυρῶς ὥστε κρατῆσαι. B=

20 οὐδ’ ἠπέιλῃσεν] ⟨οὐδ’⟩ ἠῤῥατο. A+B=

865. μέγῃρε γάρ—Ἀπόλλων] ἐπὶ εὐσέβειαν τοῦτο προτρέπει. B=

868. ἡ μὲν ἔπειτ’ ἤϊξε πρὸς οὐρανόν] ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἐκίνησε
τὴν ἐνέργειαν.

870. σπερχόμενος] ἐπειγόμενος ἀπέσπασε τῆς χειρὸς τοῦ Τεύκρου A+B-
25 τὸ τόξον· ἐνὶ γὰρ ἠγωνίζοντο τόξῳ ὡς ἐνὶ δίσκῳ. οἰστὸν γὰρ ἐξ ὅτου
ἐκεῖνος ἴθυνεν ἐπὶ τὸν σκοπὸν καὶ οὗτος εἶχεν· οὕτως Ἀρίσταρχος·
ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ οὕτω “σπερχόμενος δ’ ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ’
οἰστὸν τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν” Ἀντίμαχος δὲ
“σπερχόμενος δ’ ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ’
30 οἰστὸν ἔχε(ν) παλαι, ὡς ἴθυνεν.”

871. οἰστὸν ἔχεν] ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος ἐτόξευεν, καὶ οὗτος κατεῖχε
τὸν οἰστόν.

876. ἀντικρῦς) δὲ διήλθεν] τὰ πάντα θεματικῶς εἶπεν.

1. πελέκεις B || 2. μήρυθα || 4. διχῶς ἔνιοι W : δάχη ἔνιοι || 8.
τὸ W : πρὸ || 11. ἢ ἡ W : ἐν ἡ || 15. οἶον || 25. ἐξ ὅτου B : ἐξότε || 27.
σπερχόμενος A Eust. : ἐπερχόμενος || 27, 28. ἐπεθήκατο οἰστὸν A || 28.
χερσὶν Eust. , πᾶσιν A : χεῖρεσσιν || 29. Eust. ut T, ἐξείλετο τόξον χερσὶν A

- B= 877. πρόσθεν Μηριόναο (πάγη ποδός)] τὸ εὔστοχον ἐδήλωσε τῆς βολῆς διὰ τοῦ ‘πρόσθε τοῦ βαλόντος ἤνέχθη τὸ βέλος.’
- A= 879. πτερὰ—λίασθεν] οὕτως Ἀρίσταρχος ἡ Μασσαλιωτικὴ “λίασθη.”
 λιάσθη] ἀπέκλινεν, ὡς “ὁ δὲ νόσφι λιασθείς” (Π. 11. 80). 5
- A + B= 880. ὠκύς δ’ ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο] “ὠκύς” ἀντὶ τοῦ ταχέως.
- B= ̡. ἐπειδὴ ἐν τῇ πιηίσει πολλὰ κεχάρισται Τεύκρω, νῦν τοῦτο πορίζεται Μηριόνη.
- AB= 885. λέβητα—ἀνθεμόεντα] ἀναθεματιαῖον ἢ ποικίλοι, ἀπὸ τῶν ἐντετορευμένων ἀνθῶν, ἅπερ ἄνθεμα καλοῦσιν· καὶ Πίνδαρος “ἄνθεμα 10 δὲ χρυσοῦ” (ΟΙ. 2. 72).
 886. ἀγῶνα] ὡς οἱ δισκευταὶ ‘τίς πλέον ἦσει·’ “δοῦρι δ’ ὑπερέβαλον Φυλῆά τε” (637). ̡. καλῶς δὲ τοῦτο ἀγωνί-
- B= ζεται Ἀγαμέμνων, ἔνθα μὴ ἤμελλε γυμνωθῆναι τῆς βασιλικῆς στολῆς καὶ χρεωστῶν τῶ θανόντι—τιμὴν γὰρ ἀρνύμενος Μενελάω 15 (cf. Π. 1. 159) ἀπόλετο—καὶ ἀνακτώμενος Ἀχιλλέα· πανταχοῦ δὲ εὔστοχός ἐστιν ἀκοντιστής (cf. Π. 3. 179).
- A + B= καὶ ῥ’ ἤμονες] τινὲς “ῥήμονες·” ἀλλὰ εἶπεν “καὶ ἤμασιν ἔπλευ, ἄριστος” (891). ἔστιν οὖν παρὰ τὸ ἦσω· διὸ καὶ δασύνεται.
- B= 892. τόδ’ ἄεθλον ἔχων] ὡς βασιλέα ἀκοντιτὶ στεφανοῖ, καὶ οὐ 20 πρότερον, εἰ μὴ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεύς.
- B= 897. Ταλθυβίω—δίδου] δῶρον δηλονότι· οὐ γὰρ ἐπὶ τῶ ἀπαγαγεῖν εἰς τὴν σκηνήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ω.

- A=B= 1. λῦτο] εἰ μὲν ἐστὶ μέσος δεύτερος ἀρίστος ἀπὸ τῶν εἰς μί, 25 ἅσπερ ἦδη ἐπίσταται λέγων “νῦν δ’ ἐλύμην” (Π. 21. 80) καὶ “τῆς—αὐτοῦ λύτο γούνατα” (Π. 21. 425), ἔκτασις ἂν εἴη· εἰ δὲ παρατατικός, κρᾶσις, ἐλύετο “λῦτο” ὡς τὸ ῥύεσθαι ῥῦσθαι· “πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεῆν τε τόκον τε” (Π. 15. 141). ἢ ἀπὸ τοῦ λέλυτο, ὡς “βλῆτο” (Π. 17. 598). 30
- B= ἀγών] ἢ τὸ πλήθος, “θεῖον δύσονται ἀγῶνα” (Π. 18. 376). ἢ

2. διὰ τοῦ B: δι’ οὗ || 3. λίασθεν A || 9. ἀπὸ B: ἀντὶ || 10. ἐντετορευμένων B: ἐντετορευμένων || 12. schol. ad l. 19 adnexum: seiunxi et traieci || ἀγῶνα scripsi et ad lemma traieci: ἄγων || 13. ὑπέρβαλον || 24. addidi: Ἰλιάδος ὦ Ὀμήρον βαφωδίας textui inscriptum || 26. ‘an ὄπερ?’ W || 26, 27. καὶ ἐκ τῆς, cf. A || 27. αὐτοῦ scripsi: κλαιούσης A, ὕσης || 28. ῥύεσθαι ῥῦσθαι

αὐταὶ αἱ διαγωνίσεις. παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγὼν (ἢ) ἀγορά· καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγωνάρχηον καλοῦσιν· καὶ “ἀγωνίους θεοὺς” Αἰσχύλος (Ag. 491) τοὺς ἀγοραίους. καὶ Ἡσίοδος “ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα” (Th. 91). “ἀγῶν” δὲ ὁ κυκλοτερῆς καὶ γωνίαν οὐκ ἔχων
 5 ὅπως· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Πέλοπος ἡνίοχου Ἀγῶνος· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ συνάγεσθαι· οἱ δὲ ἀπὸ ῥήματος τοῦ ἄγω ἀγῶν ὡς αἰῶδω ἀηδῶν.

λαοὶ δὲ θαῶς ἐπὶ νῆας] τὸ ἐξῆς· ἕκαστοι δὲ τῶν λαῶν ἐσκίδναντο, ὥστε ἐπὶ τὰς ναῦς ἰέναι.

2. δόρποιο μέδοντο] προεν(ο)ῶντο, ἢ ἐφρόντιζον. B=

10 ἄλλως: δόρποιο] δ(αὐ)ορπον, μεθ' ὃ ἐπὶ τὸ δαύειν ἔρπομεν, ὃ B= ἔστι κοιμᾶσθαι ἐπὶ δορῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ δρέπεσθαι τοὺς πόνους· ἢ δόροπόν τι ὄν τὸ μετὰ τὴν παύσιν τῶν δοράτων.

3. ὕπνου—ταρπήμεναι] τέρψιν λαβεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ “μέδοντο.” B= ληληθότως δὲ δεδήλωκεν, ὅτι μέχρις ἐσπέρας παρέτεινε ὁ ἀγῶν.

15 3, 4. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖε] ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἀνέσεως τοῦ B= ἀγῶνος ἐν ἄλλῃ καταστάσει πεποιήκε τὸν ἀκροατὴν, ὥσθ' ὑπονοεῖν, μὴ καὶ ἀφῆκεν ἐκ τῆς ψυχῆς τὴν ἀνίαν ὁ Ἀχιλλεὺς, πάλιν ἐπὶ τὸ συνεκτικὸν μεταβαίνει πρόσωπον· μονωθεὶς γὰρ πάλιν ὑπὸ τῆς λύπης κρατεῖται.

20 5. ἤρει πανδαμάτωρ] ἤρει μὲν, οὐχ ὀλοτελῶς δὲ διὰ τὸ πένθος. B= ἢ καὶ πάντας δαμάζων αὐτὸν οὐχ ἤρει, ὥστε ἀνωτέρω (Π. 23. 62) τὸ αἴτιον τοῦ ὕπνου ὁ κόπος ἦν.

πανδαμάτωρ] Σιμωνίδης δαμασίφωτα τὸν ὕπνον καλεῖ (fr. B+ 232 B.).

25 6. Πατρόκλου ποθέων] δεξιῶς ὑπόκειται τίνα ἦν τὰ ἀναμνησθ- A - B + σκοντα αὐτὸν πένθους. οὐ γὰρ ὅτι συνέπαιζεν, οὐδ' ὅτι αὐτὸν ἐκολάκευεν, οὐδ' ὅτι ἠδὺς συμπότης, ὡς ὁ τοῦ Ἔκτορος “ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής” (Π. 17. 577), ἀλλ' ὅτι κοινῶς ἀρετῆς καὶ γενναίων ἔργων. οἱ δὲ ἀβετοῦντες τοὺς στίχους (6-9) πῶς
 30 οὐκ ἐμβρόντητοι, ῥηματίων κακοσχόλως ἐχόμενοι καὶ τοιοῦτων ἐπῶν κατηγοροῦντες; ὅτι ὡς σύγκοιτον ποθεῖ, οὐχ ὅσον ἡμιθέων ἀλλ' οὐδὲ ἡμιγυναίκων ἄξιον· εἰ γὰρ ὅλως τοῦτο ἵποικεῖν δεῖ, ἐραστής ἂν εἴη

1. ἀγωνίσεις B || 2. ἀγωνάρχηον Eust.: ἀγῶν' ἀρχὸν || 4. γωνίαν Et. M.: ἀγωνίαν || 5. ἡνίοχου Eust.: ἡνιόχ' || Ἀγῶνου Eust. || 10. δαύορπον Apoll. Soph.: δόρπος B, δόρπον || δαύειν etiam Et. M.: ταύειν B || 11. δορῶν W, δερμάτων Et. M.: δῶρων || 14. παρεάθη B || 18. μονωθεὶς B: μονώσας || 27. οὐδ' sec. ut B: ἢ pr. || 30. κακοσχόλων B

Πάτροκλος ὡς νεωτέρου καὶ περικαλλεστέρου ἀθετοῦνται δὲ διὰ ταῦτα· ἀνδροτῆς γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς φύσις. εἶπε δὲ “καὶ μένος ἦν.” καὶ “τολύπευσε” (7) δ’ οὐκ ἄκαιρον· ἄλλως τε σὺν αὐτῷ οὐχ ὑπέμεινεν τι, αὐτός τε ἐπὶ κυφωτέροις αὐτοῦ μέμνηται “ἦ ῥά νυ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε” (Π. 19. 315). 5

A = ἄλλως: Πατρόκλου ποθέων] προηθετοῦντο οἱ δ’ (6-9) καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

καὶ μένος ἦν] πρὸ θυμῶν, ὁμόνοιαν· ποθεῖ οὖν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ ὁμοιοῖαν.

B = 7. τολύπευσε] εἰς τέλος ἤγαγεν, ἀπὸ τῶν ἐρίων· τολύπη γὰρ ἡ σφαῖρα τῶν ἐρίων· ἔθεν τὸ ἐκ πολλῶν πραγμάτων εἰς ἓν τι κεφαλαιῶν τολυπεύειν λέγεται.

B = καὶ πάθεν ἄλγεα] “ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν” (Pind. Nem. 4. 31). §. αἱ δημῶδεις “καὶ πάθεν ἔργα.”

A + 8. κύματα πείρων] ὡς κείρων.

15

A + B = πείρων] βαρυτόνως· φησὶ γοῦν “καὶ ἦν πείρε κέλευθον” (Od. 2. 434). εἰ δὲ καὶ οὗτος ἀθετεῖται, ἄλλο φησὶν “ἄλλα τ’ ἔπειρον” (Od. 3. 33) καὶ “περὶ δουρὶ πεπαρμένη” (Π. 21. 557). καὶ ὡς σπείρω σπόρος φθειρῶ φθῆρος, οὕτω πείρω πόρος· “πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων” (Od. 12. 259) “θαλάσσης εὐρυπόροιο” (Π. 15. 20 381 al.) “Ἀλφειοῦ πόρον” (Π. 2. 592)· καὶ “ἄκροπόρους” (Od. 3. 463) τοὺς πείροντας κρέα τοῖς ἄκροις. καὶ “ἄκυπορος νῆς” (Od. 15. 473) ἡ περωμένη, “ποντοπόρος” δὲ ἡ περῶσα· καὶ ὡς κείρω κορμός, πείρω πορμός καὶ πορθμός.

B = 11. πρηνῆς] οὐκ ἔχει πρόθεσιν ἢ λέξις· τί γὰρ ἔστι τὸ “προπρηνέα τύψη” (Od. 22. 98) ;

B = τότε δ’ ὀρθὸς ἀναστᾶς] ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε.

B + 12. δινεύεσκ’ ἀλύων] περιήρχετο ἀλώμενος τὴν ψυχὴν, ἀστατῶν.

A + §. ψιλωτέον δὲ τὸ “ἀλύων.”

12, 13. οὐδὲ μὲν ἦν φαινομένη] ἐμφαίνει ἀδημονεῖν αὐτὸν ἐπὶ 30 τῷ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα “ᾧ νύξ ἰέρα” (Eur. Andr. fr. 114 N.).

13. ὑπεῖρ ἄλλα] τὸν Ὀκεανόν φησιν.

1. περισκαλλεστέρου || 8. εὐμένειαν con. W || 13. ῥέζοντα B || 18. πεπαρμένος || 19. πείρω B: πόρω || 22. νῆς scripsi: ἦος || 23. ἡ prius W: καὶ ὡς || 30. μιν textus || ἀδημονεῖν αὐτὸν W: ἀδελον εἶναι τὸν

15. "Ἐκτορα δ' ἔλκεσθαι] περισσὸς ὁ "δέ," ὥστε καὶ ἐν τῷ A-B+ "τοίηδ' ἀμφὶ γυναικί" (Π. 3. 157) οὐ δεῖ προπερισπᾶν τὸ "τοίηδε."

16. τρὶς δ' ἐρύσας] ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ἔστι δὲ ὡς τὸ "οἱ δὲ B- 5 τρὶς περὶ νεκρόν" (Π. 23. 13)· περὶ ἀνατολάς δὲ εἴλκεν αὐτόν· φησὶ γοῦν "ἔλκε(ι) ἀκηδέστωσ, ἡὼς ὅτε διὰ φανήη" (417).

17. ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο] παύομενος ἐν τῇ κλισίᾳ ἐγίνετο, B- ἢ ἀνεπαύετο καὶ ἔκειτο.

10 τούδε δ' ἔασκεν] ἔν ἐστι τὸ "τόνδε," ὡς "τόνδε δ' ἐγὼν ἐπίοντα A+B= 10 δεδέξιμαι" (Π. 5. 238). τινὲς δὲ "δέασκεν" ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευεν.

18. ἐν κόνι] ὡς "Θέτι."

προπρηνέα] πλεονάζει ἢ "πρό," ὡς "νῆάς τε προπάσας" (Π. B= 2. 493).

15 τοῖο δ' Ἀπόλλων] καλῶς προτρέπει ἡμᾶς πρὸς τὴν τῶν νεκρῶν B- 15 ἐπιμέλειαν, εἶγε καὶ ὁ Φοῖβος τοῦτο ποιεῖ (Π. 16. 679).

19. πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροί] χροός. B=

20 20 αἰγίδι—χρυσείῃ] "αἰγίδα χρυσεῖαν" κατ' αἰτιατικὴν καὶ ἔστιν ὁμηρικώτερον, ὡς τὸ "τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω" (Π. 14. 343) καὶ "τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω" (Π. 21. 321).

23. τὸν δ' ἐλεαίρεσκον] ἀπὸ τούτου ὀκτῶ (23-30) ἀβετοῦσι, καὶ A-B= τοὺς μὲν ἐξῆς οὐκ ἀλόγως, ὁ δὲ πρῶτος ἐμοὶ δοκεῖ δεόντως κερῶσθαι, ὥστε τὴν συναφὴν εἶναι "τόνδ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες (—ἀλλ' ὅτε δή)."

25 24. Ἀργειφόντην] κλέπτῃς γὰρ οὗτος καθ' Ὀμηρον.

27. ἀλλ' ἔχον] διέκειντο· ἀλλ' οὕτω, φησί, διέκειντο τῇ δια- B= θέσει.

28. ἔνεκ' ἄτης] οὕτως Ἀρίσταρχος· τὸ γὰρ "ἔνεκα" τοῦ ἀπολογουμένου ἐστίν.

30 30. ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην] τὰ πρὸς πορνείαν, τὴν κόμην καὶ τὸ B= εἶδος (Π. 3. 55).

31. ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο] πιθανὸν γὰρ πάντων μὲν ἄπτεσθαι B- τὸν ἔλεον, ἄρξασθαι δὲ τῶν λόγων τὸν μᾶλλον κηδόμενον Ἐκτορος. οἱ ἐπτά οὖν (24-30) δεόντως ἀβετοῦνται, ὡς καὶ Ἀρίσταρχός φησιν·

6. διαφανῆ || 9, 10. ἐγὼν ἐπὶ σῆα δ. || 22. ἐξῆς B: ἐξ || 23. συναφὴν B: συναλιφὴν || 24. supplevi ex B || 26, 27. οὕτως διαλέσσεως εἶχον καὶ διέκειντο B || 28. εἴνεκ' prius || 33. κηδόμενον bis scriptum

τό τε γὰρ κλέπτειν διὰ τοῦ Ἑρμοῦ θεοῖς (οὐ) πρόπον, ἄλογόν τε τὸ εἰπόντα τὴν γνώμην τῶν θεῶν τὴν περὶ τῆς κλοπῆς ἐπάγειν τοὺς λόγους τοῦ Ἀπόλλωνος κοινῇ κατηγοροῦντος τῶν θεῶν. οἱ δὲ ἄντικρυς ἐλέγχονται οὐκ ὄντες Ὀμήρου· οὐκ ἔδει γὰρ θεοὺς τὸν αὐτὸν θυμὸν ἔχειν Ἀχιλλεῖ, καὶ ὅτι Ποσειδῶν (26) οὐ διὰ χειρὸς Ἀχαιοῖς ἐπικούρος. καὶ τὸ 5 “νεῖκε(σ)τε” (29) ἄκυρον ἐπὶ δικαστοῦ· ἐπὶ γὰρ τῶν δικαζομένων αὐτὸ τίθησιν, “ἄνδρες ἐνεῖκεον εἴνεκα ποιηῆς” (Il. 18. 498) “κρίναν νεῖκεα πολλὰ δικαζομένων” (Od. 12. 440), οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ τὸ νεῖκος διαλύειν. Ἀντίμαχος “μετὰ δὲ εὐνεῖκες κρίνον” (fr. 75 K.) ἀντὶ τοῦ εὐδιάκριτον· καὶ ἡ μέσαυλος σημαίνουσα τὴν ἐν ἀγροῖς 10 οἰκησιν, Ὀμήρου παραδεδωκότος ἐν ἄστει τεβράφθαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ μουσικὴν πεπαιδευθῆναι· “οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ’ Ἀφροδίτης ἢ τε κόμη τό τε εἶδος” (Il. 3. 54, 5), ἅπερ οὐδαμῶς ἀγροίκῳ ἀρμόζοντα. ἢ τε μαχλοσύνη νεωτέρα ἐστίν· ἀμέλει οὐδ’ ἐπὶ τῶν θεραπειῶν Πηνελόπης αὐτῇ κέχρηται, ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ 15 οὐ τίθεται ἢ λέξις· ἀλλ’ οὐδὲ λαγνεῖαν αὐτῷ προσέβαλεν, ἀλλὰ καλλίστην γυναικᾶ· τὴν τε ἔριν τοῦ κάλλους οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής· εἰ γὰρ ἤδει τὴν κρίσιν, οὐκ ἂν εἶπε Ζεὺς “τί νυ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τόσσα κακὰ ρέζουσιν” (Il. 4. 31) φανερᾶς οὔσης τῆς αἰτίας· ἀλλὰ καὶ ὁ Πρίαμος θεοῖς ἀναφέρει τὴν αἰτίαν 20 τοῦ πολέμου, ἀλλ’ οὐ τῇ κρίσει. “θεοὶ νυ μοι αἰτιαί εἰσιν” (Il. 3. 164). ἢ τε Ἑλένη οὔτε ἐν τῷ πρὸς Ἑκτορα λόγῳ (Il. 6. 344 sqq.) οὔτε ἐν τοῖς θρήνοις (762 sqq.) οὔτε ἐν τῇ πρὸς Πρίαμον διαλέξει (Il. 3. 171 sqq.) τῆς κρίσεως ἐμνήσθη, τὸ πᾶν δὲ ἀναφέρει Ἀλεξάνδρῳ. πῶς δ’ ἂν τὰς ναῦς “ἀρχεκάκους” (Il. 5. 63) εἶπε, καὶ 25 οὐ τὴν κρίσιν; πῶς δὲ οὐκ ἄτοπον Ἀθηναῖν, περὶ ἧς φησὶ “δεινὸν δὲ οἱ ὄσσε φάανθεν” (Il. 1. 200), ἐρίζειν Ἀφροδίτῃ περὶ ἧς φησὶ “καὶ ὄμματα μαρμαίροντα” (Il. 3. 397), ὡς εἰ καὶ Ἡρακλῆς ἀγωνίζοιτο πρὸς Ἀδωνιν. οἶδέ τε ἡ Ἀθηναῖα τὸ κάλλος μύρον αὐτῆς ὄν. πῶς τε Ἡρα ἤρισε μητρὸς ἔχουσα τάξιν; φησὶ γοῦν “ἢ ρά νυ μοί τι 30 πίθιοι, φίλων τέκος” (Il. 14. 190). οἶδέ τε ἡ Ἡρα τὰ πειθοῦς ὄργανα παρ’ αὐτῇ ὄντα, οἷς πάντας θεοὺς καὶ ἀνθρώπους δαμάζει (ib. 199).
 B— ἐκ τοῖο] ἐξ οὗ ἀπέθανεν Ἑκτωρ· ἐν μιᾷ γὰρ ἀπέθανεν, εἶτα ὑλοτόμησαν, τρίτῃ δὲ ἡ τοῦ ἀγῶνος, εἶτα μετὰ ταῦτα ἐννεά· φησὶ
 1. supplevi ex B || ἄλογόν τε τὸ B: ἄ λέγονται || 4. μὴ ὄντες B ||
 9. Ἄ. εὐνεῖκεστα δ’ ἔσαν λόγια B || 10. ἀγροῖς W: ἄκροις; ὄρει B || 14. νεωτέρων B || 30. ἦρα

γούν (107) “ἐνήμημα δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὀρώρει.” καὶ ὁ Ἑρμῆς φησι “δωδεκάτη δέ οἱ ἦώς κειμένω” (413)· ἐπίτηδες δὲ ἀνοχὰς παρέχουσι Τρωσὶ γνωσιμαχῆσαι, ἢ ὅτι πενθεῖ Πάτροκλον ὁ στρατηγός.

33. σχᾶτλιοὶ ἐστε, θεοί, δηλήμονες] δυσανάσχετα πράσσοντες. B = 5 λείπει δὲ ὁ καί, ἢ ἤ καὶ δηλήμονες, ὅ ἐστι φθαρτικοί. καὶ τοῖς μὲν Τρωικοῖς μέμφεται, ὅτι μετὰ θάνατον ἀμελοῦσι τῶν φίλων, τοῖς δέ, ὅτι πέρα τοῦ δέοντος θυμοῦνται.

36. ἤ τ' ἀλόχῳ] οἰκτιρίζεται μνησθεῖς γονέων καὶ γαμετῆς καὶ B = παίδων εἰργομένων τῷ φιλιτάτῳ τοῦ κοινοῦ μεταδοῦναι πυρός.

10 * ἤ τ' ἀλόχῳ] τῇ αὐτοῦ, οὐχ ἑαυτοῦ.

37. λαοῖσι τε] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ᾧκα.”

38. κῆαιεν] ἀπὸ τοῦ ἔκκα κῆαιμι κῆαιμεν, ὡς τύψαιμεν. δ. ση- μειωτέον δέ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς πατρίδος ἐκάοντο. A = κτερίσαιεν] “κτερίσαιεν” διὰ τοῦ \bar{a} ἢ παραλήγουσα. Ὀμηρικῶ- A - 15 τερον δὲ τὸ “κτερίσειαν,” ὡς “τίσειαν Δαναοί” (Π. I. 42).

39. ὀλοῦ Ἀχιλῆι] ὀλοθρευτικῷ ἢ ὀλέθρου ἀξίῳ. B =

βούλεσθ' ἐπαρήγειν] βούλεσθε προσεῖναι, προστίθεσθαι παρ' Ἴωσιν. B =

40. φρένες—ἐναίσιμοι] φρόνημα καθῆκον.

41. γναπτόν] εὐπειθές. πιθανῶς δὲ τῇ εὐσεβείᾳ Ἐκτορος ἀντέ- B = 20 θηκε τὴν ὁμότητα Ἀχιλλέως.

42. ἐπεὶ ἄρ] ἢ περισσόν ἐστι τὸ “ἐπεὶ ἄρ,” ἢ ἀντὶ τοῦ “εἴξας” AB + γραπτέον “εἴξῃσι,” ἢ ἤ, ἐκὰν εἴξῃ, εἴ' ἐπὶ μῆλα.

43. βροτῶν] περισσόν ἐστιν, εἰ μὴ λείπει τὸ τινός.

44. οὐδὲ οἱ αἰδῶς] λείπει τὸ ἐστίν· τὸ δὲ ἐξῆς ἀβετητέον· ἀρμόζει 25 γὰρ τινι γνωμολογοῦντι· ἐρεῖ δὲ Ἀχιλλεύς, ὅτι νῦν ἐμὲ βλάπτει.

45. ἤ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἠδ' οὐνῆσιν] τινὲς ἐδάσσαν τὸ ἦ, A + ἵνα εἶεν δύο αἰδοῖ, ὡς Εὐριπίδης “δισσαι—εἰσίν” (Hipp. 384)· οὐπω γὰρ αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ διεκέκριτο, ἀλλ' ἐπὶ διαφόροις πράγ- μασιν ἐν ἦν ὄνομα. πανταχοῦ δὲ τῶν ὑπομνημάτων οὕτως εὔρον 30 πλὴν Ἡρακλέωνος.

46. μέλλει μὲν που τις] ἔοικεν. A + B =

47. ὁμογάστριον] οὗτοι γὰρ ἐνδιάθετοι· “ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος A + B =

1. ὀρώρει B: -ρεν || 3. γνωσιμαχῆσαι B: βουλεύσασθαι γνωσιμαχῆσαι || 5, 6. τοῖς μὲν Τρωικοῖς B: τοῖς μὲν Τρωικοῦς || 6. τοῖς B: τοῖς || 10. αὐτοῦ W: ἑαυτοῦ || 12. τοῦ ἄκη ἀκῆαιμι κῆιμεν ὡς || 14. \bar{a} A: $\bar{\delta}$ || 16. Ἀχιλλῆι || 22. γραπτέον Bekker: γράφεται || εἴξῃσι et εἴξῃ εἰσ' W: ἦξῃσι bis || 32. ἀδελφοῖς supplet post ἐνδ. Eust., ἀδελφοί B

"Εκτορός είμι" (Π. 21. 95)· οὐς μὲν γὰρ ἴσασιν ὄντας ἀδελφούς, τοὺς δὲ ὀμοπατρίους οἶονται· καὶ Ἑλένη "τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ" (Π. 3. 238)· οὕτως, οὐχ ὡς ὁ κασίγνητος, αἰ ἴμ γάστριος.

B- 49. τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι] καὶ Εἰριπίδης (Οἴ. 3) "ἦς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις." τοῦτο δέ, ὅτι 5 δεῖ τὰ συμβαίοντα γενναίως φέρειν.

50. Ἔκτορα—ἦτορ ἀπήυρα] ἀντὶ τοῦ Ἔκτορος.

B- 52. οὐδέ τ' ἄμεινον] λείπει ἔσται, τὰ δὲ συγκριτικὰ ἀντὶ ἀπλῶν ἢ τοῦ παύσασθαι.

B= 53. μὴ ἀγαθῷ περ ἰόντι] ἀθετοῦσιν· πῶς γὰρ ὄν εἶπεν ὀλοὸν 10 (39) νῦν ἀγαθὸν φησιν; ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνδρείφ.

A+ *νεμεσσηθῶμεν] "νεμεσσηθέωμεν."

B= 54. κωφὴν γὰρ δὴ γαίαν] καλῶς τὸ ἀναίσθητον γῆ παρείκασεν. <ἢ> ὅτι ἀπὸ γῆς τὸ σῶμα, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς (?) καὶ Ἡράκλειτος "νέκυες κυπρίων ἐκβλητότεροι" (fr. 85 Byw.). 15

B= ἄλλως: κωφὴν γὰρ δὴ γαίαν] βαρὺ καὶ γεῶδες τὸ σῶμα.

B= ἄλλως: κωφὴν γὰρ δὴ γα ν] ἂν: τοῦ ἀναίσθητον. κέχρηται δὲ τῷ <ε>ἰδικῷ ἀντὶ τοῦ γενικοῦ. κωφὸν δὲ καὶ τὸ μὴ προϊέμενον φωνήν· "κωφὸν γὰρ βέλος" (Π. 11. 390) καὶ "κύματι κωφῷ" (Π. 14. 16). 20

B= 55. τὸν δὲ χολωσαμένη] ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ Ἀχιλλέως ὄργισται. τὴν δὲ ἀπολογίαν πρὸς ἕτερα πεποιήται. οὐ γὰρ ὅτι οὐχ ἁμαρτάνει ἀπολογεῖται, ἀλλ' ὥσπερ λαβὴν εἴληφε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰρημένον "ἀλλ' ὀλοῦ Ἀχιλλῆι θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν" (39), καὶ φησιν ὅτι δεόντως οὗτος τιμᾶται διὰ τὴν ἀρετὴν (59). 25

B= 56. εἶη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος] πρέπον σεαυτῷ εἶρηκας· ἐν εἶη <ἂν> καὶ τοῦτο τῶν σῶν φλυαρημάτων.

B= 57. θήσετέ τιμήν] ἀντὶ τοῦ θήσεις σὺ καὶ μόνος καὶ πρῶτος· οὐ γὰρ ἄλλος τις.

58. Ἐκτωρ μὲν θνητός] οὐδὲν πρὸς τὸ "θνητός" ἀντιδιδέσκειν. 30

AB+ γυναικὰ τε θήσατο μαζόν] ἀντὶ τοῦ γυναικός, ὡς τὸ "δ δ' ἐρινεὸν—τάμνε νέους ὄρηκας" (Π. 21. 37)· ἢ γυναικεῖον ἢ παρέλκει τὸ "μαζόν." τοὺς δὲ τοιούτους σιλοικισμοὺς ἐπικυμισμοὺς οἱ στωικοὶ καλοῦσι διὰ τὴν ἀνισοσημίαν· οὕτω δὲ ἔλεγον ὁ παῖς θηλάζει.

3. οὕτως eicit W || 14, 18. supplevi ex B || 22. ἦμαρτεν B || 26. εἶρηκε in lemmate || ἢ B pro ἐν || 27. supplevi ex B || 28. θήσεται in lemmate || 33. ἐπικυμισμοὺς Bekker

59. θεῶς γόνος] ἀντὶ τοῦ “ γόνος ” τινὲς γράφουσι “ πάις. ” ὡς γὰρ ἀπὸ προγόνων ἐστὶ τὸ “ γόνος. ”

60. ἀτίτηλα] ἐξ ἀταλῆς ἐπεμελησάμην.

B =

61. φίλος—ἀθανάτοισιν] εἴμαρτο γὰρ θνητῷ αὐτὴν γαμηθῆναι·
5 ἐγὼ δὲ τῷ ἰσοθέφῳ δέδωκα.

62. ἀντιάσθε γάμου] μετελαμβάνετε· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἄντροφ τοῦ Χείρωνος.

ἐν δὲ σὺ τοῖσι δαίνυ] ὅ ἐστι ‘ τί νῦν ἀτιμάζεις ἅ ἐτίμας πρόωγ; ’

63. ἔχων φόρμιγγα] οἰωνίζονται τὸν Ἀπόλλωνα δαιτὶ σχολάζειν
10 καὶ μὴ λοιμοῖς. διὸ κιθάραν αὐτῷ νέμουσιν “ ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην ” (Od. 17. 271).

κακῶν ἔταρε] Ἀλεξάνδρου καὶ Ἐκτορος. Ἡσίοδος “ μῆδὲ κακῶν ἔταρον ” (Opp. 716).

αἰὲν ἄπιστε] ὡς ὑποσχομένου βοηθήσειν Ἀχαιοῖς· “ ἐπέγναμψεν B =
15 γὰρ ἅπαντας Ἡρῆ ” (Π. 2. 31).

64. * τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος] τινὲς “ τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας ” ὡς δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ ἀποδόσει.

65. Ἡρῆ] πιθανῶς ὁ Ζεὺς διαδέχεται τὴν δικαιολογίαν, τοῦ παι- B =
δὸς οὐ θελήσαντος ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἐρίζειν αὐτοῦ τῇ γυναικί.

20 ἀποσκύδμαινε] ὡς ἐρίζω ἐριδμαίνω, σκύζω σκυδμαίνω. ἢ ἀπὸ B =
τῶν ὀργιζομένων λεαιῶν ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει τῶν σκύμων. ἢ ἀπὸ τῆς
περὶ τὸ πρόσωπον (ἐν τῷ ὀργίζεσθαι) συστολῆς τοῦ δέρματος, ὃ
σκύτος καλεῖται· τινὲς δὲ οὐκ εὖ παρὰ τὸ ἐπισκύνιον.

66. οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί’ ἔσσεται] οὐχ ἓνα μόνον τιμήσομεν· B =
25 ἢ οὐχ ὁμοία ἐπὶ πάντων ἔσται τιμὴ.

67. οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν] ἀντὶ τοῦ τῶν ἐν Ἰλίῳ ὄντων.

68. ὡς γὰρ ἔμοιγε] λείπει τὸ δοκεῖν ἢ, ὡς ἐμοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἦν φίλος. B =
ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων] ἐπεὶ οὐχ ἡμάρτανεν ὁ Ἐκτωρ
τοῦ ἐμοὶ τὰ προσηνῆ ποιεῖν.

30 69. εἰσῆς] καὶ αὐτοῖς γὰρ ἀπέτεμον μοῖραν, “ τὴν—Νύμφησι ” B +
(Od. 14. 435)· καὶ ἀπῆρχοντο δὲ αὐτοῖς ἐξ ὅλων τῶν μελῶν. ἢ τῆς
ἀγαθῆς, ὡς “ καὶ σφιν δαῖτ’ ἀγαθὴν ” (Π. 23. 810).

71. κλέψαι μὲν ἕασομεν] τὴν περὶ τὴν κλοπὴν γυνῶσιν ἕασομεν. B =

2. ἀπὸ W: ἐπὶ B || 3. ἀνεθρεψάμην B pro ἐπεμελησάμην || 6. μεταλαμβάνετε
|| 10. κιθάρην || θεοὶ δαιτὶ || 16. ταύτην δέ: corr. Bekker || 20. σκύζω B: σκύδω
|| 21. λεόντων B || 22. supplevi ex B || 25. ὁ. ἢ ἐπὶ πάντας B || 27. δοκεῖ B
|| 30. ἀπέτεμον B || νύμφησι W: νῦν φησιν

72. θρασὺν Ἐκτορα] ἄμεινον δὲ γράφειν “ νέκυν Ἐκτορος.”
- A+ * ἢ γάρ οἱ] ἔν τισιν “ εὖ γάρ οἱ.”
- B- 73. μήτηρ παρμέμβλωκεν] ψευδές· ἴσως οὖν φησί, ‘ὡς μήτηρ συμπάρεστιν αὐτῷ τῷ νεκρῷ Ἀχιλλεύς.’ ἢ ὑπερβολικῶς τοῦτο εἶπεν ἀπὸ τοῦ συνεχῶς αὐτὴν ἐκέϊσε φοιτᾶν. 5
- νύκτας τε καὶ ἡμῆρας] σολοικοφανές· εἶδει γὰρ ἡματα.
- A+B- 74. ἀλλ’ εἴ τις καλέσειε] ἀλλ’ εἶθε τις. β. ὡς περ δὲ εἰπόντος
- B- “ἀλλ’ ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν” (Π. Ι. 62) ἀνέστη Κάλχας, οὕτω καὶ νῦν ἡ Ἴρις.
- A- καλέσειε θεῶν] τὸ “θεῶν” ὄνομά ἐστιν ἡ μετουχί. 10
75. ὄφρα τί οἱ εἶπω] ἅμα ἵνα καὶ νουθετήσῃ αὐτὸν ἡ μήτηρ.
77. ἀελλόπος] Εὐφορίων “ἀελλόποδος αἰθαρύταο” (fr. 163 M.).
- A+B- 78. Σάμοιο] τῆς νῦν Σαμοθράκης. σάμους δὲ τοὺς λόφους ἔλεγον. ἐκαλεῖτο δὲ Λευκωνία· εἶτα ὑπὸ Σαμίων οἰκισθεῖσα, ὣν τὰ σκάφη αἰχμάλωτοι Θρηῆσαι κατέκαυσαν, Σαμοθράκη ὠνόμασται. 15
79. μέλαινα πόντω] ἀντὶ τοῦ ‘μέλαινα κόλπω,’ ὅς ἀπὸ Μέλανος ποταμοῦ καταφερομένου εἰς αὐτὸν ὠνόμασται· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Φριξίδου Μέλανος ἐκεῖ ναυαγήσαντος· ἢ ὅτι ἐκ μελαγγεῖων ὁ ποταμὸς κατιῶν μελαίνει αὐτόν· ἐκεῖ δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Σαρπηθονία ἄκρα· τάχα δὲ τοῦτο τοῦ ὕδατός ἐστιν ἐπιθετόν, ὡς “μέλαν δὲ ἐ κύμα” (Od. 5. 353)· 20 νῦν δὲ Καρδιανὸς ὁ κόλπος ὀνομάζεται.
- ἐπεστενάχησε] αἰεὶ βαρυτόνως φησὶ “στενάχων.”
- B- 80. ἢ δὲ μολυβδαῖνη ἰκέλη] τῷ μολυβδ(ί)φῳ, ὃ πρὸς τῇ ὀρμιᾷ καὶ τῷ ἀγκίστρῳ ἐστὶ πρὸς τὸ θᾶπτον καθικνεῖσθαι τοῦ βυθοῦ· οἱ δὲ τὴν βολίδα· ἢ μόλιβον δὲ φησιν (Π. ΙΙ. 237) ἢ μόλυβδον. 25
- A-B- 81. βοὸς κέρας] ὃ προσάπτουσι τῇ ὀρμιᾷ πρὸς τὸ μὴ ἐσθίεσθαι καὶ (τὸ) ὀμόχροον εἶναι τῇ θαλάσῃ. οὐ γὰρ τὴν τρίχα, ἐπεὶ φησὶ “λίμφω καὶ ἡνυπι χάλκῳ” (Π. ΙΒ. 408)· οἱ δὲ τὸ κέρσιμον, ὃ πρὸς τοῖς ἄκροις τῶν καλάμων βάλλουσι πρὸς τὸ καταδύεσθαι τῷ βάρει τῶν ἰχθύων. οἱ δὲ νεώτεροι “κέρας” τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν 30 κέρατι· “τὸν κεροπλάστην αἶειδε Γλαῦκον” Ἀρχίλοχος (fr. 57 B.).
82. ὠμωστῆσιν ἐπ’ ἰχθύσι] τοῖς ὠμοῖς ἐσθιομένοις· νῦν γὰρ περὶ τῶν μικρῶν ὁ λόγος ἐστίν.

12. ἀελλόπους in lemmate || αἰθαρύτας conii. Bekker, σ ἀρπνίας Oder de Anton. Lib. p. 62 || 15. Θρηῆσαι Eust.: Θρηῆκες et ante αἰχμ. addit οἱ B, Θρηῆκαι || κατέκαυσαν Eust.: κατέδυσαν || 16. δς Bekker: ὡς || 17. Φρυξίδου || 18. μελαγγεῖων etiam Eust. || 23. suppl. W || 29. καταδύεσθαι scripsi: καταμίγνυσθαι

84. εἶατο] δασέως· Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ. A +

85. κλαῖε μῶρον] ἐπειδὴ μέλλει καταστρέφειν τὸν λόγον εἰς τὰς B =
 Ἔκτορος ταφάς, προλαβεῖν τι ἐπιχειρεῖ τῶν ἐξῆς καὶ τὸ κέντρον
 ἐγκαταλιπεῖν, ὡς ὁ κομικός (Eur. Dem. fr. 94 K.), τοῖς ἀκρωμένοις,
 5 ὥστε ποθῆσαι τι καὶ περὶ τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως ἀκοῦσαι καὶ
 ἐννοεῖν παρ' ἑαυτοῖς, οἷος ἂν ἐγένετο ὁ ποιητὴς διατιθέμενος ταῦτα·
 καὶ ἔστι περιπαθὲς τὸ κλαίειν τὸν ζῶντα.

(ὅς οἱ) ἔμελλε] ἐφκει, ἀντὶ τοῦ ὅς τῷ υἱῷ ἤρμωστο· περισσὸς AB +
 οὖν ὁ ἐξῆς. §. Ῥιανὸς δὲ γράφει “ὅς τάχ' ἔμελλεν.” A =

10 88. ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς] ἀμετάβλητα. B +

90. τίπτε μ' ἐκεῖνος] τὸ ἐξῆς, τίπτε μ' ἄνωγε μίσηγεσθ' ἀθανά- B =
 τοισιν. ἢ λείπει τὸ ἐλθεῖν.

91. ἔχω δέ] ὁ “δέ” ἀντὶ τοῦ γάρ. B =

ἄχε' ἄκριτα] ἀναρίθμητα. B =

15 92. οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται] οὐ ματαιώσω τὴν κέλευσιν αὐτοῦ. B =

94. <κνάεον—> ἔσθος] παρὰ τὸ ἔω· παρὰ τοῦτο δὲ ἢ ἐσθῆς. οἰ- B =
 κεῖον δὲ θαλασσίᾳ καὶ πενθούσῃ θεῶ.

96. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο] ὑπεχωρίζετο, δίστατο, ὥσπερ B =
 ὁδὸν παρέχον, τὸ κύμα.

20 97. ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην] “οὐρανόν” τὸν ὑπερνέφειον τοῦ Ὀλύμπου A ~ B -
 τόπον· φησὶ γοῦν “ἤλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι” (104). §. “ἀκτῆν” B =
 δὲ τὴν τοῦ μέλανος κόλπου.

100. ἢ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ] ἐκ δεξιῶν, ὡς φησὶ Πίνδαρος “πῦρ
 πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ ἄγγιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς ἵζειαι”

25 (fr. 146 B.)· καὶ ἐν τῷ Καπετωλίῳ δὲ οὕτως ἴδρυται ἢ Ἀθηναῖ.

εἴξε δ' Ἀθῆνη] ὡς νεωτέρα· ἢ δὲ βασιλὶς τῇ δεξιῷσει φιλοτιμεῖται. B =

108. Ἔκτορος ἀμφὶ νέκνυ] Ἔκτορος νέκνα. ἀλλὰ καὶ “οἰσέ- A +
 μναι νεκρὸν Ἑλπήνορα” (Od. 12. 10).

109. ὀτρύνεσκον] ἢ Μασσαλιωτικὴ “ὀτρύνουσιν.” A +

30 * εὔσκοπον Ἀργεῖφόντην] συνετόν, κατὰ <τοῦ> σκοποῦ φέροντα B =
 <τῆν> γνώμην. ἐντεῦθεν δὲ τὰ ἄνω διεσκεύαστ[αι] περὶ κλοπῆς (71-3).

110. τὸδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω] προσάπτω· τινὲς δὲ “προῖ- A + B -
 άπτω” προπέμπω δίδωμι· τὸ δὲ ἰάπτω βλάπτω.

4. κομικῶς || 5. ποθῆσαι B: πορθῆσαι || 14. ἄχεα || τὰ ante ἀν. ut B: omisi
 || 20. εἰς || 24. ἄ τε Plut. Quaest. Symp. I 2, 4: ἀτέρ || ἵζειαι conji. Bergk
 || 26. νεωτέρας || 27. ἀλλαχού A pro ἀλλὰ καὶ || 30, 31. suppl. W ex B:
 κατασκόπου φ. γν. || 33. τὸ δὲ ῥάπτω

- A + προτιάπτω] “προϊάπτω” χωρίς τοῦ τ̄ και ἔστιν ὅμοιον τῷ ἰάλλω·
τινὲς δὲ μετὰ τοῦ τ̄, και ἐδάσαναν τὸ ᾱ.
- B- III. μετόπισθε] λείπει ὁ και, ἰν ἧ και εἰς ὕστερον θέλων τὴν
πρὸς σὲ φιλιάν τηρῆσαι ἔνεκα τῶν δεσμῶν (Π. I. 401)· τινὲς δὲ
διὰ τὴν μίξιν· ὅπερ ἄτοπον. 5
- B= III. φρεσὶ μαινομένησιν] μανίας γὰρ ἐγγὺς αἰκίζεσθαι τὰ ἀναί-
σθητα.
III. ἐμέ τε δείσῃ (ἀπό θ’ Ἐκτορα λύσῃ)] συνδέσμοις διέστειλε,
δέον εἰπεῖν ‘δείσας λύσῃ.’
- B= III. ἐφήσω] ἐντελουμένην πέμψω. 10
- B+ III. ἀδινὰ στενάχοντα] ἀβρώως, παρὰ τὸ ἄδην· ἀδιαλείπτως.
- A+ III. και ἐντύνοντο ἄριστον] νῦν ἄπαξ· και ἐν Ὀδυσσειᾷ (I6. 2)
“ἐντύνοντο ἄριστον.”
- AB= III. ἔδειαι κραδίην] και Πυθαγόρας παραινεῖ καρδίαν μὴ ἐσθίειν,
ὅ ἔστιν ἄλμπον και ἀτάραχον διάγειν τὸν ἄνθρωπον. 15
οὔτε τι σίτου] διὰ τὸ “λίσσόμενος δειπῆσαι· ὁ δ’ ἠρνεῖτο
στεναχίζων” (Π. I9. 304).
- A+ III. ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ—μίσγεσθαι (—κραταιή)] ἀβτεῖ-
ται· ἀνοίκειον γὰρ ἦρωι και θεᾷ. ἴσως διὰ τὸ ἄλλους ἀντ’ αὐτοῦ κτήσα-
σθαι ἐκγόνους ἢ τάχα ὑποκλέπτουσα αὐτὸν τοῦ πένθους ταῦτά φησιν· 20
συγκοιμᾶται οὖν Βρισηίδι μετὰ ταῦτα (676).
- A + B= III. ἐὲ δ’ ἔξοχα πάντων] δασυντέον τὸ πρῶτον ε̄ τῆς “ἐέ.” τῷ
δὲ τόνφ ὡς καλέ.
- B+ III. νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα] ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ, ὡσεὶ ἔλεγεν· καιῖτοι
ἀχρήστου ὄντος. 25
III. τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος] τινὲς “τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας,” ὡς
δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ ἀποδόσει.
- B= III. τῆδ’ εἶῃ] “τῆδε” ἐνθάδε, ὡς “τῆδε γὰρ ἔβρισαν” (Π. I7.
512). “εἶῃ” δὲ ἀντὶ τοῦ ἰοῖ ἢ παραγένεοιτο. ὁ δὲ Ζῶπυρος ἀντὶ τοῦ
ἔστω. 30
III. εἰ δὲ πρόφρονι] αὐτός φησιν “ὅς κε θεοῖς ἐπιειθήται, μάλα
τ’ ἔκλυον αὐτοῦ” (Π. I. 218).

1. ἰάλλω W: προϊάλλω A, ἄλλω || 2. ᾱ A: τ̄ || 4. ἔνεκα scripsi: εἵνεκε ||
19. ἀνοίκειον W: -εως || ἄλλους W: πολλούς || 20. ὑποκλέπτουσα Bekker:
-βλέπουσα || 24. νεκροῦ scripsi, cf. BD: κοινοῦ || 29. Ζῶπυρος B: τοῦ
Ζωπύρου

141. ἐν ἠγῶν ἀγύρει] ὡς τὸ “νεῶν ἐν ἀγῶνι” (Il. 15. 428 al.). A =
144. Ἴρι ταχεῖα] ἀντὶ τοῦ ταχέως. AB =
148. οἶον] οἶδε γὰρ ἠμιαχεῖν ὁ Πρίαμος. §. “οἶον” δὲ γραπτέον, οὐχ “οἶος.” A =
- 5 μηδέ τις ἄλλος] ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἔλεον <ἢ μόνωσις> B = ἐργάζεται.
149. κῆρύξ τις τοι] μόνον ἀπελθεῖν μετὰ τοσοῦτων λύτρων ἀδύνατον διὰ γῆρας, ἐπάγεσθαι δὲ τινα τῶν νέων εἰς πολέμιον στρατὸν ἀπίθανον. οὐ μόνον οὖν κῆρυξ ἔπεται, ὅπερ ἐστὶ πίστεως καὶ σπονδῶν
- 10 σύμβολον, ἀλλὰ καὶ οὗτος γέρων. γεραίτερος] ὡς δικαιότερος παλαιότερος, οὕτω γεραιότερος καὶ κατὰ συγκοπὴν “γεραίτερος,” ὡς “θερείταταί εἰσι κέλευθοι” (Arat. Ph. 148).
151. νεκρὸν—τὸν ἔκτανε] ὃν κτείνας ἐποίησεν, ὡς “ἔλκος—ὄ μιν A +
- 15 βάλε Πάνδαρος” (Il. 5. 795) ὃ βαλὼν ἐποίησεν.
152. μηδέ τι τάρβος] τεῖρω τάρος καὶ πλεονασμῶ τάρβος. B = ἄλλως: μηδέ τι τάρβος] ἐν ἐπιτάσει· οὐχ ὅτι θάνατος, ἀλλὰ B = μηδὲ τάρβος.
154. εἴως] ἕως, τυπικῶς· χρονικῶς δὲ “ἕως ὁ ταυῖθ ὄρμαινε” (Il. 20 I. 193)· αἰτιωδῶς δὲ “εἴως Πηλεόπειαν ὀδυρομένην” (Od. 4. 800).
155. ἔσω κλισίην] εἰς κλισίην.
156. οὐτ’ αὐτὸς κτενέει] διὰ πάντων ἀσφαλῆ τὴν ἔξοδον αὐτῶ B + κατασκευάζει.
- 25 157. οὔτε γὰρ ἐστ’ ἄφρων] τάχιστα συνέλαβε πόθεν ἴασιν ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. ἢ δι’ ἀσυνεσίαν—ὃ διὰ τοῦ “ἄφρων”—ἢ ἀκόντως—ὃ διὰ τοῦ “ἄσκοπος”—ἢ ἐκουσίως—ὃ διὰ τοῦ “ἀλιτήμων” παρεστήσεν, ὃ δηλοῖ τὸν ἐκουσίως ἀμαρτάνοντα. ἄσκοπος] μὴ προορῶν τὸ συμφέρον. B =
- 30 * ἀλιτήμων] ἀλιτάνεντος ἢ ἀμαρτάνων τοῦ δέοντος. §. ἠθικῶς δὲ B = ἀπολογεῖται ὑπὲρ Ἀχιλλέως δι’ ἃ εἶπεν Ἀπόλλων “ᾗ οὐτ’ ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι οὔτε νόημα” (40). B =
158. ἐνδυκέως] ἐπιμελῶς, ἢ διηνεκῶς καὶ ὀλοτελῶς. B =

3. οἶον bis || 4. οἶος || 5. supplevi ex B || 8. πολέμιον B || 12. θερείταταται || 20. θεῖ ὡς Π. || 25. οὔτε textus: εὐδὲ || διέλαβε B || 32. ἐναίσιοι textus Iliadis: ἔμπεδοι

πεφιδήσεται] μετ' ὀλίγον μέλλον, ἀπὸ τοῦ φιδῶ.

160. Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο] ὅμοιόν ἐστι τῷ 'ἐς διδασκάλου.'

B = ἐνοπήν] θρήνον βορυβώδη.

162. δάκρυσιν εἴματ' ἔφυρον] ἄξιον ἡρωικῆς σεμνότητος τὸ πένθος.

163. ἐντυπᾶς ἐν χλαίῃη] τινὲς γράφουσιν “ἧ χλαίῃη” καὶ B ἄμεινον.

B = ἄλλως: ἐντυπᾶς] ἐντυπωδῶς, ὡς διὰ τῆς σκέπης ὀραῖσθαι τὸν τύπον. ἔστι δὲ ποιότητος ἐπίρρημα. ὑπερβολὴν δὲ πένθους ἀξίαν οὐχ εὐρίσκων αὐτῷ περιβεῖναι ἐκάλυψεν αὐτόν, ὑπνοοεῖν ἡμῖν καταλιμπάνων οἶον ἄρα ἦν αὐτῷ τὸ πένθος, ἄλλως τε καὶ ἄνπνος ἦν, 10 ἀφ' οὗ Ἔκτωρ ἐτεθῆκε· ἐντεῦθεν ὁ Σικυώνιος γραφεὺς μαθητευθεὶς τῆς ἐν Αὐλίδι Ἰφίγεν(ε)ίας γράφων τὴν σφαγὴν ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα.

164. κόπρος] Ἀρίσταρχος σποδός, τινὲς δὲ κόπρια. “αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον” (640). σημαίνει δὲ καὶ τὴν 15 βούστασιν.

A + B = τοῖο] τοῦ γέροντος. οἱ δὲ τοιοῦτου, θαυμαστικῶς.

B = 165. καταμήσατο] ἄθρου ἐπεσπάσατο, ὅθεν καὶ ἀμητός· καὶ “ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν” (Od. 5. 482). τὸ δὲ “ἀμητῆρ(ες)” (Il. 11. 67) διὰ μακροῦ τοῦ α φησίν· καὶ “λει- 20 μωνόθεν ἀμήσαντες” (451). “τέκνον, μὴ σύ γε μητρὸς ἀπ' ἀνθερεῶνας ἀμήσης” Εὐφορίων (fr. 51 M.).

B = 168. κέατο] τινὲς κεκαυμένοι ἦσαν. ὅθεν τὸ “κέδρου—εὐκέατοιο” (Od. 5. 60).

B = 170. τυτθὸν φθεγξαμένη] πρὸς τὸ μὴ καταπλῆξαι τὸν γέροντα. ὁ 25 δὲ ὅμως οὐδὲ τοῦτο ὑποφέρει· προπεπονθυῖα γὰρ ψυχὴ πᾶν τὸ μέλλον τοῦ παρόντος χειρὸν λογίζεται.

B = 172. ὄσοομένη] προορωμένη· οἱ δὲ προαγγέλλουσα, παρὰ τὴν ὄσσαν, ἣν αἰεὶ ἐπὶ θείας φωνῆς λέγει.

B = 173. ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα] φρονῆσαι σε ποιήσουσα ἀγαθὰ 30 ἦλθον.

B = Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι] ὑπὸ Διὸς ἦκω σοι ἄγγελος.

A + 174. ὅς σευ ἄνευθεν ἑών] μᾶλλον ἄδε οἰκεῖος ἢ ἐκεῖ ὁ στίχος (Il. 2. 27, 64)

5. ἧ χλαίῃη Nauck: ἡ χλαίῃη || 16. βούστῃ || 18. ἀθρόως B || 21, 22. ἀνθερεῶνας Meineke: -ος || 23. κεκαυμένοι scripsi, cf. Et. M. s.v. κείω: κεκαμένοι B, κεκακωμένοι || 30. ποιούσα B || 33. οἰκεῖος

189. ἄμαξαν—ὀπίσσαι] εὐτρεπίσαι· ἰσοδυναμοῦν καὶ τὸ ἐντῶναι B = παρὰ τὰ ἔντεα.

ἄμαξαν] τὴν ἀπήνην οὕτως εἶπεν· φησὶ γοῦν “ ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην ” (324).

5 190. πείρινθα] κατὰ μετάθεσιν, οἰονεὶ ῥίπιθα τὴν ἐκ ῥιπῶν πλα- B = κεῖσαν. ῥίπη δὲ λέγονται τὰ ἐκ τῆς οἰσῦας πλέγματα.

ἄλλως: πείρινθα] τὸ τετράγωνον πλινθίον ἄνωθεν περιδουμένον A—B = ταῖς ἀμάξαις· οἱ δὲ ἐκ ῥιπῶν φασιν αὐτὸ πλέκεσθαι καὶ εἶναι τοῦτι ῥίπιθα, ὅπερ ὁ Ξενοφῶν κἀνάθρον (Ag. 8. 7). κἀνή γὰρ

10 ἡ ψίαθος, ἢ ἢ πλέγμα ψιαθῶδες συνέχειν τὸν φόρτον δυνάμενον.

191. κατεβήσεται] κατέβαινε.

κῆώντα] ἐν ᾧ ἐκοιμᾶτο· ἢ εὐώδη διὰ τὴν κέδρον.

B =

192. γλήνεα] χρήματα κατὰ Ἡλείους· οἱ δὲ ἀξιοθέατα γλήνη δὲ B = παρὰ τὸ γλάμυρον, ὃ ἐστὶ δίνυρον ὄθεν καὶ “ Ἀρχιέδημος ὁ Γλάμων ”

15 (Aristoph. Ran. 588)· καὶ παροιμία “ ἐν τυφλῶν πόλει Γλάμυρος βασιλεύει ” ἢ ἀπὸ μέρους εἶρηκεν· γλήνας γὰρ κυρίως τὰ κοροκόσμημα λέγουσιν.

κεχάνδει] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἔνιοι γράφουσι “ κεκέυθει.”

A +

193. ἐς δ' ἄλοχον—ἐκαλέσ(σ)ατο] τὸ ἐξῆς ἐσεκαλέσατο.

20 194. Διόθεν μοι—ἄγγελος] ἀνθρώπινον τὸ ἀνατίθεσθαι τὸ πρᾶγ- B = μα γυναικὶ κοινωνῶ τῶν παθημάτων. καὶ κέκρικε μὲν, ἐρωτᾷ δὲ εἰ σύμψηφος ἐστὶ αὐτῶ. ὅτι γὰρ τοῦτο ἤθελε, δῆλον· οὐ γὰρ πρὶν καταβῆναι (191) συμβουλευέται τῇ γυναικί, ἀλλ' ἐπὶ δεδογμένοις ἀναφέρει τὴν γνώμην τῇ γυναικί.

25 199. ἔσω στρατόν] (ἀν)τὶ (τοῦ) ἐς στρατόν.

200. ἀμείβετο] Ἀρίσταρχος “ ἀνήρετο.”

A =

201. ὦ μοι] γυναικεία ἢ ἀναφώνησις ἐξισταμένης ἐπὶ τῷ τηλι- καῦτα τολμᾶν.

ἦς τὸ πάρος περ] ἐφ' αἷς πρώην.

30 202. ἔκλεο] ἐκλεόμην ἐκλέεο καὶ κατὰ συγκοπὴν “ ἔκλεο,” προ- AB + πάροξυτόνως.

205. ἐξενάριξε] τινὲς “ ἐξήναξε” τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλεν.

σιδήρειόν νυ τοι ἦτορ] τινὲς μετὰ τοῦτον γράφουσιν “ ἀθάνατοι A + ποίησαν, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.”

3. καὶ ante δμ. omisi || 9. ἐς post τ. omisi, ὡς conii. W || 18. κεκέυθει A: κελεύθει || 23. ἐ. τοῖς δ. B || 27. τῷ W: τῶν || 28. τολμᾶν scripsi: τολμῶν || 27, 28. ἐπὶ τῶν τηλικούτων τολμῶν conii. Bekker

- AB= 206. εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται] ἀντιστρόφως. εἰ γὰρ σε ὄψεται καὶ αἰρήσει, ἀντὶ τοῦ 'μόνον εἰ θεάσεται εὐθύς αἰρήσει.'
- B+ 207. ὠμηστής] ὠμός, ἄγριος. ταῦτα δὲ ἀπολύτως.
- A+B= 208. οὐδὲ τι σ' αἰδέσεται] οὐχ ὡς ἰκέτην σε δέξεται· αἰδοῖοι γὰρ οἱ ἰκέται. 5
- B= νῦν δὲ κλαίωμεν] εἰ τῆς σωτηρίας τοῦ γέροντος προνοουμένη μόνον ἐφαίνετο, ἀπρεπῆς ἦν παντελῶς ὁ λόγος, (ὅτι) κατεφρόνει υἱὸν τοιοῦτου ὑπὲρ ἀσφαλείας πρεσβύτου δυστυχοῦς. νῦν δὲ ὡς ἀδύνατος κομίσασθαι τὸν υἱὸν οὐ βούλεται προσποβαλεῖν καὶ Πρίαμον.
208, 9. ἄνευθεν ἤμενοι] ὡς οὐδὲ ἐλπίδα ἔχοντές ποτε θάψαι τὸν 10 υἱόν.
209. ὧς ποθι μοῖρα] μέμικται τούτοις λογισμὸς καὶ πάθος· "ὧς ποθι" δὲ οὕτω που.
- B= 212. μέσον ἦπαρ ἔχοιμι] δαιμονίως τῇ ἐμφάσει (χρῆται)· τόπος γὰρ λύπης τὸ ἦπαρ καὶ "μέσον," οὗ ἡ χολὴ καὶ πολὺ τὸ ἐσθιόμενον. 15 καὶ ἐν παρατάσει τὸ ἐσθίειν (213). τό τε "ἐμφυσα" ἐμφαντικώτατον· οὐ γὰρ λαβοῦσα τῇ χειρί, ἀλλ' αὐτῶ προσφῦσα τῷ ἥπατι τὸ στόμα, ὡς ἐπὶ σαρκυφάγου θηρίου.
- B= ἄλλως: μέσον ἦπαρ] εἶγε μὴ προειλήφειμεν τὸ περὶ αὐτὴν πάθος, ἀπαράδεκτον (ἄν) ἦν τὸ μέγεθος τῆς ὑπερβολῆς. νυνὶ δὲ οἰκεία ταῦτα 20 μητρὶ καὶ πρεσβυτίδι ὑπὲρ τέκνου οὐκ ἀναιρεθέντος μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰκίζομένου ἀτάφου.
- B= 213. τότ' ἄντιτα] ἀντιτιμώρητα. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ "τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι" (Il. 13. 447). λείπει δὲ ὁ ἄν. οὐκ ἀξιόχρεων δὲ ἡγεῖται τὸν θάνατον τοῦ πολεμίου, εἰ μὴ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ 25 ἐμφάγοι.
- A+B= ἄντιτα] τὸ τέλειον ἀντίτιτα· συγκόπεται δὲ ἡ τῖ συλλαβή.
- B= 214. ἐπεὶ οὐ ἐ κακίζόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ οὐχ ὁ τυχὼν ἦν οὐδὲ γύνυς. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ "ἀνδρὶ πάρα κρατερῶ" (212). ὁ πρὸς 30 σύστασιν Ἔκτορος. αὔξεται οὖν τὸ πάθος ἐπὶ τῷ ἀναξίως ὑβριζομένῳ. τοιαῦτα καὶ ὁ Πρίαμος ἐρεῖ πρὸς Ἀχιλλεῖα, ἀλλὰ πεφεισμέ-

2. εἰ μόνον B || 4. αἰδέσεται || 7. supplevi ex B || καταφρονεῖ ut B || 8. ἀδύνατον || 9. οὐ βούλεται B: προβίλλεται || προσποβαλεῖσθαι B || 14. supplevi ex B || τόπος scripti: τρόπος || 16. ἐμφυσᾶ || 20. μέγεθος B: πάθος

νωσ· “τὸν δὲ σὺ πρῶν κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης” (500). δ . αἱ A = κοινὰ δὲ “ἐπεὶ οὗτι κακιζόμενον.”

215. ἀλλὰ πρὸς Τρώων] “πρὸ Τρώων” δίχα τοῦ σ , ὡς τὸ “προστή- A-B = σας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι” (II. 4. 156).

5 216. οὔτε φόβου μεμνημένον] φιλοστόργως ταῦτα, ἐπεὶ τοι φεύ- B = γοντα ἀνεῖλεν.

ἀλεωρῆς] φυλακῆς.

219. * οὐδέ] ἀντὶ τοῦ ‘οὐ γάρ.’ B =

220. * ἄλλος ἐπιχθονίων] καὶ μὴ θεός. B =

10 221. θυοσκοοί] οἱ ἐμπυροσκοοί· καλοῦσι δὲ αὐτοὺς λιβανομάν- A+B = τεις.

ἰερῆς] οἱ διὰ τῶν σπλάγγων μαντευόμενοι. τὰ μὲν γὰρ AB = θυμιάματα θύη καλεῖ, τὰ δὲ σπλάγγνα ἱερά. δ . κοινὸν δὲ τὸ A = “μάντεις.”

15 222. ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζόμεθα μᾶλλον] ἢ παρέλκει B = τὸ “μᾶλλον” Ἀττικῶς, ἢ μᾶλλον τοῦ ποιεῖν ἐχωριζόμεθα καὶ τοῦ βαδίζειν ἐπὶ τὰς ναῦς.

223. καὶ ἐσέδρακον] ἐνῆν καὶ οὕτως εἰπεῖν ‘νῦν δὲ θεός ὁ εἰπών’ ὃ δὲ ἐμφαντικῶς τὴν αὐτοῦ αὐτοψίαν προβάλλεται· ἐνήλλαξε δὲ τὴν

20 τάξιν.

226. ἀντίκα γὰρ με κατακτείνειεν] τῆς τῶν ἀκούοντων διανοίας B = ἦψατο ταῦτα λέγων.

227. ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην] ἐπὴν κορεσθεῖην τῆς τοῦ πένθους B = ἐπιθυμίας.

25 228. καὶ φωριαμῶν] φωριαμός· ἔχει γὰρ ἃ φοροῦμεν· οἱ δὲ B = παρὰ τὰ φάρη ἢ τοὺς φῶρας· Ἀρίσταρχος δὲ φησι τὴν κιβωτὸν λέξιν νεωτέραν εἶναι· ἀγνοεῖ δέ, ὅτι καὶ Σιμωνίδης (fr. 239 B.) καὶ Ἐκαταῖος (fr. 368 Müller) μέμνηται αὐτῆς.

ἐπιθήματα] πώματα· καὶ ἐπιθεῖναι τὸ κλειῖσαι λέγουσιν. A-B+

30 229. * πέπλους] πέπλος πεπονημένον ἱμάτιον γυναικεῖον. A+

231. χιτῶνας] ὅτι διάφορα ταῦτα, νῦν ἐδήλωσεν· πέπλοι γάρ, A+B = οὓς περονῶνται μόναι γυναῖκες, οἱ καὶ ἑανοὶ καλοῦνται—φησὶ γοῦν “πορφυρέοις πέπλοισι καλίψαντες” (796) τὰ ὅσα Ἐκτορος, καὶ

1. κτεῖνας || 3. δίχα B: διὰ || 13. καλεῖται B || 25. δὲ W cf. Et. M. s. v.: γάρ || 26. παρὰ scripsi cf. Apoll. Soph. Orion. Et. M. s. v.: περί || 31. ἐξεῖρην (235) ante χιτῶν (sic) pro lemmate scriptum delevi et schol. ad v. 231 traieci || 32. οὓς Bekker: ἃ B, ἄς || περιβάλλοντο B

τὰ Πατρόκλου “ ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῶ λιτὶ κάλυψαν ” (Il. 18. 352)—χιτῶν δὲ ἀνδρείων ἔνδυμα, φᾶρος ἰμάτιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, χλαῖνα τὸ περίβλημα τῆς κλίνης.

- A— 232. δέκα πάντα τάλαντα] παρέλκει τὸ “ πάντα.” ἢ τὰ πάντα δέκα. 5
234. ὃ οἱ Θρηῆκες] ὡς φιλοπόται οἱ Θρηᾶκες ποτήρια χαρίζονται.
236. φείσατο] ἢ ὡς πολυτελοῦς, ἢ ὡς φυλασσομένων τῶν ξενίων.
- B— 238. αἰθουσαι <αἰ> στοαὶ παρὰ τὸ πῦρ ἐν αὐταῖς κάεσθαι.
* ἐνίσσων] Αἰολεῖς, ἀπὸ τῶν ἐνίπτων.
- B= ἔπεσ(σ') αἰσχροῖς(ιν)] κακοῖς. καὶ “ αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ” (Il. 10. 2. 216) ἀντὶ τοῦ κάκιστος.
239. * ἔρρετε] ἀπέρρετε.
- B— λωβητῆρες] ψεύσται· “ οὔτι σε λωβεύω τέκνον φίλον ” (Od. 23. 26). οἱ δὲ ἐκ τῶν δύο ‘ ἐπονείδιστοι.’ λώβη γὰρ ἢ ὕβρις.
- B= 239,40. οὐ νυ καὶ ὑμῖν οἴκοι ἔνεστι γόος] ὡς οὐκ ἔχοντες πένθος ἐμὲ 15 παραμυθεῖσθε. ἐμοὶ φησι συμπαθήσοντες ἦκετε, οὐχὶ δὲ ἕκαστος ἴδιον ὀρίζετε πένθος τὸν θάνατον Ἐκτορος. βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι δεῖ ἕκαστον οἴκοι μένοντα πενθεῖν τὸν Ἐκτορα.
240. κηδήσונτες] βαρήσונτες τὸν ἐν κῆδει ὄντα παραμυθησάμενοι. 20
- A + B= 241. ἢ ὀνόσασθε] ἐκφαυλίζετε καὶ δοκεῖτε αὐτοὶ οὐδὲν ἔχειν, οὐδὲ κοινὸν εἶναι τὸ κακόν.
- B+ 242. ἀτὰρ γνώσεσθε] μαθήσεσθε γε μὴν.
- B— 243. ῥήτεροι γὰρ μᾶλλον] “ ῥήτεροι ” μὲν ἦτε, νῦν δὲ μᾶλλον. ἢ ἀντὶ ἀπλοῦ τὸ “ ῥήτεροι.” 25
- B+ 247. * σκιπανίῳ] σκήπτρῳ.
- A - B— δῖεπ' ἀνέρας] διὰ τῶν ἀνδρῶν ἦει· καὶ δασύνεται ἢ β' συλλαβή· οἱ δέ, διεῖργε δίστα τοὺς ἄνδρας. οἱ δὲ “ δῖ' ἐπ' ἀνέρας,” ἢ ἢ “ δῖε ” ἐδίωκεν, ὅ ἐστιν ἐπεδίωκεν.
- B= 248. σπερχομένοιο] ἐπειγομένου ἐν τῷ διώκειν ἢ σπέρχοντος. 30 τοῦτο δὲ πρὸς τὸ θυμῶδες καὶ ἀπειθές τῶν ἀστιζομένων εἰς τὰ βασίλεια.

1. λεχέεσι codd. Il. || 2. ἀνδρῶν B || 10. iteratur * κακοῖς || 21. αὐτοὶ B: ἑαυτοὺς || 26. σκηπανίῳ B || 28. δῖ' ἐπ' scripsi: δῖε διῶν ἔνεπ' || 29. δῖε scripsi: δῖεπεν || 31, 32. ὦ. τῶν βασιλείων B || τῶν ante eis et οἰκῶν post β. del. Bekker

υιάσι] τινές ἀπὸ τοῦ υιάς, ὡς Ἀρκάς.

ὀμόκλα] ἥπιος μὲν ἐστίν, ὡς πον φησὶν “οἷς δ’ ὁ γέρον μετέησι” B—
(Π. 3. 109) καὶ “ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἥπιος ἦεν” (770). δύσκολον
δὲ νῦν αὐτὸν εἰργασται τὸ πένθος.

5 250. Πάμμονά τε] οἰκεῖον μὲν τῷ πάθει τὸ δυσχεραίνειν πρὸς B—
πάντας, λεληθότως δὲ Ὀμηρος κατάλογον πεποιήται τῶν ὑπολει-
φθέντων Πριάμου παιδῶν.

251. καὶ Δῖον (ἀγαυόν)] Φερεκύδης τὸν Δῖον νόθον υἱὸν Πριάμου
φησί· ἐστὶν οὖν τὸ “ἀγαυόν” ἐπίθετον.

10 252. ἐνέα τοῖς] ἡ τῶν ἐξ Ἑκάβης ἰθ’ οὔτοι ὑπελείποντο, ἡ τῶν
πεντήκοντα.

253. σπεύσατε] πᾶν γὰρ αὐτῷ βραδὺ φαίνεται πρὸς τὰ λύτρα, B=
κᾶν ἢ ταχύ.

κατηφόνες] ὡς κηληδόνες σειρηδόνες· ἐστὶν οὖν μᾶλλον θηλυκά, A—B—
15 εἰς μαλακίαν αὐτοὺς ἐπισκώπτοντος τοῦ πατρὸς ὡς στυγνίας αἰτίους.
β. ἀπὸ τοῦ κατηφῶ κατηφών—ὄθεν φησὶ “στῆ δὲ κατηφῆσας” (Π.
22. 293)—ὡς εἶκω ε(ί)κῶν· οἱ δέ, ἄξιοι τοῦ φονεύεσθαι· ὁ δὲ Νέστωρ
ἐπὶ τῆς θυσίας εἶπεν ‘ἄγε δῆ μοι φίλα τέκνα’ (Od. 3. 418).

ἄλλως: κατηφών, παρὰ τὸ φῶ, οὗ παραγωγὸν φάω, ὁ κάτω B +
20 ἔχων τὰ φάη δι’ αἰσχύνην ἢ δι’ ὄνειδισμόν.

254. ὠφέλετε] καὶ Καλλίμαχος (fr. 470) “μὴ ὠφέλετ’ ἀλλή-
λοισιν ἐπὶ πλεόν ὄμματα δύναι.”

255. ὦ μοι ἐγῶ] ἠθικὴ ἢ μεταξὺ (ἀναφώνησις). ὀργιζόμενος B =
δὲ τοῖς λελειμμένοις ἀφορμὴν εἶχεν ἀποδύρεσθαι τοὺς τετελευτη-
25 κότας. ἔλεεινὸν δὲ καὶ τὸ “ἐπ(ε)ἰ τέκον” οὐ γὰρ δεινὸν τὸ μὴ
γενῆσαι ὡς τὸ γενομένου ἀπολέσαι. πάντα δὲ κινητικά· στενάξει,
προστάσσει, λοιδορεῖ.

* πανάποτος] περὶ πάντα δυστυχής.

257. ἵπιοχαρμην] ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν Τρωίῳ (p. 212 N.) A +
30 φησὶν αὐτὸν λοχηθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως ἵππους γυμνάζοντα παρὰ
τὸ Θυμβραῖον καὶ ἀποθανεῖν· ὑπονόησειε δ’ ἂν τις τὸν Μῆστορα

3. ἐκυρὸς textus Iliadis: ἔκτορος || 9. ἔσται || ἀγαθὸν || 10. ἐξ -ης
Bekker: εἰς -ην || 14. ‘siredones etiam Ausonius 26, 2, 20’ W || 15.
αἰτίους B: αἰτιοί || 18. καρπαλίμως μοι φ. τ. codd. Od. || 19. κατηφῶν pro
lemmate scriptum || οὐ || 21. ὠφέλετ’ conl. Naëke || 23. supplevi ex B
|| 24. ἔσχεν ὀδύρεσθαι B || 25. ἐπεὶ τέκον Bekker: ἐπὶ τέκνων B, ἐπὶ τέκνω
|| 26. γεννηθέντας B || ἀπολέσαι B: -έσθαι || 30. λοχηθῆναι scripsi, λοχχευ-
θῆναι conl. Welcker: ὀχευθῆναι

πρεσβύτατον εἶναι τῶν Πριαμιδῶν καὶ τὸν Τρωῖλον οὐ παῖδα, δι' ὧν τοῖς ἀρίστοις (συγ)καταλέγεται.

B = 258. ὃς θεὸς ἔσκει] οὐ μόνον δι' ἀρετὴν ἐξαίρετος ὁ τοῦ Ἑκτορος ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πρόσφατον τῆς συμφορᾶς. ἠθικῶς δὲ κρείττονά φησι ὁ Πρίαμος τὸν παῖδα τοῦ δοκεῖν ἐξ ἑαυτοῦ γεγενῆσθαι.

οὐδ' (ἐ) ἐφίκει ἀνδρός γε] Στησίχορος Ἀπόλλωνος αὐτὸν φησιν, οὐ νόησας τὴν ὑπερβολὴν (fr. 69 B.).

261. (ὄρχησται τε) χοροῖτυπίησιν (ὁμοῖοι)] οὐκ ἐν πολέμοις· ἐκείνην γὰρ τὴν ὄρχησιν σεμνύνει—“καὶ ὄρχηστήν περ ἑόντα” (Π. 10 16. 617)—τὴν δὲ ἀπαλὴν ἀποδοκιμάζει.

B = 262. ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες] ἐν τῷ ἰδίῳ δήμῳ πρὸς τὸ ἀδικεῖν γενναῖοι· ἔθεν τὸ “οἴκοι μὲν λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες” (ΑΓ. Ρακ. 1189).

A = 264. ἐπιθεῖτε] ὡς “διακρι(ν)θεῖτε τάχιστα” (Π. 3. 102). 15
* ἐπιθεῖτε] ἐπιθειήτε.

B = 265. ὑποδδείσαντες] δέοντως σιωπῶσιν. οὐ γὰρ ἀντιλέγειν ἔδει πατρὶ πενθοῦντι.

B = 266. ἐκ μὲν ἄμαξαν] “ἐκ μὲν” ἔξω μὲν. πᾶγμα δὲ βιωτικὸν καὶ κοινὸν ἐκόσμησε ποιητικῶν λέξεων ποικιλία. 20

B = 267. πρωτοπαγέα] πρώτως παγαῖσαν, ὃ ἐστὶν ἐξόχως· ἢ πρῶτον πεπηγυῖαν, ὃ ἐστὶ καινὴν. ἔστι γὰρ τὸ μὲν τάξεως, τὸ δὲ ποιότητος.

A = 269. πύξινον ὀμφαλόεν] οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ ὁ στίχος. §. “ὀμ-
A-B = φαλόεν” δὲ ὑπεροχὰς ἔχον ἐν μέσῳ τινὰς, αἷς περιειλοῦνται οἱ 25
ἰμάντες. οἱ δὲ, ἐν μέσῳ ὀμφαλὸν ἔχον, ᾧ προσδεῖται ἰμᾶσιν ὁ ῥυμός.

B = οἰήκεσσιν] κρίκοις, δι' ὧν ἐνειρόμεναι αἱ ἠνία τοὺς ἵππους οἰακίζουσιν. ἢ γὰρ ἠνία τρόπον τινὰ οἰήξ ἐστὶ τοῦ ἄρματος.

B + 270. * ζυγοδεσμον] ἰμάντα ἢ σχοινίον. 30

B = 271. * τὸ] τὸ ζυγοδεσμον.

B + 272. πέζα τὸ ἄκρον καὶ ἐπὶ γῆς, ἣν λυθῆ ὁ ῥυμός, φερόμενον. καὶ ἐπὶ ἰματίου πέζα τὸ πρὸς τῇ γῇ μέρος.

1, 2. διὸ ἐν τοῖς conii. W || 4. ἀλλὰ καὶ B: ἄλον || πρόσφατον Bekker: πρόσφορον ut B || 5, 6. γεγενῆσθαι B || 10. ὄρχηστών || 11. ἀπαλὴν W: ἀπαλλαγὴν || 19. ἐκ μ. ἔ. scripsi: οὐ μ. ἔ. || 21. πρωτοπαγῆ B || 30. σχοῖνον B || 32. ἦν λυθῆ scripsi, ὅτε λυθῆ Eust.: ἦν ῥύθη

ἔστορι] τῷ κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ ἐμπεπηγότι πασσάλῳ, περι AB =
ὄν ὁ κρίκος ἐνηλωμένος τῷ ζυγῷ ἐντίθεται, ὃς καλεῖται ἔστωρ. δασύ-
νεται δὲ ἀπὸ τῆς ἔσεως.

273. τρίς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν] ἐκατέρωθεν ἔδησαν ἀμφαλλάσ- B =
5 σοντες τὸν ἐν μέσῳ τοῦ ζυγοῦ ὀμφαλόν, ἵνα μὴ ἑτεροκλινήσῃ.

274. ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν] ἔκοψαν ὑπέκοψαν ἀπετερμάτισαν, B +
ἵνα μὴ κρέμηται ὁ ἱμάς.

277. ἡμίονους—ἐντεσιουργούς] μὴ τοὺς νωτοφόρους ἢ τὸ νωτοφόρον A + B =
φέροντας καθήλιον, ἀλλ' ἄμαξαν καὶ Πίνδαρος (Ol. 13. 20) τὰ
10 ἄρματα ἔντεά φησιν “ἰπτείοις ἔντεσι μέτρα” ἢ τοὺς ἐτόιμους πρὸς
τὰ ἔργα.

* ἡμίονους] ὁ ἡμίονος καὶ ἡ ἡμίονος, διχῶς.

278. <τοὺς—> Μυσοὶ δόσαν] Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνετῶν ὄθεν
ἡμίονων γένος (Il. 2. 852)· ἢ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων
15 Ἀνακρέων “ἵπποθόρον δὲ Μυσοὶ εὐρεῖν μίξιν ὄνω” [πρὸς Ἴππους]
(fr. 35 B.), ἐξ ὧν ἡμίονοι· καὶ νῦν μὲν ἀρσενικῶς εἶπεν, ἐξῆς δὲ “τὰς
Ἰδαῖος ἔλαυνε δαίφρων” (325).

281. τὼ μὲν ζευγνύσθη] τούτοις γὰρ διὰ τῶν Πριαμιδῶν τὸ B =
ζεῦγμα παρεσκευάζετο. καὶ οἰκοδομεῖ μὲν ὁ ἐργάτης, οἰκοδομεῖται
20 δὲ ὁ χορηγός· καὶ γλύφει μὲν ὁ γλυφεύς, γλύφεται δὲ ὁ δεσπότης·
ζεῦγνυσι μὲν ὁ ὑπηρετῶν, ζεύγνυται δὲ ὁ προστάσων.

ζευγνύσθη] ζευγνύναι προσέτασων. B =

283. * τετιηότι] περιλύπῳ. B =

285. ὄφρα λείψαντε] συλληπτικῶς· μόνος γὰρ σπένδει ὁ Πρία- B =
25 μος.

292. ταχὺν ἄγγελον] “ἔόν” ἀγαθόν, οἷ δὲ τὸν αὐτοῦ. β. γυναι- A =
κεῖον δὲ τὸ ἦθος τὸ ἐπὶ μαντείας καταφεύγειν, εἴ τι που περίφοβον B =
σχοῖεν.

* ἐγκλιτέον τὴν “οἷ.” A +

30 293. φίλτατος οἰωνῶν] ἢ ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτῷ ἐγεννήθη, ἢ B =
ὅτι ὀρμῶντι αὐτῷ ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἐφάνη καὶ ἐνεφάνισεν αὐτῷ
τὰ μέλλοντα· τινὲς δὲ φασιν, ὅτε γεννηθέντα Δία εἰς οὐρανὸν

5. ἑτεροκλίνηση B || 6. χλωχίνα || 8. ἐντελεσιουργούς || νωτοφόρον || 10.
ἰπτείοις ἐν ἔντεσσι vel ἔντεσι μέτρα Pindari codd. || μεταίσσων pro μέτρα B
|| 15. δὲ Bekker : καὶ || εὔρον conl. Bergk || inclusa del. Hartung || 26.
ἔόν scripti : ἔόν || 27. περίφοβον B : περίφοιβον

ἐκόμισεν· οὐ δέ, ὅτι Μέρου ὁ Κῶος ἀπαύστως ἐπέμβει τὴν γυναῖκα·
ξενίσας δὲ τὴν Ἥραν μετεβλήθη καὶ συμπάρεστιν αἰεὶ τῷ Δίῳ.

B = 297. οὐκ ἂν—ἔπειτα ἐποτρύνουσα] ἐξ ἀντικειμένου φησίν, ὅτι
κωλύσω σε.

B = 300. οὐ μὲν τοι—ἀπειθήσω] πείθεται Πριάμος οὐκ ἀπιστῶν Ἴριδι, 5
ἀλλὰ θαρρῦναι αὐτὴν θέλων.

B + 303. ὕδωρ—ἀκήρατον] ἀβόλωτον χέρνιβον.

A + B = 304. <χέρνιβον>] τινὲς ἀθετοῦσιν, ὅτι τὸ χειρόνιπτρον νῦν δηλαῖ·
αἰεὶ δὲ τὸ ὕδωρ παρὰ τῷ ποιητῇ.

χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἄμα χερσὶν ἔχουσα] ἡ Μασ-10
σαλιωτική “ταμίη μετὰ χερσὶν ἔχουσα” διὰ τὸ μὴ εἰρήσθαι
νῦν συνήθως αὐτῷ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἀλλ' ἐπὶ τοῦ σκεύους τὰ “χέρνιβα,”
εἰ μὴ ἀρσενικῶς ἐνθάδε γραπτέον “χέρνιβον ἀμφίπολος.”

B = 306. μέσφ' ἔρκει] ἐν μέσφ' τῆς αὐλῆς ἐρκ(ε)ίου Διὸς ἦν βωμός,
πρὸς ὃν καταφυγὼν ἔσφακται Πριάμος. 15

A + * μέσφ'] λείπει ἡ ἐν.

B = 309. δός με—φίλον ἐλθεῖν] ὡς μὴ ἐχθρῶς προσδεχθῆναι. β. “ἐλεει-

B = νόν” δὲ ἐλέου ἄξιον. καὶ ὡς ἐχθρὸς μὲν τῆς ἔχθρας αἰτεῖται λύσιν,
ὡς δὲ δυστυχῆς ἐλέου τυχεῖν.

B = ἐς Ἀχιλλῆος] πρὸς Ἀχιλλέα. ἡμελλε γὰρ αὐτὸν ἐνδον εὐρή- 20
σειν.

B = 315. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε] ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐστὶν ἐπὶ τοῦ κρείτ-
τονος προσχήματος. πιθανῶς δὲ οὐδὲν ἔχει ὁ αἰετός, ὅπως σημαίνει
Πριάμω ὅτι οὐ μὴ συλληφθῆ ὑπὸ τῶν φυλάκων. μέλας δὲ ὢν τῆς
εἰσοδοῦ ἐδήλυν τὸ λαβρίδιον, ὁ δὲ θηρητῆρ τὸ ἐπιτευκτικόν. οὐδὲν 25
δὲ κτείων οὐδὲ ἀρπάζων φαίνεται ἀλλ' ἡμερος, τοιοῦτον δηλῶν
ἔσεσθαι Ἀχιλλέα.

B = τελειότατον πετεηνῶν] ἐπιτελεστικὸν εἰς ἃ ἂν ὀφθείη, ἡ τὸν
ἀξιώματι ὑπερέχοντα, ὡσεὶ καὶ λέοντα ἔφη τελειότατον θηρῶν, του-
τέστι βασιλικώτατον ἢ τὸν αἰετῶν τελειότατον τὸν πύργαρον φησιν. 30

B = 316. μόρφον] ἀπὸ τοῦ μεμοιρῆσθαι περὶ τὸν φόνον ἡ μόρον

2. Ἥραν Robert Erat. Cat. 233: ῥέαν || 8. seiunxi scholion a l. 7 et
lemma supplevi ex textu codicis || 10. χέρνιβα legit scholiasta || 12. αὐτῷ
Bekker: -ὸ || 14. ἐν τῷ μέσφ' τῆς αὐλῆς B, ἐν μεσάταις ταῖς αὐλαῖς || sup-
plevi ex B || 24. ὅτι οὐ B: ὅπως || συλληφθῆ B: -εἴη || ὢν B: ἦν ||
28. δ ἂν B || 29. ἐν ante ἀξ. omisi ut B || 30. ἡ τῶν || αἰετῶν scripsi: αἰτιῶν
|| πύργαρον scripsi cf. B²: πύργαμον || 31. μεμοιρῆσθαι B: μεμαρῆσθαι

ἐπάγειν· οἱ δὲ εὖμορφον, οἱ δὲ μάρπτοντα. §. “περκνόν” δὲ μέ- B =
λανα ὡς βότρυν, ὃν καὶ περκάζειν φασίν.

* μόρφνον] μόρφνος ὡς ὕπνος.

A +

περκνός ὡς πυκνός.

A +

5 317, 8. ὑφορόφοιο θύρῃ (θαλάμοιο—ἀνέρος ἀφνειοῦ) τῶν γὰρ B =
τιούτων καὶ μέγιστα αἱ θύραι, μάλιστα καὶ φιλοτίμου ὄντος τοῦ
κατασκευάσαντος.

319. πτερά] καταχρηστικῶς αἱ πτέρυγες. κυρίως δὲ πτερά εἰσι AB =
τὰ πτίλα.

10 εἶσατο δὲ σφιν] ἐφάνη.

B =

323. αἰθούσας τινὲς τὰ τῆς αὐλῆς τειχία· Σικελοὶ δὲ τὴν αὐλειον B =
θύραν, Κύπριοι δὲ πασταδα ἀμφίθυρον.

αἰθούσης ἐριδούπου] μεγαλοῦ καὶ ἀλλαγῆ “κατὰ δώματα
ἠχῆεντα” (Od. 4. 72).

15 326. ἐφέπων] ἔμπειρος γὰρ ἠνιοχείας.

330. οἱ μὲν] τούτῳ συναπτέον τὸ “καῖδες καὶ γαμβροί” (331).

332. προφανέντε] “καταβάντε” ἢ Χία.

A =

334. Ἑρμεία· σοὶ γάρ] ἀπήλλαξεν ὁ ποιητὴς ζητήσεως ἡμᾶς, B =
προσθεὶς τὴν αἰτίαν διὰ τί νῦν τῷ Ἑρμῇ χρῆται διακόνῳ καὶ οὐ τῇ

20 Ἰριδι· οὐ γὰρ ἀγγελίας μόνης ἔδει ψιλῆς, ἔπου γε οὐδὲ ἐκ τοῦ
προφανοῦς ἑαυτὸν ὁμολογεῖ Πριάμφ, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ φιλοποιῆσαι
αὐτὸν Ἀχιλλεῖ καὶ κλέψαι τὴν πορείαν. διὸ καὶ τὴν ῥάβδον ἔχει,
ὥστε κοιμῆσαι τοὺς φύλακας (445) καὶ ἐπεγεῖραι τὸν Πριάμον (682)·
ἐν δὲ Ὀδυσσεΐα (5. 47, 24. 3) ἀλόγως.

25 335. ἔτα(ι)ρίσσαι] συνεργῆσαι. οἱ δὲ συμπαραγενέσθαι· ὄθεν B =
καὶ ἑταῖρα ἢ συμπαραγινόμενη ἄλλοτε ἄλλῳ εἰς μίξιν. ἢ φιλο-
[ποιήσασθαι· πρὸς γὰρ τὸ] φίλον αὐτὸν ποιήσασθαι Ἀχιλλεῖ πέμ-
πεται.

καὶ τ’ ἔκλυες] τινὲς “καὶ τε κλύες,” καὶ λείπειν φασὶ τὸ ‘αἶ,’

30 ἀντὶ τοῦ [κλύεις].

337. ἴδη καὶ νήση ἐκ παραλλήλου.

AB =

2. φησίν, Et. M. λέγουσιν || 3, 4. coniuncta in A || 4. περκνός pro
lemmate scriptum || 6. φιλοτιμουμένου τοῦ B || 7. κατασκευάζοντος B || 8.
iteratur * αἱ πτέρυγες || 11. αἰθούσας pro lemmate scriptum || 24.
ἀλόγως: corr. W, cf. Eust. || 27. ποιήσασθαι nov. sec., cetera itidem
evanida supplēvi ex B || 29. τε κλύες Ludwich: τ’ ἔκλυες || 30.
evanida nov. sec. || 31. ἴδη κ. ν. pro lemmate scriptum

- AB- 338. Πηλείωναδε] εἰς Πηλείωνα, ἀντὶ τοῦ πρὸς Πηλείωνα, ὁμοίως τῷ “ εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον” (Π. 7. 312).
340. καλὰ πέδιλα] Ἀριστοτέλης αὐτὰ πτερωτὰ οἶεται, ψευδῶς.
- A+ 341. ἀμβρόσια χρύσεια] ἀστερίσκοι παράκεινται, ὡς ἐνθένδε μετετηνεγμένων τῶν ἐν Ὀδυσσεΐα (1. 97). 5
343. εἶλετο δὲ ράβδον] ταύτην Ἀπόλλων αὐτῷ δέδωκεν, ὡς τὰς βούς ἐβουκόλει Ἀδμήτου, ὡς φησιν Φερεκύδης· καὶ οἱ μὲν παρὰ τὸ ραδίως βαδίζειν ἐκτείνουσιν, οἱ δὲ παρὰ τὸ ραπίζειν συστέλλουσιν, ὃ καὶ ἄμεινον· τὸ γὰρ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\beta}$ συστέλλεσθαι θέλει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον ἐκ τροπῆς τοῦ ἠ εἶη. 10
- B- τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει] ὕπνου γὰρ καὶ ἐγέρσεως δεσπόζει· ὁ γὰρ λόγος κηλεῖ τε καὶ ἀναπτεροῖ· καὶ τὴν εὐαρμοστοτάτην λύραν ἐξεῦρεν, ἧ κηλεῖ τε καὶ κινεῖ τοὺς κυλέμους.
- A+B- 347. αἰσυντήρι] οἱ μὲν ὄνομα ἡλικίας, οἱ δὲ ἐρωμένω παρὰ τὴν εὔσοιαν, οἱ δὲ εὐδαίμονι, οἱ δὲ ἐπιτελεστικῷ παρὰ τὴν αἴσαν, 15 οἱ δὲ εὐμοίρω καὶ σεμνῷ ἵνα ἐκπλήξῃ Πριάμον, οἱ δὲ κοσμίω πρὸς τὸ μὴ δέξασθαι δῶρα παρὰ Πριάμου, οἱ δὲ κεκινημένω παρὰ τὸ αἰσσειν, οἱ δὲ νομίω. Ἀρίσταρχος δὲ γράφει “ αἰσυνμητήρι,” ὃ ἐστὶ βασιλεῖ κατὰ τὴν μορφὴν ὁμοιούμενος οἰονεῖ ‘ αἰσιονομητήρι’ οἱ γὰρ βασιλεῖς τὸ αἴσιον ἐκάστω νέμουσιν. δ. “ κούρω” δέ, ὅπως 20
- B= αἰδεσθῆ τὸ γῆρας Πριάμου.
- AB+ 348. πρῶτον ἰπνήτη] μεθόριον ἡλικίας ἀνδρὸς καὶ παιδός, ἀβρότερον μὲν ἢ κατ' ἀνδρα, γενναιότερον δὲ ἢ κατὰ παῖδα. περὶ τοὺς τοιούτους ἦν καὶ ὁ Σωκρατικὸς ἔρωσ (Plat. Prot. 309^b). καὶ μύσταξ μὲν αἰ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ 25 ἀμφοῖν ἰπνήη, “ καὶ μολύνων τὴν ἰπνήη” (Aristoph. Equ. 1286). ἢ περ χαριεστάτη ἦβη] “ χαριεστάτη” πρὸς τὰς πράξεις· ἢ μίξεως ἀντιποιομένη· χάριν γὰρ ταύτην καὶ Πίνδαρος εἶπεν (? Scol. fr. 128).
- B= 350. ὄφρα πίοιεν] διὰ γὰρ τὸ πένθος τοῖς κτήνεσιν οἴκοι ποτὸν 30 οὐκ ἔδωσαν.
- B= 351. ἐν ποταμῷ] ἀντὶ τῆς παρὰ.
3. fragm. editori ignotum || post ψ. add. sec. οὐ ψευδῶς πτερόεις γὰρ ὁ λόγος || 8. ῥῶον β. Eust. || 9. β. Eust. : ἰ || 10. διάλεκτον Bekker : διάμετρον || τροπή ego conieceram, ἐκ τροπῆς W : ἐκτροπή || 13. πόλεμον Eust., τοὺς πολέμιους || 14. αἰσυντήρι || 23. ἦ—ἦ B : ἦ—ἦ || 25. τρ. τὸ etiam A : τρ. τοῦ B || τὸ alt. etiam A : αἰ B || 28. ἀντιποιομένης || 31. ἔδωσαν B : ἐδίδωσαν

δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε] ἀόριστος ἀντὶ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ.

352. ἐξ ἀγχιμόλοιο] ἐκ τοῦ σύγγυς γεγονότα.

ἐφράσ(σ)ατο] ἔγνω συνεῖδε. Πριάμος δὲ ὅλος ἐστὶ περὶ τὸ Β—
πῶς παρακαλέσει Ἀχιλλέα· διὸ οὐχ ὄρᾳ. ὁ δὲ κῆρυξ μᾶλλον τῆς
5 ἰδίας σωτηρίας ἢ τῆς τοῦ νεκροῦ λυτρώσεως φροντίζει· τῷ δὲ τοιοῦτῳ
ἦθει καὶ τὰ ἐξῆς ἀκολουθεῖ· φεύγειν γοῦν συμβουλευεῖ.

354. φραδέος] συνετοῦ· ὅθεν καὶ “ἀφραδέες” (Od. II. 476) οἱ Β—
ἀσύνητοι.

355. διαρραίσεσθαι] ἀντὶ τοῦ διαρραισθήσεσθαι. §. ἴδιον δὲ τῶν Β—
10 βαρβάρων αἰεὶ τὰ χεῖρω προσδοκᾶν καὶ πρὸς φυγὴν ἐτοιμους εἶναι. Β—

356. φεύγωμεν ἐφ’ ἴππων] καταλείψαντες αὐτῷ τὰ τῆς ἀπήνης, Β—
ἵνα σχολῇ τῇ περὶ αὐτὰ ὑπερίδῃ ἡμῶν.

ἢ μιν ἔπειτα] δεῖ ἢ ἐν δευτέρᾳ τάξει τοῦτο γιγνέσθω.

358. σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο] ἄκρως μεμέρισται ὁ λόγος περὶ Β—
15 μὲν τοῦ φυγεῖν καὶ τοῦ δεῖν ἰκετεύειν τῷ ταπεινότερῳ προσώπῳ, τὸν
δὲ Πριάμον συγχυθῆναι μὲν τὸν νοῦν καὶ ὀρθὰς αὐτῷ τὰς τρίχας
στήναι καὶ ἐκπλαγῆναι οὐ μέντοι ἀγενές τι προῖεμενον πεποιή-
κεν· τὴν δὲ παραχῆν τῆς διανοίας μεμίμηται διὰ τοῦ ὑπερβατοῦ.

361. χεῖρα—ἐλών] πρὸς πίστιν ἢ δεξιᾶ.

20 362. πῆ πάτερ] “πῆ” εἰς τόπον καὶ τὸ ποῦ, τὸ δὲ πόθι ἐν τόπῳ,
τὸ δὲ ποῦ ἄμφω.

πάτερ] δεύτερον τῆς δεξιᾶς αὐτὸν τοῦτο θαρσύνει.

363. νύκτα δι’ ἀμβροσίην] διὰ τῆς νυκτός.

364. οὐδὲ σύ γ’ ἔδδειςας] αὔξει τὴν χάριν τῷ καιρῷ, τῷ τῶν
25 πολεμίων εὐεπηρεάστῳ, τῷ ἴδιῳ δυνατῷ, ὅτι ἐκ τσοῦτων αὐτὸν δεινῶν
ρύεται.

365. ἀνάρσιοι] ἐναντίοι τῶν ἐρήρων.

367. ὀνειάτα] χρήματα, παρὰ τὴν ὄνησιν. οἱ δὲ γλωσσογράφοι Α + Β—
βρώματα. καὶ “ἐπ’ ὀνειᾶθ’ ἐτοῖμα προκειμένα” (II. 9. 91 al.).

30 τίς ἂν δῆ· τοι νόος εἶη] τίνα ἔξεις νοῦν; τί ἐργάσῃ; §. τριάς Β—
ἀγαθῶν ἀπὸ ψυχῆς σώματος τύχης.

369. ἄνδρ’ ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ] παροιμιακὸς
γέγονεν ὁ στίχος.

1. τοῦ ὕ’ (sic) || 12. ἰν’ ἀσχοληθῆ π. Β || 13. pro δέ coni. W δηλο-
νότι || 15. φεύγειν Β || 15—18. τῷ δὲ Πριάμῳ—πεποιηκίμυ Β || 17. ἀγε-
νέσσι || 31. σώματος exprunctum

- A+ 370. οὐδέν σε ρέξω κακά] πλεονάζει τὸ “δεν,” ὡς τὸ “ἔργον δ’ οὐδὲν ὄνειδος” (Hes. Opp. 311).
- B- 371. φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκη] διδάσκει φιλοπάτορας εἶναι καὶ σφάζειν τοὺς ἡλικιώτας τῶν πατέρων· καὶ “μῆσαι πατρὸς σεῖο” (486). καὶ Πλάτων (de Rep. V c. 7 sqq.) κοινὰς εἶναι τὰς 5 γυναικάς ἐκέλευσεν ὅπως οἱ γέροντες ὡς πατέρες τιμῶνται.
374. ὑπερέσχεθε] ὑπερμαχεῖ.
- A= 376. οἶος δὴ σὺ δέμας] οἱ γὰρ εὐμορφοὶ βασιλικοί τε καὶ θεῶν ἐνομιζόντο παῖδες.
- AB- 377. ἔξεσσι] ἐκγένονας ἢ ἐκ μακάρων ἐσσί. ἐκ γὰρ τῆς ὄψεως στο- 10 χάζεται, “βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν” (Π. 3. 170)· ἢ πῶς οὐ δεῖ τοιούτου παιδὸς τοὺς γονεάς ἀνακαλεῖν, ὡς πού φησί, “τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ” (Od. 6. 154);
- B= 381. ἠέ πη ἐκπέμπεις] τοῦτο γὰρ ἔθος τοῖς πολεμουμένοις, ὡς πού καὶ Πρίαμος Πολυμήστορι Πολυδώρον ἐξέθηκεν (Eur. Hes. 10 sqq.). 15
- B= 385. οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδούετ’ Ἀχαιῶν] οὐχ ὑστέρησε τῶν Ἑλλήνων.
- A+B- 388. ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες] ὡς ἔδραμες· ὀριστικὸν γὰρ ἐστὶ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἦνισπες· τὸ δὲ παροξυνόμενον προστακτικὸν ἐστίν, “ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ’ ἄληθες ἐνίσπες” (Od. 3. 247), ὡς 20 “ἐπίθες” (Od. 22. 157)· τὸ μέντοι ἄνευ τοῦ σ̄ προστακτικὸν προ- παραξύνεται, “νημερτές μοι ἔνισπε” (Od. 4. 642).
390. πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιε] πειρώμενός μου ἐρωτᾷς περὶ Ἑκτορος. καὶ εἶραι Ἑκτορα δῖον] ὡς “εἰρόμεναι παιδάς τε κασιγνήτους τε” (Π. 6. 239). 25
- A+B= 394. θαυμάζομεν] ἀντὶ τοῦ μετ’ ἐκπλήξεως ἐθεώμεθα.
- A= 395. κεχολωμένους Ἀτρείωνι] ὅτι τὴν μῆνιν διὰ τοῦ χόλος ἀντί- φρασεν.
- B- 397. Μυρμιδόνων δ’ ἔξειμι] οὐκ ἀναστρέφεται ἢ “ἔξ” ὡς μονο- σύλλαβος· τὸ γὰρ ἐξῆς ἐκ Μυρμιδόνων. 30
- B= 398. ἀφνειός] ἀναγκαίως, ἵνα μὴ ὡς ἄδοξος καὶ πένης εἰς τὴν
- B= τοῦ ἀδικεῖν ὑπιψίαν κατενεχθῆ. φ. τὸ δὲ “γέρων,” ὅτι ἐλεήσει ὡς ἐοικότα τῷ πατρὶ.
399. ὅτι τὸ ἔβδομον τῶν Ἑλλήνων ἐστράτευσεν εἰς Τροίαν.

11. βασιλεί || 13. σοί τε || 15. ‘debebat πολὺν χροσὸν μετὰ Πολυδώ- ρου’ W || 18. ἔδρομες || 21. σ̄ B: ἰ || 22. cf. ad l. 34 || 34. schol. lineae 22 adhaeret: distinxi et traieci

ἔξ δέ οἱ νῆες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβδομός εἰμι] ἀπὸ τούτου στοχαζονται, ὅτι τὸ ἔβδομον τῶν Ἑλλήνων ἦκεν εἰς Τροίαν, κλήρω λαχόν.

400. τῶν μετὰ παλλόμενος <κλήρω>] ἀναστρεπτέον τὴν “μετά.” AB =
 §. γράφεται “τοῖσι δὲ πρῶτον ὑπηγήτης” ἔστι τοίνυν ‘δεκαέτης ὦν
 5 ἐκλήρωσα.’

401. νῦν δ’ ἦλθον πεδίονδε] κατασκοπήσων μή τις ἐξ ὑμῶν ἦ B =
 ἐνέδρα, ὡς ἐταῖρος ὦν Ἀχιλλέως ὃς ἄρχει τῆς ὑπαίθρου στρατιάς.

406. εἰ μὲν δὴ θεράπων] πρὸ πάντων πύθεται περὶ τοῦ σώματος· B =
 ἄτοπον γὰρ ἀπιέναι, τοῦ σώματος οὐκέτ’ ὄντος.

10 409. μελεῖστί] τινὲς οἰκτρῶς, οὐκ εὖ· μέλεον γὰρ ὁ ποιητῆς B =
 τὸ μάταιόν φησιν, οὐκ οἰκτρόν· ἔστιν οὖν κατὰ μέλος.

411. οὐ πω τόν γε κύνες φάγον] παρέλκει τὸ “πώ·” οὐδὲ γὰρ B =
 μέλλουσι φαγεῖν.

413. αὐτῶς ἐν κλισίῃσι] ὁμοίως τῷ ὅτε μετήλλαξεν.

15 ἐν κλισίῃσι] ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναυστάθμου. B =

414. οὐδέ μιν εὐλαί] πάντα μὲν διεξέρχεται ὅσα συμβαίνει B =
 περὶ τοὺς χρονίους νεκρούς, οὐδὲν δὲ τούτων φησὶ πεπονημένοι τὸν
 Ἔκτορα, παραμυθούμενος τὸν γέροντα· τί μέντοι τῆς αἰτίας οὐ
 παρήκεν; κἂν τούτῳ ἀξιοπιστίαν τῷ λόγῳ προσάπτων.

20 418. θηϊῶ] δι’ ὄψεως θαυμάσειας, ὡς καὶ τὸ “οἱ καὶ θηήσαντο”
 (Π. 22. 370)· ἔστι δὲ διὰ τοῦ ἦ· οἱ δὲ “θειοῖο.”

419. ἐερσῆεις] δεδρυσισμένοι, ὑγρότητα ἔχων, οὐ κατεσκελετευ- B =
 μένος. τούτο γὰρ διὰ τὴν νεφέλην Ἀπόλλων(ος) (19), ὡς που φησὶν
 “ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο—στιλπναὶ δ’ ἀπέπιπτον ἐέρσαι” (Π. 14.

25 350, 1).

420. οὐδέ ποθι <μιαρός>] οὐδὲ ἔν τινι μέρει μύσος ἔχων. B =

σὺν δ’ ἔλκεα πάντα μέμυκεν] παραδόξον· τὰ μὲν γὰρ τῶν
 ζώντων ἔλκη μετὰ θάνατον μύει, τὰ δὲ μετὰ θάνατον γινόμενα σή-

30 (fr. 167 R.) εἰρηκέναι Ὅμηρον “μῦσεν δὲ περὶ βροτόεσσ’ ὀτειλή·”
 τούτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐδὲ φέρεται.

421. χαλκὸν ἔλασσαν] “οὐδ’ ἄρα οἱ τις ἀνυτητί γε παρέστη”
 (Π. 22. 371).

423. καὶ νέκυός περ ἑόντος] ὡς περισσὸς ὁ στίχος ἀθετεῖται.

2. λαχόν Bekker: λαχόν || 4. δ’ ἐκάστης ὦν: corr. Bekker || 5.
 ἐκλήρωσα Bekker: -εν || 6. εἶη ut B || 9. κατιέναι conl.· W || 20, 21.
 θείοιο || 30. βροτόεσσ

ἐπεὶ σφι φίλος] οὐχ Ὀμηρικῶς κεῖται ἡ ἀντωνυμία· διὸ καὶ προηθετεῖτο.

B- 425. ἦ ῥ' ἀγαθόν] λείπει 'ἦν.'

B= δῶρα διδοῦναι] ἐπλεόνασε τὸ ὑ διὰ τὸ μέτρον ἢ τὸ διδόμεναι
· καθ ὑποστολὴν τοῦ μ̄ συνήλειψεν. 5

B= 426. εἴ ποτ' ἔην γε] καθ' ὅν ἦν χρόνον.

B= 428. τῶ οἱ] τινὲς "τῶν οἱ" τῶν θυσῶν δηλονότι.

καὶ ἐν θανάτιοῦ περ αἴση] καὶ Θεόπομπός φησιν Ἀλέξανδρον Φεραῖον Διόνυσον τὸν ἐν Παγασαῖς, ὃς ἐκαλεῖτο Πελάγιος, εὐσεβεῖν διαφόρως· καταποντῶντος δὲ Ἀλεξάνδρου Διόνυσος ὄναρ ἐπιστάς 10
τινι τῶν ἀλίων ἐκέλευσεν ἀναλαβεῖν τὸν φορμὸν τῶν ὀστῶν· ὃ δὲ ἀπελθὼν ἐς Κρανῶνα τοῖς οἰκείοις ἀπέδωκεν· οἱ δὲ ἔθαψαν.

B= 429. ἄλεισον] ποτήριον δίδωσιν, ὡς εὐφρανθεῖς παρ' αὐτοῦ τῶ

B= περὶ τοῦ παιδὸς λόγῳ. §. "καλόν" δέ, ἵνα πείσῃ τὸν λαμβάνοντα.

B- 434. ὅς με κέλη] οὐ δι' ὑπερηφανίαν ἀπωθεῖται τὴν δόσιν ὡς πλούσιος, 15
ἀλλὰ διὰ τὸ δέος Ἀχιλλέως· ἀπροφασίστως γὰρ ἀπωθεῖσθαι τὴν χάριν ἄτοπον καὶ δωροδοκεῖν θεῶ (ἀτοπώτερον)· ἄλλως τε καὶ παραιρεῖσθαι ἔμελλε τὸ μέγιστον τῶν κομιζομένων Ἀχιλλεῖ· ἀδωροδοκῆ-
τως δὲ ὀδηγήσειν αὐτὸν φησι διὰ τὸ "φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω" (371).

B- παρὲξ Ἀχιλλῆα] ἐκτὸς Ἀχιλλέως ἢ χωρὶς, ὡς τὸ "μή με 20
παρὲξ ἄγε νῆα" (Od. 15. 200) καὶ "παρὲξ ἄλα φύκος ἔχευαν"
(Il. 9. 7).

B+ 435. δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι] "ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς"
(Cypr. fr. 20 K.).

B= 436. συλεύειν] ἀληθῶς, εἰ τῶν ἐκείνῳ φερομένων ὑφηρεῖτο. 25

437. Ἄργος] τὸ Θεσσαλικόν. §. οὐ μόνον ἄχρι τῆς σκηνῆς

B= Ἀχιλλέως, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

438. ἡ πεζός] ὑπερβολή· ἢ ἀντὶ τοῦ 'καὶ ἐν νῆι, πῆ δὲ καὶ
πεζός' ἢ ὡς ἂν εἴποις 'πῆ δὲ καὶ πετόμενος, οὐ μόνον συμπλέων.'

439. * ὄνοσσάμενος] εὐτελίσας. 30

B= 440. καὶ ἀναΐξας—ἄρμα] αἶξας ἀνὰ τὸ ἄρμα καὶ τοὺς ἵππους.

444. οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα] καὶ πῶς ἄνω (363) Ἑρμῆς φησι
"νύκτα δι' ἀμβροσίην;" αὔξειν θέλων τὴν χάριν.

2. προσθήητο con. W || 5. μ̄ B: ν̄ || συνήλειψεν B: συνεληφεν ||
7. τῶν in lemmate || 8. cf. Hermæ Berol. vol. XXIII p. 70 || 17.
supplevi ex B || 17, 18. παραινέσθαι, cf. l. 25 || 25. ἀληθῶς B: -ῆς || τε post
εἰ addit B

ἄλλως: οἱ δὲ νέον] ὡς “ κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν”
(Od. 3. 318) καὶ “ θήσειν νέον ἡβώωντα” (Il. 9. 446).

δόρπα] ὡς λύχνα. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ δρόψ, κακῶς.

446. ὦϊξε θύρας καὶ ἀπῶσεν ὄχῃας] ἤλλαξε τὴν τάξιν.

5 ὦϊξε θύρας] πύλας· οἱ μὲν παραπυλῖδα, οἱ δὲ τὴν ἰππήλατον ἐξ
ἀριστερῶν τοῦ ναυστάθμου.

450. δοῦρ' ἐλάτης] κλάδους ἐλάτης. B =

451. λαχνήεντ' ὄροφον] τινὲς ὀξυτόνως. ἔστι δὲ εἶδος καλάμου. B +

ἄλλως: λαχνήεντα] τινὲς δασύσκιον.

10 452. ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλήν] περὶ τὴν σκηνήν. B =

453. ἐπιβλήης] ὡς προβλήης. ῥ. μοχλὸς δὲ ἔστιν ἐπιβαλλόμενος B =
ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον. B =

454. ἐπιρρήσεσκον] ἐπέκλειον, ἀπὸ τοῦ γινομένου (κατὰ) τὴν B =
κλει(σι)ν ἤχου.

15 * ἐπιρρήσεσκον] οὔτω, δι' ἐνὸς σ̄.

455. κληῖδα θυράων] τὸν μοχλόν· τὰ γὰρ συνέχοντα ἐπικεκλεισ- B =
μένην θύραν κληῖδας καλεῖν εἴωθεν· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα τὸ κλειῖθρον
οὔτως ὠνόμασεν “ ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνουσεν ἱμάντι” (Od. 1. 442).

456. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσεσκε καὶ οἶος] μεγάλην τινὰ τὴν B =
20 Ἀχιλλεύς ὑπεροχὴν ἐμφανίζει, εἶγε ὁ Διομήδης “ χερμαῖδιον λάβε
χειρὶ—δ οὐ δύο ἄνδρες φέροιεν, οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσι” (Il. 5. 302-4),
ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ὄν τρεῖς Ἕλληνας ἀνέωγον τοῦτον μόνος ἀνέωγεν. ὡς
ἔοικεν οὖν, ἔξαπλάσιον τῶν νῦν ἐδύνατο, εἶγε οἱ μὲν κατὰ τοὺς αὐτοῦ
χρόνους πρὸς δύο τῶν νῦν ἰσχύουσιν, αὐτὸς δὲ τῶν τότε πρὸς τρεῖς.

25 ἐπι(ρ)ρῆσεσκε] προσδεκτέον, ὅτι καὶ ἦνοιγεν. B =

458. ἐς δ' ἄγαγεν] ἐπὶ ἀψύχων τὸ ἄγειν, εἰ μὴ ἄρα ἐπὶ τῇ ἀμάξῃ
φησίν.

460. ἦτοι ἐγὼ θεός] ἀναγκαίως ἑαυτὸν ἐμφανίζει ἀπαλαττό- B =
μενος, ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς εὐθαρσέστερον καταστήσῃ. τὸ γὰρ παρεῖναι

30 τοῖς οἴκτοις καὶ ἐσθίουσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν οὐκ εὐπρεπές· ἄλλως τε
ὑπηνήτης ὢν ὑπόνοιαν ἐπιβουλῆς παρέσχεν ἂν Ἀχιλλεῖ.

ἄμβροτος] ὁ μὴ ἔχων βρότον ὃ ἔστιν αἶμα· “ ἀναίμονός εἰσι καὶ B +

1. ἐκείνος || 2. ἡβώωντα etiam schol. Eur. Andr. 553 || 4. ὄχηα
textus || 5. παρὰ πυλῖδα || 14. supplevi ex B || 15. σ̄ scripsi: ρ̄ || 16.
iteratur * τὸν μοχλόν || 19. Ἀχιλλεύς || ἐπιρρήσεσκε B: -ασκε || 20. ἐμ-
φαίνει B || 21. ὄν B || 25. schol. post l. 14 iteratur ἄλλως ἐπιρρήσεσκον
lemmate praefixo || 29. δι' pro γὰρ B

ἀθάνατοι καλέονται” (Π. 5. 342). αἰεὶ δὲ τὸ βροτός συντιθέμενον τῷ μ̄ πλεονάζει πλὴν τοῦ “νύξ ἀβρότη” (Π. 14. 78) καὶ “ἀβροτάξομεν” (Π. 10. 65).

B= 462. πάλιν εἴσομαι] εἰς τοῦπίσω.

462, 3. οὐδ' Ἀχιλλῆος ὀφθαλμοῦς εἴσειμι] ἀντὶ τοῦ οὐχ ἦξω εἰς 5 οἶκον Ἀχιλλεΐ.

469. Πρίαμος <δ'> ἐξ ἵππων ἄλτο] ἄμεινον “βαῖνε” γράφεται ἐπὶ τοῦ γέροντος. ἢ τῆς περιστάσεως οἰκεῖον τὸ “ἄλτο.”

B= 471. ἰθὺς κίεν οἴκου] εὐθείαν ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον.

472. ἐν δέ μιν αὐτόν] τὸ “μίν” κοινόν. τιγὲς δὲ τὸ “ἐν” ἀντὶ 10 τοῦ ἔνδον, ὡς “Ἴλιον εἴσω” (Π. 18. 439) ἀντὶ τοῦ εἴς.

B= 474. Ἀλκιμος] κατὰ μεταπλάσμον ὁ Ἀλκιμέδων, ὡς Μελάνθιος καὶ Μελανθεύς.

476. ἔσθων καὶ πίνων] τὸ ‘ἐσθίων’ οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ ἡρωικῷ φησὶ δὲ καὶ “ἔσθειν καὶ πίνειν” (Od. 5. 197) καὶ “ἔσθοντες 15 κρέα πολλὰ” (Π. 8. 231). §. εἰ δὲ εὐτελεῖς οἱ στίχοι, καὶ ἄλλοι “τίπτε, Θέτι ταυῦπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ” (Π. 18. 385). “οὐδέ κεν ἀμβραίῃ βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαίῃ” (Od. 12. 77). “ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει” (Od. 10. 358). “τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου” (Od. 5. 263). “ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατόν” (Π. 11. 20 680). “ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν” (Od. 10. 98). οὔτοι γὰρ πάντες, ὡς Σέλευκος, ἔμμετρον λαλιὰν ἔχουσιν.

ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα] ἀθετεῖται· οὐ γὰρ ἀφηροῦντο αἱ τράπεζαι παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ μέχρι <ἂν> ἀναστῶσιν ἔκειντο· φησὶ γὰρ “αἱ δ' ἀπὸ μὲν σίτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας” (Od. 19. 61). 25 ἢ τούτου ὡς πενθοῦντος ἤρετο.

477. Πρίαμος μέγας] οὐ πρὸς ἔπαινον τὸ “μέγας,” ἀλλ' ὅτι καὶ μέγας ὦν ἔλαθεν.

B= 480. ὡς δ' ὅταν ἄνδρα] ὡς εἰ φυγὰς τις φονεὺς πάντας λαθὼν εἰσέρχεται καθαρθησόμενος καὶ παρακάθηται τῇ ἐστία καὶ πάντες 30 ὀρῶντες καταπλήσσονται. ἴσως δὲ ἀναχρονισμὸς ἐστὶν ὡς καὶ τὸ “ἴαχε σάλπιγξ” (Π. 18. 219). τὸν δὲ καθαίροντα καὶ ἀγνίτην ἔλεγον· ἢ δὲ παραβολὴ πρὸς τὸ αἰφνίδιον τῆς εἰσόδου.

B= 484. ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο] τὸ παράδοξον τῆς εἰσόδου ἔδειξε διὰ τῶν ἀλλήλους διανεούτων πόθεν καὶ τίς ὁ ξένος.

35

485. τὸν καὶ λισσόμενος] περισσὸς ὁ “καί·” τὸ δὲ ἐξῆς ‘πρὸς τόν.’ B=

486. μνήσαι πατρός] πολεμίῳ διαλεγόμενος καὶ τῶν παιδῶν B=
αὐθέντη καὶ μισοῦντι ἐξαιρέτως αὐτόν τε καὶ τοὺς ἐκείνου διὰ τὴν
τοῦ φίλου ἀπιβολὴν ἄλλην ἀρχὴν οἰκειοτέραν οὐκ εἶχεν ἢ τὴν
5 τοῦ πατρὸς ὑπόμνησιν.

πατρός σοῖο] Ζηνοδοτος “σεῖο,” κακῶς.

θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ] ἀποτρέπει τῆς περὶ τὸν ἰκέτην ἀτιμίας· B+
“αἰδοῖός τε γάρ ἐστι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν, ἀνδρῶν ὅστις ἴκηται
ἀλώμενος” (Od. 5. 447).

10 487. τηλίκου, ὥσπερ ἐγώ] ἔδει ἐπαγαγεῖν ‘ἡλίκος ἐγώ.’ ἔστι δὲ
ὡς τὸ “ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες—ὧς δὲ γυναῖκες ἴστω
τεχνῆσ(σ)αι” (Od. 7. 108—110)· τινὲς δὲ λείπειν φασὶ τὸν καί,
ἴν’ ἢ ‘ὥσπερ καὶ ἡμεῖς.’

ὥσπερ ἐγώ] Ζηνοδοτος πρεσβύτερον Πηλέα φησίν, εἶγε συστρα-
15 τεύσας Πηλεῖ Ἡρακλῆς ἀπέδοτο Ἡσιόνη μικρὸν ὄντα τὸν Πρίαμον.

488. καὶ μὲν που κείνου] ἢ παρὰ τῶν Εὐρωπαίων τοῦτο μαθὼν
φησιν, ἢ οἰκτιζόμενος· λέγει δὲ Ἀκαστὴν καὶ τοὺς υἱούς Ἀρχανδρον
καὶ Ἀρχιτέλην· ἴσως δὲ παρὰ Ἀστεροπαίου πέπυσται νεωστὶ
ἦκοντος ἐκ Παιονίας (Il. 17. 350), ἣτις ἐστὶ πλησίον Θετταλίας.

20 * καὶ μὲν] ὁ “μὲν” ἀντὶ τοῦ μῆν.

ἀμφὶς ἐόντες] τινὲς “ἐόντος” ἀντὶ τοῦ χωρὶς σοῦ ὄντος. β. B=
ἐντέχως δὲ πρὸ τῶν ἰδίων τῶν τοῦ Πηλέως ἐμνήσθη, ὅπως αὐτὸν ἢ B=
τῶν οἰκείων κακῶν οἰκτίσθη μνήμη.

490. σέθεν ζώντος] ἠὔξησε τὸν ἔλεον, εἶγε ὁ μὲν τὸν ἕνα ἔχει, B=
25 ὁ δὲ (τῶν) ἢ ἀφήρηται.

495. * πενήκοντα] Ἑλ(λ)άνικος νς’.

496. ἐνεακαίδεκα] πιθανὸν μίαι τεκεῖν ἰθ’, οὐχ ὡς Βακχυλίδης
(fr. 59 B.) ἢ τῆς Θεανῶς ὑπογράφει παιδάς.

ἄλλως: ἐνεακαίδεκα] λέγοντος Ἀχιλλέως “ὅς τοι πολέας τε
30 καὶ ἐσθλοῦς” (520).

497. ἔτικτον] καλὴ ἢ παράτασις· οὐ γὰρ εἶπεν ἔτεκον. ἔθος δὲ B=
τοῖς βαρβάροις βασιλεῦσι παιδοποιεῖν ἐκ πλειόνων. ἔσχε δὲ καὶ
Ἀρίσβην τὴν Μέρπος τοῦ Περκωσίου, ἐξ ἧς Αἴσακος, Ἀλεξίρῳνη
τὴν Ἀντάνδρου, Λαοθὴν τὴν Ἄλτου (Il. 21. 85)· τῶν δὲ Πριαμιδῶν
35 πρεσβύτατον Πολίτην φασίν.

10. τηλίκον || 11. ἴστω || 21. σοῦ B: τοῦ || 25. supplevi ex B || 34.
Ἀρτάνδρου: corr. et Schwartz et ego || 35. πρεσβύτατον Eust.: -ερον

- B- 499. ὅς δέ μοι οἶος ἔην, (εἴρυτο δὲ ἄστῳ καὶ αὐτούς)] πρὸς τὸ σφῆξιν τὴν πόλιν καὶ ἐν πρᾶγμα δυοὶ περικοπαῖς πέφρασαι, ὡς “τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ’ αἷμα” (Π. 11. 267) ἀντὶ τοῦ παυσαμένου τοῦ αἵματος ἐτέρσετο τὸ ἔλκος· “ἤρσαντο, θεοῖσι δὲ χειῖρας ἀνέσχον” (Π. 3. 318), ἀνασχόντες ἠΰξαντο. ἢ ὅτι εἶπεν 5 “αἶ θ’ ἅμα πάντες Ἔκτορος ὠφέλετ’ ἀντί” (253)· καὶ ἡμεῖς φαμεν ἕνα τὴν πόλιν πολίτην ἔχειν.
500. ἀμνυόμενον περὶ πάτρης] οὐ προκατάρξαντα πολέμου.
- B- 504. μνησάμενος σοῦ πατρός] ὡς ἰκανοῦ εἰς ἔλεον ἀπ’ αὐτοῦ ἤρξατο καὶ εἰς αὐτὸν ἔληξεν. οὐκ ἀκριβολογεῖ δὲ περὶ τῶν δώρων· ἧ 10 γὰρ ἂν ἔλυσε τὸ πάθος.
- B- ἐλειονότερος] καὶ ἐκεῖνος γὰρ καταπονεῖται· ἢ ἀντὶ ἀπλοῦ.
- B= 506. ἀνδρὸς παιδιφόνιο] ταῦτα μὲν εἰς ὀργὴν ἄγοντα Ἀχιλλεῆα ἔδει κρύπτεσθαι, ἐκ δὲ τοῦ πάθους παρεσύρη εἰς τοῦτο.
χειρὶ ὀρέγεσθαι] “χειρε” δυϊκῶς· εἶπε γὰρ “καὶ λάβε χειρας, 15 δεινὰς ἀνδροφόνους” (478)· θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ᾧ στόματι τὸν υἱὸν ἐφίλου, τούτῳ τῶν τὸν ἐκείνου φονέα· “ὀρέγεσθαι” δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκτείνειν πρὸς τὸ στόμα τὰς χειρας.
- B- 510. προπάροιθε ποδῶν—ἐλυσθείς] παρεθείς ἢ συνεληθείς ἢ κυλισθείς. ὅθεν καὶ “προελυσθείς” (?). 20
- B= 511. Ἀχιλλεὺς κλαῖεν] αὐτῷ γὰρ ἀναδιπλασιασθείς ὁ θρῆνος ἀντισηκωθῆσεται τοῖς δάκρυσι Πριάμου· ἐποίει δὲ αὐτῷ τὴν ἐκατέρου μνήμην ἢ Ἔκτορος καὶ Πριάμου.
ἐὸν πατέρα] λείπει τὸ ‘ἄλλοτε μὲν’ (τῷ) “ἄλλοτε δὲ—Πάτροκλον.” 25
- A+ 512. * δώματα] τὴν σκηπὴν.
- A+ 514. καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ’ ἡμερος ἡδ’ ἀπὸ γυ(ί)ων] ἀθετεῖ ὁ Θραῖ· ὁ γὰρ ἡμερος περὶ μόνην τὴν ψυχὴν, γυῖα δὲ οὐχ ὅλα τὰ μέλη φησίν. εἰ μὴ λέγει τις, (ὅτι) στερνοτυπεῖ. τοῦτο (δ’) οὐ γράφει.
- B+ 515. χειρὸς ἀνίστη] παράδοξον τὸ τὸν ἐχθρὸν οὕτω χειραγωγεῖν 30 τὸν θυμὸν ἀνέντα.
- B= 523. κατακεῖσθαι] ἀποβάλλεσθαι μὲν γὰρ ἀδύνατον, δεῖ δὲ μὴ ριπίξειν τοῖς κλαυθμοῖς τὸ πάθος.
- B- 524. οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλεται κρευροῖο γόοιο] “πρῆξις”
5. ἀνάσχον prius B || 7. πολίτην vscripsi: πόλις || 9. ἰκανοῦ B: -ὸν || 10. ἢ vscripsi, καὶ conī. W: ἧ || 14. ἔδει B: ἐδόκει || 15. καὶ κύσε codd. Π. || 21. ἀν διπλασιασθείς || 29. μὴ δέ τις: corr. et suppl. W

ἄνυσις, διὰ θρήνου. λείπει δὲ ἡ ἕξ. ὅτι δὲ ἄπρακτον ἡ ἀνία, καὶ οἱ φιλόσοφοί φασιν. καθ' ὃ μὴ διορθοῦνται τι τῶν ἡτυχημένων.

526. ἀκηδέες] νῦν τὸ φύσει θεῖόν φησι, τοὺς δὲ ποιητικὸς λυπομένους εἰσάγει· καὶ Ἐπικούρος ἐντεῦθεν φησιν (cf. fr. 352 Us.), ὅτι 5 τὸ ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον οὐτ' αὐτὸ πρᾶγμα ἔχει οὐτ' ἄλλοις παρέχει διὸ οὔτε ὄργαις οὔτε λύπαις συνέχεται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀθεράπευτον.

527. δοιοὶ γάρ τε πίθοι] τεῦτο πρὸς παραμυθίαν τοῦ λέγοντος, A+B— ἐπεὶ τοι τὸ ἀληθές “θεοὶ δωτῆρες ἑάων” (Od. 8. 325)· καὶ Ἡσίοδος (Opp. 96) ἐντεῦθεν τὴν Ἐλπίδα τῶν κακῶν φησιν εἶναι ἐν τῷ πίθῳ. 10 μέμφεται δὲ τὴν δόξαν Πλάτων ἐν β' Πολιτείας (p. 379) λέγων, ὡς ὁ θεὸς ἀγαθόν, οὐδὲν δὲ ἀγαθὸν βλαβερόν· ὃ δὲ μὴ βλαβερόν, οὐδὲ βλάπτει. ἔπλασεν οὖν ταῦτα ὁ ἥρωσ πρὸς παραμυθίαν Πριάμου. πρὸς ταῦτά φησι Ζεὺς “ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοί” (Od. I. 33).

15 * οὔδει] ἀπὸ μέρους τῷ οἴκῳ.

528. ἀδιαφόρως τῷ “ἕτερος” ποτὲ μὲν τὸ ἄλλος ἐπιφέρει, ὡς τὸ “ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη” (Il. 9. 313), ποτὲ δὲ τὸ “ἕτερος” “ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν” (Il. 3. 103).

530. κακῶ—κύρεται] ὑπὸ κακοῦ κύρεται, ὡς “Τρωσὶ δαμείς,” 20 ἢ κακῶ συντυγχάνει, ὡς τὸ “αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε” (Il. 23. 821).

532. κακῆ βούβρωστις] σύντονος ὀδύνη μεγάλως ἀναλίσκουσα· A+B— ἐν γὰρ ταῖς ἀτυχίαις ὑπὸ λύπης ἑαυτοὺς ἐσθίομεν, ὥσπερ καὶ Βελλεροφόντης (Il. 6. 202). οἱ δὲ ἀποδιδόντες λιμὸν ἀγνοοῦσιν, ὅτι οὐ λιμώττει Πριάμος ἀλλ' ὀδυνᾶται. οἱ δὲ δαίμονα ἦνπερ κατη- 25 ρῶντο τοῖς πολεμίοις, εἶναι δὲ αὐτῆς τὸ ἱερόν ἐν Σμύρῃ.

535. πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο] παρὰ πάντας ἀνθρώπους.

536. ὄλβῳ] δύναται τῇ φρονήσει, εἶγε καὶ ἀνολβος ὁ ἀπαιδευτος. A+B— οἱ δὲ τῇ τῶν ἀγρῶν κτήσει, παρὰ τὰς ὀλάς.

541. γηράσκοντα κομίζω] ἀντὶ τοῦ γηροκομῶ. B=

30 544. ὄσσον Λέσβος ἄνω] ἀντὶ τοῦ ἀνά· τὸ δὲ ἐξῆς, ὄσσον Λέσβος A+B= ἀνείργει καὶ διορίζει. περιορίζει γὰρ τὴν ἀρχὴν Πριάμου ἀπὸ μεσημβρίας τῇ Λέσβῳ, ἀπὸ ἀνατολῆς Φρυγία, ἀπὸ ἄρκτου Ἑλλησπόντῳ.

2. διορθοῦνται: corr. Bekker || 8. δωτῆρες || 13. πρὸς W: ποῖα || 16. schol. v. 538 adscriptum lemmate κακῶν praefixo; v. 528 deest in textu || τὸ εἶ. || 17. κεύθει || 19. κακῶ textus, quod legit etiam scholiasta: κακῶν || 28. ἐν post de omisi || ὄλάς A: ὄλας || 29. γηρωκομῶ ut B || 30. iteratur *ἄνω] ἀντὶ τοῦ ἀν(ά)

- AB— Μάκαρος] Ἡλίου καὶ Ῥόδου. φονεύσας τὸν ἀδελφὸν Τενάγην ᾧκει αὐτοῦ καὶ πόλιν ἀπὸ τῆς γυναικὸς Ἄντισσαν ὠνόμασεν. τινὲς δὲ (Hesiod. fr. 91 M.) αὐτὸν Κρινάκου τοῦ Ἴφρι(ι)έως τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυνόης, οἱ δὲ μητέρα αὐτοῦ Μιτυλήνην καὶ γυναῖκα Λέσβον. 5
- A-B— 545. καὶ Φρυγίη καθύπερθε] ἐξ ἀνατολῆς, ἐπεὶ ἔστιν ἄλλη Φρυγία μικρὰ ἀμπελόεσσα (Π. 3. 184) ἢ ἐπὶ Σαγγαρ(ί)φ· καὶ παρ' Ἀθηναίοις γὰρ εἰσι δύο δῆμοι Ποτάμιοι, ὧν ὁ μὲν καθύπερθεν, ὁ δὲ ὑπέπερθεν ὀνομάζεται.
- A+B— 546. τῶν σε] οὕτω διὰ τοῦ ν, ἴν' ἢ τῶν οἰκούντων τὰς προειρη- 10 μένας πόλεις.
- B= 549. μὴδ' ἀλίσστον ὄδῦρεο] ἀλύτως ἢ ἀνεκχωρήτως.
- B= 554. ἀκηδῆς] ἡμελημένος. ἡ κηδείας παρ' ἐμοῦ μὴ τυχόν.
- A+ 557. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας] ἠΰφρανας ὡς "ἦσατο δ' αἰνῶς" (Od. 9. 353)· δασέως· ἔνιοι δὲ φασιν ἑλλιπῆ εἶναι τὸν λόγον, τὸ δὲ 15 λείπον εἶναι ἐπεὶ με ἔασας 'ἐς λόγους σοι ἐλθεῖν.'
- B— 559. ὑπόδρα ἰδὼν] ἀγριαίνεται, ὅτι νῦν αὐτὸν θέλει λαβεῖν, ὁ δὲ θεραπεῦσαι τὰ αἰκίσματα βούλεται, (ἢ) μὴ εἰς θρῆνον ἐλθὼν Πρίαμος ταραξῆ αὐτόν· ἢ ὅτι ὑπομνησκει αὐτὸν συνεχῶς Ἔκτορος καὶ τῆς ἔχθρας αὐτοῦ. 20
566. φυλακούς] ὡς μαλακούς· τινὲς δὲ ὡς ἀπὸ γενικῆς βαρύνουσι· στρατηγικῶς δὲ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῶν φυλάκων.
- A+ (φυλακούς)] τὰ εἰς κος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶ ᾧ παραληγόμενα προσηγορικὰ ἢ ἐπίθετα ὀξύνεται, ἀνακός φαρμακός φυλακός. τὰ γὰρ κύρια βαρύνεται Φύλακος Αὔλακος. 25
- A+ 569. μὴ σε, γέρον] ἐγκλιτέον τὴν "σέ."
- B— ἄλλως: μὴ σε, γέρον] Ἀριστοτέλης (fr. 168 R.), φησὶν ἀνώμαλον εἶναι τὸ ἦθος Ἀχιλλέως, οἱ δὲ, ὡς ἀποστήσαι τοῦ οἴκου τῇ καταπλήξει αὐτὸν θέλει, μὴ ἰδὼν Ἔκτορα θρηνησῆ ἀκωλύτως καὶ ταραξῆ αὐτόν.
- B= 570. Διὸς δ' ἀλίτρωμα ἐφετμάς] λείπει ἢ παρά, ἴν' ἢ τὰς παρὰ Διός. 30
571. ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον (καὶ ἐπέειθετο)] ἐξ ἀμφοῖν ἓν, δείσας ἐπέισθη.

1. Μάκαρ δ' Ἴλου B || 3. δὲ scripsi: γὰρ || κρινάκου etiam Diodorus V 81: κριάσου D || supplēvi ex Apoll. III 10, 1 || 6. iteratur καθύπερθε] ἐξ ἀνατολῆς || 12. ἀσυγχωρήτως B || 14. ἔασας || 17. λύτρα pro νῦν conji. W || 18. suppl. W || 23. signo eodem ex textu in scholion relegatum || καθαρὰ || τῶ A: τὸ || 25. Ὑλακος pro Αὔλ. conji. Lobeck, Ἄνακος W

572. οἴκοιο] καταχρηστικῶς τὴν κλισίαν δῶμα (512) οἶκον (470) δόμον (673) εἶπεν.

λέων ὡς] πρὸς τὸ εὐκίνητον, ὅπως καταπλήξῃ Πριάμον. B+

577. * τοῖο] τούτου. <λείπει> δὲ τὸ 'του' ἄβρον. B=

5 578. δίφρου] εὐτελοῦς· ὁ γὰρ πολυτελής θρόνος· καὶ "δίφρον αἰκέλιον καταθείς" (Od. 20. 259).

ἔυσ(σ)ώτρου] ἀντὶ τοῦ εὐξέστου, εὔ σενομένης, οἷ δὲ εὐτρόχου, ἀπὸ τῶν εὔ σενομένων.

579. ἤρεου] δασέως, ἢ ἡ ἀφήρου· τὸ δὲ ψιλὸν ἤειρον. A-

10 580. δύο φάρεα] ἔθος τοὺς νεκροὺς δυσὶν καλύπτειν ἐσθῆσιν, ὅπως τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω σχῆμα. β. λαμβάνει (579) δὲ δῶρα B+ ἢ ἐξιλεούμενος Πάτροκλον, ἢ ἵνα εἰς τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ ἔχῃσιν οἱ φίλοι, ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς ἐκέλευσεν (580).

581. νέκυν πυκάσας] ὥστε ἀθεώρητον εἶναι τῶ πατρι.

15 584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτε] 'Ριανὸς "κόλον," οἷ δὲ "κόπον," A-B+ ἄμεινον δὲ "γόνον," ἵνα μὴ ὑπερπαθήσας καταράσῃται Ἀχιλλεῖ.

589. λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας] ἐμεμάρα(ν)το γὰρ ὁ θυμός. οὐκ B= ἄτοπος δὲ ἡ μεταβολή, Διὸς καὶ μητρὸς καὶ τοῦ ἰκέτου μεταβαλλόντων.

592. μή μοι, Πάτρικλε] ὡς πρὸς παρόντα διαλέγεται τὸν Πάτρο-
20 κλον οἰκτιζόμενος.

σκυδμαινέμεν] τοῦτο σκυδάζειν Σοφοκλῆς φησιν ἐν τῷ Αἴαντι (722).

594. ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα] τινὲς ἀθετοῦσιν· τὴν AB- γὰρ Διὸς κέλευσιν αἰτίαν ὁμολογεῖν τῆς λύσεως ἔδει. πῶς δὲ δώσει τῷ ἀποθανόντι (595); τινὲς δὲ οὐκ ἀνάξια τῆς σῆς αἰκίας, ἄλλως τε
25 ἔθος τοὺς φόνους ἐπὶ χρήμασι λύειν, "καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας" (Π. 9. 634), "καὶ μὲν τις τε κασιγνητοῦ φόνοιο ποιήν" (ib. 632).

595. καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι] ὅτι καὶ μετὰ ταφήν ἀπένεμον χρήματα.

598. τοίχου τοῦ ἐτέρου] τοῦ ἐναντίου. B=

30 601. ἄψαι αὐτὸς ἄγων] οὐκ ἐν τῇ σκηπῇ, ἀλλὰ καθ' ὄδον B- παραμυθητικὸν δὲ τὸ τῆς διηγῆσεως μήκος· ἐπικουφίζεται γὰρ τὰ πᾶθη πρὸς ἀλλοτρίας συμφορὰς κουφίζόμενα.

4. supplevi ex B || 10. καταλύπτειν || 11. σχῆ τὸ σῶμα coni. W, an σχῆ ? || 13. ὁ Ζεὺς W: οὕτως || 15. 'Ριανὸς Heyne, ἐνιοι coni. Ludwich: ἔανοι || pro κόλον Heyne coni. χόλον, Spitzner κόπον || 18. μεταπειθόντων vel tale quid coni. W || 21. κυδάζεται cod. Soph. l. l. || 24. κακίας B || 26. καὶ κέν || 30. τῇ σκηπῇ B: τῷ πέθει || ὄδον B: ὄλου || 32. παραβαλλο-
μεια vel tale quid corrigendum

- A-B+ 602. * * τὴν Νιόβην οὐ μὲν Πέλοπος, οἱ δὲ Ταντάλου. γυναῖκα δὲ οὐ μὲν Ἀμφίονος, οἱ δὲ Ζήθου, οἱ δὲ Ἀλαλκομένω(ς). ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ Λυδοῖς Ἐλύμην. ἡ δὲ συμφορὰ αὐτῆς, ὡς μὲν τινες, ἐν Λυδίᾳ, ὡς δὲ ἔτιοι, ἐν Θήβαις· Σοφοκλῆς [δὲ] (p. 181 N.) τοὺς μὲν παῖδας ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι, νοστήσαι (δὲ) αὐτὴν εἰς Λυδίαν. 5 ἀπώλετο [δὲ], ὡς τινες, συνεπι[ορ]κήσασα Πανδάρ[ω] περὶ τοῦ κυνός, ὡς δὲ ἔτιοι, ἐκεδρευθεῖσα ὑπὸ τῶν Σπαρτῶν ἐν Κιθαιρῶ[νι]. οἱ δὲ
- B- δύο Νιόβας Πέλοπος καὶ Ταντάλου. 6. ὡς Θηβαῖον ὄντα τὸν μῦθον καὶ ἀγνοούμενον Πριάμω [ἐπ]εξεργάζεται.
- καὶ γὰρ τ' ἠύκομος Νιόβη] τινὲς ἤττον τὸ κατὰ Νιόβην φασίν· 10 οὗτος γὰρ ἔ ἀπώλεσεν. ἀλλ' οὐχ ἅμα πάντας· ἐκείνη δὲ ἄρδην.
- A- 604. * υἱέες] "υἱέες" καὶ "υἱεῖς," διχῶς.
- B- 605. τοὺς μὲν Ἀπόλλων] ῥητορικῶς ἀνέστρεψε τὴν διήγησιν. <ἔ>φαγε γὰρ καὶ Νιόβη. τίς αὐτῆ; ἀπολέσασα δώδεκα παῖδας. ὑπὸ τίνος; ὑπὸ Ἀπόλλωνος. διὰ τί; δι' ὑπερηφανίαν. 15
- B- τοὺς μὲν Ἀπόλλων] ἴσως ὑπὸ λοιμοῦ ἀπολούμενοι ἐνομίσθησαν οὕτω τεθνήσκειν. Ἴπποκράτης δὲ ἐν τῷ περὶ ὀξέων παθῶν. (π. διαίτης ὀξέων c. 17) φησιν ὡς τοὺς <ὑπὸ> ὀρθοπνοίας καὶ ῥέγκους ἀπολλυμένους ᾤοντο βλητοὺς εἶναι, καθὸ τούτων μετὰ θάνατον ἡ πλευρὰ <πελιά> εὐρίσκεται διὰ τὸ μὴ ἀπηλλαγμένους τῶν ὀδυνῶν τελευτᾶν. 20
- B- 608. ἡ δ' αὐτῆ] αὐτὴ δέ, ὡς "ὁ δ' ἐρεύγετο" (Od. 9. 374) ἐρεύγετο δέ. ἰδίᾳ δὲ ἡ μεταστροφή· οὐκ εἶπε γὰρ 'ἐαυτὴν δὲ τετοκέναι πολλούς.'
- B- 610. κέατ' ἐν φόνω] τῷ τόπῳ οὗ ἐφονεύθησαν.
- A-B- 611. λαοὺς δὲ λίθους ποίησε] ἀσυμπαθεῖς· ὠργίζοντο γὰρ αὐτῆ, 25 ἐπεὶ διὰ τὴν αὐτῆς ἀσέβειαν ἀπώλοντο ἄν. πολλάκις γὰρ καὶ σύμπασα πόλις.
- B- 612. θάψαν θεοί] ταῦτα πρὸς τὸ μὴ ἀμελεῖν κηδείας, εἶγε καὶ θεομυσεῖς ὄντας ζῆταν.
- A-B+ 613. ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατο] οὐκ ἄρα ἐλιθώθη καθ' Ὀμηρον· 30 Λυδοὶ δὲ φασιν, ὅτι Ἀσωνίδης ἐρασθεὶς αὐτῆς καὶ μὴ πεισθείσης
- 2, 5.8 supplevi ex Eust. || 3. 'an Ἐλυμηνή' W || 6. evanida [ορ] suppl. W, cf. schol. Od. 20. 66 || 14. γὰρ καὶ B: καὶ γὰρ || 17. παθῶν om. Eust. || 18. supplevi ex B Eust. Hipp. || ὀρθοπνοίας Eust.: ὀρθοπνοίης B Hipp. qui τῆς add., -οίης || τοῦ ῥέγκους Hipp., κυνάχης B Eust. || 20. supplevi ex Hipp. || εὐρίσκεται Hipp.: -ετο || 25. confusa; ἀσ. ὀλίγου δειν ἡ σύμπασα πόλις ἀπώλετο ἄν B || 31. Ἀσωνίδης B Eust., Ἀσώων Parthenius XXXIII, Ἀσωνίδης

ἐπ' ἄριστον τοὺς παῖδας καλέσας ἐνέπρησεν ἢ δὲ φυγοῦσα ἤϊξατο
λιθωθῆναι· τινὲς δὲ εἰς κρύσταλλον αὐτὴν μεταβεβλήσθαι φασιν.

614—617. νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν—] ἀθετοῦνται δ'· πῶς γὰρ ἡ A+B= λίθος τροφῆς ἐγεύσατο (602) ; τί δὲ ὁ Αἰτωλῶν ποταμὸς ἐν Σιπύλῳ 5 ποιεῖ ; πῶς τε λίθος οὔσα κήδεα πέσσει ;

615. Σιπύλῳ] πόλις Λυδίας ἐστίν· καὶ Πίνδαρος (Ol. I. 24) B—
“Λυδοῦ Πέλοπος” φησίν· αἱ δὲ Θηβῶν τὴν Σίπυλον, ἐπεὶ καὶ
ἐκεῖ τὰ περὶ Νιόβην φασίν· θεῶν δὲ “εὐνάς,” ὅτι πατὴρ θεῶν·
καὶ Πίνδαρος (Nem. 1. 3) “δέμνιον Ἀρτέμιδος” τὴν Ὀρτυγίαν
10 φησίν· Ῥέα γὰρ φοβηθεῖσα τὰς ἀπειλὰς Κρόνου σὺν ταῖς θυγα-
τράσιν ᾤκισε Σίπυλον κρυφίως, καὶ ἱερὸν αὐτῆς ἐκεῖ.

616. αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρῶσαντο] φιλοσόφως· ἐρρωμένην B—
δεῖ καὶ τὴν τῶν θηλειῶν ὄρχησιν γίνεσθαι, ὃ καὶ Ἡσιόδος (Theog. 4)
ἐπὶ τῶν Μουσῶν.

15 ἄλλως : αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον] τινὲς “αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελήσιον” AB+
—ποταμὸς δὲ Λυδίας, ἐξ οὗ πληροῦται Ἔλλος—καὶ Ἡρακλέα νοσή-
σαντα ἐπὶ τῶν τόπων, ἀναδόντων αὐτῷ θερμὰ λουτρά τῶν ποταμῶν,
τοὺς παῖδας Ἔλλον καλέσαι καὶ τὸν ἐξ Ὀμφάλης Ἀχελήητα, ὃς
Λυδῶν ἐβασίλευεν. εἰσὶ δὲ καὶ “νύμφαι Ἀχελήτιδες,” ὧς φησι
20 Πανύασσις (fr. 17 K.). Οἱ δὲ “Ἀχελώιον” ὁμῶνυμον τῷ Αἰτωλῷ,
εἶναι δὲ καὶ ἄλλον περὶ Δύμην τῆς Ἀχαιίας, καὶ ἄλλον περὶ
Λάρισσαν τῆς Τρῳάδος. καὶ πᾶν ὕδωρ Ἀχελῶν φασιν· ὁ γὰρ ἐν
Δαδῶνῃ θεὸς παρήνεσεν Ἀχελῶφ θύειν ὄθεν καὶ Ἀθηναῖοι καὶ
Διδυμαῖοι καὶ Ῥόδιοι καὶ Σικελιώται αὐτὸν τιμῶσιν. Ἀκαρῶνες
25 δὲ καὶ ἀγῶνα αὐτῷ ἐπιτελοῦσιν.

617. κήδεα πέσσει] ἀκύρως· πῶς γὰρ ἡ λίθος “πέσσει ;” καί, B—
ὡς Φιλήμων ὁ κωμικός (fr. 16 M., 101 K.)

ἐγὼ λίθον μὲν τὴν Νιόβην, μὰ τοὺς θεούς,
οὐδέποτε' ἐπείσθη, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι

30 ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος· ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν
τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους

6. ἐστὶ B : εἶτε || Πίνδαρος ante πόλις scriptum : traieci || 11.
ᾤκισε || αὐτῷ : corr. W || 15. Ἀχελήιον alt. AB || 16, 17. Ἡρακλεῶδες
ἦσαν τὰ ἐ. : corr. W || 18. ἐκάλεσεν : corr. W || 21. τὲ καὶ || 24. Δυ-
μαῖοι conl. Bekker || 29. πεισθήσομαι Eust. : πείθομαι ut B || 30. ὡς τοῦτ'
B Eust. : ὡστ' οὗτ' || ἐγένετο ut B || 30, 31. ἐγ. καὶ κήδεα πέσσει ἀλλ' ὑπὸ
τῶν συμπ. καὶ τοῦ B Eust.

οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα
προσηγορεύθη διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος.

Φερεκύδης δὲ ἐν ἡ “ ἡ δὲ Νιόβη ὑπὸ τοῦ ἄχεος ἀναχωρεῖ εἰς
Σίπυλον καὶ ὄρᾳ τὴν πόλιν ἀνεστραμμένην [καὶ] Ταντάλῳ λίθον
ἐπικρεμάμενον ἄραται δὲ τῷ Διὶ λίθος γενέσθαι· ρεῖ δὲ ἐξ αὐτῆς 5
δάκρυα καὶ πρὸς ἄρκτον ὄρᾳ.”

B= 618, 19. μεδώμεθα—σίτου] χαρίεις ὁ συνδειπνῶν πρὸς ἀνάκτησιν
τοῦ γέροντος, καίτοι προδειπνήσας.

B= 619. σίτου] ἐκ τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον.

A+ 628. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον] ἰδίως χρῆται 10
τῷ στίχῳ· καὶ γὰρ ὁ μὲν ἐκεκόρεστο, Πρίαμον δὲ οὐκ εἰκὸς ἦν εἰς
κόρον δειπνεῖν.

B= 630. ὄσσοις ἔην οἶός τε] “ ὄσ(σ)ος ” ἐπὶ μεγέθει, “ οἶος ” ἐπὶ
κάλ(λ)ει. ταῦτα δὲ πρὸς ἐκπληξιν τῶν ἀκροατῶν.

B= 632. καὶ μῦθον ἀκούων] ἀπὸ κοινοῦ ‘ ἀγαθόν. ’ φησὶ γοῦν περὶ 15
αὐτοῦ “ θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος ” (Il. 7. 366).

B= 635. λέξιν δὴ με] κλῖνον, κοίμισον· ἡ γὰρ διὰ χρόνου τροφή
εἰς ὕπνον αὐτὸν καλεῖ.

A=B- 636. ὕπνε—ταρπόμεθα] Ἀρίσταρχος “ παυσώμεθα ” ἀναπαυσώ-
μεθα· οὐ γὰρ εὐκαιρον τὸ “ ταρπόμεθα ” ἢ ἐπεὶ μετὰ 1β’ αὐπνυς 20
ἡμέρας τέρψιν αὐτῷ μέλλει ἐπαγαγεῖν ἡ νύξ.

637. (οὐ γάρ πω) μύσαν ὄσσε] “ οὐ γάρ ” ὑπερβολικῶς· οὐ γὰρ
ἔνδεκτον· λείπει οὖν τὸ ‘ ὡς πάλαι. ’ ἢ διάφορα ἦν τὰ πάλαι σώματα·
καὶ Ὀδυσσεὺς κυβερνῶν τὴν σχεδίαν 15 ἡμέρας ἀγρυπνεῖ (Od. 5.
278) καὶ ἄλλας τρεῖς (ib. 388) νήχεται. 25

B= 639. κῆδεα μυρία πέσσω] ὑπὸ πολλῶν κακῶν ἀναλίσκομαι.

640. αὐλῆς ἐν χόρτοισι] Δίδυμός φησιν, ὅτι χόρτῳ ἀπὸ τειχίῳ
ἐχρῶντο.

B- 648. ἐγονέουσai] τὸ πονεῖν Ἰακῶς κονεῖν φησιν, ὡς πόθεν
κόθεν. 30

B- 650. ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο] ἀφίστησιν αὐτὸν ἀμάρτυρον θέλων ἔχειν
τὴν νυκτερινὴν παρρησίαν πρὸς συνουσίαν, καθάπερ ἡ μήτηρ παρήνευσεν

10. ‘ an κυκλικῶς χρ. ’ W, κατακέχρηται A || 11. δὲ Bekker: τε
|| 13. ἐπὶ scripsi bis: ἐν bis || 23. ἐνδεκτον Bekker: ἐνδεκτον ||
31. μὲν δὴ vel μὲν τοι codd. Pliadis: εἴν || 32. ‘ an εὐκαιρίαν cf.
B’ W

αἰδεῖται γὰρ εἰσφέρειν Βρισηίδα παρόντος Πριάμου· ἢ ὑπὲρ τοῦ πολλαπλασιάσαι τὴν χάριν καὶ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῆς ἀνοχῆς, ὡς πάντων δι' αὐτοῦ γινομένων· ἢ ἴσως οἶδεν Ἀγαμέμνονος τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους σκληρὸν οἰκονομεῖται γὰρ <τὸ> νυκτὸς 5 ἀπελθεῖν.

657. ποσσῆμαρ μέμονας] ἄπαξ πεισθεῖς δίδωσι τὸν νεκρὸν καὶ B— τῆς κηδείας προνοεῖ δικαίως· δίχα δὲ Ἀγαμέμνονος δίδωσιν ἄρχει γὰρ τῆς ὑπαίθρου, “ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς” (Od. 3. 106). β. ὑφ' ἐν τὸ “ποσσῆμαρ, ὡς “ἐνήμαρ.” ποσότητος γὰρ ἔστι, ἀντὶ A + B—

10 τοῦ ποσσῆμερον.

* ποσσῆμαρ] ἐπίρρημα ποσότητος

660. * τάφον] τὴν κηδείαν.

663. ἀξέμεν] λείπει τὸ ὄσπε. β. καὶ ἐπὶ ξύλων δὲ τὸ ἄγειν. B— ἴσως δὲ διὰ τὰς ἡμιόνοους.

15 μάλα δὲ Τρῶες] Δίδυμος “μάλα γάρ” οὐ “δέ.” A—

664. ἐνήμαρ—γοάοιμεν] φιλοπενθὲς γὰρ τὸ βάρβαρον· ἢ ἅμα AB— τῇ προφάσει τῆς κηδείας τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐτοιμάζεται, καὶ ὅτι προπέπεισται ὡς προνοία θεῶν ἀσηπτον ἔχει τὸ σῶμα. β. “θάπτοι· B— μεν” δὲ τὸν τάφον ποιοῖμεν, ὃ ἔστι περιδειπνον.

20 665. δαίνυτο] τινὲς προπερισπῶσιν ἐκ τοῦ δαινύοιτο. A +

667. εἴ περ ἀνάγκη] ὡς ἀπειρηκῶς τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς συμφοραῖς· B— ἐθεράπευσε δὲ τὸ φιλότιμον Ἀχιλλέως τῷ δέει τῶν πολεμίων.

671. * καρπῷ] πρὸς πίστιν ἢ δεξιᾶ. B—

673. * προδόμῳ] τῇ αἰθούσῃ.

25 674. πυκινὰ—μῆδ' ἔχοντες] τοῦτο ἐν τῷ καθόλου, οὐ τότε μόνον.

680. ὅπως Πριάμον βασιλῆα] δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς δεομένου· τοῦ B— θεοῦ μὴ εἰκῆ τι πράσσειν.

681. ἱερούς πυλαωρούς] πιστούς, ἢ σωτήρας· καὶ “φυλάκων B— 30 ἱερόν τέλος” (Il. 10. 56). β. καὶ ὑπὲρ τὴν πρόσταξιν δὲ Διὸς ποιεῖ ἐλεῶν τὸν γέροντα, ὡς πού φησιν “ἀνδρὶ ἔτα(ι)ρίσσαι” (335).

686. σεῖο δέ κεν ζωῷ] ταῦτα ἐπιτήδες πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ B— κοιμᾶσθαι αὐτόν.

699. ἀλλ' ἄρα Κασάνδρῃ] διὰ τὴν συμπάθειαν, ὡς Νέστωρ <οὐ> B—

1. παρόντος dubitanter W: ὑπὲρ τοῦ || 2. καὶ W: ἢ || 8. τῆς W: τοῦ || 9. μεσότητος ut B, cf. l. 11 || 15. Ἀρίσταρχος Δ pro Δίδυμος || 18. ἔχων || 25. οὐ τότε Bekker: ἄσπε || 34. suppl. W

- διὰ τὴν μαντείαν (Π. 10. 534)· οὐ γὰρ οἶδεν αὐτὴν μάντιν ὁ ποιη-
τής· ἀγωνιᾷ δὲ περὶ ἀδελφοῦ καὶ πατρός.
- B- ἰκέλη—'Αφρο(δί)τη] κατ' ἐπιφορὰν εἰρηται· ἔδει γὰρ παρθένου
'Αρτέμιδι εἰκάζειν, ὡς Ναυσικάαν (Od. 6. 102).
- A- 701. ἔσταότα] 'Αρίσταρχος "ἔστεῶτα"· διχῶς δὲ ἡ ποιητής 5
φησιν.
- B= 703. πᾶν κατὰ ἄστυ] ἡ χαρὰ γὰρ ἰσχὺν δίδωσιν· ἐχάρη δὲ
ἰδοῦσα τὸν νεκρὸν ἀπροσδοκῆτως ἀγόμενον.
704. ὄψεσθε] ὡς "ἄξετε. δὲ Πριάμοιο βίην" (Π. 3. 105) καὶ
"οἴσετε δ' ἄρνε" (ib. 103). 10
- B- 706. χαίρετε] συγχαίρετε· ἢ τὸ "ζῶντι" (705) ἀντὶ τοῦ ζώοντος.
- B= 707. οὐδέ τις αὐτόθι—λίπετο] ἐναργῶς συγχαίρουσαν ἐπίσησεν
ἐπὶ (τῇ) παραδόξῳ θέῳ τοῦ νεκροῦ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ βασιλέως.
- B= 711. τιλλέσθην] ἐαυτὰς καὶ τὰς ἰδίας κεφαλὰς.
- A+ 720. αἰδοῦς] θρήνων, θρηνηδούς· δεινοπενθεῖς γὰρ βάρβαροι. 15
§. ἀθετητός δὲ ὁ Μουσῶν ἐπ' 'Αχιλλεῖ θρήνος.
- B= 721. ἐξάρχουσ'] ἐπιλεγόντων δηλονότι τῶν ἄλλων.
- B= 725. ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο] νέος ἐξεκόπησ τῆς ζωῆς.
- A= ἄλλως : νέος ὤλεο] οὕτως· Ζηνοδοτος δὲ "νέον."
- B+ ἄλλως : νέος ὤλεο] ἀπὸ οἰκτροῦ ἤρξατο· τοὺς γὰρ ἀποθανόντας 20
ἐν γῆρᾳ τούναντίον καὶ εὐδαιμονίζομεν.
730. ἔ(χε)ς δ' ἀλόχους] ἠτυμολόγηκε τὸ ὄνομα Ἐκτορος.
- B= 731. νηυσὶν ὀχῆσονται] ἐπὶ νηῶν ο(ί)χῆσονται.
732. * καὶ μὲν ἐγώ] καὶ μὴν ἐγώ.
- B= 734. ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος] κακοπαθῶν ὑπὲρ δεσπότη. καὶ 25
Πίνδαρος (Pyth. 4. 41) 'λυσίπονοι θεράποντες' ὑπὲρ ἐκείνων γὰρ
- B= πλέουσι γεωργοῦσιν ἀχθοφοροῦσιν. §. ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ
πρὸς αὐτόν.
- B- 735. ρίψει χειρὸς ἐλών] ἢ στοχάζεται, ἢ ὡς ἔθους ὄντος τοὺς μὴ
δυναμένους δουλεύειν παιδὰς ρίπτεσθαι. οἱ δὲ νεώτεροί φασιν αὐτὸν 30
οἰκιστὴν ὕστερον γεγενῆσθαι Τροίας καὶ ἄλλων πόλεων.
- * λυγρὸν ὄλεθρον] ἀντὶ τοῦ λυγρῶ.

3. ἐπιφορὰν Bekker : ἐπιφορὰν ut B || 9. αἴξετε || 11. ζῶντι textus :
ἰόντι || ζῶοντος W : ἰόντος || 12. λίπετο || συνεργούσαν || 13. suppleni
ex B || 15. θρήνους ; om. A || 26. λ. δεσποτῶν θερ. B ; λυσιπόνοις θερα-
πόντεσσι Pind. codd. || 27. τὸ B : τὸν || 29. supra στοχάζεται add. sec.
οὕτως γὰρ ἐγενετο

739. πατήρ τεός] νῦν περι αὐτοῦ, εἶτα ἀποστρέφει τὸν λόγον B—
πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ “ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι νόον καὶ πένθος ἔθηκας”
(741).

741. ἀρητὸν δὲ γόν] ἐπικατάρaton ἢ ἐπιβλαβῆ ἢ αἰερίρητον. B=

5 744. οὐδέ τι μοι εἶπες—ἔπος] ταῦτα βιωτικά· γλυκὺ γὰρ B=
ἐν πένθεσιν αἱ τελευταῖαι τῶν φίλων φωναὶ πρὸς παραμυθίαν.

ἄλλως: οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος] τὸ πρὸς τὴν βιωτικὴν B=
παραίνεσιν λυσιτελοῦν ἔπος.

746. ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες] οὐ μετὰ τὸ θρηνησαι, ἀλλὰ B=
10 σὺν αὐτῇ. οὐκ ἠδύνατο δὲ πάντα ὑφ' ἐν εἰπεῖν.

ἄλλως: ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες] οὐ μόνον αἱ γυναῖκες· πλείονα
γὰρ ἐκίνησεν οἶκτον· ἐπὶ πλείστω δὲ ἐλέφ καταστρέφει τὴν Ἰλιάδα·
ὅθεν καὶ οἱ ῥήτορες ἐν τοῖς δικαιοῦς ἔσχατον τιθέασι τὸν οἶκτον ὡς
κινουῦντα τὸν ἀκρατήν.

15 749. ἦ μὲν μοι] περισπαστέον τὸν “ἦ.”

ἄλλως: ἦ μὲν μοι] τῷ “μὲν” ἀποδίδωσι τὸν “δέ” (750).

750. οἱ δ' ἄρα σεῦ κῆδοντο] οὐ πρὸς τὸ ῥητὸν ἰπήνητησεν, ἀλλὰ
πρὸς τὴν διάνοιαν· οὐ γὰρ εἶπε τὸ “καὶ τεθνηκὼς πάλιν αὐτοῖς
φίλος εἶ.” περισσοῦς ὁ “πέρ.”

20 752. πέρνασξ] ἐξηγεῖται τὸ “πέρνασκε” διὰ τοῦ “πέρην B=
ἀλὸς ἀτρυγέτιο.”

753. ἀμιχθαλόεσσαν] κατὰ Κυπρίους εὐδαίμονα. οἱ δὲ πετρώδη A+B—
καὶ τὰ κύκλω ἀπόκρημα· διὸ οὐκ ἐπιμίγνυσθαι τῇ γῆ θάλασσαν· οἱ
δὲ ἄμικτον, διὰ τὸ ἐκ θαλάσσης δυσπρόσιτον καὶ τὴν τραχύτητα·
25 ἢ ἄμικτον Τρωσὶ διὰ τὸ Εὐνέω (Il. 7. 468) εἶναι· οἱ δὲ ὀμιχλάδη
καὶ ἀπρόορατον τοῖς πλέουσι διὰ τὰ ἐργαστήρια Ἡφαίστου· “εἴ κεν
ἀμιχθαλόεσσαν ἀπ' ἠέρος ἢ ἐκ θαλάσσης” (fr. an. 345 apud
Schneider. Call. II p. 777).

ἄλλως: ἀμιχθαλόεσσαν] Ἀντίμαχος “μιχθαλόεσσαν.”

30 757. νῦν δέ μοι ἐρσήεις] ὅσφ εὐσεβῆς ὁ τεθνεὼς δείκνυται,
τοσοῦτφ ὁ θρῆνος αὖξε(τα)ι.

πρόσφατος] νεωστὶ πεφονευμένος. ἄμεινον δὲ τὸ νεωστὶ πεφασ- B=
μένον ἐκ γῆς φυτόν, διὰ τὸ “ἐρσήεις,” ὡσεὶ ἔλεγε· “χλωρός.”

759. ἀγαυῖσι βέλεσ(σ)ι] πρῶοις διὰ τὸ ἀνώδυνον. ἢ παρὰ τὸ B=

4. ἐπάρaton B || 19. εἶη || 23. ἀπόκρημον || 25. ἢ W: καὶ || Εὐνέω W:
εὐνέων || 26. ἴκεν conit. W || 27. ἀπ' ἠέρος scripsi: ἀπῆρα || ἠδὲ conit. W

ἀγάσασθαι, ὃ ἐστὶν ἐκπλαγῆναι. γυναικείως δὲ μακαρίζει τὸ ἐστηκέναι αὐτῷ τὸ σῶμα.

A- 764. ὄφελ' ἀπολέσθαι] “ὄφελον ὀλέσθαι” οὕτως, ἢ ἢ ὅμοιον τῷ “ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ” (Π. 6. 345).

A- 765. εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶ] δέκα γὰρ ἔτη ἐστρατολόγου, “καμέτην 5 δέ μοι ἴπποι λαὸν ἀγειρούση” (Π. 4. 27)· καὶ γὰρ ἤκουον τὴν ἰσχὺν τῶν Τρώων—“καὶ γὰρ Τρωῶας φασὶ μαχητάς” (Od. 18. 261)—καὶ πλοῦτον “καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι” (543). τὰ δὲ δέκα ταῦτα ἔτη παρεχέμαζον. ὅθεν πού φησιν “εἰκοστῷ ἔνιαυτῷ” (Od. 2. 175), ἴσως Ἀλιθέρσου τῆ ὑστάτῃ 10 παραχειμάσει τούτο εἰπόντος. διὰ τοῦτο οἱ μὲν μόγις ἐστράτεον, ὡς Ὀδυσσεύς, οἱ δὲ παρηγοῦντο, ὡς Ἐχέπωλος (Π. 23. 296). οἱ τε Ἀτρεΐδαι δι' ἑαυτῶν ἐπρέσβευον, τῆ δὲ τοὺς περὶ Νέστορα ἔπεμπον. γεγέννηται οὖν ὁ Νεοπτόλεμος περὶ τὴν πρώτην ἔξοδον, ὡς εἶναι αὐτὸν ἠ' ἑνιαυτῶν (ὁμοίως) Τηλέμαχος Πεισιίστρατος Μεγα- 15 πένθης Ὀρέστης. παρεχέμαζον οὖν ἐν ταῖς ἰδίαις καὶ θέρουσ εἰς Αὐλῖδα ἀφικνούντο. τότε ἴσως καὶ Σκῦρον ἐλὼν Νεοπτόλεμον ἐποίησεν Ἀχιλλεύς.

AB+ ἄλλως : εἰκοστὸν ἔτος] ψευδές· οὐ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος δύναται εἶναι ἐξ οὗ εἰς τὸ Ἴλιον ἦλθεν Ἑλένη, εἶγε δεκαετῆς μὲν ἢ τοῦ 20 πολέμου παρασκευὴ ὁμολογεῖται γεγονέαι, εἰκοστῷ δὲ Ὀδυσσεὺς ἑνιαυτῷ εἰς τὴν Ἰθάκην ἐπανελήλυθε πολὺν ἐν τῇ πλάνῃ ἑνδιατριψας χρόνον· ῥητέον δὲ ὅτι δέκα ἔτη ἐστρατολόγου, χειμάζοντες ἐν ταῖς ἰδίαις καὶ θέρουσ εἰς Αὐλῖδα ἀφικνούμενοι, νῦν (δ') εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης. ἐπὶ δὲ Ὀδυσσεὺς τὰ δέκα ἔτη 25 τῆς στρατολογίας οὐκ ἀριθμητέον.

766. καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης] ἔδει ἄπο τῆς ἐμῆς ἦλυθον πατρίδος.

767. ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος] φησὶ γὰρ “οὐ τι μοι αἰτίη ἐσσί” (Π. 3. 164)· ἄτοπόν τε ἔωντα τὸν αἴτιον τὴν ἀναίτιον 30

B= μέμφεσθαι. §. λεληθότως δὲ ἐσήμανεν, ὡς οἱ φρόνιμοι Τρώων πρὸς τιμῆς ἔχειν ἠγγύντο τὴν Ἑλένην καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπεδίδοσαν.

773. καὶ ἐμ' ἄμμορον] ἑμαυτήν· οἱ δὲ γράφουσι “καὶ ἐμὸν μόρον.”

3. ὄφελον textus || 4. ὄφελ' || ἠματισμῷ || 10. ὑστάτῃ W: ὑστεραία || 15. suprl. W

777. λαοῖσιν δ' ὁ γέρων] διὰ τὸ ἔντιμον, ὡς “Νέστωρ δ' ὁ β+ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν” (Π. ΙΙ. 637).

784. ἀγείνεον ἄσπετον ὕλην] ἅμα καὶ εἰς πολιορκίαν αὐτὴν ταμειύοντες.

5 793. ὀστέα] ὡς “χάλκεα” τινές· ἄμεινον δὲ παροξύνειν. A=

795. εἰς λάρνακα θήκαν] τὴν σορὸν λάρνακα εἶπεν. A=

796. καλύφαντες] τινές “καθάψαντες.”

799. σκοποὶ εἶατο] στρατηγικὸν τὸ μὴ ταῖς σπονδαῖς πιστεύ- B= σαντας ἀστρατηγήτους ἑαυτοὺς παραδοῦναι τοῖς πολεμίοις.

10 804. ὡς οἷ γ' ἀμφίεπον] Μενεκράτης φησὶν αἰσθόμενον ἑαυτοῦ B+ ἀσθενείας καὶ τοῦ μὴ ὁμοίως δύνασθαι φράζειν (τὸν ποιητὴν)

σιωπῆσαι τὰ μεθ' Ἐκτορα. καλῶς δὲ ἐταμειύσατο τὰ λοιπὰ ἑαυτῶ τῶν διηγημάτων εἰς τὴν Ὀδύσειαν· μικρὰ γὰρ ἦν ἡ ὑπόθεσις περὶ τῆς οἰκίας Ὀδυσσεύς μόνον· τὰ γὰρ λείψανα ἐκεῖ ἃ μὲν

15 Ὀδυσσεύς, ἃ δὲ Νέστωρ καὶ Μενέλαος, ἃ δὲ Δημόδοκος κιθαρίζων, φησὶν, ἄλλως τε πολιορκίαν μακρὰν οὐκ ἄξιον διηγεῖσθαι. §. τινές γράφουσιν “ὡς οἷ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἐκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρηος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνου.”

ὡς οἷ γ' ἀμφίεπον τάφον] Ἀττικὸν τὸ περιδείπνον “τάφον”

20 λέγουσιν· Πολύιδος δὲ τὸ μνημεῖον (cf. fr. lyr. gr. III p. 632 B.).

1. ἔκτιμον B || 11. suppleni ex B || 13. ζητημάτων, cf. l. 16 || 20. Πολυρρήγοι δὲ conl. Bergk || in fine add. pr. καὶ μὴ λαλῶν Ὅμηρε πάντας αἰσχύρεις, et inferius Ὅμηρε Μουσῶν χαῖρε χρύσειον στόμα, infra denique haec ἐτελειώθη μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἡμέρα ζ' Ἰνδικτι ἰγ', cf. I p. vii.

SCHOLIA AB ALTERA MANU SCRIPTA.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. (1)

Ὅμηρος διαλέκτῳ κέχρηται Ἰάδι, καθάπερ καὶ πάντες ἢ οἱ πλείους τῶν ποιητῶν

1. ** δειδε] [ἀπὸ τοῦ εἶδω τοῦ σημαίνοντος] ἐπίσταμαι, καὶ μετὰ τοῦ (&bar) ἐπιτατικῷ ἀείδω, τὸ λίαν γινώσκω
- 5 ** Πηληιάδew] Ἰωνικῶς
3. τὸ “Αἰδι” κατὰ μεταπλασμόν· Ἀίδης Ἀΐδη, ὡς φησιν Ἡρωδιανός
 προΐαψεν] ἴπτω καὶ κατὰ πλεονασμὸν ἰάπτω
4. τεῦχε] ἀφηρέθη τὸ εἶ κατὰ Ἰωνας
- 10 5. οἰωνοῖσι] [κόραξι] ἢ γυψῖν A = 8. σφῶε] προσώπου τρίτου
 ξυνέηκε] Ἀττικῶς τὸ σ̄ εἰς ξ̄
9. προσώπ[οποία· ἡ Μοῦσα ἀπεκρίν]ατο
10. ἀνὰ στρατὸν ὤρσε] ἐπεμψεν εἰς στρατόν
 ὀλέκοντο] Ἰωνες οὐκ αὔξουσιν
- 15 11. ἀρητῆρα] παρὰ τὸ ἀρὰ ἢ [βλάβη], ἢ παρὰ τὸ [αἶρειν] τὰς
 χεῖρας ἄνω
13. ἀπερείσια] ἀπειρα ἀπερα, καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἐπαύ[ξησιν]
16. δύο] Ἀττικόν ἐστι δύο
21. ἀζόμενοι] ἄζω δὲ τὸ ξηραίνω ψιλοῦται
- 20 23. ἀγλαά] εἰς [ἄ] ἀγάλλεται τις
 δέχθαι] [ἀπὸ τοῦ] δέχεσθαι “δέχθαι”
24. ἠνδανε] ἐκ τοῦ ἠδω τὸ εὐφραίνομαι· ὄθεν καὶ δασυντέον.
 πλεονασμὸς ἀνδάνω A —
26. κίχω “κιχείω” 28. μή νυ τοι οὐ] μὴ οὐκ ἂν σοι
- 25 χραίσμη] ἀπὸ τοῦ χρήσιμος γέγονε, καὶ συστολῇ τοῦ ἠ εἰς ᾱ
 καὶ μεταθέσει τοῦ ἰ χραισμῶ
 στέμμα] δάφνινον.
29. καὶ γῆρας] τὸ “καὶ” παρέλκει κατὰ Ἀττικούς
30. πάτρης] τῆς Ἰδίου
- 30 31. ἀντιώνται] πλεονάζουσι τῷ ὀ οἱ ποιητῶν

3. ἄ. τ. εἶδω novavit rec. || τὸ σημαίνω nov. rec., at cf. Et. M. || 6. Ἀΐδη Epimerismi Hom. Cr. I 65, 11: Ἀιδίς || 10. supplevi ex A || προσώπου τρίτου W: ὄρωτι ὁ τῆ detrita admodum || 13. quod post στρ. sequitur τὰς σω . . . τὸ γὰρ κορερότατον non intellego || 15. supplevi ex L et Et. M. || 23. add. sec. atramento diverso || 28. τὸ scripsi: legi λ^{οι} || 30. τὸ ὀ

32. σαώτερος] ἦτοι σώος. συγκριτικὸν ἀντι ἀπλοῦ Α +
 νέηαι] συστολῇ τοῦ ῑ 33. ἔδδισεν] Αἰολικόν
34. βῆ] ἀφαίρεσις· καὶ ἔστι τῶν Ἰώνων
35. ἀπάνευθε] ἰωνίζον 39. χαρίεντα] τὸν εὐχρουν, τὸν καλὸν
 ἔρεψα] ἐστεφάνωσα 5
41. <ἐέλδωρ> [παρὰ] τὸ ἔρδειν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἔλκειν, ἢ παρὰ
 τὸ ἔλδω
42. τὰ ἐμὰ δάκρυα οὕτω [τίσαι]εν τοῖς σοῖς βέλεσσιν
56. ** κήδετο ἢ Ἡρα τῶν Δαναῶν, ὅτι τὸ Ἄργος ὄλον ἱερὸν αὐτῆς,
 ἄλλως τε καὶ ἦν ὑβρισθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηρὰ ἐν 10
 τῇ τοῦ μήλου κρίσει Α +
 ὄρατο] Ἰωνικῶς
57. ** ἤγερθεν] ἐγεῖρω ἐγερω, ὁ παρακείμενος ἤγερκα, ὁ παθη-
 τικὸς ἤγερμαι, ὁ ἀόριστος ἤγέρθην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν
 ἤγερθεν Αἰολικῶς ἢ Δωρικῶς 15
58. τοῖσι] ἐν αὐτοῖς
62. μάντι] ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ· ἄ . . μν. γὰρ ἦμ . . τοῦτον λέγει
63. καὶ γάρ τ' ὄναρ] ἢ τι ὄναρ—οὐ γὰρ πάν—ἢ τὸ ὄναρ τὸ ἐμ-
 φαινόμενον τῷ ὄνειροπόλῳ
64. ἐχώσατο] ἀπὸ τοῦ χέω χῶω ὁ μέλλων χῶσω 20
66. τελειῶν] ἦτοι τῶν ἡλικίᾳ ὀλοκλήρων· λελωβημένοι γὰρ οὐ
 θύεται Α—
70. * ἀπὸ τοῦ ἦδεα “ἦδη” ὅς ἦδη] τὸ ὄσ̄ κοινὴ συλλαβὴ
 τὰ νῦν, τὰ μέλλοντα, τὰ παρῳχηκότα Α=
72. ἐυφρονέων] ἦτοι μάντις 25
 ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό, ἢ τὸ “ἀγορήσατο” ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς
 εἶπεν, τὸ δὲ “μετέειπεν” κατὰ λεπτόν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ Πορφύριος
 τὸ μὲν “ἀγορήσατο” ὅτι εἶπεν [ἂ ἐγέν]ετο, τὸ δὲ “μετέειπεν” [ἂ]
 μετὰ ταῦτα ὤφειλε γενέσθαι
75. τοίγαρ] δῆ 30
78. ** χολωσέμεν] τῶν Δωριέων· ἐκείνοι γὰρ τὰ εἰς εἰῶ [εἰς εἰ̄]-
 ἔν μεταποιούσι, τύψειν τυψέμεν· οἱ δὲ Αἰολεῖς ἐμέναι λέγουσιν
80. <χέρηι>] χερείων χερεί[ονος] χερείωνι χερ[ί· δι'] οὖν ἐπαλ-
 ληλιαν τῶν δύο ἢ τροπῇ τοῦ [ἐνὸς εἰς ἢ “χέρηι”]

2. του τ̄ || 9. sequitur Ἡρῆ] γυνὴ καὶ θυ | Διὸς ἢ Ἡρα δ | δάναρον . . . | εὐδὸς
 αὐτ . . | | μα ἀποτῆς· ης | ἐκείνου αὐτῆ τι . . | μη . . ἢ γεγόνασιν | ἐκτὸς
 ἐπὶ τὰς αὐτὰς νέ | . νεῖσα γὰρ εἰς λ . . | ἢ οὐσία τό τε πῦρ | καὶ τὸν ἄλλ' ὄφιστη . |
 καὶ διὰ τοῦτο Ἦραν . . | λ. γὰ αὐτῶ ἐ. | θυσ. π ρυ. ε | Κρόνον διὰ . . . | ταμίαις χ̄ με
 . . | γ ναυ | ubi hastulam posui, margo a bibliopega circumcisus; agi
 videtur de allegorica loci interpretatione, cf. Eust. || 17. 'an ἄμεινον γὰρ ἢ
 μαυικὸν τοῦτον λέγειν cf. Et. M.' W || 20. χῶ alt. || 21. ad 65 κνίσσα ἐστὶ καὶ ἢ
 λ, ceterae 20 fere litterae detritae || 23. ὄσ̄ scripsi: legi τὸ ἰγ̄ || 28. suppl. rec. ||
 34. suppleni ex L

88. δερκομένοιο] βλεπομένου 90. Ἀγαμέμνων] ὁ τρίτος ἔξοχος
 98. “ἔλι” κατὰ διάλεκτον καλεῖ τὸ μέλαν
 100. μιν πεπιθόμεν] τὸν Ἀπόλλωνα πείσαμεν
 103. ἐκ τοῦ ἄχος ἄχω ἀχύνω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἄχύνω,
 5 καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀχύνω, καὶ ὁ μὶ ἐνεστὼς ἀχυνμι καὶ τὸ παθητικὸν
 ἀχυνμαι
 μένος σημαίνει τρία, τὸν θυμὸν, ὡς ἐπὶ τούτου, τὴν ἰσχύν, ὡς
 τὸ “δῶκε μένος καὶ θάρσος” (Od. I. 321), τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ “μένος
 Ἄρης” (Il. 18. 264)
- 10 104. ἀπὸ τοῦ λάμπω [ἐγέ]νετο λαμπετῶ, τὸ οὐδέτερον τὸ λαμ-
 πετῶν, ἢ γενικὴ τοῦ λαμπετῶντος, ἢ δοτικὴ λαμπετῶντι, καὶ πλεονα-
 σμῶ τοῦ ὁ “λαμπετώωντι”
 112. ἐπειδὴ] ἐπεὶ 114. οὐ ἔθεν] οὐδαμῶς αὐτῆς
 118. ἄφρα] τὸ εἶ <καὶ> ὁ πρὸ δασέος ψιλοῦται
- 15 120. ἄλλη] ἀλλαχοῦ A=
 121. ποδάρκης] ὁ ἐπαρκεῖν ἑαυτῶ δυνάμενος διὰ τῆς ὀξύτητος τῶν
 ποδῶν καὶ ἀποφεύγειν τοὺς πολεμίους B +
 123. μεγάθυμοι] ἐπαίρει τοὺς Ἕλληνας εἰς ἑαυτὸν
 124. <ἴδμεν>] οἶδαμεν ἢν ἀφαιρέσει τοῦ ὁ καὶ συγκοπῆ τοῦ ἄ
 20 ἴδμεν· ὁ δεῦτερος ἀόριστος <ἴδω>, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν
 ἴδομεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ὁ “ἴδμεν”
 125. <δέδασται>] δαίω τὸ κόπτω καὶ τὸ μερίζω, ὁ μέλλων δαίσω
 καὶ ἐξ αὐτοῦ δέδαικα καὶ ἀποβολῆ τοῦ ἰ δέδακα, ὁ παθητικὸς παρα-
 κείμενος δέδασμαι “δέδασται”
- 25 129. λάπαθος βοτάνη καθαρτικὴ· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ λαπάζω
 καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἄ ἀλαπάζω
 134. <ἦσθαι>] παρὰ τὸ ξω τὸ καθέζομαι· τούτου τὸ παραγωγὸν
 ἔημι καὶ ὁ παθητικὸς ἔεμαι καὶ κράσει ἦμαι καὶ ἦσται καὶ “ἦσθαι”
 136. ἔσται] λείπει καλόν· ἢ ὅπως ἴσον τῇ ἐμῇ ἀξία γένηται· ἢ
 30 μεθ’ ὑποστολῆς, εἶτα τὸ “ἔσται”
 143. ἐπίτηδες] ἐπιτηδείως
 144. καλλιπάρηον] διὰ τοῦ ἦ Δωρικῶς
 147. ἐκπαγλότατα] μεταθέσει τοῦ ἦ εἰς ἄ· παρὰ γὰρ τὸ πλησσω·
 ἐπὶ μὲν ψυχικοῦ πάθους διὰ τοῦ ἄ, ἐπὶ δὲ τοῦ σωματικοῦ πλήγματος
 35 διὰ τοῦ ἦ· ἐπλάγην γὰρ καὶ ἐξεπλάγην ἐπὶ τῆς ψυχῆς
 150. ὑπόδρα ἰδῶν] δεινὸν ὑποβλεψάμενος A=
 ὑπόδρα] ἐπίρρημα. γίνεται δὲ ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ἠρεμῶ ἠρέμα

6. sequitur schol. rec. eadem de re, at fere evanidum || 7. supra μέγα v. 103] scriptum μένη || 20. ὀδμεν ὁ δ. || 27. ἔω || 28. ἔημι || ἔεμαι || 29. ad 135 ut videtur schol. extat in margine evanidum

καὶ σιγῶ σίγα οὕτως ἐκ τοῦ ὄρω ὄρα, καὶ μετὰ τῆς ὑπό ὑπόρα καὶ πλεονασμῶ τοῦ ὀ “ ὑπόδρα,” τὸ ὑφορῶσθαι

καὶ ἄλλως : ἔστιν ὄρω καὶ σημαίνει τὸ βλέπω, ἐξ οὗ δρᾶσις καὶ δρᾶμα· ἐκ τοῦ οὖν δρῶ γίνεται δρᾶ, καὶ μετὰ τῆς ὑπό “ ὑπόδρα,” τὸ ὑποβλέπειν· καὶ δραπετεύειν

5

162. ψ ἐπι] ἀναστραφέν Α =

171. πλοῦτον] συνεξάκουε τὸν τῶν Τρώων

173. παρὰ τῷ ποιητῇ πέντε σημαίνει ὁ θυμὸς· τὴν ὀργήν, ὡς τὸ “ θυμὸς δὲ μέγας—διοστρεφῶν βασιλῶν” (Π. 2. 196), τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ “ μελιθεᾶ θυμὸν ἀπηύρα” (Π. 10. 495 al.), τὴν ἐπιθυμίαν, 10 “ ψ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ” (Od. 5. 126), τὸν ἐπιλογισμὸν, ὡς τὸ “ ἕτερος δέ τε θυμὸς ἀνήκεν” (Od. 9. 302), τὴν ὁμόνοιαν, ὡς τὸ “ ἕνα θυμὸν ἔχοντε” (Od. 3. 128) Α =

174. (μητιέτα.)] μητιέτης ἔστιν· ὁ δὲ τοιοῦτος σχηματισμὸς τῶν Βοιωτῶν καὶ Αἰολῶν ἔστιν, ὡς τὸ “ Θύεστα” (Π. 2. 107) ἀντὶ 15 τοῦ Θυέστης καὶ “ νεφεληγερέτα” ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης· παρ’ ἡμῶν δὲ οὐδὲν ὄνομα ἀρσενικὸν ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς \bar{a} λήγει Α +

176. (ἔσσις)] ἔω τὸ ὑπάρχω ἔσμι ἐμ(μ)ί (ἔμισί)—ὄσπερ οὐχ εἴρηται—καὶ τροπῇ τοῦ \bar{m} εἰς \bar{o} “ ἔσσις”

178. θεός] ἢ εἰμαρμένη 182. ὡς ἐμέ] ὡσπερ ἐμέ 20

187. ἴσον] ἰσηγορον 190. παρὰ] ἐπί

191. ἀναστήσειεν] ἀναστατώσειε, θορυβήσειεν

194. κολοῖο] τῆς ξιφοθήκης τῆς τὸ κολοβοποιὸν φεροῦσης ξίφος. κόλον γὰρ τὸ κολοβόν

195. οὐρανὸν τὴν κεφαλὴν φησι διὰ τὸ σφαιροειδές 25

Ἄθηνᾶ ἔστιν ἢ τοῦ Διὸς σύνεσις, ἢ αὐτῇ οὖσα τῇ ἐν αὐτῷ προνοία· διὸ καὶ Προνοίας Ἄθηνᾶς ἴδρυται ναός. λέγεται δὲ γεννηθῆναι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, ὡς τῶν ἀρχαίων ὑπολαβόντων τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐνταῦθα εἶναι, ὡς καὶ ἕτεροι μετὰ ταῦτα ἐδόξασαν. ἀμήτωρ δὲ ἔστιν ἢ Ἄθηνᾶ διὰ τὸ ἀλλοίαν εἶναι 30 τὴν τῆς ἀρετῆς γένεσιν καὶ οὐχ οἷα τῶν ἐκ συνδυασμοῦ γενομένων. λέγεται δὲ ὡς τὴν Μῆτιν καταπιὼν ὁ Ζεὺς ταύτην ἐγέννησεν· μητιέτης γὰρ καὶ συνετὸς ὢν οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς καθ’ αὐτὸν βουλής τὴν ἀρχὴν τοῦ φρονεῖν ἔσχεν. ἐτυμολογεῖται δὲ Ἄθηνᾶ ἢ ἀπὸ τοῦ ἀθρεῖν πάντα, ἥτοι Ἄθρηνᾶ τις οὖσα, ἢ Ἀθελᾶ τις οὖσα 35 διὰ τὸ καίπερ θήλεια οὖσα ἤκιστα θηλότητος καὶ ἐκλύσεως μετέχειν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ φρόνιμοι, ἀθροῦντες ἥτοι προβλέποντες τὰ μέλλοντα καὶ ἤκιστα χαυνότητος μετέχοντες. παρθενεία δὲ ἔστι

9. βασιλῶν || 12. δέ με codd. Od. || 18. ἐσμί scripai: εἰμί || 20. post εἰμ. scriptum θήσεις || 26. evanida in hoc scholio multa: supplementa fore ex L. sumpta, quia cetera coram codicem videbantur, indicare nolui || 31. οἶαν Cornuti codicum pars || γενομένων etiam Cornutus

σύμβολον τοῦ καθαροῦ καὶ ἀμιάντου ἦτοι τῆς ἀρετῆς. ὠπλισμένη δὲ πλάττεται, καὶ οὕτως ἱστοροῦσιν αὐτὴν γεγενῆσθαι, παριστάντες ἐκ τούτου ὅτι αὐτάρκης καὶ ὠπλισμένη ἐστὶν ἡ φρόνησις πρὸς τὰς μεγίστας καὶ δυσχερεστάτας πράξεις. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ 5 τὸ γοργωπὸν ἔχει καὶ τὸ ἀνδρείον καὶ τὸ γλαυκῶπις λέγεσθαι· τῶν γὰρ θηρίων τὰ ἀλκιμώτατα, ὡς λέοντες καὶ παρδάλεις, τοιαυτὰ εἰσιν. ἱσθόρηται δὲ ἔχουσα προτομὴν Γοργόνος κατὰ τὸ μέσον στήθος διὰ τὸ γοργὸν τῆς φρονήσεως ἕξω προβεβληκυῖαν τὴν γλῶσσαν, ὡς ἂν ἐκφανεστάτου ὄντος ἐν τῇ τῶν πάντων οἰκονομίᾳ τοῦ λόγου.

10 ἀνατίθεται δὲ αὐτῇ καὶ ἡ γλαῦκα διὰ τὸ ἐμπερὲς τῶν ὀμμάτων καὶ οἱ δράκοντες· σμερδαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε καὶ τὸ φυλακτικὸν ἔχει, τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ φρόνιμος. ἀλλὰ καὶ ἄγρυνπος ὁ δράκων καὶ οὐκ εὐθήρατος ἐστὶν· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ φρόνιμος· “οὐ χρῆ” γὰρ “παννύχιον εὐδὲιν βουληφόρον ἄνδρα” (Il. 2. 24). λέγεται δὲ καὶ 15 Ἄτρυτῶν ὡς μὴ τρυομένη καὶ καταπονουμένη ὑπ’ οὐδενὸς πόνου· ἀκαταπόνητος γὰρ ὁ φρόνιμος. ἀλλὰ καὶ Τριτογένεια λέγεται ὡς τοῖς κακοῖς ἐγγενῶσα τὸ τρεῖν καὶ φοβεῖσθαι—αἰεὶ γὰρ πολέμιός ἐστι πρὸς τὴν κακίαν—ἡ ὡς τὰ τρία γένη τῶν σκεμμάτων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν θεωρίας γεννῶσα, τὸ φυσιολογικόν, τὸ θεολογικόν καὶ 20 μαθηματικόν. ἀλλὰ καὶ ἡ ἑλαία ταύτη ἀνάκειται διὰ τὸ αἰεὶ θάλλειν (Cornut. Theol. c. 20 p. 35 L.)

196. ἀμφω] καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Ἀχιλλέα

197. κόμης ἔλε] ὅπου τὸ λογιστικόν, διδάσκει

ξανθῆς δὲ κόμης] τουτέστιν ἐπελάβετο ἡ φρόνησις αὐτοῦ 25 τοῦ ξανθοκόμου Ἀχιλλέως καὶ κατέπανσεν αὐτόν. ὑπογράφει δὲ ἡμῖν τὸν Ἀχιλλέα ἐν τούτοις ψυχῇ τε καὶ σώματι, ψυχῇ μὲν, ὅτι θυμοειδής, ἐκ τοῦ εἰπεῖν αὐτόν ξανθόκομον· οἱ γὰρ ξανθόκομοι ὀξύχολοι ὡς ὑπερωπημένοι ἔχοντες τὸ αἷμα καὶ τὴν χολήν, πρὸς ἧς ποιοῦμεναι αἶ τε κόμαι καὶ τὰ σώματα χρώζονται, καὶ (τὰ) τῶν ἐκ 30 τῆς μελαίνης χολῆς ὁμοίως πρὸς τὸ μελάντερον· κἀκείνοι δὲ ἄγριοί εἰσι καὶ βαρύθυμοι. καὶ ψυχικῶς μὲν οὕτω χαρακτηρίζει· σωματικῶς δὲ ἐκ τοῦ λέγειν, ὅτι ἀπλῶς ξανθὸς καὶ πυρρός. τοιοῦτος γὰρ ἦν Ἀχιλλεύς, μακροσκελής τε καὶ ὀξύς καὶ εὐμήκης λευκός τε καὶ ὑπεσπανισμένος τὸ γένειον

35 199. μετὰ δ’ ἔτραπετο] ἦτοι περιστράφη A =

200. Ἀθηναίην] Ἰωνικῶς οἶ] τὰ αὐτῆς

(φάανθεν)] φαίνω, ἀόριστος ἐφάνθη, τὸ τρίτον πρόσωπον

7, 8. τὸ μέσον τῆς θεᾶς διὰ τὸ γ. τ. φρ. καὶ τὸ στήθος ἔχουσα ἕξω καὶ προβ., cf. Corn. || 10. γλαῦξ Corn. || ὀμμάτων Corn. : ὀνομάτων || 11. γὰρ Corn. : δὲ || φυλ. τ. Corn. || 24-34. margo circumcisus : supplevi tacite ex L || 28. ὑπερωπημένον || 29. suppl. W || ὡς καὶ τῶν ἐκ L || 36. τῆς αὐτῆς

τῶν πληθυντικῶν ἐφάνθησαν καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ $\bar{\epsilon}$ “ φάανθεν ”

202. <αἰγίοχοιο>] τὴν αἰγίδα ἀνατιθέασι τῷ Διὶ καὶ αἰγίοχος καλεῖται διὰ τὸ τὰς καταγιγῆδας ἄνω ἡμῶν γίνεσθαι καὶ τὰς βροντὰς καὶ τοὺς κεραυνούς· αἰγίδες γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀίσσειν τὸ ὄνομα ἔσχον 5 (Cornut. Theol. c. 9 p. 9 L.)

207. τὸ σὸν μένος] τὴν σὴν ὀργήν

208. ἦκε] ἔπεμψε Δωρικῶς· ἐκείνοι γὰρ τὴν <εῖ> δίφθογγον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἢ γράφουσιν, ὡς τὸ πλήον μῆον

213. τόσσα] ἦτοι πολλά

10

216. <χρή>] ἔστι χρῆμι, τὸ δεύτερον χρής, τὸ τρίτον χρῆσι καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τῆς $\sigma\iota$ συλλαβῆς χρή

219. ἦ] [ἀντὶ τοῦ ἔφη, γενόμενον ἀπὸ τοῦ φημί, καὶ κατὰ ἀφαιρέσειν τοῦ φ ἡμί· ὁ μέλλων ἦσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, τὸ τρίτον ἦ

220. ἀπίθησεν] ἀπὸ τοῦ πῖθω πιθήσω

15

223. ἐξαῦτις] ἐκ δευτέρου A +

228. τὸ ἐν τῷ πολέμῳ ἢ λόχῳ εὐρεθῆναι θάνατός σοι φαίνεται A =

231. βασιλεύς] σύ ἐπεὶ] ὅτι

οὔτιδανούς φησι τοὺς Ἑλληνας οὐχ ὡς ὑβρίζων αὐτούς, ἀλλὰ παροτρύνων κατ' αὐτοῦ

232. Ἄτρεϊδῆ] ᾧ

20

235. τομῆν] ῥίζαν A +

236. ἔ] αὐτὸ τὸ σκῆπτρον

ἔλεψεν] ἢ ἐλέπισεν, ὃ ἔστιν ἔγλυψεν

237. τὲ καί] ἦτοι

μῖν] αὐτό

239. <εἰρύαται>] ῥύω τὸ φυλάττω, καὶ Ἄττικῶς ἐπενθέσει τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἐρύω, ὡς τὸ θέλω ἐθέλω· ὄθεν εἶρυνον ὁ παρατατικός διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\iota$ 25 διφθόγγου πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀρύω ἤρυνον· κανονίζεται δὲ οὕτως· ἐρύω, ὁ μέλλων ἐρύσω, ὁ παρακείμενος εἶρυνκα, ὁ παθητικός εἶρυνμαι εἶρυνσαι εἶρυνται εἰρύμεθα εἶρυνθε εἶρυνται καὶ Ἰωνικῶς “ εἰρύαται ”

ὄ] οὔτος A = 245. βάλε] διὰ τὴν ὀργήν A +

249. τροπικὴ ἢ λέξις, ἐκ μεταφορῆς τοῦ ὕδατος

30

250. μερόπων] τῶν ἐχόντων τὴν φωνὴν με[ρι]ζομένην εἰς συλλαβάς, ἦτοι ἔναρθρον, καὶ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζῴων A +

251. τράφεν] Ἰωνες καὶ ὑπερσυντελικῶς

254. πόποι] φεῦ, παπαί A —

262. ἴδον] Ἰωνικὸν καὶ Ἄττικόν

271. κατ' ἐμ' αὐτόν] κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν

35

273. τὸ θέμα ξύνιω ἐξύνιον καὶ συστολῆ “ ξύνιον ”

274. ὕμμες] Αλοικόν A =

278. μείρω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων μερῶ, ὁ μέσος παρακείμενος μέμορα καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἔμμορα

8. τὴν $\bar{\epsilon}\iota$ δίφθογγον κοίρει· τὰ δίφθογγα || 13, 14. a bibliopega resecta supplevi ex L || 14. ὁ τρίτος || 25. τὸν θ. || 33. ὑπερσυντελικός || 36. debebat ἀφαιρέσει

282. παῦε] ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα

289. σημαίνει] προστάσειν Α =

ἄτινα] εἰς * πείσεσθαι] πεισθῆναι

ib. τὸ “πείσεσθμι” ἐνταῦθα ἐρμηνεύεται κατὰ μὲν τὴν πρῶ-
 5 τὴν ἐπιβολήν, (ἐν τῷ) “ἄτινα” τοῦ τινὰ πληθυντικῶς ἐκλαμβανο-
 μένου καὶ πρὸς τὸ ἄ συναρτωμένου, ἄτινα οὐ πείσεσθαι καὶ σχεῖν
 καὶ εὐρεῖν τὸν Ἀχιλλέα ὄϊω καὶ οἶμαι. τίνα ταῦτα; τὸ “πάντων
 μὲν κρατέειν,” “πᾶσιν δὲ ἀνάσσειν” καὶ “πᾶσι σημαίνειν.” διαφέρει
 ταῦτα. “κρατέειν” τὸ κράτος ἔχειν πάντων. καὶ κατὰ τοῦτο διαφέρει
 10 τοῦ βασιλεύειν, κατὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν πρᾶξιν· πολλάκις γὰρ
 βασιλεῖς εἰσιν ἀνερέργητοι, καὶ οἱ ἐνεργεῖς ἀπὲρ τούτων πράττουσιν.
 οἱ δὲ σημαίνοντες παρὰ τούτους ἄλλοι εἰσίν, οἱ τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 λόγῳ τῶν ἄλλων προηγούμενοι. καὶ τρία ταῦτά εἰσι τὰ μέγιστα,
 βασιλεία—ἢ καὶ ἐξουσία—καὶ κράτος χειρῶν καὶ λόγου καὶ βουλή
 15 σχέσις. ταῦτα (οὗ) φησὶν Ἀγαμέμνων πάντα πείσεσθαι τὸν Ἀχιλ-
 λέα ἔχειν· ἀδύνατον γὰρ φησὶ τὸν αὐτὸν τοῖς τρισὶ τιμηθῆναι ἐκ
 θεοῦ· ἄλλῳ γὰρ ἄλλο ἀγαθὸν ἐκ θεοῦ ἀπομεριζόμενον δίδοται, καὶ
 οὐ πάντα τῷ αὐτῷ. καὶ τοῦτο μὲν τὸ κατὰ πρώτην ἐπιβολήν. οἱ δὲ
 τὸ “τινὰ” ἐνικῶς ἐκλαμβάνονται καὶ λέγουσιν, ἃ οὐκ οἶμαι τίνα ἓνα
 20 ἄνθρωπον πείσεσθαι καὶ παθεῖν καὶ σχεῖν ἐν ταῦτῳ, ὡς ἄλλῳ ἄλλο
 δίδόμενον παρὰ θεοῦ. ἢ οὕτως· οὐκ οἶμαι τὸν Ἀχιλλέα πείσεσθαι
 καὶ πείσειν τινὰ ὥστε ἔχειν αὐτὰ τὸν Ἀχιλλέα. τρόπον δὲ τίνα
 ἐνταῦθα Ἀγαμέμνων ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Νέστορος τὰς
 ἐκ θεοῦ δωρεὰς διέγραψεν, ὅτι Ἀχιλλεὺς μὲν ἔχει κράτος χειρός,
 25 ἐγὼ δὲ βασιλείαν, σὺ δὲ βουλήν· αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς βούλεται καὶ
 τὰ τρία ἔχειν

290. ὁ λόγος τοιοῦτος· εἰ πολεμιστὴς ἐστὶν Ἀχιλλεὺς γνώμη
 τῶν θεῶν, διὰ τοῦτο προπετής ἐστὶν ἐπὶ τὸ ὄνειδίζειν καὶ κακῶς
 λέγειν ἡμῖς τοὺς βασιλεῖς;

30 305. ἀνστήτην] ἀνέστησαν

309. ἔκρινεν] κατηρίθμησεν ἐπελέξατο Α—

310. βῆσε] ἐπεβίβασεν καλλιπάρηον] Δωρικῶς

311. εἶσεν] ἐκάθισεν Α =

316. ἀτρυγέτιοι] τῆς ἀκάρπου ἢ τῆς ἀκαταπονήτου ἢ τῆς ἐχούσης
 35 πολλὴν τρύγα ἤτοι ὑποστάθμην Α—

317. δ' σημαίνει τὸ λίπος, τὸν ἐπίπλου, τὸ κρέας καὶ τὴν
 ἀναθυμίασιν, ὅπερ νῦν φησὶν Α +

322. ὀτρηρὸς ὁ ἐνεργός, ὁ μὴ ἀναμένων παροτρυνθῆναι παρὰ τινος·
 γέγονε δὲ παρὰ τὸ τρέω τὸ σημαῖνον τὸ φοβούμαι ὄνομα ῥηματικὸν
 40 τρεερός, ὡς φαίνω φανερός, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ἐε εἰς ἡ τρηρός

ὁ δειλός—ἐξ οὗ καὶ τρήρων παρωνύμως—καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾧ ἀτρηρός ὁ δραστικός καὶ μὴ δειλός, καὶ μεταβολῇ τοῦ ᾧ εἰς ὁ δτρηρός

326. ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν] προσέταξεν ἐκείνοις

338. μάρτυροι] Ἰωνικῶς

339. πρὸς τε] ἔμπροσθεν· ὁ δὲ σύνδεσμος παρέλκει Ἀττικῶς 5

342. θύει] ἐνθουσιᾷ, μέμνηεν

345. φίλος μὲν ὁ συγγενή, ἐταῖρος δὲ ὁ συμπολίτης, παρὰ τὸ ἔτης ὁ πολίτης καὶ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω

347. τῷ] οἱ κήρυκες 349. ἄφαρ] ταχέως

351. ὀρέγγυμι καὶ ἡ μετοχὴ “δρεγγύς” 10

553. ἐγγυαλίξαι] τὸ εἰς τὰ γυῖα ἤτοι εἰς τὰς χεῖρας τιθέναι

358. Νηρεὺς ἡ θάλασσα λέγεται ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι δι’ αὐτῆς· καλοῦσι δὲ τὸν Νηρέα καὶ ἄλιον γέροντα· διὰ τὸ ὥσπερ πολιῶν ἐπανθεῖν τοῖς κύμασι τὸν ἀφρόν· καὶ γὰρ ἡ Λευκόθεα τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει (Cornut. Theol. c. 23 p. 44 L.). ἡ καὶ ὅτι τὸ ὕδωρ πρῶτον τῶν 15 ἄλλων στοιχείων, ὡς ἐδόξασεν ὁ Θαλῆς

359. καρπαλίμως] ἐν κινήσει κεφαλῆς, ἀπὸ τοῦ κᾶρα καὶ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ

361. ὀνόμαζεν] Ἀχιλλεῖα ἐκάλεσεν

363. εἶδομεν] γινώμεν Ἰωνικῶς 20

366. ὁ τρόπος καὶ ὑπεροχὴ καὶ συνεκδοχὴ· ὑπεροχὴ μὲν, καθὸ τὴν Θήβην μόνην ἐξέλαβε τὴν μεγίστην πόλιν, συνεκδοχὴ (δέ), καθὸ καὶ τὰς ἄλλας συνεδέξατο, τὴν Χρῦσαν καὶ τὴν Βρῖσαν καὶ τὰς ἄλλας τρεῖς δὲ εἰσι Θήβαι, Καδμείαι αἱ Βοιωτικαί, αἱ Αἰγύπτιαι

αἱ καὶ ἑκατόμυλοι καὶ αἱ Ὑποπλάκιαι, τὸ λεγόμενον Ἀδραμύττιον Α + 25

Ἡερίωνος] τοῦ πατρὸς τῆς Ἀνδρομάχης τῆς γυναικὸς τοῦ Ἐκτορος

369. ἐκ δ’ ἔλον] ὡς ἐξαιρετόν τι ἔδωκαν

385. ἐκάτοιο] Ἀπόλλωνος 388. ὁ δὴ] ὅστις, Αἰολικῶς

389. τήν] τὴν Χρυσηίδα 390. ἀνακτι] τῷ Ἀπόλλωνι

393. περίσχεο] περίσχου, φρόντισον Α = 30

(ἐήος)] ἀπὸ τοῦ ἔω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω ὄνομα ῥηματικὸν ἐύς—σημαίνει δὲ τὸν ἀγαθόν—ὡς ἦδω ἠδύς, καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ἡ ἠύς ἠέος καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ εἰ ἠέος

397. ὄτε] ἠύκα 406. ἔδησαν] Δία

408. αἶ] Δωρικόν 409. ἔλσαι] συνελάσαι, συγκλείσαι 35

414. αἰνά] αἰνῶς 425. δωδεκάτῃ] ἡμέρᾳ

426. τοῖ] δὴ δῶ] ἀποκοπῇ 433. ἰστία] τὰς [δθ]όνα[ς]

435. ὄρμον] λιμένα 436. εὐνάς] τὰς ἀγκύρας

449. οὐλοχύτας] ὄνομα θηλυκόν· οὐλαὶ αἱ κριθαί, παρὰ τὸ δλον, ὡς πρὸς τὰς ἀλληλεσμένας ΑΒ + 40

7. an συνήθης? || 14. ἐμφαίνει:— || 23. Βρῦσαν, cf. Wilamowitz Phil. Unt. VII 411 || 32. εἰς post ἠδὸς omisi

455. ἐέλωρ] παρὰ τὸ ἐλ[δειν] αὐτὸ καὶ ἔλκειν
 458. οὐλοχύτας] κριθαὶ μετὰ ἄλων μειγμέναι, ἄς ἐπέχεον τοῦ
 ἱερουργουμένου ζύου Α —
 459. αὔρουσαν] εἰς τοῦπίσω τοὺς τραχήλους τῶν ζύων Α +
 5 461. (δῖπτυχα ποιήσαντες) [δι]πλώσαντες [τὴν] κνίσσαν νῦν
 δὲ [λέ]γει τὸν ἐπίπλου
 ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν] ἐπ' αὐτῶν δὲ ὠμῶν τῶν ἱερείων
 ἀπαρξάμενοι ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέλους καὶ ἐπέθηκαν [ἐπὶ
 τὰ μηρία ὡς δοκεῖν ὄλα τὰ μέλη τοῦ ἱερίου καρποῦσθαι] Α +
 10 462. ἐπὶ σχιζήσι] ἦτοι ἐπὶ σχιζῶν Α =
 ὁ γέρων] ὁ Ὀδυσσεὺς ἢ ὁ ἱερεὺς
 463. πεμπάβολα] ὀβελίσκουσ
 πεμποόβολα [ἦ]ν, καὶ κινῶνται [τὰ] δύο ὀο εἰς ὦ μέγα
 *466. ἐρύσαντο] ἔξωθεν 469. ἔρος τοῦ ἔρου τὸν ἔρον
 15 ἦμι, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ ἀόριστος ἦν, ὁ μέσος ἔμην, τὸ πλη-
 θυντικὸν ἔμεθα ἔσθε “ ἔντο ” Α +
 482. στείρη] τρόπιδι Α = Β +
 ἦτοι τὴν στερεὰν καὶ ἄτονον. στέρρα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν
 τοῦ ἐνὸς ρ καὶ προσθέσει τοῦ ἰ στείρα. ἢ ἐν ἡ στηρίζονται τὰ λοιπὰ
 20 πάντα τῆς νηός, ἢ τὴν στείραν οὔσαν ὡς μὴ ἔχουσαν ἕτερον ζύου
 ὁμοιον ταύτῃ
 πορφύρεον] μέλαν ἰαχε] ἦχει
 483. διαπρήσσουσα] διαπερῶσα Α +
 491. φθινύθεσκε] διέφθειρεν 497. ἠερίη] δι' ἀέρος
 25 501. ἀνθερῶνος] τοῦ ὑπογενείου, διὰ τὴν ἐξάνθησιν τῶν τριχῶν
 509. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον Α = 518. ἔργα] ἔσται
 ἐφήσεις] ἐποτρυνεῖς 524. ὄφρα] ὄπως
 ἐὰν πεποιθῶ, ἐὰν πεποιθήσῃ
 526. “ [τέ]κμωρ ” [τὸ ἀποτέ]λεσμα· [τέκμ]αρ τὸ [τεκ]μήριον τὸ
 30 [σημεί]ον
 530. ἐπερρώσαντο] ἐσείσθησαν Α =
 ῥῶ τὸ κινῶ καὶ σείω, ὁ μέλλων ῥώσω, ὁ ἀόριστος ἔρρωσα
 531. τμήγω, ὁ μέλλων τμήξω, ὁ μέσος παρακειμένος ἔτμηγα, ὁ
 δεῦτερος ἀόριστος ἔτμαγον, ὁ παθητικὸς ἐτμάγην καὶ τὸ τρίτον τῶν
 35 πληθυντικῶν κατὰ συγκοπὴν “ ἔτμαγεν ”
 538. ἀλλοιο γέροντος] Νηρέως 543. νοήσης] μάθης
 546. χαλεποί] δυσχερεῖς 547. ὄν] μῦθον
 548. πρότερος] σοῦ 553. μεταλλῶ] ἐπιζητῶ πολυπραγμονῶ
 562. “ ἀπὸ θυμοῦ ” τὰ ἐχθρά

2. repetitur κριθῆς || 3. ἱερουργουμένου || 8, 9. recisa supplevi ex L || 18. dr.
 στερεά || 24. ἢ ante δι' omisi || 29, 30. recisa supplevi ex L

569. ἐπιγνάμψασα] ἐπικάμψασα ἦτοι πρᾶνασα Α—

570. ὤχθησαν] ἠγανάκτησαν

571. ὁ αἰθῆρ, τὸ καθαρὸν καὶ διαυγὲς πῦρ, Ζεὺς ἐστι, τὸ δὲ ἐν χρήσει καὶ ἀερομιγὲς Ἡφαιστος, ἀπὸ τοῦ ἠφθαι ὠνομασμένος. διὰ τοῦτο καὶ ἐκ Διὸς καὶ Ἡρας ἔφασαν αὐτὸν τινες γενέσθαι, οἳ δὲ ἐκ 5 μόνης τῆς Ἡρας, διότι αἱ φλόγες παχυμερέστεραί πως οὔσαι ἐκ μόνου τοῦ ἀέρος διακαιομένου τὴν ὑπόστασιν λαμβάνουσιν. λέγεται δὲ “ κλυτοτέχνης” οἱ γὰρ πλείους τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ τὰς τέχνας ἀνατιθέασι, τῇ μὲν Ἀθηνᾷ, ἐπεὶ φρόνησις καὶ ἀγχινοια εἶναι δοκεῖ, τῷ δὲ Ἡφαίστῳ διὰ τὸ τὰς πλείστας τῶν τεχνῶν διὰ πυρὸς τὰ 10 ἑαυτῶν ἔργα ἀποδιδόναι (Cornut. Theol. c. 19 p. 33 L.)

577. παράφημι] παραιῶ Α+

591. τεταγών] τινάξας

τάξω τὸ τείνω, ὁ μέλλων τάξω, ὁ μέσος παρακείμενος τέταγα, ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἔταγον, ἡ μετοχὴ ταγών καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν “ τεταγών”

15

ρίφῃναι ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς γῆν ὁ Ἡφαιστος λέγεται ἐξ οὐρανοῦ διὰ τὸ τοὺς πρώτους Ἴσως ἀρξαμένους χρῆσθαι πυ[ρι] ἐκ κεραυνοβολίου καιο[μένῃ] (Cornut. l. c. p. 34)

606. χωλὸς ὁ Ἡφαιστος λέγεται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προβαίνειν δίχα ξυλώδους τινὸς βάκτρον. τινὲς δὲ φασί, διότι τὴν ἄνω κίνησιν 20 τῆς κάτω πρὸς τὴν τροφὴν ἀνισον καὶ ἀνώμαλον ποιεῖται· βραδυτέρας δὲ αὐτῆς οὔσης χωλαίνειν αὐτὸν ἔφασαν (Cornut. l. c. p. 33 sq.)

κακκελούτες] κατακοιμηθησόμενοι.

B.

I. ** (ἵπποκορυσταί)] οἱ ἐφ’ ἵππων ὀπλιζόμενοι ἢ ἵππους κορύσ- 25 σοντες—τουτέστι πολεμικοί—ἢ ἀπὸ τῶν ἵππων μαχόμενοι

8. οὖλος σημαίνει δ’ τὸν ὀλόκληρον “ ἄρτον—οὖλον ἔλων [ἐπέ- νειμε τραπέζῃ]” (Od. 17. 343) καὶ τὸν μαλακόν, ὡς τὸ “ οὖλων τε ταπήτων” (Il. 16. 224) καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς τὸ “ οὖλος Ἀρης ὄτρυνε μετελθών” (Il. 5. 461) καὶ τὸν συνεστραμμένον, ὡς τὸ “ γυρὸς 30 ἐν ὁμοίῳ μελανόχροος οὐλοκάρηνος” (Od. 19. 246) Α+

II. ε] αὐτόν

12. πανσυδέ[η] πανστρατιᾷ

** τὸ “ νῦν” δηλοῖ χρόνους τρεῖς· ἐνεστώτα, ὡς τὸ “ νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ’ ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν” (Il. 2. 193)· δηλοῖ καὶ τὸν ἐλλυθῶτα, ὡς τὸ “ νῦν μὲν—Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ” (Il. 3. 439)· σημαίνει καὶ τὸν μέλλοντα, ὡς τὸ “ νῦν μὲν ἐγχελε(ῆ) πειρήσομαι” (Il. 5. 279) ΑΒ+

14. ἀθάνατοι φράζονται] οἱ μὲν ὑπὲρ Ἑλλήνων, οἳ δὲ ὑπὲρ τῶν Τρώων Α+

14. δ ante ταγών omisi || 21. τῇ κ. conii. Studemund || 27, 28. inclusi: om. A, περικαλλίος ἐκ κανέιο codd. Od. || 36. νῦν αὐτ’ codd. Il.

- ἐπέγναψεν] ἐπεισεν 20. Νηληϊφ υἷ] τῷ Νέστορι
 22. εἰσαμένους] ὁμοιωθεῖς 44. λιπαροῖσιν] λευκοῖς, εὐτραφέσιν
 45. ζῖφος] σπάθη A=
 58. “εἶδος” ἐπὶ τοῦ προσώπου, “μέγεθος” ἐπὶ τοῦ σώματος,
 5 “φύη” δὲ τὸ δλον κάλλος ἦτοι τὴν τοῦ δλου σώματος εὐπρέπειαν
 77. ἡμαθόεντος] τῆς ψα[μμ]ῶδους A+
 84. βουλῆς ἐξ ἦρχε ἰέεσθαι] τῆς τοῦ βουλευτηρίου ἐξόδου προη-
 γεῖτο A=B+
 87. ἀδινάων] τῶν ἀδην καὶ ἀθρόως πετομένων A=
 10 [παραβολὴ παραδειγματος διαφέρει, καθὼς ἡ μὲν ἀπὸ τῶν καθ’
 ἐκάστην γινομένων λαμβάνεται, ὡς ἔχει τὸ “ὥσπερ γὰρ οἱ τὴν γῆν
 ἐργαζόμενοι,” τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ἀπαξ γεγυότων, ὡς ἔχει τὸ “τὸν
 Δημοσθένους δρα μοι βίον” ἔτι δια]φέρουσι τῷ τὸ μὲν [παρά-
 δει]γμα ἀπὸ [μόνων] τῶν λογικῶν [ζῶων] παραλαμβάν[εσθαι], τὴν
 15 δὲ παραβολὴν [ἀπὸ τῶν] ἀλόγων καὶ ἀπὸ [τῶν ἀνύ]χων ἐνίοτε
 (Doxopater in Aphthon. II 273 Walz)
 93. <δεδήει>] ἦτοι ἐφρυκτῶρει ἐλαμπαδούχει (<ῆ>) ἐπυρσοβόλει·
 τινὲς δὲ φασὶ τὸ “δεδήει” ἀντὶ τοῦ διήει, ἦτοι διήρητο, καὶ ἐν
 συγκοπῇ δῆει καὶ ἀναδιπλασιασμῷ “δεδήει”
 20 [δα]ίω τὸ καίω, [ὁ μέ]λλων δαίσω, [ὁ παρακείμενος] δέ-
 δαικα, [ὁ μέσος] δέδαια, [καὶ τρο]πῆ τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς ἠ [δέ]δῆα, ὁ μέσος
 [ὑπερ]συντέλικος [ἐδε]δῆειν ἐδε[δῆεις] ἐδεδῆει, [καὶ τὸ] Ἴωνικὸν
 δε[δῆει]
 99. ἐρήτυθεν δὲ καθ’ ἔδρας] κατείχον δὲ ἕκαστος τὰς ἑαυτοῦ
 25 καθέδρας
 103. διακτόρφ] διάκτορι ὤφειλεν ἀπὸ τοῦ διάκτωρ· ἔστι δὲ μετα-
 πλασμός
 104. τὸν Ἑρμῆν ἡγεμόνα τῶν Χαρίτων παραδιδόασιν, ἐμφαίνοντες
 ὅτι εὐλόγως χαρίζεσθαι δεῖ, καὶ μὴ εἰκῆ ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις· ὁ γὰρ
 30 ἀχαριστηθεὶς ὀκνηρότερος γίνεται πρὸς τὸ εὐεργετεῖν. τυγχάνει δὲ
 ὁ Ἑρμῆς ὁ λόγ[ος ὦν], ὃν ἀπέστειλαν πρὸς ἡμᾶς ἐξ οὐρανοῦ οἱ θεοί,
 μόνον τὸν ἀνθρώπου τῶν ἐπὶ γῆς ζῶων λογικὸν ποιήσαντες, ὃ παρὰ
 τὰ ἄλλα ἐξοχώτατον εἶχον αὐτοί. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν μῆ-
 σασθαι, ὅπερ ἐστὶ λέγειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρυμα ἡμ[ῶν εἶναι] καὶ οἶον
 35 ὀχύρωμα. διάκτορος δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ διάτορος εἶναι καὶ τραγός,
 ἢ ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰ διανοήματα ἡμῶν εἰς τὰς τῶν πλησίον ψυχάς.
 καθιερούσι δὲ αὐτῷ καὶ τὰς γλώσσας. λέγεται δὲ καὶ ἐριουῖος ἀπὸ
 τοῦ [μεγ]αλωφελῆς τις εἶναι, καὶ σῶκος ὡς σωτὴρ τῶν οἴκων.
 Ἄργειφόντης δὲ λέγεται οἶονεὶ ἀργεφάντης, ἀπὸ τοῦ λευκῶς πάντα
 10 sqq. recisa supplevi ex L || 15. in fine add. rec. ἐναντίστησαν a L omissum ||
 18. καὶ sc̄ip̄si : ῆ || 28 sqq. recisa et evanida omnia in hoc scholio supplevi ex
 L et Corn. || 36. νοήματα Corn.

φαίνειν καὶ σαφηνίζει—τὸ γὰρ λευκὸν ἄργον ἐκάλουν οἱ πα-
 λαιοί—ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ [τὴν φωνὴν ταχυτῆτος] καὶ γὰρ τὰ
 ταχὺ ἄργον λέγεται. χρυσοράπιδες δὲ λέγεται, ὅτι πολύτιμός ἐστιν
 ὁ ἐξ αὐτοῦ ῥαπισμός· αἱ γὰρ εὐκαιροὶ νουθεσίαι πολλοῦ ἄξια εἰσιν.
 λέγεται δὲ καὶ κῆρυξ θεῶν, καὶ διαγγέλλειν αὐτὸν [ἐφασαν τὰ παρ' 5
 ἐκείνων τοῖς] ἀνθρώποις, κῆρυξ μὲν ὅτι διὰ φωνῆς μεγίστης πα-
 ριστῆ τὰ κατὰ τὸν λόγον σημαινόμενα ταῖς ἀκοαῖς, ἄγγελος δὲ τῶν
 θεῶν ἐπεὶ τὸ βούλημα τῶν θεῶν γινώσκουμεν ἐκ τῶν ἐνδεδομένων
 ἡμῖν κατὰ [τὸν λόγον ἐννοιῶν. φορεῖ δὲ πέδιλα πτερω]τὰ καὶ δι' ἄερος
 φέρεται· πτεροῖς γὰρ ὁ λόγος. διδάσκει δὲ αὐτῷ καὶ ῥάβδον, ἢ 10
 θέλγει τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων ἢ τὰς διανοίας. πλάττεται δὲ καὶ
 ἄπους καὶ ἄχειρ καὶ τετράγωνος, τετράγωνος μὲν [ὅτι ἐδραῖος καὶ
 ἀσφαλῆς, ἄχειρ δὲ] καὶ ἄπους ὅτι οὔτε χειρῶν οὔτε ποδῶν δέεται
 εἰς τὸ ἀνύειν τὸ ἔργον. ἰδρύνεται δὲ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐπεὶ πρὸς
 πᾶσαν πρᾶξιν ἠγεμόνι αὐτῷ χρώμεθα. ἐπεὶ δὲ κοινὸς καὶ ἀνθρώπων 15
 καὶ θεῶν, καὶ κοινὸν ἔρμαιον λέγε[ται. προσάπτουσι δὲ κ]αὶ λίθους
 [τῷ] τούτου ἀγάλματι, δηλοῦντες ὡς ἐκ μικρῶν μερῶν συνίσταται
 ὁ προφορικὸς λόγος (Cornut. Th. c. 16 p. 20 sqq. L.)

106. πολύαρνι] πολυάρνῳ ὠφείλειν ἀπὸ τοῦ πολύαρνος· καὶ ἔστι
 καὶ τοῦτο μεταπλασμός 20

112. <σχετλίος>] ὁ τοῦ σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν τοὺς ἀνθρώ-
 πους αἴτιος, ὁ λύπας αὐτοῖς διδούς Α—

122. <παυροτέροισι>] οἱ μὲν γὰρ Τρῶες χωρὶς τῶν ἐπικούρων
 ἦσαν ἀριθμῷ μυριάδες πέντε (Il. 8. 562), τὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων πλήθος
 τινες μὲν φασὶ μυριάδας ἑβ', ἄλλοι δὲ ἰδ' Α= 25

129. ταμόντες] δι' ἐντομῶν ποιησάμενοι

131. <ἐγχεσπαλοὶ>] οἱ πάλλουντες καὶ κινουντες τὰ δόρατα, πολε-
 μικοί· ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως, μή ποτε ἄρα εἶεν κλα-
 σθέντα Α=

145. “εὔρος” ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς πνέων, ὁ καὶ ἀπηνιότης, “νότος” 39
 ὁ ἀπὸ μεσημβρίας, “βορρᾶς” ὁ ἀπὸ ἄρκτου

153. <οὔρους>] ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται
 εἰς τὴν θάλατταν, ἢ τὰς ἀντλίας Α—

154. ὑπὸ δ' ἦρεον] ὑφήρου Α= ἔρματα] ἐρείσματα Α+

155. <ὑπέριμορα>] ὑπὲρ τὸ προσήκον, ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον ὄνο- 35
 ματικὸν ἐπίρημα, ὥσπερ καὶ τὸ δέον οὐδέτερον ἀντὶ τοῦ δεόντως
 Ἄττικῶς παραλαμβάνεται Α—

169. ἀτάλαιτον] ἰσοτάλαιτον

1. ἄργον, cf. l. 3 || 10. δὲ Bekker: γὰρ || 19. ἢ ante πολυάρνῳ omisi || 23. Τρ. οἱ χ.
 || 34. ἐρείσματα non certum

175. κληῖδες αἱ καθέδραι παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπειν τὰ γόνατα, ἦτοι παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων
183. ἀπὸ—βάλε] ἀπεδύσατο
διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν σπεύδοντα ὑπὸ τοῦ πλήθους
- 5 τῶν ἱματίων A =
ἐκόμισσεν] ἔλαβεν
190. δαίμονι] ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστί, ποτὲ μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη, οἷον θεῖε μακάριε μέγιστε, ὅτε καὶ ἐπὶ ψόγῳ, οἷον ἄφιλε καὶ μάταιε καὶ χεῖριστε καὶ φαῦλε A +
- 10 199. ἐλάσασκεν] ἐπληττεν A = ἄμοκλήσασκε] ἠπελπει A +
211. ἐρήτυθεν] κατέσχον 212. ἐκολῶ] ἐθορύβει A =
214. [ἀπὸ κοινού τὸ] “ἦδει” 215. οἱ εἴσαιτο] ἐγίνωσκεν
216. ἔμμεναι] ἐδόκει 219. ψοξός] ὄξυκέφαλος A =
ψεδνῆ] ἀραιὰ μαδαρά A =
- 15 παρὰ τὸ ψῶ ὁ μέλλων ψήσω ὄνομα σηματικὸν ψεδνός ὁ μαδαρός· ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς παρὰ τὸ ψῶ τὸ εἰς ἐλάχιστον καὶ μικρὸν ἔκ τιως οὐσίας καθιστάμενον
226. [διὰ τί] ἀπὸ τῶν [ἄλλων] τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; διότι τίμιον ἦν τοῖς ἀρχαίοις
- 20 230. <υῖος>] ἀπὸ τοῦ υῖος ἡ γενικὴ υῖος ὡς ὄφιος, καὶ συναίρεσει τοῦ υῖ καὶ ἰ “υῖος”
υῖος] ὑπὲρ 234. ἐπιβασκέμεν] ἐπιβαίνειν ποιεῖν
235. <πέπονες>] ἔκ μεταφορᾶς τῶν πεπόνων, ἀ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἀφῆ μαλακὰ καὶ εὐνδοτα. ἡ “πέπονες”
25 ἦγουν ταλαίπωροι καὶ μάτην ποιοῦντες ἀλδία, ἔκ τοῦ πονῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τῆς π̄ε συλλαβῆς
ἐλέγχεα] ἀντικρὺς ὄνειδη
<πεσσέμεν>] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ σίτων· καὶ γὰρ αὐτὰ, ἀν μὴ κρατηθῆ τὸν ὠρισμένον χρόνον, ἀσθενοῦσης τῆς
30 καθεκτικῆς δυνάμεως οὐ πέπτεται
238. ἦ ρα] ἄρα
241. μεθήμων] πρᾶϋς, ἐνδόσιμος μὴ τῷ θυμῷ ἀλλὰ ἄθυμος
242. Ἄτρεϊδῆ] ᾧ
265. μετάφρενον] τὸν μεταξὺ τῶν ὤμων τόπον
35 266. <ἰδνώθη>] ἐπεκάμφθη, παρὰ τὸ ἰζω· καὶ γίνεται ἰδνώ τραπέντος τοῦ ζ εἰς ὃ Δωρικῶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ υῖ. τὸ ἰδνώ ψιλοῦται, τὸ ἰζω δασύνεται
267. <σμῶδιξ>] παρὰ τὸ σμῶξαι· οὕτω δὲ ἔλεγον οἱ Ἴωνες τὸ πατάξαι B +

17. καθιστῶ Et. M. || 18. supplevi ex L || 20. υῖος ἡ scripti: υῖς καὶ || 25. ἀπὸ^a legi || τῶν πόνων legi || 30. πέπτεται AD: πέττεται || 37. τὸ ἰζω δ. l. 35 post ἰζω scriptum: traiecit W

272. ῥέξω, ὁ μέλλων ῥέξω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔρογα καὶ καθ' ὑπερβιβασμῶν τῶν στοιχείων ἔοργα “ἔοργεν”
278. ὡς φάσαν ἢ πληθύς] κατὰ σύνεσιν τὸ σχῆμα A +
285. ἐλέγχιστον] ἐπονείδιστον
291. <πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι>] καίτοι λύπης γε οὔσης 5 οὐδὲ μικρᾶς πονήσαντά τινα καὶ μοχθήσαντα ἐπὶ πράγματι ἐπαυελθεῖν ἀπρακτοῦ καὶ μὴ ἐκτελέσαντα
297. κορωνίσιν] ἢ ταῖς μελαίλαις—κόρη γὰρ τὸ μέλαν—ἢ ταῖς εὐκυκλαῖς κορωνίσι κατὰ τὸ ἐπικαμπὲς τοῦ ζύλου
303. χθιζά τε καὶ πρωιζά] χθῆς καὶ πρῶην. ζ. κατεσμίκρυνε δὲ τὸν 10 ἐνναετῆ χρόνον, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀναμνήσεως πλέον ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας A =
308. δράκων] ὄντινά φησιν ὁ Πορφύριος Σθένιον ὀνομάζεσθαι A + ἐπὶ νῶτα] κατὰ δαφονίος] πυρρός
310. ὑπαίξας] ὁ δράκων 15
311. στρουθοῖο] τοῦ τρωγλίτου
312. ‘ὑποπεπτηκότες’ ὑποκείμενοι
314. τετριγῶτας] τρίζοντας, κρίζοντας, ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντας
325. ὄψιμον] βραδύν, βραδὺν τελεσθησόμενον 20
334. σμερδαλέον] ἐκ τοῦ σμῶ καὶ ἔρδω καὶ τοῦ λίαν
341. ἄκρητοι] αἱ δίχα κρατῆρος οἴνου γινόμεναι θυσίαι
344. <ἀστεμφέα>] παρὰ τὸ στρέφω ῥηματικὸν ὄνομα στρεφῆς καὶ ὑπερβιβασμῶ τοῦ ε̄ καὶ τροπῆ τοῦ ρ̄ εἰς μ̄ μετὰ τοῦ ᾱ στερητικῶ ἀστεμφῆς 25
346. <ἕνα καὶ δύο>] ἀφνέστερον αἰνίττεται Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον ἢ Θερσίτην καὶ εἶ τις ἕτερος τοιοῦτος A =
348. πρῖν—πρῖν] πρότερον—πρὸ τοῦ
353. <ἀστράπτων>] τὸ σχῆμα ὁμοιον τῷ “ἐξὸν καθεύδ[ων] τὴν ἐρωμένην ἐχ[εῖν]” (fr. com. adesp. 83 IV p. 625 M. 282 K) 30 ἔστι δὲ τὸ σχῆμα Ἀττικόν, οἶον “λέγεται τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα τρῶσαι τοὺς Πέρσας ἐλθὼν εἰς [χ]ωρί[ον] τῆς Περσίδος” (cf. Lesbos. de fig. p. 188 Valck.)
363. φατρία ἐστὶ καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ̄ φρατρία καὶ “φρήτρη” τὸ δὲ φατρία ἀπὸ τοῦ πατήρ πατρός πατρία καὶ φατρία 35
376. μετά] εἰς
388. <τελαμών>] ὁ ἀναφορεύς, νῦν τῆς ἀσπίδος, ὃ ἐστὶ πλατὺς ἴμας, ἀφ' οὗ ἢ ἀσπίς ἤρτηται· ἔστι δὲ ἕτερος τελαμών τοῦ ξίφους A =

1. ἔρογα || 3. κατὰ σύνεσιν non certum || 8. κοβ̄ || 14. legi πυρός η̄ρι || 21. καὶ πρῖν W: τὸ || 22. δίχα W, cf. Et. M.: διὰ || 23. βῆμα μὲν δ. || 26. εὐφνέστερον A || 32. στρώσαι coni. Valck. ad Enr. Phoen. 481 || supplevi evanida ex Lesb. || 35. φατρία bis W: φρατρία bis || 38. ἕτερον

389. ἀμφιβρότης] τῆς πανταχόθεν τὸν βροτὸν περισκεπούσης
 390. ἐύζου] τὸν καλῶς κατεσκευασμένον
 391. δν δέ κ' ἐγών] τῷ δὲ θέλουσι φεύγειν τὸν πόλεμον οὐχ ἱκανὸν
 οὐδὲ αὐταρκες γενήσεται πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ κυνῶν καὶ σαρκοφάγων
 5 ὄρνων διασπασθῆναι
 398. κεδασθέντες] σκεδασθέντες
 400. ξερε(ε) δύναται ἀπὸ τοῦ ἐπαρκούς τὸ βοή^ο
 421. οὐλοχύτας] κριθάς
 422. ἀέρουσαν] εἰς τοῦπίσω εἰλκυσαν τοὺς τραχήλους τῶν ζώων A +
 10 424. δίπτυχα] διπλοῦν τὸν ἐπίπλουον
 ἐπ' αὐτῶν] τῶν βωμῶν 425. ἀφύλλοισι] ξηροῖς
 426. ὑπέιρεχον Ἐφαιστοιο] ὑπεράνω εἶχον πυρός
 435. δῆτ' αὐθι] πολὺν χρόνον A = λεγόμεθα] διαλεγόμεθα
 436. ἔργον] τὸν πόλεμον 448. ἠερέθοντο] ἐκρέμαντο
 15 449. ἑκατόμβοιο] ἑκατὸν βοῶν ἦτοι [πλείστων] ἄξιος A +
 ἕκαστος] [θυσάνων] 450. τῆ] τῆ αἰγίδι
 454. γλαφυρῆσι] κοίλαις βαθείαις 455. ἀίδηλον] ἀφανιστικόν
 457. χαλκοῦ] τῆς πανοπλίας
 461. Ἄσιω] ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ
 20 469. ἀδινάων] τῶν ἄδην καὶ δαψιλῶς πετομένων ὄθεν καὶ δασύ-
 νεται
 474. αἰπόλια] αἰγονόμια μεγάλα, ὅτι ἐν διαστήματι καὶ πλάτει
 πλείους νέμονται αἱ αἶγες A =
 αἰπόλιον λέγεται τὸ τῶν αἰγῶν πλῆθος, ποιμνιον τὸ τῶν προβάτων,
 25 συμβόσιον τὸ τῶν χοίρων, βουκόλιον τὸ τῶν βοῶν, ἵπποφόρβιον τὸ τῶν
 ἵππων AB =

Γ.

1. “αὐτάρ” σύνδεσμος συμπλεκτικὸς ἰσοδυναμῶν τῷ δέ, ταύτη
 δὲ διαφέρων αὐτοῦ, ἢ ὁ μὲν “αὐτάρ” προτάσσεται ὁ δὲ δὲ ὑπο-
 30 τάσσεται A =
 κόσμηθεν] Δωρικῶς A +
 ἀμ' ἠγεμόνεσσιν] ἦτοι ὑπὸ τῶν ἠγεμόνων ἢ σὺν τοῖς
 3. οὐρανόθι πρὸ] πρὸ τοῦ ἀέρος
 4. χειμῶνα] τὸν χειμερινὸν τόπον ἦτοι τὴν Θράκην A +
 35 6. Πυγμαλοισι] πυγυαλοῖς πηχέοις, ἦτοι ἀπὸ Πυγμαλοῦ βασι-
 λέως οὕτω κεκλημένοις· πυγῶν δὲ καλεῖται ὁ πῆχυς, τὸ ἀπὸ ἀγ-
 κῶνος ἕως δακτύλων τῆς χειρὸς διάστημα. ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικῶν
 ἀνθρώπων μικρῶν κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγύπτου

4. πρὸς τὸ AD : πρὸ || 7. corrupta || 20, 21. δασίνονται || 29. αὐτῷ || 35. πυγοι-
 μαλοῖς ut D

πλησίον τοῦ Ὁκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖν ταῖς γεράνοις φασὶν ἀπο-
βλαπτούσας αὐτῶν τὰ σπέρματα

11. (νυκτὸς ἀμείνω) τὴν ὀμίχλην φησὶ τοῖς μὲν ποιμέσιν ἀσύμ-
φορον εἶναι, τοῖς δὲ κλέπταις καὶ νυκτὸς ὠφελιμωτέραν, ἐπεὶ τῆς
μὲν νυκτὸς ὠρισμένον ἐχούσης καιρὸν ἐν ἀσφαλεῖ φυλάσσεται 5
τὰ βοσκήματα, τῆς δὲ ἡμέρας ἐσκεδασμένοις αὐτοῖς κατὰ τὰς νομὰς
ὀπότεν ἐξαίφνης ἐπέλθῃ ὀμίχλη [εὐκ]όλως αὐτὰ ἀφαιροῦνται

18. ξίφος] σπάθη

24. κεραόν] ζφόν νεκροῦ γάρ φασὶ μὴ ἀπτεσθαι τὸν λέοντα A =

39. γυναιμανές] ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ἢ γυναικας εἰς μανίαν 10
φέρων διὰ τὸ κάλλος A +

τὸ “γυναιμανές” ἀπὸ τῆς γυναικὸς γενικῆς συνεκότη γυναι-
κομανές, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς κλητικῆς· οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ κλητικῆς
σύνθετον ὄνομα συντίθεται, ἀπὸ δὲ ἄλλων πτώσεων

ἡπεροπευτῆς ἐκ τοῦ ἡμερος καὶ τοῦ ὄψ, ὃ σ[ημαίνει] τὴν 15
φωτὴν, ὃ ἡμέρῃ ὀπ[?] χρώμενος· ἢ, ὥσπερ παρὰ [τὸ] ἔχω ὀχεύς
καὶ ἔπω, [ὃ ἐστι] λέγω, ὀπεύς, πλεο[υασμῶ] τοῦ πέρ συνδέσμου
περοπεύς καὶ μετὰ τοῦ ᾱ τοῦ σημαίνοντος [τὸ] κακὸν ἀπεροπευτῆς]
καὶ τροπῆ ἡπεροπ[ευτῆς] οἶονεὶ ὃ κακῶ λόγ[ω] χρώμενος καὶ ἀπάτῃ

56. δειδήμονες] γράφεται καὶ “δειδήμονες” ἀμφοτέρα δὲ δηλοῦσι 20
τοὺς εὐλαβεῖς

57. ἔσσο] ἐνδεδυσο 60. ἀτειρής] ἀκαταπόνητος

61. ὅς τ' εἶσιν] προσληπτέον τὸ καταφερόμενον

63. ὥς τοι] οὕτω σοι

64. “χρυσῆς” καλῆς. §. Ἐστιαία δὲ ἡ γραμματικὴ φησιν, ὅτι 25
πεδῖον ἐστὶ χρυσοῦν καλούμενον, ἐν ᾧ Ἀφροδίτῃν τιμᾶσθαι, καὶ
εἶναι οὕτω χρυσῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Πάφου, οἱ
δὲ τὴν καλὴν Κλεάνθης δὲ (fr. 3 W.) καὶ ἐν Λέσβῳ οὕτω τιμᾶσθαι
Ἀφροδίτῃν χρυσῆν B =

65. ἀπόβλητα] ἀποβολῆς ἄξια

39

66. ἐκῶν] οἰκείῳ σπουδῆ, μὴ διδόντων αὐτῶν

73. ταμόντες] δι' ἐντομῶν ποιησάμενοι B +

80. τιτυσκόμενοι] καταστοχαζόμενοι A =

83. στεῦται] παρὰ τὸ στήθος οἶον ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται—
ἐκεῖ γὰρ τὸ λογικόν, ὥς φησιν Ὀμηρος “στήθος δὲ πλῆξας κραδίην 35
ἠνίπαπε μύθῳ” (Od. 20. 17)—ἢ παρὰ τὸ <στῶ> στεῦω, ὥς ἀθλῶ
ἀθλεύω, στεῦεται καὶ κατὰ συγκοπὴν “στεῦται”

84. ἀνεψ] ἀνευ ἰωῆς ἤτοι φωτῆς καὶ θορύβου

95. ἀκῆν] ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἀκῆ γὰρ ἡ ὀξύτης

1, 2. βλαπτούσας D || 11. φέρον Et. M.: μέζων || 18. περιπέυς || 26. χρυσῆν ante
Ἀφρ. ut B: del. W || 28. Κλεάνθης B D: ἀπλεάνθης || 36. suppl. W || 38. θορύβου
D: -ῆς

99. πέποσθε] πεπόνθατε
 100. ἀρχῆς] ἦτοι τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου γενομένης ἀρπαγῆς· αὕτη γὰρ ἀρχὴ κακοῦ
 103. οἴσετε] οἱ Τρῶες 104. ἡμεῖς] οἱ Ἕλληνες
- 5 107. ὑπερβασίῃ] παραβάσει, ἀδικία
 108. ἠερέθονται] ἦτοι ἀπαιωροῦνται κρέμανται, οἶον οὐκ εἰσὶ σταθεραὶ ἀλλ' ἀβέβαιοι, ἢ μετάβλητοὶ εἰσι διὰ τὸν ἀέρα ἀεὶ μεταβάλλεσθαι 113. ἐκ δ' ἔβαν] κατέβησαν δέ
 115. ἀμφὶς ἄρουρα] τὸ μεταίχμιον δηλονότι 119. ἄρν'] ξίνα
- 10 121. Ἴρις] σημαίνει δύο, τὴν σωματοειδῆ θεὰν καὶ τὸ νεφελῶδες σύστημα
 122. γαλόφ] ἢ γάλως τῆς γάλω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὀ γαλόω Ἀντηνορίδαο] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀντήνορος Ἐλικάονος
 126. ἐνέπασσεν] ἐνεποίκιλλεν· ὄθεν καὶ τὰ ποικίλα παραπετάσ-
- 15 ματα παστοὶ καλοῦνται
 135. παρὰ—πέπηγεν] παράκειται αὐτοῖς
 160. τεκέεσσι] τοῖς τέκνοις
 166. ἀπορία. ἐζήτηται πῶς Πρίαμος ἐν τῷ ἴ ζτει πυθάνεται περὶ τῶν ἀρίστων. ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀστυγείτονας πόλεις ἐπλα-
- 20 νῶντο, νῦν δὲ προ[σ]κάθηνται τῇ Ἰλίφ. ἢ ὅτι πρῶτον μὲν οὐκ ἦγε σχολὴν πυθέσθαι περὶ αὐτῶν, τοῦ Ἀχιλλέως ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐγκειμένου καὶ μόνον ἑαυτὸν αὐτοῖς ἐπιδεικνύντος καὶ τῷ φόβῳ κατακλείστοις ποιοῦντος—ἐφρόντιζε γὰρ τὸ τηνικαῦτα ὁ Πρίαμος οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ περὶ τοῦ σφῆζεσθαι τὴν πόλιν—νῦν δὲ μνηϊῶντος
- 25 ἐκείνου καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γεγενημένης, ὡς καὶ τοῦ τείχους χωρὶς πολεμεῖν τοὺς Τρῶας, εἰκότως περὶ αὐτῶν πυθάνεται. ἔτεροι δὲ φασιν, ὅτι ἀπὸ τῆς πανοπλίας καὶ τῶν ἵππων αὐτοὺς ἐγνώριζον, πρότερον δὲ οὐ τεθέατο οὕτω πάντας ἀόπλους ὡς νῦν A +
 172. ἐκυρέ] ἐκυρὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατήρ
- 30 175. τηλυγέτην] μονογενῆ. ἀγαπητὴν μονογενῆ [κα]ταχρηστικῶς δὲ εἶπεν· [κυρ]ίως γὰρ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τῆλε τῆς γονῆς [ὄν]τες παῖδες, ὃ ἔστιν οἱ [ἐκ] γερουτικῆς ἡλικίας [σπ]αρέντες· δοκεῖ γὰρ [τὰ] μετὰ ἀπόγνωσιν [τῆς] παιδοποιίας γεννώμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι A =
- 35 176. τέτηκα] ἦτοι ἐκτέτηκα 180. δαίρ] ἀνδρὸς ἀδελφός
 183. δεδμήατο] ἦτοι ὑποτεταγμένοι εἰσὶν
 186. Ὅτρεὺς καὶ Μυγδῶν παραδίδονται ἡμῖν παῖδες Δύμαντος, ἀδελφοὶ τῆς Ἐκάβης, βασιλεῖς Φρυγίας
 187. παρ' ὄχθας] παρὰ τὰ χεῖλη 196. κτίλος] κριός
 13. Ἐλικάονος || 24. μνηϊῶντος etiam A : μνηρίοντος B || 28. ἀόπλους etiam D : ἐνόπλους AB² || 30-33. recisa supplevi ex L || 34. add. rec. σχήματα.ιοπτῶ . ζημ κατὰ .. λαβάν

197. πηγεσιμάλλῳ] εὐπαγεῖς μαλλοὺς ἔχοντι
 205. <ἦδη γάρ>] πρὸ γὰρ τοῦ στρατεύσαι τοὺς Ἕλληνας εἰς
 Τροίαν ἦλθον πρέσβεις Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος⁴ ἀπαιτοῦντες τὴν
 Ἑλένην ἐν ᾧ τῶν ἄλλων αὐτοὺς μεθ' ὕβρεως διωξάντων μόνος
 Ἀντήνωρ ξενίζει φιλοφρόνως 5
215. γένοι ὕστερος] τὴν ἡλικίαν νεώτερος
 217. στάσκεν] ἴστατο
 ὑπαὶ δὲ Ἰδεσκε] ὑπέβλεπεν
 218. σημειωτέον, ὅτι ἕκαστος τῶν ἡγεμόνων σκῆπτρον εἶχεν ἴδιον,
 καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν τῷ Α (234) ὄμνυσι κατ' αὐτό Α = 10
 προπρηνές] εἰς τὸ ἔμπροσθεν
 220. ζάκοτον] πᾶν ὄργιλον
 242. ἄ μοι ἐστίν] ἄ δι' ἐμὲ αὐτοῖς ἐστιν
 246. εὐφρονα] τὸν εὐφραίνοντα
 250. Λαομεδοντιᾶδῃ] Λαομέδοντος παῖ Πρίαμος, μητρὸς δὲ Ζευξ- 15
 (ἴππης γεο. Α +
 262. οἶ] αὐτῷ περικαλλέα] εἰς
 263. τῷ δέ] οὔτοι δέ Σκαιῶν] πυλῶν
 269. οἶνον] τὸν <ἐξ> ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κεκερασμένον
 272. ἀπεκρέματο ἡώρητο <τὸ> “ἄωρτο” 20
 273. τάμνεν τρίχας] τῶν ἄρνῶν τοὺς κορυφαίους μαλλοὺς ἀπέ-
 τεμνεν
 278. καμόντας] τοὺς τελευτήσαντας
 292. στομάχους] φάρυγγας λαιμούς, ἐπεὶ συνέζευκται ὁ στόμαχος
 τῷ λαιμῷ 25
 νηλεί] ἀνηλεῖ 300. σφ²] αὐτῶν Β +
 301. ἄλοχοι] αὐτῶν αἰχμαλωτισθεῖσαι δαμείην] “μιγείην”
 325. Πάριος] Ἰωνικῶς· ἡμεῖς δὲ Πάριδος
 331. ἐπισφυρλοῖς] τοῖς τῶν σφυρῶν καλύμμασιν
 333. οἶο] αὐτοῦ 30
 335. σάκος] ὅτι παρὰ πρῶτοις Σάκαις εὐρηται· Σάκαι ἐστὶ μέρος
 Θράκης
 337. ἴππουριν] ἐξ ἴππειων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσιν. λόφος δὲ
 ἐστὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα
 347. παντός' ἐίσην] κυκλοτερῆ 351. ὃ με] ὅς με 35
 354. ὃ κεν] ὅς κεν 359. λαπάρην] λαγόνα
 360. ἐκλίυθη] ἐνέκλινε τὸ πλευρόν
 362. ἀνασχόμενος] ἀνατείνας
 'φάλον' τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας' ἐστι

4. ἐν ᾧ scriptai, οὗς D: ἐν οἷς || 12. ad 238 τῷ μοι] νέας τινὰς scriptum || 24.
 λαιμούς D: -ά || συνέζευκται D: -ο || 31. εὐρηται D: εἴρηται

- δὲ προκόσμημα· γίνονται γὰρ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπροὶ τινες ἦλοι ἔνεκα προκοσμῆματος. “φάλου” δὲ τὸ λαμπρόν· ἐντεῦθεν φαλακρός ὁ ἔχων φαλίδν τὸ κᾶρα A =
365. ὀλοώτερος] ἔμοι
- 5 368. ἠίχθη] διέδραμεν ἔβαλον] ἀπέκτεινα
371. μίν] τὸν Ἀλέξανδρον 372. ὀχεύς] σύνδεσμος
376. κεινή] κενὴ Ἰακῶς παχείη] τῇ ἰσχυρᾷ
384. Τρφα[Τρωικαὶ γυναῖκες 385. νεκταρέου] θείου ἔανου] λευκοῦ, παρὰ τὸ ἐννυσθαὶ ὃ ἐστὶν ἐνδύεσθαὶ
- 10 387. εἰροπόκω] γράφεται “εἰροκόμω”
388. ἤσκειν] εἰργάζετο τὸ ῥῆμα ἀσκάω σημαίνει τὸ μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ κόπου ἐργάζεσθαὶ. παρατατικὸς ἤσκειον ἤσκουν ἤσκειεν· καὶ τὸ ῥ ἐφέλκυστικὸν γίνεται ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ, ἔτυπεν ἔλεγεν, οὕτως ἤσκειεν καὶ κατὰ συναίρεσιν “ἤσκειν”
- 15 399. δαιμονίη] μακαρία 400. προτέρω] πορρωτέρω
401. Μηουίης] Λυδίας· Μαίονες γὰρ ἑκαλοῦντο οἱ Λυδοὶ A +
406. ἀπόειπε] ἀπάρησαι κελεύθους] τὰς μετὰ θεῶν
408. ὀί(ζε)] κακοπάθει 415. ἀπεχθήρω] μισήσω
419. κατασχομένη] κατακαλυψαμένη ἀργῆτι] λαμπρῷ λευκῷ
- 20 420. ἦρχε] προηγείτο 427. ἠνίπαπε] ἑκακολόγησεν γεσ.
438. ἐνιπτε] ἐπίπληττε
447. ἄρχε λέχουσε ἰών] προηγείτο τῆς ἐπὶ κούτην ὁδοῦ
457. φαίνετ'] ὠμολόγηται 459. τιμήν] πρόστιμον

Δ.

- 25 5. ἐζήτηται δι' ἣν αἰτίαν οὐ πάρεστι Γανυμήδης, ὦν οἰνοχόος τοῦ Διός. ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ὅτι Διδὸς μόνου ὦν διάκονος οὐκ ἐξῆν αὐτὸν κοινῶς πᾶσιν οἰνοχοεῖν· ἡ δὲ Ἡβῆ εὐλόγως, ὅτι κοινῆ πᾶσιν ἐστὶν. ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι σκέψεως περὶ τῆς Ἰλίου πορθήσεως γινόμενης εὐοικονομήτως ἄπεστι τοῦ συνεδρίου, ἵνα μηδὲν ἐναντίον γένηται, (εἰ)
- 30 διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξειεν οἰκτιρίζεσθαι A —
- διὰ τί δὲ μόνω τῷ Διὶ Γανυμήδης ὑπηρετεῖ; καὶ φαμεν, ὅτι ἄπασιν Ἡβῆ διακονεῖ, ἐπεὶ τὸ θεῖον αἰεὶ νεάζει τε καὶ ἡβᾷ· τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτοῖς ἢ τε ἀμβροσία (ἀβροσία) τις οὔσα καὶ τὸ νέκταρ παρὰ τὸ νεάζειν γεγεννημένον· Γανυμήδης δὲ ὑπηρετεῖ μόνω τῷ Διὶ,
- 35 ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς ὁ πρῶτός ἐστι νοῦς, μόνος δὲ νοῦς οἰκείον ἔχει τὸ τοῖς μήδεσι γάνυσθαι· τοῦτο γὰρ ὁ Γανυμήδης A =

3. φαλὸν A, φάλειον || 4. διατρυφθέν ad διατρυφθέν (sic) 363 adscriptum omisi || 16. Λυδίας || 17. ἀπάρησαι D: ἀπερίγασαι || 18. κακοπαθείς || 25. Γανυμήδης, ut infra || 29. ἄπεστι AD: ἀπέστη || 30. μόνον W: μόνος D, μόνω || δόξειεν suppleto ei W, δόξη D: δείξη || ὅτι omisi ante olet.: τὶ D || 33. supplevi ex AB²D || 34. γεγεννημένον || 36. γάνυσθαι

8. ἀλαλκομενηίς] ἡ ἀλάλκουσα τῷ μένει ὃ ἔστι βοηθοῦσα, ἡ ἢ ἐν Ἐλαλκομεναῖς πόλει παρὰ Βοιωτοῖς τιμωμένη, ἔνθα καὶ Ἐλαλκομενίου Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἡ ἀπὸ Ἐλαλκομεν(ι)οῦ ὄρους τῆς Ἀττικῆς, ἡ παρ' Ἐλαλκομένει τραφεῖσα (τῷ) Βοιωτῷ

11. παρμέμβλωκε] παραμένει 15. αὐτίς] ἐκ δευτέρου 5

16. ἀμφοτέροισι] Τρωσὶ καὶ Ἑλλησιν

43. ζητεῖται πῶς ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἅμα μὲν ἐκὼν δίδωσιν, ἅμα δὲ ἄκων. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐκὼν μὲν δίδωσιν ὡς ἂν ἀδελφῇ καὶ γυναικί, ἄκων δέ, ὅτι τοὺς φιλτάτους π[ρὸς] ἀπώλειαν ἐκδίδωσιν· καὶ γὰρ οἱ ἐν θαλάσῃ πλέοντες, ὅπῃταν περιπέσωσι κινδύνῳ, ἐκ- 10 βάλουσι τὸν φόρτον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκόντες τε καὶ ἄκοντες, ἐκόντες, ἵνα σωθῆναι δυνηθῶσιν, ἄκοντες δέ, ὅτι τὸν φόρτον ἀπο(λ)λύουσι δι' ἃν πλέουσι

49. λοιβῆς] σπονδῆς 60. γενεῇ] τῇ ἡλικίᾳ ἢ τῇ εὐγενείᾳ B +

62. ὑποεἰζόμεν] συγχωρήσομεν 15

68. φασὶν τινας, ὡς οὐκ ἀσεβεῖ ὁ Πάνδαρος, εἰ ἢ Ἀθηνᾶ συνεβούλευσε καὶ ὁ Ζεὺς ἀπέσταλκεν. ῥητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς εἰδὼς τοὺς ὄρκους κακῶς γεγενημένους—οὐδὲν γὰρ ἕτερον Τρῶες ἢ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ὤμοσαν—διὰ τοῦτο ἐσπούδασε λυθῆναι τὰς ἀδίκους συν- 20 θήκας· Ἀθηνᾶν δὲ νῦν ὑποληπτέον τὸν λογισμὸν τοῦ Πανδάρου· καὶ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα διελογίζετο· ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες (Aristot. fr. 151 R.). ἄλλοι δὲ καὶ αὐτοῖς (τοῖς) Ὀμήρου λύνοντές φασι προειρη- κῆναι τὸν ποιητὴν “πειρᾶν, εἰ κε θέλησιν” (66, 71), οὐχὶ πείθειν A =

88. διὰ τί ἢ Ἀθηνᾶ εἰς σύγχυσιν τῶν ὄρκων οὐ τῶν Τρώων τινὰ ἐπελέξατο ἀλλὰ τῶν ἐπικούρων—καίτοι κεχαρισμένος ἂν τις ἐγένετο 25 Ἀλέξανδρῳ μᾶλλον, εἰ τῶν οἰκείων ἦν—καὶ διὰ τί τῶν ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο; καὶ φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 151 R.), ὅτι τῶν μὲν Τρώων οὐδένα, διότι πάντες αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς ὁ ποιητὴς φησὶν “ἴσων γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ” (II. 3. 454), τῶν δὲ ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο ὡς φιλοχρήματον—σημεῖον δὲ ἢ τῶν Ἰππων 30 αὐτοῦ ἐπὶ οἴκου κατάλειψις, ἵνα μὴ δαπανᾷ (II. 5. 192)—καὶ ὅτι φύσει ἐπιόρκος· τὸ γούν ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ εἶναι ἐπιόρκον, ὅθεν ἐκεῖνος ἦν· οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἀρίστου ἦν χρεῖα τοῦ δυναμένου καταστοχᾶσθαι καὶ τρῶσαι, οὐκ ἦν δὲ τις ἐν τῷ Τρωικῷ μέρει τοξότης εὐφυῆς ἢ Ἀλέξανδρος καὶ Πάνδαρος· καὶ διὰ τοῦτο ἐπελέξατο αὐτὸν A + 35

91. Αἰσῆποιοι] Αἰσῆπος ποταμὸς τῆς ὑπὸ τῇ Ἰδη Λυκίας

103. Ζελεῖης] ἡ γὰρ ὑπὸ τῇ Ἰδη Λυκία Ζέλεια ἐκαλεῖτο A +

105. ἐσύλα] ἐγύμνου, ἐξέβαλε τῆς θήκης

2. πόλει || 2, 3. Ἐλαλκομενίου D || 3. supplevi ex D || 4. παρ' Ἐλαλκομένει D: παρὰ Ἐλαλκομένει || supplevi ex D || 5. δευτέρου non certum || 16-23. quae ex B^o coram T supplevi, quia certa sunt, non epotavi || 33, 34. τρῶσαι καὶ καταστ. ut A, cf. B^o

109. ἐκκαϊδεκάδωρα] ἰσ' παλαιστῶν· δῶρον γὰρ καλεῖται ὁ παλαι-
στῆς, ἧ ἔστιν ἔκτασις τῆς χειρὸς τῶν δ' δακτύλων A +
111. κορώνην] τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον τοῦ τόξου, ὅθεν ἀπ[ήρ]τητο
ἡ νευρά
- 5 113. ἀγκλίνας] ἑαυτόν, ὡς μὴ ὄρ[φ]το] ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων A =
117. <ἀβλήτα>] μὴ ἐπιβεβλημένον, καινόν, ἧ ταχέως βαλλό-
μενον μελαινάων] εἰς βάθος διηκουσῶν
128. ἀγελείη] ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ὅ ἐστι λαφυρ-
αγωγός
- 10 131. λέξεται] κοιμηθῆ 133. ἦντετο] ἀπήντα ὑπέκειτο
138. ἔρυτο] ἐβοθήθησεν 141. ἐλέφαντα] ἐλεφάντινον ὄστουν
φοίνικι μίμη] φοινικῶ χρώματι χρίσει, βάψει
142. <Κάειρα>] Καρία, ἀπὸ Καρίας, ὡς τῶν χωρίων τούτων τὸ
παλαιὸν καλάϊς βαφαῖς χρωμένων A +
- 15 παρήιον] περιγναθίδιον, τὸ νῦν χαλινάριον
151. "νεῦρον" φ' δέδεται τὸ σιδηροῦν τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλα-
μον. §. "ὄγκους" δὲ τὰς ἀκίδας καὶ ἐξοχὰς τοῦ βέλους
155. θάνατον] εἰς 156. οἶον] μόνον
157. ὡς] κατὰ ποῖον τρόπον
- 20 159. ἄκρητοι] ἀτελ[εῖς] ἧ δι' ἀκρήτου οἴνου γινόμεναι
161. μεγάλφ] χόλφ ἀπέτισαν] ἀποτίσουσιν
170. ἀναπλήσης] πληρώσης 174. πύσει] σήψει
175. ἔργφ] πολέμφ rec.
184. δεῖδίσσεο] ἐς δέος καὶ φόβον ἄγε
- 25 186. εἰρύσατο] ἐφύλαξεν
190. ἐπιμάσσειται ἠδ' ἐπιθήσει] ἐφάψεται καὶ ἐπιψηλαφήσει A =
197. τῷ μὲν κλέος] ἑαυτῷ ἐμπούσας rec.
202. Τρικῆς] πόλις Θετταλικῆς
218. ἐκμυζήσας] ἐκπιέσας, ἐκθλίψας
- 30 219. τά οἱ ποτὲ πατρί] αὐτοῦ, τῷ Ἀσκληπιῷ
223. <βρίζοντα>] νυστάζοντα καὶ ἡρεμοῦντα, ἐξ οὗ ἀμελοῦ[ντα].
βρίζαι γὰρ κυρίως ἔστι τὸ μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονυστάζει A -
227. φυσιόωντας] πνευστιῶντας
229. παρισχέμεν] παρέχειν
- 35 230. διακοιρανέοντα] διατάσσοντα
235. ὁ νοῦς· οὐ γὰρ ἐπιβοηθήσει τοῖς ψεύσταις ὁ Ζεὺς
240. μεθιέντας] ἀμελοῦντας rec.
242. σέβεσθε] ἐντρέπεσθε A =
248. εἰρύατ'] εἰλκυσμέναι εἰσίν

3. τόξου D: ζέλου || ἀπρήρηται D, ἀπ . . τιστο || 6. κενόν || 13. Καρίην ἀπὸ AD ||
16. ἐν φ' D || 28. add. rec. τὰ κοινῶς λεγόμενα Τριμαλαί || 29. ἐκπιέσας D: ἐκπιν//σας
|| 32. κυρίως A: κύριον

250. κοιρανέων] διατάσσων rec.
251. οὐλαμὸς τάξις συνεστηκῦία ἐκ μ' ἀνδρῶν. ἦν δὲ φάλαγξ
τάξις ἀπὸ ρκ' ἀνδρῶν A +
253. εἴκελος] διφορεῖται τὸ ἀπλοῦν, τὸ δὲ σύνθετον αἰεὶ διὰ δι-
φθόγγου 5
258. ἔργῳ] ἢ τῇ ἐνέδρῳ
259. γερούσιον] κατὰ τιμὴν διδόμενον
262. πλείον] πληρες 264. πάρος] πρότερον
266. ἐρίηρος] εὐάρεστος
276. Ζεφύροιο] ἢ ἀπὸ τοῦ ζόφου καὶ τῆς δύσεως πνέων A + 10
279. σπέος] σπήλαιον
290. τῷ κε τάχ' ἡμύσειε] οὕτως ἂν ταχέως πορθηθεῖη rec.
294. στέλλοντα] ἐτοιμάζοντα
295. Πελάγοντα—] οὗτοι ταξίλαρχοι ὑπήρχον. βασιλεὺς (δέ)
ἔστι πάντων τῶν Πυλίων ὁ Νέστωρ A = 15
303. ἱπποσύνη] τῇ ἱππικῇ ἐμπειρίᾳ
305. ἀλαπαδνότεροι] ἀσθενέστεροι
306. ὃς δὲ κ' ἀνήρ] οἱ μὲν τοῦτό φασι παραγγέλλειν αὐτόν, ἵνα,
ὃς ἂν πολεμίῳ ἄρματος κρατήσῃς ἐπιβῆ, μάχηται καὶ μὴ ἐξελαύνει
σπουδάξῃ· οἱ δὲ οὕτως· ὅστις δ' ἂν φησὶ ἀποπέση τοῦ ἰδίου ἄρματος 20
καὶ ἐπὶ τοῦ πλησίον παραγένηται, μὴ ἠνιοχεῖτω διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν
ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἦθους τῶν ἱππῶν, δόρατι δὲ μᾶλλον ἀμυνάσθω τοὺς
πολεμίους A =
314. βίῃ] οὕτως δύναμις 321. ἔα] ἀντὶ τοῦ ἦν
327. ἡ εὐθεία ὁ Πετεός τοῦ Πετεοῦ, ὡς ἐνεός ἐνεοῦ, καὶ Ἀττικῶς 25
κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ὀ εἰς ὠ γέγονε Πετεός· ὡς ἀπὸ τοῦ Μενέλαος Με-
νελάου Μενέλεως γίνεται κατὰ Ἀττικὸν καὶ ἀπὸ τοῦ λαός λεός,
οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Πετεός Πετεός, εἴτα ἡ γενικὴ τοῦ Πετεῶ καὶ κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ ὀ γέγονε “Πετεῶ” A —
328. μήστωρες ἀντῆς] δυνάμενοι κατὰ μάχην βουλευσασθαι A + 30
334. πύργος] τάξις A = 335. Τρώων] κατὰ
343. ἀκουάζεσθον] καλείσθε rec.
346. ὄφρ' ἐθέλητον] ἕως οὗ θέλητε rec.
347. ὄρῳτε] ὄρῳτε 363. μεταμῶλια] μάταια
372. πτωσκαζέμεν] καταπτώσειν, δειλιᾶν 35
376. (ἄτερ πολέμου)] πέμψας γὰρ εἰς Μυκῆνας συμμαχίαν ἤτει
ἐπὶ Θηβαίους. Θυέστης μὲν οὖν ἐτοιμῶς ἐδίδου, σημεῖα δὲ αὐτὸν
ἐκώλυσε φαῦλα· ἐπελθόντες οὖν εἰς τὰς Θήβας οἱ Ἀργεῖοι πέμπουσι
πρεσβευτὴν Τυδέα, ὃς καὶ καταλαβὼν γυμνικὸν ἀγῶνα συμμαχοῦσθαι
2. συνεστηκῦία D: συντετακῦία || 6. ἦτοι ἐνέδρα conl. W || 14. supplevi ex D ||
34. ὄρατε alterum || 38. εἰς τὰς Θήβας D: ἐν ταῖς Θήβας ut A || 39. καὶ post ἀγ. ut
AD: omisi

- Ἰθηνῶς νικᾷ τὰ πάντα· ὑποστρέφων δὲ πεντήκοντα νεανίας ἐνεδρεύ-
 οντας αὐτὸν συλλαβῶν ἀπέκτεινεν A +
379. λίσσοντο] τοὺς Μυκηναίους ἐπικούρους] ἦτοι συμμαχίαν
 384. Τυδῆ] ἦτοι τὸν Τυδέα
- 5 387. οὐδὲ ξείνός περ ἑών] καίπερ πολέμιος ὑπάρχων rec.
 391. κέντορες ἵππων] ἱππικοί 394. Αἰμυονίδης] υἱὸς Αἰμῶνος
 404. σάφα] ἀκριβῶς
 412. τέττα] προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιό-
 τερον
- 10 421. ὑπό] ὑφ' οὗ ἤχου καί
 424. κορύσσεται] κορυφούται αὐξεται
 425. ἄκρας] ἦτοι τὰ ἀκρότατα
 431. σημάντορας] τοὺς ἡγεμόνας
 435. μεμακυῖαι] μηκόμεναι· μηκὴ γὰρ ἐστὶν αἰγῶν βοή A—
- 15 439. τοὺς μὲν—τοὺς δέ] τοὺς Τρῶας—τοὺς Ἕλληνας
 440. ἄμοτον] ἀμότως ἀπληρώτως, ἀφ' οὗ καὶ μοτὰ τὰ ἐπιτιθέμενα
 τοῖς κοίλοις τραύμασι νύθονια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός A =
 444. μέσσω] μεταξὺ Τρῶων καὶ Ἑλλήνων
 447. ῥινούς] βύρσας, τὰς ἀσπίδας 449. ἐπληντο] ἐπλησιάζον
- 20 457. Ἀντίλοχος] ὁ υἱὸς τοῦ Νέστορος
 ἔλεν] ἐφόνευσεν πῶς Αἴας ἢ Διομήδης οὐκ ἀριστεύει
 πρῶτος; καὶ φασιν, ὅτι Πύλιος πρῶτος συνέρρηξαν, ἢ ὅτι, ἐπεὶ ὁ Ἀν-
 τίλοχος ἄλκιμος τε καὶ ταχὺς ὑπόκειται, (εἰκότως καὶ φονεῖται πρῶτος).
 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀπ' ἐλάσσονον ἤρ[χθαι] τὸν ποιητὴν τὸ τῆς τύχης
- 25 αἰνισσόμενον κρ[άτος] A =
 458. Θαλυσιάδην] Θαλυσίου παῖδα
 464. Ἀβάντων] τῶν Εὐβοέων
 465. λελιγμένος] προθυμούμενος 466. μῦνυθα] ἐπ' ὀλίγον
 468. τά] ἅτινα 472. ἐδιόπαλιζεν] ἐφόνευεν
- 30 483. εἰαμενῆ] ἡ γῆ καταλειμμένη ἀδεσπότης ἡ καθύδρωτόφω A +
 484. ἀτάρ τε οἱ—ἐπ' ἀκροτάτῃ] αὐτῆς κορυφῇ
 πεφύασιν] ἀντὶ τοῦ βεβλαστηκότες εἰσὶν
 487. ἀζομένη] ξηραινομένη
 488. ἐξενάριξεν] ἐσκύλευσεν rec.
- 35 492. βουβῶνα] τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον
 ἐτέρωσε] εἰς ἕτερον μέρος
 493. ἦριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ] ἔπεσε περὶ νεκρῷ
 494. τοῦ] τοῦ Αἴαντος
 497. ἔ] ἑαυτὸν κεκάνοντο] ἔφευγον

2. συλλαβεῖν AD || 15. adpinxit sec. figuram, qua τὸ τῶν βαρβάρων θορυβῶδες
 illustratur || 23. supplēvi ex AD

501. ἐτάροιο] ξυεκα
 506. νεκρούς] τοὺς ἰδίους B + 507. προτέρω] ἔμπροσθε
 508. Περγάμου] ἐκ τῆς ἀκροπόλεως A +
 509. εἴκετε] ὑποχωρεῖτε
 511. ταμεσίχροα] τέμνοντα τὸν χρῶτα 5
 517. Ἀμαρυγκειδην Διώρεα] Ἀμαρύγκου παῖδα Διώρην
 520. Ἰμβρασιδῆς] παῖς Ἰμβράσου Αἰνόθεν] ἀπὸ τῆς Αἴνου
 522. ἀπηλοίησεν] παντελῶς ἀπέκοψεν
 526. χολάδας τὰ ἔντερα φησιν, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ
 χολή, τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι 10
 αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττωμάτων
 ἤμελλε γὰρ ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει ἀργὰ μένειν καὶ μηδέποτε ποιεῖν
 τὴν ἀπόκρισιν. τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη πάντα A +
 527. ἀπεσσύμενον] ἀπαλλαττόμενον, ἀπερχόμενον
 529. ἀγχίμολον] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μετ' οὐ πολὺ 15
 533. <ἀκρόκομοι>] ἦτοι ἀκρως κομῶντες ἢ οἱ μὴ κομῶντες ἄγαν
 μηδὲ πάλιν ἐψιλωμένοι τὴν κεφαλὴν
 534. μέγαν] εὐμεγέθη
 535. πελεμίχθη] ἦτοι τοῖς πέλ[ας] καὶ τοῖς οἰκειοῖς ἐμίχθη
 539. ἔργον] τὸν πόλεμον 20

E.

4. δαῖε] ἐδαίετο ἦν καὶ ἀφαιρέσει τῆς ε̄ καὶ ἀποκοπῇ τῆς τ̄
 “δαῖε”
 9. ἀφνειός] οἶον ἀπενεός, ὁ μὴ πενόμενος
 12. οἶ] ἀντὶ τοῦ Διομήδου 25
 ἀποκριθέντε] τοῦ οἰκείου πλήθους
 19. μεταμάζιον] μετὰ τῶν μαζῶν
 ὦσε] ἀπέωσε καὶ κατέβαλεν 21. περιβῆναι] περιμαχήσαι
 26. κατὰγειν] ἐμφαίνει, ὅτι ἐν κοιλοτέρῳ τόπῳ ἦν τὸ ναῦσταθμον B +
 30. Ἄρης σημαίνει ἐ· τὸν πόλεμον, ὡς τὸ “Ἰνα ξυνάγωμεν Ἄρηα” 30
 (Π. 2. 381), τὸν σωματικὸν θεόν, ὡς τὸ “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ”
 (31), τὸ τραῦμα, “ἐνθα γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς διζυροῖσι βροτοῖσι”
 (Π. 13. 569), τὸν σίδηρον, ὡς τὸ “αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον”
 (289), τὸ κυρλὸν ὄνομα Ἄρητος, ὡς τὸ “Ἄρητον δέ κατ' αὐθι λίπον
 δεδαῖγμένον” (Π. 17. 535) 35
 36. ἠίοεντι] τῷ αἰγιαλοῦς καὶ ὄχθους ἔχοντι
 37. ἔλε] ἐφόνευεν
 44. Τάρηης] πόλις Λυδίας, ἡ νῦν Σάρδεις καλουμένη AB =

7. ἀπὸ τοῦ || 11. διάκρισιν D || 17. μήτε πὲ D || 25. Διομήδους, cf. D || 34. ὄν.
 Ἄρης Ἄρητος ὡς τὸ Ἄρητα || κ' αὐτόθι

47. στυγερός] μισητός
 70. πύκα] ἐπιμελῶς
 73. <“*ἰλίον*”>] τὸ κοῖλον τοῦ τένοντος· κέκληται δὲ οὕτω διὰ τὸ εἶναι νευρώδες. ἢ πλατὺ καὶ παχὺ νεύρον τὸ καθῆκον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 5 ἐπὶ τὸν ἀχένα AB =
 74. ἀν’ ὀδόντας—τάμε] διῶν ἀνέταμε τοὺς ὀδόντας B +
 75. ψυχρόν] ἢ τὸν τῇ ἀληθείᾳ ψυχρόν ὄντα, ἢ τὸν ψύχους αἴτιον ἦτοι θανάτου A +
 78. ἀρητήρ] ἱερεύς
 81. ἀπὸ—ἔξσε] <οὐκ> ἀπέκοψεν B +
 10 89. ἐερμέναι] ἀσφαλισμέναι, περιπεφραγμένα
 90. ἔρκα] τείχεα, περιφράγματα
 92. κάλ’] καλά
 95. Λυκάονος—υἱός] ὁ Πάνδαρος
 96. πρὸ ἔθεν] πρὸ αὐτοῦ
 99. διὰ—ἔπτατο] διήλθε
 100. παλάσσετο] ἐμολύνετο ἐβρέχετο
 15 104. δῆθ’] ἐπὶ πολὺ
 τρεῖς ἰδέαι βελουκίας, ἐξολκῆ ἔκτομῆ καὶ διωσμός rec.
 113. στρεπτοῖο] τοῦ ἀλυσιδωτοῦ, τοῦ εὐστρέπτο
 117. φίλαι] φίλησον
 124. μάχεσθαι] μάχου A =
 125. ἐν—ἦκα] ἐνέθηκα
 20 126. ἔχεσκε σακέσπαλος] εἶχεν ὁ πάλλων τὸ σάκος
 128. ἡμὲν θεόν] τὸν ὄντως
 ἄνδρα] τὸν μεταβαλλόμενον εἰς ἄνδρα
 129. θεός] οὕτω λαυθάνων ἐν ἀνθρώπου μορφῇ A +
 132. <οὐτάμεν>] διὰ τί μίαν τὴν Ἀφροδίτην; διὰ τὸ προει-
 25 ρηκέναι τὸν Δία “τῷ δ’ αὐτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει” (Π. 4. 10, 1), τουτέστι τῷ Ἀλεξάνδρῳ A =
 134. ἐξαῦτις] ἐκ δευτέρου
 138. χραύση] ἀμύξη rec.
 144. ἔλεν] ἐφόνευσεν
 147. ἐέργαθεν] ἐχώρισεν, ἀπέκοψεν
 149. ὄνειροπόλοιο] ὄνειροκρίτου
 30 150. <τοῖσι>] ὁσισι μὴ ἐπανιοῦσι τοῦ πολέμου ὁ γέρων ἔκρινε τοὺς ὄνειρους· ἔστι γὰρ ἐν τῶν ἀμφιβόλων ἦτοι γε ἐμαντεύσατο ὡς οὐκ ἐπαυερχομένοις, ἢ ἐν ἧθει λέγεται ἀπὸ τοῦ ‘οὐ προεῖπε διὰ τῶν ὄνειρων, ὅτι ἀναιρεθήσονται’ A = B +
 155. ἐξάλυντο] ἀφείλετο
 158. δατέοντο] διεμερίζοντο
 164. βῆση] κατεβίβασεν
 35 167. ἄν τε μάχην] ἀνά τε τήν
 175. ὅς τις ὄδε κρατεῖ] ὅστις ποτέ ἐστιν οὗτος rec.
 178. ἰρῶν] ἔνεκα τῶν θυσιῶν
 182. αὐλώπιδι] αὐλίσκον ἐχούση, καθ’ ὃν πῆγγυται ὁ λόφος, ἰν’ ἢ εἶδος περικεφαλαίας· φάλοι δὲ εἰσιν οἱ κατὰ μέτωπον τῆς περικεφα-
 40 λαίας χρυσοῦ ἦλοι, ἢ ἀστερίσκοι
 7. τῆς ἀληθείας || 9. supplevi ex B || 32. ἐπανελευσομένους D || λέλειπται AD

186. ειλυμένους] κεκαλυμμένους 187. κιχήμενον] κατειληφός
 192. ἐπιβαλίην] ἐγώ 195. πέπτανται] ἤπλωνται
 196. ὀλύρας] εἶδος κριθώδους καρποῦ
 200. ἀρχεύειν Τρώεσσι] ἦτοι τῶν Ζέλειαν πόλιν Τροίας οἰ-
 κούντων Α + ἀρχεύειν] ἠγείσθαι rec. 5
 203. ἀνδρῶν εἰλομένων] Τρώων συγκλειομένων
 208. ἤγειρα] ἠρέθισα 210. τῷ] ἐκείνῳ
 218. μηδ' οὕτως ἀγόρευε] μηδαμῶς οὕτω λέγε Α =
 224. πόλινδε] εἰς τὴν Α =
 226. σιγαλόετα] τὰ κατέχοντα τοὺς ἵππους καὶ ἐμποιοῦντα τού- 10
 τοις σιγὴν καὶ ἠρεμίαν 228. τόνδε] τὸν Διομήδην
 233. ματήσετον] ματαίαν ἔχωσι τὴν προθυμίαν
 234. τεόν] τὸν σόν
 240. ἐμμεμαῶτα] προθυμούμενον Α = ἔχον] ἤλαυνον Α =
 258. εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν] εἰ δὴ τις αὐτῶν διαφύγη, τῶν δύο 15
 rec. Α +
 264. μετ' ἐνκνημίδας] πρὸς τοὺς Α =
 265. τῆς γάρ τοι γενεῆς] εἰσὶν οἱ ἵπποι Τρωί] τῷ
 266. ποιήν] ἀντέκτισιν, δωρεάν
 267. ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε] περιφραστικῶς ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου Α = 20
 270. γενέθλη] γέννα rec. Α = 271. ἀτίταλλε] ἀνέτρεφεν Α =
 276. τόν] τὸν Διομήδην
 Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός] ὁ Πάνδαρος
 287. ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες] ἀντιφραστικῶς ἀπέτυχες σφῶι] ὑμᾶς
 289. ἄσαι] κορέσαι πληρῶσαι rec. Α — 25
 ταλαύριον] ὑπομονητικόν Α +
 291. ζητεῖται, πῶς Διομήδους μὲν ἀκουτίσαντος πεζοῦ, Πανδάρου
 δὲ ἀπὸ ἄρματος, οὕτως ἐκ τοῦ κοιλοτέρου φερόμενον τὸ δόρυ κατωφερῆ
 πεποιήκε τὴν τρώσιν· ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι πρῶτον μὲν (Ἰθηνᾶ) ἦν
 ἢ κατευθύνουσα αὐτό, ἢ ἦν δυνατὸν τοῦτο ποιῆσαι, ἔπειθ' ὅτι προεπι- 30
 νεύσας ὁ Πάνδαρος ἔνεκα τοῦ θεάσασθαι, εἰ καιρῶς τέτρωται ὁ
 Διομήδης, οὕτως ἐβλήθη διὰ τῆς ῥινὸς τὴν γλῶσσαν· οἱ δέ, ὅτι ἐν
 ἀνωμάλοις τόποις μαχομένων εἰκὸς τὰ μὲν ἄρματα ἐν χθαμαλωτέροις
 τρέχειν, τοὺς δὲ πεζοὺς ἀπὸ μετεώρου μάχεσθαι Α = ζ. ἔτεμε δὲ
 τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ὅτι ἐπιώρκησε καὶ ὅτι δι' αὐτῆς ἐμεγαλαύχει 35
 296. αἰθι] ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον 298. οἰ] αὐτοῦ Α +
 299. ἀλκί] ἀπὸ ὀρθῆς τῆς ἄλξ, ὡς (πλακί) ἀπὸ τῆς πλάξ
 302. χερμάδιον λάβε χεῖρ] χειροπληθῆ λίθον rec.
 308. ὦσε δ' ἀπό] ἀπέσυρε ῥινόν] τὸ δέρμα Α =
 12. ἔχωσι D: ἔχον || 15. δὴ Α: μὴ || 21. ἀνέτρεφεν D: ἀντίτρεφεν || 29. τρώσιν
 AD: πῶσιν || supplevi ex AD || 30, 31. προσεπνεύσας ut AD || 31. καιρῶς AD: καὶ
 μὴ || 37. supplevi ex D || 39. ἀπέσυρε D: ὑπέσυρε

- ὃ γ' ἦρως] ὁ Αἰνείας
 309. ἐρείσατο] ἐπερείσθη
 311. ἔνθα] τότε ἀπόλοιτο] ἦτοι ἀπόλετο
 313. βουκολέοντι] νέμοντι βοῦς Α = 315. πτύγμα] δίπλωμα
 5 324. ἐκ δ' ἔλασεν] παρέλκει τὸ "δέ"
 327. ἦρως] ὁ Σθέnelος
 329. Τυδείδην μέθεπε] ἐπὶ τὸν κρατερώνυχας] τοῦς
 330. ἐμμεμαίως] εὐπρόθυμος 332. τῶν] ἦν ἡ Ἀφροδίτη
 334. ὀπάζων] διώκων Α + 335. ἐπορεξάμενος] ἐκτείνας Α =
 10 337. ἀβληχρήν] ἀσθενῆ
 εἶθαρ—ἀντετόρησεν] εὐθέως καὶ παραχρήμα διήλθεν
 343. ἰάχουσα] βοήσασα κάββαλεν] ἀπέριψεν
 350. ἐὰν πάλιν ἔλθῃς εἰς τὸν πόλεμον, τῆνικαῦτά σε κακῶς διαθή-
 σομαι, ὥστε σὲ καὶ ἄλλοθί που πόλεμον ἀκούσασαν εὐλαβηθῆναι
 15 356. ἥρι] ὀμίχλη· ἦτοι ὀρατος ἦν
 359. κόμισαι] ἐπιμελείας ἀξίωσον
 366. ἀέκοντε πετέσθην] ἀπροθύμως ἔτρεχον γεε.
 369. παρὰ—βάλεν] παρέθηκε τοῖς ἵπποις
 371. τῆς Διώνης λέγουσιν εἶναι θυγατέρα τὴν Ἀφροδίτην, διότι,
 20 ἐπεὶ Ἀφροδίτη ἐστὶν ἡ συνάγουσα τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ δύναμις, διὰ τὸ
 ἀφρώδη τὰ σπέρματα τῶν ζῴων εἶναι Ἀφροδίτη ὀνομασθεῖσα, διὰ
 τοῦτο καὶ Διώνης λέγεται εἶναι θυγάτηρ· διερὸν γὰρ τὸ δίυγρον· ἐξ
 ὑγρότητος δὲ (τῆς) ἐν τῇ συνουσίᾳ τὰ ζῶα (Cornut. Th. c. 24 p. 45 L.)
 379. οὐ γὰρ—φύλοπις] ἔστιν ἡ
 25 387. κεράμῳ] ἀγγεῖφ, πίθῳ
 388. ἄτος] ὧ ἐστι ρῆμα δηλοῦν τὸ πληρῶ, ὁ μέλλων ἔσσω, ἐξ
 αὐτοῦ ἄτος, καὶ κατὰ στέρησιν ἄτος, καὶ κράσει τῶν δύο $\bar{a}a$ εἰς \bar{a}
 μακρὸν ἄτος
 400. ἠλήλατο] ἐνεπέπηκτο
 30 403. αἰσυλα] ἄδικα, (ἀ)αἰσυλά τινα ὄντα, τὰ εὐτελήματα τῆς
 αἰσης, ὃ ἐστι τοῦ καθήκοντος
 417. κατηπιόωντο] κατεπραῦνοντο
 424. τῶν] ἀπὸ τούτων 425. καταμύζατο] κατεξέθη
 473. ἐξέμεν] φυλάζειν
 35 486. ὄρεσσι] ταῖς γυναιξί, παρὰ τὸ συνεζεύχθαι τοῖς ἀνδράσιν·
 ἔνθεν καὶ συνωρίς τὸ συνεζευγμένον τῶν ἵππων ὄχημα ὄρες αἰ
 γυναικες, ἀπὸ τοῦ ὀαρίζειν ἢ συναραρεῖναι· ἔνθεν καὶ ζυνωρίς παρὰ
 τὸ ζυνηρμόσθαι· ἔστι δὲ ὄαρ καὶ συναλ(ο)ιφῆ ὄρ Β +

5. ἔλασσε || 11. ad 339 ἀμβροτον] ὄν: omisi || 12. κάμβαλεν || 22. διερὸν Corn. :
 δικῶς || 26. ὦ pro ὧ conl. W || 30. supplēvi ex Et. M. || 33. post τούτων rasura 4
 litterarum || 34. φυλάξαι

501. κρήνη] διαχωρίζη 504. επέπληγον] άνεκύνουν
 505. ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες] δι' ὑποστροφῆς
 506. ἰθύς] κατ' εὐθείαν νύκτα] ἀορασία
 508. χρυσαόρου] τοῦ χρυσοφασγάνου
 521. ἰωκάς] κραυγὰς ἀπειλὰς ἢ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ διώξεις γεσ. 5
 524. ἀτρέμας] ἡσυχῇ
 553. ἀρνημένῳ] ἀντικαταλασσομένῳ τούτοις
 554. οἶω τῷ γε λέοντε δύω] οὔτοι δὲ ὁποῖο λέοντες δύω
 555. ταρφέσιν ἕλης] πυκνώμασιν, ἀπὸ τοῦ τείρειν τὴν ἀφήν ἢ ἀπὸ
 (τοῦ) ταράσσειν τὰ φάη 10
 557. ὄφρα] ἕως 559. τοίῳ] τοιοῦτοι
 567. πόνιοι] τῆς ἐνεργείας τοῦ πολέμου
 568. τὰ μὲν] οὔτοι μὲν
 574. τῷ] τούτους δειλώ] τοὺς ἀθλ(ι)ους
 584. ἤλασε] ἔκρου(σ)ε κόρησιν] κυρίως ὁ κρόταφος 15
 586. "κύμβαχος" τὸ σκεπάζον τὸ βρέγμα, παρὰ τὸ κῦφον,
 τούτεστι τὸ περιφερές· κύμβη γὰρ ἢ κεφαλῇ
 588. ὄφρ' ἔππω] ἕως οἱ πλήξαντε] τύψαντες
 589. ἕμασε] μάστιξε
 592. Ἐνωῦ ἔστιν ἡ ἐνιεῖσα θυμὸν καὶ ἀλκὴν τοῖς μαχομένοις· ἢ 20
 κατὰ εὐφημισμὸν ἀπὸ τοῦ ἠκιστα ἐνηῆς καὶ ἐπεικειῆς εἶναι (Cornut.
 c. 21 p. 40 L.)
 599. ἀφρῶ] ὀνοματοποιία ὁ τρόπος· ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς
 ὕδασι γινομένου γεσ.
 605. τετραμμένοι] βλέποντες γεσ. 25
 612. Παισός πόλις Τροίας, ἣν ἐν ἄλλοις Ἀπαισὸν προσηγόρευεν
 (Il. 2. 828)
 618. ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν] δαψιλῶς ἐπέπεμψαν· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ
 τοῦ ὕγρου 30
 623. ἀμφίβασιν] τὴν ὑπερμάχεσιν
 626. (χασσάμενος) πελεμίχθη] κατὰ ἀναστροφὴν εἴρηται ἀντὶ
 τοῦ πελεμυχθεὶς ἀνεχάσατο γεσ.
 628. Τληπόλεμον] τῶν Ἀχαιῶν ἦν
 629. Σαρπηδόνη] τῶν Τρώων ἦν 644. ἄλκαρ] ἀλέξημα γεσ. 35
 654. (<Ἄιδι) κλυτοπόλῳ] οὐ κλυτῇ ἢ ἐπιπόλῃσις, οἶον ἀκουστῇ
 διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς θανοῦσιν οἰμωγὰς AB+
 661. (μαιμώωσα)] ἦτοι αἵματος γευστικῶς ἔχουσα, ἢ "μαι-
 μώωσα" ὀξέως ὀρμώωσα A +

1. διαχωρίζει || 7. ἀντικαταλασῶ μοὶ τούτους legi || 9. πυκνώμασι D: -τα || 10. supplementi ex D || 21. εὐφημισμὸν || ἐνηῆς καὶ ἐπεικειῆς Corn.: ἐνηῆς καὶ ἐπεικειῆς legi || 32. εἴρηται D: eis τὸ || 36. ἢ D: ὡς || ἐπιπόλῃσις D: ἐπιπόλῃσις || 38, 39. supplementi instar ad schol. primae manus addita || 38. ἦτοι post μ. omisi

666. ἐπιβαίη] περιπατήση 672. Διὸς υἴον] τὸν Σαρπηδόνα
 676. τῷ ῥα] διδ δὴ γεο.
 683. ὀλοφυνδόν] οἰκτρὸν γεο. B +
 698. <κεκαφητότα] κάπος τὸ πνεῦμα· ἐνθεν καὶ κῆπος ὁ περι-
 5 πνεόμενος πάντοθεν <τόπος> A +
 701. <αἰέν] διὰ παντὸς καὶ οἶον κατ' ὀλίγον γεο.
 708. Ὑλῆ] πόλις τῆς Βοιωτίας A +
 709. κεκλιμένος] παρακείμενος B +
 715. ὑπέστημεν] ὑπεσχέθημεν
 10 722. καμπύλα] τοὺς εὐκαμπεῖς κύκλα] τροχούς A =
 723. <ὀκτάκνημα] ὀκτώραβδα, ὀκτῶ κνήμας ἔχοντα. ζ. κνήμαι
 δέ εἰσιν αἱ κατὰ τῶν τροχῶν ῥάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοι-
 κ(ὠ)ι AB =
 τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἃ καὶ κωνοὶ καλοῦνται, οἱ
 15 ἔξωθεν τῶν τροχῶν σιδηροὶ ἢ χαλκοὶ κύκλοι add. γεο.
 ἄξων ἐστὶ τὸ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλόμενον ἑκατέρου
 τροχοῦ AB =
 726. πλήμναι] αἱ χοινικίδες A +
 περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν] στρογγύλοι, περιφερεῖς
 20 729. ῥυμὸς ξύλον μέσον ἕως τοῦ ζυγοῦ, ὃ ἔλκει τὸν δίφρον· ζυγὸς
 τὸ ἐπικείμενον τοῖς νώτοις τῶν ἵππων· κνήμαι αἱ ῥάβδοι αἱ ἀπὸ τῆς
 χοινικίδος μέχρι τοῦ τροχοῦ· τροχὸς δέ ἐστίν ἡ ἀψίς, ἣ λέγεται καὶ
 ἰτύς, ἣ αἱ κνήμαι τῆς χοινικίδος ἐμπήγνυνται· πλήμναι αἱ χοινικίδες,
 ἐν αἷς στρέφεται ὁ ἄξων· ἄξων τὸ ξύλον τὸ ἀπὸ τροχοῦ εἰς τροχόν,
 25 δεχόμενον τὰς περόνας· ἀντυγες τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμικύκλια· ἀστρά-
 βη τὸ ξύλον τὸ ὀρθόν, ὃ κρατεῖ ὁ ἡμίλοχος πρὸς τὸ μὴ ἐκπίπτειν αὐτοῦ,
 ὃ τινας βαρβαρίζοντες καλοῦσιν ἀστραπήν γεο. AB +
 734. ἑανόν] λεπτόν, τρυφερόν
 738. θυσανόεσσαν] κροσσούς ἔχουσαν πανταχοῦ
 30 739. ἐστεφάνωτο] περιεκυκλοῦ(το)
 741. πελώρου] τέρατος 744. πυλέεσσι] πεζοῖς A +
 747. ὄβριμοπάτρη] ὄβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα
 750. τῆς] αἷς, ταῖς Ὠραῖς ἐπιτέτραπται] ἐγκεχεῖρισται
 751. ἀνακλῖναι] ἀνακαλύψαι ἐπιθεῖναι] κατακλείσαι
 35 761. ἀνέντες] ἀναπέσαντες
 763. ἐξαποδίωμαι] ἀποδιώξω 777. ἀνέτειλε] ἀνέφυσεν γεο.

4. κάπος τὸ scripsi: κάπος τὸ AD, κάπτω || 5. supplevi ex AD || post πάν-
 τοθεν add. γεο. παρὰ τὸ κάπτω τὸ πνέω || 10. ἀκαμπεῖς || 12, 13. πρὸς τῇ χοινικίδι
 Ἐτ. Μ.: πρὸ τῆς χοινικίδος || 15. σ. οἱ χ. || 18. χοινικίδες A: χοινικίαι || 20. ante
 ῥυμὸς 30 fere litterae et post 5 evanidae || 24. στρέφεται D: εἰσδέχεται || 29.
 κροσσούς D: κισσά || πανταχοῦ D: πάντων || 30. ἐστεφανώοντο textus || 34. καὶ
 κλείσαι || 36. ἀποδ. D: ὑποδ. || ἀνεφύσεν ut D

778. ἴθμαθ'] τὰ ἴχνη, τὰ βήματα. παρὰ τὸ εἶμι ἴμα, ὡς τίθημι
 θέμα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἴθμα
782. εἰλόμενοι] συναθροισζόμενοι
786. αὐδήσασχ'] ἐφώνει, ἐβόα rec. 796. τελαμώνος] ἰμάντος
799. ἰππέου—(υἱοῦ) τοῦ τῶν ἰππων 5
800. ἢ ὀλίγον] οὐδὲ ὀλίγον rec.
810. προφρονέως] προθύμως rec.
811. πολυῖξ] πολυόρμητος 823. ἀλήμεναι] ἀθροισθῆναι
830. σχεδῆν] ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀζεο] σέβου
- 832-4. ἐρμηνεύει ὡσανεὶ τὸ "ἄλλοπρόσαλλον" (831) 10
858. ἔδαψε] διέτεμεν rec.
860. ἐννεάχιλοι] θ χιλιάδες δεκάχιλοι] δέκα χιλιάδες
864. ἐρεβεννή—ἀήρ] ἀορασία
879. προτιβάλλεαι] ἐπιπλήσσεις
886. νεκάδεσσιν] νεκροκοιτίαι 893. σπουδῆ] μόγις 15
894. ἐννεσίησιν] συμβουλαῖς ἀπὸ τοῦ ἐνήμι
901. ἐπειγόμενος] ταρασσόμενος ὀπός] ἢ πιτύα
 ὡσπερ ὁ ὀπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὑγρὸν δν ταρασσει
 ἐκείνο
902. περιτρέφεται] περιπήγνυται κυκῶντι] τῷ ταρασσοντι 20

Z.

1. φύλοπις] ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ φύλα μάχεσθαι συνερχομένους ad
 pr. add. rec.
2. ὅτε μὲν τῶν Ἀχαιῶν ἀνατρεπόντων τοὺς Τρῶας, ὅτε δὲ ἀνα-
 τρεπομένων ὑπ' αὐτῶν A + 25
9. ἰπποδασείης] ἰππολόφου rec.
38. ἀτυζομένω] φοβούμενοι rec. 40. πρώτῳ] τῷ ἄκρῳ A +
60. ἀφαντοὶ] ἀνώνυμοι, ἀφανεῖς
62. παρειπών] παραμυθησάμενος rec.
64. τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς πατάξας rec. 30
78. ἦτοι ἐγκείται ἐν τῇ ὑμετέρῃ φροντίδι σωτηρία τῶν πραγμάτων
 ad pr. add. rec. A +
- 78, 9. δ(τ)ι κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς μάχης καὶ τῆς φρονήσεως
 ὑμεῖς διαφέρετε rec.
81. πρὶν (— πεσείν)] αὐτοῦς 35
83. ἐποτρύνητον] παροξύνητε
94. ἦμις] ἐνος ὁ ἐνιαυτός, παρώνυμον ἕνις καὶ τροπή τοῦ εἰ εἰς ἦ
15. νεκροκοιτίαι || 18. ταρασσει W ex l. 20: πάσσει || 20. περιτρέφεται textus
 || ἐπὶ αὐτῇ τῷ delevi ut D || 29. παραμυθησάμενος D: παρακυσθιάμενος || 30. πατάσ-
 σας || 36. ἐποτρύνετον textus

97. μήστωρα φόβοιο] τὸν δυνάμενον ἐργάσασθαι τοῖς ἐναντίοις
φυγὴν rec.
108. φάν] ψήθησαν rec. 112. ἀνέρες] ἀνδρεῖοι
ἔστε] γενήσεσθε rec. 117. αἰχένα] τὸν
- 5 118. θέεν] περιέτρεχεν 125. προβέβηκας] προελήλυθας
131. δὴν] ἐπὶ πολὺ 132. μαινομένοιοι] μανιοποιοῦ A +
133. σεῦ] ἐδίωκε ἠγάθειον] ἄγαν θεῖον
Νυσήϊοι] ὄρος Θράκης A +
151. [Ἰσασιω] Ἰσῶ Ἰσήσω, καὶ παραγωγὸν Ἰσημι, ὅθεν ἐγένετο τὸ
10 Ἰσαμεν κοινὸν Ἰσμεν—τὸ γὰρ Δωρικὸν Ἰσαμες ἐκ τοῦ Ἰσαμεν κοινοῦ
—ἴσατε καὶ ἴστε καὶ “Ἰσασιω” ἴσαντι δὲ ἐκ τούτου Δωρικόν
153. κέρδιστος] συνετώτατος A +
157. ἐμήσατο] ἐργάσατο rec. 160. τῷ] τῷ Βελλεροφόντῃ
169. πτυκτῷ] ἠσφαλισμένῳ
- 15 194. τέμενος] ἀποτετμημένην γῆν
195. φυταλιῆς] ἀμπελοφόρου ἀρούρης] σιτοφόρου
201. [πεδίον τὸ Ἀλῆϊον] οὕτω πεδίον τῆς Κιλ(ικ)ίας καλού-
μενον ἀπὸ τῆς τοῦ Βελ(λ)εροφόντου ἄλης, ὃ ἐστὶ πλάνης rec. A +
202. πάτου] τὴν πεπατημένην ὁδόν, τουτέστι τὴν λεωφόρον rec.
- 20 219. φοίνικι] φοινικῷ χρώματι 225. τόν] “τῶν”
226. [ἔγχεα ἀλλήλων ἀλεώμεθα] ἦτοι ἐκκλίνωμεν ἀλλήλοις
ἀφιέναι τὰ δόρατα rec. B =
241. [πολλῆσι δὲ κῆδε’ ἐφήπτο] πολλαὶ αὐτῶν ἐν κακώσει
ἐγένοντο rec.
- 25 243. αἰθούσσησι] διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολὴν rec. A +
245. [δεδημημένοι] ψ̄κοδομημένοι <ῆ> δεδαμασμένοι
<“μνηστῆσι”>] ὃ ἐστὶ ταῖς ἐκ μνηστείας γεγαμημέναις rec.
252. θυγατρῶν] τῶν ἔχουσῶν ἀνδρας
258. μελιηδέα] μελιφρονα rec. ἐνείκω] πέμψω, κομίσω
- 30 262. ἔτησιν] πολιταῖς rec. B =
265. [ἀπογυιώσης] βλάβης μοι τὰ μέλη rec.
268. [αἵματι καὶ λύθρῳ] τῷ μετὰ κοινορτοῦ αἵματι rec.
274. [ὑποσχέσθαι] ὑπόσχου rec.
288. [θάλαμον—] κηῶντα] γυναικωνίτιν rec.
- 35 292. [ἀνήγαγεν] τὸν εἰς τὴν Ἴλιον πλοῦν ἀνάπλουν καὶ ἀναγωγὴν
εἶρκεν ὃ ποιητῆς rec. A +
320. [περὶ—θέε] κύκλῳ περιέκειτο rec.
πόρκης] κρικὸς ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ
δόρατος A +

10. κοινὸν post Ἰσμεν: traiecit W || 18. τῆς τοῦ scripsi: τούτου || Δλ^ε || 19.
τῆν post λ. del. W || 26, 27. scholia cohaerent: discrevi || 34. γυναικωνίτην

321. *ἔποντα*] *διέποντα, ἐπιμελούμενον*
 329. *δέδηγε*] *διακέκασται*
 336. *ἄχει προτραπέσθαι*] *τὸ ἄχος παραμυθήσασθαι*
 339. *〈ἐπαμβιβεται〉*] *ἐξ ἀμοιβῆς παραγίνεται, ἐναλλάξ πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον χωρεῖ* rec. *ἄνδρας*] *ἀνδρέλους* 5
 344. *δᾶερ*] *ἄνδρὸς ἀδελφέ*
ὀκρυόεσσης] *κακῆς ταλαιπώρου. ζ. ἢ τραχείας καὶ φρικτῆς*
add. rec.
 346. *προφέρουσα*] *ἄγουσα. ζ. πόρρω φέρουσα* add. rec.
 352. *ἔμπεδοι*] *ἀσφαλεῖς, βέβαιοι* 358. *ἀοιδμοιοι*] *ἐπὶ κακίᾳ* 10
 367. *ὑπότροπος*] *ἐξ ὑποστροφῆς ἀνεληλυθὼς*
 376. *εἰ δ' ἄγε*] *ἄγε δὴ* rec.
 378. *εἰνατέρων*] *ἄνδρὸς ἀδελφῶν· ὁμοίως δὲ καὶ ἄνδρὸς ἀδελφῆ γάλως λέγεται*
 381. *ὀτρηρῆ*] *δραστική, συνεργός, προστάτις* rec. 15
 389. *ἄμα*] *αὐτῇ τῇ Ἀνδρομάχῃ* *τιθῆνη*] *ἢ τροφός*
 396. *ὕληεσση*] *συμφύτῳ τόπῳ*
 400. *κόλπον*] *ἦτοι τὴν ἀγκάλην* A +
 407. *δαιμόνιε*] *μακάριε ἢ γενναῖε* rec.
φθίσει] *διαφθερεῖ* rec. 20
 412. *θαλπυρῆ*] *χαρά, ἡδονή, παραμυθία*
 417. *ἐξενάριξε*] *ἐσκύλευσε* A = 419. *σῆμα*] *τάφον* A =
 433. *ἐριεόν*] *τὴν ἀγρίαν συκῆν*
 434. *〈ἀμβατός ἔστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος〉*] *ἀνά- βασιν ἔχει ἢ ὁδὸς ἢ πρὸ τῶν τειχῶν αὐτῶν οὖσα, ἐν ἧ ἔστιν* 25
ἐπιδραμεῖν πρὸς τὸ τείχος
 462. *νέον*] *νεαρὸν* 511. *ἐ γούνα*] *ἑαυτοῦ γόνατα*
 513. *ἠλέκτωρ*] *ἥλιος ἐπιθετικῶς, ὅτι ἀλέκτρον ἡμᾶς ποιεῖ ἀνιστα- μένους ἐκ τῆς κοίτης· ἢ ὅτι λαμπρός, παρὰ τὸ ἠλεκτρον*
 515. *εὔτε*] *ὁπότε* 518. *κατερύκω*] *κατέχω* 30

H.

1. *πυλέων*] *τῶν πυλῶν* B = *φαίδιμος*] *ὁ λαμπρός*
 36. *πῶς μέμονας*] *τίνι τρόπῳ διαλογίῳ*
 56. *ιδρύνθησαν*] *ἐπαύθησαν τοῦ πολεμεῖν*
 63. *ἐχεύατο*] *ἐχύθη* 35
 96. *ἀπειλητῆρες*] *καυχῆται ἀπειλεῖν μόνον εἰδότες* A +
 97. *αἰνώθεν αἰνώως*] *ἐκ 〈δεινοῦ δεινώως〉· τῶν δεινῶν δεινώτερα* AB +
 11. *ἀεληγῆτος* || 15. *δραστικὸς* || 25. *ἐν φ* || 32. *τῶν πυλέων* || *λαμπρὸς* D:
διπλασιασμός || 36. *καυχῆται* A: *καυχῆσται* || 37. *supplevi ex D*

100. αὔθι] αὐτόθι ἀκήριοι] ἄψυχοι
ἀκλεές ἦν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε̄ ἐγένετο “ἀκλεές” ἢ ἀκλεείς,
καὶ ἐκβολῇ τοῦ ῑ “ἀκλεές”
108. δεξιτερῆς ἔλε χειρός] εἰς πλάτος ὠμίλει
- 5 128. γενεήν] πατέρας τόκον] παῖδας
133. Κελάδοντι] ἢ διὰ τὸν ἦχον τοῦ ρεύματος ad pr. add. sec.
138. <κορυνήτην>] κορύνη ἦτοι ῥάβδω μαχόμενον. κορύνη δέ
ἐστι ῥόπαλον ἀμυντήριον ἑτερορρεπές, ἐξ ἐνὸς μέρους ῥοπήν ἔχον καὶ
βάρος
- 10 156. λέγεται “παρήγορος” καὶ <ὀ> παρεζευγμένος ἐκτὸς τοῦ ζυγοῦ
ἵππος καὶ ὁ ἄφρων A +
168. Ἄνδραϊμονίδης] υἱὸς Ἄνδραϊμόνος
171. διαμπερές] ἀντικρὺς καὶ φανερώς
197. δῖηται] ἐκφοβήσῃ, διώξει
- 15 206. νόροπι] ἐκ τοῦ νῆ στερητικῶ μωρίου καὶ τοῦ ὄρω τὸ βλέπω,
δηλονότι τῷ περιλάμπ(ρ)φ, τῷ τοῦ ὄρω στερίσκοντι
216. πάτασεν] ἐν παλμῷ καὶ κινήσει ἦν
221. ἔλη] συνδένδρω 226. οἴσθεν οἶος] μόνος πρὸς μόνον
235. ἀφαιροῦ] ἀσθενούς
- 20 241. σταδίη] ἦτοι τῇ συστάδην μάχῃ
254. ἐκλίθη] ἐξέκλιε πρὸς ἑαυτὸν . ἀλεύατο] ἐξέφυγεν
262. τμήδην] τμητικῶς
298. <ἀγῶνα>] τὸν ναὸν δηλονότι· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τόπου, οὗ ὁ
ἀγῶν B ~
- 25 315. ἄρσενα] διὰ τὸ δυνατὸν
πενταέτηρον] διὰ τὸ παχύτερον
330. ὀξύς] διὰ τὸ διὰ μιᾶς ὥρας πολλοὺς σφαγιάσαι
336. ἀμφὶ πυρήν] ἀπὸ τῆς πυρᾶς ἔνα] καθ’ ἕνα
353. ὄφελεν εἰπεῖν ‘ ἐὰν μὴ ῥέζωμεν’ καὶ εἶπεν ‘ ἵνα μὴ ῥέζωμεν’
- 30 ἔλαβε δὲ σύνδεσμον ἀντὶ συνδέσμου
366. θεόφιν—ἀτάλαυτος] τοῖς θεοῖς ἴσος
380. τελέεσσιν] τοῖς τάγμασιν
390. ὦς] “ὄς.” ῥ. τοῦτο καθ’ αὐτὸν νοητέον εἰπεῖν τὸν Ἰδαῖον
416. ἀπέειπε] ἐξείπε 418. ἔλην] ἦτοι ζυλαγωγίαν
- 35 433. οὔτ’ ἄρ πω] οὐδέπω
447. ἐνίψει] κυρίως μὲν ἐπιπλήξει, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρεῖ λέξει
463. ἀμαλδύνηται] ἀφανίζεται 478. σφίν] τοῖς Ἑλλησι

Θ.

2. Ζεύς] ἡ εἰμαρμένη

14. βέρεθρον] οἱ Μακεδόνες ζέρεθρον γράφουσιν

23. πρόφρων] μετὰ προθυμίας

43. ἔλω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος ἀόριστος εἶλον· ὁ παθητικὸς εἰλ[όμην]· τὸ τρίτον εἔλετο καὶ συγκοπῆ καὶ ἐκβολῆ τοῦ ἰ ἔλτο τροπῆ τοῦ λ̄ εἰς ῥ̄ καὶ πλεονασμῶ τοῦ γ̄ “ γέντο ”

48. Γάργαρον] ἀκρωτήριον Ἰδης

Γάργαρον, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἰδης, ἦτοι ἀπὸ τοῦ γαργαρίζει καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς στόμασιν ἰο ἡμῶν γαργαρεῶνος, τῆς λεγομένης σταφυλῆς· καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοῦτο ἀπὸ παχέος εἰς δξὺ καὶ λεπτὸν λήγει. τρία δὲ εἰσιν ἀκρωτήρια τῆς Ἰδης Λεκτὸν Γάργαρον Φαλάκρη (cf. ad II. 14. 284) A +

59. ὄρυμαγδός] γράφεται καὶ “ ὄρυγμαδός ”

61. βινούς] τὰς βύρσας 64. εὐχολή] καύχησις 15

66. ἠώς] πρῶτα 70. κῆρε] μοίρας

ταηλεγέος] μακροκοιμήτου 80. οὔρος] φύλαξ

104. <ἠπεδανός>] ἀσθενής, οἶονεἰ ἀπεδανός, ὁ μὴ δυνάμενος δι' ὑπερβολὴν ἀσθενείας ἐν τῷ πῆδω, ὃ ἐστὶ τῷ ἐδάφει, στήναι· ἔμπεδος γὰρ λέγεται ὁ ἐν τῷ πῆδω δι' ἰσχὺν ἐστὼς βεβαίως AB + 20

109. τούτω] τοὺς σοὺς ἵππους

κομείτων] θεραπευέτωσαν τῶδε—νῶι] τοὺς ἐμὸν—ἡμεῖς

118. ἰθύς] ἐπ' εὐθείας

135. προ(σ)ληπτέον κεραινοῦ· ὅπου γὰρ ἂν κεραινὸς πέση, ὡς θεῖον δξ̄ει ἐν ἐκεῖνῳ τῷ τόπῳ A = 25

139. φόβουδε] εἰς φυγὴν 140. ὃ τοι] ὅτι σοι

ἀλκή] βοήθεια 164. εἴξαντος] φυγόντος

165. γυναϊκας] τὰς ἡμετέρας

178. ἀβληχρά] [βλη]χρὸν τὸ ἀσθενές, καὶ κατὰ [ἐπί]τασιν] τοῦ ᾱ ἀβληχρὸν, καὶ οἱ ἰατροὶ βληχρὸν πυρετοὺς τοὺς μικροτάτους 30 ἐρύξει] ἐπισχῆσει

179. ἵπποι] ἐμοί 188. προτέροισι] τῶν ἄλλων ἵππων

196. τούτω] τὸν Νέστορα καὶ τὸν Διομήδη

197. αὐτονυχί] διαφορεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς

206. Ζῆ] γράφεται καὶ “ Ζεύς ” 35

215. εἰλομένων] συναθρ(σ)ιζομένων εἰλει] συνήθρ(σ)ιζειν

221. πορφύρεον] πορφυροῦν φᾶρος] ἰμάτιον A +

223. ἢ ῥ̄ ἐν μεσοσάτῳ ἔσκε] αἰτία, διὰ τί ἔστη εἰς τὴν νῆα τοῦ Ὀδυσσεύς

10. στόμασιν A : σῶμασιν ut D Et. M. || 19. ἐδάφει D : -φ || 24. supplevi ex A || 31. ἐπισχῆσαι D : legi ἐπέχει || 34. διαφορεῖται || 38. ἐστὶ ἐ' νῆα

- γεγωνέμεν] ὥστε 235. τάχα] ταχέως
 236. τινά] ἄλλον 237. ἀπηύρας] ὡς ἐμέ
 239. ἔρρων] ἐπὶ φθορᾷ παραγενόμενος A +
 243. αὐτοῦς] ἡμᾶς 257. Φραδμουίδην] Φράδμονος παῖδα
 5 295. αὐτοῦς] Τρῶας 327. ὀκριέντι] ἄκριοις καὶ ὀκριοίς
 338. σὺς ἀγρίου] σὺ ἀγροῦ δηλονότι· ἐπισημειωτέον δέ, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα ὀνόματα διηρημένως λέγει, ὡς καὶ τὸ “ ἄγριον αἶγα ” (Π. 3.
 24, Ι 5. 271)
 341. ὤπαζε] ἐδίωκεν λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ παρέχειν
 10 349. Γοργοῦς] ὡς Σαπφῶ Σαπφούς, οὕτω καὶ Γοργῶ Γοργοῦς A +
 352. Ἄττικῶς νῶ, Δωρικῶς ἄμμες, Αἰολικῶς ἄμμε A +
 367. πυλάρταο] ἰσχυρῶς συναρμόζοντος καὶ κλείοντος τὰς πύλας A +
 378. προφανείσα] σπάνιον τοῦτο παρὰ τῷ ποιητῇ A +
 392. ἐπεμαίετο] ἐπλησσεν 395. ἀνακλίναι] ἀνακαλύναι
 15 399. πάλιν τρέπε μῆδ’ ἔα ἄντην ἔρχεσθαι] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ
 405. μάρπητῃσι] καταλάβη 423. ἀδεές] ἄφοβε
 429. τῶν] τῶν βροτῶν
 434. κάπησιν] παρὰ τὸ ἐπ’ αὐταῖς ἰσταμένους τοὺς ἵππους κάπ-
 τειν, ὃ ἔστιν ἐσθλῆν A =
 20 437. μύγδα] ἀναμεμιγμένως 439. ἐξ(κετο) κατέλαβεν
 441. πετάσ(σ)ας] ἀπλώσας 443. πελεμί(ζε)το] ἐκινεῖτο
 444. ἀμφίς] χωρὶς 449. τοῖσιν] οἰστισιν
 450. ἢ τοῦ πάντων μείζονος θεοῦ χεῖρ, φησί, τηλικαύτη ὑπάρχει,
 ὡς μῆδὲ ὑπὸ τῶν θεῶν δύνασθαι καταγωνισθῆναι A =
 25 453. μέρμερα] μερίμνης ἄξια
 457. (ἐπέμυζαν)] μεμυκῶσι τοῖς χεῖλεσι ἐγόγγυσαν
 474. ναῦφι] ταῖς ναυσίν 479. Ἰάπετος] οὐρανία κίνησις
 Κρόνος] ἀστήρ
 480. (Ἵπεριος Ἡελίοιο)] ἦτοι ὅτι Ἵπεριονός ἐστι καὶ Θείας
 30 παῖς, ὡς Ἡσίοδος (Theog. 371), ἢ ὑπερίων ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν
 καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον· διὰ τούτου γὰρ τὰ ὅλα συνέχεται A +
 483. κύντερον] χαλεπώτερον
 491. καθαρῶ] τόπῃ νεκύνων] ἢ ἀπό
 503. δόρπα—ἐφοπλισόμεσθα] δεῖπνα ἐτοιμάσωμεν
 35 505. βόας καὶ ἴφια μῆλα] μετάληψις ὁ τρόπος ἐστίν. ζ. τὸ
 “ ἴφια ” εὐτραφῆ ἢ τὰ ἰσχυρά, δηλονότι τὰ ἰσχυροποιούντα τοὺς
 ἀνθρώπους A ~
 513. ὡς] ὄπως βέλος] τραῦμα A + πέσση] θεραπείση

10. Σαπφῶ Σαπφούς || 11. Ἄττικὸν || νῶ || 13. προφανείσας in textu rec. ||
 18. ἐπ’ ὀκρισι: ἐν ut D || 21. πολεμί(ζε)τ’ || 29. Θείας D Et. M. Hesiodus: θεῆς ||
 30. ἰὼν A Et. M.: ὄν ut D || 35. ὁ τρόπος ἐν’ τοῦ ἰνα τραφῆ ῆ || 38. θεραπείσους

520. <θηλύτεραι δὲ γυναικες>] αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτε-
 ραι ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὄρισμένον
 ἔχουσι καιρὸν ἐν ᾧ μίγνυνται, αὐταὶ δὲ διηνεκέως πλησιάζουσιν A =
 524. 5. ὁ νοῦς τοιοῦτος· περὶ μὲν τῶν νῦν καὶ σήμερόν μοι ὁ
 λόγος συντετέλεσται καὶ οὐδὲν παραλέλειπται, περὶ δὲ τῶν εἰς αὔριον 5
 ὑπὸ τὴν ξω μηνύσω A = 527. κηρессиφορήτους] μοιροφορήτους
 528. κήρες] κακαὶ μοῖραι 535. διαείσεται] διαγνώσεται
 563. πευτήκοντα] ἄνδρες
 564. ἐρεπτόμενοι] ἐκ τῆς ξρας, ὃ ἔστι τῆς γῆς ἀνασπωμένης

I.

10

7. κορθύεται] κορυφούται ἢ σωρεύεται· κόρθυς γὰρ ὁ σωρὸς
 καλεῖται A —
 φύκος] χόρτον 30. τειτηότες] λυπούμενοι A =
 34. ἀναφορὰν ἔχει ταῦτα [ἐπὶ τὰ] ῥηθέντα παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος
 ἐν τῇ δ' ῥαψωδίᾳ (370, 1) “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαιφρόνος ἱπποδάμοιο, 15
 τί πτήσσεις, τί δ' ὀπιπέυεις πολέμοιο γεφύρας ;” A +
 56. πάλιν] τὰ ἐναντία σοι οὐ τέλος ἴκεο μύθων] ἐπέθηκας A =
 οὐ τέλος ἴκεο μύθων] τὰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν βασιλέα δεόντως
 εἶρηκας, τὰ δὲ τῆς συμβουλῆς καὶ φυλακῆς ἐνέλειψας A +
 63. ἀφρήτωρ—] ἢ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα ἢ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα 20
 φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχω. φρατρία δὲ ἔστι τὸ τρίτον
 μέρος φυλῆς A =
 100. φάσθαι] βουλευέσθαι
 102. σέο δ' ἔξεται] ἦτοι ἐν τῇ σῇ ἔξουσίᾳ ἔργον τοῦτο δοκιμάσαι,
 ἦτοι τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα σὸν ἔσται· εἰς σὲ γὰρ ἀνενεχθήσεται A = 25
 106. ἐξ ἔτι τοῦ] ἀπ' ἐκεῖνου τοῦ χρόνου A =
 διογενές] ᾧ. ζ. “διογενεὺς”
 τὸ “διογενεὺς” περισπᾶν δεῖ· συναίρεσιν γὰρ ἔπαθεν, ἐπεὶ
 τὸ ἐντελές ἔστι διογενέος
 109. ἀπεμυθεόμην] ἀπηγόρευον A + 30
 115. ψεύδος] ἀντὶ <τοῦ> ψευδῶς, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρημάτος A =
 122. ἀπύρους] ἀναθεματικούς A +
 123. “αἰθώνας” τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους καὶ λεγομένους ἐμ-
 πυριβήτας A —
 125. ἀλήσιος] ἐνδεής, ἀνευ λείας, ἐλλιπῆς βοσκημάτων· λεία γὰρ 35
 κυρίως ἢ τῶν βοσκημάτων κτήσις
 130. ἐξελόμην] ὡς ἐξαιρέτους ἔλαβον
 παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς
 4. παρὰ μὲν || 5. δὲ τὴν || 7. δαίσειται textus || 14. supplevi ex AD || 26. ἀρ'
 AD : δ' || 27. τοῦ post ᾧ omisi || 33. καὶ scripsi : †

- Ἦρας τεμένει λεγόμενος καλλιστεία. ἡ δὲ Λέσβος νῆσός ἐστιν ἐν τῷ
 Αἰγαίῳ πελάγει πόλεις ἔχουσα ἐΐ΄ Ἀντισσαν Ἐρεσσον Μήθυμναν
 Πύρραν Μιτυλήνην Α =
131. τὰς] ἐπανάληψις 145. Λαοδίκη] ἡ καὶ Ἡλέκτρα
 5 Ἴφιδάσασσα] ἡ καὶ Ἴφιγένεια
 146. ἀνάεδνον] ἀνευ ἔδνων
 ἔδνα τὰ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς φερόμενα, (οὐ) τὰ ἀπὸ τῆς γυναικὸς
 147. μείλια] ἐκμειλίσσουτα τοὺς ἀνδρας. τὴν προίκα δὲ λέγει
 τὴν ἠδέως διατιθεμένην κατὰ ψυχὴν Α +
- 10 153. ἡμαθόεντος] ψαμμώδους
 156. λιπαράς] λιπαροποιούς· καὶ Ἡσίοδος (Opp. 227) περὶ
 τῆσδε “ τοῖσι τέθλε πόλις, λαοὶ δ’ ἀνθοῦσιν ἐν αὐτῇ ”
 159. ἔχθιστος] ὁ Ἄιδης
 171. εὐφημήσαι] εὐφημον καὶ εὐτακτον φθέγξασθαι· οὐδὲ γὰρ
 15 ἐπὶ τοῦ ἡμῆσαι εὐρηται παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
 180. δυνῶν] ἐς ἕκαστον] δυνῶν τοὺς ἴλλους εἰς ἕνα ἕκαστον
 181. πειρᾶν] πειράζειν
 187. “ ζυγόν ” τὸν πῆχυν τῆς κιθάρας, ᾧ ἔγκεινται οἱ κόλ(λ)α-
 βοί· οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί, παρὰ
 20 τὸ κεκολληθῆναι Α =
 199. προτέρω] εἰς τοῦμπροσθεν Α +
 206. <κρείον>] ἦτοι κρεωδόχον ἀγγείου Α +
 πυρὸς αὐγῆ] τῷ πυρὶ δηλονότι
 208. ἀλοιφῆ] τῷ λίπει 213. στορέσας] καταστρώσας
- 25 214. ἔθος τοῦτο τοῖς στρατιώταις, ἐπὶ ἀν ἰδῶσι θερμανθέντων τῶν
 κρεῶν ζωμὸν ἀναπηδῶντα, τηρικαῦτα αἶρειν τὸ ὀπτώμενον καὶ ἔλατι
 ἐπιπάσσειν, ἵνα ὁ ζωμὸς ἐντὸς κατέχηται ὀπτώμενος ὑπὸ τοῦ ἔλατος
 κρατευτῶν] ἢ τῶν λίθων Α +
 215. ἐλεοῖσιν] μαγειρικαῖς τραπέζαις ΑΒ +
- 30 241. <στεύται>] παρὰ τὸ στήθος, οἶον ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖ-
 ται—ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστικόν, ὡς φησιν οὗτος “ στήθος δὲ πλήξας ”
 (Od. 20. 17)—ἢ παρὰ τὸ στῶ στεύω, ὡς ἀθλῶ ἀθλεύω, στεύεται
 καὶ συγκοπῆ “ στεύται ”
 324. κακῶς δ’ ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ] ἦτοι ἄσιτος αὐτῇ τυγχάνει
- 35 326. διέπρησσον] διήννον
 327. δάρων] ἐκ τοῦ ἔρω τὸ ἀρμόζω κατὰ μετάθεσιν δαρ·
 δάρων ἔνεκα σφετεράων] ἦτοι τῆς Ἑλένης
 330. τᾶων] Αἰολικόν πασέων] Ἴωνικόν
8. ἐκμειλίσσονται || 9. τὰ κατὰ D || 12. ἀπ τῆς δίεψι προ τῆσδε ! || 14. εὐτακτον
 || 16. δυνῶν Et. M.: δινεύων || 22. κρεωδόχον Et. M., κρεοδόχον Α : κρεώδες ἔχον
 || 26. ἀναποδῶνται || οὐλατι legi || 27. ἐκτὸς || συμπτόμενος || οὐλατος || 31. λογι-
 στικὸν Et. M.: λοξόν || πλήξεν

355. οἶον] ἀπαξ A= 358. νηήσας] σωρεύσας A=
 378. τίω—καρὸς αἴση] ἢ ἐν τάξει θανάτου ἡγοῦμαι, ἢ, ὡς ἐνιοι,
 ἐν τάξει μισθοφόρου, ὡς ἄτιμον· πρῶτοι γὰρ Κἄρες ἐπὶ μισθῷ ἐστρα-
 τεύθησαν καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμότατοι rec. A +
 398. ἀγήνωρ] ἀνδρείος 5
 402. ἐκτῆσθαι] κεκτῆσθαι ὤφειλεν, ἀλλὰ ἐστὶ τῶν Ἀττικῶν, οἱ
 δὲ Ἀττικοὶ ἐκβάλλουσι τὸ σύμφωνον
 404. (ἀφήτορος)] ἢ ὁμοφήτορος, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ
 μαντευομένου, τῷ τε πένητι καὶ πλουσίῳ A +
 425. τοῦτό φησιν, ὅτι ματαία ἐστὶν αὐτοῖς γνώμη αὕτη, ἣν ἐποίη- 10
 σαν οἱ Ἕλληνες πέμψαντες ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς με ὡς δυναμένους
 πείσαι AB=
 433. (ἀναπρήσας)] ἀναφυσήσας ἢ ἀθρόως ἀναβαλῶν
 440. νῆπιον] σμικρότατον
 φασίν, ὅτι δώδεκα ἐτῶν ἦν ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτε ἦλθεν εἰς Τροίαν 15
 444. ὡς] διό 445. ὑποσταίη] ὑπόσχοιτο A=
 448. Ὀρμενίδαο] Ὀρμένου παιδός
 449. διαφορεῖται γραφή, καὶ παλλακή καὶ παλλακίς
 452. προμιγῆναι] πρὸ τοῦ πατρός A +
 453. τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα] σεμνῶς 20
 470. εἰνάνυχες] ἐπὶ θ' νύκτας A=
 491. ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ] ἐν τῇ παιδοτροφίᾳ τῇ χαλεπῇ
 493. ὅ] ὅτι A + γόνον] παιδίον
 497. τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ μείζονος 519. ὑπέστη] ὑπέσχετο
 524. ἐπευθόμεθα] ἠκούομεν. ζ. δῶροις πειθόμενοι A= 25
 532. διαπραθέειν] πορθῆσαι
 533. τοῖσι] τοῖς Καλυδωνίοις 534. γουνῶ] τῷ γονίμῳ τόπῳ
 535. Οἰνέυς] βασιλεὺς Καλυδωνίων 538. δῖον γένος] ὦ
 540. ἔθων] ἐξ ἔθους ποιῶν, ἐθάς, καταστάς A ~
 541. προθέλυμα] ἢ πρόρ(ρ)ιζα A + 546. ἐπέβησε] ὁ χοῖρος 30
 547. (ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ)] ἦτοι ἀμφὶ ἑαυτῷ ὁ χοῖρος. ψιλούται δέ,
 διότι οὐδέποτε συνθέτω ἀνωθυμῆα χρῆται ὁ ποιητής
 θῆκε] ὁ χοῖρος 551. κακός] γράφεται “κακῶς”
 553. καὶ ἄλλων] οἶον σοῦ
 562. Ἀλκυνόνην] πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀρνέου, ἣν φάμεν ἀλ- 35
 κύονα
 563. οἶτον] συμφορὰν A=
 567. (κασιγνήτοιο φόνοιο)] ἦτοι διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ—
 ἀπέκτεινε γὰρ Μελέαγρος τοὺς μήτρωνας—ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ κασιγνη-

4. ἀτιμότατοι || 15. Ἄ. θταν || 18. διαφορεῖται || 20. σεμνότης || 28. ad v. 538
 λοχίαιρα] omisiē ἢ || 29. ποιῶν ἐστιραῖ: ποιμιν legē || 39. μήτρωνας W: φρωας

- τικου φόνου· οὐ γὰρ εἰς ἦν ὁ ἀνηρημένος τῆς Ἀλθαίας ἀδελφός, ἀλλὰ
 πλείους, Ἴφικλος Πολυφόντης Φάνης Εὐρύπυλος Πηλῆξίππος A +
 568. (ἀλοία) ἐπληττεν ἐξ οὗ καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα
 τύπτων. εὐχονται δὲ οἱ ἥρωες τοῖς μὲν οὐρανόις θεοῖς ἄνω τὰς
 5 χεῖρας ἀνίσχοντες (Π. 8. 347), τοῖς δὲ θαλασσοῖς εἰς τὴν θάλασσαν
 (Π. 1. 351), τοῖς δὲ καταχθονίοις κόπτουτες τὴν γῆν A +
 608. αἴση] βουλήσει 610. ὀρώρη] κινήται
 622. κλισίης] τῆς σκηνῆς 636. ποιήν] ἀντέκτισιν
 638. οἴης] ἡ μόνης, ἡ ὀποίας κατ' εἰρωνείαν
 10 639. θυμόν] ψυχὴν
 645. πάντα μοι καθεστηκότως ἔδοξας εἰρηκέναι A—
 646. (οἰδάνεται κραδίη)] ἐκ μεταφορᾶς τῆς φλεγμονῆς, ὅπερ
 οἴδημα καλοῦμεν
 647. ἀσύφηλον] ἀδόκιμον 648. μετανάστην] φυγάδα
 15 657. σπέισαντες] θύσαντες 668. Ἐνυῆος] υἱὸς Διονύσου A =
 684. παραμυθήσασθαι] προτρέψασθαι 686. ἔθεν] ἐκείνου
 695. τετιηότες] λυπούμενοι A =
 698. ὄφελος] τῶν Ἰώνων· καὶ οὐκ αὔξεται

K.

- 20 Αὔτη ἡ βαψφδία ἐπιγράφεται Νυκτεγεργία διὰ τὸ νύκτωρ ἐπα-
 ναστάντας τοὺς πρώτους τῶν Ἑλλήνων κατασκόπους πέμψαι γνώμη
 Νέστορος Διομήδη καὶ Ὀδυσσεά A =
 2. εἰκότως “εὐδον” ἀμφοτέρω γὰρ ἕπνου ἀγωγά, καὶ ὁ ἐκ τῆς
 μάχης κάματος καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἤττη δυσθυμία
 25 (παννύχιοι) οὐχὶ δι' ὀλης τῆς νυκτός, ἀλλὰ τὸ πλείστον μέρος
 τῆς νυκτός. εἶθε γὰρ ὁ Ὀμηρος τὸ “παννύχιοι” καὶ “πανημέριοι”
 τιθέναι καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος· “παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκο-
 μώντες Ἀχαιοί” (Π. 7. 476)· “οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσ-
 κοντο” (Π. 1. 472) B—
 30 8. ἡέ ποθι] ἡ δὴ A— πευκεδαοῖο] πικροῦ rec. A +
 12. ἀπορία] πῶς ἐντὸς τοῦ τείχους [ὑπάρχω]ν ὁ Ἀγαμέμνων [τὰ
 πυρὰ] ἐθαύμαζε, τὴν [ἀρχὴν] μὴδὲ βλέπων [αὐτὰ διὰ τοῦ τείχους; καὶ
 ῥητέου, ὅτι ὁ βασιλεὺς ὑψηλοτάτην εἶχε σκηνήν, ἔν' εὐχερῶς
 θεωρεῖν πάντα δύνηται] A =
 35 13. ἀνθρώπων] ᾄδόντων 16. ὑψόθ' ἐόντι Διί] ὀδυρόμενος A =
 24. ποδηκεές] μέχρι ποδῶν καθήκον

2. Πολυφάντης ut AD || 3. οὐ scripsi: ἴ legi || 7. κινήται || 11. καθήμενος D ||
 20. διὰ τὸ omittit A || 30. ἡέ in textu novavit sec.: ἡ pr. || 31, 32. supplevi ex A
 quae biblioepiga reseculit || 32, 33. etiam λύσιν positam fuisse λύσιν ab eadem altera
 manu adscriptum testimonio est; supplevi itidem ex A || 35. ᾄδόντων W: ἀδόντων

44. <κερδαλής>] παρὰ τὴν κερδώ, ὃ ἐστὶ τὴν ἀλώπεκα· ἐστὶ δὲ πανουργότατον τὸ ζῷον A +
46. ἱεροῖσι] θύμασιν 47. ἀδῆσαντος] τινός
50. αὐτως] μάτην 54. ῥίμφα] ταχέως
56. τέλος] τάγμα A = 57. τοῖο] τοῦτου 5
58. σημαίνει] προστάττει 59. μάλιστα] ἔξαιρέτως
65. ἀβροτάζομεν] ἀποτύχωμεν A = 67. ἦ] ὄπου
 <ἐγρήγορθαι>] τὰ εἰς θαι λήγοντα ἀπαρέμφατα, ἔχοντα πρὸ τοῦ θ ἀμετάβολον, παροξύνονται, κεκάρθαι ἐσπάρθαι τετίλθαι· ἀλλ' ὅτι τὰ παραληγόμενα τῇ ὄρ συλλαβῇ Αἰολικά ἐστὶν, ὡς ἐφθορθαι ἰο μέμορθαι, προπαροξύνονται A + ἐγρήγορθαι] Αἰολικόν ἄνωχθι] μεταπλασμός· ἄνωγε γὰρ ἦν
69. μεγαλίζεο θυμῷ] ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ A +
71. λει] ἔπεμψε A = 84. οὐρήων] τῶν φυλάκων A =
94. ἀλαλύκτημαι] τεθορύβημαι 15
96. δραίνεις] ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι A =
100. σχεδόν] ἐγγύς A =
106. κήδεσι μοχθήσει] κακοῖς ἐνταλαιπωρήσειν
110. ταχύν] τὸν τοῦ Ὀϊλέως Φυλέος—υἱόν] ἦτοι τὸν Μέγητα A =
113. ἕκαστάω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς] ἐρμηνευτικόν 20
127. ἴνα] ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ A =
133. περουήσατο] ἦτοι πόρπη συνέλαβεν
 φοινικέεσσαν] πυρρὰν τῷ χρώματι A —
134. οὔλη] τρυφερά γεο. 142. ἀμβροσίην] γλυκεῖαν
153. σαυρωτήρος] τοῦ κρόσφου 25
 <σαυρωτήρ>] τὸ σιδηρο(ῦ)ν, ὄπου πῆγνυται τὸ δόρυ, παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐτοῦ τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὢν A ~
159. ἄωτεις] ἀπανθίζη· ἄωτος γὰρ τὸ ἀπάνθισμα A +
160. <θρωσμῷ>] τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται θρωσμός, ὡς καὶ ἕτερος Καλλικολώνη, φ 30 στρατοπέδῳ ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, εἴ ποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσοιντο A =
173. ἐπὶ ξυροῦ—ἀκμῆς] ἦτοι ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου A +
188. νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν] κακὴν φυλακὴν κατὰ νύκτα διάγουσιν
189. τέτραφθ'] τετραμμένοι ἦσαν, ἀπέβλεπον A + 35
198. ἐκδιαβάντες ὀρυκτῆν] γράφεται “εὐ διαβάντες ὀρυκτῆν”
200. ἀπετράπετ'] ἀπετρέπετο
206. ἐσχατόωντα] ἔσχατον ὑπολειπόμενον

1. κερδώ A: κερδῶν || 10. Αἰολικά scripta, cf. A: ὀλίγα legi || 14. ad v. 80 κεφαλῆν] καὶ superscriptum: omisi || 20. ἐρμηνευτικόν || 33. κατὰ W: καὶ || 34. διαγάγων || 37. ἀνετρέπετο alterum

207. φῆμι] γράφεται καὶ “ φῆμιμ ” καὶ “ φῆμην ” καὶ φῆμη μέν
 ἐστὶν ὁ θεῖος λόγος, φῆμις δὲ ὁ παρ’ ἡμῖν λεγόμενος λόγος. ὄν ἄρα
 ἐπιφημίζομεν καὶ λαλήσομεν
212. ἀσκηθῆς] ἀβλαβῆς A +
- 5 216. τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοιον] ἢ οὐδὲν κτῆμα ὁμοιον διὰ τὴν
 πρᾶξιν
 καλῶς τὸ “ ὑπόρρηνον, ” ἵνα καὶ τὴν πορείαν ἐγκαρπον ποιή-
 σονται A +
223. θαλπωρή] ἠδονή A +
- 10 226. βράσσω] βραχύτερος, ἐλάσσων, ἢ ταρασσόμενος καὶ ἀκατα-
 στατῶν μεταφορικῶς A +
 λεπτή] ἀσθενής 238. ὀπάσσει] προλάβης
251. ἄνεται] ἀνύεται A +
252. προβέβηκε] προκεχώρηκεν εἰς δύσιν
- 15 258. ταυρέην] δερματίνην A =
 ἄλ(λ)οφον] μὴ ἔχουσαν προμετώπ(ι)ον A +
 καταϊτυξ] πάντα τὰ εἰς <υξ> συστέλλουσι τὸ ὕ A +
265. πῖλος ἀρῆρει] τὸ πεπιλημένον ξριον ἐνέκειτο A —
267. ἐξέλετο] ἀφείλετο
- 20 277. ὄρνιθά φασι καὶ τὸν ὄρνιν, φασὶ δὲ καὶ τὸ σημεῖον τοῦ
 μέλλοντος. ὦδε γοῦν τὸ σημεῖον τοῦ μέλλοντος ὀφείλεις νοεῖν
285. σπείο] ἔπου, συνακολούθησον A —
286. πρὸ Ἀχαιῶν] πρὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων
292. ἦνι] ἐνιαυσιαίαν· ἔτος γὰρ ὁ ἐνιαυτός A —
- 25 306. οἱ κεν ἀριστεύωσι] Ἑλληνικοὺς δηλονότι
317. μῦνος] τηλύγετος 324. ἄλιος] μάταιος
325. τόφρα] ἕως <τούτου> διαμπερές] μέχρι τέλους
335. κτιδέην κυνέην] τὴν ἐξ ἰκτίδος δέρματος πεποιημένην. ἰκτίς
 δὲ ζῶον ὄρνιθοφάγον καὶ πανοῦργον, μείζον μὲν γαλῆς, παραπλή-
 30 σιον δὲ καὶ δασύτερον A +
350. ἀφραδίησι] ἀνοίαις A = 351. οὔρα] ὄρια, ὄρμηματα A =
357. δουρηκεές] δόρατος βολήν, δόρατος μῆκος A =
361. κεμάδα] νεογνόν, τέκνον ἐλάφου ἐπείγετον] διώκουσιν
362. μεμηκώς] ποιά φωνή τῶν λαγῶν διωκομένων
- 35 364. λαοῦ] τοῦ Τρωικοῦ ἀποτμήξαντε] χωρίσαντε
365. φυλάκεσσι] τοῖς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
368. ἐπευξάμενος] <κ>αυχησάμενος
373. ὑπὲρ ὦμον] διελθοῦσα 375. βαμβαίνων] τρέμων AB +

5. ἢ οὐδὲν || 10. βραδύτερος ut A || 17. supplevi ex A || 20. σημεῖον non certum ||
 27. supplevi ex D || 29, 30. παραπλήσιον A : παρὰ πλήθος || 33. νεογνόν non certum
 || 37. supplevi ex A

393. ἄρματα] ἦτοι ἄρμα. ἀντὶ ἐνικοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρή(σα)το
 408. ὁ “δαί” σύνδεσμος ὁ διὰ τοῦ \bar{a} καὶ διὰ τοῦ \bar{i} γραφόμενός
 ἐστὶ μὲν συμπλεκτικός, μόνους δὲ τοῖς πνευματικοῖς συντάσσεται. καὶ
 ἀπορεῖ δ’ Ἀπολλώνιος οὕτω λέγων (cf. de Constr. p. 77 B.), ὡς οἱ μὲν
 παραπληρωματικὸν θέλουσιν αὐτὸν εἶναι ἰσοδυναμοῦντα τῷ δῆ, ὅτε 5
 παρέλκει, οἱ (δὲ) περὶ Ἀρίσταρχόν φασιν ἰσοδυναμεῖν αὐτὸν τῷ δὲ
 τῷ διὰ τοῦ \bar{e} ψιλοῦ γραφομένῳ καὶ εἶναι συμπλεκτικόν· διόπερ ἐν τοῖς
 “πῶς δαί τῶν ἄλλων Τρώων” δυνάμενος ἀποστρέφαι μὲν τὸ δέ, ἢ ἢ
 ὁ δὲ συμπλεκτικὸς συναλημιμένος, δασύναι δὲ τὴν \bar{a} διφθογγον καὶ
 πληθυντικὸν ἄρθρον ἐκδέχεσθαι—δείται γὰρ τοῦ ἄρθρου ἢ σύνταξις 10
 —τοῦτο μὲν οὐ πεποίηκε, ψιλῶς δὲ τὸν “δαί” προήγαγε καθ’ ἐν μέρος
 λόγου, σύνδεσμον ἐκδεχόμενος συμπλεκτικόν, γινώσκων τὸ τοῦ
 ποιητοῦ ἰδίωμα, ὡς ἑλλειπτικὸς μὲν ἐστὶ τῶν ἄρθρων, τούτῳ (δὲ)
 συνδέσμῳ μετὰ τῶν πνευματικῶν κέχρηται

416. φλοίσβου] τῆς ταραχῆς τοῦ πολέμου 15

417. κεκριμένη] ἐπιλεγμένη A=

428. (ἀγκυλότοξοι)] ἀ(γ)κύλη εἶδος ἀκουτίου, τὸ λεγόμενον ῥηκ-
 τᾶριον

434. νεήλυδες] νεωστὶ ἐληλυθότες A + 435. βασιλεύς] Θρακῶν
 τῷ Ῥήσῳ χρησμός, ὡς φασιν, ἦν δεδομένος, ὅτι, εἰ αὐτὸς 20
 γέυσεται τοῦ ὕδατος καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ τοῦ Σκαμάνδρου πίωσι (καὶ)
 τῆς αὐτόθι νομῆς, ἀκαταμάχητος ἔσται εἰς τὸ παντελές· ὁ δὲ νεκτὸς
 ἐφθασεν εἰς τὴν Τροίαν καὶ οὐκ ἐφθασε γεῦσασθαι τοῦ ὕδατος· καὶ
 διὰ τοῦτο ἐφονεύθη A +

450. εἶσθα] παραγενήσῃ, ἦξεις, ἐλεύσῃ A— 25

463. (ἐπιβωσόμεθα)] ἐπιβοησόμεθα ἦν, καὶ τροπῇ τοῦ ἦ καὶ ὦ
 εἰς ὦ μέγα γίνεται “ἐπιβωσόμεθα”

466. μυρικήν] θαμνώδες φυτόν A= δέελον] εὔγνωστον A +

485. ἀσημάντοισιν] μὴ ἔχουσι τοὺς ἐπιστατοῦντας γράφεται
 “ἀσημάντορσιν” rec. 30

493. ἀθήσσου] ἀθηθεῖς ἦσαν αὐτῶν A=

497. Οἰνείδαο] ὁ τοῦ Οἰνέως ἔκγονος Διομήδης

499. σὺν δ’ ἦειρεν] συνέδησεν A=

502. ῥόιζῃσεν] ἀνάρθρως ἐφώνησεν, ὃ ἡμεῖς συρίζω φαμέν A +

503. κύτατον] χαλεπώτατον 510. πεφοβημένος] φεύγων 35

513. ἐπεβήσето] καὶ ὁ Διομήδης καὶ ὁ Ὀδυσσεύς

κόψε] ἐκτύπει 526. σκοπόν] τὸν Δόλωνα

542. ἠσπάζοντο] περιεπλέκοντο 546. σφῶε] ὑμῖν

3. πνευματικοῖς Gram. An. Par. III 13 et 284: πύσμασι || 6. supplevi ex Gram.
 An. || 11. δαί Gram. An. : δέ || 13, 14. supplevi ex Gram. An. || 15. ταῖς ταραχαῖς ||
 21. supplevi ex AD || 22. γεύσονται post νομῆς supplet D || 25. παραγενήσει ||
 29, 30. γρ. ἀσημάντορσι

547. *ἔοικότες*] *παρόμοιοι* 550. *ἐνόησα*] *ἤκουσα*
 576. *〈ἀσαμίνθους〉*] *τὰς λεκάνας, παρὰ τὸ τὴν ἄσπην μινύθειν καὶ*
ἐλαττοῦν Α +

Λ.

- 5 3. *Ἐριδα*] *τὴν σωματοειδῆ θεάν*
 4. *πολέμοιο τέρας*] *ἦτοι τὸν πόλεμον Α +*
 6. *γεγωνέμεν*] *ὥστε* 11. *ὄρθια*] *ὄρθως, μεγάλως Α =*
 21. *οὐνεκα*] *ὅτι* 24. *τοῦ δέ*] *θώρακος*
 μέλανος] *ἀπὸ χρώματος μέλανος*
 10 26. *δρωρέχατο*] *ἐξετέτατο Α +*
 31. *ἀορτήρεσσιν*] *λώροις τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος Α =*
 32. *ἀμφιβρότην*] *τὴν μεγάλην, τὴν παρασκέπουσαν τὸν βροτόν*
 θοῦριν] *τὴν κούφην, τὴν εὐκίνητον Α +*
 35. *μέλανος κυάνιοι*] *ἀπό*
 15 45. *ἐγδούπησαν*] *πλεονασμὸς τοῦ γ, ἢ ἢ τραχυτέρα ἢ φωνή*
 50. *ῥάοντο*] *ᾠρων Α =* *ἠῶθι*] *τῆς ἀνατολῆς Α =*
 51. *μεθ' ἱππῶν*] *μετὰ τῶν ἱππῶν Β +* 53. *ἑέρσας*] *δρόσους*
 62. *σῆλιος ἀστήρ*] *δλέθριος, ἢ ἢ ὁ Κύων Α =*
 71. *μνώοντο*] *μνήμην ἐποιοῦντο rec.*
 20 88. *ἄδος*] *ἔῶ, παραγωγὸν ἔδω καὶ ἦδω, ἀφ' οὗ καὶ "ἄδος"*
 90. *τῆμος*] *τότε, καθ' ἣν ὥραν* 95. *μετώπιον*] *κατά*
 100. *παμφάλοντας*] *ἦτοι γυμνά* *περὶδυσσε*] *ἢ ἀφειλετο Α +*
 104. *παρέβασκε*] *παραβάτης ἦν Α =* *ῶ*] *δυϊκῶς*
 105. *ἐν κνημοῖσι*] *ταῖς προβάσειν*
 25 *κνημοῖσι διδῆ μόσχοισι*] *ἐξοχαῖς ἔδησεν* 106. *ἀποίνων*] *διὰ*
 109. *σπερχόμενος*] *σπουδάζων*
 122. *μενεχάρμην*] *τὸν ὑπομένουτα τὴν μάχην, πολεμικόν Α =*
 124. *Ἀλεξάνδροιο*] *παρά Α =*
 147. *ἄλμον δ' ὧς ἔσσευε*] *ἄλμον δὲ δίκην εἶασεν αὐτὸν ῥίψας*
 30 *κυλίσσθαι*] *ἄλμος δὲ ἔστι κοιλὸς λίθος, εἰς δὲ κόπτουσιν ὄσπρια καὶ*
 ἄλλα τινά Α =
 155. *ἄξυλφ*] *ἢ τῇ πολυξύλφ κατ' ἐπίτασιν Α +*
 160. *κεινά*] *κενά* 166. *οἱ δέ*] *οἱ Τρῶες*
 169. *ἀάπτους*] *ἀπτοήτους* 172. *οἱ δέ*] *οἱ Τρῶες*
 35 173. *νυκτὸς ἀμολγῶ*] *τῶ μεσουκτίῳ, ὅτε οὐδεὶς μολ(ίσκ)ει Α +*
 180. *περὶ πρὸ γάρ*] *περισσῶς γάρ Α =*
 183. *πιδήεσσης*] *τῆς πολυῦδρου, τῆς πολλοὺς πίδακας ἐχούσης*

7. ad v. 13 *νέεσθαι*] *omisi παρὰ (vel παρὸ)* || 9. *μελανοῦς alterum legi* || 20. ad *ἄδος* superscripsit rec. *κόρος* || 22. *ἦτοι* pro *ἢ conji.* W || *ἢ scripsi*: καὶ || 23. *δυϊκῶς* non certum: *sumpsi* ex D || 28. *παρὰ Α*: *περὶ* || 32. *ἦτοι* pro *ἢ τῇ conji.* W || 35. *supplevi* ex AD || *schol. iteravit* rec. in *marginē*

216. ἀρτύνθη] παρεσκευάσθη 218. ἔσπετε] εἶπετε
 219. ὅς τις δῆ] τίς δῆ
 221. Ἀητηνορίδης] ὁ υἱὸς τοῦ Ἀητήνορος
 223. Κισσῆς] ὁ rec.
 224. μητροπάτωρ] μητρόθεν πάππος αὐτοῦ Α = 5
 249. πρεσβυγενής] γεραίτερος γὰρ οὗτος ἦν
 251. εὐράξ] πλευράξ φησιν ἦν, ἦτοι ἐκ πλαγίου, ἀμφοτέρωθεν
 τῶν πλευρῶν ἀφαιρέσει γοῦν τοῦ π̄ καὶ λ̄ ἐγένετο “εὐράξ” Α —
 297. ὑπεραεῖ] ἐμπνεύσση 307. τρόφι] τρόφιμον
 324. κυδοίμεον] ἐθορύβουν Α + 349. πρότει] κατὰ τοῦ Ἔκτορος 10
 350. τιτυσκόμενος] καταστοχαζόμενος Α =
 353. τρίπτυχος] τρεῖς πτύχας ἔχουσα
 354. ἀπέλεθρον] πολλὴν γῆν 360. ἐξέλασε] ἐξέδραμεν
 374. αἶνυτο] ἀφηρείτο Α =
 377. ταρσὸν — ποδός] τὸ πλατὺ τοῦ ποδός Α = 15
 διὰ δ' ἀμπερές] διελθῶν
 387. ταρφέες λοί] πυκνοί, συνεχεῖς rec.
 393. τοῦ δε] τούτου, οὗ τὸ βέλος μου ἐπαύρη rec.
 ἀμφίδρυφοι] ἐξεσμένοι ἀμφοτέρωθεν
 395. οἰωνοί] ὄρνεα 410. ἦ τε] κἄν τε 20
 413. ἔλσαν] συνέκλεισαν συνεκέκλεισαν Α +
 415. ξυλόχοιο] ξυλώδους 416. γραπτῆσι] ἐπικαμπέσι Α =
 417. ἀμφί] αὐτόν κόμπος] κτύπος
 423. καθ' ἵππων ἀίξαντα] ἐκ τῶν ἵππων καταπηδήσαντα
 430. πολύαιε] μυθολογεῖ καὶ φλυαρεῖ Α + 25
 ἄτε] ἀκόρεστε 431. ἐπεύξαι] καυχῆση
 Ἴππασίδησι] τοῖς παισὶν Ἴππάσου
 438. ἔγκασι] ἐ(γ)κάτοισι
 453. καθαιρήσουσι] κατακαλύψουσι 457. χροός] τοῦ ἰδίου
 477. ὀρώρη] ἰσχύη κινήται Α — 480. λῖν] λέοντα 30
 ἔδει μὲν γράφειν περισπωμένως τὸ “λῖν,” ὡς μῦς μῦν,
 Ἄριστάρχω δὲ ἐπέισθη ἢ παράδοσις ὀξύνοντι Α +
 484. νηλεές ἡμαρ] τὸν θάνατον
 493. ὀπαζόμενος] ἐπειγόμενος, ἀφ' οὗ πληρούμενος Α +
 495. ἀφυσγετόν] συρφετόν, ἀκαθαρσίαν rec. Α + 35
 500. βοή] ταραχή
 522. Ἔκτορι παρβεβαώς] ἡνιοχῶν παρὰ τῷ Ἔκτορι
 525. ἐπιμίξ] ἀναμεμιγμένοι Α = 532. λιγυρῆ] τῇ ὀξυφώνῳ
 535. πεπάλακτο] ἐβέβρεκτο 536. ὀπλέων] ὀνύχων Α =

5. μητρόθεν W: μητρὸς δ || 16. δι' ἔλου Α pro διελθῶν || 26. ἀτ' || 30. ἰσχύει κινεῖται || 39. ἐβέβρυκτο

- βαθάμιγγες] αἱ βανίδες Α =
539. μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός] οὐδὲ ὀλίγον δὲ ὑπεχώρει τῷ δόρατι
540. ἐπεπωλεῖτο] οὕτω γράφεται παρὰ τῷ ποιητῇ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πέλω πωλῶ, ὡς στρέφω στρωφῶ
- 5 541. χερμαδίσιον] νόει, ὅτι εἶχε ἐπάνω τοῦ ἄρματος λίθους
548. με(σ)σαύλοιον] τῆς ἐπαύλειος
552. πρήσσει] πρᾶσ(σ)ει, ἀνύει Α—
θαμέες] ὡς δξὺς ὀξέος, οὕτω καὶ θαμὺς θαμέος
555. ἠῶθεν] ἔωθεν, ὄρθρου Α—
- 10 ἀπὸ νόσφω ἔβη] ἦτοι ἐχωρίσθη Α = τετιηότι] λελυπημένω Α =
559. νοθής] ἀργός Α + 561. βίη] ἰσχύς
νηπίη] ἀσθενής 568. τρωπάσκετο] ἐτρέπετο Α =
588. ἐλελιχθέντες] ἐπιστραφέντες Α =
- 15 νηλεὲς ἡμαρ] τὴν ἀνηλεῆ ἡμέραν
594. ἀντίος] κατὰ πρόσωπον
601. ἰῶκα—δακρύνεσσαν] τὴν δῖωξιν τὴν αἰτίαν δακρῶν Α +
621. ἀπεψύχοντο] ἐξήραινον 630. χάλκεον] “χάλκειον”
ποτῶ ὄψον] ἦτοι ποτικὸν ὄψον, ὃ ἐστὶ προσφάγιον δίσφους
- 20 παρασκευαστικόν Α—
631. ἀλφίτου] ἦτοι ἄρτου Α = 639. κῆ] ἔκοψε Α =
640. κῆστι] τῇ μαχαίρᾳ 642. ἀφέτην] ἦτοι ἀφήκαν
647. ἐτέρωθεν] ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους 649. δ] ὅστις
669. γναμπτοῖσι] τοῖς καμπτομένοις
- 25 673. γράφεται “Ἡλιδι” καὶ δασεῖα καὶ ψιλῆ· καὶ εἰ μὲν ἐστὶ δασεῖα, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλίξω τὸ συναθροίζω· ἐτελοῦντο γὰρ ἐκεῖ τὰ Ὀλύμπια καὶ συναθροίζετο λαὸς πολὺς· διὰ γοῦν τὸ ἀλίξω γράφεται δασεῖα· εἰ δὲ ψιλῆ, φάμεν ὅτι τὸ ἦ πρὸ τοῦ ἰ ψιλοῦται
679. συβόσεια] χοιροφόρβια πλατέα] μεγάλα
- 30 684. τύχε] κατέτυχεν
685. κήρυκες δ' ἐλίγαινον] οἱ τῶν Πυλίων κήρυκες ὀξέως ἐπεκαλοῦντο τούτους, οἷς ὀφειλόμενον ἦν ἐν τῇ Ἡλιδι, δραμεῖν, ὡς ἀφαρπασθέντων αὐτῶν τῶν θρεμμάτων τε.
686. ἴμεν] πορεύεσθαι 688. Ἐπειοί] οἱ Ἡλείοι Α +
- 35 694. ταῦθ'] διὰ
704. ἔσπετα πολλά] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό
705. ἀτεμβόμενος] στερισκόμενος Α = ἴσης] τιμῆς
711. αἰπεῖα] ὑψηλῆ 720. μετέπρεπον] ἐνέπρεπον
723. Ἀρήμης] τῆς πόλεως τῆς Πύλου Α =

3. οὕτω non certum || 5. ἄρματος W : αἵματος || 25. γράφεται Ἡλιδι scripti : ἐκ legi || 32. δραμεῖν ἐν τῇ Ἡλιδι

726. ἔνδειοι] ἐσπέριοι
 “ ἱερόν ” φησι τοῦτον ἢ διὰ τὸ θεραπεύειν ἀλφούς ἢ διὰ τὸ
 τρόφιμον ἢ διὰ τὸ αἰεὶ βεῖν καὶ εἶναι ἀένναον
736. Διί] πεπρωμένη Ἀθήνη] φρονήσει
747. μελαίνῃ] παρ’ ὄσον μελαίνει τὸν ἀέρα 5
761. θεῶν] ἀπὸ τῶν Διί] τῷ
 Νέστορι] τῷ ἀνδρῶν] ἀπὸ τῶν
776. σφῶι] ὑμεῖς Α = ἐπετον] ἐνεργεῖτε Α =
 νῶι] ἡμεῖς 782. σφῷ] ὁ μὲν, ὅτι ἐπῆλθεν
807. ἴνα σφ’ ἀγορή τε θέμις τε] ὄπου αὐτοῖς τά τε ὄνια ἐπι- 10
 πράσκετο καὶ τὰ δικαστήρια ἐγίνετο Α + 808. ἦην] ὑπῆρχεν
809. ἀντεβόλησεν] συνήντησεν Ὅμηρος γὰρ ἐπὶ τοῦ παρακαλεῖν
 οὐκ οἶδε τάττειν
832. δικαιοτάτος] δίκαιος 838. ἔοι] γένοιτο Α +
843. βοείας] ἦτοι δέρματα βόεια 15

Μ.

24. τῶν] τῶν ποταμῶν ἐνοπή] παραχῆ
35. δεδήει] ἐξῆπτο, διεγήγερτο γοσ.
38. ἰσχανόωντο] κατείχοντο Α +
40. ὄ] Ἔκτωρ 42. βλεμεαίνων] ἀγρίως βλέπων 20
47. πειρητίζων] δοκιμάζων γοσ. 48. εἴκουσιν] ὑποχωροῦσιν
52. δειδίσσεται] ἦτοι ἀποθεν ἐφόβει
54. κρημνοί] τὰ τῆς τάφρου χεῖλη ἐπηρεφέες] ὑψηλοί, μεγάλοι
56. ἠρήρει] ἦρμωστο, ἐπεπύκνωτο Α—
59. εἰ τελέουσιν] ἐὰν ἐπιτελέσωσιν, ὃ ἐστι παρέλθωσιν 25
66. τρώσεσθαι] ἠττηθήσεσθαι Α + 69. ἦ] ὄντως Α =
72. ἐνιπλήξωμεν] ἐμπέσωμεν 79. πείρατα] πέρατα
93. Πάρις] ὁ Ἀλέξανδρος Α =
97. αἰθωνες] διάπυροι Α + 103. εἶσαντο] ἔδοξαν Α +
105. τυκτῆσι βόεσσιν] ταῖς εἰργασμέναις ἀπὸ δερμάτων βοείων 30
 ἀσπίσιν Α +
106. λελημένοι] παρωρημένοι ἐνθερμοὶ
117. Δευκαλῖδαο] υἱοῦ Δευκαλῖνος
137. βόας αὔας] βύρσας ξηράς
141. εἰως μὲν] ἕως μὲν, ἦτοι πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους Α = 35
147. κολοσυρτόν] κυρίως ἐπὶ ξύλων συρομένων, ὅταν ξύλων τῶν
 κοπέτων ἀπὸ ὄρους συρομένων θόρυβος γίνηται. ὁ ἀπὸ κάλου,
 ἦτοι ξύλου, συρομένου γενόμενος θόρυβος Α—

1. post ἐσπέριοι add. γοσ. ἔνοβοι || 3. δέφειν || 9. schol. 782 non intellego || 25.
 παρέλθωσιν || 26. ἠττηθήσεσθαι D: ἠττηθῆναι ut Α || 37. καὶ ante συρ. omisi

148. ἀγνυτον]... καὶ ἀγνυμι τὸ θέμα, δπως ἔσχε τὴν γένεσιν ἀπὸ τοῦ ἀ(γ)ω ῥήματος, ὃ σημαίνει τὸ κλῶ, ἐκ τούτου πλεονασμῶ τοῦ ὦ γίνεται ἀγνώ, ἐκ τούτου ἀγνώ, ἐκ τούτου ἀγνυμι
157. ζαῆς] ἀγαν πνέων 160. ἀμφ' αἶον] κατὰ ξηρόν
 5 αὔτευν] ἤχουν 161. μυλάκεσσι] τραχέσι λίθοις Α =
163. ἀλαστήσας] δεινοπαθήσας Α =
167. αἰόλοι] ἢ ποικίλοι ἢ εὐκίνητοι Α +
177. θεσπιδαῆς] ὑπὸ θεῶν ἀπτόμενον Α +
182. Πολυποίτης] Ἔλλην ἦν γec.
- 10 183. χαλκοπαρήου] χαλκὰς παραγναθίδας ἐχούσης
186. πεπάλακτο] ἐμολύνετο Α =
192. αὐτοσχεδῆν] ἐκ τοῦ σύνεγγυς Α +
204. κόψε] ἔδακεν Α + αὐτόν] τὸν αἰετόν ἔχοντα] κατέχοντα
213. δῆμον] δημότην παρέξ] παρὰ τὸ δέον
- 15 221. ἀφέηκε] ἔρριψε 225. παρὰ ναῦφιν] ἀπὸ τῶν νηῶν γec. Α =
238. οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγ(ζ)ω] παραλλήλως τὸ [αὐ]τό
247. μενεδήμος] ὥστε μένειν τοὺς πολεμ(ι)οὺς ἐν τῇ μάχῃ
255. θέλγε νόον] "θέλγε" κατ' εὐφημισμὸν
260. ἔχματα] καταστηρίγματα
- 20 265. κελεντιῶντο] παρεκελεύοντο Α = 277. τῶ] οἱ Αἴαντες
278. τῶν] τούτων 279. ὤρετο] ὄρμησεν Α +
280. πιφασκόμενος] προσημαίνων Α + 283. λωτεύντα] ἀνθούντα Α =
286. κρύπτονται. ἐλύω, ὃ μέλλων ἐλύσω, ὃ παρατατικὸς εἴλυκα,
- 25 τὸ πληθυντικὸν εἰλύμεθα εἰλυσθε εἰλυνται "εἰλύαται"
293. ἔλιξιν] τοῖς εἰλ(ο)ῦσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ Α +
298. σχύμενος] κατέχων 316. καυστείρης] τῆς καυστικῆς
340. ἐπφχατο] ἦτοι ὄχευσι ἦσαν ἠσφαλισμένα
344. δ] τοῦτο 345. τάχα] τὸ ταχέως παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
- 30 347. ζαχρηεῖς] ἀγαν ἀνδρεῖοι 353. εἰθαρ] εὐθέως Α =
366. σφῶι] ὑμεῖς 380. δ] ὁ λίθος
384. σὺν—ἀραξεν] συνέτριψεν 390. ἀψ] δπιθεν
396. βράχε] ἤχησεν 397. ἐπαλξιν] προμαχῶνα
400. ὀμαρτήσαντε] ὀμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφιέντες τὰ
- 35 δόρατα Α =
401. τελαμῶνα] κατὰ τὸν 406. χάρησεν] ἀπεχώρησεν
 ἐπάλξιος] ἀπὸ 422. ἐπιξύνω] ἐπικολύω
423. περὶ ἴσῃς] περὶ τοῦ ἴσου 424. ἐπάλξις] αἰ
429. ἀσπίδος] κατὰ

1. laounam indicavi || 2. supplevi ex Et. M. || 18. εὐφημισμὸν || 24. κρύπτοντο || 32. συνέτριψεν D: -εφεν legi

431. *ράϊω, ὁ μέλλων ῥανῶ, ὁ παρακείμενος ἔρρα(γ)κα, ὁ παθητικὸς ἔρρα(μ)μαι, ὁ ὑπερσυντελικὸς ἔρράμ(μ)ην ἔρρασο ἔρρατο, τὸ πληθυντικὸν ἔρράμ(μ)εθα ἔρρασθε ἔρραμμένοι ἦσαν, καὶ τὸ Ἴωνικὸν ἔρράνατο, καὶ τροπῇ τοῦ ῥ εἰς ὄ “ ἔρράδατο ”*

444. *κροσσάων] διὰ τῶν κλιμάκων* 446. *πρυμνός] κάτωθεν 5*

448. *ἄμαξαν] οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλὴν γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ τὰ πρὸς τὸν ἀμητὸν ἄγειν, ἡμεῖς δὲ γράφομεν δασείαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄμα ἔχειν τὸν ἄξονα*

451. *πόκον] ἔριον* 456. *ἐπημοιβοί] ἀλλήλοις ἐπικείμενοι*

458. *(εὔ διαβάς)] ἦτοι διασκελίσας καὶ στήσας τὸν ἕνα πόδα ὧδε 10 καὶ τὸν ἄλλον ἐκεῖ*

462. *λᾶος] τοῦ* 463. *ὑπώπια] τὴν πρόσοψιν A =*

N.

4. *καθορώμενος] ὄρων*

5. *ἀγχεμάχων] τῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς πολεμούντων* 15

10. *ἀλαὸς σκοπήν] ματαίαν τὴν κατασκοπήν· ἀλαὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ τυφλός A =*

17. *(παιπαλέντος)] ἦτοι πετρώδους καὶ σκληροῦ· παλὸν γὰρ λέγεται τὸ ξηρόν, ὅθεν καὶ παλὸς ὁ πηλός. πηλὸς γὰρ κυρίως τότε λέγεται, ὅταν ὕδατι φυρθεῖς χεῦς ξηραθῇ. παλὸν τοί[ων], καὶ 20 κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πάπα[λον], καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ παίπαλον, καὶ ἐπιθετικῶς χῶρος παιπαλόεις*

18. *κραιπνὰ ποσὶν προβιβάς] ἐκθύμως τρέχων καὶ διὰ τοῦτο πνευστιῶν*

20. *τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών] ἐκ τρίτου μὲν ἐξέτεινε πορευθεῖς* 25
ὀρέξατο] ὥρμησεν

23. *τιτύσκετο] τύκω τύσκω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιτύσκω*

25. *χρυσόν] χρυσὴν στολήν* *περὶ χροῖ] περὶ τῷ σώματι*

33. *Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου] νῆσοι πλησίον τῆς Τροίας κείμεναι A +*

39. *ἀολλέες] ἀπὸ τοῦ ᾧ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ τοῦ εἰλεῖσθαι 30*

41. *ἄβρομοι] πολύβρομοι, πολύηχοι B +*

45. *ἀτειρέα] τὴν ἀκαταπόνητον rec.* 48. *μηδέ] οὐχί*

51. *ἔξουσιν] κωλύσουσιν* 53. *ὄ γε] αὐτὸς*

55. *σφῶιν] ὑμῖν* 56. *αὐτῶ] ὑμᾶς*

59. *σκηπανίφ] τῷ σκήπτρῳ A = B +* 35

60. *ἀμφότερω κεκοπῶς] ἀμφοτέρους κρούσας*

18. *παλὸν W: παλαὸν* || 22. *ἐπιθετικῶς scripsi: ἐντὶ //// legi* || 30. *ᾧ τοῦ et τοῦ εἰλ. W ex Et. M.: αὐτοῦ et τὸ* || *εἰλεῖσθαι Et. M.: ἐλεῖσθαι* || 36. *ad v. 60 μένεος] superscriptae litterae εἰμωιμέους prorsus incertae sunt*

66. τοῖν] ἐκ τούτων
 90. μετεϊσόμενος] πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος, ἢ μεταβληθεῖς
 103. θῶων] τῶν
 “ἦια” τὰ βρώματα τὰ ἐκ τάχους ποδῶν ἡμῖν ποριζόμενα,
 5 κατὰ ἔκτασιν τοῦ ἰ Ἴωνικῶς “ἦια,” ἵνα ἢ παρὰ τὸ ἰω τὸ πορεύομαι
 ἴον τὸ βρῶμα καὶ ἦιον Ἴωνικῶς καὶ τὸ πληθυντικὸν “ἦια” A +
 104. ἡλάσκουσα] ἀλῶ ἀλάσω ἀλάσκω καὶ τροπῇ τοῦ ἦ ἡλάσκω
 125. κελευτιῶων] παρακελευόμενος 128. Ἀθηναίη] ἡ φρόνησις
 130. προβελύμνυ] ἐπαλλήληψ
 10 134. ἐπτύσσοντο] εἰς ταῦτὸν συνήρχοντο
 137. ὀλοοῖτροχος] λίθος περιφερῆς ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοός, ἐπεὶ
 καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπίπτων βλάπτει A +
 141. ἔμπεδον] συνεχῶς 159. τιτύσκετο] κατεστοχάζετο A =
 163. σχέθ’] ἐκώλυσεν 168. οἰσόμενος] κομίσων A +
 15 178. μελίη] εἶδος δένδρου
 199. ῥωπήια] οἱ τόποι, ἐνθα φύονται ῥῶπες, ξυλάρια τινα δυνά-
 μενα ῥέψαι ἅμα τῷ κρατῆσαι καὶ κλίνειν
 200. γαμφηλῆσιν] ταῖς σιαγόνιν 202. κεφαλῆν] τοῦ Ἴμβρίου
 203. Ἀμφιμάχοιο] ὑπέρ 211. παρ’ ἑταίρου] ἐκ τοῦ
 20 δ] ὅστις 213. ἐνεικαν] ἐκόμισαν
 229. ὁ οἶ] γράφεται “ὄτε”
 237. συμφερτῇ] συμφορωτέρα, ὠφελιμωτέρα λυγρῶν] ἀσθενῶν
 238. ἀγαθοῖσιν] τοῖς ἀνδρείοις
 239. καὶ—ἐπισταίμεσθα] καὶ δυνα(ι)μεθα γε.
 25 241. ἔλετο ἦν, καὶ συγκοπῇ ἔλτο, καὶ τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἦ ἐντο, καὶ
 προθέσει τοῦ γ “γέντο” ἔστι δὲ τῶν Αἰολέων
 252. τεῦ] περὶ τινος B + 257. οἰσόμενος] ἑαυτῷ
 276. λεγοίμεθα] ἀθροισοίμεθα, ἐπιλεγοίμεθα. ἢ ἀπὸ τοῦ λόχου
 (εἰ λεγοίμεθα) εἰς λόχον, οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μένος (287) A +
 30 279. ἀλλυδῖς ἀλλῆ] ἀπὸ ἄλλου εἰς ἄλλο κατάστημα
 286. δαίδι καὶ ἀποκοπῇ “δαί”
 287. οὐδέ κεν ἐνθα] οὐδαμῶς ὄνοιτο] μέψαιτό τις
 288. πονεύμενος] ἐνεργῶν
 291. ὄριστύν] συνομιλία(ν) 298. οἶος] ὁποῖος
 35 300. ἐφόβησε] εἰς φυγὴν ἔτρεψεν
 307. Δευκαλίδῃ] υἱὸς Δευκαλίωνος A +
 315. μίν] τοῦτον
 καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο] καὶ λίαν προθυμούμενον πολεμεῖν

5. τοῦ ἦ ἰωνικῶν ἢ 6. ἰωνικῶν ἢ 7. ἄλω ἢ 18. ἐμβρίου ἢ 22. συμφερτῇ ἢ 28.
 ἀθροισοίμεθα ἢ 29. supplevi ex A ἢ 32. μέψαιτο

319. μῆ] οὐχί 322. ἔδοι] ἐσθλοί
 323. ῥηκτός] τετρωμένος
 325. ἐρίζειω] πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· ποδώκης γὰρ οὗτος
 326. νῶϊν] ἡμῖν 330. οἱ δέ] οἱ Τρῶες
 334. λιγέων] ὀξέων σπέρχωσιν] διεγείρωνται 5
 336. ἄμυδις κούρης] ὁμοῦ μετὰ τῆς κούρης
 337. ὁμόσε] εἰς τὸν αὐτὸν (τόπον)
 353. δαμναμένους] τοὺς Ἀχαιοὺς
 356. ἀλέεινευ] ὁ Ποσειδῶν
 359. πείραρ] τέλος ἐπαλλάξαντες] ἐπιπλέξαντες 10
 390. βλωθρή] μακρά, παρὰ τὸ βλώσκειω, ὃ ἔστιν ἐπιβαίνειω
 391. νήιον] ναπηγήσιμον
 407. κανόνε(σ)σι] ῥάβδοις
 409. καρφαλέον] κάρφη τὰ ξηρά
 ἐπιθρέξαντος] ἐπιψάυσαντος 15
 429. Ἴπποδάμειαν] ἀδελφὴν τοῦ Αἰνείου
 440. ἤρκει] ἀπεδίωκεν, ἀπῆργεν, ἐκώλυεν
 441. αὖον] ξηρόν A +
 443. οὐρίαχον] τὸν σαυρωτήρα τὸ(ν) ἐν τῷ τέλει τοῦ ἀκοντίου A +
 πελέμμεν] ἦτοι διέσεισεν 20
 446. οὕτως· ἄρα δοκοῦμεν ἄξιοι ὑπάρχειν καυχᾶσθαι τρεῖς ἀνθ'
 ξυδὸς πεφουενκέναι, ἐπέειπερ σὺ καυχᾶσαι ματαίως ; A = B +
 464. γαμβρῷ] τῷ Ἀλκαθόφῳ
 473. <ολιπόλφ>] δηλονότι τῷ ἐρήμφῳ, ἔνθα τις οἶος, ὃ ἔστι μόνος,
 πολεῖται· ἢ ἐν ᾧ πολοῦσιν οἶες A — 25
 488. πλησίοι] οἱ παλαιοὶ ὁ πλησίος τοῦ πλησίον
 492. κτίλον] τὸν κριόν
 493. ἐκ βοτάνης] μετὰ A +
 495. <εἰ>] ὡςπερ λέγομεν ὄρων ἀντὶ τοῦ ἐβλεπον καὶ πλεουασμῷ
 τοῦ εἰ ἐώρων, οὕτω καὶ οἱ ἀντὶ τοῦ αὐτῷ καὶ πλεουασμῷ τοῦ εἰ “εἰ” 30
 507. γύαλον] ἦτοι τὸ κοῖλον
 508. ἀγοστῷ] παρὰ τὸ ἄγαν ὀστώδης εἶναι
 515. τρέσσαι] φυγεῖν μετὰ δέους
 519, 20. δι' ὤμου—ἔσχευ] διήλθεν
 521. βριήπυος] μεγὰ καὶ βαρὺ βοῶν 35
 524. ἐελμένος] συγκεκλεισμένος
 533. τὸν δέ] τὸν Δηίφοβον
 539. νεουτάτου] νεοτρώτου

1. ἐσθλοί || 5. διεγείροντο || 7. supplevi ex D || 16. Αἰνείου W : Αἰάντος ||
 17. ἐπῆργεν || 19. σαυρωτήρα incertum, scripsi ex D || 20. πελέμμεν sec. in textu :
 -ίεν pr.

543. “ἐάφθη” ἦτοι ἀπεκρεμάσθη. τὸ θέμα ἄπτω, ὁ μέλλων ἄψω, ὁ παρακείμενος ἦφα, ὁ παθητικὸς ἦμμαι, ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἦφθη ἦφθης ἦφθη καὶ Ἰωνικῶς ἄφθη καὶ πλεονασμῷ τοῦ εἶ “ἐάφθη” Α + 551. περιστάδον] ἀντὶ τοῦ περιστάμενοι γεο.
- 5 555. πολλοῖς βελέεσσιν] ἐν ἄλλαις μάχαις γεο.
557. στρωφάτο] αὐτοῦ τὸ ἐγχος 559. τεῦ] τιωός
560. τιτυσκόμενος] καταστοχαζόμενος
569. Ἄρης] τρώσις Α +
578. ἀποπλαγχθεῖσα] ἀποκρουσθεῖσα
- 10 583. ὁ δέ] ὁ Ἑλενος
(πῆχυν)] τὰ ἐκατέρωθεν μέρη τοῦ ἐν τῷ τόξῳ (κέρατος) πῆχεις ἐλέγοντο, ὁ δὲ Ὅμηρος ἐνικῶς γράφει ‘ὁ πῆχυς’ γεο.
584. ὀμαρτήτην] ὀμοῦ ἀφήκαν γεο.
588. (πτυόφιν)] τῇ φῖ παραγωγῇ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος κατὰ τριῶν
15 κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς· καὶ ἐπὶ γενικῆς μὲν οὕτως “ὡς δ’ ὄτ’ ἀπὸ—πτυόφιν·” ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ πτύον. ἐπὶ δὲ δοτικῆς “Ἐκτωρ ἦφι βίηφι” (Ιλ. 22. 107)· ἔστι γὰρ τῇ ἑαυτοῦ (βίῃ). ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς “ἠ ἐπὶ δεξιόφιν” (308)· ἔστι γὰρ ‘ἠ ἐπὶ τὰ δεξιὰ’ ἠ ἐπ’ εὐθείας, ὡς Ἡσίοδος (Opp. 216) “ὁδὸς—ἐτέρηφι παρελθεῖν·”
20 ἔστι γὰρ ἑτέρα. ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς (fr. 59 B.) οὕτω “Μῶσα, Διδὸς θύγατερ ὠρανίαφι·” ἔστι γὰρ οὐρανία Α + ἀλφῆν] (παρὰ τὴν) ἄλσιν
599. οἶδς ἀώτῳ] ἐρίῳ, ἄνθει γεο.
622. οὐκ ἐπιδευεῖς] ἦτοι οὐκ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ πλήρεις
- 25 641. συλήσας] σκυλεύσας· σῦλα γὰρ τὰ σκύλα παρὰ τοῖς παλαιοῖς
653. καταῦθι] αὐτόθι
669. θφῆν] τὸ τῆς ἀστρατείας φησὶν ἐπιζήμιον
678. σθένει] ἐκελευων αὐτός] καὶ
- 30 682. εἰρυμνέαι] εἰλκυσμέναι 684. [αχρηεῖς] ἰσχυροί
706. τῷ] τούτους οἶον] μόνον
ἐέργει] ἦτοι ῥέξει
707. ὦλκα] τὴν αὐλακα 716. ἀώτῳ] ἦτοι τῇ σφενδόνῃ
736. δεδήει] πυροεῖς γὰρ καὶ καυστικὸς ὁ πόλεμος
- 35 756. Πανθοῖδην] τὸν υἱὸν Πάνθου
773. νῦν τοι σῶς αἰπὸς ἄλεθρος] ἦτοι μηδὲν ἐλλείπει σοι πρὸς ἀπώλειαν
776. ἐρωῆσαι] ὑποχωρῆσαι

3. ποιητικῶς pro Ἰωνικῶς Α || 16. πτύον || 17. δοτικῇ || 18. αἰτιατικῇ || 19. παρελθεῖν Α et Hesiodi codd.: -ὦν || 22. supplevi ex Et. M. || ἄλσιν Et. M.: ἀλ' legi || 28. τῆς στρατείας D. ταῖς στρατείαις || 30. ad v. 690 Περεῶ] scholion iteratur ad Il. 4. 327 ex hoc. editum || ἐλκυσματα

781. οἶω] μόνοι 782. τετυμμένοι] “τετρωμένοι”
 793. Ἀσκανίης] πόλις Φρυγίας
 800. ἀρηρότες] ἡρμσοσμένοι
 809. μακρὰ βιβιάσθων] ἦτοι μεγάλα διαβαίνων A—
 813. ἦ θην] οὕτως 5
 815. ἦ κε] ὄντως κε εὐναιομένη] ἦ
 ὕμη] ἦ ὕμετέρα
 837. Διός] ἀ[έρ]ος

Ξ.

1. σφόδρα συνετὸς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ μὴ νικῶμενος ὑπὸ μέθης 10
 τὸν λογίσιμον A+

[ἐξήττηται, πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει χρόνον ἀρξάμενος
 ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς Α. καὶ βῆτέον, ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπιεν,
 ἀλλ’ Ὅμηρος] κατὰ παρέκβασιν ἀπαγγέλλας τὰς πράξεις, βουληθεὶς
 δὲ ἐπὶ τὸν Νέστορα (ἐπανελθεῖν), πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως 15
 ἦρξατο, ἀφ’ ἧσπερ αὐτὸν κατέλιπε ποιῶντα A=

τὸ “πέρ” ἀντὶ τῆς καί, “πίνοντά περ ἔμπης”

7. βροτὸν αἱματόεντα] τὸν μ[ολ]υσμὸν τοῦ ἀνθρωπείου αἵματος

11. πιθανῶς ὀνέος εἰσῆκται κεχηρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προεῖρηκε
 γὰρ ὁ ποιητὴς “ἀλλ’ ἐφομαρτεῖτ[ρον καὶ] σπεύδετον, αἶ κε λά[βωμεν]” 20
 (II. 8. 191) A=

13. στή δ’ ἐκτὸς κλισίης] εἰς ὑψηλὸν γὰρ τόπον ἦν ἡ σκηνή

15. ἔστι ρῆμα ἐρίπτω, ὃ σημαίνει τὸ πίπτω, “ἦριπε δ’, ὡς δτε τις
 δρῦς” (II. 13. 389) καὶ “ποσσὶν ἐρίπτω” (II. 15. 356) ἀντὶ τοῦ
 καταρρίπτω· οὗ γίνεται παθητικὸν ἐρίπτομαι ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι 25
 καὶ ἦριμμαι παθητικὸς παρακείμενος καὶ ἦριμμην ὑπερσυντελικὸς,
 ἦριψο ἦριπτο, καὶ Ἀττικὸς διπλασιασμοῦ, ἐρήριπτο, καὶ κατὰ συστολήν
 “ἐρέριπτο” A=

16. κωφῶ] μὴ ὑπ’ ἀνέμου ἐγειρομένῳ

17. ὀσσόμενον] προσημαῖνον ἢ προσδεχόμενον A—

25. λάκε] ἦχει ἀτειρή] ὁ ἀκαταπόνητος 30

35. τῷ ῥα] διὸ δῆ

(προκρόσσας)] οἶονεῖ προκάρο(σ)σοι, παρὰ τὸ κάρα, αἶ κατὰ
 κεφαλὴν συντεθειμένα (καὶ) οἶον τὰς κεφαλὰς καὶ τὰς ἀρχὰς
 (ἀλλήλαις ἐπιθεῖσαι)· καὶ τῶν τειχῶν αἶ κεφαλαὶ καὶ αἶ ἀρχαὶ 35
 κροσσοί

1. τετρωμένοι D: τετυμμένοι legi || 15. supplevi ex L, μεταβῆνα A || 16. ποιῶντα
 A D: πίνοντα || 18. supplevi ex D || 22. ἦν αερίπαι: ἦτοι || 23. ἐρίπτω AD: ἐριπῶ
 || 24. ποσσὶν A: χερσὶν || 25-26. ἐρείπομαι—ἦριμμαι—ἦρείμμην—ἦρεψο, cf. AD ||
 27. δὲ post συστολήν omisi ut AD || 30. verba non certa, αερίπαι ex D || 33-35.
 supplevi ex Et. M. || 35. ἀρχαὶ ex Et. M.: μάχαι

36. δ συνέκλειον αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ῥοίτειον καὶ τὸ Σίγειον A =
37. αὐτῆς] περί
57. ἀλάστον] ἄπαστον 71. ἦδεα] ἦδειν
- § 77. ὕψι] ἐφ' ὕψος 78. ἀβρότη] ἀμβροσία, θεία, ἀμβρότη
82. δρῶ τὸ βλέπω δρᾶ, ὡς μίλογω μίγδα, καὶ σύνθετον δὲ "ὑπόδρα"
84. ἀεικελίου] εὐκαταφρονήτου, εὐτελοῦς
104. ἐνιπῆ] τῇ ἐπιπλήξει
109. διὰ τί νῦν Διομήδης συμβουλεύει, καὶ οὐ Νέστωρ; καὶ φαμεν,
10 ὅτι τὸ γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστὶν ἐπισχετικόν, ἢ δὲ νεότης θαρσαλεω-
τέρα· ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ (Π. 9. 32
sqq.) θαυμασθεῖς νῦν μᾶλλον τεθάρρηκε καὶ προήρπακε τῶν
πρεσβυτέρων τοὺς λόγους A =
110. οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἶ κε θέλητε] οὐ πόρρω ἐπιζητήσομεν,
15 ἐὰν θέλητε
112. γενεῆφι] τῇ ἡλικίᾳ
114. δν Θῆβησι χυτῆ κατὰ γαῖα καλύπτει] δς ἐν τῷ Θηβαϊκῷ
πολέμῳ ἔθανεν
116. αἰπειῶ] θαυμαστῇ 119. νάσθη] ἀפקίσθη
- 20 123. ὄρχατοι] κῆποι
125. τὰ δέ] ταῦτα δέ
129. ἐνθα δέ] ἐκεῖ δέ, μετὰ ταῦτα
ἐχώμεθα] ἦτοι ἀπεχώμεθα A +
130. ἔλκει ἔλκος] τῷ τραύματι τραῦμα
- 25 131. ἐνήσομεν] ἐμβασοῦμεν
132. θυμῷ] ἐπιθυμητικῷ 136. μετά] πρὸς B =
142. σίφλος ὁ ψόγος A +
σίφλος ἐστὶ τὸ ἄμορφον πρόσωπον, ἦτοι σίνος τι περὶ τὸ
πρόσωπον· ἐπεὶ γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς εὐμορφος ἦν, ὡς οἶδε καὶ παρ'
- 30 ἐκείνον τὸν Νιρέα (Π. 2. 673), διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι ποιήσειεν
ἐκείνον ὁ θεὸς ἄμορφον
147. πῶς ὁ Ποσειδῶν ὁμοιωθεὶς πρεσβύτῃ ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν
φθέγγεται; καὶ φαμεν, ὅτι τῇ μὲν ὄψει ἦν πρεσβύτης, τῇ δὲ φωνῇ
τὴν τοῦ θεοῦ σχέσιον ἐνεδείκνυτο A =
- 35 156. αὐτοκασίγνητον] ἀδελφὸν τοῦ Διός
δαέρα] ἀνδρὸς ἀδελφόν A =
158. οἱ—θυμῷ] αὐτῷ τῷ
168. ἀνωγε μὲν προπαροξύτονον ἀντὶ τοῦ ἐκέλευσεν, "ἀνώγε" δὲ
περισπώμενον ἀντὶ τοῦ ἠνέφξεν

5. ἐφ' D: ἰφ' || 23. ἀπεχώμεθα D: ἀπελώμεθα || 26. ἐπιθυμῷ"

172. ἔδανῶ] συστολῆ τοῦ ἦ εἰς εἶ Α +
 176. πεξαμένη] κτεινίσασα
 180. ἐνετήσι] ἀπὸ τοῦ ἐνέεσθαι τοῖς ἱματίοις
 181. θυσάνοις] κροσσοῖς
 182. ἔρματα] ἐνώτια Α = ἦκεν] ἐνέηκεν 5.
 λοβοῖσι] τοῖς ἀπαλοῖς τῶν ὠτίων
 185. νηγατέφ] νεωστὶ γενομένῳ 195. αὔδα] λέγε
 196. εἰ δύναιμι τελέειν καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστιν] τοῦτο ὕστερον
 πρότερον καὶ πρωθύστερον
 202. ἐν τρέφον] μετ' ἐπιμελείας ἀνήγον 10
 203. Ῥείης] περὶ τῆς
 204. ἀντὶ τοῦ κατέπεμψεν ἀφήκεν. ἐκ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω εἶσω
 εἶσα εἶσας εἶσε καὶ μετὰ τοῦ κατὰ προθετικῷ “καθεῖσε,” τοῦ ῥ
 εἰς θ̄ τρεπομένον, ὅτι τὸ ἴημι τὸ πέμπω δασυντέον
 216. ὀαριστύς] ὀμιλίαι 15
 217. πάρφασις] παραλογιστικὴ 221. ὀ τι] εἶ τι
 229. ἐξ Ἀθῶ] ὄρους Θράκης Α +
 240. ὑπὸ—ἦσει] ὑποθήσει
 250. Διὸς υἱός] ὁ Ἡρακλῆς
 Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν γενόμενός 20
 τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος βουλήσει Ἡρας σφόδρα συνεσγέθη
 χειμῶνι· κατασυρεῖς δὲ εἰς Κῶν ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ
 Εὐρύπυλον τοῦ Ποσειδῶνος βασιλεύοντος αὐτῆς· βιασάμενος δὲ
 ὡς ληστής ἐπιβάς ἀνείλε τὸν τε Εὐρύπυλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ,
 μιγείς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιοῦν Θεσσαλὸν ἐγέννησεν Α + 25
 253. οἶ] αὐτῶ 255. μίν] τὸν Ἡρακλέα
 256. ὀ δέ] ὀ Ζεὺς 261. ἄζετο] ἐνετρέπετο
 281. τῶ] οὔτοι Ἴμβρου] νήσος Θράκης
 282. πρήσσοντε] κόπτοντε
 284. Λεκτόν] ἀκρωτήριον τῆς Ἰδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῶ 30
 κατακλιθῆναι Δία καὶ Ἡραν. γ' δὲ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Ἰδης, Λεκτόν
 Γάργαρον Φαλάκρη (cf. ad Il. 8. 48) Α +
 326. Δήμητρος] τῆς
 333. ἔοι] ὑπ[άρ]ξοι 344. διαδράκοι] κατοπτεύσαι
 347. νεοθηλέα ποίην] χλωρὰν βοτάνην 35
 348. λωτόν] εἶδος χόρτου Α +
 349. πυκνόν] ὥστε ποιῆσαι στρώμα
 μαλακόν] ἀναπαύσιμον ἔεργε] αὐτοὺς ἀνείχεν

4. κροσσοῖς D: αἰτ' || 7. αἰδ' || 13. τοῦ ῥ scilicet: τούτου || 22. κατασυρεῖς AB²,
 κατασυρθεῖς D: κατὰ σύρης || 24. καὶ ante ὡς supplem AB²D || 29. explicatur
 πλήσσοντε || 34. κατοπτεύσοι || 38. ἀνείχεν D: ἀνείλεν

351. στίλβουα] στίλβουσαι, λαμπραί
 ● 362. τὸν δέ] τὸν Ποσειδῶνα
 381. ἔμειβον] ἤλ(λ)ασσον 386. τῷ δέ] τῷ ἄορι
 387. δέος ἰσχάνει ἄνδρας] πεποίηται γὰρ εἰς φόβον, οὐκ εἰς
 5 φόνον
 404. τῆ] ὄπου Α = τελαμῶνε] οἱ ἀναφορεῖς
 413. ἔσσευε] ἐκίνησεν
 414. ῥιπῆς] κεραυνοῦ ἐξερύπη] πέση
 415. θεείου] ὡς 427. εὐ ἀκήδεσεν] αὐτοῦ ἠμέλησεν
 10 438. πλήτο] ἐπλησίασεν, προσεπελάσθη
 444. Ἴηνοπίδην] τὸν υἱὸν Ἴηνοπος
 460. πέσεν] ὁ Προθοήνωρ ἄγχι] πλησίον
 463. <λικριφίς>] ἦτοι πλαγίως, ἀπὸ τοῦ λίαν καὶ τοῦ κρυφίως,
 κατὰ τροπὴν τοῦ ὑ μακροῦ εἰς βρα[χύ ἰ] Α -
 15 κόμισεν] τὴν κῆρα
 467. βίνας] τῷ πληθυντικῷ ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ ἐχρήσατο
 484. τῷ] διό 485. ἄρεως ἀλκτῆρα] φόνου τιμωρόν
 495. ἰνίου] τοῦ νευροῦ 497. ἀπήραξεν] ἀπετίναξεν
 499. φῆ] ὡς 501. εἰπέμεναι] εἶπατε Α =

20

Ο.

10. κῆρ ἀπινύσσων] ἐξεστηκῶς τῇ ψυχῇ καὶ οὐ διακείμενος
 συντεῶς, ἀλλὰ ἀσυνέτως Α -
 19. ἄκμονας] κανόνας καὶ ῥάβδους
 ἦκα] ἐτάνυσσα· ἴημι τὸ τανύω, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ παρακείμενος
 25 “ἦκα”
 23. τὸ “τεταγών” μετάπλασις· ὤφειλε γὰρ τεταγῶς. σημαίνει
 δὲ τὸ τετινακῶς καὶ τινάξας. κανονίζεται δὲ οὕτως· τινάσσω, ὁ μέλλων
 τινάξω, ὁ παρακείμενος τετίναχα, ὁ μέσος τετίναγα καὶ ἐν συγκοπῇ
 τέταγα, ἢ μετοχῇ ὁ τεταγῶς καὶ κατὰ μετάπλασιν “τεταγών”
 30 24. ἀνίη] εἶα, κατελίμπανεν
 25. συνεχές λέγουσιν οἱ ῥήτορες τὸ μὴ εἰς μέρη καὶ (κατὰ) μέρη
 ὄν, ἀλλὰ ἔν τι καὶ μονώτατον· διεχές δὲ τὸ κεχωρισμένον ἀπὸ τῶν
 ἄλλων καὶ εἰς μέρη μεμερισμένον· ἀδιεχές οὖν λοιπὸν τὸ μὴ κεχω-
 ρισμένον, ἀλλὰ τὸ οἶον ἔν τι ὄν καὶ μονώτατον· συναιρέσει γούν
 35 τοῦ ἰ καὶ ἔ εἰς ἧ γίνεται ἀδηχῆς· ἐπεὶ δὲ οἶδας, ὅτι τὸ ζ καὶ τὸ δ συγ-
 γένειαν ἔχουσι, τρέπεται τὸ δ εἰς ζ καὶ γίνεται ‘ἀζηχῆς’

12. ὁ scripsi: ὡς || 13. ‘perverse schol. κρύπτειν pro κύπτειν’ W

37. Στυγός] καθ' Ἡσίοδον ἱερά ἐστι πηγὴ, θυγάτηρ Ὀκεανοῦ
(Theog. 361) A +

39. καὶ νωίτερον] καὶ ἡμῶν

40. κουρίδιον] τὸ ἐκ παρθενίας τὸ μὲν] τοῦτο

42. τοῖσι] τοῖς Ἑλλησιν

43. ἐκ τοῦ ἀνάσσω ὁ παρακείμενος ἦναχα, ὁ μέσος ἦναγα, καὶ οἱ
Δωριεῖς τὸν μέσον παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστώτα ἀνάγω, καὶ
τροπῇ τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ ἀνώγω

60. λελάθοι] εἰς λήθην ἀγάγοι

68. τοῦ] τοῦ Πατρόκλου rec.

69. (παλιῶξιν)] τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων διῶξιν, δταν
οἱ πρότερον φεύγοντες ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκουσι θαρρήσαντες
παρὰ νηῶν] ἀπό

81. πευκαλίμησι] πυκαλίμησι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ $\bar{\epsilon}$

84. ὀμηγερέεσσι] συνηθροισμένοις

87. Θέμιστι] μιᾷ τῶν Τιτανίδων

90. ἀτυζομένη] ταρασσομένη A = 94. ὑπερφιάλος] ὑπερήφανος

104. μενεαίνουμην] ὀργιζόμεθα

106. ἀφήμενος] ἦτοι ἀπὸ ἡμῶν ἦμενος ἦτοι καθήμενος

109. τῷ ἔχεθ'] διὸ ἀνέχεσθε

114. καταπρηνέ(σ)σ'] (κατα)πρηνέσσι

115. νεμεσήσετε] μέμψεσθε

139. τοῦ γε] τοῦ υἱοῦ σοῦ 140. πέφαται] ἐφονεύθη

141. ῥῦσθαι] φυλάττεσθαι 168. ποδὴννεμος ὠκέα] ταχεία πετεινὴ

214. (Ἑρμείω)] Ἑρμείω ἦν, ἐκβολὴ δὲ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἐγένετο “Ἑρμείω” 25
καὶ γὰρ οὕτω φάμεν, ὁ Ἑρμῆς τοῦ Ἑρμείω, ὡσπερ καὶ βορέης βο-
ρέω, καὶ ἐκβολὴ βορε(ί)ω A +

219. πόθησαν] ἦτοι ἐπεζήτουν αὐτόν

228. ἐτελέσθη] ἐτελειώθη

230. ἐπισσεῖων] ἐπαπ(ε)ιλούμενος

234. ἔργον τε ἔπος τε] πράξιν καὶ βουλήν

240. νέον] νεωστί

252. οἱ μὲν τὸ “ἄιον” ἀντὶ τοῦ ἐξέπνεον, οἱ δὲ οἱ “ἐπεὶ ἠσθανόμην
κατὰ τὸ φίλον κῆρ” τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ “ἄιον” A —

254. ἀοσητήρα] βοηθόν

ἀοσητήρ ὁ βοηθός, ὁ μὴ περιμένων ὄσσαν καὶ φήμην' ἔθος
γὰρ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο πυνθανομένοις μαντείας βοηθεῖν

257. αἰπεινόν] ὑψηλόν

9. λελάθοι sec. in textu : -γ pr. || 19. ἀφήμενος sec. in textu η in rasura scripto ||
23. υλοῦσιν legi || 24. πετεινή W : πετεινή legi || 27. suppl. W || 30. suppl. W ex
paraphrasta : ἐπάνω κινῶν D

261. λειανέω] λείαν καὶ ὀμαλήν ποιήσω
 263. ἀκοστήσας] κριθιάσας
 264. κροαίνων] κροαίνων ἦν ἀντὶ τοῦ κρούων τοὺς πόδας, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ὤ "κροαίνω(ν)"
- 5 271. ἀγριον αἶγα] ἀρσενικῶς τὴν αἶγα
 274. σφί] αὐτοῖς 287. οἶον] ὄποιον
 320. κατένωπα] πρὸς ὄψιν
 322. ἔθελξε] ἐγοήτευσεν, ἠπάτησεν
 350. <πυρὸς λελάχωσι>] τὴν διάπυρον ταφήν λαχεῖν ποιήσωσι rec.
- 10 A —
 360. τῇ] διὰ ταύτης 364. ἄψ] πάλιν
 372. πολυπύρῳ] σιτοφόρῳ 387. ἐπιβάντες] ἐπελθόντες
 399. χατέουτι] χηρίζουσι rec. 407. παυροτέρους περ] καὶ
 410. στάθμη ἐστὶ <σ>χοινίον λεπτόν ἐρυθρῷ ἢ μέλανι χρώματι
 15 ἐχρισμένον, φ̄ κανονίζεται τὰ ξύλα A + 415. εἰσατο] ἐφάνη
 416. τῷ] ὁ Αἴας καὶ Ἔκτωρ 418. τόν] τὸν Ἔκτορα
 432. Κύθηρα νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὄθεν καὶ Κυθέρειαν ἐπιθετικῶς ὀνομάζουσι τὴν θεὸν A =
 459. αἶντο] ἐλάμβανεν 463. ὄς] ὁ Ζεὺς
- 20 467. μήδεα κέρει] καὶ τὴν προθυμίαν
 479. τετραθέλυμνον] τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον ἐπαλλήλους
 508. χορόν] ἦτοι χορείαν rec.
 512. στρεῖγέσθαι] ἦτοι τάλαιπωρεῖσθαι καὶ ὁ ἡμεῖς κατὰ στραγγα
- 25 λέγομεν ῥέειν
 517. πυλέων] πεζῶν 518. Κυλλήνιον] Ἀρκάδα rec.
 520. Μέγης] Ἑλλην οὗτος
 528. Φυλείδαο] τοῦ υἱοῦ Φυλέως
 530. γυάλοισιν] τοῖς κεκοιλωμένοις ἢ τοῖς σώμασιν
- 30 535. τοῦ δέ] τοῦ Δόλοπος
 537. πᾶς] ὁ λόφος
 544. εἰσάσθη] ἔω τὸ ὄρμῳ, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ ἀόριστος εἶσα, ὁ μέσος εἰσάμην εἰσω εἰσατο, καὶ εἰσατο Ἰωνικῶς, τὸ θυκὸν εἰσάμεθα εἰσασθον "εἰσάσθη"
- 35 546. Ἴκεταουίδην] τὸν υἱὸν Ἴκετάουος
 554. ἐντρέπεται] οἶον ἐντροπήν ἐπὶ τὸ βέλτιον λαμβάνει rec.
 557. κατάκρης] ἐν μέρος λόγου
 607. ἀφλοισμός] οἶονεὶ ἀφρισμός τις, τροπή τοῦ ἀμεταβάλου εἰς ἀμετάβολον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὀ "ἀφλοισμός" B +

2. κριθιάσας || 9. ποιήσουσι || 14. ἡ A : καὶ || 36. βέλτιον D : βέλτιστον ||
 38. οἶονεὶ ante τρ. scriptum : traiecit W || τις W : τῆς || τροπῆς

613. ἐπορνυε] ἐπεμπε γεσ.
 615. πειρητίζων] ἀπόπειραν ποιούμενος
 621. προσερεύγεται] μετὰ ἤχου φέρεται, πρό(σ)εισιν γεσ.
 639. οὗτος ὁ Κοπρεὺς ἦν κῆρυξ Εὐρυσθέως τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρὰ Εὐρυσθέως ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ τῶν 5 ἄθλων ἕνεκα ἔξω τῆς πόλεως μένουσι· δεδοικῶς γὰρ αὐτὸν οὐκ εἶα ἐνδον εἰσελθεῖν A =
 640. ἀγγελίης] ἦτοι ἀγγελος
 643. νόον] κατὰ πρώτοισι] τοῖς
 654. τοὶ δέ] οἱ Τρῶες ἐπέχυντο] ἐπηνέχθησαν 10
 668. νέφος ἀχλύος] τὴν ἦτταν νόει Ἀθήνη] ὡς φωσφόρος
 672. ὄσοι] τῶν Ἑλλήνων
 685. ἱκρια] οἱ μὲν “ἱκρία” γράφουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος προπαροξυ- τόνως “ἱκρια”
 691. ἕθνος] πλήθος 700. ἔφασαν] ὑπελάμβανον 15
 708. τοὶ γε] οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες
 741. τῷ ἐν χερσὶ φόως] ἦτοι ἐν τῷ μάχεσθαι καὶ ἡ σωτηρία B +

Π.

1. ἐυσέλμοιο] τῆς καλοκαθέδρου, ἀπὸ τοῦ σέλημα τὸ κάθημα, ἐξ οὔ καὶ σέλ(λ)ας καὶ σε(λ)λλον 20
 3. θερμὰ χέων] θερμὰ γὰρ εἰσιν ἐξερχόμενα
 (παρὰ τὸ) θέρω τὸ θερμαίνω θέρεν τε καὶ τέρεν γίγνεται, ὅσπερ τὸ τεθερμασμένον καὶ οἶνου διακεχυμένον
 18. ὑπερβασίης] παραβασίας B +
 47. λίτεσθαι] παρακαλεῖν 57. κτεάτι(σ)σα] ἐκτησάμην A + 25
 78. περιάγνυται] περιρ(ρ)ήγνυται 85. οἶ] οὔτοι A =
 108. πελεμίξαι] διασεῖσαι 114. δόρυ] τό
 116. ἀντικρὺ] ἐξ ἐναντίας ἀπάραξε] ἀπέκοψεν
 120. ὄ] ὄτι μῆδεα] βουλευματα
 134. ἀστερόεντα] ἢ λαμπρόν 30
 143. Πηλιάδα] τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους
 152. ἴει] ἀφίει
 159. παρήιον] τὸ πληθυντικὸν αἰ παρειαί
 172. αὐτός] ὁ Πάτροκλος 176. ἀκάμαντι] τῷ γενναίῳ
 180. χορῶ] ἐν τῷ χορεύειν 181. κρατύς] ὁ ἰσχυρός 35
 223. χιτώνων] οἶον τὸ ὑποκάμισον

19. σέλημα A: σέλλα Et. M., σέλω || 20-22. supplēvi ex Et. M. || 22. τε scripsi: δὲ || 23. τεθερμασμένον Et. M.: τεθραμμένον || 33. πληθυντικὸν non certum || 36. ὑπομάμισον

227. ὅτε μὴ Διὶ πατρὶ] εἰ μὴ. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἢ φράσις
 228. θεείφ] θείφ 243. ἢ ῥα] ὅτι ὄτως
 244. εἰ] “ἦ”
 264, 5. ἔχοντες πρόσσω πᾶς πέτεται] καινοπρεπὲς τὸ σχῆμα
 5 302. ἐρωῆ] ἀναβολή
 304. <προτροπάδην>] ἠπειγμένως, ἢ τὸν οἰκείου ἀρχένα δεικνύντες
 315. μυνών] συνέλευσις τῶν νευρῶν
 324. ἀπὸ μυνώνων] ἀπὸ τῆς συνθέσεως καὶ τῆς συμπλοκῆς τῶν
 νευρῶν
 10 331. κλόνον] συστροφὴν
 338. ἱπποκόμου] τῆς ἱπποτρίχου
 339. ἐρραίσθη] διεφθάρη, ἐκλάσθη
 341. παρηέρθη] ἀπεκρεμάσθη 347. κέασσε] συνέκλασεν
 349. τὸ δέ] τὸ αἶμα
 15 356. τὸ “ἐπέχραον” ἀντὶ τοῦ προσεπέλασαν τοὺς χρώτας αὐτῶν
 οἱ λύκοι τοῖς χρωσὶ τῶν ἀνῶν, ἦτοι προσέμειξαν· οἱ δὲ τῶν λέξεων
 παραφραστὰι τὸ “ἐπέχραον” ἀντὶ τοῦ ἐπήλθον ἠρμήνευσαν. ζ. ἀπὸ δὲ
 θέματος τοῦ χράω τὸ προσπελάζω ὁ μέλλων χράσω, ὁ ἀόριστος
 ἔχραον, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔχραον καὶ μετὰ τῆς ἐπί προθέ-
 20 σεως “ἐπέχραον”
 359. ἰδρεῖη] ἐμπειρία 364. Ὀλύμπου] τοῦ ὄρους
 365. αἰθέρος] τοῦ καθαροῦ ἀέρος
 372. σφεδανόν] σπεδανόν 375. τανύοντο] ἔτρεχον
 392. ἐπὶ κάρ] ὃ ἔστιν ἐπὶ κεφαλῆν· κάρην(ον) γὰρ ἔστι καὶ
 25 κατὰ ἀποκοπὴν κάρη καὶ ἀποκοπῆ πάλιν τοῦ ἦ “κάρ” A +
 405. γναθμὸν δεξιτερὸν] τὴν δεξιὰν σιαγόνα
 410. καδ’ δ’ ἀρ’ ἐπὶ στόμ’ ἔωσε] κατέρριψεν
 412. ἀνδιχα] διχῶς κεάσθη] ἐκλάσθη
 422. <πόσε φεύγετε νῦν ; θοοὶ ἔστε>] ἢ οὕτω “νῦν θοοὶ ἔστε”
 30 ἦτοι ταχεῖς εἰς τὸ φεύγειν
 437. θείω] κατάθωμαι
 456. ταρχύσουσι] ἀπὸ τοῦ τάριχος γίνεσθαι ἐν τευθηκόσιν
 κασίγητοι] οἱ συγγενεῖς· ἀπὸ γὰρ <τῆς> ἱστορίας ἀδελφὸς αὐτοῦ
 οὐχ εὐρίσκεται
 35 459. ψιάδας] βανιδας λεπτάς
 468. ἔβραχε] ἤχησε ἀίσθων] ἀποπνέων A +
 470. κρίκε δὲ ζυγά] ἤχησεν ὁ ζυγός A =
 542. εἴρυτο] ἐρύετο 545. ἀεικίσσωσι] ὑβρίσωσι

19. ἔχρασα τὸ || 23. σπεδανόν scripsi ex Et. M.: σπευδανόν || 32. τάρυχος || 33. ἱστορίας suppleto <τῆς> W: ἰργ legi

548. κατὰ κρήθην] κατὰ κρατός 554. λάσιον] συνετόν
 558. τὸ μὲν “ἐσήλατο” ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος δὲ
 (Il. 12. 438) κρείσσον—οὗτος γὰρ ἐπήδησεν εἰς τὸ τεῖχος—ἐπὶ δὲ
 τοῦ Σαρπηδόου τὸ ἐσάλευσεν εἶπε γὰρ ὄπιθεν τὸ “Σαρπηδὼν δ’
 ἄρ’ ἐπαλξίν λαβών” (ib. 397) A + 5
 586. ἐκ τοῦ ἰθύ καὶ τοῦ μένος Ἴθαμῆνης καὶ Ἴθαιμῆνης, οὗ τὸ μένος
 ἐστὶν ἰθύ. σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα τὸν πολεμικώτατον
 589. ὄσ(σ)η] ὀπόση αἰγανέης] ἀκουτίου
 614. πελεμίχθη] ἐσειέθη
 617. τρία εἶδη ὀρχήσεως πυρρήχη, σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατική, 10
 καὶ κορδακισμὸς αἰσχρός τις ὦν καὶ μᾶλλον κωμικῆ ἀρμόδιος rec. A +
 640. εἴλυτο] ἐκεκάλυπτο
 685. μετεκίαθε] ἐπεδίωκεν
 695. Μεγάδην] ἦτοι Μέγου παῖδα
 714. ἀλῆναι] συστραφῆναι 15
 723. ἀπερωήσεας] ὑποχωρήσεας 745. εἰρωνικῶς
 766. πελεμιζόμεν] σείειν ταράσσειν
 767. κράνειαν] κρανέαν
 775. στροφάλιγγι κούτης] τῇ συστροφῇ τῆς γῆς
 776. σημείωσαι τὸν στίχον, ὅτι ὄλος δακτυλικὸς 20
 787. ἔνθα] τότε 793. βάλε] ἔρριψεν
 796. πάρος] πρῶτον 803. τερμιόεσσα] ἡ ποδῆρης
 806. μετὰφρενον] τό
 807. Δάρδανος ἀνὴρ] ὁ ἀπὸ Δαρδάνου καταγόμενος
 810. βῆσεν] κατεβίβασεν 813. δάμασσε] ἐφόνησε 25
 822. ἀχάχῳ ἦν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀχῳ· διὰ δὲ τὸ κακόφωνον ἐξεβλήθη
 τὸ χ̄ καὶ ἐτέθη τὸ κ̄

P.

4. πόρτακι] νεογῆ βοί. πόρτις ἢ μικρὰ βοῦς, παρὰ τὸ ἄρτι εἰς
 πορείαν ἵνα καὶ νομῆν 30
 5. κινυρῆ] ἀδυρτική, θρηνητική A + πρίν] πρὸ τοῦ
 9. Πάνθου νιός] ὁ Εὐφορβος A =
 ἐμμελής] ἦτοι ὁ καλὰ μέλη ἔχων καὶ εὐμορφος, ἢ ὁ εὖ τῇ μελίᾳ
 χρώμενος, πολεμικὸς ἀνδρείος ἰσχυρότατος
 20-3. ὁμοίωσις ἐξ ἀνομοίων 35
 25. ὑπέμεινε] ἐπὶ τόπου 35. γνωτόν] ἀδελφόν

10. ‘debebat σατυρικῆ’ W || 14. ἦτοι W: ἡ τοῦ || 16. ὑποχωρήσεας D: ὑπεχώ-
 ρησας || ante εἰρ. non extrinco πρόκα... ὁ Πάτροκλος coni. W || ad v. 747 τῆθεα
 διφῶν] superscriptum videtur χυβενων, at litterae valde incertae || 22. ποδῆρης D:
 ποδάραης legi || 26. ἀαχῳ ἐνι ὡς

36. χήρωσας—γυναῖκα] χήραν ἐποίησας τὴν γυναῖκα
 37. ἀρητον] ἢ βλαβερόν ἢ ἐπάρατον A ~
 39. ἐνείκας] ἀπενείκας
 40. (Φρόντιδι)] πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φροντίς
 5 52. ἐσφῆκωντο] ἐσφιγμένοι ἦσαν A + 54. ὄθ'] ὄπου
 58. ἐξέστρεψε] ἐξερρίζωσεν
 95. περιστέλωσι] περιστήκωσι γὰρ ἦν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ̄ “περι-
 στήωσι”
 105. (κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη)] ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν τοῦτο
 10 ἄμεινον] δύο γὰρ κακῶν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιον A +
 134. νῆπι' ἄγοντι] τοὺς σκύμνους ἐπιφερομένως
 136. ἐπισκύνιον] τὸ τοῦ προσώπου δέρμα A ~
 155. τὸ θέμα φῶ, φήσω, ὁ παρακείμενος πέφηκα, ὁ παθητικὸς
 πέφημαι, τὸ δευτέρον πέφησαι, ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων πεφήσομαι
 15 πεφήση “πεφήσεται”
 156. ἐνεῖη] ἐνυπῆρχεν 157. ἄτρομον] ἄφοβον
 165. θεράποντες] δηλαδὴ τοῦ Ἀχιλλέως. ἔστι δὲ ὑπερβατόν
 166. ἐτάλασσας] ὑπέμεινας A + 180. ἦέ] εἰ ἄρα
 193. τὰ δ] τὰ ἴδια
 20 197. ὥσπερ τὸ στάς στάντος, οὕτω καὶ τὸ “γηράς” γηράντος
 201. καταθύμιος] ἦτοι εἰς νοῦν λαμβανόμενος
 205, 6. ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων εἴλεν] ἀφείλεν
 207. ποιήν] ἀμοιβήν A = 218. οἰωνιστήν] τὸν μάντιν
 220. περικτιόνων] τῶν περιουκούντων
 25 221. πληθὺν διζήμενος] πλήθους δεόμενος
 226. λαούς] τοὺς ἡμετέρους 228. ὀαριστύς] ἀρετή
 230. εἴξῃ δέ οἱ] ἀποχωρήσῃ αὐτῷ
 250. δῆμα] τὰ δημόσια σημαίνουσιν] κελεύουσιν
 277. μίνυνθα] οὐδὲ ὀλίγον 285. μετεισάμενος] μετελθὼν
 30 297. αὐλόν] ἢ τὴν ὀπήν
 314. θώρηκος γυάλου] κατὰ περίφρασιν τὸν θώρακα γεσ.
 338. ἔτι γὰρ τις] ὡς τις
 354. ἔρχατο πάντη] ἦτοι περιπεφραγμένοι ἦσαν
 371. αἰθέρι] αἰθρία καθαρά, ἀέρι ἀνεφέλω
 35 373. μεταπανόμενοι δὲ μάχοντο] ἐκ διαδοχῆς δὲ ἐπολέμου
 414. ὡς ἠθοποιῶν ἐνταῦθα ποιεῖται ὁ ποιητὴς λέγων, ποίους
 λόγους (ἄν) εἶπον οἱ Ἕλληνες ὑπερμαχοῦντες τοῦ Πατρόκλου καὶ
 ποίους οἱ Τρῶες

1. ἐποίησε || 26. ἀμέτρον || 27. εἴξει || ἀποχωρήσει || 28. δημόσια D: δῆμα ||
 34. καὶ αὐτὸ δν. ομίλι

431. ἀρειῆ] ἀρῆ ἦν, καὶ πλωνασμφ̄ τῆς εἰ “ἀρειῆ”
 443. <σφῶι δόμεν>] ὑμεῖς ἐδόθητε
 446. <οὐ μὲν γάρ τι πού ἐστιν διζυρώτερον ἀνδρός>] ὑπερβολή·
 457. κούρη] τῆν ἀπὸ—βαλόντε] ἀποβαλόντες
 469. Αὐτόμεδον] ὡς τὸ “Ἀγάμεμνον” ἔστι δὲ Αἰολικόν 5
 νηκερδέα] τὰ ἀνωφελῆ
 492. εἰλυμένω ὤμους] ἐσκεπασμένοι τούς
 493. αἴησιν] ξηραῖς
 637. ἀκηχέδαται] λυποῦνται. <ἀπὸ τοῦ> ἀκάχω
 640. εἴη] πορευθεῖη 643. Ἀχαιῶν] ἐκ τῶν 10
 677. ἀ(μ)φικόμφ] δασεῖ
 694. κατέστυγε] ἦτοι ἐστύγνασεν A +
 <κατέστυγε>] στυγῶ τὸ μισῶ καὶ στυγῶ τὸ φρίσσω. ὦδε
 γοῦν οὐ τοῦτο ἐμφαίνει, ἀλλὰ τὸ ἐστύγνασεν
 709. μίν] τὸν Ἀχιλλέα 710. μάλα περ] καὶ 15
 726. πρὸ κούρων] ἐμπροσθεν 727. ἔως] μέχρι τινός B =
 741. ἀζηχῆς] συνεχῆς
 742. ἀμφιβαλόντες] ἀμφερείσαντες
 748. ὑλήεις] ὁ ξυλώδης πεδίοιο] διὰ
 πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς] παρ’ ὄλον τὸ πεδῖον παρατε- 20
 ταμένως διήκων
 750. ἄφαρ] ταχέως 760. περὶ τ’ ἀμφί τε] πανταχόθεν

Σ.

3. ὀρθοκραϊράων] ὀρθὰς κεραίας ἔχουσῶν, ὀρθοπρύμνων. κεραία δὲ
 καλεῖται τὸ ἐπάνω τοῦ ἰστοῦ δεδεμένον πλάγιον ξύλον, οὐ ἐξάπτεται 25
 ἢ ὀθόνη A +

8. μὴ δὴ μοι τελέσωσι] δέδοικα

17. θερμά] ὡς ἀπὸ βάθους κατερχόμενα

33. ὁ δέ] ὁ Ἀχιλλεύς κυδάλιμον] κατὰ

50. ἀργύφειον] οἰοεὶ λευκόν. ἀργύφειον κατὰ Αἰολεῖς τροπῆ τοῦ 30
 ὀ εἰς ὄ, δηλονότι οὐ ἢ φαῦσις ἀργή, τουτέστι λευκή

54. δυσαριστοτόκεια] ἐπὶ κακῷ ἄριστον τόκον γεννήσασα AB +

57. γουνῶ] γουίμφ τόπη AB + 66. σφίσι] Ὁμηρος ἰ γράφει

68. <ἐπισχερώ>] ἦτοι κατὰ τάξιν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς χειρὸς
 παρόσον ταύτης τὰ δάκτυλα κατὰ τάξιν εἰσίν· ἢ ἀπὸ τῆς ἐπὶ προθέ- 35
 σεως καὶ τοῦ σχέσις, ἦτοι ἀλλήλων ἐξηρητημέναι. σχέσις δέ, ὅταν
 τὸ ἐν τοῦ ἑτέρου ἐξέχηται

1. ἀρῆ W: ἀρή || 5. τὸν Ἀγαμέμνονα || 10. ad v. 663 superscriptum ὡς ὁ θερμός ||
 11. suppl. σο. in textu || 30. ἀργύφειον κατὰ scripsi: ἀργόφειτα || 31. φ scripsi:
 κ. legi || 35. ταῦτα || 36. ἀλλήλαις

100. ἐμείω] χεῖρας
 108. ἐφέηκε] παρώρμηκε 109. ὄς τε] ὁ χόλος
 110. <ἤυτε καπνός>] ζέσις γὰρ τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος <ὁ θυμὸς δι'> ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως AB +
- 5 124. ἐφέηεν] ἀναγκάσαιμι 136. νεύμαι] πορεύομαι
 138. πάλω] εἰς τοῦπίσω υἱός] ἐκ τοῦ
 147. ἐνείκαι] κομίσαι 176. εἰ] αὐτόν, τὸν Ἔκτορα
 178. σέβας] αἰδώς σέ] σοῦ
 180. ἠσχυμμένος] καταισχυνόμενος τὸ πρόσωπον, μὴ τὸ οἰκείον
- 10 σφίζων κάλλος
 198. αὐτως] οὕτως ὡς ἔχεις
 204. ὤμοις] αὐτοῦ αἰγίδα] φόβον
 205. νέφος] τὸ σκυθρωπόν
 206. φλόγα παμφανώσων] τὸ φρικῶδες καὶ φοβερόν
- 15 208. τήν] περὶ ἦν δήιοι] πολέμιοι
 209. οἱ τε] οἱ πολεμούμενοι κρίνονται] δοκιμάζονται
 211. πυρσοῖ] οἱ φανοί rec.
- <ἐπήτριμος> ἦτοι συχνὸς καὶ ἀλλεπάλλ(λ)ηλος· ὥσπερ γὰρ τὸ ἐπηετανός ἀπὸ τοῦ ἔτος ἐτανός καὶ ἐπηετανός, οὕτω καὶ τὸ ἐπή-
 20 τριμος ἀπὸ τοῦ τρίον τοῦ σημαίνοντος τὸ πολλόν καὶ μετὰ ταῦτα τριμός ἦτριμος καὶ ἐπήτριμος
212. ἰδέσθαι] ὧστε 213. νησίν] ταῖς
 219. ἀριζήλη φωνή] μεγάλη γίνεται
 221. ἀριζήλη φωνή] ἄγαν ἔκδηλος
- 25 223. ὀρίνθη] ἐταράχθη 224. ὄχεα] ἐπί
 245. μέδεσθαι] φρουτῖσαι 256. εἰμέν] ἐσμέν
 258. ῥήιτεροι πολεμίζειν] εὐκαταγωνιστότεροι
 275. πύλαι] νῦν τὰ οἰκοδομήματα 278. τῶ] τῷ Ἀχιλλεῖ
 286. ἀλήμεναι] συστραφῆναι
- 30 287. ἐελμένοι] συγκεκλεισμένοι
 292. περνάμεν] πιπρασκέμεναι ἴκει] ἀφίκετο
 294. ἔλσαι] συγκλείσαι 300. ἀνιάζει] ἀνιάται
 302. τῶν] τῶν Τρώων
 317. <χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἐταίρου>] ἦ τὰς
- 35 χεῖρας τοῦ Πατρόκλου θέμενος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ στήθεσιν AB +
 319. ἐλαφιβόλος] θηρευτής ἀρπάση] ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν
 329. ἄμφω] ἀμφοτέρους ἡμῶν
 ἐρεῦσαι] ἐρυθρὰν τῷ αἵματι ποιῆσαι A =
 335. σοῖο φονῆος] τοῦ 338. τόφρα] τέως

3, 4. supplevi ex AB || 4. ὄρεξιν ἀντ. separata ab antecedentibus: coniunxi ut AB || 7. κομίσει || 20. τρίον scripsi: τρία || 25. ἔτι ante ἐπὶ omisi

342. πιείρας] πλουσίας
 348. γάστρην] τὴν κοίλην τῆς γαστροῦ
 351. ἀλείφατος] ἀλείμματος. ἀλειφα<ρ> ἀλείφατος, ὡς δέλεαρ
 δελέατος
 ἐννεώροιο] ἐνναετοῦς 5
 352. “λιτί” ἢ λιτῶ καὶ ἀποικίλ(τ)φ. ἔστι δὲ μεταπλασμός Α +
 359. ἐγένοντο] ἐγεννήθησαν
 362. <μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι>] καθ’ οὗ ἂν ὀργισθῆ, καὶ ἐκ-
 πληρῶσαι· ἢ ‘καὶ μὴν ἀνθρώπος ἀνθρώφω κακὸν κατασκευάζει καὶ
 ποιεῖ’ 10
 371. κυλλοποδίω] ὁ χωλός 375. κύκλα] τροχούς Α =
 376. αὐτόματοι] οὗτοι οἱ τρίποδες αὐτοὶ ἀφ’ ἑαυτῶν
 δυσέατ’] ἔλθοιεν 377. ἡδέ] καί
 379. δεσμούς] τοὺς ἥλους, καθὸ συμβάλλουσι καὶ συνδεσμοῦσι τὰ
 ὦτα τοῦ τρίποδος 15
 380. ἰδυίησιν] ταῖς ἐπιστημονικαῖς
 396. μητρός] τῆς Ἥρας 397. κρύψαι] ἀφανίσει
 401. πόρπας] περόνας γναμπτάς] ἐπικαμπεῖς
 ἔλικας] ἔλικοειδεῖς ὄρμους] περιτραχήλ(ι)α
 409. ὄπλα] τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα 20
 410. <“πέλωρ” αἶητον” μέγα τέρας, δηλονότι οἶον οὐκ ἄλλο. ἀπὸ
 τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω ἔτόν ἔητον ἄητον καὶ προ(σ)θέσει τοῦ ἰ “αἶητον”
 οἱ δὲ φασιν “αἶητον” τὸ μέγιστον, οἶον ἢ γῆ ἀπὸ τοῦ αἶα ἢ γῆ Α +
 411. ῥῶοντο] ἐκινούντο 418. νεήνισιν] νεωτέραις
 421. ἐποίπνουν] ἐνήργουν, ἐπορεύοντο 25
 432. ἀλλάων] τῶν λοιπῶν ἀλιάων] τῶν θαλασσίων
 446. ἔφθιεν] ἔτηκεν
 460. ὄ] ὄς ἀπώλεσε] ταῦτον
 470. χοάνοισ(ι)] τοῖς χωνευτηρίοις
 471. εὐπρηστον] εὐφύσητον 30
 472. παρέμμεναι] ἦτοι συμπαρεῖναι
 474. ἀτειρέα] τὸν ἀκαταπόνητον
 480. τρίπλακα] τρίπτυχα Β = μαρμαρέην] στῖλβουσαν
 τελαμῶνα] ἀναφορέα
 486. Ὑάδας] ἄστρα τινὰ κείμενα πλησίον τῶν Πηληϊάδων, ἢ ὡς 35
 εἰκοῖτα τῶ Υ ἢ ὡς σημαντικὰ βροχῶν ἀπὸ τοῦ ἦω τὸ βρέχω Α +
 488. ἢ τ’ αὐτοῦ στρέφεται] περὶ τὸν βόρειόν ἔστι πόλον αἰ
 φαινομένη
 489. ἄμμορος—λοετρῶν] ἀντὶ τοῦ ἄδυτος
 6. ἡλίφ || supplevi ex A || 13. ἔλθοιεν scripsi, at prorsus incertae litterae ||
 21. τέρας scripsi ex pr.: βάρος legi || 36. βροχῶν scripsi: βροτ

491. τῆ] τῆ μῆ πόλει
 492. δαΐδων] φωτῶν, λαμπάδων 493. ἠγίνεον] ἠγον
 494. ἐδίνεον] ἀνεστρέφοντο
 500. πιφάσκειν] διασαφῶν 501. ἱστορι] μάρτυρι A +
 5 πείραρ] τὸ τέλος 505. ἔχον] ὑπῆρχον
 515. ἀνέρες οὐδ' ἔχε γῆρας] γέροντες 519. ὀλίζονες] ὀλίγοι
 539. ὠμίλειον] ἀνεστρέφοντο
 542. τρίπολον] τρίς ἠροτριασμένον
 543. ἐλάστρεον] ἤλαυνον
 10 544. τέλος] τέλος ἦν, καὶ κατὰ μετὰθεσιν τέλος καὶ προ(σ)θέσει τοῦ ὄ "τέλσον," ἦτοι τέλος
 546. στρέψασκον] ἦτοι ἐστρέφοντο ὄγμου] τοὺς αὐλακας
 548. μελαίνετο] βαθεῖα ἐφαίνετο ἀρηρομένη] ἠροτριασμένη
 550. τέμενος] χωρίον ἔριθοι] γεωργοί
 15 551. ὀξείας] ἠκοημέναις
 553. ἀμαλλοδετήρες] οἱ δραγματοδέται
 561. ἀλφήν] ἀμπελον 563. εἰστήκει] ἡ ἀμπελος
 κάμαξι] χαρακώμασι ἀργυρέησιν] βασταζομέναις
 564. ἀμφί] ἔθηκε 568. τάλάρουσι] καλαθίσκοις
 20 570. <λίον>] ἡ τὴν κόρδα 571. ῥήσσοντες] κροτοῦντες
 572. ἰνυμῶ] συριγμῶ A = 582. τῶ] οἱ λέοντες,
 587. νομόν] νομήν 588. οἴων] προβάτων
 ἀργεννάων] λευκῶν
 596. εἶατο] ἐνεδέ(δν)ντο ἐννηήτους] εὐ νενησμένους
 25 597. ἐλαίφ] ὡς 600. ἄρμενον] ἠρμωσμένον A +
 601. πειρήσεται] πείραν ποιούμενος κινήσειεν
 θέησιν] γράφεται "θέλησιν"
 602. θρέξασκον] ἐν κύκλῳ ἔτρεχον

T.

- 30 3. θεοῦ] τοῦ Ἐφαιστοῦ 9. πρῶτα] τὴν ἀρχὴν
 11. καλά] τὸ καλὸς μακρὸν παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
 21. ἐπεικέες] πρέπον 26. ἀεικίσσῳσι] ἀφανίσῳσι
 43. οἰήια νῆων] τὰ πηδάλια 45. οἶ] οὔτοι
 46. δηρόν] καίτοι γε τρεῖς ἡμέρας· ἀλλὰ διὰ τὴν δυστυχίαν τῶν
 35 Ἑλλήνων τοῦτό φησιν
 50. πρώτη ἀγορή] τῆ προεδρία 61. τῷ κ'] καὶ οὕτως
 68. <ἀσκελέως>] τουτέστιν ἀμεταβάτως· ἐκ μεταφορῶς τῶν σκε-
 16. ἀμαλλοδετήρες

λῶν, ὅταν τις ἰσotάμενος μὴ ἀποσκελίσῃ ἀλλ' ἰσotῆται βεβηκῶς ἐν ἐνὶ τόφῳ· ἢ πολυσκελέως· ἢ σκληρῶς· ἐξ οὗ τὸ σκελετός τὸ κούφον λείψανον

83. ἐνδείξομαι] ἦτοι τὴν ἀπότασιν τῶν λόγων πρὸς αὐτὸν ποιήσομαι A + B = 5
91. ἀἶται] βλάπτει 93. πίνονται] ἐπιβαίνει, προσπελάζει
115. ἦδη] ἠπίστατο 117. ἐκβεί] κατὰ γαστρὸς εἶχεν
149. κλοτοπεύειν] ὑποκλέπτειν τὸν καιρὸν
150. ἀρεκτον] ἀπρακτον 151. Ἀχιλῆα] ἐμὲ τόν
157. οὐκ ὀλίγον χρόνον] οὐ πρὸς βραχὺν χρόνον 10
167. τοῦτό ἐστιν ὃ φασιν οἱ ῥήτορες ἐκ τοῦ ἐναντίου
209. κατὰ—λείη] εἰσέλθοι 229. νηλέα] ἀταπεινῶτων
230. λίπωνται] καταλειφθῶσιν
239. Φυλεῖδην] τὸν τοῦ Φυλέως υἱόν
240. Κρειοντιάδην] τὸν τοῦ Κρέιοντος υἱόν 15
242. (ἄμα μῦθος ξην, τετέλεστο δὲ ἔργον)] τοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον 'ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον' (Zenob. I 77)
247. ῥητορικώτατον τὸ "στήσας"
250. ἀντην] γράφεται "αὐδήν" γεσ.
261. μή] οὐ μέν] μὴν ἐπενεῖκαι] ἠβουλήθη 20
263. ἀπροτίμαστος] ἢ ἀνύβριστος
266. στόμαχον] τὸν γούργουρον
270. διδῶ διδοῖς καὶ τοῦ θα ἐπεκτάσει (<"δίδοισθα">)
273. ἀμήχανος] ἄβουλος 287. δειλῆ] ἀθλία γεσ.
299. δαίσειν] ποιήσειν 303. αὐτόν] τὸν Ἀχιλλέα 25
324. χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός] ἐμοῦ. ζ. τὸ χῆτος
330. σέ] τὸν Πάτροκλον 343. μέμβλετ'] μέλλει
387. σύριγγος] τῆς δορατοθήκης .
398. ἠλέκτωρ Ὑπερίων] Ἥλιος 405. ἤμυσε] ἐκλινε A +
421. μόρος] μοῖρα 30

Υ.

4. Θέμιστι] Θέμις Θέμιτος καὶ προσθέσει τοῦ ὀ
9. πίσεια ποιήεντα] τὰ ὑδρηλὰ καὶ βοτανώδη χωρία, ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς ὕδωρ ὥστε ποτίσαι
30. "ὑπὲρ μόρον" παρὰ τὸ μεμοιραμένον καὶ τὸ δέον 35
31. ἀλίστων] χαλεπόν 33. ἀγῶνα] ἄθροισιν
51. λαίλαπι Ἴσος] διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ πολέμου

1. ἴσotται βεβηκῶς || 2. pro κούφον οονί. W σκληρὸν || 6. ἐπιβαίνει ασίρσαι ex D, at incertum || 12. εἰσέλθῃ || 23. τὸ θε:/// ἐπέκτασις

78. Ἄρηα] τὸ ξίφος
 92. Λυρνησσόν] πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν rec.
 Πήδασον] πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ rec.
 96. (Λέλεγας)] τοὺς ἐν Ἑ(λ)λησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας
 5 πρῶτους κατοικοῦντας rec.
 122. δευέσθω] προσδείσθω rec. 123. πάρος] νῦν
 129. θεῶν] ἦτοι ἡμῶν αὐτῶν ὁμφῆς] θείας φωνῆς
 137. “πάτου” ἦτοι τῆς πατουμένης
 140. ὀρεῖται] γενήσεται 162. θοῦριω] ἦτοι τὴν θουροποιόν
 10 168. (ἐάλῃ)]... οὕτως ἐκ τοῦ ἀλάω ἀλῶ ἀλημι, ὁ μέλλων ἀλήσω,
 ὁ β' ἀόριστος ὠφείλεν εἶναι ἤλην, Ἴωνικῶς δὲ ἀλην καὶ κατὰ πρό-
 θεσιν τοῦ ε̄ ἐάλῃν ἐάλῃς “ἐάλῃ”
 172. μένει] τῇ δυνάμει 189. σεῦα] ἐδίωκων
 190. μετετροπαλί(ζο)] ἐπε(σ)τρέφου
 15 195. σὲ ῥύεσθαι] τὸν Δία θυμῷ] τῇ ψυχῇ
 196. βάλλεαι] καὶ στρέφεις
 202. (αἴσυλα)] αἴσυλον τὸ μάταιον. παρὰ τὸ ᾠ̄ στερητικὸν καὶ
 τὸ συλῶ τὸ σκυλεύω ἄσυλον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ̄ αἴσυλον· σὺχ
 αἰρετόν γὰρ φρονοῦντι συληθῆναι, πρᾶγμα ἀνωφελές
 20 207. ἀλοσύδνης] τῆς θαλασ(σ)ίας
 218. ὑπωρείας] τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν
 221. ἵπποι—βουκολέοντο] παρὰ χρήσιν
 222. ἀταλήσιω] ἀπαλαῖς
 230 sqq. Ζεύς
 25 Δάρδανος
 Ἐριχθόνιος
 Τρώς
 Ἴλος Ἀσσάρακος
 Λαομέδων Κάπυς
 30 Πρίαμος Ἀγχίσις
 Ἐκτωρ Αἰνείας
 234. ἀνηρείψαντο] ἀνήρπασαν A +
 247. οὐδ' ἂν ναῦς ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα τὸ βᾶρος τῶν ὄνειδῶν
 φέροι
 35 248. στρεπτή] εἰς ἔπαινον καὶ εἰς ψόγον
 255. ἐτεά] ἀληθῆ 268. ἐρύκακε] ἦτοι τὸ (ἐγχοσ)
 272. ἐσχετο] ἐσχέθη 276. ῥινός] δέρμα
 311. ἐρύσσειαι] καταθήσεις 328. ἰξε] ἐκάθισεν
 8. ἦτοι πάτον τῆς πάτου ἀργῆς legi, at ἀργῆς incertum || 10. lacunam indicavi,
 quia dimidia scholii pars partim bibliopegae culpa resectum deperit, partim legi
 hodie ob evanidas litteras non potest; de argumento cf. Et. M. s. v. || 19. φρο-
 νοῦντι W: φθονοῦντα || 35. ἔπαινον incertum || 38. κατεσθήσεις

335. ἀναχωρήσαι] ἦτοι ἀναχώρει
 339. οὐ μὲν γάρ τις ἄλλος—ἐξεναρίζει] μέ
 362. στιχός] διὰ 376. προμάχιζε] προπολέμει
 385. Τμώλω] ὄρος Λυδίας
 "Υδης] ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις 5
 387. κεάσθη] ἐσχίσθη 388. ἐπεύξατο] ἐκαυχήσατο
 391. Γυγαίη] ἀπὸ Γύγου τινός Α + 401. καθ' ἵππων] κατὰ τῶν
 402. ἔθεν] αὐτοῦ 403. ἤρυγεν] ποιὰ λέξις, ἦτοι ἐμυκήσατο Α —
 404. ἀνακτα] τὸν Ποσειδῶνα Α +
 412. θυμός ἐστι(ν δ) μεταξύ τῶν κλειδῶν κείμενος ὑμῖν 10
 415. ἦντετο] ὑπήντα 418. λιασθεῖς] κυλισθεῖς χωρισθεῖς
 424. ἀνέπαλτο] λίαν 425. ἐσεμάσσατο] ἐμαλάκισεν
 (ἐσεμάσσατο θυμόν)] τὸν κατὰ τοῦ 'Αγαμέμνονος' μαλακὸν
 μὲν γὰρ τῷ 'Αγαμέμνονι ἐποίησεν, ἐαυτῷ δὲ τραχύν, ἢ ἐνυξεν, ἦτοι
 κείμενον τὸν θυμόν μου κατὰ τῶν Τρώων καὶ ἀνερέργητον ὄντα ἐνυξεν 15
 427. πῶσσοιμεν] δειλιφῶμεν 482. τῆλε] μακράν
 αὐτῇ] σὺν 492. εἰλυφά(ζει) εἰλεί, συστρέφει Α —
 496. τριβέμεναι] ἀλοῶν κρῖ] κριθά
 ἐκτιμένη] εὐκατασκευῆ ἀλωῇ] ἄλωνι
 497. λεπτά] τὰ κριθά 499. στείβον] κατεπάτου 20
 501. ἄς] αἶς ῥαθάμυγες] αἱ ῥανίδες
 502. ἐπισσώτρων] τῶν τροχῶν 503. ἀάπτους] τὰς ἀπτοήτους

Φ.

3. διατηξέας] διαχωρίσας 4. οἱ ἄλλοι] οἱ Ἕλληνες
 6. οἱ γε] οἱ Τρῶες 7. πρόσθε] αὐτῶν τῶν Τρώων 25
 ἐρυκέμεν] ὥστε
 20. ἀεικῆς] ἀπρεπῆς ἀνδράσι, ἦτοι γυναικώδης
 23. πιπλάσι] γράφεται " πμπλάσι "
 25. δεινοῖο] γράφεται καὶ ἰῶτα, τοῦ δίνας ἔχοντος
 40. ἐπέρασσε] ἐπώλησεν περᾶν γὰρ τὸ πωλεῖν παρ' Ὀμήρῳ 30
 64. ὄρμαινε] διανοεῖτο
 70. ἐκ τοῦ ἀῶ τὸ κορέννυμι γίνεται ἄσαι τὸ κορέσαι καὶ πλεουασ-
 μῷ τῆς με(ν) " ἄμμεναι " τὸ κορεσθῆναι
 79. ἐκατόμβοιον] ἐκατὸν βοῶν τιμὴν ἤλφον] εὖρον
 80. ἐλύμην] ἐλυτρωσάμην 97. μίν] τὸν Ἀχιλλέα 35
 105. περι] ἦτοι περισ(σ)οτέρως
 123. ἀπολιχμήσονται] ἀπολεξίσουσι

7. μετὰ τῶν || 32. ἄωτο τὸ κ. || ἄσαι scripta: ἄνω || 36. περισστέρους

141. Ἀξίος] ποταμὸς Παιονίας 146. δαΐκταμένων] ὑπὲρ τῶν
 152. Πηλεγόνος] τοῦ 157. Ἀξιοῦ] ποταμοῦ
 162. ἀμαρτῆ] ταῖς δύο χερσίν 194. κρείων] ὁ μείζων
 204. ἐρεπτόμενοι] κατεσθίουτες 213. βαθέης] ἀπό
 5 217. μέρμερα] μεμεριμνημένα 248. θεός] Ξάνθος
 255. ἔπαιθα—τοῖο] ἐκ πλαγίου τοῦ πολεμίου
 λιασθεῖς] χωρισθεῖς ἐκκλίνας τες.
 260. ψηφίδες] μικραὶ λιθάδες
 262. προαλεῖ] καταφέρει. παρὰ τὸ ἀλίξεσθαι, ὃ ἐστὶν ἀθροίζεσθαι,
 10 ὥστε σημαίνει τὸ <“ κατειβόμενον—χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ”> καταφερέ-
 μενον εἰς τὴν γῆν A +
 ἄγοντα] τὸν ὑδραγωγούντα 267. φοβέουσι] διώκουσι A =
 274. ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι] ἦτοι τι ἄλλο δεῖ με παθεῖν
 282. ἐρχθέντα] πνιγέντα A = συφορβόν] χοιροβόσκον
 15 283. ἐναυλος] χεμάρρους A + ἀποέρση] <ἀπο>πνίξη
 314. φιτρῶν] τῶν 319. χέραδος] τό· ἢ “χεράδος” A +
 321. ἀλλέξαι] συναθροῖσαι ἄσι] ἰλύν
 329. ἀποέρσειε] <ἀπο>πνίξειεν A =
 336. κῆαι] καύσειεν. ἦν γὰρ <ἂν τὸ> “κῆαι” ἀπαρέμφατον
 20 περισπωμένως A ~
 338. ἴει] ἔμβαλ(λ)ε A = 345. σχέτο] ἐπεσχέθη
 346. νεοαρδ᾽ ἀλφήν] νεοπότιστον γῆν 347. μίν] ἐπ' αὐτόν
 δε τις ἐθείρη] ὅστις ἔθος ἔχει σκάπτειν
 359. καὶ αὐτίκα] καὶ πάλιν 361. φῆ] οὕτως ἔφη ὁ ποταμὸς
 25 363. σιάλοιο] ὁ ἡμέρος χοῖρος
 364. ἀμβολάδην] ἀναβάλλων ἦτοι ἀναβράζων A —
 366. ἔθειεν] ἠδύνατο A + B = τεῖρε] κατεπόνει
 367. Ἐφαλστοιο] τοῦ βίηφι] βιαίως
 369. ἐχραε κήδειν] σφοδρῶς ἐπῆλθεν, ὥστε κήδειν
 30 382. καλὰ ῥέεθρα] κατὰ 386. ἄητο] ὠρμητο
 395. ἄητον] μέγιστον 397. οὐτάμεναι] ἐμέ
 421. κυνάμναια] ἢ Ἀφροδίτη 436. εἰκεν] ἦτοι πρόπει
 445. σημαίνων] καὶ ἄρχων 453. σύν] σοι
 457. ὑποστάς] ὑποσχόμενος
 35 460. πρόχην] παντελῶς. πρόχην ἦν καὶ τροπῆ τοῦ ᾱ εἰς Ὰ A +
 462. μυθήσαιο] εἴποις 479. Διδς παράκοιτις] ἢ Ἥρα
 3. ad v. 181 χολάδες] haec figura superscripta est
 ἢ χολή

ἢ ξανθή ἢ μέλαινα ||

10, 11. καταφέρεισθαι || 15. πνίξει || 19. κῆε textus || κῆται post κανσ. omisi ||
 21. suppleni ex A

489. ξμαρπτεν] συνελάβετο 490. σκαιῆ] τῆ χειρὶ
 494. ἶρηκος] ψιλόν. καὶ ἔστι τῶν Ἰώνων
 500. πρόφρασσα] προθύμως A=
 537. ἀνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας] πρωθύστερον τοῦτο
 557. ἄλλη] ἀλλαχοῦ 560. ἄν] παρέλκει 5
 563. πόλιος] ἀπὸ 571. ἀλείς] <συ>στραφεῖς A=
 600. ἐκάεργος] ὁ Ἀπόλλων

X.

2. <πίον>] εἶπε γὰρ ἄνωθεν (Il. 21. 541), ὅτι “καρχαλέοι” ἦσαν
 12. ἄλεν] συνεστράφησαν A= ἐλιάσθης] ἐπλαυήθης rec. 10
 15. πάντων] συγκριτικόν 25. τὸν δέ] τὸν Ἀχιλλεῖα
 27. ἀρίζηλοι] ἦτοι ἀρίδηλοι, τροπῆ τοῦ δ̄ εἰς ζ̄ A +
 41. σχέτλιος] ἄδικος 43. ἀπὸ—ἐλθοι] ἀπέλθοι
 44. εὖνιν] ἔστερημένον 45. περνάς] πιπράσκων A=
 58. φίλης αἰῶνος] θηλυκῶς ἢ αἰῶν 62. ἐλκηθείσας] αἰχμαλώτους 15
 66. αὐτόν] ἐμέ 69. οὖς] κύνας
 71. κείσονται] πεσοῦνται
 73. πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ] καὶ κατὰ πολὺ
 80. ἀνιεμένη] γυμνοῦσα AB +
 88. ἀνευθε δέ σε μέγα νῶιν] πολὺ ἀφ’ ἡμῶν 20
 117. ἄμα] ὁμοῦ 130. εἶδομεν] μάθωμεν
 141. ἕπαιθα] ἔμπροσθεν B + λεληκῶς] λάκω τὸ φωνῶ
 142. ἐλέειν] λαβεῖν ε] αὐτόν
 145. οἱ δέ] ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Ἔκτωρ
 ἐρινεόν] τόπος πολλῶν ἐρινεῶν περιεκτικὸς 25
 147. κρουνώ] τοὺς 149. ἕδατι λιαρῶ] τῷ χειμῶνι
 184. πρόφρονι] προθύμῳ 185. ἐρώει] ἀποπαύου
 189. δίηται] διώκη 198. ποτί] πρό<ς>
 199. φεύγοντα] τόν διώκειν] ὁ διώκων
 200. δ] ὁ διωκόμενος τόν] τὸν διώκοντα 30
 205. καρῆατι] τὸ κάρηαρ τοῦ καρῆατος
 209. ἐτίταινε] ἐξέτεινεν 216. νῶι] ἡμᾶς B=
 251. δίον] τινὲς τὴν “δίον” ἦτοι τὴν ἐνδοξον
 261. τινὲς γράφουσιν “ἄλαστε” ἦτοι δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰρ-
 γασμένε’ rec. B— 35
 280. ἠέιδεις] ἐπέγνως ἦτοι] καίτοι

2. ad v. 497 Ἀητώ] πρό superscriptum: omisi || 6. supplevi ex A || 11. ante
 συγερ. legi ἕχ’ || 20. ad v. 102 superscriptis rec. μάχην: omisi || 28. διώκει ||
 34. ad v. 261 ἄλαστε] πλάνας superscriptum: omisi

282. μένεος] τὸ ὄσ μακρόν· καταπεραιοὶ γὰρ εἰς μέρος λόγον
 285. ἄλευαι] παραφυλάττου 301. ἀλήη] ἀποφυγή
 322. τοῦ] τοῦ Ἔκτορος ἄλλο τόσον] ἦτοι τὸ λοιπὸν σῶμα
 325. λαυκανίην] (τὸ) κατὰ τὸν λαϊμόν, ἀπὸ τοῦ ἀπολαύω
 5 328. ἀσφάραγον] ἄλον τὸν φάρυγγα· ὠνόμασε δὲ αὐτὸν οὕτω,
 μιμούμενος τὸν ἦχον τὸν γινόμενον ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν φωνήν Α —
 μελίη] ἢ 329. μίν] αὐτόν
 332. ἐμέ] ἐμοῦ 333. ἀσσητήρ] σωτήρ
 336. ἐλκήσουσι] ἔστι ἔλκω ἐλκήσω 337. τόν] τὸν Πάτροκλον
 10 346. αὐτόν] ἐμέ ἀνείη] ἀναπέσειεν Α =
 347. ὦμ' ἦτοι ὦμά 348. ὦς] οὕτως Α +
 349. νήριτ'] πολλὰ ἀσύγκριτα
 356. προτιόσομαι] προορῶ Β +
 373. ἀμφιφάσθαι] ψηλαφᾶσθαι rec.
 15 379. (ἐπειδή)] ἱαμβον ἀντὶ σπονδαίου ἐδέξατο ὁ ποιητής· τὸ
 γὰρ "ἐπεὶ" ἱαμβος
 406. λιπαρήν] πλουσίαν 431. βείομαι] βιώσομαι
 432. ὄ] ὅστις 441. δίπλακα] τὸ λεγόμενον δῆμοτον
 468. χέε] ἔρριψε δέσματα] τὰ δεσμά
 20 σιγαλόεντα] τὰ ποικίλα 472. πόρε] ὁ Ἔκτωρ
 473. εἰνατέρες] αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες Α = Β +
 476. ἀμβλήδην] ἀναβάλλεσθαι τὸ προοιμιάζεσθαι
 489. ἀπουρίσσουσι] ἀφαιρήσουσιν Β +
 502. νηπιαχεύω] νηπιενόμενος
 25 507. οἶος] μόνος ὁ Ἔκτωρ ἔρυσσο] ἔσφριζε

Ψ.

29. τάφον] ἐπιτάφιον δεῖπνον Α +
 30. δρέχθειν] ποιῶν τινα ἦχον ἀπετέλουν
 37. χωόμενον] ἦτοι συγκεχυμένον Α = Β +
 30 46, 7. (ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε ἴζει' ἄχος κραδίην)] ἐπεὶ οὐκ
 ἂν μοι ἄλλο γε τοιοῦτον συμβήσεται κακόν
 68. ὑπὲρ κεφαλῆς] ἔνθα τὸ λογιστικόν
 75. ὀλοφύρομαι] ἵνα 81. εὐηγενέων] τῶν εὐγενῶν
 85. Ὀπόεντος] τῆς 87. κατέκτανον] ἐγώ
 35 88. ἀστραγάλοισι] τοῖς κόττοις
 90. σὸν θεράποντα] τὸν δραστήριον φίλον

6. ἐπ' ἢ φωνῆν incertum ἢ 10. ἀναπέσειεν scipai: ἀνέπεισεν ἢ 28. scholii pr. ad v. 34 verbis παιδιὰ δὲ τις ἐν κοτῶν λέγεται superscriptis sec. τὰ λεγόμενα εἶπα εἰρητὰ ἢ 35. κοτῶν, at cf. Sophoclis lex. neograecum s.v. κόττος

91. δμή] ἢ αὐτή 94. ἠθείη] θεία
 107. ἔικτο] ὠμοίωτο θέσκελον] θείως
 111. οὐρήας] τὰ λεγόμενα μουλαροφορηγὰ
 115. σειράς] <σ>χοίλους
 116. πολλά] τοπία ἄναυτα] ἀνωφερῆ B= 5
 κάταυτα] κατωφερῆ B= πάραυτα] ὀμαλά
 δόχμια] πλάγια B=
 121. ἐκδεον] ἐδέσμων ταί] αἱ ἠμίονοι
 122. ἐλδόμεναι] προθυμούμεναι ῥωπήια] τὰ φρύγανα
 130. χαλκὸν ζώνουσθαι] σιδηρον καθοπλίζεσθαι 10
 136. κάρη] τοῦ Πατρόκλου 144. ἄλλως] μάτην rec. A +
 159. δπλασθαι] εὐτρεπίσαι 160. κήθεος] φρουτίδος ἄξιος A =
 169. δρατά] τὰ νεκρά
 177. σιδήρεον] ἰσχυρόν νέμοιτο] καιοι
 186. ῥοδόεντι—ἐλαίφ] τῷ ῥοδελαιφ λεγομένφ 15
 187. ἀποδρύφοι] ἀποξέοι ἔλκυστάζων] ὁ Ἀχιλλεύς A =
 190. μένος] τό
 191. σκῆλειε] σκελετὸν ποιήσεις, ξηράναι A +
 ἀμφὶ περὶ χροά ἴνεσι] τὸν ἀμφὶ τοῖς νεύροις χροά
 195. βορέη καὶ (εφύρφ] συγγενεῖς οὔτοι 20
 197. φλεγεθόατο] φλέξαιεν 200. οἱ μὲν] οἱ ἄνεμοι
 216. πυρῆ] τῇ μεγάλῃ πυρῆ 226. ἐρέων] μηνύων
 233. οἱ δέ] Ἕλληνες 234. μίν] τὸν Ἀχιλλεῖα
 240. ἀριφραδέα—τέτυκται] εὐεπίγνωστα ὑπάρχουσι τὰ ὄστᾶ
 243. <δίπλακι> δημῷ] ἴσως γὰρ ἦν καὶ κάτω τῶν ὄστῶν λίπος 25
 καὶ ἄνω τῶν ὄστῶν
 257. χεύαντες] ἀναχωματίσαντες
 261. πολιόν] τὸν ἐντιμον, τὸν χρησιμεύοντα εἰς πόλιν
 263. θῆκε] τί δὲ ἔθηκεν ;
 266. βρέφος] ἐμβρυον 276. περὶ] ὑπέρ A = 30
 292. αὐτόν] τὸν Αἰλείαν 299. εὐρυχόρφ] τῇ
 310. τῷ] διὰ τοῦτο 315. μήτι] “μήτει”
 μέγ’ ἀμείνων] τῇ βουλή 318. μήτι] “μήτει”
 329. λάε] λίθοι ἐρηρέδαται] στηρίζουσι
 330. ἀμφίς] ἀμφοτέρωθεν 331. τεῦ] τινός 35
 333. καὶ νῦν τέρματ’ ἔθηκε] κατὰ τὸ σιωπώμενον
 τέρματα] καμπτοῦς
 335. κλιθῆναι] κάμφθητι 336. τοῖιν] τῶν ἵππων rec.
 337. κένσαι] κεντῆσαι εἰζαί τε οἱ] ἐπιδούναι αὐτῷ

3. δέομενα || terminatio τῆγα incerta || 18. ξηράνῃ || 19. χροάτα D || 25. ἄν
 ante ἦν omisi || 32. μήτη || 34. στηρίζουσι scripsi : ἐλίγουσι

338. ἐν τῷ καμπτήρῳ σοὶ ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὖτως ἐμπελασάτω
ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἐξῶθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς
χοινικίδος· τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτήρα τροχός A =
339. πλήμνη] τῇ χοινικίδι 340. ἐπαυρέϊν] ψαύσαι
- 5 348. τοὺς] ἵππους 350. πείρατα] τὰ τέλη
358. τέρματα] τὸν καμπτόν 367. μετὰ πνοιῆς] ἐν ταῖς
374. ἄψ] εἰς τοῦπίσω
376. Φηρητιάδαο] Φερητιάδαο τοῦ Εὐμήλου
377. μετεξέφερον] ἐπέτρεχον 380. πνοιῆ] τῶν ἵππων
- 10 387. ἐβλάβησαν] ἐνεποδίσθησαν
388. ἐλεφαίρω τὸ ἀπατῶ παρὰ τὸ ἔλπω ἐλπαίρω παραγωγόν, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ εἰ καὶ τροπῇ τοῦ π̄ εἰς φ̄ ἐλεφαίρω, κυρίως τὸ ταῖς
ἐλλίσιν ἀπατῶν
- ἐλεφηράμενος] δι' ἀπάτης βλάβας A = B ~
- 15 392. ἦξε] ἔκλασεν 393. ἐλύσθη] προσεικλύσθη
(ἐξεκλύσθη)] ἀπὸ τοῦ εἶλω εἰλύω, ἀπελάσει τοῦ ἰ rec.
συνεστράφη ταῖς ἡνίαις rec.
395. περιδρύβθη] ἐξέσθη 396. θρυλίχθη] ἐθραύσθη A =
403. σφῶι] ὑμᾶς αὐτοὺς
- 20 409. λείπεσθε] ὑστερίζετε φέριστοι] ὦ
411. σφῶιν] ὑμῖν A +
418. ὀλίγον χρόνον] διὰ τὸ πολὺ γῆρας rec.
424. παρακλίνας] πλησιάσας
440. ἔτυμον] ἀληθῶς πεπνῦσθαι] σῶφρονα εἶναι rec.
- 25 441. ἄεθλον] τὸ ἐπαθλον
454. τόσον] ὅλον B + φοῖνιξ] πυρρός A =
459. παροῖτεροι] ἔμπροσθεν 481. εὐληρα] χαλινὰ
484. ἀπηνής] σκληρός 520. δ δέ] ὁ τροχός
523. δίσκουρα] ἦτοι περιορισμὸν δίσκου
- 30 544. ἄεθλον] τὸ ἐπαθλον 553. τήν] τὴν ἵππον
587. ἀνσχεο] ἀνάσχου 589. ὑπερβασίαι] ὑπερηφανίαι
590. νόος] αὐτοῦ λεπτή] ἀσθενής
598. ἐέρση] δρόσος 609. τοῖ] σοί
613. δ δέ] ὁ Μενέλαος 618. τῇ] λαβέ
- 35 622. ἀκουτιστύν] ἀκουτίου ἀγῶνα
630. κρεῖοντα] βασιλέα
638. Ἀκτορίωνε] οἱ καὶ Μολιουῖδαι
639. βαλόντε] δύο γὰρ ἦσαν 643. ὄς] οὕτως
652. ἐπέκλυε] ἤκουσε 653. πυγμαχίης] πυγμακῆς

11. ἐλήρω || 13. ἀπατᾶσθαι legi || 16. ἰ scripta: ἦ || 32. ad v. 594 superscriptum
παρό: omisi || 38. βαλόντε rec.: -es pr.

660. φ] φτινι 683. ζῶμα] ὡς περίσκελος νόει
 688. γενύων] τῶν σιαγόνων 689. ὠρνυτο] ἐφώρμησε
 690. παπτήναντα] προδεδειχότα
 691. ὑπήριπε] κατηνέχθη 692. φρικός] πνοῆς
 699. αὐτοί] οἱ φίλοι αὐτοῦ 705. ξ] αὐτήν 5
 712. ὡς δέ] παρέλκει τὸ “δέ” ἀμείβοντες] δοκοί
 724. ἀνάειρε] ἀνακούφισον 726. κόψε] ἔκρουσεν A +
 727. στήθεσσι] τοῦ Αἴαντος
 744. Φοίνικες] οἱ καὶ Σιδόνιοι
 πόντον] τὴν μεγάλην θάλασσαν 10
 748. οὐ ἐτάριοιο] ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου
 759. ἔκφερε] προέδραμεν
 761. στήθεος ἄγχι] ἐπὶ κανών] κάλαμος
 765. οἱ κεφαλῆς] τοῦ Αἴαντος
 767. ἰεμένω] τῷ Ὀδυσσεῖ 15
 792. ἐριδδήσασθαι] ἐξισωθῆναι, ἀμιλληθῆναι
 805. ὀρεξάμενος χροῖα] ἐφαψάμενος τοῦ χρωτὸς
 806. <ἐνδύων>] τῶν ἐντὸς τῶν ὄπλων μελῶν B +
 815. πάντας] τοὺς
 826. διαφέρει σόλος καὶ δίσκος· ὁ μὲν γὰρ δίσκος πλατύς ἐστι 20
 καὶ κυκλοτερής, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής A +
 832. οἷ] τοῦ ἀθλευσαμένου
 886. <ἤμονες ἄνδρες>] ἀκουτισταὶ ἄνδρες. ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ
 πέμπω A +

Ω.

25

6. ἀνδροτήτα] τὴν ἀνδρείαν 8. πείρων] διαπερῶν
 11. τοτὲ δέ] ἄλλοτε δέ
 15. ἔλκεσθαι δησάσκετο] εἶλκε δήσας
 30. μαχλοσύνην] χαλῶ χαλός καὶ πλεουασμῶ τῆς μά συλλαβῆς
 καὶ συγκοπῆ μαχλός καὶ τὸ θηλυκὸν μαχλή 30
 33. σχέτλιοι] ἀγνώμονες δηλήμονες] βλαπτικοί
 52. ἄμεινον] ἐπωφελές 53. νεμεσσηθῶμεν] μεμψώμεθα
 60. ἀτίτηλα] ἐπεμελήθην
 ἐκ τοῦ ἀταλός ἀπαλός τις ὦν· [καὶ] τὸ μὲν ἀπαλός δασύνεται,
 τὸ δὲ ἀταλός ψιλούται 35
 63. φόρμιγγα] ἐννεάχορδον ἔταρε] φίλε
 74. ἀλλ' εἰ] ἀλλ' εἶθε B = 76. λάχη] τύχη

32. μεμψώμεθα W: μεμνύμεθα || 36. ἐννεάχορδον sc̄ripsi, ἐπαιίδων ooni. W: ἐναείδων legi

79. (μέλανι πόντῳ) Μέλας, οὕτω ὀνομαζόμενος
 80. βυσσόν] βυθόν 100. εἶξε] ἀπεχώρησεν
 102. ἐπέε(σ)σι] τοῖς λόγοις ὤρεξε] ἐνεχείρισεν
 104. κηδομένη] λυπουμένη 131. βέη] ζήσεις' βιώση
 5 134. ἐέ] ἐαυτόν Α + 148. οἶον] ὄντα μόνον
 163. ἐντυπάς] ἐπίρρημα· ἦτοι ἐντυπωδῶς, δηλονότι τύπον μόνον
 σφίζων ἀνθρώπου
 177. οἶον] μόνον σε
 190. (πέριρθα)] ὃ καὶ εἰς τὴν Ὀδυσσείαν (6. 70) ὑπερτερῖαν
 10 καλεῖ, διὰ τὸ μὴ ὑπεράν[ω] ἐκείνου κείσθαι ἄλλο
 208. κλαίωμεν] αἶ 210. μίν] αὐτόν
 213. προσφύσα] προσενδακούσα
 221. θουσκοῖ] οἱ διὰ τῶν θυσιῶν κοοῦντες, τουτέστι νοοῦντες
 τὰ μέλλοντα Α ~
 15 227. ἐξ ἔρον εἶην] πληρώσοαμι 228. ἀνέφγευ] ἠνέφξεν
 229. ξέελε] ἦτοι ὡς ἐξαιρέτους ἔλαβεν
 232. στήσας] σταθμήσας
 235. ἐξεσίην ἐλθόντι] εἰς πρεσβείαν ἐλθόντι· ἀπὸ τῆς ξξ προθέ-
 σεως καὶ τοῦ εἶμι τὸ ἔρχομαι
 20 241. (ἡ ὀνόσασθε)] γράφεται “ἡ ο(ῦ)νεσθε” Α +
 (ἡ ὀνόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν)] ἦτοι ἐπὶ
 ταῖς ἐμαῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε
 248. ὀμόκλα] ἐνεκέλευσεν 253. κατηφόνες] ἐπονείδιστοι
 266. ἡμονοίην] ἔστι γὰρ καὶ βοείη
 25 268. καθ' δ' ἀπὸ πασσαλόφι] ἀπὸ δὲ τῶν πασσάλων
 ἦρεον] ἔλαβον ἡμόνοιον] ἐπιτήδειον ἡμίονος
 272. πέ(η) τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥυμοῦ ἔστορι] πα(τ)τάλφ ΑΒ +
 274. ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν] ἦτοι ἐποίησαν θηλέαν, ἦτις ἐξαν^α
 ἔχει καὶ γωνίαν
 30 280. ἀτίταλλεν] ἔτρεφεν 292. οἱ αὐτῶ] τῶ Δίῃ
 316. περκνόν] μέλανα ΑΒ =
 318. ἐυκλήης] εὐκλείστοις Α = γράφεται “ἐυκλήϊσ' ἀραρυῖα” Α +
 341. μίν] αὐτόν 345. κρατύς] ἰσχυρός
 347. αἰσυμητηῖρι] γράφεται “αἰσυτηῖρι” Α +
 35 349. οἶ] ὁ κῆρυξ καὶ ὁ Πρίαμος
 385. ἐπεδεύετ'] ἐνδεῆς ἦν
 388. καλά] κάλλιστα ἀπότμου] δυστυχοῦς
 395. εἶα] ἡμᾶς
 399. καλῶς “ἔβδομος.” εἰς γὰρ ἔστι τῶν ἐπτά πλανήτων

4. Βιάση scίρσι: βιέη || 10. ἄλλο W: ἄν || 19. ἴημ

407. εἰς] ὑπάρχεις 417. ἀκηδέστως] ἀφροντίστως
 418. αἰσχύνει] αἰκίζει θείοιο] γράφεται "θηοῖο"
 419. αἷμα] τό
 νένιπται] κεκάθαρται 421. ἐτύπη] ἐτρώθη
 425. ἐναίσιμα] καθήκοντα 453. στραυροῖσιν] σκόλοψιν 5
 454. ἐπιρρήσεσκον] ἐπέβαλλον
 514. ἀπό—ἦλθε] ἀπῆλθεν ἕμερος] τοῦ κλαίειν
 529. ἀμμίξας] ἀναμίξας, συμμίξας
 540. <παναώριον>] ἦ τὸν πάνυ πρὸ ὥρας μέλλοντα ἀποθανεῖν, ἦ
 τὸν πανάμορφον, ἦ τὸν παντελῶς ὄντα δι' ὥρας ἦτοι φροντίδος 10
 544. Λέσβος] ἦ ἔδος] τό
 <Μάκαρος ἔδος>] ἔκτισε τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου καὶ
 ἐβασίλευσεν αὐτῆς A =
 551. <πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα>] οἶον πολλὰ μὲν κακὰ
 πάθοις, ἀναστήσαις δ' αὐτὸν οὐδαμῶς· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον A + 15
 555. λῦσον] πώλησον 570. ἀλίτωμαι] παραβῶ
 584. ἐρύσαιτο] κατὰσχοι 589. τόν] τὸν Ἔκτορα
 608. φῆ] ἔφη τεκέειν] τὴν Λητώ
 616. ἐρρώσαντο] ἐχόρευον 617. κήδεα πέσσει] λύπας ἔχει
 642. πεπάσμη] ἐγευσάμη 646. οὔλας] μαλακάς 20
 ἔσασθαι] σκεπάσασθαι
 662. <ἐέλεμεθα>] ἀπὸ τοῦ εἶλω καὶ κατὰ διαλύσιν τῆς εἰ διφθόγγου
 εἰς δύο εἰ 'έέλσω'
 ἐέλεμεθα] συγκεκλεισμεθα
 720. <αἰοιδούς>] ἦσαν δὲ οὗτοι Κλείτος καὶ Ἐπιμήδης A = 25
 729. ἐπίσκοπος] ὁ φύλαξ τῆς πόλεως αὐτήν] τὴν πόλιν
 755. ῥυστά(ζεσκεν] εἴλκευ 757. ἐρσήεις] ἀνθηρός A =
 767. ἀσύφηλον] τὸ βλαπτικόν. ἀπὸ τοῦ ἄσαι τὸ βλάψαι καὶ τοῦ
 φηλεῖν τὸ ἀπατᾶν ἀσφῆλον, οἶονεὶ τὸ βλαπτικόν
 787. ὑπάτη] τῇ ἀνωτέρῳ. 30

25. evanida suppleni ex AD.

Clarendon Press, Oxford.

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE
CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[Every book is bound in cloth, unless otherwise described.]

LEXICONS, GRAMMARS, ORIENTAL WORKS, &c.

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I-III. A—SAR. 4to. 15s. each.

ARABIC.—*A Practical Arabic Grammar*. Part I. Compiled by A. O. Green, Brigade Major, Royal Engineers, Author of 'Modern Arabic Stories.' Second Edition, Enlarged and Revised. Crown 8vo. 7s. 6d.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language*. By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1l. 8s.

— *A Record of Buddhistic Kingdoms*, by the Chinese Monk FÁ-HIEN. Translated and annotated by James Legge, M.A., LL.D. Crown 4to. cloth back, 10s. 6d.

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles*: founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., with the assistance of many Scholars and men of Science. Vol. I. A and B. Imperial 4to. half Morocco, 2l. 12s. 6d.

Part IV, Section II, C—CASS. Beginning of Vol. II, 5s.

B

- ENGLISH.—*An Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, Litt.D. *Second Edition*. 1884. 4to. 2l. 4s.
 — Supplement to the First Edition of the above. 4to. 2s. 6d.
 — *A Concise Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, Litt.D. *Third Edition*. 1887. Crown 8vo. 5s. 6d.
- GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Seventh Edition, Revised and Augmented throughout*. 1883. 4to. 1l. 16s.
 — *A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. *Twenty-first Edition*. 1884. Square 12mo. 7s. 6d.
 — *A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3s.
 — *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. *Second Edition*. 1881. 8vo. 10s. 6d.
- HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walid Marwān ibn Janāh, otherwise called Rabbl Yōnāh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2l. 7s. 6d.
 — *A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew*. By S. R. Driver, D.D. *Second Edition*. 1881. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
 — *Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job*. By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. 5s.
 — *A Treatise on the Accentuation of the twenty-one so-called Prose Books of the Old Testament*. By William Wickes, D.D. 1887. Demy 8vo. 10s. 6d.
- ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3l. 7s.
 — *A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic*. Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, Litt.D. 1876. stitched, 2s.
 — *An Icelandic Primer*, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
 — *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.
- LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1l. 5s.

- MELANESIAN.—*The Melanesian Languages.* By R. H. Codrington, D.D., of the Melanesian Mission. 8vo. 18s.
- SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language,* arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Fourth Edition. 8vo. 15s.
- *A Sanskrit-English Dictionary,* Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Sir M. Monier-Williams. M.A. 1888. 4to. 4l. 14s. 6d.
- *Nalopākhyānam.* Story of Nala, an Episode of the Mahā-Bhārata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15s.
- *Sakuntalā.* A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21s.
- SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus:* collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: edidit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I-VI. 1868-83. sm. fol. each, 1l. 1s. Fasc. VII. 1l. 11s. 6d. Vol. I, containing Fasc. I-V, sm. fol. 5l. 5s.
- *The Book of Kalīlah and Dimnah.* Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D. 1884. 8vo. 21s.

GREEK CLASSICS, &c.

- Aristophanes:* A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1l. 1s.
- Aristotle: The Politics,* with Introductions, Notes, etc., by W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford. Vols. I. and II. Medium 8vo. 28s.
- Aristotle: The Politics,* translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 21s.
- Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum.* Scripsit V. Gardthausen Lipsiensis. With six pages of Facsimiles. 8vo. linen, 25s.
- Heracliti Ephesii Reliquiae.* Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6s.
- Herculansenium Voluminum* Partes II. 1824. 8vo. 10s.

Fragmenta Herculaniensia. A Descriptive Catalogue of the Oxford copies of the Herculanean Rolls, together with the texts of several papyri, accompanied by facsimiles. Edited by Walter Scott, M.A., Fellow of Merton College, Oxford. Royal 8vo. cloth, 21s.

Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 1l. 1s.

— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Provost of Oriel College. 4 vols. 8vo. 2l. 10s. Vols. V and VI. *In the Press.*

— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edited by Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. 15s. 6d.

Plato: Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8s. 6d.

— *Philebus,* with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7s. 6d.

— *Sophistes and Politicus,* with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18s.

— *Theaetetus,* with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10s. 6d.

— *The Dialogues,* translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3l. 10s.

— *The Republic,* translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12s. 6d.

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1l. 12s.

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

STUDIA BIBLICA.—Essays in Biblical Archæology and Criticism, and kindred subjects. By Members of the University of Oxford. 8vo. 10s. 6d.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions,* made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3l. 3s.

[Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary
by W. W. Skeat, Litt. D.]

ENGLISH.—*The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon*: according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6s.]

— *The Holy Bible*: an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1l. 1s.

— *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles*, with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. 1l. 1s.

— *Lectures on the Book of Job*. Delivered in Westminster Abbey by the Very Rev. George Granville Bradley, D.D., Dean of Westminster. Crown 8vo. 7s. 6d.

— *Lectures on Ecclesiastes*. By the same Author. Crown 8vo. 4s. 6d.

GOthic.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, Litt. D. Extra fcap. 8vo. 4s.

GREEK.—*Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. Editio Altera.* 18mo. 18s. The volumes may be had separately, price 6s. each.

— *Origenis Hexaplorum quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta.* Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5l. 5s.

— *The Book of Wisdom*: the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12s. 6d.

— *Novum Testamentum Graece. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici.* Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. 24s.

— *Novum Testamentum Graece. Acedunt parallela S. Scripturae loca, etc.* Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3s.

On writing paper, with wide margin, 10s.

- GREEK.—*Novum Testamentum Graece* juxta Exemplar Millianum. 18mo. 2s. 6d. On writing paper, with wide margin, 9s.
- *Evangelia Sacra Graece*. Fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—
- (1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10s. 6d.
 - (2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4s. 6d.
 - (3) The same, on writing paper, with wide margin, 15s.
- *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12s. 6d.
- The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.*
- *Canon Muratorianus*: the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10s. 6d.
- *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament*. By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- HEBREW, etc.—*Notes on the Hebrew Text of the Book of Genesis*. With Two Appendices. By G. J. Spurrell, M.A. Crown 8vo. 10s. 6d.
- *The Psalms in Hebrew without points*. 1879. Crown 8vo. Price reduced to 2s., in stiff cover.
- *A Commentary on the Book of Proverbs*. Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3s. 6d.
- *The Book of Tobit*. A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6s.
- *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 1l. 1s.
- LATIN.—*Libri Psalmorum Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica*. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10s. 6d.
- *Old-Latin Biblical Texts: No. I.* The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g₁). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, D.D. Small 4to., stiff covers, 6s.
- *Old-Latin Biblical Texts: No. II.* Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew, from the Bobbio MS. (k), &c. Edited by John Wordsworth, D.D., W. Sanday, M.A., D.D., and H. J. White, M.A. Small 4to., stiff covers, 21s.

LATIN.—*Old-Latin Biblical Texts: No. III.* The Four Gospels, from the Munich MS. (q), now numbered Lat. 6224 in the Royal Library at Munich. With a Fragment from St. John in the Hof-Bibliothek at Vienna (Cod. Lat. 502). Edited, with the aid of Tischendorf's transcript (under the direction of the Bishop of Salisbury), by H. J. White, M.A. Small 4to. stiff covers, 12s. 6d.

OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum Versio antiqua Gallica e* Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doc. 1860. 8vo. 10s. 6d.

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

St. Athanasius: Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10s. 6d.

— *Orations against the Arians*. With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9s.

St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9s.

Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2s. 6d.

— *Notes on the Canons of the First Four General Councils*. By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5s. 6d.

Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2l. 2s.

— *in D. Joannis Evangelium*. Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2l. 5s.

— *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1l. 2s.

— Translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. 14s.

Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1l. 1s.

- Eusebius' Ecclesiastical History*, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8s. 6d.
- Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus*, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5s. 6d.
- Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt.* Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1l. 1s.
- Socrates' Ecclesiastical History*, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

- Ancient Liturgy of the Church of England*, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition, 1882. 8vo. 15s.
- Baedae Historia Ecclesiastica.* Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Bright (W.). Chapters of Early English Church History.* 1878. 8vo. 12s.
- Burnet's History of the Reformation of the Church of England.* A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. *Price reduced to 1l. 10s.*
- Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland.* Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869-71. Medium 8vo. each 1l. 1s.
- Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10s. 6d.
- Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3s. 6d.
- Hamilton (John, Archbishop of St. Andrews), The Catechism of.* Edited, with Introduction and Glossary, by Thomas Graves Law. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone. 8vo. 12s. 6d.
- Hammond (C. E.). Liturgies, Eastern and Western.* Edited, with Introduction, Notes, and Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10s. 6d.
- An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. paper covers, 1s. 6d.
- John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History.* [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 1l. 12s.
- Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10s.

- Leofric Missal, The*, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050-1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35s.
- Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae*. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 2l. 10s.
- Records of the Reformation*. The Divorce, 1527-1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 1l. 16s.
- Shirley (W. W.)*. *Some Account of the Church in the Apostolic Age*. Second Edition, 1874. Fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Stubbs (W.)*. *Registrum Sacrum Anglicanum*. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8s. 6d.
- Warren (F. E.)*. *Liturgy and Ritual of the Celtic Church*. 1881. 8vo. 14s.

ENGLISH THEOLOGY.

- Bampton Lectures*, 1886. *The Christian Platonists of Alexandria*. By Charles Bigg, D.D. 8vo. 10s. 6d.
- Butler's Works*, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11s.
- Also separately,
- Sermons*, 5s. 6d. *Analogy of Religion*, 5s. 6d.
- Greswell's Harmonia Evangelica*. Fifth Edition. 8vo. 9s. 6d.
- Heurtley's Harmonia Symbolica*: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6s. 6d.
- Homilies appointed to be read in Churches*. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7s. 6d.
- Hooker's Works*, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Seventh Edition. Revised by R. W. Church, M.A., D.C.L., Dean of St. Paul's, and F. Paget, D.D. 3 vols. medium 8vo. 36s.
- Hooker's Works*, the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. 11s.
- Jewel's Works*. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848. 8vo. 1l. 10s.

- Pearson's Exposition of the Creed.* Revised and corrected by E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10s. 6d.
- Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist*, with a Preface by the late Bishop of London. Crown 8vo. 6s. 6d.
- *Works*, with Life, by Bp. Van Mildert. A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2l. 11s.
- Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer.* A new Edition, 1846. 8vo. 5s.
- Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif*, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3s. 6d.
- *Select English Works.* By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1869–1871. 8vo. 1l. 1s.
- *Dialogus.* With the Supplement now first edited. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. 7s.

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

- British Barrows*, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Pre-historic Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. 25s.
- Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England.* Re-edited from a fresh Collation of the Original MS. in the Bodleian Library, with Marginal Dates, and Occasional Notes, by W. Dunn Macray, M.A., F.S.A. In six volumes, crown 8vo. cloth, 2l. 5s.
- Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England.* Also his Life, written by himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. 1l. 2s.
- Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici.* 1851. 8vo. 6s. 6d.
- *Epitome of the Fasti Romani.* 1854. 8vo. 7s.
- Corpus Poeticum Boreale.* The Poetry of the Old Northern Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, classified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand Vigfusson, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42s.
- Earle (J., M.A.). A Handbook to the Land-Charters, and other Saxon Documents.* Crown 8vo. cloth, 16s.

- Freeman (E. A.). History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5l. 9s. 6d.*
- *The Reign of William Rufus and the Accession of Henry the First. 2 vols. 8vo. 1l. 16s.*
- Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"):* Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403-1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.A. Small 4to. 10s. 6d.
- Johnson (Samuel, LL.D.), Boswell's Life of;* including Boswell's Journal of a Tour to the Hebrides, and Johnson's Diary of a Journey into North Wales. Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. In six volumes, medium 8vo. With Portraits and Facsimiles of Handwriting. Half bound, 3l. 3s. (See p. 21.)
- Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, D.D. 1879. 4to. stitched, 1s.*
- Passio et Miracula Beati Olavi. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6s.*
- Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. 2l. 2s.*
- Rogers (J. E. T.). History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1793.*
Vols. I—VI (1259-1702). 8vo. 7l. 2s.
- *The First Nine Years of the Bank of England. 8vo. 8s. 6d.*
- Stubbs (W., D.D.). Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History, &c., delivered at Oxford 1867-1884. Crown 8vo. 8s. 6d.*
- Sturlunga Saga, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thorðsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2l. 2s.*
- York Plays. The Plays performed by the Crafts or Mysteries of York on the day of Corpus Christi in the 14th, 15th, and 16th centuries. Now first printed from the unique MS. in the Library of Lord Ashburnham. Edited with Introduction and Glossary by Lucy Toulmin Smith. 8vo. 21s.*
- Manuscript Materials relating to the History of Oxford.*
Arranged by F. Madan, M.A. 8vo. 7s. 6d.
- Statutes of the University of Oxford, codified in the year 1636 under the authority of Archbishop Laud. Edited by the late J. Griffiths, D.D., with an Introduction on the History of the Laudian Code, by C. L. Shadwell, M.A., B.C.L. 4to. 1l. 1s.*

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12s. 6d.

Statutes supplementary to the above, approved by the Queen in Council, 1882-1888. 8vo. 2s. 6d.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1888. 8vo. 5s.

The Oxford University Calendar for the year 1888. Crown 8vo. 4s. 6d.

The present Edition includes all Class Lists and other University distinctions for the eight years ending with 1887.

Also, supplementary to the above, price 5s. (pp. 608),

The Honours Register of the University of Oxford. A complete Record of University Honours, Officers, Distinctions, and Class Lists; of the Heads of Colleges, &c., &c., from the Thirteenth Century to 1883.

The Examination Statutes for the Degrees of B.A., B. Mus., B.C.L., and B.M. Revised to the end of Michaelmas Term, 1887. 8vo. sewed, 1s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Ninth Edition. Crown 8vo. 2s. 6d.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (H. W., M.D., F.R.S.). Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. 1867. 8vo. 2s. 6d.

Annals of Botany. Edited by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S., Sydney H. Vines, D.Sc., F.R.S., and William Gilson Farlow, M.D., Professor of Cryptogamic Botany in Harvard University, Cambridge, Mass., U.S.A., and other Botanists. Royal 8vo. Vol. I., half morocco, 1l. 16s. Vol. II. No. 1. *Just Published.*

Burdon-Sanderson (J., M.D., F.R.S.S. L. and E.). Translations of Foreign Biological Memoirs. I. Memoirs on the Physiology of Nerve, of Muscle, and of the Electrical Organ. Medium 8vo. 21s.

De Bary (Dr. A.). Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns. Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With 241 woodcuts and an Index. Royal 8vo., half morocco, 1l. 2s. 6d.

De Bary (Dr. A.) Comparative Morphology and Biology of the Fungi Mycetozoa and Bacteria. Authorised English Translation by Henry E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 198 Woodcuts. Royal 8vo., half morocco, 1l. 2s. 6d.

— *Lectures on Bacteria.* Second improved edition. Authorised translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 20 Woodcuts. Crown 8vo. 6s.

Goebel (Dr. K.). Outlines of Classification and Special Morphology of Plants. A New Edition of Sachs' Text-Book of Botany, Book II. English Translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by I. Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 407 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 21s.

Müller (F.). On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. paper covers, 7s. 6d.

Price (Bartholomew, M.A., F.R.S.). Treatise on Infinitesimal Calculus.

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14s. 6d.

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18s.

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16s.

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16s.

Pritchard (C., D.D., F.R.S.). Uranometria Nova Oxoniensis. A Photometric determination of the magnitudes of all Stars visible to the naked eye, from the Pole to ten degrees south of the Equator. 1885. Royal 8vo. s. 6d.

— *Astronomical Observations made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, D.D.* No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3s. 6d.

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841-1862. 8vo. 18s. 6d.

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life. A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1l. 16s.

— *Scientific Papers and Addresses.* Arranged and Edited by William Turner, M.B., F.R.S. With a Biographical Sketch by Edward Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. 8vo. 1l. 4s.

Sachs (Julius von). Lectures on the Physiology of Plants. Translated by H. Marshall Ward, M.A. With 445 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 1l. 11s. 6d.

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7l. 10s.

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY
F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

- Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Āṅāndogya-upanishad*, The *Talavakāra-upanishad*, The *Aitareya-āraṇyaka*, The *Kaushītaki-brāhmaṇa-upanishad*, and The *Vāgusaneyi-saṃhitā-upanishad*. 10s. 6d.
- Vol. II. The Sacred Laws of the Āryas, as taught in the Schools of Āpastamba, Gautama, Vāsishṭha, and Bauddhāyana. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Āpastamba and Gautama. 10s. 6d.
- Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The *Shū King*, The Religious portions of the *Shih King*, and The *Hsiāo King*. 12s. 6d.
- Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The *Vendīdād*. 10s. 6d.
- Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part I. The *Bundahir*, *Bahman Yast*, and *Shāyast lā-shāyast*. 12s. 6d.
- Vols. VI and IX. The Qur'ān. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21s.
- Vol. VII. The Institutes of Vishṇu. Translated by Julius Jolly. 10s. 6d.
- Vol. VIII. The *Bhagavadgītā*, with The *Sanatsugātiya*, and The *Anugītā*. Translated by Kāshināth Trimbak Telang. 10s. 6d.
- Vol. X. The *Dhammapada*, translated from Pāli by F. Max Müller; and The *Sutta-Nipāta*, translated from Pāli by V. Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 10s. 6d.

- Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pāli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahāparinibbāna Suttanta; 2. The Dhamma-Ākka-ppavattana Sutta; 3. The Tevīya Suttanta; 4. The Akaṅkheyya Sutta; 5. The Ketokhila Sutta; 6. The Mahā-sudassana Suttanta; 7. The Sabbāsava Sutta. 10s. 6d.
- Vol. XII. The Satapatha-Brāhmaṇa, according to the Text of the Mādhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12s. 6d.
- Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pātimokkha. The Mahāvagga, I-IV. 10s. 6d.
- Vol. XIV. The Sacred Laws of the Āryas, as taught in the Schools of Āpastamba, Gautama, Vāsishṭha and Baudhāyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vāsishṭha and Baudhāyana. 10s. 6d.
- Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Kaṭha-upanishad, The Muṇḍaka-upanishad, The Taittirīyaka-upanishad, The Brhadāraṇyaka-upanishad, The Svetasvatara-upanishad, The Prasna-upanishad, and The Maitrāyana-Brāhmaṇa-upanishad. 10s. 6d.
- Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yi King. 10s. 6d.
- Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahāvagga, V-X. The Kullavagga, I-III. 10s. 6d.
- Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The Dādistān-i Dīnik and The Epistles of Mānūskīhar. 12s. 6d.
- Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by Arvaghoṣha Bodhisattva, translated from Sanskrit into Chinese by Dharmarakṣa, A.D. 420, and from Chinese into English by Samuel Beal. 10s. 6d.
- Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The Kullavagga, IV-XII. 10s. 6d.
- Vol. XXI. The Saddharma-puṇḍarīka; or, the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12s. 6d.
- Vol. XXII. Gaina-Sūtras. Translated from Prākṛit by Hermann Jacobi. Part I. The Ātārāṅga-Sūtra. The Kalpa-Sūtra. 10s. 6d.

- Vol. XXIII. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part II. The *Sîrôzahs*, *Yasts*, and *Nyâyis*. 10s. 6d.
- Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. *Dînâ-f* *Matnôg-f* *Khîrad*, *Sikand-gûmânk*, and *Sad-Dar*. 10s. 6d.

Second Series.

- Vol. XXV. *Manu*. Translated by Georg Bühler. 21s.
- Vol. XXVI. The *Satapatha-Brâhmana*. Translated by Julius Eggeling. Part II. 12s. 6d.
- Vols. XXVII and XXVIII. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Parts III and IV. The *Lî Kî*, or Collection of Treatises on the Rules of Propriety, or Ceremonial Usages. 25s.
- Vols. XXIX and XXX. The *Grîhya-Sûtras*, Rules of Vedic Domestic Ceremonies. Translated by Hermann Oldenberg.
Part I (Vol. XXIX), 12s. 6d. *Just Published*.
Part II (Vol. XXX). *In the Press*.
- Vol. XXXI. The Zend-Avesta. Part III. The *Yasna*, *Visparad*, *Âfrînagân*, and *Gâhs*. Translated by L. H. Mills. 12s. 6d.

The following Volumes are in the Press:—

- Vol. XXXII. Vedic Hymns. Translated by F. Max Müller. Part I.
- Vol. XXXIII. *Nârada*, and some Minor Law-books. Translated by Julius Jolly. [*Preparing*.]
- Vol. XXXIV. The *Vedânta-Sûtras*, with *Saṅkara's* Commentary. Translated by G. Thibaut. [*Preparing*.]

* * * *The Second Series will consist of Twenty-Four Volumes.*

Clarendon Press Series.

I. ENGLISH, &c.

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. Second Edition. In 2 vols. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. each.
Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.

Shairp (F. C., LL.D.). Aspects of Poetry; being Lectures delivered at Oxford. Crown 8vo. 10s. 6d.

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

A Second Anglo-Saxon Reader. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Old English Reading Primers; edited by Henry Sweet, M.A.

I. Selected Homilies of Ælfric. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1s. 6d.

II. Extracts from Alfred's Orosius. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1s. 6d.

First Middle English Primer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.

Second Middle English Primer. Extracts from Chaucer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.

A Concise Dictionary of Middle English, from A.D. 1150 to 1580. By A. L. Mayhew, M.A., and W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. half roan, 7s. 6d.

A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By H. Sweet, M.A. Ext. fcap. 8vo. 4s. 6d.

- Elementarbuch des Gesprochenen Englisch.* Grammatik, Texte und Glossar. Von Henry Sweet. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo., stiff covers, 2s. 6d.
- History of English Sounds from the earliest Period.* With full Word-Lists. By Henry Sweet, M.A. Demy 8vo. 14s.
- Principles of English Etymology.* First Series. *The Native Element.* By W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. 9s.
- The Philology of the English Tongue.* By J. Earle, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- An Icelandic Primer,* with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- An Icelandic Prose Reader,* with Notes, Grammar, and Glossary. By G. Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. Ext. fcap. 8vo. 10s. 6d.
- The Ormulum;* with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21s.
- Specimens of Early English.* A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index.
- Part I. By R. Morris, LL.D. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9s.
- Part II. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, Litt.D. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Specimens of English Literature,* from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
-
- The Vision of William concerning Piers the Plowman,* in three Parallel Texts; together with *Richard the Redeless.* By William Langland (about 1362-1399 A.D.). Edited from numerous Manuscripts, with Preface, Notes, and a Glossary, by W. W. Skeat, Litt.D. 2 vols. 8vo. 31s. 6d.
- The Vision of William concerning Piers the Plowman,* by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Chaucer.* I. *The Prologue to the Canterbury Tales;* the *Knights Tale;* *The Nonne Prestes Tale.* Edited by R. Morris, LL.D. Sixty-sixth thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- II. *The Prioresses Tale;* *Sir Thopas;* *The Monkes Tale;* *The Clerkes Tale;* *The Squieres Tale,* &c. Edited by W. W. Skeat, Litt.D. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

- Chaucer*. III. *The Tale of the Man of Lawe*; The Pardoner's Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. *New Edition, Revised*. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- IV. *Minor Poems*. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *Just ready*.
- Gamelyn, The Tale of*. Edited with Notes, Glossary, &c., by W. W. Skeat, Litt.D. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1s. 6d.
- Minot (Laurence)*. *Poems*. Edited, with Introduction and Notes, by Joseph Hall, M.A., Head Master of the Hulme Grammar School, Manchester. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Spenser's Faery Queene*. Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction and Notes by G. W. Kitchin, D.D., and Glossary by A. L. Mayhew, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d. each.
- Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I*. Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

OLD ENGLISH DRAMA.

- The Pilgrimage to Parnassus* with *The Two Parts of the Return from Parnassus*. Three Comedies performed in St. John's College, Cambridge, A.D. MDXCVII—MDCI. Edited from MSS. by the Rev. W. D. Macray, M.A., F.S.A. Medium 8vo. Bevelled Boards, Gilt top, 8s. 6d.
- Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus*, and *Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay*. Edited by A. W. Ward, M.A. *New and Enlarged Edition*. Extra fcap. 8vo. 6s. 6d.
- Marlowe. Edward II*. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. Paper covers, 2s. Cloth 3s.

SHAKESPEARE.

- Shakespeare*. Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Merchant of Venice. 1s. Macbeth. 1s. 6d.
Richard the Second. 1s. 6d. Hamlet. 2s.

Edited by W. Aldis Wright, M.A.

The Tempest. 1s. 6d. Midsummer Night's Dream. 1s. 6d.
As You Like It. 1s. 6d. Coriolanus. 2s. 6d.
Julius Cæsar. 2s. Henry the Fifth. 2s.
Richard the Third. 2s. 6d. Twelfth Night. 1s. 6d.
King Lear. 1s. 6d. King John. 1s. 6d.

- Shakespeare as a Dramatic Artist*; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By R. G. Moulton, M.A. Crown 8vo. 5s.

- Bacon*. I. *Advancement of Learning*. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- II. *The Essays*. With Introduction and Notes. By S. H. Reynolds, M.A., late Fellow of Brasenose College. *In Preparation*.
- Milton*. I. *Areopagitica*. With Introduction and Notes. By John W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.
- II. *Poems*. Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6s. 6d. Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s.
- In paper covers:—
- Lycidas, 3d. L'Allegro, 3d. Il Penseroso, 4d. Comus, 6d.
- III. *Paradise Lost*. Book I. Edited by H. C. Beeching. Extra fcap. 8vo. stiff cover, 1s. 6d.; in white Parchment, 3s. 6d.
- IV. *Samson Agonistes*. Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s.
- Bunyan*. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan*. Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5s. In ornamental Parchment, 6s.
- II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.
- Clarendon*. *History of the Rebellion. Book VI.* Edited by T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Dryden*. *Select Poems*. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Locke's Conduct of the Understanding*. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, D.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Addison*. *Selections from Papers in the Spectator*. With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. In ornamental Parchment, 6s.
- Steele*. *Selections from the Tatler, Spectator, and Guardian*. Edited by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. In white Parchment, 7s. 6d.
- Pope*. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.
- I. *Essay on Man*. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- II. *Satires and Epistles*. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Parnell*. *The Hermit*. Paper covers, 2d.
- Gray*. *Selected Poems*. Edited by Edmund Gosse. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1s. 6d. In white Parchment, 3s.
- *Elegy and Ode on Eton College*. Paper covers, 2d.

- Goldsmith. Selected Poems.* Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. In white Parchment, 4s. 6d.
- *The Traveller.* With Notes by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Extra fcap. 8vo. Paper covers, 1s.
- *The Deserted Village.* Paper covers, 2d.
- Johnson. I. Rasselas.* Edited, with Introduction and Notes, by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Extra fcap. 8vo. Bevelled boards, 3s. 6d. In white Parchment, 4s. 6d.
- II. *Rasselas; Lives of Dryden and Pope.* Edited by Alfred Milnes, M.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Lives of Dryden and Pope. Stiff covers, 2s. 6d.
- III. *Life of Milton.* Edited, with Notes, etc., by C. H. Firth, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. Stiff cover, 1s. 6d.
- IV. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J. Payne, M.A. Paper covers, 4d.
- V. *Wit and Wisdom of Samuel Johnson.* Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Crown 8vo. 7s. 6d.
- VI. *Boswell's Life of Johnson. With the Journal of a Tour to the Hebrides.* Edited, with copious Notes, Appendices, and Index, by G. Birkbeck Hill, D.C.L., Pembroke College. With Portraits and Facsimiles. 6 vols. Medium 8vo. Half bound, 3l. 3s.
- Cowper.* Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A.
- I. *The Didactic Poems of 1782*, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779–1783. Extra fcap. 8vo. 3s.
- II. *The Task, with Tirocinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784–1799. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Burke. Select Works.* Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A.
- I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.
- III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Keats. Hyperion, Book I.* With Notes by W. T. Arnold, B.A. Paper covers, 4d.
- Byron. Childe Harold.* Edited, with Introduction and Notes, by H. F. Tozer, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. In white Parchment, 5s.

- Scott. Lay of the Last Minstrel.* Edited with Preface and Notes by W. Minto, M.A. With Map. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 2s. Ornamental Parchment, 3s. 6d.
- *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I, with Preface and Notes, by the same Editor. 6d.

II. LATIN.

- Rudimenta Latina.* Comprising Accidence, and Exercises of a very Elementary Character, for the use of Beginners. By John Barrow Allen, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- An Elementary Latin Grammar.* By the same Author. Fifty-Seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- A First Latin Exercise Book.* By the same Author. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- A Second Latin Exercise Book.* By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- A Key to First and Second Latin Exercise Books, in one volume, price 5s. Supplied to *Teachers only* on application to the Secretary of the Clarendon Press.
- Reddenda Minora,* or Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Anglice Reddenda,* or Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Anglice Reddenda.* Second Series. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Passages for Translation into Latin.* For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Exercises in Latin Prose Composition;* with Introduction, Notes and Passages of Graduated Difficulty for Translation into Latin. By G. G. Ramsay, M.A., LL.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Hints and Helps for Latin Elegiacs.* By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- First Latin Reader.* By T. J. Nunns, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Caesar. The Commentaries* (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.
- The Gallic War.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- The Gallic War.* Books I, II. Extra fcap. 8vo. 2s.
- The Civil War.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- The Civil War.* Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

- Cicero. Speeches against Catilina.* By E. A. Upcott, M.A., Assistant Master in Wellington College. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Selection of interesting and descriptive passages.* With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Each Part separately, limp, 1s. 6d.
- Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition.
Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. Third Edition.
Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.
- *De Senectute.* Edited, with Introduction and Notes, by L. Huxley, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Selected Letters (for Schools).* With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Select Orations (for Schools).* In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *In Q. Caecilius Divinatio, and In C. Verrem Actio Prima.* With Introduction and Notes, by J. R. King, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- *Speeches against Catilina.* With Introduction and Notes, by E. A. Upcott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Cornelius Nepos.* With English Notes. By Oscar Browning, M.A. Third Edition. Revised by W. R. Inge, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 3s.
- Horace. Selected Odes.* With Notes for the use of a Fifth Form. By E. C. Wickham, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.
- Livy. Selections (for Schools).* With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts, limp, each 1s. 6d.
Part I. The Caudine Disaster. Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Part III. The Macedonian War.
- Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Second Edition. Revised by P. E. Matheson, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5s.
- Books XXI, XXII, and XXIII. With Introduction and Notes. By M. T. Tatham, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Book XXII. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Ovid.* Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.

- Ovid. Tristia.* Book I. The Text revised, with an Introduction and Notes. By S. G. Owen, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Plautus. Captivi.* Edited by W. M. Lindsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two Parts.) 2s. 6d.
- *The Trinummus.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Pliny. Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Sallust.* With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Tacitus. The Annals.* Books I–IV. Edited, with Introduction and Notes (for the use of Schools and Junior Students), by H. Furneaux, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.
- *The Annals.* Book I. With Introduction and Notes, by the same Editor. Extra fcap. 8vo. limp, 2s.
- Terence. Andria.* With Notes and Introductions. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Adelphi.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Phormio.* With Notes and Introductions. By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Tibullus and Propertius. Selections.* Edited by G. G. Ramsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two vols.) 6s.
- Virgil.* With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. Crown 8vo. 10s. 6d. The Text separately, 4s. 6d.
- *Bucolics.* Edited by C. S. Jerram, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Aeneid I.* With Introduction and Notes, by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- *Aeneid IX.* Edited, with Introduction and Notes, by A. E. Haigh, M.A., late Fellow of Hertford College, Oxford. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d. In two Parts, 2s.
-
- Avianus, The Fables of.* Edited, with Prolegomena, Critical Apparatus, Commentary, etc. By Robinson Ellis, M.A., LL.D. Demy 8vo. 8s. 6d.
- Catulli Veronensis Liber.* Iterum recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16s.
- *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16s.

- Catulli Veronensis Carmina Selecta*, secundum recognitionem
Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero de Oratore*. With Introduction and Notes. By A. S.
Wilkins, Litt. D.
Book I. Second Edition. 1888. 8vo. 7s. 6d. Book II. 1881. 8vo. 5s.
- *Philippic Orations*. With Notes. By J. R. King, M.A.
Second Edition. 1879. 8vo. 10s. 6d.
- *Select Letters*. With English Introductions, Notes, and
Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. Demy 8vo. 18s.
- *Select Letters*. Text. By the same Editor. Second
Edition. Extra fcap. 8vo. 4s.
- *pro Cluentio*. With Introduction and Notes. By W.
Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. 2nd Ed. Ext. fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Horace*. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen
Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition.
1877. Demy 8vo. 12s.
- A reprint of the above, in a size suitable for the use
of Schools. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 6s.
- Livy*, Book I. With Introduction, Historical Examination,
and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6s.
- Ovid*. *P. Ovidii Nasonis Ibis*. Ex Novis Codicibus edidit,
Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit,
R. Ellis, A.M. 8vo. 10s. 6d.
- Persius*. *The Satires*. With a Translation and Commentary.
By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second
Edition. 1874. 8vo. 7s. 6d.
- Juvenal*. *XIII Satires*. Edited, with Introduction and
Notes, by C. H. Pearson, M.A., and Herbert A. Strong, M.A., LL.D., Professor
of Latin in Liverpool University College, Victoria University. In two Parts.
Crown 8vo. Complete, 6s.
Also separately, Part I. Introduction, Text, etc., 3s. Part II. Notes, 3s. 6d.
- Tacitus*. *The Annals*. Books I-VI. Edited, with Intro-
duction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18s.
-
- King* (J. E., M.A.) and *C. Cookson*, M.A. *The Principles of
Sound and Inflection*, as illustrated in the Greek and Latin Languages. 1888.
8vo. 18s.
- Nettleship* (H., M.A.). *Lectures and Essays on Subjects con-
nected with Latin Scholarship and Literature*. Crown 8vo. 7s. 6d.
- *The Roman Saturas*. 8vo. sewed, 1s.
- *Ancient Lives of Vergil*. 8vo. sewed, 2s.

- Papillon (T. L., M.A.). A Manual of Comparative Philology.*
Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6s.
- Pinder (North, M.A.). Selections from the less known Latin Poets.* 1869. 8vo. 15s.
- Sellar (W. Y., M.A.). Roman Poets of the Augustan Age.*
VIRGIL. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9s.
- *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo. 14s.
- Wordsworth (J., M.A.). Fragments and Specimens of Early Latin.* With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18s.

III. GREEK.

- A Greek Primer*, for the use of beginners in that Language.
By Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- A Greek Testament Primer.* An Easy Grammar and Reading Book for the use of Students beginning Greek. By the Rev. E. Miller, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Easy Greek Reader.* By Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Graecae Grammaticae Rudimenta* in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo. 4s.
- A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1886. Square 12mo. 7s. 6d.
- Greek Verbs, Irregular and Defective.* By W. Veitch. Fourth Edition. Crown 8vo. 10s. 6d.
- The Elements of Greek Accentuation* (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—
- First Greek Reader.* By W. G. Rushbrooke, M.L. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Second Greek Reader.* By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects.* With Introductions, etc. By W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Fifth Greek Reader.* Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry:* being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

- A Golden Treasury of Greek Prose*, being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Aeschylus. Prometheus Bound* (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Agamemnon*. With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. Third Edition. In one or two parts. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Choephoroi*. With Introduction and Notes by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Eumenides*. With Introduction and Notes, by the same Editor. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Aristophanes*. In Single Plays. Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo.
- I. *The Clouds*, Second Edition, 2s.
- II. *The Acharnians*, Third Edition. In one or two parts, 3s.
- III. *The Frogs*, Second Edition. In one or two parts, 3s.
- IV. *The Knights*. In one or two parts, 3s.
- Cebes. Tabula*. With Introduction and Notes. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Demosthenes. Orations against Philip*. With Introduction and Notes, by Evelyn Abbott, M.A., and P. E. Matheson, M.A. Vol. I. Philippic I. Olynthiacs I-III. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Euripides. Alcestis* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Hecuba*. With Notes by C. H. Russell. *In the Press*.
- *Helena*. Edited, with Introduction, Notes, etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Heracleidae*. Edited with Introduction and Notes by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Iphigenia in Tauris*. Edited, with Introduction, Notes, etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
- *Medea*. By C. B. Heberden, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Herodotus, Book IX*. Edited, with Notes, by Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Herodotus, Selections from*. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

- Homer. Odyssey*, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, D.D. Fortieth Thousand. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5s.
Books I, and II, *separately*, each 1s. 6d.
- *Odyssey*, Books XIII–XXIV (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.
- *Iliad*, Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Iliad*, Books I–XII (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 6s.
- *Iliad*, Books VI and XXI. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d. each.
- Lucian. Vera Historia* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Lysias. Epitaphios*. Edited, with Introduction and Notes, by F. J. Snell, B.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2s.
- Plato. Meno*. With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A., Pembroke College. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Plato. The Apology*. With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sophocles*. For the use of Schools. Edited with Introductions and English Notes. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. *New and Revised Edition*. 2 Vols. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.
Sold separately, Vol. I, Text, 4s. 6d.; Vol. II, Explanatory Notes, 6s.
- Sophocles*. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.
Oedipus Tyrannus, Philoctetes. *New and Revised Edition*, 2s. each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1s. 9d. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2s. each.
- *Oedipus Rex*: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- Theocritus* (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, D.D. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Xenophon. Easy Selections* (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- *Anabasis*, Book I. Edited for the use of Junior Classes and Private Students. With Introduction, Notes, etc. By J. Marshall, M.A., Rector of the Royal High School, Edinburgh. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

- Xenophon. Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Anabasis*, Book III. Edited with Introduction, Analysis, Notes, etc., by J. Marshall, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Cyropaedia*, Book I. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- *Hellenica*, Books I, II. With Introductions and Notes by G. E. Underhill, M.A., Fellow and Tutor of Magdalen College. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
-
- Aristotle's Politics*. With an Introduction, Essays, and Notes. By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College. Vols. I and II. Medium 8vo. 28s.
- Aristotle. On the History of the Process by which the Aristotelian Writings arrived at their present form*. An Essay by Richard Shute, M.A., late Student of Christ Church; with a Brief Memoir of the Author. 8vo. 7s. 6d.
- Aristotelian Studies*. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 8vo. stiff, 5s.
- Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri*. Crown 8vo. 5s.
- Demosthenes and Aeschines*. The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12s.
- Head (Barclay V.). Historia Numorum: A Manual of Greek Numismatics*. Royal 8vo. half-bound. 2l. 2s.
- Hicks (E. L., M.A.). A Manual of Greek Historical Inscriptions*. Demy 8vo. 10s. 6d.
- Homer. Odyssey*, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, D.D., and the late James Riddell, M.A. 1886. Second Edition. Demy 8vo. 16s.
- Homer. A Grammar of the Homeric Dialect*. By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.
- Polybius*. Selections from Polybius. Edited by J. L. Strachan-Davidson, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. With three Maps. Medium 8vo. buckram, 21s.
- Sophocles*. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.
 Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. 16s.
 Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 8vo. 16s.

IV. FRENCH AND ITALIAN.

- Brachet's Etymological Dictionary of the French Language.*
Translated by G. W. Kitchin, D.D. Third Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.
- *Historical Grammar of the French Language.* Translated by G. W. Kitchin, D.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Works by GEORGE SAINTSBURY, M.A.

- Primer of French Literature.* Extra fcap. 8vo. 2s.
- Short History of French Literature.* Crown 8vo. 10s. 6d.
- Specimens of French Literature, from Villon to Hugo.* Crown 8vo. 9s.

MASTERPIECES OF THE FRENCH DRAMA.

- Corneille's Horace.* Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Molière's Les Précieuses Ridicules.* Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Racine's Esther.* Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Baumarchais' Le Barbier de Séville.* Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Voltaire's Mérope.* Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.
- Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and Fantasio.* Edited, with Prolegomena, Notes, etc., by Walter Herries Pollock. Extra fcap. 8vo. 2s.

The above six Plays may be had in ornamental case, and bound in Imitation Parchment, price 12s. 6d.

- Perrault's Popular Tales.* Edited from the Original Editions, with Introduction, etc., by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo., paper boards, 5s. 6d.
- Sainte-Beuve. Selections from the Causeries du Lundi.* Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Quinet's Lettres à sa Mère.* Selected and edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Gautier, Théophile. Scenes of Travel.* Selected and Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises.* Edited by Paul Blouët, B.A. Vol. I. Sacred Oratory. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.

Corneille's Cinna. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. Stiff covers, 1s. 6d.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras*; *Le Vieux Tailleur*, by *MM. Erckmann-Chatrian*; *La Veillée de Vincennes*, by *Alfred de Vigny*; *Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille*, by *Edmond About*; *Mésaventures d'un Écolier*, by *Rodolphe Töpffer*. Third Edition, Revised and Corrected. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

— *Voyage autour de ma Chambre.* Limp, 1s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and *Racine's Athalie.* With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.

Molière's Les Femmes Savantes. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. Stiff covers, 1s. 6d.

Racine's Andromaque, and *Corneille's Le Menteur.* With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Regnard's Le Foueur, and *Brueys and Palaprat's Le Grondeur.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries, Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3s.

Dante. Selections from the *Inferno.* With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

V. GERMAN.

Scherer (W.). A History of German Literature. Translated from the Third German Edition by Mrs. F. Conybeare. Edited by F. Max Müller. 2 vols. 8vo. 21s.

Max Müller. The German Classics, from the Fourth to the Nineteenth Century. With Biographical Notices, Translations into Modern German, and Notes. By F. Max Müller, M.A. A New Edition, Revised, Enlarged, and Adapted to Wilhelm Scherer's 'History of German Literature,' by F. Lichtenstein. 2 vols. crown 8vo. 21s.

GERMAN COURSE. By HERMANN LANGE.

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Third Edition. 8vo. 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7s. 6d.

Grammar of the German Language. 8vo. 3s. 6d.

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. Ed. 2. 8vo. 4s. 6d.

German Spelling; A Synopsis of the Changes which it has undergone through the Government Regulations of 1880. Paper covers, 6d.

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.

GERMAN CLASSICS.

With Biographical, Historical, and Critical Introductions, Arguments (to the Dramas), and Complete Commentaries.

Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Professor in King's College, London.

Lessing:

(a) *Nathan der Weise*. A Dramatic Poem. 4s. 6d.

(b) *Minna von Barnhelm*. A Comedy. 3s. 6d.

Goethe:

(a) *Egmont*. A Tragedy. 3s.

(b) *Iphigenie auf Tauris*. A Drama. 3s.

Schiller:

(a) *Wilhelm Tell*. A Drama. Large Edition. With a Map. 3s. 6d.

(b) *Wilhelm Tell*. School Edition. With a Map. 2s.

(c) *Historische Skizzen*. With a Map. 2s. 6d.

Heine:

(a) *Prosa*: being Selections from his Prose Writings. 4s. 6d.

(b) *Harzreise*. Cloth, 2s. 6d.; paper covers, 1s. 6d.

Modern German Reader. A Graduated Collection of Extracts from Modern German Authors:—

Part I. Prose Extracts. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a Complete Vocabulary. Fourth Edition. 2s. 6d.

Part II. Extracts in Prose and Poetry. With English Notes and an Index. Second Edition. 2s. 6d.

Becker (the Historian):

Friedrich der Grosse. Edited, with Notes, an Historical Introduction, and a Map. 3s. 6d.

Niebuhr:

Griechische Heroen-Geschichten (Tales of Greek Heroes). Edited, with English Notes and a Vocabulary, by Emma S. Buchheim. Second, Revised Edition. cloth, 2s.

An Old High German Primer. With Grammar, Notes, and Glossary. By Joseph Wright, Ph.D. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

A Middle High German Primer. With Grammar, Notes, and Glossary. By Joseph Wright, Ph.D. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. Crown 8vo. 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples, with Answers. Crown 8vo. 1s.

The Scholar's Arithmetic. Crown 8vo. 2s. 6d.

Answers to the Examples in the Scholar's Arithmetic. 1s. 6d.

The Scholar's Algebra. Crown 8vo. 2s. 6d.

Aldis (W. S., M.A.). A Text-Book of Algebra: with Answers to the Examples. Crown 8vo. 7s. 6d.

Baynes (R. E., M.A.). Lessons on Thermodynamics. 1878. Crown 8vo. 7s. 6d.

Chambers (G. F., F.R.A.S.). A Handbook of Descriptive Astronomy. Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28s.

Clarke (Col. A. R., C.B., R.E.). Geodesy. 1880. 8vo. 12s. 6d.

Cremona (Luigi). Elements of Projective Geometry. Translated by C. Leudesdorf, M.A. 8vo. 12s. 6d.

Donkin. Acoustics. Second Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

Etheridge (R.). Fossils of the British Islands, Stratigraphically arranged. Part I. PALAEOZOIC. 4to. 1l. 10s. *Just ready.*

Euclid Revised. Containing the Essentials of the Elements of Plane Geometry as given by Euclid in his first Six Books. Edited by R. C. J. Nixon, M.A. Crown 8vo.

Sold separately as follows,

Book I. 1s.

Books I-IV. 3s. 6d.

Books I, II. 1s. 6d.

Books V, VI. 3s.

- Euclid.—Geometry in Space.* Containing parts of Euclid's Eleventh and Twelfth Books. By the same Editor. Crown 8vo. 3s. 6d.
- Galton (Douglas, C.B., F.R.S.). The Construction of Healthy Dwellings.* Demy 8vo. 10s. 6d.
- Hamilton (Sir R. G. C.), and J. Ball. Book-keeping.* New and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2s.
Ruled Exercise books adapted to the above may be had, price 2s.
- Harcourt (A. G. Vernon, M.A.), and H. G. Madan, M.A. Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I. Elementary Exercises. Fourth Edition. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Maclaren (Archibald). A System of Physical Education: Theoretical and Practical.* Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Madan (H. G., M.A.). Tables of Qualitative Analysis.* Large 4to. paper, 4s. 6d.
- Maxwell (J. Clerk, M.A., F.R.S.). A Treatise on Electricity and Magnetism.* Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 1l. 11s. 6d.
- *An Elementary Treatise on Electricity.* Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7s. 6d.
- Minchin (G. M., M.A.). A Treatise on Statics with Applications to Physics.* Third Edition, Corrected and Enlarged. Vol. I. *Equilibrium of Coplanar Forces.* 8vo. 9s. Vol. II. *Statics.* 8vo. 16s.
- *Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids.* Crown 8vo. 7s. 6d.
- Phillips (John, M.A., F.R.S.). Geology of Oxford and the Valley of the Thames.* 1871. 8vo. 21s.
- *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Prestwich (Joseph, M.A., F.R.S.). Geology, Chemical, Physical, and Stratigraphical.* In two Volumes.
Vol. I. Chemical and Physical. Royal 8vo. 25s.
Vol. II. Stratigraphical and Physical. With a new Geographical Map of Europe. Royal 8vo. 36s.
- Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life.* A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1l. 16s.
- Smyth. A Cycle of Celestial Objects.* Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. 12s.
- Stewart (Balfour, LL.D., F.R.S.). An Elementary Treatise on Heat,* with numerous Woodcuts and Diagrams. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Vernon-Harcourt (L. F., M.A.). A Treatise on Rivers and Canals, relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21s.

— *Harbours and Docks; their Physical Features, History, Construction, Equipment, and Maintenance; with Statistics as to their Commercial Development.* 2 vols. 8vo. 25s.

Walker (James, M.A.). The Theory of a Physical Balance. 8vo. stiff cover, 3s. 6d.

Watson (H. W., M.A.). A Treatise on the Kinetic Theory of Gases. 1876. 8vo. 3s. 6d.

Watson (H. W., D. Sc., F.R.S.), and S. H. Burbury, M.A.

I. *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.* 1879. 8vo. 6s.

II. *The Mathematical Theory of Electricity and Magnetism.* Vol. I. Electrostatics. 8vo. 10s. 6d.

Williamson (A. W., Phil. Doc., F.R.S.). Chemistry for Students. A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

VII. HISTORY.

Bluntschli (J. K.). The Theory of the State. By J. K. Bluntschli, late Professor of Political Sciences in the University of Heidelberg. Authorised English Translation from the Sixth German Edition. Demy 8vo. half bound, 12s. 6d.

Finlay (George, LL.D.). A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3l. 10s.

Fortescue (Sir John, Kt.). The Governance of England: otherwise called *The Difference between an Absolute and a Limited Monarchy.* A Revised Text. Edited, with Introduction, Notes, and Appendices, by Charles Plummer, M.A. 8vo. half bound, 12s. 6d.

Freeman (E.A., D.C.L.). A Short History of the Norman Conquest of England. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

George (H. B., M.A.). Genealogical Tables illustrative of Modern History. Third Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12s.

Hodgkin (T.). Italy and her Invaders. Illustrated with Plates and Maps. Vols. I—IV, A.D. 376—553. 8vo. 3l. 8s.

Hughes (Alfred). Geography for Schools. With Diagrams.

Part I. Practical Geography. Crown 8vo. 2s. 6d.

Part II. General Geography. *In preparation.*

Kitchin (G. W., D.D.). A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. Second Edition. Crown 8vo. each 10s. 6d.

Vol. I. Down to the Year 1453.

Vol. II. From 1453-1624.

Vol. III. From 1624-1793.

Lucas (C. P.). Introduction to a Historical Geography of the British Colonies. With Eight Maps. Crown 8vo. 4s. 6d.

Payne (E. F., M.A.). A History of the United States of America. In the Press.

Ranke (L. von). A History of England, principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, D.D., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3l. 3s.

Rawlinson (George, M.A.). A Manual of Ancient History. Second Edition. Demy 8vo. 14s.

Ricardo. Letters of David Ricardo to Thomas Robert Malthus (1810-1823). Edited by James Bonar, M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). The First Nine Years of the Bank of England. 8vo. 8s. 6d.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, D.D. Fifth Edition. 1883. Crown 8vo. 8s. 6d.

Stubbs (W., D.D.). The Constitutional History of England, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2l. 8s.

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12s. each.

— *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History, &c., delivered at Oxford 1867-1884. Crown 8vo. 8s. 6d.*

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1l. 4s.

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24s.

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. In preparation.

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C., *De Iure Belli Libri Tres*.
Edidit T. E. Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21s.

Anson (Sir William R., Bart., D.C.L.) Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract. Fifth Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

— *Law and Custom of the Constitution*. Part I. Parliament. Demy 8vo. 10s. 6d.

Bentham (Jeremy). An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. Crown 8vo. 6s. 6d.

Digby (Kenelm E., M.A.) An Introduction to the History of the Law of Real Property. Third Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18s.

Hall (W. E., M.A.) International Law. Second Ed. 8vo. 21s.

Holland (T. E., D.C.L.) The Elements of Jurisprudence. Fourth Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

— *The European Concert in the Eastern Question*, a Collection of Treaties and other Public Acts. Edited, with Introductions and Notes, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. 8vo. 12s. 6d.

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21s.

Justinian, The Institutes of, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5s.

Justinian, Select Titles from the Digest of. By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14s.

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2s. 6d. Part II. Family Law. 1s.
Part III. Property Law. 2s. 6d. Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3s. 6d.
Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4s. 6d.

Lex Aquilia. The Roman Law of Damage to Property: being a Commentary on the Title of the Digest 'Ad Legem Aquilianam' (ix. 2). With an Introduction to the Study of the Corpus Iuris Civilis. By Erwin Gueber, Dr. Jur., M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.

Markby (W., D.C.L.). Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 12s. 6d.

Stokes (Whitley, D.C.L.). The Anglo-Indian Codes.

Vol. I. *Substantive Law.* 8vo. 30s.

Vol. II. *Adjective Law.* In the Press.

Twiss (Sir Travers, D.C.L.). The Law of Nations considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15s.

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition, Revised. 1875. Demy 8vo. 21s.

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's Novum Organum. Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9s. 6d.

— Translated by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9s. 6d.

Berkeley. The Works of George Berkeley, D.D., formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2l. 18s.

The Life, Letters, &c. 1 vol. 16s.

— *Selections from.* With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Third Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

Fowler (T., D.D.). The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Ninth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *The Elements of Inductive Logic,* designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6s.

— *and Wilson (F. M., B.D.). The Principles of Morals* (Introductory Chapters). 8vo. boards, 3s. 6d.

— *The Principles of Morals.* Part II. (Being the Body of the Work.) 8vo. 10s. 6d.

Edited by T. FOWLER, D.D.

Bacon. Novum Organum. With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14s.

Locke's Conduct of the Understanding. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

- Danson (F. T.). The Wealth of Households.* Crown 8vo. 5s.
- Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics.* Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12s. 6d.
- Hegel. The Logic of Hegel;* translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14s.
- Hume's Treatise of Human Nature;* reprinted from the Original Edition, and edited by L. A. Selby-Bigge, M.A., Fellow and Lecturer of University College. Crown 8vo. 9s.
- Lotze's Logic, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge.* English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 12s.
- *Metaphysic, in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology.* English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 12s.
- Martineau (James, D.D.). Types of Ethical Theory.* Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 15s.
- *A Study of Religion: its Sources and Contents.* 2 vols. 8vo. 24s.
- Rogers (F. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy, for the use of Schools.* Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Smith's Wealth of Nations.* A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21s.

X. FINE ART.

- Butler (A. F., M.A., F.S.A.) The Ancient Coptic Churches of Egypt.* 2 vols. 8vo. 30s.
- Head (Barclay V.). Historia Numorum. A Manual of Greek Numismatics.* Royal 8vo. half morocco, 42s.
- Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Jackson (T. G., M.A.). Dalmatia, the Quarnero and Istria; with Cettigne in Montenegro and the Island of Grado.* By T. G. Jackson, M.A., Author of 'Modern Gothic Architecture.' In 3 vols. 8vo. With many Plates and Illustrations. Half bound, 42s.

Ouseley (Sir F. A. Gore, Bart.). A Treatise on Harmony.
Third Edition. 4to. 10s.

— *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based
upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16s.

— *A Treatise on Musical Form and General Composition.*
Second Edition. 4to. 10s.

Robinson (J. C., F.S.A.). A Critical Account of the Drawings
by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. 1870.
Crown 8vo. 4s.

Troutbeck (J., M.A.) and R. F. Dale, M.A. A Music Primer
(for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1s. 6d.

Tyruwhitt (R. St. J., M.A.). A Handbook of Pictorial Art.
With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by
A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18s.

Upcott (L. E., M.A.). An Introduction to Greek Sculpture.
Crown 8vo. 4s. 6d.

Vaux (W. S. W., M.A.). Catalogue of the Castellani Collec-
tion of Antiquities in the University Galleries, Oxford. Crown 8vo. 1s.

The Oxford Bible for Teachers, containing Supplementary
HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several
Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture
History and the characteristics of Bible Lands; with a complete Index of
Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps.
Prices in various sizes and bindings from 3s. to 2l. 5s.

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD
BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with
copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and
the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Con-
cordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo.
cloth, 3s. 6d.; 16mo. cloth, 1s.

— + —
LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,
OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

✉ The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons
interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the
SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

UNIV. OF MICH

OCT 29 1908

[The main body of the page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document.]

**DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARD**

